This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.

+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.

+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.

+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at http://books.google.com/

ANTHOLOGIA GRAECA.

TOM. XII.

COMMENTARIUS.

VOLUMINIS TERTII PARS SECUNDA.

PA3458
A3
1744
v.12

FRIDERICI JACOBS
ANIMADVERSIONES
IN
EPIGRAMMATA ANTHOLOGIAE GRAECAE
SECUNDUM ORDINEM ANALECTORUM
BRUNCKII.

VOLUMINIS TERTII
PARS SECUNDA.

LIPSIAE
IN BIBLIOPOLIO DYCKIO
MDCCCIII.

Illuſtravit eum, et cum ſimili Muhammedanorum ritu comparavit *Joſ. Scaliger* de Em. Temp. L. V. p. 520. et *Seldenus* de Mercurii acervo Synt. II. c. 15. in Operib. p. 398. ubi etiam noſtrum Epigramma excitatur. Adde *Ever. Otton.* de Tutela Viar. I. 9. p. 171. *Interpp. Heſychii* v. Ἑρμαῖος λόφος. ἑρμαῖα lapidum acervos appellat *Dio Chryſoſt.* Or. LXXVIII. p. 420. ed. R. in loco a *Caſaubono* reſtituto: καὶ τῶν λίθων κινουμένων καὶ ξυνιόντων, ὥςτε μεγάλα ἑρμαῖα ἀθροίζεσθαι λίθων πλείον αὐτοῦ. Apud *Themiſtium* Or. XX. p. 239. C. ubi de acervo lapidum, quibus Anytus ab Heracleotis obrutus fuerat, agitur, legendum puto: καὶ νῦν δείκνυται λίθων αὐτόθι σῆμα ἐν τῷ προαστείῳ, οὐ μακρὰν θαλάττης, οὗ περιέβαλον τὸν Ἄνυτον οἱ Ἡρακλεῶται. Vulgo legitur ἄνευ τῶν. — V. 2. ἀντ᾽ ὀλίγης οὐ μεγάλην — reſpicitur ad formulam in precibus paſſim obviam, ubi a Diis pro parvis muneribus magna beneficia optantur. *Callimach.* Ep. XXVII. αἱ δέ, Γλαῦκος ὅπως, ἔδοσαν Ἀντ᾽ ὀλίγου μέγα δῶρον. — V. 3. αὐτῆς. Vulgo. quod in αὐτοῖς mutavit *Huetius* p. 33.

[redacted]

— σχοίνων. Si vera eſt lectio, Mercurius viatoribus viam, non per hortum, ſed per loca juncis obſita ducentem indicare videtur. Quum ἡ σχοῖνος etiam funem et radium ſive decempedam ſignificet, *Grotius* vertit: *Sed recta perge norma quam monſtrat viam.* *Scaliger* ap. *Huetium* p. 33. emendavit τὴν σχῖνον. quo quid lucremur, non ſatis video. Rubis et ſentibus veteres vineta et oliveta circumdediſſe intelligitur ex *Plutarch.* T. II. p. 94. E. οὐ γὰρ αἱρετέον πάντως τὸ ῥᾴδιον· ἀλισκόμενον· καὶ γὰρ ἐρείκην καὶ βάτον ἐπιλαμβανομένην ὑπερβάντες καὶ διωσάμενοι, βαδίζομεν ἐπὶ τὴν ἐλαίαν καὶ τὴν ἄμπελον. Ad ejusmodi ſepes reſpicit *Liban.* T. IV. p. 1077. ed. R. αἱμασιὰ περιεῖργε τὸν χῶρον, οὐχ ἧς ἄν τις προσαψάμενος ἔπαθεν. — V. 4. μή τι θράξῃς. ne quid horum, quae cuſtodio, turbes frangasve. θράττειν dicitur pro ταράττειν. Vide *Albert.* ad *Heſych.* T. I. p. 1728. 29.

CCXXXVI. Plan. p. 342. St. 482. W. Mercurius, in rupe ſolitaria collocatus, ſe non ſua ſponte, ſed Archelochi voluntatem ſecutum, illam regionem tenere affirmat. Elegans Epigramma et optima aetate dignum. — V. 3. ἀκρολοφίτας. Cf. ad *Leonidae*, non *Alexandrini*, ſed *Tarentini* Ep. XII. T. II. P. II. p. 94. — Non montibus rupiumque verticibus, ſed multo magis hominum in viis publicis conſortio delector. τὸ πλεῦν idem quod ἐπὶ πλέον, *majorem in modum.* *Perizon.* ad *Aelian.* V. H. I. 30. 7. ἐς πλέον in *Sophocl.* Oed. T. 710.

CCXXXVII. Ex *Grutero* p. MXXXIX. Repetivit *Fleetwood* in Sylloge p. 321. quem conſulant, qui ineptae interpretationis ſpecimen cognoſcere cupiunt. Mercurii ſtatuam fur quidam abſtulerat. *Audax* procul dubio facinus, quo quis furum praeſidem auferre conatus erat. Hoc ſenſu θερμὸν uſurpavit *Ariſtoph.* Plut. 415. ὦ θερμὸν ἔργον κἀνόσιον καὶ παράνομον. ubi vide *Berg*-

ler. et ad Veſp. 922. Nautas omnia audentes θερμοὺς appellat *Aeſchyl.* VII. c. Theb. 610. θερμουργὸς, Idem Eumen. 563. πολέμιον et ὑποθερμότερον ἔργον junxit *Herodot.* VI. 38. p. 454. ἀθέρμαντον. ἀθράσυντον. *Schol. Aeſchyl.* Choëph. 627. *Calida conſilia* ſunt ap. *Ciceron.* Offic. I. 24. et fortaſſe ap. *Iuvenal.* Sat. VI. 639. *Feci: confiteor, puerisque aconita paravi, Quae deprenſa patent; facinus calidum ipſa peregi.* Vulgo *tamen*, quod in illo contextu nullam vim habet. Obverſabatur autem, quod obiter monendum, Satyrico Romano Clytaemneſtrae Aeſchyleae imago in Agam. v. 1373. οὕτω δ' ἔπραξα, καὶ τάδ' οὐκ ἀρνήσομαι. cf. v. 1396. ſqq. — V. 2. ἄνακτι. *Gruter.* et *Fleetw.* Veram lectionem ſecutus eſt *Grotius* in Mantiſſa Tertia. T. III. p. 413.

Eſt qui Mercurium furem furatus abivit:
Fur audax, furum qui rapiebat herum.

CCXXXVIII. Vat. Cod. p. 171. Plan. p. 411. St. 546. W. Primum et ſecundum diſtichon laudat *Sui-*

[redacted]

Eumen. 818. Κοίμα κελαινοῦ κύματος πικρὸν μένος. — κῦμα Ἐνυοῦς. Similiter *Aeſchylus* VII. c. Theb. 114. κῦμα περὶ πτόλιν καχλάζει, πνοαῖς Ἄρεος ὀρόμενον. Cf. *Stanlei.* ad Perſ. v. 90. *Valcken.* ad *Eurip.* Phoen. p. 89. Ex hoc loco intelligitur, Coloſſum ex hoſtium manubiis factum eſſe. ¶. 199.] V. 5. Terra marique Rhodienſes hoſtes ſuperaverant, et in harum victoriarum memoriam ſtatuerant Apollinis imaginem. Referri poſſe videntur haec ad vanas Demetrii molitiones, quibus Rhodum expugnare inſtituit. Cf. *Diodorum* L. XX. c. 96 – 100. *Vitruvium* L. X. 22. — πελάγους et κάτθεσαν. Vat. C. — V. 6. ἐλευθερίης. Vat. C. et Plan. φέγγος ἐλευθ. eſſe videtur σύμβολον ἐλ. cum notione laetitiae, quam libertas parit. Fortaſſe huc etiam referri poteſt, quod de Sole tradit *Artemidor.* Oneir. II. 36. Ἥλιος – δούλους ἐλευθέρους ποιεῖ. ἥλιον γὰρ καὶ τὴν ἐλευθερίαν καλοῦσιν ἄνθρωποι. De Rhodiorum felicitate et libertate memorabilis eſt *Strabonis* locus XIV. p. 964. B. θαυμαστὴ δὲ καὶ ἡ εὐνομία καὶ ἡ ἐπιμέλεια πρός τε τὴν ἄλλην πολιτείαν, καὶ τὰ ναυτικά, ἀφ' ἧς ἐθαλασσοκράτησε πολὺν χρόνον, καὶ τὰ ληστήρια καθεῖλε, καὶ Ῥωμαίοις ἐγένετο φίλη — ἀφ' ὧν αὐτόνομος δὲ διετέλεσε καὶ πολλοῖς ἀναθήμασιν ἐκοσμήθη. — V. 7. Proprium enim Herculeae ſoboli maris terraeque imperium. Tlepolemus, Herculis filius, Rhodum venerat ibique plures exſtruxit urbes, teſte *Homero* Ιλ. β. 686. cf. *Strabon.* L. XIV. p. 965. D. — γενέθλης Vat. C. a pr. m. — V. 8. κοιρανίᾳ vitioſe Vat. C.

Lectiones p. 311.] *CCXXXVIII.* [b] De hominum ſanctitate et innocentia agens *Clemens Alex.* Strom. V. 1. p. 652. 19. καὶ τοῦτο ἦν, ὃ ᾐνίξατο, ὅστις ἄρα ἦν, ἐκεῖνος ὁ ἐπιγράψας τῷ εἰσόδῳ τοῦ ἐν Ἐπιδαύρῳ νεώ· Ἁγνὸν χρή κ. τ. λ.

CCXXXIX. Plan. p. 357. St. 496. W. Bonis templa Deorum patere docet, nec luſtrationibus iis opus eſſe; nam ſecundum *Epicharmi* dictum καθαρὸν τὸν νοῦν

ἐὰν ἔχῃς, ἅπαν τὸ σῶμα καθαρὸς εἶ, ap. *Clement. Alex.* Strom. VII. 844. 30. Facit huc verſus *Menandri* ab eodem ſervatus: *πᾶς ἁγνός ἐστιν ὁ μηδὲν ἑαυτῷ κακὸν Συνιδών.* — V. 3. *οὐλεὸς* emendabat Vir D. ap. *Huetium* p. 34. Sed *οὐλοὸν ἦτορ* de perſona dici potuit, ut *κακὴ φρήν, πονηρὸς νοῦς* et ſimilia. — V. 4. „Corrupte vulgo legitur *ψυχὴν ἐκνίψει σῶμα μιαινόμενον.* Emendaverám *νᾶμα μιαινομένην.* At praetuli conjecturam E. H. van Eldick in Suſp. p. 29.“ *Br.* In eandem fortaſſe emendationem inciderat *Scaliger*, qui ap. *Huetium* p. 34. emendaſſe dicitur *ψυχὴν ἐκνίψεις σῶμα μιαινόμενος.* At multa ibi vitioſe exſcripta eſſe ſatis conſtat. *Pierſon.* in Veriſim. p. 148. *νᾶμα μιαινομένην* tentabat. Appoſite comparavit *Eldickius Ciceronem* de LL. II. 10. *Animi labes nec diuturnitate vaneſcere, nec omnibus undis elui poteſt.* Animam vitia et virtutes tanquam colorem quendam imbibere dicebat *Plato* de Rep. IV. p. 634. ita ut anima

ſα παρθένος πηγὴ occurrit ap. *Aeſchyl.* Perſ. 617. et παρθένιον φρέαρ in Hymn. Homer. in Cerer. v. 99. — V. 3. κεῖται. Si vera eſt lectio, ſenſus eſſe debet: Exiguus hic fons bonis viris deſtinatus eſt. κεῖσθαι enim dicuntur ea, quae uſui ſunt repoſita. Vide *Dorvill.* ad *Charit.* p. 438. At hunc ſenſum antitheſis non patitur. Nam ſi poëta dixit: *Exiguo hoc* fonte boni viri fruentur, epitheton *fonti* additum nullam vim habet et ſine ullo ſenſus detrimento omitti poteſt. Jam vero ſq. vſ. νάματα Ὠκεανοῦ opponuntur τῇ βαιῇ λιβάδι, unde apparet, generalem eſſe ſententiam, non ad unum modo, ſed ad omnes exiguae aquae fontes valentem. Hinc ſuſpicor poëtam ſcripſiſſe:

ὡς ἀγαθοῖς ἀρκεῖ βαιὴ λιβάς.

quo admiſſo nihil ad ſenſus integritatem deſiderabitur. Senſus fere ut ap. *Aeſchyl.* Choëph. 70. πόροι τε πάντες ἐκ μιᾶς ὁδοῦ Βαίνοντες τὸν χειρομυσῆ φόνον Καθαίροντες λούσειαν μάτην. *Sophocl.* Oedip. T. v. 1227. Οἶμαι γὰρ οὔτ' ἂν Ἴστρον, οὔτε Φᾶσιν ἂν Νίψαι καθαρμῷ τήνδε τὴν στέγην, ὅσα Κεύθει. *Catull.* LXXXVIII. 5. Scelus *Suscipit, o Gelli, quantum non ultima Tethys, Non genitor Nympharum abluit Oceanus.* ubi vide cl. *Doering.* Similia collegit *Gatacker* in Miſcell. Adv. Poſthum. c. XL. p. 838. — V. 4. νίψῃ Vat. C.

CCXLI. Vat. C. p. 483. Plan. p. 382. St. 519. W. — V. 1. οὐρανὸν perperam corrigit *Brodaeus*, qui Doriſmos in reliquis patienter tulit. — χηροῖσα.] Vat. C. Optime hujus diſtichi ſenſum explicuit *Salmaſius* ad *Solin.* p. 449. A. „Veteres breviſſimum diem et longiſſimum aeque in duodecim horas partiebantur. Hinc longiſſimae horae ſolſtitiales, brumales vero breviſſimae. Horologia itaque, quibus ad totum annum uterentur, iis rationibus facta oportuit, ut horarum incrementa et decrementa per ſingulos menſes et dies pe-

ne ſingulos deſcripta haberent et notarent. *Vitruv.* L. IX. 8. Hinc explicandum hoc diſtichon: ad omnem Solem accommodari dicit horologii lapidem, ad aeſtivum nimirum et brumalem aequinoctialemque atque omnium menſium.“ In eandem rem disputans *Erneſtus* de Solar. Opuſc. Philol. T. II. p. 24. recte monuit, ſingulis menſibus aut ſingulas aut paucas lineas attributas fuiſſe, e quibus omnium dierum horae ſine inſigni errore colligi poſſent. Nam omnium dierum lineas deſcriptas fuiſſe, nec veteres prodiderunt, nec probabile eſt; quod linearum multitudo turbare homines potuiſſet et vix locum in lacunaris anguſtiis habuiſſet.

CCXLII. Vat. C. p. 495. Plan. p. 122. St. 176. W. Senſum hujus diſtichi, quem Interpretes minime perſpexerunt, aperuit Scholion a *Brunckio* ex membranis erutum: Ὅτι φησὶ δεῖ μέχρι τῆς ἕκτης ὥρας τῆς ἡμέ-

Sexta quies laſſis, ſeptima finis erit.
Sufficit in nonam nitidis octava palaeſtris;
Imperat exſtructos frangere nona toros.

Hinc ſex priores diei horas *ſerias* ejus *partes* appellat *Plinius* in Panegyr. c. XLIX. Paraſiti, σκιὰν ἀναμετροῦντες ἐπὶ τὸ δεῖπνον, ut *Plutarchus* loquitur T. II. p. 50. E. ſextam inprimis horam obſervabant. *Alciphron* L. III. 4. p. 284. ὁ γνώμων οὔπω σκιάζει τὴν ἕκτην· ἐγὼ δὲ ἀποσκλῆναι κινδυνεύω τῷ λιμῷ κεντούμενος. — Voc. ζῆθι non recte explicatur in Scholio ſupra laudato. Non enim ſignificat *ede, ut vivas*, ſed potius *vita fruere*, quo ſenſu Graeci ſemper ζῆν adhibent. Hoc itaque a βιοῦν accurate diſtinguit Epitaphium *Similis*, qui ſub Hadriano praetorii praefecturam exercuit: Σίμιλις μὲν ἐνταῦθα κεῖται βιοὺς μὲν ἔτη τόσα, ζήσας δὲ ὅτη ἑπτά. *Dio Caſſ.* L. LXIX. 19. p. 1167. Cf. *Fabrettum* Inſcr. p. 76. — Reſpondet Latinorum *Vive*, *Vivamus*, de quibus cf. *Burmann.* ad *Petron.* c. XXXIV. p. 164. *Mitſcherl.* ad *Horat.* T. II. p. 289. et quae notavimus ad *Agath.* Ep. XXVI. T. III. P. I. p. 70.

CCXLIII. Vat. C. p. 458. Plan. p. 322. St. 461. W. Qui in lemmate Erechtheus vocatur, idem eſt, quem vulgo Erichthonium vocant. Cf. Violarium Zenobiae p. 151. καὶ ἐκ τῆς γῆς ἐγένετο καὶ τοῦ ἐρίου ἄνθρωπος δρακοντόπους, ὃς καλεῖται Ἐρεχθεὺς καὶ Ἐριχθόνιος· ἀπὸ τοῦ ἐρίου καὶ τῆς χθονὸς τοὔνομα λαβών. Utrumque nomen apud poëtas obvium. — Caeterum hoc diſtichon non de una ſtatua ſeu Herma, Vulcanum una cum Minerva et Erichthonio exhibente, ſed de plegmate (*Gruppo*) accipiendum videtur. — Ἡ τέχνη συνάγειρεν ἃ μὴ φύσις. Haec parum acute dicta. Quae enim in ſequentibus ut a naturae legibus aliena proferuntur, non a ſculptore conjuncta erant, ſed ab eo, qui primus mythum de Erichthonii natalibus concepit.

¶. 200.] *CCXLIV.* Vat. C. p. 458. Plan. p. 322. St. 462. W. In tabulam pictam, quae Martem cum Venere cubantem exhibebat. Per feneſtram Sol amantium myſteria illuſtrabat. Jejunum Epigramma. V. 1. εἰς. Vat. C. — ἀμφιπεριπλέγδην. *Repoſian.* in Concub. Mart. et Vener. v. 108. *Quam bene conſertis haeſerunt artibus artus.* Cf. not. ad *Paul. Silent.* Ep. VII. 17. T. III. P. I. 128. nam de vinculis Amoris, quibus ſeſe innexos tenebant amantes, non de Vulcani catenis agitur, ut ap. *Statium* Sylv. I. 2. 59. *Feſſa jacet ſtratis, ubi quondam conſcia culpae Lemnia repſerunt deprenſo vincula lecto.* ubi certa emendatione legendum:

deprenſo vincula moecho.

Mercurius ap. *Lucian.* D. D. XVII. 2. T. II. p. 50. ἐφθόνουν τῷ Ἄρει, μὴ μόνον μοιχεύσαντι τὴν καλλίστην θεόν, ἀλλὰ καὶ δεδεμένῳ μετ' αὐτῆς. *Ovid.* Metam. IV. 182. *Ut venere torum conjux et adulter in unum, Arte viri vinclisque nova ratione paratis, In mediis ambo deprenſi* [redacted]

θον. *Quae manus bos animavit equos?* Anth. Lat. II. p. 458. Pro ἐψύχωσε *Lennepius* ad *Phalar.* p. 22. 2. malebat ἐμψύχωσε. Ep. ἀδ. CCLXXIIII. ὥςτε τίς ἔμψυχον ἀνδρέαντα ἤνυσε τέχνα. Ep. CCLXXXIV. ἔμψυχον τὸ πλάσμα. *Lucian.* T. II. p. 198. κινήσεως αὐτῷ καὶ μυκηθμοῦ ἔδει μόνον πρὸς τὸ καὶ ἔμψυχον εἶναι δοκεῖν. *Ariſtaen.* L. II. Ep. X. p. 88. εἴθε μοι τοιαύτην ἔμψυχον δοίητε φίλην.

CCXLVI. Planud. p. 323. St. 463. W. Cf. Ep. *Luciani* III. — Schedae *Krohnianae* noſtrum diſtichon cum diſticho vulgo inter *Platonis* Epigrammata edito veriſimiliter conjungunt, ſic:

Ἁ Κύπρις τὰν Κύπριν ἐνὶ Κνίδῳ εἶπεν ἰδοῦσα·
Φεῦ, φεῦ, ποῦ γυμνὴν εἶδέ με Πραξιτέλης;
Πραξιτέλης οὐκ εἶδεν, ἃ μὴ θέμις· ἀλλ᾽ ὁ σίδηρος
Ἔξεσεν, οἵαν Ἄρης ἤθελε τὴν Παφίην.

Vide notata ad Ep. *Platonis* IX. T. I. P. I. p. 346.

CCXLVII. Planud. p. 324. St. 463. W.

CCXLVIII. Planud. p. 324. St. 463. W. Comparantur Veneris et Minervae ſtatuae, utraque pulchritudinis palmâ digniſſima. Geminum germanum eſt Epigramma *Hermodori* T. I. p. 262. — V. 2. τὸν Πάρι. Ed. Flor. pr. Ald. pr. et Aſcenſ.

¶. 201.] *CCXLIX.* Planud. p. 325. St. 464. W. Venus armata a Pallade ad novum certamen provocata, illud detrectat. Bis vertit hoc Epigramma *Auſonius* XLII. et XLIII.

Armatam vidit Venerem Lacedaemone Pallas.
Nunc certemus, ait, judice vel Paride.
Cui Venus: Armatam tu me, temeraria, temnis,
Quae quo te vici tempore, nuda fui.

* * *

¶. 203.] *CCLVI.* Planud. l. c. τίνος οὕνεκα. Vulgo.

CCLVII. Planud. p. 344. St. 483. W. In Nemeſin Rhamnuſiam, ex marmore, a Perſis in Atticam allato, factam. Cf. not. ad *Parmenion.* Ep. VI. T. II. P. II. p. 113. et ad *Theaetet. Schol.* Ep. IV. T. II. P. III. p. 406. Vertit hoc Epigr. *Auſonius* Ep. XXI.

Me lapidem quondam Perſae advexere tropaeum
Ut fierem bello: nunc ego ſum Nemeſis.
At ſicut Graecis victoribus adſto tropaeum,
Punio ſic Perſas vaniloquos Nemeſis.

V. 2. „στήσωνται. Malim στήσαιντο. In uno Planud. R. στήσονται." *Br.* — V. 4. τοῦ πολέμου. ſuperbiae, qua bellum in Graeciam ſuſceperant, vindex.

CCLVIII. Vat. C. p. 488. Plan. p. 335. St. 475. W. Senſum h. verſus lemma diſerte explicat.

CCLIX. Plan. p. 27. St. 41. W. Simile Ep. *Platonis* XIII. — V. 1. ἔρχεο. Vulgo. Noſtrum habetur in membr. Vat. ubi hoc Epigr. in prioribus pag. legitur.

textum admiſit. Non minus tamen probabiliter ſcripſeris:

ἄμπαυσον μογεροῦ μαλθακὰ γυῖα ΚΟΠΟΥ.

quod etiam facilius in καμάτου depravari potuit. *Rufin.* Ep. V. ἔκλυτος ὑπναλέῳ γυῖα κέκμηκα κόπῳ. Incert. Ep. CCCLXIII. δίψαν ἀλαλκὼν Ἄμπαυσον παρ' ἐμοὶ καὶ κόπον (ſic Vat. C. pro πόνον) ἡσυχίῃ. — V. 3. ἦχί σε. *Meleager* Ep. CXI. ὄφρα φυγὼν τὸν Ἔρωτα, μεσημβρινὸν ὕπνον ἀγρεύσω Ἔνθαδ' ὑπὸ σκιερῇ κεκλιμένος πλατάνῳ. — ¶. 204.] V. 5. ποιμήν. Vulgo. Apte haec comparavit cl. *Mitſcherlich* cum Horatianis III. Od. XXIX. 18. *Iam Procyon furit — Et ſtella veſani leonis, Sole dies referente ſiccos. Iam paſtor umbras cum grege languido, Rivumque feſſus quaerit, et horrida Dumeta Silvani.* — V. 7. καῦματ' ὀπωρινοῦ φυγὼν κυνός. ἀστέρ' ὀπωρινὸν appellat *Homer.* Ιλ. Ε. 5. cf. Euſtath. p. 389. 22. *Aratum* v. 333. ibique *Schol. Tibull.* I. El. I. 27. *Sed Canis aeſtivos ortus vitare ſub umbra Arboris, ad rivos praetereuntis aquae.* Iam ponamus Epigr. ab *Huſchkio* V. cl. optime emendatum:

Τῇδ' ὑπὸ τὰν ἄρκευθον ἴτ' ἀμπαύοντες, ὁδῖται,
γυῖα παρ' Ἑρμείᾳ σμικρὸν, ὁδοῦ φύλακι·
μὴ φύρδαν, ὅσσοι δὲ βαρεῖ γόνυ κάμνετε μόχθῳ
καὶ δίψῃ, δολιχὰν οἶμον ἀνυσσάμενοι.
πνοιὴ γὰρ καὶ θῶκος εὔσκιος· ἃ θ' ὑπὸ πέτρᾳ
πίδαξ εὐνάσει γυιοβαρῆ κάματον.
ἔνδιον δὲ φυγόντες ὀπωρινοῦ κυνὸς ἆσθμα,
ὡς θέμις, Ἑρμείην εἰνόδιον τίετε.

ἄλμα. *ſaltum.* τὸ ἄλσος. Λυκόφρων. ἵν' ἄλμα πομποῦ καὶ χαμαιζήλου διπλοῦν· λέγεται δὲ καὶ ὁ κλάδος παρ' Αἰολεῦσιν. *Etymol. M. Euripid.* Ion. v. 1268. ὅθεν πετραῖον ἅλμα δισκευθήσεται.

CCLXI. Vat. C. p. 378. Plan. p. 343. St. 482. W. Etiam hoc Epigramma ſcriptum in Pana, ad fon-

tem in antro poſitum. — V. 1. Νυμφῶν. Vulgo et in Vat. C. Nympharum dux dicitur, qui cum Nymphis choros inſtituit. Homeri Hymn. in Pan. VII. 2. αἰγοπόδην, δικέρωτα, φιλόκροτον, ὅστ' ἀνὰ πίσεα Δενδρήεντ' ἄμυδις φοιτᾷ χοροήθεσι Νύμφαις. Ibid. 19. Σὺν δέ σφιν τότε Νύμφαι ὀρεστιάδες, λιγύμολποι, Φοιτῶσαι πύκα ποσσὶν ἐπὶ κρήνῃ μελανύδρῳ — Μέλπονται. Cf. *Platon.* Ep. XIV. et *Alcaei Meſſen.* Ep. XII. — V. 2. „τόνδε δόμον. Subauditur κατά. *qui latitat in hoc antro.* Mallem τόνδε λέλογχε δόμον." *Br.* Vitioſam eſſe vulgatam dubitare noli. Scribendum puto:

ὃς πέτρινον τόνδε γέγηθε δόμον.

qui hoc antro delectatur. Verba χαίρειν, ἥδεσθαι, γηθεῖν plerumque ablativum, nonnunquam accuſativum adſciſcere conſtat. *Homer.* Ιλ. Ι. 77. τίς ἂν τάδε γηθήσειε. ubi *Euſtath.* p. 631. 21. φασὶ δὲ καὶ Κρατῖνον οὕτω που γράψαι, γέγηθα τὸν ἄνδρα· τοιοῦτον καὶ παρ' Εὐριπίδῃ τό· τοὺς εὐσεβεῖς θεοὶ θνήσκοντας οὐ χαίρουσι· καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ τό· ἥσθην πατέρα

[redacted]

alium ſenſum ex planiſſimis hujus Epigram. verbis extundere inſtituas. Sed quid pictor — nam de picta imagine agitur — nubecula illa ſignificare voluerit, non exputo. *Brodaeus* quidem *Euſebium* laudat, qui Praep. Evang. L. III. Pana σφαῖραν χρυσῆν ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς ἔχοντα fingi ait, quae eum *univerſae ſubſtantiae materialis dominatorem* (*Macrob.* Saturn. I. 22. init.) ſignificaret. Sed aliud eſt ſphaera, aliud nubecula.

CCLXIII. Plan. p. 343. St. 483. W. In Pana ex aere, qui in loco Dictynnae ſacro in antro ſtabat. Dictynna ap. Cretenſes colebatur, a monte Dicte vocata. Vide *Strabon.* L. X. p. 733. C. 734. A. et *Spanhem.* ad *Callim.* p. 309. ſq. — V. 1. τοῖόν με καθ' ἱερὸν. Sic, ut me vides, Cretenſis collocavit in hoc fano. Hoc ſenſu accipi poteſt vulgatum τοῖον· ſed longe probabilius mihi videtur, depravatum eſſe vocabulum ex nomine hominis, qui illam ſtatuam dedicaverat. Fac enim, ſcriptum fuiſſe:

Δικτύννης Πείσων με καθ' ἱερὸν ἔμπυρον ὁ Κρὴς

vel aliud nomen repone, et aliquid elegantiae huic loco accedere ſenties. Perperam *Iunius* in Pictor. Catal. ex hoc Epigrammate p. 57. ſtatuarium nobis *Cres* appellatum obtrudere conatus eſt. — V. 3. „Vulgo legitur ἐκ δέ γε πέτρας σπήλυγγος." *Br.* Emendationis fontem indicare neglexit cl. editor, quem ſic ex ingenio ſcripſiſſe nullus dubito. At in vulgata

ἐκ δέ ΓΕ ΠΕΤΡΑΣ

non id latet, quod *Br.* dedit, ſed potius

ἐκ δὲ ΠΕΤΡΑΙΑΣ

σπήλυγγος — —

πέτρειος δόμος ſupra eſt de antro Pani ſacro Ep. CCLXI. nec aliter loquitur *Eurip.* Iph. in Aul. v. 1082. πετραίων

ἐπ' ἄντρων ἐλθοῦσαν, et Cycl. v. 82. ἄντρα δ' εἰς πετρηρεφῆ. — V. 4. τείνω βλέμμα. Oculos in montes intendo, feras, ſi quae prodierint, obſervans. Pana enim venatorem, Dianae πάρεδρον, hoc Epigramma nobis ſiſtit.

¶. 205.] *CCLXIV.* Planud. p. 343. St. 483. W. De Pane, in pugnae Marathoniae memoriam, Athenis ſub arce collocato, vide notata ad *Simonid.* Ep. XXVIII. T. I. P. I. p. 219. — V. 1. ἄκρης. Aldin. 1. 2. 3. ἄκρα Aſcenſ. et Steph.

CCLXV. Planud. p. 340. St. 480. W. In Veneris ſtatuam, in maris litore a Glycera, Dionyſii filia, collocatam. — V. 2. ἑζόμενος vulgo et in fine ἠιόνος. — V. 4. „Omnino ſcribendum mihi videtur πορφύρεον ἁπαλῶς κῦμα παρ' ἠιόνας. " *Br.* Non perſuadet. ἁπαλὸν κῦμα molles undae ſunt, quae leniter litus alluunt, quales deſcribit *Lucretius* L. II. 375. *qua mollibus undis Litoris incurvi bibulam pavit aequor arenam.* quod *Virgil.* expreſſit IX. Aen. 816. *Ille* (fluvius) *ſuo cum gurgite flavo Accepit venientem, ac mollibus extulit undis.* — Litus πορφύρεον ſic dicitur ab undis, ad quas hoc epithe-

pars poſterior ducta videtur ex *Heraclide Pontico* περὶ Ἐρωτικῶν. unde hiſtoriam de Charitone et Melanippo derivavit *Athen.* L. XIII. p. 602. et *Aelian.* V. H. II. 4. Elide in gymnaſio Ἔρωτος et Ἀντέρωτος arae conſpiciebantur, teſte *Pauſan.* L. VI. 23. p. 511. In Gemma ap. *Lippert.* nr. 833. Amor triſtis humi ſedet, Anterote aufugiente. Cf. *Manſo über verſchiedene Gegenſt. der Mythol.* p. 337. ſqq. Diverſo autem modo veteres de Anterote tradiderunt. Alii *mutuum* Amorem intelligunt, alii *contrarium*, qui Amorem reſolvat. Vide *Servium* ad *Virgil.* Aen. IV. 520. et quae docte de eo monuit *Huſchkius* in Anal. Cr. p. 47. Cum *Servio* facit Epigramma noſtrum, quo Amoris impotentia ſuis ipſius telis impugnata inſolentisque pueri ſuperbia Nemeſios armis fracta repraeſentatur. Iam conf. *Meleagri* Ep. XLII.

> Τί κλαίεις, φρενολῃστά, τί δ' ἄγρια τόξα καὶ ἰοὺς
> ἔῤῥιψας, διφυῆ ταρσὸν ἀνεὶς πτερύγων;
> Ἦ ῥά γε καὶ σὲ Μυΐσκος ὁ δύσμαχος ὄμμασιν αἴθει;
> ὡς μόλις, οἷ' ἔδρας πρόσθε, παθὼν ἔμαθες.

et quae ibi notavimus T. I. P. I. p. 61. — V. 1. τὸν ἄπιστον. Si codex offerret

> πτανῷ πτανὸν Ἔρωτα καταντίον ἔπλασ' Ἔρωτι

id non repudiarem. — V. 3. τά κ' ἔρεξεν. Vulgo. Locutionem illuſtravimus ad *Meleagrum* l. c. — V. 4. ἐς κόλπον ἀπέπτυσεν. Ad avertendam Nemeſios impotentiam ter in ſinum ſpuit. Cf. not. ad *Straton.* Ep. LXXI. T. II. P. III. p. 112.

CCLXVIII. Planud. eodem quo ſuperius loco. Et eſt ejusdem poëtae et praecedentis quodammodo continuatio. — V. 2. ὤνεα pro compoſito παρώνεσε, me excitavit, ut alas in fratrem moverem eumque telis peterem.

¶. 206.] *CCLXIX.* Plan. p. 341. St. 481. W. Dianam ad ſacra euntem poëta deſcribit. Arcu Dea et pharetra depoſita, pedibus nudis et veſte ad talos demiſſa incedit. Suſpicabatur Ill. *Heynius* in Comment. T. X. p. 105. poëtae obverſatam eſſe Apellis tabulam, qui Dianam *ſacrificantium virginum* choro mixtam pinxiſſe traditur ap. *Plin.* H. N. XXXV. 36, 17. ubi tamen de lectionis ſinceritate dubitat *Leſſingius* in Laoc. p. 224. not. c. Diana, ad ſacrificium ipſi a mortalibus factum accedens, omnia, quae illis timorem incutere poſſent, depoſuiſſe putanda eſt, ut placida videretur omnibus et propitia. Eandem ob cauſam, ubi, ſylvis relictis, puerperas adjuvat, arcum Nymphis tradere fingitur in Ep. *Noſſidis* III., et apud *Phaedimum* Ep. III. laudatur, quod ad Themiſtodicen, puerperio laborantem, ἄτερ τόξου venerit. Quamvis ibi ſimul ad Εἰλειθυίης βέλη reſpicitur. — V. 1. παρ' αὐχενίη. Ed. Flor. pr. Ald. 1. 2. — V. 2. ἐνδρομίδες. caligarum genus, venatoribus inprimis uſurpatum. *Pollux* VII.

[redacted]

CCLXX. Plan. p. 342. St. 482. W. In ſtatuam Bacchi a Myrone conflatam. De hac imagine nihil aliunde conſtat. V. 1. „Vulgo χαλκῷ legitur.“ *Br.* — γειναν. Similiter Apelles Venerem genuiſſe dicitur ap. Ovid. III. A. A. 401. *Si Venerem Cous nunquam genuiſſet* (al. *pinxiſſet.* al. *poſuiſſet*) *Apelles, Merſa ſub aequoreis illa lateret aquis.* *Iul. Aegypt.* Ep. XXXII. ἄρτι θαλασσαίης Παφίην προὔκυψε λοχείης Μαῖαν Ἀπελλείην εὑραμένη παλάμην. Ep. in Stat. Athlet. LX. T. III. 32. χεὶρ οἶδε γεννᾷν τοὺς πάλαι τεθνηκότας. Ep. ἀδεσπ. CCXXIV. ἁ δὲ Μύρωνος χεὶρ οὐ πλάσεν, ἀλλ' ἔτεκε.

CCLXXI. Plan. p. 344. St. 483. W. — V. 1. καρποτόκον. Fertilitatis auctor habebatur, cujus indicium viperas inſurgentes ejus dextra laevaque et ſpicae Cereales, quibus eam inſtructam fingit *Appul.* Metam. XI. init. Eandem cum Cerere comparabant Graeci. — μυριομόρφῳ. Unice hoc facit memorabilis locus ap. *Appulejum* l. c. ubi Iſis Lucio per quietem viſa, his verbis utitur: *En adſum - rerum Natura parens,* (i. e. παγγενέτωρ. niſi forte fuit πολυμήτορι.) *elementorum omnia domina - Deorum Dearumque facies uniformis - cujus numen unicum, multiformi ſpecie, ritu vario, nomine multijugo totus veneratur orbis.* — V. 2. Iſidis feſtum in nonnullis urbibus ita celebrari ſolebat, teſte *Diodoro Sic.* I. 14. p. 18. ut in pompa vascula circumferrentur, hordei et tritici plena, ἀπομνημόνευμα τῶν ἐξ ἀρχῆς τῇ θεῷ φιλοτέχνως εὑρεθέντων. — πυρῶν ἀπάνευθεν ἀρότρων. ut aureo aevo, quo καρπὸν ἔφερε ζείδωρος ἄρουρα Αὐτομάτη πολλόν τε καὶ ἄφθονον. *Heſiod.* E. καὶ H. 118. *Ovid.* III. Amor. VIII. 39. *At meliora dabat curvo ſine vomere fruges, Pomaque.* *Horat.* Epod. XVI. 43. *reddit ubi Cererem tellus inarata quotannis.* Cf. *Antip. Theſſ.* Ep. XXXIX. 7. 8.

CCLXXII. „In Planud. p. 344. St. 484. W. duo ſunt Epigrammata, quorum prius diſtichis primo, ſe-

cundo et ultimo hujus carminis conſtat; alterum, repetito primo diſticho, tertium illi et quartum ſubjungit. Mihi controverſia nulla obmoveri poſſe videtur, quin haec male divulſa et turbata fuerint.“ *Br.* Valde dolendum eſt, quod hoc Epigramma cum plurimis illis, quae artis opera deſcribunt, in Vat. membr. deeſt. Recte clar. Editor duo carmina in unum contraxit, deleto primo diſticho, quod, cum poſterior pars Epigrammatis in alteram forte paginam procurreret, aut in ſumma pagina, aut in margine iterum erat ſcriptum, cujusmodi repetitionum haud pauca ſunt in Vat. membr. exempla. „Exhibuerat artificis manus ſenem in terram projectum, frendentem dentibus nudatis, emaciatum, capite manu ſubnixo, baculo terrae innitentem, coma hirta, cute rugoſa; ut tantum non Livor ſeu Invidia expreſſa videri poſſit.“ *Heynii* verba ſunt in Comment. T. X. p. 93. Livorem ab Apelle pictum commemorat *Lucian.* T. III. p. 131. ſq. ed. R. ἀνὴρ ὠχρὸς καὶ ἄμορφος, ὀξὺ δεδορκὼς καὶ ἐοικὼς τοῖς ἐκ νόσου μακρᾶς κατεσκληκόσι. Poëta in Anthol. Lat. T. I. p. 546.

ποθία emendavit *Huet.* p. 33. — V. 3. Quam vivida vis imaginis! Spirare videtur ſenex humi recumbens. In fine diſtichi major diſtinctio ponenda. Deinde nulla cauſa erat ſatis gravis, cur *Brunckius* verba μανύει δι-στιχος - εὐτυχίας, quae vulgo poſt v. 4. leguntur, inde removeret et in ultimo carminis loco collocaret. His in priſtinum locum, jure poſtliminii, revocatis, ſententiarum contextus et elegantior eſt et facilior. μανύει, αὐτὸν ſcil. Momum eſſe indicant dentes, cutis arida etc. Sic ſtatim proximo Epigr. νεῦρά σε μανύει τετανυσμένα. Cf. notata ad *Aſclepiad.* Ep. X. T. I. P. II. p. 29. „Vulgo ὀλέθριος, quod ſic ad ὄγμος inepte refertur, quum ad Momum referendum ſit: ὁ δίστοιχος ὄγμος ὀδόντων πριομένων — μανύει αὐτὸν ὀλέθριον ὄντα.“ *Br.* Quaſi ὀλέθριος non et ſic ad Momum referri poſſit, epitheto a perſona ad partem translato, ὄγμος ὀδόντων τοῦ ὀλεθρίου. Quodſi tamen duplex epitheton in eundem ſonum exiens offenſioni fuerit, admittatur ὀλέθριον, ita tamen, ut pro αὐτὸν ſimpliciter accipiatur. ὄγμος ὀδόντων, dentium ordo. *Schol. Nicandri* Ther. 571. ὄγμος. — ἡ τάξις, ἡ ἐπίστιχος φυτουργία τῶν δένδρων, καὶ ἡ κατὰ τάξιν ἀγωγή. Dentibus autem inter Livoris ſigna primus debebatur locus, quippe quibus alios carpere et rodere ubique dicitur. Hinc *dens invidus* ap. *Horat.* IV. Od. III 16. ubi vid. *Mitſcherlich.* — V. 5. „Pro κεῖνος ſcribendum κρατός. Illud otioſum, frigidum et ineptum eſt, quod eo liberius dicere poſſum, quia meum eſt; in Planudea enim legitur κείνου, toto loco aliter interpuncto, ſed non melius.“ *Br.* Legitur enim apud Planudem:

καὶ τὸ κατεσκληκὸς ΚΕΙΝΟΥ βάρος· ᾧ μὲν ἐρείδει
ψιλὸν γηραιῷ χειρὶ βαλὼν κρόταφον.

Illo diſticho, de quo paulo ante dixi, in priſtinam, quam olim recte obtinebat, ſedem revocato, totum hunc locum ſic emendandum et diſtinguendum puto:

Μανύει δίστοιχος ὀλέθριον ὄγμος ὀδόντων,
πριομένων ἐπὶ τὰς τῶν πέλας εὐτυχίας,
καὶ τὸ κατεσκληκὸς ΣΚΗΝΟΥΣ βάρος· ᾧ μὲν ἐρείδει
ψιλὸν γηραιῷ χειρὶ βαλὼν κρόταφον.

In hac emendatione me veram et genuinam poëtae manum aſſecutum eſſe nullus dubito. Momum conſpici indicat *aridi corporis macies.* De σκῆνος, σῶμα, vide *Intrpp. Heſychii* T. II. 1203. 25. *Barneſium* ad *Eurip.* Heracl. v. 690. et *Daviſium* ad *Maxim. Tyr.* Diſſ. VIII. 3. p. 133. ed. R. Iuſto fortaſſe videbor audacior, ſi proximum quoque vocabulum in mendo cubare dixero. Fieri poteſt, ut fallar: ſed parum abeſt, quin ſcribendum eſſe contendam:

καὶ τὸ κατεσκληκὸς σκήνους ῥάκος.

Certe hoc a codice oblatum nemo facile ſperneret. *Lucian.* Tim. 32. T. I. p. 102. ἵν᾽ αὖθις ὁ Πλοῦτος παραλαβὼν αὐτὸν — μαλθακὸν καὶ ἀγεννῆ καὶ ἀνόητον ἀποφήνας, ἀποδῷ πάλιν ἐμοὶ ῥάκος ἤδη γεγενημένον. ubi vide *T. Hemſterh.* p. 398. Cri-

Altera ringentis baculo veſtigia firmat,
Dum nil ſenſurum murmurat in lapidem.

CCLXXIII. Planud. p. 344. St. 484. W. „Aldus Manutius primus in Append. edit. 1503. epigramma hoc protulit, quo caret editio Florentina, et quod a quibusdam Planudeae codd. abeſſe comperi.“ *Br.* — V. 1. Tabeſce inde ab unguibus. Parum commode *Brodaeus* comparavit *Ciceron.* Tuſc. Qu. II. 24. *Toto corpore et omnibus ungulis, ut dicitur, contentioni vocis aſſerviunt.* Cf. V. D. in Miſcell. Obſſ. T. I. p. 401. Noſter eorum morem ſpectavit, qui, ubi ipſis aliquid diſplicet, ungues ſibi rodunt. *Martial.* IV. 27. *Ecce iterum nigros corrodit lividus ungues. Da, Caeſar, tanto tu magis ut doleat.* — V. 2. ἰοβόλους *veneni plenos. rubiginoſi dentes* lividi ſunt ap. *Martial.* V. 28. *dens ater* ap. *Horat.* VI. Epod. fin. — πάμφαγε Μ. *Livor edax.* *Ovid.* II. Amor XV. 1. — V. 3. νεῦρα. Similiter de Eryſichthone, fame confecto, *Callim.* H. in Cerer. 93. ἐτάκετο, μέσφ' ἐπὶ νευραῖς Δειλαίῳ ῥινός τε καὶ ὀστέα μῶνον ἔλιφθεν. — φλέβες. *Silius Ital.* II. 466. *jam lurida ſola Tecta cute et venis male juncta trementibus oſſa Exſtant.* — V. 4. κενεὰ σ. δύναμις corporis tantum non exanimati debilitas. Carnem putridam, ſiccatam, ceu defuncti hominis, a pictore repraeſentatam tibi finge. — V. 6. Quae tandem ars te mortalibus inimicum daemonem egregia arte ita animavit, ut ne tuis quidem dentibus (i. e. tuae reprehenſioni) locum relinqueret? — Senſus igitur, opus eſſe ἀμώμητον. — Vulgo ἀνδρόσσινιν et v. ſq. δήκτᾳ. Utrumque cl. editor tacite emendavit. ἀνδρόσινις eſt Momus, qui omnes laedit. — V. 7. In δήκτᾳ στόματι non offenderer equidem, nec juſtam emendandi cauſam video, niſi forte praeſtantiores Planudeae codd. ſic exhibent. Tum praeferenda lectio δῆκτα, cum ob licentiam poëticam, qua poſterior ſyllaba in caeſura producitur, tum quod ſic vividior evadit oratio.

CCLXXIV. Plan. p. 321. St. 460. W. In Echûs ſtatuam, quam ad templum Bacchi collocatam poëta ita interpretatur, ut eam a Pane, Bacchi comite, non, ſicut olim, alieno animo eſſe dicat. — V. 1. Λυκαίου tentabat *Brodaeus* contra poëtae mentem. — V. 3. »Vulgo Βακχεῦ φίλε, quod librarii eſſe credo de metro male ſolliciti, non quia nomen Βακχεὺς per ſe bonum non ſit, ſed hujus loci alienum eſt. « *Br.*

CCLXXV. Vat. C. p. 479. Plan. p. 321. St. 461. W. Scyllam a Phalerione pictam commemorat *Plinius* XXXV. 11. Sed in noſtro Epigrammate deſcribitur Scylla aenea, fortaſſe ea; quam in Hippodromo CPolitano poſitam deſcripſit *Anonym.* in Antiqq. CP. ap. *Bandur.* T. I. nr. 114. p. 42. Hominem illa tenebat capite. Eam ἀγριότητος μεστὴν fuiſſe ait *Nicetas* de Statuis ap. eundem T. I. nr. 313. p. 110. eamque cum multis aliis, capta a Latinis urbe, fractam eſſe narrat. Non dubito, quin eandem ante oculos habuerit *Themiſtius* XXII. Or. p. 279. B. τεθέαμαι, οἶμαι, πολλαχοῦ Σκύλ-

[redacted]

Eminus aſpiciens Scyllam quis crederet ipſam
Migrato terras nunc habitare mari.

ubi in edit. cl. *H. de Boſch.* ſignum interrogandi irrepſit poſt *mari*, quo ſenſus peſſumdatur. — In Vat. C. ἠμᾶνεν et τέχνας legitur. — ¶. 208.] V. 3. τηλόθι Vat. C. quod revocandum. — ὀίσατο vulgo. — V. 4. ἀμειψαμένην. Vat. C. — V. 5. ἐπισσείει. φόβον intell. tam vehementer minatur. *Heſych* ἐπισείειν. ἐκφοβεῖν. — V. 6. Junge νέας ἀπὸ πελ. *naves marinas*, abundante ἀπὸ, ut in plurimis locis. — συγκλονέουσα. Rem poëta hyperbolice auget, quaſi Scylla non homines tantum ex navibus, ſed ipſas naves fluctibus ereptas fregiſſet.

CCLXXVI. In primis pag. Vat. Cod. Plan. p. 313. St. 453. W. „Tres hi verſus in Planudea male divulſi, melius in membranis cohaerent et unicum Epigramma faciunt.“ *Br.* Luſus non valde ingenioſus in mirabilem Hippocentaurorum figuram. Vſ. 3. *Juliano Caeſari* tribuit *Io. Tzetza* in Chil. VII. 94. vſ. 962. de Chirone:

ἱππομιγῆ συμπλάττουσιν ἄνθρωπον μυθογράφοι·
ἄνθρωπον μέχρις ὀμφαλοῦ, ἵππον τὰ κάτω μέρη·
καὶ δὴ καὶ Ἰουλιανὸς ὁ αὐτοκράτωρ γράφει
ἠρώα μέτρῳ, ἀνθρώπου δ' ἀποπέρδεται ἵππος.

non ἀποπέρδετε, ut eſt in *Lectii* Collectione, ubi abſurde hoc verbum vertitur. Pulchra haec Centauri deſcriptio videbatur *Ritterſhuſio*, hunc verſum laudanti ad *Oppian.* Cyneg. II. 6. p. 47. et *Euſtathio* ad Homer. Il. α. p. 76. 41. ubi Centauris deſcriptis: καὶ τὸ ὅλον εἰπεῖν, ait, ἵππους τε ὄντας ἀκεφάλους καὶ ἀνθρώπους ἄποδας. ὅθεν καὶ τὸ ἀστεῖον ἐκεῖνο εἴρηται, ὅτι δηλαδὴ ἐν τῇ τῶν ἱπποκενταύρων φύσει, ἵππος μὲν ἀπερεύγεται ἄνδρα, βροτὸς δ' ἀποπέρδεται ἵππον. — Pro ἄνδρα erat qui ἀνέρ' vellet; fruſtra.

CCLXXVII. Plan. p. 340. St. 480. W. „In Satyrum tam perite factum, ut aut ille ſe in aes inſinuaſſe, aut aes ipſi circumfuſum videri poſſet. Fuere ſane

Satyri nobiles plures, in his tamen inprimis Praxitelis περιβόητος dictus ex aere. *Plinius* XXXIV. 19. 10. Ad hunc hoc Epigramma referam.“ *Heynii* verba ſunt in Comment. T. X. p. 89.

CCLXXVIII. Plan. p. 296. St. 436. W. In Bacchae ſaltantis et furibundae ſtatuam. Cf. not. ad *Paul. Silent.* Ep. LVIII.

CCLXXIX. Vat. C. p. 466. εἰς Ῥώμην ἀδέσποτον. In Plan. p. 357. St. 496. W. Πομπηΐου inſcribitur, neſcio qua auctoritate. At nomen auctoris non magis ſincerum videtur, quam reliquum lemma, quod Victoriae Romanae alas fulmine ambuſtas tradit. Victoria enim paſſim boni ominis cauſa ſine alis repraeſentabatur. Νίκην ἄπτερον Calamidis laudat *Pauſan.* V. 26. p. 447. Idem ap. Lacedaemonios Martem compedibus vinctum conſpici tradens L. III. 15. p. 245. γνώμη δὲ τῇ αὐτῇ, ait, Λακεδαιμονίων τε ἐς τοῦτό ἐστιν ἄγαλμα, καὶ Ἀθηναίων ἐς τὴν ἄ π τ ε ρ ο ν καλουμένην Ν ί κ η ν· τῶν μὲν οὔποτε τὸν Ἐνυάλιον φεύγοντα οἰχήσεσθαι σφίσιν ἐνεχόμενον ταῖς πέδαις, Ἀθηναίων

p. 38. cujus ſententiam ſecutus *H. Valeſius* in not. ad *Socratis* Hiſt. Eccl. V. 17. et in Emendatt. L. I. 2. p. 4. ſqq. monuit praeterea, prius Epigr. diſtichon non ſolum nomen Sarapidis ſeptem literis conſtans ſignificare, ſed ſimul ad eum ritum reſpici, quo hic Deus ſeptem vocalibus (γράμματα φωνήεντα appellantur) ſubinde repetitis, coli ſolebat. *Dion. Hal.* περὶ Ἑρμ. §. 71. ἐν Αἰγύπτῳ δὲ καὶ τοὺς θεοὺς ὑμνοῦσι διὰ τῶν ἑπτὰ φωνηέντων οἱ ἱερεῖς, ἐφεξῆς ἠχοῦντες αὐτά, καὶ ἀντὶ κιθάρας τῶν γραμμάτων τούτων ὁ ἦχος ἀκούεται. Prius diſtichon excitavit *Sopingius* ad *Heſychium* in Ἑπταγράμματον· τὸ ὀργίλον ἢ σκληρόν· καὶ Σάραπιν. Disputavit de hoc argumento *le Moyne* Diſſert. ad Ieremiae c. XXIII. 6. p. 64. ſq. qui non ad manus eſt. — V. 3. χέλυς. hoc ad ſeptem planetas eorumque harmoniam referendum. *Macrob.* I. Saturn. 19. fin. *ut lyra Apollinis chordarum ſeptem tota coeleſtium ſphaerarum motus praeſtat intelligi, quibus ſolem moderatorem natura conſtituit.* — Deus converſionis coeleſtis cantum moderatur. *Maxim. Tyr.* Diſſ. XIX. 3. p. 363. ἀλλ' ἡγοῦ τὸ πᾶν τοῦτο ἁρμονίαν τινὰ εἶναι ὀργάνου μουσικοῦ, καὶ τεχνίτην μὲν τὸν θεόν, τὴν δὲ ἁρμονίαν ταύτην ἀρξαμένην παρ' αὐτοῦ, δι' ἀέρος ἰοῦσαν καὶ γῆς – ἐμπεσοῦσαν μετὰ τοῦτο εἰς πολλὰς καὶ ἀνομοίους φύσεις, συντάττειν τὸν ἐν αὐταῖς πόλεμον· ὡς κορυφαία ἁρμονία, ἐμπεσοῦσα εἰς πολυφωνίαν χοροῦ, συντάττει τὸν ἐν αὐτῷ θόρυβον. Cf. not. ad *Procli* Hymn. T. II. P. III. p. 274.

CCLXXXI. Plan. p. 307. St. 447. W. Bonae notae Epigramma in Herculem puerum, dracones a noverca ipſi immiſſos manibus jugulantem. Conf. inprimis *Theocrit.* Eid. XXIV. 26. ſqq. — V. 1. „In Planudea peſſime habitum primum diſtichon, quo in emendando fruſtra ſe torſit Munkerus ad Antonin. Liber. Metam. XXXIV. cui tamen σπεῖρας debeo. Ex ἄγχι βαθεῖς, quod certo certius eſt a poëta fuiſſe relictum, imperitus librarius ἀγχιβαθεῖς fecerat, ſine ullo

ſenſu. φάρυξ ea ſignificatione, qua hic poſitum, maſculini eſt generis, ut docent Lexica. *Leonidas Tar.* XCIII. ἄγχετ' ἐπὶ στεινὸν παλλομένη φάρυγα. Verbum autem ἄγχω hac in re proprium eſt. Hercules apud Theocritum (XXV. 264.) ubi narrat certamen cum Nemeaeo leone: αὐχένος ἀῤῥήκτοιο παρ' ἰνίον ἔφθασα μάρψας, Ἦγχον δ' ἐγκρατέως." *Br.* In Planud. eſt χεῖρας Η. δ. ἐγχιβαθεῖς φ. Prius cum optime emendaſſet *Munkerus*, eum mox poenituit facti, ita ut interpretationem tentaret. Fruſtra. περιμήκεας σπείρας tuetur *Theocrit.* l. c.

> Ἄμφω δὲ βαρεῖ ἐνεδήσατο δεσμῷ
> δραξάμενος φάρυγος, ὅθι φάρμακα λυγρὰ τέτυκται
> οὐλομένοις ὄφίεσσι, τὰ καὶ θεοὶ ἐχθαίρουσι·
> τὼ δ' αὖτε σπείρῃσιν ἑλισσέσθην περὶ παῖδα.

ἑλικοὺς interpretatur *Philoſtrat. Iun.* Imag. V. p. 869. ἀλλ' οἱ μὲν ἤδη παρεῖνται, μηκύναντες ἐς γῆν τοὺς ἑλικούς. *Apollon. Rhod.* IV. 150. de dracone aurei velleris cuſtode: δολιχὴν ἀνελύετ' ἄκανθαν Γηγενέος σπείρης, μήκυνε δὲ μυρία κύκλα. — In marg. ed. Wechel. ad [illegible] notatur

morum, Hercules ait ap. *Ovid.* IX. Met. 67. — V. 5. εἰ γάρ σοι. Idem color in *Diotimi* Ep. V. de Herculis cum Antaeo certamine: κεῖται δέ σφιν ἀγὼν οὐ χαλκέον ἀμφὶ λέβητος, Ἀλλ᾽ ὅστις ζωὴν οἴσεται ἢ θάνατον. ubi vid. not. T. I. P. II. p. 162. — V. 6. ὁδὸς εἰς αὐλὴν z. *Horatius* de fortitudinis et juſtitiae praemiis III. Od. III. 9. *Hac arte Pollux et vagus Hercules Innixus arces attigit igneas.* ubi vide cl. *Mitſcherl.* Statius III. Sylv. I. 25. de Hercule: *Sive tui ſolium Jovis, et virtute parata Aſtra tenes.*

CCLXXXII. Plan. p. 308. St. 447. W. Scriptum videtur hoc Epigramma in tabulam, quae Herculis labores opere anaglypho exhibebat, qualem edidit *Winkelmann* Monim. inediti. tab. 64. 65. Hoc anaglyphum in templo quodam Pergami collocatum fuiſſe, ex ultimo diſticho fit probabile. — V. 2. ὀλ. ἔχεις. Ed. pr. Flor. ἔβης. Aldin. 1. 3. Sched. *Krohn.* — V. 5. θωϋκτῆρα χάους. canis, orcum cuſtodientis, *tria latrantia colla. Propert.* III. El. XVI. 23. — χάος eo ſenſu, quo ap. *Virgil.* VI. 265. *Di, quibus imperium animarum, umbraeque ſilentes, Et chaos et Phlegethon, loca nocte ſilentia late.* quem multi ſecuti ſunt. *Heliodor.* II. 4. p. 91. καὶ ζόφος τὴν πυρφόρον, καὶ χάος τὴν ἐκ τῶν ἀνακτόρων κατείληφεν. — V. 7. κατ᾽ ἄκρα πόλ. Herculis templum Pergami in arce fuiſſe videtur. Cives hujus urbis Τηλεφίδας appellat poëta a Telepho, cui Myſia antiquiſſimis temporibus paruit. Pergamus Τηλέφου πόλις in oraculo ap. *Ariſtidem* T. I. p. 312. ed *Jebb.* ibique Telephum ut indigenam heroëm cultum eſſe, apparet ex *Pauſan.* V. p. 407. Probabilis eſt conjectura *Brodaei*, Pergamenos Herculem, quod Telephi pater eſſet, inſigni honore coluiſſe. Certe ab eo ſtirpis originem derivabant. Vide *Wernsdorf.* ad *Himer.* Orat. XXVIII. 2. p. 847. Caeterum hoc Epigramma ſcriptum eſſe

debuit, cum regnum Pergamenum opibus et potentia floreret.

¶. 210.] *CCLXXXIII.* Plan. p. 309. St. 449. W. „Planudeae libri IV. carmina non pauca ſerioris aevi poetarum ſunt, quorum inter peſſimos cenſendus eſt auctor hujus Epigrammatis. Quum ad ea nullas varietates lectionis e Cod. Vat. adnotaſſe videam Salmaſium, ſuſpicor illis non fuiſſe locum in membranis conceſſum. Ejusdem farinae eſt ſequens carmen.“ *Br.* Cf. quae diximus in Prolegg. noſtris p. LXXXV. ſq. — V. 1. τί πρῶτον — τέχνης ἀνέρος ἠδ' ἐλ. Quid in hoc opere, quod virum cum cervo pugnantem repraeſentat, primum aut ultimum admirer? — V. 2. θαυμάσω. edd. antiq. — V. 3. Tenebat Hercules cornua cervi et ejusdem latus genu ſuo premebat. γόνυ βρίθει. pondus genuum nititur, τῷ βρῖθος, τὸ βάρος τοῦ γόνατος ἐρείδει. Male *Spanhemius* ad *Callim.* p. 253. Herculem ſibi finxit cervo inſidentem, cujus errorem notavit jam *Viſconti* in Muſ. Pio-Clement. T. IV. p. 82. not. *d.* Hic Herculem, cervam ca-

[redacted]

κέρασι θάλλειν dicatur, apparet ex iis, quae ad v. 4. notavimus. Arte eadem floret, ut omnia, quae ſplendent et inſigni honore conſpicui ſunt. χρυσέη τέχνη eſt omnino *pulchra* ars; ſed ſimul, ni fallor, ad *aurea* cervae *cornua* reſpicitur.

CCLXXXIV. Planud. p. 309. St. 449. W. „Signum ex aere Herculem referebat cum Antaeo luctantem, cujus, a qualicunque artifice illud profectum fuit, extat ſimile marmor Florentiae: Hercules a tergo amplexus Antaeum brachiis ſtringit a terra ſublatum et ilia ita comprimit, ut ſpiritus eum deficiat. Jam in ore Antaei audacia et dolor cernitur, ipſe autem Hercules vultu terribilis. Atqui haec ipſa in carmine memorantur; ut adeo probabile ſit, ſignum illud Florentinum expreſſum eſſe ad exemplar alterius praeſtantioris operis; nam non adeo praeſtantis artis illud ſignum eſſe memoratur.“ *Heynii* verba ſunt in Comment. T. X. p. 85. ſq. Idem certamen duobus capitibus deſcripſit *Libanius* T. IV. p. 1082. ſqq. — V. 2. πόνον. dolorem in Antaei vultum. θράσος. Herculem virtutis et audaciae plenum. — Vulgo ἐκ μορφᾶς legitur. — V. 3. μογέοντα. Antaeum Herculis lacertis ſublatum et conſtrictum. *Theocrit.* XXIV. 32. de draconibus, ἐπεὶ μογέοιεν ἀκάνθας, Δεσμῷ ἀναγκαίῳ πειρώμενοι ἔκλυσιν εὑρεῖν. Hercules Morti inſidias facturus ap. *Euripidem* in Alc. 851. μάρψω, κύκλῳ δὲ περιβαλῶ χεροῖν ἐμαῖν, Οὐδ' ἔστιν ὅστις αὐτὸν ἐξαιρήσεται. ubi Tragico fortaſſe pugna cum Antaeo obverſabatur. Conf. deſcriptionem illius certaminis ap. *Lucan.* IV. 612. ſqq. — V. 4. φρίττω. Vulgo. — V. 6. ἰδνωθείς. cf. Ιλ. β. 266.

CCLXXXV. Plan. p. 309. St. 449. W. Hercules ebrius et ſomno oppreſſus. Nihil frequentius in ſcena veterum, quam Hercules temulentus, unde ſcul, tores et pictores eum arripuerunt. — V. 2. Κενταυρ. Οἶνος καὶ Κένταυρον — ἄασεν. *Hom.* Od. φ. 298. Cf. not. ad *Al-*

cae. Meſſen. Ep. XV. T. I. P. II. p. 358. — V. 2. ὤλεσεν. Ed. pr. Flor.

CCLXXXVI. Plan. p. 310. St. 449. W. In Herculem Baccho, imbelli quamvis deo, ſuperatum. — ¶. 211.] V. 3. Stantem, ſed vacillantibus pedibus, artifex Herculem exhibuerat.

CCLXXXVII Plan. p. 310. St. 450. W. „Signum fuit *Herculis bovem cornu prehendentis et altera clavam elatam intentantis.* Interpretatur poëta bovem Thiodamantis, in quem Hercules inciderat arantem, abductumque jugo bovem devoraverat. Vid. Apollodor. II. 7. 7. " *Heynius* in Comm. S. G. T. X. p. 86. — V. 4. γράψε. Tabula picta fuit igitur; *Heynius* tamen, qui ſignum intelligi malit, γλύψε emendandum cenſet. Tum opus trium figurarum fuiſſe cenſendum; nam Thiodamantem quoquè exhibitum fuiſſe, apparet ex ultimo diſticho. Hunc triſti vultu, deprecanti ſimilem, repraeſentaverat artifex.

CCLXXXVIII. Plan. p. 310. St. 450. W. Perperam *Huetius* p. 30. Herculem in eadem imagine na-

[redacted]

tiam, minus videbuntur verae. Simile eſt acumen, ſed elegantius, Ep. ἀδεσπ. CCLXX. – Perperam haec accepit *Schol.* in ed. Wechel.: ὡς τῶν Θηβῶν καταστραφεισῶν ἤτοι πιστευομένων εἶναι πατρίδος Ἡρακλέους.

CCLXXXIX. Plan. p. 314. St. 454. W. In Herculis ſtatuam, a Dionyſio quodam ad feras et fures arcendos, in paſcuis forte, collocatam. Ipſe Deus loquitur, ſuumque ipſe numen jurat, quod facetum. Praeivit *Ariſtophan.* in Avib. 1613. qui Neptunum per ſe ipſum jurantem fecit. — De Hercule, agreſtibus Diis annumerato, vide ad *Erycii* Ep. IV. T. II. P. II. p. 355. — V. 1. βουθοίναν. Hercules εἰς τὴν τοῦ Κορωνοῦ στέγην ἀφικόμενος, σιτεῖται βοῦν ὅλον, ὡς μηδὲ τὰ ὀστέα περιττὰ ἡγεῖσθαι. *Philoſtr.* II. Icon. p. 849. Cf. *Spanheim.* ad *Callim.* p. 481. δαμαληφάγον appellat *Erycius* Ep. IV. — ἀγρόται. Vulgo. *Huetius* p. 30. ἀγροῖται, quod pro ἀγροιῶται poni poſſe cenſebat. At illum ἀγρῶται ſcripſiſſe vix dubito. — Poſſis etiam ἀγρῶσται legere, quod non ſolum de venatoribus, ſed de paſtoribus quoque uſurpatur. Rheſus v. 266. et 287. *Archiae* Ep. XXVII. de Hercule: Μηκέτι ταυροβόροιο βαρὺ βρύχημα λέοντος Πτήσσετε, λημῖνόμοι γειαρόται Νεμέης. — V. 4. ἄκριτος ὕπνος. gravis et altus ſomnus. τὰ ἄκριτα enim ſunt ea, quae immodice fiunt et ſine judicio. v. *Stephani* Theſ. Gr. L. T. II. p. 430. D. — V. 6. Vulgo χαίρω τῷδ'. quod in χαίρω mutavit *Brodaeus.* Eandem emendationem *Joſ. Scaliger* adſcripſit exemplari ſuo.

¶. 212.] *CCXC.* Plan. p. 314. St. 454. W. In ſtatuam Herculis σωτηρίου ſive ἀλεξικάκου, clavam manu tenentis leonisque exuvias induti; arcus et ſagittas ante pedes jacent. — V. 5. ἀλλὰ κακούργους. Ap. *Callim.* H in Dian. 153. Hercules Dianam his verbis hortatur: βάλλε κακοὺς ἐπὶ θῆρας, ἵνα θνητοί σε βοηθὸν, Ὡς ἐμὲ κικλήσκωσιν, ubi vid. *Spanhem.* p. 283.

CCXCI [a]. Hercules cum Asbolum Centaurum cruci affixiſſet, hos ei verſus adſcripſiſſe traditur ap *Philoſtratum* in Heroic. c. XIX. p. 748. Ex illo fonte hanc inſcriptionem laudat *Tzetza* in Chiliad. V. 22. Accenſetur Asbolus ſcriptoribus, qui ante Homerum floruerint, ap. *Euſebium* Praep. Evang. X. p. 495. Conf. *Fabric*. Bibl. Gr. T. I. p. 12. ed. *Harl.* — V. 2. *κατακρεμαστὸς κατ' εὐλ. π. — εὐλιπὴς πεύκη.* Sic *Bianor* Epigr. IX. *πεύκης τῇ λιπαρῇ νοτίδι.* *Oppian*. Hal. IV. 644. *ἔνθ' οἱ μὲν πεύκης λιπαρῇ φλογὶ καγχαλόωντες.* — V. 3. *ἔγκειμαι.* *Philoſtr.* — *ἀμετροβίοις.* fictum vocabulum ad ſimilitudinem v. *ἀμετροεπής*, *ἀμετρόκακος.* Notae ſunt fabulae de corvorum longaevitate.

Lectt. p. 288.] *CCXCI.* [b]. „Apud Chandler. Inſcriptt. Syll. p. 13. In muro urbis Prienes, cui veriſimile eſt olim impoſitam fuiſſe ſtatuam herois cujusdam, repertum hoc Epigramma, quod ſic ſcribendum eſſe credo. Veriſſima eſt emendatio vſ. 1. ubi pronuntiationis affinitate deceptus quadratarius ſculpſit ΕΞΑΛΑΜΙ-

Θεσμοφορους τε αγνας ποτνιας εμ φαρεσι λευκοις·
 αυξεσι δ' εν τρισσαις ηρωα τονδε σεβειν
Ηνωγον πολειας φυλακογ χωραν τ'απεδειξαν·
 ων ενεκα ιδρυσεν τονδε Θειον Φιλιος.

V. 1. Salamis una ex nobiliſſimis Cypri urbibus. — V. 2. ἄπλοκον. σαφές, diſertum et minime implicatum. — V. 3. Θεσμοφόρους. Cererem cum Proſerpina. *Ariſtoph.* in Theſm. 304. εὔχεσθε ταῖν Θεσμοφόροιν, Τῇ Δήμητρι καὶ τῇ Κόρῃ. Easdem Θεσμοφόρω μάλα πότνια appellat idem v. 1167. — Cl. editor otioſam conj. τε e textu circumſcripſit. At in marmore fuiſſe videtur: ΣΕΜΝΑΣ, quod facile ΤΕΑΓΝΑΣ legi poterat. — V. 4. ἥρωα in *Chandleri* editione deſcribentis fortaſſe negligentiae tribuendum, ut plurima alia vitia in illo opere; fieri tamen poſſit, ut ipſe verſuum auctor ἥρωα pro dactylo habuerit, quales licentiae in Inſcriptionibus haud paucae occurrunt. Melius quid non habeo quod reponam; ſed audacem *Brunckii* transpoſitionem admittendam non eſſe, certe ſcio. — V. 5. χῶρον jam *Chandler.* emendavit. Orthographiae φυλακογ, ut et v. 3. ἐμ φαρ. pro φύλακον et ἐν φ. multa in marmoribus exempla inveniuntur. Vide *Viſconti* Iſcr. Triop. II. 44. p. 98.

CCXCII. Plan. p. 311. St. 450. W. Hominis, taurum ſuperantis, deſcribitur ſtatua, quam lemma de Theſeo interpretatur. Videtur hoc Epigramma ejusdem auctoris eſſe, qui Ep. CCLXXXIII. compoſuit. Hiſtoriam de tauro Marathonio a Theſeo devicto pete ex *Plutarch.* in Theſ. c. 30. *Pauſan.* l. c. 27. — V. 1. In vocabulo ἀλκᾶν interpretando trepidat *Brodaeus*, qui de Alcibus cogitabat. Deinde ſubſtantivum pro ἀλκήεντα accipiendum exiſtimabat. Mihi depravatum videtur vocabulum et fortaſſe emendandum:

 ὧν δ μὲν ἀκμῶν
θῆρα βίῃ βρίθει —

vi manuum feram deprimit. ἀκμαὶ de extremis corporis partibus uſurpatur; χειρῶν ἀκμὴ *Aeſchyl.* Perſ. 1065. *Eurip.* Bacch. v. 1205. — V. 2. γυῖα τιταινόμενος. omnibus membris, pedibus inprimis et brachiis, extenſis. — V. 3. ἶνας. cervicem deprimit. Cum hac deſcriptione inprimis comparandus *Theocritus* Eid. XXV. 145. Herculem cum tauro luctantem pingens:

> τοῦ μὲν ἄναξ προσιόντος ἐδράξατο χειρὶ παχείῃ
> σκαιοῦ ἄφαρ κέραος· κατὰ δ' αὐχένα νέρθ' ἐπὶ γαίης
> κλάσσε βαρύν περ ἐόντα· πάλιν δέ μιν ὦσεν ὀπίσσω,
> ὦμῳ ἐπιβρίσας· ὁ δέ οἱ ἐπὶ νεῦρα τανυσθεὶς
> μυῶν ἐξ ὑπάτοιο βραχίονος ὀρθὸς ἀνέστη.

V. 5. Cervicem retorſit ita, ut vertebrae inflecterentur; quae eſt *Heynii* interpretatio in Comm. S. R. T. X. p. 95. ἀστράγαλοι enim *vertebrae* ſunt ap. *Homerum* Od. κ. 560. ἐκ δέ οἱ αὐχὴν Ἀστραγάλων ἐάγη. Eidem poſt αὐχένα diſtinguenti accedere nolim. Cum poëta cauſam reddere vellet, cur taurus retro ſubſideret, non ſimpliciter dixit δαμνάμενος, ſed αὐχένα addidit, quod

[redacted]

Καπανεὺς δέ, πῶς εἴποιμ' ἄν, ὡς ἐμαίνετο;
μακραύχενος γὰρ κλίμακος προσαμβάσεις
ἔχων ἐχώρει, καὶ τοσόνδ' ἐκόμπασε,
μηδ' ἂν τὸ σεμνὸν πῦρ νιν εἰργάθειν Διὸς
τὸ μὴ οὐ κατ' ἄκρων περγάμων ἑλεῖν πόλιν.

Hinc *Valckenarius* p. 405. in Epigr. noſtri v. 2. certa emendatione repoſuit ἄμβασιν ἠερίην, cum vulgo ἄμμασιν legeretur. Haud aliter emendavit *Joſ. Scaliger* in not. mſt. Minus perſpicax fuit *Dorvillius*, qui in Vann. crit. p. 591. ſq. mendoſa Epigrammatis verba comparavit cum *Statio* X. Theb. 834. *Torvo metitur culmina viſu, Innumerosque gradus, gemina latus arbore cluſus, Aërium ſibi portat iter.* Ex his Latini poëtae verbis apparet, recte legi ap. noſtrum κλίμακα, quod pro appoſitione habendum eſt. *Joſ. Scaliger* in not. mſt. κλίμακι corrigebat. — ¶. 213.] ὑπὲρ μόρον. Homericum. Ιλ. β. 155. ἔνθα κεν Ἀργείοισιν ὑπέρμορα νόστος ἐτύχθη. Cf. cl. *Heyn.* ad Ιλ. υ. 336. T. VIII. p. 84.

CCXCIV. Plan. p. 312. St. 452. W. Sculptorem Philoctetes incuſat tanquam ipſo Ulyſſe crudeliorem, quod ipſius morbum aeternum fecerit. Cf. *Glauci* Ep. V. *Juliani Aeg.* Ep. XXVII. — V. 1. ἐμός. Vulgo — V. 2. Similiter Ep. CCCIII. ſtatuarius ὑπὸ τέχνης λαϊνέην Μηδείαν ὅλης ἔμνησεν ἀνίης. — V. 3 πέτρη. antrum ſaxeum, ubi Philoctetes habitabat. τρῦχος. veſtis detrita, qua indutus erat, vel panni, quibus vulnus obligabat. *Sophocl.* Phil. 38. καὶ ταῦτά γ' ἄλλα θάλπεται ῥάκη, βαρείας του νοσηλείας πλέα. — V. 4. ἐν χαλκῷ. *Anonymus* in Anthol. Lat. I. CXXV. T. I. p. 95.

Prodentem ducibus Tirynthia tela Pelasgis,
Laeſa Philoctetam vulnere planta domat.
Docta manus vivos duxit de marmore ſenſus,
Sentit adhuc poenam triſtis et inde lapis.

CCXCV. Plan. p. 302. St. 442. W. Ex illuſtrioribus antiquitatis tabulis erat Timomachi Ajax furens, quam tabulam una cum ejusdem artificis Medea Caeſar Dictator octoginta talentis emtam in Veneris genetricis aede dicavit, ſecundum *Plinium* VII. 38. Cf. *N. Heinſium* ad *Ovid.* Triſt. II. V. 525. Caeterum non optimi poëtae carmen, in quo auctor omnes Sophiſtarum argutias coacervare conatus eſt. — V. 1. *αἴρων.* Vulgo. Vitioſa lectio commovit *Brodaeum*, ut de Oreſte agi putaret. *Scholiaſtes* tamen in Wechel. recte comparavit *Philoſtratum* Vit. Apollon. II. 22. p. 76. qui hujus de Ajace tabulae mentionem fecit. – ἥρπασε τ. τὴν φύσιν. Ars naturam arripuit, i. e. non artis opus, ſed ipſum hominem videre putamus. — V. 3. „Elegantem Grotii verſionem in Artificum Catalogo dedit Junius, qua tamen vis vocis κεραστὰ non exprimitur, derivatae a κεράννυμι, et qua augeri Lexica poſſunt: *mixtas lacrymas ex iniqui judicii dolore, et e furoris pudore.* At Grotius: *omne doloris Ingenium trucibus miſcuit in lacrymis.*“ *Br.* At rectius κεραστὰ a κέρας deduxeris, ut *ri-*

rigentes oculi omnem doloris vim oſtendunt. Fortaſſe tamen ſincera eſt vulgata, ita ut ἔμιξε neutra ſignificatione accipiatur: *rigentes lacrymae omnem dolorem miſcent* pro *mixtum habent.*

CCXCVI. Plan. p. 315. St. 455. W. In Minotaurum, cujus plurimae ubique occurrunt imagines in nummis et gemmis. Vide cl. *Heyne* in den Antiq. Auſſ. T. I. p. 19. et *Boettiger.* in den Vaſengemälden. T. I. faſc. 3. p. 24. — V. 1. Diſtinguendum puto ὁ παῖς, ὁ ταῦρος. ut dubius eſſe videatur et incertus poëta, utrum puerum appellet id, quod videt, an taurum. *tauri geminam juvenisque figuram. Ovid.* Met. VIII. 169. ὁ κατὰ μηδὲ ἐντ. in quo neque taurus perfectus neque homo. — V. 2. Nefandi amoris, quo Paſiphaë flagravit, teſtis et *opprobrium generis*, ut dicitur ap. *Ovid.* VIII. Met. 155. — V. 4. ταυρόκρανος. Achelous βούκρανος ap. *Sophocl.* Trach. v. 13. in antiquioribus quidem edd. Sed rectius ap. *Strabonem* βούπρωρος legitur, quod *Brunckius* recepit. — V. 5. ὅλος Sched. Krohn.

CCXCVII. Plan. p. 315. St. 455. W. In Lycurgi, regis Thraciae, ſtatuam, quae eum, ſecurim tenentem, repraeſentabat. Nota ejus fabula ex *Homeri* Ιλ. Ζ. 130. et *Apollodor.* L. III. 5. 1. qui eum, a Baccho in furorem actum, et filium interfeciſſe et ſe ipſum mutilaſſe narrat. Cf. Ill. *Heynium* ad *Apollodor.* p. 576. ſqq. — In Ed. Flor. pr. lemma eſt erroneum: Εἰς Ὀρέστην. — V. 1. μονοκρήπιδα. altero pede nudo, quo malum, quod Lycurgus ſibi intulit, indicare voluiſſe videtur artifex. Erat autem apud nonnullos et Graeciae et Italiae populos more receptum, ut altero pede discalceato incederent; quem morem ad *Virgilii* VII. Aen. 689 *veſtigia nuda ſiniſtri Inſtituere pedis; crudus tegit altera pero.* illuſtravit *Heynius* in Exc. VIII. T. III. p. 152. ſq. Cf. *Valckenarium* ad Schol. in Phoen. v. 140. p. 624. Iaſon, cum Anaurum transiiſſet, μονόκρηπις erat, ſecun-

dum *Pindar.* IV. Pyth. 133. de qua fabula verbo monuit *Boettigerus in den Vaſeng.* T. I. faſc. II. p. 128. not. Etiam Perſeus ἕτερον μόνον τῶν ὑποδημάτων ἔχων traditur ap. *Artemidorum* IV. Onirocr. c. LXV. p. 239. De Lycurgo noſtro *Ovid.* in Ibid. v. 347. *Usque Dryantidae Rhodopeïa regna tenenti, In gemino dispar cui pede cultus erat.* quod *Conſtantius* de crepida ſucciſo pedi adjuncta interpretabatur; rectius *Meziriac.* ad *Ovidii* Heroid. T. I. p. 164. ubi totam de Lycurgo fabulam diſerte explicuit. — ¶. 214.] V. 3. παρὰ πρ. ſtans ad vitem. *Veſanumque nova nequidquam in vite Lycurgum. Propert.* III. El. XV. 23. — V. 4. ὑπὲρ κεφαλᾶς. Lycurgum tibi finge ſecurim, quam manu tenebat, alte tollentem, quo fortius eam ligno impingeret. Totum hunc locum male interpretatur *Brodaeus. Bipenni* armatus fingebatur Lycurgus; unde *bipennifer* ap. *Ovid.* IV. Met. 22. V. Triſt. III. 39. *Seneca* Oedip. 471. *Regna ſecurigeri Lycurgi.*

CCXCVIII. Plan. p. 315. St. 456. W. Hoc for- [redacted]

ὄμμα σπινθόεν. Conf. inprimis *Boettiger.* in den Vaſengem. T. I. faſc. II. p. 168. *not.*

CCC. Plan. p. 318. St. 457. W. Bonae notae Epigramma. V. 1. παιδολέτειραν. Wech. παιδοκτόνον eam appellat *Theophyl. Simoc.* Ep. XXX. in loco depravato: παιδοκτόνον ἐκείνην ἐδίδασκεν ἀγνώμων ὁμόζυγος τὴν αἰνετὴν καὶ τῶν ὠδίνων τὴν σύμμαχον. Legendum, ni fallor: τὴν γαμετήν. Fruſtra hunc locum tentavit *Bernard.* in Act. Traject. T. I. p. 199. — V. 3. Vulgo majori diſtinctione in fine praecedentis verſus poſita, θυμὸς μέγας legitur; quod nec ipſum malum. *Grotius*:

Ferro armata manus, cor ingens, lumina ſaeva,
Queis tamen ob parvos lacryma parva ſubit.

Branckii lectio, ſi ex cod. fluxit, probanda fortaſſe, accuſativis ab ἴδε pendentibus; ſi ex ingenio, vulgata procul dubio revocanda. — V. 5. ἀγείρας. Vulgo. — Laudat poëta pictorem, quod matrem de liberorum caede conſilia agentem nec jam ipſum facinus perpetrantem repraeſentaverit. Sic *Antiphilus* Ep. XX. αἷμα δὲ τέκνων Ἔγραψε Μηδείῃ καὶ χερὶ Τιμομάχου.

¶. 215.] *CCCI.* Plan. p. 318. St. 458. W. — V. 1. θυμὸς et οἶκτος ſimul in Medeae vultu expreſſi. Vide, quae laudavi in Exercitatt. crit. T. II. p. 60. — V. 2. βλεφάρων ἴτυν. oculorum igneos orbes. *Lucian.* T. II. p. 411. βλεφάρων ἴτυν κελαινήν. apud *Euripid.* autem Ion. v. 210. γοργωπὸς ἴτυς eſt Minervae ſcutum, Gorgûs terrifico vultu inſigne. — V. 3. Conjux graviter offenſa ad caedem perpetrandam properat, mater inde abhorret; hinc ἔμπα φειδομένη. Similiter de Althaea, fratrum caedem in filio ultura, *Ovidius* VIII. Metam. 463.

pugnant materque ſororque,
In diverſa trahunt unum duo nomina pectus.
Saepe metu ſceleris pallebant ora futuri.

Saepe ſuum fervens oculis dabat ira ruborem,
Et modo neſcio quid ſimilis crudele minanti
Vultus erat, modo quem miſereri credere poſſes.
Cumque ferus lacrymas animi ſiccaverat ardor,
Inveniebantur lacrymae tamen.

V. 6. θάμβος. juſtam illam admirationem, qua tabula ſpectatur. — ἀμβλῦναι pro *vim imminuere*, *retundere* uſurpavit *Aeſchyl.* VII. c. Theb. 850. θέςφατ' οὐκ ἀμβλύνεται. Epigr. ἀδ. DCXV. οὐ γὰρ ἀοιδὰς Ἀμβλύνειν αἰών, κῆν ἐθέλῃ, δύναται.

CCCII. Plan. p. 318. St. 458. W. In ſtatuam Medeae ex marmore. Totum hoc Epigramma inſigniter depravatum, ſic emendandum videtur:

Μαίνῃ καὶ λίθος οὖσα, καὶ ἐκ κραδίης σέο θυμὸς
ὄμματα κοιλήνας σ' ἐς φόνον ηὐτρέπισεν.
ἔμπης οὐδὲ βάσις σε καθέξεται; ἀλλ' ἄρα θυμῷ
πηδήσεις, λεχέων εἵνεκα μαινομένη.

Furis etiam nunc, cum marmor ſis, et animi ira, in tu-

[redacted]

παρ' ἐλπίδα τάχ' ἐκδραμεῖται. — ἀλλ' ἄρα. ira inflammata exſilies, *conjugii cauſa* furens. λεχέων εἵνεκα, non τεκέων; in liberos enim furebat propter laeſum conjugii foedus, non *propter liberos*, ut eſt in vulgata. λέχος pro connubio ſatis notum, nec minus plurali in hac ſignificatione utuntur poëtae quam ſingulari. *Euripid.* Med. v. 154. εἰ δὲ σὸς πόσις καινὰ λέχη σεβίζει. et, qui locus inprimis huc facit, v. 998. ἃ φονεύσεις τὰ τέκνα νυμφιδίων εἵνεκεν λεχέων. — V. 5. τόδ' ἀνέπλασεν. Vulgo τόδε γ' ἔπλασεν quod non codd. auctoritate, ſed ex ingenio emendatum eſſe videtur. — V. 6. εὐτυχίη. Ed. Flor. pr.

CCCIII. Vat. C. p. 458. Plan. p. 319. St. 458. W. — V. 1. οἶκον. Ed. Flor. pr. et Ald. 1. — V. 3. „Priſtinum dolorem in lapideam Medeam revocavit. Legerim tamen ἔπλησεν." *Huet.* p. 31. Nulla emendatione opus eſt. Ep. CCXCIV. ἐχθρὸς ὑπὲρ Δαναοὺς πλάστης ἐμέ — ἔς μ' ἔμνησε κακῆς οὐλομένης τε νόσου.

CCCIV. Plan. p. 319. St. 459. W. Ariadnen dormientem et ſaxo acclinem repraeſentaverat artifex. Sic eam in tabula picta exhibitam deſcripſit *Philoſtrat.* I. Imag. XV. p. 786. ἐπὶ τῶν πετρῶν μαλακῷ κειμένην ὕπνῳ. ad quem vide cl. *Heynium* in Opuſc. Acad. T. V. p. 53. Frequentatum fuiſſe debet hoc argumentum, quippe ad quod poëtae paſſim reſpiciunt. *Propert.* I. El. III. 1. de Cynthia dormiente: *Qualis Theſea jacuit cedente carina Languida deſertis Gnoſia litoribus.* Illuſtris eſt ſtatua Ariadnae dormientis, quae olim pro Cleopatra habebatur. v. *Boettigeri archaeol. Hefte.* I. p. 29.

¶. 216.] *CCCV.* In Planud. l. c. Color ut in Ep. *Platonis* XVI. ubi ſimilia notavimus T. I. P. I. p. 350. — V. 2. „ἀναθρώσκῃ ſcil. ἐξ ὕπνου ἐγερθεῖσα. *ne ſomno excita proſiliat.* Sic ſupra in *Macedonii* Ep. XXXIV. e mea emendatione ἤθελ' ἀποθρώσκειν." *Br.* Ariadne ap. *Ovidium* in Heroid. X. 13. *Excuſſere metus ſomnum;*

conterrita ſurgo: Membraque ſunt viduo praecipitata toro. — Interea toto clamanti littore, Theſeu, Reddebant nómen concava ſaxa tuum.

CCCVI. Plan. p. 315. St. 455. W. Iphigenia furens, ſed agnito fratre in miſerationem adducta. Scena igitur fabulae, quam pictor exprimere voluit, in Tauris ponenda; ſed quinam in illa parte fabulae de Oreſte et ſorore furori Iphigeniae locus fuerit, non facile dictu eſt. Hanc difficultatem tangens Ill. *Heynius* in Comment. S. R. T. X. p. 114. „Eſt, ait, in Euripidis Iphigenia in T. 795. 798. ſq. locus, quem artifex exprimere potuit, cum Oreſtes eam amplectitur tanquam ſororem per ipſius verba proditam, cum ipſa adhuc ignorâret fratrem adſtare. Potuit tamen (nam fuit Iphigenia *Aeſchyli*, *Sophoclis*, aliorum) eadem res ab alio poëta aliter eſſe tractata; forte ut illa, ira in omnes Graecos incenſa, (ut ap. ipſum Euripidem v. 344. 348. ſq.) exardeſceret in captos, ſimulque vultum Oreſtis ſimilem in altero ex captivis animadvertens, miſeratio-

[redacted]

ſo ſum Dido vultu, quem conſpicis, hoſpes,
ſſimilata modis pulchraque mirificis.
is eram: ſed non, Maro quam mihi finxit, erat mens;
Vita nec inceſtis laeta cupidinibus.
Namque nec Aeneas vidit me Troius unquam,
Nec Libyam advenit claſſibus Iliacis.
Sed furias fugiens atque arma procacis Iarbae,
Servavi, fateor, morte pudicitiam,
Pectore transfixo: caſtus quod perculit enſis,
Non furor, aut laeſo crudus amore dolor.
Sic cecidiſſe juvat: vixi ſine vulnere famae.
Ulta virum, poſitis moenibus, oppetii.
Invida cur in me ſtimulaſti Muſa Maronem,
Fingeret ut noſtrae damna pudicitiae?
Vos magis hiſtoricis, lectores, credite de me,
Quam qui furta Deûm concubitusque canunt
Falſidici vates, temerant qui carmine verum,
Humanisque Deos aſſimilant vitiis.

V. 3. τοίη καὶ γεν. Vulgo. At vide, annon legendum ſit:

τοίη καὶ γενόμην —

ἀλλ' οὐ νόον. non ea eram mente, quam mihi turpis affinxit fama, quamvis praeclare rebus geſtis. ἐπ' εὐφήμοις. poſt laudanda facinora. Sic enim ſerioris aevi ſcriptores εὔφημα pro *laudandis*, εὐφημίαν pro *laudatione* ponere ſolent. v. *Spanhem.* ad *Julian.* Orat. I. p. 26. et *Lennep.* ad Phalar. p. 23. — V. 5. οὐδὲ χρόν. Longe ſerius enim Dido in Africam venit. Vide *Simſon.* ad Ann. M. 3132. ibique *Weſſeling.* et inprimis *Heynium* l. c. — V. 7. Ἰαρβ. ὅμ. Haec optime explicat narratio ap. *Juſtin.* XVIII. 6. ubi, cum Poeni eam coëgiſſent, ut Hiarbae, Maxitanorum regi, nuberet, *pyra in ulti-*

ma parte urbis exſtructa, velut placatura viri manes inferiasque ante nuptias miſſura, multas hoſtias caedit, et ſumto gladio pyram conſcendit; atque ita ad populum reſpiciens, ituram ſe ad virum, ſicut praeceperant, dixit, vitamque gladio finivit. — V. 9. „Ultimum diſtichon corrupte in Planudea legitur, cui medicam admovi manum; quam perite, judicent eruditi.“ *Br.* Vulgo legitur:

— τί μοι ἁγνὸν ἐφωπλίσσατε Μάρωνα;
τοῖα καθ' ἡμετέρης ψεύσατο σωφροσύνης.

quae ſi cum Brunckianis comparaveris, parum probabile videbitur, tam multa a librariis depravari potuiſſe. Primum autem ἁγνὸν damnare non audeo; cum, quantopere Virgilius pudicitiae laude floruerit, inter omnes conſtet. *Donatus* in Vit. Virg. V. 22. *Caetera ſane vita et ore et animo tam probum fuiſſe conſtat, ut Neapoli Parthenias vulgo appellaretur.* ubi vid. *Heynium.* Nec hoc Virgilii epitheton a noſtro loco alienum videri debet, cum magis etiam reprehendendae videantur

[redacted]

additur, ut apparet ex Ep. ἀδεσπ. XXV. ὥπλισμαι πολλὴν εἰς ὁδὸν Ἀφροσύνης. *Diocles Caryſt.* Ep. III. de pelta: τὴν ἐπὶ καλλοὺς Ἀντιπάλους πιστὴν σύμμαχον ὡπλισάμην. — Ejusmodi emendationem obverſatam eſſe *Grotio* apparet, qui vertit:

Invida cur caſto dictabas Muſa Maroni
Falſa adeo in noſtram probra pudicitiam.

Lectt. p. 274.] *CCCVII.*[b] Ex *Stobaei* Florileg. CXIX. p. 603. *Geſn.* 495. *Grot.* Ad verbum expreſſum eſt hoc Epigramma ex *Herodot.* L. I. 31. p. 14. ubi vide *Weſſeling.* et *Daviſium* ad *Ciceron.* Tuſc. Qu. I. 47. Cleobin et Bitonem matrem in plauſtro ſedentem trahentes vidit *Pauſanias* e marmore ſculptos L. II. 20. p. 155. Epigramma in idem nobile facinus ex membranis edidi in Exercitatt. crit. T. II. p. 200. idque hîc emendatum adſcribam:

Οὐ ψευδὴς ὅδε μῦθος, ἀληθείῃ δὲ κέκασται,
 Κυδίππης παίδων εὐσεβίης θ' ὁσίης.
ἡδυχαρὴς γὰρ ἔην κόπος ἀνδράσιν ὥριος οὗτος,
 μητρός τ' εὐσεβίῃ κλεινὸν ἔθεντο πόνον.
χαίροιτ' εἰν ἐνέροισιν ἐπ' εὐσεβίῃ κλυτοὶ ἄνδρες,
 καὶ τὸν ἀπ' αἰώνων μῦθον ἔχοιτε μόνοι.

V. 7. αὐτοὶ *Grotius* ex Codd. ſuis reſtituit pro vulg. αὐτοῦ.

CCCVIII. Vat. Cod. p. 568. Plan. p. 298. St. 438. W. in Vitis Homeri ap. *Allatium* p. 28. et p. 30. Cf. *Villoiſon.* Anecdot. T. II. p. 185. — V. 1. „Vulgo legitur τρίς με τ. - καὶ τρὶς ἐκ. – contra hiſtoriae fidem, quae Athenis notior fuit, quam ut in eam peccare potuerit, qui Epigramma hoc Piſiſtrati ſtatuae baſi inſcribendum fecit, ita ut error librario tribuendus ſit, et proinde corrigendus. Vide Meurſium

in Piſiſtr. c. IV. ᵃ *Br.* Hoc Epigramma non magis quam plurima alia hujus generis ἐπιδεικτικὰ marmori inſculptum fuiſſe confido; nec Athenis igitur, nec ab homine hiſtoriae perito ſcriptum eſſe oportuit. Hoc primum emendandi conatum retundere debet. Jam alia vide. Lectio a cl. editore damnata conſtanter habetur in membr. Vat. in Vitis ab *Allatio* editis, in *Tzetzae* Exegeſi Homeri, unde locum protulit *Fabricius* Bibl. Gr. T. I. p. 330. ed. *Harl.* Verum quidem eſt, Piſiſtratum non ter, ſed bis tantum ejectum eſſe; ſed cum poſt alterum exſilium rediiſſet, imperium usque ad mortem tenuit, et tyrannidem adeo triplici vice exercuit. Hinc apparet, errorem hic commiſſum non librariis, ſed poëtae ipſi tribuendum eſſe, et *Brunckii* emendationem vetus vitium tollendo novum inducere. Ea enim admiſſa fides hiſtorica non minus vacillat quam antea. Recte *Waſſenbergius* p. 7. *Herodotum* excitavit ad firmandam lectionem: τρίς με τυραννήσαντα – L. I. 64. οὕτω δὴ Πεισίστρατος τὸ τρίτον σχὼν Ἀθήνας ἐῤῥίζωσε τὴν τυραννίδα. Caeterum jam *Barneſius* δίς με τυρ. legendum propoſuit. Poëtae errorem notavit *Edw. Simſon* ann. [redacted]

Homer. p. CXLIII. not. 5. – Ad σπεϱάδην κειδόμενον facit inprimis *Scholion* ap. *Villoiſ.* in Anecd. T. II. p. 182. col. I. λέγεται, ὅτι συνεϱϱάφησαν ὑπὸ Πεισιστϱάτου – τὰ Ὁμήϱου ποιήματα καὶ κατὰ τάξιν συνετέθησαν τὰ πϱὶν σποϱάδην καὶ, ὡς ἔτυχεν, ἀναγινωσκόμενα, διὰ τὸ τὴν ἐμπειϱὶαν αὐτῶν τῷ χϱόνῳ διασπασθῆναι. In ſimili re *Artemidorus Grammaticus* (T. I. p. 263.) carminum Theocriteorum collector: Βουκολικαὶ Μοῦσαι σποϱάδες πόκα· νῦν δ' ἅμα πᾶσαι Ἐντὶ μιᾶς μάνδϱας, ἐντὶ μιᾶς ἀγέλας. — V. 5. κεῖνος unus Vat. quod vulgatae non praeferendum. — Homerum Athenienſes ſibi vindicabant ob neceſſitudinem, quae iis cum Smyrnaeis intercedebat. Smyrna enim, cum primum una eſſet e duodecim Aeolenſium urbibus, procedente tempore Ionibus accenſeri coepit, et in commune Ionum concilium admiſſa eſt. Vide *Pauſan.* VII. 5. p. 532. Jam vero Iones Athenienſibus propinquitate proximi, unde *Herodotus* I. 147. εἰσὶ δὲ πάντες Ἴωνες, ὅσοι ἀπ' Ἀθηνέων γεγόνασι. Cf. *Valckenar.* ad L. VII. p. 547. 100. et *Jebb.* ad *Ariſtid.* T. II. p. 559. — *Pro* ἐπῳκίσαμεν Plan. et Vat. C. ἀπῳκίσαμεν. unus Leidenſ. ἐπῳκήσαμεν, vulgari errore.

CCCIX. ap. Plan. p. 314. St. 454. W. Cf. Epigr. *Archelai* I. T. II. p. 58. — V. 1. τεκμαίϱεο. *ipſum Alexandrum hoc vultu fuiſſe tibi finge.* Sic haec accipienda, docente *Valcken.* ad *Eurip.* Phoen. p. 60. — τεκμαίϱου. edd. vett. — V. 2. ὄμματα. Oculos in aënea ſtatua inprimis commemorari, ubi de ſimilitudine expreſſa agitur, nonnihil mireris. At non ipſos oculos, ſed obtutum ſignificari puta. *Poſidippus* in Alexandri ſtatuam Ep. XIV. λάϊε τεχνῖτα, πῦϱ τοι ὁ χαλκὸς ὁϱᾷ.

CCCX. Planud. p. 314. St. 454. W. Si recte ſe haberet ſecundi verſus diſtinctio, ſcriptum eſſet hoc tetraſtichon in imaginem Alexandri infantis recens nati. At hoc parum veriſimile. Probabilius, poëtam regem Macedonicum ab ipſis natalibus quaſi exceptum usque

Qualis eras, Lada, fugiens veſtigia Thymi
Alipedis, premeres cum pede flabra tuo.

Latina graecis non magis perſpicua ſunt: aeque enim intelligo, quid ſit *premere flabra pede*, ac ἐπ' ἀκροτάτῳ πνεύματι θεῖναι ὄνυχα. Corrupta haec eſſe cenſeo: talis eſt aut eſſe debet ſententia: *ſummis pedibus tangens ſolum*, ἐπ' ἀκροτάτους θεὶς ὄνυχας δαπέδῳ." *Br. Burette*, qui hoc Epigr. protulit *dans les Mémoir. de l'Acad. des Inſcr.* T. II. p. 365. vertit: *Lorsqu' à peine touchant la carrière du bout des ongles, tu laiſſais bien loin derrière toi un coureur vite comme le vent.* quod fere ad *Brunckii* ſententiam redit. *Joſ. Scaliger*, quem vitium hujus loci non fugit, emendavit in not. mſt. ἀκροτάτῳ πνεῦμά τε θεὶς ὄνυχι. Noviſſimi vocabuli emendatio veriſſima videtur; ſed quid ſit *ſpiritum ponere ſummis pedum digitis* ſive *in digitis*, non video. Ill. *Heynius* in Comm. S. R. T. XII. p. 291. monuit, poëtam de extrema curſus parte videri loqui, ut ille pedem ponat ἐπ' ἀκροτάτῳ νεύματι, *prominens*, ſcil. *in metam*. Mihi in men-

CCCII. 3. — V. 8. ὦ. Vulgo ὦ. Illud admirantis eſt. Senſus horum verborum non valde perſpicuus. τέχνη ipſum Ladae ſignum eſſe videtur, in quo tam expreſſa celeritatis ſignificatio, ut ventos ipſos praevertere poſſe videretur. *Scholiaſtes* in Wechel. hallucinatur.

Lect. p. 274.] CCCXIII. [b] A *Polluce* ſervatum IV. 92. p. 401. illuſtravit *Iſ. Voſſius* in libro de poëmatum cantu et viribus rhythmi p. 109. et *Palmerius* in Exercitatt. p. 578. ſq. Ex verbis a *Polluce* huic Epigrammati additis intelligitur, Archiam Hyblaeum primum ex peregrinis fuiſſe, qui Olympiae in praeconum certamine victoriam referret, et quidem ita, ut tribus Olympiadibus continuis competitores ſuperaret. Idem Delphis victoriam reportavit. Ob triplicem illam palmam ſtatua ei Delphis eſt poſita cum Epigrammate. De certaminibus praeconum, qui in ara ἐν Ἄλτει ſtantes vocis documenta dabant, locus eſt claſſicus ap. *Pauſan.* V. 22. p. 434. Eorum meminit *Philoſtrat.* Vit. Apoll. IV. 24. *Euſeb.* Chron. p. 44. et alii, quos vide ap. *Joſeph. Scaliger.* in *Euſeb.* p. 420. et *T. H.* ad *Lucian.* T. I. p. 427. ed. Bip. — V. 2. ἐπ' ἀπημοσύνῃ. quod incolumis illud certamen peregit, nec venis nec cute ruptis, quod in tanta clamoris intentione factum eſſe nonnunquam probabile eſt. — V. 3. τρεῖς. Vulgo. τρὶς correxit *Faber* in Agoniſt II. 15. — τὸν Ὀλυμπίας vitioſe vulgo. Ὀλυμπία emend. *Caſaubonus*; rectius *Jungermannus* Ὀλυμπιάδ'. — V. 4. ὑποσαλπίγγων vulgo; *Jungermannus* divitiis vocibus ὑπὸ σαλπ. quod Brunckiana emendatione fortaſſe non deterius. Vociferatus erat ille aſſa voce, *tuba non accinente*; hoc eſt οὐχ ὑπὸ σάλπιγγος; ut ὑπ' αὐλητῆρος ᾄδειν, *tibia accinente canere*, in Fr. *Archilochi* ap *Schol. Ariſtoph.* Av. 1426. Cf. de hoc uſu praepoſitionis ὑπὸ *Valcken.* ad *Herodot.* p. 521. 24. — ἀναδείγματα. *Stephanus* in Th. L. Gr. Append. p. 410. F. noſtri loci non memor ἀναδέγματα ſcribendum cenſet ap. *He-*

ſychium: ἀναδείγματα· ἡνίας περὶ τραχήλους. in errorem inductus depravato vocabulo ἡνίας, ut de habenis cogitaret, quibus equi retinentur et ἀναχαιτίζονται. At *Heſychius* ſcripſiſſe videtur: ἀναδείγματα· ταινίας περὶ τρ. Abſorpta ſcilicet ſyllaba τα, quae praeceſſerat, νιας remanſit. Idem *Sopingio* in mentem veniſſe, nunc video. Faſciae igitur intelligendae, quibus praecones collum circumdabant, ne nimis inflarentur arteriae, ſicuti tibicines φορβειαῖς ob ſimilem cauſam utebantur. Male hoc Epigr. adhibentem *Winkelmannum* in Tratt. Prelim. innanzi alla Spieg. dei Monimenti Inediti p. LXXII. meliora docet *Heynius in den antiqu. Auff.* II. p. 232. ſq.

CCCXIV. Vat. C. p. 458. Plan. p. 301. St. 441. W. Peſſimus verſus et indignus, qui hîc legatur. Apellis imago aliunde non cognita.

CCCXV. Plan. p. 343. St. 483. W. — V. 1. Ὁ τραγόπους. Praxitelis Satyrus, utrem humeris gerens, quod recte vidit *Brodaeus*. *Junius* in Catal. perperam de Pane interpretatur, cui nihil cum utre. Vide *Heyn.*

[redacted]

eſt.« *Br.* Sic quoque ſenſum ſatis planum eſſe dubito. ἀ τέχνα de ipſo artis opere accipiendum; hoc quid ſit, dignoſci non poterat, τῷ ἐλέγχῳ deficiente. Jam cauſa hujus defectus additur: ipſum enim indicare non poteſt, i. e. ex ipſo opere intelligi nequit, cujusnam caput effecerit. Num hoc planum? Mihi quidem obſcuriſſimum videtur. Nam quis eſt ille ἔλεγχος, quem poëta deſiderat? Nomen fortaſſe baſi operis inſculptum? At hoc ad ipſum opus nihil facit. An mutilum erat caput et male adfectum? Tum perperam hoc expreſſum verbis οὐδὲ – κεφαλάν. Nam eadem adhiberi poterunt de protome integerrima, ſed hominis nobis ignoti vultum exhibente. Tum quid eſt πᾶρε hoc loco? Ego certe ſenſum huic contextui idoneum non reperio. Magis igitur probaverim emendationem ab *Huetio* in Cod. Scaligeri repertam et ab ipſo doctiſſimo praeſule probatam:

οὐδὲ γὰρ αὐτὰ
μανῦσαι δύναται τὼ πόδε, τὰν κεφαλάν.

Erat igitur ſtatua mutilata, cujus nihil niſi truncus ſupererat, capite pedibusque perditis.

¶. 219.] *CCCXVII.* Vat. C. p. 480. Plan. p. 302. St. 442. W. Reſpicitur fortaſſe ad hiſtoriam de uvis Zeuxidis. V. *Plin.* XXXV. 10. *Seneca* in Controv. X. 5.

CCCXVIII. Vat. C. p. 475. Plan. p. 349. St. 488. W. — V. 1. Ὀλύμπῳ. Vat. C. Ald. 1. Aſcenſ. Steph. Οὐλύμπῳ ed. Fl. pr. Ald. 2. 3. – ὕψι τεθέντα vulgo. ὑψωθέντα Vat. C. — V. 2. χρῆσις Vat. — V. 3. Νειλοΐδες Vat. — V. 4. »κύρουσι. προςπελάζουσι, hîc ſignificatione tranſitiva. De hoc verbo vide praeſtantiſſimum *Valckenar.* ad Eurip. Hipp. p. 244.« *Br.* Pyramides ſummo vertice ſidera tangunt. *Propert.* III. El. I. 57. *Pyramidum ſumtus ad ſidera ducti.* Anth. Lat. II. CCLXI.

p. 448. *Pyramidasque auſas vicinum adtingere coelum.* Ibidem Ep. CCLXII. p. 449. *Tu licet extollas magnis ad ſidera montes Et calidas aeques marmore Pyramidas.* ubi *N. Heinſii* emendatio *Pharias aeques*, quamvis vehementer probata a *Burmanno*, nec tamen apta eſt huic loco, nec eum integrum praeſtat. Corrigendum potius:

Et coelo exaeques marmore Pyramidas.

i. e. licet Pyramidas, marmore exſtructas, usque ad coelum educas. Sic *Lucret.* I. 80. *nos exaequat victoria coelo.*

CCCXIX. Vat. C. p. 474. εἰς λίθον ἀκοίτονον. ἀκοίτωνον eſt in Plan. p. 349. St. 488. W. Lapidem acoetum vel acoetonum cum ignorantiſſimis ignoro, nam quod lapidem interpretantur ſine ſedimento, ex *Plinio* XI. 15. ubi olim *mel acoetum* legebatur, id nihil eſt. *Grotius* lemma ſuperſcripſit: *In lapidem Aquitanum.* quem illo non magis novi. — Deſcribitur lapis, venis

Reiskius in ἡ mutavit. Sed revocanda membranarum lectio εἰς λίθος, unde antitheſis efficitur haud inelegans.

CCCXXI. Vat. Cod. p. 480. ſimul cum ſequente. Plan. p. 351. St. 490. W. „Vulgo tribuitur Platoni juniori; in membranis ante lemma ἀδέσποτον, et huic ſubjunctum eſt alterum illud, quod hic ſequitur ſimilis argumenti monoſtichon.“ *Br.* — V. 1. ζυγόν. Vulgo et in Vat. idque revocandum. *Euſtath.* Ἰλ. γ. pag. 313. 41. τὸ δὲ μέγα κουλεὸν καὶ τὸ κέλευθον καὶ τὸ ζυγὸν καὶ τὸ δεσμὸν καὶ τὰ τοιαῦτα μεταπέπλασται. Eandem obſervationem paſſim inculcavit. — Proximum verſum cl. editor neſcio unde, ſed longe aliter protulit, quam eſt in membr. ubi ſic habetur:

Εἷς δίφρος, ἅρμ᾽, ἐλατήρ, ἵπποι, ζυγός, ἡνία, Νίκη.

§. 220.] CCCXXIII. Vat. C. p. 460. Plan. p. 351. St. 491. W. Hoc Epigramma et nonnulla ſequentium annumeranda ſunt Grammaticorum exercitationibus, quibus eandem rem vario modo efferre ſtudebant. Haud pauca hujus generis in utraque Anthologia reperiuntur. — Venuſtum deſcribitur balneum, in quo ipſa adeo Venus habitare videri poſſit. Quod commentum ut exornaret poëta, Martem invitat, ut jam ſine metu ad hoc balneum viſendum veniat. — V. 1. τὸ πάρος et Κυθέρειαν. Vat. C. — V. 4. Τειρεσίας. γυμνὴν Τειρεσίας θηήσατο μοῦνος Ἀθήνην. *Nonni Dion.* XX. in fin. Nota fabula ex *Callimachi* H. in Pallad. Lav. v. 71. ſqq. Comparandum inprimis Epigr. *Rufini* XI.

CCCXXIV. Vat. C. p. 460. Plan. p. 351. St. 491. W. Ut hic Gratiae fonti, ubi laverant, ſui corporis ſplendorem impertiviſſe dicuntur, ita fons quidam limpidiſſimus inter Euphraten et Tigriden a Junone, poſt nuptias ibi cum Jove lavante, ſuaviſſimum odorem

[redacted]

accepiſſe dicebatur. *Aelian.* XII. V. H. 30. Cf. ad *Marian* Ep. IV. T. II. P. III. p. 401. ſq.

CCCXXV Vat C. p. 460. Planud. l. c. Vulgo V. 1. ἢ τοῖον κ. legitur; nec aliter eſt in membranis. Cauſam mutandi ſatis gravem non video. — V. 2. τ. τεῦξεν. Vat. C.

CCCXXVI. Vat. C. p. 464. Plan. p. 355. St. 494. W. Cf. Ep. *Agathiae* XLVII. *Libanius* in Antiochica T. I. p. 352. de fontibus in Daphne: πείθομαι δὲ κἀκεῖνο, τὰς τρεῖς θεάς, ὅτε περὶ κάλλους ἤριζον, ἐνταυθοῖ λουσαμένας ἥκειν.

CCCXXVII. Vat. C. p. 460. Plan. p. 351. St. 491. W. In parvum balneum, quod non niſi tribus Gratiis recipiendis videbatur ſufficere. — ἀθύρματα. quodvis oblectamentum. V. *Rubnken.* ad H. in Cer. v. 16. — V. 2. »In membr. μούνας εἴσω παίσδειν. Scribendum μούνας, ultima corripitur Dorienſium more.« *Br.* Vulgo ἀμείνας (et ſic Vat. C.) μοῦνον (μούνας Ald. 1. 2. 3.) ἔσω.

CCCXXVIII. Vat. C. p. 460. junctim cum praecedente Plan. p. 352. St. 491. W.

[redacted]

parvo latici adeſſe dicat. Cf. Ep. CCCXLVI. Hoc ſi displiceat, ἔρως accipiendum pro πόθος: exiguus latex lavantibus dulce inſpirat deſiderium. *Huetius* p. 34. cogitavit de Cupidinis ſimulacro, qualia veteres in balneis collocaſſe conſtat ex *Theocriti* Eid. XXIII. 59. — V. 1. λουτροῦ. Vat. C.

CCCXXXII. Vat. C. p. 461. Plan. p. 352. St. 491. W. Mala imitatio Ep. CCCXXX. In 1. v. dubito an ſincere legatur δένδρον. Nam certae cujusdam arboris exſpectatur commemoratio, cui et epitheton βραχύφυλλος et ἡδεῖα σκιάδη conveniat.

CCCXXXIII. Vat. C. p. 483. Plan. p. 355. St. 495. W. Parvum balneum non propterea vituperandum eſſe; nam et Amorem eſſe parvum. Cf. *Leontii* Ep. XV. T. III p. 107. et Ep. ἀδεσπ. CCCXLVI.

CCCXXXIV. Vat. C. p. 461. Planud. p. 352. St. 491. W. Scriptum in balneum Mariae Stilichonis filiae, Honorii Auguſti conjugis; num unum ex binis Honorianis thermis, an diverſum, non dixerim. Thermae Honorianae erant aliae in regione quinta, aliae in decima tertia, in veteri urbis deſcriptione. Vide *Du Cang.* L. I. p. 93. *Bandurium* T. II. Antiqq. CP. p. 849. nr. 413.

CCCXXXV. Vat. C. p. 461. Plan. p. 353. St. 492. W. Notus ex Odyſſ. locus IX. 94.

— ὅστις λωτοῖο φάγοι μελιηδέα καρπὸν
οὐκ ἔτ' ἀπαγγεῖλαι πάλιν ἤθελεν οὔτε νέεσθαι.

Hinc Λωτοφάγων λήθη in proverbium abiit. Vide *Erasm.* II. Chil. VII. 62.

¶. 222.] CCCXXXVI. Vat. C. p. 464. Plan. p. 355. St. 493. W. In 1. v. τοῦτ' ἴδ. Vat. C. — V. 2. ἐπίληθες. Eadem lectionis diverſitas obtinet in Codd. *Homeri* Od. IV. 221.

CCCXXXVII. Vat. C. p. 462. Plan. p. 353. St. 493. W. Matronas, virgines et meretrices balneum invitat, ut lavantes pulchritudinem ſuam auctum veniant. — V. 1. πόθος. Ex ſequentibus ſubaudi, μείζονος κάλλους τεύξεσθαι. Quaecunque mulier formoſior evadere cupit, omnes autem cupiunt, huc veniat. Hoc mihi verius videtur, quam πόθος de amore abſolute accipere, quod *Grotius* fecit:

Pulcrae, queis amor eſt, (nulli puto nullus) adeſte:
Hac ab aqua vobis gratia major erit.

V. 2. τευξόμενοι. Vat. — V. 5. πόρους ἀπὸ σώματος. corporis quaeſtum faciens. *Noſſis* Ep. IV. ἐπαυρομένα μάλα πολλὰν Κτῆσιν ἀπ' οἰκείου σώματος ἀγλαΐας. — ἑσμὸν ἴδ. ex *Platon.* Ep. VII. ἡ τὸν ἐραστῶν Ἑσμὸν ἐπὶ προθύροις Λαῒς ἔχουσα νέων. — In Vat. C. ἥξει.

CCCXXXVIII. Vat. C. p. 462. Plan. p. 353. St. 493. W. Praecedentis carminis imitatio; niſi haec fortaſſe iisdem thermis inſcripta fuerunt. V. 4. λήψῃ.

[redacted]

V. Epiſt. VI. 26. *Frigidariae cellae connectitur media, cui ſol benigniſſime praeſto eſt; caldariae magis; prominet enim.* Seneca Epiſt. LXXXVI. *In hoc balneo Scipionis minimae ſunt rimae magis quam feneſtrae. – At nunc blattaria vocant balnea, ſi qua non ita aptata ſunt, ut totius diei ſolem feneſtris ampliſſimis recipiant.*

CCCXL. Vat. C. p. 464. Plan. p. 355. St. 494. W. Cf. Ep. *Pauli Silent.* LXII. — V. 1. Διόνυσος. Finge tibi balneum, unde proſpectus in vineta patebat. — V. 2. ἀλλήλων. Vat. C.

CCCXLI. Vat. C. p. 464. Plan. p. 355. St. 494. W. Scriptum eſt in balneum publicum, in quo diverſae hominum claſſes diverſis horis lavabant. Non ſatis perſpicuum diſtichon, quod *Brodaeus* certe, aliena de Diis et heroibus docens, non illuſtravit. ἀθάνατοι et ἡμίθεοι pro loquendi more illius aevi, quo hoc diſtichon conſcriptum eſſe videtur, Caeſares ſunt et proceres. Hi, ſecundum hoc diſtichon, prius, reliqua turba ſerius lavari ſolebat. – πέμπτῃ. mature ſane! Nam vulgo hora *octava* balneo deſtinata erat, (*Plin.* Epiſt. III. 1. 8. ubi vide Intrpp.) ſeptem priores negotiis. Cf. not. ad Ep. ἀδεσπ. CCXLII. — V. 2. „μετέπειτα δὲ πήματα πάντα. Sic recte Vat. membr. *et puis la canaille* Abſurde vulgo ἤματα.“ *Br.* *Salmaſius* in not. ineditis eandem membr. lectionem adſcripſit, cum interpretatione: *faex vulgi. turba vulgaris.*

§. 223.] CCCXLII. Plan. p. 356. St. 495. W.

CCCXLIII. Vat. C. p. 461. Plan. p 352. St. 491. W. Smyrnae Gratiae colebantur in templo Nemeſios. Pauſan. IX. 35. p. 781. Smyrnam laudans *Ariſtides* T. I. p. 522. ed. *Jebb.* τὸ δ' αὖ μέγιστον ἁπάντων καὶ ἐντιμότατον εἰπεῖν, οἱ Μουσῶν καὶ Χαρίτων χοροὶ οἱ δι' αἰῶνος τὴν πόλιν ἐμβατεύοντες. Idem eodem loco Smyrnae omnia repetiti ait, quae ad corpus animumque recreandum faciant, ἅτος κόσμος συνεληλυθεν ἐξ ἱερῶν, ἐκ λουτρῶν, ἐκ λιμένων,

ἐκ δεξάμεν. Id. p. 232. λουτρὰ τοιαῦτα Smyrnae eſſe ait, ὥστε ἀπερήσαις ἄν, οὐ λούσαιο. — πέπλα. Gratiae velatae ab antiquioribus repraeſentabantur; etiam Smyrnae. Vide loca veterum ap. *Manſo in den Verſuchen über einige Gegenſt. der Myth.* p. 448. ſq.

CCCXLIV. Vat. C. p. 472. Plan. p. 348. St. 487. W. Hortus deſcribitur triplici venuſtate (gratia) conſpicuus. Primam ei conciliat mare propinquum; alteram arborum ordines; tertiam denique balneum ibidem exſtructum. Cf. *Paul. Silent.* Ep. LXII. — V. 1. Χάριτας λειβάσσεις ξένε. Vat. C. unde elegantior exiſtit numerus.

CCCXLV. Plan. p. 356. St. 495. W. In balneum, Alexandri Epiſcopi cura et ſumtibus exſtructum in loco, ubi antea ſordes projiciebantur. Πραίνετος oppidum erat Bithyniae. — V. 2. ἀποκρίσιος. Quae corpus tanquam ſuperflua ejicit, τὰ ἀποκρινόμενα vocantur, et ἀποχωροῦντα et περιττώματα. Vide *Toup.* ad *Longin.* π. ὕ. p. 375. ubi et noſtri loci non immemor fuit, et *Foeſium* [redacted]

tur. In Lect. Ald. 1. ἀλεξάνδρος emendatum, quod Ald. 2. 3. et Aſc. ſequutae ſunt. — De Alexandro, Nicaeënſium Epiſcopo, nihil, quod ſciam, aliunde conſtat.

T. 224.] *CCCXLVI.* Plan. p. 347. St. 487. W. In membr. Vat. p. 469. Cf. Ep. ἀδέσπ. CCCXXXI.

CCCXLVII. Plan. p. 291. St. 430. W. In Palmae cujusdam ſtatuam, a Caribus ei poſitam. Hic Palma magiſtratus Cariae fuiſſe videtur. Nomen Παλμᾶς ductum a Πάλματος. *Palmatus* quidam commemoratur ſub Honorio. V. *Godofredum* in Proſopogr. Cod. Theod. v. — „Vulgo legitur in pentametro: τόσσων ἡγησάμενοι, pendente ſenſu ob defectum verbi, quod in his exprimi ſolet. Poterat quidem in hexametro ſubaudiri ἀεὶ, ſed ſic inficeta eſſet ſententia.“ *Br.* Vulgo habetur: Πάλματον ἰθυδίκην τόσσον ἀ. In marg. ed. Wech. γρ. καὶ Παλμᾶν ἰθυδίκην. ἵνα ᾖ ὄνομα κύριον αἰτιατικῆς πτώσεως τὸ Παλμᾶν· ἄλλως γὰρ δύσκολον.

CCCXLVIII. Vat. C. p. 488. Plan. p. 298. St. 437. W. — V. 1. ἱερήν. in membr. Vat. deſideratur. In iisdem, ut etiam in Planudea, praecedit Ep. quod inter Byzantina retulit *Brunckius* nr. XXI. T. III. p. 137. in quo Heraeum a Juſtiniano exornatum laudatur. In Vat. C. huic noſtro diſticho lemma additum εἰς τὸ αὐτό. unde apparet, κοίρανοι referendum eſſe ad Juſtinianum ejusque conjugem. Si quis tamen Cod. κοίρανε efferret, hoc lubens amplecterer. ὑμετέρων ap. poëtas illius ſeculi ſaepenumero ad unum refertur. Cf *Agath.* Ep. LXXIV. *Paul. Silent.* X. 2. XLII. 6. In Stat. Athl. Ep. XXIII. Heroica XIII. 2.

CCCXLIX. Vat. C. p. 486. Plan. p. 322. St. 462. W. „Εἰς στήλην κεχωσμένην ἐν Θρ. Sic Vat. membr. e qua etiam primus verſus emendatus. At ſuſpicor in lemmate ſcribendum κατακεχωσμένην et v. 1. ὑπὸ χθονί.“ *Br.* *Huetius* p. 31. lemma ſic emendandum cenſebat:

[redacted]

εἰς στ. Ἄρεος κεκλιμένου, (ſic quoque *Brodaeus*) his additis: „Hac ſtatua expreſſus fuiſſe videtur Mars humi recumbens, quietis gratia. Exiſtimem autem, fuiſſe hoc ſimulacrum de genere eorum, quae Talisman appellant, certa arte ſabrefactum ad arcendos Gothos." Vulgo κεκοσμημένου legitur in editt. antiq. praeter Florent. pr. ubi κεχωσμένου habetur. Si vera eſt conjectura cl. editoris, de ſtatua Martis defoſſa agi putandum eſt. Veriſimilius tamen, Martis ſtatuam pro Palladio Thraciae fuiſſe habitam, ubi colebatur, ita ut inter Thraces vitae ſedem fixiſſe putaretur. Hoc etiam *Heynio* viſum V. Ill. in Comment. S. R. X. p. 84. cujus haec ſunt: „ἐπὶ χθονὶ κέκλιται non eſt prolapſa ſtatua, ſed *poſita in ſolo*. Niſi, quod malim, fuit pro ἐπικέκλιται ἐπὶ χθόνα. *converſa proſpicit*." — V. 1. εἰκόνα θοῦρος οὗτος. Vulgo. In Vat. C. ε. θοῦρος οὗτος ἐ. χ. κέκλιται. quod vulgato deterius. Falſus erat igitur cl. editor, cum ſuam lectionem in membranis exſtare putabat.

CCCL. Plan. p. 375. St. 514. W. cum lemmate: [redacted]

lectionem unde duxerit cl. editor, non indicat. Vulgo ἡ τοῦ σώματος quod ut per ſe bonum eſt, ita Planudi fortaſſe debetur. Nam in membr. Vat. vitioſe ἡ τοῦ χρώτου habetur.

T. 225.] *CCCLII.* Plan. p. 300. St. 440. W. Praecedit Epigramma *Pauli Silentiarii* LIX. in ejuadem Theodoriadis imaginem; deinde ſequitur noſtrum cum lemmate εἰς τὸ αὐτό, ut eſt in ed. pr. Flor. Ald. 1. 2. 3. Aſc. et al. ſive εἰς τὴν αὐτήν, ut eſt ap. Steph. Etiam hoc Epigramma *Pauli* eſſe nullus dubito, quod et argumentum et oratio oſtendit. — Conqueritur poëta, quod pictor pulcherrimam Theodoriadis comam velo texerit. — V. 3. Si ſummum ſummi capitis decus et ornamentum occultaſti, quomodo quis exſpectare poterit, reliqui corporis pulchritudinem accurate expreſſam eſſe? — V. 5. Aliud Epigr. εἰς τὸ αὐτὸ incipere exiſtimabat *Joſ. Scaliger* in Not. mſt. in quo fallitur. Haec enim arcte cum praecedentibus cohaerent, nec ab iis divulſa ſenſum praeſtant integrum. Pictor, qui Theodoriadis imaginem adumbraverat, contra ac pictores ſolent, ejus pulchritudini detraxiſſe videbatur, comam tegendo ſcil.

CCCLIII. Plan. p. 363. St. 502. W. Si fides lemmati habenda, ſcriptum eſt hoc Epigramma in ſtatuam Xenophontis pantomimi, qui ibidem Smyrnaeus eſſe traditur. At de ſtatua agi, nihil eſt in carmine ipſo, quod fidem faciat; quippe cum in eo ars viri laudetur, quam in Pentheo ſaltando praeſtiterit. Referendum itaque, ni fallor, hoc Epigramma inter carmina ἐπιδεικτικά. Caeterum Xenophontem illum aliunde cognitum non habeo. — V. 1. αὐτόν. Sic de Pylade pantomimo *Antipater Theſſ.* Ep. XXVII. αὐτὸν Βακχευτὴν ἐνδὸν θεόν, ἡνίκα Βάκχας – ἤγαγε πρὸς Θυμέλην. — Perperam legitur ληνοῖς, quod *vindemiam* eſſe volunt; ſed exempla deſidero. Fuit potius:

ἡνίκα Λαγναῖς
ὁ πρέσβυς νεαρῆς ἦρχε χορομανίης.

cum ſenex Baccharum chorum duceret. Senex Tireſias eſſe videtur, qui inter Bacchas juvenculas ſaltavit. — V. 3. τὰ πάρηβα χορ. Cadmi ſenis Bacchicum furorem. *Nonnus* Dion. XLV. p. 1160. 24. Βριθομένοις δὲ πόδεσσι γέρων ὠρχήσατο Κάδμος Στέψας Ἀονίῳ χιονώδεα βότρυχα κισσῷ. Haec et ſequentia, nuntius a Cithaerone reverſus, ubi Baccharum thiaſos obſervaverat, et Agave de filii caede exſultans, ducta ſunt ex *Euripidis* Bacchis. Tenendum vero, Xenophontem has omnes partes unum exſecutum eſſe; in eo enim ſumma artis ponebatur, ſi unus plures perſonas recte ſuſtinere poſſet. Notavimus nonnulla huc ſpectantia ad *Crinagorae* Epigr. XLVII. (Lectt. p. 164.) T. II. P. I. p. 418. ſqq.

CCCLIV. Plan. p. 334. St. 473. W. Scriptum in honorem Cyri illius, cujus carmina ſupra legimus T. II. p. 474. Calliope ſe Cyro mammam praebuiſſe ait, qua olim Homerum et Orpheum nutriverit. Or-

[redacted]

T. 226.] *CCCLVI.* Vat. C. p. 474. Plan. l. c. — V. 1. τόνδε θέσαν. Vat. C. — V. 2. κεόμενος. Vat. C. Vulgo κεκοσμένος. — γῆν et ἔχει Vat.

CCCLVII. Hoc Ep. quod in Planud. p. 357. St. 497. W. ſine auctoris nomine proſtat, in Vat. membr. p. 466. *Macedonio* vindicatur: Μακηδονίου εἰς οἶκον ἐν Κυζίκῳ unde apparet, falſum eſſe lemma a ci. editore appoſitum. Cf. not. ad *Macedonii* Ep. XXXI. T. III. P. I. p. 231. Suam ipſius domum poëta hospitibus apertam praedicat. — V. 2. τίς, πόθεν. Spectant haec ad formulam Homericam, de qua diximus ad *Marc. Argentar.* Ep. XV. T. II. P. II. p. 285.

CCCLVIII Planud. p. 293. St. 432. W. In Theodoſium Proconſulem, qui, dum Smyrnae praeeſſet, hanc urbem multis in partibus inſtauraverat et exornaverat. — V. 1. Θεοδόσιον. Vulgo. Nec aliter hoc nomen apud veteres ſcribitur; et ſane brevis vocalis, duplicata in pronuntiatione litera ſibilante, produci poteſt. — V. 3. ἔγειρε. urbem, quae ceciderat, erexit, i. e. inſtauravit. Ep. Byz. XXII. φαιδρὴν Ἰουστινιανὸς ἄναξ ἐμὲ χεῖρα ὀρέξας. — ἤγαγεν ἐς φάος. priſtinum ſplendorem ei reſtituit. Locutionem illuſtravit *Wetſtein* ad N. Teſt. T. I. pag. 374. — V. 4. ἔργα θαυμάσια de ſplendidis aedificiis, quam de memorabilibus factis, accipere malim. De Smyrnae magnificentia habet quaedam *Strabo* XIV. p. 956. B. plura *Ariſtides* in Orat. de hac urbe T. I. pag. 521. et 231. etc. et *Philoſtrat.* in Vit. Soph. I. 25. 2. p. 531.

CCCLIX. Plan. p. 293. St. 432. W. Scriptum eſt in Damocharidem, Iuris Ctum, qui Smyrnam, terrae motibus vehementer vexatam, inſtauravit. Is eſt fortaſſe, cujus Epigrammata ſupra leguntur, T. III. 69. Floruit is Juſtiniano regnante, quo tempore plures Aſiae urbes terrae motibus dirutas eſſe conſtat. Cf. *Gibbon.* T. VII. p. 363. ed. Baſ.

¶. *Lectt.* p. 287.] *CCCLIX.*[b] Edidit *Richard. Chandler.* in Inſcriptt. ant. p. 80. Scriptum eſt in Theodorum quendam, cui Troezenii, ob rempublicam bene adminiſtratam, ſtatuam poſuerant. — Fuit Theodorus Decurio, cui *Agathias* Anthologiam a ſe conditam dedicavit; ſed an hunc noſtrum Epigramma indicaverit, non dixerim. Paſſim enim Theodori nomen apud Byzantinos obvium. — V. 1. Πιτθεΐδαι. *Troezene Pittheïa Ovid.* XV. Metam. v. 296. *Pittheïa regna* ap. eundem Heroid. IV. 107. ubi vid. *Bachet de Mezir.* T. I. p. 369. ſq. — „In primi verſus fine lapis has ſolas literas exhibet πόλιν ΗΕΞΗΕΞ, pro quo repoſui ἐξήγειρε, quod veriſimilius eſſe credo commento Ric. Chandleri ἐξεσάωσεν." *Br.* Neutrum probabile; ſed veſtigia literarum in marmore rimantibus ſcribendum videbitur:

ἐπεὶ πόλιν ΗΕΣΗΕΣ.

Unam literam immutatam vides, Ξ in Σ, quibus literis nihil in membranis marmoribusve ſimilius. Ut autem

[redacted]

grammate CCCLIX. continuatur; at revera ſunt duo carmina, quorum hoc in Imperatoris, neſcio cujus, ſtatuam factum. Vulgo legitur πᾶσα φύσις βασίλειά τεόν, quod corruptum et emendandum cenſui. Servata ultimi verſus lectione vulgata, in penultimo pro ἀνέψας omnino ſcribendum erat ἀνάψας, optimo ſenſu; at e veteribus libris, qui habent Ἱππολύτης δ' ἐκέδασσας, legendum ἀνέψας, Ἱππολύτης τ' ἐκέδασσας." *Br.* In vett. editt. hoc Epigr. cum verſibus in Damochariden non magis cohaereret, quam plurima alia, quae lemmate ἄδηλον non diſtinguuntur. Quod v. 1. pro lubitu immutavit cl. editor, reginae ignotae neſcio quem regem ſubſtituens, an probari poſſit, equidem dubito. At cum v. 3. ἀνάψας emendandum cenſuiſſet, neceſſario βασιλεῦ ſcribendum erat pro βασίλεια; illa damnata emendatione, etiam hoc damnandum erat. Scriptum videtur hoc carmen in Theodoram, Juſtiniani conjugem, cujus fortitudine factum, ut graviſſima illa factionum ſeditio, Nicae nomine celebrata, opprimeretur. Cf. *Procopium* in Perſic. I c. 26. et *Zonar.* XIV. p. 61. ſqq. Huic conjecturae reliqua egregie conſpirant, praeſertim v. ultimus, quem nec *Scholiaſtes* nec quisquam interpretum recte accepit. Ille quidem verba Ἱππολύτης χάρμης non male interpretatur: ἤτοι τῆς χάρμης τῆς λυούσης τοὺς ἵππους; at quae addit idem, ἵν' ᾖ, κατεπολέμησας τοὺς πολεμίους πεζῇ δυνάμει ἐπιστρατεύσαντας, ſatis oſtendunt, verum ſenſum eum fugiſſe. *Brodaeus* de Hippolyte, Amazone, cogitans in eundem errorem ſecum traxit ſummum *Grotium*, qui vertit:

ceſſit et atrox
Seditio, cujus recreaſti pacis amantes,
Paſſos, Hippolytes tulerant vix qualia bello.

omnino male, niſi quod vidit, de ſeditione agi; nam verba ἐμφύλια νήματα niſi de bello domeſtico accipi non

poſſunt. ἱππολύτης autem ad aurigas ſpectat, qui, aurigandi ſtudio omiſſo, armis et bello totam urbem implebant. ἱππολύτη χάρμη, pugna, ſeditio, equos jugis ſolvens, cum acumine dictum, cum vulgo contra fiat. — V. 4. ἐπ. δ' ἐπεὶ. vulgo. Probabiliter cl. editor τ' ἐπέδασσας. Nulla tamen emendandi neceſſitas, cum δὲ etiam nonnunquam copulandi vi praeditum per *inſuper*, *praeterea* reddi poſſit.

¶. 227.] *CCCLXI.* Vat. C. p. 473. Εἰς πόλιν τὴν ἀνατολικὴν τῆς Θεσσαλονίκης. Idem fere lemma habet Planud. p. 293. St. 433. W. Inepte *Brodaeus* de Alexandri M. ſtatua agi putabat. Scriptum eſt non in *regem* quendam, quod lemma a cl. editore fictum indicat, ſed in *Baſilium*, quod nec *Stephanum* fugit, nec *Grotium*. At quem tandem Baſilium poëta celebravit? Laudantur victoriae de Babyloniae ſuperbia reportatae; hominis juſtitia, respublica ſapienter adminiſtrata, ſecuritas populo a Barbaris comparata. Haec omnia in Baſilium I. conveniunt. Sub hoc enim imperatore Romanorum arma Barbaris terrorem incutere coe-

[redacted]

τὸν ἀφύλακτος ἔλαφον ἤπειρον ὑδάτων, Αἴσονος, εκίρτησεν, ἐδονήσεν. Etiam in ſeqq. imitatio eſſe videtur ejusdem poëtae v. 47. ſqq. ita ut noſter ad Baſilium transtulerit, quae *Agathias* de Juſtiniano praedicavit. — ἄῤῥενας ἀῤῥενοκοίτας. De neſando marium amore accipiendum, quem Perſis aliisque Orientis populis exprobrabant Chriſtiani. — V. 6. ὅπλα Λάκων. Lacedaemonii non moenibus, ſed armis tuti eſſe debebant ſecundum Lycurgi leges. Cf. *Kuhn.* ad *Pauſan* VII. p. 542. — Ut Sparta civium arma, ſic tu, Theſſalonica, Baſilii imaginem pro moenibus habes.

CCCLXII. Vat. C. p. 473. Εἰς τὸ αὐτό. Plan. p. 294. St. 434. W. cum lemmate: Εἰς τὴν ἀνατολικὴν πύλην Θεσσαλονίκης. Nulla huic lemmati fides habenda. Suſpicor, in Anthologia Vaticana ante hos verſus, inepti hominis foetum, carmen excidiſſe, ad cujus argumentum lemma Εἰς τὸ αὐτὸ ſpectaverit. Ad praecedentis certe Epigrammatis (quod etiam in membran. praecedit) lemma nullo modo referri poteſt. Quod cum intellexiſſet *Planudes*, lacunam autem in Cod. non animadvertiſſet, etiam hos verſus ad portam Theſſalonicae pertinere arbitratus, lemma mutavit eaque verba adſcripſit, quae ſupra poſuimus. Nemo certe ſibi perſuadebit, hos verſiculos publico urbis monimento inſcriptos fuiſſe. — V. 1. μορφάς. *Antioch.* Ep. II. T. II. p. 305. Ψυχὴν μὲν γράψαι χαλεπόν· μορφὴν δὲ χαράξαι ῥᾴδιον. — V. 2. ἀνεθείρασεν. Apogr. Goth. at in membr. ἀνεσείρασεν legi vix dubito. — ἡ τέχνη. limites artis, ipſos mores in imagine repraeſentari vetantis. — V. 3. εὔλαλον. facundum, diſertum, in laudem dictum.

CCCLXIII. Vat. C. p. 421. Plan. p. 364. St. 503. W. Fons purus et frigidus viatores invitat, ut ad ripas ſuas conquieſcant. — V. 1. κ. με. Vat. C. — V. 2. ἐμβλύζει. Ed. Flor. pr. Ald. 1. 2. 3. Aſcenſ. — V. 3. κ. δ' αὖ. Vat. C. — πλατάνοισιν. *Moſchus* fr. V. αὐτὰρ

ἐμοὶ γλυκὺς ὕπνος ὑπὸ πλατάνῳ βαθυφύλλῳ Καὶ παγᾶς φιλέοιμι τὸν ἐγγύθεν ἦχον ἀκούειν. — V. 3. ἡμεροθαλέει. Vulgo. — V. 4. σκιερὴν ψ. κλισίην. Vat. C. quod verum. κλισίη eſt locus, quo quis requieſcere poteſt; h. l. igitur herboſa fontis ripa, cui arborum frondes gelidam umbram praebebant. — V. 4. οὕνεκα. Vat. C. — Ibid. ἀλέαινε. male. — Ubi ſitim reſtinxeris, membra etiam, itinere fatigata, quieſcendo recrees. Cf. *Satyr. Thyill.* Ep. III. — V. 4. κόπον ἦσ. Vat. C. quod revocandum. Vide quae notavimus ad Ep. CCLX.

CCCLXIV. Vat. C. p. 472. cum lemmate: Εἰς τὴν ἐν Πάφῳ τῇ νήσῳ κρήνην. Incpte. Plan. p. 363. St. 503. W. Recte cl. editorem ſcripſiſſe Τάφος, ex Ptereali et Teleboarum commemoratione apparet. Pterelaus enim, Taphii ſecundum nonnullos filius, in una Echinadum Taphum urbem condidit, populumque Τηλεβόας appellavit, ὅτι τηλοῦ τῆς πατρίδος ἔβη. *Apollodor.* II. 4. pag. 102. conf. ibi *Heyn.* p. 313. — V. 1. Νόχεια. Hujus nominis Nympha eſt ap. *Theocrit.* XIII. 46. — V. 2. τόδ', ὄνομα ſcil. quod vocabulum ſic eleganter opprimi-

etiam monimentum poſuiſſe, quod nomen fonti inditum cauſamque ejus indicaret.

CCCLXVI. Vat. C. p. 472. Plan. p. 370. St. 509. W. In Axiochum quendam, qui aquam per fiſtulas Aſſum deduxerat, quae urbs usque ad ejus tempora caruerat aqua. — V. 2. Ut Dii, cum res humanas adeunt, earum malis medentur, ſic Axiochus, quamcunque urbem aggrederetur, eam juvare ſolebat. — V. 3. κρανᾳ̃ Ἄσσῳ. *Steph. Byz.* Ἄσσος πόλις Λυκίας, πλησίον Ἀτάρνης, ἐφ᾽ ὑψηλοῦ καὶ ὀξέος καὶ δυςανόδου τόπου, πρὸς ὃν Νικόστρατος ὁ κιθαριστὴς ἔλεγε παίζων·

Ἄσσον ἴθ᾽, ὥς κεν θᾶσσον ὀλέθρου πείραθ᾽ ἵκηαι.

Cf. Strabon. L. XIII. p. 610. — V. 4. πετρῶν μέτωπα. Sic ἐπὶ στήλας μετώπῳ *Heraclid.* Ep. I.

CCCLXVII. Vat. C. p. 474. Plan. p. 371. St. 509. W. Εἰς τὴν Μόψου ἑστίαν. In Anal. *Brunckius* ediderat lemma εἰς Μόψιον πόλιν, quem errorem in Lectt. emendavit: »Inconſiderate titulum hujus diſtichi mutavi. Repone εἰς πόλιν Μόψου ἑστίαν. Urbs eſt Ciliciae ad Pyramum amnem ſita, Μόψιον vero Theſſaliae, quae longiſſimo terrarum et marium tractu diſſitae ſunt; fefellit me memoria et eadem utriusque nominis origo.« *Br.* Mopſveſtia Latinis appellatur haec urbs, quam a Mopſo vate conditam ferebant. Cf. *Strabon.* L. XIV. p. 993. *Interpp. Stephani Byz.* p. 473.

CCCLXVIII. Vat. C. p. 466. Plan. p. 369. St. 508. W. Inter plures illas urbes, quibus Heracleae nomen, Heraclea Ponti ſe nulli reliquarum cedere affirmat.

CCCLXIX. Vat. C. p. 471. Plan. p. 372. St. 571. W. »Huic carmini ineptum in Planudea praefixum lemma εἰς σωτήρια ἐν Σμύρνῃ. In membranis εἰς τὴν αὐτὴν πόλιν, quod quidem ad neſcio quam Heracleam referendum eſſet, quum ſequatur poſt Antipatri Sidon.

Ep. LI. Sed revera eſt in Smyrnam, quae Homero cive gloriabatur.« *Br.* Ab apographis ſuis ſibi imponi paſſus eſt cl. editor. In Vat. C. non *Antipatri* Epigr. praecedit, ſed ἀδέσποτον CCCLXXI. cum lemmate: εἰς φάρον ἐν τῇ αὐτῇ πόλει. i. e. Smyrnae; nam ante illud diſtichon legitur Ep. CCCLXX. Εἰς μῶλον ἐν Σμύρνῃ. — V. 1. ὀδεύσης. Vat. C. — V. 3. οἷον ἔτευξεν. Urbem publicis aedificiis exornaſſe veteresque ſordes abſterſiſſe videtur. *Joannes* quidam laudatur ap. *Chriſtodor.* II. III. *Julian. Aeg.* Ep. LXIX. Alius fuit Joannes Ducas, quem Smyrnam inſtauraſſe auctor eſt *Michaël Ducas* Hiſt. c. 7. fin. initio ſeculi decimi tertii. Eum ob hanc rem laudat Epigr. quod edidit *R. Pocock.* in Inſcr. p. 66. ubi inter alia:

χιόνος βάλε μιν κατὰ γαίης,
γρηὶ δέ μιν θήκατο πανείκελον ἰσχνοπαρείῳ,
κάλλος ἀμαλδύνας καὶ ἀγλαΐην ἐρατεινήν·
ἀλλὰ Ῥώμης κοίρανος ὁπλοτέρης Ἰωάννης
παῖς Δουκοφύτων ἐρικύδων βασιλήων

νων. Vat. C. — Ciſterna tam commode exſtructa erat, ut nautae, navibus non relictis, aquam inde haurire poſſent. — V. 6. Parum apte citantur Pelopis et Theſei exempla. Nam licet ille plures urbes condidiſſe feratur, ab eo tamen non magis quam a Theſeo, Athenarum conditore, ſingularem artem adhibitam fuiſſe narrant.

CCCLXXI. Vat. C. p. 470. Plan. p. 370. St. 508. W.

CCCLXXII. Vat. C. p. 471. Plan. p. 370. St. 508. W. — V. 1. „Optimam hanc lectionem dedit Vat. membr. Vulgo abſurde ἀμφιφαῆ." *Br.* λιποφεγγέα νυκτὸς ὁμίχλην. *Muſae.* v. 238. — V. 3. τηλαυγέα δαλόν. in mari errantibus longe ſplendentem attollo facem. In deſcriptione Phari Aegyptiaci ap. *Achillem Tat.* V. 6. p. 196. ed. Bip. Ἐς δὲ τὴν τοῦ ὄρους ἀκρόπολιν ὁ τῶν νεῶν κυβερνήτης ἀνέτελλεν ΑΛΛΟΣ. Scribe certa emendatione: ἀνέτελλε ΔΑΛΟΣ. *fax, navium quaſi gubernator, eluceſcebat.* Nam ex hoc noſtro Epigrammate abunde apparet, δαλὸν non *titionem* tantum ſignificare, quod autumabat *Dorvill.* ad *Charit.* p. 39. — V. 4. Ἀσκληπιαδᾶν. *in memoriam laborum Aſclepiadarum.* Quo haec referenda ſint, non docuit *Brodaeus*, qui omnes medicos Aſclepiadas appellatos fuiſſe, rem decantatiſſimam, demonſtrat. Senſus eſſe debet, Pharum, qui in Epigrammate noſtro loquitur, Aſclepiadarum cura et impenſis exſtructum eſſe. Jam conſtat, Smyrnae ſcholam Eraſiſtrateorum fuiſſe, de qua *Strabo* XII. p. 869. C. et omnino Aeſculapium magno honore in illa urbe cultum eſſe. Quanta autem Aſclepiadarum in eadem urbe auctoritas fuerit, intelligitur ex numis Smyrnaeis, quos, a *Chishullo* acceptos, docte explicuit *Rich. Mead* in peculiari Differt. ad calcem Orationis anniverſ. Londin. 1724. Medicos illos publicis honoribus ap-

Smyrnaeos functos eſſe, ſuſpicatur *Sprengel.* in Hiſt. Medic. T. I. p. 402.

CCCLXXIII. Vat. C. p. 471. Plan. p. 370. St. 508. W. In Pharum turrem, ab Ammonio inſtauratam. Vide de eo Animadvſſ. T. II. P. II. p. 78. — V. 2. Haereo in verbis Ποσειδάωνος ἀκτινθεῖα πυρσόν. Licet enim ἀκτινθεῖα πυρσὸν de face explicare poſſis, quae calamitates a navigantibus prohibeat, minime tamen apparet, cur eadem *Neptuni* fax appelletur. Haec efficiunt, ut corrigendum exiſtimem:

ναύτῃσιν κλωομένοισιν ἀρήγων
εἰμὶ Ποσειδᾶνος κ υ ὰ β έ ν θ ε α, πυρσὸν ἀνάπτων.

trepidis ubi dulcia nautis Lumina noctivagae tollit Pharus aemula lunae. quae ſunt *Statii* III. Sylv. V. 100. — V. 3. βαρυγδούποισιν. Eodem epitheto uſus *Pindar.* IV. Pyth. 373. βαρυγδούπων ἀνέμων στίχας. — ¶. 230.] V. 4. βασιλῆος πατήρ. Sic appellabantur Patricii CPoli. V. *Pancirolli* Notit. Imper. in Theſ. Graev. T. VII. p.

[redacted]

τῷ νιν μηδ᾽ ἀπολῆγε, κέλευε δὲ πᾶσιν ὁδίταις
ὑμνεῖν Θερσαλέως τῆδε πορευομένοις.
ἢ χαρίτων πέρον ἔσχεν ἐπιτρέψαντος Ἀρίστω,
ὅς γέ μιν ἡμερίοις δεῖξεν ἀγαλλομένην.

— V. 5. μετ᾽ ἄγρια κύματα. poſtquam undarum furorem effugerunt.

CCCLXXIV. Vat. C. p. 474. Plan. p. 371. St. 509. W. In Aſclepiodotum, publici aedificii conditorem. — V. 1. πέτρην. Vat. et Plan. Ep. DCXV. Ψύχει καὶ πέτρην ὁ πολὺς χρόνος, οὐχὶ σιδήρου Φείδεται, ἀλλὰ μιῇ πάντ᾽ ὀλέκει δρεπάνῃ. ubi vide not. — V. 2. Ἀσκληπιοδότου. Is eſſe videtur, qui inter Procli diſcipulos claruit ſub Anaſtaſio Dicoro, de quo vide *Suidam* T. I. p. 352. cujus haec inprimis ad noſtrum Epigr. faciunt: Εὐφυὴς δὲ ἐκ παίδων γεγονὼς ἄχρι γήρως πολλὰ συνεισήνεγκεν εἰς τὰ ἱερὰ τῆς οἰκείας φύσεως ἔκγονα μηχανήματα, ἐγκλήματά τε διακοσμῶν, καὶ ὕμνους προστιθεὶς ἔστιν οἷς. His operibus, quae *Damaſcius* (ex hoc enim ſcriptore ſua excerpſit *Suidas*) τῆς Ἀσκληπιοδότου φύσεως ἔκγονα appellat, hunc quoque tholum annumerat Epigr. auctor. De eodem homine conſuli poteſt *Photius* in Bibl. nr. CCXLII. p. 1052. ſq. *Lambec.* ad *Codinum* nr. LXV. — V. 3. κο οἶα πόῤῥιν Vat. — V. 4. θόλος. κυρίως μὲν καμάρα. καταχρηστικῶς δὲ οἶκος εἰς ὀξὺ ἀπολήγοντα ἔχων τὴν στέγην κατεσκευασμένος. Heſych. *Curvas* et *cavas* appellabant veteres. Cf. *Salmaſ.* ad Script. Hiſt. Aug. T. II. p. 550. et veterum grammaticorum loca à *Geſnero* excitata ad *Varron.* III. 5. 12.

CCCLXXV. Vat. C. p. 473. Plan. p. 371. St. 509. W. — V. 3. ντεῦξε Κλέης, Κλεάδος ἁγνῆς. Sic in Vat. membr. Juxta hanc lectionem viri nomen eſt Κλέης, mulieris autem Κλεάς, Κλεάδος. At quin falſa ſit, dubitationem omnem tollit lapis antiquus in Oxonienſi Muſeo, cujus Epigraphe habetur infra DCXII. e qua manifo-

ſtum eſt hic ſcribendum eſſe τοῦξι Κλέης Κλεάδας ἀγνῆς πόσις. Maritus Κλεάδας, uxor Κλέη. Idem videtur eſſe in utroque carmine ſacrorum Lernaeorum antiſtes, de quibus conſule *Meurſium* in Graecia feriata; eorum meminit etiam Strabo p. 371. διὰ δὲ τοὺς γενομένους καθαρμοὺς ἐν αὐτῇ παροιμία τις ἐξέπεσε, Λέρνη κακῶν.“ *Br.* Vulgo κλέης κλεάδης ἐγκνῆς. In membr. Κλεάδας ἀγνῆς. — De Lerna agens *Pauſan.* II. 36. p. 198. καὶ τελετὴν Λερναίαν ἄγουσιν ἐνταῦθα Δήμητρι. — V. 4. Λερναίων α. π. ὀργιοφ. Vat. C. „Vulgo ὀργεοφάντης. Idem quod ἱεροφάντης eſt ὀργιοφάντης.“ *Br.* Sic etiam emendavit *Joſ. Scaliger* in not. mſt. *Lernae ſervans penetrale ſacerdos* vertit *Grotius.*

Lectt. p. 288.] *CCCLXXV.*[b] Ex Chandleri Sylloge Inſcript. p. 11. W. In Meſſalinum, qui theatrum, neſcio quod, vetuſtate adfectum inſtauravit. — V. 1. ἔκτοθι. etiam externam ſpeciem admirata. — V. 4. ἀρηγοσύνη, ab ἀρήγειν, *opem* ſignificat, quam Meſſalinus ruenti theatro tulerat. Huic ejus auxilio vel tempus,

bant, nam διαφανεῖς erant; at ubi revera aperiebantur, tum vel intra ſeptum reducti, vel ad parietem reclinati non amplius apparebant, aut pariete oppoſito viſum non amplius transmittebant, et ſic quodammodo clauſi erant. In eundem modum hoc aenigma explicat *Huetius* p. 35. *Caſſiodorus* de iſtis cancellis L. XI. Ep. 6. *quamvis ſtudioſe claudas, neceſſe eſt, ut te cunctis aperias.* θύρας διαπαντὰς διαφανεῖς appellat *Polyb.* XV. 28. Conf. collectanea *Godofredi* ad Codic. Theodoſ. T. I. p. 83. ſq. ed. *Ritter.*

CCCLXXVII. Vat. C. p. 488. Plan. p. 378. St. 516. W. „Μινσώριον vox eſt barbara, quam male *Brodaeus menſam* interpretatur. Notat diſcum, lancem, une jatte, un plat. Vid. du Cange in Gloſſar. et Salmaſ. in Plin. p. 449.“ *Br.* Lemma in Vat. C. et Plan. εἰς μινσώριον ἔχον ιβ (τὰ ζώδια) ζώδια καὶ ἕτερα. Erant enim in opere illo anaglypho non zodiaci tantum ſigna, ſed luna etiam ſoli oppoſita, plures ſtellae cum fixae tum errantes, expreſſae. Non praetermittenda, quae *Huetius* p. 35. docte ad hoc Epigr. monuit: „μινσώριον Latini *miſſorium* appellant. Frequens vox ea eſt in ſcriptoribus infimae latinitatis. Dictum eſt a miſſibus ſive ferculis et patinis, quae in eo ſtructae erant, et menſae inferebantur. Rectius dixeris *repoſitorium.* In repoſitoriis autem fabricandis ingenioſa erat et delicata veterum gula. Similia autem hujus alia duo in antiquorum libris deſcripta reperio, aliud ab Alexide, a Petronio aliud. Haec duodecim itidem ſigna zodiaci habebant in orbe diſpoſita; ſuper quae proprium et convenientem materiae ſtructor impoſuerat cibum.“ Locus *Alexidis* eſt ap. *Athen.* L. II. p. 60. A. B. *Petronii* in Satyr. c. 35. — ¶. 231.] V. 3. ἄλιται. Vat. C. — V. 4. Sic *Theon Alex.* II. ἐντὸς πολυπλανέος κατ' Ὀλύμπου ἀστέρας οὐδὲν εἰλεῦνται, καὶ τοῖσιν ἅμα κυκλίζεται αἰών.

Conſcia fati Sidera diverſos hominum variantia caſus dixit *Manil.* initio operis.

CCCLXXVIII. Vat. C. p. 457. Εἰς μαρμάρινον ἔχον Ἀφροδίτην καὶ Ἔρωτα. Plan. p. 379. St. 517. W. Ineptum carmen. In anaglypho Venus conſpiciebatur, obſcoenis tantum partibus velatis; quatuor circa eam Amores volitabant. — V. 4. Ἀφροδίτας. V. C.

CCCLXXIX. Vat. C. p. 458. Plan. p. 362. St. 501. W. Reprehenditur ſculptor, quod Chriſtum recens natum, pacis inter homines auctorem, in ſcuto, non in cunis, repraeſentaverit. — ἀσπίδι τικτόμενον, ut Hercules ap. *Theocrit.* Eid. XXIV. 4. Cf. Ep. Heroic. XXXII. 7.

CCCLXXX. Ex *Bern. de Montfaucon* Diario Italico p. 427. *Wheler* Voyage p. 32. *Murator.* Theſaur. p. 1889. Jovianus gloriatur, quod, paganorum templis everſis, Chriſto ſacram aedem exſtruxerit. Hoc circa ann. 363. factum eſſe videtur. Ad noſtrum carmen facit inprimis *Libanius* in Monodia T. I. p. 509. ubi gentilium Diis levitatem ſuam exprobrans, quae [redacted]

νικαι Ep. III. — V. 2. ἄρατε. Vat. C. — θλίβοντ. ut amantes. Cf. ad *Aſclepiad.* Ep. XII.

CCCLXXXII. Vat. C. p. 376. ἄδηλον ὑπό τινος εἰς λίθον τὸ φωτίον. Plan. p. 26. St. 41. W. — In membr. lacuna eſt, quaſi verſus deſit. At nihil deeſt. — φ. πορεύεται, Ἄρης ἐναμίγνυται Δ. Vat. C.

¶. 232.] CCCLXXXIII. Vat. C. p. 373. Plan. p. 78. St. 114. W. In eodem argumento exornando plures exercuerunt ingenium. Cf. *Zelotum* Ep. I. II. — V. 2. γευσαμένων. Vat. C.

CCCLXXXIV. Vat. C. p. 377. Plan. p. 79. St. 114. W. — V. 2. „Tres Planudeae codd. ἐξεκύλισε, recte." *Br.* Vulgo ἐξεκύλισσε. — V. 4. τόλμης οὔποτε φειδόμενοι. *audax omnia perpeti Gens humana. Horat.* I. Od. III. 25.

CCCLXXXV. Vat. C. p. 421. Plan. p. 79. St. 115. W. — V. 1. τίκτε με. Vat. C. — τέκτον dedit Vat. C. Vulgo τέκτων legitur, quod primus notavit Aldus in Lect. Nam in Flor. pr. et Ald. 1. τέκνον habetur, quod etiam in marg. Wechel. reperio. — V. 3. νότῳ. Ultima producitur vi caeſurae. Male in membranis ὄντι. Non intellecta librariis metri ratio multas peperit corruptelas." *Br.* — ἀλίδειμον. *ventis obnoxiam*, vel *ventorum procellis expugnatam* vertendum cenſet *H. Stephanus* in Not. ad Ep. Select. p. 300.

CCCLXXXVI. Vat. C. p. 421. Plan. p. 2. St. 6. W. „Lemma in Vat. C. εἰς βότρυν ἄωρον κοπέντα. In optimo Planudeae codice Epigr. hoc legitur L. I. cap. εἰς οἶνον. In duobus aliis bis exſtat, capite εἰς ἄμπελον, et iterum cap. εἰς οἶνον. Hi altero in loco v. 3. habent ὑπό μιν βάλον, quod praetuli." *Br.* *Agathias* ingenium hoc Epigr. redolet. — V. 2. ἐξέταμεν. Vat. C. — V. 3. χείλεα στυφθεὶς. *Alcaeus Meſſ.* Ep. XVIII. πιεύγουσαν ἄχειρον, ἀποστρέφουσαν ὀδιτῶν χείλεα. — ὑπό μιν βάλον ex ſuo Cod. notavit Aldus in Lect. unde in Ald. 2. 3. Nic.

Sabienſ. aliasque fluxit. Caeterae ex ed. princ. χαρά-διε βάλεν. — V. 4. νισσομένοις Vat. C. Ed. pr. et Junt. νισσομένοις. Ald. 2. 3. et Nicol. Sab. νισσομενος. Lectt. Aldi νισσομένοις. recte. Vide *Brunck.* ad *Apollon. Rhod.* I. 53. p. 7. — V. 5. οἷα Λυκοῦργος Vat. C. Hoc revocandum deleta diſtinctione in fine verſus. Infeſtus ei ſit Bacchus, quod, ut Lycurgus olim, naſcentem ejus laetitiam exſtinxit. Hunc verborum nexum cum librarii non intelligerent, Λυκοῦργος in Λυκούργῳ mutarunt. — αὐξομέναν εὐφροσύναν. Vulgo et in Vat. C. — ἔσβεσεν. In deſcriptione feſti *Libanius* T. IV. p. 1056. τετάρτῃ δὴ ἡμέρᾳ τὴν μὲν ἀκμὴν τῆς ἑορτῆς ἐμβλύνει, τὸ πᾶν δὲ οὐδ' ἂν μετ' ἐκείνην σβέσαι δύναιτ' ἄν. *Plutarch.* II. p. 783. F. τὴν πρακτικὴν ἀρετὴν σβεννυμένην. — V. 7. Hujus enim uvae latex facile aliquem ad cantum excitare, aut triſtitiam et aegritudinem depellere potuiſſet. — V. 8. κήδεος. Vat. C.

CCCLXXXVII. Vat. C. p. 382. Plan. p. 23. St. 36. W. Bonae notae Epigramma, quod *Martorello*

[redacted]

[redacted]

Antipatri Sid. XCIII. καὶ τὸ κυβισθὲν Πνεῦμα δι' ἀφθέγκτου δινεῖ τις ἀστραγάλων, ubi perperam membranae διὰ φθεγκτῶν." *Br.* Vulgo habetur λέγω. Similia comparavit *Dorvill.* ad *Charit.* p. 410.

CCCLXXXVIII. Vat. C. p. 228. Plan. p. 238. St. 345. W. De muneribus, quae Ajax et Hector ſibi invicem poſt monomachiam dederant, utrique pernicioſa. Ex Homer. Ιλ. η. 303. ſq. — Vulgatam ἡ χάρις εἰς θάνατος tacite mutavit *Brunckius.* Haud aliter tamen membr. Vat. exhibet, nec Cod. Conſtantini Laſcaris ap. *Iriartem.* In marg. Wechel. ἦν notatur. Nulla harum lectionum ſatis placet. — εἰς θάνατον debetur *Opſopoeo.*

CCCLXXXIX. Vat. C. p. 228. Plan. p. 238. St. 346. W. Imprimis comparanda ſunt verba *Teucri* ap. *Sophoclem* in Ajace v. 1027.

σκέψασθε πρὸς θεῶν τὴν τύχην δυοῖν βροτοῖν·
Ἕκτωρ μὲν, ᾧ δὴ τοῦδ' ἐδωρήθη πάρα,
ζωστῆρι πρισθεὶς, ἱππικῶν ἐξ ἀντύγων
ἐγνάπτετ' αἰὲν, ἔστ' ἀπέψυξεν βίον·
αὐτὸς δ' ἐκείνου τήνδε δωρεὰν ἔχων,
πρὸς τοῦδ' ὄλωλε θανασίμῳ πεσήματι.
ἆρ' οὐκ Ἐριννὺς τοῦτ' ἐχάλκευσε ξίφος,
κἀκεῖνον Ἅιδης, δημιουργὸς ἄγριος.

V. 1. 2. laudat *Suidas* in φεράσπις. T. III. p. 591. ubi ἔφερεν legitur, minus recte. φεράσπις Ajax ob ingens, quo inſtructus erat, ſcutum: φέρων σάκος ἠΰτε πύργον. — V. 4. Quo animo haec munera data eſſent, morientes experti ſunt. Laudat h. v. cum duobus ſqq. *Suidas* T. III. p. 106. in πείρησαν. δουριμάχῳ, ἀπόπαυσιν ἔλαβεν. In Vat. C. πείρεσαν. — V. 6. δίφρου. Vocabulum vix alibi obvium adverbii vim habet: ἐκ δίφρου συρόμενον. — V. 7. Vulgo αὐτὸς δ' ἐξ ἐχθροῦ ἀντιτίμου πέπατο δῶρα. In ge-

[redacted]

nerali hac ſententia, qua carmen clauditur, ſenſus omnino πέμπεται requirit, quod habent Cod. Jani Laſcaris et Florent. edit. Ob metrum mutarunt in πέμπετο. Male. Tranſpoſitae voces ordini ſuo reſtituendae erant. Vide quae notavi ad Argentarii XIX." *Br.* A vulgata lectione nihil discrepant membr. Vat. et *Suidas*, qui hoc diſtichon profert ad αὐτοκτόνα. T. I. p. 386. — πέμπεται δῶρα eſt in Edit. pr. Ald. 1. 2. 3. Hoc licet probari non poſſit, non magis tamen probanda cl. editoris tranſpoſitio, quae rhythmi elegantiam tollit, et verba minus apte collocat. Vitioſum eſſe videtur verbum πέμπετον, quod pro meo quidem ſenſu olumbe eſt. Fac fuiſſe:

οὕτως ἐξ ἐχθρῶν αὐτοκτόνα δῶρα πέλονται

et nihil offendes. Non tamen dico, ſic ſcriptum fuiſſe; ſed hac vel tali emendatione hujus verſus difficultatem minori, quam a cl. editore factum eſt, opera [redacted]

Cauſa et fons erroris, quomodo factum ſit, ut ultimum diſtichon omitteretur a *Planude*, apparet ex Vat. C. ubi v. 1. inſequentis Epigrammatis poſt v. 4. noſtri carminis legitur, ita ut ejus reliqua pars noſtrum ſequatur. — V. 6. Σαλαμίς. Salaminius Ajax ejusque patria, in quam herois gloria redundat; ne quis Ajacem in patria ſepultum eſſe ſuſpicetur.

CCCXCI. Vat. C. p. 375. In Plan. p. 28. St. 44. W. uno verſu auctius legitur hoc carmen. Vide ad Ep. praeced. — V. 1. δίκασεν. Vat. et Plan. — Ἀθήνης. Ex *Homeri* Οδ. λ. 546. παῖδες δὲ Τρώων δίκασαν καὶ Παλλὰς Ἀθήνη. qui locus totius fabulae de Ulyſſis certamine cum Ajace fundus eſt. Hinc *Leſches* etiam Ulyſſem Achillis arma κατὰ βούλησιν Ἀθήνης accepiſſe tradiderat, ut conſtat ex *Procli* Excerpt. p. 35. — V. 2. σῆμα τινάσσει. tumulum Ajacis tundit, fluctibus crebro admotum. — ¶. 234.] V. 3. αὐτὸν σὲ καλέουσα. Vat. C.

CCCXCII. Vat. C. p. 472. Plan. p. 373. St. 512. W. Ineptum diſtichon. — V. 1. Ἀλφειός. Vat. C. — V. 2. ποταμὸν εὐρ. Vat.

CCCXCIII. Ex *Strabone*, qui hoc Epigr. ex Eratoſthene laudat, L. II. p. 126. B. relatum eſt in Append. Anth. Steph. p. 533. St. *28. W. Inſculptum erat hydriae aëneae, gelu ruptae, quam ſacerdos Aeſculapii in Dei templo, quod apud Panticapaeum erat ad Bosporum, cum inſcriptione dedicaverat. Exempla prodigii, quo aqua in glaciem mutata ferrea vaſa perruperit, protulit *Krieſius* in *Euler's Briefen* T. III. p. 347.

CCCXCIV. Append. Planud. p. 533. St. *28. W. Ex *Athenaeo* L. X. p. 442. F. qui de populis vino deditis haec habet: Πολέμων δὲ ἐν τῷ περὶ τῶν κατὰ πόλεις Ἐπιγραμμάτων περὶ Ἠλείων παρατίθεται τόδε τὸ Ἐπίγραμμα· Ἦλις κ. τ. λ. — V. 2. τοίη δή. Vulgo ap. Athen.

T. 334.] *CCCXCIV.* [b] Ex *Synesii* Epiſt. CXXVII. p. 262. A. Legitur etiam ap. *Suidam* in φρῦνος T. III. p. 638. ubi v. 2. λυσσητῆρα habetur, metro refragante. Priorem verſum etiam in Λακιδέας exhibet T. II. p. 410. Turbato ordine idem in Λυσσάνια T. II. p. 475. καὶ κύνα λυσσητῆρ' Ἀσπίδα κ. τ. λ. Acumen hujus Epigrammatis *Muretus* in Var. Lect. L. XI. 9. p. 259. comparavit acumini in verſibus *Eubuli* ap. *Athen.* L. I. p. 8. B. Εἰσὶν ἡμῖν τῶν κεκλημένων δύο Ἐπὶ δεῖπνον ἅμαξαι Φιλοκράτης καὶ Φιλοκράτης· Ἕνα γὰρ ἐκεῖνον ὄντα δύο λογίζομαι, Μᾶλλον δὲ τρεῖς.

CCCXCV. Append. Anth. St. p. 533. * 29. W. ex *Athenaeo* L. VIII. p. 337. F. qui, acuto tibicinis cujusdam dicto relato, haec ſubjicit: οὐκ ἀνοήτως τοῦτο φήσας ὁ αὐλητής· λόγος γὰρ παλαιός, ὡς ὅτι ἀνδρὶ μὲν κ. τ. λ. *Caſaubonus* in Animadvſſ. p. 588. vulgatam lectionem impugnat his allatis: Tibicines dum tibias inflant, mentem amittere dicuntur; ſi amittunt ergo, habent; quare falſum illud in priore θεοὶ νόον οὐκ ἐνέφυσαν. Aut igitur commoda interpretatione molliendum, quod dictum

[redacted]

luit, ſenſu admiſſo, quem ut graeca verba ferant, vereor:

> *Ne tibicinibus mens conſtet, lege Deorum*
> *Cautum eſt; cum flatu nam ſimul avolitat.*

CCCXCVI. Vat. C. p. 317. Primus edidit *L. Holſtenius* ad *Stephan. Byz.* v. Ἰκαρίη. p. 145. *Reiskius* in Anth. nr. 686. p. 128. inter Jenſiana nr. 35. Poëta in mare Icarium, ut importunum, invehitur. — V. 1. νεόφοιτον. Vat. C. νεόφαιτον. *Holſten.* νεόφοιτον, quod *Br.* dedit, reperitur in ap. Ruhnk. nec aliter emendavit *Reiskius* et *Heringa* in Obſſ. p. 264. Sic appellatur aër, tum primum Icari tentatus alis. — V. 2. „In cod. τύμβε κακοδρομίης. quod merito *Reiskio* displicuit, qui tamen, quod in Epigrammate corruptus occurrat verſiculus, ideo affirmare non debebat, *nunquam fuiſſe poëtas optimos dicendi magiſtros.*" *Br.* Sed quo ſponſore, quaeſo, *Brunckio* credemus, hunc verſum depravatum eſſe et πτεροδρομίης ſcribi debuiſſe? κακοδρομίη certe imperito librario minime imputaverim; verbum ſcilicet eleganter compoſitum, ut κακοκαιρίη ſupra Ep. CCCXC. κακοστοργίη Ep. CCCCL. et alia, quae enumerare nihil attinet. At epitheton πικρῆς huic voci additum abundare videtur. Fateor. Tum vero potius epitheton emendaverim, quam ſubſtantivum; ſive potius conceſſerim, poëtam paulo negligentius ſcripſiſſe. *Reiskius* νεφοδρομίης conjiciebat. — V. 3. Utinam nec Icarus te vidiſſet, nec omnino Triton tibi locum in maris ſuperficie tribuiſſet, i. e. utinam omnino non eſſes. Quod h. l. Tritoni tribuitur, idem aliis Diis ſimili phantaſmate tribuit *Oppian.* II. Hal. 30. θεὸς — ὃς καὶ πρῶτα μεσσηγὺς κενεῶνας Γαίης ἀγρομένοισιν ἐνιπλήσας ποταμοῖσι Ποσειδαωνίην ἀνέηκε καὶ ἐξέστεψε θάλασσαν, Ὀφρύσι καὶ ῥηγμῖσι περίδρομον ἀμφιπεδήσας, Εἶτα μιν εὐρυμέδοντα Ποσειδάωνα καλέσ-

σαι, Εἴτ' ἄρα καὶ Νηρῆα παλαίφατον, εἴτ' ἄρα Φόρκυν Βέλτερον, εἴτε τιν' ἄλλον ἁλὸς θεὸν ἰθυντῆρα. — Pro κεῖνος in Ap. *Rubnk.* et *Guy.* αὐτὸς legitur. — ¶. 235.] V. 5. Nullum habes portum, quo naves tuto morari poſſint, nec verſus borealem, nec ad auſtralem plagam. — ἐφόρμισις Ap. *Guy.* et *R.* — βόρειος. Vat. C. et ſic *Jenſ.* et *Holſt.* At κλίτος neutram terminationem flagitabat. — V. 6. ἄγειν. Vat. C. *Jenſ.* *Holſt.* ἀγὴν, quod Ap. *Guy.* et *R.* exhibet, *Salmaſii* ſagacitati deberi videtur. νοτίη ἀγὴ κύματος eſt circumſcriptio maris auſtralis plagae. ἀγή. ἡ κλάσις τοῦ κύματος. *Suid.* — *Apollon. Rhod.* L. I. 554. πολιῇ ἐπὶ κύματος ἀγῇ τέγγε πόδας. Ibid. L. IV. 941. ὑψοῦ ἐπ' αὐτάων σπιλάδων καὶ κύματος ἀγῆς. Praeclare *Valckenarius* emendavit ap. *Moſchum* Eid. II. 36. τερπόμεναι ῥοθέῃ τε φυῇ καὶ κύματος ἀγῇ pro ἠχῇ. quod *Brunckius* recipere non dubitavit. Cf. de hac voce *Abreſch.* in Miſcell. Obſſ. V. 1. p. 82. et quae de κυματωγὴ monuit *Weſſeling.* in Diſſert. Herodot. p. 207. et *Valcken.* ad *Herodot.* IV. p. 367. 54. — V. 8. ὅσσον a *Jenſio* omiſſum *Reiskius* reſtituit ex Ap. Holſten. Cf. *Dorvill.* ad *Chariton.* p. 81. Mire hoc

[redacted]

[redacted]

et Aetate Dion. Perieg. §. 4. *Reisk.* in Anth. nr. 708. p. 137. ex Jenſ. nr. 58. „Lemma in Vat. C. ὅτι Καῖσαρ ἐξεκάθηρε Λιβύην τῶν ἐνοχλούντων θηρίων καὶ ἐποίησεν οἰκεῖσθαι. Falſus mihi videtur graeculus hujus tituli auctor, neque hic ad colonias reſpici credo, quibus Imper. Hadrianus Libyam frequentavit, quae Valeſii eſt opinio ad Euſeb. Hiſt. Eccl. IV. 2. ubi hoc carmen protulit; factum fuiſſe credo in ſpectaculum ab Imperatore quodam editum, in quo leonum ſtupendus numerus caeſus fuerit, quale fuit illud Neronis, de quo Dio p. 988. in quo tercenti leones ab equitibus haſtis confixi ſunt. Hinc v. 6. corruptam codicis lectionem emendavi ἐς μίαν αἰχμηταῖς Καῖσαρ ἔθηκεν ὁ παῖς. Ultima Salmaſio ſcrupulum non injiciebant; ſed αἰχμηταῖς mutabat in αἱμασιάν." *Br.* Lemma graecum cum veriſſima cl. editoris interpretatione facile conciliari poteſt; nihil enim continet, niſi multas feras ex Libya captas eſſe; poſteriora verba καὶ ἐποίησεν οἰκεῖσθαι, ultimum diſtichon interpretantur, quo poëta regiones illas olim infeſtiſſimas, tot belluis inde abductis, habitabiles fuiſſe factas ait. Quanta autem tum leonum tum aliarum Africanarum ferarum vis ad publica ſpectacula Romam devecta ſit, vix credideris, niſi certa teſtimonia haberemus. Gordianus uno die feras Libycas centum exhibuit; urſos uno die mille; ſecundum *Julium Capit.* in Scr. H. Aug. T. II. p. 78. Sed centum leones ſimul exhibere, ſolemne erat. Nullus autem Imperatorum ſuperavit Probum, qui *Vopisco* narrante T. II. p. 678. una miſſione centum jubatos leones emiſit, deinde centum leopardos Libycos, totidemque Syriacos, centum leaenas et urſos ſimul trecentos. De numero leonum his certaminibus vehementer imminuto monuit quaedam *Zimmerm.* in Zoologia geogr. p. 388. — V. 1. ἐσχατιαί. Ultimi terrae habitabilis tractus. Vide *Weſſeling.* ad *Herodot.* p. 254. — V. 2. ἔθνεσιν ἠπει-

ϱον ν. Vat. C. „Iſtud ἠπείρου nihil prorſus ſignificat, et adeo eſt otioſum, ut ſine ſenſus detrimento abeſſe poſſit, nec tanquam poëticae orationis ornamentum retineri debuerit; ideo repoſui αὐχμηρά.“ *Br.* *Reiskius* νηπείροις repoſuit, optione lectoribus data, num malint hoc, an ἔθνεσιν ἠπείροις, nam eodem redire, cum νήπειρος et ἤπειρος pro ἄπειρος ſit poſitum. Talia nonnunquam exciderunt viro alioqui doctiſſimo. Elegans autem cl. editoris lectio tam longe abeſt a ſcriptura codicis, ut librarium tantopere aberraſſe vix ſit credibile. Scribendum fortaſſe:

οὐκ ἔτι θηρῶν
ἔθνεσι λῃστήρων νῶτα βαρυνόμενα.

V. 3. ἢ χ'οι Vat. C. unde nonnulli ἠχοῖ fecerunt. Inepta hoc verſu molitur *Reiskius*, quorum eum merito poenituit, cum notas ſcriberet. Totus verſus in membr. ſic legitur: ἢ χ'οι ἐρημαιαισιν ἐπιπτυσσεσθε λ. quem ſic, ut *Br.* edidit, ſcriptum reperio in Ap. Guy. In lectione

[redacted]

conſtat. *Dio Caſſ.* L. LXI. 9. p. 988. τετρακοσίας τε ἄρκτους καὶ τριακοσίους λέοντας οἱ ἱππεῖς οἱ σωματοφύλακες τοῦ Νέρωνος κατηκόντισαν. Deinde ἐς μίαν minime opus eſt cum ſubſtantivo jungatur, cum per ſe *junctim*, *ſimul*, ſignificet, ut ap. *Homer.* Ιλ. β. 379. εἰ δέ ποτ' ἔς γε μίαν βουλεύσομεν. *Aelian.* Hiſt. An. V. 9. εἰς μίαν νοεῖν καὶ τὴν αὐτήν. *Meleag.* Ep. CXXVIII. 13. ἐπεὶ καὶ Μούσαν Ἔρωτι Καὶ Χάριτας Σοφίᾳ εἰς μίαν ἠρμόσαο. Cf. *Abreſch.* in Auct. ad Thucyd. p. 368. Fortaſſe igitur in poſtremis verſus noſtri verbis ΕΘΗΚΕΝΟΠΑΙΣ latet ΕΦΗΚΕ ΜΕΓΑΣ; niſi forte quis malit:

ἐς μίαν αἰχμηταῖς Καῖσαρ ἐφῆκε θοαῖς.

V. 9. Loca olim ob feras deſerta nunc armenta frequentant. Similiter de Hercule Nemeaei leonis victore Ep. *Archiae* XXVII. ποίμνας ἐξελάσασθε· πάλιν μυκηθμὸν ἀκούει Ἠχὼ ἐρημαίη· ἐνναέτειρα νάπης.

CCCXCIX. Vat. Cod. p. 411. Edidit *Reiske* in Anth. nr. 792. p. 171. inter Jenſian. nr. 141. »E manifeſto carminis ſenſu lemma addidi; ineptum enim eſt illud, quod in membr. eſt: ἄδηλον ἐπὶ τίνι ἁρμόζει τὸ ἐπίγραμμα.« *Br.* — V. 1. »Male membr. ἀλικλαύστου et v. 2. εὐαλθές. [Hoc falſum. In Ap. certe Gothano εὐαλδὲς habetur]. Hoc recte Salmaſius emendavit, licet ſui non memor poſtea in Plin. p. 806. ubi hunc verſiculum profert, ſcribat εὐανθές, et in fine ἐπαινυμένα. Cod. ἀπαινομένα. [ἀπαινυμένα potius.] et Salmaſius in marg. emendaverat ἀπαινομένα, *recuſans* i. e. *vitans*, quod praetuli.« *Br.* Ap. *Jenſ.* ἀλικαύτου. *Hering.* in Obſſ. p. 271. ἀλικλύστου emendavit, quod etiam in marg. Ap. Guy. legitur cum nota: De concha accipiendum videtur, in qua dormientis Amoris ſimulacrum poſitum erat. — ἧμαι. *Reisk.* — V. 2. εὐαλδές. *Heſych.* εὐαλδῆ. εὐαυξῆ. ubi vide *Interpp.* — In fine vſ. haud ſcio an vera ſit membr. lectio ἀπαινυμέ-

να, quod eodem fortaſſe ſenſu accipi poteſt, quo *ἐπαύρασθαι*, et *frui* ap. Latinos: ut ſcilicet concha adhaerens ſaxo, quod alga marina circumdabat, *algae* illius *particeps fuiſſe* dicatur. *Reiskius* dedit *ἐπειννυμένα*, *marina alga* quaſi *veſtita et obſita*. — V. 3. *κόλποις ὕπτοθεν*. Vat. C. quod omnes certatim emendaverunt.

¶. 236.] *CD.* Ex *Agathiae* Hiſtor. p. 43. ed. Vulc. Legitur etiam ap. *Conſtantin. Porphyrogen.* de Them. L. II. nr. 79. ubi *Bandurius* illud ex *Agathia* emendatius exſcribendum curavit T. I p. 29. Cf. notas T. II. p. 30. Repetivit *Reineſius* in Inſcriptt. p. 349. *Bonada* in Anthol. p. 541. *Grotius* in Mantiſſa Quarta. T. III. p. 442. — Inſcriptum erat lapidi ad ripas fluminis Caſulini, ubi Franci, duce Butelino in Italiam irrumpentes, a Narſe ſuperati fuerant anno p. Chr. 554. Cf. *Gibbon.* in Hiſt. cadentis Imper. Rom. T. VII. p. 346. ſqq. — V. 1. *Κασωλίνου.* Ap. Agath. et Conſt. *Κάσουλίνου.* Alii Caſilinum appellant, et pro Vulturno habent in Campania, ad cujus utramque ripam oppi-

[redacted]

An te, Cydne, canam, tacitis qui leniter undis Coeruleis placidis per vada ſerpis aquis. — V. 5. πρόσθενα πειρηθεῖσαν. *Lucas.* quod in ἀπειρεσίῃσι ſive ἀπειρεσίῃσι νέοιο mutavit *Heringa.* Senſus eſt, jam alios pontes ibidem extruxiſſe, ſed pro aquarum vi debiliores. — V. 8. πρότερος. Similiter *Horatius* II. Od. IX. 21. *Medumque flumen gentibus additum victis, minores volvere vortices.* ubi vide *Mitſcherl.* et *Burm.* ad Anth. Lat. T. I. p. 230. — V. 9. Hinc apparere videtur, Auxentium architectum fuiſſe, idque opus perfeciſſe, Pitho Ciliciae praefecturam obtinente. *Brunckius* nomen praeſidis Πιθοῦ corruptum cenſet. — V. 12. ζεῦξαν. Nili ripae in oſtiis pontibus junctae. *Diodor.* L. I. 32. p. 39. ἔστι δὲ καὶ ἕτερα στόματα – ἐφ' ἑκάστῳ δὲ πόλις τετείχισται διαιρουμένη τῷ ποταμῷ, καὶ καθ' ἑκάτερον μέρος τῆς ἐκβολῆς ζεύγμασι καὶ φυλακαῖς εὐκαίροις διειλημμένη. Ibid. L. XV. 42. p. 34. τοῦ γὰρ Νείλου τὰς εἰς τὸ Αἰγύπτιον πέλαγος ἐκβολὰς ποιουμένου, καθ' ἕκαστον τῶν στομάτων πόλις κατεσκεύαστο, πύργους μεγάλους ἔχουσα καθ' ἑκάτερον τοῦ ῥεῖθρου, καὶ ξυλίνην γέφυραν τοῦ εἴσπλου κυριεύουσαν.

CDII. Vat. C. p. 620. Edidit *Philib. de la Mare* in Vitis Guijon. nr. VIII. Eandem ſententiam plures protulerunt. *Xenophon* de Venat. II. 1. juvenes hortatur, ne venationis ſtudia negligant: ἐκ τούτων γὰρ γίγνονται τὰ εἰς τὸν πόλεμον ἀγαθοί, εἴς τε τὰ ἄλλα et c. XII. 1. τὰ δὲ πρὸς τὸν πόλεμον μάλιστα παιδεύει. *Liban.* Or. V. T. I. p. 230. ed. *Reiſk.* ὅλως δὲ ὅςτις θηρᾶν ἀγαθός, οὗτος καὶ πολεμεῖν ἀγαθός· ἀγαθὴ γὰρ πολέμου διδάσκαλος ἡ θήρα. *Plinius* in Paneg. 81. 2. de venatione agens: *Olim haec experientia juventutis, haec voluptas erat: his artibus futuri duces imbuebantur: certare cum fugacibus feris curſu, cum audacibus robore, cum callidis aſtu.* Ipſo verbo μελέτη in hac re utitur *Athen.* L. I. p. 24. C. καὶ ἐπὶ κυνηγέσια ἐξιᾶσιν οἱ νέοι πρὸς μελέτην τῶν πολεμικῶν κινδύνων. et *Pollux* Praef. ad L. V. p. 457. venationem eſſe

ait εἰρηνικῆς τε καρτερίας ἅμα καὶ πολεμικῆς τόλμης μελέτημα. Qui plura cupit, adeat *Rittershuſ.* ad *Oppian.* I. Cyneg. 86. p. 12.

CDIII. Ex *Gruteri* Inſcriptt. p. 399. *Hagenbuch.* Epiſt. ad Blaurerum p. 85. Adhaeret hoc diſtichon Inſcriptioni latinae in honorem *Cronii Euſebii*, Conſularis Aemiliae, cui ob vitam et eloquentiam monimenti honor delatus eſt. Meminit ejusdem, ut videtur, Euſebii *Symmachus* IX. Ep. 52. Sed plures illo nomine inſignes vixerunt iſtis temporibus, de quibus vide *Ritterum* in *Godofredi* Proſopogr. Cod. Theod. T. VI. P. II. p. 51. ſq. — Vitioſe habetur ap. *Gruterum*:

ΗΜΙΗΣ ΑΡΧΟΝΤΑΣ ΛΟΤΙΤΟ ΑΙΝΕΣΤΗΣΑΝΤΟ
ΒΟΤΛΗ ΚΑΙ ΒΑΣΙΛΕΤΣ
ΤΟΝ ΣΟΦΟΝ ΕΤΣΕΒΙΟΝ.

quod *Hagenb.* ſic emendavit, ut ap. *Brunckium* legitur. λόγιον eſt pro λογιότης, ἡ ἐν τῷ λέγειν δεινότης. Ut Ep.

[redacted]

detur. Leguntur ap. *Stobae.* in Flor. CXVIII. p. 589. 13. *Gesn.* p. 479. *Grot.*

> σφόδρα τί ἐστιν ὁ βίος ἡμῶν οἴνῳ προσφερής,
> ὅταν ᾖ τὸ λοιπὸν μικρὸν, ὄξος γίνεται.

ubi prioris ſenarii vitium in oculos incurrit. Scribendum verbis leviter transpoſitis:

> σφόδρ᾽ ἐστιν ἡμῶν ὁ βίος οἴνῳ προσφερής.

V. 3. ἐπαντλήσας. Vat. C. utroque loco.

CDV. Vat. C. p. 505. Plan. p. 20. St. 32. W. Comici fortaſſe ſenarii. In eandem fere ſententiam neſcio quis in Anth. Lat. T. I. p. 574.

> *Tam malum eſt foris amica, quam malum eſt uxor domi;*
> *Nemo non haec vera dicit, nemo non contra facit.*

CDVI. Vat. C. p. 377. Plan. p. 19. St. 31. W.

CDVII. Vat. C. p. 229. Plan. p. 223. St. 324. W. Poëta, cui Chaldaei triginta ſex annos ad vivendum deſtinaverant, ſe longiorem vitam deſiderare negat. Conf. *Antip. Theſſ.* Ep. VI. quod hinc fortaſſe expreſſum. — V. 1. ἔθηκεν. Vat. — V. 3. ὁ γὰρ χρόνος. — pro οὗτος γὰρ ὁ χρ. Hoc enim temporis ſpatio pulcherrimus aetatis flos continetur. — V. 4. Brevis vita longiori praeferenda, cum multi anni voluptati nihil adjiciant, mors autem ne a longaeviſſimis quidem vitari poſſit.

CDVIII. Vat. C. p. 379. Plan. p. 16. St. 27. W. Seculum incuſat poëta, quod et malis abundet et ſtul-

torum largum proventum habeat. — V. 3. τὸ πλέον corrigit *Wakefield.* in Silv. crit. T. II. p. 155. et ſq. verſ. πάντως. Neutrum probaverim. — V. 6. μεριμνῶν Vat. C. — Si vos reſpicio, veſtrum morem imitaturus, in medio inter riſum et lacrymas poſitus, neſcio, quomodo utrumque ſimul facere poſſim.

¶. 238.] *CDIX.* Bis in membr. Vat. legitur p. 494. et p. 568. In Plan. p. 39. St. 58. W. *Luciano* tribuitur. Cf. *Luciani* Opera T. III. p. 676. ed. R. In Cod. Vat. loco priore *Luciani* Epigrammata praecedunt et ſequuntur; hinc *Planudis* error, qui ad lemma adſcriptum ἄδηλον non advertit animum. In altero loco, ubi hoc diſtichon a diverſa manu, vacui explendi cauſa, adſcriptum eſt, nullum lemma adpictum. — Similis argumenti Epigr. cui initium fuit: Ἁ χάρις ἁ βραδύπους ἄχαρις χάρις, vertit *Auſonius* Ep. LXXXII.

Gratia, quae tarda eſt, ingrata eſt; gratia namque
Cum fieri properat, gratia grata magis.

ram voluptatis impatientius fert, quam ipſa voluptate gaudet: οὐ τοσοῦτον ἐπὶ τοῖς ἡδέσιν ἥσθεις, ὅσον ἐπὶ τῇ παρολκῇ τῆς ἁβροδιαίτης ἐστάκεις. Sic hic locus corrigendus videtur, cum vulgo inepte legatur τῆς βραδυτῆτος. *Suidas*: Ἁβροδιαίτη. τρυφερὰ ζωὴ καὶ ἁπαλή. — V. 2. γένοιτο. Cod. Dorvill.

CDX. Vat. C. p. 368. Ἀδέσποτον. Εἴς τινα ἀγρὸν Ἀχαιμενίδου ἀπ' ἄλλου εἰς ἄλλον μετερχόμενον. In Plan. p. 110. St. 161. W. hoc quoque Epigr. *Luciano* tribuitur. Ad eum refertur in Schol. ad Nigrin. §. 26. T. I. p. 49. ed. Bip. ubi prius diſtichon cum parte v. 3. legitur. — V. 1. Eandem fere ſententiam expreſſiſſe videtur *Menander* in Ἀῤῥηφόροις ἢ Αὐλητρίαι ap. *Stobae.* in Flor. T. LX. p. 231. *Grot.* LVIII. p. 373. 19. *Gesn.* ſi recte emendavimus:

τὰ μὲν πατρῷα μεταποιεῖ καιρὸς ποτε,
ἀλλοτριώσει τ' αὐτά που τὰ σώματα,
βίου δ' ἔνεστι μί' ἀσφάλει' ἐν ταῖς τέχναις.

Paternas opes tempus aliquando ad alios transferet; etiam ipſa corpora mutabit quodammodo; in artibus autem ſolum vitae eſt praeſidium. — V. 3. ἐκεῖνος Vat. C. et Plan. quod cur mutatum ſit, non video.

CDXI. Vat. C. p. 378. Εἰς ληθαργικὸν καὶ φρενοπλῆγα, ὅτι μαχεσάμενοι ἀλλήλους ἰάσαντο. Plan. p. 66. St. 95. W. In phrenitide curanda nil ſomno utilius putant, quem frictione et crebra corporis exercitatione arceſſendum eſſe docet *Celſus* III. 18. 10. *Plinius* H. N. XXVI. 72. p. 408. *Phreneticos ſomnus ſanat – e diverſo lethargicos excitare labor eſt.* — V. 1. παρὰ Vat. C. — V. 3. ὑπέτο. Vat. C. — V. 4. ἔτυπτε. Vat. C. — V. 6. »Vulgo male τὸν δ' ὕπνου. recte membranae ὕπνῳ. Scilicet ὁ μὲν ληθαργικὸς ἔγρετο, τὸν δὲ φρενοπλῆγα ἔῤῥιψεν ὕπνῳ i. e. εἰς ὕπνον, ὁ πολὺς κόπος.« *Br.* ἐς ὕπνον emend. Ca-

ſaubon. in not. mſt. ὕπνῳ *Huetius* p. 8. De hoc uſu ablativi verbo monuimus ad *Agathiam* Ep. XLV. T. III. P. I. p. 82. Exempla ap. poëtas paſſim obvia. *Agath.* Ep. LXXVII. ἐξεκύλισσα πέδῳ pro εἰς πέδον. *Sophocl.* Electr. v. 747. τοῦ δὲ πίπτοντος πέδῳ: *Aeſchyli* Choëph. v. 46. τί γὰρ λύτρον πεσόντος αἵματος πέδῳ; Eumenid. v. 253. τὸ διερὸν πέδῳ χύμενον οἴχεται.

CDXII. Plan. p. 69. St. 100. W, In Satyrum compedibus vinctum et arma fabrili arte tractantem, quod poëta ita interpretatur, ut eum, paupertate coactum, vitae ſuſtentandae cauſa τέχνην βάναυσον amplexum eſſe dicat. Gemmam aliudve artis opus deſcribi puto, quod talem artificis luſum repraeſentabat. Hoc et ſeq. Epigr. quod idem argumentum tractat, non infimi poëtae ſunt. Ridiculus eſt *Opſopoeus*, qui utrumque in fabrum quendam, nomine Satyrum, compoſitum eſſe affirmat, qui bibacitate ad reſtim redactus diurno la- [redacted]

haec locum habere potuerunt, Myrmidones *Aeſchyli*, quos Satyricis annumerandos eſſe ſuſpicor; Ἀχιλλέως Ἐρασταὶ *Sophoclis.* — V. 5. Non quod artifex ſit, hunc laborem ſuscepit, ſed ut eo parcum ſibi compararet victum.

CDXIII. Planud. p. 69. St. 101. W. — V. 1. Satyrus, qui olim ampla pocula ſiccare, thyrſum vibrare, comiſſationes agere ſolebat, nunc incudi alligatus artem fabrilem tractat. Haereo in θύρσων πήγματα, quod quo ſenſu dictum ſit, non exputo. κέλητος πῆγμα apte dixit *Meleager* Ep. LXXVII. De contignationibus et machinis ſcenicis alii, ut *Juvenal.* IV. Sat. 141. ubi vide Intrpp. Quaenam autem fuerit thyrſorum compoſitio aut coagmentatio, penitus ignoro. Sed fortaſſe non ſic ſcripſit poëta, ſed

τὰ καλὰ θύρσων
παίγματα;

Euripid. Bacch. v. 160. Λωτὸς ὅταν εὐκέλαδος Ἱερὸς ἱερὰ παίγματα βρέμῃ. — ¶. 239.] V. 3. σμίλη eſt inter inſtrumenta fabrorum et lapidariorum. Cf. ad *Dioscorid.* Ep. XVII. *Alcaei Meſſ.* Ep. XXI. — In plurimis edd. vett. ποδίκριτον legitur; Stephan. et Aſcenſ. ποδίκροτον receperunt. Haud aliter emendavit *Joſ. Scaliger* in not. mſt. ἅμμα ποδίκροτον ſunt compedes mallei ope circum tibias adſtrictae. — Ap. *Huetium* p. 9. *Scaliger* ἅλμα emendaſſe dicitur. Sed talia paſſim in illis Notis occurrunt, haud ſatis ſincera. — V. 4. σπάργαν' ἐλ. qui Bacchum olim faſciis involvit. Silenus plerumque Bacchum puerum nutriviſſe dicitur. — V. 5. αἰσχρήμων. Omnes edd. vett. usque ad Aſcenſ. quae αἰσχήμων vitioſe dedit, et *Stephanum* quoque in errorem induxit. In Theſauro tamen Gr. L. αἰσχρήμων ex noſtro loco exhibet. *Scaliger* in not. mſt. ἀχρήμων emendavit. — ἁ π.

ἐνέγκα. vulgo. — V. 6. *μαριλοπότην.* Se non jam vinum, ſed ſavillam potare conqueritur. ἀνθρακεῖς et μαριλευταὶ appellabantur fabri ſecundum *Pollucem* VII. 110. Alterum eſt ap. *Themiſtium* Or. XXI. p. 245. A. οἶμαι αὐτοὺς μικρὸν διαφέρειν ἀνθρακέως τινὸς ἢ σιδηρέως καπνοῦ γέμοντος καὶ μαρίλης. *Max. Tyr.* XVIII. 9. p. 353. τῷ μαρίλης ἐμπεπλησμένῳ. Eſt autem μαρίλη, ὁ χνοῦς καὶ τὸ λεπτὸν τῶν ἀνθράκων.

CDXIV. Vat. C. p. 505. Plan. p. 106. St. 157. W. Paupertatem poenarum apud inferos meditationem eſſe. Peſſime vulgo diſtinguitur, commate poſt τῇ πενίῃ poſito; qui error non fugit magnum *Grotium*, cujus haec ſunt:

Tantale, credo tuas inferno judice poenas,
Paupertas mala me quippe futura docet.

V. 1. εἰ nonnunquam pro ὅτι ponitur, ſed poſt verba affectuum. In membr. habetur ἡ κρίσις, quod in ἢ κρίσις mutandum videtur. Sic vividior oratio: *Sane poenae*

[redacted]

V. 2. ἕλκετε. arundinibus viſcatis puta. — V. 3. Νυμφῶν παροδίτην. Vat. C. Νυμφῶν παροδῖτιν. Plan. Nymphis locuſta canere dicitur ap. *Meleagr.* Ep. CXI. φθέγγου τι νέον δενδρώδεσι Νύμφαις. — παροδῖτις, quia in arboribus ſedet prope viam. *Leonidas Tar.* Ep. LX. προίκιος ἀνθρώποισι μελεοθέτησιν ἀοιδός. — ἀηδόνα cicadam appellat etiam *Anyte* Ep. XIV. — „κνήματι. Sic Vat. membr. e correctione; nam primo ſcriptum fuerat κύματι." *Br.* Nullum ejusmodi correctionis veſtigium in Apogr. Goth. Vulgo eſt κλήματι, ut ap. *Leonid. Tar.* LX. Sed copula deſiderabatur. — ξουθὰ λαλεῦν eſt λιγυρῶς λαλεῖν. quo ſenſu ξουθὰ ἀηδὼν paſſim dicitur. Cf. *Abreſch.* ad *Aeſchyl.* T. I. p. 373. — V. 4. ἠνὶ δέ. Plan. *Ruhnkenio* in Epiſt. crit. p. 146. auctor Epigr. colorem videbatur duxiſſe ex *Callim.* H. in Dian. v. 155.

τί δέ κεν πρόκες ἠὲ λαγωοὶ
ῥέξειαν; σύες ἔργα, σύες φυτὰ λυμαίνονται.
καὶ βόες ἀνθρώποισι κακὸν μέγα· βάλλ' ἐπὶ καὶ τούς.

CDXVII. Vat. C. p. 420. Ἄδηλον. Εἰς λαγωὸν ἐμπεσόντα εἰς θάλασσαν, ὃν κύων θαλάσσιος ἥρπασε. In Planud. p. 44. St. 64. W. *Tiberio* tribuitur, cujus nomen praecedit in membranis. Hinc fortaſſe *Planudes* in errorem inductus eſt. Quod ſi quis tamen huic quam Codici Vat. fidem habere maluerit, me non valde repugnantem habebit. Nam *Tiberii* ingenium hoc carmen redolet. Expreſſum videtur ex Ep. *Germanici* T. II. p. 159. aut *Hadriani* Ep. III. — V. 2. θερμοῖς ἴχνεσιν. inſecutus veſtigia vixdum relicta, adhuc calentia, ut eſt ap. *Theocrit.* XVII. 121. τοκέων ὧν θερμὰ κονίη στειβόμενος καθύπερθε ποδῶν ἐκμάσσεται ἴχνη. niſi forte malis de celeribus canis pedibus accipere, ut θερμὸν πόδα dixit *Rhianus* Ep. IX. et *flammea veſtigia cervae Catullus* LXIV. — V. 3. Lepus de colle, mari imminente, in altum

[redacted]

modi equi (*fortis equus, ſpatio qui ſaepe ſupremo Vicit Olympia, nunc ſenio confectu' quieſcit*, ut *Ennius* cecinit ap. *Ciceron.* de Senect. c. 5.) nonnunquam Diis conſecrati dimittebantur in paſcua. *Ovid.* II. Amor. IX. 20. Cf. *Caſaub.* ad *Sueton.* Jul. Caeſ. c. 81. T. I. p. 172. ed. *Burm.* — V. 2. Πήγασος. nomen in ſpatiis Circenſibus illuſtre et obvium. Vide *Spanhem.* de Uſu et Praeſt. Num. T. I. p. 274. — V. 3. Ἰσθμόν. Vat. C. — ἐκώμασα. de pompa proprie dicitur, qua victores per ſtadium ducebantur, tum de victoria in univerſum. *Eurip.* Hercul. Fur. v. 180. τὸν καλλίνικον μετὰ θεῶν ἐκώμασεν. — κήπινεμειον junctim plures edd. vett. — V. 4. Ζᾶνα. Vat. — Ἀρκαδικᾶς. ibid. — Arcadicas frondes de oleaſtro interpretatur *Brodaeus*, qui ad Alpheum, Arcadicum amnem, creſcebat; Olympica itaque certamina intelligi. Quum hic de majoribus in Graecia certaminibus agatur, poſt Pythica, Iſthmica et Nemea commemorata Olympicum deſiderari videtur. Hoc itaque malim, quam de Arcadico quodam certamine cogitare;

[redacted]

rubi. Simile quid obſervatum eſt in urſis, qui, *cum eorum oculi hebetantur, favos appetunt, ut convulneratum ab apibus os levet ſanguine gravedinem illam. Plinius* L. VIII. 54. p. 460. — V. 1. „Ἐκ θοίνης. *Ex paſcuis.* Durum eſt θοίνη hoc ſenſu poſitum, et circumſtantia illa, quod e paſcuis rediret capra, omnino memoratu inutilis erat: corrupte in membranis εἰ χθονίης. Ulcus hic latet. Conjeceram ἐξ ἀλαῆς.“ *Br.* In Vat. Cod. loco priore εἰ χθονίης. Recentior manus ſuperſcripſit ἐκ. Altero loco ἐκ θοίνης habetur. Voce θοίνη pro avium pabulo utitur *Antip. Theſſ.* Ep. XLIII. ἥξει δ' Ὑάδας οὐκ αἰετὸς, ἀλλ' ἐπὶ θοίναν Γῦπες. *Eurip.* Ion. 504. βρέφος πταναῖς ἐξώρισε θοίναν. Cf. Ejuſd. Hecub. v. 1072. Ion. 1496. Quod ſi ergo ſincera eſt lectio, ſenſum eſſe dixeris: *Poſtquam paverat* capra, acceſſit ad pirum ſylveſtrem ibique lucem accepit. Sed recte monuit cl. editor, hujus rei commemorationem plane inutilem eſſe. *Joſ. Scaliger* in not. mſt. emendavit ἐν θ. quod quomodo acceperit, non aſſequor. Mihi ſcribendum videtur:

Ἐκ σκοτίας φάος ἔσχεν —

Poſt tenebras capra lucem accepit. Formam σκοτία offert *Eurip.* Phoen. v. 338. αἰὲν σκοτίᾳ κρύπτεται. Jam in his verbis juſta eſt antitheſis. Sic *Paull.* in Epiſt. ad Corinth. II. 4. 6. ὁ Θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκότους φῶς λάμψαι. Quod ſi hoc minus probatum fuerit, amplectenda *H. Stephani* explicatio ad Epigr. Selecta p. 298.: „Ego praepoſitionem ἐκ pro ex hic, ut paſſim, accipi exiſtimo, et dici hanc capellam ex cibo ſuo ſeu ex victu lucem oculorum eſſe conſequutam, quod illud ipſum, quo veſcebatur, ejus pupillam pupugerit.“ — Μηκάς, capra, non bucula, ut vertit *Opſopoeus*, quem μυκὰς legiſſe ſuſpicatur *Arnaldus* in Lectt. gr. p. 100. Cf. *Ruhnken.* Epiſt. crit. p. 133. — V. 2. τυφλὴ perperam correxit

Aldus in Lectt. quem ſequuntur tamen Ald. 2. 3. Veram lectionem revocaverunt *Nicol. Sabienſes.* — V. 3. ἀτέρην. Plan. Vat. C.

¶. 241.] *CDXXII.* Vat. C. p. 365. Plan. p. 40. St. 58. W. In gemmam ſcriptum exiſtimo, in qua lupus conſpiciebatur a capra nutritus. Ad ſenſum facit *Theocrit.* Eid. V. 37. ἴδ' ἁ χάρις ἐς τί ποθέρπει. Θρέψαι καὶ λυκιδεῖς, θρέψαι κύνας, ὥς τυ φάγωντι. — V. 3. θηρίον. in me furet. Hoc ſenſu θηρίον pro *infeſto malo* legebatur olim in Ep. *Calliae Argivi* T. II. p. 3. ubi nunc rectius αἰεὶ χρύσεον ἦθα. *Meleager* Ep. LXIII. ἔῤῥε κακὸν κοίτης θηρίον. Hinc θηρίον ap. Graecos, apud Latinos *bellua* in convicium dicitur. *Demoſthen.* c. Timocr. T. I. p. 745. 4. c. Ariſtogiton. p. 778. 6. ed. R. Notum eſt dictum *Aeſchinis* inter Rhodios adverſarii ejus orationem admirantes, τί δέ; εἰ αὐτοῦ τοῦ θηρίου ἀκηκόειτε; ut eſt ap. *Plinium* II. Epiſt. III. 10. — V. 4. Eſt paroemia, qua gratia gratiam parere dicitur. Ei haec apud noſtrum opponitur.

CDXXIII. Plan. p. 379. St. 517. W. Leontio

[redacted]

χρησαμένῳ θεράπων ὁ χρήσιμος ἔστ' ἀγαθόν τι·
αὐτάρκης δὲ κακῶν τῶνδ' ὁ πονηρότερος.

Corruptus pentameter, quem ſic refingi poſſe reor:

αὐτάρκης δὲ, κακῶν ἐστιν ἀπειρότερος.

Hoc ſenſu: *Qui ſibi ipſe ſufficit, qui alterius famulatu non indiget, malorum magis eſt expers.* Veriſſima ſententia." *Br.* Notaverat *Salmaſius* in libro Lenneſiano haec: *Forraſſe ne ſic quidem integrum Epigramma. Sententia enim imperfecta eſt.* — In noſtro diſticho v. 1. Vat. C. μέγ' ἔσθ'. male.

CDXXVII. Vat. C. p. 448. Plan. p. 116. St. 168. W. Ineptum eſt lemma in membr. Εἰς Διόνυσον. Ibidem ad v. 2. adſcriptum Εἰς ὁδοιπόρους. — V. 2. ναῦται. Vat. Dictum fere, ut illud *Niciae* ap. *Thucyd.* VII. 77. ἄνδρες γὰρ πόλις, καὶ οὐ τείχη, οὐδὲ νῆες ἀνδρῶν κεναί, cui praeivit *Sophocles* in Oed. T. 56. huic fortaſſe Themiſtocles, cujus verba ſervavit *Juſtin.* II. 12. 14. Cf. *Weſſum* ad *Thucyd.* l. c. et *Reimar.* ad *Dion. Caſſ.* T. II. p. 810. 14.

T. 242.] *CDXXVIII.* Vat. C. p. 484. Plan. p. 113. St. 164. W. „Ultimos quinque verſus, ſic a me emendatos, e membranis addidi. Sex primi, qui in Planudea extant, medicam etiam poſcebant opem." *Br.* Hymnus in Fortunam potius quam Epigramma. — V. 1. αἰών. Fortuna favente tempus hominibus omnia fauſta affert. *Sophocl.* Electr. v. 75. καιρὸς γάρ, ὅσπερ ἀνδράσι μέγιστος ἔργου παντός ἐστ' ἐπιστάτης. Pro ἀνθρώποισιν ἔχει φάος putabam ἀνθρώποις ἀνέχει φάος, quod paulo majorem vim habere videbatur. *Euripid.* Med. v. 482. ἀνίσχον σοὶ φάος σωτήριον. Idem in Ione 716. ἀμφιπόρους ἀνίσχων πεύκας. *Aeſchyl.* ap. *Stobae.* in Ecl. L. I. 7. p. 200. ed. H. de Fortuna: Τὸ δ' ἀμαχανίας πόρον εἶδες ἐν ἄλγεσι καὶ

λαμπρὸν φάος ἄγαγες; (fort. ἀνάγεις) ἐν σκότῳ. — V. 2. ἐννέπειν Vat. C. Vulgo ἐννεσίαις. et in marg. γρ. ἐννοίαις. quod ex gloſſa ortum. Cf. *Brunck.* ad *Apollon. Rhod.* L. I. 7. — εὐγενέτειρα. Vat. et Plan. In hoc epitheto non offendit magnus *Grotius*, qui vertit:

> *Inclyta commendas ſi quem Fortuna, beatos*
> *Sentiet in multa currere luce dies.*

V. 3. παρέχοις. membranae. Vulgo ὁππότε χειρὶ δεξιτερῇ παρέχεις. ſine ulla conſtructione. κατὰ πάντα φέρει κλέος ἐκεῖνος, ᾧ ἄν ποτε παρέχῃς αὐχένα σὸν θεσπέσιον θέγειν, καταλαμβάνειν τῇ ἑαυτοῦ δεξιτερῇ χειρί." *Br.* Equidem πάντα pro nominativo habere malim, hoc ſenſu: Omnia gloriam afferunt ei, cui tu faves. — ὁππότε. Vat. ᾧ ποτε. Ed. Flor. pr. Ald. 1. Aſcenſ. De eadem Diva *Aeſchylus* l. c. καὶ τιμὰν βροτέοις ἐπέθηκας ἔργοις. — V. 5. τούτῳ, id νεύματι referendum puto. Ad tuum nutum reges ſeſe accommodant, i. e. te tuamque voluntatem ſequuntur.

Pierſon. — V. 7. νᾶες. *Pindarum* ante oculos habuiſſe videtur poëta Ol. XII. 3. σώτειρα τύχα· τὶν γὰρ ἐν πόντῳ κυβερνῶνται θοαὶ νᾶες. Ad Fortunam *Horatius* I. Od. XXXV. 6. *te dominam aequoris, Quicunque Bithyna laceſſit Carpathium pelagus carina. Dio Chryſ.* Or. LXIV. T. II. p. 329. Fortuna τῇ μὲν δεξιᾷ χειρὶ πηδάλιον κατέχει, καὶ, ὡς εἴποι τις, ναυτίλλεται· τί δαὶ ἄρα τοῦτο ἦν; πότερον ὡς μάλιστα τῶν πλεόντων τῆς τύχης δεομένων; ἢ διότι τὸν βίον ἡμῖν ὥς τινα μεγάλην ναῦν κυβερνᾷ. — In Cod. Vat. σαώτερος. quod *Salmaſ.* in not. ined. mutabat in σαώτεροι. — V. 9. ἀμύμονες. Cod. quod eleganter emendavit *Brunckius.* Poterat et ἀπήμονες ſcribi; ſed praefero ἀκύμονες. Solent enim poëtae urbes cum navibus comparare. Cf. *Cerdam* ad Aen. I. 152. *Klotz.* ad *Tyrt.* p. 85. — V. 10. πεδ. λειμῶνες. Vat. C. *Salmaſius* in not. ined λειμάδες volebat ſive λείμακες. — In fine nonniſi unus verſus deeſſe videtur.

CDXXIX. Vat. C. p. 534. Plan. p. 116. St. 168. W. In *Stobae.* Flor. XXXVIII. p. 221. *Geſn.* 152. *Grot.* Expreſſa eſt ſententia ex *Philemonis* Fr. Inc. XXIII. p. 346. ed. *Cler.* Φθόνος ἐν ἑαυτῷ τοῦθ' ἓν ἐπιεικῶς ποιεῖ, Τὸν κέκτημένον ὄντα τῶν αὐτοῦ τρόπων Λυμαίνεται μάλιστα διὰ παντὸς συνών. Plura ad hanc ſententiam collegit *Barthius* ad *Statii* II. Theb. 18. p. 257. — V. 1. „κάκιστος. Membr. et hanc lectionem prae vulgata κάκιστον probo.“ *Br.* κάκιστον ἐν αὐτῷ. *Stob.* — ἐν ἑαυτῷ Vat. — V. 2. τήκει. *Invidus alterius macreſcit rebus opimis. Horat.* I. Epiſt. II. 57. — Invidi ὀφθαλμιᾶν dicuntur, dum aliorum bonis invidos injiciunt oculos. Vid. *Suidam* in ὀφθαλμιῶσαι, et *T. H* ad *Polluc.* X. 154. p. 1339.

CDXXX Vat. C. p. 505. Plan. p. 116. St. 168. W. Ap. *Stobae.* l. c. In eundem ſenſum Agis, Spartanorum rex, optime dixit, cum quosdam ipſius bonis invidere audiviſſet: οὐκοῦν τὰ ἴδια αὐτοὺς κακὰ λυπήσει καὶ πρὸς τούτοις τά τε ἐμὰ καὶ τῶν ἐμῶν φίλων ἀγαθά.

[redacted]

CDXXXI. Vat. C. p. 367. Plan. p. 70. St. 102. W. Eadem iisdem fere verbis dixit *Parmenio* Ep. VII. De novercalibus odiis omnia plena. Serpenti novercam comparat *Euripid.* Alc. 331. qui locus haud ſcio an obverſatus ſit *Statio* II. Sylv. I. 48. de formoſo: *cui ſibila ſerpens Poneret, et ſaevae vellent ſervire novercae.* Ad haec odia, quae inter privignos et novercas valent, referendus videtur locus depravatus ap. *Heliodor.* I. 15. τί δὲ οὐχ ἱκέτευον, ἀλλ' ἐδίωκον; ἠρνήσατο τὴν πρώτην; ἀλλὰ προσηκόντως· ἀλλοτρίαν μέν, ἀλλ' οὖν γε πατρῴαν εὐνὴν ὑπεχόμενος. Reliqua nunc non tango; ſed ſcribendum videtur: ἀλλὰ προσηκόντως, μητρυιάν γε.

CDXXXII. Vat. C. p. 367. Plan. p. 70. St. 102. W. Vulgo *Callimacho* tribuitur, et inter Callimachea relatum nr. VII. p. 280. ed. *Ern.* In membr. lemma eſt: ἀδέσποτον· εἰς τάφον μητρυιᾶς, ὃν ὁ πρόγονος στέφων, συμπεσοῦσα τοῦτον ἀπέκτεινεν. — V. 1. ἔστεφε. Liberorum erat, parentum cippos ornare. *Xenoph.* Mem. Socr. II. 2. 13. — μικράν. Si parvus erat lapis, *Bentlejus* quaerit, quo pacto potuit puerum occidere? Quare μικ-

[redacted]

judicium, quam aliorum auctoritatem ſequi malim. — V. 2. βίου. Vat. — V. 3. κλινθεῖσα. Vulgo, ſenſu aut nullo aut inepto. *Anna Fabri* patrem ſuum κάτω κλινθεῖσα emendaſſe narrat, unde tautologia exiſtit intolerabilis. Eodem vitio laborat conjectura *Reiskii*, qui corrigit ad *Conſtant. Porphyrog.* p. 61. ἡ δ' ἐδάφει κλινθεῖσα, i. e. πρὸς τὸ ἔδαφος. Noſtra lectio debetur *Toupii* ingenio, qui comparavit *Pauſan.* IX. 30. p. 770. ποιμὴν περὶ μεσοῦσαν μάλιστα τὴν ἡμέραν ἐπικλίνων αὑτὸν πρὸς τοῦ Ὀρφέως τὸν τάφον. Paulo aliter hanc lectionem, in quam et ipſe ſponte inciderat, interpretatur *Wakefield* in Silv. crit. T. II. p. 59. puerum, ſepulcro acclinem et in digitos erectum, quo poſſet cippi verticem attingere et coronam imponere. — πεσοῦσα. Mortui viventibus, quibus infeſti eſſent, columnam ſepulcralem injicere putabantur. Exempla vide apud *Wyttenbachium* V. cl. ad *Plutarch.* de S. N. V. p. 46. — V. 4. οἱ πρόγονοι. de privignis Ep. praeced. et *Parmen.* Ep. VII. Cf. *Weſſeling.* ad *Diodor.* L. IV. p. 287.

T. 243.] CDXXXIII. „Sine ullo judicio relatum hoc carmen in caput Εἰς μίσος. In melioribus Codd. extat capite εἰς μέμψιν. Eſt autem fragmentum elegiae amatoriae. Εὐστέφιος non eſt Bacchi nomen, ſed famuli, qui herum e ſomno non excitaverat, ἐμὲ μὴ καλέσας. Ad ſomnum referenda verba ὃς μὲν ἐπιβρίσας. nihil hic intellexerunt vulgati interpretes.“ *Br.* In Vat. C. p. 440. lemma: Ἰουλιανοῦ τοῦ σχολ. τοῦ μετεώρου βραδύτορος παρελθόντος. Quod in Plan. p. 70. St. 102. W. pro auctoris nomine ἄδηλον adſcriptum legitur, non *Planudis* culpa factum, ſed librariorum, qui τοῦ αὐτοῦ debuiſſent adſcribere; praecedit enim *Juliani* diſtichon. Ut verus hujus Epigrammatis auctor, ita ſenſus ejus omnes interpretes fugit, *Brunckio* non excepto. Nam elegiae fragmentum qui hos verſus putat, nae is a vero eorum ſenſu vehementer aberrat. Primum membra-

[redacted]

nae pro Εὐστέφιος, quod *Caſaubonus* in not. mſt. in Εὐστάφυλος mutabat, exhibent Ἑσπέριος. Hoc admiſſo et naevo ſublato in fine pentametri, ubi certa emendatione legendum:

ὃς δ' ἐμὲ μὴ χαλάσας.

ſenſum habes expeditiſſimum. Verſus ſunt hominis, ſomni nimium amantis, qui queritur, quod et veſpertinus et matutinus eum ſomnus opprimere ſoleat. Nihil verius membranarum lectione ἑσπέριος — ὕπνος. *Leonid. Tar.* Ep. LXXVIII. ἑσπέριον κῦφον ἀπώσατο πολλάκις ὕπνον. — Deinde lepide ſomnolentiam excuſat: veſperi ſomnus me opprimit, mane non remittit. Vide oppoſitionem aptiſſimam in verbis ἐπιβρίσας et μὴ χαλάσας, quae nulla eſt in vulgata μὴ καλέσας. Somnus dicitur *vincire* et *vincula remittere*. *Theocrit.* Eid. XI. 22. φοιτῇς δ' αὖθ' οὕτως, ὅκκα γλυκὺς ὕπνος ἔχῃ με, Οἴχῃ δ' εὐθὺς ἰοῖσα, ὅκα γλυκὺς ὕπνος ἀνῇ με. *devinctam lumina ſomno Catull.* LXIV. 122. ubi vide *Doering.* in Var. Lectt. —

[redacted]

ἦγε τὰ π. χ. ἀνηλόνος, *ut* ἀήσυρος, *vel ita compoſite* ἀελκλονος, *quod magis placet.* His procul dubio praeſerenda lectio, quam cl. editor exhibuit. — Pro ἦγε *H. Stephanus* in Not. ad Epigr. Sel. p. 300. εἶγε ſuſpicabatur, vertens: *pelagi ſi ſaeva procella Proſequitur terra non minus ac pelago.*

CDXXXV. Vat. C. p. 378. Plan. p. 89. St. 131. W. Color in hoc Ep. fere ut in *Leonidae Alex.* Ep. VII. — V. 3. οὐδείν. Vulgo. οὐδέν. Vat.

CDXXXVI. Vat. C. p. 432. Plan. p. 90. St. 132. W. In membr. pro ἄρεα legitur ἀνέρα.

CDXXXVII. Plan. p. 116. St. 168. W. *Stobae.* Tit. X. p. 128. 12. *Gesn.* p. 71. *Grot.* Divitum opibus utendum, ipſis computandi curas relinquendas eſſe. — V. 2. „δακτυλοκαμψόδυνον. Sic recte ap. Stobaeum." *Br.* Vulgo δάκτυλι καμψοδύνῳ. *Joſ. Scaliger* in not. mſt. δακτυλοκαμψοδάκῃ corrigebat. *Munkerus* ad *Antonin. Liber.* c. XLI. p. 279. primum duplicem emendationem propoſuit δακτυλακαμψοδύνοις vel δακτυλοκαμψοδύνοις; deinde δακτύλῳ καμψοδύνῳ ſincerum idque ab iis mutatum eſſe cenſet, quos licentia poëtica offenderit, cujus tamen plura exempla reperiri ap. *Nanſium* ad *Nonni* Paraphr. c. IX. 189. At conf. *Bergler.* ad *Alciphr.* p. 108. et quae notavimus ad *Palladae* Ep. LXXXVI. T. II. P. III. p. 242.

T. 244.] *CDXXXVIII.* Vat. C. p. 382. In Aeneam, patrem flammis eripientem. Optimae notae carmen. — V. 1. ἥρων a pr. man. Vat. C. — V. 3. ἔκλαγε. alta voce clamavit. Ep. ἀδεσπ. CDXXXVIII. ἔκλαγεν ἐκ Θηβῶν μέγα Πίνδαρος. *Eurip.* Phoen. v. 1151. ἔκλαγξε Τυδεύς, καὶ σὸς ἐξαίφνης γόνος· Ὦ τέκνα Δαναῶν.

CDXXXIX. Vat. C. p. 556. Plan. p. 120. St. 174. W. *Stobaei* Floril. T. III. p. 37, 39. *Gesn.* cum lemm. ἀδήλου· εἰς νέον φρόνιμον. p. 21. *Grot.* Reſpicitur verſus *Homeri* Ιλ. γ. 108. αἰεὶ δ' ὁπλοτέρων ἀνδρῶν φρένες

[redacted]

ἠερέθονται. ubi vid. cl. *Heynium* T. IV. p. 471. qui noſtrum diſtichon non neglexit. — μετήορα. vacillantia et ſuspenſa, quae ſtabilibus et conſtantibus opponuntur. Ejusmodi animi dicuntur μετεωρίζεσθαι, quod illuſtrat *Alberti* in Obſſ. philol. p. 196.

CDXL. Vat. C. p. 442. Εἰς τὸν χρόνον. Plan. p. 121. St. 175. W. „Hoc et duo ſequentia carmina in unum coaluerunt in Planudea. Diverſi ſunt argumenti, et ſic in membr. diſtinguuntur et appoſitis lemmatibus illuſtrantur.“ *Br.* Hoc jam intellexit *Joſ. Scaliger* in not. mſt. qui ultimum quoque hujus Epigrammatis diſtichon (ὦ ζωῆς — ἐρχομένων) pro peculiari Epigrammate habuit. Non male. Ad *Scaligeri* mentem etiam *Grotius* hoc Epigramma diviſit. — V. 1. ἀργαλέως. Plan. et Vat. quod ſine auctoritate mutavit cl. editor, fortaſſe etiam ſine neceſſitate. ἀργαλέως φέρεσθαι dici poterat Tempus, quod pedetentim, nec ſine moleſtia progreditur; cui interpretationi favet cum epitheton Temporis πολιός,

[redacted]

CDXLI. Vat. C. p. 442. Plan. p. 121. St. 175. W. junctim cum praecedente et ſubſequente. Scriptum eſt carmen in Beryti everſionem. Hanc urbem, jurisprudentiae ſchola, quae ibi florebat, illuſtrem, terrae motus diruit Juſtiniano imperante an. Chr. 551. Cf. *Agathiae* Hiſtor. II. p. 51. ſq. et quae notavimus ad *Joann. Barbucal.* Ep. VIII. T. III. P. I. p. 21. — V. 1. Senſus eſt, beatos eſſe dicendos, qui vita defuncti tantas calamitates oculis non vidiſſent; illos itaque moriendo inſignem haereditatem nactos eſſe,' non illos, quos in bonorum ſuorum poſſeſſione reliquiſſent. Non hos igitur, ſed defunctos, vere κληρονόμους dicendos eſſe. — V. 3 κληρονόμων corrigebat *Gilb. Wakefield.* Silv. crit. T. III. p. 111. *hi adeo mortui commoda haeredum habent, e miſera vita abeuntes.*

T. 245.] *CDXLII.* Bis legitur in Vat. C. p. 442. ubi ἀδέσποτον, et p. 548. ubi *Palladae* tribuitur; perperam. *Palladas* diu ante Beryti everſionem vixit. — V. 1. τὴν πόλιν οἱ πρότεροι νέκυες ζῶσαν κατέλειψαν. Vat. C. loco ſec. — V. 2. δ' οἱ ζ. Vat. C. loco ſec. — ἐκφέρομεν. tanquam funus. Similiter *Joann. Barbuc.* Ep. VIII. ἀλλὰ παραστείχοντες ἐμὴν στοναχήσατε μοῖραν· Σπένδετε Βηρυτῷ δάκρυα καὶ φθιμένῃ. Notatis ibi adde *Anthol. Lat.* III. 2. p. 456. de Athenis:

> *Hae ſunt, quas merito quondam eſt mirata vetuſtas.*
> *Magnarum rerum magna ſepulcra vides.*

Nobilem *Sulpicii* locum in *Ciceron.* Epiſt. ad Famil. IV. 5. expreſſit *Ambroſius* Epiſt. XXXV. *Tot igitur ſemirutarum urbium cadavera, terrarumque ſub eodem adſpectu funera.*

CDXLIII. Vat. C. p. 489. Plan. p. 54. St. 78. W. Sententia derivata ex dicto *Ariſtippi*, quod *Teles* ſerva-

[redacted]

vit in libro de Exilio ap. *Stobae.* XXXVIII. p. 231. 39. *τί γὰρ τὸ διάφορον, ἢ οὐ πανταχόθεν, φησὶν ὁ Ἀρίστιππος, ἴση καὶ ὁμοία ἡ εἰς ᾅδου ὁδός;* *Tymnes* Ep. V. ad mulierem procul a patria ſepultam: *ἔστι γὰρ ἴση πάντοθεν εἰς Ἀΐδην ἐρχομένοισιν ὁδός.* unde *Wakefield.* in Silv. crit. I. p. 55. apud noſtrum v. 4. legi malit: *πάντοθεν εἷς ὁ φέρων εἰς Ἀΐδην ἀτραπός.* acute et eleganter, quamvis fortaſſe citra neceſſitatem. — V. 1. *ἰθεῖα κατήλυσις.* fortaſſe ex *Leonid. Tar.* Ep. LXIII. *εὔθυμος ὧν ἔρεσσε τὴν ἐπ' Ἀΐδος ἀτραπὸν ἕρπων· οὐ γάρ ἐστι δύσβατος — Ἰθεῖα δὴ μάλιστα, καὶ κατακλινὴς ἅπασα.* — V. 2. *νίσσαι* Vat.

CDXLIV. Vat. C. p. 505. Plan. p. 55. St. 79. W. Ex hoc Epigrammate fortaſſe expreſſum diſtichon Anth. Lat. T.. I. p. 541.

Balnea, vina, Venus corrumpunt corpora noſtra.
Sed vitam faciunt balnea, vina, Venus.

In balnea, tanquam laxioris diſciplinae inventum, jam *Ariſtophanes* invehitur in Nub. v. 987. et 1040. *ψέγεις*

[redacted]

De balneorum abuſu (erant enim, qui eis quotidie plus ſemel uterentur, ut Commodus ſepties aut octies. Cf. *Lamprid.* p. 504.) veterum loca collegit *Bernard.* ad *Theophan. Non.* T. I. p. 435.

CDXLV. Sumtum ex codd. Biblioth. Laurent. Catalogo T. III. p. 18. ubi haud pauca ejusmodi carmina, alia meliora, alia pejora, ex variis Codicibus deſcripta, reperiuntur. In hoc noſtro Epigrammate circulatorem te audire exiſtimes, theriacam ſuam de cataſta commendantem. Ceterum ſimilia de aqua putei in templo Aeſculapii, quod Pergami fuit, praedicat *Ariſtides* T. I. p. 255. ed. *Iebb.* συμπράττει δὴ πρὸς ἅπαντα αὐτῷ καὶ γίγνεται πολλοῖς ἀντὶ φαρμάκου· πολλοὶ μὲν γὰρ τούτῳ λουσάμενοι, ὀφθαλμοὺς ἐκαθάραντο· πολλοὶ δὲ πιόντες, στέρνον ἰάθησαν, καὶ τὸ ἀναγκαῖον πνεῦμα ἀπέλαβον· τῶν δὲ πόδας ἐξώρθωσε· τῶν δὲ ἄλλο τι· ἤδη δέ τις πιὼν ἐξ ἀφώνου φωνὴν ἀφῆκεν. — V. 2. χυμοὺς κατασπᾷ. concretos humores diſſolvit. κατασπᾶν. χαλᾶν. *Heſych.* — V. 4. κνησμονὰς pruriginem, idem quod κνησμός. Utramque formam Codd. offerunt ap. *Theophan. Non.* c. 237. T. II. p. 230. qui et ipſe balneorum uſum in hoc morbo commendat. Idem eſſe videtur ὁ ὀδαξησμός ſive ὀδαγμός. Vide *Foeſium* in Oeconom. Hipp. v. ὀδάξασθαι. et *Pierſon.* ad *Moer.* p. 40. ſqq. — V. 6. ὤτων κ. τῆς ἀκοῆς τοὺς πόρους. *Band.* in Catal. quod *Brunckius* eleganter emendavit.

¶. 246.] CDXLVI. Vat. C. p. 505. Plan. p. 66. St. 95. W. Bene vertit *Grotius*:

Et ratio fruſtra eſt, ſi non opus inde ſequatur;
Et cur quid facias, ipſum opus eſt ratio.

V. 2. In omni actione ipſum factum pro ratione habendum eſt, i. e. rationem facti reddere videtur.

CDXLVII. Plan. p. 69. St. 101. W. — Sententia, qualis in trito proverbio, quo omne nimium in vi-

tium verti dicitur. — χολή. De faſtidio, quod mellis abundantia creet, quoque efficiatur, ut ipſum mel felle videatur amarius, explicat *Bochart.* in Hieroz. T. II. p. 525. *Pindar.* Nem. VII. κόρον δ' ἔχει καὶ μέλι. Minus bene. Veteres mel bilem augere exiſtimabant. *Juliani* Epiſt. XXIV. p. 391. A. Καὶ μέλι μὲν Ἱπποκράτης φησὶ καὶ γλυκὺ τὴν αἴσθησιν καὶ πικρὸν εἶναι πάντως τὴν ἀνάδοσιν, καὶ οὐκ ἀπιστῶ τῷ λόγῳ· χολῆς γὰρ αὐτὸ ποιητικὸν εἶναι σύμπαντες ὁμολογοῦσι, καὶ τρέπειν τοὺς χυμοὺς εἰς τοὐναντίον τῆς γεύσεως.

CDXLVIII. Vat. Cod. p. 507. Plan. p. 171. St. 250. W. Mortis contemplatio divitiarum cupiditatem imminuit, mortalesque hortatur, ut vita fruantur. — Eadem ſententia apud quosvis poëtas obvia. — V. 4. πάντα τὰ γλωσσόκομα. Comice ſic loculos, quibus mortui componuntur, appellat. Proprie γλωττόκομον capſulam indicabat, qua tibicines includebant tibiarum ſuarum γλωττίδας. *Heſych.* γλωττοκόμιον. ἐν ᾧ οἱ αὐληταὶ ἀπετίθεσαν τὰς γλωσσίδας. Deinde quodvis *involucrum*, ἔλυτρον ſignificare coepit. *Pollux* X. 154. Denique σορόν. *He-*

[redacted]

μᾶλλον, πάντα καλὰ καὶ ἴσον, ἣν ἐκεῖνος ἐξ ἀνάγκης εἶχε, ψυχὴν κτήσασθαι. In eandem ſententiam *Demonicus* ap. Eundem p. 129. 12. χρημάτων ὄρεξις, ἣν μὴ ὁρίζηται λόγῳ (vulgo κόρῳ), πενίας ἐσχάτης πολλῷ χαλεπωτέρα. — V. 3. ἐν μετόχῃς. *Quaedam, ſi credis conſultis, mancipat uſus; Qui te paſcit ager, tuus eſt, et villicus orbi Quum ſegetes occat, tibi mox frumenta daturas, Te dominum ſentit. Horat.* II. Epiſt. II. 160. ſqq. — V. 4. κληρονόμοις. Opportune *Horat.* I. Epiſt. V. 12. *Quo mihi fortunam, ſi non conceditur uti? Parcus ob haeredis curam nimiumque ſeverus Adſidet inſano.* — Illud φυλάττῃς idem expreſſit II. Serm. III. 122. *filius, aut etiam haec libertus ut ebibat haeres, Dîs inimice ſenex, cuſtodis?* — καὶ νῦν etiamnum illa aliena ſunt, non tua.

CDL. In Vat. membr. p. 232. Ἀντιφίλου inſcribitur. In Planud. p. 223. St. 324. W. ἄδηλον. Defunctus conqueritur, quod agricola in tumulo ſuo ſegetem faciat. Cf. *Heraclid.* Ep. III. T. II. p. 261. — V. 1. ἀέναον Vat. C. quod vulgatae non praeferendum. At reducenda ejusdem Cod. lectio πᾶσ' ἀπόλωλε β. quod ſponte vidit *Joſ. Scaliger* in not. mſt. Licet enim βῶλος utriusque ſit generis, femininum tamen elegantius eſt habitum. Vid. *T. Hemſterh.* ad *Lucian.* T. I. p. 146. et quos laudat *Pierſon.* ad *Moer.* p. 95. — V. 3. Hic quoque praeferenda Vat. C. lectio ἡ δ' ὕνις ἐν ν. Sic, uno ν ſcriptum, et priore correpta, occurrit ὕνις ap. *Philipp.* Ep. XIV. in pentametri exitu: καὶ φιλόγαιον ὕνιν. — Mox idem τί τοι πλέον. *Ariſtoph.* Eccl. 1086. οὐδὲν ἔσται σοὶ πλέον. *Xenoph.* K. Π. L. V. p. 86. 33. τί γὰρ ἐμοὶ πλέον τὸ τὴν γῆν πλαντόνεσθαι. Cf. *Valckenar.* in Diatr. p. 150. B. Nec tamen vulgata damnanda. *Meleager* Ep. LI. τί δὲ τὸ πλέον; — V. 4. ἀρπάσεται. Vat. C. — V. 5. Veſtrum exemplum alii imitabuntur, veſtrosque defunctorum turbabunt cineres. — ἀμύσω. Vat. C. Hoc Ep.

fortaſſe ante oculos habuit *Gregor. Nazianz.* Ep. IV. in *Muratorii* Anecdotis p. 7.

> Πάντα βίος ζώουσι· λίθοι δ' ὀλίγοι τε φίλοι τε
> τοῖς φθιμένοις, σὺ δέ μοι κἀνθάδε χεῖρα φέρεις·
> οὐδὲ σὸν αἰδόμενος, τλῆμον, τάφον ὅστις ὀλέσσεν
> ἄλλος, τοῖσι νόμοις, χερσὶ δικαιοτέραις.

ubi forte fuit: ὅν τις ὀλέσσει ἄλλος.

¶. 247.] *CDLI.* Vat. C. p. 446. Edidit *Reisk.* in Anthol. p. 143. nr. 722. inter Jenſiana nr. 72. *Reiskius* prava lectione verſ. 4. in errorem inductus, Grammaticum loqui exiſtimabat, precantem, ut Homeri carminibus nunquam non victum inveniat. Sed ipſe Homerus loquitur, ſuamque ſe immortalitatem carminibus, Iliadi et Odyſſeae, debere affirmat. — V. 1. σαόφρονα γράμματα. ſapientiae, prudentiae, temperantiae exempla ſiſtens. *Quid virtus et quid prudentia poſſit, Utile pro-*

[redacted]

ſtau Faxit. Cur? volito vivu' per ora virûm.

CDLII Vat. C. p. 321. Plan. p. 284.[a] St. 410. W. In Lacedaemonem ab Achaeis devictam. Factum hoc Ol. CXLVIII. Moenia, quae Nabis tyrannus exſtruxerat, dejecta et Spartani, Lycurgi diſciplina ſublata, Achaeorum reipublicae adſcripti ſunt. Vide *Polyb.* L. XII. 8. p. 542. Hoc factum Romani improbarunt. *Livius* XXXVIII. 34. *Diodor. Sic.* T. II. p. 622. — V. 1. Vulgo εὔδμητος. ἄδμητος Cod. V. nec aliter *Brodaeus*. Facit huc *Plutarchus* in Vit. Ageſil. c. 31. T. I. p. 613. C. qui Ageſilaum, cum Thebanos agrum Laconicum ferro et igne populantes videret, maxime doluiſſe dicit, cum intelligeret τὸ καύχημα κεκολουμένον, ᾧ καὶ αὐτὸς ἐχρήσατο πολλάκις, εἰπὼν, ὅτι γυνὴ Λάκαινα καπνὸν οὐχ ἑώρακε πολέμιον. Frequenter gloriabantur Lacedaemonii, quod nunquam hoſtem ab Eurotae ripis depuliſſent; quam gloriationem nemo acutius expreſſit eo, cujus dictum ſervavit *Plutarch.* T. II. p. 233. C. — V. 2. Ὠλένιον. Olenus, Arcadiae urbs, quae pars fuit foederis Achaeorum. — V. 3. ἄσκιος. ψιλή. Terra devaſtata, arboribus exciſis, ita ut aves neceſſe habeant nidos in terra facere. Expreſſum hoc videri poteſt ex dicto *Steſichori* Locrenſibus dicentis, ὅτι οὐ δεῖ ὑβριστὰς εἶναι, ὅπως μὴ οἱ τέττιγες χαμόθεν ᾄδωσιν. quod refert *Ariſtotel.* II. Rhet. 21. 8. et iterum III. 11. 6. Dionyſio idem tribuit *Demetrius* de Elocut. §. XCIX. — V. 4. λύκους. Vat. C. a pr. man.

CDLIII. Vat. C. p. 415. In Plan. p. 1. St. 1. W. *Archiae* tribuitur. Vertit *Auſonius* in Eclog. p. 564 ed. *Toll.*

Quatuor antiquos celebravit Achaïa ludos,
Coelicolum duo ſunt, et duo feſta hominum.
Sacra Jovis, Phoebique, Palaemonis Archemorique;
Serta quibus pinus, malus, oliva, apium.

V. 4. μῆλα. *Maxim. Tyr.* V. 8. p. 78. ἢ Ὀλυμπιάσι μὲν καὶ Πυθοῖ οὐκ ἔνεστι κότινον λαβεῖν, οὐδὲ μήλων τυχεῖν, αὐτὸν ἐφ' ἑαυτοῦ κεκονισμένον. Diſſert. VII. 4. p. 107. καὶ μεταςχεῖν μὴ κοτίνου μόνου Ὀλυμπιάσιν, ἀλλὰ καὶ πίτυος Ἰσθμικῆς, καὶ σελίνου Ἀργολικοῦ καὶ μήλων Πυθικῶν. ubi vid. *Daviſ.* — De *apio* et *pinu*, ubi et quando in uſu fuerint, vide *Spanhem.* ad calcem Goth. Num. p. 469. et quos laudat *Reimar.* ad *Dion. Caſſ.* T. II. p. 1033. 79.

CDLIV. Sumtum ex *Euſtathio* ad ιλ. ψ. p. 1320. 18. Quinquertii partes enumerantur. Poſtrema verba, μία δ' ἔπλετο πᾶσι τελευτή, indicare videntur, ſcriptum eſſe hoc diſtichon in neſcio quem, qui quinquertio vicerat. Cf. Ep. *Lucillii* XI.

¶. *T. III p.* 334.] *CDLIV.*[b] Vat. Cod. p. 619. Ex *Gujonorum Vitis* nr. 2. operibus Fratrum Gujonorum praefixis. Numeri, in talo notati, hic eo ordine ponuntur, quo ſibi in oppoſitis tali lateribus reſpondent.

¶. *T. III. p.* 334.] *CDLIV.*[c] In *Gujonorum Vitis* nr. VI. ex Vat. Cod. p. 619. Senarii jambici le-

[redacted]

itioſe *Gajon*. *Vit.* ἰθελήσῃ praeſtant mem-

CDLV. Bis legitur in Cod. Vat. p. 240.
: p. 367. Plan. p. 5. St. 10 W. Argumen-
tis exornatum. Vide ad Ep. *Tymn.* IV. —
ν. *clypeo nudatum*, quem vocabuli uſum mul-
ant, quos laudat *Klotz* ad *Tyrtae.* p. 20. ſq.
ἀκὴν ἐόντα. Var. loco ſec. — V. 3. ἀντίῃ. Vat.
ie loco; nec aliter Plan. Hoc cl. editor ad
itandum emendaſſe videtur. Veterum libro-
ſenſus ſuadet, ut ἀντίῃ revocemus. — V. 4.
Vat. C. loco alt. — De locutione φθόγγον ῥῆξα-
auimus ad *Agath.* Ep. X. T. III. P. I. p. 57. —
ιοῦ' Ἀλ. Ed. Fl. pr. Ald. 1. Aſc. et Steph. πρὸς
Aldus in Lectt. unde Ald. 2. 3. id arripuerunt.
hibet etiam Vat. C. utroque loco. — V. 6.
Vat. — γενέτην. Ibid. utroque loco.

248.] CDLVI. Vat. C. p. 385. Plan. p. 9. St.
. Praeclare ad hoc carmen *Brodaeus* comparavit
rat. in Heroic. c. II. 9. p. 681. ubi aliis de Aja-
nulo relatis, ἔστι δέ τις λόγος, ait, ὡς Τρῶές ποτε
ἐς τὸν Αἴαντα ὑβρίζον, νενοσηκότων αὐτοῖς τῶν προ-
καὶ περιστάντες τὸ σῆμα, πολέμιον μὲν Ἕκτορος τὸν
μάλεον, πολέμιον δὲ Τροίας τὸν καὶ ποιμνίων. καὶ ὁ μὲν
αὐτοῖν, ὁ δὲ μαίνεσθαι. ὁ δὲ ἀεργέστατος τῶν ποιμέ-
ίας δ' οὐκέτ' ἔμμενε μέχρι τούτου τὸ ἔπος αὐτῷ ἐπεῤῥα-
ὡς δειλῷ. ὁ δὲ, ἀλλὰ ἔμμενον, εἶπε, βοήσας ἐκ τοῦ
φρικῶδές τι καὶ ὄρθιον. — V. 2. „Vulgo legitur
τέων κακῆς, claudicante metro. *Toup* Cur. nov. in
. 207. emendat ἀκάκης. Mihi non placet ἀτέων
ίῃ, ſive illa κακὴ ſive ſit ἀκάκη. ideo repoſui:
τέων ἀδαής. *Phryx verſuum non rudis.* Ludit
mo vocis ἐπιςβολίῃ. ἔβαλεν αὐτὸν Ὁμηρείοις ἔπεσιν.
o ſermone diceremus: *Un Phrygien qui avait mis*

le nez dans les poëtes, Je mis à lui lacher des vers. Cogitaveram primo: Φρὺξ ποθ' Ὁμηρείης η. ε. ſed alterum illud praeſtat.“ *Br.* At quomodo nobis perſuaſerit cl. editor, ex δειδαὼς librarium κακῆς facere potuiſſe? Recte tamen repudiavit Toupianum commentum, quod infelicisſimum pronuntiavit *Rubnken.* ad *Timae.* p. 16. reclamante ſcil. ſententia et linguae indole, quae ὁ καὶ ἡ ἄκακος poſtulat, non ἀκάκη. Ipſe *Rubnkenius* corrigit: ἐπέων χαλεπῆς ἦρχεν ἐπεσβολίης. comparato *Theognide* v. 324. πειθόμενος χαλεπῇ, Κύρνε, διαβολίῃ. *Joſ. Scaliger* in not. mſt. καινῆς propoſuit, parum feliciter. Idem notavit *Huetius* p. 5. Ex Philoſtratei loci comparatione mihi probabile viſum, deſiderari vocabulum reſpondens τῷ ἀσελγέστατος, idque mihi inveniſſe videor ſcribendo:

Φρὺξ ἐπέων λαιδρῆς ἦρχεν ἐπεσβολίης.

Impudens in Ajacem convicium jaculatus eſt. *Heſych.*

Sic omnia ſibi apte reſpondent: Ille autem ex inferis clamavit: Reſtiti! Tum Phryx ille, quamvis vivus, defunctum manere non ſuſtinuit, ſed auſugit. Ad ἔτλη ex praecedentibus μίμνειν ſubaudiri poteſt.

CDLVII. Vat. C. p. 447. ἐκ τοῦ Ἡροδότου. Plan. p. 11. St. 19. W. „Ex Herodoto p. 398. tranſlati in Anthologiam hi verſus, quos Hipparchus in ſomnio audire ſibi viſus eſt. Eos, ut quaedam horum ἀδεσπότων alia, melius in ſectionem retuliſſem, cui titulum feci συμμικτὰ ἐρωικά." *Br.* — V. 2. ἀδίκων. Vulgo. ἀδικῶν eſt ap. *Herod.* — ἐκτοτίση. Vat. C.

CDLVIII. Vat. C. p. 379. Plan. p. 15. St. 25. W. *Auſonius* nr. LIV. hoc aut ſimile Epigramma vertit:

Effigiem, rex Croeſe, tuam, ditiſſime regum,
Vidit apud manes Diogenes Cynicus.
Conſtitit utque procul, ſolito majore cachinno
Concuſſus, dixit: Quid tibi divitiae
Nunc proſunt, regum rex o ditiſſime, cum ſis
Sicut ego ſolus, me quoque pauperior?
Nam quaecunque habui, mecum fero: cum nihil ipſe
Ex tantis tecum, Croeſe, feras opibus.

— V. 5. πλεῖω. Vat. C. Haereo in verbis, ἐμοὶ καὶ νῦν πλεῖον τόπος, quae ſequentibus non ſatis reſpondent: Etiam nunc majus ſpatium occupo quam tu; nam omnia mea mecum fero. Apparet, hoc potius requiri: Etiam nunc te ditior ſum, nam tu nihil tuarum divitiarum tecum attuliſti, dum ego omnia mea mecum habeo. Leni mutatione correxeris:

Ἐμοὶ καὶ νῦν πλεόνων πόρος.

Etiamnunc plura poſſideo. πόρος pro pecunia, opibus, poſſeſſionibus paſſim. At ſic fortaſſe poëtae potius quam librarii peccatum emendaveris.

CDLIX. Vat. C. p. 505. Plan. p. 16. St. 26. W.

CDLX. Vat. C. p. 506. Plan. p. 16. St. 26. W. Excitavit hoc diſtichon *Gatackerus* ad *Antonin.* I. 16. p. 28. ubi ille ſe οὐ φιλοικοδόμον, οὐκ ἐπινοητὴν περὶ σωμάτων ὥρας (*formoſorum ſervorum curioſum*) eſſe ait. — σώματα, *mancipia*, illuſtravit *Kuſter* ad *Ariſtoph.* Plut. v. 6. *Spanh.* ibid. p. 245.

CDLXI. Vat. C. p. 441. Εἴς τινα ἀπὸ περσέας πεσόντα. In Plan. p. 27. St. 42. W. lemma legitur, quod *Brunckius* dedit. Prius, quod hominem nobis fingit a perſea arbore cadentem, ineptum eſt. Is, de quo his verſibus agitur, intemperantia ſua perierat. — V. 1. φόνιον φυτόν. Ad fabulam de venenata Perſicorum natura, quam tamen patrio ſolo relicto exuerunt, reſpicitur. — De Perſicis *Columella* L. X. 405. *Stipantur calathi et pomis, quae barbara Perſis Miſerat, ut fa-*

[redacted]

rem habet; hic impii cujusdam hominis petulantia deſcribitur. Vertit *Auſonius* Ep. LXXII.

Abjecta in triviis inhumati glabra jacebat
Teſta hominis, nudum jam cute calvitium.
Fleverunt alii: fletu nec motus Achillas,
Inſuper et ſilicis verbere diſſecuit.
Eminus ergo icto rediit lapis ultor ab oſſe;
Auctorisque ſui frontem oculosque petit.
Sic utinam certos manus impia dirigat ictus,
Auctorem ut feriant tela retorta ſuum.

quod cum graeco carmine accurate comparans *Huſchkius* v. cl. in Anal. crit. p. 141. emendavit *Actorisque* et *Actorem ut feriant*; quod probandum. — V. 2. Cranium εἰκὼν τοῦ βίου, humanae viciſſitudinis imago, unde quid homo ſit, quoque omnia humana recidant, intelligitur. — V. 3. δεξιτερήν. dextram in terram demiſit, qua ſaxum peteret. Sic haec verba interpretanda cenſebam; nec aliter *Huſchkius*. *Grotius* vertit: *In dextram projecit humum.* quod graecis verbis multo obſcurius. *Joſ. Scaliger* depravatum eſſe locum exiſtimans in not. mſt. propoſuit δεξιτερῇ δ' ἔῤῥιψεν —, ut duplex hominis illius injuria notetur: *primum cranium manu in terram conjecit, deinde idem ſaxo petiit.* At vide, annon ſic prius illud otioſum ſit. — ἦκεν. Vat. — V. 4. δοκέων. Vat. — V. 6. πήρωσεν. Vat. C. — V. 7. κωλάζετο. Vat. — *Anonym.* Bibl. Bodl. in marg. notavit, hunc locum corruptum eſſe. *Huetius* p. 6. in marg. cod. Scaliger. invenit ὀκλάζετο. quaſi ſupplicaturus Plutoni et facti poenam deprecaturus. Merito hoc diſplicuit doctiſſimo praeſuli, qui omnino nihil mutandum cenſebat. *Grotius* vertit, verba non premens, ſed ſenſu optimo:

Imprudens laeſae ſic ille ſatisfacit umbrae,
Tamque ſuas rectum flet feriiſſe manus.

Difficultatem vitavit *Auſonius*, ſuum acumen auctori ſubſtituens. At vide, an ille ſcripſerit:

καὶ ΠΑΛΑΜΑΙΣΙ ΔΙΚΗΣ ἐκολάζετο,

quod a vulgatae ductibus proxime abeſt, et ſenſum praebet huic loco inprimis accommodatum. — V. 8. ἔκλαυσεν. Vat. et Plan.

CDLXIII. Vat. C. p. 381. Plan. p. 32. St. 48. W. Hiſtoria de tribus puellis, ſortem de morte ſua explorantibus. — V. 1. ἀλλήλοισιν. Vat. C. ἀλλήλῃσιν. Plan. — V. 3. τρεῖς μ. χερσίν, Vat. (χειρῶν) — τρεῖς. Ald. 2. 3. Nic. Sab. Steph. — πασῶν. Vat. — Tres illae puellae ter jecerunt talos et omnes omnium jactus unam eandemque deſignabant. — V. 5. Melius diſtinctio in fine delebitur, quam etiam *Grotius* neglexit:

Lapſa ſed infelix alto de culmine tecti

[redacted]

CDLXV Vat. C. p. 381. Ἀδέσποτον. εἰς ἔρωτα, ὅτι οὐ θεός, ἀλλὰ πάθος μανίας ἔμπλεον. Plan. p. 35. St. 53. W. *Stobae.* Flor. T. LXI. p. 390. 42. *Gesn.* 257. *Grot.* Non ſatis apertum argumentum carminis. Ex graecis verbis haec prodeunt: Caedes fuit commiſſa, matre una cum puero interemta; vir, hujus caedis auctor, capitis damnatus, lapidibus obrutus eſt. Suſpicari licet, cauſam caedis zelotypiam fuiſſe. Sed quidquid ſit, poëta hinc occaſionem arripuit, amorem, ut Deo indigna patrantem, petendi. — ¶. 250.] V. 3. θεὸν ξίφος. Gladium poëta Amorem manibus tenere ait, reſpectu habito ad caedem illam. Recte *Br.* interrogative haec ſumſit, cum vulgo interrogandi nota deſideretur; unde *Grotius* vertit: *Non armata quidem gladio manus: at tamen, ecce, Quae dedit immani funera ſae-*

H

vitia. — V. 4. θεοδμήτου. Vat. — μιαιφονίας. Vat. — V. 5. μήτηρ σὺν μὲν παιδί. *Stob.* — αὐτοῖς. Vat. — V. 6. πολέμοις. Vat. — ἔκτεινεν. Vat. Plan. *Stob.* — V. 8. λειβόμενον. Vat.

CDLXVI. Vat. C. p. 505. Plan. p. 41. St. 60. W. Praeclarum diſtichon, ductum ex *Platon.* Alcib. II. p. 143. A. T. V. p. 85. ed. Bip. ubi Deus ab hominibus fruſtra incuſari docet, tanquam malorum auctores, quae tamen ex ipſa hominum ſtultitia proveniant: Κινδυνεύει γ' ἄν, ὦ Ἀλκιβιάδη, φρόνιμός τις εἶναι ἐκεῖνος ὁ ποιητής, ὅς, δοκεῖ μοι, φίλοις ἀνοήτοις τισὶ χρησάμενος, ὁρῶν αὐτοὺς καὶ πράττοντας καὶ εὐχομένους, ἅπερ οὐ βέλτιον ἦν, ἐκείνοις δὲ ἐδόκει, κοινῇ ὑπὲρ ἁπάντων αὐτῶν εὐχὴν ποιήσασθαι. λέγει δέ πως ὡδί· Ζεῦ πάτερ κ. τ. λ. Alter horum verſuum ap. *Platonem* ſic legitur: ἄμμι δίδου· τὰ δὲ δεινὰ καὶ εὐχομένοις ἀπαλέξειν κελεύει. Ad illum *Platonis* locum reſpexit *Valer. Max.* VII. 2. ext. 1. *Socrates – nihil ultra petendum a Diis immortalibus arbitrabatur, quam ut bona tribuerent; quia ii demum ſcirent, quid unicuique eſſet*

[redacted]

utile, nos autem plerumque id votis expetere, quod non impetraſſe melius foret. Similia collegit *Gatacker.* ad *Antonin.* V. p. 146. B. et *Intrpp. Juvenalis* X. Sat. 347.

CDLXVII. Plan. p. 299. St. 439. W. Clementiam et comitatem ſeveritate temperandam eſſe, exemplis aliquot allatis docetur.

CDLXVIII. Vat. C. p. 422. Plan. p. 108. St. 159. W. In *Palladii* ſive *Palladae* laudem. Expreſſum ex *Theocrit.* Eid. VII. 39. οὐ γάρ πω, κατ' ἐμὸν νόον, οὔτε τὸν ἐσθλὸν Σικελίδαν νίκημι τὸν ἐκ Σάμω, οὔτε Φιλητᾶν Ἀείδων· βάτραχος δὲ ποτ' ἀκρίδας ὥς τις ἐρίσδω. V. 2. deſumtus ex ejusd. Eid. I. 136. κὴξ ὀρέων τοὶ σκῶπες ἀηδόσι γαρύσαιντο. ſive ex Eid. V. 136. οὐ θεμιτὸν, Λάκων, ποτ' ἀηδόνα κίσσας ἐρίσδεν, Οὐδ' ἔποπας κύκνοισι. quod mallet *Huſchkius* in Anal. crit. p. 75. qui inprimis conſulendus. — V. 1. κύκνῳ κόρυδος. *Quid enim contendat hirundo Cygnis. Lucret.* III. 6. — Proverbium ἐν ἀμούσοις καὶ κόρυδος φθέγγεται. quod illuſtravit *Bergler.* ad *Alciphr.* p. 384. Cum cygno alaudam componit etiam

[redacted]

ἦεν. ſurdus mutusque omnique ſenſu privatus eſſe videbatur. Cf. not. ad *Apollonii* Ep. in *Callimach.* T. II. P. III. p. 47. *Clemens Alex.* p. 4. 19. λίθοι δὲ καὶ ξύλα τὰ ἄφρονες, πρὸς δὲ καὶ λίθων ἀναισθητότερος ἄνθρωπος ἀγνοίᾳ βεβαπτισμένος. — V. 2. ἀείρας. In fabul. Aeſop. θυμωθεὶς ἄρας αὐτὸν τῶν σκελῶν, ἔῤῥιψεν αὐτὸν εἰς τὸ ἔδαφος. — τῆς κεφαλῆς κλασθείσης, χρυσὸς ἔῤῥευσεν ὅτι πλεῖστος.

CDLXXI. Plan. p. 329. St. 468. W. De ſenſu vide *Palladae* Ep. XCV. cujus poëtae fortaſſe etiam hoc eſt diſtichon. — V. 2. κολάσει. ipſi amori, mortalibus in poenam, in perniciem dato.

CDLXXII. Vat. C. p. 464. Plan. p. 356. St. 495. W. Cauſa et origo thermarum explicatur; cavernas eſſe in terrae viſceribus, quae flammas nutriant; inde vapores ſurgere eosdemque conſtipatos et in aquam mutatos erumpere. — V. 2. φλοξίν. Vat. — κρυφίοισι. Vulg. — V. 3. ἔνερθεν. Vat. Plan.

CDLXXIII. Vat. C. p. 258. ſq. Planud. p. 207. St. 301. W. Hoc et quinque ſequentia Epigrammata ſcripta ſunt in latronem, qui hominem, a ſe occiſum, ſepeliebat. Cf. Ep. *Simonidis* LIX. *Julian. Aeg.* XLVIII. — V. 2. Talis tibi quoque ſepultura contingat. ὄναιο in obteſtationibus illuſtrat *Deſ. Herald.* An. ad *Martial.* V. 6. p. 98. *Bergler.* ad *Alciphr.* p. 316. ſq.

CDLXXIV. Vat. C. p. 259. Plan. p. 207. St. 301. W. — V. 1. οἰκτείρομαι. Ald. 1. 2. 3. — V. 4. παρέχων Vat. C. a man. ſec.

T. 252.] *CDLXXV.* Vat. C. p. 252. Plan. p. 206. St. 300. W. — V. 1. φόνον. hominem, quem clandeſtina caede peremerat. Niſi forte fuit: κρύπτων φόνον.

CDLXXVI. Vat. C. p. 259. Plan. p. 207. St. 301. W. Tanquam ineditum et *Simonidis* protulit hoc diſtichon *Reisk.* in Anth. nr. 591. p. 81. quem Apographum interpolatum in errorem induxit. — V. 1. κτ. Vulgo. — V. 2. ἐμμι Δίκης. *Incertus* ap. *Stobae.*

Ecl. T. VII. p. 711. Ὁ τῆς Δίκης ὀφθαλμὸς ὡς δι' ἡσύχου Λεύσσων προσώπου, πάνθ' ὅμως καὶ βλέπει. Alius ap. *Plutarch.* T. II. p. 1124. F. ἐστὶν Δίκης ὀφθαλμὸς, ὃς τὰ πάνθ' ὁρᾷ. Cf. *Wyttenb.* ad *Plutarch.* de S. N. V. p. 18. ſq.

CDLXXVII. Vat. C. p. 259. Plan. p. 207. St. 301. W. — V. 1. νεῖτά μ' ἔθαπτες. Male in Planudea εἶτά με θάπτῃ. In membr. θάπτεις α *Br.*

CDLXXVIII. Vat. C. p. 259. Plan. l. c. — V. 2. οἱ πάθῃς. Vat.

CDLXXIX. Ex *Pauſania* L. X. 12. p. 827. relatum in Append. Plan. p. 509. St. *15. W. in *Bonadae* Anth. p. 410. Herophiles Sibyllae partes erant in Trojanis fabulis. Tradebatur enim Apollinis Sminthei fuiſſe ſacerdos et Hecubae explicaſſe illud ſomnium, quo facem ardentem parere viſa erat. Oſtendebatur ejus ſepulcrum in Apollinis luco, cum cippo, cui hoc Epigramma inſculptum. Vide quae cum de aliis Sibyllis, tum de Herophile noſtra disputavit *Fabric.* in Bibl. [redacted]

demque ἐπὶ ποιητικῇ καὶ μελῳδίᾳ θαυμασθῆναι. *Suidas* in Λῖνος· λέγεται — καὶ τῆς λυρικῆς μούσης πρῶτος γενέσθαι ἡγεμών. Cf. *Jac. Nic. Loenſis* in Miſc. Epiph. X. 3. ubi veterum de Lino loca collecta leguntur. Ad illud rhythmi inventum referenda ſunt etiam verba ἐν ποδὶ δεξιτερῷ. — V. 3. Μοῦσαι. Cf. *Heſiodum* ap. *Euſtath.* l. c. Pamphi, antiquiſſimi poëtae, threnum de Lino laudat *Pauſan.* IX. 29. p. 767.

¶. 253.] *CDLXXXI.* Vat. C. p. 304. *Plan* p. 270. St. 389. W. ubi ἡ δὲ Λ. legitur. ὧδε Vat. C. et *Diogen. Laërt.* qui hoc carmen laudat in Prooem. §. 4. p. 4. *Bonada* Anthol. p. 395. Uraniae filius dicebatur Linus ap. *Heſiod.* Fragm. p. 328. Οὐρανίη δ' ἄρ' ἔτικτε Λῖνον πολυήρατον υἱόν. *Hygin.* Fab. CLXI. Cf. *Menag.* ad *Diogen.* p. 5. Ejus cineres Philippus, Amyntae fil., Thebis in Macedoniam translatos, ſomnio monitus, Thebanis reſtituiſſe narratur. *Pauſan.* L. IX. 29. p. 767.

CDLXXXII. Vat. C. p. 209. Plan. p. 270. St. 389. W. Elegans Epigramma. — V. 2. Βιστονίδες. Threſſae mulieres, cum eas Orpheum laceraſſe poenituiſſet, ploraverunt eum et brachia ſibi, in poenam patrati facinoris, vulnerarunt. Similia memorat *Phanocles* in Eleg. ap. *Stobae.* LXII. p. 399. qui tamen mulieres illas non ſe ipſas punxiſſe, ſed ita a maritis ſuis adfectas eſſe tradit: — ὡς ἐδάησαν ἔργα γυναικῶν ἄγρια, καὶ πάντας δεινὸν ἐςῆλθεν ἄχος, Ἃς ἀλόχους ἔστιζον. Vide Animadvſſ. T. I. P. II. p. 227. Poſtea apud Thracas nobilitatis ſignum τὸ ἐστίχθαι. *Weſſel.* ad *Herodot.* V. p. 374. 65. — V. 6. δευόμεναι. immundo ſpargentes pulvere crines, quod in luctu ſolebat fieri. Cf. *Heynium* ad *Virgil.* Aen. XII. 611. *Doering.* ad *Catull.* LXIV. 224. — V. 5. καὶ αὗται. Vat καὶ δ' αὗται. Plan. Perperam *Brodaeus* στοναχεῦντι vertit *ſuſpirant*, cum potius cum Λυκαίῳ jungendum ſit. — V. 7. ἐπ' ὠδύραντο et τὸ πρίν. Vat. — V. 8. ἔθελγε. An fuit ἔθελξε?

[redacted]

CDLXXXIII. Vat. C. p. 304. Plan. p. 270. St. 389. W. *Bonada* Anth. p. 396. Secundum *Diogen. Laert.* Prooem. §. 5. inſculptum fuit hoc diſtichon Orphei tumulo ἐν Δίῳ τῆς Μακεδονίας. Hinc emendandus *Conſtantinus Laſcaris*, cujus Προλεγόμενα τοῦ σοφοῦ Ὀρφέως ex Codice Taurinenſi exhibentur in Marmoribus Taurin. T. I. p. 96. ἄλλοι δὲ αὐτὸν κεραυνοθεῖναι (ſcr. κεραυνωθῆναι) φασὶ παρὰ τοῦ Διὸς περιπατοῦντα, ὡς δηλοῖ τὸ Κνιδίου (l. τὸ ἐν Δίῳ) τῆς Μακεδονίας ἐπίγραμμα ἡρωελεγεῖον· Θρήϊκα χρυσ. κ. τ. λ. Orpheus a nonnullis Jovis fulmine percuſſus eſſe ferebatur. Εἰσὶ δὲ οἵ φασι κεραυνωθέντι ὑπὸ τοῦ θεοῦ συμβῆναι τὴν τελευτὴν Ὀρφεῖ. κεραυνωθῆναι δὲ αὐτὸν τῶν λόγων εἵνεκα, ὧν ἐδίδασκεν ἐν τοῖς μυστηρίοις οὐ πρότερον ἀκηκοότας ἀνθρώπους. *Pauſan.* IX. 30. p. 768.

CDLXXXIV. Ex *Alcidamantis* Declamatione κατὰ Παλαμήδους προδοσίας. Orator. Gr. ed. *Reisk.* T. VIII. p. 75. γράμματα μὲν δὴ πρῶτος Ὀρφεὺς ἐξήνεγκε παρὰ Μουσῶν μαθών, ὡς καὶ τὰ ἐπὶ τῷ μνήματι αὐτοῦ δηλοῖ ἐπιγράμματα. Μουσάων κ. τ. λ. — V. 3. Vulgo non Orpheus, ſed

[redacted]

ἐξέτασαι corrigit, improbante *Allatio* de Vita Hom. p. 117.

¶. 254.] *CDLXXXVII.* Plan. p. 365. St. 504. W. Vanum eſſe urbium Graecarum de Homero certamen. Illum nullius urbis civem eſſe, ſed a Muſis coelitus demiſſum mortalibus praeclara attuliſſe munera. Expreſſum ex *Antip. Sidon.* Ep. XLV. — V. 2. „τρυφερῆς. *delicatae, luxui deditae.* Male vulgo τραφερῆς.“ *Br.* In certiſſimam hanc emendationem incidit criticus, raro εὔστοχος, *Spanhemius,* de Uſu et Praeſt. Num. T. I. p. 628. nec aliter legendum putavit *Grotius,* cum verteret: *Non Colophon molli ſidus in Ionia. Molles laudentur Iones, Martial.* Lib. de Spect. Ep. I. *Heſych.* Ἰωνικόν, τρυφερόν, ἢ ἐπὶ τοῦ κατεαγότος ἢ θηλυκοῦ. *Ariſtoph.* Theſm. v. 170. ἐμιτροφόρουν καὶ διεκινοῦντ' Ἰωνικῶς. *Schol.* ἁβρῶς. θηλυκῶς καὶ μαλακῶς. Iones τρυφεραμπέχονες appellantur ab *Antiphane* ap. *Athen.* L. XII. p. 526. D. et ibidem: Θεόφραστος ἐν τῷ περὶ ἡδονῆς, καὶ δὴ καὶ τοὺς Ἴωνας φησὶ διὰ τὴν ὑπερβολὴν τῆς τρυφῆς, ἔτι καὶ νῦν ἡ χρυσῆ παροιμία διαμεμένηκε. *Poëta* ap. Eund. L. XII. p. 524. F. τί γὰρ ἡ τρυφερὰ καὶ καλλιτράπεζος Ἰωνίας εἶφ' ὅ, τι πράσσει; Ionum mores luxu diffluentium in eorum muſica conſpici putabantur; unde *Pratinas* ap. *Athen.* L. XIV. p. 624. F. Μὴ σύντονον δίωκε μήτ' ἀνειμέναν Ἰαστὶ Μοῦσαν. quae eſt optima *Toupii* emendatio ad Suidam. Ep. crit. p. 52. Ibid. p. 625. C. τὰ δὲ τῶν νῦν Ἰώνων ἤθη τρυφερώτερα, καὶ πολὺ παραλλάττον τὸ τῆς ἁρμονίας ἦθος. — V. 7. ἀπ' αἰθέρος. ad coelum idem rediiſſe exiſtimabatur. Hinc *Philoſtratus* II. Imag. XXXV. p. 860. nefas eſſe ait, dubitare de iis, quae Homerus de Horis tradiderit: εἰκὸς γάρ που αὐτὸν ξυγγενέσθαι ταῖς Ὥραις, ὅτε τὸν αἰθέρα ἔλαχε. — V. 8. „Recte Planudeae duo codd. φέροι. editi φέρῃ.“ *Br.* Hic locus obverſabatur fortaſſe *Sannazario* L. III. Epigr. *Smyrna, Rhodos,* Co-

lophon, Salamis, Chios, Argos, Athenae Cedite! Jam coelum patria Maeonidae eſt.

CDLXXXVIII. Plan. p. 366. St. 505. W. Homerus veram ſuam patriam indicare recuſat, ne reliquas urbes ſibi infeſtas habeat. — V. 1. τί δαί. Vulgo: — V. 5. τίνος ἢ ῥα. Vulg. Similem cauſam, cur Homerus patriam ſuam non indicaverit, affert *Philoſtrat.* Heroic. c. XVIII. p. 728. ἵνα αἱ σπουδαῖαι τῶν πόλεων πολίτην αὐτὸν σφῶν ποιοῖντο. *Heliodor.* L. III. 14. p. 201. de eodem: τί δὲ σκοπῶν — ἀγνῶτα τὴν ἐνεγκοῦσαν; — ἢ καὶ τοῦτο σοφίᾳ ἐργαζόμενος, κἀκ τοῦ τὴν οὖσαν ἀποκρύπτειν πᾶσαν ἑαυτῷ πόλιν πατρίδα μνώμενος.

CDLXXXIX. Plan. p. 365. St. 504. W. — V. 9. Fueruntne jam tum, qui, cujus auctoris ſit Ilias et Odyſſea, ignorare ſe faterentur? an verba, οὐκ ὄνομ' εὑρίσκω σαφές, ad diverſa illa nomina referenda, quibus antiquitas Homerum appellatum fuiſſe narrat? Initio eum Meleſigenem fuiſſe dictum, *Pſeudo-Herodotus* tradit p. 748. Homeri autem nomen accepiſſe, cum oculo-

[redacted]

deus ne attigit quidem, ſenſus videtur eſſe hic: Homerum inter Deos receptum, coeleſtibus donis contentum, terreſtria, quae haberet, patriam ſcil. et genus, Muſis legaviſſe, unde factum, ut eorum notitia ex mortalibus evanuerit. Hoc verius videtur, quam quod *Huetius* notavit p. 34.: „Nam Homero patre natas Muſas eſſe dicas.“ *Grotius* vertit:

An latet hoc? ſed par divis coeleſtibus heros
Legavit Muſis et genus et patriam.

¶. 255.] *CDXCI.* Plan. p. 365. St. 504. W. — V. 3. κεύθεις. Vide not. ad *Antiphili* Ep. XI. T. II. P. II. p. 45. et ad *Dioscorid.* Ep. XXV. T. I. P. II. p. 392.

CDXCII. Plan. p. 366. St. 505. W. Tria hoc Epigrammate carmina tribuuntur Homero, Ilias, *oi* Νόστοι, et Odyſſea. Nam de Νόστοις intelligenda ſunt verba Ἀχαιῶν στρομβηδὸν νηῶν σύγχυσιν ἐν πελάγει. (cf. *Euripid.* Troad. v. 72. ſqq.) in quorum verborum interpretatione fluctuat *Brodaeus*, quo referenda ſint, non videns. De Νόστοις Homero tributis cf. *Fabric.* Bibl. Gr. T. I. p. 384. — εἰς αἰῶνας καὶ ἐξ αἰῶνος. *Sext. Empir.* adv. Phyſ. I. 62. ἡ δέ γε τῶν θεῶν ἔννοια καὶ ἐξ αἰῶνος ἦν καὶ εἰς αἰῶνας διαμένει.

CDXCIII. Plan. p. 366. St. 505. W. Εἰ θεός ἐστιν Ὅμηρος. De apotheoſi Homeri omnia nota. Solet autem *Deus* appellari. *Hermeſianax* in Eleg. v. 28. ἥδιστον πάντων δαίμονα μουσοπόλων. *Columella* L. I. *Praef.* 30. *Nec parens eloquentiae Deus ille Maeonius.*

CDXCIV. Plan. p. 366. St. 505. W.

CDXCV. Plan. ibid. — V. 2. θάλαττα. Vulgo. Pro μάχη ſchedae Krohn. inepte νόστον. — V. 5. Vitioſe in Ed. Lipſ. οὐνανὸν exſcriptum pro οὐρανόν.

¶. 256.] *CDXCVI.* Plan. p. 367. St. 506. W. Reliquas urbes Ilii gloriae invidere frigida hyperbole ex-

primitur: Dum tu, Homere, urbem flammis devaſtatam canis, effeciſti, ut urbes calamitati Trojae invideant, et ſe ipſas ſimili modo illuſtres, quam incolumes et florentes eſſe malint. — ἀφιέναι cum infinitivo junctum *permittendi*, *remittendi* ſignificationem habet. *Eurip.* Med. 373. τήνδ' ἀφῆκεν ἡμέραν Μεῖναί με. Ejusd. Heracl. v. 810. ἐμοὶ τιμὰς πατρῴους καὶ δόμους ἔχειν Ἄφες.

CDXCVII. Ex Heſiodi et Homeri certamine p. 16. (Heſiod. p. 495. ed. Lipſ.) relatum in Append. Planud. p. 509. St. 15. W. Scriptum in Homeri imaginem, ab Argivis ipſi dedicatam. — V. 4. ἤρειψαν. *Euſtath.* Il. υ. 356. καιρία δὲ λέξις ποιηταῖς τὸ ἐρείπειν, ὅ ἐστι καταβάλλειν. Cf. *Lennep.* ad *Phalar.* p. 18. — V. 4. γενεῆς Vulgo.

CDXCVIII. Hoc et ſequens Epigramma inſculptum fuit Hermae, cui Homeri caput olim fuit impoſitum. Edidit *Falkenburg.* in Not. ad Nonni Dion. p. 1331. *Leo Allat.* de Patria Homeri p. 25. *Gruter* in Inſcriptt.

[redacted]

νῆμ' ἀνέκλωσαν. *retexere fila* de Parcis dixit *Ovid.* X. Met. 31. *Eurydices, oro, properata retexite fila.* *Lucan.* VI. 70. *repetita Sororum fila.* *Statius* VII. Theb. 774. *Immites ſcis nulla revolvere Parcas Stamina.* Cf. N. *Heinſ.* ad *Ovid.* II. Metam. 654. cujus exemplis nonnulla addidit *Burmann.* ad *Propert.* IV. 7. 51. p. 840. — V. 3. ἦσθα, σε ἐρ. *Fleetw.* et ſic in reliquis literas propter hiatum ſublatas reſtituit.

D. Vat. C. p. 208. Plan. p. 268. St. 387. W. Hoc diſtichon Homeri ſepulcro inſculptum fuiſſe tradit *Pſeudo-Herodot.* p. 760. 83. qui κάλυψεν habet ex Ιλ. ξ. 114. ἐν Θήβῃσι χυτὴ κατὰ γαῖα κάλυψε. Legitur praeterea ap. *Plutarch.* in Vitis Homeri. In *Certamine* Homeri et Heſiodi ſub fin. Ap. *Suidam* v. Ὅμηρος. *Leon. Allat.* Vit. Hom. p. 28. *Gruteri* Inſcriptt. p. 1129. — V. 1. ἐνθάδε, in inſula Io, ubi Homerum ſepultum eſſe volunt. Priorem hunc verſum plures ſibi arrogarunt. Ap. *Murator.* p. DCLXXI. nr. 2. Ἐνθάδε τὴν ἱερὰν κεφαλὴν κατὰ γαῖα καλύπτει, Ἀνδρῶν ἡρώων κοσμήτορα θεῖον, Ἀλκιβιάδην, Αὐρηλ. κ. τ. λ. Cf. *Gruter.* p. 1043. 1. quae comparavit *Leichius* in N. Miſc. Lipſ. I. p. 472. Item ap. *Gruter.* p. 1129. nr. 11. ubi legendum: ὃς περὶ μὲν ἴδιν ἔσκε βροτῶν. pro μεννοιν.

¶. 257.] *DI.* Vat. C. p. 208. Plan. p. 269. St. 388. W. Inter plurimos alios Aegyptios quoque Homerum ſibi arrogaſſe, ſatis conſtat; quin *Clemens Alex.* Strom. I. p. 355. τοὺς πλείστους eum Aegyptium dixiſſe tradit. Cf. *Heliodor.* L. III. 14. — V. 1 ὅς omiſit Vat. — Hoc diſtichon in nonnullis Codd. *Antipatro Sidonio* tribui monuit *Leo Allat.* de Vit. Hom. p. 46.

DII. Vat. Cod. p. 215. cum lemmate: Δημιουργοῦ. Plan. p. 270. St. 389. W.

DIII. Vat. C. p. 386. Plan. p. 93. St. 136. W. Collectioni carminum Archilochi inſcriptum eſſe videtur. — V. 2. ἰός. Archilochi *pus atque venenum.* ἰάμβων

φλέγμα ἄγριον dixit *Julian. Aegypt.* Ep. LX. *Gaetul.* Ep. VI. ὅς ποτε πικρὴν Μοῦσαν ἐχιδναίῳ πρῶτος ἔβαψε χόλῳ. — ἐπιῤῥολίῃ. vocabulum Homericum, quod illuſtravit *Clark.* ad *Homer.* Οδ. Δ. 159. Cf. Ep. CCCCLVI.

DIV. Vat. Cod. p. 220. Plan. p. 285.[b] St. 421. W. Anth. *Bonadae* p. 396. *Diogen. Laërt.* L. 34. p. 21. ubi Thaletis de Aſtronomia merita recenſentur. Quin veteres ei Opus de Aſtrologia tribuebant, ſecundum *Plutarch.* T. II. p. 402. et *Simplicium* ad *Ariſtotel.* Phyſic. L. I. init. — V. 2. ἀστρολόγων. Vat. Plan. Exquiſitior eſt lectio *Diogenis.* — σοφίῃ. Vat. — De forma Θαλῆν vide *Suidam* et *Menag.* p. 20.

DV. Vat. C. p. 220. Plan. p. 285.[b]. 421. W. *Diogen. Laërt.* L. I. 39. p. 24. *Bonada* p. 396. — V. 1. In membr. ἢ ὀλίγον τόδε σῆμα. Nec aliter *Diogenes.* Hoc probabat *Salmaſius* in not. ined. In antiq. Plan. edd. ἢ ῥ' ὀλίγον τὸ σῆμα, omiſſo γε. quam omiſſionem notavit etiam *Schol.* in Wechel. — V. 2. τοῦ πολυφροντίστου. Vat. Plan. Doricam terminationem et τοῦτο

Solon Salamine ſepultus erat ſecundum *Diogenem* p. 39. ἐτελεύτησε δ' ἐν Κύπρῳ — ἐπισκήψας τοῖς ἰδίοις τὸν τρόπον ἀποκομίσαι αὐτοῦ τὰ ὀστᾶ εἰς Σαλαμῖνα. Cf. *Plutarch.* in Vit. Solon. p. 97. A. Recte vero ἐπέχει. *Meleager* Ep. CXXI. παμμῆτορ γῆ, χαῖρε, σὺ τὸν πάρος οὐ βαρὺν εἰς σὲ Αἰσιγένην καὐτὴ νῦν ἐπέχοις ἀβαρής. Ep. ἀδεσπ. DCLVII. εἷς δύ' ἀδελφειοὺς ἐπέχει τάφος. — In iisdem membr. p. 458. hoc diſtichon ſic habetur, ut eſt ap. *Diogen.* niſi quod v. 2. Σαλμὶς vitioſe ſcriptum. — In vett. Diog. edd. τέκνσε habetur, quod *Caſaub.* in τεκνοῖ mutavit. Sic quoque Vat. C. — Ex *Diogene Laërt.* I. 39. p. 24. relatum in Append. Plan. p. 538. St. 14. W.

DVII. Vat. C. p. 458. *Diogen. Laërt.* I. 73. p. 45. Append. Plan. p. 538. St. 14. W. *Bonada* p. 397. — V. 1. δοριστέφανος. Vat. C. quod verum. Significatur urbs, quae bello et fortitudiue gloriam nacta eſt. — Χείλωνα φύτευσεν. Vat. — V. 2. σοφία. Vat.

¶. 258.] *DVIII. Diogen. Laërt.* I. 41. p. 25. Append. Plan. p. 538. St. 14. W. Multi hoc dictum Chiloni tribuerunt. Sed cum inſigni diverſitate hoc Epigramma habetur ap *Schol. Euripid* in Hippol. 264. καὶ μάρτυρες ἔσονται οἱ σοφοί, εἴ που ἑνὸς τῶν Ζ σοφῶν ἐστιν ἀπόφθεγμα τὸ μηδὲν ἄγαν, ὅπερ Χίλωνι ἀνατιθέασιν, ὡς Κριτίας καὶ Πίνδαρος· οἱ δὲ Σωδάμῳ, ὡς τὸ ἐν Τεγέᾳ Ἐπίγραμμα δηλοῖ·

Ταῦτ' ἔλεγεν Σώδαμος Ἐπηράτου, ὅς μ' ἀνέθηκεν·
Μηδὲν ἄγαν. καιρῷ πάντα πρόσεστι καλά.

DIX. Vat. C. p. 221. *Diogen Laërt.* L. I. 85. p. 53. Plan. p. 286.b. St. 422. W. *Eudocia* in Viol. p. 94. *Bonada* p. 398. — V. 1. κλεινοῖς ἐν δαπέδοις. Vat. κλεινοῖς. Plan. κλεινῆς. *Diog. Eudoc.* — Πριήνης. Vat.

DX. Vat. C p. 304. *Diogen. Laërt.* I. 93. p. 58. Append. Planud. p. 538. St. 14. W. *Bonada* p. 398.

DXI. Vat. C. p. 304. *Diogen. Laërt.* I. 97. p. 60. *Bonada* p. 399. — „Ap. Diogenem male v. 2. ἀγχιάλοις. γῇ legitur.“ *Br.* Sic quoque Vat. C. ubi v. 1. σοφίας. Scribendum:

κόλποις ἀγχίαλος γῆ Περίανδρον ἔχει.

Terra defunctos dicitur in ſinu, ἐν κόλποις, tenere. Cf. ad Ep. DXLIV. — σοφίης πρύτανιν. Epigr. ἀδεσπ. DXXVIII. Herodotus Ἰάδος ἀρχαίης ἱστορίης πρύτανιν. *Simonides* Ep. LXXXVIII. Λητοΐδης ἀγορῆς καλλιχόρου πρύτανις. *Gregor. Theol.* Ep. LXXIV. in *Murator.* Anecd. p. 71. ἤϊθεον σοφίης ἀμφοτέρης πρύτανιν. Plura dedit cl. *Ilgen* ad Hymn. Homer. p. 215. *Matthiae* ad eosdem p. 123. ποιμὴν eodem ſenſu uſurpavit *Timon* in Sillis ap. *Diogen. Laërt.* IX. p. 51. οἷον Δημόκριτόν τε περίφρονα, ποιμένα μύθων. In antiqua Inſcr. ap. *Beger.* Theſ. Brand. T. III. p 261. Priapus ὁ τῆς γενέσεως ποιμήν. Alia dabit *Abreſch.* ad *Aeſchyl.* L. III. p. 9. et cl. *Heinrich* in Obſervatt. I. p. 33. Idem uſus obtinuit in ἡνίοχος, quod illuſtratum

[redacted]

Quod ſi Pythagoras, diſcipulus meus, ulterius progreſſus eſt, is omnium Graecorum princeps ſit, neceſſe eſt. Hunc verum horum verſuum ſenſum eſſe puto. Aliter diſtinxit et explicavit *Grotius*:

Conſummata in me ſapientia: viſne aliud quid?
Pythagorae dic ergo meo, longe omnibus ipſum
Grajugenis praeſtare; nihil mentitus in hoc ſum.

— V. 3. ἐστὶν ἐς. Vat. C. a pr. man.

DXIII. Vat. C. p. 224. ſejunctim habet primum diſtichon cum lemm. Εἰς Πυθαγόραν. Deinde ſequuntur reliqua duo diſticha: Εἰς τὸν αὐτόν. Ξενοφάνους. Junctim leguntur in Plan. p. 119. St. 172. W. ubi *Brodaeus* notavit, prius diſtichon nihil commune habere cum ſequente tetraſticho. „Duo ultima diſticha ſunt Xenophanis phyſici et poëtae, qui circa Ol. LX. floruit, o cujus elegia laudantur Diogeni Laërtio p. 519. et Suidae. His primum diſtichon aliunde petitum aſſutum videtur, cujus incertus auctor eſt. Citatur quidem ex Apollodoro a Plutarcho et Athenaeo; ſed ipſius Apollodori non eſt.“ *Br.* *Athenae.* L. X. p. 418. F. Pythagoram non omnino ab animantibus abstinuiſſe, ex Ariſtoxeno docet; tum haec addit: Ἀπολλόδωρος δὲ ὁ ἀριθμητικὸς καὶ θῦσαί φησιν αὐτὸν ἑκατόμβην, ἐπὶ τῷ εὑρηκέναι, ὅτι τριγώνου ὀρθογωνίου ἡ τὴν ὀρθὴν γωνίαν ὑποτείνουσα ἴσον δύναται ταῖς περιεχούσαις. Apollodorum mathematicum Pythagorae theorema tam imperite expoſuiſſe, non eſt credibile; *Athenaei* haec culpa eſt, melioris grammatici quam mathematici. Fere eadem habet *Diogen. Laërt.* VIII. 12. p. 497. ſq. Adde *Plutarch.* T. II. p. 1094. B. De variis auctoribus, quibus nobile illud theorema ab antiquis tribuitur, agens *Hadrian. Junius* V. Animadv. IX. noſtrum quoque Epigramma attigit. — V. 1. ἐνίκα. Vat. C. et antiquae *Diogenis* edd. — In iisdem

[redacted]

cliti obſcuritate omnia nota. Huc inprimis facit *Diogenes Laërt.* L. IX. 6. p. 551. qui eum opus περὶ φύσεως in Dianae templo depoſuiſſe narrat, ὡς μέν τινες, ἐπιτηδεύσας ἀσαφέστερον γράψαι, ὅπως οἱ δυνάμενοι προσίοιεν αὐτῷ καὶ μὴ ἐκ τοῦ δημώδους εὐκαταφρόνητον ᾖ. Cf. *Suidam* v. Δηλίου κολυμβητοῦ, et *Potterum* ad *Clem. Alex.* Strom. V. p. 676. 4. — σκότος. *atque mei verſus aliquantum noctis habebunt. Ovid.* in Ibid. v. 63. — αἴνιγμα. φέγγος μὲν ξυνετοῖς, ἀξυνέτοις δ' ἔρεβος. *Alcaeus Meſſ.* Ep. XXI. ubi vide not. T. I. P. II. p. 364. — ἀλάμπετον. Vide *Brunck.* ad *Soph.* Oedip. Col. v. 1662. *Ilgen* ad Hymn. Homer. p. 582. *Matthiae* ibid. p. 458.

DXVIII. Vat. C. p. 216. Plan. p. 283.[b] St. 418. W. Cauſam ridendi Democrito fuiſſe ait auctor, quod omnia hominum ſtudia morte deſinerent. Quin ipſe Democritus, cum poſt tantam philoſophiae gloriam totque libros editos nunc terra obrutus jaceat, ridendus (γέλως), cum olim alios riſerit.

¶. 260.] *DXIX.* Vat. C. p. 386. Plan. p. 92. St. 134. W. Lyrici novem, quos Grammatici Alexandri-

[redacted]

Mulſo Anacreontis carmina comparari, aptiſſimum. *Meleager* Ep. I. v. 34. Ἀνακρείοντα τὸ μὲν γλυκὺ κεῖνο μέλισμα Νέκταρος. Anacreon νέκταρ ἐναρμόνιον effudiſſe dicitur ap. *Antipatr. Sidon.* Ep. LXXV. ubi vide not. Eadem imagine uſus *Oppian.* IV. Hal. 9. Μοῦσαι – μοι πόρεν ὑμετέροισι Κίρνασθαι γλυκὺ νᾶμα καὶ οὔασι καὶ πραπίδεσσι. Audacius poëta Aeneas ap. *Pindarum* Ol. VI. 155. γλυκὺς κρητὴρ ἀγαφθέγκτων ἀοιδᾶν appellatur. Alibi idem κρατῆρα μουσαίων μελέων κίρναμεν dixit, Iſthm. VI. 2. 3. — *Mulſum Anacreontis* pro eo, qui *mulſa* fundebat *carmina*, nemini facile durius videbitur, quam *mulſa loqui*, quod eſt ap. *Plautum* Poen. I. 2. 112. ubi ſimilia *Taubmannus* dedit. — Ὁμηρικόν. Praeclare cum his conſpirat *Quintil.* L. X. 1. 62. de Steſichoro: *Si tenuiſſet modum, videtur aemulari proximus Homerum potuiſſe; ſed redundat atque effunditur.* — οἰκείοις ἐν καμάτοις. in peculiari opere, lyricis carminibus nempe. — ἀπὸ cum σπάσας jungendum. *Joſ. Scaliger* tamen in not. mſt. ἀπόρευμα maluit; quod minime probandum. Senſus eſt, Steſichorum ab ingenti Homeri flumine aliquid in ſuum opus derivaſſe. Similiter *Theodorid.* Ep. VIII. de Mnaſalca: ἁ Μῶσα δ' αὐτῷ τᾶς Σιμωνίδα σπάθας Ἧς ἀποσπάραγμα. — ῥεῦμα. *Ovidius* III. Amor. IX. 25. *Adſpice Maeoniden, a quo, ceu fonte perenni, Vatum Pieriis ora rigantur aquis.* Poëtarum phantaſma, quo foecunda ingenia cum fluminibus comparantur, illuſtravit *Mitſcherlich* ad *Horat.* IV. Od. II. 5. — V. 5. πειθοῦς καὶ παίδων. qui ſuadae et puerorum florem decerpſiſti. De puerili amore agens *Cicero* IV. Tuſc. Qu. 33. *maxime vero omnium flagraſſe amore Rheginum Ibycum, apparet ex ſcriptis.* *Suidas* in Ἴβυκος· γέγονε δὲ ἐρωτομανέστατος περὶ τὰ μειράκια. Idem docet *Athenae.* L. XIII. p. 601. B. fragmento ex ejus carminibus prolato, ubi inter alia ſcribendum: ἐμοὶ δ' Ἔρος οὐδεμίαν κατάκοιτος ὥραν, ἅτ' ὑπὸ (vulgo τε ὑπὸ) στεροπᾶς φλέγων Θρηΐκιος Βο-

[redacted]

ρέας, κίσσων παρὰ Κύπριδος ἀζαλέαις μανίαις ἐρεμνὰς (vulgo ἐρεμνὸς) ἐθάμβησε – ἡμετέρας φρένας. φρένας ἐρεμνὰς *Ibycus* derivavit ex *Homero*, ubi paſſim μέλαιναι φρένες occurrunt. Hinc etiam *Pindar.* in Scoliorum fragm. p. 22. μέλαιναν καρδίαν. Aliter haec tentavit *Fiorillo* in Obſſ. crit. p. 65. ſq. — πειθοῦς ἄνθος ἀμησάμενε. *Pindar.* I. Olymp. 20. δρέπων μὲν κορυφὰς ἀρετᾶν ἄπο πασᾶν· Ἀγλαΐζεται δὲ καὶ μουσικᾶς ἐν ἀώτῳ. Cf. not. ad *Noſſid.* Ep. XI. T. I. P. I. p. 420. — V. 7. ξίφος Ἀλκαίοιο. Notae ſunt Alcaei contra Pittacum aliosque Lesbi tyrannos fortiter res geſtae, de quibus *Bayle* v. Altée. Hinc ap. *Ciceronem* *fortis vir* dicitur, *et in ſua republica cognitus*, Tuſc. Qu. IV. 33. *Minaces* ejus *Camoenas* appellat *Horat.* IV. Od. IX. 7. eundem fingit ap. inferos *pugnas et exactos tyrannos* canentem audiri L. II. Od. XIII. 31. ubi inprimis conſule cl. *Mitſcherl.* p. 477. — V. 9. θηλυμανεῖς reperit Ald. in cod. quodam, quae docta lectio et vulgatae fortaſſe praeferenda. Vat. tamen Cod. θηλυμελεῖς praeſtat. Ad Alcmanis Παρθένια hoc epitheton referen-

[redacted]

θὶ μελιφθ. Vat. — V. 3. Ἀλκαῖ. Vat. — V. 4. Ἀνακρέοντι. Vat. — V. 6. „Vulgo legitur Ἀλκαῖος, κύκνος Λέσβιος, Αἰολίδι. Codd. omnes κύκνῳ, ut et veteres editiones; tum codices Planudeae plerique Αἰολίδης aut Αἰολίδῃ. Corruptus eſt locus, quem veriſimili conjectura ſanavit Reiskius.“ *Br.* *Joſ. Scaliger* notavit in not. mſt. Σαπφοῖ, ad veterem famam de Alcaei et Sapphus amoribus reſpiciens procul dubio. — V. 7. ἀνδρῶν δ' οὐκ ἐνέτα. Vat. C. Non fas eſt, Sappho ſimul cum viris numerari eamque novenarium Lyricorum numerum complere, quippe quae Muſarum potius choro annumeranda ſit.

DXXI. Vat. Cod. p. 386. Plan. p. 92. St. 135. W. et iterum p. 369. St. 508. W. Puellas Lesbias hoc carmen invitat, ut in Junonis luco conveniant, choros ibi Junoni ducturae ad Sapphus cantum. Optimae notae Epigramma. — V. 2. „ἀβροπόδων. ſic Vat. C. vera lectio, quae in Planudeae codicibus etiam ſervata, ubi ob frequentem permutationem literarum υ et β ſcriptum αὐροπόδων, quod male Brodaeus emendavit in ἁβρὰ ποδῶν. ἑλισσόμεναι etiam e membr. eſt; vulgo ἐρεισάμεναι.“ *Br.* ἁβρὰ ποδῶν jam in Aſcenſ. reperio. Ceterae αὐροπόδων. Membranarum lectionem conjectura aſſecutus eſt *Joſ. Scaliger* in not. mſt. — βῆμαι' ἐρεισάμεναι aut ἐρεισάμεναι. Vulgo. βῆμαι' ἑλισσόμεναι. Vat. C. — ἀβροπόδων dictum ex eleganti poëtarum uſu pro ἁβρῶν ποδῶν. Vide *Schütz*. ad *Aeſchyli* Agam. v. 385. — ¶. 261.] V. 4. θεῷ χορόν. habet Plan. loco pr. ἔνθα χορὸν καλὸν στήσασθε. loco ſec. In Vat. C. ἔνθα καλὸν στήσασθε ῥ χορόν. ubi erroris cauſa perſpicua. — ἀπάρξει. Vat. C. Flor. pr. Ald. 1. 3. aliae ὑπάρξει. Loco ſec. in Plan. labenti verſui ſuccurrere conabatur *Joſ. Scaliger* in not. mſt. ἀπαρξεῖ corrigens. Nihil opus. — V. 4. χερσὶν omittitur in Vat. C. lacuna relicta. Sappho in primo choreae loco poſita, lyram manibus tenens, fingitur. Illuſtravit

haec *Burmann.* ad *Propert.* II. El. XXIII. 33. *Hic ubi me prima ſtatuent in parte choreae.*

DXXII. Vat. C. p. 445. Edidit *Wolfius* in Fragm. Sapph. p. 156. ex codd. *Dorvillii*, qui hoc Epigr. tractavit in Vanno crit. p. 37. et 640. *Pavonem* impugnans, idem carmen tractantem in Praef. ad *Ariſtaen.* p. IX. ſq. *Reisk.* in Anthol. nr. 721. p. 143. inter Jenſiana nr. 71. Lemma eſt in membr.: Εἰς Σαπφὼ παρὰ τῶν Μουσῶν κοιμωμένην. In fine adjiciuntur haec: ἐγερθεῖσα δὲ Σαπφὼ εἶπε τάδε· Μ.:. μάθες, θεῖος μοι ἐνύπνιον ἦλθεν ὄνειρος. ex *Homeri* Od. ξ. 495. Inepti Grammatici appendicula. — Muſae loquuntur, immortalem Sapphus gloriam celebrantes. — V. 1. ὀλίζον. Aeolicum eſſe vocabulum, ab ipſa forte poëtria uſurpatum, facilius credo *Etymologico M.* quam *Euſtathio* p. 1631. 1. qui recentiorum Ionum eſſe tradit pro ὀλίγον. *Heſych.* ὀλίζονες. ἥσσονες. ἐλάσσονες. Cf. *Spanhem.* ad *Callim.* H. in Jov. 72. *L. Bos* in Obſſ. Crit. p. 192. Male *Wolfius* ὀλίζον' ἐπί. Poſterius in ἔτι temere mutabat *Dorvill.* — V. 2. „Scri-

[redacted]

loquuntur. Sed, ut res erat, ἀμούσως plane et inficete. Nam libri omnes, κλέιν ἄφθιτον, quod viros doctos admodum cruciavit. Nos veriſſime emendavimus, χρυσὸν ἄφθιτον. Schol. ad Pindar. Pyth. Od. IV. ἄφθιτον δὲ αὐτὸ εἶπε, καθὸ χρυσοῦν ἦν· ὁ δὲ χρυσὸς ἄφθαρτος. — Theocrit. Eid. XVIII. 52. δοίη Ζεὺς ἄφθιτον ὄλβον. Eſt enim Jovis, opes dispenſare, vel ſaltem dispenſanti ἐπινεῦσαι. Hinc noſter Epigrammatiſta: νεῦσεν ἐρισμάραγος. Quod viri docti non intellexerunt. Caeterum ad hoc carmen reſpexit Ariſtides Vol. II. p. 377. qui hunc locum egregie dilucidabit, et noſtram emendatiunculam extra omne dubium collocabit: οἶμαι δέ σε καὶ Σαπφοῦς ἀκηκοέναι πρός τινας τῶν εὐδαιμόνων δοκουσῶν εἶναι γυναικῶν μεγαλαυχουμένης, καὶ λεγούσης, ὡς αὐτὴν αἱ Μοῦσαι τῷ ὄντι ὀλβίαν καὶ ζηλωτὴν ἐποίησαν, καὶ ὡς οὐδ' ἀποθανούσης ἔσται λήθη. Quare hoc epigramma, quod elegans inprimis eſt, auctoritate Ariſtidis, ab ipſa Sapphone ſcriptum eſſe crediderim." Haec ille, in quibus Toupianum ingenium agnoſcimus. *Ariſtidis* locus nihil ad confirmandam illius lectionem facit; rhetor enim de mentis et ingenii copiis loquitur; poëta, ſecundum *Toupii* mentem, de auri opibus. Quibus ſi polluit Sappho, eas non Muſis, ſed marito, Κερκύλᾳ πλουσιωτάτῳ ἀνδρὶ (*Suidas* in Σαπφώ. T. III. p. 283.) debebat. Multo minus ex rhetoris verbis colligi poteſt, hoc Epigramma ab ipſa poëtria conſcriptum eſſe; cum ille potius, ſi conjecturis indulgere licet, reſpexerit illud *Sapphus* carmen, cujus fragmentum (Anal. Br. T. I. nr. XI.) ſervavit *Stobae.* Flor. T. IV. p. 52. — Muſas, quae hic loquuntur, non de auro Sappho donato, ſed de muneribus, quae ipſis propria ſunt et peculiaria, egiſſe, nullus dubito. Quare ſcribendum exiſtimo:

καὶ γὰρ ΚΙΣΣΟΝ ἐνείμαμεν ἄφθιτον ἌΜΜΕΣ.

[redacted]

Tibi enim hederam nunquam non virentem tribuimus nos. Sic haec omnia recte et ordine procedunt. Primo diſticho Parcae dicuntur puellam naſcentem placidis oculis vidiſſe, eique ingentem inter homines gloriam annuiſſe; altero Muſae ſe Parcarum voluntati obſecundaſſe dicunt eo, quod puellam poëtica facultate inſtruxerint; cui muneri Jupiter annuit, qui, fatorum praeſes, omnia humana temperat aliorumque Deorum munera rata facit. κισσῷ, *hedera*, poëticam facultatem ſignificari, ex multis locis conſtat. Muſae locum ipſis ſacrum commendantes Ep. ἀδεσπ. CLXVII. *κἢν γνήσιος ἐνθάδ' ἐραστὴς Ἔλθῃ, τῷ κισσῷ τοῦτον ἀναστέφομεν.* Circa Ibyci tumulum terra *πολὺν κισσὸν χεύατο* Ep. ἀδεσπ. DXXVIII. *Horat.* I. Carm. I. 29. *me doctarum hederae praemia frontium Dis miſcent ſuperis.* Mortem Tibulli lugens *Ovidius* III. Amor. X. 61. *Obvius huic venias, hederâ juvenilia cinctus Tempora cum Calvo, docte Catulle, tuo.* Idem III. A. A. 411. *Nunc hederae ſine honore jacent: operataque doctis Cura vigil Muſis na-*

[redacted]

p. 45 ſqq. et *Albert.* ad *Heſych.* v. ἐρισφάραγος. — „In cod. εὐν δὲ πατήρ. Sed copulam ſenſus requirere videtur: paſſim permutatae particulae δὲ et τε" *Br.* — V. 5. „μέλψαι δ' ἐν πάντεσσιν. Cod. optime; mutato tantum μέλψαι in μέλψῃ. pronus enim librariorum lapſus in harum terminationem permutatione ob ſoni affinitatem" *Br.* μέλψειαι *Reisk.* idque ſervavit *Toupius.* — ἀοίδιμος. Sic fere *Theocrit.* Eid. XII. 11. ἐπεσσομένοις δὲ γενοίμεθα πᾶσιν ἀοιδοί. *Propert.* I. El. XV. 24. *Tu quoque uti fieres nobilis hiſtoria.* Cf. *Oudendorp.* ad *Appulej* Met. II. 19. — V. 6. „Scripturam Cod οὐδὲ κλυτᾶς φάμας ἔσσεαι ἠπεδανά. vitii ſuſpectam non habuit Toupius, quod profecto miror; immo hunc verſum ſic vertit: *neque illuſtris tui nominis unquam erit oblivio.* Senſum hunc e graecis eruere non valeo. Ad verbum, *neque glorioſae famae eris invalida.* ἠπεδανὸς enim ſignificat ἀσθενής. Hisce latinis graeca non ſaniora ſunt. Repoſui ἔσσεται ἠπανία. Poſtrema vox paulo rarior, hic, ut in Pauli Ep. XVIII. ſupra captum librarii fuit, cui magis frequens ap. poëtas obvium vocabulum ἠπεδανὰ obverſatum fuit, haecque corruptela alteri occaſionem dedit, qua ἔσσεται in ἔσσεαι mutatum." *Br.* In Ap. Goth. eſt ἔσσεαι ἠπεδανά.

DXXIII. Vat. C. p. 387. Plan. p. 93. St. 135. W. Legitur etiam ap. *Euſtath.* ad Ιλ. β. p. 247. 34. Cf. *Aſclepiad.* Ep. XXXV. *Antip. Sidon.* Ep. XLVII. Laudatur carmen Erinnae Ἠλακάτη inſcriptum, quod trecentis verſibus conſtitiſſe ex hoc Epigrammate diſcimus. Idem tradit *Euſtath.* l. c. et *Suidas* in Ἤριννα. T. II. p. 75. qui noſtrum carmen ante oculos habuiſſe videtur: Ἔγραψεν Ἠλακάτην, ποίημα δέ ἐστιν Αἰολικῇ καὶ Δωρίδι διαλέκτῳ ἐπῶν τ'. τελευτᾷ δὲ παρθένος ἐννεακαιδεκέτις. οἱ δὲ στίχοι αὐτῆς ἐκρίθησαν ἴσοι τοῖς Ὁμήρου. Cf. *Burmann.* ad *Propert.* II. El. II. 32. p. 226. ſq. — V. 1. κηρίον. Similiter

Meleager I. v. 10. Νόσσιδος, ἧς δέλτοις κηρὸν ἔτηξεν Ἔρως. — ἁδύ τοι· Vat. C. Haereo equidem in hoc adjectivorum aſyndeto. Scribendum, ni fallor:

εἰ δέ τι μικρὸν,
ἀλλ' ὅλον ἐκ Μουσέων κιρνάμενον μέλιτι.

quanquam exiguum carmen, totum tamen Muſarum melle commiſtum eſt. In talibus εἰ ponitur pro εἰ καί. quem uſum attigit *Abreſch.* ad *Aeſchyl.* T. I. p. 285. et in Auctar. ad Thucyd. p. 344. Saepiſſime poſt εἰ et εἰ καὶ ponitur ἀλλά. *Euripid.* Phoen. v. 500. Ἐμοὶ μὲν, εἰ καὶ μὴ καθ' Ἑλλήνων χθόνα τεθράμμεθ', ἀλλ' οὖν ξυνετά μοι δοκεῖς λέγειν. *Aſclepiades* Ep. XVII. 1. 2. εἰ δὲ τὸ τραῦμα μὴ σαφὲς, ἀλλ' ὁ πόνος δύεται εἰς ὄνυχα. Ep. ἀδεσπ. DXXXV. εἰ καὶ δακρυόεις, Εὐριπίδη, εἷλέ σε πότμος — ἀλλ' ἔμολες Παλλαῖον ὑπ' ἠρίον. Ib. DCCI. εἰ καί μοι θυμὸς, Διονύσια, τείρεται αἰνῶς Ἀμφί σοι, ἀλλ' ἔμπης οἷα πάρεστι δέχου. *Eurip.* Phoen. 950. εἰ μὴ γὰρ εὐνῆς ἥψατ', ἀλλ' ἔχει λέχος. —

[redacted]

DXXIV. Vat. C. p. 209. Plan. p. 280. St. 405. W. *Aſclepiadae* tribuit Cod. Jani Laſcaris ap. Iriarten. In Planudea *Aſclepiadae* Epigramma praecedit. *Antipatri Sidonii* ingenium refert. Cf. *Wolfium* in Fragm. Poetr. p. 7. Etiam hoc Ep. ſcriptum in Erinnam, praematura morte exſtinctam, ſed carminibus ſuis immortalem. — V. 1. ἔαρ ὕμνων, carmina jucundiſſima. Cf. ad *Julian. Aeg.* Ep. LI. T. II. P. III. p. 388. — V. 2. κυκνείῳ στόματι cum ad ſuavitatem cantus referri debet, tum ad fabulam de exſequialibus, quae cygnus moriens canere dicitur, carminibus. *Ovid.* XIV. Met. 430. [T.262.] V. 3. ἤλασεν. *Apollon. Rhod.* L. II. 815. Ἔνθα δ' Ἀβαντιάδην πεπρωμένη ἤλασε μοῖρα Ἴδμονα. ubi perperam ἥρπασε emendabat *G. Wakefield* I. Sylv. crit. p. 69. *Leonidas Tar.* Ep. XCI. οὕτω καταιγὶς ἤλασε τὰς πολλὰς τῶν ἐτέων ἑκάδας. — V. 4. ἠλεκάτης. Vat. C. Etiam haec verba ad Erinnae Ἠλακάτην ſpectare videntur. — V. 5. εἰς ἐγγαμεῖ. Vat. C. — V. 6. φθεῖσθαι. Vat. — Πιερίσιν. Vat.

DXXV. Plan. p. 368. St. 507. W. In Anacreontis imaginem. — V. 3. Male *Baxterus* οἶσθ' ἀπὸ κώμων. quod antiquae lectionis ſtrenuus propugnator *Fiſcherus* propagare non dubitavit in edit. *Anacreontis* p. 502. In fine verſus incidendum videtur. Jungendum enim ὄμμα βρομίῳ βεβαρημένον ἠδὲ ἀπὸ κώμων i. e. κώμοις. Quae ſequuntur, pro appoſitione habenda ſunt. Qualia ſint illa παννυχίδων ſigna, (oculi nempe vino et vigilando gravati) bene docet *Meleager* Ep. LX. cujus verſum 3. a temerariis conjecturis optime nuper vindicavit *Purgold.* in Obſſ. crit. p. 286.

DXXVI. Vat. C. p. 212. Plan. p. 277. St. 401. W. Profert *Suidas* in οἰνοπότης. T. II. p. 668.

DXXVII. Vat. C. p. 213. *Juliano Aegyptio* hoc carmen vindicat, quod ἀδέσποτον eſt in Plan. p. 278. St.

[redacted]

At noſtrum locum procul dubio expreſſit *Caſſiodor.* L. IV Epiſt. 51. *Mimus etiam, qui nunc tantummodo deriſui habetur tanta Philiſtionis cautela repertus eſt, ut ejus actus poneretur in literis: quatenus mundum curis edacibus aeſtuantem laetiſſimis ſententiis temperaret.* — V. 3. λείψανον παντὸς βίου. totius, quam exprimere ſolebam, vitae reliquiae. Similiter de homine *antiqua virtute et fide* ap. *Terentium* III. Adelph. III. 90. *ubi etiam hujus generis reliquias Reſtare video, vivere etiam nunc lubet* *Lucian.* D. D. XXV. 1. T. II. p. 84. εἰ μὴ ἐγὼ ξυνεὶς τὸ γιγνόμενον, κατέβαλον αὐτὸν τῷ κεραυνῷ, οὐδὲ λείψανον ἀνθρώπων ἐπέμεινεν ἄν. *Eurip.* Troad. v. 711. ἀλλ' ἐνθάδ' αὐτὸν λείψανον Φρυγῶν λιπεῖν. Electr. 553. τοῦ ποτ', Ἠλέκτρα, τόδε Παλαιὸν ἀνδρὸς λείψανον φίλων κυρεῖ. *Heliodor.* perpetuus *Euripidis* imitator, L. I, 21. p. 61. ed. Bip. ἐπεκρατήσαμεν ἐξ ἁπάντων οἰκτρὸν περισωθέντες λείψανον. — V. 4. πολλάκις. Ipſe igitur Philiſtion in Mimis ſuis agebat. — οὐπώποτε. Var, C. a pr. man.

[redacted]

legitur τῷ γὰρ ἄπλητον, quod a viris doctiſſimis ad majora properantibus non fuit animadverſum. V. 2. ἱστορίης jam emendaverat Camerarius: apud illos enim ἱστορικῆς legitur. « *Br.* — ἱστορίης πρύτανιν. 'Cf. Ep. DXI. — V. 3. τὸν γὰρ ἄπλ. emendavit *Huetius* p. 79. nec aliter haec exhibet ſcripta *Taylor* in Vita Lyſiae p. 109. ed. R. qui de illuſtri illa Athenienſium colonia, cujus comes Herodotus fuit, egregie diſputavit. — Initio vſ. Cod. Vat. Δωρίδος ἐκ πάτρης praebet, quod vulgatae non praeferendum. — μῶμον ὑπεκπροφυγών. Herodotus, cum propter Lygdamiden tyrannum, qui Halicarnaſſi dominabatur, Samum commigraſſet, indeque patriam reverſus expuliſſet tyrannum, magnam ſibi apud cives concitavit invidiam, qua commotus Halicarnaſſum iterum reliquit: ἐπειδὴ ὕστερον εἶδεν ἑαυτὸν φθονούμενον ὑπὸ τῶν πολιτῶν, εἰς τὸ Θούριον, ἀποικιζόμενον ὑπὸ Ἀθηναίων, ἐθελοντὴς ἦλθε, κἀκεῖ τελευτήσας ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς τέθαπται. *Suidas*. Colonia illa in Italiam abducta Ol. LXXXIIII. 3. Vid. *Diodor. Sic.* T. I. p. 483. ſq. Thuriis hiſtoriam ſuam ſcripſiſſe perhibetur *Herodotus* ap. *Plin.* H. N. XII. 8. p. 657. quin initio Hiſtoriae ejus fuerunt qui non Ἡροδότου Ἀλικαρνησσέως, ſed Ἡροδότου Θουρίου legerent. *Ariſtotel.* III. Rhetor. 9.

¶. 264.] *DXXXIV. Ioni* hoc Ep. tribuitur in Vat. C. p. 214. et in Plan. p 273 St. 394. W. At is ante Euripidem obiit. Vide *Bentl.* in Epiſt. ad Mill. p. 50. ſqq. — V. 1. 2. laudat *Suidas* in γυάλοις. T. I. p. 136. Obiit Euripides ap. Archelaum, Macedoniae regem. μελαμπέπλοις. ob luctum de morte Euripidis, ut *Brodaeus* interpretatur. — V. 2. τὸν ἀεινυκτός, junctim legit *Huetius* p. 25. Junge potius ἀεὶ ἔχων τὸν νυκτὸς θάλαμον. — In Cod. Vat. αἰεί. — V. 4. Ὁμηρείαις. *Diogen. Laërt.* L. IV. 26. Ἐθαύμαζε δὲ ὁ Κράντωρ πάντων δὴ μᾶλλον Ὅμηρον καὶ Εὐριπίδην, λέγων ἔργον ἐν τῷ κυρίῳ τραγικῶς ἅμα καὶ συμπαθῶς γράψαι. — In fin. χάριεν Vat. C. χάριτας

h. l. ſunt *carmina*, ut paſſim. Vide Animadvſſ. T. I. P. I. p. 420.

DXXXV. Vat. C. p. 214. ſq. Plan. p. 273. St. 394. W. Cf. not. ad *Addaei* Ep. VIII. T. II. P. II. p. 235. ſq. — V. 4. „Μουσέων χάριτα pro vulgato τραγικὴν χάριτα dederunt membranae.“ *Br.* Euripides laudatur, quod ſapientiam cum Muſarum illecebris conjunxerit. Noti ſunt vſſ. Oraculi ap. *Suidam* in σοφός, ubi Sophocles ſapiens, ſapientior Euripides, Socrates omnium ſapientiſſimus praedicatur. Tanquam propriam et peculiarem Euripidi σοφίαν tribuit *Plutarch.* T. II. p. 384. D. Faciunt huc inprimis verſſ. *Alexandri Aetoli* ap *Gellium* L. XV. 20. quos adſcribam ex emendatione *Valckenarii* ad Eurip. Phoen. p. 588. Ὁ δ' Ἀναξαγόρου τρόφιμος χαιοῦ στρυφνὸς μὲν ἔμοιγε προσειπεῖν, Καὶ μισογέλως καὶ τωθάζειν οὐδὲ παρ' οἶνον μεμαθηκώς, Ἀλλ' ὅ τι γράψαι, τοῦτ' ἂν μέλιτος καὶ Σειρήνων ἐτετεύχει. — V. 6. νόμος. Ed. Flor. pr.

DXXXVI. Vat. C. p. 215. Plan. p. 273. St. 395.

[redacted]

nyſ. Perieg. v. 829. Timotheus, citharoedus, de quo diximus ad *Alexandri Aetol.* Ep. IV. 2. T. I. P. II. p. 238. meliore ſane epitaphio dignus erat. Prior tamen verſus fortaſſe in mendo cubat, quod levi negotio ſic tollas:

Πάτρα Μίλητος ἔτικτε τὸν ἐν Μούσαισι ποθεινὸν —

In talibus praepoſitio ἐν ſaepenumero abundat, *non tantum quando ablativus inſtrumenti, ſed et alius quicunque ponendus erat*; quae verba ſunt *T. Hemſterhuſii* ad *Lucian.* T. II. p. 523. ed. Bip. — V. 2. κιθάρας ἡνίοχον. Cf. not. ad *Meleagr.* Ep. III. T. I. P. I. p. 17.

¶. 265.] *DXXXIX.* Vat. C. p. 465. Planud. p. 66. St. 95. W. Protulit *Bandini* ex Thucydidis Cod. T. II. Bibl. Laur. p. 622. cum cujus lectionibus *Brunckius* conſpirat. Cf. Epigrammata in Heraclitum DXV. DXVI. — V. 1. Vulgo et in Vat. C. εἰ δέ γε πάμπαν Νῆϊς ἔφυς Μουσέων. Sic plane Ep. ἀδεσπ. DLXIV. in Lycophronem: εἰ δέ σε φίλατο Καλλιόπη, λάβε μ' ἐς χέρας· εἰ δὲ Νῆϊς ἔφυς Μουσέων, χερσὶ βάρος φορέεις. Inepta ſane vulgata lectio πάμπαν, in qua hoc olim latere cenſebam:

εἰ δέ γε σεμνῶν
νῆϊς ἔφυς Μουσέων — —

Thucydidis enim opus, ſi quod aliud, ſeverae Muſae auſpiciis concinnatum eſt. Fortaſſe tamen tutius, Codicis Laurentini auctoritatem ſequi, quod cl. editor fecit. Caeterum ad Hiſtorici quoque intelligentiam Muſarum favore opus eſſe ſtatuit Epigrammatis auctor; quin inventi ſunt apud veteres, qui Hiſtorias inter carmina referre auderent. *Dionyſ. Halic.* in Epiſt. ad Pompej. p. 130. de Herodoti et Thucydidis operibus;

[illegible] ἀμφότεραι· οὐ γὰρ ἂν αἰσχυνθείην ποιήσεις [illegible] *Marcellin.* Vit. Thucyd. p. XX. ed. Bip. [illegible] τῆς συγγραφῆς ἐτόλμησάν τινες ἀποφήνασθαι, ὅτι [illegible] τῆς συγγραφῆς οὐκ ἔστι ῥητορικῆς, ἀλλὰ ποιητικῆς. [illegible] at. C. — V. 3. οὐ πάντεσσι φατός. Ep. [illegible] ἀλλά τοι δύσβατος ἀτραπιτός. Cf. not. ad *Archime-* [illegible] II. — V. 4. Θουκυδίδην. De antepenultimae in [illegible] nomine menſura disputat *Dawes* in Miſc. crit. p. [illegible] qui eam ab imperito homine correptam eſſe con- tendit. Apud *Ariſtophanem* certe eadem producitur. Sic ut noſter tamen etiam *Chriſtodor.* in Ecphr. v. 372. — Ὄλορον. De nomine patris Thucydidis, quem nonnulli [illegible] vocabant, vide *Interpp.* ad Vitam Thuc. p. XLV. ed. Bip. et T. I. p. 271.

DXL. Plan. p. 345. St. 485. W. Hippocrates primus artis medicae vias hominibus aperuiſſe dicitur. [illegible] κελεύθους. *Pindar.* V. Pyth. 117. ναυσὶ θοαῖς ἁλὸς βαθεῖαν κέλευθον ἀνοίγων. Sic etiam Latini dicunt *aperire*, *patefacere viam.* — V. 2. Παιήων. Inter mortales idem,

[redacted]

quia ex Aſclepiadarum erat familia, quae originem repetebat ab Apolline. — ἀποῤῥίζης. Vat. C. — V. 3. τρόπαια νίκων. Similiter *Euripid.* Oreſt. v. 711. οὐ γὰρ ῥᾴδιον, λόγχῃ μιᾷ Στῆσαι τρόπαια τῶν κακῶν, ἅ σοι πάρα. *Ariſtoph.* Plut. v. 452. μόνος γὰρ οὗτος οἶδ' ὁ θεὸς, ὅτι Τροπαῖον ἂν στήσαιτο τῶν ταύτης τρόπων. *Himerius* Ecl. III. 17. p. 84. καὶ τίνα τρόπαια τῶν ἀπὸ κακίας μείζονα; — V. 4. πολλῶν οὐ τύχαι ἀ. τέχναι. Vat. C.

DXLIII Vat. C. p. 386. Plan. p. 118. St. 170. W. — V. 1. Plato omnium Graecorum eloquentiſſimus. εὐγλώσσου. Vulgo. — V. 2. „σελίς. Sic Vat. membr. Male in Planudea πόλις." *Br.* — V. 3. τε om. Vat. — Tu primus, oculis in Deos coelumque intentis, vitam et mores hominum illuſtraſti. Duae enim primariae partes Philoſophiae Platonis erant, altera *de vita et moribus*, altera *de natura et rebus occultis.* *Cicero* I. Acad. 5. — V. 5. „μυκτῆρι. hoc etiam e membranis, ubi tamen ſcriptum μυκτῆρσι. Socraticam ironiam innuit. Inepte Planud. κρητῆρι." *Br.* μυκτῆρι reſtituendum vidit *Salmaſius* in not. ined. *Timon* in Sillis ap. *Diogen. Laert.* II. 19. p. 91. μυκτήρ, ῥητορόμυκτος, ὑπαττικὸς, εἰρωνευτής. Τὸν μυκτῆρα cum εἰρωνείᾳ conjunxit *Longin.* π. ὕ. c. 34. in Hyperidis characteriſmo: ἄφατοι δὲ περὶ αὐτόν εἰσιν ἀστεϊσμοὶ, μυκτὴρ πολιτικώτατος, εὐγένεια, καὶ κατὰ τὰς εἰρωνείας εὐπάλαιστρον. *Lucian.* in Prometh. T. I. p. 24. ὅρα, μή τις εἰρωνείαν φῇ, καὶ μυκτῆρα, οἷον τὸν Ἀττικόν, προςεῖναι τῷ ἐπαίνῳ. *Quintilianus* τὸν μυκτηρισμὸν *ſimulatum quidem, ſed non latentem deriſum* interpretatur. VIII. Inſtit. 6. 59. *Naſum Atticum* vocat *Seneca* in I. Suaſ. Attigit *H. Stephanus* in Schediaſm. VI. 23. *Caſaub.* ad *Theophr.* Char. I. p. 18. ed. *Fiſch.* — Σέμνον φρόνημα. *ſeveritatem Pythagoricam.* *Diogen. Laert.* L. III. 8. p. 169. Plato μίξιν τε ἐποιήσατο τῶν τε Ἡρακλειτείων λόγων καὶ Πυθαγορικῶν καὶ Σωκρατικῶν ubi vid. *Caſaub.* et *Menagium*, quorum hic noſtrum Epigr. lau-

[redacted]

dare non neglexit. — V. 6. διχοστασίη eſt *diſſenſus* ille inter Pythagoricam et Socraticam philoſophandi rationem, quem Plato prudenti dignitatis et ironiae commiſtione ſuſtulit. In σῆμα haereo, nec, quo ſenſu a poëta dictum ſit, ſatis intelligo. An σχῆμα fuit? Sic opera Platonis, illa, quam diximus, commiſtione effecta, σχῆμα διχοστασίης appellarentur, in quibus quidem diverſus utriusque character *pulchra et eleganti ſpecie* conſpiceretur. Sic fere *Phalaris* Ep. LV. p. 182. 94. ἐν καλλίστῳ σχήματι τῆς δόξης καθίδρυται. ubi vid. *Lennep.*

¶. 266.] *DXLIV.* Vat. C. p. 216. Plan. p. 288. b. St. 417. W. Ap. *Diogen. Laërt.* III. 44. p. 189. *Bonadae* Anth. p. 400. — V. 1. 2. etiam ſub Speuſippi nomine, parvo discrimine, leguntur T. I. p. 176. — Ap. *Diogenem* legitur ἐν κόλπῳ. Ep. ἀδεσπ. DXI. ἥδε Κόρινθος Κόλποις ἀγχιάλου γῆς Περίανδρον ἔχει. Ep. DCXXVII. γαῖα δὲ πατρὶς ἔχει κόλποις. *Oppian.* V. Halieut. 336. γαῖα, φίλη θρέπτειρα, σὺ μὲν τίκες, ἠδ' ἐκόμισσας Φορβῇ χερσαίῃ, κόλποις δ' ἐνὶ σεῖο θάνοιμι. — V. 2. ἀθάνατον. Vat. C.

[redacted]

[redacted]

DXLVI. Plan. p. 390. St. 518. W. — V. 1. *αἰθεροβατεῖν* dicuntur philoſophi, qui *τὰ μετέωρα* ſectantur. Vid. *Interpp. Ariſtoph.* Nub. v. 225. *Ariſtaenet.* II. 6. *ἀεροβατεῖς δὲ μετάρσιος ταῖς φαντασίαις, καὶ ὑπερορᾷς ἡμῶν τῶν βαδιζόντων χαμαί.* ubi plura congeſſit *Abreſch.* p. 216. ſq. — Sic etiam *τὰ ὑπὲρ νοῦν* ſunt ſublimia illa et *μετέωρα*, quorum rationem Plato reddidiſſe dicitur, *ἐξεμέγισθαι.* Pro *edere* hoc verbum uſurpavit Auctor Ep. Ideſt. CCXXX. et CCLXXVI.

DXLVII. Prius diſtichon legitur in Append. Plan. p. 507. St. 12. W. ex *Ammonii* Vita Ariſtotel. p. 46. ed. Bip. Ὅτι πολλὴν εὔνοιαν ἔσχε πρὸς τὸν Πλάτωνα ὁ Ἀριστοτέλης, δῆλον ἐκ τοῦ καὶ βωμὸν ἀνιερῶσαι τῷ Πλάτωνι, ἐν ᾧ ἐπέγραψεν οὕτω· Βωμὸν κ. τ. λ. Paucis mutatis, ſed quatuor verſibus auctius, haec profert *Olympiodorus* in Comm. ad Platonis Gorgiam, ex *Ariſtotelis* Elegia ad Eudemum, ſic:

ἐλθὼν δ' εἰς κλεινὸν Κεκροπίης δάπεδον
εὐσεβίως σεμνῆς φιλίης ἱδρύσατο βωμὸν
ἀνδρὸς, ὃν οὔτ' αἰνεῖν τοῖσι κακοῖσι θέμις·
ὃς μόνος κ. τ. λ.

Ex hoc fragmento *Ammonii* diſtichon conflatum eſſe videtur *Menagio* ad *Diog. Laërt* p. 198. Cf. *Buhlium* ad Ariſtot. Vit. p. 53. ed. Bip. — *Brunckius* in Analectorum contextu primum diſtichon poſuit, reliqua in Lect. p. 284. — V. 1. *ἐνιδρύσατο. Ammon.* — V. 5. Et vita et rationibus allatis docuit, quomodo quis et bonus et beatus eſſe poſſit. Plato enim felicitatem in vita honeſta ponendam eſſe cenſebat. Vide *Tennemann.* Syſtema Phil. Platon. IV. 62. ſqq. *Buhle* Hiſtor. Phil. T. III. p. 215. ſqq.

DXLVIII. Vat. Cod. p. 416. Ὅτι ὁ Πλάτωνος λόγος ὁ ἐν τῷ Φαίδωνι νοθεύεται ὑπὸ Παναιτίου τοῦ φιλοσόφου· ἦν δὲ ὁ

morat *Pauſan.* I. 18. p. 43. Aphareus, qui hanc oratoris ſtatuam dedicavit, filius erat Hippiae rhetoris et Plathanae, quam Iſocrates poſt prioris mariti obitum in matrimonium duxerat, adoptato Aphareo, qui ex tribus privignis minimus erat. — θεοὺς de *uno Jove*, γονέων de *patre ſolo* uſurpatum notavit *Dorvill.* ad *Charit.* p. 314.

¶. 268.] *DLVI.* Servatum eſt a *Stephan. Byz.* v. Φασηλίς. p. 692. Plurimum huc facit, de Theodecte, Iſocratis diſcipulo, agens, *Plutarch.* T. II. p. 837. Θεοδέκτης ὁ Φασηλίτης, ὁ τὰς τραγῳδίας ὕστερον γράψας, οὗ ἐστι τὸ μνῆμα ἐπὶ τὴν κυαμῖτιν πορευομένοις, κατὰ τὴν ἱερὰν ὁδὸν, τὴν ἐπ' Ἐλευσῖνα, ταινῦν κατηρειπωμένον· ἔνθα καὶ τοὺς ἐνδόξους τῶν ποιητῶν ἀνέστησε σὺν αὐτῷ, ὧν Ὅμηρος σώζεται μόνος. Idem de Theodectae ſepulcro tradit *Pauſan.* I. 37. Vide praeterea de hoc tragico *Suid.* T. II. p. 173. et *Fabric.* Bibl. Gr. T. II. p. 323. — V. 3. ἐν δὲ χθονὶ ἱεραῖς τρισὶ καὶ δέκα ἀμίλλαις. *Stephan.* quod *Pinedo*, amico quodam monente, ſic emendandum cenſebat: αὐτὰρ ἐπὶ

[redacted]

etiam membr. praeſtant. — V. 2. *βίου παντός*. omnis hominum generis. Ep. ἀδεσπ. CCCCVIII. vide *Daviſ.* ad *Maxim. Tyr.* p. 539. — ἐπισκύνιον. ut ὀφρύος de faſtu et inani ſpecie. Hanc cum omnibus detrahere conaretur Diogenes, ἐπισκύνιον παντὸς βίου γυμνῶσαι dicitur. Cf. *Lucian.* D. M. X. 9. p. 162. ed. Bip.

DLVIII. Vat. C. p. 217. Plan. p. 283. b. St. 419. W. Sepultus Diogenes Corinthi παρὰ τῇ πύλῃ τῇ φερούσῃ εἰς Ἰσθμόν· ἐπέστησαν δὲ αὐτῷ κίονα, καὶ ἐπ' αὐτῷ λίθου Παρίου κύνα. *Diogen. Laërt.* VI. 78. p. 351. Cf. *Menagium* p. 254. Vidit illud monimentum *Whelerus* Venetiis in Palatio Erizzi, nobilis Venetiani, idque deſcriptum dedit in Itinerar. VI. p. 445. ubi v. 1. ἐφίεται σ. φυλάσσεις. v. 4. καὶ ἄλλα et οἶκον ἔχει. Hoc vel ſimile Epigramma vertit *Auſonius* in Epitaph. XXXI.

Dic, canis, hic cujus tumulus? Canis. At canis hic quis?
Diogenes. Obiit? Non obiit, ſed abiit.
Diogenes, cui pera penus, cui dolia ſedes,
Ad Manes abiit? Cerberus ire vetat.
Quonam igitur? Clari flagrat qua ſtella Leonis,
Additus eſt juſtae nunc canis Erigonae.

DLIX. Servavit hoc diſtichon *Plutarch.* in Vit. Demoſth. T. IV. p. 438. ed. *Bry.* et Opp. Moral. T. II. p. 847. ubi ad ipſum Demoſthenem auctorem refertur, auctoritate Demetrii Magnetis, idque poſt ejus obitum ab Athenienſibus ſtatuae oratoris inſculptum eſſe traditur. Idem narrat *Zoſimus Aſcalonita* in Vita Demoſth. in Oratt. Gr. Reiskii T. IV. p. 151. Statuam illam commemorat *Pauſan.* L. I. 8. p. 19. — V. 1 γνώμῃ ῥώμην. *Zoſim.* quae verborum collocatio paulo elegantior.

DLX. Vat. C. p. 386. Plan. p. 93. St. 137. W. Menandri ſuavitas et elegantia, Muſarum et Gratiarum munus, laudatur. — V. 1. Junge *μέλισσαι ἀνηρείψαντο σοὶ στομάτεσσιν ἄνθεα, δρεψάμεναι αὐτά.* Nota fabula de Platone, cui *καθεύδοντι ἑσμὸς μελισσῶν — ἐν τοῖς χείλεσιν αὐτοῦ καθίσασαι, ὕπηδον, τὴν τοῦ Πλάτωνος εὐγλωττίαν μαντευόμεναι ἐντεῦθεν.* ap. *Aelian.* in Var. Hiſt. X. 22. Similia de Pindaro narrantur ap. *Pauſan.* L. IX. 23. p. 754. *Antipater Sidon.* Ep. XLVIII. Ad *Virgilium* eandem fabulam traduxit Grammaticus in Anthol. Lat. T. I. p. 365. 29. *Lata cohors apium ſubito per rura jacentis Labra favis texit, dulces fuſura querelas. Hoc quondam in ſacro tantum mirata vetuſtas Indicium linguae memorat famoſa Platone.* — Ap. noſtrum apes Menandrum Muſarum floribus nutriverunt, ut Comatam ap. *Theocrit.* Eid. VII. 79. ſqq. *ἀνηρείψαντο* (vide *Brunck.* ad *Apollon. Rhod.* I. 214.) male interpretatur *Brodaeus*: *in os tuum deciderunt* aut *conſederunt*. Eſt potius: flores Muſarum decerptos *ſuſtulerunt*, ut ea labiis tuis afferrent.

¶. 269.] *DLXI.* Hoc Epigrämma et duo ſequentia, termino inſculpta, multi ediderunt. *Ger. Falkenburg* ad *Nonn.* Dion. p. 878. *Fulv. Urſin.* in Imagg. Viror. Ill. *Boiſſardi* Theſ. Ant. T. VI. p. 34. *Gruter.* in Theſ. Inſcr. p. 1027. *Lipſius* in Auct. ad Smet. p. 59. *Maffei* in Muſeo Veron. p. 229. *Marmora Taurinenſia* T. I. p. 169. ſq. ubi fuſius explicatur. *Fleetwood* p. 173. *Bonada* p. 407. ſq. *Muratori* denique p. DLVII. cujus in interpretando errores exagitavit *Leichius* in Miſc. Lipſ. Nov. I. p. 469. — V. 1. 2. *σὺν Ἔρωτι.* Reſpicitur ad amores, qui magna pars argumenti comoediarum Menandri; fortaſſe etiam ad ipſius viri amorem erga Glyceram, de quo ſunt elegantiſſimae Epiſtolae ap. *Alciphronem* L. I. Ep. XXIX. II. Ep. III. et IV. Cf. *Athen.* L. XIII. p. 594. D. — V. 2. *συνζῶν.* *Lipſ. Fleetw.* alii.

DLXII. Vide ad praecedens Ep. — V. 1. *σειρῆνα θεάτρων.* ob eximiam verſuum ſuavitatem. Notum eſt oraculum Dionyſii, Lacedaemonios jubentis *τὴν Σειρῆνα τὴν νέαν τιμᾶν·* quod ad *Sophoclem* pertinebat: *εἰώθασι δὲ καὶ νῦν ἔτι ποιημάτων καὶ λόγων τὸ ἐπαγωγὸν σειρῆνι εἰκάζειν.* *Pauſaniae* verba ſunt L. I. 21. p. 49. Nihil ap. *Sophiſtas* et ſeriores poëtas magis obvium. — V. 2. *καὶ κρ. κισσοζόμενον.* hederae coronis, ut Bacchi miniſter, nunquam non ornatus. *πυκασόμενον.* *Lipſ.* — V. 3. *ἐξεδίδαξα.* *Lipſ. Maffei.* alii. quod ferri non poſſe, in oculos incurrit. Nec magis probanda *Leichii* emendatio, *ἐξεδίδαξας* corrigentis. — V. 4. *δράματα πάντα γάμων*, varias illas rerum viciſſitudines ſignificat, per quas nuptiae in fabulis Menandreis adſtruebantur. Inepte *Cleric.* in Teſtim. de Menandro, ubi haec Epigr. repetivit, *γανῶν* (*exhilarans*) legendum affirmat. *Fabula jucundi nulla eſt ſine amore Menandri.* *Ovid.* II. Triſt. 370.

DLXIII. Terminus ille, cui haec Epigrammata inſculpta erant, cum capite Menandri, alius termini, cui

Homeri caput impoſitum, e regione ſtabat. — V. I. οὐ φαύλως. οὐ μάτην, οὐκ ἄλλως. *non ſine prudenti conſilio.* Fere ſic *Euripid* Ion. v. 1546. οὐχ ὧδε φαύλως αὔτ' ἐγὼ μετέρχομαι. — V. 3. δεύτερα ἔταξε. nonnulli. Secutus ſum in eo ſententiam Ariſtophanis, σοφοῦ κρίνειν, prudentiſſimi harum rerum arbitri, qui proximum tibi ab Homero locum aſſignavit. Sic fere judicavit *Auſon.* in Protreptr. v. 45 *Conditor Iliadis et amabilis orſa Menandri Evolvenda tibi.*

DLXIV. Vat. C. p. 387. Bis extat in Planud. p. 93. et 396. St. 136. et 507. W. De obſcuritate et difficultatibus Caſſandrae *Lycophronis*, quam γυμνάσιον εἰς ἐξήγησιν γραμματικῶν appellat *Clemens Alex.* V. Stromat. p. 676. 22. — V. I. πολυγνάμπτοις λαβυρίνθοις. Ductum videtur epitheton ex *Callimachi* H. in Del. 311. καὶ γναμπτὸν ἕδος σκολιοῦ λαβυρίνθου. De obſcura et contorta oratione λαβυρίνθων metaphora paſſim obvia. *Lucian.* in Lexiph. T. V. p. 194. ἠλέουν σε τῆς κακοδαιμονίας, ὁρῶν εἰς λαβύρινθον ἄφυκτον ἐμπεπτωκότα. De philoſophis idem in Icaromen. T. VII. p. 42.

καὶ πάντα φράζειν κἀναπεμπάζειν λόγον
ἐπιτόμως ἄφοβον ὀτρύνας τρόχιν.

V. 5. In fine ὧν δὲ plurimae edd. vett. usque ad Aſcenſ. Nec aliter membr. — νῆες Μουσέων. Cf. not. ad Ep. DXXXIX.

¶. 270.] *DLXV.* Vat. Cod. p. 214. ubi ſequ. diſtichon DLXVI. praefigitur, quod etiam in Plan. p. 278. St. 402. W. praecedit, ſed ſeparatim a noſtro. Nec quidquam inter ſe commune habent, niſi Callimachi poëtae nomen et laudem. In noſtro carmine de ejus Αἰτίοις agitur, quod opus obſcuris fabulis refertum fuiſſe conſtat. Vide VV. DD. ad *Callimachi* Fragm. p. 416. ed. *Ern. Wouwer.* de Polymath. p. 78. In eo carmine ſomnium finxerat, ſe ſibi viſum eſſe inter Muſas verſari, a quibus omnem illam poëticae eruditionis copiam et varietatem acciperet. Ad quod ejus commentum reſpexit *Propert.* II. El. XXV. 32. *Tu ſatius Mimnermum aut Muſam imitare Philetae, Et non inflati ſomnia Callimachi.* Simile ſomnium *Ennius* quoque finxerat. Vide Intrpp. *Horatii* II. Epiſt. I. 50. — V. 1. 2. laudat *Suidas* in ὄνειαρ. ὄνειρον. T. II. p. 695. ubi ὦ μέγα legitur, ut in membr. non ὦ μέγα, ut in Plan. et in fine ἐκ pro ἔφυς. Hoc quoque membr. firmarunt. ὄνειαρ pro ὄνειρον uſurpavit *Callim.* Ep. XXVII. unde apparet, nec *Huetium* eſſe audiendum p. 27. qui vulgarem formam rariori ſubſtituendam cenſebat, nec *Joſ. Scaligerum*, qui ὄνειραρ emendavit in not. mſt. et ad *Propert.* IV. El. VII. 87.

Nec tu ſperne piis venientia ſomnia portis,
Quum pia venerunt ſomnia, pondus habent.

ubi *piae portae* appellantur, quae ap. noſtrum ſunt κεράων. Cf. ill. *Heynium* ad *Virgil.* Aen. VI. Exc. XV.

[redacted]

v. 894. de *Somni Portis.* — V. 3. ἴδμεν. Cod. Vat. ἴσμεν. Vulgo. — V. 5. εὖτέ μιν. Per quietem Callimachus ſibi viſus eſt ex Libya in Heliconem adduci, ibique Muſas de antiquitatis heroibus ipſisque Deis multa interrogare. Ex hoc noſtro loco perſpicue apparet ἡ οἰκονομία τῶν Αἰτίων, quam *Ovidium* in nonnullis Faſtorum ſuorum partibus imitatum eſſe ſuſpicor. — V. 6. μεθέαις. Vulgo. μέσσαις. Vat. C. quod commendavit *Dorvillius* in *Charit.* p. 547. — In fine verſ. *Joſ. Scaliger* in not. mſt. recte emendavit φέρον. — V. 8. αἴτια. cauſas fabularum, cognominum, etc. ut *Propert.* IV. El. X. 1. *Nunc Jovis incipiam cauſas aperire Feretri.* Hic titulus amaro luſui locum dedit *Apollonio*, de quo vide in Animadvſſ. T. II. P. III. p. 48.

DLXVI. Vat. C. p. 214. Plan. p. 278. St. 402. W. — V. 1. ὦ μάκαρ. Vat. C. quod revocandum. — ἀμβροσίῃ συνέστιε. Membr. ſequente ſyllaba praecedentem abſorbente. — De Tantalo *Aelius Gall.* Ep. II. οὗτος ὁ πρὶν μακάρεσσι συνέστιος. — Hic quoque verſus referendus videtur ad narrationem *Callimachi* de ſuo cum

[redacted]

V. 271.] *DLXIX.* Vat. C. p. 390. Plan. p. 60. St. 86. W. Nicandrum nobiliſſimos medicos pone ſe relinquere. — Παιήων. Vide not. ad Ep. DXL. — Χείρων. Medicis annumeratur. Veterum loca collegit *Fabric.* in Bibl. Gr. T. I. p. 14. ed. *Harl.* et *Sprengel.* in Hiſtoria Artis medicae T. I. p. 76. ſqq. — V. 2. Verba ἔλλαχεν εὖχος in membr. a recentiore manu ſunt addita.

DLXX Vat. C. p. 445. Edidit *Iſ. Voſſius* ad *Catull.* p. 42. *Reisk.* in Anth. nr. 720. p. 143. inter Jenian. nr. 70. — *Voſſius* addidit haec: „Accipi debet hoc diſtichon non de Alcaeo lyrico, ſed comico, in quem lepidum Philippi regis Epigramma habes ap.. Plutarchum in Vita Flaminii. Eſt enim veriſimile, poëtam hanc incidiſſe tandem in manus Philippi, ab eoque tam diro ſupplicii genere excarnificatum interiiſſe." Haec ille minus perſpecte, ut jam dudum docuit *Schneiderus* in Anal. crit. p. 10. Alcaeus ille, quem Philippus Epigrammate petivit, diverſus a comico, nec eo ſupplicio periit, quod in hoc noſtro diſticho commemoratur, ſed cruci affixus. Sed de his diſputabitur in Hiſtoria crit. Epigramm. v. *Alcaeus.* — V. 1. Ἀλκαῖος *Jenſ.* — V. 2. ῥάφανος. Nota raphanismi poena. V. *Kuſter.* ad *Suid.* in ῥαφανίς. T. III. p. 253.

DLXXI. Ex *Photii* Biblioth. Cod. CLXXXVI. relatum in Append. Plan. p. 534. St. 29. W. Attigit hoc Epigr. *Salmaſius* ad *Solin.* p. 597. ut doceret, Homeri carmina a cyclicis fuiſſe diſcreta; *D. Heinſius* in Not. ad Horat. p. 140. et *Heynius* ad *Apollod.* T. IV. p. 937. Hic docet, Apollodorum mythos eo conſilio collegiſſe, ut uno volumine proponeret compendium eorum mythorum, qui a poëtis eſſent maxime frequentati, inprimis qui in Cyclo mythico occurrerent; eundem tamen multa attexuiſſe, in aliis poetis, etiam in tragicis et lyricis obvia; id quod vel ex noſtro Epigrammate

prodit. — V. 1. *αἰῶνος.* Hunc verſum ſic exhibuit *Salmaſius*: *αἰώνων σπειρήματ' ἐφυσσάμενος παρ' ἐμεῖο.* ut et hiatum vitaret et metrum, in fine vacillans, fulciret. Idem cur *αἰώνων* prae vulgata *αἰῶνος* probaret, cauſam idoneam non video. Nec reliquas ejus emendationes in ejusmodi praeſertim poëta neceſſarias judico. In *ἐφυσσάμενος* poſtrema ſyllaba vi caeſurae producitur. Junge *σπείρημα παιδείης αἰῶνος. orbem* i. e. *complexum eruditionis temporum.* Quod alii *κύκλον* appellant, id noſter doctiori vocabulo *σπείρημα* dixit, quod vocabulum de armillis crura ambientibus uſurpavit *Archias* Ep. V. *καλὸν σπείραμα περισφυρίοιο δράκοντος.* De ſerpentum voluminibus *Aeſchyl.* in Choëph. 246. *ἐν πλεκταῖσι καὶ σπειράμασι Δεινῆς ἐχίδνης.* et ſic paſſim apud alios. Qui translate adhibuerit eo ſenſu, quo hic eſt poſitum, nondum inveni. — V. 3. *ἔμβλεπε.* ut fabulas cognoſcas, non opus eſt, Homericas chartas inſpicias aliosve poëtas. „V. 3. libri omnes Ὁμηρείην, quod reponendum. Cf. Antip. Theſſ. Ep. XV. alius quidem argumenti, ſed in quo eadem ſententia.“ *Br.* In Anal. Ὁμήρειον exhibetur. —

[redacted]

γρεν. Εἰς τὸν αὐτὸν Μελέαγρον τὸν Ἐπιγραμματοφόρον· οὗτος ὁ Μελέαγρος ἐν Κῷ τῇ νήσῳ καταγηράσας ἐτελεύτησεν. Hoc Epigramma igitur eodem jure Gadareno poëtae tribui poterit, quo duo illa, quae *Brunckius* retulit inter ejus Carmina nr. CXXVI. CXXVII. — V. 2, ἐξαμένη. Vat. a pr. man. et ſic *Martin.* Eadem diverſitas eſt v. 3. in θρεψαμένη, ubi in membr. item α ſuperſcribitur. Hic verſus ap. omnes mendoſe legitur, quorum errores repetere nihil attinet. Quum in membr. v. 4. κἀμὲ legatur, in praecedenti hemiſtichio participium vitioſum eſt viſum. Hinc in Apogr. Guyeti margo: θρέψεν ἔμ' ἡ Κῶς, idque exhibuit *Vavaſſor*, ap. quem tamen vitioſe τρέψεν legitur. *Reiſkius* ingenium ſuum ſecutus, ſcripſit: ἡ καὶ Δία θρεψαμένη Κ. κἀμέ. *Cos illa, quae ipſum aluit Jovem.* ingenioſe et eleganter. Sed unde noverat Jovem, in inſula Co nutritum et educatum eſſe? De hac fabula ſi conſtaret, non dubitarem de emendationis veritate. *Sladus*, cujus emendationes ad *Holſtenii* Apogr. penes *Pavonem* erant, conjecerat: εἰς γῆρας δ' ὅτ' ἔβην λυγρὸν ἐθρέψε μὲν ἡ Κῶς, quod nemo facile probabit. — V. 4. κἀμέ. Vat. quod, praecedente hemiſtichio in mendo cubante, mutari non debebat. — V. 5. εἰν ὀλίγοις. *inter paucos*, ut latini loquuntur. *Reiſkius* cum in Apogr. Lipſ. εἰν ὀλίγοις inveniſſet, dedit εὐκολίδες. αἱ τῆς εὐκολίας ποιητικαὶ ap. *Heſychium*. Muſas intelligens, quae uberem largiuntur venam poëticam, vel ingenium moresque hominum feros eſſe non ſinunt. — V. 6. „Μειλιχίαις. Sic recte emendavit Holſtenius. In Cod. ſcriptum μελητείαις, non μελιττείοις, ut perperam edidit Fabricius. Illud de Homero intelligendum eſſet." *Br.* De *Homeri* carminibus accepit hanc lectionem *Salmaſ.* ad Solin. p. 607. B. Vir doctus in Apogr. Ruhnk. cogitabat de Mileſiis fabulis; inepte. Fons emendationis Holſtenianae, quam et *Martinus* exhibuit, eſt in Ep. *Meleagro* tribu-

to CXXVII. ὁ σὺν Μούσαις Μελέαγρος Πρῶτα Μενιππείαις συντροχάσας χάρισιν. De *Charitibus Menippi* diximus in Prolegomenis. §. 11. p. XXXVII. ſq. Parum firmis argumentis hanc emendationem impugnavit *Reiskius*, cui unice placebat ſuum inventum: μελιττείαις. Caeterum palmariam ſuam emendationem nondum invenerat *Holſtenius*, quum ſcriberet Notam ad *Steph. Byz.* v. Μελήτου κόλπος p. 203. ubi μελήτειοι χάριτες laudans de Homerica poëſi interpretatur.

DLXXIII. Vat. C. p. 269. Εἰς τὸν σοφὸν Μελέαγρον τὸν τοὺς στεφάνους τῶν ἐπιγραμμάτων πλέξαντα, τὸν υἱὸν Εὐκράτεος τοῦ Γαδαρηνοῦ. Edidit *Holſten.* ad *Steph. Byz.* p. 78. *Fabric.* Bibl. Gr. T. II. p. 684. (T. IV. p. 417. ed. *Harl.*) *Murrin.* Epiſt. T. I. p. 186. *Reisk.* Anth. nr. 614. p. 93. — V. 1. τὸν σὺν ἔρωτι. Sic Ep. *Meleagri* CXXVI. Εὐκράτεω Μελέαγρος, ὁ τὸν γλυκύδακρυν Ἔρωτα Καὶ Μούσας ἱλαραῖς συστολίσας χάρισιν.

[redacted]

περιωπήν. *Julian. Aeg.* Ep. XXXIX. σὺ δ' ἐν βιότοιο γαλήνῃ Πατρίδα καὶ κλῆρον σὺν προβέβουλας ἔχειν. — V. 4. περιωπῶν. in alta coeli, unde vitam et res humanas deſpicere poſſis. — οὐρανίην ἁψῖδα. ex *Platon.* Phaedro p. 345. ubi Dii ἄκραν ἐπὶ τὴν οὐράνιον ἁψῖδα πορεύονται. ad quem locum reſpexit *Euſtath.* ad Ιλ. p. 456. 22. ὅτι καὶ οὐρανοῦ ἄντυξ ὥσπερ καὶ ἁψὶς εἴρηται τροπικώτερον. *Max. Tyr.* Diſſ. XVI. 9. p. 306. anima corporeis vinculis liberata ὁρᾷ καὶ λογίζεται πληθῆ αὐτὰ, θεοῖς καὶ θεῶν παισὶ συγγιγνομένη ὑπὲρ ἄκραν τὴν οὐρανοῦ ἁψῖδα.

DLXXVI. Vat. C. p. 313. ἄδηλον. In Plan. p. 289. St. 427. W. Epigrammatis ἰσοψήφοις *Leonidae Alexandrini* annumeratur. De qua re monuit *Salmaſius* ad *Simplic.* in Epict. p. 3. »In Anthol. Planudis adſcribitur Leonidae, qui poëta fuit longe antiquior Epicteto. [Fallitur V. D. *Leonidas* ille, qui ἰσόψηφα condidit, Neronis temporibus vixit.] Sed Planudem fefellit, quod in vetuſtiſſimo exemplari, unde Anthologiam ſuam decerpſit, praecedebat Leonidae diſtichon ἰσόψηφον. Ea de cauſa et ſequens hoc in Epictetum, quia ſine auctoris nomine fuit, non potuit, ut erat, ἄδηλον videri, ſed et auctorem invenit, beneficio monachi.« Laudat hoc diſtichon *A. Gellius* II. 18. *Ejus Epicteti etiam de ſe ſcripti duo verſus feruntur: ex quibus latenter intelligas, non omnes omnimodis Diis exoſos eſſe, qui in hac vita cum aerumnarum varietate luctantur, ſed eſſe arcanas cauſas, ad quas paucorum potuit pervenire curioſitas:* Δοῦλος κ. τ. λ. Eadem dedit *Macrobius* in Saturn. L. I. XI. qui de ſuis addidit haec: *Habes, ut opinor, aſſertum non eſſe faſtidio deſpiciendum ſervile nomen; cum et Jovem tetigerit cura de ſervo, et, multos ex his fideles, providos, fortes, philoſophos etiam extitiſſe, conſtiterit.* — V. 1. Ἐπίκλητος. Vat. σώματι πηρός. *Gell.* et *Macr.* Noſtrum eſt in Plan. πηρωθεὶς δὲ τὸ σκέλος ὑπὸ δεσπότου dicitur ap. *Suidam* T. I. p. 817. Alii ab irato

to CXXVII. ὁ σὺν Μούσαις Μελέαγρος Πρῶτα Μενιππείαις συντροχάσας χάρισιν. De *Charitibus Menippi* diximus in Prolegomenis. §. 11. p. XXXVII. ſq. Parum firmis argumentis hanc emendationem impugnavit *Reiskius*, cui unice placebat ſuum inventum: μειλιττείαις. Caeterum palmariam ſuam emendationem nondum invenerat *Holſtenius*, quum ſcriberet Notam ad *Steph. Byz.* v. Μελήτου κόλπος p. 203. ubi μελήτειοι χάριτες laudans de Homerica poëſi interpretatur.

DLXXIII. Vat. C. p. 269. Εἰς τὸν σοφὸν Μελέαγρον τὸν τοὺς στεφάνους τῶν ἐπιγραμμάτων πλέξαντα, τὸν υἱὸν Εὐκράτεος τοῦ Γαδαρηνοῦ. Edidit *Holſten.* ad *Steph. Byz.* p. 78. *Fabric.* Bibl. Gr. T. II. p. 684. (T. IV. p. 417. ed. *Harl.*) *Martin.* Epiſt. T. I. p. 186. *Reisk.* Anth. nr. 614. p. 93. — V. 1. τὸν σὺν Ἔρωτι. Sic Ep. *Meleagri* CXXVI. Εὐκράτεω Μελέαγρος, ὁ τὸν γλυκύδακρυν Ἔρωτα Καὶ Μούσας ἱλαραῖς συστολίσας χάρισιν.

¶. 272.] *DLXXIV.* Vat. C. p. 389. Plan. p. 117. St. 170. W. Inepti verſiculi in Epicteti Enchiridion,

[redacted]

πορείην. *Julian. Aeg.* Ep. XXXIX. σὺ δ' ἐν βιότοιο γαλήνῃ Πατρίδα καὶ κλῆρον σὸν προβέβουλας ἔχειν. — V. 4. περιωπήν. in alta coeli, unde vitam et res humanas deſpicere poſſis. — οὐρανίην ἀψῖδα. ex *Platon.* Phaedro p. 345. ubi Dii ἄκραν ἐπὶ τὴν οὐράνιον ἀψῖδα πορεύονται. ad quem locum reſpexit *Euſtath.* ad Ιλ. p. 456. 22. ὅτι καὶ οὐρανοῦ ἄντυξ ὥσπερ καὶ ἀψὶς εἴρηται τροπικώτερον. *Max. Tyr.* Diſſ. XVI. 9. p. 306. anima corporeis vinculis liberata διαιρεῖ καὶ λογίζεται πλήθει αὐτά, θεοῖς καὶ θεῶν παισὶ συγγιγνομένη ὑπὲρ ἄκραν τὴν οὐρανοῦ ἀψῖδα.

DLXXVI. Vat. C. p. 313. ἄδηλον. In Plan. p. 289. St. 427. W. Epigrammatis ἰσοψήφοις *Leonidae Alexandrini* annumeratur. De qua re monuit *Salmaſius* ad *Simplic.* in Epict. p. 3. „In Anthol. Planudis adſcribitur Leonidae, qui poëta fuit longe antiquior Epicteto. [Fallitur V. D. *Leonidas* ille, qui ἰσόψηφα condidit, Neronis temporibus vixit.] Sed Planudem fefellit, quod in vetuſtiſſimo exemplari, unde Anthologiam ſuam decerpſit, praecedebat Leonidae diſtichon ἰσόψηφον. Ex de cauſa et ſequens hoc in Epictetum, quia ſine auctoris nomine fuit, non potuit, ut erat, ἄδηλον videri, ſed et auctorem invenit, beneficio monachi." Laudat hoc diſtichon *A. Gellius* II. 18. *Ejus Epicteti etiam de ſe ſcripti duo verſus feruntur: ex quibus latenter intelligas, non omnes omnimodis Diis exoſos eſſe, qui in hac vita cum aerumnarum varietate luctantur, ſed eſſe arcanas cauſas, ad quas paucorum potuit pervenire curioſitas:* Δοῦλος κ. τ. λ. Eadem dedit *Macrobius* in Saturn. L. I. XI. qui de ſuis addidit haec: *Habes, ut opinor, aſſertum non eſſe faſtidio deſpiciendum ſervile nomen; cum et Jovem tetigerit cura de ſervo, et, multos ex his fideles. providos, fortes, philoſophos etiam extitiſſe, conſtiterit.* — V. 1. Ἐπίκτητος. Vat. σώματι πηρός. *Gell.* et *Macr.* Noſtrum eſt in Plan. πηρωθεὶς δὲ τὸ σκέλος ἀπὸ ῥεύματος dicitur ap. *Suidam* T. I. p. 817. Alii ab irato

[redacted]

domino crus ejus fractum eſſe tradebant. v. *Schweigh.* V. D. in Epict. Diſſert. T. III. p. 126. et 130. Dixeris hunc vſ. obverſatum eſſe *Simplicio* in Comm. in Ench. 13. p. 102. αὐτὸς ὁ ταῦτα λέγων Ἐπίκτητος καὶ δοῦλος ἦν καὶ τὸ σῶμα ἀσθενής, καὶ χωλὸς ἐκ νέας ἡλικίας, καὶ πενίαν ἀκροτάτην ἐπετήδευσεν. — V. 2. φίλος ἀθανάτοις. vir probus et ſanctus et propterea Diis carus. Εἰ δέ τις ἐστι καὶ ἀνθρώποις πρὸς θεοὺς ἐπιμιξία, ὁ μὲν εὐσεβὴς φίλος θεῷ. *Maxim. Tyr.* Diſſ. IV. 6. Minus recte *felicem* interpretatur *Graevius* in Lectt. Heſiod. c. III. p. 16. *Wetſten.* ad N. T. I. p. 286. haec verba eo retulit, quod paupertas bonae mentis ſoror appellatur. — ἀθάνατος. Vat.

DLXXVII. Ex *Philoſtrato* in Herodis Attici Vita p. 566. Epigramma Herodis, Marathone ſepulti, tumulo inſculptum. — V. 1. Ἀττικοῦ. Attici filius, ex nobili et opulenta familia. Cf. *Salmaſ.* ad Stat. Regill. p. 89. — οὗ τάδε πάντα. cujus hae omnes reliquiae hoc tumulo incluſae tenentur. Haud ſcio, an auctor

[redacted]

[redacted]

Reisk. in Anth. nr. 568. p. 73. Vixit *Marcellus*, quod et *Suidas* tradit l. c. et ex noſtro Epigrammate prodit, Adriano et Antonino imperantibus, et poëma ſcripſit epicum de re medica libris XLII. Vide *Fabric.* Bibl. Gr. T. I. p. 15. ed. *Harl.* — Quaedam ex hoc Epigr. excitavit *Dorvillius* in Sicul. T. II. p. 578. — V. 2. κυδίστοισι. Vat. C. κυδίστου eſt in Ap. *Guy.* et *Rubnk.* Melius *Kuſter.* et *Reisk.* κυδίστοιο. — τετιμένον ἀθανάτοισιν referendum inprimis ad gratiam, qua apud Imperatores floruit. — V. 4. προφερέστατος *Kuſt.* contra Cod. fidem. — V. 7. ἤνεικεν. Vat. — V. 9. βίβλοις ἐν πινυταῖς χειρωνίσι τεσσαράκοντα. Vat. C. in margine: δύο καὶ τ. *Kuſterus* δυοῖν καὶ τ. Noſtrum eſt in Ap. *Rubnk.* et *Guy.* Lectioni, quam contextus membranarum praeſtat, favet lemma, ubi *Marcellus* nonniſi XL libros edidiſſe dicitur, idque aliis quibusdam argumentis firmare conatus eſt *Reiskius*; marginis lectioni favet *Suidas*: Μάρκελλος Σιδίτης, ἰατρός, ἐπὶ Μάρκου Ἀντωνίνου· οὗτος ἔγραψε δι’ ἐπῶν ἡρωϊκῶν βιβλία ἰατρικὰ ΜΒ. Etiam *Eudocia* eum δύο πρὸς τοῖς τεσσαράκοντα libros reliquiſſe ait.

DLXXX. Anth. Plan. p. 376. St. 515 W. Protulit *Fabric.* in Bibl. Gr. T. VI. p. 21. ed. *Harl Bandini* in Catal. Bibl. Laur. T. II. p. 596. In Ariſtidis Smyrnaei laudem, quem cum Demoſthene et Thucydide componit *Thomas* in Ep. T. III. p. 125. In noſtro tetraſticho fidem facere dicitur iis, qui Homerum Smyrnaeum dicant. Similiter *Aeneas Gazaeus* Epiſt. XVIII. ἔστω Σμυρναῖος Ὅμηρος, Ἀριστείδης κοινωνείτω τῆς φιλοτιμίας. — V. 3. „In duobus Planudeae Codd. et Flor. edit. φασὶν γὰρ πᾶσαι. Vulgo φασὶ γὰρ πᾶσαι, quod contra metrum. Prius reponant, quibus non placuerit mea emendatio.“ *Br.* φασὶν ἅμα πᾶσαι habet Cod. Bandini.

DLXXXI. Plan. p. 369. St. 507. W. In Vita Oppiani, quam ex Mſc. Palatino edidit *Ritterſhuſ.* in

[redacted]

Pergamenum faciunt, Juliani Imperatoris amicum. Ejus opera, in quibus veterum medicorum ſcripta adhibuit, recenſet *Suidas* T. II. p. 711. et *Photius* in Bibl. Cod. CCXVI. ſqq. Conf. *Fabric.* Bibl. Gr. T. XIII. p. 353. IX. p. 451. XII. p. 640. ubi hoc Epigr. cum ſequente excitatur. — V. 1. Oribaſius dignus pietate ſive amicitia, quam Julianus in eum declaravit, ſtatuam ei ponendo. Eſt inter Epiſtolas *Juliani* una ad Oribaſium, unde, quanti hunc virum fecerit, intelligitur. — V. 3. οἷα μέλισσα. *Leonid. Tar.* LXXXI. νεάοιδον ἐν ὑμνοπόλοισι μέλισσαν Ἤρινναν, Μουσῶν ἄνθεα δρεπτομέναν. ubi vide not. T. I. P. II. p. 136. Ad diligentiam, qua Oribaſius ingens opus τῶν συναγωγῶν congeſſit, referenda haec.

DLXXXVI. Vat. C. p. 388. Plan. p. 59. St. 85. W. In 1. vſ. antiquiores edd. omnes Ὀρειβασίοιο exhibent, praeter Aſcenſ. ubi eſt Ὀρειβασίου, quod *Steph.* recepit. — δειμαίνουσα. Similiter Magnum medicum timuiſſe dicitur Pluto ap. *Lucill.* Ep. CXXIV.

[redacted]

Apoſt. p. 309. — V. 2. ὑφηνάμενος. Sic Ep. Ἀδεσπ. CCCLXXIII. Thucydides ἱστορίης δημηγόρον ἦθος ὑφαίνων. *Alcae. Meſſ.* Ep. VII. piſcatores ἐκ Μουσέων γρῖφον ὑφηνάμενοι.

DLXXXVIII. Vat. C. p. 387. Εἰς τὴν αὐτὴν τοῦ αὐτοῦ Φιλοστοργίου τοῦ Ἀρειανοῦ καὶ πάσης κακίας πεπληρωμένην· οὐδὲν γὰρ ἄλλο ἱστόρησεν ἢ ψόγον τῶν ὀρθοδόξων. Ducta ſunt haec ex *Photii* Bibl. Cod. XL. de Philoſtorgio: ἐξαίρει τοὺς Ἀρειανίζοντας ἅπαντας· λοιδορίαις πλύνει τοὺς ὀρθοδόξους, ὡς εἶναι τὴν ἱστορίαν αὐτοῦ μὴ ἱστορίαν μᾶλλον, ἀλλ' ἐγκώμιον μὲν τῶν αἱρετικῶν, ψόγον δὲ γυμνὸν καὶ κατηγορίαν τῶν ὀρθοδόξων. Hiſtoria Eccleſiaſtica Philoſtorgii XII. libros complectitur, quorum primae literae conjunctae auctoris nomen efficiunt. Hinc lux Epigrammati noſtro. Ejusmodi luſus exempla laudat, Philoſtorgio non omiſſo, *Menagius* ad *Diog. Laërt.* V. 93. p. 227. — V. 2. τούτους α. λέγους. Vat. C. quod in Ap. Guy. emendatum. *Reiske* συνέγραψα τοιούτους ex conjectura. Noſtrum habet etiam *Godofredus.* — V. 3. εἶπεν ἐφ. Vat. εἶτ' ἐν ε. *Godofr.* εἶπέ τ' ἐφ. margo Apogr. Guy. εἶτ' ἐνεφεξῆς. *Reisk.*

DLXXXIX. Habetur in *Smetii* Inſcriptt. fol. LXX. sq. *Gruterum* p. CCCXCI. *Barth.* Adverſ. L. XLIX. 19. p. 2320. *Gyraldus* in Opp. T. II. p. 259. A. *Joſ. Caſtalio* in not. ad *Rutilii* Itiner. I. 420. Fuſe de hoc diſticho egit *Hagenbuchius* in Epiſt. Epigr. p. 53. et p. 79. ſqq. *Bonadae* Anthol. p. 420. Eidem marmori, ubi hoc diſtichon legitur, inſculpta ſunt quaedam latina, unde intelligitur, Imperatores Senatu petente ſtatuam in foro Divi Trajani Claudiano erigi collocarique juſſiſſe. — V. 1. Claudiani ſtatuam hic ponentes in uno ſimul Virgilium et Homerum poſuerunt. Similis color in Ep. in *Virgilium* in Anth. Lat. L. II. CLXXIII. p. 351.

Maeonium quisquis Romanus neſcit Homerum,
Me legat, et lectum credat utrumque ſibi.

Κλαυδιανόν. *Marlianus* ap. *Graevium* in not. ad *Gruter.* Κλαυδιανῷ contra Marmoris fidem.

¶. 276.] *DXC.* Vat. C. p. 390. cum hoc lemmate: Εἰς βίβλον τακτικὴν Οὐρβικίου ἀπὸ ὑπάτων· ἦν δὲ ἡ βίβλος πόνημα Ἀδριανοῦ βασιλέως· ἤ, ὡς ἄλλοι τινές, Τραϊανοῦ Καίσαρος. Edidit *Salmaſius* ad Script. Hiſt. Aug. T. I. p. 83. *Reiskius* in Anthol. nr. 684. inter Jenſian. nr. 33. Cf. *Grotium* in Mantiſſa Quarta T. III. p. 424. Ex hoc carmine intelligitur, Hadrianum Imperatorem Tacticorum libro, qui in eo laudatur, in bellis fuiſſe uſum; deinde, cum forte in oblivionem abiiſſet, eundem ex tenebris fuiſſe erutum tempore Anaſtaſii, iterumque in rebus bellicis uſum praeſtitiſſe. Plura ex lemmate diſcimus, quod antiqua manu ſcriptum in Codice. Opus illud Tacticorum Hadrianum habebat auctorem aut Trajanum, ut alii; certe ad hos Imperatores referebatur. [redacted]

que nec *Reiskio* diſplicuit, qui in contextu tamen dedit: ἀέρκεό με κρ. κ. ἐγκόμονα βίβλον. — V. 3. ἀεργίη, negligentia otioſorum hominum eum in oblivionem adduxit. — V. 6. κάματες. *Jenſ.* qui καμάτους emendavit. — V. 7. Quae ſequuntur omnia ad Byzantinorum cum barbaris bella referenda ſunt. — V. 10. πετρέων θ' ἐφ. Vat. C. a pr. m. κλονεκάζοντον. *Jenſ.* qui id emendavit. — Iſauri montanus populus. — V. 11. Ἀναστασίου. *Jenſ.* πελέσσω idem quod θήσω. Efficiam, ut omnia Anaſtaſii ſubjiciantur imperio. Sine cauſa idonea *Reiskius* πελάσσω dedit.

DXCI. Vat. C. p. 388. Plan. p. 96. St. 140. W. Inepti verſiculi in *Nonnum* Panopolitanum, poëtam. — V. 2. φοινήεντι. Vulgo. Noſtrum eſt in membranis. Gloriatur Nonnus, ſe Gigantum proelia ceciniſſe; jamque tam poëtae ea, quae celebrant, ipſi efficere dicantur, Gigantas ſe perdidiſſe ait, ἔγχεϊ φοινήεντι, haſtâ, non vera, ſed vocali. — ἤμησα. Verbum ἀμᾷν hoc ſenſu uſurpatum illuſtravit *Valckenar.* in Diatr. p. 225. C. *Metere* ap. Latinos *Drakenb.* ad *Silium.* X. 146. *Burmann.* ad *Val. Flacc.* III. 670. Pro *amputare* dixit *Sophocl.* in Philoct. v. 749. ἀπάμησον ὡς τάχιστα· μὴ φείσῃ βίου. Noviſſimum vocabulum mihi quidem a Philoctetis mente alienum videtur; quippe qui doloribus liberari cupit, non vita privari. Quare vide an legendum ſit: μὴ φείσῃ βίας. i. e. μὴ πεφεισμένως πλῆττε, ἀλλὰ πάσῃ δυνάμει. — Ceterum hoc diſtichon falſo nonnulli de peculiari *Nonni* carmine acceperunt in Gigantum bella conſcripto. Intelligenda eſt potius pars Dionyſiacorum, quae Typhoëi pugnam complectitur. Vide *Fabr.* Bibl. Gr. T. VIII. p. 603. ſq. ed. *Harl.*

DXCII. Multi exhibuerunt. *Reineſ.* in Syntagm. Inſcr. p. 610. *Fabretti* p. 301. *Fleetwood.* p. 199. *Marmora Oxon.* p. 111. ed. nov. *Fabric.* Bibl. Gr. T. IV. p. 617. ed. *Harl.* *Bonada* II. p. 540. ſq. *Grotius*

in Mantiſſa T. III. p. 420. *Claudius Agathemerus*, medicus Lacedaemonius, occurrit in *Vita Perſii*, ſi vera eſt *Reineſii* emendatio, ſic reponentis pro *Agaterno*, in Epiſt. ad Hofmann. p. 538. — V. 3. *ἴσα. Marm.* quod pro *ἴσα* accipiebat *Reineſius, pariter, ex aequali parte, ex dimidia* explicans. — V. 4. *μετ' εὐσεβέων. Virgil.* Aen. V. 733. *non me impia namque Tartara habent, triſtes umbrae; ſed amoena piorum Conſilia, Elyſiumque colo.* Anthol. Lat. T. II. p. 10. *Non ego Tartareas penetrabo triſtis ad undas, Non Acheronteis transvehar umbra vadis.* — Claudius, medicus, occurrit in Inſcr. ap. *Benadam* II. p. 379. et in Muſeo Veron. p. 314.

DXCIII. Apud *Gruterum* p. DCXXXIV. *Boiſſardi* T. IV. 136. *Urſin.* Imag. p. 98. *Fleetwood* p. 207. *Fabric.* Bibl. Gr. T. XIII. p. 90. *Gumpert.* in Fragm. Aſclepiad. Bith. p. 9. In tumulum Aſclepiadis et Veri, ejus filii. Nihil aliunde de hoc homine conſtat, niſi quae ſubſcriptio docet: Α. φοντείῳ φοςτι Ἀσκληπιάδῃ τῷ γένει Ἐφεσίῳ, βιώσαντι ἔτεσιν Μ, μησὶν Β, ἡμέρ. ΚΕ, ἀρ.

[redacted]

[redacted]

Themiſt. Or. I. p. 9. Γ. ſuadet Imperatori τὴν αὑτοῦ ψυχὴν εἰκόνα Θεοῦ κατασκευάσασθαι; hoc philoſophum curare, magis autem in Imperatoris eſſe poteſtate: ὅςτις δὲ ὑπὲρ τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους καὶ δύναται τὰ ἀγαθὰ καὶ προαιρεῖται, οὗτος ἄγαλμα τοῦ Θεοῦ ἀκέραιον. Ut hîc ἔμπνουν ἄγαλμα, ſic βασιλεὺς ἔμψυχος νόμος apud Pythagoreos. Cf. *Diotogen.* ap. *Stobae.* in Flor. XLVI. p. 329. 47. ubi (p. 330. 10.) juſtitiam adminiſtrare et ſuum cuique tribuere οἰκεῖον βασιλέως dicitur, ὥςπερ Θεῷ ἐν τῷ κόσμῳ, ᾧ ἀγεμών τε καὶ προστάτας ἐντί. Sic haec integranda videntur, ubi vulgo Θεῷ habetur, et ᾧ omittitur. In eodem loco mox delendae voculae καὶ τὰ ante κατὰ, unde ortae ſunt. Ibidem: ὁ βασιλεὺς ἀρχὰν ἔχων ἀνυπεύθυνον, καὶ αὐτὸς ὢν νόμος ἔμψυχος, θεὸς ἐν ἀνθρώποις παρεσχημάτισται. Cf. *Themiſtium* Or. V. p. 64. B. — ὅτι. Vat. C. — V. 3. ἰητῆρα. Vat. — V. 4. ἀντί. tuo loco, o ſanctum caput, illum tu nobis reliquiſti animorum medicum. — V. 5. θεράποντα. Ed. Flor. pr. Ald. I. 3.

DXCV. Ex *Bandini* Catalog. Codd. Bibl. Laurent. T. III. p. 129. Scriptum in Paulum Aeginetam eum, cujus VII. de re medica libri extant. — V. 1. πολλὰ μηνίσας. Vide not. ad *Philetae* Fragm. IV. T. I. P. I. p. 389. ſq. — βίβλον ἔτευξα. omnem medicorum artem in uno volumine comprehendi.

DXCVI. „Penes me eſt Cod. Mſt. bonae notae, in quo praeter alia Baſilii extant Naumachica, quae Fabricius edidit Bibl. Gr. T. VIII. p. 136. inde carmen hoc emendatius, quam apud illum legitur, protuli.“ *Br.* — V. 1. δεδιδειγμένοι. *Fabr.* Participium cohaeret cum verbis ἥττησας et ἐξενάριξας v. 6. Tu, qui Romanorum ſapientiae opera et omnem rem militarem ex hiſtoricorum ſcriptis didiciſti, et ab Auguſtis exercitui praepoſitus, Chambdan ſuperaſti et Arabes deviciſti. — V. 2. male ap. *Fabr.* diſtinguitur παρατάξεις, ὁπλιτῶν πτόλεων. ſicuti haec verba laudat etiam *Albert.* ad *Heſych.* v. πρυ-

Mis. T. II. p. 1065. — V. 6. ἐξεναρίζεις. *Fabr.* Χαμβδᾶν. Ducem Arabum fuiſſe ex hoc loco veriſimile fit; an alibi occurrat, ignoro. *Baſilium* quendam invenio Protoſpatharium, qui circa ann. Chr. 956. multa praeclare geſſit contra Arabas in Italia inferiore et Sicilia, ubi Arabum ducem, *Ammar* ſive *Ebn Ammar*, magno proelio fudit. De *Baſilio* conf. ad *Ep. ib.* CCCLXI. — V. 7. δεδαήμεναι. Si rei navalis peritus fieri cupis. Cum genitivo *Apollon. Rhod.* L. I. 147. Κάστορά τ' ὠκυπόδων ὦρσεν δεδαημένον ἵππων. — V. 8. εὐκλέ' ἀμήσεαι. *Fabr.* — ¶. 278.] V. 9. κατ' αἶσαν. ita ut par eſt i. e. diligenter. — V. 10. σοῖσιν. *Fabr.* — V. 11. βασιλεῖς πεδίον Κρήτης. Cretam inſulam Arabes occuparunt duce Abu Caab, anno Chr. 823. Vid. Scriptor. poſt *Theophanem* L. II. p. 46. ſqq. *Cedren.* p. 506. ſq. Hanc inſulam eorum manibus eripuit Nicephorus Phocas anno Chr. 960. Cf. *Meurſii* Cretam L. III. c. 7. — V. 12. Καρχηδονίων. Etiam hoc de Arabibus accipiendum videtur, qui tum omnem illam oram tenebant, quae olim in Carthaginienſium poteſtate fuerat.

[redacted]

Ἀναζαρβοῦ i. e. origines Anazarbae. Anth. *Reisk.* nr. 701. p. 133. inter Jenſiana nr. 51. — V. 1. Ἀσκληπιάδης. Vat. C. in quo nomine metri vitium pronuntiatione emolliendum eſſe cenſet *Reiskius.* Qui, quod apud *Holſtenium* Ἀσκληπιὸς legi ait, fallitur. In eodem nomine aberrarunt librarii in *Sophocl.* Philoct. v. 1333. καὶ τῶν παρ' ὑμῖν ἐντυχὼν Ἀσκληπιαδῶν. ubi *Toup.* Emend. in Suid. p. 110. Ἀσκληπιῶν repoſuit, idem eſſe Ἀσκληπιὸς et Ἀσκληπιάδης contra *Heathium* affirmans in Praefat. ad P. III. Emend. in Suidam. cujus rationibus ſubſcribit *Musgravius*, quem conf. ad *Euripid.* Suppl. v. 715. — V. 2. Ἀναζαρβοῦ. Vat. In marg. Ap. Guy. *an* Ἀναζάρβα? Ἀνάζαρβος hanc urbem appellavit *Suidas* T. I. p. 163. Cf. *Eckhel.* Doctrin. Num. T. III. p. 41.

DXCIX. Vat. C. p. 226. Plan. p. 289. St. 427. W. In Gorgiam quendam Cynicum. — V. 1. „Γοργίου ἡ κεφαλή. Sic recte optimus Planudeae codicum; vulgo omiſſus articulus.“ *Br.* In membr. Γοργίου ἡ κεφαλὴ κεναί. — V. 2. οὐκ ἔτι et ἀπὸ μ. Vat. C. Ut acumen hujus diſtichi recte percipias, tenendum, crebrius ſputum ejicere naſumque emungere, veteribus turpius fuiſſe viſum, quam nobis. De Perſis *Varro* ap. *Nonium* in *Siccus*: *Perſae propter exercitationes pueriles modicas eam ſunt conſecuti corporis ſiccitatem, ut neque ſpuerent, neque emungerentur.* *Xenoph.* in K. Π. 1. 3. 16. αἰσχρὸν μὲν γὰρ ἔτι καὶ νῦν ἐστι Πέρσαις καὶ τὸ ἀποπτύειν καὶ τὸ ἀπομύττεσθαι. Quod illi honeſtatis cauſa vitabant, Graeci Romanique raro feciſſe videntur, ne offenſioni eſſent aliis; exſpuere enim ſolebant, cum rem abominandam et averruncandam vidiſſent. Vide quae de hac re docte diſputavit *Boettiger im Journal der Moden* 1798. Novbr. p. 611. ſqq.

DC. Plan. p. 376. St. 515. W. In laudem Calliſti rhetoris, quem poëta Mercurio, eloquentiae praeſidi, comparat. — V. 1. λογίῳ. *eloquenti.* ἔστι δὲ καὶ λόγιος

ὁ λόγων ἔφορος. *Thom. Mag. Liban.* Epiſt. LVII. Μαθόντες τε καὶ πᾶσι λογίοις θεοῖς. *Ariſtides* Or. de Rhet. I. καλῶ δ' ἐπὶ τούτῳ τῷ τολμήματι καὶ Ἑρμῆν λόγιον. De Mercurio, *ſermonum Deo* (*Servius* ad Aeneid. II. 293.), vide *G. Cuperum* Obſſ. I. XI. p. 82. *Wetſten.* ad N. T. II. p. 543. *Wyttenb.* in Epiſt. crit. p. 37. Clarum oratorem Ἑρμοῦ λογίου τύπον vocat *Julian.* Orat. VII. p. 237. C. quae comparatio haud infrequens, ut exempla docent a *Creſollio* allata in Theatr. Rhetor. I. 9. Theſaur. Gron. T. X. p. 44. ſq.

DCI. Anth. Plan. p. 377. St. 515. W. Ludibrii cauſa hi verſus videntur ſcripti in Phyrmos, patrem et filium, rhetores, quorum vel ipſum nomen, a φυρμὸς, *confuſio*, derivatum riſui movendo aptum. *Brodaeus* auctorem expreſſiſſe putat verſum *Aeſchyli* in Agam. v. 292. φρυκτὸς δὲ φρυκτὸν δεῦρ' ἀπ' ἀγγάρου πυρὸς Ἔπεμπεν. neſcio quam vere. *Huetio* p. 35. in mentem veniebat ſcribere Φίρμος με Φίρμον, quo quid lucremur, non video. — πυρφόρος quo ſenſu h. l. ſit poſitum, minus apertum.

[redacted]

Laërtium VI. 69. cum dicto Diogenis, ibi allato: Εἰσελθὼν εἰς διδασκάλου, καὶ Μούσας μὲν ἰδὼν πολλάς, μαθητὰς δὲ ὀλίγους, Σὺν θεοῖς, ἔφη, διδάσκαλε, πολλοὺς μαθητὰς ἔχεις. Similiter Stratonicus citharoedus ap. *Athenae.* L. VIII. p. 348. D. διδάσκων κιθαριστάς, ἐπειδὴ ἐν τῷ διδασκαλείῳ εἶχεν ἐννέα μὲν εἰκόνας τῶν Μουσῶν, τοῦ δὲ Ἀπόλλωνος μίαν, μαθητὰς δὲ δύο, πυνθανομένου τινός, πόσους ἔχοι μαθητάς, ἔφη, Σὺν τοῖς θεοῖς δώδεκα. Ariſtidem, qui hîc notatur, non illuſtrem illum Smyrnaeum eſſe rhetorem, ſed juniorem quendam, jam alii monuerunt.

DCIII. Plan. p. 369. St. 508. W. Scriptum videtur in Georgium Piſidam, verſificatorem ſui aevi foecundiſſimum. Quae ex ejus carminibus ſuperſunt, eum tanta laude, quanta ei hoc diſticho tribuitur, neutiquam dignum eſſe docent.

DCIV. Servatum in *Thucydidis* Hiſtoria L. VI. 54. p. 412. Piſiſtratus, Hippiae ejus, qui aliquamdiu tyrannidem inter Athenienſes exercuerat, filius, cum Archon eſſet Athenis, duodecim Deorum aram dedicavit in foro, et aliam Apollinis in templo Pythio. Pythium autem erat templum a Piſiſtrato exſtructum. Illi arae inſculpta fuit inſcriptio, *Thucydidis* aevo ſuperſtes adhuc, quamvis literis evaneſcentibus, ἀμυδροῖς γράμμασι. — V. 2. ἐν τεμένει Πυθίου. Vid. de hoc templo *Meurſium* in Piſiſtr. c. IX. et in Athen. Attic. II. 12.

DCV. Ex *Diogene Laërtio* VIII. 49. In Pythagoram, Samium, Cratis filium, pugilem, de quo vide, quae dicta ſunt ad Ep. *Theaeteti* VI. T. II. P. II. p. 244.

DCVI. Servavit *Plutarchus* in Vita Timol. c. 31. T. II. p. 138. ed. *Bry.* unde apparet, hoc diſtichon *Mamerci* eſſe, Catanaeorum tyranni, ejusdemque poëtae tragici, qui illud ſcutis mercenariorum Timoleontis, a Carthaginenſibus devictorum, inſcribendum curavit. *Mamerci* mortem *Plutarchus* enarrat c. 34. — V. 1.

ὀστρειογρ. Haec ſcuta pretioſiſſima, purpurâ, auro, ebore et electro diſtincta, nos vilibus noſtris ſcutis cepimus. Charidemus, Athenienſis, ap. *Curtium* L. III. 2. quem ille ad Demarati Herodotei exemplar formavit, Darium, copiarum ſuarum et multitudine et magnificentia gloriantem, monens: *Hic tanti apparatus exercitus, haec tot gentium et totius Orientis excita ſedibus ſuis moles, finitimis poteſt eſſe terribilis: nitet purpura auroque, fulget armis et opulentia, quantam qui oculis non ſubjecere, animis concipere non poſſunt. Sed Macedonum acies torva ſane et inculta, clypeis baſtisque immobiles cuneos et conſerta virorum robora tegit.* — χρυσελεφαντηλέκτρους eſt ex emendatione *Xylandri*, cum antea legeretur χρυσελεφαντεπηλέκτρους. Aurei clypei paſſim commemorantur, quorum exempla collegit *Caryophilus* de Veter. Clyp. p. 13. ſq.

DCVII. Servatum a *Plutarcho* in Vit. Marcell. c. 30. T. II. p. 281. ed. *Bry.* qui ex *Poſidonio* tradit, hoc Epigramma inſcriptum fuiſſe ſtatuae Claudii Marcelli,

[redacted]

DCIX. Ex *Plutarchi* Vita Arati c. 14. T. IV. p. 325. ed. *Bry.* Inſcriptum fuit hoc Epigramma ſtatuae ex aere, ab exulibus, quos Aratus revocaverat, ei collocatae. *Reiskius* quaedam in hoc Epigrammate absque neceſſitate novavit. — V. 1. βουλάς. Vulgo. Prudentia et fortitudo Arati, et pugnae ab eo pro Graecorum libertate ſusceptae, Herculis columnas attingunt. πλάζεται i. e. πελάζεται. Vide *Wakefield* in Sylv. crit. IV. p. 220. *Heyn.* ad *Homer.* ιλ. φ. 269. T. VIII. p. 165. Vulgo πλάθεται, quod a cl. editore mutatum eſt, qua auctoritate quave de cauſa, ignoro. *Herculis columnas attingere* dicuntur ea, quae ultimum attigerunt terminum, ultra quem progredi nefas. *Pindar.* Olymp. III. 77. νῦν γε πρὸς ἐσχατιὰν Θήρων ἀρεταῖσιν ἱκάνων ἅπτεται οἴκοθεν Ἡρακλέος σταλᾶν. Idem Iſthm. IV. 18. ἠνορέαις δ' ἐσχατιαῖσιν οἴκοθεν στάλαισιν ἅπτονθ' Ἡρακλείαις. Plura collegit Ill. *Heynius* p. 53. Male igitur ii, qui noſtrum locum ſic interpretantur, quaſi Arati gloria usque ad Herculis columnas celebrata eſſe dicatur. *Reiskius* argutae ſententiae, ejus ingenio obverſantis, ſpecie corruptus, corrigendum cenſebat: καὶ ἁ ὑπὲρ Ε. ἀλκὰ τοῦδ' ἀνδρὸς στάλᾳ πλάθεται Ἡρ. hoc ſenſu: Sapientia et providentia Herculis et labores ejus et fortitudo pro Graecia inſumta, vera imagine expreſſa cernitur in hac hujus viri, Arati, imagine. — V. 5. σωτῆρος, σωτῆρσι θεοῖς. Illuſtrium virorum ſtatuae Diis dedicabantur, in quorum fano collocati, majorum Deorum viderentur clientes et miniſtri. Vide Ep. ἀδεσπ. DLIV. Dedicat. Triop. v. 30. in Stat. Regill. v. 6. 7. ibique not. σωτῆρος nomen, quod Diis, Jovi inprimis tribui ſolebat, paſſim ad homines translatum eſt. Arato defuncto Sicyonii locum ei conſecrarunt, eumque ὥσπερ οἰκιστὴν καὶ σωτῆρα τῆς πόλεως ἐκήδευσαν· καὶ καλεῖται μέχρι νῦν Ἀράτειον, καὶ θύουσιν αὐτῷ θυσίαν — καὶ τὴν θυσίαν ἐκείνην Σωτήρια προσαγορεύουσι· τὴν δὲ τοῦ μηνὸς, ἐν ᾧ γενέσθαι τὸν ἄνδρα διαμνημονεύουσι·

τῆς μὲν οὖν προτέρας ὁ τοῦ Διὸς τοῦ Σωτῆρος κατήρχετο θυηπόλος, τῆς δὲ δευτέρας ὁ τοῦ Ἀράτου. *Plutarch.* l. c. C. LIII. Poſt ſuperatum Pompejum effigies Caeſaris publice propoſita, ὡς σωτῆρος τῆς πατρίδος. *Appian.* Bell. Civ. II. p. 494. — V. 6. δαίμον' ἴσον. i. e. eandem fortunam, ſortem. Debetur haec lectio *H. Stephano*; nam in antiq. edd. eſt δαίμονι σῷ. *Solanus* tentavit δαιμονίην; *Reiske* δαίμονα σόν, genium tuum, fauſtum illum et proſperum, aut δᾶμον ἴσον i. e. τὴν τῶν δημοτῶν ἰσότητα. Nihil horum valde arridet. Quid ſcriptum fuerit a poëta, non definio; non tamen ineptum foret legere:

ὅτι πατρίδι τῇ σῇ
ἁρμονίαν, θιῶν τ' ἄπασας εὐνομίαν.

Plutarch. in Vit. Arati c. XIV. πόνῳ πολλῷ καὶ μεγάλαις πραγματείαις κατειργάσατο καὶ συνήρμοσε φιλίαν καὶ εἰρήνην τοῖς πολίταις. Idem c. II. ἡ Σικυωνίων πόλις ἐπεὶ τὸ πρῶτον ἐκ τῆς ἀκράτου καὶ δωρικῆς ἀριστοκρατίας, ὥςπερ ἁρμονίας συγχυ-

[redacted]

ταῦτα δ' ὁμοῦ φθεγγομένων ἐξεμάρανε χρόνος. *Julian. Aeg.* Ep. V. ἀλλὰ μαραίνει 'Ο χρόνος ὀρτύζων σήν, βασίλεια, χάριν.

DCXII. Ex Marmor. Oxon. p. III. Comparandum inprimis Ep. CCCLXXV. ubi ejusdem Cleadae, ſacrorum Lernaeorum antiſtitis, nomen occurrit. Hic Cleadas, Erotii filius, ejusque in miniſterio Cereris et Proſerpinae ſucceſſor, patris imaginem domi ſuae dedicat. — V. 3. ᾧ ἦν. Cleadas eodem, quo pater, munere in ſacris Lernaeis fungebatur.

Lect. p. 286.] *DCXII.*[b] Ex Gruteri Inſcriptt. p. MXCVIII. nr. 6. *Fleedwood* p. 145. 3. In ſtatuam ὑπάρχου cujusdam, quam Callinicus, civitate Cretenſium jubente, prope praetorium collocaverat. — V. 1. κάθηρε. *Gr.* et *Fleetw.* — ἐς πόλιν jungendum videtur cum ἁγνοῦ, qui ſe in Cretenſium civitatem probum praeſtitit et incorruptum. — V. 2. ἔθηκε *Fleetw.* vitioſe. Ipſa imago loquitur. ἔθηκα νέην. urbem inſtauravi. — V. 4. τοῖς ἀδίκοισι. omiſſo δ' *Fleetw.* — V. 5. δόγμασι. Idem. — V. 6. Ἰλλυρίδος. Ex Illyria igitur praefectus ille fuit, quem Cretenſes ſtatuae honore dignabantur. — δεύτερον ἠέλιον frequens ap. hos poëtas et ſophiſtas comparatio. Cf. not. ad *Paul. Sil.* Ep. LXXXVIII. T. III. P. I. p. 191. Huc facit *Themiſt.* Or. XI. p. 150. B. ὥσπερ παμμέγας ἥλιος ἢ ὁ τοῦ ἡλίου δημιουργός, ἐμπνεῖ μὲν τοῖς ζώοις τὴν ψυχήν, ἐμπνεῖ δὲ τοῖς φυτοῖς, — οὕτω καὶ ὁ μέγας βασιλεὺς ἀνίστησι μὲν τὰς μείζους, ἀνίστησι δὲ καὶ τὰς ἐλάττους, τὰς δὲ μετάγει εἰς κάλλος, τὰς δὲ ἐξάγει εἰς μέγεθος. Conſ. Eund. Or. XXVI. p. 330. D. Solis commemorationem ap. hunc ſcriptorem obliteratam hac occaſione revocabimus, Or. III. p. 42. B. ἐπευφημεῖ δὲ ἅπασα γῆ τε καὶ θάλασσα· ὁ δὲ ὕμνος ἐμπίμπλησιν ἁρμονίας ἅπαντα μὲν φῦλα ὁμοῦ, ἅπαντα δὲ ἑσπέρια γένη· αἱ νίκαι δὲ ἡ δίω συνανασχοῦσαι καὶ συνδραμοῦσαι λαμπρῶς ἄχρι τῆς ἑσπέρας, συγκαταίρουσι τῷ βασιλεῖ εἰς τὴν μητρόπολιν τῶν τροπαίων. Scribendum una litera leviter immutata: αἱ νίκαι δὲ ἡλίῳ συν-

De plurimis circa Laodicen fabulis vide Ill. *Heynium* ad Homer. T. V. p. 244. Fuerunt in his haud pauca προοιμηρικά, qualis eſt illa ap. *Parthen.* c. XVI. ubi p. 44. legendum: Περσεὺς δὲ — πάσῃ μηχανῇ ἐπήει (vulgo ἐπεὶ) τὸν Ἀκάμαντα καὶ εἰς Δάρδανον ἀφικέσθαι πεῖθει. — V. 4. Μάξιμος. Deſignari putabat *Brodaeus* Maximum quendam ap. *Ariſtidem* commemoratum. Fruſtra eum in hujus rhetoris operibus quaeſivi.

DCXV. Vat. C. p. 241. Plan. p. 236. St. 342. W. In Laërtis tumulum, temporis progreſſu detrimenta paſſum. — V. 1. 2. laudat *Suidas* in ψήχειν. T. III. p. 705. Multa in hanc ſententiam dicta apud veteres obvia. *Plutarch.* T. II. p. 2. D. ubi, quantum conſtantia poſſit efficere, docens, σταγόνες, inquit, ὕδατος πέτρας κοιλαίνουσι, σίδηρος δὲ καὶ χαλκὸς ταῖς ἐπαφαῖς τῶν χειρῶν ἐκτρίβονται. quae ex eodem fonte ducta eſſe dixeris, quo Lucretiana L. I. 312. *Quin etiam multis Solis redeuntibus annis Annulus in digito ſubter tenuatur habendo: Stillicidi caſus lapidem cavat: uncus aratri Fer-*

[redacted]

τείρῃ κοιλαίνει ῥανὶς ὕδατος ἐνδελεχείῃ. *Bion.* ap. *Stobae.* *Grotii* p. 131. ἐκ Θαμινῆς ῥαθάμιγγος, ὅκως λόγος, αἰὲν ἐείσας χὰ λίθος ἐς ῥωχμὰν κοιλαίνεται. — V. 2. δαπάνῃ. Ed. β Flor. pr. Ald. 1. Aſcenſ. — ¶. 282.] V. 4. λείπεται. Vat. C. — V. 5. Nunquam tamen ipſius herois nomen peribit, quod immortalia carmina aeternitati commendarunt. Vide in hanc ſententiam laudata ab Interprett. *Horatii* III. Carm. XXX. *Ovid.* Amor. I. XV. 31. *Ergo, cum ſilices, cum dens patientis aratri, Depereunt aevo, carmina morte carent.* Id. III. Amor. IX. 28. ſqq. *Propert. III.* El. I. 55.

Fortunata meo ſi qua es celebrata libello,
Carmina erunt formae tot monumenta tuae.
Nam neque Pyramidum ſumtus ad ſidera ducti,
Nec Jovis Elaei coelum imitata domus;
Nec Mauſolei dives fortuna ſepulcri
Mortis ab extrema conditione vacant.
Aut illis flamma, aut imber ſubducet honores,
Annorum aut ictu pondera victa ruent.
At non ingenio quaeſitum nomen ab aevo
Excidet, ingenio ſtat ſine morte decus.

ὠδῆς ἀμβλύνειν. vim carminum imminuere. *Julian. Aeg.* Ep. X. χρόνος ὄμματος αὐγὴν ἀμβλύνας. *Aeſchyl.* VII. c. Theb. 849. θέσφατ' οὐκ ἀμβλύνεται. Idem Eumenid. v. 230. ἀλάστορα Οὐ προστρόπαιον, οὐδ' ἀφοίβαντον χέρα, Ἀλλ' ἀμβλὺν ἤδη. *Suidas:* Ἀμβλύνω· τὸ ἐκλύω. Ὁ δὲ ἐπιπολὺ διῆγε τὸν πόλεμον, ἀμβλύνων τὴν τοῦ πολεμίου ὀξύτητα χρονίαις τε καὶ μακραῖς τοῦ ἔργου τριβαῖς.

DCXVI. Vat. Cod. p. 227. Plan. p. 237. St. 343. W. In Achillis tumulum in maris litore. V. 1. 2. laudat *Suidas* in ῥηξήνορες, T. III. p. 258. — V. 2. Τρώων δεῖμα. Trojanorum terror, etiam eorum, qui ipſum

exhibui.“ *Br.* — V. 2. μαρνάμενος. Vat. C. et *Philib. de la Mare* nr. IX.

DCXXII. Vat. C. p. 227. „Ex Ariſtotelis Peplo deſumtum videtur hoc diſtichon, quod protulit ad *Suidam* T. I. p. 472. Kuſterus, ubi pravam Codicis lectionem πόλιος attentior quis facile emendaſſet. Conf. *Ariſtotelis* duo diſticha T. I. p. 179.“ *Br.* *Reisk.* Anthol. nr. 567. p. 73. Alterum verſum bis excitat *Suidas* in γενεά. T. I. p. 472. et in τριγέρων. T. III. p. 502. ubi *Kuſteri* errorem ſuſtulit *Toupius* Emend. in Suid. p. 490. comparans Ep. ἀδεσπ. CCCCVII. ἔθανε χ᾽ ὁ τριγέρων πόλιος.

DCXXIII. Vat. Cod. p. 252. Anth. *Reisk* nr. 583. p. 79. Servavit *Plutarch.* in Vita Themiſt. T. I. p. 247. ed. *Bry.* et *Athenaeus* L. XIII. p. 576. C. ex *Amphicrate* ἐν τῷ περὶ ἐνδόξων ἀνδρῶν. de quo ſcriptore vide inprimis *Ruhnken.* ad *Longin.* n. τ. p. 245. — V. 1. Θρῆσσα. *Plutarch.* — γυνὴ γένος. *Athen.* haud male. Hanc

[redacted]

Τοὺς δέ ποτε φθιμένους ὑπὲρ Ἑλλάδος ἀντία Μήδων,
Μητρόπολις Λοκρῶν κεύθει Ὀπουντία . . .

In Codicibus legitur μητρόπολιν Λ. κεύθει νόμων Ὀπόεις. Cod. Florent. κεύθει Ὀπόεις, depravato vocabulo omiſſo. *Xylander* in vulgata lectione nihil magnopere deſiderans, ad verſum implendum γῆ addidit. Hoc in γᾶ mutatum probavit *Olivetus* ad *Ciceron.* Tuſc. Diſp. I. 42. ubi hoc diſtichon *Simonidis* Epigrammati XXIX. ſubjungendum exiſtimat ſine cauſa idonea. *Palmerius* in Geogr. Ant. p. 529. χθὼν ſupplet. Utraque emendatio implet quidem verſum, ſed elegantiorem non efficit. Sic, ut *Brunckius* edidit hunc verſum, eum repraeſentat *Stephanus* in Append. Plan. ex Cod. Mediceo, quo *Gronovius* quoque uſus eſt in Var. Geogr. p 529. κεύθει δμοῦ Ὀπόεις. Sed verior fortaſſe lectio latet in depravatis ſyllabis κεύθει νόμων Ὀ. ut alii Codd. habent, nimirum κεῦθε (praetulerim κεῦθεν) ὅλων Ὀπόεις. quod *Heringa* invenit in Obſſ. crit. p. 143. *Hos, qui olim occubuere pro Graecis contra Medos pugnantes, tegit metropolis Locrorum cunctorum Opus.* Λοκρῶν ὅλων, quia plures Locrorum gentes, cognominibus diſtinctae; harum omnium Opus metropolis habita eſſe videtur.

DCXXVI. Servavit *Pauſan.* L. VI. p. 416. In Chilonem Achaeum, Patrenſem, in ſummis Graecorum certaminibus plus ſemel coronatum. Sepulcrum ei Achaei publice exſtruxerant. Eum bellica virtute claruiſſe, ex hoc Epigrammate patet; ſed utrum in pugna ad Chaeroneam una cum Achaeis pugnaverit, an ei proelio interfuerit, quo Graeci ad Lamiam cum Antipatro conflixerunt, *Pauſaniae* non conſtabat. Pugna ad Lamiam pugnata eſt Ol. CXIV. 2. Ei ex omnibus Achaeis unum Chilonem Patrenſem interfuiſſe, narrat *Pauſan.* VII. 6. p. 537. — V. 1. Μουνοπάλης. Sic emendavit *Camerar.* Vulgo μοῦνος πάλῃ. *Huetius* p. 79. ma-

lebat, μουνοπάλῃ. *Heſych.* Μουνοπάλαι· οἱ μόνῃ πάλῃ νικῶντες.

¶. 284.] *DCXXVII.* Relatum in Append. Plan. p. 503. St. 9. W. ex *Demoſthenis* Orat. pro Corona. T. I. p. 322. ed. *Reisk.* Inſcriptum ſepulcro eorum, qui in pugna ad Chaeroneam ceciderant. — V. 2. ὕβριν ἀπεσκέδασαν. Macedonum ſuperbiam retundere conabantur. Sic haec accipienda *de conatu*, quem Dii irritum fecerunt. Hanc vim verborum multi notarunt poſt *P. Leopardum* VII. Emend. 7. Cf. *Taylor* ad *Lyſiam* p. 146. *Brunck.* ad *Sophocl.* Oedip. T. 1454. — ἀποσκεδάζειν *depellendi* ſignificatione, ut Ep. ἄδεσπ. CCCCXL. ἀλλήλων νεῦσον ἀπεσκέδασαν. *Macedon.* Ep. IV. ὕπνον ἀποσκεδάσας. *Theognis* v. 863. ἀπὸ μὲν χαλεπὰς σκεδάσεις μελεδῶνας. — V. 3. καὶ δείματος. Vulgo. δείγματος in mentem venit *Marklando*, quod foret *ſpeciminis cauſa*; ſenſu ab hoc loco alieniſſimo. Vulgatam ſic interpretabatur *Wolfius*: διὰ τὸ, τὴν μὲν ἰδίαν ἀρετὴν διαφυλάξαι, δεῖμα δὲ τοῖς πολεμίοις ἐμποιῆσαι. *Schol.* ap. *Taylor.*: φόβον οὐ εἶχον ὑπὲρ τῆς πα-

[redacted]

noſtro Epigrammate expreſſum dixeris Ep. *Juliani Aeg.* III. Ἑλλάδα νικήσασαν ὑπέρβιον ἀσπίδα Μήδων Λαῒς θῆκεν ἑῷ κάλλεϊ ληϊδίην. — V. 3. Κόρινθος. Laïdem, Hyccarae in Sicilia natam, cum Philoxeno, nobili Dithyramborum poëta, Corinthum veniſſe, ibique multos, qui eam amarent, habuiſſe, tradit *Schol. Ariſtoph.* in Plut. 179. Hinc a multis Corinthia appellatur. Cf. *Burmann.* ad *Propert.* p. 249. Monimentum ejus, Corinthi politum, commemorat *Pauſan.* L. II. p. 115. Cf. *Athen.* L. XIII. p. 589. C. — V. 4. Θετταλικοῖς. *Athenaeus* l. c. ex Polemone Periegeta narrat, Laïdem, a Theſſalo quodam juvene amatam, Theſſalicarum mulierum ſuccubuiſſe invidiae, et ab iis in Veneris templo interfectam eſſe. Eadem fere narrat *Plutarch.* T. II. p. 768. A. *Suidas* in χελώνη. T. III. p. 663.

DCXXIX. Append. Plan. p. 537. St. 14. W. ex *Plutarchi* Vit. Lyc. T. I. p. 113. ed. *Bry.* et in Apophthegm. Lacon. T. II. p. 217. F. *Bonada* p. 336. Scriptum eſt in viros quosdam, qui contra tyrannum, neſcio quem, fortiter pugnantes, occubuerunt. Ad quam hi-

[redacted]

qui, cum obſidis loco apud Decium eſſet, ab hoc Imperatore contra jus gentium occiſus ſit. Quum *Chryſoſtomus* infelicem illum hominem ſignificet tantum, non nominet, nec aliunde quidquam de ſeriore illo Abgaro conſtet, ſatis apparet, omnem illam conjecturam, quamvis ſpecioſe a *Triſtano* exornatam, infirmiſſimam eſſe.

DCXXXII. Ex *Gruteri* Inſcr. p. CLXIII. *Fleetwood.* p. 112. *Bonada* p. 189. *Trebellius Pollio* in XXX Tyrannor. Vit. T. II. Script. Hiſt. Aug. p. 278. *Hunc eundem Aureolum Claudius, interfecto jam Gallieno, conſilio habito, apud eum pontem interemit, qui nunc pons Aureoli nuncupatur, atque illic, ut tyrannum, ſepulcro humiliore donavit. Extat etiam Epigramma graecum in hanc formam:*

Donat ſepulcro victor poſt multa tyranni
Proelia jam felix Claudius Aureolum:
Munere perſequitur mortali, et jure ſuperſtes

[redacted]

τῷ γ' ἂν καὶ ζωήν.

ſubaudito ἔδωκα. *cui quidem vel vitam conceſſiſſem*, modo milites permiſiſſent. — V. 4. ἐπιφήτοις legitur in marm. quod *Salmaſius* emendavit, hoc ſenſu: *Sed milites noluerunt, qui omnibus probroſis et infamibus tyrannis ſemper infeſti infenſique, Aureolum, injuſſu Claudii, interfecerunt.* ἐπίῤῥητον. αἰσχρόν. ἐπίψογον. ἐπίῤῥητος, ἐπὶ κακῷ λεγόμενος, ἐπ' αἰσχρότητι. *Heſych.* Rem confirmat *Zoſimus* L. I. 41. p. 54. Αὐρέολος — παραδοὺς ἑαυτὸν, ὑπὸ τῶν περὶ τὸν βασιλέα στρατιωτῶν ἀναιρεῖται, τῇ διὰ τὴν ἀπόστασιν ἐχομένων ὀργῇ. — V. 5. κεῖνος. Claudius. και αιματος ειχατ. Marm. quod *Caſaubonus* ita emendavit, ut ap. *Brunckium* legitur: *corporis reliquiis juſtum honorem denegare reveritus.* Notandum ὀπίζων pro ὀπιζόμενος. — V. 6. στέψατο. *Flectit.* Attigit hunc locum *Salmaſius* in Exercit. Plin. p. 31. E.

DCXXXIII. Vat. C. p. 442. Plan. p. 12. St. 22. W. „In quendam, qui matrem ſuam ſtupraverat. Male vulgo in lemmate legitur μητρυιάν." *Br.* Hoc emendavit *Huetius* p. 5. Male *Brodaeus*: *Qui ſuſtulerat novercam.* In membr. lemma eſt: Εἰς Πέρσην μητροφθόρον. cujus auctor ſpectabat fabulam de Perſarum cum matribus conjugio, unde liberos procreatos nobiliſſimos cenſeri tradit *Philo* de Spec. Legg. p. 778. Cf. *Briſſon.* de Regno Perſar. L. II. 155. ſq. p. 493. *Menag.* ad *Diog. Laërt.* Prooem. p. 6. et *Interpp. Catulli* XC. — V. 1. θάπτε. Vat. — V. 2. γῆ πάντων μήτηρ μητροφθόρον Vat. quae mihi verborum collocatio vulgato ordine videtur elegantior.

DCXXXIV. Vat. C. p. 241. Plan. p. 206. St. 300. W. Androtion quidam ſibi et ſuis ſepulcrum exſtruxerat, cum votis, ut, ordine naturae ſervato, ſeniores priores in illud deſcendant. Sepulcrum loquitur. Vertit *Auſonius* in Epitaph. XXXVII.

[redacted]

Me ſibi et uxori, et natis commune ſepulcrum
Conſtituit ſeras Carus ad exſequias.
Jamque diu monumenta vacant: ſitque iſta querela
Longior; et veniat ordine quisque ſuo,
Naſcendi qui lege datus; placidumque per aevum
Condatur, natu qui prior, ille prior.

— V. 2. οὐδ' ἐγώ. Vat. C. et ſic mallet *Dorvill.* ad *Charit.* p. 76. — V. 4. τοὺς προτέρους, πρότερον ſuſpicabatur *Wetſten.* qui hoc Epigr. excitat ad Euang. Lucae XXIII. 53. p. 821. *Ovid.* I. Heroid. 101. Penelope de Telemacho: *Di, precor, hoc jubeant, ut, euntibus ordine fatis, Ille meos oculos comprimat, ille tuos.* *Statius* L. V. Sylv. I. 181. *Linquo equidem thalamos (ſalvo tamen ordine) moeſti, Quod prior exegi longa potiora ſenecta Tempora.* *Gregor. Theol.* Ep. LII. in *Murator.* Anecd. p. 49.

Σχέτλιός ἐστιν ὁ τύμβος· ἔγωγε μὲν οὔποτ' ἐώλπειν,
ὥς ῥα κατακρύψῃ τοὺς πυμάτους προτέρους·

[redacted]

DCXLIII. Vat. C. p. 305. Plan. p. 275. St. 398. W. »Inepte Planudes verſus hos retulit in Libri III. caput εἰς ποιητάς, homonymia deceptus. Vide Heſych. in σάρδιον.« et Salmaſ. in Plin. p. 72.« *Br.* Lemma in membr. Ἀδέσποτον. Εἰς Σοφοκλέα, οὐ τὸν τῆς τραγῳδίας γράψαντα, ἀλλά τινα ἄλλον. — V. 1. Ἄιδος ἔρβην Vat. C. pro ἐρέβην procul dubio. — V. 2 »Vulgo εἰ δέ τι σαρδῴῃ, pro quo ſcripſi εἰςέτι σαρδῴου. Poſterius bene. Sed in membranis εἴδατι, quod omnino praeferendum, εἴδατι Σαρδῴου σελίνοιο. *eſu ſardoniae.*« *Br.* In membr. eſt Σαρδῴω. Σαρδώου emendavit *Anonym.* Bibl. Bodl. — Herba ſardoa, ſive *apiaſtrum venenatum, ſiquis comederit, nervos contrabit, rictu diducit ora, ut, qui mortem oppetunt, facie ridentium intereant.* Solin. c. IV. p. 13. E. Idem tradit *Heſych.* l. c. Cf. *Martin.* Lex. Phil. T. II. p. 545.

DCXLIV. Vat. C. p. 293. Edidit *L. Holſten.* ad *Steph. Byz.* v. Θαυμακία. p. 133. et *Berkel.* ad eund. *Reisk.* in Anth. nr. 751. p. 154. inter Jenſian. nr. 100. Epigramma optimae notae in Derxiam quendam Theſ-

[redacted]

maſio auſcultare non debebam; genitivi flexus eſt doricus.“ *Br.* In Apogr. Gothano perſpicue ἀοῦς ſcriptum, nec aliter in aliis apogr. quae mihi videre contigit. — V. 2. ἄνυσε. confecit, abſumſit. — Αὐσιδίκας. Vat.

DCXLVI. Vat. C. p. 284. Εἰς Κλεόδικον, υἱὸν Νικαιδέος. Edidit *Dorvill.* ad *Charit.* p. 350. *Reisk.* in Anth. nr. 713. p. 139. inter jenſ. nr. 63. — V. 1. σελάνας δρόμοι. Nondum tibi luna tres annos impleverat. Poſt tres annos peractos coma detondebatur pueris tertio Apaturiorum die, hinc κουρεῶτις appellato. *Proclus* in Timae. Plat. p. 27. ἡ δὲ τρίτη κουρεῶτις· ἐν ταύτῃ γὰρ τοὺς κούρους ἐνέγραφον εἰς τοὺς φράτορας τριετεῖς καὶ τετραετεῖς ὄντας. quem locum excitat *Schneiderus* ad *Nicandri* Alex. v. 417. p. 212. — ¶. 288.] V. 3. Κλεόδικε. Apogr. Pauw. In marg. Κλεύδικε. ut Membr. — „Orvillius non male σὰν dedit, licet Cod. praeferat σήν. At v. 4. perperam εὐακτῷ pro αἰακτῷ, quod perſpicua praebet Codicis ſcriptura; ſed forte typothetae erratum eſt, ut v. 2. ἀνιεχεῦντο. In Cod. ſcriptum eſt στεφάνῳ. Salmaſius θανάτῳ repoſuit.“ *Br.* In Cod. perſpicue σὰν ſcriptum. In marg. ap. Guy. ἐπαιακτῷ vel ἐπ' αἰακτῷ notatur. Mox emendationem *Salmaſii* ἔβοα θανάτῳ pro ἔβοα στεφάνῳ, quae Cod. eſt lectio, *Cornel. de Pauw* in not. mſt. merito improbat, ipſe tamen reprehendendus in eo, quod membranarum lectionem de corollis interpretatur, quae puerorum puellarumque tumulis imponebantur. Tu lege emendatione longe certiſſima:

ἐπ' αἰακτῷ πόλλ' ἘΒΟΑΣΕ ΤΑΦῼ.

Hoc quomodo in ἔβοα στεφάνῳ abire potuerit, in oculos incurrit. Recte vero ἐβόασε. *Anacreon* Ep. LXXXI. τάδ' ἐπὶ πυρκαϊῆς ἠδ' ἐβόησε πόλις. *Anyte* Ep. XIX. πολλάκι

τῷδ' ὀλοφυδνὰ κόρας ἐπὶ σάματι Κλεινὼ Μάτηρ ὠκυμόρου παῖδ' ἐβόασε φίλαν. *Gregor. Theol.* Ep. LXXXIII. in *Murator.* Anecd. p. 81. ἄλλοι δ' αὖ βοόωσι παρ' ἠρίον. *Ariſtides* Oratt. T. I. p. 76. ed. *Jebb.* οὐ μὴν ἀρκέσει σιωπῇ θρηνεῖν, οὐδ' ὅσον βοῶντας τοὔνομα. — V. 5. καὶ γενέτας περι ἐπ' ἀγνάτῳ. Sic Vat. C. Lacunam *Salmaſius* inter deſcribendum impleviſſe videtur. Omnia enim apographa, quae ex Salmaſiano fluxerunt, Περίκλειτος exhibent. — V. 6. ἀνοστοτάταν, epitheton ab homine ad rem translatum, quo nihil apud poëtas frequentius. Ipſe Cleodicus cum tenebricoſas illas regiones adiiſſet, *unde negant redire quenquam*, ipſius flos, quem nemo hominum ſpectaturus erat, ἄνοστος vocatur. Fingit autem poëta, puerum, immatura aetate exſtinctum, in Plutonis regno ad plenum adoleſcentiae florem perventurum eſſe. Similiter in Anth. Lat. IV. 122. p. 81. in puerum ſtatim poſt partum a Proſerpina raptum:

Haec rapuit, paucos ut cum tu adoleveris annos,

[redacted]

apes neceſſitudinem quandam eſſe exiſtimat, quod illis melle ſacra ſolerent fieri. Dicendum potius, Nymphas haud ſecus ac Pana (vid. *Niciae* Ep. VI. *Diodor. Zon.* Ep. VI.) propterea, quod agreſtes ſunt deae, omni operi ruſtico praefuiſſe. In apes igitur poteſtatem habent; quare, Ariſtaeo, mellificationis inventori, ob Eurydicen infeſtae, apes necaverunt. Cyrene ap. *Virgil.* Georg. IV. 532. *hinc miſerabile Nymphae, Cum quibus illa choros lucis agitabat in altis, Exitium miſere apibus.* — ψυχρὰ βοαύλια. relicta et Leucippi morte afflicta; ſive, quod malim, *frigida rura*, quae paſtores per aeſtatem ſectari ſolent. Conf. inprimis *Virgil.* Georg. III. 324. ſqq. — V. 2. ὑπ' εἰαρ. λ. νισομένοις. Vat. C. Utrumque emendatum ap. *Jenſ.* et *Reisk.* — οἶμος εἰαρινή. agri vernantes et paſcua florentia, in quibus verſantur. — V. 3. ἀργιπόδεσσι λαγωοῖς. ἀργίποδες ἵπποι paſſim occurrunt ap. *Homer.* Iλ. γ. 327. ψ. 475. — V. 5. οἱ νομέειν. *Reisk.* et *Goenſ.* In Ap. Voſſ. οἰκομέειν i. e. οἱ κομέειν, quod commendat *Pierſon.* ad *Moer.* p. 449. et *Schneider* in Peric. crit. p. 47. — In fin. vſ. apogr. Guy. et Ruhnk. vitioſe ἄχρις. in marg. ἄκρης. ὁ γείτων ἄκρης eſt montium et ſaltuum vicinus, ubi paſcua. *Corn. de Pauw* in not. mſt. Ἄκρης litera majuſcula ſcribendum cenſebat, quod eſſet nomen urbis. — V. 6. παθοῦσι. Ap. Ruhnk. in marg. πεθοῦσι.

DCXLVIII. Vat. C. p. 324. *Reisk.* in Anth. nr. 777. p. 165. ex Jenſian. nr. 126. — V. 1. ληστῆρος. Vat. *Reisk.* λῃσταῖον. margo ap. Guy.

DCXLIX. Vat. C. p. 241. Plan. p. 226. St. „Ultimum diſtichon a praecedentibus vulgo ſeparatur; ea in unum epigr. conjungit Cod. Jani Lascaris.“ *Br.* Sic in unum conjunctos hos verſus habuit *Marian. Acurſius* ad *Auſonium* Ep. XXXIV. nec aliter habetur in Ed. Flor. pr. In Aldina pr. autem ἀδέσποτον interpoſitum. In Vat. C. v. 5. 6. omittuntur l. c. ſed ſeparatim exhi-

bentur p. 253. cum lemmate: Εἴς τινα γυναῖκα σώφρονα καὶ μόνανδρον. Separata haec fuerunt jam *Auſonii* aetate, qui nonniſi duo priora diſticha vertit:

Viginti atque novem genitrici Callicrateae
Nullius ſexus mors mihi viſa fuit.
Sed centum et quinque explevi bene meſſibus annos,
In tremulum baculo non ſubeunte manum.

V. 2. οὐδενὸς οὐδὲ μιῆς. Vat. C. οὐδενὸς οὐδεμιῆς. Plan. — V. 4. σκήπωνι. Vat. Plan. Eadem diverſitas paſſim obſervatur. Vid. ad *Leonid. Tar.* X. T. I. P. II. p. 71. *Ariſto* Ep. III. Ἀμπελὶς ἡ φιλάκρητος ἐπὶ σκήπωνος ὁδηγοῦ Ἤδη τὸ σφαλερὸν γῆρας ἐρειδομένη. — V. 5. αὖθ' ἐγὼ ἁ. Vat. αὖθ' ἐγὼ ἡ. Plan. et vſ. ſq. ζώναν α. λυσαμένα. Vat. ζώναν α. λυσαμένη. Plan. — περίβωτος hoc loco in laudem accipiendum eſſe patet. V. *Thom. M.* v. διαβόητος. In malam partem plerumque reperiri notavit *Valckenar.* ad *Ammon.* p. 65. — ὑπὸ πλακὶ τῇδε. *Apollonid.* Ep. XXVIII. ἄμφω δ' ὡς ἅμ' [redacted]

ἐγράφη δὲ καὶ τοῦτο ὁμοίως παρὰ τοῦ μακαρίτου Γρηγορίου, τοῦ Καμψι. ὅθεν αὐτὸ καὶ ὁ Κεφαλᾶς ἐν τοῖς ἐπιγράμμασιν ἔταξεν. Ex hac nota apparet, Conſtantinum Cephalam Anthologiam quae ſub ejus nomine circumfertur, non ſolum ex *Meleagri*, *Stratonis*, *Philippi* et *Agathiae* Collectionibus, ſed etiam ex ſchedis *Gregorii* concinnaſſe. Habetur hoc Epigramma etiam in Plan. p. 211. St. 308. W. Juvenis Phronto, qui Jurisprudentiae operam dederat, in ipſo aetatis flore matri ereptus, vitae ſuae curſum enarrat. — V. 1. νηλεές, ὦ δαῖμον. Sic in inſcriptione mutila apud *Murator*. p. MDCCLXXVI. 3, quam fruſtra tentavit *Leichius* in Miſcell. Lipſ. Nov. T. I. p. 502. ſcriptum fuit νηλεόθυμε Χάρων, non ηλεο ου με, ut *Muratori* edidit. — τόδε φέγγος. eſt in Plan. καὶ φ. Vat. C. — V. 2. ἐτέων μέτρα. Vox μέτρον periphraſi inſervit. *Heſiod.* E. κ. H. 436. βόε δ' ἐνναετήρω Ἥβης μέτρον ἔχοντε. *Homer.* Ιλ. λ. 225. αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἥβης ἐρικυδέος ἵκετο μέτρον. Idem Οδ. ν. 101. ὅταν ὅρμου μέτρον ἵκωνται. — V. 5. ἤματι τῆλε. Vat. C. τῷδε ſuperſcriptum; quae peſſima emendatio obſtitit, quominus id, quod olim ſcriptum fuit, reperiretur. Saepe miratus ſum, neminem offendiſſe in verbis ἥ μ' ἔτεκ' ἤματι τῷδε, quae ſenſum non habent. Jam membranarum lectio: HMATI THΛE perſpicue docet, ſcriptum fuiſſe:

> ἥ μ' ἔτεχ', Ἡ ΜΑ 'ΑΤΙΤΗΛΕ, καὶ ἣ πολὺ μείζονα πατρός — —

Homer. Ιλ. α. 59. αὐτὰρ 'Αχιλλεύς ἐστι θεᾶς γόνος, ἣν ἐγὼ αὐτὴ Θρέψα τε καὶ ἀτίτηλα. — πολὺ μείζονα πατρός. Similiter *Sophocl.* Electr. v. 530. ἐπεὶ πατὴρ οὗτος σός, ὃν θρηνεῖς ἀεί, Τὴν σὴν ὅμαιμον μοῦνος 'Ελλήνων ἔτλη Θῦσαι θεοῖσιν, οὐκ ἴσον καμὼν ἐμοὶ Λύπης, ὅτ' ἔσπειρ', ὥσπερ ἡ τίκτουσ' ἐγώ. — V. 9. Juri et eloquentiae operam Phronto dederat, ἐφ' ἁγνῶν ἡγεμονήων, *ſub ductu proborum magiſtrorum.*

Sic haec accipi poſſunt. Fortaſſe tamen ἡγεμονῆες ἁγνοὶ ſunt *incorrupti judices*, coram quibus Phronto cauſas agebat. Sic certe *Grotius*:

Jamque apud eximias, et erat mihi dulce, Curules
Vox aliquam juri noſtra ferebat opem.

ἄντι, *coram*, illuſtravit *Weſſeling.* ad *Diodor. Sic.* XVI. 93. p. 153. *Dorvill.* ad *Charit.* p. 721. — V. 10. ἐμπρεπέειν. Vat. C. — ἀμφὶ δικασπολίαις. Vat. — V. 11. ἀλλά μοι eſt ex membr. Vulgo μευ. In antiq. edd. με. — γενείων Vat. a man. ſec. κούριον a man. pr. Mater mea me barbam ponentem non vidit. Cf. Ep. DCCLIV. *Statius* II. Sylv. I. 52. in mortem Glauciae pueri: O *ubi venturae ſpes non longinqua juventae, Atque genis optatus honos? jurataque multum Barba tibi? Cuncta in cineres gravis intulit hora.* Facit huc inprimis *Apollonidae* Ep. VIII.

οὐ δαΐδων ἤστραπτε σέλας θαλαμηπόλον εὐνήν·
οὐδὲ πολυσκάρθμῳ τις ἐπεσκίρτησε χορείῃ·
οὐχ ὑμέναιον ἄεισε πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ.

— V. 13. τεκον. ſic Vat. C. Superſcriptum τέκος. — V. 17. Φρόντωνος ἐπὶ φροντίσιν. Agnoſce luſum in vocibus ſimilis ſoni, qualia multa apud veteres, in propriis praeſertim nominibus, quae omen habere videbantur. Ap. *Aeſchylum* in Agam. v. 1089. Ἀγυιεῦ τ' Ἀπόλλων ἐμός. Ἀπώλεσας γὰρ οὐ μόλις τὸ δεύτερον. In eodem nomine ſimiliter luſit *Euripid.* in Phaëth. ap. *Macrob.* I. Sat. XVII. ὦ χρυσοφεγγὲς ἥλι', ὥς μ' ἀπώλεσας. Ὅθεν σ' Ἀπόλλων ἐμφανῶς κλήσει βροτός. et *Ammian.* Ep. XXVII. Plura congeſſit *Abreſch.* ad *Aeſchyl.* T. I. p. 370. et *Valckenar.* ad *Eurip.* Phoen. v. 639. p. 242. Adde *Soph.* in Ajace v. 430. αἴ, αἴ, τίς ἄν ποτ' ᾤεθ' ὧδ' ἐπώνυμον Τοὐμὸν ξυνοίσειν ὄνομα τοῖς ἐμοῖς κακοῖς; Νῦν γὰρ πάρεστι καὶ δὶς αἰάζειν ἐμοὶ Καὶ τρίς.

DCLII. Vat. C. p. 255. In Plan. p. 210. St. 306. W. a praecedente Epigrammate perperam ſejunctum, cum in eundem Phrontonem ſit compoſitum. — V. 1. ὤνασον δάκρυ. *Homer.* Od. Δ. 758. τῆς δ' εὔνησε γόον. — V. 2. Sic ſe conſolatur Merope Euripidea ap. *Plutarch.* T. II. p. 110. D. τεθνᾶσι παῖδες οὐκ ἐμοὶ μόνῃ βροτῶν, Οὐδ' ἀνδρὸς ἐστερήμεθ'· ἀλλὰ μυρίαι Τὸν αὐτὸν ἐξήντλησαν ὡς ἐγὼ βίον. — V. 4. ἡδύστην. plurimae edd. vett. — ¶. 290.] V. 6. εἰς κοινὸν Ἀίδην. De Orco ſolemne. *Sophocl.* Aj. v. 1193. τὸν πολύκοινον Ἅιδαν. Idem in Electr. v. 136. ἐξ Ἀΐδα Παγκοίνου λίμνας.

DCLIII. Vat. C. p. 455. ſine lemmate. In Plan. p. 54. St. 78. W. *Lucillio* tribuitur. Aganax quidam loquitur, qui, cum vitam miſeriarum plenam aliquamdiu perpeſſus eſſet, voluntaria ſe morte fortunae telis ſubtraxit. Elegans Epigramma. — V. 1. ἠμάξευσα.

Ducta imago de auriga: *provexi hanc vitam.* Aliud hujus metaphorae exemplum non ſuccurrit. Longe frequentior certe imago de navigatione petita, de qua diximus ad *Pallad.* Ep. CIV. T. II. P. III p. 249. — τριούσηνος. Vat. τριδύστηνος. Plan. Pro ἀγύναξ in membr. ἄναξ habetur. Incertum, an *Planudes* deficientem ſyllabam recte ſuppleverit. *Joſ. Scaliger* in not. mſt. ἀγήνωρ ſive ἀγάνωρ emendare conatus eſt. — V. 2. κἀβίοτοι. Plan. κ' οὐ βίοτον. Vat. Βίος ἀβίωτος paſſim ap. poëtas. Attigit *Valcken.* ad *Eurip.* Hipp. v. 821. et *Alberti* ad *Heſych.* T. I. p. 18. Qui forma ἀβίοτος uſus ſit praeterea pro ἀβίωτος, neminem novi. Sed ut εὐβίοτος, ſic etiam ἀβίοτος frequentari potuit. Similem licentiam VV. DD. obſervarunt in *Orphei* Λιθ. Υποθ. v. 65. ubi ἀκρόρεια eſt pro ἀκρώρεια. Ἰόνιον poëtae dicunt, quod vulgo Ἰώνιον eſt. — V. 3. ἔτι χρ. Vat. — ἤλασα. Epigr. DCLXXIII. ἐς γὰρ ἄκρον Μούσης τε καὶ ἥβης ἧκον ἐλάσσας. *Philoſtr.* Vit. Soph. I. p. 494. λέγεται δὲ ὁ Γοργίας ἐς ὀκτὼ καὶ ἑκατὸν ἐλάσας ἔτη. — λὰξ πατήσας ζωήν. *Leonid. Tar.* Ep. LXXIX. ἀπὸ ζωὴν ὁ παλαιὸς Ὤσατο.

DCLV. Vat. C. p. 254. Εἰς Κάσανδρον τὸν ἀρχαῖον ἐν Λαρίσσῃ κείμενον. μετεγράφη παρὰ Γρηγορίου τοῦ μακαρίτου διδασκάλου ἐξ αὐτοῦ τοῦ λάρνακος. Cf. ad Ep. DCLI. Plan. p. 192. St. 280. W. — V. 1. μή σύ γε. Poëta in Excerpt. Tragic. p. 923. θνητὰ χρὴ τὸν θνητὸν, οὐκ ἀθάνατα τὸν θνητὸν φρονεῖν. quae *Mitſcherl.* comparavit ad Horatianum *Immortalia ne ſperes.* IV. Od. VII. 7. Opportunior eſt locus I. Od. IV. 15. *Vitae ſumma brevis ſpem nos vetat inchoare longam.* *Metrodorus* ap. *Stobae* in Flor. XVII. p. 334. ed. *Schow.* Ἑτοιμάζονταί τινες διὰ βίου τὰ πρὸς τὸν βίον, οἷον βιωσόμενοι μετὰ τὸ λεγόμενον ζῆν, οὐ συνορῶντες, ὡς πᾶσιν ἡμῖν θανάσιμον ἐγκέχυται τὸ τῆς γενέσεως φάρμακον. Sic hic locus ſcribendus, revocato οἷον, quod praecedentes ſyllabae abſorpſerant. Similiter comparandi particula periit ap. *Heliodorum* L. IV. 4. p. 217. ed. Bip. τὸ βλέμμα ὅλον εἰς τὴν Χαρίκλειαν τείνας, ἅτε βέλος ἐπὶ σκοπὸν ἐφίετο. *Oppian.* Hal. II. 535. διὰ γὰρ, βέλος ὥςτε, θάλασσαν ἵπταντα.

DCLVI. Vat. C. p. 254. Plan. p. 192. St. 280. W. „Hoc cum praecedente continuatur in membranis. Duo diverſa ſunt carmina, quae veriſimile eſt eodem cippo inſculpta fuiſſe.“ *Br.* — V. 1. τίς λίθος. *Ovid.* XIII. Met. 48. *Qui nunc, ut memorans, ſilveſtribus abditus antris Saxa movet gemitu.* Anth. Lat. T. II. p. 8. *Me deſolatum, me deſertum, ac ſpoliatum Clamarem, largis ſaxa movens lacrymis.* *Libanius* de Nicomedia terrae motu ſubverſa p. 207. B. νῦν ἔδει καὶ πέτραις δοθῆναι δάκρυα, καὶ ὄρνισι νοῦν εἰς συναυλίαν. — V. 3. νηλειής. Ep. DCLI. — V. 4. εἴκοσιν ἕξ. Vat. — ἡλικίην, ἔχοντα ſc. Sive potius accuſativus pendet ab omiſſo κατά, quae ellipſis in temporis notatione ſatis obvia.

¶. 291.] *DCLVII.* Vat. C. p. 253. Plan. p. 196. St. 285. W. — V. 1. δὶς δύ. Flor. pr. Ald. 1. — ἀδελφούς Ald. 2. — V. 2. γενεῆς. Vat. Plan. forma ionica et poëtica, quam ut clar. editor cum γενετῆς commutaret,

cauſa idonea non erat. — Comparavit hoc diſtichon *Burmannus* in Append. Anth. Lat. T. II. p. 683. cum Epigr. L. IV. 77.

Una dies animo ſimiles vultuque gemellos,
Una tuo fecit funere diſſimiles.

Simile quoque Epigr. in fratres L. IV. 2. p. 2.

Urna brevis geminum quamvis tenet iſta cadaver,
Attamen in coelo ſpiritus unus adeſt.
Viximus unanimes Luciusque et Flavius: idem
Senſus, amor, ſtudium, vita duobus erat.

DCLVIII. Vat. C. p. 315. ſq. Plan. p. 232. St. 336. W. Callicratea, ſanctiſſima mulier, ſe pro Zenone marito ultro morti obtulit. Hiſtoria ignota, nec, quis ille Zeno fuerit, conſtat. Eum conjugis devotione ex imminente vitae periculo ſervatum eſſe ex his ipſis verſibus colligi poteſt. Paulo diverſo ſenſu Pom-

[redacted]

Sic hic locus, qui vulgo inquinatiſſimus eſt, emendandus videbatur. νέη Ἄλκηστις. quae veterem illam generoſa pro conjuge morte imitabatur. Vide ad *Meleagr.* Ep. VIII. T. I. P. I. p. 24. — V. 2. τὸν μοῦνον. Vide ad Ep. DCXLIX. 6. — „ἐνὶ στέρνοισιν ἐδέγμην. Sic Vat. membr. et optimus Planudeae Cod.“ *Br.* Vulgo ἐνὶ στέρνοις ἐδεδέγμην.

DCLIX. Vat. C. p. 284. Plan. p. 221. St. 321. W. In puerum, immatura morte exſtinctum. — V. 1. „ἀλλιτάνευτε. Hoc praetuli e membranis; vulgo ἀλιτάνευτε. Conf. quae notavi ad Crinagorae Ep. XLII. In Planudea τίπτε τοιοῦτον. Cod. τοιοῦτο, male conjunctis vocabulis. τίπτε τοι Κάλλαισχρον οὕτω νήπιον ζωᾶς ἀρφάνισας.“ *Br.* ἄτροπε. *Themiſtius* Or. XXXII. p. 356. B. Μοῖραι καὶ τὰ ἄλυτα αὐτῶν καὶ ἀμετάστροφα νήματα. *Phurnutus* de Nat. Deor. c. XIII. de Parcis: Ἄτροπος δὲ ἡ τρίτη (ὠνόμασται) διὰ τὸ ἀτρέπτως ἔχειν τὰ κατ' αὐτὴν διατεταγμένα. *Maxim. Tyr.* XI. p. 199. τοῦτο χρῆμα ἡ εἱμαρμένη — ἄτρεπτον καὶ ἐπικεκλωσμένον. Μοῖραι ἀμετάτροποι ſunt ap. *Orpheum* Hymn. LVIII. — V. 2. ὀρφάνισας. Vat. — V. 3. ἐν δώμασι Φερσεφονείοις. Vat. „μὰν habet optimus Planudeae cod. quod etiam praebent membranae, in quibus περσεφονείοις.“ *Br.* Vulgo ἔσται μὲν — Φερσεφονείας. — V. 4. παίγνιον. Anthol. Lat. T. II. p. 81. Ep. CXXII. 13.

Aſt, puto, non rapuit te mors, ſed filia magni
Cara Jovis, Stygio nupta puella Jovi.
Haec rapuit, paucos ut cum adoleveris annos
Inter delicias te beet illa ſuas.

Auſonius Epitaph. Glauciae XXXIII.

Sed neque functorum ſocius miſcebere vulgo:
Nec metues Stygios flebilis umbra lacus.
Verum aut Perſephonae Cinyreïus ibis Adonis,
Aut Jovis Elyſii tu catamitus eris.

Plura hujus generis congeſſit *Burmannus* ad Anth. Lat. T. II. p. 721. ſqq. — οἶκοι. In Vat. C. a pr. man. εἶκει. In Inſcriptione ap. *Gruterum* p. MCXXXVII. 4. non legendum, ut ille putabat: καλλείψαντ' οἶκοι Δημητρείαν πολύδακρυν. ſed ſecundum ductus literarum in marmore: καλλείψαντ' ἄλοχον Δ.

DCLX. Vat. C. p. 239. Εἰς Πατροφίλαν ἑταίραν Βυζαντίαν. Plan. p. 226. St. 329. W. *Pauli Silentiarii* ingenium refert; certe auctorem habet illius aetatis et diſciplinae. — V. 1. 2. laudat *Suidas* in μύσαντος. T. II. p. 590. Idem in λαμυρόν. T. II. p. 415. v. 3. et 4. ſic profert mutilos; ἐσβέσθη δὲ τὰ φίλτρα καὶ κυλίκων αἱ λαμυραὶ προπόσεις. — ἀκμαῖα πρὸς ἔρωτα. *Diogen. Laërt.* V. 65. βαρὺ γὰρ φορτίον πατρὶ κόρη, διὰ σπάνιν προικὸς ἐκτρέχουσα τὸν ἀκμαῖον τῆς ἡλικίας καιρόν. παρθένοι γάμων ὡραῖαι eſt ap. *Herodot.* I. 93. 76. et inde crebro. Vide *Pierſon.* ad *Moer.* p. 426. Nihil inter ſe differunt locutiones, ἐν ὥρᾳ γάμων, ὡραία γάμων, ἐν ἀκμῇ γάμων et πρὸς γάμους ἀκμαία. Τὸ ὥριον τῆς ἀκμῆς junctim multi, interque eos *Heliodorus* in loco depravato L. X. 9. p. 350. ed. Bip. τῶν δὲ

[redacted]

— V. 5. 6. excitat *Suidas* in Ἀΐδης. T. I. p. 51. et in ἐνσκίμψαι. T. I. p. 635. Ex hoc Epigr. *Burmannus* expreſſos putat verſus Anth. Lat. IV. CXXXIV. p. 87.

Quae, dum vita fuit, Superos ipſumque Tonantem
Torſerat, inferno nunc movet arma Jovi.

DCLXI. Vat. Cod. p. 313. Εἰς Ἀμαζονίδα τὴν θαυμασίαν γυναῖκα, ἐν τῷ ναῷ τῆς ἁγίας Ἀναστασίας ἐν Θεσσαλονίκῃ. Plan. p. 231. St. 336. W. — V. 2. οὐδὲν ἔχω θρήνων ἄξιον. *Hyperides* ap. *Stobae.* CXXIII. p. 616. 4. ὅμως δὲ χρὴ θαῤῥεῖν — καὶ μεμνῆσθαι μὴ μόνον τοῦ θανάτου τῶν τετελευτηκότων, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀρετῆς, ἧς καταλελοίπασιν. οὐ γὰρ θρήνων ἄξια πεπόνθασιν, ἀλλ' ἐπαίνων μεγάλων πεποιήκασι. — V. 3. λῆγε γόων. *Propert.* IV. El. XI. 1. *Deſine, Paule, meum lacrymis urgere ſepulcrum.* *Statius* V. Sylv. I. 176. *Pars animae victura meae, cui linquere poſſem O utinam, quos dura mihi rapit Atropos annos! Parce, precor, lacrymis, ſaevo nec concute planctu Pectora, nec crucia fugientem conjugis umbram.* — V. 4. μνήμων Vat. C. a pr. m.

¶. 292.] *DCLXII.* Leguntur hi verſus ſubſcripti anaglypho pueri, equo inſidentis. Emendavit eos *Baſtritius* in Prolegg. ad Bellor. de Monim. Vet. Rom. in Theſ. Gron. T. XII. *Praef.* cujus lectiones ſequitur *Brunckius.* *Fabrett.* p. 193. *Boſſada* II. p. 542. — V. 2. ἀποπτάμενον. Marm. — V. 4. δίσσης. *Fabr.* — σύνοδος, interlunium, pro menſis ſpatio paſſim obvium. Puer decem fuit menſium, cum obiret. Tam tenerae aetatis puerum equo inſidentem eſſe fictum, mireris fortaſſe; at pater eum uni Dioscurorum ſimilem repraeſentari voluit. — V. 5. „Non placet ἔφυσεν, quod ſic neutraliter uſurpari non ſolet; mallem οἷός περ ἔφυ κατ' Ἴακχος." *Br.* — V. 6. In Anal. cl. Editor Ἀλκείδης edi-

derat. In Lect. p. 291. Ἀλκαΐδης correxit. Vide not. ad *Apollonid.* Ep. III. Similibus comparationibus utitur *Ariſtides* T. I. p. 79. 3. ed. *Jebb.*

DCLXIII. Vat. C. p. 254. Plan. p. 232. St. 337. W. „Lemma in membr. Εἰς Ἀμμίαν παρὰ Νικομάχου τοῦ γαμβροῦ καὶ τῆς θυγατρὸς Διώνης. εἰς Ἀδριανοὺς ἐν Φρυγίᾳ. Ultimis his verbis ſignificatur, ubi extiterit monumentum, cui inſculptum hoc epigr. ſed incomperti mihi ſunt Adriani in Phrygia.“ *Br.* Depravatum in lemmate urbis nomen fortaſſe in Ἀζανοὺς mutandum. — V. 1. „Vulgo καταχθονίοις μετὰ δαίμοσιν. In duobus Planudeae Codd. δαίμονος, [ſic Flor. pr. Ald. 1. 2. 3. Aſc.] quorum in altero, qui fuit Ja. Lascaris, correctum καταχθονίης μετὰ δαίμονας. Scribere debuit καταχθονίους.“ *Br.* Etiam in Vat. C. καταχθονίοις μετὰ δαίμοσιν, quae lectio ob membran. auctoritatem et poëtarum uſum revocari debet. *Apollon.* Lex. Homer. p. 454. μετὰ ἀντὶ τῆς ἐν· ταῦτα δὲ καὶ μετὰ πᾶσιν ἀκούσεαι (Ιλ. ο. 96.) καί· μετὰ δὲ σφισι πότνια Ἥβη. (Ιλ. δ. 2.)

DCLXIV. Vat. C. p. 255. ſq. Εἰς πλουσιωτάτην γυναῖκα

[redacted]

Vide eundem ad *Euripid.* Hippol. 228. et ad *Apollon. Rbod.* I. 515. — V. 7. „Scripſi δ᾽ ἄρ. pro vitioſo γάρ. Particulae ratiocinativae hic locus non eſt.“ *Br.* οὐρανίους γάρ. Vat. — V. 8. σῶμ᾽ ἀποδυσαμένη. *Gregor. Tbeol.* Ep. LXXXVI. in *Murat.* Anecd. p. 85.

ἥλατ᾽ ἐπουρανίην εἰς ἄντυγα, ὡς ποθέεσκεν,
τρὶς μάκαρ ἐν νηῷ σῶμ᾽ ἀποδυσαμένη.

Corpus animae, ut veſtimentum, circumdatum eſſe Platonicorum eſt ſententia. *Plato* in Gorgia p. 523. C. πολλοὶ ψυχὰς πονηρὰς ἔχοντες, ἠμφιεσμένοι εἰσὶ σώματά τε καλὰ καὶ γένη καὶ πλούτους. — οἱ οὖν δικασταὶ ὑπό τε τούτων ἐκπλήττονται, καὶ ἅμα καὶ αὐτοὶ ἀμπεχόμενοι δικάζουσι, πρὸ τῆς ψυχῆς τῆς αὐτῶν ὀφθαλμοὺς καὶ ὦτα καὶ ὅλον τὸ σῶμα προκεκαλυμμένοι. — ἔπειτα γυμνοὺς κριτέον ἁπάντων τούτων. Huic phantasmati ſuperſtructus Dialogus *Luciani* T. II. p. 155. ed. Bip. *Artemidor.* Onir. IV. 32. ὥςπερ γὰρ αὐτῷ τὸ ἱμάτιον, οὕτω καὶ τῇ ψυχῇ αὐτὸ τὸ σῶμα περιέκειτο. *Porphyr.* de Antr. Nymph. p. 259. χιτών γε τὸ σῶμα τῇ ψυχῇ, ὃ ἠμφίεσται. Hoc involucrum anima deponens ἀποδύσασθαι, ἀπογυμνωθῆναι dicitur. *Maxim. Tyr.* Diſſ. XIII. 5. ἡ μὲν οὖν ἀγαθὴ ψυχὴ καὶ διαπεπονημένη καὶ ἠσκημένη ἀμελεῖ, καὶ ὡς τάχιστα ἐφίεται γυμνωθῆναι. ubi vide *Marklandum.* Cf. *Fragm. Plutarchi* ap. *Stobae.* CXIX. p. 603. 29.

DCLXV. Vat. Cod. p. 256. cum lemmate: Εἰς Νικόπολιν γυναῖκα Μαραθ. Εὑρέθη ἐν Θεσσαλονίκῃ. Plan. p. 233. St. 337. W. — V. 1. Μαραθῶνος vulgo. Noſtrum eſt in membranis. Pro viri nomine habuit clar. Editor, qui an alia hujus formae exempla in promptu habuerit, ignoro equidem. *Joſ. Scaliger* in not. mſt. Μαραθὼν ἐςεθήκατο notavit; et *Ruhnken.* qui hoc diſtichon excitavit ad *Hermeſian.* Eleg. v. 43. p. 292. legit: Μαραθὼν ἐνεθήκατο, nihil tamen de emendatione

[redacted]

moneus. Hoc et vulgatae et membranarum lectioni praeferendum. — V. 2. „ὀμβρήσας. Sic praeter Vat. membr. habet etiam optimus Planudeae Codicum. Vulgo male ὀμβρίσας. Mallem non una ex cauſa δάκρυσιν ὀμβρήσας.“ *Br.* Raro in δάκρυον prima ſyllaba corripitur. ὀμβρήσας. *Apollonid.* Ep. XXX. πατρὸς δ' ὄμματα λυγρὰ κατομβρηθέντα γόοισιν Ὤλετο. — V. 3. τί γὰρ πλέον ἀνέρι κήδευς. Vir, conjuge defuncta, ſolus in terra relictus, nil habet praeter luctum, quod cum juvare poſſit.

¶. 293.] *DCLXVI.* Vat. Cod. p. 256. Plan. p. 242. St. 352. W. In Archiam venatorem, in ipſo aetatis flore exſtinctum. — V. 1. Λιθίν' ἐγώ. Vat. C. —
α
V. 2. ἕστηκα στάλα μν. κυνηγεσίης. Plan. κυνηγεσίης. Vat. In
α
reliquis dorismum ſervans. — V. 3. σῆμα. Vulgo. σημα. Vat. — V. 4. δίκτυ' ὑπὲρ σταλίκων. Haec optime explicat *Pollux* V. 31. στάλικες δὲ καὶ σχαλίδες καὶ σχαλιδώματα ξύλα ὀρθά, ἐξ ἄκρου διττά, ἱστάμενα μὲν κατὰ τῆς γῆς, τοῖς δὲ δίκροις ἀνέχοντα τοὺς τῶν δικτύων βρόχους τε

[redacted]

quod etiam in Schol. Wechel. notatum. Hoc ſequitur *Grotius*: *Quae necis in turdos machina certa fuit.* χῆνας legendum eſſe monuit *Joſ. Scaliger* in not. mſt. — V. 3. παραστείχων δ. ὁ. οἶος ἐκεῖνος. Vat. „Vulgo legitur οἶος ἐκεῖνος ſine ſenſu.“ *Br.* ἐκείνας emendavit *Joſ. Scaliger* et *Salmaſius* in not. mſt. Vereor ut recte. Vitium potius in οἶος latere exiſtimem. Fortaſſe legendum et diſtinguendum:

Εἶχε κορωνοβόλον, πενίης λιμηρὸν Ἀρίστων
ὄργανον, ᾧ πτηνὰς ἠκροβόλιζε χῆνας.
ἦκα παραστείχων δολίην ὁδὸν οἶδεν ἐκείνας
ψεύσασθαι λοξοῖς ὄμμασι φερβομένας.

Idem in mentem veniſſe dixeris ſummo *Grotio*, qui ſic vertit:

Eſuriens arcum nil praeter habebat Ariſton,
Quae necis in turdos machina certa fuit.
Sic lento ſe ferre gradu, ſic limia tuente
Lumine paſcentes fallere norat aves.

V. 5. „τὸ δέ οἱ. Stephani operae δὲ omiſerunt, quod Wechelianae curatori reponere nefas fuiſſet.“ *Br.* δὲ omiſſum in Aſcens., unde Stephaniana expreſſa. — ἦχον. Vat. C. Eleganter dictum ὀρφανὸς ἤχου, ſtrepitu caſſum, nullum amplius edens ſtrepitum. — V. 6. ἡ δ᾽ ἄγρη. anſeres, olim Ariſtonis praeda.

DCLXVIII. Vat. C. p. 254. Plan. p. 242. St. 353. W. In membr. lemma: Εἰς Μυρτάδα τὴν μέθυσον ἐν πίθῳ ταφεῖσαν. Vulgo mulieris nomen Μαρτάδα ſcriptum. — V. 1. παρὰ ληνοῖς. Ex ipſo torculari muſtum petebat, ſimilis vinoſae illi Ampelidi ap. *Ariſtonem* Ep. III. quae λαθριδίη Βάκχοιο νεοθλιβὲς ἦλθ᾽ ἐπὶ ληνοῦ Πῶμα γλυκύ, κλω-

τύμβῳ πληρεχυμένη κύλικα. Ejusdem defunctae tumulo impoſitus lacus, ſi recte ibi emendavimus:

> Εὐτέρπη δ' ἐπὶ τύμβον ἀποφθιμένης θέτο σῆμα
> ληνὸν, εὐοινηρῶν γείτονα θειλοπέδων.

ubi plura notavimus ejusdem generis T. II. P. II. p. 261. et ad *Leonid. Tar.* Ep. LXXXVII. T. I. P. II. p. 141. — V. 2. σπασαμένην. Vat. C. et Steph. Antiquiores edd. σπασσαμένην. — *Propertius* L. IV. El. V. 1. 2. *Terra tuum ſpinis obducat, lena, ſepulcrum, Et tua, quod non vis, ſentiat umbra ſitim.* — V. 3. μοι in Vat. a man. ſec. με a m. pr. — V. 4. σύμβολον εὐφροσύνης. *Macedon.* Ep. XXI. αὐτὰρ ἐμοὶ κρητὴρ μὲν ἔοι δέπας· ἄγχι δὲ ληνὸς Ἀντὶ πίθου, λιπαρῆς ἔνδιον εὐφροσύνης.

DCLXIX. Vat. Cod. p. 285. ἀδέσποτον. In Plan. p. 255. St. 369. W. *Athenodoro* tribuitur. „Ἐν πόντῳ σῷ δᾶμις. Non prava eſt haec lectio, ſed auctoritate caret. Male in Planudea p. 369. Σώδαμις. Vat. membr.

[redacted]

anchoram confugere nihil opus. — Pro Νηρεῦ Vat. C. Νηρεῦ praebet. — V. 3. ἰχθυβολεῦν. Vat. C: ἰχθυβολεύς. Plan. Hoc cur immutatum ſit, non exputo. Tuetur formam ἰχθυβολεύς *Heſychius*, *Callimach.* H. in Del. v. 15. *Leonidas Tar.* Ep. XCIII. et alii. — V. 4. οὐδὲ διακρ. Vat. C. Mare dum tempeſtatibus furit, nihil discriminis ponit inter ea, quae infeſtat, et ne piſcatoribus quidem parcit.

¶. 294.] *DCLXX.* Vat. C. p. 248. Plan. p. 246. St. 357. W. Naufragus, ne in cippo ei remos et roſtra pingant, deprecatur. — V. 1. ἐρετμὰ καὶ ἔμβολα. Talibus nautarum tumuli inſtrui ſolebant, ut omnino inſtrumenta artis, quam quis vivens exercuerat, tumulis affingebantur. — Caeterum parum eleganter poëta: τῷδ' ἐπὶ τύμβῳ et αἰὲν ἐπὶ σποδιῇ. Fortaſſe tamen initium pentametri corruptelam traxit. — V. 3. ναυηγοῦ τὸ μν. Vulgo. Noſtrum eſt in membr. τί τῆς ἐνὶ κ. Plan. recte. Elegantiores ſic numeri. — V. 4. ἀνὰ μνῆσαι. Vat.

DCLXXI. Vat. C. p. 293. Plan. p. 250. St. 363. W. In Theogenem quendam, cujus navem in Libyco mari gruum caterva, quae ſe in eam demiſerat, depreſſit. Hinc poëta omnem navigationem vitandam eſſe docet, cum in ſumma ſecuritate res maxime inopinata naufragio occaſionem dare poſſit. — De coturnicibus *Plinius* H. N. X. 33. p. 557. *Advolant et hae ſimili modo, non ſine periculo navigantium, cum appropinquavere terris. Quippe velis ſaepe incidunt, et hoc ſemper noctu, merguntque navigia.* Idem L. XXXII. 6. p. 574. *Idem* (Trebius Niger) *loligines evolare ex aqua tradit, tanta multitudine, ut navigia demergant.* Haec loca *Schneidero* debeo V. Cl. — V. 1. ἀρνήσαιτο. Vat. C. — V. 4. νέφος γεράνων. *Antip. Sidon.* Ep. LXXVIII. πόλλ' ἐπιβωσάμενον γεράνων νέφος.

DCLXXII. Vat. C. p. 257. Plan. p. 253. St. 367. W.

[redacted]

Ald. 1. 2. 3. — V. 6. „Νίκι. Sic omnino ſcribendum, quod ex eo patet, quod codd. omnes bonae notae habeant σὺ δ' ἔκλαυσας εὔδικε. Variant autem in priori nomine, quod in aliis νικία, in aliis νικίας. Inconcinna vulgata lectio νικία σὺ κλαύσας δ' εὔδικε." *Br.* Νικία σὺ δ' ἔκλ. Vat. Νικίας σὺ τ' ἔκλ. Ed. Flor. pr. Ald. 1. 2. 3. Νικία σὺ κλ. Aſcenſ. et hinc Steph. Νίκι legendum eſſe, jam *Joſ. Scaliger* notavit in not. mſt.

DCLXXV. Vat. C. p. 259. Plan. p. 286.ᵃ· St. 414. W. — V. 1. τὸ δ' ἔμπαλιν. Sic crebro in Epitaphiis. *Gruter.* Inſcr. p. DCXCV. *Marcia Meroë Mater infeliciſſima Filiis ſuis dulciſſimis fecit, quod vos decebat mihi feciſſe Matri Sic invida fata dederunt.* ut haec emendavit *Burmannus* ad Anthol. Lat. T. II. p. 166. ubi haec habentur Nr. CCXIX. in Aquilam, ſeptendecim annorum juvenem:

Formoſus, frugi, doctus, pius, a patre moeſto
Accepit tumulos, qui dare debuerat.

[redacted]

quae eum ſervaret. Sic *Gregor. Nazianz.* Epigramm. XXV. in *Murator.* Anecd. p. 25.

οὗτος, ὃν αἱ Χάριτες Μούσαις δόσαν, οἱ δ' Ὑμέναιοι
ἀμφὶ θύρας· ἦλθεν δ' ὁ φθόνος ὠκύτερος.

DCLXXVI. Vat. C. p. 233. Plan. p. 235. St. 341. W. Servus clementer et benigne a domino habitus ei gratias agit. Cf. *Dioscorid.* Ep. XXXV. — V. 1. πιστὸς ὑπάρχω. Servus domini benevolentiam laudans in Anth. Lat. T. II. p. 269. Nr. CCCLV. *Nec tamen – iſtas ſedes noſtra ſubit anima. Sed petat Aſſyrios, petat ille licebit Iberos, Per mare, per terras ſubſequitur dominum.* — V. 2. ὡς πάρος. Hoc quamvis bonum per ſe ſenſum faciat, facile tamen apparet, ſequentia paralytice pendere. Quare noli dubitare ſcriptum fuiſſe:

τῆς πάρος εὐνοίης οὐκ ἐπιληθόμενος.

Domini εὐνοίην laudat ſerva ap. *Muratar.* Theſ. p. MDCCXLIV. 6. ubi primi verſus ſic concipiendi:

Κλεινὸς ἐν ἀνθρώποις Δημήτριος, ὅς μ' ἔτι τυτθὴν
οὖσαν δουλοσύνης ἐξάγαγε στυγερῆς.

Partem veri viderat *Leichius* in Nov. Miſc. Lipſ. T. I. p. 499. — V. 3. „Male vulgo ὅς με τὸν – τότε. tunc cum vivebam, cui opponitur v. ſeq. νῦν.“ *Br.* τὸν habet quoque Vat. ἐπὶ σφαλές. Vat. — V. 4. καλύβη nove dictum pro *ſepulcro*; reſpectu habito, ni fallor, ad ſervorum καλύβας ſive *cellas*. — V. 5. Μάνην. Vulgare ſervorum nomen. ἀγγείλας. ad inſcriptionem in cippo referendum. — V. 6. χερίῃ. Vat. et edd. plurimae. χερείᾳ Flor. pr. Pro ὑμᾶς Ald. in Lect. notavit ἄμμες. Male.

Senſus eſt: Tua ergo me benignitas et reliquos ſervos ad miniſterium tuum promtiores reddet.

DCLXXVII. Deſcripſit hoc Epigramma cl. Editor ex *Toupii* Epiſt. crit. p. 40. qui illud ex *Pocockii* Inſcriptt. Antiqq. habuit, non, ut ibi legitur, p. 107. ſed p. 2. Scriptum eſt in Caſſiodorum, qui, relicta conjuge et filiola, viginti quatuor annorum juvenis obierat. — V. 2. ΘΙΚΙ. ΡΩΝ ΔΑΚΡΥΘΕΝΤΑ. *Pocock.* — V. 3. *εὐνάς. ſepulcrum.* Illuſtravit *Dorvill.* ad *Char.* p. 97. — *ἀλαμπέας.* Ep. ap. *Maffeum* in Muſ. Veron. p. LXI. 5. *νηλειῶς δέ με δέκτο μυχὸς καὶ ἀλάμπετον οὖδας Ἀΐδεω. Sophocl.* Oed. Colon. v. 1733. *τὸ νερτέρων εὔνουν διαστὰν γῆς ἀλάμπετον βάθρον.* — Ap. *Pocock.* *κειμαι ες.. χμηρους.* — De praep. *εἰς* pro *ἐν* poſita vide *Fiſcher.* et *Kuinoel* ad *Welleri Gramm.* T.III. P.II. p. 155. — V. 4. ΕΙΚΟΣ Γ. ΕΣΣΑΡ. *Pocock.* — V. 5. ΑΠ . . . . ΔΗΣ ΝΟΥΣ. Σ. et in verſus exitu ΜΟΥΝΘΕΣΤΙ. *Pocock.* Priores voces optime reſtituit *Toupius,* comparans *Horat.* II. Od. XIII. 19. *vis improviſa leti.* Ep. *ἀδέσπ.* DCCXXXII. *τὴν δὲ τοσαύτην Δαίμων ἀπρεώδης ἐσκίδασε φιλίην.* ubi vide not. An in poſtrema voce auctoris

[redacted]

Σάρκες διψαλέαισι πυρὸς ῥιπῇσι τρυφηλαί — —

Similis imago in Euripidis Medea v. 1188. αἷμα δ' ἐξ ἄκρου Ἔσταζε κρατὸς συμπεφυρμένον πυρί· Σάρκες δ' ἀπ' ὀστέων, ὥστε πεύκινον δάκρυ, Γναθμοῖς ἀδήλοις φαρμάκων ἀπέῤῥεον. — V. 2. νοτίην. humores, qui ſunt in corpore, ſanguinem. — ἐπαιθομένη. Vat. C. Ap. Lipſ. *Reiskius* mallet ἐπ' αἰθόμεναι. ut ſit ἄπωσαν. Puto fuiſſe:

ὦσαν ὑπαιθόμεναι.

Sophocl. Trach. v. 1210. Compoſitum ἀπωθεῖν quamvis frequentius occurrit, tamen ſimplex quoque ὠθεῖν in hoc contextu multis ſe exemplis tuetur. *Pancrates* Ep. II. οἰζυρὴν ὠσάμενος πενίην. *Paul. Silent.* Ep. XL. ὤσομεν ἀνδροφόνον φροντίδα ταῖς φιάλαις. *Soph.* Oed. Tyr. v. 1382. ὠθεῖν ἅπαντας τὸν ἀσεβῆ. quod plus ſemel per ὠθεῖν ἀπ' οἴκων expreſſit Tragicus. — ¶. 296.] V. 3. ὀστέα κωφά. *inutiles corporis reliquiae.*

DCLXXIX. Vat. C. p. 255. Εἴς τινα γέροντα διὰ

[redacted]

obelo configendus.« *Br.* Edidit *Reiskius* hoc Epigramma in Anthol. nr. 592. p. 82. qui primum verſum ſic refingere conatus eſt:

Τίς μὲν ἂν ᾗς, ὅδε τύμβος ἐϋγλύπτοιο μετάλλου — —

Quicunque tandem fueris ſpectator, hunc tene tumulum, marmore ſcite ſculptum, herois magni exanimes occulere exuvias. In Ap. Lipſ. ἐϋγλύπτοιο μ. habetur. Suſpicatur *Reiskius*, Zenodotum, quem hoc Epigr. celebrat, eum eſſe ſive Zenodotum ſive Zenobium (Codices enim variant), cujus Adagiorum graecorum collectionem manibus terimus. Hunc enim Adriani imperatoris aevo vixiſſe conſtat. — V. 1. »In cod. Ἥρωος μεγάλου νέκυος. Vox τύμβος, quae hic eſſe debet, quum eam jam videret librarius in ſuperiori addititio verſu, mutata eſt in νέκυος.« *Br.* νέκυος κατὰ γαῖα. Apogr. Lipſ. *Reiskius* νέκυος κατὰ γυῖα edidit. Nec hujus, nec *Brunckii* ratio ſatis placet. Hic quidem hos verſiculos eleganter, ut omnia, conſtituit, ſed laeſa carminis integritate; *Reiskius* hanc

Hic cippus ex metallo bene ſculpto monimentum virtutis magni herois, cum tegat corpus defuncti Zenodoti. μνῆμ' ἀρετῆς non improbabile videbitur. *Simonid.* Ep. XLVII. κάλλιστον δ' ἀρετῆς μνῆμ' ἔλιπον φθίμενοι. *Antipat. Sidon.* Ep. C. ἀλλ' ἀρετὰν μνᾶμ' ἀρετᾶς ἔλιπον. ſi recte ibi emendavimus. Ep. ἀδεσπ. CXLV. μνᾶμ' ἀρετᾶς ἀνέθηκε Ποσειδάωνι ἄνακτι Παυσανίας. Ep. DCCXXI. μνῆμ' ἀρετῆς, μοίρης τὸ τέλος. *Ariſtoteles* in Peplo nr. XV. μνῆμ' ἀρετῆς υἱοῦ τοῦ Νέστορος, Ἀντιλόχοιο. *Iſocrates* ad Philipp. p. 288. ταῦτα δὲ πράξας τὰς στήλας τὰς Ἡρακλέους καλουμένας ἐποιήσατο, τρόπαιον μὲν τῶν βαρβάρων, μνημεῖον δὲ τῆς ἀρετῆς αὐτοῦ καὶ τῶν κινδύνων. *Phalarid.* Epiſt. XCVI. p. 276. Στησιχόρου μνημεῖον ἀρετῆς ἀθάνατον. — V. 2. ψυχὴ δὲ κατ' οὐρανόν. male *Reiskius* παρ' οὐρ. — V. 3. in contextu omiſſus bis margini adſcriptus in Vat. Eum tamen praeterit Ap. Lipſ. et *Reisk.* In fin. ἐφ' εὗρεν. Vat. Color ductus ex nobiliſſimo loco Apologiae Socratis in Opp. Platon. T. I. p. 40. E. εἰ δ' αὖ οἷον ἀποδημῆσαί ἐστιν ὁ θάνατος ἐνθένδε εἰς ἄλλον τόπον, και ἀληθῆ ἐστι τὰ λεγόμενα, ὡς ἄρα ἐκεῖ εἰσι πάντες οἱ τεθνεῶτες, τί μεῖζον ἀγαθὸν τούτου εἴη, ὦ ἄνδρες δικασταί; — — ἢ Ὀρφεῖ συγγενέσθαι καὶ Μουσαίῳ καὶ Ἡσιόδῳ καὶ Ὁμήρῳ, ἐπὶ πόσῳ ἄν τις δέξαιτ' ἂν ὑμῶν; — V. 4. βασιλῆος. Vat. C. βασιλήϊος legitur in marg. ap. Guy. et ap. *Reisk.* — V. 6. Σωκρ. Prudentiſſimi ſimul et jucundiſſimi Zenodoti ſermones fuiſſe ſignificantur. *Sermo* enim, *in quo Socratici maxime excellunt, lenis minimeque pertinax, ineſt* etiam *lepos in eo.* quae ſunt *Ciceronis* verba in Offic. L. I. 37, 10. — μίμημα. *Euripid.* Helen. v. 73. ὅσον μίμημ' ἔχεις Ἑλένης. Ion. v. 1429. Ἐριχθονίου γε τοῦ πάλαι μιμήματα. *Xenoph. Epheſ.* L. I. p. 5. ἔτρεψαν δὲ τὰς ὄψεις ἐπ' αὐτὸν βοῶντες, ὑπὸ τῆς θέας ἐκπεπληγμένοι, καλὸς Ἀβροκόμης λέγοντες, καὶ οἷος οὐδὲ εἷς καλοῦ μίμημα θεοῦ. — V. 9. „In Cod. εὐγενέεσσι φίλοισι, καὶ ἀστεῖ, καὶ πολιήταις. quo nihil ineptius. *Cognatis, amicis, peregrinis, et civibus.*" *Br.* ἐγγενέεσσι emendavit

quoque *Reiskius*, in reliquis ſatius exiſtimans codicis auctoritatem ſequi, licet eum inepta verborum tautologia minime fugeret. Mihi in mentem venit ſcribere:

λιπὼν ἀπερείσιον ἄλγος
εὐγενέεσσι φίλοισι, καὶ ἄστεϊ χ' ἱππελάταισι.

ingentem luctum relinquens nobilibus ſuis amicis et urbi et equitibus, quorum ille ordini adſcriptus erat.

DCLXXXI. Vat. C. p. 314. Edidit *Reiskius* in Anth. nr. 781. p. 167. inter Jenſian. nr. 130. Soterichus quidam occurrit in Epiſtolis *Firmici* nr. XVII. (*Muratori* Anecdota p. 297.) qui floruit quinto poſt Chr. ſeculo. Hic Soterichus praefectus praetorio Orientis vel ſaltem ejusdem praefecti in Pontica Dioeceſi vicarius fuiſſe videtur. — V. 1. *πληρώσας στρατιήν.* cum militum meorum ſuppleviſſem numerum. — *κεῖται* in ap. Guy. quod in marg. correctum. — V. 4. *τε πόνων.* Vat. — V. 5. *πότμον δρῶ φάος Οὐλύμπου.* Vat. *δρῶ* de induſtria mutatum eſſe non puto. Verſum claudicantem

[redacted]

Ἀρμόδι', οὔ τι που τέθνηκας· Νήσοις δ' ἐν μακάρων σε φασὶν εἶναι.

DCLXXXIV. Vat. C. p. 326. Plan. p. 194. St. 283. W. „In Theodoſium M. Imperatorem et Joannem Chryſoſtomum CPoli in Apoſtolorum aede conditos. Hujus enim Comanis defuncti in urbem tranſlatae reliquiae et in illa depoſitae aede. Adſcriptum in membranis Ἐκ τῶν Ἐπιγραμμάτων τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου. Sed Gregorii eſſe non poteſt.“ *Br.* Vide ad Ep. DCLI. et DCLV. — V. 3. ἀντυγος. Vat. C. *Euſtath.* ad Ιλ. p. 483. 12. ἡ μεταφορὰ καὶ οὐρανοῦ ἄντυγα ἐγύρωσεν, ὡς δηλοῖ καὶ τὸ ἐξ ἀντύγων οὐρανίων. *Gregor. Naz.* Ep. LXXXVI. ἦλατ' ἐπουρανίην εἰς ἄντυγα. — V. 4. μετόχου. Vat. ἀκηρασίου i. e. καθαροῦ. θείου. ἁγνοῦ. Vide *Heſych.* et *Toup.* Emend. in Suidam p. 20. Idem eſt ἄκρατος, quod cum καθαρὸς frequenter copulatur. Vide *Toup.* ad *Longin.* Π. Τ. p. 295. nec non ἀκραιφνής. ut ἀκραιφνὲς Ἡλιοδώρου κάλλος ap. *Heliodor.* L. III. p. 178. In loco *Themiſtii* Or. XIII. p. 168. D. ubi κάλλος ἄκρατον emendare conatus ſum T. III. P. I. p. 151. pro ἄγριον, fieri tamen poſſit, ut aliis

deque Mauritii narrat *Theophyl. Simoc.* L. VIII. 7. ſqq. Chronic. Paſch. p. 379. ſq. *Theophanes* Chronogr. p. 238. ſqq. *Zonaras* T. II. L. XIV. p. 77. *Cedrenus* p. 399. De Mauritii familia conſule *DuCangium* in Famil. Byz. p. 106. ſqq. Latina hujus Epigrammatis verſio *Hieronymi Wolfii* inſerta legitur Anthol. Lat. IV. 65. T. II. p. 46.

O ego mille modis regum miſeranda duorum
Mauritii conjux, filia Tiberii!
Edocui regina ſatis, foecundaque mater,
Quam ſint multorum commoda ſceptra ducum.
Militis infidi jaceo populique furore,
Et mecum conjux progeniesque jacet.
Nae miſerae Niobes ego ſum vitale cadaver.
Plurane Ciſſeïs, plura Iocaſta tulit?
Eſto: jure pater. Cur pignora parva necantur,
Humani prorſus neſcia turba doli?
Non jam, Roma, meis carpes a frondibus umbram,
Eruta Threïcio ſtirps aquilone jacet.

— V. 3. ἡ πολύπαις, novem liberorum mater. — λοχίη *Bandur.* — V. 4. καὶ πολυκοιρανίη. Reſpicitur verſus πολυθρύλλητος *Homeri* Ιλ. Β. 204. οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίη, εἷς κοίρανος ἔστω, εἷς βασιλεύς. Indicare voluiſſe videtur poëta, Conſtantiae liberos, id quod in hac hominum conditione rarum, optimis moribus et omnino tales fuiſſe, qui homines ad principum amorem et reverentiam moverent. — V. 8. Niobe, quae viva obduruit, non felicior fui. ἔμπνοος νέκυς. quippe quae *fixa cacumine montis Liquitur* et in marmor mutata etiamnum *lacrymas manat* (*Ovid.* Metam. VI. 311.), et λίθος περ ἐοῦσα θεῶν ἐκ κήδεα πέσσει. *Homer.* Ιλ. Ω. 617. In talibus oxymoris veteres

[redacted]

poſt diviſionem orbis Romani a Conſtantino Magno inſtitutam, erat ſubdioeceſis praefecti praetorio Illyrici. Vide *Zoſim.* L. II. 33.

DCXC. Vat. C. p. 256. Εἰς Πατέριον, υἱὸν Μιλτιάδου καὶ Ἀττικῆς Ἀθηναῖον. *Reiskius* Anth. nr. 588. p. 80. In lemmate ſcripſit εἰς Παθέριον, quod nomen idem eſſe cum nomine *Paſchalis*; docuit ex *DuCangii* Gloſſ. Lat. Med. Aevi v. *Thia.* — V. 1. „Perperam in Cod. ſcriptum λιγύθυμον.“ *Br.* Sic *Reisk.* In marg. Ap. Guy. emendatum γλυκύθυμον. Lenior emendatio cl. editoris. — V. 2. βαρυτλήτου. ob filium ipſi in flore aetatis ereptum. Ap. Lipſ. βαρυπλήτου. quod *Reisk.* emendavit. — V. 4. ἀναπάσης. *Reisk.* ἅμα πάσης propoſuit, quod unicuique facile in mentem venerit. At ἀνάπας idem eſt quod σύμπας. — ἔμπλεον Α. θεσμῶν. legum Romanarum ſcientiae peritiſſimum. *Antip. Sidon.* Ep. XXXVII. οὐ λάλον, ἀλλὰ καλᾶς ἔμπλεον ἀσυχίας. — V. 5. τ' omittit Vat. C. Ap. *Guy. Ruhnk. Reisk.* — πισύρων ἀρετῶν. *Omne, quod eſt honeſtum, id quatuor partium oritur ex*

[redacted]

¶. 299.] *DCXCI.* Edidit hanc Inſcriptionem arae ſepulcralis *G. Wheler.* in Itiner. p. 268. *Spon.* in Miſcell. Erud. Antiq. p. 149. *Fleetwood.* in Syll. p. 212. Iterum illam deſcripſit Philadelphiae ad Tmolum *Th. Smithius* ediditque in Notit. Septem Eccleſ. Aſiae p. 33. *Muratori* Theſaur. p. 1425. *Bonada* Anthol. T. II. p. 138. Illuſtravit eam Vir Doct. in Miſcell. Obſſ. T. IV. p. 350. *Dorvill.* ad *Charit.* p. 503. — V. 1. Aquila conjugem Xanthippam hominum memoriae commendavit. βίοτος, ut βίος, de genere humano paſſim obvium. Ξαντίππην Marmor. quod lapidarii ignorantiae tribuendum. βίον. *Wheler.* et μνήμην. Hinc *Fleetwoodius* emendandum propoſuit: Ξαντίππης Α. μνήμην βιότου π. — Ἀκύλα etiam Ἀκύλας enuntiatur, et ſic fortaſſe in marmore ſcriptum eſſe debuit. Certe terminatio illa in α apud Graecos rariſſima. Vide *Bentlej.* Epiſt. ad *Millium* p. 78. ſqq. — παρειδώκην. *Whel.* — V. 2. βωμῷ. i. e. cippo funebri, in quo libationes et ſacra parentalia fiebant, docente *Fabretto* ad Inſcr. Antiqq. c. II. p. 107. ſq. Infra Ep. DCXCVIII. τάφον τὸν ὄντα πλησίον, βωμὸν θ' ἅμα Ἔτευξα κατὰ γῆς Κλαυδίᾳ, ἡ καὶ Δεχάς. Inſcript. ap. *Gruter.* p. DCCCVII. 10. τύμβον καὶ βωμὸν Μελεάγρῳ ἐνθάδ' ἔτευξαν .... υἱοὶ Δήμαγνος καὶ Κλεόνεικος. Interpoſita, ut mutilata et corrupta, praetermitto, licet haud ignorem, haec a *Grotio* in verſuum ſpeciem concinnata eſſe in Mantiſſa Tertia Anthol. Pianud. T. III. p. 408. Anthol. Lat. L. IV. nr. CCCXIII. p. 232.

Hic matris cineres ſola ſacravimus ara,
Quae genuit tellus, oſſa tegit tumulo.

Ibid. nr. CCCXXXVII. p. 246. *Aſtorio meritam dicat hanc Octavius aram.* ubi *Burmannus* hunc morem ſuſe illuſtrat. — τειμήσας. *Marmor.* — σεμνῷ ταυτην. *Whel.* — V. 3. παρθένον recte *Wheler.* Male *Smithius*, cujus in re-

liquis correctior eſt editio. παρθένοι. παρθένιον μίτρην jungendum eſſe monuit *Schrader* ad *Muſae.* c. XX. παρθένος adjective poſitum eſt ap. *Aeſchyl.* Perſ. 617. παρθένος πηγή. *Eurip.* Hipp. 1006. παρθένος ψυχή. ubi vide *Valckenar.* p. 271. A. B. — ἧς ἔρον *Whel.* — V. 4. ἔσαν. nonnulli. — θάλαμοι *Smith.* *Murat* θαλάμῳ recte *Wheler.* Mire haec vertit *Muratorius*. *Cujus tempeſtivum florem habuit in medio quieſcentem thalamo.* ἡμιτελὴς θάλαμος paſſim occurrit, ubi de matrimonio immatura alterius conjugum morte ſoluto agitur, ad imitationem *Homeri* Ιλ. β. 701. ubi, omiſſis Grammaticorum argutiis, rem ſimpliciter expoſuit Ill. *Heynius* T. IV. p. 375. Cf. *Diodori Sard* Ep. IX. — V. 5. εἰκοσίους τ. βίωσ'. *Smith.* Pries habet etiam *Wheler* qui pro altero βίου habet. *Dorvillius* exhibuit τρεῖς γὰρ ἐπ' εἰκοσίους τ. βιοῦσ' ἐνιαυτούς. V. D. in Miſc. Obſſ. l. c. τρεῖς ἐπ' εἰκοσίους τ. βιοῦσ' ἐνιαυτούς. — V. 6. ἔθανεν. *Smith.* τους δε θανεν τουτου. *Wheler.*

DCCII. Protulit *Chishull* in Itiner. p. 168. *Tollius* in Fortuit. p. 30. ſqq. Ex *Tollio* eandem edidit *Murator* in Theſ. p. 749. *Bonada* T. II. p. 516. emen-

[redacted]

eadem nocte vita cum morte commutata, multo cum luctu matris inſigne mortalibus documentum dediſſe, unde intelligerent, omnia humana incerta eſſe. At haec conjectura nullo idoneo ſundamento nititur. Prytanes ſacrificiis publicis intererant, quod eorum officium his verſibus circumſcribitur. Ut autem *gaudere*, *laetari* apud Latinos pro *uti*, ſive *verſari* in aliqua re uſurpatur, ſic γηθεῖν et χαίρειν apud Graecos pro χρῆσθαι. Vocabulum πρύτανις *Muratorium* movit, ut de cive Attico agi exiſtimaret; at in plerisque Graeciae civitatibus prytanea fuiſſe ſatis conſtat poſt obſervata *Caſaubon.* ad *Athen.* XV. c. 19. p. 993. Cf. *Spanhem.* de Veſta et Prytan. Graecor. p. 679. ſqq. in *Graevii* Theſ Antiqq. T. V. — V. 5. ῥοῖσεται. i. e. κηρύσσει. ut alibi dicitur. — ἀΐδάλως. *Toll.* et *Mur.* ἀΐδαλος τύχα. obſcura et incerta. Pro *obſcuro* eſt ap. *Soph.* Ajac. v. 611. τὸν ἀπότροπον ἀΐδηλον ᾄδαν. *Heſych.* ἀΐδηλον. ἄδηλον. ἀφανές. — V. 6. οὐδέν. *Toll. Dorv. Mur.* — V. 7. σὺμ π. *Marmor.* quo nihil in antiquis Inſcriptt. frequentius. — „ὄφρ' ἂν ἐσέψω. marmor accurate intuenti facile apparebit οφρανεσαψω in eo ſcriptum, pro quo viri quidam alias doctiſſimi et oculatiſſimi οἰρανεσαιο legerant, atque *oerane tuo* in proſa et carmine verterant. Sed eundem et *Theudotum* et *Oeranum* appellatum fuiſſe, vix mihi quisquam perſuaſerit.“ Haec *Tollius*. *Dorvillius* ὄφρ' ἂν ἐραψῶ ſcripſit, diſtinctione majore in verſus fine polita: *Laetus cum patre agas, dum ad te perveniam, dum tecum conjungar.* Ejusmodi formulae paſſim in Sepulcralibus obviae. Ap. *Gruter.* p. DCCLXXXVI. 5. *ut ego poſſim dulcius et celerius ad eum pervenire.* et p. CCCLXXVI. 5. *mater rogat, quam primum ſe ducatis ad vos.* — *Brunckius* adhaeſit lectioni a *Toupio* propoſitae: ὄφρ' ἂν ἐς αἰῶ Σ. i. e. ἐς αἰῶνα. Lexicon Sangerm. ineditum: αἰῶ. τὸν αἰῶνα κατ' ἀποκοπὴν Αἰσχύλος εἶπεν. Hoc ſatis ſpecioſum; at me non ſatis intelligere ſateor, quomodo haec enuntiatio cum

praecedentibus coëat: *Laetus cum patre degas, ut Soſtratus* (hoc patris nomen fuiſſe videtur) *in perpetuum magna laude inter defunctos fruatur.*

DCXCIII. Vitioſe edidit *Murator.* in Theſaur. T. III. p. 1321. Infeliciter hanc inſcriptionem tractavit *Leichius* in Nov. Miſc. Lipſ. T. I. p. 484. nondum hos verſus eſſe intelligens. Poſtea rem melius adminiſtravit in Curis ſecundis ad calcem Sepulcr. p. 43. Eandem exhibuit *Dorvill.* ad *Charit.* p. 39. cujus veſtigia preſſit cl. Editor. Id agit hujus carminis auctor, ut deliria eſſe et poëtarum portenta doceat illa de inferis, *tricipitem illum Cerberum, Cocyti fremitum, transvectionem Acherontis - inexorabiles judices, Minoëm et Rhadamanthum,* quae ſunt *Ciceronis* in Tuſc. I. 5, 10. Similiter Pythagoras ap. *Ovidium* XV. Metam. 153.

O genus attonitum gelidae formidine mortis,
Quid Styga, quid tenebras, quid nomina vana timetis,
Materiem vatum, falſique piacula mundi?

[redacted]

— V. 6. τεφρα σι γονεμεν. *Mur.* τέφρα γεγόναμεν. *Leich.* Omiſſum τε inſeruit *Dorvillius.* Diogenes ap. *Lucianum* Dial. Mort. I. 3. p. 131. Pulchris et fortibus, ait, nuntia: πάντα μία ἡμῖν κόνις, φασί, κρανία γυμνὰ τοῦ κάλλους. ſi vera ibi lectio. Tragicus in Excerpt. *Grotii* p. 623. ὁ γὰρ θανὼν τὸ μηδέν ἐστι καὶ σκιὰ κατὰ χθονός. *Horatius* IV. Od. VII. 15. *Nos, ubi decidimus, Quo pius Aeneas, quo dives Tullus et Ancus, Pulvis et umbra ſumus.* ubi vide cl. *Mitſcherl.* — V. 7. ειρηκαι οι ορθωσυπαγε οδοιγορε μη και τεθνακω γαδολισχος εοιφανω. *Mur.* εἴρη, καὶ οἱ ὀρθῶς; *Leichius,* hoc ſenſu: Quaeris, an idem et iis contingat, qui recte vixerint. Longe rectius *Dorvillii* acumen, quod *Br.* ſequitur, niſi quod γ' poſt τεθνηκὼς a *Dorvillio* additum omittit. — V. 8. ἀδόλεσχος. Color in duobus his verſibus, ut in Od. *Anacr.* IX. 35. ἔχεις ἅπαντ'· ἄπελθε· λαλιστέραν μ' ἔθηκας, ἄνθρωπε, τῆς κορώνης.

¶. 300.] *DCXCIV.* Ex *Muratori* Theſ. p. 809. emendatum hoc Epigramma exhibuit *Dorvillius* ad *Charit.* p. 105. Scriptum in Criſpinum, Ravennatem, ponticarum navium, dum viveret, praefectum. — V. 1. Ποντικῶν νεῶν. ejus procul dubio claſſis, quae Pontum Euxinum tuebatur, de qua vide *J. Lipſium* de Magnit. Urbis Rom. L. I. 5. — V. 2. Θξηρητμοις πτερυξιν ηγαιμενος. *Mur.* quod varie tentavit *Dorvill.* pro ultima voce ſcribendum cenſens ἐξηγαλμένος, aut ἦν ἠγαλμένος, aut denique, quod *Brunckius* recepit, ἐξηγλαϊσμένον. Naves ſex remorum ordinibus inſtructae dici poterant ἐξηγλαϊσμέναι ἑξηρέτμοις πτέρυξιν ſive ἐξ ἐρετμῶν πτέρυξιν, quod eodem redit. *Remos* autem cum *alis* fuiſſe comparatos, *Dorvillius* monuit l. c. poſt *Th. Stanlejum* ad *Aeſchyli* Agam. v. 52. Fons metaphorae *Homerus* Od. λ. 124. οὐδ' εὐήρε' ἐρετμά, τά τε πτερὰ νηυσὶ πέλονται. Fuſius haec explicuit *Potterus* ad *Lycophr.* v. 25. p. 116. ſq. — V. 3. Κρισπῖνος. Criſpini nomen paſſim occurrit apud ſcriptores

ſeriorum temporum; nullum reperio, ad quem hoc Epigramma ſatis probabiliter referri poſſit. — V. 6. μή τοι ἐνθήσῃ τάφῳ. Cavebant veteres, ne alieni in eorum ſepulcra inſerrentur. Cf. not. ad Inſcript. Triopeam T. II. P. II. p. 379. — V. 7. παρανόμου τυμβωρύχου. *Dorvill.* — V. 8. *Et fiſco ſolvas denarios MM, et urbi denarios M.* vertit *Dorvillius.* Ejusmodi poenae paſſim ſtatuuntur in eos, qui defunctos turbaverint eorumque juſſis non auſcultaverint. Cf. *Muratori* Theſ. T. II. p. 668. 1. p. 816. 4. T. III. p. 1287. 7. p. 1309. 6. p. 1396. 6. p. 1426. 5. p. 1468. 3. p. 1665. 10. T. IV. p. 2052. 1. p. 2078. 6. Adde de ſepulcris ſingularibus et communibus agentem *Sertorium Orſatum* in Marmi Eruditi (Padova. 1719.) p. 271. ibique notas p. 357.

DCXCV. Edidit *Murator.* in Theſ. p. 1693. Emendavit *Hagenbuchius* in Diatriba de Graecis Theſauri Muratoriani Marmoribus quibusdam metricis p. 37. Iterum attigit in Epiſt. Epigr. p. 79. Duo priora diſticha excitavit *Dorvillius* ad *Charit.* p. 29. tria ſequentia p.

[redacted]

τεθάμονες χερὶ δευομένα βάκτρου. *Homer.* Ιλ. χ. 492. δευόμενος δέ τ' ἄνεισι πάϊς ἐς πατρὸς ἑταίρους. *Heſych.* δευόμενος. δεόμενος. χερίζων. Cf. *Tollium* ad *Apollon. Sophiſt.* Lex. Homer. p. 220. Circumſcribitur igitur puer ἔτι ἄχνους, qualis deploratur in Anth. Lat. L. IV. 97. T. II. p. 66.

Funere non aequo puer immaturus obivi,
Marmoreisque meis hic jaceo tumulis.
Non potui parvus puerilem implere juventam,
Nec veſtire meam flore novo faciem.

et in Inſcriptione ſequioris aevi, quàm ediderunt *Paſſionei* in Inſcriptt. Cl. XIV. 17. et *Ignarra* Comment. de Palaeſtra Neapolit. p. 286.

Πατρίδος ἐκ Σμύρνης βροτοί μ' Εὐθαλέα καλέεσκον,
Εἵνεκ' ἐμῆς ὥρης καὶ μεγέθους ἐρατοῦ.
'Αλλά με Μοῖρ' ὀλοή, πρὶν ἰούλοις πλῆσαι παρειάς,
Ἥρπασε πὰρ φιλίων, οὓς τοκέας ἐκάλουν.

Hic *Rubnkenius* in Bibl. Crit. T. II. p. 86. v. 3. corrigit πλῆσαι, quod neceſſarium non videtur, cum ſic tamen v. 1. vitium metricum in βροτοί relinquatur. Nec abſtinuerunt ſeriorum temporum verſificatores a licentia diphthongi ante conſonantem correptae. — V. 3. βάσκανε δαῖμον. Hoc multi de Plutone poſt *Erinnam* Ep. III. ubi vide not. T. I. P. I. p. 189. Addendum illis Epigramma a *Pocokio* editum in Inſcr. p. 30. quod ſic corrigendum videtur:

Ἄρτι γενειάζοντά μ' ὁ βάσκανος ἥρπασε δαίμων,
ὀκτωκαιδεκέτης ἔστιχον εἰς Ἀΐδην.
Μῆτερ ἐμή, θρήνων ἀποπαύεο, λῆξον ὀδυρμῶν
καὶ κοπετῶν· Ἀΐδης οἶκος ἅπασι μένει.

Γάϊος καὶ Κλεοπάτρα Ἀντωνίῳ .... κῳ τεκνιδίῳ μνήμης χάριν.

— V. 4. ἰτέταμες. *Murat.* vitio paſſim obvio. — ἐλπίδας ἐξέταμες. *Liban.* in Monodia T. I. p. 518. αὐτὸς δὲ ὁ τὰς νίκας ἀνηρημένος τέθαπται, καλὰς καὶ γενναίας ἐλπίδας τῆς οἰκουμένης ἐκταμών. Simili metaphora *Heliodor.* L. IV. 19. p. 263. Χαρίκλεια μόνη παραψυχὴ, καί, ὡς εἰπεῖν, ἄγκυρα· καὶ ταύτην ὑπετέμετο καὶ παρήνεγκεν ὅ τι ποτέ ἐστι τὸ εἰληχός με κλυδώνιον. Ibid. VI. 7. p. 99. καὶ ταύτην ὑποτέμνει τὴν παραμυθίαν. — V. 5. Ἀκυλείνῳ, *Murat.* His ſimillimus locus *Perſii* Sat. I. 36.

nunc non cinis ille poëtae
Felix? non levior nunc cippus inprimit oſſa?
Laudant convivae: nunc non e manibus illis,
Nunc non e tumulo fortunataque favilla
Naſcentur violae?

ubi *Caſaubonus*, comparato *Juvenale* Sat. VII. 208. *Dî, majorum umbris tenuem et ſine pondere terram, Spirantesque crocos, et in urna perpetuum ver.* veteres monuit ver perpetuum ſuorum tumulis optaſſe, indeque

[redacted]

reo triſtis torus aggere crevit: Quod Cilicum flores, quod munera graminis Indi, Quodque Arabes Phariique, Palaeſtinique liquores Arſuram lavere comam. Cf. Eund. II. 6. 86. ſqq. L. V. 1. 210. ſqq. — V. 9. κεῖσται. *Mur.* — V. 10. οὐχὶ γόων. *Plutarch.* T. II. p. 114. C. οὐδεὶς ἀγαθὸς ἄξιος θρήνων, ἀλλ' ὕμνων καὶ ἐπαίνων, οὐδὲ πένθους, ἀλλὰ μνήμης εὐκλεοῦς, οὐδὲ δακρύων ἐπωδύνων, ἀλλ' ἀστείων ἀπαρχῶν. Plura hujus generis collegimus ad *Simonid.* Fragm. XV. T. I. P. I. p. 213. — V. 11. εικος ετι. *Murat.* — θοὴ appellatur Parca propter immaturam pueri mortem. Sic *Statius* II. Sylv. I. 137. *Subitas inimica levavit Parca manus. – Non te forma movet? non te lacrymabilis aetas?* — V. 12. ἐν εὐσεβέων, χώρῳ ſcil. *in beatorum ſedibus.*

Lect. p. 303. *DCXCV.*[b]] Edidit *Maffeus* in Muſeo Veronenſi p. 375. ſine lectionis diverſitate.

DCXCVI. Edidit *Murator.* in Theſaur. p. 1450. *Donius* p. 558. Tractavit *Hagenbuch.* in Diatriba de Inſcripr. metr. p. 21. et in Epiſtolis Epigr. p. 441. *Leichius* in Miſc. Lipſ. Nov. T. I. p. 487. *Bonada* T. II. p. 118. Scriptum in Chelidonem ad aras Jovis miniſtram. — V. 1. Χελειδονα. *Marmor.* — V. 2. ἀθάνατον. *Murat. Don.* et ΓΡΙΙ ΤΝ. unde *Leichius* fecit: σπένδειν ἀθανάτων γῆρυν ἐπισταμένην: *quae in aris Deorum libare vocem gnara erat.* quibus verbis ad Chelidonidis nomen, quo hirundo ſignificatur, alludi putabat. Perperam. Nihil certius, quam cum *Hagenbuchio* γρηῦν legendum eſſe, id quod confirmat ejusdem Marmoris titulus latinus: *Dis Manibus Chelidonis Sa. I.* (i. e. Sacerdotis Jovis) *Floria Chelidon vixit annis* LXXV. Appoſite *Hagenbuchius* comparavit Epigr. *Callimachi* XLV. Ἱερέη Δήμητρος ἐγώ ποτε, καὶ πάλιν Καβείρων, Ὦνερ, καὶ μετέπειτα Δινδυμήνης, Ἡ γρηῦς γενόμην. Huic emendationi, quae etiam *Weſſelingio* in mentem venerat, ipſe *Leichius* calculum adjecit in Cur. Secundis ad Graec. Murat. Inſcriptt. p. 44. ſq. ita ta-

men, ut γρῆϋν *lac* verti mallet cum *Weſſelingio*, *quam anum*; quae opinio parum abfuit quin ipſi *Hagenbuchio* fucum faceret in Epiſt. Epigr. p. 443. — V. 3. ἀστονάχητου. *Mur*. ἀστονάχητον. *Don*. *Leichius* ἀστοναχθον, *lugentibus omnibus*, ut ipſe vertit. Illa autem ἀστονάχητος, i. e. nullo gemitu edito, annis ſatiata ſcilicet et tranquilli animi mulier, ad inferos deſcendit. — In fine verſ. συταραμαχρος *Mur*. unde *Leichius* οὐδ' ἄρα μάκρες, pro μάκαρες. infeliciter. *Donius* ουγαεα μαυρως. i e. οὐ γὰρ ἀμαυρῶς. quod praeclare vidit *Hagenbuchius*. — V. 4. δαίμονες. *Mur*. *Don*. Hoc in δαίμονες mutandum eſſe neminem fugere poterat. Senſus optimus: Dii non hebetibus oculis, ſed acribus, meam pietatem viderunt. I. e. Dii me ob pietatem meam et probe ſoecunda et longaeva ſenectute donaverunt. Sic loquutus eſt *Diotimus* Ep. II. de viro pio et juſto: οὐ γὰρ ἀμαυρῶς Ἐκ Διὸς ἰθείης οἶδε τάλαντα Δίκης. Idem eſt ἀμυδρὸν βλέπειν. *Aelian*. H. V. L. VI. 12. διαφθαρῆναι τὰς ὄψεις, ὡς ἀμυδρὸν βλέπειν. Apud *Themiſtium* Or. XIII. p. 177. C. hodie legitur: τοῦτο νοῦν τὸ πέλαγος σὺ μὲν ἄλλοθέν που καθήμενος λέγεις

[redacted]

ϱιχλειτῆς mutandum eſſe vidit *Leichius*. *Theocrit*. Eid. XVII. 34. περικλειτὰ Βερενίκα. — V. 2. οσιω λαεσι λεινος. *Murat*. qui ridicule vertit: *quam occidit impie Linus maritus*. δεινὸς recte emendavit *Leichius*, lacuna relicta pro λάεσι, quod diſerte in Lapide ſcriptum. — V. 3. καὶ ταρχυσεα βιανιος. *Murat*. ταρουσαβιανιος. *Coll. Inſcr. Sicil.* τάρχυσ' Ἀβιάνιος. *Leich*. τάρχυσε Λιβάνιος. *Hagenb*. cui emendationi obviam it *Dorvillius*, qui verſus modulum ei favere negat. Certe *Libanii* nomen antepenultimam corripit ſecundum etymologiam a λίβανος. Ep. *Leont*. X. in Libaniam pantomimam: Οὔνομ' ἔχεις Λιβάνου. Fatendum tamen, ſeriores poëtas in nominibus praeſertim polyſyllabis non tam religioſos fuiſſe. *Buberius* tuebatur nomen Ἀβιάνιος, quo ſervato τάρχυσ' legendum, deleto ε, quod prava lapidarii ſedulitas addidit fortaſſe. Cf. *Hagenb*. in Epiſt. Epigr. p. 72. ſqq. — τάρχυσε Βιάνιος dedit *Dorvillius*. — V. 4. βαιην στηλη τηνδ. *Murat*. et alii, qui ipſum marmor viderunt. στήλῃ τήνδ' *Leich*. στήλης τῆσδ' *Dorvill*. — V. 5. 6. Horum ſenariorum verſionem tantum latinam adſcripſit *Leichius*, graeca omiſit. Dedit ille *Exagatho*; perperam. Nomen mulieris fuit Ἐπαγαθώ, „quod nomen quia ob ſyllabas tres breves continuas heroicum elegiacumque carmen intrare nequaquam poteſt, horum verſuum auctori cauſſa fuerit mutandi genus carminis, elegiacum in jambicum." Verba ſunt *Hagenbuchii* in Diatr. p. 39. Adde *Buberium* ad Marmora Brettiana p. 167. *Dorvill*. ad *Charit*. p. 258. et ad Ep. ἀδεσπ. DCCIX. At haec obſervatio non prohibuit Editorem Inſcriptionum Siciliae p. 14. quominus haec verba in hexametrum et pentametrum redigere conaretur; quod cum ſibi minus feliciter proceſſiſſe animadvertiſſet, addidit notam, *in quinto verſu auctorem non omnes metricas leges ſequutum eſſe*; at ille, ſi de hexametri numeris cogitabatur, nullam omnino legem ſecutus eſſe dicendus erat. Et quid de v. 6.

ſtatuendum? — V. 6. ῥοδογουνη η βασιλιδος. *Mur. Leichius* vertit: *Nunc vero Rhodogune, Baſilidis F. cognomen eſt.* quod merito improbat doctiſſimus Diatribae auctor, corrigendum videns: νῦν δὲ Ῥοδογούνην B. His interpretationem addidit hanc: „Quae prius uno tantum nomine dicebatur *Epagatho*, eadem poſtea, obliterato hoc priore ejus nomine, non amplius *Epagatho* vulgo eſt dicta, ſed *Rhodogune*, quod ejus nomen poſterius ſolum legitur in fine verſus hexametri primi. At quum poſterius nomen acciperet *Rhodogune*, non hoc ſolo dehinc dicta eſt, ſed praeter id etiam cognomentum *Baſilidis* accepit, ut vocaretur *Rhodogune Baſilis.* Tunc vero eam vocarunt ὄνομα, i. e. κατ' ὄνομα vel κατὰ τὸ ὄνομα, Ῥοδογούνην ſeu, quod idem eſſet, Ῥοδογούνης, praetereaque Βασιλίδος ἐπώνυμον, i. e. κατὰ τὸ ἐπώνυμον ὄνομα Βασιλίδος, ſeu, quod idem eſt, κατὰ τὸ ἐπώνυμον ὄνομα Βασιλίδα. eodem loquendi genere, quo vulgo praecipiunt dici: nomen vel cognomen ei eſt Syrus, Syri, Syro: Glycerium, Glycerii, Glycerio. Ammian. Marcellinus L. XIV. 5. *Paulus erat in complicandis negotiis artifex dirus, unde ei Catenae inditum eſt cognomentum*

Inſcr. Ant. p. 33. nr. 1. — V. 1. βωμόν. De aris ſepulcralibus vide notata ad Ep. DCXCI. — V. 2. ἡ καὶ Αρχάς. Alterum hoc nomen in mendo cubare ſuſpicatur *Heringa*. Cognomina proprio nomini ſolemni formulâ ὁ ſive ἡ καὶ ſubjici obſervavit *Hagenbuchius* in Diatriba p. 41. poſt *Fabrettum* in Inſcr. p. 145. ubi plures hujus generis Inſcriptiones collectae. — V. 4. ἀγόνῳ γενομένῳ συμβίῳ. Vera eſſe poteſt haec lectio, quamvis me ſimile quid legere non memini. Certe ubi uxor amoris ſui erga conjugem affectum declarat, alienum videtur commemorari, eum liberos non procreaſſe. Quare vide, an pro ΑΓΟΝΩι in marmore ſcriptum fuerit

ΜΟΝΩι γενομένῳ συμβίῳ —

Ad caſtitatem ſuam tenerumque in maritos affectum demonſtrandum conjuges ſaepe monent, ſe nonniſi unum amaſſe. Supra Ep. DCXLIX. ἥδ' ἐγὼ ἡ περίβωτος ὑπὸ πλακὶ τῇδε τέθαμμαι, Μούνῳ ἐνὶ ζώνην ἀνέρι λυσαμένη. ubi vide not. Tales *Univirae* paſſim appellantur in Inſcriptionibus, ut ap. *Gruter*. p. DCCXLVIII. et MCXLI. σύμβιος de *marito* ap. chriſtianos ſcriptores frequens, illuſtravit *Jo. Pearſon*. ad Epiſt. ad Polycarpum p. 30. Ceterum ap. *Lucam* noſtra Inſcriptio ſic habetur:

ΤΑΦΟΝΤΟΝ ΕΝΤΑΠ ΛΗΣΙ
ΟΝΒΩ ΜΟΝΘΑΜΑΕ ΤΕΤΞΚΑ
ΤΑΓΗΣ ΚΛΛΤΔΙΑΗ ΚΑΙ ΔΕ
ΧΑΣ ΑΘΗΝΙΩ ΝΙΓΑΤΚΤ ΤΑ
ΤΩ ΚΑΙ ΦΙΔΤΤΑΤΩ ΑΓιΝΩ
ΓΕΝΟΜΕΝΩΣ ΤΜΙΩ ΜΝΗΣ
ΧΑΡΙΝ.

Ap. *Pocock*. v. 1. τον ενθα et θαλα. V. 2. ετεξε κλ. α γης. V. 3. φιλτατω αγνω τενοιμενω συμβιω μνημης χ. Nomen mu-

lieris Δεχὰς confirmatur. In poſtremo verſ. fortaſſe admittenda ſine ulla mutatione lectio ἁγνῇ, quod epitheton tribuitur in eadem pagina *Pocockiani* operis nr. 4. Flaviano cuidam: τὸν ἁγνότατον καὶ δικαιότατον.

DCXCIX. „Apud Smetium fol. CXXIX. et Gruterum p. DCLV. Acerbam Dorvillii hujus carminis parodiam in Jo. Corn. de Pauw vide crit. Vann. 186.“ *Br.* Profertur etiam a *Boiſſardo* T. V. 102. *Fleetwood.* p. 219. *Bonada* T. II. p. 399. Scriptum in Menophilum juvenem, qui ex Aſia in Italiam venerat, ibique inter gaudia et voluptates, ſine ullius offenſa, vitam tranſegerat. — V. 1. *Smetius*, qui ſe ipſum Lapidem examinaſſe ait: E. συνεχῶς τελας πεζας τε τροφησας. V. 2. τρέψας. V. 3. οὐδεν αλυπης. Emendatior lectio eſt apud *Gruterum*. Similis coloris Epigramma eſt in Anthol. Lat. IV. 166. T. II. p. 120.

Hoc jacet in tumulo ſecura Glyconis honeſto,
Dulcis nomine erat, anima quoque dulcior usque,
[redacted]

Quis bona non hilari vidit convivia vultu,
Adque meos mecum pervigilare jocos.
Quondam ego Pierio vatum monumenta canore
Doctus cygneis enumerare modis.
Doctus Maeonio ſpirantia carmina verſu
Dicere Caeſareo carmina nota foro. etc.

DCC. In *Chisbull.* Antiqq. Aſiat. T. II. p. 12. unde id repetivit *Bonada* T. II. p. 518. In neſcio quem hominem ex rupibus praecipitatum. — V. 1. σπιλάδες δεξεῦσαν. *Burmannus* comparavit haec ad *Propert.* L. III. El. V. 15. *Ah miſer Alcyonum ſcopulis adfigar acutis, In me coeruleo fuſcina ſumta Deo eſt.* quae verba ad Ajacis naufragium ſpectant. — V. 2. κρημνῶν ἅλμα, ſaltum de rupibus. — V. 3. ψυχή. Ex formula. Vide *Speuſippum* T. I. p. 176. et notata ad *Admeti* verſum T. II. P. II. p. 410. quibus adde *Barthium* in Adverſ. XII. 12. — ἀξυνέτων. Non ſatis apertum eſt, quo ſenſu haec accipienda ſint, cum hiſtoria nos lateat. ἀξυνέτους de improbis et ſceleſtis capiebat *Bonada.* Certe ἀσύνετοι dicuntur, qui perverſa conſilia ſequentes peccant. *Euripid.* Phoen. 572. ἀμαθεῖς Ἄδραστος χάριτάς εἰς σ' ἀνήψατο· Ἀσύνετα δ' ἦλθες καὶ σὺ πορθήσαν πόλιν.

¶. 302.] *DCCI.* Ex Muſeo Veronenſi p. 63. ubi ſine memorabili varietate extat. Hinc illud expreſſit *Bonada* T. I. p. 434. Scriptum eſt in Dionyſium, Eudaemonis libertum, hominem latine et graece doctum. — V. 2. καὶ Μούσαις. ut ſupra Ep. DCXCIX. ἀλλὰ φίλος Μουσῶν. *Theocrit.* Eid. I. 140. χ' ὠ Δάφνις ἔβα ῥόον, ἔκλυσε δίνα Τὸν Μούσαις φίλον ἄνδρα, τὸν οὐ Νύμφαισιν ἀπεχθῆ. — V. 3. πείρεται. in Muſeo Ver. cui lectioni fortaſſe ſpeciem concilies ex iis locis, ubi πεπαρμένος ſenſu figurato occurrit. *Archilochus* ap. *Stobae.* Flor. LXII. p. 399. Δύστηνος ἔγκειμαι πόθῳ ἄψυχος, χαλεπῇσι Θεῶν ὀδύνῃσιν ἕκατι πεπαρμένος δι' ὀστέων. quem locum expreſſit *Apollon.*

[redacted]

Rhod. L. IV. 1066. ἐν δέ οἱ ἦτορ Ὀξείης εἱλεῖτο πεπαρμένον ἀμφ' ὀδύνῃσι. *Hymn.* Homer. in Apoll. 91. Αὐτὰ δ' ἐννῆμάρ τε καὶ ἐννέα νύκτας ἀέλπτοις Ὠδίνεσσι πέπαρτο. Nihilominus dubitari nequit, quin auctor hujus carminis τείρεται ſcripſerit. Color in his verſibus, ut in illuſtri *Catulli* loco LXV. 1. 2. *Etſi me adſiduo confectum cura dolore Sevocat a doctis, Hortale, virginibus – Sed tamen in tantis moeroribus, Hortale, mitto Haec expreſſa tibi carmina Battiadae.* — V. 5. ὕστατα δῶρα. *munera* et *ultima dona* ſaepe pro inferiis. Anth. Lat. IV. 175. T. II. p. 127. *Conjugis officium teſtatur carmine parvo Extremumque tibi refero munus.* ubi vide *Burmann.* et ad Ep. CCLXXXVI. T. II. p. 221. — V. 6. καὶ πάρος. dum viveres. — V. 7. Libertate te donavit, nec antea, dum ſervus eras, ſervitutis moleſtias unquam expertus es. Domini ſui clementiam laudat puella in marmore, quod *Muratori* edidit peſſime corruptum in Theſauri T. III. p. 1744. 5. et poſt eum *Amaduzzius* in Monument. Matthaeiorum T. III. Adſcribam illud, ſicuti emendatum eſt ab *Ignatio Rapono* in libello peculiari Veletris

[redacted]

Certe apud eos, qui accurate loquuntur, σημεῖα ſunt *notae praepetes*, quibus tachygraphi utebantur, qualem *Manilius* deſcribit L. IV. 197.

Hic et ſcriptor erit velox, cui litera verbum eſt,
Quique notis linguam ſuperet, curſimque loquentis
Excipiat longas nova per compendia voces.

Plutarch. in Catone Min. T. I. p. 770. B. C. τοῦτον μόνον ὃν Κάτων εἶπεν διασώζεσθαι φασὶ τὸν λόγον, Κικέρωνος τοῦ ὑπάτου τοὺς διαφέροντας ὀξύτητι τῶν γραφέων σημεῖα προδιδάξαντος, ἐν μικροῖς καὶ βραχέσι τύποις πολλῶν γραμμάτων ἔχοντα δύναμιν. Plura vide ap. *Wowerium* de Polymathia c. VI. p. 40. ſqq.

DCCII. Edidit *Maffeus* in Muſeo Veron. p. 63. ſine lectionis varietate. *Murator.* in Theſ. p. 1584. Deſcripſit etiam in Muſeo Petri Marcelli *Apoſt. Zeno*, idque communicavit cum *Muratorio* in Epiſtol. T. I. p. 104. nr. 4. ubi v. 1. δέξας, v. 2. Ἡρακλέδης legitur. Male verſus ſecundus ſic excuſus eſt, quaſi pentameter eſſet, cum hexameter ſit.

DCCIII. Etiam hoc Epigramma legitur in Muſeo Veron. p. 317. et in *Gorii* Inſcriptt. T. I. p. 463. *Bonada* T. II. p. 315. ſq. In puellam immatura morte ante nuptias vitae ereptam. — V. 1. Mutilus in marmore verſus: κλαυσατε παντες εμον . . . . ερο . . . . ρον οι παριοντες. quod ſic explevit *Maffeus*: ἐμὸν στυγερὸν μόρον οἱ παρ. — V. 2. idem ſcripſit στάντες ἐμῆς μικρὸν πρόσθε λ. cum in marmore habeatur: στ. εμης . . . . ρον πρ. — V. 3. μεγα πεν . . . . εχουσιν. Marmor. ubi πένθος fuiſſe apparet; nec id *Maffeum* fugit. — V. 4. Pro τοκέες marmor τοκε . . . poſtrema ſyllaba evanida. δυςτοκέες τοκέες dictum ſchemate crebro obvio apud poëtas aeque ac pedeſtris orationis ſcriptores, quod apparebit conſulentibus *Rittersbuſ.* ad *Oppian.* I. Cyneg. v. 260. p. 29.

ſqq. et *Abreſch.* ad *Aeſchyl.* T. II. p. 34. ſq. — V. 6. ησε . . . οινοχαρης προςθεμενων. Marmor. unde *Maſſeus* ἧς ἔταν Οἰνοχάρης προςθεμένων θ. vertens: *Cajus amici optatos haud videre hymenaeos Nec ſponte oblatos Oenocarae thalamos.* Aeque turpiter idem ſe dedit in alia Inſcriptione edita in Muſeo Veronenſi p. 61. ubi nobis *Glyceranam* propinavit et *Epeſchatiam*, quae nunquam exſtiterunt. Adſcribam initium carminis, quod etiam *Bonada* edidit cum omnibus *Maffei* peccatis T. II. p. 314. ut illud emendandum ſuſpicor:

Σῆμα μὲν ἐν στήλῃ γλυπτῇ θέσαν, ἡνίκ' ἐγὼ μὲν
Ἀελίου γλυκερὴν λεῖπον ἐπηλασίην·
νηλειὴς δέ με δέκτο μυχὸς καὶ ἀλάμπετον οὖδας
Ἀΐδεω μαρ . . . . ὑπὸ σκοτίην.

In fine pentametri eſt ἐπεσχατίην, initio v. 3. ῥηνειης. — In noſtro Epigrammate verum ſenſum perſpexit *Anton. Mar. Salvinius*, qui poſtremum diſtichon ſic vertit: *Non videre jugale jugum nec concinuit quis Vir vinoſus hymen*

eſt. Bene jungitur θρεπτῆρσιν ἡλικίης, *iis, qui ejus pueritiam aluerant et curaverant.* Iidem ſunt τροφεῖς v. 7. non parentes fortaſſe, quibus ille mature orbatus eſſe videtur, ſed ii, qui in parentum locum ſucceſſerant, pueritiae Caecilii tutores et nutritores. Apud *Gorium* exhibetur ſic: ος . . . . τῆρσιν λιπών. quod *Salvinius* in hunc modum explevit: ὃς γενετῆρσι λιπὼν ἦ. Initio v. 5. iterum mutilatum marmor . . . . . δ' ουκακλαυτον. δεύτερα addidit *Maffeus* et *Salvinius*. Secunda haec ſepultura dolorem refricuit, unde factum, ut novus hic tumulus lacrymis non minus irrigaretur ac prior. — V. 7. δειλαιο ΠΡΟφεων. *Salvin.* qui δειλαίων τροφέων emendandum cenſebat. *Maffeus* ſic legit: δειλαιοΙ ΤΡΟφεων. „In lapide legitur κεῖναι χέρες, quod Salvinius vertit *vacuae manus*, parum commodo ſenſu. Hujus verſus ſententiam corrupit Quadratarius, quam non male reſtituiſſe mihi videor. Forte etiam ſculpere debebat δειλαῖαι τροφέων κεῖναι χέρες. Hoc, licet altero, quod dedi, meo judicio non melius, probabilius eſt tamen, quod lapidis deſcriptionem inſpicienti manifeſto patebit.“ *Br.* — V. 8. σποδιὴν οὐκ ὀλίγης ὀδύνης. exiguum cinerem non exiguum illis dolorem excitantem.

DCCV. Hanc Inſcriptionem prope Nemauſum repertam anno MDCCX. exhibuit *Sallengre* in Praefat. Theſ. Novi T. I. p. 3. *Maffeus* in Muſeo Veron. p. 414. et in Epiſt. Antiqq. Gall. p. 60. *Voyage litéraire de deux Réligieux Bénédictins* (à Paris 1717. 4.) T. I. p. 309. *Murator.* Theſaur. p. DXL. *Bonada* T. II. p. 246. Comparavit hanc inſcriptionem *Burmannus* in Anth. Lat. T. II. p. 69. cum ſimilibus, ubi notat, eandem eſſe editam a *Brevalio* in Itiner. Anglic. T. III. p. 204. ſq. — V. 1. ἄνθεα. *Sit tibi terra levis, cineres quoque flore tegantur.* Anth. Lat. T. II. p. 115. CLVI. *Ver tibi contribuat ſua munera florea grata.* Ibid. p. 130. CLXXIX. Cf. notata ad Ep. ἀδεσπ. DCXCV. — V. 2. αἰχμηρὴ *Sall.*

et σαμυουχα. utrumque recte emendavit. — V. 3. ἀλλ' ἴα. Anth. Lat. T. II. p. 185. Ep. CCXLVI.

Hic jacet Optatus pietatis nobilis infans,
Cui, precor, ut cineres lilia ſintque roſae.

Similia collegit *Klotzius* ad *Tyrtaeum* p. 49. nec noſtri carminis oblitus. Cf. etiam *van Goens* de Cepotaph. p. 77. — ὑδατίνῃ νάρκισσος. vide not. ad *Meleagr.* Ep. XCII. T. I. P. I. p. 105.

DCCVI. Edidit *L. Holſtenius* ad *Stephan. Byz.* p. 309. *Quirini* in Primord. Corcyrae p. 184. *Cyriac. Anconit.* Inſcript. p. XX. 135. *Maffeus* in Muſ. Veron. p. 65. *Montefalcon.* in Diar. Ital. p. 428. unde id repetivit *Murator.* Theſ. T. III. p. 1079. qui id etiam ex ſuis ſchedis deſcriptum dedit, utrumque vitioſiſſime *Bonada* T. II. p. 238. ſq. Sed inprimis conſulendus eſt *Dorvillius* in Miſcell. Obſſ. Nov. T. I. P. III. p. 146. et 149. cujus recenſionem, paucis, quae ad orthographiam ſpectant, immutatis, cl. Editor ſequutus eſt. — V. 1. πουθάνεκι τις ἔφυν (φυν *Murator.*) ξένε τις θεγενηθην.

Ἐγὼ δ᾽ ἐς ἄλλην γαῖαν εἶμι δὴ φυγάς, Πρὶν σφῷν ὄνασθαι, κἀπιδεῖν εὐδαίμονας. In eadem tragoedia Jaſon miſeram ſuam ſortem conqueſtus: Ἐμοὶ δὲ τὸν ἐμὸν δαίμον᾽ αἰάζειν πάρα· Ὃς οὔτε λέκτρων νεογάμων ὀνήσομαι, Οὐ παῖδας, οὓς ἔφυσα κἀξεθρεψάμην, Ἕξω προσειπεῖν. — V. 6. ναυτιλίη .... νηΐ τε μὴ πίσυνος. *Holſten. Murat.* ναυτιλιηλυγρη νηιτεμη. *Maff.* qui vertit: *Navicula temere fretus et arte mea.* Neſcio, utrum ſic in marmore ſcriptum invenerit, an lacunam impleverit ex ingenio. Ap. *Cyriacum* lacunae indicium initio verſus: ..... ναυτιλιη νηι τε μη π. *Quirini*: ν. κενεῇ νηΐτ᾽. *Leichius* in Miſcell. Lipſ. Nov. T. I. p. 478. ναυτιλίῃ κενεῇ νηΐ δὲ μὴ πίσυνος. *Animam amiſi horrido naufragio, et navi non confidens.* κενεῇ etiam *Dorvillio* placuit, qui reliqua ſic emendavit, ut eſt apud *Brunckium.* *Perſes* Ep. V. T. II. p. 5.

Οὐ προϊδών, Θεότιμε, κακὴν δύσιν ὑετίοιο
Ἀρκτούρου, κρυερῆς ἥψαο ναυτιλίης,
ἥ σε, δι᾽ Αἰγαίοιο πολυκλήϊδι θέοντα
νηΐ, σὺν οἷς ἑτάροις ἤγαγεν εἰς Ἀΐδην.

— V. 7. 8. excitat *Paciaudius* in Monum. Peloponn. T. II. p. 254. — Σχερία. antiquum Corcyrae nomen. Cf. not. ad *Crinag.* Ep. XXIV. T. II. P. I. p. 400.

DCCVII. Edidit hoc carmen *Reiskius* ex Apogr. Lipſ. (ubi ei adſcripta verba: *Haec tria ultima Epigrammata attulit e Graecia Michael Sophianus, qui obiit Ferrariae a.* 1565. *d.* 15. *Auguſti.*) in Anth. nr. 650. p. 110. Hiſtoriam illius Inſcriptionis a ſe repertae narrat *Maffeus* in Muſeo Veron. p. 375. et in Arte crit. Lapid. p. 71. ſq. Cf. eundem in Gallic. Antiq. Ep. XV. Repetivit *Muratori* in Theſ. p. 1068. cujus errores quosdam ſuſtulit *Leichius* in Novis Em. ad Gr. Murat. Inſcr. p. 63. *Bonada* T. II. p. 105. Scriptum eſt in Socrateam, Pariam, Nicandri filiam, Parmenionis conju-

gem. — V. 1. γονέως. *Reisk. Mur.* — πόσιν αὐτόν. *Maffei. Murat.* αὖξα. Ap. Lipſ. — V. 2. πόλεων. *Reisk.* — V. 4. Σωκράτεια. Idem. — V. 6. ἔνδοξον, ζ. *Reisk.* — ¶. 304.] V. 7. και με πικραν νεαροιο β. α. ἐρεινυς αἱμορυτοιο νοσου. *Maff. Murat.* unde *Reiskius* effici poſſe putabat καί μοι πικρὰ νεαροῖο βρέφους ἀφύλακτος Ἐ. αἱμόρυτός τε νόσος ſive αἱμορύτῳ νούσῳ. In Ap. Lipſ. ſic habetur: καί με μικρὰν νεαροῖο βρέφους ἀ. Ἐρινύς Αἱμορύτοιο νόσῳ τ. Nihil horum ſatis placet. Primum καὶ verſus initio non habet quo referatur, non magis ac με; deinde alter horum genitivorum βρέφους aut νόσου pendet, nullo idoneo fulcro ſubnixus. Haec omnia gravis corruptelae ſuſpicionem movent. Pars difficultatis evaneſceret, ſi legeretur: αἱμόρυτος νοῦσος, ut ſanguinis fluxus, quo Socratea periit, vocetur πικρὰ Ἐρινὺς βρέφους, infantis, quem utero geſtabat, pernicies; idem enim morbus et matrem et infantem occidit. At haec fortaſſe aliquando accuratiore hujus lapidis deſcriptione illuſtrabuntur. — V. 9. ἐς φάος ἦγον. Ep. ap. *Reineſium* p. 694. μητρὸς ἀπ' ὠδίνων ὡς εἰς φάος ἤγαγον ὧραι. *Heliod.* VII. 23. p. 192. τῇ γεννη-

et ap. *Maſſeum*; quem *Bonada* expreſſit. — V. 14. αὐτίκα. tertius infans effecit, ut hunc tumulum ſubirem. — V. 15. Hanc tu, Proſerpina, manu in beatorum choros ducas. Sic paſſim Dii defunctos excipere dicuntur. Epigr. ap. *Reineſium* p. 854. *Gorium* T. II. p. 140.

> καί με θεῶν μακάρων κατέχει δόμος ἄσσον ἰόντα,
> οὐρανίοις τε δόμοισι βλέπω φάος ἠριγενείης,
> τιμὴ δ' ἐκ Διός ἐστι σὺν ἀθανάτοισι θεοῖσι,
> Ἑρμείαο λόγοις, ὅς μ' οὐρανὸν ἤγαγε χειρῶν
> αὐτίκα τιμήσας καί μοι κλέος ἐσθλὸν ἔδωκεν,
> οἰκεῖν ἐν μακάρεσσι καὶ (fort. κατ') οὐρανὸν ἀστερόεντα.

Cf. *Gorium* in Inſcr. Antiq. T. III. p. LXXXV. et p. CXXXVIII. Anthol. Lat. T. II. p. 230. Ep. CCCX.

> *Ibis in optatas ſedes; nam Jupiter aethram*
> *Pandit, Feſte, tibi, candidus ut venias.*
> *Jamque venis, tendit dextras chorus inde Deorum,*
> *Et toto tibi jam panditur ecce polo.*

Statius in Epicedio in Patrem manes rogat, ut defuncto obviam veniant, L. V. 3. 284.

> *Ite, pii Manes, Grajumque examina vatum,*
> *Illuſtremque animam Lethaeis ſpargite ſertis,*
> *Et monſtrate nemus, quo nulla irrupit Erinnys,*
> *In quo falſa dies coeloque ſimillimus aër.*

Conf. eundem V. Sylv. I. 253. — V. 15. παμβασίλεια. *Mur.* — V. 16. ἔχουσα. *Maſſ.* τήνδε αγε επ ε. χ. ἔχουσα χ. *Mur.* ἑλοῦσα praebet Ap. Lipſ. — V. 17. θεός τ' εὐχήν τινα δοίη. Ἐν πᾶσιν χ. ſine ſenſu *Maſſ.* et *Mur.* No-

ſtrum exhibet Ap. Lipſ. Praetereuntibus, qui Socrateam apud inferos ſalvere jubent, Deus laetitiam praebeat.

DCCVIII. Memorabilem hunc lapidem propter accentus notas in eo conſpicuas edidit *Fabretti* p. 288. *Muratori* p. MCCCCLXIX. nr. 1. *Dorvill.* ad *Charit.* p, 210. *Bonada* T. II. p. 126. Tractavit quoque *Leichius* in Nov. Miſc. Lipſ. T. I. p. 488. et in Curis Sec. p. 45. Scriptum in Hippomedontem patrem et filium, in eodem ſepulcro ab Hippodamia, eorum nepte, collocatos. — V. 2. γενέτην. *Murat.* — V. 3. ἐς αἰῶν. *Mur.* χηρα. *Fabr.* — V. 4. δεξιᾳ δ' ανδεταφη. *Fabr. Mur.* δεξιάδαν δ' ἐτάφη. quod *Paciaudius*, cujus notas mſt. *Bonada* exhibet, pro δεξιάδην ex dialecto poſitum monuit; at forma δεξιάδην pro ἐκ δεξιᾶς unice nititur prava interpretatione loci Homerici ιλ. VII. 15. ubi vide ill. *Heynium.* Aut igitur Epigrammatis noſtri auctor ab erronea Grammaticorum explicatione pependiſſe dicendus eſt, aut probanda *Dorvillii* emendatio: δεξιᾷ δ' ἀντετάφη, in dextra parte e regione ſepultus eſt ſenex Hippomedon. γηραιὲ pro γηραιός. — V. 5. χοῦτον κόνιν. *Homer.* Od. γ. 258.

[redacted]

„De ἐνεώσατο vide *Schol. Soph.* Trach. 460. πρὶν ἡμᾶς καὶ νεώσασθαι λόγους. ἀνακαινίζεσθαι. proprie de inſtauratis ſepulcris. unde καινίσματα ap. *Manetho*. IV. 191. σαρδόεργα τέχνης καινίσματ' ἔχοντας νεκροτάφους. nam vix auſim νεώσασθαι τάφον explicare *novum ſepulcrum facere et ſub aſcia dedicare.* " Haec *Dorvillius*, cujus interpretationi malim accedere, quam ἐπεχώσατο legere, contra marmoris fidem, cum *Eldikio* in Suſp. p. 17. qui provocat ad *H. Stephani* Diſſ. de Sophoclea Imitatione Homeri poſt ejus annotationes p. 48. *Parthen.* Erot. 26. πολλὰ κατοδυρόμενος ἐπὶ τῆς ἠϊόνος μέγα χῶμα ἔχωσε. *Antipater Sidon.* Ep. LXVI. ἐχθρῶν χερσὶν ἐχωννύμεθα. *Gregor. Naz.* Ep. 169. p. 156. πολλάκι ναυηγοῖο δέμας κατέχωσεν ὁδίτης. et: γείτων χωσθέντ' ἀλλοτρίαις χερσὶν ὕπερθε τάφον. — τεῖχισε δ' Ἀΐδαν. ſepulcrum maceria munimentoque circumdedit. ᾅδης in talibus *ſepulcrum* denotat, quem loquendi uſum *Huſchkius* adſtruxit in Anal. crit. p. 124. ſq. Cf. *Fabrettum* L. II. p. 98. et *Burmann.* in Anth. Lat. T. II. p. 112. — *Leichius* τεῦξε δ' ἀΐδαν initio corrigebat. — V. 8. λοίσθοτα τάς. *Murator.*

DCCIX. Edidit *Reineſius* p. 856. ex *Aringhi* Roma Subterr. IV. 20. *Fabrett.* p. 192. unde id repetivit *Hagenbuch.* in Epiſt. Epigraph. p. 404. et *Dorvill.* ad *Charit.* p. 258. *Bonada* T. II. p. 307. ſq. *Fleetwood.* p. 236. *Burmann.* ad Anth. Lat. T. II. p. 223. comparavit Inſcriptionem ap. *Murator.* T. II. p. 1231. 3. in puerum:

ANIMA BONA SUPERIS REDDITA RAPTUS
A NYMPHIS.

Scriptum in Phileſiam, puellam bimulam, quae in fonte perierat. — V. 1. κρημναῖαι. *Bonad.* Nymphae Κρηναῖαι ſunt, quae Κρανιάδες appellantur ap. *Theocritum* Eid. α. 22. *Moſchus* Eid. III. 29. Reſpicitur ad Hylae ſatum,

ut mox Ep. DCCXI. unde apparet, quam inepte mox *Fleetwoodius* v. 2. τιμῆς εἵνεκα verterit: *pro poena.* Similia comparavit *Dorvillius,* inter quae hoc Epigramma apud *Gruterum* p. DCCXVII. *Fundi hujus dominus infans hic jacet ſimilis Deo. Hunc ab ante oculis parentis rapuerunt Nymphae in gurgite.* Cf. *Callimachi* Ep. XLVI. — V. 4. Sic hunc verſum marmor exhibet. *Reineſius* pentametrum requiri exiſtimans, tamen tentabat: Φῆλιξ τὴν κλῆσιν Αὐσονιάς τε γένος. Sed nominis Φιλητίῳ ſyllabas contumaces auctorem Epigrammatis moviſſe, ut hexametro jambicum verſum ſubjiceret, *Dorvillius* monuit. Cf. not. ad Ep. DCXCVII. — αυσονι δε γενος. *Fabrett.*

¶. 305.] DCCX. Edidit *Maffei* in Muſeo Veronenſi p. 61. quem ſequitur cl. editor. *Muratori* p. MDCCXXVII. *Hagenbuch.* Epiſt. Epigr. p. 436. *Leichius* in Not. ad Carm. Sepulcralia p. 25. *Bonada* T. II. p. 122. *Burmann* ad Anthol. Lat. T. II. p. 223. In marmore ſuperſcripta verba:

[redacted]

καὶ ταῦτα αἰχμάλωτος ἡ τάχα καὶ δέσμιος. — Ναυσίκλεια νυμφεύεται, κἀμοῦ διέζευκται, ἡ μέχρι τῆς περιελθούσης· Χαρίκλεια δὲ καὶ μόνη καὶ ἔρημος. Plura ſunt in hoc loco, quae medicam manum deſiderant. Primum, quod jam alii monuerunt, delenda ſunt verba a gloſſatore profecta, θαίμων ὁ εἰληχώς με, deinde legendum, ni vehementer fallor: ἀνύμφευτον τοῦ μέχρις ὀνόματος νυμφίου· ὁ οἶκος χορεύει, Κνήμων γαμεῖ. Hoc *Commelini* emendationi et ob lenitatem mutationis et ob majorem concinnitatem, cujus nemo *Heliodoro* ſtudioſior, praelatum iri ſpero. Jungenda ſunt procul dubio verba ἀνύμφευτος τοῦ νυμφίου, ex Atticorum conſuetudine poſita, quam paucis illuſtravit *Valckenar.* ad Phoeniſſ. p. 115. Deinde ὁ οἶκος χορεύει dictum, ut illud *Aeſchyli* ap. *Longinum* c. XV. p. 65. ἐνθουσιᾷ δὴ δῶμα, βακχεύει στέγη. quod imitatus eſt *Euripides* Bacch. v. 725. πᾶν ξυνεβάκχευσ' ὄρος. et v. 114. αὐτίκα γᾶ πᾶσα χορεύσει. Mox in *Heliodori* loco me offendit καὶ μόνη καὶ ἔρημος, licet non ignorem, hunc ſcriptorem duplicatam copulam καὶ vehementer amare. Fuit fortaſſe: Χαρίκλεια δὲ κεῖται μόνη καὶ ἔρημος. *Alciphron* I. Ep. XXXVIII. εἶτ' οἴχεται ἡμᾶς ἀπολιποῦσα, καὶ κεῖσεται λειπεῖν μόνη ἡ Σακχίς. *Heliodor.* V. 2. p. 10. ἐγὼ δὲ μόνη καὶ ἔρημος — τύχης βουλήμασι ἐκκειμένη. — Ad Epigramma noſtrum ut redeam, eorundem verborum conjunctio iterum obvia ap. *Heliodor.* L. X. 16. T. II. p. 369. καὶ ἦτον τῷ γεννήσαντι, νυμφοστολῆσαι μὲν οὐ δυνηθέντι, οὐδὲ ἐπὶ παστάδας καὶ θαλάμους ἀγαγόντι. — V. 2. νύνφην κὰκ θ. ηρπασα φνω γ Αιδας. *Murat.* In his ἄφως latere ſuſpicabatur *Leichius*, *tacitum Orcum* interpretatus. Satis inepte. Utrum ſcribendum ſit ἄφνω γ', an ἄφνως, diligentior marmoris inſpectio docebit. Utrumque perinde graece dicitur. Vide *Brunckium* in *Apollon. Rhod.* p. 239. — V. 3. Πόλλαν. *Maſſ.* et hoc loco et in epigraphe marmoris. Πώλλαν. *Murat.* De hoc nomine nonnulla monuit *Hagenbuch.* l. c.

Lectt. p. 303.] DCCX. [b] Edidit *Gruter.* p. MCXCVI. nr. 9. *Fleetwood.* p. 301. 5. Ut *Brunckius* haec exhibuit ad mentem *Reineſii*, ſcripta ſunt in puellam, ante nuptias exſtinctam. *Gruterus* nos de puero cogitare jubet, cum γευσάμενον exhibeat v. 3. quod *Fleetwoodius* ſequitur. — V. 2. νυμφεῖον θάλαμον *Fleetw.*

Lectt. p. 303.] DCCX. [c] Edidit *Fabrettus* p. 144. — V. 2. ἦς εγι ιγιειων. *Marmor.* quod in ἐπιγείων mutandum eſſe monuit *Maffeus* in Arte Crit. Lapid. p. 102.

DCCXI. Edidit *Muratorius* in Theſ. p. 1502. cujus errores corrigere conatus eſt *Hagenbuchius* in Epiſt. Epigr. p. 402. ſqq. Eandem inſcriptionem tractavit *Dorvillius* ad *Charit.* p. 260. et *Toupius* in Epiſt. de Syracuſ. p. 329. Partem ejus cum latina verſione *Dorvillii* integra protulit *Burmann.* ad Anth. Lat. T. II. p. 223. *Bonada* T. II. p. 309. — V. 1. ἥρπαξες υπο κοιρανε πλ. *Murat.* omiſſo χθόνα, quod ſupplevit *Dorvillius*: *At ſaevus Pluto rapuit me ad infera templa.* Inſcr. ap. *Murator.* p. MDCXLV. 6. Eandem vocem inferebat

[redacted]

— V. 2. *νύμφην* pro *puella* accipiendum eſſe monuit *Dorvillius*; ſaepiſſime ſic juniores appellantur feminae. — *ἀγαλλομένην* omnes, praeter *Toupium*, ap. quem, operarum vitio puto, *ἐπαλλομένην* habetur. — V. 3. *ἐρχομένου* debetur *Toupio*. Vulgo *ἐρχόμενον*. — V. 4. *ἐξέτεμες ῥίζης*. *Mur.* Comparationem illuſtravit *Triſtan* Comm. hiſt. T. I. p. 350. *Statius* in Sylv. III. 3. 12. *media cecidere abrupta juventa Gaudia, florentesque manu ſcidit Atropos annos, Qualia pallentes declinant lilia culmos, Pallentesque roſae primos moriuntur ad auſtros; Aut ubi verna novis exſpirat purpura pratis.* — *ἐκτελέσῃ* Omnes. — V. 5. *φίλτατο*. quod in *φίλτατε* mutavit *Hagenbuchius*. Puellae, cujus obitus hoc Epigrammate deploratur, pater *Phileatus*, mater *Alexandra* appellabantur. Hoc probavit *Toupius*. *Dorvillius* autem legit: *ἀλλ' ἄγ' Ἀλέξανδρα κἂν φίλατο*, puellae defunctae fuiſſe nomen Alexandram exiſtimans: *Sed age, licet Alexandra amata fuerit, ne amplius lamenta deſiderabili puellae libare querentes* Hoc quamvis a doctiſſimo auctore variis argumentis adſtructum, minime praeferri debuit emendationi *Hagenbuchianae*. — *ὀδυρμοῖς Marmor*, ut videtur. Sed tam puſillum eſt discrimen inter Ι et Τ, ut deſcribentium oculos facile fallere poſſet. Licet enim dicatur *ποιεῖν γάλακτι, οἴνῳ*, et alia his ſimilia, ut *vino, lacte ſacra facere*, *σπένδειν* tamen ſenſu figurato ſemper adſciſcit accuſativum. *Meleager* Ep. CIX. *πολυκλαύτῳ δ' ἐπὶ τύμβῳ Σπένδω νᾶμα πόθων*. ubi vide not. T. I. P. I. p. 118. — V. 6. *εἱμερτῇ*. *Marm.* — V. 7. *εφη ευχροοις*. *Mur.* *ἔφη εὐχροοῦσι*. *Hagenb.* qui vertit: *Nam geminat, Placuit, Placuit, pulcerrima Nymphis. Sedibus aeternis digna locata manet.* Hoc merito diſplicuit *Dorvillio*, qui *ἐπ' ηὐχρόοισι*, et *Toupio*, qui *ἐπὶ χρυσοῖσι πρ.* emendabat. Paſſim confuſa, ob ſoni ſimilitudinem, *ἐπὶ* et *ἔφη*, quorum poſterius reſtituendum *Heliodoro* L. X. 31. *καὶ ὁ Ὑδάσπης, τί μὲν βούλεταί σοι, ἔφη, τὸ παρεπλέκειν ὄνομα Χαρικλείας, αὐτὸς ἂν*

γινώσκοις. ubi vulgo ἐπὶ habetur. Eadem vocula male legitur ap. *Lucian.* de Sacrif. 15. T. III. p. 79. ed. Bip. τίς οὕτω περὶ πολλοῦ ποιεῖται τὴν κόμην, ὅςτις οὐκ ἀπεξύρησε, καὶ ψιλὴν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τὸ πένθος ἐπεδείξατο. Scribendum: καὶ ψιλότητι τῆς κεφαλῆς. — At in noſtro Epigrammate procul dubio ſcribendum:

ἐφ' ἡδυχρόοισι προςώποις.

Sic enim, non ἠϋχρόοισι, in Marmore ſcriptum eſſe, docet teſtis oculatus, *Viſconti in Lettera ſu due Monumenti, ne' quali e' Memoria d' Antonia Auguſta. In Roma. Anno VII republ.* p. 25. *not.* 55. — V. 8. Dubitabat *Dorvillius*, utrum αἰθέρος jungendum ſit cum ὄμμασι, an poëta χάριν αἰθέρος, *coeleſtem gratiam*, intellexerit. Mihi prius unice verum videtur. — V. 9. πεποιηκότα. *Mur.* et v. 10. idem: [illegible] Tentabat *Leichius* in Miſc. Lipſ. T. I. p. 489. ἥρπασεν, ὡς τερπνὴ ἦν, Ἅδες, οὐ θάνατος. *Antiquis igitur fabulis credite: bonam enim puellam, Cum forma praeſtantiſſima*

quam lectionem ille *delicias* interpretatur: *Rapuerunt tanquam delicatam ſuam Naiades, non mors.* Sic liberi, quibus parentes oblectantur, paſſim appellantur ἀθύρματα, παίγνια. *Crinagor.* Ep. XLII.

> Ὑμνίδα τὴν Εὐάνδρου, ἐράσμιον αἰὲν ἄθυρμα
> οἰκογενὲς, κούρην αἱμύλον εἰναέτιν,
> ἥρπασας, ὦ ἄλλιστ' Ἀΐδη.

Puellam laſcivam et elegantem τερπνὸν ἄθυρμα μέθης appellat *Antipater Theſſ.* Ep. XXXII. aliam tenellam virginem, immatura morte exſtinctam, inter Proſerpinae oblectamenta et delicias fore, dixit Auctor Ep. ἀδεσπ. DCLIX. ἔσται μὲν δ γε παῖς ἐν δώμασι Περσεφονείοις Παίγνιον. Ceterum ad hujus diſtichi ſententiam comparandum Ep. ἀδεσπ. DCCIX.

DCCXII. „Hoc et ſequens diſtichon conjuncta exhibet lapis antiquus ap. Hagenbuchium Epiſt. Epigr. p. 393. at diverſa ſunt, et antiquiorum Epigrammatariorum poëtarum, quae ſaepius in puerorum monumentis adhibita. Poſterius ſeparatim habet alius lapis ap. Gruterum p. 676. et Donium p. 363. Ex utroque partim concinnatum peſſimi commatis Epigramma, quod habet Fabrettus p. 193. in quo e priori noſtrorum diſtichorum deſumtus hic verſus: κοὐκ οἶδ', εἴτε καλῶς, εἴτε κακῶς ἔθανον. Inde hic ſcripſi αἴτιος, quod ad δαίμων refertur. Apud Hagenbuchium αἴτιον legitur.“ *Br.* Plus ſemel haec Epigrammata attigit *Hagenbuchius* in Epiſt. Epigr. p. 390. et p. 393. et iterum p. 434. *Bonada* T. II. 235. — V. 1. γευόμενον ζωῆς. Similiter Ep. ἀδεσπ. DCCXLI. μήπω γευσάμενος ἥβης ὤλισθον ἐς Ἀΐδου. i. e. ἄγευστος ἥβης. Hoc vocabulum haud ſcio an reddendum ſit *Aeſchini Socratico* §. 17. γαληνὸς δέ τις καὶ κακῶν ἄγευστος βίος, ἀσαλεύτῳ ἡσυχίᾳ εὐδιαζόμενος. Vulgo ἄγονος. κακῶν ἄγευστος αἰὼν eſt ap. *Sophoclem* Antig. v. 583. — V. 2.

567. δηρὸν γὰρ ἔνερθεν Γῆς, ὀλέσας ψυχὴν, κείσομαι ὥστε λίθος ἄφθογγος.

DCCXVIII. Vide ad praecedens Epigramma. — V. 1. Σειρηνακακον. *Fabrett.* qui *innocuam* vertit. Hoc tuetur *Ruhnken.* ad *Timae.* p. 16. Muſam appellari Sirenem, quae *neminem laedat*, ἄκακον. Sic quoque viſum eſt *Antonio Mariae Salvinio*, cujus verſionem metricam exhibet *Gorius* in Inſcriptt. T. I. p. 270. *Daemone quo a nocuo rapta eſt innoxia Siren.* quod antitheſin efficit elegantia non deſtitutam. At ap. *Gruterum* habetur Σειρηνακακῶς κακός. idque *Fleetwoodus* ſequitur. In marmore autem Σειρηνακακος κακος, quod oculato teſti credimus *Viſcontio*, qui in libello perelegganti *Iſcrizioni Triapee* p. 80. aut repetitionem illam ſervandam, aut legendum eſſe monet: τὴν Σειρῆνα κακῶς κακὸς ἥρπασε δαίμων. Certe Sirenum nomen iis, qui dicendi et canendi facultate pollebant, ſaepenumero in laudem tribuitur, ſine ullo ad noxiam earum naturam reſpectu. Ep. ἀδεσπ. DXIX. καὶ λάλε Σειρὴν Βακχυλίδη. It. DLXII. σειρῆνα θεάτρων τήνδε Μένανδρον. Ep. DCCXXXII. ἡ πολὺ Σειρήνων λιγυρωτέρη. De oratorum [redacted]

[redacted]

male apud illum vertitur. Senſus eſt: *Avus quidem familiae parens fuit, juvenis autem nihil niſi lacrymas ex vita abstulit.* Sed haec, quod nunc video, occupavit *Grotius* T. III. p. 407. — V. 2. μου. *Fleetw.* μουσων pro nomine proprio habens *Fabrettus* vertit: *Quis Musam dulcem rapuit Lusciniolam.* quem errorem ſuſtulit *Gorius* et *Weſſeling.* in Probab. c. IX. p. 82. — ¶. 307.] V. 3. ψυχραῖσι σταγόνεσσι. Muſa *frigidis guttis* aut *in frigidas guttas* reſoluta; neutrum ſatis intelligo. Certe mortis vis, corpus frigore perfundens, ſic ſatis inſolenter diceretur. *Fabrettus* vertit: *Nocte una frigidis ſtatim ſtillicidiis ſoluta Periiſti Muſa.* — λυθεῖσαν. *Grut. Fleetw.* — V. 4. Μοῦσα ἔταξη δ' ὄμματα ἐκεῖνα etc. *Grut. Fleetw.* — V. 5. στόμα πέφρακται. *Plutarch.* T. II. p. 88. ἐμφράττει τὸ στόμα, ἄγχει, σιωπᾷν ποιεῖ. *Statius* V. Sylv. I. 200. *nunc ore ligato Incubat amiſſae.* Multa hujus locutionis exempla congeſſit *Weſtenius* in Nov. Teſt. Epiſt. ad Rom. III. 19. p. 39. Male verbum φράττειν legitur ap. *Heliodorum* L. IX. 19. μικροῖς μὲν τοῖς βέλεσιν, ἐφ' δὲ ἐρανιέντων πεφραγμένοις εἰστοξεύοντες. Scribendum procul dubio: ἐφ' δὲ ἐρανιέντων πεφαρμαγμένοις. Et ſic *Dorvillium* quoque ex Cod. emendaſſe nunc video ad *Chariton.* p. 693. quod noviſſimi *Heliodori* editoris diligentiam fugit. — τὸ χρόσεον nonnulli. — V. 6. οὐκ εἶδον. *Fabrett.* et ſic *Gudius*, qui ſe lapidem ipſum in villa Borgheſia vidiſſe ait, emendavit ad marg. *Gruteri*, apud quem οὐκ κάλλον σου σοφίης habetur. At ecce alius oculatus teſtis, *Viſcontius* l. c. ſic, ut *Gruterus* edidit, in marmore legi affirmat, indeque emendandum pronunciat:

λεῖψανον οὐ κάλλους, οὐ σοφίης πλάσται.

Nihil verius. In eandem emendationem inciderat *Kuinkampius* in not. mſt. — V. 7. ἐρρετοιμοιρμοιραι. *Grut. Fleetw.* Poſterior tentabat ἔθετ' εἱμαρμέναι. inepte. μορ-

μουραι. *Gor.* Noſtrum habet *Fabrett.* *Grotius* vertit: *Ite procul curae, mortalia corda vorantes. Heſych.* μέρμηραι. φροντίδες. βουλαί. μέριμναι. *Theogn.* v. 55. ληςμοσύνην τε κακῶν, ἄμπαυμά τε μερμηράων. Ejusdem originis vocabulum μερμέριος reſtituendum ſuſpicor Epigrammati in *Pocockii* Inſcr. p. 30. nr. 18. quod an alii ediderint, nunc inquirere non vacat. Mihi ſic ſcribendum videtur:

Οὐρανίων πάντων βασιλεῦ, χαῖρ', ἄφθιτ' Ἄνουβι,
σός τε πατὴρ χρυσοστέφανος πολύσεμνος Ὄσιρις,
αὐτὸς Ζεὺς Κρονίδης, αὐτὸς μέγας ὄβριμος Ἄμμων,
κοίρανος ἀθανάτων προγενὴς μητ κισε Σάραπις,
σή τε μάκαιρα θεὰ μήτηρ πολυώνυμος Ἶσις,
ἣν τέκεν οὐρανὸς εὐφρονίδης ἐπὶ κύμασι πόντου,
μερμερίοις θρέψεν δ' Ἔρεβος φῶς πᾶσι βροτοῖσι,
πρεσβίστην μακάρων ἐν Ὀλύμπῳ σκῆπτρον ἔχουσαν
καὶ γαίης πάσης καὶ πόντου δῖαν ἄνασσαν.

Ap. *Pocockium* eſt v. 1. παμπταν. et Ανουσι. v. 2. πολυσεμνηος Οσειρι. v. 3. Κρονδης et Αμμυ. v. 4. προτειμηταισι. v. 5.

ſitus, ejus κήρυξ. — ὀρχηχόροιο. χοροστάτην interpretatur *Dorvillius*, τὸν προηγούμενον τοῦ χοροῦ καὶ τῆς ᾠδῆς. Idem χοροδιδάσκαλος appellatur ſecundum *Suidam*. — V. 2. μινυνθάδιον. *Smet. Dorv.* — V. 3. νῶς, *ut*: mallem ἧ, *quae*, relatum ad Κῆρα. Adumbratum eſt hoc diſtichon e Simonidis Epigr. CI. ¶ *Br.* Ad Parcam retulit haec verba etiam *Dorvillius*, (cui ὡς debetur et πείσας' pro ὃς et πείσας) ſecutus interpretationem ſummi *Grotii*:

Eutychis hic ego ſum tumulus praecoque choragi:
Non levis eſt de te, Parca, querela mihi.
Auctor namque Animae cum ſis, in corpus ut intret,
Crudelis, cur non auctor es, ut maneat?

Longe diverſo ſenſu haec accepit *Benedictus Egius Spoletinus*, cujus verſionem exhibuit *Muratorius*:

Sum praeco excelſi Felicis et urna choragi,
Cui vitam exiguam fata dediſſe queror.
Qui potuit revocare animas in corpora cantu
Mellifluo, tenuit non tamen ipſe ſuam.

quae ſane arguta ſententia et vulgatae lectioni accommodata: ὃς πείσας θνητοῖς ψυχὴν ἐπὶ σώμασιν ἐλθεῖν τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν οὐκ ἀνέπεισε μένειν. Muſicus voce et arte valens dici poterat animas hominum jam aufugientes retinere et in corpore quaſi defigere. Alibi muſica animas e corporibus evocare dicitur. Utrumque bene. Ita enim fert natura poëſeos, ut eandem rem diverſiſſimis rationibus recte enuntiare poſſit. — V. 4. „Lapis exhibet ΤΗΝ ΑΥΤΟΥ ΜΕΛΕΟΣ. unde Dorvillius τήνδ' αὐτοῦ μελέεσσ' — at omnino ſcribendum αὐτῶν, *illorum membris*. Nam αὐτοῦ adverbialiter *illic* friget ſequente μελέεσσι.

Multo mihi probabilius videtur lapidi incidi debuiſſe αὐτὴν τοῖς μελέοις. — Hoc ad θνητοῖς refertur, *miſeris mortalibus.* " *Br.* Tantum nobis in marmoribus corrigendis licere, nemo facile concedet. Nihil omnino mutandum eſſe contendo, ſed reſtituta lapidis ſcriptura legendum:

> ὃς θνητοῖς ψυχὴν πέμψας ἐπὶ σώματι λήθης,
> τὴν αὐτοῦ μέλεος οὐκ ἐνέπεισε μένειν.

Ultima ſyllaba in μέλεος producta poſt tot ejusdem licentiae in his Epigrammatis exempla neminem, puto, offendet. Cf. Ep. ἀδεσπ. CCCLXXXVII. 2. CCCXCIV. 2. DCCXXI. Inſcriptionem hanc accuratiorem dedit *Rich. Chandler* II. 61. p. 67. quam in *Sponii* Miſcell. p. 318. et ap. *Fabrettum* p. 322. legitur. Emendavit eam ſecundum exemplar *Sponii* in Itiner. II. p. 349. *Heringa* in Obſſ. crit. p. 287. ſq. Eandem ex ſchedis *Anton. Askew* accuratiſſime deſcriptam dedit *Taylor.* ad *Demoſthen.* de falſa Legat. p. 461. ed. *Reisk.* Legitur

[redacted]

ap. *Brunckium*; nec aliter *Taylor.* χιονέοις ſignificatione generaliori pro καλοῖς, λαμπροῖς, ut *niveus* ap. Latinos, quod illuſtravit *Markland.* ad *Statii* Sylv. p. 15. — V. 4. κρῖκα γλ. *Hering.* quod non neceſſe. In tali enim verborum ſtructura praepoſitio omitti poterat; cujus ellipſios exempla dedit *Fiſcher.* ad *Weller.* T. III. P. II. p. 128. — λειριόεσσαν. *Chandl. Spon Taylor. Homer.* Ιλ. γ. 150. τέττιγες – οἵτε καθ' ὕλην Δενδρέῳ ἐφεζόμενοι ὄπα λειριόεσσαν ἱεῖσι. *Apollon. Rhod.* L. IV. 902. ἐπηλεγέως δ' ἄρα καὶ τοῖς Ἵεσαν ἐκ στομάτων ὄπα λείριον. — V. 5. χιλεσι. *Chandler. Tayl.* — „Non placet ἐλεφαντινέων, quod tamen mutare contra lapidis fidem non ſuſtinui; at mallem ἐλεφαντοχρόων." *Br.* ἐλεφαντινεον. *Taylor.* — V. 6. δὲ ἑρετὴν π. σῶμα τιθεῖσα. *Spon. Fleetw* τε ἑρ. *Chandl.* — V. 7. Κιλισσα *Tayl.* Mire hunc verſum vertit *Chandler*: *quem peperis Eutychis Sibenaro Ciliſſa Charitopis.* Talia innumera graecarum Inſcriptionum editores admiſerunt. — V. 8. εἰκοσιπεντaετής. *Tayl. Chandl.* et alii. — V. 9. „Sic in lapide inciſus: ΕΡΜΕΡΟΣ ΔΕ ΑΡΙΣΤΟΜΑΧΟΙΟ ΠΑΤΡΟΣ ΚΑΙ ΜΗΤΕΡ .... Quum illius metrum reſtituere et defectum in fine ſupplere vellem, imprudens non animadverti verſum ἑπτάμετρον mihi excidiſſe. Ἕρμειος nomen eſt graecum, quod occurrit in lapide apud Gruterum p. 419. 2. Ἕρμειος Ἀσκληπιοδώρου Ἀντιοχεύς. In fine nihil veriſimilius ſuccurrit, quam μητέρος ἐσθλῆς, niſi forte ipſum matris nomen expreſſum fuerit. Sic ſupra in Epigr. DCLXXIII.

> οὔνομα Ῥουφῖνος γενόμην, παῖς Αἰθερίοιο,
> μητρὸς δ' ἐξ ἀγαθῆς.

At auctori hujus carminis, quem, niſi ſummae imperitiae damnetur, talem verſum procudiſſe nemo credet, ſuppetias eundum eſt, ut a quadratarii et mea etiam vexatione liberetur. Scribendum itaque cenſeo:

> Ἕρμος Ἀριστομάχοιο πατρὸς καὶ μητέρος ἐσθλῆς.

Nomen Ἕρμος in alia inſcriptione apud Chandlerum occurrit; et hic reponendum eſſe eo veriſimilius mihi videtur, quod alterum illud Ἕρμερος, ſeu, ut potius ſcribi debet, Ἑρμέρως, nomen ſit ſervile, quod ubi in Romanis monumentis viſitur, ſemper, ni fallor, libertinorum eſt.« *Br.* Ἑρμέρως et in fine μητρ . . . *Tayl.* In lacuna matris nomen latere recte ſuſpicabatur *Heringa.* Ceterum talibus emendandis operam fruſtra inſumi, mihi perſuaſum habeo. In his enim ſequioris aevi carminibus haud pauca occurrunt, quae numerorum tantum ſpeciem habeant, praeſertim ubi nomina propria verſificatori negotium fecerant. Hic cum nomen Ἑρμέρως in hexametrum non intraret, auctor Inſcriptionis verba ſic compoſuit, ut tetrametri trochaici ſpecies quaedam efficeretur. Et fortaſſe ne hoc quidem voluit. Nam nec earum Inſcriptionum exempla deſunt, in quibus proſa verſibus miſcetur. — V. 10. ἀλόχῳ κουριδίῃ. Hoc et πόσις κουρίδιος, *conjux virgineus* et *conjux virginea*, plus ſemel obvium in marmoribus. Vide *Reineſium*

[redacted]

currit ap. *Aeſchylum* Suppl. v. 123. Cf. *Abreſch.* ad *Aeſchylum* T. I. p. 182. Tum auctorem Inſcriptionis noſtrae hunc fere ſenſum efficere voluiſſe dixeris: Sum virtutis monimentum, munus Parcae tributum, carum nomen in fronte gero. Dura tamen interpretatio. Nunc video, eandem fere ſummo *Grotio* placuiſſe, qui vertit in *Mantiſſa Tertia* Anthologiae T. III. p. 409.

Aſpice vectigal fati, virtutis honorem,
Chreſta pudicitiae jacet hic celeberrima laude.

Ad ipſam mulierem verba μνῆμα ἀρετῆς, μοίρης τὸ τέλος retulit *Benedictus Hegius*, qui vertit:

Hoc decus, haec fati virtus, et amabile nomen,
Dote pudicitiae celebrata, laboribus actis
Vitae Chreſta jacet condita nunc tumulo.

quaſi ipſa *Chreſta* dicatur μνῆμα ἀρετῆς, quod ferri poſſit; at quomodo eadem μοίρης τέλος ſive, ut ille, *fati virtus* (τέλος nonnunquam eſt *perfectio*) appellari potuit? — V. 3. σῶμά γ' ἔπαυσε. *Smet. Grut. Fleetw* σωματεπαυσατο. *Murat.* — V. 5. „ θνητὴν lapis mendoſe, ut e ſequenti μέτοχος patet." *Br.* θνητὴ habet *Mur.* et *Bonada.* θνήτ' ἦν ſuſpicabatur *Fleetwood.* Quod librariis, idem et lapidariis paſſim accidit, ut literas perperam duplicarent. Ad ſenſum comparandus *Ariſtides* Orat. T. I. p. 79. ed. *Jebb.* beatum praedicat juvenem, vitae ereptum: ἔχει καλῶς γε δὴ τὰ ἀνθρώπεια· οὐ γὰρ Κωκυτὸς οὔτε Ἀχέρων τοῦτόν γε εἰλήφασιν, οὐδὲ θήκη κρύψη περιλαβοῦσα, ἀλλ' εὐκλεὴς καὶ ἀγήρως ἤδη τὸν λοιπὸν ἅπαντα χρόνον περίεισιν· ἥρως, Κυζίκου πάρεδρος, τιμηθεὶς ὑπὸ Ἀπόλλωνος πατρῴου. — V. 6. „ Α.-Ι. ΜΝΗΣΤΟΣ omiſſis duabus literis." *Br.* αιμνηστωσα πασα. *Murat.* unde ap. *Bonadam* αἱ μνησθεῖσα πᾶσι. Reliquos genuina non fugit lectio. αἰείμνηστος. *Sophocl.*

Ajax 1166. *ἔνθα βροτοῖς τὸν ἀείμνηστον τάφον εὐρώεντα καθέξει.* — V. 7. „Male in Lapide ΚΥΔΑΤΗ. Mallem *σοὶ δὲ τάφον σοφίης ἕνεκεν, κυδρὴ παράκοιτις, τεῦξα.*“ *Br.* *κυδνῇ. Mur. Fleetwood.* *κυδνῇ* vel *κυδνῆ* tentabat; *κυδνῇ* *Rubnken.* in Epiſt. crit. p. 83. *κυδρῇ* *Kulenkampius* in not. mſt. In reliquis cur quid mutetur, cauſam idoneam non video. — V. 8. *τευξε φρασας συνομενος.* *Smet. Grut. Fleetwo. φρασου νομευνος.* *Muratori*, qui de meliore aliorum lectione ſecurus (recte enim *Hegius* ap. *Smetium* vertit: *conjux moeſtiſſimus*) *Nomeunum* hominem nobis hinc elicuit. In nomine *Φρασας* ante *Brunckium* haeſit *Hulsmann.* in Miſcell. Epigr. p. 440. qui *τεῦξ' Ἐπαφρᾶς συνόμευνος.* Nomen *Epaphras*, quod *Epaphra* eſt ap. Latinos, ex Inſcriptionibus collegerunt Indic. Theſ. *Gruteriani*, et *Bentlej.* in Epiſt. ad *Millium* p. 82. *Leichius* in Cur. Secund. p. 66. legebat *τεῦξ' Ἐφρᾶς συνόμευνος.* — In fine *Ἀλεξανδροπολείτης* *Mur.* *πολείτης* etiam reliqui. — V. 9. „Seu quadratarii, ſive illius, qui lapidem deſcripſit, errore legitur ΑΓΕΝΤΙ ΕΥΨΥΧΙ. Unde feci *ἀλλ' ἄγ' εὐ-*

[redacted]

τόνδε τάφον σοφίης ἕνεκεν κεδνῇ παρακοίτι
τεῦξε φράσσας Συνόμηρος, Ἀλεξάνδρειο πολίτης.
Ἁγνὴ εὐψύχει· κἀμὲ μένει τὸ θανεῖν.

Haec Synomerus ei ſapientis praemia vitae
Civis Alexandri ſtruxit monumenta maritus.
Tu ne, ſancta, dole; me quoque fata manent.

Ubi vides, eum vocem φράσσας penitus praeteriiſſe, quod non magis probandum ac reliqua ſummi viri in hoc loco tentamina, ſi ab uno κεδνῇ παρακοίτι diſceſſeris. Si in ultimi verſus initio epitheton quaeris, quale ἁγνὴ eſt, in Chreſtae laudem, nihil propius ad marmoris veſtigia accedit, quam

ΑΙΝΕΤΗ εὐψύχει.

Ι pro Η ſaepiſſime in ſerioris aevi monimentis reperitur, cum jam utriusque literae pronuntiatio confunderetur. Caeterum formulam εὐψύχει ſive ΕΥΨΥΧΙ paſſim in marmoribus obviam illuſtravit *Reineſius* p. 731. 826.

Lect. p. 303.] DCCXXI.[c] *Muratorius* in Theſ. p. 1376. et iterum p. 2075. i. Primum editum in Deſcriptione Aedium Barberinarum. *Brunckius* ſequitur *Dorvillii* recenſionem ad *Chariton.* p. 100. Scriptum in Meſſiam, mulierem et elegantiſſimam, quam conjux defunctam in aedibus ſuis ſepelivit. — V. 2. πρέψασακαταφρων. *Murat.* loco pr. unde *Klotzius* ad *Tyrtaeum* p. 50. fecit πρέψασα κατ' ἄφρων, quo ſenſu, non dixit. Junxiſſe videtur κατάλιπες ἄφρων φῶς ἠοῦς. *ſtolida reliquiſti lucis oras.* quod a multis probatum iri dubito. Altero loco *Muratorius* πρέπουσα καταφρονι. Fac, in marmore ſcriptum exſtare ΚΑΤ. . ΧΘ. ΟΝΑ et facile intelliges, quomodo factum ſit, ut deſcriptores parum diligentes καταφρονα exhiberent. — V. 3. ἱεραρθρησασι ουσα. *Mur.*

quod *Dominicus Bricberius* vertit: *neque te inſpicienti bus adſtas.* — V. 4. φίλοις σταδίοισιν *Murar.* utroque loco. „Majoris momenti mutationem inſtitui. Legitur enim ubique φίλοις σταδίοισιν pro σταθμοῖσιν, quod quidem ſatis lepide *Dom. Bricberius Columbus* vertit:

Fors ego dilectis tumulum fabricatus amicis.

quaſi στάδιοι φίλοι *ſtabiles amici* celebrarentur. Aliis verſum *in amicis ſtadiis.* Credo, ipſos intellexiſſe *ſtadia, in quibus decurritur.* Sed prius diſcant, φίλος hic et centies non *amicus*, ſed *meus*, *tuus*, *ſuus* ſignificare apud poëtas; deinde me viciſſim doceant, *ſtadia* talia fuiſſe adjecta *aedibus privatis*, et qui cadaver, ut mox ſequitur, *in talibus ſtadiis ſepultum*, poſſit tamen in aedibus ipſis eſſe et conſpici. Quare credo, levi literarum duarum mutatione recte repoſitum σταθμοῖσι *poſtibus*, et loca buſto recipiendo apta eſſe σταθμούς, non dubitaveris, ſi inſpicias Homer. Οδ. Ζ. 19. et ſic hanc feminam domi a marito ſervatam ſepultamque conſtabit.“

¶. 308.] *DCCXXII.* Hoc Epigramma in Dialogum philoſophum edidit *Sponius* in Miſc. Ant. Erud. p. 320. *Fleetwood.* p. 249. *Bonada* T. II. p. 529. — V. 1. καθαρῷ πυρί. rogo crematus. Igne autem abſumi putabatur, quidquid mortale eſſet, quo facto animus purgatus ad Deos tranſit. Sic Hercules ἐκ πυρὸς εἰς Οὔλυμπον ἱκάνεται in Ep. ἀδεσπ. CCLXXXVIII. Thetis Achilli immortalitatem donatura, βροτέας αἰεὶ περὶ σάρκας ἔδαιε — ὄφρα πέλοιτο ἀθάνατος, καί οἱ στυγερὸν χροῒ γῆρας ἀλάλκοι. *Apollon. Rhod.* L. IV. 869. De Triptolemo *Ovidius* IV. Faſt. 553. *Inque foco pueri corpus vivente favilla Obruit, humanum purget ut ignis onus.* quae *Ruhnkenius* comparavit ad Hymn. in Cerer. 236. et 239. — V. 4. „Notanda vox γυμνάς, quae hic, ut in ſequ. Epigr. v. 3. γυμνάσιον ſignificat, quod non intellexit Sponius.“ *Br.* ΓΥΜΝΑΣ vitioſe *Spon.* γυμνὰς *Fleetwood.* et *Bonada* cum ἔπλετο conjunxerunt; ille vertit *exercitationi deditus;* hic: *Virtutis totus qui fuit et ſophiae.* — V. 6. ψυχὴν — οὐρανὸς ἴσχει. Similiter Inſcriptio ap. *Sponium* in Miſcell. p. 374. cujus finem ſic reſtituendum eſſe ſuſpicor:

δοιαί, τῶν ἑτέρη μὲν ἐπιχθονίη πεφόρηται,
ἡ δ' ἑτέρη τείρεσσιν ὑπ' αἰθερίοισι χορεύει,
ἧς στρατιῆς εἷς εἰμί, λαχὼν θεὸν ἡγεμονῆα.

quae ad nobilem illum Platonis mythum de Deorum per aſtra curſu referenda ſunt. Vulgo legitur ΔΟΙΗ. ΕΠΑΧΘΟΝΙΗ. ΕΙΣΕΙΛΑ (pro εἷς εἰμί) et ΗΤΕ ΜΟΝΗΑ. — ἐκ μελέων. poſtquam anima ex corporeis evolavit vinculis. *Theocrit.* Eid. XVII. 24. ὅττι σφῶν Κρονίδας μελέων ἐξείλετο γῆρας. Epigramma ap. *Murator.* T. II. p. 696. 5. *Bonad.* T. I. p. 430. in Aſclepiadem medicum: ἐκ ῥεθέων δ' ἅμα στείχων σεμνὸν ἔβη Διὸς οἶκον. Sed totum carmen adſcribam, ut emendandum videtur:

[redacted]

Ἄνδρες, οἳ πάρος Αὐσονίων πέδον ἵκετε, ξεῖνοι,
βαιὸν ἐπὶ τραφερῇ χθονὶ δερκόμενοι τόδε δῶμα
ἀνδρὸς ὀπιζομένου Ζηνὸς νόον Αἰγιόχοιο,
ὅς ποτ' ἔδειξε βροτῶν πολυπλάγκτοισιν πραπίδεσσιν
ψυχὴν ἀθανάτην κἀγήραον ἐκ Διὸς αἴσης,
μάρτυρα Φοῖβον ἀμυμόνεσιν σελίδεσσι χαράξας·
οὐδ' ἄρα θνητὸς ἔην, ὑπ' ἀνάγκης δ' Ὑψιμέδοντος
τύμβῳ ἐν ἀργαλέῳ πεπεδημένος ἤνυσεν οἶμον,
ἐκ ῥεθέων δ' ἀναστείχων σεμνὸν ἔβη Διὸς οἶκον,
Λητοΐδῃ καὶ Μούσαις βωμὸν ὑπ' ἠέρι τεύξας·
ἰητὴρ δ' Ἀσκληπιάδης μακάρων τρίβων ἦεν,
χρημοσύνην δ' ἔλιπεν πολυκήριον ἐν νεκύεσσιν.

V. 6. *Muratorius* legit ΑΜΥΜΝΙ ΣΙΝ ΕΝ σελίδεσσι. V. 8. τύμβῳ ΕΙΝ ΑΛΕΩ omiſſa ſyllaba, quam mihi certa emendatione reſtituiſſe videor. V. 9. δ' ΑΜΑ στείχων. V. 11. δ' ἄμ' Ἀσκ. Delevi ſyllabam abundantem. Aſclepiades, qui hoc Epigrammate laudatur, et medicus fuit et philoſophus. Hoc in celeberrimum [redacted]

pro N legatur ante Φ. M. B. M. quod monuit *Dorvillius* ad *Charit.* p. 523. et 733. — V. 2. εἰρύσεναηθεων. *Don.* *Mur.* εἰρυσεναιθεων. *Spon.* *Fleetwoodus* recte diſtinxit ἀίθεων. — ἔλικος. *Murat.* — V. 3. γυμνασιας. *Mur.* γυμναδας, *Spon.* *Fleetw.* εὔμοχθος γυμ:ὰς gymnaſium, ubi corpus exercetur. Eodem ſenſu Ep. praeced. v. 4. et in Inſcriptione, quam *Tollius* dedit in Epiſt. Itiner. I. p. 5. *Henninius* in notis ad illum p. 20. *Leichius* in Sepulcr. p. 12. et 32. *Reisk.* in Anth. p. 108. nr. 648. Hujus Inſcriptionis initium noſtrum locum egregie illuſtrat:

Ἄρτι σε τὸν θάλλοντα νέοις ἐπὶ γυμνάδος ἔργοις,
ἄβας καλλίστοις ἄνθεσι τερπόμενον
ἤϊθεον, Πρώταρχε, πατὴρ ἐκαλύψατο τύμβῳ,
ὀστέα δ' ὀγκωθεὶς οὗτος ἔδεκτο τάφος.

Jam mirare *Fleetwoodium*, qui ad noſtrum Epigramma lepidam confinxit hiſtoriam de *Eumochtho*, neſcio quo, qui *Ephebum* quendam, puerum pulcherrimum, occiderit. Paulo poſt v. 5. verba τερπνὸς ἀμίβων (ſic *Marmor* pro ἀμείβων, vulgari vitio) in *venuſtum Amibonem* mira arte convertit, haec addens: *Video aliter poſſe verti haec verba. Sed conjecturis cujuscunque cum locus ſit, cur non et noſtris?* Taliane ſanae mentis homini excidere! — Pro τερπνὸς *Donius* habet τερπος. *Muratori* τερος. — V. 6. ζμεργομαρα. *Spon Don. Mur.*

DCCXXIV E *Muratori* Theſauro p. 1397. illuſtravit *Hagenbuchius* in Epiſt. ad *Blaurer.* p. 36. ſqq. *Bonada* T. II. p. 135. Scriptum eſt in *Rufinum*, cognomine Aſterium, Romanum, qui in Aegyptum profectus, diem ſupremum ibi obierat. Inde Damoſtrateia, Rufini conjux, mariti reliquias Romam deportavit, ubi noſtrum Epigrammainventum eſt. — V. 1. Ρουφεινου et ποτε κληζον *Murat.* De κλῇζον et ἔκληζον in Inſcriptionibus vide *Hagenbuch.* in Epiſt. Epigr. p. 417. — *Aſte-*

rii nomen ſeriori aevo frequentatum. Notus *Turtius* *Rufius Aſterius*, qui emendavit Codicem *Virgilii* Mediceum; ex hujus familia noſtrum fuiſſe, dubitari nequit. Occurrit Rufina quaedam, Sanctis Martyribus adſcripta, Aſterii filia, de qua dixit *Tillemont.* Hiſtoir. des Emper. T. III. p. 172. Multos *Aſterios* recenſet *Fabric.* in Bibl. Gr. T. VIII. p. 613. ſqq. De familia Aſteriorum disputavit *Henr. Noris* in Cenot. Piſan. Opp. omn. T. III. p. 676. ſqq. — V. 2. Νείλου πόλιν, urbem Aegypti, Nilopolin, quae modo ſic junctim, modo diviſim, ut in noſtro Epigrammate, ſcribitur. Vide *I. Holſten.* in *Stephan. Byz.* p. 221. — V. 3. προκοπαῖς λάμψας. *progreſſibus, quos fecerat, clarus.* Non dicitur, qua in re; ex proximis ſuſpiceris, Rufinum honorum et divitiarum viam feliciter inſtitiſſe. — πολλοις *Mur.* πολλοῖσι emendavit *Hagenb.* Ductum hemiſtichium ex *Theocrit.* Eid. XIV. 63. πολλοῖς πολλὰ διδούς. — Verbum προκοπὴ ſimiliter adhibetur in Epigr. ap. *Muratorium* T. III. p. 1687. 2. quod adſcribam, ſicut legendum puto, nam ap. Editorem peſſime diſtinctum:

[redacted]

fraudata, *neque heredibus ſcriptis*. quae omnia aegri ſomnia potius quam verſionem dicas. Recte mihi ſcripſiſſe videor ἄρτι δὲ καὶ γενειῶντ', *primam nuper lanuginem proferentem*. Diphthongus etiam in media voce corripi poteſt; certe hoc probabilius, ſi veſtigia marmoris comparaveris ΑΡΤΙ ΔΕ ΚΑΙ ΓΟΝΕΩΝΤ', quam quod *Dorvillius* ad *Charit*. p. 30. ſenſu tamen nihil diverſo, ſcripſit: ἀρτιγενειάζων. V. 7. nihil intereſt utrum γονῆος legas, ut *Muratorius* habet, an γονεῶς, ut *Dorvillius*. Cf. ad Ep. DCCXX. 4. — Redeo ad Rufini elogium. V. 4. μηδένα λυπήσας. Sic Ep. DCXCIX. οὐδένα λυπήσας, οὐ λοίδορα ῥήματα πέμψας. In corruptiſſima Inſcr. ap. *Fabrettum* p. 741. οὐδένα λοιγήσασα (fort. λυπήσασα) οὐ μικροῦ ψυχήν, οὐ μεγάλου. — V. 5. ἔφυγεν. *Mur*. — V. 6. ἐς ἀέρα, σῶμα δὲ πρὸς γῆν. *Euripid*. ap. *Plutarch*. T. II. p. 416. E. ὁ δ' ἄρτι θάλλων σάρκι, διοπετὴς ὅπως Ἀστὴρ ἀπέσβη, πνεῦμ' ἀφεὶς ἐς αἰθέρα. — V. 7. εὐσεβίης ἴσχεν. *Mur*. Etiam apud inferos ipſius pietas cognita eſt et probata. — V. 8. εἶδε τὸ φῶς. oſſibus ex loco, ubi ſepoſita, denuo prolatis. — V. 9. Poſt patrem duo ejus liberi morte abſumti, qui in idem ſepulcrum atque pater illati ſunt. — V. 11. σεμνὴ δέ. *Mur*. et *Bon*. — V. 12. λίπλεισε. *Mur Bon* — V. 13. 14. Notandae alliterationes, rhythmis ſequiorum temporum praeludentes, in verbis ὑπέμεινε, λέλοιπε, κατέθηκε, παρέδωκε. — ¶. 309.] V. 14. αἰῶνι. aeternitati tradidit. Sic in ſepulcralibus paſſim defuncti *aeternae ſecuritati*, *perpetuae quieti* commendantur, et in *aeternas ſedes domosve* illati eſſe dicuntur. Vide inprimis *Burmann*. ad Anth. Lat. T. II. p. 107. — V. 15. His Damoſtratea ſuum erga maritum amorem demonſtravit.

DCCXXV. Edidit *Fabrettus* p. 731. ſed emendatius quam hic in ipſius *Fabretti* muſeo illud deſcripſit *Montefalconius*, repetivitque in Diario Ital. p. 273. Diſputavit de hoc marmore *Hagenbuch*. in Epiſt. ad *Blau-*

ter. p. 41. ſq. *Murator.* T. III. p. 1711. 1. *Benada* T. II. p. 546. — V. 2. πανεπήρατον et περισσῶν. *Fabr.* Poſterius hoc *Zaccagnius* in κρεῖττον mutandum cenſebat, ſatis inepte. — V. 3. αἰνοτόκων σῶν. *Murmor. Montefalconius* vertit: *Infelicibus parentibus ſors invida rapuit;* nihil praeterea de ſenſus et metri lacuna monens αἰνοτόκων γονέων hic legendum eſſe pronuntiat *Jac. Gronovius* ad *Herodot.* L. I. 38, 5. quod *Hagenbuchium*, idem reponentem, latuit. Hanc lectionem probavit etiam *Dorvillius* ap. *Burmannum* ad Anth. Lat. T. II. p. 83. qui multa de *Invidia Sortis* et *Fatorum*, quae in juvenum immatura morte accuſari ſolet, diſputavit. — ἐν καθορᾶτε. Ad Menophili imaginem refertur, quam cippus exhibebat. — V. 4. ὀκτὼ μόνοις ἔτεσιν. *Murmor.* ὀκτὼ poſteriorem ſyllabam correptam habet, more Latinorum; quos niſi imitari poëta voluiſſet, ſcribere potuiſſet

ὀκτὼ μοῦνα ἔτη βεβιωκότα μῆνά τε πέντε.

[redacted]

buchius. p. 90. marmoris auctoritatem praetexens, quae hic nulla eſt; nam in plurimis lapidibus Λ poſitum reperias pro Α; quantillum autem interſit inter Γ et Ι, omnes norunt. Ἄσιλος pro hominis nomine habebat *Muratorius*, cum agatur de Mithra Aſiarcha. Ἀσιάρχαι, qui iidem ἀρχιερεῖς Ἀσίας, ſaepenumero occurrunt in antiquitatis monimentis, et in Actis Apoſt. XIX. 31. Cf. *Spanhem.* de Uſu et Pr. Numiſm. T. II. p. 417. — V. 2. Lucius, Mithrae filius, ἀθλοθέτης Σμύρνης, in patria Smyrna publicis certaminibus praeſuiſſe putandus eſt, a patre fortaſſe datis. Solebant enim Aſiarchae, Syriarchae ac ceteri annui provinciarum pontifices ludos publicos dare; quod accurate docuit *H. Valeſius* ad *Euſebium* Hiſt. Eccl. IV. 15. De iisdem et eorum muneribus vide *Selden.* in Marm. Arund. p. 163. ſq. et *Godofredum* ad Cod. Theodoſ. T. II. p. 27. ed. *Ritt.* — ἱερατινης. *Marm.* — V. 3. ευγενιαν σοφίαισι. *Marm.* Εὐγένιον tentabat *Bouherius*, nomen juvenis *Lucium Eugenium* fuiſſe exiſtimans. Vulgatam ſic accipi poſſe cenſebat *Hagenbuchius* p. 97. παρὰ vel ὑπὲρ εὐγένειαν, *praeter nobilitatem generis, praeter id, quod nobili genere natus erat*, σοφίαισι κεκασμένον, *ſapientiae ſtudiis exornatum.* Hoc nemo praetulerit elegantiſſimae cl. editoris emendationi, in quam etiam *Kulenkampius* incidit in not. mſt. — V. 4. βωμός. Vide ad Ep. DCXCI.

DCCXXVII. Legitur ap. *Smetium* CXXIX. fol. verſo. *Gruter.* p. 700. *Boiſſard.* T. V. p. 122. *Fleetwood.* p. 250. — In Paulinum, cum ſorore Hygea in eodem tumulo ſepultum. — V. 1. ενιαυτους. *Smet.* — V. 3. Υγειν. *Smet.* — V. 4. εκταετης. *Smet.* et *Grut.* — ἦν αντι. *Smet.* ἦν οὐκ. *Fleetw.* „γλυκειότερον. comparativus formatus a γλυκεῖα, ut a τέρεινα τερεινότερος. Illud in Lexicis omiſſum.“ *Br.* Hanc formam poëtae pro uſitatiore in ιων et ειων paſſim adhibuerunt. De χερειότερον, λωΐτερον et φιλτερον *Euſtathius* monuit ad Ιλ. β. p. 215. 6. ἀρειότερος

dixit *Theognis* v. 548. πλειότερος *Homer.* Od. λ. 358. Plura congeſſit diligentiſſimus *Fiſcherus* in Anim. ad *Welleri* Gramm. T. II. p. 90. ſq.

DCCXXVIII. Editum in *D. Bernardi de Montfaucon* Diar. Ital. p. 423. *Murator.* p. 1433. E *Ruhukenii* emendatione ſcriptum exhibet *G. Koenius* ad *Gregor.* p. 287. quem in omnibus expreſſit cl. Editor. Scriptum eſt in juvenem Amphilochia oriundum, qui, cum in pugna contra Illyrios periiſſet, ab amicis hoſtium manibus ereptus eſt. — V. 1. λυγρομ ποτμον. *Marmor.* de qua orthographia monuimus ad Ep. DCCXXIII. 1. — V. 2. κλεινη Αμφιλοχωγγαια. *Montef.* et *Murat.* Facile intelligitur, quomodo in vocibus ΑΛΚΙΜΗ ΑΜ — aut deſcriptor aut lapidarius ipſe ſyllabam ΜΗ tranſilire potuerit. — Ἀμφιλοχων genuina videtur marmoris lectio. Quum enim Grammatici jubeant Ν ante Γ in mediis vocibus in Γ mutari, quadratarii idem nonnunquam in fine verborum fecerunt; iidem contra aliis in locis Ν ſervarunt, ubi Γ ſcribendum erat. — V. 4. ναιοι γαδε-

[redacted]

ptum Epigramma, quod nimis pro lubitu emendatum videtur, ſic adſcribam, ut apud *Sponium* habetur:

ΜΑΡΚΕΛΛΗΣ ΤΑΦΟΣ ΕΙΜΙ ΤΙΣ ΑΥΤΗ ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΛΕΞΕΙ
ΑΡΧΙΓΑΜΟΣ ΚΟΥΡΗΣ ΕΙΚΟΣΙΝ ΟΥΣΑ ΕΤΕΩΝ
ΑΥΤΗΝ ΓΕΝΝΗΣΑΣΑ ΚΑΙ ΚΗΔΕΥΣΑΣΑ ΕΠΕΓΡΑΨΑ
ΑΧΘΟΣ ΕΧΟΥΣΑ ΚΡΑΔΙΗΣ ΠΕΝΘΕΟΣ ΟΥΚΟΝΙΟΥ.

— V. 1. Marcellae ſum tumulus. *Haec quaenam fuerit, ipſa indicabit inſcriptio.* Hic ſenſus. Perperam *Muratorius*: *quicunque hunc titulum inſpecturus es.* Pejus etiam *Fleetwoodius*: *Quis ei aliquid inſcribet?* — λέξεις. *Mur.* — V. 2. ἀρχίγαμος κούρη. *Fabrett.* οὖσα ἐτέων. Paſſim in marmoribus apoſtrophe negligitur. οικοσιων. *Mur.* — V. 3. αυτη γεννησασα. *Fabr.* qui in reliquis cum *Sponio* conſpirat. αὐτη η γεννησασα και γεννησασα επεγραψα. *Mur.* Haec ſic fortaſſe emendanda eſſe cenſebat *Leichius* in Miſc. Lipſ. T. I. p. 497.

αὐτῇ ἡ γεννήσασα καὶ κηδεύσασα ἐπέγραψα.
ἄχθος ἔχουσα κραδίῃ πένθεος οὐκ ὀνοτοῦ.

Quae an ipſe pro verſibus habuerit, ignoro equidem. Vertit autem: *Ipſi genitrix, quae et curam ſepulcri habui, inſcripſi, onus non vituperandae triſtitiae corde gerens.* Mihi perſuaſum eſt, ea verba, quae 3. verſum hujus Inſcriptionis conſtituunt, ab ipſo auctore numeris concepta non fuiſſe. Fuit procul dubio: αὐτῇ ἡ γεννήσασα καὶ κηδεύσασα ἐπέγραψα. in quibus nullum numerorum veſtigium. In v. ſequ. membra poëtae agnoſcas in verbis ἄχθος ἔχουσα et πένθεος οὐκ ὀλίγου. Sed talia in proſaicis quoque Inſcriptionibus reperiuntur bene multa. Cf. Ep. ap. *Fabrett.* p. 741, 506. cujus partem mox laudamus ad Ep. DCCXXXI. — οὐκ ὀλίγου. *Fabrett.*

Lectt. p. 304.] DCCXXIX. [h]. Legitur ap. *Muratorium* p. 1732. Jejuni verſus, vix digni, qui typis repeterentur. — V. 1. Εννεακαιδεκαμηνος. *Mur.* — V. 2. ποιει πατηρ. *Id.* — V. 3. δε εστι Πρωγαια. *Id.*

DCCXXX. Editum a *Vineto* ad *Auſonium*; in *Auctario Smetii* fin. ap. *Gruterum* p. 802. *Fleetwood.* p. 285. *Bouad.* T. II. p. 129. Hiſtoria hujus diſtichi narratur in Vita *Joann. Guijonii*, quam fratrum Guijoniorum Operibus praefixit *Phil. de la Mare*, ibidemque repetitur, ut *Jo. Guijonius* illud reſtituit. Servatur Burdigalae in Aede S. Andreae, pedibus praetereuntium jam medio ſec. XVII. ita extritum, ut vix literarum apices deprehendi poſſent. Cf. *Zinzerling.* Append. Itiner. Gall. 3 Latina, ſed recentioris poëtae, verſio legitur ap. *Ferretium* L. V. p. 330. eademque relata eſt in Anth. Lat. T. II. p. 51. LXXIV.

Oſſa gemelliparae Lucillae hic ſunt ſita, cujus
Secta fuit proles vivens patri et altera matri.

Θ. Κ.

Ἐνθάδ' ἐγὼ κεῖμαι Ὀλυμπία ἔτη κβ.
Ἕλλην μὲν τὸ γένος, πατρὶς δέ μοι ἦν πόλις Ἀπάμεια,
οὐδένα λυπήσασα,
οὐ μικροῦ ψυχήν, οὐ μεγάλου κραδίην·
στήλην δ' ἣν ἐποίησα κατὰ χθόνα δάκρυσι θερμοῖς . . . . .
παρθένον ἣν ἔλαβον Σωτᾶς Ὀλυμπιάδι
πεποίηκα·
στοργὴ γὰρ μεγάλη τῶν ἀμφοτέρων διέμεινεν,
ὡς ὅτε φῶς τὸ γλυκὺ παρέμεινεν ἀκτῖσ' ἐπίλαμπον·
ἡδὺν ἀπὸ στόματος καὶ γλυκὺν ὡς μέλι τιν . . . . . .
ταύτην στήλην ἐποίησα Σωτᾶς σε φιλήσας.
Ψυχῇ διψώσῃ ψυχρὸν ὕδωρ μετάδος.

Noſtrum diſtichon ex *Maffeo* repetivit *Bonada* T. II. p. 228. et *Burmann.* ad Anth. Lat. T. II. p. 146. quem conſule. Cf. et *Reineſium* in Syntagm. Inſcr. p. 731.

DCCXXXII. Edidit *Apianus*, qui id Romae in S. Michaëlis aede reperit. *Boiſſard* T. III. 53. *Georg. Fabricius* L. II. Antiqq. et ex eo *G. Barthius* in Adverſ. IV. 6. p. 166. duo priora tantum diſticha exhibens. *Pithoeus* L. III. Epigr. vett. p. 118. *Aldus* in Orthogr. p. 489. *Fabrett.* p. 236. *Mazochius* p. 164. *Smetius* fol. CXXIV. *Gruterus* DCVII. *Donius* p. CCCXXXVI. *Bonada* T. I. p. 444. *Burmann.* Anth. Lat. T. II. p. 197. CXLVI. Praefiguntur his Epigrammata Latina, lectu digniſſima, haec:

ATIMETUS PAMPHILI TI. CAESARIS
A. L. L. ANTHEROTIANUS
SIBI ET
CL. HOMONOEAE CONLIBERTAE
ET CONTUBERNALI.

Tu, qui ſecura procedis mente, parumper
Siſte gradum, quaeſo, verbaque pauca lege.

[redacted]

AUTEM TANTAM DAEMON (*Burm.* Vulgo *Demum*) INOPINATE.
DISIUNXIT AMICITIAM.

DCCXXXIII. „E Lapide, quem Roma huc attulit Vir celeberrimus Jo. Daniel Schöpflinus, in cujus Muſeo viſitur, Epigramma primus edidit et illuſtravit *Hagenbuch.* in Epiſt. Epigr. p. 257.“ *Br.* Ex *Hagenbuchio* in Anthologiam ſuam hanc Inſcriptionem tranſtulit *Bonada* T. II. p. 319. Alterum diſtichon conflatum ex Epigr. *Platonis* XXI.

ἀστὴρ πρὶν μὲν ἔλαμπες ἐνὶ ζωοῖσιν ἑῷος,
νῦν δὲ θανὼν λάμπεις ἕσπερος ἐν φθιμένοις.

¶. 311.] *DCCXXXIV.* Legitur apud *Gruterum* p. 1036. Latinis verſibus reddidit *Scipio Maffei* de Graecorum Siglis p. 110. et in Arte crit. Lapid. p. 115. Idem Epigr. cum *Grotii* interpretatione repetivit *Bur-* [redacted]

v. 734. p. 158. Ad noſtrum locum recte intelligendum ſuffecerit monuiſſe, brevius fuiſſe curriculum, quod λαμπαδηδρόμοις percurrendum erat, unde h. l. ad brevem pueri, anno decimo ſeptimo exſtincti, aetatem ſignificandam facit. Cf. inprimis *Alcaeum Meſſen.* Ep. I. et quae ibi notavimus T. I. P. II. p. 345. Ad brevitatem ſimul vitae et ad hominum ſibi celeriter quaſi ſuccedentium vices ſignificandas eadem imagine utitur *Lucretius* L. II. 74. *ſic rerum ſumma novatur Semper, et inter ſe mortales mutua vivunt: Augeſcunt aliae gentes, aliae minuuntur; Inque brevi ſpatio mutantur ſecla animantum, Et quaſi curſores vitaï lampada tradunt.* — V. 4. τὸν δὲ μακρόν. Longum illum curſum, quem ii conficiunt, qui ad ſenectutis perveniunt metam, non propoſuit. — V. 5. ἔτρεφε θάλλων. *Grut.* ſyllaba omiſſa, quam reſtituit *Dorvillius* in Vanno Crit. p. 174. et *Maſſeus. Suidas*: ἐφήβειαι, νεότης. ἡ ἀκμὴ τῆς ἡλικίας. — V. 6. σελίσιν Μουσῶν. literis elegantioribus imbutus erat. σελίδες pro *carminibus* dixit *Poſidipp.* Ep. XX. *Antip. Theſſal.* Ep. XXIII. XXV. — V. 7. ἀλλὰ πάτερ. Similis color in Inſcr. ap. *Chandlerum* p. LII. nr. 18.

> ὦ γονέες, τί μάτην κενεῷ ΠΡΟΣΨΥΧΕΤΕ τύμβῳ;
> Μοιρῶν γὰρ κλωστῆρι τέλος βιότοιο τέτυκται.

In his ſi verum eſt προσψύχετε, ſic accipiendum eſt, quaſi poëta dixiſſet, τί μάτην ἐντετήκατε τούτῳ τῷ κενῷ καὶ ψυχρῷ τύμβῳ; Sed vide, an fuerit κενεὸν περιψύχετε τύμβον. *Alciphron* L. I. Ep. XXXIX. σὺ δὲ ἡμῖν μόνη τὸν Ἄδωνιν περιέψυχες. et in fine: τὸν σὸν Ἄδωνιν, ὃν νῦν περιψύχεις. — V. 8. „ἐπέκρανε dorice pro ἐπέκρηνε. Melius, meo judicio, eſſet ἐπέκλωσε, verbo de Parcis adhiberi ſolito." *Br.* Neſcio, quid in hoc verbo tantopere offenderit cl. editorem. ἐπικραίνειν, ſicut ἐπικρίνειν, non ſolum eſt *perficere, ad finem perducere,* verum etiam *deſtinare*: Parcarum

juſſa hunc mihi vitae deſtinaverunt exitum. Hoc ſenſu *Euripid.* Suppl. v. 139. τί δ' εἶπ' Ἀπόλλων, παρθένοις κραίνων γάμον; *Pindar.* Pyth. IX. 117. ὣς ἄρ' εἰπὼν ἔντυεν Τερπνὰν γάμου κραίνειν τελευτάν· i. e. *finem conjugii ſibi parare.* Idem Ol. VI. 137. κεῖνος σὺν βαρυγδούπῳ πατρὶ Κραίνει σέθεν εὐτυχίαν. *Aeſchyl.* Suppl. v. 624. Ζεὺς δ' ἐπέκρανεν τέλος. — εἶς με i. e. ἐμοί.

DCCXXXV. Habetur in *Pauli Lucae* Itiner. T. I. p. 152. *Pocock* Inſcr. Antiqu. p. 24. in Append. Praefationis *Heſſelii* nr. 73. *Murator.* p. 608. Repetivit *Toup.* in Cur. nov. p. 243. In Democlem quendam, Democlis filium, ſenem integerrimum, cui filius cum conjuge monimentum ſepulcrale poſuit. — V. 2. τέρματ' ἔχοντα. qui ad vitae finem pervenit. οἱ τέλος ἔχοντες ſunt defuncti ap. *Plutarchum* T. II. p. 382. E. ὅπου τὰ σώματα κρύπτεται τῶν τέλος ἔχειν δοκούντων. Hoc non minus aptum, quam ἔρχεσθαι, ἱκέσθαι ἐπὶ τὸ τέρμα, quod hic deſiderabat *G. Wakefield* in Sylva crit. T. III. p. 67. τέρμαθ' ἱκόντα corrigens. Plane ut noſter *Archeſtratus*

[redacted]

LE mortuis inclamari ſolitum alta voce ciere. "*Br.* Formulam χαίρειν ἐρεῖν, pro quo verbo etiam λέγειν adhibebant et κελεύειν, illuſtravit *Valckenar.* ad Hippol. p. 178. B. et ad *Herodotum* p. 712. Quamvis Toupiana lectio non probanda, fatendum tamen, ἐείπας in hac re paulo inſolentius di.lum eſſe. Hoc nomine ſe commendat conjectura *Gilberti Wakefield.* l. c. ξεῖνε, σὺ δ' ἄρ' εἴπας — χαίρειν. *Meleager* Ep. CXXVII. ἀλλά με τὸν λάλιον καὶ πρεσβύτην σὺ προσειπὼν Χαίρειν. *Leonidas Alex.* Ep. XXXIX. μήτ' ἐμὲ χαίρειν εἰπών. *Hegeſippus* Ep. VIII. ἀλλὰ παρελθὲ, Οἰμώζειν εἴπας πολλά. *Callimach.* Ep. XXXIX. μὴ χαίρειν εἴπῃς με — V. 8. Δημιοκλεα. *Luc.* ἀβλαβές. Paſſim defuncti iis, qui praetereundo ipſos ſalutent, precantur, ut viam ſine offenſa perficiant.

DCCXXXVI. Apud Gruterum p. 1035. nr. 12. Scriptum in juvenem, artis oratoriae ſtudioſum, qui, cum in Lesbo inſula morbo periiſſet, a fratre Epheſum transvectus ibique ſepultus eſt. — V. 4. κοινήτι ἐς. *Gruter.* — V. 5. Si vera eſſet vulgata lectio, frater putandus eſſet fratris reliquias parentibus domum avehendas tradidiſſe. At verba καμὼν μάλα πολλὰ ſatis docent, illum, quidquid hujus eſſet laboris, ipſum ſuſcepiſſe. Quare recte *Brunckius* in Lect. emendavit φέρων. — V. 7. οὐκ Αχ. *Grut.* Senſus ut in Ep. Anthol. Lat. T. II. p. 36. XLVIII.

Nunc etenim vivis: nunc et felicius aevum
Ducis, ab humana conditione procul.
Nunc et in excelſa coeli regione locatus
Cum Superis nectar paſcis et ambroſiam.

Parcae Bacchum de Ampeli morte conſolantes ap. *Nonnum* Dionyſ. XII. p. 334. Ζώει τοι, Διόνυσε, τεὸς νέος· οὐδὲ περήσει Πικρὸν ὕδωρ Ἀχέροντος· ἀκαμπέα δ' εὗρε τελέσσαι Σὸς γόος ἀτρέπτου παλινάγρετα νήματα Μοίρης.

T. 312.] *DCCXXXVII.* „Apud Gruterum p. 703. Gorium T. II. p. 119. Epitaphium eſt puellae octennis, quod vir cl. Anton. Maria Salvini latinis verſibus eleganter expreſſit, quos hic, ſublata, quae in penultimum typothetae incuria irrepſit, menda ſubjungam:

Mortua non es, PRIMA, loca in meliora migraſti:
Teque beatorum dapibus tenet inſula feſtis.
Elyſia exultans paſſim per plana vagaris
Mollibus in pratis: cura et procul exulat omnis.
Non te laedit hyems, aeſtus, non denique morbus;
Non ſitis atque fames cepit, vitaeque prioris
Te deſiderium tenet. Inculpabile namque
Aevum agitas felix, nitidaque in luce refulges,
Proxima qua ſedes clarum contingit Olympum."

Br. Vita editionis *Gruteri* ſustulit *Joſ. Scaliger* in Corrigend. p. CCCXII. Legitur ap. *Murator.* p. 1126.

τητας ἀνακειμένων ἱερῶν καὶ φαντασμάτων ἁγίων ἔχοντες. — V. 4. καλῶν. *Heſiodus* in aurea aetatis deſcriptione, E. καὶ H. v. 115. τέρποντ' ἐν θαλίῃσι, κακῶν ἔκτοσθεν ἁπάντων. — V. 5. ΑΤΚΕΙΣΟΤΚΑΤΜΑΟΤ ΝΟΤΣΟΣ ΕΝΟΧΛΕΙ. *Grut. Gor.* — V. 6. ουπινησουσχεις αλλουδε. *Grut.* οὐ πινῆς ου διψος εχεις ζωεις γαρ αμεμπτως αυγαις καθαραισιν ΟΛ. πΧ. ἔντος. *Murat.* mediis omiſſis. οὐ δίψος ſupplevit etiam *Gorius.* ΟΥ ΠΙΝΗΣ ΟΥ ΔΙΨΟΣ eſt in *Marmore*, teſte *de la Baſtie*, qui πινῆς pro verbo habens, vertit, *non eſuris.* πεινῇς etiam *Fleetw.* — *Aeſchines* in Axiocho 20. p. 114. ed. Cler. τὸν τῶν εὐσεβῶν χῶρον depingens: ἔνθα ἄφθονοι μὲν ὧραι παγκάρπου γῆς βρύουσι, πηγαὶ δὲ ὑδάτων καθαρῶν ῥέουσι, παντοῖοι δὲ λειμῶνες ἄνθεσι ποικίλοις ἐαριζόμενοι — συμπόσιά τε εὐμελῆ, καὶ εἰλαπῖναι αὐτοχορήγητοι, καὶ ἀκήρατος ἀλυπία, καὶ ἡδεῖα δίαιτα· οὔτε γὰρ χεῖμα σφοδρὸν, οὔτε θάλπος ἐγγίνεται, ἀλλ' εὔκρατος ἀὴρ χεῖται (an διαχεῖται?), ἁπαλαῖς ἡλίου ἀκτῖσιν ἀνακιρνάμενος. — V. 8. καθαραῖς ἐν. *Grut.*

DCCXXXVIII. Deſcripſit *D. Bernard. de Montfaucon* in Jeſuitarum villa haud procul ab Eccleſ. S. Sabinae, quae Romae eſt, in Itiner. Diar. p. 164. *Murator.* p. 628. *Bonada* T. II. p. 132. Illuſtravit *Hagenbuch.* in Epiſt. Epigr. p. 562. ſq. Scriptum in Eutonium, foecundae ſobolis auctorem. — V. 1. σοφίης. *Mont. Mur.* quod vitium ne *Hagenbuchium* quidem advertit. Vir *ſapientia praeſtans* eſt προὔχων σοφίῃ ἀνήρ. — εὐτεκνίης ἀροτῆρα. ductum fortaſſe ex *Euripidis* Troad. 135. ubi Priamus πεντήκοντ' ἀροτὴρ τέκνων vocatur. Imaginem ab honeſtiſſimo agriculturae ſtudio ad connubium traductam variis modis adhibuerunt veteres. Cf. *Barneſium* ad *Euripid.* Iphig. Taur. v. 3. *Gataker.* de ſtylo N. T. p. 70. *T. Hemſterh.* ad *Lucian.* T. I. p. 372. ed. Bip. — V. 2. ΠΟΜΟΙΣΙ. *Montef.* in contextu; in marg. ΠΡΟΜΟΙΣΙ, quod *Muratorius* arripuit. πολλοῖσι recte emendavit *Hagenb.* De προτέροισι cogitaverat *Kulenkamp.* in not. mſt. — V. 3. ὃν τὸν τρὶς ἀριστεύσαντα. Muratorius verſione

Montfauconiana, quam retinuit, ablatus ad Claſſ. IX. retulit, ac ſi τὸν τρὶς νικήσαντα *ter victorem* ludorum gymnicorum legeremus: quum tamen filii inſcripſerint, ſe, et amicos paternos ἐντίμους, laudibus celebraturos eſſe patrem τὸν τρὶς ἀριστεύσαντα i. e. τὸν μάλα vel πολλὸν vel ὄχ' ἄριστον, ut Homerus efferre ſolet." Verba ſunt *Hagenbuchii*. — ἐντειμοισι. *Mur. Montf.* — V. 4. Εὐτονίου corrigendum cenſebat *Kulenkamp.* in not. mſt. Nihil opus; filii nomen patris gerebant. — V. 5. συναιστηλαισι. *Mont. Mur.* Duplicem emendationem propoſuit *Hagenb.* πολλάκις ὑμνήσωμεν ταῖς στήλαισι γρ. et eam, quam *Brunckius* recepit.

DCCXXXIX. Apud *Smetium* fol. CXXXI. verſo, *Gruterum* p. 665. *Fleetwood.* p. 226. 3. Inſcriptum fuit urnae depoſitoriae, quae cineres Sabinae cujusdam et ejus filiae, quae matrem brevi intervallo ſecuta fuerat, continebat. — V. 1. εἰκοσινεξ. *Smet. Gr.* — V. 2. εἰτενδεκατον omnes, adſpiratione neglecta. — V. 4. διξαμενη. Omnes. — Addita eſt huic Inſcriptioni alia latina in eodem monimento, quam *Burmannus* exhibet in

Veram tamen lectionem ap. *Gruterum* reperire haud difficile erat. — V. 2. τέκεν *Gr.* Etiam h. v. *Murator.* inquinatiſſimum dedit. δειρῃ. *Gruter.* — V. 3. ατειμητον. *Gr. Mur.* — V. 4. αγαπων. *Grut.* — V. 6. λιπον ταχεα. Omnes. Errorem correxit *Fleetwood.* et *Weſſelingius* ap. *Leichium* in Cur. Sec. p. 42. ubi ſimilia comparantur. Poſterior etiam γῆς με καλύπτει ἥδε βῶλος tentabat, citra neceſſitatem.

¶. 313.] *DCCXLI.* Apud *Fabrettum* p. 425. *Bonadam* T. II. p. 260. In Herophilum puerum, qui mature initiatus Bacchicis myſteriis, vix ſeptem annis peractis, obiit. — V. 1. ὤλισθον εἰς Ἄιδου. ſenſim ad inferos delapſus. Similiter *Apollonid.* Ep. XII. νοῦσον ὅτ' ἐς ὑπάτην ὤλισθανε. *Heliodor.* L. II. 15. p. 113. καὶ πρὸς ἡδὺ κῶμα διὰ τὸ ὑπερβάλλον τῆς λύπης ὠλίσθησαν. Idem verbum eidem ſcriptori reſtituendum eſſe ſuſpicor L. IV. 4. p. 217. ubi de Theagene, victoria reportata, ad Charicleam pergente: προςδραμὼν οὖν τῇ Χαρικλείᾳ, πολύς τε ἐξεπίτηδες, εἰς τὸ στέρνον ἐμπίπτει, τοῦ δρόμου δῆθεν τὴν ῥύμην οὐκ ἐνεγκών. Vitium orationis monſtrat copula τε poſt πολὺς penitus abundans, et ſenſus ipſe, cum abſurdum ſit, Theagenem, timidum amantem, ſe *toto impetu* in Charicleae pectus conjeciſſe. Lege, ſyllaba finali, quae hîc ut in innumeris locis periit, reſtituta: προςδραμὼν οὖν τῇ Χαρικλείᾳ, ὑπολισθών τε, εἰς τὸ στέρνον ἐμπίπτει. — V. 4. »*Fabrettus* ΕΠΤΑ ΜΟΝΟΥΣ ΛΥΚΑΒΑΝΔΑΣ ΔΙΩ ΚΑΙ ΜΗΝΑΣ ΕΖΗΣΑ. reclamante metro. Vera eſt doctiſſimi et rei antiquariae peritiſſimi Hagenbuchii obſervatio, Epiſt. ad Blaurer. p. 43. nil frequentius in ſaxis antiquis, quam ad quaeſtionem *Quamdiu* diverſos caſus in unam conferri orationem. Sic ſupra DCCXXV. ὀκτὼ μοῦνον ἔτη βεβιωκότα, μηνί τε πέντε. ubi carminis auctori pronum fuiſſet ſcribere: πέντε τε μῆνας.« *Br.* Vide notata ad Ep. DCCXV. — V. 5. ὧν τρεῖς ad μῆνας referendum videtur. Tribus menſibus ante mortem initiatus

puer. Notandus hic locus, ex quo intelligitur, pueros tenerrima aetate Bacchi myſteriis initiatos fuiſſe. In marmore, unde hoc Epigramma deſcriptum, conſpicitur, tradente *Fabretto* p. 428. K. L. pueri incompoſitis crinibus bacchantis et furore correpti effigies; tintinnabulum, quod *Fabrettus* etiam ad Bacchi cultum referebat; gramen, ſeptem internodiis diſtinctum; (niſi potius ſit ficuum ὁρμαθός, quem initiatos geſtaſſe conſtat ex *Ariſtoph.* Lyſ. 647. Cf. *Plutarch.* T. II. p. 527. D. et *Wilhelm. Verſuch über die Allegorie.* p. 119.) hederacea denique corona eaque diſſoluta. — βάζων ὄργια. Accipi poteſt de formulis ſolemnibus, quas initiati repetebant; niſi forte pueris partes erant peculiares in initiis, ut *Iacchi* in Myſteriis Cereris, qui ſi forte hymnos canebant precesque recitabant, verba ὄργια βάζειν ad hoc officium referri poterit. — V. 7. κοὐκ ἐγενήθην. cum interpretationem non abſurdam admittat, ſervavi; mallem tamen ὧν τ᾽ ἐγενήθην." *Br.* οὗ κ᾽ ἐγενήθην ſuſpicabatur *Kulenkamp.* in not. mſt. Verbis οὐκ ἐγενήθην myſticum quendam fuiſſe ſenſum, profanis non apertum, vehementer ſuſpicor. Similis eſt Inſcriptio in Epitaphio Nicomedis ap.

[redacted]

114. ed. *Wagn.* ἐπεὶ γὰρ τὸν μακαρίτην ἐκέβαλεν Φαιδρίαν, οὐκ ἐπαύσατό μοι πράγματα παρέχων καὶ γαμησείων· ἐγὼ δὲ ἠρνούμην, ἅμα μὲν τὰ νεογνὰ παιδία κατοικτείρουσα, ἅμα δὲ τὸν ἄρα Φαιδρίαν ἐν ὀφθαλμοῖς τιθεμένη. Vide inprimis *Burmann.* in Anth. Lat. T. II. p. 14. et quae nuperrime collegit cl. *Villoiſon* in *Magazin Enc.* an. VII. 2. 8. p. 477. ſqq. — V. 2. Ἀργολίδος. *Gruter.* quod expreſſit *Grotius* T. III. p. 407. *Quem fatum Argolica patria procul urbe Myrina Virtuti eripuit.* — „Μυρίνης. Sic in lapide, meo judicio, recte. Hinc confirmatur Codicum ſcriptura, in quibus nomen Aeolicae hujus urbis, et alterius cognominis in Lemno inſula unico ſemper ν ſcriptum. In Apollonii Argonaut. I. 604. tres regii codices Μυρίνης, ut editum eſt; minus bene ap. Homerum Ιλ. β. 814. Μυρίννης." *Br.* Aeolidis urbes recenſens *Strabo* XIII. p. 923. B. Μυρίνα ἐν ἑξήκοντα σταδίοις Αἰολὶς πόλις ἔχουσα λιμένα. Cf. *Mannert.* *Geographie der Griechen u. Römer.* T. VI. 3. p. 394. ſq. — V. 4. εὔνιν. Flaviano exſtincto ejus patria praeſtantiſſimo Muſarum antiſtite orbata eſt; Muſae apud illos conticuerunt.

DCCXLIII. Edidit *Jul. Caeſ. Capacius* L. I. Hiſt. Neap. c. VII. unde id repetivit *Reineſius* p. 824. *Gorius* in Inſcr. T. II. p. 43. *Fleetwood.* p. 238. *Bonada* T. II. p. 394. „Duo ſunt in lapide Epigrammata, quae diſtinxi. Diu poſt excuſum hoc folium incidi forte in locum doctiſſimae Euripideae Diatribes, qui mihi e memoria exciderat, ubi vir praeſtantiſſimus carmina haec protulit p. 236. aliter de his ſentiens, diſtichon nimirum abeſſe, licet qui primi lapidem deſcripſerunt, fracturae mentionem non fecerint." *Br.* — V. 1. „male inciſum τανὶ pro ταιδ." *Br.* τάνδε Κλεοπάτραν non offendit *Reineſium* et *Valckenarium*; nec corrigendi neceſſitatem video, cum veriſimile ſit, Cleopatrae imaginem cippo fuiſſe impoſitam: Siſte gradum, viator, et hanc, quam vides, Cleopatrae imaginem contemplare! — Vulgo

vitioſe ΕΠΙΣΤΑΜΑΙ, quod correxit *Reineſius* et *Salvin.* — V. 2. φθόνος. Fati invidia, non longaevitate abreptam. Cf. Ep. DCCXXV. — V. 3. Α ΠΡ. *Marm.* Male *Salvin.* ἂν ſuſpicabatur. μορφᾶς. Cf. *Meleagri* Ep. LXXXIX. Simillima ſunt haec in Epitaphio *Homonoeae*:

Cui formam Paphie, Charites tribuere decorem,
Quam Pallas cunctis artibus erudiit.

— V. 5. Μοῦσα δὲ καὶ σοφίαν. *Quum tibi praecipue Phoebus ſua carmina donet, Aoniamve libens Calliopea lyram.* *Propert.* L. I. El. II. 27. quem locum cum ſimilibus ad noſtrum Epigr. comparavit *Burmann.* Anth. Lat. T. II. p. 112. et *Mitſcherl.* ad *Horat.* I. Odar. I. 33. p. 19. — V. 6. συμφωνίαν ε. μειξαμένα. *Rein.* qui vertit; *et tibiam valde optatam Symphoniae optatis miſcens cantibus.* »ΜΕΙΞΑΜΕΝΑ, quod ſervavit cl. Valckenaer, audacius, ſed optimo ſenſu, mutavi in μισγέμεναι. Scribendum μιξαμένα, quod refertur ad ἃ 3. verſus.« *Br.* συμφώνως *Valcken.* — V. 7. »In Lapide ΚΑΙ ΓΝΟΤΣ ΩΣ ΘΑΝΑΤΟΙΟ

[redacted]

hac luce dulcius eſſe mortalibus, vive, curſu ſecundo pleniſque velis veram animi voluptatem perſecutus. Qui vento ſecundo velisque adeo pleniſſimis navigabant, πάντα κάλων τείναντες, *omni fune contento* navigabant. Monuit praeterea *Valckenarius*, doctum Epigrammatis ſcriptorem contractam adhibuiſſe locutionem: κάλων τείνας οὔριον εὐφροσύνᾳ idem ſignificare, ac ſi dixiſſet: κάλων τείνας, οὐρίᾳ ἐφεὶς εὐφροσύνᾳ. ſive potius: κάλων τείνας, οὐρίῳ δρόμῳ, ἐφεὶς ἑαυτὸν εὐφροσύνᾳ, *ut fune contento curſuque uſus intelligatur ſecundo, qui totum ſe dat honeſtae voluptati.* Idem ſuſpicabatur, Epigrammatis auctorem in animo habuiſſe verba *Platonis* in Protagora T. I. p. 338. A. ubi verba facturis auctor eſt Hippias, Socrati quidem, ἐφεῖναι καὶ χαλάσαι τὰς ἡνίας τοῖς λόγοις, contra Protagorae, μὴ πάντα κάλων ἐντείναντα, οὐρίᾳ ἐφέντα, φεύγειν εἰς τὸ πέλαγος τῶν λόγων. Caeterum hoc diſtichon comparavit *Heynius* ad *Tibullum* L. I. El. V. 75. *utere, quaeſo, Dum licet; in liquida nat tibi linter aqua.* — V. 11. ζωοῖσι μέτεστι. *Virgil.* XII. Aen. 234. *Ille quidem ad ſuperos, quorum ſe devovet aris, Succedet fama vivusque per ora feretur.* Ep. *Palladii* in Ciceronem, Anthol. Lat. L. II. CLXI. p. 344. *Ac ne quid Fortuna viro nocuiſſe putetur, Vivus in aeternum docta per ora volat.*

¶. 314.] *DCCXLIV.* Ap. *Muratorium* p. 658. *Gorium* T. II. p. 174. *Bonadam* T. II. p. 401. Scriptum in pantomimum, artis peritiſſimum. — V. 1. ἱστορίας δείξας. fabulas in ſcena exhibens. *Lucillius* Ep. LXXXII. in pantomimum ineptum: πάντα καθ' ἱστορίην ὀρχούμενος. et in fine: τοῦτο παρ' ἱστορίην. — χείρεσιν. *Gor. Mur.* χειροϲλαλεῖν dicuntur pantomimi. Vide not. ad *Antip. Theſſal.* Ep. XXVII. T. II. P. I. p. 309. — V. 2. συνπείρεος *Mur.* — V. 3. συνπαισχων κεινοισπερ κεινειτο πρ. *Mur.* „In Lapide KEINOIΣ ΠEP . . . . KEINEITO — aliquot eraſis literis. Salvinius κεινοις interpretatur κενοῖς, *vanis, inanibus perſonis*, et hiatum explet, περὶ μὲν κινεῖτο. Sed

in verſu ſic ſcripto συμπάσχων καινοῖς περὶ μὲν κινεῖτο προσώποις aut nullum, aut peſſimum ſenſum video, et phraſin minime graecam; nam συμπάσχων non habet, quo referatur, et μὲν inutile eſt. συμπάσχων κείνοισιν ἡρώων κινεῖτο προσώποις, *affectus heroum illorum ſumens, quorum ſub perſonis ſaltabat.* De pantomimo enim ibi agitur. « *Br.* De Vitali Mimo Ep. in Anth. Lat. T. II. p. 18. XX.

Motibus ac dictis, tragica quoque voce placebam,
Exhilarans variis triſtia corda modis.
Fingebam vultus, habitus ac verba loquentum,
Ut plures uno crederes ore loqui.
Ipſa etiam quam noſtra oculis geminabat imago,
Horruit in vultus ſe magis iſſe meos.
O quoties imitata meo ſe femina geſtu
Vidit, et erubuit, totaque mota fuit.
Ergo quot in noſtro videantur corpora formae,
Tot mecum raptas abstulit atra dies.

[redacted]

DCCXLV. „E Muratorii Theſauro p. 1437. ubi admodum corrupte legitur. Mendas, quas ſuſtuli, referre piget.“ *Br.* Habetur etiam ap. *Gregor. Piacentinum* de Siglis Veterum Graecorum (Romae 1757.) p. 105. cujus errores perſequitur Vir eruditiſſimus *Villoiſon dans le Magaſin Encyclop.* an VII. T. II. nr. 8. p. 502. *Brunckium* hanc Inſcriptionem edidiſſe, tum, ut videtur, non recordatus. — V. 1. σε ὁ et Ἀθηναῖος. *Mur. Piac.* — V. 3. πως αν δε θνησκει. *Mur.* δ' ὄθνησκες. *Piac.* — V. 5. γενναια σου και χ. *Mur. Piac.* Hanc lectionem tuetur *Villoiſon* vertens: *egregia, generoſa tua ſunt dicta.* Conf. *Eurip.* Iphig. Aul. 1402. τὸ μὲν σὸν, ὦ νεᾶνι, γενναίως ἔχει. et v. 1423. γενναῖα γὰρ φρονεῖς. *Heliodor.* L. VII. 5. T. II. p. 140. γενναίου τὰ ῥήματα, καὶ γνωρίζοντος εὖ τὴν φύσιν. *Sophocl.* Oed. Col. 596. Θησεῦ, τὸ σὸν γενναῖον ἐν σμικρῷ λόγῳ Παρῆκεν. Senſus ſic quidem optimus, ſed verba non ſatis reſpondent. Primum enim ſic καὶ male abundat, deinde dicendum erat, ni fallor, γενναῖα τὰ σά, γενναῖα λέγεις, vel tale quid. Si marmoris pateretur auctoritas, legerem

γενναῖα ΦΩΝΕΙΣ' χαῖρε.

Verba καὶ σύ γ' ὦ ξ. *Piacentinus* in καὶ σ' ὑγιοῦ mutanda cenſebat; peſſime ſane. — V. 6. σοὶ γὰρ χαρᾶς μέτεστι. Reſpicitur, quod *Viſcontius* monuit, ambigua vis verbi χαῖρε. Sic ap. *Theocrit.* Eid. XXII. 54. cum Pollux dixiſſet: χαῖρε, ξεῖν', ὅςτ' ἐσσί. τίνες βροτοί, ὧν ὅδε χῶρος; reſpondet Amycus: χαίρω πῶς, ὅτε γ' ἄνδρας ὁρῶ, τοὺς μήποτ' ὄπωπα. Ap. *Euripid.* Hec. 426. Polyxena ad inferos abitura: χαῖρ', ὦ τεκοῦσα, χαῖρε Κάσσανδρά τ' ἐμοί. ad quae Hecuba: χαίρουσιν ἄλλοι, μητρὶ δ' οὐκ ἔστιν χαρά. — Ap. *Muratorium* hic verſus ſic exhibetur: σοι γαρ μετεστιν χαρας ημιν δαλις. ap. *Piacent.* σοὶ γὰρ μέτεστιν ἔτι χαρᾶς ἡμῖν δ' ἅλις. In poſtremis verbis vir magnus, *Weſ-*

ſelingius ap. *Leichium* in Cur. Sec. p. 42. tentabat ἡμῖν δ' ἄλυος. *tibi gaudii adhuc copia eſt, mihi nil niſi moeror ſuppetit*; omnino male et contra auctoris mentem. Verum eſt procul dubio:

Σοὶ γὰρ μέτεστιν ἔτι χαρᾶς, ἡμῖν δ' ἅλις.

quod vertit cl. *Villoiſon*: *Réjouis-toi toi-même, o étranger. Puiſque tu es vivant, tu as encore des droits à la joie, tu peux encore y prétendre; elle n' exiſte plus pour moi. C'en eſt fait; j'en ai aſſez joui.*

DCCXLVI. Primus edidit *Sirmond.* ad Ennod. L. VIII. Ep. 42. *Reineſius* p. 821. *Muratorius* p. 1642. *Fleetwood.* p. 256. *Bonada* T. II. p. 521. — Similia ſunt haec *Agathiae* Ep. LXXXI.

τὸν θάνατον τί φοβεῖσθε, τὸν ἡσυχίης γενετῆρα,
τὸν παύοντα νόσους καὶ πενίης ὀδύνας;

— V. 1. γλυκερώτερος μ. *Murat.* γλυκερώτερε. reliqui,

[redacted]

Haec apud *Sponium* ſic exhibentur:

ΚΟΙΡΟΣ ΕΠΙΚΛΕΩ ΣΕ ΘΕΩΦΙΛΟΣ ΟΥΚΕΤΙ ΘΝΗΤΟΣ
ΗΙ ΘΕΟΣ ΚΟΙΡΟΙΣΙΝ ΟΜΗΛΙΚΙ Η ΠΑΝΟΜΟΙΟΣ
ΠΑΩΤΗΡΩΝ ΣΩΤΗΡΣΙΝ ΑΜΥΚΛΑΙΘΙΣΙ Σ . . ΟΙ . . Ν.

Primo verſu *viatorem* appellat puer, qui tenera aetate, Dioscuris ſimilis, obierat. V. 2. in primis literis facile ſe offerebat ἠΐθεος.

DCCXLVII. Ex marmoribus Oxonienſibus p. 109. ubi Hermae inſcripta leguntur haec: Ψηφισαμένης τῆς ἐξ Ἀρείου Πάγου βουλῆς τὸν υἱὸν τοῦ κοσμήτου Αὐρ. Ἀφφιάνου Χρήστον Μαραθώνιον οἱ περὶ τὸ Διογένειον συνάρχοντες, ἀρετῆς ἕνεκεν. Ad hanc .inſcriptionem ſpectat v. 1. Epigrammatis, quod inferius legitur. Chreſtus Marathonius, Abbiani filius, in pompa ſolemni (ſic enim κῶμος ἠγάθεος explicandus videtur) exſtinctus fuerat, frigore tactus, quod laena ſe munire neglexerat. De *laenae* uſu ad frigus ventumque arcendum vide *Ferrar.* de Re Veſt. II. 1. c. X. p. 20. — Caeterum dubites, comma melius collocetur poſt θεόθεν an poſt ἠγαθέῳ.

¶. 315.] *DCCXLVIII.* Urnam, cui hoc Epigramma inſcriptum, deſcripſit *Winkelmannus in der Geſchichte der Kunſt* p. 244. Idem Epigr. dedit *Gaetano Marino* in *Iſcrizion Albane* p. 186. Eſt in Severam, Strymonii cujusdam filiam. — V. 1. ἀθανάτων. *Marin.* Nihil certius, quam ἀθάνατος ſcribendum eſſe. Nemo hominum immortalis eſt; hoc monet Severa, Theſeus aliique antiquitatis heroës immortalitate digniſſimi. Similiter Latini ad inevitabilem mortis neceſſitatem demonſtrandam *Tullium* et *Ancum* ap. inferos degentes commemorant. *Lucret.* L. III. v. 1039. *Horat.* IV. Od. VII. 19. ibique *Mitſcherl.* — V. 3. τύμβος.

Marm. λαγόνεσσιν. *Gregor. Theol.* Ep. CLI. ap. *Murator.* p. 148. de ſplendido quodam ſepulcro:

> οὐ γὰρ ἔχον χρυσόν τε καὶ ἄργυρον, ἀλλ' ἐδοκήθην
> κάλλεϊ μαρμαίρων τεσσαρίων λαγόνων.

ubi fortaſſe legendum: ἀλλ' ἐδαΐχθην ut ap. eundem Ep. CLXXV. p. 159. οὐδὲ γὰρ οὗτος ἔχε χρυσὸν τάφος· ἀλλ' ἐδαΐχθη. Πάντα φιλοχρύσοις ἄμβατα· φεῦγε Δίκη. — V. 4. Στρυμονίου παιδός. filii Strymonis, quem ipſum Strymonem appellatum fuiſſe puto. Cf. Ep. DCCXXXVIII. 4. — V. 5. πολὺς βίος. qualem aliam inter homines non reperias. βίοι pro *ipſis hominibus* paſſim in his carminibus notavimus. — εἶην οὐχ ἡ π. β. οὐδέ τις οὕτω. *Marm.* τις ουτω. *Winkelm.* Unice vera eſt cl. editoris emendatio. Neque ullus alius ſub ſole tumulus tam probam mulierem complectitur.

DCCXLIX. Edidit *Rich. Chandlerus* in Inſcr. Syll. p. 69. nr. 78. — V. 2. παλ. ν. *Chandl.* media litera eraſa. — V. 3. Πειραι παῖς. *Chandl.* — V. 2. ἐκ γαίας. Inſcr.

h. l. ἔργια Εὐμόλπου appellantur, quippe quae ad eum auctorem referebantur. — V. 4. μόθον. Bellica quoque virtute claruit is, quem hoc carmen celebrat, haud abſimilis ipſi Eumolpo, de cujus bellica virtute vide *Pauſan.* I. 38. II. 14. — V. 6. ἄχραντα κρ. *Marm.* Epitaphium in mulierem, Cereris ſacerdotem, in ipſa Eleuſine inventum edidit *Villoiſon.* in Prolegom. Homer. p. LV. et *Viſconti* in Muſeo Pio-Clement. T. IV. p. 43.

DCCLI. Etiam ex *Chandleri* Syll. Inſcr. p. 67. T. II. nr. LX. Athenis inventum. — V. 2. Φιλοτειμον. *Marm.* — V. 3. Συμφορον. *Marm.* quod emendavit *Chandler.* Symphoros Philotimi aequalis hujus ſtatuam, ut videtur, poſuit. — ἀνεστησεν συνεφηβον. utrumque vitioſe Lapis.

DCCLII. » Apud Fabrettum p. 704. et in D. Bern. de Montfaucon Palaeographia graeca p. 170. Hic metro ſcriptum non eſſe hoc epigramma adnotat, ſed poëticen olere in narrandi genere. At fallitur Vir doctiſſimus. Verſus ſunt plerique anapaeſtici dimetri catalectici, ſcilicet 1. 2. 3. 5. 7. 9. caeteri dactylici, excepto ultimo, qui jambicus eſt dimeter hypercatalectus.« *Br.* — V. 1. Νεικοκρέτης. *Lap.* — V. 2. μουσικὸς ἀνήρ. In marmore exſculptae, praeter protomen defuncti, puellae lyrae cubito incumbentes, poëta ſedens cum volumine, et ſub ſedili perſona ſcenica. Haec *Nicocratem* noſtrum dramaticae poëſeos auctorem fuiſſe oſtendunt. — V. 4. συνόδείτης. *Lap.* *Synodo adſcriptum* vertit *Fabrettus*, neſcio cui. Mihi ex ſequentibus ſatis manifeſtum videtur, hominem intelligi, qui ſe multis peregrinantibus comitem dederat. — V. 6. ὁδοιπορίας ἀπονήσας *Fabr.* quem veram lectionem perſpexiſſe, ex ejus verſione apparet: *cum — itineribus eſſem laſſatus.* — V. 7. ἔμπορος. lenocinium facere inſtitui. — V. 9. λόγος. animam, mutuo a coelo acceptam, poſt juſtum tempus reddidi. De vita ut debito naturae reddenda dedimus

tamen optimam *Weſſelingii* emendationem profert, ὅσσον συγκλείσας ἀρετῆς εὔκλειαν κατέχεις. Similis color in Ep. *Leonid. Tar.* LXXXV. cujus initium: ἠρίον, οἷον νυκτὶ καταφθιμένοιο καλύπτεις Ὀστέον, οἵην, γαῖ', ἀμφέχανες κεφαλήν; — V. 3. Nullus poëta, neque tragicus, neque lyricus, neque epicus denique tuas virtutes ſic, ut par eſt, celebraverit. *Ariſtides* Orat. T. I. p. 256. τίς Ὀρφεύς, ἢ Θάμυρις, ἢ ποῖος Ἐλευσίνιος οἰκήτωρ Μουσαῖος ἐξαρκέσει τοσούτῳ πράγματι; ποίαις κιθάραις ἢ λύραις τὸ κοινὸν πένθος ἀνακλαύσεται; — V. 6. οσσ᾽ ανθ᾽ ως. *Mur.* Tentabat *Leichius*: ὅσσην θ', ὡς πρ. *quantum, ut ſenex, cum aetate juvenis eſſes, pollebas.* Noſtra lectio debetur iterum *Weſſelingii* acumini. ὅσσον κρατεῖς κοῦρος ὤν, ὡς πρέσβυς. puer omnia, tanquam ſenex, tenes. De puero ſupra annos aſtuto *Silius* L. VIII. 466. *Ora puer, pulcherque habitum, ſed corde ſagaci Aequabat ſenium, atque aſtu ſuperaverat annos.* De Fundani filia *Plinius* V. Epiſt. XVI. 2. *Nondum annos quatuordecim impleverat, et jam illi anilis prudentia, matronalis gravitas erat.* Idem de Fuſco Salinatore L. VI. Ep. XXVI. 1. puer *ſimplicitate, comitate ju-*

[redacted]

eſt τλῆμον ἀνυφαντων. — Ἐ. 317.] V. 9. ΑΜΑΡΑ ΜΟΥΝΟΣ. *Mur.* Perperam *Leichius* ἄμ' ἄρα μοῦνον π. *Brunckius* quomodo μούνῳ acceperit, non ſatis apparet; ſed ad Itorium, puellae ſponſum, videtur retuliſſe. Sed ſic difficile fuerit, poëtam ab obſcuritatis vitio liberare. Hoc nomine, et propter alias virtutes, ſe commendat *Weſſelingii* emendatio apud *Leichium*:

ἀλλ' ἄρα μοῦνοι
παρθενίην ἀρατὴν σώσαθ' ἕως Ἀΐδου.

μοῦνοι. Itorius et puella ipſi deſtinata. Hac emendatione admiſſa, poëta, ut par eſt, ad Itorii mentionem, unde progreſſus fuerat, redit, eamque apte cum puellae illius commemoratione conjungit. — V. 10. ΣΩΣΑΤΕΩΣ. *Murat.* An fuit:

σώσατε εἰς Ἀΐδου.

eodem ſenſu. Cf. *Fiſcherum* in Animadv. ad *Welleri* Gramm. T. III. P. II. p. 151.

DCCLV. Edidit *Iſ. Voſſius* ad *Pompon. Mel.* p. 129. emendavit *Heringa* in Obſſ. crit. p. 143. quod *Toupium* fugiſſe videtur in Emend. ad Suidam p. 395. Tentavit etiam, ſed minus feliciter, *Dorvillius* ad *Charit.* p. 357. Legitur praeterea apud *Gorium* T. I. p. 453. *Fleetwood.* p. 327. *Bonadam* T. II. p. 391. — V. 1. ΣΗΗ ΤΡΙΒΟΝ ΠΑΓΑΓΕΙΣ ΑΛΙΤΩΣ ΤΟΔΕ ΣΗΝΑ ΝΟΗΣΗΣ. *Marmor* ap. *Voſſium*, et parum diverſe ap *Gorium*, ubi ΑΛΗΤΩΣ . . . ΣΗΜΑ habetur. Emendavit *Voſſius*: τὴν τρίβον εἰ παράγεις, ἀλύπως τόδε σῆμα νοήσῃς. *Salvinius*: ὃς παράγεις ἀλύπως, vertens: *Tu ſine moeſtitia monimentem hoc cerne, viator.* *Dorvillius*: τὴν τρ. ὡς παράγῃς ἀπαθὴς τόδε σ. νοήσεις. Brunckiana lectio *Heringae* debetur et *Toupio*, uterque enim in eandem emendationem incidit. —

dę χειρομάκτροις conſule *Athenae.* L. IX. p. 410. *Rhodigin.* Ant. Lect. XVI. 24.

III. Vat. C. p. 624. „Illuſtratum eſt a Salmaſio in Plinian. p. 162. V. 3. ὡς excudi debuit ſine accentu. ἐείδομαι absque neceſſitate in ἐρείδομαι a viro quodam docto mutatum.“ *Br.* Confer *Bod. a Stapel* in *Theophr.* p. 622. Ex *Salmaſii* verbis in Plinianis l. c. forte quis ſuſpicetur, eum aliquid in hoc Epigrammate novaſſe; ſed fruſtra. Sic enim, ut ille exhibet, carmen in Cod. legitur. Ad ſenſum carminis facit inprimis *Theophraſt.* L. VI. Plant. ubi de κάκτῳ· — καυλὸν ὀρθὸν ἀφίησιν, ὃν καλοῦσι πτέρνικα, καὶ τοῦτον ἐδώδιμον· τὸ δὲ περικάρπιον, ἀφαιρεθέντων τῶν παππωδῶν, ἐμφερὲς τῷ τοῦ φοίνικος ἐγκεφάλῳ. ἐδώδιμον καὶ τοῦτο. Hunc cactum nihil diverſum eſſe a κινάρᾳ, monuit *Athenaeus*, qui *Theophraſti* locum excitat L. II. p. 70. et 71. eique ſententiae ſubſcribit cl. *Schneider* ad *Columell.* X. v. 235. p. 531. ſq. qui κίναραν ſive cactum eundem eſſe exiſtimat, quem nos *Artiſchocke* appellamus. Cf. *Needham* ad Geopon. XII. 39. — V. 1. ἐγκέφαλον, cinarae ea pars, quam cum palmae ἐγκεφάλῳ comparat *Theophraſtus*, κεφαλῆς ἄτερ, quam-

μούνῳ μοι φίλον ἐστὶ γυναιξί περ ἐν φιλότητι
μιγνύσθαι, αὐτῶν λισσομένων τοκέων.

quo confirmatur lectio λισσομένων in noſtro, ubi Schedae LaCrozianae λινύσσομένων exhibent. — V. 4. „Menda eſt in voce ἐχνυμένων. Non magis dolere debent puellae parentes, cui clyſter infunditur, quam mariti, qui illum uxoribus ſuis mederi ſupplicant, λισσομένων τοκέων. Scribendum ἀρνυμένων, non flagitantibus modo parentibus, ſed etiam oblato aere id adipiſcentibus, pretium ſolventibus. Haec eſt propria ſignificatio et primaria vocis ἄρνυσθαι, ἀντικαταλλάττεσθαι." *Br.* Eſt potius: *parentibus id poſtulantibus et expetentibus*. Vide *Clark.* ad Odyſſ. α. 3. An fuit γανυμένων? *parentibus ipſis laetantibus*, dum puellae ſalutem inde reſtitutum iri ſperant. — τοκήων. Vat. C. — V. 5. δέ μι. Vat. et Sched. LaCr. — V. 6. „πόνον. quando ſcilicet Αὐγείου πολλὴν κόπρον ἐξεκάθηρεν." *Br.* Inepte *Pauw*, in cujus apogr. hoc Epigramma legebatur, ad verbum τρέω, τρυμάτιον reſpici putabat. — V. 7. καὶ ἀμπλευτῇ. Vat. In Sched. LaCroz. ονη ομενοισι και αμπλευτηι. *Reiskio* in mentem veniebat ἀποιχομένοισι καὶ ἀμπλευτῇ, neſcio quo ſenſu. Veram lectionem vidit *Cornel. de Pauw*; idem in ſenſu verborum explicando a vero aberrat. Continuatur ſimilitudo cum Hercule, qui cum Plutone pugnaverat. Οἱ ὀπυιόμενοι ſunt ii, quos ὁ κλυστὴρ init. Hos ſe defendere ait vel contra Plutonem, morbum ab iis depellens ſcilicet; hinc etiam μαχεῖμην ὑπὲρ ψυχῆς, vitam tueri valeam eorum, quibus miſceor. — V. 9. „αἰγὶ μιγεὶς ἐλέφας. Ad immittendos clyſteres utebantur olim utribus e caprina pelle, quibus adaptatae fiſtulae eburneae." *Br.* εὔρινος a ῥινὸς *pellis* derivandum, epitheto ſcilicet ad eam partem inſtrumenti relato, quae corio conſtabat. — ἀργιόδοντα. Cod. recte. In apogr. nonnullis ἀγριόδοντα. ἀργιόδους, *candido dente inſtructus*, de fiſtula eburnea aptiſſimum.

— Pro ἰδρείῃ Vat. C. ἰδρείη. Illud recte emendavit *Pauw*, nec aliter exhibuit *Pierſon.* et *Schneider.*

VI. Vat. C. p. 623. „Ἥφαιστος ignem notat, Παλλὰς oleum, Πηλεὺς vas figlinum e πηλῷ factum, ὀθόνη funiculum ſtupeum, ἐλλύχνιον: νυκτιπόλος Φαέθων lumen nocturnum.“ *Br.* — V. 1. ὑπ' ἀγκοίνῃσι. Vat. — V. 2. „In Cod. ſcriptum εἰς εὐνὴν ἐμίγη, librarii, ut videtur, errore, repetito verbo e praec. verbo.“ *Br.* Vitium potius in v. 1. latere putaverim, ubi fortaſſe ſcribendum:

ἐν ἀγκοίνῃσι κλιθεῖσα.

ut eſt ap. *Theocrit.* Eid. III. 44. ἁ δὲ Βίαντος ἐν ἀγκοίνῃσιν ἐκλίνθη. — εἰς εὐνὴν ἐμίγη eſt pro εὐνῇ ἐμίγη καὶ φιλότητι, ut *Homerus* loqui ſolet. — V. 3. ὀθόναι. de linteis accipiendum, quibus lecti inſternuntur.

VII. Vat. C. p. 623. „In aeneam cucurbitulam, qua utuntur chirurgi ad eliciendum ſanguinem. Epigramma planum et perſpicuum eſt.“ *Br.* Ductum

[redacted]

IX. Servavit *Athenaeus* L. X. p. 449. D. E. unde hos verſus ex *Alexidis* fabula ductos diſcimus. Addebantur ap. Comicum haec:

παίζειν τὸ χαλάξαις, ὦ γύναι, μ᾽ αἰνίγμασι.
β. καὶ μὴν ἁπλᾶ γε καὶ σαφῆ λέγω μαθεῖν.
α. τίς οὖν τοσαύτην παῖς ἔχων ἔσται φύσιν;
β. ὕπνος βροτείων, ὦ κόρη, παυστὴρ πόνων.

Euſtath. ad Il. Ω. p. 1463. 12. qui v. 3. ἐν θεοῖς exhibet, et v. 5. ἄνασιν ὢν ἀεί. *Hadrian. Jun.* VI. Anim. 26. hoc Epigramma explicans, v. 4. τὴν πάρουσαν, ἔμπαλιν legit. Explicationem adſcribam verbis *Caſauboni* ad *Athen.* p. 755. ſq.: „Non eſt mortalis, neque immortalis, ſed habet mixtum temperamentum: itaque nec ut homo, nec ut Deus vivit: ſed cum naſcatur ſubinde nove, perit rurſus ejus praeſentia i. e. ipſe, poſtquam eſt renatus; inviſibili ſpecie, notus eſt omnibus. — Quare inviſibilem ſomnum dicat, ſtultum ſit quaerere: ſimul enim naſcitur ſomnus, et coecus fit homo; ſimul redit facultas videndi, et abit ſomnus.“

X. *Eubuli* eſt Comici in Sphingocarione, unde id excerpſit *Athenaeus* L. X. p. 449. F. Idem poëta ſenſum explicuit ipſe:

τί δ᾽ ἐστὶ τοῦτο; τί ἀπορεῖς, Καλλίστρατος;
πρωκτὸς μὲν οὖν οὗτος. σὺ δὴ ληρεῖς ἔχων.
οὗτος γὰρ αὐτός ἐστιν ἄγλωσσος, λάλος,
ἓν ὄνομα πολλοῖς, τρωτὸς, ἄτρωτος, δασὺς,
λεῖος· τί βούλει; πνευμάτων πολλῶν φύλαξ.

— V. 1. ἀῤῥενόθηλυς in antiq. edd. Noſtrum eſt in melioribus libris. ὁ πρωκτὸς ſive maris ſit, ſive mulieris, eodem nomine gaudet. — V. 2. ἀνέμων ταμίας. Nicarchus Ep. V. 4. Ἑρμογένης δ᾽ ἔλαχε στυγερὸν δόμον εὐρώεν-

[redacted]

Θήλεια μὲν γοῦν ἐστὶ φύσις ἐπιστολή·
βρέφη δ' ἐν αὐτῇ περιφέρει τὰ γράμματα,
ἄφωνα δ' ὄντα [ταῦτα] τοῖς πόῤῥω λαλεῖ,
οἷς βούλεθ'· ἕτερος δ' ἂν τύχῃ τις πλησίον
ἑστὼς, ἀναγινώσκοντος οὐκ ἀκούσεται.

— V. 2. ἄφωνα. Similiter inſcriptio ſtatuae puellaris ap. *Sapph.* Ep. I. παιδὸνὴ ἄφωνος ἐοῖσα τάδ' ἐννέπω, ἤν τις ἔρηται, φωνὰν ἀκαμάταν κατθεμένα πρὸ ποδῶν. — βοὴν ἱστησι. *Euripid.* Iphig. in T. 1307. τίς ἵστησι βοήν. Ib. Iphig. in Aul. 1039. ἵστασαν ἰαχάν. Illuſtravit hunc dicendi uſum *Kuſter.* ad *Ariſtoph.* Theſm. 704.

XIV. Athenae. L. X. p. 451. F. ex *Hermippi* opere de Iſocratis diſcipulis narrat, Theodecten Phaſeliten ἱκανώτατον γεγονέναι ἀνευρεῖν τὸν προβληθέντα γρῖφον, καὶ αὐτὸν προβαλεῖν ἑτέροις ἐπιδεξίως, οἷον τὸν περὶ τῆς σκιᾶς. ἔφη γὰρ εἶναί τινα φύσιν, ἣ περὶ τὴν γένεσιν καὶ φθίσιν ἐστὶ μεγίστη, περὶ δὲ τὴν ἀκμὴν ἐλαχίστη. λέγει δὲ οὕτως· Τῆς φύσεως κ. τ. λ. — V. 1. Nihil eſſe in rerum natura ait, nec in mortalium genere, quod ſimili modo creſcat et

[redacted]

egit *Diodorus* L. IV. 64. p. 308. ἦν δὲ τὸ προτεθὲν ὑπὸ τῆς Σφιγγὸς, τί ἐστι τὸ αὐτὸ δίπουν, τρίπουν καὶ τετράπουν; *Apollodor.* III. 5. 8. τί ἐστιν, ὃ μίαν ἔχον φωνὴν, τετράπουν καὶ δίπουν καὶ τρίπουν γίνεται; quo firmatur lectio *Athenaei* οὗ μία φωνή, pro qua in *Schol. Lycophr.* legitur: οὐ μία μορφή, quod per ſe ſpectatum minime ineptum eſt. — V. 2. τρίπουν. Hoc de ſene dictum, qui baculo tanquam tertio pede nititur, obverſabatur auctori Tragopodagrae, v. 54. ὤμοι, τίνων ἀρωγὸν, ὦ τρίτου ποδὸς Μοῖραν λελογχὼς βάκτρον, ἐξέρειδέ μου βάσιν τρέμουσαν. — V. 3. φυὴν *Valckenarius* recepit ex Codd. *Sophoclis*, ni fallor; certe φυὴν legitur in marg. ed. *Turnebi.* Vide eum in Prolegg. ad Phoeniſſ. p. XXIV. Vulgo φύσιν, quod apud *Tzetzem* in βοὴν degeneravit, unde *Dalechampius* etiam ap. *Athenaeum* vertit, *clamorem id tamen mutat*; βοὴν eſt etiam in Vat. C. — V. 4. ἐρειδόμενον. *Athen.* ἐπειγόμενον. *Tzetza* et Vat. Cod. — V. 5. ἔνθα τάχος. longe plurimi; et ſic ipſe *Brunckius* dedit in Ed. *Sophoclis.* μένος *Valckenarius* invenit in Euripideis Codd. Bataris. Caeterum illuſtre hoc aenigma reſpexit *Ovidius* XV. Metam. 221. *Editus in lucem jacuit ſine viribus infans: Mox quadrupes, rituque tulit ſua membra ferarum. – Inde valens veloxque fuit, ſpatiumque juventae Transit, et, emeritis medii quoque temporis annis, Labitur occiduae per iter declive ſenectae.* *Maximianus* in Eleg. I. 218. *Nec coelum ſpectare licet, ſed prona ſenectus Terram, qua genita eſt, qua reditura, videt: Fitque tripes, prorſus quadrupes, ut parvulus infans, Et per ſordentem, flebile, repit humum.* *Auſonius* Eid. XI. 37. *Ille etiam thalamos per trina aenigmata quaerens, Qui bipes, et quadrupes foret, et tripes omnia ſolus, Terruit Aoniam volucris.*

¶. 322.] Solutionem praecedentis aenigmatis habet *Schol.* Phoeniſſ. v. 50. Cod. Auguſtani. Primus eam protulit *Gale* in not. ad *Apollodor.* p. 67. unde a pluribus repetita eſt. — V. 1. κακόπτερε Μοῦσα. ob carmen

funeſtum, quod edebat, ipſa Sphinx Μοῦσα, cujus aenigma ἀμουσοτάτας ᾠδὰς appellat *Eurip.* in Phoen. 814. Ad mortales autem venerat haec peſtis ab inferis, Echidnae ſcilicet filia et Typhonis, unde κελαινὴ vocatur *Lycophroni* v. 7. et ap. noſtrum Μοῦσα θανόντων. — V. 2. Durior in hoc verſu oratio. Genitivus φωνῆς ἡμετέρης non pendet a κλῦθι, ſed a praepoſitione ſubaudienda: Accipe ſcelerum tuorum finem, mea voce tibi nuntiatum, ſive, quem mea verba tibi afferunt. — Incommodum eſt etiam pronomen poſſeſſivum σὴν ſequente genitivo. — V. 5. βάκτρον ἐρείδει. Optimam hanc lectionem *Gale* in ſuo invenit Cod. *Valckenario* alter ſuorum ἔχει, alter ἐπάγει praebebat. Comparandus cum tota hac λύσει *Apollodorus* L. III. 3. 8. p. 201. Oedipus, audito aenigmate, reſpondit, ἄνθρωπον εἶναι· γεννᾶσθαι γὰρ τετράπουν βρέφος τοῖς τέτταρσιν ὀχούμενον κώλοις· τελειούμενον δὲ τὸν ἄνθρωπον δίπουν· γηρῶντα δὲ τρίτην προσλαμβάνειν βάσιν τὸ βάκτρον.

XVI. Vat. C. p. 624. — In quibusdam apogr. v.

[redacted]

in *Diophanti* Epigr. T. II. p. 259. — Argo Jaſonem dicitur interfeciſſe, propterea quod Medea eum maſtaverat, ut juventutem ei redderet. Hunc locum inprimis illuſtrat *Lycophron* v. 1309. καὶ δευτέρους ἔπεμψαν ἁρπάγας λύκους, Ταγῷ μονοκρήπιδι κλέψοντας νάκην — Ὃς εἰς Κύταιαν τὴν Λιγυστικὴν μολὼν — καὶ λέβητι δαιτρευθεὶς δέμας Οὐκ ἀσμένως ἔμαρψεν ἐῤῥάου σκύτος. ubi vides Jaſonem dici in fruſta diſſectum et in lebete coctum, quod Aeſoni accidiſſe tradiderat auctor τῶν Νόστων ap. *Schol. Euripidis* in Argumento Medeae. V. not. ad *Doſiad.* Aram v. 2. T. I. P. II. p. 221. — In priore Doſiadae ara v. 22. Jaſon φὼρ κρειοῦ appellatur, quod ad firmandam emendationem noſtram facit. — V. 4. χαλκείῃ. lebes aëneus. γαστὴρ de vaſis cavitate notum.

XVII. Vat. C. p. 617. Editum in Vitis Quijon. nr. 1. Nihil obſcuri habet hoc aenigma. — V. 3. ἀντομένῃσιν. Vat. C. — ἀπενθέα δάκρυα. lacrymas non luctu et moerore expreſſas. »Ambiguitas eſt in voce κούραις. Κόρα enim et pupillam oculi et puellam ſignificat.« *Br.*

XVIII. Edidit *H. Stephanus* in Anth. p. 535. ex vetere Cod. Epigrammatum, quem Johannem Clementem Anglum Lovanii habuiſſe ait. Hinc Wechel. in Append. p. 30. Habetur in Vat. C. p. 623. — V. 1. σὺν Λαπίθῃσι. Nota res ex *Homero* Od. φ. 294. ſqq. lis, quae dedimus ad *Alcaeum Meſſen.* Ep. XV. T. I. P. II. p. 358. adde *Horat.* I. Od. XVIII. 7. *Ac ne quis modici tranſſiliat munera Liberi, Centaurea monet cum Lapithis rixa ſuper mero Debellata.* ubi vide cl. *Mitſcherl.* — Recte legitur v. 2. μαρνάμενος, quod *Huetius* in μαρναμένους mutari voluit. At lectio vulgata, quam membr. confirmant, longe eſt argutior, cum vinum ſe una cum Lapithis et Hercule Centauros debellaſſe glorietur. *Homerus* l. c. οἶνος καὶ Κένταυρον ἀγακλυτὸν Εὐρυτίωνα Ἄασ' ἐνὶ μεγάρῳ μεγαθύμου Πειριθόοιο Ἐς Λαπίθας ἐλθόνθ'· ὁ δ' ἐπεὶ φρένας ἄασεν οἴνῳ, Μαινόμενος κάκ' ἔρεξε δόμοις ἐνὶ Πειριθόοιο.

[redacted]

— V. 2. »Valde obſcurum eſt ſecundum diſtichon, quod ſic exponit vir doctus in auctario ad Phaedri fabellas editionis Conr. Rittershuſii ex officina Plantiniana 1598. μουνογένεια κόρη, Minerva: eadem dicitur φρόνησις. ἐν τρισὶ πληγαῖς i. e. tribus poculis. Primum poculum vocat philoſophus ἀνάγκης, ſecundum ἡδονῆς, tertium μανίας. Ergo ἡ φρόνησις εἰς μανίαν ἔπεσεν. Quod ait, Κρονίδην ἤκαχον εἰνάλιον, innuit vim ſe intuliſſe τῆς κεφαλαίας θεῷ, quum Ποσειδῶν dicatur ἀσφάλιος et ἀσφαλίων.“ *Br.* Neſcio, quid aliis videatur; mihi quidem eruditio nunquam infelicius et ineptius videtur eſſe adhibita. Agitur in hoc diſticho de *Polyphemo*, qui ebrius oculo ſuo, quem ſolum habebat, privatus eſt. *Oculus* ille *unus* in media fronte poëtae eſt κόρη μουνογένεια. Cf. Ep. XVII. 3. — ἐν τρισὶ πληγαῖς. Polyphemus tria pocula hauſit ab Ulyſſe ei oblata. Od. ι. 360. αὐτὰρ οἱ αὖτις ἐγὼ πόρον αἴθοπα οἶνον· Τρὶς μὲν ἔδωκα φέρων, τρὶς δ' ἔκπιεν ἀφραδίῃσιν. — Jam nullius eſt negotii poſtrema diſtichi verba explicare, Κρονίδην δ' ἤκαχον εἰνάλιον, quae de Neptuno accipienda ſunt,

[redacted]

prodito, Ulyſſes naufragus oculum ſtipite oleagino exuſſit. ὁ ζῶν τάφος autem ipſe eſt Cyclops (de Thyeſte Sidon. *Apoll.* IX. 109. *Fratris crimine qui miſer voratis Vivum pignoribus fuit ſepulcrum.* Vide *Ruhnken.* ad *Longin.* π. ὕ. §. 3. p. 244. *Wetſten.* ad N. T. T. II. p. 38.) propter devoratos Ulyſſis ſocios. — ¶. 323.] V. 5. „Verſus vulgo corruptiſſime legitur νῦν δὲ νέμουσα τρίτῃ τραγωλίων νύμφαισι μιγέντα, nec metri nec ſenſus habita ratione. Quem mox laudavi libellum, dum haec excudebantur, inſpicere neglexi, illius obliterata memoria, et ſic, ut vides, corruptelam ſanavi; Bacchus quam recte πύρινος dicatur, e fabula notum. Mythico ſenſu, nec phyſico minus idem epitheton vino tribuitur: αἰθός τοι πυρὶ ἶσον ἔχει μένος, inquit Eratoſthenes in Erigone. Mos veteribus tribus aquae partibus vini partem miſcendi; Evenus Ep. XV. χαίρει κιρνάμενος τρισὶ Νύμφαις τέτρατος αὐτός. — V. 6. vulgo δέρκεται, quod e ſuperioris verſus ſic emendati ſenſu neceſſe fuit mutare in δέρκομαι. At illius libelli auctor diſtichon hoc alio modo ſanavit, et melius quidem, quia etiam in fine ὁμωνυμίας, quas ubique ſectatus eſt carminis auctor, habet, et a veſtigiis antiquae lectionis minus recedit:

νῦν δ' ἐμὲ Μοῦσα τρίτη πυρίναις Νύμφαισι μιγέντα
δέρκεται ὑελίνῳ κείμενον ἐν δαπέδῳ.

quae ſic exponit: Μοῦσα τρίτη eſt Θάλεια ſeu θαλείη, utrumque convivium ſignificat. Proinde dicit, ſe nunc in conviviis cum caldis aquis mixtum conſpici in vaſe vitreo. Caldam cum vino potabant. Haec ille. Convivium ſeu θάλειαν τρίτην Μοῦσαν quum appellat auctor hujus carminis, reſpicit ad Heſiodum, qui Muſarum in Theogonia recenſens nomina, Thaliam ordine tertiam refert. Alii aliter. Nam Apollodoro octava eſt, nona autem auctori epigrammatis de Muſarum inventis.“ *Br.* In

[redacted]

membr. Vat. ſic plane legitur, ut ap. *Stephanum*: νῦν δὲ νήσοισι τρίτη πυρκαϊῇ νύμφαισι μιγέντα δέρκετο. quae non aliter, ac Vir doctus ille, quem *Brunckius* laudat, emendavit *Joſ. Scaliger* ap. *Huetium* p. 81. Veriſſima emendatio et horum luſuum indoli accommodatiſſima.

XIX. Vat. C. p. 624. Anth. Steph. p. 539. Wech. Append. p. 30. Nihil difficultatis hoc Epigramma habet nec multum acuminis. In v. 1. haud ſcio an legendum ſit:

σὺ δὲ βλεφάροις με δέδορκας.

ſive minori mutatione:

σὺ δὲ βλεφάροισι δέδορκας.

Pronomine enim carere poſſe videmur.

XX. Vat. C. p. 624. Εἰς φοίνικος βάλανον. Anth. Steph. p. 535. Wechel. App. p. 30. — V. 1. οὔνομα μητρός. Palmae fructus, ſive dactylus, eodem nomine appella-

[redacted]

XXI. Vat. C. p. 624. Steph. Anth. p. 536. Wech. Append. p. 30. — V. 1. „Vulgo legitur ὕλη μέν με τέκεν, ἐκφωνόφεγγέ δὲ σίδηρος, claudicante metro. Vir doctus, quem modo laudavi, emendavit: ὕλη μέν μ' ἔτεκεν, καὶ ἐκφωνόφεγγεσε σίδηρος." *Br.* In membr. Vat. ὕλη μὲν τέτεκεν (ſic) ἐκφωνόφεγγε. Putabam:

ὕλη μέν ποτ' ἔτικτεν, ἐκφωνόφεγγει δὲ σίδηρος.

Agitur de diptychis, quae clauſa, κλειόμενα, ſilere videntur. — V. 4. τὸν Ἄρη. ſtylus ex ferro.

XXII. Vat. C. p. 622. Guijonor. Vit. nr. XXIV. „μάλθα dicitur cera illa, qua pugillares illinebantur." *Br.* *Heſych.* μάλθη. μεμαλαγμένος κηρός. ubi vid. Intrpp. — V. 2. ἀπειρονακύδεος. Vat. C. — V. 3. ἄρεϊ. ope ſtyli et manus loquor.

ſ. 324.] XXIII. Anth. Steph. p. 536. Wechel. Append. p. 30. Vat. C. p. 624. „In pilam luſoriam pilis ſtipatam et pelle contectam: ideo dicitur λίην ἔντριχος. τὰ φύλλα autem, quibus pili obteguntur, ſunt pelles conſutae, in quibus arctantur pili in rotundam formam. Hoc autem in ludo ὁ μὲν ἡττώμενος, ὄνος ἐκαλεῖτο, καὶ πᾶν ἐποίει τὸ προσταχθέν· ὁ δὲ νικῶν βασιλεύς τε ἦν καὶ ἐπέταττεν. Sunt verba Pollucis in Onom. p. 1094." *Br.* Ineptum eſt aenigma et nullius acuminis. Comparandum eſt triſtichon *Sympoſii* ejusdem argumenti nr. LIX.

Non ſum cincta comis, et non ſum comta capillis;
Intus enim crines mihi ſunt, quos non videt ullus;
Meque manus mittunt, manibusque remittor in auras.

XXIV. „Hoc et quae ſequuntur omnia e vitiis Guijoniorum petita ſunt, in quibus nihil intelligo, excepto

penultimo, quod eſt in oleam.“ *Br.* Vat. C. p. 619. Vitae Guijon. nr. 111. Andromache loquitur, quae Hectoris et Neoptolemi conjux fuit. Achilles interfecerat Hectorem, Neoptolemus Hectoris patrem; Paris Achillem (δαὴρ ἑκυρόν), Achilles Eetionem, Andromaches patrem. Notanda poëtae licentia in quantitate mediae ſyllabae vocis ἑκυρός. Primus hoc aenigma *Burmannus* ſolvit.

XXV. Vat. C. p. 619. Vitae Guijon. nr. IV. „Licet, quid hic ſignificetur, ignorem, vidi tamen v. 3. ἀντικτυποῦντος ſcribendum eſſe; male Phil. de la Mare ἀντιτυποῦντος edidit, niſi typographi ſit error. Tum v. ult. linguae ratione non obſervata ibi legitur: σιγῶσ' ὅταν δεῖ, καὶ λαλοῦσ' ὅταν δέοι.“ *Br.* Mirum, cl. editorem ſenſum hujus Epigrammatis non perſpexiſſe. Agitur de oraculo Dodonaeo. Hanc interpretationem extra omnem dubitationis aleam ponit *Suidas* in Δωδωναῖον χαλκεῖον· ἐπὶ τῶν μακρολογούντων. Δήμων γάρ φησιν, ὅτι τὸ τοῦ Διὸς μαντεῖον ἐν Δωδώνῃ λέβησιν ἐν κύκλῳ περιείληπται, τούτους δὲ ψαύειν ἀλλήλοις, καὶ κρουσθέντος ἑνὸς ἠχεῖν ἐκ διαδοχῆς πάντας, ὡς διὰ πολλοῦ χρόνου γίνεσθαι τῆς ἠχῆς τὴν περίοδον. Ni-

Ἐὰν δὲ κινήσῃ μόνον τὴν Μυρτίλην
ταύτην τις, ἢ τίτθην καλῇ, πέρας οὐ ποιεῖ
λαλιᾶς· τὸ Δωδωναῖον ἂν τὸ χαλκίον,
ὃ λέγουσιν ἠχεῖν, ἂν παρήψηθ᾽ ὁ παριὼν,
τὴν ἡμέραν ὅλην, καταπαύσαις θᾶττον ἢ
ταύτην λαλοῦσαν· νύκτα γὰρ προσλαμβάνει.

Haec fortaſſe obverſabantur *Juvenali* VI. 441. de docta matrona:

verborum tanta cadit vis;
Tot pariter pelves, tot tintinnabula dicas
Pulſari. Jam nemo tubas, nemo aera fatiget:
Una laboranti poterit ſuccurrere lunae.

Malleolum mobilem, quo tintinnabulum pulſatur, *Symposius* Aenigmate LXXIX. *linguae crepitantis imaginem* vocat. — V. 8. καὶ δ᾽ ἐντυχοῦσα. Vat. C. Haec ſenſum non habent, non magis ac *Brunckii* lectio, καὶ δ᾽ εὐτυχοῦσα. Legendum, ni valde erro:

Φύσει δ᾽ ἐντυχοῦσα γίνετ᾽ εὐστομωτέρα.

mutatione minima, ſenſu optimo: *Lingua cum ratione conjuncta melius quid ſonat.* Hoc auctorem aenigmatis voluiſſe, ſequens verſus nos dubitare non ſinit, ubi Vat. C. σιγῶσ᾽ ὅτ᾽ ἂν δεῖ καὶ λαλοῦσ᾽ ὅταν δέοι.

XXVI. Vat. C. p. 619. Vita Guijon. nr. VII. Vocem, quam hic verſus ſignificet, Ῥόδος eſſe, probabiliter ſuſpicatur ſagaciſſimus *Burmannus.* Mugitus bovis eſt βο, vox foeneratoris eſt δός.

XXVII. Vat. C. p. 620. Vita Guijon. nr. X. Ineptum eſſe aenigma pronuntiat idem Vir doctiſſimus, quippe quod plures interpretationes admittat, ſibi tamen *pediculum* ſignificari videri, qui crines defectus pererret

In hoc aenigmate virum perſpicaciſſimum verum vidiſſe dubito, nec θῆρα ſenſu proprio accipiendum puto. *Serra* potius ſignificatur, quae percurrit ὕλην τμητοσίδηρον, *materiam ferro caeſam*, (*Sympoſ.* Aen. LX. *Dentibus innumeris ſum toto corpore plena: Frondicomam ſubolem morſu depaſcor acuto.*) ὀρθὰ, eam rectâ ſcindens, (ἰθύδρομον πρίονα vocat *Philipp. Theſſ.* Ep. XV.) ſive ita, ut par eſt, incedens, quamvis ὕπτιος. Convexa pars ſerrae, qua dentibus inſecta eſt, νῶτον vocatur, ut apparet ex *Leonidas Tar.* Ep. XXVIII. τετανὸν, νώτῳ καμπτόμενον πρίονα. Jam ὕπτια ſunt, quae in tergo jacent. — Quae ſuperſunt verba, κοιλὴν δ' οὐχ ἥπτετο γαῖης, nihil difficultatis habent.

¶. 325.] *XXVIII.* Vat. Cod. p. 620. *Guijon.* Vit. nr. XII. Corrigendum ante omnia vitium importunum v. 1. μὴ λέγε, καὶ λέξεις. ut eſt in membr. Initio ſeq. vſ. obſcurum αἰὲ an αἰὲ legatur in noſtro apographo. Ut haec nunc leguntur, vereor, ut ſenſum habeant; nam poſterior pentametri pars cum praecedentibus non coit. An fuit:

[redacted]

erat. — γαίης υἱός. ſimul terrae filium et opus ex terra factum ſignificat. *Critias* ap. *Athenaeum* L. I. p. 28. C. fictilium inventum Athenienſibus tribuens: τὸν δὲ τροχοῦ γαίης τε καμίνου τ' ἔκγονον εὗρε κλεινότατον κέραμον. *Antiphanes* ap. *Eundem* L. X. p. 449. B. τὴν χύτραν circumſcribens: ἡ τροχοῦ ῥύμαισι τευκτὸν κοιλοσώματον κύτος, πλαστὸν ἐκ γαίης, ἐν ἄλλῃ μητρὸς ὀπτηθὲν στέγῃ. — V. 2. τὸν στυγνὸν νάμασι δυόμενον. non ſolum necatum eſſe piſcem indicat, ſed ſimul ad jus reſpicitur, in quo ille natabat. Notandum vero, quod huc inprimis facit, veteres quosdam piſces vivos juſculo injectos ſuffocaſſe, quod erat ἀποπνίγειν. — Jam apparet, cur poëta ἱμεροῖς νάμασι dixerit, quo argutum oxymoron efficitur.

XXX. Vat. C. p. 620. Vitae Guijon. nr. XV. Difficile aenigma, cujus me verum ſenſum reperiſſe vix affirmaverim. Dicam tamen, quod ſentio; nam in talibus hariolari licet: ἡ παιδοφόνος Ἑκάβη *Medea* eſſe videtur. Ἑκάβη. ἡ ἐκάθεν βεβηκυῖα. *Suid.* Jam Medea e longinquo venerat. Simili luſu Ep. ἀδεσπ. DCXXI. Ἕκτορα τὸν Πριάμου Διομήδης ἔκτανεν ἀνήρ. ubi non Tydeï filius, ſed Achilles intelligitur. Cf. *Euſtath.* Ιλ. ε. p. 453. 49. — Medeae τηθή, i. e. *avia*, *Perſeïs* fuit, Oceani filia. Inter belluas marinas eſt Περσεύς, quam *Aelianus* deſcribit H. A. III. 28. λέγεται δὲ ἰχθύων περιεῖναι ῥώμῃ τε σώματος καὶ βίᾳ· ἀλλ' οὐδὲ τῆς τόλμης οἱ ἐνδεῖ. Femina hujus piſcis Περσηΐς vocanda erat. Hinc luſus. — τὴν πρόσθε λέοντα fortaſſe non ad faciem, ſed ad vim et robur referendum: πέφρακται γὰρ ὀδοῦσι μεγάλοις καὶ πυκνοῖς, ut eſt ap. eundem *Aelianum*. — Hoc ſi minus placuerit, aliam proponam ſolutionem. Virgo marina, ἡ πρόσθε λέων, *olim*, *antea* leo, *Thetis* fuerit, quae, cum Peleus ei ſomno vinctae vim pararet, ad ſolitas artes confugiens, figuram ſaepe mutavit:

[redacted]

Sed modo tu volucris, volucrem tamen ille tenebas;
Nunc gravis arbor eras, haerebat in arbore Peleus.
Tertia forma fuit maculoſae tigridis.

Ovid. Metam. X. 243. cf. v. 260. Leonis formam, de qua *Ovidius* tacet, diſerte commemorat *Pindarus* Nem. IV. 101. de Peleo: Πῦρ δὲ παγκρατὲς θρασυμαχᾶν τε λεόντων Ὄνυχας ὀξυτάτους ἀκμὰν τε δεινοτάτων σχάσαις ὀδόντων Ἔγαμεν ὑψιθρόνων Μίαν Νηρεΐδων. et *Sophocles* in Achillis Amatoribus ap. *Schol. Pindar.* Nem. III. 60. τίς γάρ με μόχθος οὐκ ἐπεστάτει; λέων, Δράκων τε, πῦρ, ὕδωρ. Jam ſi Ἑκάβη παιδοφόνος de *Medea* accipi debet, reſpexit poëta ad illam fabulam, qua Achilles poſt mortem Medeam duxiſſe fertur ap. inferos. V. *Eudoc.* v. Ἀχιλλεύς. p. 81. *Apollon. Rhod.* IV. 814. ubi Juno ad Thetidem: χρειὼ μιν κούρης πόσιν ἔμμεναι Αἰήταο Μηδείης· σὺ δ' ἄρηγε νυῷ ἑκυρή περ ἐοῦσα. — Tum τηθὴ nova ratione pro *ſocru* eſt poſitum, quam tamen licentiam ne noſtrae interpretationi

[redacted]

ter eum hoc tradidit, unde communem hanc antiquitatis opinionem fuiſſe merito dubites.

XXXII. Vat. C. p. 620. ſq. Vitae Guijon. nr. XVII. Nihil hic video. — V. 2. ἄγειν ἀγῶνας. Vat. C.

XXXIII. Vat. C. p. 621. Vitae Guijon. nr. XVIII. Sagaciſſimus *Buttmannus* hoc diſtichon ſic emendandum cenſebat:

Οἶνον τὴν ὀπώρην γράφε μητέρα, καὶ θὲς ἐπ᾽ ἄρθρῳ
ἄρθρον· τοῦ πάτρη πατρὸς ἄκοιτις, ὁρῇς.

intelligi autem verba ὁ μηρός, unde Bacchus genitus; addito articulo eſt ὁ Ὅμηρος; hujus patria Σμύρνα, eadem ac Μύῤῥα, quae cum patre concubuit.

¶. 326.] *XXXIV.* Vat. C. p. 621. Vitae Guijon. nr. XIX. ubi κτανθείς. De *Neſſo* optime interpretatur *Spaldingius* V. cl. de quo, monente *Buttmanno*, explicandum eſt quoque aenigma ab *Huſchkio* editum in Analect. crit. p. 303. nr. LXIX.

Τόν με κτείναντα κατέκτανον· οὐ δέ μοι ἦλος·
θῆκε γὰρ ἀθάνατον τὸν κτάμενον θάνατος.

ubi recte emendavit doctiſſimus editor: τόν με κατακτείναντα. Cum primis verbis utriusque aenigmatis comparandus *Sophocles* Trachin. v. 1159.

ἐμοὶ γὰρ ἦν πρόφαντον ἐκ πατρὸς πάλαι,
πρὸς τῶν πνεόντων μηδενὸς θανεῖν ἄπο,
ἀλλ᾽ ὅςτις ᾅδου φθίμενος οἰκήτωρ πέλοι.
ὅδ᾽ οὖν ὁ θὴρ Κένταυρος, ὡς τὸ θεῖον ἦν
πρόφαντον, οὕτω ζῶντά μ᾽ ἔκτεινεν θανών.

XXXV. Vat. C. p. 621. Vitae Guijon. nr. XX. — V. 1. εἶτα δ᾽ ἄμφω. Vat. C. unde ſuſpicor, aenigmatis auctorem ſcripſiſſe:

εἴλατα δ' ἀμφὶ —

Interpretabatur *Burmannus* de piſce marino (πικρῇ ζωῇ, quia in amara et ſalſa aqua vixerat), qui dulci aqua, fortaſſe etiam molle (hinc θάνατος γλυκύς) elixus, in garo apponebatur. Quod dicitur ἀναιμάκτοις ἔγχεσι νοσφόμενος, eo referendum videtur, quod vivus calidae aquae ſive melli injectus obierat vi caloris, ſanguine non effuſo. — ζῶν γόμφος eſt venter, ut aenigm. ſupra allato ad nr. XLIII.

XXXVI. Vat. C. p. 621. Vitae Guijon. nr. XXI. Hoc quoque aenigma, cujus ne verba quidem ſatis intelligo, aliis explicandum relinquo. Suſpiceris forte, auctorem *Enceladum* ſignificare voluiſſe, cui Aetna cum tota Sicilia impoſita eſt.

XXXVII. Vat. C. p. 621. Vita Guijon. nr. XXII. Recte clariſſimus editor de oleâ interpretatur. ἀπειρεσίων τέκνα ſunt olivae, ut κυκινοὶ παῖδες ἀμπέλου ap. *Ion. Chium* Fr. I. 6. ubi vide not. T. I. P. I. p. 312. — κατὰ πετρέων. quia olivae ſaxis franguntur. — V. 3. Πηλίδης eſt *lucerna* fictilis a πηλός. Ambiguitas eſt in ver-

[redacted]

Mobilior Zephyro. Fortaſſe tamen alius ſenſus latet, quem non perſpicio.

Lect. p. 308.] *XXXIX.* „Apud Suidam in αἶνος et Athenaeum L. X. p. 452. C. hoc etiam habetur aenigma metro ſolutum, quod quatuor ſenariis ſic concluſum legitur in auctario ad Phaedri fabellas: Αἶνός τις ἔστιν κ. τ. λ.“ *Br.* Locus *Athenaei* hic eſt: Καὶ τὸ Πανάρκους δέ ἐστι τοιοῦτον, ὥς φησι Κλέαρχος ἐν τῷ περὶ γρίφων, ὅτι βάλοι ξύλῳ τε καὶ οὐ ξύλῳ. καθημένην ὄρνιθα καὶ οὐκ ὄρνιθα, ἀνήρ τε καὶ οὐκ ἀνήρ, λίθῳ καὶ οὐ λίθῳ. τούτων γάρ ἐστι τὸ μὲν νάρθηξ, τὸ δὲ νυκτερίς, τὸ δὲ εὐνοῦχος, τὸ δὲ κίσσηρις. καὶ Πλάτων δ' ἐν πέμπτῳ νόμων μνημονεύει τοὺς τῶν τεχνυδρίων φιλοσόφους. τοῖς ἐν ταῖς ἑστιάσεσιν ἔφη ἐπαμφοτερίζουσιν ἐοικέναι, καὶ τῷ τῶν παίδων αἰνίγματι τῷ περὶ τοῦ εὐνούχου τῆς βολῆς, περὶ τῆς νυκτερίδος, ᾧ καὶ ἐφ' οὗ αὐτὸν αὐτὴν αἰνίττονται βαλεῖν.

SEQUUNTUR IN ANALECTIS PARALIPOMENA HAEC:

Arionis Methymnaei Hymnus p. 327.
Vide Animadverſſ. T. I. P. I. p. 179.

Ejusdem Epigramma; Ἀθανάτων κ. τ. λ. p. 328.
Ibid. p 181.

Philiadis Megarenſis. p. 329.
V. Animadvſſ. T. I. P. I. p. 273.

Aſtydamantis Tragici Epigr. p. 329.
V. Anim. T. I. P. I p. 316.

Hipponis Epigr. p. 330.
V. Anim. T. I. P. I. p. 335.

Archelai Epigr. II. III. IV. p. 330.
V. Anim. T. II. P. I. p. 179. ſqq.

Daphitae Grammatici Epigr. p. 330.
V. Anim. T. II. P. I. p. 105.

[redacted]

εἴδατα δ' ἀμφὶ —

Interpretabatur *Burmannus* de piſce marino (πικρὴ ζωὴ, quia in amara et ſalſa aqua vixerat), qui dulci aqua, fortaſſe etiam molle (hinc θάνατος γλυκύς) elixus, in garo apponebatur. Quod dicitur ἀναιμάκτοις ἔγχεσι νυσσόμενος, eo referendum videtur, quod vivus calidae aquae ſive melli injectus obierat vi caloris, ſanguine non effuſo. — ζῶν τύμβος eſt venter, ut aenigm. ſupra allato ad nr. XIII.

XXXVI. Vat. C. p. 621. Vitae Guijon. nr. XXI. Hoc quoque aenigma, cujus ne verba quidem ſatis intelligo, aliis explicandum relinquo. Suſpiceris forte, auctorem in *Enceladum* ſignificare voluiſſe, cui Aetna cum tota Sicilia impoſita eſt.

XXXVII. Vat. C. p. 621. Vita Guijon. nr. XXII. Recte clariſſimus editor de olea interpretatur. ἀπειρεσίων τέκνα ſunt olivae, ut κυκινοὶ παῖδες ἀμπέλου ap. *Ion. Chium* Fr. I. 6. ubi vide not. T. I. P. I. p. 312. — κατὰ πετρέων. quia olivae ſaxis franguntur. — V. 3. Πηλείδης eſt *lucerna* fictilis a πηλός. Ambiguitas eſt in ver-

[redacted]

Mobilior Zephyro. Fortaſſe tamen alius ſenſus latet, quem non perſpicio.

Lect. p. 308.] *XXXIX.* „Apud Suidam in αἶνος et Athenaeum L. X. p. 452. C. hoc etiam habetur aenigma metro ſolutum, quod quatuor ſenariis ſic concluſum legitur in auctario ad Phaedri fabellas: Αἶνός τις ἔστιν κ. τ. λ." *Br.* Locus *Athenaei* hic eſt: Καὶ τὸ Πανάρκεος δέ ἐστι τοιοῦτον, ὥς φησι Κλέαρχος ἐν τῷ περὶ γρίφων, ὅτι βάλοι ξύλῳ τε καὶ οὐ ξύλῳ. καθημένην ὄρνιθα καὶ οὐκ ὄρνιθα, ἀνήρ τε καὶ οὐκ ἀνήρ, λίθῳ καὶ οὐ λίθῳ. τούτων γάρ ἐστι τὸ μὲν νάρθηξ, τὸ δὲ νυκτερίς, τὸ δὲ εὐνοῦχος, τὸ δὲ κίσσηρις. καὶ Πλάτων δ' ἐν πέμπτῳ νόμων μνημονεύει τοὺς τῶν τεχνυδρίων φιλοσόφους τοῖς ἐν ταῖς ἑστιάσεσιν ἄφη ἐπαμφοτερίζουσιν ἐοικέναι, καὶ τῷ τῶν παίδων αἰνίγματι τῷ περὶ τοῦ εὐνούχου τῆς βολῆς, περὶ τῆς νυκτερίδος, ᾧ καὶ ἐφ' οὗ αὐτὸν αὐτὴν αἰνίττονται βαλεῖν.

SEQUUNTUR IN ANALECTIS PARALIPOMENA HAEC:

Arionis Methymnaei Hymnus p. 327.
Vide Animadverſſ. T. I. P. I. p. 179.

Ejusdem Epigramma; Ἀθανάτων κ. τ. λ. p. 328.
Ibid. p 181.

Philiadis Megarenſis. p. 329.
V. Animadvſſ. T. I. P. I. p. 2-3.

Aſtydamantis Tragici Epigr. p. 329.
V. Anim. T. I. P. I p. 316.

Hipponis Epigr. p. 330.
V. Anim. T. I. P. I. p. 336.

Archelai Epigr. II. III. IV. p. 330.
V. Anim. T. II. P. I. p. 179. ſqq.

Daphitae Grammatici Epigr. p. 330.
V. Anim. T. II. P. I. p. 105.

Damagetae Epigr. III.[a] p. 331.
V. Anim. T. II. P. I. p. 107. ſq.
Diodori Zonae Ep. VI.[a] p. 331.
V. Anim. T. II. P. I. p. 206.
Antiphanis Ep. I.[a] p. 331.
V. Anim. T. II. P. II. p. 118.
Automedontis Ep. III.[a] p. 331.
V. Anim. T. II. P. II. p. 131.
Quintii Maecii Ep. I.[a] p. 332.
V. Anim. T. II. P. II. p. 211.
Juliani Imperatoris Aenigma III. p. 332.
V. Anim. T. II. P. III. p. 190.
Palladae Alexandrini Ep. CI.[a] p. 332.
V. Anim. T. II. P. III. p. 247.
Macedonii Conſulis Ep. XXVIII.[b] p. 332.
V. Anim. T. III. P. I. p. 229.

Incertorum Poëtarum.
Ἀργὼ τὸ σκάφος. Ep. CXXXII.[b]
V. Anim. T. III. P. I. p. 365.
Ἀσπίδα, φρῦνον. Ep. CCCXCIV.[b]

p. 25. *Ejusdem* Fragm. XV. [b]
Ibid.

p. 25. *Ejusdem* diſtichon. CVII.
V. Anim. T. I. P. I. p. 272.

p. 155. *Antipatri Theſſal.* Ep. LXX.
V. Anim. T. II. P. I. p. 342.

p. 159. *Apollonidae* Ep. XXXI.
V. Anim. T. II. P. I. p. 375.

p. 164. *Crinagorae* Ep. XLVII.
V. Anim. T. II. P. I. p. 418.

p. 172. *Antiphili* Ep. XLIV.
V. Anim. T. II. P. II. p. 68.

p. 173. *Ejusdem* Ep. XLV.
V. Anim. T. II. P. II. p. 70.

p. 177. *Parmenionis* Ep. XV.
V. Anim. T. II. P. II. p. 116.

p. 186. *Philippi Theſſalonicenſis* Ep. LXXXV.
V. Anim. T. II. P. II. p. 210.

p. 195. *Antiſtii* Ep. I. [a]
V. Anim. T. II. P. II. p. 320.

p. 234. *Philetae* Fragmenta [III. V. (ad calcem T. II. Anal. p. 523. 524.)
V. Anim. T. I. P. I. p. 388. 390.]

Ejusdem Fragm. XII. XIII. XIV. XV. XVI.
V. Anim. T. I. P. I. p. 392. ſqq.

p. 236. *Archilochi* Fragm. XLIV. XLV.
V. Anim. T. I. P. I. p. 177. ſq.

p. 267. *Sullae* Epigr. Τόνδε σοι αὐτοκράτωρ.
V. Anim. T. II. P. I. p. 198.

p. 274. *Incerti*: Οἶδε Βίτων. Ep. CCCVII. [b]
V. Anim. T. III. P. II. p. 55.

p. 274. *Incerti*: Ὑβλαίῳ κήρυκι. Ep. CCCXIII. [b]
V. Anim. T. III. P. II. p. 61.

p. 286. Εἰκόνα τήνδ' ἐςάθρει. DCXII. [b]
V. Anim. T. III. P. II. p. 205.

p. 287. Ἑσπερίης πάσης. Ep. DCXII.[c]
V. Anim. T. III. P. II. p. 206.

p. 287. Σοί, παιῆον. Ep. CLXII.[b]
V. Anim. T. III. P. II. p. 378.

p. 287. Πιτθεΐδαι, Θεόδωρον. Ep. CCCLIX.[b]
V. Anim. T. III. P. II. p. 76.

p. 288. Τέρπεο καὶ σκηνῆς. Ep. CCCLXXV.[b]
V. Anim. T. III. P. II. p. 86.

p. 289. Ὑπνώδης φίλιος. Ep. CCXCI.[b]
V. Anim. T. III. P. II. p. 42.

p. 301. Τέρμα βίου. Ep. DCCLII.[b]
V. Anim. T. III. P. II. p. 338.

p. 302. Τὸν πάσης ἀρετῆς. Ep. DCLXXXI.[b]
V. Anim. T. III. P. II. p. 254.

p. 302. Μνῆμ' ἀρετῆς. Ep. DCCXXI.[b]
V. Anim. T. III. P. II. p. 302.

p. 303. Ἡλικίῃ, μορφῇ. Ep. DCCXXI.[c]
V. Anim. T. III. P. II. p. 305.

p. 303. Μίσιδι Δημόκρατες. Ep. DCCXXI.[d]
V. Anim. T. III. P. II. p. 306.

ADDENDA
ET
EMENDANDA
AD TOMUM SEXTUM
SIVE
COMMENTARII TOM. I. PART. I.

P. 2. Locis, in quibus poëtae dicuntur coronas nectere, adde hunc *Themiſtii* Orat. IV. p. 54. B. στέφανον — ὃν ἐγὼ ἐπλεξάμην, ἄνθη ἀκήρατα συλλεξάμενος ἐκ τῶν Πλάτωνος καὶ Ἀριστοτέλους λειμώνων. Id. Or. XV. p. 185. A. διὰ τί μοι τῆς αὐλῆς ἡ γλῶττα ἀποκεκλείσεται, καὶ οὐκ ἐπιτρέψειε, καθάπερ μοι ἔθος, ἐκ τῶν Πλάτωνος καὶ Ἀριστοτέλους λειμώνων δρεψαμένῳ ἄνθη ἀκήρατα, καὶ ὧν σίδηρος οὐ θιγγάνει, στεφάνους πλέξαι τῷ βασιλεῖ. ubi facile agnoſcis imitationem *Euripidis* in Hipp. v. 73. Cf. *Valckenar.* p. 170. ſq. et cl. *Mitſcherlich* ad *Horat.* I. Carm. XXVI. 8. et IV. Carm. II. 27.

P. 9. In Meleagri C. I. v. 35. verba de Anacreonte: τὸ μὲν γλυκὺ κεῖνο μέλισμα Νέκταρος — ſic accipienda, quaſi poëta dixiſſet μέλισμα πλέον νέκταρος. *Meleager* ſe nectarea Anacreontis odaria et florentes elegos coronae ſuae intexuiſſe ait. Vir doctus in Ephem. Gothan. ann. 1799. nr. 30. p. 252. corrigendum ſuſpicabatur: τὸ μὲν γλυκὺ κεῖνο μέλημα Εἴαρος. — *roſam* ſignificari exiſtimans ex *Anacr.* Od. V. 3. ῥόδον εἴαρος μέλημα. Elegans conjectura; at vocabulum νέκταρ in mendo cubare vix crediderim, praeſertim ob *Antipatri* locum in notis laudatum. Notanda autem *Meleagri* audacia, qua non ſolum Anacreontem ipſum — non florem quendam —

P. 12. Ad *Meleagri* Carm. I.
men griphis locum dediſſe, intelli
p. 448. E. — Mox l. 23. lege *pr*
P. 14. l. 14. corr. *Huic* pro
ναν τ' ἄνθεα. Cum *cyani* jam in ſuper
tio (v. 40.), *Purgold*, juvenis eru
crit. p. 283. hoc loco κυάμων δ' ἄνθεα
Fabarum flores non quidem inter
lere; at eſſe etiam v. 17. 18. plata
mos, v. 30. βρωτὴν ἀχράδα. Fieri p
leager ad indolem atque argume
Phaniae reſpexerit, quae, cum nih
fici ſpirent, facile cum fabarum
potuerint.

P. 15. *Meleagri* Ep. II. V. 5.
margine notatur, tanquam *Guyeti*,
ἐν ῥόδον. In eodem Apogr. v. 3. 4
ἐν. — V. 10. ibidem conjectura pro
τι: ἱμερτόν τ' ἀρετῆς κάλλος ἀπαστράπτε
cius.

P. 19. *Meleagri* Ep. IV. 3. Haec
diſtinguenda et emendanda cenſeba

[redacted]

mat, ſed iſtius erga vos amoris indicium hactenus non praebuit ſatis apertum, qui vos amat, nec tamen videri vult veſtrum amator? Eſtisne queruli ea de re, ac ſi conditio veſtra ſit eadem, quae agnorum lupum invadentium vel cornicis ſcorpium tenentis, ut vulgo dici ſolet, ubi de negotio difficillimo et ejus auctore plerumque noxio verba ſiunt, ut juſtus proinde metus ſit, ne forſitan ſitis carituri in poſterum et nova iſta captura amantis, qui laqueis veſtris nondum ſatis arcte videtur irretitus, et me, cui factum iſtud ſuſpicamini valde diſpliciturum. — V. ult. idem corrigit:

ἔρκος ἐπεὶ ψυχῆς εἷλε μάγειρος Ἔρως.

P. 21. *Meleagri* Ep. V. 5. Scribendum procul dubio, ne litera quidem in Cod. lectione immutata:

ἱκάνοι δὲ Δίων τόδ' εὔστοχον ἐν χερὶ τείνων
σὸν κέρας, Οὐδιάδης δ' αὐτὸ περισκυθίσαι.

P. 23. *Meleagri* Ep. VII. 1. ἐμπνεύσῃς corrigit *de Pauw*, male. — Pro δυσέρωτες *Purgold* in Obſſ. crit. p. 285. mallet: ὦ δυσέρωτος, quia nihil ſit in hoc Epigrammate, cur poëta ſe ad ſocios malorum convertat. Non perſuadet. Poëta δυσέρως iis, qui in eadem Charybdi laborant, aptiſſime ſuos cruciatus enarrat. — ἥμισύ μου ψυχῆς. *Statius* Sylv. III. 2. 6. *juvenis dubio committitur alto, Metius, atque animae partem ſuper aequora noſtrae Majorem transferre parat.*

P. 24. *Meleagri* Ep. VIII. Simile acumen ap. *Ovidium* X. Metam. 515. ubi Adonis comparatur cum Amoribus: *Sed ne faciat diſcrimina cultus, Aut huic adde leves, aut illi deme pharetras.*

P. 25. *Meleagri* Ep. IX. 3. μὴ inſertum debetur *Salmaſio*. — V. 4. τοὔμπαλιν idem correxit, cum membr.

habeant τάμπαλιν. Scribe τἄμπαλιν. Quum enim τὰ ἔμπαλιν dicatur (cf. *Antip. Sidonii* Ep. IX. 5. *Herodotum* L. II. 121.) haud ſecus ac τὸ ἔμπαλιν, ſponte apparet, τἄμπαλιν non minus recte poni ac τοὔμπαλιν. Eadem forma revocanda in Ep. XXXIII. Sic eſt in *Aeſchyl.* Perſ. 221. *Euripid.* Helen. 317.

P. 25. 26. *Meleagri* Ep. X. V. 1. ὡς eſt pro ὅτε. Quum quondam aeſtate ſiti laborans tenellum puerum oſculatus eſſem, ſitim ſubito extinctam ſenſi. τότε in ſequ. vſ. abundat, ut ap. *Anacreont.* Od. LII. 21. ὁ δὲ μὴ λόγοισι πείθων, Τότε μὴ θέλουσαν ἄγχει. ubi *Fiſcherus* ſimilia congeſſit, noſtri loci non memor. — V. 2. Pro εἶπα marg. Ap. Guy. et Ruhnk. οἶδα. — V. 3. ἦ ῥα φ. corr. C. *de Pauw.* — Lectio apographorum quorundam φίλημ' ὅτι ex marg. Ap. Guy. profluxit. — V. 4. 5. pro ſpuriis et addititiis habet margo Guy. et Ruhnk.

P. 27. *Meleagri* Ep. XI. 1. ἄνυσε πρῶτος legendum eſſe contendit *Corn. de Pauw.* Idem v. 8. καὶ τὸν ἔρωτα νέον tentat: quae amorem novum nutris et ſecun-

[redacted]

cedentibus non ſatis reſpondere cenſens *Pauw* τοῦ δὲ χρόνος corrigit.

P. 30. *Meleagri* Ep. XIV. 2. emendatus ad mentem *Salmaſii*, ut etiam v. 5. 6. — V. 6. νίπτρα ποδῶν damnans ut ineptum V. D. in Ephem. Goth. ann. 1799. nr. 30. p. 252. νίπτρα πόθων corrigebat, ex Ep. CIX. 4. Idem *Schneidero* in mentem venerat, qui etiam v. 5. φιλοῦμαι tentabat. — V. 9. *C. de Pauw* corr. εἰ δὲ πέλῃ μοι ſive μου, *ſi ad me accedat puer*; quod ſoloecum.

P. 32. *Meleagri* Ep. XVI. 1. 2. emendati ad mentem *Guyeti*, ut diſerte affirmatur in marg. Ap. Ruhnk.

P. 35. *Meleagri* Ep. XVIII. 1. ψυχροπότται *Salmaſio* deberi, recte ſuſpicatus ſum. Varia tentat *Pauw*, quae repetere piget, niſi quod v. 5. ἡ γὰρ corrigit. — V. 3. in marg. Ap. Ruhnk. et Guy. conjicitur: ψυχρὸν ὕδωρ ψυχῆς οἶκος (ſic in utroque Cod. ſed nullus dubito, quin emendationis auctor ἄκος ſcripſerit) ἐστι. In marg. Ap. Pauw. tanquam *Guyeti* habetur: ψυχρὸν ὕδωρ διψῶ ψυχῆς ἄκος κ. τ.

P. 37. (*Meleagri* Ep. XIX.) lin. 4. verba *prorſus negligenda ſit*, ſic refinge: *non admodum urgenda ſit*. — V. 4. ἐκπαστρέψαντι reperitur jam in marg. Ap. Guy. et R. ubi praeterea ἁπαλῆς corrigitur pro παιδὸς. — Mox v. 5. in marg. Cod. Guy. ἡδὺ φίλοις. In Apogr. Ruhnk. praeterea: f. ἡδυφιλὴς *vel* ἡδύφιλον. *Salmaſius*. — *Purgold* in Obſſ. crit. p. 285. propoſuit: εἶδος ἐφαρμόζων χείλεσιν ἡδυφιλῆ. *imaginem amplexu tenens*. Verbum ἐφαρμόζειν reſpondet Latinorum *applicare*, quod in re amatoria uſurpatum illuſtrat *Ruhnkenius* ad *Rutil. Lup.* p. 97.

P. 39. *Meleagri* Ep. XX. V. 2. κύκλωπας προφυγόντ' margo Apogr. Lennep. idque ipſum in contextu Ap. Pauwiani reperitur. At copula abeſſe non poterat. — V. 6. Ex *Propertii* loco, quem et nos laudavimus, *Huſchkius* emendat in Anal. crit. p. 71. αὐτομάτοις δ'

ἄκων ποσσὶ —. Nihil hac emendatione verius et acutius. Idem comparat *Tibull.* II. 6. 13.

Juravi quoties, rediturum ad limina nunquam?
Cum bene juravi, pes tamen ipſe redit.

Adde *Apollon. Rhod.* L. III. 1152. αὐτομάτως δὲ πόδεσσι θοῆς ἐπεβήσατ' ἀπήνης. — V. 7. Margo Ap. Guy. et Ruhnk.: νηγεμιαθεὶς οἴνου recte dicitur, οἶνον, πῦρ nonniſi barbare dici videtur. Ineptum et frigidum diſtichon et ſuppoſititium forte. " — V. 8. *Cornel. de Pauw* corrigendum vidit: ἀλλὰ φίλῳ, ξεῖνοι, - ſive verſu ſequ. ἀρκέσατε ξείνῳ. — V. 9. Ex lect. membr. ἀρκεσάτω procul dubio ſcribendum:

ἀρκέσατ', ὦ ξεῖνοι.

idque ipſum, ſimul cum ea lectione, quam *Br.* recepit, in marg. Ap. Guy. et Ruhnk. notatum eſt.

P. 41. *Meleagri* Ep. XXII. 1. ἅτ' ἦν ποτε. ſive ἅδ' ἦν. margo Ap. Guy. et Ruhnk. Ineptius etiam *de Pauw*:

prima nocte oberras, quia tunc ſcilicet animus maxime in amorem pronus. At ἀκρονυχὶ cum ἔκνιζε copulari debet, poſitum ſcil. pro ἄκρῳ ὄνυχι. — V. 4. χρειόμενος μέλιτι corrigitur in marg. libri Lennepiani. Unice verum eſt καιόμενος. — Pro κρᾶμα *Pavoni* τραῦμα in mentem venit.

P. 46. *Meleagri* Ep. XXVI. 2. *Burgold* in Obſſ. crit. p. 285. corr.: ἀρτιχόμαν [illegible] καιομένου θέρεος.

P. 47. (*Meleagri* Ep. XXVII.) lin. 26. corr. *Parthenium* c. XXIX. — V. 3. 4. *Pauw* plane ſic conſtituit et interpretatur, ut *Toupius*. Hunc locum, olim a me ſine ſucceſſu tentatum, ſic fortaſſe reſtitueris:

μηδὲ σὺ τὸν στεφθέντα, λύρη, Φοίβοιο προφῆτι,
δάφνῃ παρθενίῃ μέλφ' Ὑάκινθον ἔτι.

Hyacinthum lauro virginali coronatum ne amplius celebra, lyra, Phoebi interpres. In marg. Apogr. Guy. haec leguntur tanquam *Salmaſii*: „An quod apud Delphos et alibi Hyacinthus ab Apollinis prophetiſſa praedicari in honorem Apollinis ſoleret. Δάφνη hic ἡ προφῆτις vocatur, nomine Apollini caro et famulis ejus imponi ſolito. Alludit autem ad Daphnen ab Apolline amatam.“

P. 51. *Meleagri* Ep. XXX. 4. εὔκρατον *Salmaſio* debetur.

P. 51. *Meleagri* Ep. XXXI. Monendum erat, receptam apud veteres opinionem fuiſſe, inter nomina hominum et fata ipſis deſtinata conjunctionem quandam intercedere. In qua conjunctione cum eſſet, quod animum admiratione et timore impleret, ſaepe nomina a Tragicis tanquam omina rerum futurarum repraeſentari, nemo mirabitur. Ex hac obſervatione plura loca, Tragicorum inprimis, quae Criticorum prava ſedulitas tanquam interpolata damnavit, defendenda ſunt. — Quod *Brunckius* noſtrum Epigr. pro mutilo habet, id *Salmaſii* obſervationi debetur.

P. 53. *Meleagri* Ep. XXXIII. 2. revocanda membranarum lectio:

τόνδε δὲ μή, πάμπαλιν οὐδὲν ἔφη.

Cf. ſupra notata ad Ep. IX.

P. 53. *Meleagri* Ep. XXXIV. V. 3. αὐτὸν marg. Ap. Guy. et R. *ſuſtinuiſti Theronem.* Hoc idem placebat *C. de Pauw* et Viro D. in Actis Erud. ann. 1753. p. 278. qui hoc Ep. laſcivis numeris, ſed minime bonis, reddere conatus eſt. — P. 54. lin. 10. adde: *Sappho* ap. *Athen.* L. XIII. p. 564. D. στᾶθι κἄντα φίλος καὶ τὰν ἐπ' ὄσσοις ἀμπέτασον χάριν. — V. 5. Marg. Ap. Guy.: *Lege* τὴν *i. e.* τὴν Νιόβην.

P. 55. *Meleagri* Ep. XXXVI. 1. καὶ eſt in Ap. Ruhnk. et Pauw. Hic proponebat: ἠγρεύθην, αἲ πραχθέν! *Captus ſum, peracta res eſt!* Inepte. — V. 3. idem ναί μ' ἐπί – malebat.

P. 57. *Meleagri* Ep. XXXVII. 5. ἐμπνεύσας. marg. Ap. Guy. et Ruhnk. θάμβος eſt in utriusque contextu. In marg. Ruhnk. θαμβεῖς. *Cod. Salm. an* θαῦμα?

P. 64. *Meleagri* Ep. XLV. 3. Idem hemiſtichium cum eadem lectionis varietate legitur Ep. XXIX. Utroque loco *Corn. de Pauw* χειμαίνει retinendum cenſebat.

Ibid. *Meleagri* Ep. XLVI. 1. Pro τερπνὸς Vir Doctus in Ephem. Goth. ann. 1799. nr. 50. p. 252. λεπτὸς emendandum cenſebat, comparato loco *Sapphûs*, ubi eſt λεπτὸν χρῶ. Equidem λεπτὸς abſolute de homine poſitum, vix aliud quid, quam *macilentum*, ſignificare, exiſtimaverim.

Ibid. *Meleagri* Ep. XLVII. 2. et 5. reſtituendae membranarum lectiones. ἐπ' ἄγρης ſincerum. ἐπὶ etiam cum verbis motum ſignificantibus genitivum adſciſcit. *Theocrit.* XXI. 58. κατῆγον ἐπ' ἠπείροιο.

P. 65. *Meleagri* Ep. XLVIII. 1. ἐρῶντι habet margo Ap. Guy. et R. Reſtituendum Ἔρωτες. — V. 3. probata emendatio noſtra *Lenzius* V. Cl. in Ephem. Goth. ann. 1799. nr. 30. p. 252. praeterea corrigit: αἰὲν χαῖρ' ἄρσην κ. λ. — V. 4. Margo Ap. G. et R. λαβίον *matulam*. (fort. mentulam.)

P. 66. lin. 2. Adde: *Maximian.* El. II. 30. de Lycoride: *primae retinet monumenta figurae, Atque inter cineres condita flamma manet.*

P. 67. *Meleagri* Ep. L. V. 3. 5. veterem ſcripturam ob praefero. Ad v. 6. *H. Stephanus* in Epigr. Selectis haec notavit: »Haec verba γεινέτης δ' οὔτε τίς, οὔτε τίνος videntur per parentheſin poſita eſſe, et ejus nota debere includi, ut videlicet perinde ſit ac ſi diceretur, Taceo de patre, quippe qui omnino ignoretur. Addit autem οὔτε τίνος, quod ſolerent, cum dixiſſent, quis eſſet aliquis, ſtatim addere, cujus eſſet filius. At Urſinus Velius quomodo haec verba intellexerit, non facile quis dixerit. Ita enim interpretatur: genitor nemo nec alterius.«

P. 68. *Meleagri* Ep. LII. 5. *Pergold* in Obſſ. crit. p. 286. legendum cenſet: ἢ γάρ σευ τάδ' ὄνυχι παιδὸς

[redacted]

ἀμφότερα κλῶνας. ut λιγυρὰ πτίλα ſint alae, quae pedibus viam per auras quaſi munient. — V. 8. λιγυρά, quae eſt membr. et Planud. lectio, non in θέρα mutandum erat, ſed in

λόγια περὶ κλωνίας.

P. 70. lin. 16. adde: *Themiſt.* Or. XX. p. 234. C. et p. 244. B. — V. 5. μοι καὶ ποτ' emendandum cenſet *Huſchke* in Anal. cr. p. 61. comparato *Propert.* II. 12, 13. *Evolat heu noſtro quoniam de pectore nunquam, Aſſiduusque meo ſanguine bella geris: Purgold* in Obſſ. crit. p. 286. καὶ καὶ ποτ' ἐμ.

P. 71. *Meleagri* Ep. LIV. 3. In lectione membr. et Plan. ἦ γάρ τοι τρία fortaſſe latet:

ἦ γὰρ ὁ παῖς τρία — —

P. 71. *Meleagri* Ep. LV. 1. παρανθεῖν. Ap. Guy. et R. in marg. τὸ πάρεισθεν. — V. 3. φιλόβροντα *Salmaſius* in marg. Apogr. Guy.

[redacted]

ὑπνοῦργον proponitur. — V. 7. *C. de Pauw* aut ἐν πυρὶς αἴθει ab αἶθος, aut ἀκμῇ, aut denique ἔμπυρος αἴθῃ. Poſterius mihi quoque in mentem venerat. — V. 11. οὐκ ἐθέλεις. Malim per interrogationem efferri.

P. 76. 77. *Meleagri* Ep. LX. 3. Vehementer me poenitet conjecturarum, quas ad h. l. expromſi, de cujus integritate ne dubitandum quidem. Junge ἰδού, τὸ βεβαρημένον ὄμμα μηνύει σε ἄγρυπνον, γεγονέναι ſcil. *oculus ſomno gravatus te noctem transegiſſe vigilem indicat.* Optime hoc monuit *Purgold* in Obſſ. cr. p. 286.

P. 78. *Meleagri* Ep. LXI. 3. ante *Reiskium* ſic emendavit *Salmaſius.* — V. 7. τάγε πάντα λέγ' αὐτῇ. et mox προάγω. margo Ap. G. et R.

P. 80. lin. 1. Adde poſt *lectio*: ex marg. Ap. Guy. derivata, ubi tamen adſcriptum ἐπέχω. — V. 8. In marg. Ap. G. et R. δρᾷν' αὐτῇ δέσμιον ὧδε νέμει, ἔχει. V. D. ſibi fingebat poëtae rivalem vinctum.

P. 81. *Meleagri* Ep. LXIV. 4. πόλλ' ἀποδυρομένη. *Propertii* Cynthia L. I. El. III. 43. *Interdum graviter mecum deſerta querebar.* — Cl. *Huſchke* in Anal. crit. p. 56. re ipſa mecum conſentiens, verius tamen putat, quod ipſe legendum eſſe conjecit: πόλλ' ἀποκλαιομένην. ἀποκλάειν ſive ἀποκλαίειν interdum eſt *elugere. Aeſchyl.* Prom. 642. ὡς κἀποκλαῦσαι κἀποδύρασθαι τύχας. *Ariſt.* Veſp. 564. οἱ μὲν γ' ἀποκλάονται πενίαν αὑτῶν. — V. 6. ἐνδύσω. marg. Ap. G. et R.

P. 82. *Meleagri* Ep. LXV. 1. 2. 3. 4. ὦ emendatum in marg. Ap. G. et R. additis verbis: „notandum ὦ cum accuſativo jungi, quae latina conſtructio eſt.“ Propter ſequens carmen, quod noſtro ad amuſſim reſpondet, Vir doctiſſimus, *Godofr. Henr. Schaefer* in literis ad me datis, improbata *Brunckii* lectione, οὐ ſervandum cenſet per totum hoc Epigramma. οὐ omiſſo μὲ poni, docuit *Valcken.* Ep. ad *Roever.* p. 28. *Koen.* ad *Gregor.* p. 117. *Brunck.* ad *Soph.* Oed. T. 660. Veriſ-

P. 85. lin. 14. parum felicio[illegible]
xilae Comici ap. *Athen.* XIII. p.

[illegible] ἡ δὲ Νάννιον τί δοκεῖς διαφέρ[illegible]

Adde *Alciphron.* I. Ep. VI. de me[illegible]
εἰς αὐτὴν ἡ πρὸς θάλασσαν μανία, καὶ [illegible]
φέρει· ἡ δὲ εἰσδέχεται, καὶ ἐκφαλεῖ Χα[illegible]
Wagnerum p. 41.

P. 86. lin. antepen. Lege κα[illegible]
Monuit me cl. *Lennius*, verba ἄλ[illegible]
Συρακόσιον dicta esse per brachylogi[illegible]
[illegible]ὕσθα *est duplex litera Syracusia* Ca[illegible]
Bacch. v. 53. ἂν αὔαν' αἶθος [illegible]
1329. [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] 334. *Mitscherl.* ad H. in Cerer[illegible]
Diatr. p. 246. ſq.

P. 88. *Meleagri* Ep. LXXII. [illegible]
quae depravata eſſe ſuſpicabar, acut[illegible]
[illegible] Anal. cr. p. 73. [illegible] [illegible]
ſubaudiendum [illegible], ut in loco So[illegible]
[illegible], [illegible] [illegible]. [illegible]
ſperaverim, ad v. 5. emendandam al[illegible]
turos eſſe. [illegible]

Haeccine eſt gratia, quam nutritori tuo refers? Idem in mentem venerat *Pergoldio* Obſſ. cr. p. 287.

P. 90. *Meleagri* Ep. LXXVII. 1. 2. Legendum, una litera leviter immutata:

> Οὐκέτι Τιμαρίου τὸ πρὶν γλαφυροῖο κέλητος
> πῆγμα φέρει πλωτὸν Κύπριδος εἰρεσίην.

Junge: τὸ πρὶν πλωτὸν πῆγμα κέλητος Τιμαρίου. Timarii cymba, navigationi olim apta, Veneris remigium non amplius perfert. — V. 5. χαλᾷ. *Epicrates* ap. *Athen.* L. XIII. p. 570. D. de Laïde vetula: τὰς ἁρμονίας δὲ διαχαλᾷ τοῦ σώματος. — V. 6. margo Ap. G. et R. „γάστρη. γάστρα et γάστρη eſt venter navis; hîc autem pro γαστὴρ poſitum. Poſt v. 6. diſtichon intercidiſſe videtur.“ γαστρὸς poëtice pro γαστήρ, ut φύλακος pro φύλαξ. — V. 9. τοι ζωός. marg. Ap. G. et R. ubi ad ſeq. vſ. haec notantur: „An ἄνωθι i. e. in ſuperis, ap. ſuperos, vivus vidensque, ut ait ille. τὸ ἄνωθι hîc mire facit, alias ἄνωθε legendum. τὸ ἄνωθι inuſitatum.“ Ad ἄνωθε tuendum vide an faciat *Ariſtoph.* in Eccl. 1100. ubi juvenis vetulae mancipatus miſeram ſuam ſortem deplorans: — ὅμως δ' ἐὰν πολλάκις πάθω τι, Θάψαι μ' ἐν αὐτῷ τῷ στόματι τῆς ἐσβολῆς, [Καὶ τὴν ἄνωθεν ἐπιπολῆς τοῦ σήματος Ζῶσαν καταπιττώσαντας. — In εἰκόσορος reſpicitur ad σορός· nam vetuli vetulaeve σοροὶ et τάφοι vocantur. Cf. notata ad *Rufin.* Ep. XXXII. T. II. P. III. p. 176.

P. 94. *Meleagri* Ep. LXXIX. 5. *Corn. de Pauw* tentabat φλογμὸς πάντη vel ἐκ δὲ φλογὸς πάντῃ, *ex flammula undique me invaſit.* — Quae olim propoſui, nimis fortaſſe recedunt a membr. ſcriptura. Num fuit: ἐκ δὲ φλόγος πάντῃ μοι ἐπέδραμον. i. e. ἐξεπέδραμον. *ex illa ſcintilla flammae undique exortae me circumdederunt.*

P. 94. *Meleagri* Ep. LXXX. Argumentum hujus Epigrammatis ſic concepit *C. de Pauw*: „Meleager quam

ſic reſingenda:

ναὶ δοκέω τοῦτ' εἶπας· ἄγ', ὦ

P. 123. *Meleagri* Ep. CXII. Goth. an. 1799. nr. 30. p. 253. ... mutandum eſſe in ... a hoc enim locuſtae, fiſtula ſive ſip accommodatum eſſe.

P. 124. *Meleagri* Ep. CXIII. grammatis verſione disputat *Pargol* qui ejus auctorem in graeco exem giſſe exiſtimat. Quo poſito totu git:

Infantem Nymphae Bacchum, ...
Prodiit, inductum (vel *i*

Ex illo Nymphis cum Baccho
Sejunctus queis ſit ignis ...

V. 3. vulgata lectio τοὔνεκΑΣΤΝ Νύμ videtur:

τοὔνεκ' ἈΕΙ Νύμφαις.

ſcriptum Epigramma. Totum autem diſtichon ſic re-ſinge:

> ἄνθρωπ', Ἡράκλειτος ἐγὼ σοφὰ μοῦνος ἀνευρεῖν
> φημί· τὰ δ' ἐς πάτραν κρέσσονα καὶ σοφίης.

Junxit poëta φημὶ ἀνευρεῖν pro infinitivo, quae enallage inprimis poſt verba *indicandi*, *monſtrandi*, *dicendi* locum habet. *Soph.* Ajax v. 471. δηλώσω πατρὶ μή τοι φύσιν γ' ἄσπλαγχνος ἐκ κείνου γεγώς. ubi *Brunckius* comparat *Plautum* in Aſin. III. 3. *Argenti viginti minae — quas hodie adulaſcens Diabolus ipſi daturus dixit.* Cf. *Hermann.* ad *Vigerium* p. 752. nr. 218. — Jam manifeſta eſt antitheſis: Solus inter ſapientiae antiſtites eminui; at quae in magiſtratu pro patria feci, laudem ſapientiae ſuperant etiam. — V. 3. in τοκέων haud ſcio an κατ' ἐμὴ lateat, in praecedentibus autem ἀλλ' γὰρ καὶ, magiſtratus ap. Epheſios nomen deſidero ..... ἀρχῆς κατ' ἐμὴν Ἀσίας, ξ. δ. α. ν. Dum ..... munere fungebar, Aſiae hoſtes allatrabam. — Vir Doct. in Ephem. Goth. an. 1799. nr. 30. p. 253. Heracliti ſtatuam cenſet minaci geſtu in tumulo fuiſſe poſitam. - V. 3. corrigendum eſſe: ἀλλ' ἐπέβαν τοκέεσσιν· ἐμοί, ξένε, δύσφρονα πάντα, Calce petebam parentes; mihi quippe, o hoſpes, ſevera omnia. Allatrare eos, qui me educavere, hoc vero meum educationis pretium eſt. — Idem cenſet, ultimo diſticho Heraclitum Epheſios cives haud ſecus ac peregrinos abigere, χαίρειν per *abi in malam rem* explicans. At cum philoſophus ſua in patriam merita jactet hoc Epigrammate, neque quidquam addatur, unde eum civibus alienatum fuiſſe intelligatur, non poſſum, quin inhaeream interpretationi, quam olim attuli, cenſeamque priorem diſtichi partem hoſtes et peregrinos in malam rem amandare, poſteriorem Epheſios ſalvere jubere.

P. 132. lin. 24. corr. *videret* pro *videat*. — In ultimo diſticho Ep. CXX. omnem conjecturam lubricam eſſe puto. Senſus obſcurus, quem fortaſſe oculatior interpres aliquando eruet.

P. 136. *Meleagri* Ep. CXXIII. 3. margo Ap. G. et R. *ἄχρι δ' ἐπ' α.* Ibidem v. 5. *νικάσαντα* ut *Salmaſii* laudatur lectio. — V. 11. *οὐ ψαύω καὶ τῇδε*. *Heliodor*. L. I. 26. p. 69. *κἂν ἔκ τινος ὑποψαύσῃ ποτε τῶν ἡμετέρων*. *ſi quid noſtrarum rerum ſuſpicando attigerit.* — V. 16. marg. Ap. G. et R. *καὶ Μούσαις ποικίλος ὑμνοθέταις.* Ibid. v. 19. *τὸ δ' οὔνομα τἀνδρὸς* et *φύντα περισθενέων.*

P. 138. *Meleagri* Ep. CXXIV. 5. *γονῇσι* procul dubio revocandum. — V. 9. *ὁμιλήσασι* emendavit *Salmaſ.* in Ap. Ruhnk. et Lennep. ubi etiam *ὁμήλιξι* tentatur. — V. 10. *τοῖς δ' ἀγνὸν π.* legendum cenſebat *Purgold* in Obſſ. crit. p. 291.

P. 142. (*Meleagri* Ep. CXXVII.) lin. 29. poſt *confundit* adde: ſive potius perperam ſibi perſuaſit, h. l. etiam *μελητείοις* legendum eſſe, id quod ex not. mſt. ap-

Hic primum vidit, ſine ſenſu vivere amantes,
Et levibus curis magna perire bona.
Idem non fruſtra *ventoſas addidit alas.*

His et aliis palmariam ſuam conjecturam confirmavit auctor. Idem p. 51. monet, minime veriſimile eſſe, ejusmodi opus unquam ab artifice graeco fuiſſe elaboratum. Saepenumero enim poëtas ſeriores opera expoſuiſſe, aut quae nunquam vidiſſent, aut quorum exempla nusquam extarent. Tum haec addit: „Utcunque tamen ſit, in hoc ſaltem diligentia adhibenda erat epigrammatis auctori, ut interpretatio ſibi conſtaret. Igitur figuram pueri, quam in tumulo iſto ſtetiſſe fingit, ejusmodi ſymbolis ornavit, ut aliquis incidere poſſet in Meleagrum Calydonium. Eandem alis inſtruxit, ut appareret, hunc Meleagrum res amatorias tractaſſe, *καὶ ἔτου μέτρον ἐρωτογράφον.* Accedebat *γέρας ἀμφήκες*; gladius anceps, qui ſignificaret dicendi genus *σπουδογέλοιον*. Menippum ſcil. Gadarenſem imitatus erat Meleager, ut multi alii; inter Romanos, Varro, quemadmodum ipſe teſtatur ap. *Ciceron.* Acad. Qu. I. 2. *Et tamen in illis veteribus noſtris, quae Menippum imitati, non interpretati, quadam hilaritate conſperſimus, multa admiſta ex intima philoſophia, multa dicta dialectice* etc. Tandem ſummam faciens omnium, quae per partes eundo, ſingulatim indigitaverat poëta dicam an ſophiſta? addit: *χαῖρε καὶ ἐν φθ.* Ita recte Brunckius vitioſam Planudis lectionem *σοφίαν εἰς μίαν* emendavit. Graeci utrumque dixiſſe videntur, *εἰς ἕνα*, et *εἰς μίαν τινὶ* v. c. *ἁρμόττεσθαι, καθεύδειν*, ratione habita ſubjecti praecedentis. De forma communi *εἰς ἓν* nemo dubitat. Maſculini generis exemplum occurrit ap. *Theocr.* Eid. XX. 37. *καὶ εἰς ἕνα παιδὶ κάθευδε.*" Hactenus ille, qui praeterea comparat *Eurip.* Med. 843. et in Hercul. Fur. v. 673. *οὐ παύσομαι τὰς Χάριτας Μούσαις συγκαταμιγνύς, Ἁδίσταν συζυγίαν.* —

De ἐς μίαν conſ. not. ad Ep. ἀδεσπ. CCCXCVIII. 6. —Verba καί που μέτρον ἐρωτογράφον mihi ne nunc quidem expedita videri fateor.

P. 146. *Meleagri* Ep. CXXIX. 3. Margo Ap. G. et R. ἠφαμὶ τόδ' ἐκ π. η. εἰς ἓν ἄμοργμα. Heſych. ἄμοργμα. Sic placet φαμὶ τὸν ε. π. η. εἰς ἓν ἄμοργμον. ἄμοργμος idem quod ἄμοργμα. Ex εἰς ἓν ἄμοργμον factum eſt εἰς ἕνα μόχθον, quod monſtrum eſt lectionis." Quod ad me attinet, parum abeſt, quin μόχθον ſincerum exiſtimem, verbis ſic inter ſe junctis: τὸν ἐκ πάντων ὑμνοθετᾶν (ſic lege) ἠθροισμένον μόχθον εἰς ἕνα ἑνὶ κλ. Magis offendit participiorum ἀκόνδετων. — V. 7. Margo Ap. G. et R. ἠμαλακῶς molliter εἱλιγμέναις γραμμαῖς. i. e. ego coronis lineis volubilibus molliter ducta. ἄωτοι. i. e. flores ex lineis effecti. des cadeaux." Ibidem pro τέρμασι tentatur στέμμασι.

P. 148. lin. 3. corr. *qui* pro *qui.* — In *Archilochi* loco ex *Athenaeo* allato nunc *Caſauboni* emendationes meis hariolationibus praefero. — P. 149. lin. ult. poſt *fugetis* adde: Hunc Parii poëtae locum expreſſiſſe vide-

[redacted]

Adde *Aeſchyl.* in Perſ. 515. ὦ δαῖμον, ὡς βαρὺς ἐνήλου Περσικῷ γένει. *Poëta* ap. *Stobae* in Ecl. phyſ. p. 108. ed. *Heer.* ἡ Δίκη τῷ δυσσεβοῦντι ἐνήλατο. — At violentior eſt medicina, quam quae probari queat, praeſertim ſpondeo impari ſedi immiſſo. — Exhibuit hoc fragmentum doctiſſimus *Ilgen* in Scoliis Graecorum p. 189. nr. XXXVI. qui v. 2. ἄναγε poſuit, interpretatus: *accingere ad bellum*, cujus ſignificationis vellem exempla laudaſſet idonea. Idem v. 5. acute corrigit: ἐν οἴκτῳ καταπεσών vel καταπεσών, laudans *Eurip.* Fr. Archel. XXVII. ἔστι καὶ πικρὰ δάκρυσι κείμενον ἡδὺ βροτοῖς, ὅταν ἄνδρα φίλον στενάχῃ τις ἐν οἴκτῳ. et v. 7. ῥύμβος ſuſpicatur, licet ῥυθμὸς non improbet.

P. 159. *Archilochi* Fr. XV. Cf. *Ilgen* in Scol. nr. XXXVII. p. 193. qui v. 1. verba transpoſuit, πάντα τοῖς τίθει θεοῖσι. Minori mutatione legerim:

τοῖς θεοῖς τιθεῖν ἅπαντα.

infinitivo pro *imperativo*. Notanda rarior infinitivi forma verbi τιθέω. — V. 3. *Ilgen* καὶ μάλ' εὖ ἑστηκότας. ſine cauſa. et v. 5. χρήμη et νόος παρήορος. Sic ap. *Heſiod.* Ἔργ. 100. μυρία λυγρὰ dicuntur ἀλᾶσθαι inter homines. Ibidem docet, παρήορος ſine jota ſcribendum eſſe.

P. 160. *Archilochi* Fr. XVI. *Ilgen* in Scol. nr. XXXVIII. p. 203. v. 4. ὑγρὸν δέος recepit, de timore explicans, qui oculos humore aliquo repleat, ſimilitudinem quandam cum lacrymis habente. Rectius fortaſſe, timor, qui ſudorem elicit. Idem V. D. v. 5. dedit: ἐκ δὲ τοῦ οὐκ ἄπιστα πάντα κἀπιέλπτα γίνεται Ἀνδράσιν; praeeunte *H. Stephano.* Me nondum poenitet conjecturae olim expromtae, qua enuntiationes lenius copulantur. — V. 6. μηδεὶς ἔθ' ὑμῶν ſuſpic. *Ilgen.*

P. 171. *Archilochi* Fr. XXXI. *Pargold* in Obſſ. crit. tentat: ἀρήξω· Ἐριθύμοις γὰρ ξυνὸς ἀνθρώποις Ἄρης. quod quomodo cum metro conciliari poſſit, non dixit.

P. 173. *Archilochi* Fr. XXXVIII. De hoc et ſequ. fabulae fragmento docte nuper diſputavit V. cl. *Huſchke* in Diſſert. de Fabulis Archilochi, quae inſerta eſt *Miſcellaneis Philologicis* Vol. I. quae prodierunt Altenburgi. 1803. Ibi ex Etymol. MS. profert haec; Αἶνος. — ὥσπερ ὁ Ἀρχίλοχος· Αἶνός τις ἀνθρώπων, ὡς ἄρ᾽ ἀλώπηξ τ᾽ ἀετὸς (l. κάετὸς) ξυνωνίαν ἔθεντο. καὶ ἄλλως· τὸ δὲ ἄρ᾽ ἀλώπηξ καρδαλέη συνῆντο τὸ πικνὸν ἔχουσα νόον. Fabulam ipſam ex Cod. Auguſtano (quem deſcripſit *Benecke*. Cf. *Harleſ.* ad *Fabric.* Bibl. gr. T. I. p. 631.) eruit p. 16. ſq. ſimulque noſtram de hac et ſeq. fabula in Lycambae contumeliam ſcriptis conjecturam egregie confirmavit. — Fr. XXXVIII. ex *Ammonio* fortaſſe profert *Euſtath.* ad Od. ξ. p. 556. 38. His fabulae laciniis cl. *Huſchke* non dubitat addere haec ex *Ariſtoph.* Acharn. v. 119. Ὦ θερμόβουλον πρωκτὸν ἐξυρημένε· Τοιόνδε δ᾽, ὦ πίθηκε, τὸν πώγων᾽ ἔχων, Εὐνοῦχος ἡμῖν ἦλθες ἐσκευασμένος. ubi *Scholiaſtes*: καὶ τοῦτο παρῴδηκεν ἐκ τῶν Ἀρχιλόχου ἐπῶν (ἐπῳδῶν corrigit *Huſchke*): Τοιόνδε δ᾽, ὦ πίθηκε, τὴν πυγὴν ἔχων. Idem V. D. p. 25. ex Cod. Auguſt. protulit fabulam, ad quam

γαιάοχ', ἐγκύμον' ἀν' ἅλμαν
βραγχίοις περὶ δή σε πλωτοὶ
θῆρες χορεύουσιν ἐν κύκλῳ,
κούφοισι ποδῶν
ῥίμμασιν ἐλάφρ' ἀναπαλλόμενοι σιμοὶ,
φριξαύχενες ὠκύδρομοι σκύλακες,
φιλόμουσοι δελ-
φῖνες, ἔναλα θρέμματα κουρᾶν
Νηρεΐδων θεᾶν,
ἃς ἐγείνατ' Ἀμφιτρίτα·
οἵ μ' εἰς Πέλοπος γᾶν ἀμφὶ Ταιναρίαν
ἀκτὰν ἐπορεύσατε,
πλαζόμενον Σικελῷ ἐνὶ πόντῳ,
κύρτοισι νώτοις ὀχέοντες,
ἄλοκα Νηρείας πλακὸς
τέμνοντες, ἀστιβῆ πόρον,
φῶτες δόλιοι
ὥς μ' ἀφ' ἁλιπλόου γλαφυρᾶς νεὼς
εἰς οἶδμ' ἁλιπορφύρου
λίμνας ἔριψαν.

P. 182. *Sapphus* Epigr. I. 4. τῷ Σαονικίδᾳ habet, margo Ap. G. et R. — In Ep. III. ejusdem poëtriae v. 3. καὶ languere videbatur *Purgoldio* in Obſſ. crit. p. 293. qui ἃς κατ' ἀπεφθ. i. e. καθ' ἃς pro ᾗ κατέθεντο κόμαν, *cui puellae comam ſuam deponebant.*

P. 186. *Erinnae* Ep. I. 1. *Purgold* Obſſ. crit. p. 296. ἀταλὰς χεῖρας cuicunque artifici perito tribui poſſe, negans, in Cod. Vat. ſcriptura δεξα ταλαν aliud quid latere exiſtimat. Poëtriam fingere, ſe nunc primum imaginem egregie puellam referentem adſpicere, cujus admiratione abrepta exclamaverit:

δαιδαλεᾶν χειρῶν τάδε γράμματα!

δαιδαλέη χεὶρ eſt in *Platon.* Ep. XV.

P. 188. *Erinnae* Ep. II. 3. ἐμῶν debetur *Salmaſio*; qui etiam v. 7. hic, ut *Brunckius*, conſtituit. In marg. Ap. Pauwiani haec conjectura notatur: τήνια ὡς εἴδωντι καὶ ὅτι μοι ἁ συνεταιρὶς Ηρ. cui conjecturae ſubſcribit C. *de Pauw*, qui hanc interpretationem addidit: Dic, quod Tenia ſim, ut ſciant quoque, Epicedium, quod hic conſpiciunt, poſitum eſſe mihi ab amica Erinna, quae originem ducit ex eadem inſula Teno. Certe Erinna a nonnullis dicebatur Tenia. *Stephan. Byz.* in Τῆνος: — ὁ πολίτης Τήνιος, καὶ τὸ θηλυκὸν, Τηνία· ἀφ᾽ ἧς καὶ Ἤριννα Τηνία ποιήτρια. *Suidas* in Ἤριννα· Τεΐα ἢ Λεσβία· ὡς δὲ ἄλλοι, Τηλία Τῆλος δέ ἐστι νησίδιον ἐγγὺς Κνίδου. τινὲς δὲ καὶ Ῥοδίαν αὐτὴν ἐδόξασαν. quae profert etiam *Euſtath.* ἸΛ. β. p. 247. 28. unde apparet, illam conjecturam Brunckianae lectioni longe praeferendam eſſe, licet eam omnes veritatis numeros habere dubitem. Τήνῳ ſincerum videtur; in ὡς εἴδωντι vero aliud quiddam latere ſuſpicor, quam quod Viri D. elicuerunt.

P. 189. Ep. *Erinnae* III. Vertit cl. *Millin dans les Mélanges de Littérature étrangère* T. I. p 89. — V. 3.

[redacted]

trum acatal. et ſecundum transpoſitione verborum primo reddidit aequalem ſic:

πεφυλαγμένος ἄνδρα ἕκαστον, ὅρα,
μὴ κρυπτὸν ἔχων ἔχθος κραδίῃ –

Deinde v. 3. dedit *πρός σ' ἐνέπῃ*, et *ἐκ μέλανος φρενὸς*, ſive *ἐκ μελαίνας φρενός*. — V. 2. *ἔγχος* damnat, quia non fieri poſſit, ut lanceam quis habeat *ἐν κραδίῃ*. Recte; at *ἔγχος*, inſtrumentum hoſtile, pro hoſtili animo eſt poſitum.

P. 193. Ex *Cleobuli Lindii* Ep. colorem duxit *Critias* ap. *Athen.* L. XIII. p 600. E. *Οὔποτέ σου φιλότης γηράσεται, οὐδὲ θανεῖται, Ἔστ' ἂν ὕδωρ οἴνῳ συμμισγόμενον κυλίκεσσι Παῖς διαπομπεύῃ προπόσεις ἐπὶ δεξιὰ νωμῶν.* — In ejusdem Ep. II. 2. *Menagius* *δὶς τριάκοντα* tentabat. Noſtram lectionem tuetur *Stobaeus*. Solonis aevo menſis Atticus conſtabat triginta diebus, annus CCCLX, quod nuper etiam demonſtravit Vir Doct. *Fr. Guil. Sturz* in Comment. Soc. Lipſ. Philolog. T. II. P. II. p. 239.

P. 195. *Anacreontis* Ep. LXXIII. *τὸν δ' ἄρ' ἐκείνῳ* *Salmaſii* eſt emendatio in marg. Ap. R. et G.

P. 202. *Anacreontis* Ep. LXXXIII. comparavit Editor Marmorum Taurinenſium T. I. p. 43. cum opere anaglypho, Bacchas repraeſentante. Recte monuit, ex iis mulieribus, quas noſter deſcribit, unam geſtaſſe thyrſum, Xanthippen fortaſſe caniſtrum ovis plenum, Glaucen traxiſſe hircum aut hoedum, et tria proinde munera, quae hic commemorantur, tribus mulieribus reſpondere.

P. 202. *Simonidis* Fr. I. Conf. *Euripid.* Alceſt. v. 989. *καὶ θεῶν σκότιοι φθίνουσι παῖδες ἐν θανάτῳ.*

P. 203. *Simonidis* Fr. II. Edidit *Ilgen* inter Scolia (quibus hic certe locus minime annumerandus) nr. XL. p. 213. verſibus ſic diſtinctis et emendatis;

ἄνθρωπος ἐὼν μήποτε φήσῃς, ὅ τι γίνεται,
μηδ' ἄνδρα ἰδὼν εὐτυχέα, ὅσσον χρόνον ἔσσεται·
ὠκεῖα γὰρ οὐδὲ τανυπτέρου μυίας
οὕτως ἁ μετάστασις.

V. 1. 2. ſunt Ionici a majori tetrametri catalectici. εὐτυχέα metri et ſenſus abſolvendi cauſa addidit; eandemque de cauſa τανυπτέρου dedit. Verſu eſt Ionicus trimeter catalecticus. V. 4. eſt Ionicus dimeter catalecticus. — Ex loco *Phavorini*, quem excitavi, etiam ὄλβιον aſſumendum eſt.

P. 204. *Simonidis* Fr. VI. Habetur ap. *Stobaeum* in Ecl. phyſ. T. III. p. 10. ubi *Heeren* primus auctoris nomen addidit ex Codicibus.

P. 208. *Simonidis* Fr. XI. *Ilgen* inter Scolia nr. VII. p. 24. ſic edidit;

Ὑγιαίνειν μὲν ἄριστον ἀνδρὶ θνατῷ,
δεύτερον δὲ καλὸν φυὰν γενέσθαι,
τὸ τρίτον δὲ πλουτεῖν ἀδόλως,

[redacted]

Aliud quid latet in verbis θοὰν χῶρον, quae ab oſcitantibus librariis ex θῶκον vel θᾶκον effecta eſſe nullus dubito. Scribo itaque:

ἐν δέ μιν θῶκον
ἁγνὸν ἀμφέπειν.

V. 4. οὐ δὲ ἐστι πάντων β. — οὐκ ἂν ἵκητ' εἰς ἄκρον ἀνδρείας. *Ilgen.* qui contra meam hariolationem recte tuetur vulgatam ἔνδοθεν, comparato *Lucretio* VI. 94. *ſudor e corpore manans.*

P. 212. *Simonidis* Fr. XV. *Ilgen* inter Scolia nr. XLI. p. 216. totum hoc carmen pro interpolato habet, et v. 4. proſcribit verba προγόνων τε μνᾶστις, in quibus tamen vehementer probat emendationem *Hermanni*, πρὸ χοᾶν, quam equidem unice veram puto, repudiata ea, quam ipſe olim expromſi. — Mox v. 7. cl. *Ilgen* circumſcripſit verba ἀνδρῶν ἀγαθῶν, ut otioſa et a ſubſtantivo ἐνταφίων nimis remota. Idem verba μαρτυρεῖ usque ad finem a *Simonide* profecta eſſe, ſe tum crediturum eſſe ait, quum — *paſcentur in aethere cervi*; cujus judicii cum alias cauſas affert, tum hanc, quod non intelligi queat, cujusnam rei teſtis advocetur Leonidas. At ſententiarum nexus hic eſt: In hoc ſepulcro nobilis et illuſtris Graecorum virtus eſt condita, cujus praeclarum exemplar eſt Leonidas, Spartanorum rex, qui magnam et nunquam intercidentem ſui reliquit gloriam. ſive diſertius: quanta fuerit horum hominum gloria et virtus, ex Leonidae exemplo intelligi poteſt.

P. 215. lin. 4. a fin. ad ἵδρωτε adde: Utrumque emendavit *Vindingius* in Hell. ap. *Gronov.* Th. Ant. Gr. XI. p. 170. C.

P. 219. Ep. XXVIII. Cf. *Theaeteti* Ep. III. T. II. p. 515.

P. 230. *Simonid.* Ep. XLVI. 7. Apogr. G. et R. ἔστευεν Ἐννοσίγαιος. In Ruhnk. autem monetur, hanc vocem a *Salmaſii* exemplari abeſſe.

P. 232. *Simonid.* Ep. XLIX. 2. ὑπερώφιαι φθέμιγγες. *Pindar.* Pyth. I. 188.

P. 238. lin. 3. poſt *Reisk.* adde: et ad Marmor Sandvic. p. 70. ſq.

P. 234. *Simonid.* Ep. LXV. 3. malim: αὐν δ' ἀρι-τᾶν.

P. 244. lin. 14. lege *Hinc* pro *Hic.*

P. 246. *Simonid.* Ep. LXIX. 1. Marg. Ap. G. et R. ὄλπις. ex Theocrito ὄλπις ὁ γριπεύς.

P. 248. *Simonid.* Ep. LXXI. 2. Ap. G. et R. ἱππό-κοτον. in marg ἱππόκροτον. V. 3. marg. Fortaſſe legendum Ὀλύμπια δύ', ἐν δὲ Πύθωνι τρίας i. e. τρεῖς. V. 4. marg. πέντε καὶ Νεμέᾳ δέκα.

P. 249. *Simonid.* Ep. LXXV. 4. *Corn. de Pauw* tentat: ἑξήκοντ' ἀμφορεῦς ἐλαίου. Idem in explicando v. 6. mire nugatur. Quod ipſe emendavi, ἦχι πέλονται (ſic leg. pro πένονται) Ἀκτῇ Ποντομέδοντος ἄεθλοι, partim impro-

ſcripſiſſe: οὐδ' ἐγένοντο Ἐκ νικῶν τομίδων ποτ' ἄθλα. quae ſic explicat: „Der Dichter will ſagen, (vernacula lingua enim haec adſcribam, ne quid aut addidiſſe aut immutaſſe videar) *daſs Nicolaïdas dreymal den Sieg auf dem Iſthmus davon getragen, ihm aber nicht einzeln errungen habe. Es waren keine Preiſe* (οὐδ' ἐγένοντό ποτ' ἄθλα) *für einzeln erworbene Siege. Darum ſagt er auch vſ. praec.* τρὶς ἐπισχερὼ, *was durch* τομὰς, *einen theilweiſe gewonnenen Kampf, ſeine völlige Bedeutung erhält.*“ Fateor, mihi haec obſcuriſſima videri.

P. 251. *Simonid.* Ep. LXXVI. 1. δὴ φυλῆς praeſtat margo Ap. G. et R. Ibid. v. 9. κόκλον habetur.

P. 253. lin. 1. poſt Χαρίτων adde: Similiter *Famae*, *Gloriae* currus tribuitur apud poëtas. Vide *Markland.* ad *Statii* Sylv. p. 245.

P. 255. *Simonid.* Ep. LXXVII. 3. a *Salmaſio* ſic, ut ap *Brunckium* exhibetur, emendatus eſt.

P. 256. *Simonidis* Ep. LXXXV. 2. Marg. ap. Guy. ἔθρεψε Πειρήνης ἄπο.

P. 257. *Simonidis* Ep. LXXXVII. habetur inter Epigrammata inedita Anthologiae Grotianae T. III. p. 436. unde probabile fit, ductum eſſe ex membr. Vat. Sed in noſtro Apogr. ad hunc usque diem fruſtra quaeſivi.

P. 257. *Simonid.* Ep. LXXXVIII. 1. τοῖς emendavit *Salmaſ.* in marg. Ap. G. et R.

P. 259. *Simonid.* Ep. XCI. 1. ἔρμ' ἔχων eſt in marg. Ap. G. et R. his additis: „i. e. τὸ ἔρεισμα. τὸ ἔρυμα. Suid καὶ τὸ ἔρμα τοῦ ὀχυρώματος.“ Ridicule haec vertuntur in Ap. Ruhnk.: „Periandri, qui olim praefectus munimentis Corinthi altis ea turribus inſtruxit.“

P. 260. *Simonid.* Ep XCII. 1. Habet *Grotius* in Mantiſſa Quarta T. III. p. 428. qui v. 4. vertit: *Vallis ubi nivibus ſparſa Methuriados.* μεθουριάδος emend. *Salmaſ.* in marg. Ap. G. et R.

[redacted]

P. 261. *Simonid.* Ep. XCIV. 1. σὺ τὰν θεῖμαι. *Jenſ.* qui σύ τ' ἂν emendavit. V. 2. εἰ ἔπαθες. *Jenſ.* tentat οἷς ἔπ. i. e. οἰκτείρω σε τούτοις ἃ (οἷς) ἔπαθες.

P. 262. *Simonid.* Ep. XCVI. 1. Margo Ap. Guy. pro αἰδὼς habet ᾄδης, quod quamvis ineptum, unice probatur *Pauwio.* Fatendum tamen, αἰδὼς non ſatis commodum videri. Exſpectabatur ἄρης, ſive potius ἀρετή, θυμὸς vel ſimile quid. Si tamen ſincera eſt membran. lectio, ſenſus eſſe debet, quem indicavimus in argumento, Cleodemum, generoſo pudore impeditum, quominus fugam capeſſeret, ſuperiori hoſtium numero ſuccubuiſſe. — V. 4. Δίφιλος margo Ap. Guy. ubi verba ſic ordinantur: τοῦ Κλεοδήμου πατρὸς υἱὸς Δίφιλος αἰχμητὴς τὸ ὄνομα κλεινὸν ἔθηκε. male. Cleodemus, Diphili filius, nobili illa pugna edita, etiam patris ſui nomen illuſtravit.

P. 264. *Simonidis* Ep. C. 1. Vide, an in lect. Vat. Πρόμαχος lateat nomen Τιμόμαχος, quod proxime accedit. Frequenter enim literae ρ et μ confunduntur in Codd.

P. 265. l. 5. poſt *videbitur* adde: modo reſtitueris

[redacted]

P. 273. *Timocreontis*. *Ilgen* in Scoliis nr. XLIV. p. 230. v. 1. emendavit ὤφελέν σ', ὦ τ. Π rariorem dicendi uſum exemplis confirmans. Cf. *Hermann.* ad *Vigerium* p. 742. ſq. — V. 5. 6. ſic conſtituit:

> κἀχέροντα· διὰ σε γὰρ πάν-
> τ' εἶνὶ ἀνθρώποις κάκ' ἐστί.

vel omiſſo ἐστί, quod *Brunckius* de ſuo addidit: πάν — τ' εἶνὶ ἀνθρώποις κακά.

P. 276. *Aeſchyli* Ep. II. 4. βαθυχαιτήεις. Adde *Spanhem.* de Uſu et Pr. Num. Diſſ. VIII. p. 450. *Reimar.* ad *Dion. Caſſ.* T. II. p. 1091. 74.

P. 277. *Pindari* Epigr. 2. Ad noſtram emendationem firmandam laudat *Lenzius* V. cl. verſum tabulae Iliacae: μάθε τάξιν Ὁμήρου, Ὄφρα δαεὶς πάσης μέτρον ἔχῃς σοφίης.

P. 280. *Bacchylidis* Fr. II. *Ilgen* in Scoliis nr. XLV. p. 235. in novem verſus diſpeſcuit. — V. 3. Si ſincerum eſt φρενί, verba ſic ordinari debent: ᾧ τὸ κέαρ μυρία ἀμφιπολεῖ φρενί, quod tamen duriusculum. — μέν γ' metri cauſa ſcripſit *Ilgen* qui mox, ſicut ego, ἀνίᾳ δάπτεται κέαρ emendavit. Sed in *Addendis* p. 276. novam correctionem propoſuit: ἄνδον ἰάπτεται κέαρ· quae an priori anteponenda ſit, aliorum judicium facio. ἀνίᾳ equidem veriſſimum puto; in reliquis autem ſyllabis πτεται fieri poſſit ut πτοεῖται lateat, quod de vehementioribus affectibus uſurpatur. Verum δάπτεται praeferendum videtur.

P. 283. *Bacchylidis* Fr. IX. 13. ὕμνοι φλέγονται. Cf. inprimis *Brunck.* ad *Aeſch.* Perſ. v. 393.

P. 285. *Bacchylidis* Fr. XI. *Ilgen* in Scol. nr. XLVI. p. 237. revocavit veterem priorum verſuum diſtinctionem:

γλυκεῖ' ἀνάγκα σευομένα κυλίκων
θάλπῃσι θυμὸν Κύπριδος,
ἐλπὶς δ' αἰθύσσει φρένας, —

hac interpretatione addita: ἀνάγκη eſt *tormentum: Lene tormentum, quod admovent calices, facit, ut animus incaleſcat amore incalfacit e Venere.* Ad Κύπριδος intelligendum ἐκ vel ὑπό, ut κλίετο μὲν Ναννοῦς etc. vel potius θάλπεσθαι eſt per metonymiam pro θάλπεσθαι ἔρωτος vel ἔρωτι: *incalfacit animum Venere.* Hanc interpretationem et ego nunc admittere malim, quam violentiorem illam correctionem, quam in notis propoſui, defendere. — V. 9. μοναρχήσειν quomodo accipiendum ſit, ex *Platonis* loco, quem laudavi; ſponte apparet, nec neceſſarium puto, cum *Ilgenio* μοναρχεῖν ſcribi. — V. 10. *Ilgen* comparat Od. Δ. 71. ſqq. — V. 16. Scr. ὧς πίνοντος pro ὡς π.

P. 286. lin. ult. poſt *docet* adde: Cf. *Rittershuſ.* ad *Oppian.* III. Halieut. 360.

P. 287. *Bacchylidis* Ep. XIII. 2. οὔτε χρυσός. Hunc

P. 291. De Scoliis disputavit *Adrian. Junius* in Animadvſſ. L. III. 7. in Theſ. crit. IV. p. 387. ſqq. ubi quaedam ab *Athenaeo* ſervata Scolia laudantur et explicantur. Omnia graecae antiquitatis Scolia, Lyricis nonnullis admixtis, quae huic carminum generi adnumerari non debebant, in unum corpus collegit et docte illuſtravit, praemiſſa copioſa de Scoliis Diſſertatione, *Carol. Dav.-Ilgen.* Jenae 1798. 8. — P. 292. *Scolion* I. *Ilgen* nr. XXX. p. 134. v. 3. λαλέει. v. 4. καρδίῃ metri cauſa ſcripſit. V. 1. et 3. conſtat penthemimeri jambica et hephthemimeri dactylica. v. 2. eſt anapaeſticus dimeter. v. 4. poſt *Ilgenii* emendationem anapaeſticus logaoedicus. Comparat idem in Addend. p. 267. *Homer.* Ιλ. ι. 312. ſq. — *Scolion* II. *Ilgen* nr. XXIX. p. 133. Hoc Scolion reſpicit *Stobae.* Flor. T. CVI. p. 170. 20. Πιττακὸς συνετῶν μὲν ἀνδρῶν εἶπεν ἔργον ἵνα μὴ γένηται (legendum videtur ἵνα μή τι γένηται) κωλῦσαι, ἀνδρείων δὲ γενόμενα φέρειν ἐγκρατῶς. — V. 2. *Ilgen* προνοῆσ' ὅπως, numerorum cauſa, qui ſunt Ionici a majori. — *Scolion* III. *Ilgen* nr. XXVIII. p. 130. ſic verba diſpeſcuit: Ἀσταῖσιν – πόλει || αἴκε – χάριν || αὐθάδης – βλαβερὰν || Ἐξ. ὅταν. Numeri ſunt Ionici a majori, intermixtis trochaicis. — *Scolion* IV. *Ilgen* nr. VIII. p. 31. V. 1. triſyllabum deeſſe initio verſus ſuſpicatus eram, ut verſus evaderet Alcaicus. In eadem haereſi fuit V. D. in libro menſtruo *Monthly Review.* 1798. January. p. 10. qui Ἐσφαλεν ſupplet. Idem v. 3. tentat ἐπεὶ δ' ἂν ἔμποροι γένηται. inepte! et v. 2. δύναιτ' ἄν. At meae conjecturae aſſenſum denegavit cl. *Ilgen* et poſt eum *Raphaël Fiorillo* ad *Herod. Attic.* p. 118. ſq. et iterum in Obſſ. ad *Athenae.* p. 117. Hic etiam v. 3 in eandem cum docto Britanno conjecturam incidit. Senſum *Ilgenius* ſic explicuit: E terra oportet nautam de navigatione videre, an poſſit per temporis opportunitatem (εἰ δύναιτο) et ſcientiam rei nauticae habeat (καὶ παλάμην ἔχοι); in mari

deprehenſus tempeſtate, quaecunque eſt, cogitur curſum continuare. — *Scolion* V. *Ilgen* nr. VI. p. 23. — *Scol.* VI. *Ilgen* nr. XXIV. p. 98. V. 1. προδωσέταιρον a futuro προδώσω derivandum. — V. 4. Ex ἦσαν *Athenaei* fecit ἴσαν, ut hic verſus ſimilis fieret ultimo verſui eorum Scoliorum, in quibus idem ſyſtema regnat. — *Scolion* VII. *Ilgen* nr. X. XI. XII. XIII. p. 47. ſqq. Hoc carmen in duo dividendum eſſe monuit *Caſaubonus*, qui verbis φίλταθ' Ἁρμόδιε novi Scolii initium fieri ſtatuebat; *Ilgen* autem quatuor Scolia perperam in unum contracta eſſe. Omnia enim Scolia μονόστροφα eſſe; et quae hujus Scolii haberentur ſtrophae, tertiam et quartam, eas eſſe imitationes primi Scolii vel, quae putaretur, ſtrophes primae. — V. 2. καὶ Ἀρ. *Athen.* quod verſum jugulat. — V. 7. ἵνα περ ποδώκης Ἀχιλεὺς Τυδεΐδην τε ἐσθλὸν Διομήδεα *Ilgen* emendavit. Neſcio, quid alii ſentiant. At mihi *Lowthii* emendatio, quam *Brunckius* exhibuit, lenior eſſe videtur et elegantior. — V. 4. Ἁρμόδιος ſcripſit *Ilgen*, quia breves vocales in trochaïcis numeris propter caeſuram non producuntur. Eſt nominativus

[redacted]

λας, Ἐπιγελάσαι προθύμως Ταῖς ἡμετέραις χαρίεντα χορείαις. At haec non ſatis placuerunt *Raphaëli Fiorillo*, qui in Obſſ. ad Athen. p. 114. poſteriorem Scolii partem ſic emendari poſſe putavit:

> *βρομίαις ὀπαδὲ Νύμφαις*
> *γλασίαις· Ἰὼ Πάν, ἐπ᾽ ἐμαῖς*
> *Εὐφροσύναις ἄειδε*
> *κεχαρημένος.*

γλασίαις, vocabulum aliunde non cognitum, ipſe emendationis auctor derivat a verbo γλάζειν, *clamare*, et pro ſynonymo τοῦ βρόμιος habet. At hoc ipſum parum probabile, poëtam duo epitheta ejusdem ſignificationis cum uno ſubſtantivo junxiſſe. Et verbum γλάσιος, novum ſane et inauditum, quem fidejuſſorem inveniet? — V. 8-11. qui peculiare Scolion conſtituunt, *Ilgen* exhibuit nr. 5. p. 21. et ſic explicuit: „Eſt carmen ἐπινίκιον poëtae, cui in Panathenaicis ludis victoria obtigerat. — Pandroſus, filia Cecropis, quum una cum reliquis ſororibus ciſtam, qua Erichthonius incluſus erat, a Minerva acceperat, addito mandato, ne curioſe inſpicerent, ſola dictis paruit, fidemque praeſtitit; haec igitur templo digna eſt habita, reliquae, quae aperuerant, in furorem actae ſunt. Templum ejus proximum erat templo Minervae, atque adeo cum eo cohaerebat. vid. *Pauſan*. I. 21. p. 64. Hinc intelligitur, cur dicat poëta: νίκην ἴδοσαν οἱ θεοὶ φέροντες παρὰ Πανδρόσου, ὡς φίλην Ἀθηνᾶν.“ — *Scolion* IX. *Ilgen* nr. I. p. 1. *Guil. Jones* in Comment. Poëſ. Aſiat. (Works. T. II. p. 555.) hoc Scolion et tria alia, nempe nr. X. XI. et nr. VIII. in Pana, pro totidem ſtrophis unius ejusdemque Hymni habet, in Minervam ac Jovem, Cererem et Proſerpinam, Apollinem et Pana decantati; eamque ſententiam probari putat metri in ſingulis ſtrophis continua-

tione. — *Scol.* X. *Ilgen* nr. II. p. 4. V. 1. Πλ. μῆτερ, Ὀλυμπία, σ' ἀείδω, in reliquis cum *Hermanno* conſpirans. Cererem Ὀλυμπίαν dictam eſſe ſuſpicatur discriminis cauſa; nam ap. Lacedaemonios et Hermionenſes Δημήτηρ χθονία colebatur. — Ad noſtram correctionem Δήμητρα στεφανηφόροις (ſic corrige) σὺν Ὥραις facit etiam *Orpheus* Hymn. XXVIII. 9. ubi Proſerpina dicitur Ὡρῶν συμπαίκτειρα ex certiſſima emendatione *Heringae* in Obſſ. crit. p. 87. quod monuit *Ilgen* in Addend. p. 254. — *Scolion* XI. *Ilgen* nr. III. p. 7. qui v. 2. Ἀπόλλω emendavit, ſimul fontem hujus Scolii indicans Hymn. Homer. in Apoll. Del. 14 – 18. χαῖρε, μάκαιρ' ὦ Λητοῖ, ἐπεὶ τέκες ἀγλαὰ τέκνα, Ἀπόλλωνά τ' ἄνακτα καὶ Ἄρτεμιν ἰοχέαιραν, Κεκλιμένη πρὸς μακρὸν ὄρος καὶ Κύνθιον ὄχθον. — *Scolion* XII. *Ilgen* in duo diviſit nr. XV. et XVI. a verbis Τὸν Τελαμῶνα alterius initium faciens, quod pro imitatione prioris habet. Ea autem ſic conſtituit:

Παῖ Τελαμῶνος, Αἶαν,

Ὁ καρκίνος ὧδ' ἔφη
χαλᾷ τὸν ὄφιν λαβών·
εὐθὺν τὸν ἑταῖρον ἔμεν,
καὶ μὴ σκολιὰ φρονεῖν.

qui ſunt verſus ionici a majori dimetri catalectici. Sententiam eſſe putat eandem, quam exponit *Cato* I. Diſt. 30. *Quae culpare ſoles, ea ne tu feceris ipſe. Turpe eſt doctori, quum culpa redarguit ipſum.* Cancer ridiculus et impudens reprehenſor eſt; forfice arripit ſerpentem, cum quo amicitiam colit, monetque, non decere ſodalem tortuoſam perſequi viam, ſed recta incedendum eſſe; non meminit, ſe graviori laborare vitio, et retrogradum incedere; unde illud ap. *Ariſt.* in Pac. 1083. οὐ ποτε ποιήσεις τὸν καρκίνον ὀρθὰ βαδίζειν. — *Scolion* XV. *Ilgen* nr. XXI. p. 88. — *Scolion* XVI. *Ilgen* nr. XXV. p. 101. — *Scolion* XVII. *Ilgen* nr. XXIII. v. 1. ἔγχει corr. verba ſic distribuens: Ε. κ. διάκονε || Μ. ἐπιλήθου || εἰ δὴ χ. τ. α. || α. ο. Idem hoc Scolion antiquitus elegiacis numeris ſcriptum eſſe ſuſpicatur, fortaſſe ſic:

ἔγχει κώθωνι, διάκονε, παῖ, οὐκ ἐπιλήθου,
εἰ δὴ χρὴ ἀγαθοῖς ἀνδράσιν οἰνοχοεῖν.

ſive ſic:

ἔγχει κώθωνι, διάκονεον, μηδ' ἐπιλήθου — ⏑

— *Scolion* XVIII. *Ilgen* nr. XIX. p. 86. — *Scolion* XIX. p. 82. *Ilgen* nr. XVII. p. 82. etiam hoc in duo diſpeſcuit, alterius initium faciens a verbis εἶθ' ἄπυρον. V. 1. 2. 3. ſic plane conſtituit, ut *Brunckius*; reliquos, ex imitatione priorum, ut exiſtimat, natos, illis ſimiles reddidit, v. 4. et 5. in unum conjungens. Idem in Addend. p. 263. χρύσεον fortaſſe legendum eſſe ſuſpicatur, ut ἄπυρον ſit vas feſti aliqua

ſolemnitate a femina geſtatum. Hac ratione enim geſtationem hujus ἀπύρου majorem ſimilitudinem habere cum lyrae geſtatione. — *Scolion* XX. *Ilgen* nr. XXI. p. 91. — *Scolion* XXI. *Ilgen* nr. XXII. p. 93. v. 1. τωὐτόν. — P. 307. lin. 10. in *Alciphronis* loco lege potius cum *Berglero*: κἂν ἀνδὸς εἶναι δοκῇ. — *Scolion* XXII. *Ilgen* nr. XXVI. p. 102. verſus paulo aliter diſtribuit ac *Hermannus*, verſum primum ἔστι μοι πλ. μέγας, δ. κ. ξ. καὶ τ. κ. λ. π. χρωτὸς efficiens Ionicum a maj. hexametrum acatalecticum; λαισήϊον eſſe τρισυλλάβως pronuntiandum; huic ſimilem effecit v. 5. τοὶ δὲ μὴ τ. ε. δ. κ. ξ. καὶ τὸ κ. λ. πρόβλημα χρωτός. quae eſt *Athenaei* lectio. In vſſ., qui his interpoſiti ſunt, cum *Hermanno* conſpirat, niſi quod ἀμπέλων ſervavit. — In v. penult. *Ilgen* emendavit γονυπεπτηότες ἐμ' ὃν κυνέοντι Δ. *me, qui ſum dominus eorum, venerantur oſculo.* et v. ult. καὶ μέγαν βασιλῆα φ. Vult miles, eos, qui arma non ferrent, meticuloſe ipſum tanquam Perſarum regem venerari, genubusque flexis, benevolentiae aucupandae gratia, dicere magnum regem. Idem V. D. olim emendaverat: πάντες γόνυ πεπτη-

τὸν ἁδὺν οἶνον ἀπ' ἀμπέλων,
τούτῳ δεσπότας μνοίας κέκλημαι.

Τοὶ δὲ μὴ τολμῶντες ἔχειν δόρυ καὶ ξίφος,
καὶ τὸ καλὸν λαισήϊον, πρόβλημα χρωτός,
πάντες γονυ-
πεπτηότες
ἐμὲ κυνέοντι δεσπόταν
καὶ μέγαν βασιλέα φωνέοντι.

— *Scolion* XXIII. *Ilgen* nr. XXVII. p. 120. nihil a *Brunckio* discrepans.

P. 311. *Aſtydamantis* Epigr. v. 4. προςέχουσ' habet *Apoſtolius*, qui hoc Ep. laudat Proverb. Cent. XVII. 29. p. 212. *Bentlejus* in Emend. in Menandri Fr. p. 135. corrigit: νῦν δὲ χρόνῳ προέχουσ', ᾧ φθόνος οὐχ ἕπεται.

P. 312. lin. 23. Lege περιπτύξατο πήχει., pro πτόρθῳ, quod calami errore ſcriptum. In αἰθέρος arboris nomen, cui vitis applicatur, latere, non dubito. δένδρεα longius abeſt.

P. 315. *Ionis* fr. II. 5. Scribe Ἡρακλεῖ, quo verſus evadit concinnior. Eandem ob cauſam lege ap. *Callim.* H. in Apoll. 40. ἀλλ' αὐτὴν πανάκειαν, ἐν ἄστεϊ δ' ᾧ κεν ἐκεῖναι, pro ἄστει. et in Ep. *Archiae* XXIV. 9. Ἡρακλεῖ.

Ibid. *Ionis* fr. III. 1. εὖς ὁ μὲν emendabat doctiſſimus *Lenz* pro ὡς ὁ μέν. Cf. *Schaefer* V. D. ad *Longi* Paſt. p. 346. ſq.

P. 317. *Empedoclis* Ep. I. De Acrone medico videndus *Fabricius* Bibl. Gr. T. XIII. p. 32.

P. 320. *Eveni* Ep. II. Similia congeſſit *Rittershuſ.* ad *Oppian.* II. Halieut. 53.

P. 325. lin. 7. dele verba *pro zona – utuntur.* μίτραι ſunt muliebria capitis ornamenta. Cf. *Graevius* in Lect. Heſiodeis c. XXIII. Ariadne ap. *Catull.* LXIV. 62. *Non flavo retinens ſubtilem vertice mitram – Non tereti ſtrophio luctantes vincta papillas.* Bacchus, ut in

reliquis muliebri veſtitu ornatus, mitrâ quoque redimitus repraeſentabatur. v. *Lucian.* T. VII. p. 304. ubi etiam p. 305. θηλύμιτρις vocatur.

P. 327. *Eveni* Ep. XV. Aptiſſime *Mitſcherlich* hoc Epigr. contulit ad *Horat.* III. Carm. XXI. 1 – 4. T. II. p. 208. ſq.

P. 328. *Eveni* Ep. XVI. 3. 4. aut ex alio Epigrammate huc traductos, aut diverſam praecedentium lectionem eſſe, ſuſpicatur *Corn. de Pauw*, qui v. 2. tentat σοφίης στέμματα aut λήμματα. At ſi verum video, vitium non eſt in κλέμματα, ſed in proximo verbo. Fortaſſe fuit:

ἀεὶ σοφίης κλέμματα δερκομένη.

ſemper furtis ex literis et libris faciendis intenta. Sic dicunt ἰδεῖν, βλέπειν κέρδος, et ſimilia. — V. 4. *Pauw* ſic interpretatur: τὴν φθονερὴν εἰκόνα πλαττομένη. pro τὴν φθόνου εἰκόνα. ſcil. blatta libros exedens, eo ipſo *invidiae imaginem erigit*; ſinguli enim morſus vel foramina potius oſtendunt, illam chartae et libris ſalutem et vitam invido-

manibus verſari cupit, optat, ut tinea nunquam ea invadat et quaſi judicium de iis ferat. — In *tineam* eſt Aenigma *Sympoſiani* XVI. *Litera me pavit, nec, quid ſit litera, novi. In libris vixi, nec ſum ſtudioſior inde. Exedi Muſas, nec adbuc tamen ipſa profeci.*

P. 334. in *Philiſci* Epigrammate v. 1. emendationem a me propoſitam nunc improbo, quippe qua hexametri bucolici elegantia perit. Hoc Epigramma, quo *Philiſcus* hymnum in Lyſiae honorem polliceri exiſtimatur, mihi nunc *orationem* potius *funebrem* promittere videtur. Tale quid Philiſco, oratori, convenit; nec ὕμνος de oratione panegyrica abſonum foret. At incerta eſt hujus vocis lectio, et fortaſſe cum αἶνον commutanda. Jam ſi de oratione agitur, Καλλιόπης θυγάτηρ eloquentia ſuerit, quae magnorum hominum laudes pedeſtri oratione celebrat, ut mater Calliope verſibus et numeris. Hoc ſi mihi concedatur, totum hoc Epigramma ſic conſtituendum eſſe credam:

Καλλιόπης θυγάτηρ, πολυήγορε Φρόντι, διδάξεις,
εἴτι φρονεῖς, σοφίης καί τι περισσὸν ἔχεις.
τῷ γὰρ ἐς ἄλλο σχῆμα μεθαρμοσθέντι καὶ ἄλλοις
ἐν κόσμοισι βίου σῶμα λαβόνθ᾽ ἕτερον,
δεῖ σ᾽ ἀρετῆς κήρυκα τεκεῖν τινα Λυσίᾳ αἶνον,
ζῶντι κατὰ φθιμένων, καὶ στέφος ἀθάνατον·
ὅς τό τ᾽ ἐμῆς ψυχῆς δείξει φιλέταιρον ἅπασι
καὶ τὴν τοῦ φθιμένου πᾶσι βροτοῖς ἀρετήν.

V. 1. Φρόντις eſt ſtudium et cura, quam orator operi elaborando impendit; h. l. pro ipſa *eloquentia* accipiendum eſt. Jam minime ineptus eſt luſus in verbis Φρόντις et εἴτι φρονεῖς: *jam docebis, an nomine tuo digna ſis.* — V. 3. Verba ἐς ἄλλο σχῆμα ducta fortaſſe ex *Euripid.* Medea v. 1039. εἰς ἄλλο σχῆμ᾽ ἀποστάντες βίου. — V. 5. Id quod repoſui, ΛΥΣΙΑΙ ΑΙΝΟΝ, proxime abeſt a vulgata

ΛΥΣΙΔΑΙΜΝΟΝ. Quod ſi cui tamen ὕμνον magis arriſerit, etiam hoc cum noſtra interpretatione conciliari poteſt. — V. 6. ζῶντι κατὰ φθιμένων *Wyttenbachio* debeo, de cujus emendationibus ſtatim dicam. Junge: ἀρετῆς κήρυκα καὶ στέφος ἀθάνατον. Poſteriora haec jam olim illuſtravi in Notis. — Paulo diverſa ratione hoc carmen emendavit Vir acutiſſimus *Wyttenbach.* in not. ad *Plutarchum* Tom. IV. p. 356. ubi haec poſuit: „Equidem non in Lyſiam, ſed Lyſidem Pythagoreum, ſcriptum arbitror. Ceterum ita conſtituendum videtur:

Εἰ δ' ἄγε. Καλλιόπης θύγατερ, πολυηγόρε Φρόντι,
    δείξεις εἴ τι φρονεῖς καί τι περισσὸν ἔχεις.
τῷ γὰρ ἐς ἄλλο σχῆμα μεθαρμοσθέντι καὶ ἄλλοις
    ἐν κόσμοισι βίου σῶμα λαβόνθ' ἕτερον,
δεῖ σ' ἀρετῆς κήρυκα τεκεῖν τινα Λύσιδι ὕμνον,
    ζῶντι κατὰ φθιμένων καὶ σοφῷ, ἀθάνατον,
ὅς τό τ' ἐμῆς ψυχῆς δεῖξαι (δείξει) φιλέταιρον ἄπαυστον,
    καὶ τὴν τοῦ φθιμένου πᾶσι βροτοῖς ἀρετήν."

[redacted]

θρασύτεροι καὶ ὑπερβάλλεσθαι βουλομένοις τὸν κύκλον ἐῴκεσαν, εἰργομένοις δὲ ὑπὸ τῆς τέχνης ὥςπερεὶ μάνδραν χρυσῆν τὴν σφενδόνην αὐτοῖς τε καὶ τῇ πέτρᾳ περιβαλλούσης.

P. 353. *Platonis* Ep. XXI. Expreſſiſſe hoc *Virgilium* Aen. VIII. 587. de Pallante: *qualis ubi Oceani perfuſus Lucifer unda, Quem Venus ante alios aſtrorum diligit ignes, Extulit os ſacrum coelo, tenebrasque reſolvit*; exiſtimat *Gorius* in Inſcr. T. II. p. 31.

P. 355. *Platonis* Ep. XXVI. 1 — 4. Diſtinctione juvandus locus, non emendatione. Scribendum eſt ſcilicet:

ναυηγὸν με δέδορκας· ὃν οἰκτείρασα θάλασσα
γυμνῶσαι πυμάτου φάρεος ᾐδέσατο,
ἄνθρωπος παλάμῃσιν ἀτχρβήτοις ἀπέδυσε.

verbis ſic junctis: ἐμέ, ὃν θάλασσα ᾐδέσατο γυμνῶσαι, ἀπέδυσε ἄνθρωπος. Sic omnia optime procedunt et apparet antitheſis, quae in vulgata diſtinctione deſiderabatur.

P. 356. *Platonis* Ep. XXVIII. ἄρμενος ἦν ξείνοισι. *Plutarch.* T. II. p. 773. C. ἦν δὲ χρηστὸς ὁ Σκέδασος καὶ τοῖς ξένοις ἐπιτήδειος. — Quae ſequuntur, φίλος ἀστοῖς, manifeſto reſpiciunt locum *Pindari* in Nem. VIII. 64. ἐγὼ δ' ἀστοῖς ἁδὼν καὶ χθονὶ γυῖα καλύψαιμι. — P. 358. Ep. XXX. 4. *Bion.* fr. IV. ταὶ Μοῖσαι τὸν Ἔρωτα τὸν ἄγριον οὐ φοβέονται.

P. 362. *Ariſtotelis Hymnus in Virtutem.* Praeter eos, quos in Notis laudavi, eum edidit et illuſtravit cl. *Ilgen* inter Scolia nr. XXXI. p. 137. qui v. 1 — 5. ſequitur V. D. ap. *Hurd.*, cujus emendationes nos ſub textu notavimus. — V. 6. *Ilgen* τοῖον ἐπὶ φρένα βάλλεις καρπὸν σοῖ' ἀθάνατον, talem tuum fructum animo objicis, repraeſentas, qui majorem poteſtatem in animum exerceat, quam aurum, parentes et ſomnus. Aurum

vim habet animos alliciendi; parentum amor ac deſiderium multos a nobilibus auſis abstrahit; ſomnus et vitae mollities multum ſuavitatis ſpondet; ſed horum omnium vires, quae ſunt maximae, non poſſunt cum vi virtutis comparari, ſi quem ſui haec alumnum elegerit. — At ſi hunc ſenſum efficere voluit poëta, γενέων cum reliquis non bene coire apparet. — Mox idem V. D. ἀγέρσονα adoptavit et μαλακαυγήτοιο, quod vocabulum ab αὐγή, αὐγάζεσθαι derivat, ut ſit, *qui molliter tuetur, qui viſu res contuetur molli ac languido.* — Ad v. 12, praeter ea *Horatii* loca, quae jam attuli, laudandus erat inprimis III. Carm. 3. 9. ubi cum virtutis vim laudavit poëta, *Hac arte*, ait, *Pollux et vagus Hercules Eniſus arces attigit igneas.* ubi cl. *Mitſcherl.* noſtrum locum alioeque ſimiles comparavit. — P. 365. lin. 7. falſa ſunt, quae de metris dixeram, monente *Ilgenio*. Verſ. ἔργοις σὺν ἀγρεύοντες eſt antiſpaſticus dimeter; alter δύναμιν σοῖς δὲ πόθοις Ἀχιλλεύς eſt logaoedicus cum baſi anapaeſtica. — V. 18. καὶ ὁ Ἀταρβέος s. *Ilgen.* — Ead. pag. lin. 7. a fine lege *decaſyllabus* pro *hendecaſyllabus.* — V. 19. Ex-

ἐπεδείξατο, ὡς ἔστιν ἀκούειν γνωρίσματα· καὶ γὰρ λόγους αὐτὸν ἐξήσκησε, καὶ ἀρετὴν ἐξεπαίδευσε, καὶ ἐλεγείῳ τὸν θάλαμον μόνῳ τῶν γνωρίμων ἐκόσμησεν. ad quem locum *Wernsdorfius*, Hermiam nuptias nunquam celebraſſe, non ſatis caute pronuntiat. *Ilgen*, eum ſpadonem fuiſſe, veriſimile eſſe negat propter ea, quae de filia et concubina traduntur. At illum revera mutilum fuiſſe et ſemivirum, non dubitavit *Lucianus*, apud quem Eunuchus quidam, philoſophiam publice profeſſurus, Hermiae exemplum citat, quem, Eunuchum licet, Ariſtoteles mirum in modum coluerit. Vide T. V. p. 211. ed. Bip.

P. 368. *Ariſtotelis* Peplum ordinem heroum in Catalogo Navium Homerico ſequi, acute monuit cl. *Lenz.* in Bibl. Artium, quae Lipſiae prodit, T. LXIV. p. 193. Idem ſuſpicatur, poſt nr. 3. excidiſſe Epigr. in Schedium et Epiſtrophum, Phocenſes. Poſt nr. 9. idem collocat diſtichon in Diomedis matrem, quod a *Tzetza* ſervatum, edidi ad Ejus Homerica. v. 113. — Epigr. nr. 6. propter ſtili diverſitatem aliunde in Peplum veniſſe cenſet *Lenzius*, qui etiam nr. 16. 2. Παφίων recte emendavit pro Ταφίων. Agapenor poſt Trojam everſam Paphum in Cypro condidit. In eandem emendationem, quod ſero vidi, inciderat *Vindingius* in Hellade. Vide *Gronov.* Theſ. Ant. Gr. T. XI. p. 63. E. — Nr. 20. *Slothower* in Tirocin. crit. quod prodiit Leovardiae 1792. nomen viri deſiderans p. 36. corrigit: Λαερτιάδην πολυμ. cujus emendationis, ut et aliarum, indicium *Schneidero* debeo, Viro cl. — Nr. 27. Prioris verſus numeros, qui vehementer elumbes ſunt, nonnihil emendaveris ſcribendo:

Φείδιππον Τροίην πέρσαντα καὶ Ἄντιφον ἥρω.

ſed non tanti eſt. De v. 2. disputat *Lenzius* l. c. p. 195. Phidippus et Antiphus Coi erant; quomodo fit,

ut h. l. in *patria Ephyra* ſepulti dicantur? Suſpicatur V. D. quem modo laudavi, traditionem fuiſſe de Theſſalo, Ephyrae in Theſſalia conditore; in quam urbem filiorum ejus cineres relati fuerint. Res obſcura. — N. 31. *Slothouwer* l. c. p. 35. proponit: Ποδάρκην, ὄζον Ἄρηος, ex Ιλ. β. 211. — N. 35. idem p. 36. emendavit Ὀρμενίῳ, ut nos quoque ſcripſimus.

P. 375. De *Choerili* Epigrammate vide inprimis *Olivetum* ad calcem notarum in Cicer. Qu. Tuſc. (*Remarques ſur les Tuſcul. de Ciceron*) T. III. p. 372. ſqq. — Locus *Suidae*, quem excitavi p. 376. lin. 17., ductus eſt ex *Arriani* Exp. Alex. II. 5. 5. — V. 5. λέλειπται. Sic *Theocrit*. Eid XVI. 42. ἄμναστοι δέ, τὰ πολλὰ καὶ ὄλβια τῆνα λιπόντες, Δειλοῖς ἐν νεκύεσσι μακροὺς αἰῶνας ἔκειντο. Attigit hunc locum *D. Heraldus* ad *Martialem* L. IX., p. 134.

P. 378. *Cratetis* Ep. I. inter Scolia retulit *Ilgen* p. 246. nr. XLVIII. — Item Fr. III. nr. XLIX. p. 248. ubi cl. Editor λεπτὸν ſe malle ait pro καπνόν. Illud eſt mo-

[redacted]

ἅ τ' οὐ φωνητὰ πρὸς ἄνδρας·
ἀλλ' ἴδ' ὁμῆ πάσης Κύπριδος ὀπτασίην.

Aliam propoſuit emendationem doctiſſ. *Lenzius*:

ἅ τ' οὐ φωνητὰ πρὸς ἄνδρας,
οὔτ' ἰσορητά, πάσης Κύπριδος ὀπτασίην.

Loquitur de his rebus, velut ad arcana nec viris adeunda ſacra pertinentibus. Cf. *Hymn.* in Cerer. v. 477, ex emend. *Ilgenii.*

P. 388. Fr. III. 2. Emendationem ſuam τὸ μένος *Valckenarius* repetivit ad *Callimach.* Eleg. p. 268. at veriſſima eſt vulgata lectio ἀνέμων τέμενος, quam jam olim, poſt *Heinrichium* V. cl., tueri conati ſumus. Rem extra dubium ponit uſus ſynonymorum ἄλσος et ἀλωὴ ap. *Aeſchyl.*, qui πόντιον ἄλσος habet in Perſ. v. 109. ἀλίῤῥυτον ἄλσος in Suppl. 868. utrumque de mari. *Oppian.* Halieut. I. 796. ἀπειρεσίῃσι . . περιπληθὴς ἀγέλῃσι φαίνεται ἀργινόεσσα Ποσειδάωνος ἀλωή.

P. 391. *Philetae* Fr. VI. 2. Legendum ὅμως. *mei, quamvis defuncti, memineritis.* — Ibid. lin. 20. Verſſ. ex *Plutarcho* citati, ſunt *Aeſchyli* in Prom. 378. ſq. — *Ejusd.* Fr. XI. *Fiorillo* ad *Herodis* Inſcr. p. 89. ſq. hos verſus non *Philetae*, ſed ex *Philetae* gloſſa ab *Athenaeo* cum reliquis translatos eſſe exiſtimat, v. 1. corrigens: ἔστηκ', ἀμφὶ κόμαις εὐώδεσιν, ἀγχ. π. *prope patrem puella adſtitit, comisque ſuaveolentibus impoſuit pulchram coronam Iacchéam.* Eadem repetivit in Obſſ. ad *Athenaeum* p. 103. Lubrica in ejusmodi locis critica. Non minori enim probabilitate ſcripſeris:

ἔστηκ' ἀμφὶ κόμαις εὐώδεος ἀγχόθι παστοῦ.

prope aedem thure et odoribus fragrantem ſtabat, Iacchéa corona comas cincta.

P. 393. Fr. XIII. 1. Ad αἰὲν propius accedit ἀνίαν. Νῦν δ' ἀνίαν πέσσει. Media in hac voce apud poëtas epicos et lyricos paſſim corripitur. V. *Ruhnk.* Ep. crit. p. 276. et *Porſon.* ad *Eurip* Phoen. v. 1334. — Ibid. lin. 15. Verſus *Alcaei* ſic fortaſſe ſunt diſtinguendi et emendandi:

πρὸς δ' αὖ γε κῦμα
τῷ προτέρῳ με νεωρὲς ἦκει.

Poſtrema haec ΝΕΩΡΕΣΗΚΕΙ a vulgatis ΝΕΟΜΩΣΤΙΧΕΙ proxime abſunt. Alterum *Alcaei* fragmentum a *D. Heinſio* ad *Silium Ital.* X. 325. tentatum, ſed minime perſanatum eſſe, video ex *T. H.* notis ad *Lucian.* T. I. p. 341. ed. Bip. Idem ne de noſtris quoquè conaminibus pronuntietur, valde vereor. — V. 2. vitioſe expreſſum τὸ μέσον pro τὸ μέσσον, quod metrum poſtulat. Pro φορήμεθα legendum φορεόμεθα cum *Hermanno im Handbuch der Metrik* p. 224. ſq. qui nihil praeterea mutandum

P. 400. *Mnaſalcae* Ep. VI. 1. In marg. Ap. G. et R. „τοῦτο σύ γ' εὐ τήρου. nota ellipſin.“ Ibidem notatur, in fine ſaltem unum diſtichon deſiderari. At nihil deeſſe apparebit, modo recte emendaveris. *Mnaſalcas* enim ſic videtur ſcripſiſſe:

Τῇδέ σοι, Ἄρτεμι δῖα, Κλεώνυμος εἵσατ' ἄγαλμα
τοῦτο· σὺ δ' εὐθήρου τοῦδ' ὑπέρισχε βίου,
ᾗ γε κατ' εἰνοσίφυλλον ὄρος ποσὶ πότνια βαίνεις,
δεινὸν μαιμώσαις ἐγκονέουσα κυσίν.

Haec proxime abſunt a lectionibus membranarum et *Suidae*. V. 1. τῇδε verum videtur. Ep. IV. ἤδη τῇδε μένω πολέμου δίχα. *Anyte* Ep. I. ἕσταθι τῇδε κράνεια. Ib. Ep. IX. Ἑρμᾶς τῇδ' ἕστακα. — V. 2. adoptavi *Suidae* lectionem τοῦδε, ſecutus ejusdem interpretationem verbi ὑπέρισχε. ὑπερμάχει. προΐστασο. Etiam *Heſych.* ὑπερέχει. βοηθεῖ. — βίου et βίου ſimillima. Ne quis βίον minus aptum exiſtimet, cf. *Theocrit.* XXV. 227. αὐτὰρ ἐγὼ θάμνοισιν ἅμα σκιεροῖσιν ἐκρύφθην Ἐν βίῳ ὑλήεντι. *Apoll. Rhod.* L. I. 1223. μέλε γὰρ σφίσι πάσαις, Ὅσσαι κεῖσ' ἐρατὸν Νύμφαις βίον ἀμφενέμοντο, Ἄρτεμιν ἐννυχίῃσιν ἀεὶ μέλπεσθαι ἀοιδαῖς.

P. 407. *Mnaſalcae* Ep. XV. Habetur in Certamine Homeri c. Heſiod p. 491. ed. *Loesneri.* — P. 408. Ejusd. Ep. XVII. *Fiorillo* in Obſſ. ad Athen. p. 99. ſic conſtituit:

Αἶ αἶ παρθενικᾶς ὀλοόφρονος, ἅ σ' ἀπὸ φαιδρὰν
Ἔπλασ' ἂν ἁλικίαν, ἱμερόεσσα Κλεοῖ,
Κάδδε σ' ἀμυξάμεναι περὶ δάκρυσιν αἵδ' ἐπὶ τύμβῳ
Λᾶες Σειρήνων ἕσταμες εἰδάλιμοι.

His additis: „Carmen hoc viros doctiſſimos fruſtra exercuit; nos vero vix literula mutata elegantiſſimam le-

ctionem exſculpſimus.« Interpretationem non adjecit.

P. 412. lin. 14. poſt *notum eſt*, adde: Sunt haec verba ex Ap. Guy. Recte ſic emendatum eſſe, dubitare licet, cum ob ductuum diſſimilitudinem, tum propter numeros minus concinnos. ὄλβια autem, quod in membranis eſt, hexametrum efficit bucolicum. Quare vide, an in his verbis ἅδιον οὐδὲν ἔρωτος τάδ᾽ ὄλβια δεύτερα πάντα haec lateant:

ἅδιον οὐδὲν ἔρωτος, ἀνόλβια ὧν πάρα πάντα
ἐστίν.

i. e. παρ᾽ ὧν πάντα ἐστὶν ἀνόλβια, *quocum comparata alia omnia jacent et ſordent*. Hoc mihi in mentem venit; alii fortaſſe meliora reperient.

P. 414. (*Noſſidis* Ep. III. 2.) lin. ult. poſt [illegible] adde: Sed rectius fortaſſe ad Εἰληθυίας βέλη reſpici dicas, quod exiſtimat V. D. in Bibl. Phil. T. II. p. 120. Cf.

[redacted]

Mitylenen, *Sapphûs carminibus ſuperbientem et ſpectabilem.* Haec lectio proxime accedit ad lectionem membranarum, ſi ab ultima ſyllaba disceſſeris, in qua Cod. Vat. ſaepe vitioſus deprehenditur.

P. 421. lin. 7. ante πολὺς ſupple: *Alciphr.* L. III. 48. T. II. p. 151. ed. *Wagn.* — V. 3. κορύμβων probat *Koppiers* in Obſſ. p. 87.

P. 422. *Anytes* Ep. I. 3. ἡμῖνα emendavit *Salmaſius.*

P. 423. *Anytes* Ep. II. 2. Margo Ap. G. et R. „Κλεύβροτος an Κλεόβροτος. ex quo Κλεόμβροτος pleonasmo." — V. 3. In membr. Vat. non ἐβόησε, ut *Br.* ait, ſed ἐτέησεν legitur. ἐποίησε marg. Ap. G. et R.

Ibid. *Anytes* Ep. IV. Amorem hirco inſidentem exhibet gemma in *Begeri* Theſ. Brandenb. p. 176.

P. 427. *Anytes* Ep. VIII. 3. Talia de Fauno praedicat *Horat.* I. Carm. XVII. ubi capellas nihil per ſylvas periculi timere ait: *utcunque dulci - fiſtula Valles et Uſticae cubantis Laevia perſonuere ſaxa.*

P. 428. *Anytes* Ep. X. 1. Βρομίου τράγος. Non ea tantum, quibus Dii delectantur, ſed ea quoque, a quibus poenas petunt, iis ſacra dicuntur.

P. 430. lin. 6. ad *Vir Doctus* adde: qui *Salmaſius* eſt. In Ap. Ruhnk. ἐν ῥαχίᾳ in contextu exhibetur. — Ibid. Ep. *Anytes* XIII. C. *de Pauw* prius diſtichon ſic refingere conatus eſt: „ἥβᾳ μὲν σύ, Πρόαρχε, μέσᾳ παίδων τά τε ματρὸς Εὖχεα ἐν δνοφερῷ πένθει ἔθου φθίμενος. *In media juventa tu quidem, Proarche, liberorum gloriam et eorum matris, uxoris tuae, in tenebricoſo luctu collocaſti occumbens.* παίδων τά τε ματρὸς εὖχεα ſcriptum pro εὖχεα παίδων ματρός τε." — V. 3. Margini Apogra-

phorum quorundam adſcriptum τύμβος ἀείδει, idque arripuit *C. de Pauw*.

P. 435. *Anytes* Ep. XXII. *Salmaſius* in notis ineditis cum Epigrammate *Mnaſalcae* XVII. jungendum cenſebat. In Cod. Vat. (p. 285.) juxta leguntur, auctorum tamen nominibus recte diſtincta.

AD TOMUM SEPTIMUM

SIVE

ANIMADVERSIONUM TOM. I. P. II.

P. 3. *Simmiae* Ep. I. *Boettiger* V. D. in literis ad me datis agi putat de ibicis cornu, a venatore olim arbori affixo, ita ut ei corollae in Dianae Panisve honorem appenderentur. Hoc cornu poſtea detractum a [redacted]

Securim illuſtrare conatus eſt *I. Brodaeus* in Miſcell. L. VII. 25.

P. 22. *Aſclepiadae* II. 2. καὶ eſt in marg. Ap. Guy. et R.

P. 24. *Aſclepiad.* Ep. V. 1. „An ſic legendum: Μητρὸς Ἔρως ἐκ χειρὸς ἔτ' εὐθήρατος ἀποπτὰς Εἰς οἶκον τρυφεροῦ Δ. εὐ π.“ Margo Ap. Guy. et R. — V. 4. εὐχὰς marg. Ap. Guy. Multa hic inepte molitur *Pauw*. Ad noſtram conjecturam εἷς ἑνὶ συμφέρομαι confirmandam facit *Athenaeus*, de caſtis, quas Cerops primus inter Atticos inſtituiſſe dicitur, nuptiis agens L. XIII. p. 555. D. ἐν δὲ Ἀθήναις πρῶτος Κέκροψ μίαν ἑνὶ ἔζευξεν. Alia hujus generis collegit *Toup.* in Emend. ad Suid. I. p. 221.

P. 25. *Aſclepiad.* Ep. VI. 1. οὐράγιος *Salmaſio* debetur. Elegans eſt emendatio et docta; an vera, non dixerim. Propius etiam ad membranarum ſcripturam accederet:

οὔπω τοξοφορῶν, οὐδ' ὥριος, ἀλλὰ νεογνὸς —

et ſenſum praeſtaret aut contextui aptiorem, aut certe non deteriorem. οὔπω τοξοφορῶν, nondum ſagittis inſtructus, ſed innocens adhuc et plane puer; οὐδ' ὥριος, nondum adultus. — V. 3. In not. Ap. Ruhnk. vertitur: „Pugillares habet aureos et molli et tracta voce recitat carmina amatoria Philocratis tibicinis in Antigenem.“ ubi vides Δίαυλον in *tibicinem* mutatum. — V. 4. ψυχῆς eſt in Ap. G. et R. Rectius *C. de Pauw* ψυχῇ emendavit, male tamen totum locum interpretatur. Sic accipe: Amor meus, quamvis nondum armatus nec adultus, tamen vires ſuas experitur, blaeſa et puerili lingua Philocratis illecebras *animae* recitat. Poëta ſibi Amorem finxit ſimilem puero, qui literas apud magiſtram, Pſychen, diſcit; ſed innata ipſi laſcivia jam ipſam magiſtram tentat et verbis vulnerare conatur. Similis eſt

ἔννοια in *Bionis* Fr. III. — Sic tamen haeremus in verbis κατ' Ἀντιγένους.

P. 26. *Aſclepiad.* Ep. VII. 1. In marg. Ap. G. et R. εὗρεν ἔρως καλὴν μῖξιν καλός. et v. 2. „ὃ μήτ' ἄνθει, ſubint. ἐν ἴσῳ. ἴσως, ἀπὸ κοινοῦ, ex poſterioribus ad anteriora.“ — *C. de Pauw* haec notavit: „Veriſſime emendatum a Salmaſio εὗρεν ἔρως τι καλῷ μῖξαι καλόν. mox pro ὃ μήτ' recte Guyetus ἃ μήτ', nam et aurum et ſmaragdum haec reſpiciunt ſimul. Elegans autem illud ἐν ἴσῳ, quae nec decora ſunt ſatis, nec ſibi invicem aequalia. Fulvus ſcilicet auri color, ſmaragdo viridis; elephas candidus, ebenus niger; in quibus ſumma proinde inaequalitas et tantum discrimen, ut vix miſceri poſſe videantur. At illa mixtura Cleandri cum ipſis floſculis Suadae et amicitiae, quam ipſe Cupido fecerat, ita egregia, ut nihil in ea diſſimile conſpici poſſit, ut una eademque materia eſſe videatur.“ — Mea in v. 2. conamina nunc damno, licet vulgata lectio mihi nunc non magis expedita videatur quam olim.

P. 28. *Aſclepiad.* Ep. IX. 5. δάκτυλος νέος. Vide

ſunt φαινομηρίδες." — Deinde additum: „De hoc loco, quem corruptiſſimum eſſe mihi conſtat, neſcio quomodo emendandus ſit, melius tamen legi puto σὺν πετάσῳ aut πετάλῳ, ut per πέταλον vel πέτασον τὸν ἐφηβαῖον intelligat."

P. 32. *Aſclepiad.* Ep. XIII. 1. ἔρωτες. marg. Ap. G. et R. Ibid. v. 5. ἐμ' ἐσκληκώς. — V. 6. ἐξ ὑμέων τοῦτό γ' εἰσέτι β. ο. emendabat *Pauw.* An fuit:

ἐνεσκληκὼς γὰρ ἀνίαις
ἐξ ὑμέων, τούτων μείζονα βούλομ' ἔχειν.

P. 34. *Aſclepiad.* Ep. XV. 1. a *Salmaſio* emendatus eſt, ut et Ep. XVIII. 1.

P. 37. lin. 9. Lege *conciliat* pro *conciliavit.* — *Aſclepiad.* Ep. XVIII. 4. μέμψεαι. marg. *Rubnk.* ubi etiam ποτε reperitur. — Ibid. lin. 5 a fin. poſt *videri* adde: ex mente V. D. in marg. Ap. G. et R. — *Aſclepiad.* Ep. XIX. 3. μοιχὸς marg. Ap. G. et R.

P. 40. lin. 14. Lege *pronae ruebant* pro *nubant.* — *Aſclep.* Ep. XXII. 2. εἰς ἵτερα. ὀπισθόζηλον pro *cinaedo* poſuit *Lucill.* Ep. V. 4.

P. 44. lin. 3. Ut h. l. Καρίων δισυλλάβως pronuntiandum eſt, ſic in Epigr. ap. *Pauſan.* L. V. 10. p. 397. Φειδίας Χαρμίδου υἱὸς 'Αθηναῖός μ' ἐποίησε. et L. V. 22. p. 435. μνάματ' 'Απολλωνίας ἀνακείμεθα. quamvis in poſteriore loco *Brunckius* (Anal. T. III. p. 177. nr. CXXXV.) 'Απολλονίας exhibuit. — *Aſclepiad.* Ep. XXVII. 4 Λαπίθην. V. D. in Ephemerid. Goth. ann. 1799. nr. 30. p. 253. de Ixione, qui Lapitha fuit, cogitabat. Nonne quis eum ut Ixionem rotae illiget?

P. 48. *Aſclepiad* Ep. XXIX. 1. Plangon famoſa meretrix Mileſia. *Athen* L. XIII. p. 594. B. — V. 3. κατὴν πολύχαρμον. τὴν πολεμικήν. margo Ap. G. et R. In Ap.

Ruhnk. πολύκαρπον. — In Ep. XXX. *Brunckius* v. 3. ad *Salmaſii* mentem emendatum dedit.

P. 51. *Aſclepiad.* Ep. XXXI. *Martorelli* de Theca calam. II. p. 392. ſic interpretatur: „Vides in hoc Epigr. pueros de poëſeos victoria certantes, vincentemque Conarum, ita ut tulerit octoginta aſtragalos i. e. puncta omnia, atque adeo eam ob rem exhilaratus eſt Conarus, ut etiam comoedum Charetem, ſervum licet longaevum, cum pueris poëſi ſtudere coëgerit, quo de imperio ſenex conqueritur.“ — Neſcio, quid alii ſentiant; mihi quidem haec explicatio vehementer videtur inepta. *Tali* inter munera pueris data numerantur in *Glauci* Ep. I. ubi vide not. *Euſtath.* ad Ιλ. ψ. p. 1398. 45. τοὺς τοιούτους ἀστραγάλους ἀστρίας ἢ ἄστριας ἔλεγον. Καλλίμαχος οὖν ζορκός που λέγει δωρηθῆναί τινι πέντε νεοσμήκτους ἄστριας.

P. 54. *Aſclepiad.* Ep. XXXIV. 8. emendatus ad mentem *Salmaſii*. In ἠμιθέων incidit etiam *Daviſius* ad *Maxim. Tyr.* Diſſ. XXXVIII. 2. p. 219. ed. *R.* qui comparat *Heſiod.* Oper. et D. v. 159. ἀνδρῶν ἡρώων θεῖον

[redacted]

P. 58. lin. 7. poſt *diſtinguuntur* adde: De Antigenide diſputavit etiam *Nic. Loënſis* in Epiphyll. VI. 8. — *Leonid. Tar.* Ep. I. 1. *παννύχιες* habet jam Ap. G. et R. Ibid. v. 2. *καὶ* M. v. 3. *τραχυχειλεῖς. παχυχειλεῖς* non improbavit *Schneider* in Lexic. crit. Append. p. 1024. — V. 7. marg. Ap. G. et R. *σὺν ᾧ ποθ' ὑπὸρφνιος ἠὼς Αὐγασιν ἀφλείους ἐγκονέουσα θύρας.*

P. 60. *Leonidae* Ep. III. 3. Verba *ἐκ τόκου* cum praecedentibus arcte cohaerent, quod vel ex ſequ. Epigr. apparet. Zonam et cypaſſin tibi, o Latonia, Atthis poſt puerperium dedicavit, quod etc. — V. 4. rectius fortaſſe ſcripſeris: *σῶον ἀπ' ὠδ.*

P. 64. *Leonidae* Ep. VI. 1. *τὸν μόνιον Salmaſio* debetur, qui h. v. recte de *lupo* interpretabatur.

P. 65. *Leonidae* Ep. VII. 5. *προνήϊα.* an *τὰς πρὸ τοῦ ναοῦ ὀρχήσεις, χοράς.* marg. Ap. G. et R. — P. 66. Ep. VIII. 5. pro *ἱστῶν Salmaſ.* in marg. *ἰσχνὰν* emendavit; omnino male. V. 6. ſic, ut *Br.* habet, legitur in marg. Ap. G. et R. *ἐργασταὶ videntur eſſe inſtrumenta textoria.* — V. 6. *ποτιρρογεας* Codicis fortaſſe ortum ex

ποτ' εἰροδεχεῖς

quod formatum ut *πανδεχής.* Ea, quae ad rem textoriam in hoc et ſeq. Epigr. ſpectant, illuſtravit *Schneider* in Indice ad Scr. Rei Ruſt. v. *Tela.* p. 366. ſqq.

P. 69. *Leonidae* Ep. IX. 4. *ὀρφνίτην Salmaſ.* in Ap. G. et R. per *νυκτοῦργον* interpretatur, ab *ὀρφνὴ* derivans. At *ὀρφνίτης* idem eſt quod *ὀρφανός*; *calathus orbus Leonidae* ingenium ſapit. Ejusdem autem originis *ὀρφνὴ* et *ὀρφανία*; unde *ὀρφανὸς* modo *orbum*, modo *tenebricoſum* ſignificat. *Heſych.* *ὀρφανός· ὁ γονέων ἐστερημένος καὶ τέκνων.* *Ὀρφνῆεν· μέλαν. σκοτεινόν. καὶ ὀρφανόν.* *Ὀρφανία· νυκτερινή. σκοτεινή. ὅθεν καὶ ὀρφανὸν εἰρῆσθαι τὸν ἐν σκότει ὄντα.*

P. 71. *Leonidae* Ep. X. 6. στεπτοῖς *Salmaſii* eſt emendatio. Idem praeterea θ' οἴσατ' ἐπὶ πρ. corrigit. — Ep. XI. 1. πήρην, οὐ δεψ. margo Ap. G. et R. — V. 2. membranarum veſtigiis proxime accederet:

καὶ βάκτρον τοῦτο πάλαι κοτίνου,

baculum, olim oleaſtro detractum. κοτίνου, quod jam olim poſui, etiamnum verum puto. *Theocrit.* VII. 18. ῥοικὰν δ' ἔχεν ἀγριελαίω Δεξιτερᾷ κορύναν. *Ovid.* II. Metam. 680. *illud erat tempus, quo te paſtoria pellis Texit, onusque fuit baculum ſilveſtre ſiniſtrae.* — V. 3. revocandum ex Cod. κώλπαν κατλ. — In marg. Ap. G. et R. haec habentur: „ἀστλεγγ. ſine oleo. ἀφ' ἧς οὐ στλεγγίζουσι· μετ' ἐλαίου γὰρ ἡ στλέγγισις γίνεται. an vero ſic. *Heſych.* στλέγγισμα, ὃ ἀπὸ τῶν ἀποξυσμάτων γλοιός· κατλ. ὄλπη ἐστιν ἡ οὐδὲ στλέγγισμα ἐν αὐτῇ ἔχουσα ἤγουν γλοιόν." — V. 6. *Faſces* ſub mulieris forma picta viſebatur in templo apud Cromnios. *Athen.* L. X. p. 452. B.

[redacted]

culus in caeſura offendat, ſic noſter iterum Ep. XXII. 2. αἶδε καὶ Ἑλλάδι τὰν δουλοσύναν ἔπορον. ἶδε eſt *novit*. Mercurius novit, bonum hunc virum dona ſibi ex tenui ſane fortuna afferre. — Mox v. 3. iterum reſtituenda Cod. lectio, quae *Salmaſii* conjecturae ceſſit, ὡς ἐξ οἰζυρῆς. Sic enim hoc vocabulum ſcriptum τριτυλλάβως offenſioni eſſe non debebat. Cf. not. ad Ep. ἀδεσπ. DCLXXIX.

P. 80. *Leonidae* Ep. XVII. habet *Grotius* in Mantiſſa Quarta p. 423. — V. 4. propius ad membr. lect. accedit συναγρείω. quod expreſſit *Grotius*: *Et calamis opifer ſum bonus et canibus*.

P. 81. *Leonidae* Ep. XIX. 3. revocanda vulgata: ὧν ἀπὸ μὲν πτ.. Πίγρης τάδε. ὧν ad τρισσοὶ ὅμαιμοι in praecedentibus referendum: *Horum* unus Pigres ab avibus haec. Hujus genitivi ab omiſſo εἷς vel ἐκ pendentis plurima exempla congeſſit *Fiſcher* ad Veller. Gramm. T. III. p. 355. ſq.

P. 83. *Leonidae* XXII. 1. 2. 3. Male hic tentat quaedam *Fleetwood*. in Syll. Inſcr. p. 22.

P. 86. lin. 13. Scribe: *quod vocabulum nulla Codicum auctoritate nititur*.

P. 87. lin. ult. Poſt *fugit* adde: Cf. *Otto* de Diis Vialibus. p. 202.

P. 93. *Leonidae* Ep. XXXIV. 1. *Lenzius* acute ſuſpicabatur, χιμαιροβάτου legendum eſſe. σκύλος χιμαιροβάτου, *capri*, *capellas inſcendentis*, *pellem*. Propius accederet Doricum χιμαιροβάτα.

P. 94. lin. 10. De *Anacreontis* loco aliter ſtatuit V. D. *Schweighäuſer* in Anim. ad Athen. T. II. p. 659. — Mox l. 13. corrige *animum tuum* pro *meum*.

P. 99. *Leonidae* Ep. XL. 3. Vulgatam ὃν περὶ Φρύνῃ δερκόμενος docte tuetur cl. *Huſchke*. in Anal. crit. p. 69. cujus haec ſunt: Fingit auctor Epigrammatis, Praxitelem Amoris ſignum non ab alio vel inchoatum abſolviſſe, vel repraeſentatum imitando expreſſiſſe, ſed a primo

[redacted]

inſtituiſſe, *intuendo* veram Dei imaginem, a Phryne acceptam, quam in Phrynes viderat ocellis. Hinc reddidit, tanquam mercedem, fictum Amorem illi, a qua verum acceperat, ὃν ἔγνω θεόν, ὃν περὶ Φρύνῃ Δερκόμενος σφετέρων λύτρον ἔδωκε πόθων. *Simonides* Ep. XC. *Plin.* XXXIV. 8. *Spectantur et duo ſigna ejus diverſos affectus exprimentia, flentis matronae et meretricis gaudentis: hanc putant Phrynen fuiſſe, deprehenduntque in ea* amorem *artificis*, *et* mercedem *in vultu meretricis.* Δέρκεσθαι autem eo ſenſu dixiſſe videtur *Leonidas*, quo Latini *intueri*. *Cicero* de Fin. B. et M. IV. 13. Or. pro Archia c. VI. *Xenoph.* Symp. c. IV. 21. Ἢν δὲ μὴ ὀνομάζω, ἧττόν τι με οἴει μεμνῆσθαι αὐτοῦ. οὐκ οἶσθα, ὅτι οὕτω σαφῶς ἔχω εἴδωλον αὐτοῦ ἐν τῇ ψυχῇ, ὡς, εἰ πλαστικὸς ἢ ζωγραφικὸς ἦν, οὐδὲν ἂν ἧττον ἐκ τοῦ εἰδώλου, ἢ πρὸς αὐτὸν ὁρῶν, ὅμοιον αὐτῷ ἀπειργασάμην.

P. 107. *Leonidae* Ep. L. 1. Repone ποτὶ τὰν κ. quod vulgo legitur et membr. offerunt.

P. 108. *Leonidae* Ep. LI. 2. in βουπάμων jam inci-

[redacted]

χαίρειν· Ἀριστοκλέης δὲ, ὁδοιπόρος ὅσπερ ἐπεῖχα
δίψαν βαψάμενος, τοῦτο δίδωμι κέρας.

κέρας debetur *Salmaſio.* — V. 3. ὕδασι ταύτῃ, *hoc loco,* corrigit *C. de Pauw.*

P. 120. lin. 13. Corrige κακὸς. ſic enim in membr. legitur. et p. 121. lin. 16. lege *in Cod Vat.* pro *in Cod. Plan.* Haud ſcio, an reſtituenda ſit membranarum lectio;

εἰ μικρός τις ἰδεῖν καὶ ἀπόδειος, ὦ παροδῖτα.

non enim opus eſt καὶ addatur. Vide notata ad Ep. ἀδεσπ. DXXIII. Notandum ει in media voce correptum, ut in ἐπειὴ ΙΛ. ά. 156. ἱεραὰ in Ep. *Niciae* VIII. et aliis quibusdam vocabulis. — P. 122. l. 21. adde: χαιρόμενοι pro χαίροντες occurrit ap. *Simylum* in *Plutarch.* Vit. Rom. p. 115. eſt *R.* monente V. D. in Bibl. Philol. IV. p. 72. ἐπεχήρατο *Apoll. Rhod.* L. IV. 55. 1627.

P. 126. *Leonidae* Ep. LXX. 7. *Grotius* vertit: *Has tempeſtates igitur fuge et arripe portum.* — Caeterum *Salmaſius* in notis ined. exiſtimat, v. 1 — 4. eſſe peculiare Epigramma; item v. 7. 8. Deinde v. 5. 6. praefigit obſcuris illis verſibus, quos ex Cod. Vat. exhibuimus p. 127.

P. 128. *Leonidae* Ep. LXXIV. 2. Margo Ap. Guy. „οὐ πολλῇ. οὐ μεγάλῃ. an οὐ πολλαῖς νανσίν." — P. 129. Ep. LXXV. 1. 3. Ὄνθων et φίλης eſt in Ap. G. et R.

P. 130. lin. 3. a fin. corrige ſic: Cum ap. *Jenſium* legeretur εἰς ἄνεμος, quod ipſe tamen editor in ἐς ἄνεμον aut in εἷς ἄνεμος mutandum cenſebat. Poſterius verum. — V. 6. ἔλαχε habet Ap. G. et R. — V. 7. ἐπὶ corr. *Jenſius.*

[redacted]

P. 168. *Arati* Ep. I. 2. ταὐτὰ ῥ. marg. Ap. G. et R. Ibidem λοετρῷ perperam legitur. V. 4. πειθόμεθα eadem apogr. exhibent, membranarum leĉtione λειπόμεθα in margine poſita; vertitur autem: *ſed pauci fidem habemus tabulis.* — V. 6. Ad ἑτέρου in marg. Ap. R. notatur, τοῦ Φιλοκλέους. — *Schneiderus* in literis ad me datis haec fere ſcripſit: Suſpicor, in monimento nihil fuiſſe praeter verba . . . . Περιηγνεύς. Juvenem formoſum fuiſſe defunĉtum, apparebat. Jam poëta dicit: Argos Philoclem ſuum pulcrum celebrat: alium quendam cippus Corinthi et Megarae, (in quibus legebatur: Φιλοκλέους τοῦ καλοῦ, ſeu Χαῖρε Φιλόκλεις καλέ, ſive Φιλοκλῆς ὁ καλὸς). V. 4. lego: ὃς καλὸς, ſcil. ἦν, γέγραπται ἐν στήλαις. Tum poëta pergit: At in meo monimento deſunt paucae illae literae (καλὸς ſive καλοῦ), ſed pro me teſtantur nec lapidea nec cippi, ſed Περιηγνεύς, quo nullus elegantior pulcritudinis ſpeĉtator.

P. 176. *Hegeſippi* Ep. VII. 1. ἐνδέξια. *Lenzius* V. cl. comparat *Virgil.* Aen. VI. 540. ſqq. *Hic locus eſt partis,*

[redacted]

P. 184. *Phaedimi* Ep. I. a *Brunckio* totum ad mentem *Salmaſii* emendatum eſt. Ex conjecturis, quibus olim hoc carmen tentavi, plurimae mihi etiamnum videntur verae; totum ſic ſcripſerim:

Τόξον μὲν, ᾧ Γίγαντος ὤλεσας σθένος,
ἴσχε βίης, Ἑκάεργ', ἀνάκτως·
δὴ σοι φαρέτρη λυέτω λυκοκτόνος,
τόνδε δ' ἐπ' ἠϊθέοις εἴσιδεν
στρέψειν Ἔρωτος, ὄφρ' ἀλέξωνται πάτρῃ
θαρσαλέοι φιλότατι κούρων·
πυρὸς γὰρ ἀλκὴν πνεῖ θεῶν ὑπέρτατος
αἰὲν ὅδε, προμάχους ἀέξων.

Haec ad membranarum veſtigia proxime accedunt. Senſus eſt: *Vim arcus, quo Gigantis proſtraviſti robur, o Phoebe, cohibe. Jam depone pharetram, unde ſagittas in lupos beſtiasque promis; et illum in juvenes converte Amoris ſpiculum, ut amore puerorum incenſi patriae ſuccurrere velint: Hinc enim Deorum potentiſſimus* (Amor) *ſemper inſpirat pectoribus robur igneum et propugnatoribus virtutem praebet.* — In ult. vſ. ἀέξειν fortaſſe ſervari debet; i. e. ὥστε ἀέξειν πρ., πνεῖ ἀλκὴν καὶ αὔξάνει πρ. — Ejusmodi amorem, qualem hoc carmen praedicat, Pythius Apollo θεῖαν φιλίαν appellare non dedignatus eſt, ſecundum *Aelian.* V. H. II. 4. quem locum non praeteriit de caſtra illa Thebanorum paederaſtia agens *Valckenar.* ad *Callimachi* Eleg. Fragm. p. 219. ſqq.

P. 187. *Phaedimi* Ep. II. 3. pro χάρις marg. Ap. G. et R. κᾶρυξ. — Ejusd. Ep. III. ex *Kuſteri* Not. ad *Suidam* repetivit *Paciaudius* in Monim. Peloponn. T. I. p. 24. qui πέδιλα de ἐνδρομίσι, i. e. calceis venatoriis interpretatur.

P. 194. *Theocriti* Ep. IV. 3. τρισκελὲς. nam Priapi mentula utramque tibiam brachialem paene exaequat.

Brodaei verba ſunt, qui *Theocriti* Epigrammata Scholiis illuſtravit in Miſc. L. VII. 23.

P. 205. *Theocriti* Ep. XVI. 8. ἐπίηρα emendavi, quam formam multos veterum probaſſe conſtat. *Soph.* Oed. T. 1094. ὡς ἐπίηρα φέροντα τοῖς ἐμοῖς τυράννοις. Ap. *Homer.* etiam Ιλ. α. 578. plurimi ſcribunt ἐπίηρα φέρειν, non ἐπὶ ἦρα. ubi vide Euſtath. p. 115. 18. et *Heynium* ad Homer. T. IV. p. 151. — V. 9. πᾶσιν etiamnum vulgatae praefero. Fieri tamen poſſit, ut poëta ſcripſerit:

πολλὰ καὶ ποττὰν ζωὰν ΤΟΙ ἘΤΑΙΣΙΝ εἶπε χρήσιμα.

i. e. ἔταισιν. *multa civibus ſuis ad vitam utilia dixit.* ἔται. πολῖται. ἑταῖροι. συνήθεις. *Apollon.* Lex. Hom. Hac ſignificatione Danai filiae ad regem Argivorum in *Aeſchyli* Suppl. 262. ἐγὼ δὲ πρός σε πότερον ὡς ἔτην (i. e. δημότην) λέγω Ἢ τηρὸν ἱεροῦ ῥάβδον ἢ πόλεως ἀγόν; In foedere Lacedaemoniorum et Argivorum ap. Thucyd. V. 79. αἱ δέ τις [redacted]

P. 228. *Nicaeneti* Ep. I. Deſcribam h. l. quae *Weſſelingius* de hoc Ep. diſputavit in Diſſ. Herodot. p. 12. „*Guyetus* adſcripſerat, ὄρος eſſe Atlantem et ἄκριτον non aliud ac μέγα. In poſterius ſedulo inquiſivit diligentiſſimus Florilegii editor, veſtigavitque *Nicaeneti* ſententiam, planiorem utique multoque expeditiorem futuram, ſi levi opera et mutatione vocabuli legatur:

Ἡρῷσσαι Λιβύων, Χαρίτων ὄρος αἶπυ νέμεσθε.

quae mihi quidem conjectura non blanditur tantum, ſed vera cenſetur: tum quoniam ὄρος ἄκριτον incommode dicitur et difficillimos habet explicatus; tum etiam, quod Libyae collis Χαρίτων ſive *Gratiarum* fuerit amoeniſſimus, opportunusque adeo Ἡρῴσσαις Λιβύης, quales *Apollonio Rhodio* IV. 1422. De colle *Herodotus* IV. 175. *Cinyps fluvius labitur* ἐκ λόφου τοῦ καλευμένου Χαρίτων: addit eſſe δασὺν ἴδῃσι, cum cetera, et vicina quidem Africa omnis, ſit arboribus nuda: meminit ejusdem *Callimachus* in fragmento, quod ex Scholiis in Pindari Od. V. Pyth. excerpſit *R. Bentlejus*: Ἡ ὑπὲρ αὐσταλέον Χαρίτων λόφον — ubi ἀσταλέων belliſſime correxit *Ruhnkenius*.“

P. 230. lin. 6. Lege *Athenienſes* pro *Marathonem*, ut aliud agens ſcripſi.

P. 232. *Nicaeneti* Ep. IV. 5. Vatic. Cod. lectionem τοιγὰρ ὑπὸ στεφάνοις μέγας ἔβρυεν unice probat *Huſchke* in Anal cr. p. 27. Sic certe *Erycius* Ep. XIII. ὑπὸ στεφάνοις δ' αἰὲν ἔχῃς πλοκάμους. Comparat idem V. D. *Propert.* L. III. 5. 21. *Me juvat et mentem multo vincire Lyaeo Et caput in verna ſemper habere roſa* Ciceron. de Fin. II. 20. *potantem in roſa Thorium*. *Gronov.* ad *Senec.* Vit. Beat. c. II. — Ibid. Ep. V. 4. lectionem Cod. et Planud. Στρυμονίης revocandam eſſe vidit doctiſſ. *Schaefer* ad *Longum* p. 417. Στρυμονίης eſt *Boreas* a Strymone flans. Vide *Interpp. Herodoti* p. 675. 6. Hujus no-

minis nec *Brunckius* meminerat, qui vulgatam mutavit, nec *Grotius*, qui male vertit: *de matre quod unicus illi Strymonia periit, dum ſubit haedus aquas.*

P. 235. *Alexandri Aetoli* Ep. III. habet *Grotius* in Mantiſſa IV. T. III. p. 426. ubi v. 2. 3. ſic vertit: *ſpado nunc ad cyathosve forem, Auratus quatiens cava tympana.*

P. 241. lin. 18. poſt αὐτός. adde: Tetrametrum *Archilochi* ſervavit *Origines* c. Celſum II. p. 72. Ὄρχειν δ' ἐνοσφίσθης μέγαν, ἅλας τε καὶ τράπεζαν. Hujus dictionis ex patribus praeſertim exempla collegit *Valckenar.* in Adnot. crit. ad N. T. p. 369. ſq. alia *Haſchke* in Diſſ. de Fabulis Archilochi p. 14. ſq. — *Alexandri* Fr. V. 21. οὖσον, vocabulum raro obvium, librariis deberi non exiſtimat *Lenzius*, qui καινὸν ἤρειχεν οὖσον emendat: *putridum disrupit funem.* *Lycophron* v. 20. ubi *Schol.* Οὖσα. τὰ σχοινία, παρὰ τὸ οἴω, τὸ κομίζω, οἶσα, καὶ Ἰωνικῶς οὖσα. ἢ τὰ ἀπὸ οἰσύας φυτοῦ, ἤτοι λύγου· πρότερον γὰρ ἀπὸ λύγου σχοίνους ἐποίουν. — Ibid. v. 30. Vocem

garrulus εἰς τὰς ἐύλους καὶ πολυπατήτους πορειῶν εἰςελαύνει ῥαψῳδίας τὸν λόγον. *Heſych.* ῥαψῴδημα. ψεῦσμα. φλυαρία. Hinc ῥαψῳδεῖν pro φλυαρεῖν ap. *Liban.* Epiſt. MXXXIII. p. 481. et alios paſſim. — V. 5. εὖγε *Valckenar.* corr. in *Callim.* Eleg. p. 19. qui v. 6. τοῦτο σαφῶς ex Cod. mecum reſtituendum judicat.

P. 254. *Callim.* Ep. III. tractat *Valcken.* ad *Callim.* El. p. 23. ſq. qui v. 4. Vat. C. lectionem οὑμὸς ἔρως revocat, quam ipſe quoque unice probabam: *an idem ille, qui me, te Deus etiam* (tenet, habet) *premit? Negare noli; rem omnem novi; te, Cleonice, meus quoque corripuit Euxitheus.* — V. 2. idem τίς γέγονας; haeſitabundus proponit; et v. 3. miratur *capillos* in hoc contextu commemoratos. Simaethae certe Theocriteae Eid. II. 89. eodem morbo laboranti ἔῤῥευν ἐκ κεφαλᾶς πᾶσαι τρίχες. Suſpicatur igitur, μοῦνον ex ſimili loco H. in Cerer. v. 93. adſcriptam, genuinae locum occupaſſe, et proinde emendandum eſſe: ὀστέα σοι καὶ ῥινὸς ἔτ', οὐ τρίχες. *Oſſa tibi adhuc* (ſola) *ſunt et pellis, non amplius capilli;* atque adeo caeſaries tibi jam amore marceſcenti defluxit. In H. in Cererem quoque v. 93. corrigendum eſſe: μέσφ' ἐπὶ νευραῖς Δειλαίῳ ῥινός τε καὶ ὀστέα μοῦνον ἔλειφθεν. — Docta emendatio; an vera, haud dixerim. Certe ſic verba οὐ τρίχες parum eleganter cum praecedentibus cohaerent; nec μοῦνον, in quo vocabulo mira eſt emphaſis, e textu circumſcriptum velim. Suſpectum mihi locum eſſe, olim indicavi; conjectura eum tangere non audebam. Nunc ſummi viri exemplo incitatus, proponam, quid mihi in mentem venerit. Num fuit:

Ὀστέα σοι χ' ἶνες μοῦνον πέρι.

i. e. *oſſa et nervi, nihil amplius ſupereſt:* ἶνες. *Schol. Theocrit.* Eid. α. 43. ἶνες τὰ παρακολουθοῦντα νεῦρα ταῖς φλεψίν. *Philo*, quem ipſe *Valckenarius* excitat, p. 933. E.

ῥικνοὶ γεγόνασιν· ἶνες αὐτὸ μόνον καὶ λεπτὰ δορά. Solent autem ἶνες conjungi *oſſibus*; ut in *Callimachi* loco, (in quo equidem in vulgata acquieſco, diſtinctione poſita poſt νευράς, quod ad ἐτάκετο pertinet) δειλαίῳ ἶνές τε καὶ ὀστέα μοῦνον ἔλειφθεν. *Apoll. Rhod.* L. I. 828. μέσσας δὲ σὺν ὀστέῳ ἶνας ἔκερσεν. *Homer.* Οδ. λ. 218. οὐ γὰρ ἔτι σάρκας τε καὶ ὀστέα ἶνες ἔχουσιν. *Horat.* I. Od. XXVIII. 13. *nervos atque cutem morti conceſſerat atrae.*

P. 255. *Callim.* Ep. IV. 2. ἔρος eſt in Ap. Guy. V. 5. de ἔφηβον cogitabat *Salmaſius*. *Valcken.* ad *Callim.* Eleg. p. 236. corrigit:

Οὐκ εἰς Εὐξίθεον; κἠκεῖσε γὰρ ἡ λιθόλευστος
τείνει, καὶ δυςέρως οὐδ' ἔτ' ἐπιστρέφεται.

nam et illuc ſolet tendere peſſima. Euxitheum deperiſſe *Callimachum* apparet ex Ep. III. Cum verbis κἠκεῖσε τείνει *Valcken.* comparat *Theocrit.* Eid. II. 98. τηνεὶ γὰρ φοιτῇ, τηνεὶ δέ οἱ ἀδὺ καθῆσθαι. cum ſeqq. *Lucian.* T. I. p. 637. ἐπιστρέφονται εἰς τοὔπίσω, ὥσπερ οἱ δυςέρωτες, καὶ [redacted]

μήτ' ἔτι, μηδέ τινα φίλτερον ἄλλον ἐν ἀθανάτοισιν ἔσεσθαι, Μήτε θεὸν, μήτ' ἄνδρα.

P. 261. *Callim.* Ep. X. Edidit *Proſpero Petroni* in *Notizie Litterarie Oltramontane.* T. II. P. II. p. 339. — Cauſa nulla erat ſatis gravis, cur ἀρχαῖος tentarem. — *Corn. de Pauw* verbum eſſe putabat ταλαιμανεῖν, ut τρλαττάθειν, nimis inepte; idem v. 2. μαίνων legebat. Feliciori ſucceſſu *Heuſingerus* in Act. Erudit. p. 366. anni 1768. λευκοπρωκτομανῶν οὐκ ε. — V. 7. ἀλλ' αἰσχρὸν ἄρ. margo Apogr. Voſſ. — Sq. Epigr. XI. habuit *Grotius* in Mantiſſa IV. T. III. p. 444. Ἔννοια, quam tractat, poſt *Horatium* pluribus placuit, etiam recentioribus, inter quos duo laudaſſe ſuffecerit, ingenio facile principes, *Arioſtum* in *Orlando fur.* C. X. 7.

Come ſegue la lepre il cacciatore
Al freddo, al caldo, alla montagna, al lito,
Ne più l'eſtima poi che preſa vede,
E ſol dietro a chi fugge affretta il piede.

et *Cervantem* in *Novelas Exempl.* T. I. p. 65. *no querria io que fueſes tu conmigo como es el cazador, que en alcanzando la liebre que ſigue, la coge, y la dexa por correr tras otra que le huye.*

P. 264. *Callim.* Ep. XII. 2. ἐκτὸς *Salmaſii* eventum. — Ad v. 3. *Fiorillo* in Obſſ. ad *Athen.* p. 97. quaerit, cur roſae abjecta folia? et poëtam dediſſe autumat: τὰ δὲ μεθ' ἀκανθοβολεῦντα. Vulgatam ſalvam praeſtat locus *Propertii*, quem in notis laudavi.

P. 267. *Callim.* Ep. XIII. 4. Margo Ap. G. et R. „Nondum dies XX praeterierunt, ex quo te monuimus. Sed neſcio quid proverbii latere videtur ἐν τῷ εἴκοσι." In Ap. Ruhnk. praeterea additur: „τᾶς pro ταῖς dorice. De viginti illis diebus non querimur."

P. 269. *Callim.* Ep. XIV. attigit *Valckenar.* in Callim. Eleg. p. 82. ubi v. 2. ſcribit ad mentem *Huberti van Eldik*: τὰν ἐπαοιδὰν Τῷ 'ςαμένῳ, μανίαν οὐκ ἀμαθής, ὁ Κ. In his veriſſimum et elegantiſſimum eſt τῷ 'ςαμένῳ, quod adoptavit V. D. in Ephem. liter. Jenenſ. an. 1799. nr. 199. p. 764. praeterea corrigens Μοισᾶν φοὐκ ἀμαθὴς ὁ Κ. Aliud quid latere videtur, quod et ipſum repertum iri non dubito. — V. 5. *Valckenar.* τῷ (δοκέω) χ' ὁ λιμὸς — τῷ *idcirco*, ut ſaepe ap. *Callimachum*; fatetur tamen, ſibi non ſatis liquere, qua ratione haec cum praecedentibus cohaereant; quaedam fortaſſe periiſſe olim interpoſita. Hoc nomine praeſtat *Brunckii* lectio.

P. 271. *Callim.* Ep. XV. Tanquam ineditum protulit *Proſpero Petroni* in Notiz. Oltremont. T. II. P. II. p. 337. qui v. 3. 4. ſatis inepte vertit: Sic dormias, im probiſſima, ut amatorem tuum necas, neque in ſomno miſericordia mota occurrens.

P. 272. *Callim.* Ep. XVII. 1. μικρὴ ῥῆσις. *Dio Chryſoſtomus* Or. LXXV. p. 408. de νόμῳ· αὐτός ἐστιν ὁ τὸν κότινον οὕτως μέγαν καὶ τηλικαύτης ἄξιον σπουδῆς ἀποδείξας· —

[redacted]

P. 275. *Callim.* Ep. XX. 2. *Salmaſius* temere haerens in ταῦθ' emend. πάνθ' i. e. ὅλον. Nihil certius, quam ταῦτα δῶρα jungendum eſſe — Ep. XXII. 2. ἐπιξάμενος merum eſt vitium deſcribentis *Salmaſii.* In marg. Ap. R. et G. „Legendum videtur εὐξάμενος“ — Ep. XXVII. 2. γλεῦκος Ap G. et R. ubi inepte: „muſti instar εὐμαθίην inſtillarunt.“ Mox v. 3. *Salmaſius* quoque de *perſona tragica* cogitabat; alio tempore de hiſtrione quodam Dionyſio agi cenſebat idem.

P. 280. *Callim.* Ep. XXVIII. Margo Ap. G. et R. „δεδαγμένον. βεβλημένον. Cf. Heſych. v. Amore non turbatum, ut amantes eſſe ſolent in theatris.“ — P. 281. lin. 12. dele *quoque.* — Mox adde *Claudian.* in Eutrop. L. I. 111. *Jamque aevo laxata cutis, ſulcisque genarum Corruerat paſſa facies rugoſior uva.*

P. 283. *Callim.* Ep. XXXI. 1. Ζεφυροῖο tentat V. D. in Actis Erudit. ann. 1748. p. 407. et v. 2. προῦπτον, quod idem eſſe cenſet ac περίοπτον. Ejusdem farinae ſunt emendationes v. 5. ab eodem propoſitae: εἰ δὲ γ. λιπαρῇ χέει οὖλος ἐρίσσων Ποσσὶν ἅλὸς, ὡς —. Siquidem venti procelloſi ſpirarent, navigabam olim, e domeſticis et nativis meis antennis praetenſum tollens velum: obtinente vero tranquillitate navigabam, ſuaviter ſonori maris pavimentum (aut aequor) ſulcans pedibus; quemadmodum et nomen meum teſtatur, donec etc. — P. 285. lin. 3. Verba ἐν θαλάμῃσιν minus recte accepi de *templi penetralibus*; agitur de *cubilibus*, in quibus nautilus degerat, bene monente *Fiorillo* in Not. ad *Herod. Att.* p. 124. Hoc ſenſu θαλάμας poſuit *Homer.* Od. ε. 432. πουλύποδος θαλάμης ἐξελκομένοιο; et *Oppianus* paſſim, I. Halieut. 139. 264. 445. Caeterum nondum me poenitet emendationis olim propoſitae, ita tamen, ut nunc diſtinguendum cenſeam ſic:

μηδ' ἐμοὶ ἐν θαλάμῃσιν ἴθ', ὡς πάρος, εἰμὶ γὰρ ἄπνους,
τηρεῖται γοερῆς ὤεον ἀλκυόνος.

non amplius, ut olim in cubilibus meis, quaerulae halcyonis partum obſervo. *Fiorillo* l. c. proponit emendandum: *τίκτοιτ' αἰνοτέρῃ ὤεον ἀλκυονίς.* quod non diſerte explicat. Vide ipſum.

P. 287. *Callim.* Ep. XXXV. *Grotius* in Mantiſſ. IV. T. III. p. 439. ſic vertit:

Heſiodi tenor hoc in carmine: non malus ille
Vates: ſed metuo, ne ſatus ille Solis,
Quod pertricaſum eſt, ſibi legerit. I procul a me,
Noctis Arateae, tenuia verba, labor.

P. 297. *Callim.* Ep. XLII. 2. *ᾤχεθ' ἁλοῦσα πόλιξ* emendat *Valcken.* ad *Callim.* Eleg. p. 260. ſq. i. e. *εἷλε.* *vicit. ſuperavit.* Cf. cl. *Huſchke* in Anal. crit. p. 78.

P. 298. *Callim.* Ep. XLIV. tanquam ineditum ex-

tum.“ — Haec nemo facile felicia dixerit. In Ap. G. et R. v. 1. αὖ αἴ, καὶ σὺ legitur, v. 2. τίς ἐξ εἶναι. poſterius hoc probabat Vir eruditiſſimus, *Chardon de la Rochette*, cui Anthologia Conſtantini Cephalae vitam aliquando debebit et ſpiritum, in libello menſtruo *Magazin encycl.* an. V. T. VI. nr. 22. p. 179. τίς σ' ἐξ οἴνων ὡς σε κ. reliqua ſana eſſe pronuntians, quae ſic interpretatur: *Et toi auſſi, Menécrate, te voilà auſſi dans la tombe, tu n' a plus été le plus fort. Quel vin t'a ainſi privé de la vie?* πουλὺς per σφοδρὸς interpretatur, ut ap. *Philipp.* Ep. LX. Idem V. D. ex *Ruhnkenii* ſchedis protulit haec: „Hemſterhuſius diſcipulis Callimachum enarrans, judicabat, non Callimachi illud Epigramma eſſe, ſed recentioris cujusdam graeculi. Omnibus iterum perpenſis, ſic legendum puto:

α. Αἶνιε, καὶ σὺ γὰρ ὧδε, Μενέκρατες, εἰσέτι πουλὺς
ἦσθα· τί σε, ξείνων λῷστε, κατειργάσατο;
β. ἤρατο (?) καὶ Κένταυρον.

Tu quoque, Menecrates, in hunc usque diem frequens nobiscum eras. Quid tibi, hoſpitum optime, mortis cauſa fuit? Idem ſomnus, qui Centaurum, me etiam oppreſſit.“

P. 300. *Callim.* Ep. XLV. 3. *Hagenbuch.* in Diatr. in Inſcr. quasdam Murat. p. 25. lacunam ſic explet: ἢ χοραγὸς ὕμνων, improbante *Bouberio*, qui proponit in Epiſt. ad Hagenb. p. 42. ἤγε πρὶν κλεινῇ vel ſimile quid. *Hagenbuchio* p. 75. praeterea in mentem venit: ἢ τὸ πρὶν κεκλόμενον π. προστασίῃ v. γ. — Ad Ep. XLVI. inprimis comparandum Ep. ἀδεσπ. DCCXL et DCCIX. — Ep. XLVII. 3. Cf. *Mitſcherl.* ad *Horat.* IV. Od. V. 29. p. 369. — Ep. LIII. 6. *Fonteinius* cogitaſſe videtur de proverbio, quod eſt inter *Callim.* fr. LXXXV. ubi umbrae ap. Orcum ſic deſcribuntur: ἐκ τῶν, ὅκου βοῦν κρλ-

λύθρον (i. e. λεπτοῦ τινος νομισματίου) πεπρήσκουσιν. quandoquidem umbrae et ſimulacra carnes non amplius comedere ſolent.

P. 302. lin. 9. poſt *Planud.* adde: et Vat. Cod. — *Callimachi* Ep. LXIII. 2. ἐν δ' οἴνῳ corr. *Valcken.* ad *Callim.* Eleg. p. 15. „Inter pocula quae fierent vel dicerentur, fieri dicuntur παρ' οἴνῳ· ἐπὶ τοῦ ποτηρίου· vel ἐν οἴνῳ. *Sophoclem Ion Chius*, cujus fuerat uſus hoſpitio, ἄνδρα dixit παιδιώδη παρ' οἴνῳ καὶ δεξιὸν ap. *Athen.* XIII. p. 603. F. Ap. *Lucian.* T. III. p. 502. *Aeſchylum Calliſthenes* dixit τὰς τραγῳδίας ἐν οἴνῳ γράφειν. τὰς ἐν οἴνῳ καὶ παιδιᾷ φωνὰς dixit *Plutarch.* I. p. 612. B. παρ' οἴνῳ ipſius eſt *Sophoclis* Oed. T. v. 790.“ Similia, eandem emendationem repetens, dedit p. 262.

P. 315. *Eratoſthenis* Epiſtolam illuſtravit *Nicol. Loënſis* in Epiphyll. III. 1. ubi etiam Carmen ejus exhibet. — P. 319. *Rhiani* Fr. I. cum interpretatione ſua dedit *H. Stephanus* in Gnomis de Virtutibus p. 18. ſq. iterum tractavit in Schediaſm. I. 16. — V. 14. μνᾶται δ' εὔπηχυν 'Αθάναν hyperbolice et paroemiace di-

κατῆσθαι ſibi perſuadebat, ut eſt ap. *Aelian.* in V. H. VI. 12. et ap. *Diodor.* XVI. p. 86. ubi conſule Interpretes. Hinc explicandus *Horatius* III. Od. XXIV. 5. *Si figit adamantinos Summis verticibus dira Neceſſitas.* ad quem locum apta comparavit *Mitſcherlichius.*

P. 323. *Rhiani* Ep. V. 1. νῦ σοι eſt in Ap. *Guy. Ruhnk. Pauw.* unde v. 3. etiam ῥοδέην in *Brunckii* textum venit. — V. 6. εἴρπειν α. ἆ φίλος eadem Apogr. In marg. ἕρπειν ἄφιλοι ſive ἆ φίλοι, ut ἆ δειλοί. In Ap. Pauw. etiam ἐνθέμενα tanquam *Guyeti* laudatur emendatio. — *Rhiani* Ep. VII. 3. σὺ κενεαῖς. Ap. quaedam. In membr. ductus ſunt obſcuriores. *Salmaſius* aut σὺν aut νῦν emendandum cenſebat. — *Rhiani* Ep. IX. 1. Margo Ap. Guy. et Ruhnk.: »Legendum videtur ab ἀγρὸς ἀγρευλίς· ab ἀχρὸς ἀχρευλίς ductum.«

P. 327. *Hedyli* Ep. I. 1. παρ' οἶνον, in conviviorum feſtivitate. Cf. *Valcken.* ad *Herodot.* p. 188. 49. et ad *Callimachi* Eleg. p. 15. et 262. — *Hedyli* Ep. II. 3. πῶν τυχὸν pro ὡς ἔτυχε, *quo ebrietas eum ducebat*, interpretatur V. D. in Ephem. Gothan. an. 1799. nr. 30. p. 254. recte; at non apparet, quo conſilio poëta hanc ῥῆσιν poſuerit, cui nihil additur, quod ad rem faciat: Paſiſocles a primo mane usque ad noctem, a nocte iterum usque ad ſolis ortum potat; *tum ſubito abit, quo pedes ferunt*; *at* in conviviis ſuavius ludit vel ipſo Sicelida. — In his igitur etiamnum haereo.

P. 330. lin. 3. a fin. adde: et not. ad *Straton.* Ep. XLIII. T. II. P. III. p. 89. — Fragmentum *Antiphanis* ex *Athenaeo*, quod tentavi p. 331., rectius conſtituit *Koppierſius* Obſſ. p. 48.

P. 338. *Hedyli* Ep. VIII. (IV.) 10. Temere de ſinceritate v. νέοι dubitabam. Juvenes compotationum amantes poëta alloquitur. Caeterum hic verſus, ut cum praecedenti coëat, ſic videtur ſcribendus:

ἀλλ', οἱ Κτησιβίου σοφὸν εὕρεμα τίετε τοῦτο,
δεῦτε, νέοι, νηῷ τῷδε παρ' Ἀρσινόης.

P. 339. *Hedyli* Ep. IX. (V.) 3. Vera videtur membr. lectio ἐκδύντος. — *Ejusd.* Ep. X. (VI.) Similia collegit *Rittersh.* ad *Oppian.* Cyn. II. 82. — P. 342. lin. 17. Lege παλαμᾶν. et ſic l. 23. et 25.

P. 344. *Samii* Ep. II. 3. βριχμῷ verſus non admittit, niſi aliis, quae ſincera ſunt, mutatis. Vera igitur videtur *Brunckii* lectio, quae et ſenſum habet optimum et verſum efficit elegantem.

P. 345. *Alcaei Meſſen.* II. 2. λάθοι et λάχοι notatum in marg. Ap. Ruhnk. *Pauwio* in mentem venit λαθοῦσα πάθῃ. — *Ejusd.* Ep. IV. 2. Nulla cauſa erat, cur membr. lectio ἰοβολεῖ mutaretur. — *Ejusd.* Ep. VI. Agitur de aurea Homeri ſtatua, a Salaminiis poëtae poſita. Qui cum eum apud ſe natum eſſe putari vellent, hunc honorem Homerus ſibi habitum eſſe ait, quo ipſe corruptus litem ſecundum Salaminios daret. Quare φλογέαις ἐν Διὸς ἀστεροπαῖς omnino de *ſplendore fulguris*

P. 354. lin. 4. *Teleſtis* locum ex *Athenaeo* minus recte a me tentatum eſſe judicat cl. *Hermann* ad *Ariſtotelis* Poët. I. 2. p. 89. quid reprehendat, non indicans. *Fiorillo* in Obſſ. ad Athen. p. 48. aliis reſectis, aliis tranſpoſitis, eundem reſtituere conatus eſt; quo ſucceſſu, judicent alii.

P. 355. *Alcaei* Ep. XII. *Matthaei* v. cl. ad Hymn. Homer. p. 437. comparat cum Hymn. in Pana XVIII. 14 — 18. δονάκων ὕπο Μοῦσαν ἀθύρων Νήδυμον· οὐκ ἂν τήν γε παραδράμοι ἐν μελέεσσιν Ὄρνις, ἥτ' ἔαρος πολυανθέος ἐν πετάλοισι Θρῆνον ἐπιπροχέουσ' ἀχέει, μελίγηρυν ἀοιδήν.

P. 356. *Alcaei* Ep. XIII. Monere neglexi, in Vat. C. altero loco prius diſtichon ſecundo poſtponi. Hinc C. *de Pauw* duo eſſe Epigrammata ſuſpicabatur. Unice veram eſſe lectionem χθὼν μὲν δή, quam male feriati Grammatici, hoc diſticho alteri ſubjecto, mutaverint, idem cenſet.

P. 358. lin. 6. a fin. corr. *Homer.* *Od.* φ. *pro* Iλ.

P. 366. *Dioscoridis* Ep. I. 2. ἰαλίνην ſuſpicabatur C. *de Pauw*, quod non ineptum, modo ὑαλίνην ſcribas. Vide not. ad *Straton.* Ep. LXXXVIII. T. II. P. III. p. 122. Sed emendatione non eſt opus. — *Ejusd.* Ep. III. 2. ὅ τι σοι eſt in Ap. Ruhnk. et aliis. V. 3. ἀλὶ δύσῃ eſt in Ap. Ruhnk. cum nota *Salmaſii*: ἁλιδύσῃ, quod proprium eſt piſcatorum. -— V. 5. ὅλξεις — πολλὴν δρόσον. Paroemiace dici nullus dubito. Sic ſpe fruſtratum irridens mulier ap. *Ariſtoph.* in Theſm. 928. αὕτη μὲν ἡ μήρινθος οὐδὲν ἔσπασε. ad quam paroemiam idem reſpexit in Veſp. 175. ἀλλ' οὐκ ἔσπασε ταύτῃ γε. Vitium eſt igitur in verbis ἐκ λιμένος, in quibus participium latere puto, ut μαιόμενος, quod non ſine elegantia hîc interponeretur:

ὅλξεις μαιόμενος πολλὴν δρόσον.

labore impenſo non piſces, ſed aquam extrahes. Cf. *Apollon. Rhod.* II. 1196. 126. Idem ſic utitur verbo λιλαίεσθαι. I. 350. III. 80. IV. 802.

P. 368. *Dioſcoridis* Ep. IV. 2. *Salmaſii* emendationem οὐκ ἔφυγον tuetur cl. *Hermannus* in not. ad Vigerium p. 721. *Effugi te: at vix dixeram, cum non effugiſſe me ſenſi.* — Me nondum poenitet ſententiae de hoc Epigrammate olim prolatae, quod ſic, membranarum lectionibus ſervatis, diſtinguendum exiſtimo:

> Ἐξέφυγον, Διόδωρε, τὸ σὸν βάρος· ἀλλ' ἴσον ἄκρατον
> ἐξέφυγον τὸν ἐμὸν δαίμονα πικρότατον,
> πικρότερός με κάτεσχεν· Ἀριστοκράτει δὲ λατρεύων
> μόρια, δεσπόσυνον καὶ τρίτον ἐκδέχομαι.

Effugi, Diodore, onus a te mihi impoſitum; at vixdum dixeram haec verba, „effugi acerbiſſimum fatum meum," cum longe gravius me deprehenderet. Nunc enim Ariſtocratis imperio obnoxius, jam tertium dominum, cujus ſubiturus ſim imperium, *exſpecto.* Sic noviſſi-

P. 372. Ep. IX. ἀγαλλάκτιν', ut eſt in Vat., pro epitheto Adonidis habebat V. D. in marg. Ap. Guy. et R. Ibidem ἀπεπνεῦσαι et ἄπαγε notatum. — P. 375. *Ejusd.* Ep. XI. 13. βοίσας debetur *Salmaſio.* V. 15. ἱερά σοι παλάμης margo Ap. Guy. et R. — P. 377. *Ejusd.* Ep. XII. 4. nondum me poenitet conjecturae in Notis expromtae, quamquam Vir Doctus in Addend. ad Horat. T. II. p. 707. nihil mutandum cenſet, explicatione prolata, quam et ipſe dedi: Jam Zephyri refrigerio permulcetur ἡ ἑταίρα, tabellis Veneri dedicatis.

P. 379. *Dioscorid.* Ep. XIV. σᾶμα τόδ' οὐχί. margo Ap. G. et R. — P. 381. *Ejusd.* Ep. XV. 5. *Matthaeus Sladus* in notis *C. de Pauw* tentabat: ἦν δὲ κλ. τι πάρος, οὔπερ' α. ſenſu mihi quidem non ſatis expedito. *Pauw* οὔπερ ſcribendum cenſebat, reliquis ſervatis: „Si vero Marſyas antea canens non fuiſſet cognitus, Phoebi contentio eum ſatis feciſſet celebrem. Marſyae meminit poſt Hyagnidem, quia Hyagnis pater Marſyae, qui artem ab eo didicerat." — P. 383. *Ejusd.* Ep. XVI. 1. 2. *Brunckius* exhibuit ad mentem *Salmaſii* emendatos ſive potius depravatos. ὅδε verum eſt. Sic noſter infra Ep. XXIII. αἵδε Λυκάμβεω, αἳ λάχομεν στυγερὴν κληδόνα, θυγατέρες. *Theocrit.* Eid. α. 65. Θύρσις ὅδ' ὡ'ξ Αἴτνας. — P. 384. lin. 7. μετεπλάσσαντο eſt in Apogr. Ruhnk. et in marg. Guy.

P. 385. *Dioscorid.* Ep. XVII. 3. ὀνήσιμα πάντα. Ap. Ruhnk. et marg. Guy. — V. 4. non omittendus erat *Horatius* IV. Od. II. 5. de Pindaro: *Monte decurrens velut amnis, imbres Quem ſuper notas aluere ripas, Fervet immenſusque ruit.* quem locum Graecis ſcriptoribus comparatis optime explicuit cl. *Mitſcherlich.*

P. 390. *Dioscorid.* Ep. XXIV. 10. Inepte *Salmaſius* Εὐρυπύλην interpretatur τὴν Περσεφόνην παρὰ τὰς πύλας τῆς εὐρείας. — *Ejusd.* Ep. XXV. 8. ὀδυρομένη Ἀφροδίτη. Ap. Guy. et R. in marg. ὀδυρομένης Ἀφροδίτης. et mox

[redacted]

τέας ἴσας γὰρ ἀοιδὰς κ. Ordo: ἔχομεν γὰρ ἔτι νῦν ἀοιδάς, τέας θυγατέρας; ἴσας ἀθανάτοις. — *Ejusd.* Ep. XXVI. 2. πλήθυμι. ut ſit ἄνερ πλήθυμι ἴθι προςειπεῖν κλ. σ. margo Ap. Guy. Male. V. 7. Ibidem τοὔμὸν ἀναψύξαι. recreabit, meliori famae tradet; non minus inepte. Ineptius tamen *Fleetwoodius* ἀναπτύσαι legit: tempus nomen illius exſpuat, ejiciat.

P. 394. *Dioscorid.* Ep. XXVIII. illuſtravit cl. *Huſchke im deutſchen Mercur.* ann. 1800. 5. p. 52. ſqq. et in Anal. crit. p. 3. ſqq. qui v. 1. 2. probans Planudeae lectionem ἃς παρὰ Μουσῶν Ἱρὴν παρθενίην, ὡ ὡς ἔλαχεν. *ſanctam illam virginem* de imagine Κυλληδόνος interpretatur, quae tumulo impoſita fuerit una cum Baccho aliave perſona tragica. Quae Vir doctiſſimus acute ſane de mythicis illis virginibus disputavit, non hujus loci ſunt; hoc unum monendum, in vaſe ſepulcrali a *Michaële Ardito* edito, non ΚΑΛΛΕΔΟΝΕΣ, ſed ΚΑΛΕΔΟΚΕΣ legi, (quod variis conjecturis locum dedit. Vide *Zavillo* in Differt. ſopra un Medaglione Κανωπικῶν.

[redacted]

autem hujus Epigrammatis partem ſic explicat: „Me, Satyrus inquit tragoediae et ſatyrici dramatis partes agens, novis jam moribus accommodatum, in memoriam hominum revocavit Soſitheus, patriamque Alexandriam ad antiquitatis exemplum conformavit: itaque reduxit maſculos Dorici carminis numeros, et ad ſonoros verſus ſaltans, renovatos manibus teneo thyrſos audaci poëtae conatu.“ Verba πρὸς τ' αὐδὴν ἑλκόμενος μεγάλην proxime jungenda eſſe cum ſequentibus, mutata conſtructione eo modo, quem ad *Sophocl.* Electr. 480. illuſtravit *Brunckius*. Colligendum eſſe vero ex hoc epigrammate, veterem tragoediae formam a Soſitheo inſtauratam eſſe. Quod vero idem Vir doctiſſ. verba τὸν ἄρσενα Δωρίδι Μούσῃ ῥυθμὸν de chori uſu reſtaurato, non de dorico ſermone ubique adhibito, interpretatur, mecum ſentit; nec aliter ipſe haec verba acceperam p. 399. — Ceterum ad v. 1. in marg. Ap. Ruhnk. notatum reperio: an γένυν τὸ προσωπεῖον. i. e. τὸν ὑποκριτήν. V. 3. σκίρτης. i. e. σκιρτητής. V. 6. πάλιν ἀναρχαΐζειν ἐποίησεν ἐμέ. V. 9. lectio Brunckiana ſic eſt in Ap. Ruhnk. et Guy. In Ap. Pauw. ἐπτὰ δέ μοι νεων. quod ineptis conjecturis locum dedit. — Pro ἐν χερὶ *Salmaſius* οὐ χερὶ et ἐν χερὶ i. e. χερὶ corrigit, *ſimplicem*, *non affectatum*.

P. 400. *Dioscoridis* Ep. XXX. 2. ζῶντι Μάχωνι corrigebat *Jenſius*. V. 3. Iis, quae de *fucis* notavimus, addenda inprimis praeclara nota *Ruhnkenii* ad *Timae*. p. 157. — P. 401. lin. 4. a fin. dele commata, quibus vox *Machon* male includitur.

P. 404. *Dioscoridis* Ep. XXXV. 1. ἐλευθερίῳ τύμβῳ. ad liberam ſepulturam referendum, de qua *Deſ. Heraldus* ad *Martial.* p. 30. et nos ad Ep. *Damaſcii* T. II. P. III. p. 332.

P. 406. Tria haec Epigrammata *Dioscoridis* ſunt, non *Soſipatri*. Vide not. ad *Dioscorid.* Ep. VIII. — P. 407. Ep. II. ἄνθεσιν ἐν χλοεροῖς. De corporis flore re-

ſte mihi explicuiſſe videor. *Theocrit.* Eid. XXVII. 66. ὡς οἱ μὲν χλοεροῖσιν ἰαινόμενοι μελέεσσιν Ἀλλάλοις ψιθύριζον. Hac autem explicatione admiſſa, dubitari non poteſt, quin v. 5. τὰ δὲ male trahatur ad ὄμματα. Diſtingue: τὰ δ', ἠΰτε πνεύματι, φύλλα, A. Intelligenda eſt πυγὴ puellae ῥοδοπύγου, quae lubrico motu tremebat, ceu vento commota. φύλλα πορφύρεια illuſtrat *Alciphron* in deſcriptione certaminis meretricum de pygarum pulcritudine L. I. Ep. XXXIX. ὑποσιμώσασα τὴν ὀσφὺν, ἰδού, σκόπει τὸ χρῶμα, φησίν, ὡς ἀκριβές, ὡς ἀκήρατον, ὡς καθαρὸν, τὰ πορφυρᾶ τῶν ἰσχίων ταυτί. — ἀλλ' οὐ τρόμῳ, νὴ Δία. Ἀλλ' ὑπομειδιῶσα ὥσπερ ἡ Μυῤῥίνη ἐστέναξε καὶ τοσοῦτον παλμὸν ἐξειργάσατο τῆς πυγῆς, καὶ ἅπασαν αὐτὴν ὑπὲρ τὴν ὀσφῦν τῇδε καὶ τῇδε ὡς ἐνεργοῦσαν περιεδίνησεν. . . . . Sic hic locus fortaſſe integrandus et emendandus. Verbo ἐνεργεῖν ſic ſupra uſus eſt *Alciphron*; et iterum L. III. Ep. LV. ubi vid. *Berglerum*. In ſimili certamine *Rufin.* Ep. II. τῆς δὲ διαιρομένης φοινίσσετο χιονέη σάρξ, Πορφυρέοιο ῥόδου μᾶλλον ἐρυθροτέρη. — In marg. Ap. Guy. et

Salmaſius in not. mſt. elegantiſſimam vocat, alibi ſe eam explicaturum promittens. Equidem ſenſum in ea non video. — P. 7. *Ejusdem* Ep. III. 5. Σπάρτᾳ μὲν μέγα κῦδος. Sic plane *Euripid.* Phoen. v. 1072. de Menoeceo, qui ſe ſponte pro patria devoverat: Κρέοντι μὲν λιπὼν γόνους, τὰ δ' ἑπτάπυργα κλεῖθρα γᾶς Καλλίνικα θήσων. et v. 1222. Κρέων — παιδὸς στερηθεὶς τῇ πόλει μὲν εὐτυχῶς ἰδίᾳ δὲ λυπρῶς.

P. 7. *Cratetis* Epigr. 3. κατάγλωττα ποιήματα. Adde *Eunapium* in Vit. Libanii p. 173. παιδείας ὑπερβολῆν καὶ ἀναγνώσεως ἐστιν εὑρεῖν ἐν τοῖς λόγοις, λέξεσι κατεγλωττισμέναις ἐντυγχάνοντα. *dictionibus peregrinis et obſcuris*, ut interpretatur *Th. Reineſius* Var. Lect. III. 5. p. 428. quod ille, ut multa alia, derivavit ex *Philoſtrati* V. Apollon. I. 17. p 21. λόγων δὲ ἰδέαν ἐπήσκησεν, οὐ διθυραμβώδη καὶ φλεγμαίνουσαν ποιητικοῖς ὀνόμασιν, οὐδ' αὖ κατεγλωττισμένην καὶ ὑπεραττικίζουσαν. ubi vide *Olearium*. De oſculis impudicis, quae κατεγλωττίσματα appellantur, vide *Pierſon.* ad *Moer.* p. 224.

P. 14. *Perſae* Ep. VI. pro *Antiphanes* et Παφίης corrige *Oneſtis* et Κύπριδος.

P. 20. *Antipatri* Ep. VIII. 2. ἀρέων. debetur *Salmaſio.* — P. 21. *Ejusdem* Ep. IX. 3. repudio conjecturam olim prolatam, qua elegans vulgatae rhythmus tollitur. *Lenzius* eleganter corrigebat: καὶ τήνδ' ἔχε· χαῖρε· ἐγὼ γὰρ — —.

P. 24. *Antipatri* Ep. XIV. 3. nunc aut *Kuſteri* emendationem veram eſſe puto, aut legendum:

ὅλον πεφορυγμένον ἀφρῷ

quod facile in πολλῷ mutari potuit. — V. 4. pro πτιλάδι margo Ap. Guy. ψεκάδι, *undis verberatum*, proponit. Ibidem v. 7. ξηρὸν corrigitur, quod εὐρὼν poſt ἐκίχανεν ſuperfluum eſſet.

P. 30. *Antipatri* Ep. XXI. 7. Armillis cruralibus ſerpentum ſimilitudinem fuiſſe datam ab artificibus, dubitari nequit poſt ea, quae ex veteribus monimentis obſervavit *Boettigerus in der Furienmaske* p. 87. ſq. et iterum *in Archaeol. Muſeum* T. I. p. 46. not. 10. — V. 9. margo Ap. Guy et Ruhnk. ποντόμυλοι legendum videtur. συνεφάψεις. ἀμειβόμενοι.

P. 31. *Antipatri* Ep. XXIII. 1. πότνια γυναικῶν. *mulierum domina.* quod docuit cl. *Hermannus* in Obſſ. crit. l. c. XII. p. 165. — P. 32. *Ejusd.* Ep. XXV. 1. Vat. Cod. lectio ἀνεδήσατο eo ducit, ut lectum fuiſſe exiſtimem:

ἡ πολύθριξ οὔλας ἐκερείσατο παρθένος Ἴσιος χαίτας.

V. 6. nominis φίλας, quod reſtituendum exiſtimabam, exempla vide ap. *Reiskium* in Not. ad Anth. p. 119. nr. 554. Pro φιλοστοργέω Vir Doct. in Ephem. Goth. ann. 1799. nr. 101. p. 868. legendum putabat παῖδ'

[redacted]

kii diſputantis contra *Slothouwerum*, hunc verſum tentantem in Tirocin. crit. p. 38. — P. 36. lin. 9. corrige ὄμματί τ' αὐτῶν pro ἐπαυτῶν. Sed audacior haec conjectura, quam cui fidem habeas. Num fuit:

εὖ μάλα πάντα
ἐν στέρνοις λέγῃ θυμὸν ἐρεινόμενον.

quod ad cod. lectionem proxime accedit. Sic autem hae voculae junguntur innumeris in locis. *Theocrit.* Eid. XXIV. 92. κόνιν πυρὸς εὖ μάλα πᾶσαν – ὑπὲρ ποταμοῖο φέρουσα. XXV. 19. αὖλις – φαίνεται εὖ μάλα πᾶσα.

P. 37. *Antipatri* Ep. XXVIII. 4. ἓν θύος tentari non debuit. Ut enim in praecedente verſu ἕνα poſitum eſt pro τινὰ, ſic etiam ἓν θύος pro θύος τι accipiendum. Vide *Bergler.* ad *Alciphr.* I. 3. p. 26. ed. *Wagn. Schweigh.* in Lex. Polyb. p. 184. et *Valcken.* in Ann. ad N. T. p. 347. — V. 6. Conf. *Themiſt.* Or. XIII. p. 171. ποιμένος μὲν τὸ σώζειν τὴν ποίμνην· βουκόλου δὲ τὸ ῥύσασθαι τὴν ἀγέλην· καὶ μὴ τοὺς μὲν λύκους ἀποσοβεῖν, αὐτὸν δὲ τῶν λύκων γίνεσθαι χαλεπώτερον, κόπτοντα καὶ διαφθείροντα αἰεὶ τὰ πιότερα τῶν προβάτων.

P. 38. lin. 10. corr. ὧδε pro ὦδε.

P. 41. *Antipatri* Ep. XXXIV. 1. minori mutatione legendum videtur:

σὺ δ' ἄστεσιν οἷά τ' ἐν ἄλλοις –

Ibid. lin. 6. a fine corr. *lilium.*

P. 46. *Antipatri* Ep. XLIII. 1. ſcribendum puto:

Ταντάλις ἅδε ποχ' ἅδε, ἃς ἑπτάκι τέκνα τεκοῦσα

pro ἑπτά. Hoc iis, qui aures hexametri numeris tritas habent, non improbatum iri ſpero. — Mox corrige

lin. 3. a fin. *crinibus ſparſis* pro *paſſis*, qui error *Huſchkii* animum advertit in Anal. crit. p. 81. ubi ἄδετον κόμαν comparat cum *caeſarie inſana* ap. *Statium* X. Theb. 598. et μαινομένῃ κόμῃ ap. *Dioscorid.* Ep. XI. Idem v. 1. praeclare emendavit:

τίκτε, γύναι, πρὸς Ὄλυμπον ἀναιδέα χεῖρ' ἀνέ-
τείνας,

pro χεῖρα τανύσασα, quod nimis diu tulerunt Anthologiam editores. Verſu 10. mecum conſentit, non tamen κάδει, ſed κήδει ſcribens, permultum inter utrumque intereſſe affirmans. Fateor, mihi ſemper lubricum fuiſſe viſum, de minutis hisce discriminibus ſtatuere, praeſertim in ejusmodi carminibus, quorum auctores ſibi in uſurpanda dialectorum ratione parum conſtare apparet. Recte vero idem monuit, πέτρος non mutandum eſſe, participio ſcilicet ad Νιόβα relato. Poſtremum hoc diſtichon ita vertit *Grotius*, ut ſuum acumen poëtae tribueret: *Infauſta praegnata die: nec meta laborum Mors tibi: nam fies, Tantali, morte ſilex.* In primo vſ. cum

Idem ex noſtro aſſumſit verſum Βαβυλῶνος ἐπίδρομον ἅρμασι τεῖχος Ep. CCXXV. p. 213. et iterum ἄλλος μὲν Βαβυλῶνος ἐπίδρομον ἅρμασι τεῖχος, Ἄλλος δ᾽ Αἰγύπτου δείματο πυραμίδας.

P. 59. *Antipatri* LXIII. 1. χελιδόνα corrigebat *Salmaſius* in not. ined. quod Vaticanae lectioni minime praeferendum. Cf. *Huſchke* in Anal. cr. p. 99. — V. 5. κινυρομένων. Liberos quaerens Calaſiris ap. *Heliodorum* L. II. 22. p. 132. ed. Bip. θρήνοις παραπέμπω τὸ πάθος, ὥσπερ, οἶμαι, τις ὄρνις, ὄφεως αὐτῆς τὴν καλιὰν πορθοῦντος, ἐν ὀφθαλμοῖς τε τὴν γονὴν θοινωμένου — τετρίγυια δὲ περιποτᾶται τὴν πολιορκίαν, εἰς ὦτα ἀνήμερα — ἀνήνυτον ἱκετηρίαν τὸν μητρῷον εἰσάγουσα θρῆνον. — V. 7. non recedendum erat in voce ἠλιτοεργὸς a *Suidae* interpretatione, quam reliquit etiam cl. *Schneider* in Lexico T. I. p. 629. *ſceleſtum* explicans. Aliter poſtea ſtatuit in notis ad *Orphei* Argon. 1365. p. 228. Senſus eſt: *Sic obiit, facinore, quod ſibi propoſuerat, non effecto.* unde nihil mutandum eſſe, ſponte apparet.

P. 62. *Antipatri* Ep. LXVII. 3. Orpheo tribuitur, quod ſomno perſonatus *Orpheus* tribuit in Argon. v. 1007. κοιμίσσας δ᾽ ὅγε φῦλα πανημερίων ἀνθρώπων, Καὶ ζαμενεῖς ἀνέμων πνοιὰς καὶ κύματα πόντου, Πηγάς τ᾽ ἀενάων ὑδάτων ποταμῶν τε ῥέεθρα. Paulo poſt in eadem ῥήσει v. 1013. depravata eſt deſcriptio potentiae, quam ſomnus in draconem exercuit:

κῶμα δ᾽ ἄφαρ κατέμαρψε πελώριον ὄσσε δράκοντος,
Ἰσοπαλὲς θανάτῳ, δολιχὴν δ᾽ ἀμφ᾽ αὐχένι δειρὴν
Θῆκε καρυβαρέων φολίσιν.

Liceat mihi, variis doctorum virorum conjecturis meam quoque addere. Scribendum puto:

V. 7. χὰν δὲ δόμων φυλακᾶς μ. τάγδε. in marg. Ap. Guy.

P. 86. *Antipatri* Ep. XCI. Guy. et Ruhnk. V. 3. τελεύτησε. Haec ante oculos habuiſſe videtu ap. *Pocock.* in Inſcr. ant. p. 46. laceris ejus veſtigiis intelligimus, pretamur:

καὶ Θάνεν ἀτρέστῳ μαρνά[μενοι
συμμα . . . . εμος ενθεμενος .
πατρίδι τὰν κλεινὰν ὤπασαν . .
ᾗ ῥ' ἐτύπωσε σᾶμα λέοντι . . .
οἱ μὲν γὰρ θηρῶν φέρτατοι

Poſtremum diſtichon parum felicite Actis Erud. an. 1753. p. 584.

P. 89. *Antipatri* Ep. XCIII. 2. go Ap. Guy. additis verbis: „ſed κτα. Ibid. ad v. 10. „Ἴων Κρ. ὀρθὸς οἰστ. i. e τοῦ ἐπιγράμματος τούτου ὀρθὸς ἐπιγραφή...

rum nuntium. Sed vide, an lateat dativus indicans eos, ad quos nuntius ille pertinuerit.

P. 93. *Antipatri* Ep. XCVII. 3. *ἐπίμενον.* Apogr. Ruhnk. et margo Ap. Guy. *ἐκεῖ* tentabat *Pauw*, in quod nos quoque incidimus. V. 4. In marg. Ap. Guy. haec leguntur: *ντέσσῃ χρώμενον ἐν π. τὸ τεσσὸς, τὸ τυτθὸς, μικρός.* *τεσὸς* cum ſimplici *σ* habet Scaliger e veteri poëmate ad Priapum.“

P. 94. lin. 22. corr. *emendationem* pro *interpretationem.* — *διωλένιος* emendabat *Salmaſius* hac explicatione addita: *τὴν δι' ὠλένων ἤγουν χειρῶν ἐχομένην, φερομένην.* — V. 8. *πάταγον* jam *Salmaſius* correxit, cum hac interpretatione: „non ſtrepitum, qui forium pulſatione fieri ſolet nuptiarum die, ſed horrendum illum, qui planctu in funere editur, *οὐ τὸν πάταγον τὸν γαμικὸν, ἀλλὰ τὸν ἐν τῷ πένθει γινόμενον κοπετόν.*“

P. 100. *Antipatri* Ep. CV. 3. *λινοῦ* corrigebat *Salmaſius* in not. inedit. quia in lemmate eſt *εἰς Ἀλκιμένην λινοθήραν.*

P. 110. *Demagetae* Ep. V. 5. Orphica et Bacchica myſteria pro iisdem habuerunt haud pauci. *Apollodor.* I. 2. 3. ubi vid. *Heyn. Diodor.* III. 64. p. 234. *Boettiger* in Muſeo Att. I. 2. p. 332. ſq. — V. 8 *θυμὸν ἔθελξε.* De Amore *Plato* in Conviv. p. 197. E. *ἡγεμὼν κάλλιστος καὶ ἄριστος, ᾧ δεῖ ἕπεσθαι πάντα ἄνδρα ἐφυμνοῦντα καλῶς, καλῆς ᾠδῆς μετέχοντα, ἣν ᾄδει θέλγων πάντων θεῶν τε καὶ ἀνθρώπων νόημα.*

P. 115. *Demagetae* Ep. XII. Non ſatis diſerte, quid ſentirem, expoſui, unde factum eſt, ut V. D. in Bibl. German. exiſtimaret, me negare, Praxitelis patriam in *Demagetae* Epigrammate indicari. At hoc equidem volui: In lemmate hoc Epigramma ad Praxitelem *ſtatuarium* refertur. Hoc ſi certum eſſet, ex hoc carmine intelligeretur, quod aliunde non conſtat, ſtatuarium illum *Andrium* fuiſſe. At dubia fides ejus, qui lemma

charta conficiebatur. Poſterior ἑρμηνεία hujus loci eſt. Aſſimilat enim Poſidippus ſemetipſum vel amicorum nonneminem Muſarum cicadae, cui ſupervenit Amor et inſidias ſtruit, quamobrem illud ἐν βύβλοις reſpondere debet τοῖς ἐπ' ἀκάνθαις, ſcilicet quae vepribus tunc inhaerebat cicada, prius inter byblum et papyri herbam vagari erat ſolita; altera ſignificatio propoſito et intentioni poëtae ſatisfacit, qui κατ' ἀλληγορίαν hic locutus eſt. Quae ſequuntur, ita emacules: ἀλλὰ θερίζει ψυχῇ, ἀνυγρῷ δ. μ. illa vero cum papyreta pervolaſſet antea, anima colligit alia atque alia, nec ad ignem amoris ejusque calorem ſenſum applicat, quo ſopor ei fuiſſet inductus, verum diverſiſſima repetit animo, increpans Deo iſti moleſto. «

P. 142. *Poſidippi* Ep. X. 1. φέρ' ἕκαστα, *ſingulis ſingula pocula*, legebat *Pauw*. V. 3. ἐμοῦ et ἑαυτοῦ eſt in marg. Ap. Guy. — V. 3. 4. Improbo nunc conjecturas ad h. l. expromtas. Recte *Valckenarius* ad *Theocrit*. X. p. 127. »ἐρᾶν τι vereor ut a Graecis veteribus dicatur.« Certe talia antiquis non temere obtrudi debent. τὸν δ'

P. 154. *Poſidippi* Ep. XVIII. Tanquam *Callimachi* hoc Epigramma edidit *Proſper. Petron.* in Notiz. Oltremont. T. II. P. II. p. 338.

P. 158. *Poſidippi* Ep. XXI. 3. Ζεφυρίτιδος ἄκρης corrigit *Valcken.* ad Callim. Eleg. p. 165.

P. 158. *Phaniae* Ep. I. In *Themide* haerebat etiam C. *de Pauw*, qui καὶ μέθυ legendum cenſebat; et v. 5. ἀλλ' εἴ τι σπινθῆρος etc. — P. 159. *Ejusdem* Ep. II. 1. *Lori* uſum in ſcholis confirmat vſ. Grammatici in capite Satyrae Horatianae L. I. X. *qui multum pueros loris et funibus udis Exhortatus*, etc. quem locum cl. *Lenzius* mihi indicavit. V. 3. *Purgold.* in Obſſ. crit. p. 284. emendabat: κέρκιν τ' εὔογμον φιλοκαμπέα. radium mathematicum, qui bene quaſi arat, ſulcos atque lineas findit in pulvere. φιλοκαμπὴς flexibilis atque lentus ad radium canna factum appoſite. *Heſych.* κερκίδας. δονακίδας. Idem Ep. III. 1. Σμίλαν Κεστάνδας metri cauſa ſcribendum cenſebat p. 284.

P. 169. *Phaniae* Ep. VI. Apparatum tonſtrinae explicuit cl. *Boettigerus* in libro multifaria eruditione referto, cui titulus *Sabina oder Morgenſcenen im Putzzimmer einer reichen Römerin.* p. 330. ſqq. ubi in noſtro Epigr. v. 2. πετάσου φάρεος ἐπιξυρίου de fruſto veteris pilei interpretatur, acuendis novaculis adhibito. Idem p. 334. loca de linteis ſive mantilibus priſcorum tonſorum collegit.

P. 172. *Phaniae* Ep. VIII. 5. αὖον γ' αὐγάσσεις με acute corrigit *Purgold.* Obſſ. crit. p. 284. quod de eſuriente accipiendum eſt, qui deſiderio enecatur. αὖος ὑπὸ λιμοῦ. *Alciphr.* L. III. 4. p. 282. Cf. *Valcken.* in Adoniaz. p. 292. C.

P. 174. *Chaeremonis* Ep. I. 1. Similiter ac nos hunc verſum tentavit *Salmaſius* in not. mſt. τοῖς Ἄργει καὶ Σπάρτῃ ἴσαι χέρες. i. e. τοῖς Ἀργείοις. ut hoſpes Zacyntho pro Zacynthius. — P. 175. *Ejusdem* Ep. II. 1. In

marg. Ap. Guy. Κλαύσατε Τιμοκλῆ', ὃς υ. Θ. δ. τ. Κάτθανεν α. γ. ἐκτεινυμένος. —— In *Ejusdem* Ep. III. 1. ſaltem legendum: Εὔβουλον τέκνωσεν. In marg. Ap. Guy. πάντα appictum.

P. 177. lin. 2. poſt *denotat* adde: Vid. *Petavius* ad *Themiſt*. Or. XXIII. p. 292. D.

Ibid. *Hippiae* Epigr. reperitur etiam ap. *Dominicum Gallum* in Annali della città di Meſſina T. I. L. II. p. 34. qui ea, quae *Gualterus* in Omiſſis addidit, non magis obſervavit, quam *Reynam* et *Murktor*. Denuo deſcriptum exhibuit Editor Collect. novae Inſcript. Sicular. p. 191.

Αὐρήλιος Εὐτύχης τοῖς κατοιχομένοις μνείας χάριν.

Κύζικος ἦν μία πᾶσι πατρίς, καὶ μοῖρα δὲ πάντας

ὠ . . συνηιθεους ωπ. ροδειτα μια . . . .

δημας ανε . . . .

perfuſa. Si vera eſt lectio v. 1. Κόζιμος, ſponte corruit *Brunckii* conjectura de Hippia carminis auctore.

P. 181. *Philoxeni* Ep. eſt in Anth. Grot. T. III. p. 432. qui v. 3. vertit: *Viginti ut praeſit ſtadiis*, eodem ſenſu, ni fallor, quo *Reiskius* h. l. accepit. Hujus explicationem unice probat cl. *Schaefer* ad *Longum* p. 329. ubi praepoſitionem ἀπὸ, ſpatium ſignificantem, illuſtrat.

P. 186. *Zeuxidis* elegos ſic reſarcire conatus eſt *Fiorillo* in Obſſ. in Athen. p. 93.

Δείξας νικάτω, πρότερον μηδ᾽ ἄλλο γενέσθαι
τέχνης τῆςδε. Δοκῶ δ᾽ οὐχὶ τὰ δεύτερ᾽ ἔχειν.

interpretatione non addita. A talibus manum abſtinere mihi quidem videtur prudentius. Idem in *Parrhaſii* Fragm. v. 1. ſic reſtituit: κἀγὼ ἄπιστα κλύουσι λέγω τάδε· Φημὶ γ. κ. Illum vero dixiſſe οὐκ ἄπιστα, ex *Athenaeo* apparet L. XIII. p 543. E et in *Ariſtide* etiam hujus lectionis ſunt veſtigia, τουτονὶ κἄπιστα. Quare mihi probabilius videtur, illum ſcripſiſſe: οὐχὶ ἄπιστα κλύουσι λέγω τ.

P. 188. *Arceſilai* Ep. II. 1. 2. excitavit *Ferdin. Stoſch.* in Antiqq. Thyatir. p. 48. ubi pro Καδαυάδη, cujus vocis idoneam explicationem non reperiebat, Καδανὰ δὴ legit. Κάδοι eſſe urbem Myſiae in finibus Lydiae et Phrygiae; hinc eſſe Καδηνὸς ſive Καδανός. Thyatiram autem ob Cadorum viciniam Cadanam dici, uti mons Σάρδαιος a viciniis Sardibus. Idem V. D. totum Epigr. profert p. 265. ſuſpicionem expromens hanc: Menodorum diem obiiſſe Athenis, quando cum Arceſilao ſtudiorum cauſa in illa urbe haereret; Eudamum vero, patrem ejus, monimentum ei poſuiſſe dici, quod miſſa pecunia illud ponendum curaſſet. — Latinae verſionis vitio in errorem inductus *Stoſchius* Menodorum pro

Eudami habuit filio, a quo illum amatum fuiſſe tradit *Diogenes.* Καδανάδη patronymicum videtur a nomine Καδάνης.

P. 190. In *Doriei* Epigr. v. 8. verba κατ' οὖν μοῦνος perperam de vitio ſuſpecta habui. Sic veteres, Ionas praeſertim, locutos eſſe, particula οὖν inter praepoſitionem et verbum poſita, docuit *Schaeferus* ad *Longum* p. 418. Cf. *Weſſel.* in Differt. Herod. p. 105. in not. ad Herod. p. 308.

P. 191. in *Archimeli* Ep. 10. *Aeſchyl.* VII. c. Th. 32. πληροῦτε θωρακεῖα κἀπὶ σέλμασι Πύργων στάθητε. — P. 192. lin. 8. corr. μελανῶν pro μελάνων.

P. 193. *Archimeli* Ep. II. 3. λείη. Sic plane *Gregor. Nazianz.* Ep. CXCII. in *Muratori* Anecd. p. 177. τὴν δὲ τραχεῖαν καὶ προσάντη μοι τρίβον Λαΐων τιθεὶς εὔπορόν τε σῷ λάτρει. De ultimo diſticho diſputavit *Huſchke* in Anal. cr. p. 157. qui grave ulcus in eo latere ſuſpicatus, nihil quidem tentat, ſed ſimilem *Propertii* locum indicat II. El. X. 21. *Ut caput in magnis*

ſinceritate. ἄκρα quidem doctiſſ. virorum obſervationes ſalvum praeſtant; at naevus in χαράξῃς haeret.

P. 195. *Ptolemaei* Ep. I. Anthol. Grot. T. III. p. 438; — P. 196. *Ejusd.* Ep. II. 3. *Juvat inter ſidera ipſa vagantem divitum pavimenta ridere, et totam cum auro ſuo terram.* *Seneca* Qu. Nat. l. 1. — Ibid. Ep. *Zenodoti* v. 2 σὺν πολιῷ σεμνὸς ἐπισκυνίῳ. An fuit ἐν π.? Vide cl. *Schaeferum* ad *Longum* p. 404. — V. 3. ἄρσενα λόγον. *Seneca* Conſ. ad Helv. c. 12, 3. *Zenoni, a quo coepit Stoicorum rigida et virilis ſapientia.* — V. 5. Lectio ἐν ap. *Suidam* anſam dedit cl. *Porſon* emendandi: εἰ δὲ πάτρα Φοίνιξ σύ, τίς ὁ φθόνος; οὐ καὶ ὁ Κ.

P. 198. *Artemonis* Ep. II. edidit *Klotzius* in Lectt. Venuſ. p. 190. quae nunc non ad manus ſunt. V. 1. φιλεῖν exhibet Ap. *Guy. Ruhnk. Pauw.* nulla lectionis diverſitate notata. V. 3. 4. editi ad mentem *Salmaſii*, quae praeterea et ἀντάων conjiciebat pro αἰταίων. C. *de Pauw* legendum cenſebat: δειμαίνω, καὶ γάρ μοι ἐνύπνιον ἦλθε φαρέτρῃ Ἀντιάων, [illegible] εἶχεν ἀλεκτρυόνας. *metuo, etenim mihi in ſomnio venit obviam cum pharetra, et alectruonas habuit redditurus ſecum.* Sic manifeſtam eſſe ominis infelicitatem; gallos gallinaceos enim eſſe inter munera a paediconibus pueris exhibita. Deinde αἰτιάων aptius eſſe cenſet: *jurgia nectens, objurgans, incuſans.* Pro ἀνὰ, quod eſt in Cod., ἄντα corrigit: cum vero nobis inimicus puer, aperte apum examen, urticam et ignem manu tetigimus. — In marg. Ap. Ruhnk. *Lege* ἀντὶ *vel* ἀλλὰ *vel* ἄρα. In contextu Ap. Guy. eſt ἀλλά.

P. 202. *Diodori Zonae* Ep. II. 1. Margo Ap. Guy. et R. ἐναυλακοκοιτίσιν. ὧραι αἱ τὸν σῖτον καὶ τοὺς καρποὺς πεπαίνουσαι ἐν τοῖς αὔλαξι κοιταζόμεναι. — V. 3. ἀλοιήτης ſive ἀλωρίτης corr. V. D. in Ap. Lennep.

P. 205. *Diodori Zonae* Ep. IV. 6. legendum:

[redacted]

καὶ εὐαγρεῖν τῷδε πέτασσον ὄρος.

atque hunc montem pande, in quo felicem venationem exerceat. τῷδε ad Teleſonem referendum. — P. 206. *Ejusd.* Ep. VI. ἢ θυμέων Ap. Guy. et R. ut eſt in Vat. C. cujus lectionem perperam indicavi. V. 7. ἰδὲ βλ. χ. margo Ap. Guy.

P. 209. *Diodori* Ep. IX. 4. *Huſcbke* in Anal. crit. p. 297. σὸν μόρον tuetur, *cadaver* ſignificare docens, ut θάνατος ap. *Crinagor.* Ep. XXXV. *mors* ap. *Propert.* L. II. El. XIII. 22. *Nec ſit in Attalico mors mea nixa toro.* ubi *N. Heinſius*, hanc dicendi rationem et ipſe ignorans, corrigere conatus eſt: *corpora nixa toro.* Deinde idem Vir acutiſſimus, cum ἀλίξαντον et εἰνάλιον non bene conveniat, legendum proponit: εἶδεν ἀλιξάντῳ σὸν μόρον αἰγιαλῷ.

P. 212. lin. 1. lege *Demo* pro *Demus.* — P. 214. *Philodemi* Ep. V. 1. ἰδὼν κλ. ſuperſcriptum in Ap. Guy. ubi etiam inter primum et ſecundum diſtichon aliquid deeſſe notatur. Contradicit *C. de Pauw*, qui Epigr. in

[redacted]

P. 220. *Ejusdem*. Ep. X. 1. ne dubites, quin φιλαίνιον ſincera ſit lectio. — P. 222. *Ejusd.* Ep. XII. 3. an fuit:

οἴμοι, καὶ τοῦτ' αὐτὸ κατὰ βραχύ.

i. e. βραχέως. *ſenſim, paulatim, lente* itaque et *aegre*. Opponitur κατὰ τάχος. Sic enim κατὰ circumſcriptionem facit adverbii. V. 3. 4. majori etiam mutatione aliquando reſtitutum iri ſuſpicor. Vitium fortaſſe eſt in θνήσκει, cui cum ἡμιθανὴς non convenit. Senſus eſſe potuit: τοῦτο i. e. partem virilem (cf. not. ad *Straton.* Ep. L. T. II. P. III. p. 95.) ſaepe jam ſemimortuam et fere exſtinctam ad metam pervenire. ad ἡμιθανὴς facit *Martial.* L. XI. Ep. XLVI. *Truditur et digitis pannucea mentula laſſis, Nec levat exſtinctum ſollicitata caput.*

P. 223. *Philodemi* Ep. XIV. 3. καταστίλβουσιν. *Propert.* III. El. 3. 46. *Sparſerit et nigras alba ſenecta comas.* — V. 6. ἀσβέστῳ τ. ε. κραδίᾳ tentat *Slotbower* in Tirocin. crit. p. 38. quod cur vulgatae praeferatur, cauſam idoneam non video. — P. 224. *Ejusd* Ep. XV. 3. τόξα θήγουσιν. Commode haec compoſuit cl. *Mitſcherlich.* cum Horatianis II. Od. VIII. 14. *ferus et Cupido Semper ardentes acuens ſagittas Cote cruenta.* — P. 224. *Ejusd.* Ep. XVI. 5. *Salmaſ.* in notis ined. ὁ γὰρ θρασὺς, ἠδ' ὅταν ἕλκῃ — hoc blanditur, ſed obſtat ἠδ'. An fuit:

ἀλλὰ τί μοι πλέον ἐστιν; ὁ γὰρ θρασὺς, ἄνδρ' ὅταν ἕλκῃ
πάντοσ' Ἔρως, ἀρχὴν οὐδ' ὄναρ οἶδε φόβον.

P. 226. *Philodemi* Ep. XVII. 5. Verſus exitum *Brunckius* ad *Salmaſii* mentem conſtituit, qui praeterea, quod Anthologiae ſoſpitatorem fugit, in ξανθῷ puellae nomen Ξανθὼ latere vidit. Hoc nec *Huſchkium* fugit,

[redacted]

virum acutiſſimum, qui in Anal. crit. p. 152. ſervata membranarum ſcriptura, legit:

> καὶ σύ, φίλη Ξανθώ, με . . . . . σὺ δ', ὦ φιλεράστρι' ἄκοιτις,
> ἤδη τῆς Παφίης ἴσθι τὰ λειπόμενα.

Apoſiopeſis, qua haec verba explicanda veniunt, et elegans eſt et nota. Vocem φιλεράστρια uſurpavit *M. Argentarius* in Ep. ab *Huſchkio* edito nr. XXVII. p. 247. φιλεράστρια Κύπρις, ut cl. editor emendavit pro φιλελάστρια. Ibidem ſe a lectione in Cod. notata: καὶ σὺ φίλει, Ξανθώ, με, non plane alienum profitetur. — V. 8. τῆς ἐτέων δεκάδος. Cf. not. ad *Lucillii* Ep. CXX. T. II. P. II. p. 511.

P. 231. *Philodemi* Ep. XXI. 1. Sic haec laudat *Suidas* in ῥαδινή· Ὦ ποδός, ὦ κνήμης, ὦ τοῦ ῥαδινοῖο τραχήλου. — V. 6. θύομαι legendum cenſebat *Salmaſius*, hanc ſe lectionem alibi adſtructurum promittens. *Visconti* in not. ad Iſcriz Triop. p. 68. tentabat: ὦ τῶν θύμα φωναρίων. *voculas, quibus pruriebat.* θυᾶν eſt *ſubare. He-*

[redacted]

> Οὐκ ἐθέλεις, ἄνθρωπε τοκογλύφος; ἐν μονοκλίνῳ
> Δεῖ σ' ἄβιον ναίειν, δύσμαρε, πετριδίῳ.

Ξανθάριον nomen eſt ὑποκοριστικὸν puellae, cujus verum nomen erat Ξανθώ. Sic *Philodemus* Ep. I. quam primo verſu vocaverat Δημώ, eandem verſu 5. appellat Δημάριον. Similiter a Τιμὼ fecit Τιμάριον *Meleager* Ep. LXV.

P. 249. lin. 5. a fin. leg. *paederaſtici* pro *praederaſtici*.

P. 250. *Archiae* Ep. I. 1. πόρθει τὸν οἴζυρον emendat V. D. in marg. Ap. Guy. et R.

P. 251. *Ejusd.* Ep. II. 2. vulgo ὧδε τόπον. — P. 254. *Archiae* Ep. IX. 1. Vat. Cod. lectionem οὐρέσιοι καὶ κατ. temere probabat *Salmaſ.* in not. mſt — *Ejusd.* Ep. X. 1. δηναιὰ debetur *Salmaſio*, qui id vocabulum per ἀρχαῖα, σαθρὰ, πολυχρόνια interpretatur. V. 5. ad τριτάνυστον marg. Ap. Guy. et R. „triplicem, ex tribus arundinibus ſibi invicem inſertis compoſitam." — P. 264. *Archiae* Ep. XXIV. 9. legendum Ἡρακλεῖ. Cf. Addenda ad *Ionis* Fr. II.

P. 268. *Archiae* Ep. XXX. 1. 2. *Heſiodi* Scutum v. 211. δοιοὶ ἀναφυσιόωντες ἀργύρεοι δελφῖνες ἐθοίνων ἔλλοπας ἰχθῦς· Τῶν ὕπο χάλκειοι τρέον ἰχθύες. — V. 2. V. D. in Ap. Lennep. ποιφύξεις corrigit. *Homer.* Ιλ. φ. 22. ὡς δ' ὑπὸ δελφῖνος μεγακήτεος ἰχθύες ἄλλοι Φεύγοντες, πιμπλᾶσι μυχοὺς λιμένος εὐόρμου, Δειδιότες. — V. 3. blanditur Vat. C. lectio πολυτρήτοιο μ. καλάμοιο, (cf. *Antipatr.* Ep. XXIX.) qua admiſſa tamen χορεύων ſtare nequit. An fuit δονεύων, attendens? — V. 5. 6. minima mutatione ſic emendandos et diſtinguendos ſuſpicor:

> ᾗ γὰρ ἴσον πρηῶνι Μαλείης, ὡς ἐκυκήθη
> κῦμα πνοαῖς, ἄνεμοί σ' ὦσαν ἐπὶ ψαμάθους.

Haec uncialibus ſcripta ΠΝΟΑΙΣ ΑΝΕΜΟΙΣ non multum diſtant a lectione Cod. ΠΟΛΥΨΑΜΜΟΥΣ. Recte autem

mihi ſcripſiſſe videor κῦμα ἐκυκήθη πνοαῖς. *Alciphr.* L. I. 10. p. 36. ἄνεμοι ὅσον οὔπω κυκήσειν τὸ πέλαγος ἐπαγγέλλονται. Cf. not. ad *Archilochi* Fr. XIV. T. I. P. I. p. 158. Poſſit etiam eodem ſenſu legi: — ὡς ἐκυκήθη κῦμα, πνοιῇ δ' ἀνέμου ὦσεν ε. ψ. quod etiam propius ad membranarum ductus accedit. — V. 7. 8. Margo Ap. Guy. „Hoc diſtichum ſpurium videtur."

P. 271. *Archiae* Ep. XXXIII. 1. Vat. C. θηρεῖν ἐλασθεὶς. Hoc probabat *Salmaſius* in not. mſt. θηρεῖν κύμασιν pro ἀγρίοις dictum putans. Mihi Planudea lectio vera videtur, cujus auctoritatem non evertit lemma Vat. C. Εἰς ναυηγὸν ἀνώνυμον· ἀλλὰ θαυμαστόν. — P. 272. *Archias* Ep. XXXIII. 8. Lectionem vulgatam λείῃ κέκλιμαι ἡσυχίῃ praeclare tuetur *Huſchke* in Anal. cr. p. 122. *Archias* quietem, fluctibus turbatam, ἡσυχίην dicit οὐ λείην, metaphora ſumta a mari pacato, quod λεῖον poëtae vocant. Ποταμοὺς λείους e *Pindaro* commemorat *Plutarchus* T. II. p. 1130. *Aeſchin.* Dial. III. 17. γαληνὸς — βίος, ἀκαλεύτῳ ἡσυχίᾳ εὐδιαζόμενος. Senſus eſt: *ne mortuus qui-*

Ap. Lennep. — V. 7. 8. ſuppoſititii videbantur Viro D. in marg. Ap. Ruhnk. et Guy.

P. 275. *Scythini Teii* Ep. I. 2. ἠλίθιος corrigit *Zeune* in Not. ad Anacr. p. 69. nec hujus nec aliarum in hoc carmine emendationum rationem reddens. Idem v. 6. καὶ τὸ βαλεῖν ἔγχος aut λαβεῖν ἔγχος. Nihil vidi ineptius. In prius tamen *Pauwius* quoque inciderat. V. 7. *Zeune* ἱερῶν μόνον. Hunc vſ. cum ſq. excitat *Pierſon* ad *Moerin* p. 407. qui ſibi obſcurum eſſe ait, quo ſenſu χειρομαχεῖν dictum ſit. Cf. *Agath.* Ep. III. 19. 20. *Martial.* L. X. 42. *pellice laeva Uteris, et Veneri ſervit amica manus.*

P. 278. *Aelii Galli* Ep. I. 1. pro πρὸς ἂν τάχος non λέχος legendum videtur, ſed potius:

πρὸν ἂν τέλος.

Lyde, quae tribus viris ad unum finem properantibus inſervit. Hoc omnino verum. Vir tamen doctiſſimus, *Chardon de la Rochette* dans le Magaſ. Encl. V. année, T. IV. nr. 15. p. 332. membranarum lectionem tuetur πρὸς ἂν τάχος, quod ſignificare exiſtimat *celeriter et ſimul, leſtement et en même tems.* Idem v. 2. emendationem probat, in quam *Leonardum* quoque *Philyram* incidiſſe monet. In v. 4. nullam mutationem admittit. Senſum enim eſſe: Si vous vous empreſſez de venir avec deux amis, ne craignez pas d'être éconduit; vous ſerez ſervis tous les trois à la fois. Iis autem, qui voluptatis finem peterent, omnino feſtinandi cauſam eſſe. — Ad v. 4. notatum in marg. Ap. Ruhnk. et Guy. ἐθέλων, σὺν δυσὶν ἧκε τάχος.

P. 280. *Myrini* Ep. II. 1. Margo Ap. G. et R. „an Σταφιδόλλιον. σταφὶς in Anth. pro vetula ſumitur." et ad ἐνδρόγυνον· „utriusque patientiae ſcortum." Ad v. 6. „τριττοδόχην. trium capacem." — P. 283. *Ejusdem* Ep. III. monere neglexi, in Vat. C. ultimum diſtichon de-

Philoſtrati locum, quem ex *Demoſthene* expreſſum eſſe, nunc demum memineram. Sic enim orator Philipp. II. T. I. p. 73. ed. R. *λέγοντας, ὡς ἐγὼ μὲν ὕδωρ πίνων εἰκότως δύςκολος καὶ δύςτροπός εἰμί τις ἄνθρωπος.* — *Ibid. Ejusd.* Ep. XLVI. *Salmaſius* in not. inedit. „In Vat. C. eſt lemma in Ἀντιγένην γελωτοποιόν, quisquis fuit, qui lemma illud appoſuit, valde γελοῖος fuit; γελῷος eſt Gelous ex urbe Gela Siciliae."

P. 331. *Antipatri* Ep. L. 3. *ἐλέφ. Oppian.* Halieut. II. 631. delphinos narrat morituros, relicto mari, ad litus accedere: Ἔνθα δ' ἀποπνείουσι καὶ ἐν χθονὶ μοῖραν ἕλοντο, Ὄφρα τις ἢ μερόπων ἱερὸν τρόχιν Ἐννοσιγαίου Κάμμορον αἰδέσσαιτο, χυτῇ δ' ἐπὶ θινὶ καλύψῃ, Μνησάμενος φιλότητος ἐνηέος, ἠδὲ καὶ αὐτὴ Βρασσομένη ψαμάθοισι δέμας κρύψειε θάλασσα.

P. 334. lin. 18. lege: *ſe amare ſignificans.*

P. 336. *Antipatri* Ep. LX. 4. *τύμβῳ ἐλευθερίῳ* male explicui. Vide quae notavi in Addendis ad *Dioscoridis* Ep. XXXV.

P. 337. *Antipatri* Ep. LXIII. Anthol. Grotii T. III.

dum eſſe vidit etiam V. D. in Act. Erud. ann. 1746. p. 320.

P. 339. *Antipatri* Ep. LXVI. Neſcio quomodo factum ſit, ut hujus Ep. varietatem ex Vat. C. non enotaverim. V. 1. habet Νικάνωρ π. μεμορμμένε. V. 4. φρεῦδα πάτρης. omiſſis voculis τε καί. *Salmaſius* φρεῦδ' ἄρα καὶ π. malebat.

P. 341. *Antipatri* Ep. LXVIII. 3. 4. *Brunckius* exhibuit, ut in Ap. Guyet. leguntur. Ceterum vitium hujus loci non eſt in τόνδε πρόσθεν, ſed potius in τὸ πρῶτον. Certam medicinam inveterati ulceris non reperio; ſed fac, ſcriptum fuiſſe:

> ἔρδοντε· τὸν δὲ πρόσθεν οὔτ' ἐν Ἰταλοῖς,
> οὔθ' Ἑλλάδι 'τάρασσον, οὔτ' ἐν Ἀσίδι,
> ὁ πάντα νικῶν Ἀΐδης ἀνέτρεψε.

et nihil difficultatis ſupererit. *Is, quem olim nec in Italicis ludis, nec in Graecis, nec in Aſiaticis concutere valebant, nunc a Plutone victus et proſtratus jacet.* Commoda ſic antitheſis in verbis ταράσσειν et ἀνατρέπειν, qualem etiam verbum σαλεύειν effeciſſet valde idoneam. Cf. *Lucillii* Ep. XV.

P. 342. *Antipatri* Ep. LXX. 2. ἐντύνουσι etiam *Pauw* inter plures alias conjecturas profert. Idem v. 3. ἀεροτάζουσα corrigit, et v. 8. ἐκπλαγέος λύσσης δαίμονος Εὐϊάδες.

P. 350. lin. 26. At *Scaliger* procul dubio ſcripſit: κατὰ τοῦ Ἀντιπάτρου, cum hoc Epigr. Epigrammati Antipatri oppoſitum eſſe indicare vellet.

P. 353. *Apollonidae* Ep. IV. τεῶ, et δοιοτόκῳ exhibet Ap. Guy. et R. *Jenſius* δυστέκνῳ ſcribebat, omnino male. Non felicius idem v. 4. προτέρως. πυριθαλπὶς v. 3. debetur *Salmaſio*. — P. 355. *Ejuſd.* Ep. V. Quae in hoc Ep. ap. *Brunckium* abhorrent a membr. lectione, e *Guyetano* Apogr. derivata ſunt.

P. 361. *Apollonidae* Ep. XIII. 2. ἐν inſerto carere poſſumus. καὶ ab hisce poëtis ante vocalem frequenter producitur. — P. 363. *Ejusd.* Ep. XV. 3. verius fortaſſe 'Ελπίδι φαειδῇ. Cum toto hoc carmine comparandus inprimis *Virgil.* III. Georg. 368. de hieme agens:

— — ſtant circumfuſa pruinis
Corpora magna boum; confertoque agmine cervi
Torpent mole nova, et ſummis vix cornibus extant.
Hos non inmiſſis canibus, non caſſibus ullis,
Puniceaeve agitant pavidos formidine pinnae,
Sed fruſtra oppoſitum trudentes pectore montem
Comminus obtruncant ferro, graviterque rudentes
Caedunt, et magno laeti clamore reportant.

P. 367. *Apollonidae* Ep. XIX. 5. Repudianda correctio, quam propoſui, quippe qua rhythmus turbatur. Μῆνις (ſic enim initiali majuscula ſcribendum) pro Diva quadam, Furiae ultrici haud diſſimili, habenda videtur.

que verbum γυλῶν de mari uſurpatum multis exemplis illuſtrat.

P. 381. *Crinagorae* Ep. VI. 6. ſic, ut ap. *Brunckium* legitur, emendatur in marg. Ap. R. et Guy. — Ibid. Ep. VII. 5. Marg. Ap. Guy. et R. „De ſalgamis et ſalſamentis agitur hic, quae ſitim provocant. Qui autem ὄγχναι, quae pyra ſylveſtria, inter ſalgama recenſeantur, non video. Voces hae depravatae videntur.“

P. 388. *Crinagorae* Ep. XI. 2. *Triſtanus* T. I. p. 138. verba κρανῆς τ. παρ' Ἰταλίης interpretatur de parte ſuperiore Italiae, quae Alpibus eſt ſuppoſita. Hinc Marcellum etiam contra Gallos ſtipendia feciſſe putat. Caeterum τέλεα, quod ſuſpectum erat *Brunckio*, reddendum eſt etiam *Paulo Silentiario* in Deſcr. S. Sophiae v. 12. ubi poëta urbem Conſtantinopolin exhortatur, ut Juſtinianum laudibus extollat, non quod imperium auxerit,

οὐχ ὅτι σὸν ζυγόδεσμον ἐφήρμοσεν ἔθνεσι γαίης,
οὐχ ὅτι σῶν ἐτάνυσσεν ὑπέρβια μέτρα θοώκων,
ΤΕΛΣΑ παρ' ἐσχατόωντα, παρ' ὠκεανίτιδας ἀκτάς.

Vulgo ἄλσεα legitur, quod ferri non poſſe, ex *Dufresnii* interpretatione ſponte apparet: „non quod jugum tuum populis omnibus impoſuit, aut quod immenſos ſolii tui fines ultra remotiora *nemora*, Oceanique litora longe dilatarit.“ At ἄλσα pro ἄλσεα ne graecum quidem.

P. 388. *Crinagorae* Ep. XII. 4. ἠΐθεοισιν a πρῶτον pendet. Hoc ferri poſſe negabat *Salmaſius* in marg. Ap. Guy. et Ruhnk. qui aliquid h. l. tentabat, quod tamen in iis Codd., quos oculis uſurpavi, et ipſum depravatum erat.

P. 391. *Crinagorae* Ep. XV. 1. *Plato* in Phaedro p. 295. ed. Bip. ἀκριβῶς ἕκαστα τῶν ὀνομάτων ἀπετετόρνευται. Vide cl. *Eichſtaedt* in Epiſt. ad Aſtium p. 187. — V. 5. *Salmaſ.* in not. ined. „fort. τῷ σοὶ καὶ νεαρόν. Hic

Marcellus forte fuit librarius, qui hoc Callimachi poëma exaraverat. " Rectius haec accepit *Triſtanus*. Comm. Hiſt. I. p. 138.

P. 394. *Crinagorae* Ep. XX. 3. καὶ γάζης. marg. Ap. Guy. et R.

P. 396. *Crinagorae* Ep. XXI. C. *de Pauw.* hoc Epigramma ſic reſtituendum eſſe cenſebat:

> Κῆν μυχὸν Ἑρκυναῖον, ἢ ἐς πύματον Σολόεντα
> ἔλθῃς, καὶ Λιβυκῶν κράσπεδον Ἑσπερίδων,
> Καῖσαρ ὁ πουλυσέβαστος· ἅμα κλέος εἶσιν ἐκείνῳ
> πάντῃ. Πυρήνης ὕδατα μαρτύρια,
> οἷσιν ἄρ' οὐδὲ περίξ δρυτόμοι ἀπεφαιδρύναντο
> λουτρὰ καὶ ἠπείρων ἔσσεται ἀμφοτέρων.

Putabat autem, haec in amicum ſcribi, cui libido fuerit, celeberrima orbis terrarum λουτρὰ viſendi. V. 1—4. ſic explicat: Sive intimos ſaltus Hercynii receſſus, ſive ultimam Ciliciam adeas, ſive crepidinem Libyae, ubique invenies τὸν Καίσαρα πουλυσέβαστον, cujus nomen re-

tem Othryadae aut Cynegiri aut alius antiqui nihil fuiſſe, ſi compareter cum hoc geſto militis Romani; quod ſane perquam veriſimile eſt; et vixit Crinagoras illis temporibus, quibus hoc forte facinus in Germania contigit. Quamvis paene diſſentire videantur membranae et ſuadere, ut de alio loco intelligatur, in quibus παρὰ χεύμασι Νείλου legitur, non Ῥήνου. Tamen ſuperſcriptum pro variante lectione ῥήνου, quod verius putamus. Haec, ut dicimus, veriſimilia ſunt, ſi quis diſtichon Crinagorae ad ſq. Epigr. pertinere putaverit. Aut igitur aliquid intercidit, aut quaedam omiſſa ſunt. Sed ſi reſtituamus veterem ſcripturam et in ſq. verſu legamus κάλει πολέμων, poterit locus uterque reſtitui et ſenſus non male procedere hoc modo: Ὀθρυάδην – κάλει πολέμων Ἄρεος α. ιτ. hoc ſenſu: Revoca mihi vel ex antiquiſſima memoria Othryaden illum et Cynegirum et omnia proeliorum aut bellorum fortia geſta; nil ſunt, ſi comparentur cum iſto facinore militis Romani.«

P. 402. *Crinagorae* Ep. XXVI. 3. An fuit:

ἐπεὶ τόδ' ἐφράσσατο πῖαρ.

P. 406. *Crinagorae* Ep. XXXII. 4. *Joſ. Scaliger* in Epiſt. ad Salmaſ. ann. 1608. nr. CCXLVIII. p. 536. (edit. anni 1627.) corrigit: χρίονται νεφροῖς πῖαρ ἄπιστον ὅσον. quod monuit Vir cl. *Chardon de la Rochette* Mag. Enc. V. an. T. II. nr. 5. p. 29. qui vertit: »Ils ſe frottent les reins d'une quantité incroyable de graiſſe, et trompent l'odorat fin de ces animaux.« — V. 6. Famoſae Ligurum malae artes. *Virgil.* Aen. I. 701. *Haud Ligurum extremus, dum fallere fata ſinebant.* et 715. *Vane Ligus, fruſtraque animis elate ſuperbis, Nequidquam patrias tentaſti lubricus artes.*

P. 408. *Crinagor.* Ep. XXXV. 5. » Corruptiſſimus et depravatiſſimus hic verſus, cui ab omni parte mederi

non poſſumus; monemus tamen, legendum eſſe παρ' ἀπροπτόν. non παρὰ τρόπον. Vox illa κατὰ πρ. vel, ut habent membranae, καταπρέμνοιο, quomodo ſit emendanda, ignoramus." *Salmaſius* in not. ined.

P. 409. *Crinagor*. Ep. XXXVI. 1. Dubitari nequit, de ſplendido monimento peſſimi hominis agi, poëtamque viatores monere, ne ſepulcri magnificentia corrupti bonum virum ſub eo habitare exiſtiment. — V. 4. ἡ λίθος candidum illud marmor, ἡ λυγδίνη πλάξ. Hoc ex v. 1. repetitum ſatis oſtendit, antitheſin eſſe inter ἡ λίθος et ζοφώδης νέκυς, quam olim deſiderabam. Nihil itaque deeſt.

P. 410. *Crinagorae* Ep. XXXVII. 3. Pro εὔεδμον *Salmaſius* in not. ined. εὔκοσμον tentabat. — P. 411. *Ejusd.* Ep. XXXVIII. 1. καὐτὴ δή ῥ' ἤχλ. Sic margo Ap. Guy. V. 2. ſenſus eſt procul dubio, Lunam ſe caligine et tenebris texiſſe, ut luctum, in Dea non ſatis decorum, celaret. — P. 412. *Ejusd.* Ep. XXXIX. ineptum et puerile judicabat *Guyetus*. — P. 414. *Ejusd.* Ep. XLI. edidit *Br.* ad *Salmaſii* mentem, qui et haec [redacted]

ANTHOLOGIA GRAECA.

TOM. XIII.

COMMENTARIUS.

VOLUMINIS TERTII PARS TERTIA.

Jam nomen, quo me, ante hos viginti annos, quum ad Anthologiam graecam edendam accessissem, publice obstrinxeram, dissolvi, si non ut debui, saltem ut potui. Unum erat initio, quod mihi in hac re haberem propositum, ut Analectorum Brunkii, cujus tum summa erat apud eruditos auctoritas, usum expeditiorem redderem, cum pluribus Indicibus additis, tum lectionis varietate diligenter conquisita, notis denique, quibus et rerum et verborum obscuritas, quantum ejus a me fieri posset, tolleretur. Nam haec omnia postulari intelligebam ab iis, qui Anthologiae thesauros non solum animi causa perlustrare, sed accuratius inspicere et examinare vellent. Mox textus etiam repetendi necessitas imponebatur, quum Analectorum exemplaribus divenditis, nulla omnino spes esset, fore, ut Brunkius illi operi iterum manus admoveret; in eo autem repetendo, quod

tota consilii a me concepti postulabat ratio, ita versatus sum, ut nihil mutarem, nisi ex Brunkii mente, quam ipse prodiderat cum in Lectionibus, tum in aliis, quae postea edidit, operibus. Sed de hac re et olim dixi in Praefatione primo Anthologiae nostrae volumini praefixa, et nuper *) ad novam a nobis susceptam Palatini Codicis editionem. Huic igitur textui, passim ad Brunkii mentem refecto, Indices addidi, ad Analectorum paginas accommodatos, (quae paginae hanc ipsam ob causam Lipsiensis editionis marginibus adscriptae leguntur) et in eum modum concinnatos, ut eorum ope unumquodque epigramma non in Analectis tantum, sed etiam in reliquis Anthologiae editionibus, quae quidem alicujus momenti sunt, facile reperiri queant. Adjecti sunt Indices nominum cum regionum et locorum, tum hominum et deorum; alii denique,

criticorum emendationibus meisque qualibuscunque conjecturis; alterum, ut sensum, qui cuique poëmatio inesset, explicarem. In priore illa parte fortunae favore factum est, ut aliquanto plus praestare possem, quam initio promiseram, Spallettiano praesertim Apographo principis eruditissimi et humanissimi liberalitate in bibliothecam publicam relato *). Ex illo enim apographo Codicis Palatini varietatem lectionis, quae maxime desiderabatur, primi dedimus; plurimorum omnis generis errorum fontes aperuimus; multa, quae vitiosa essent, et ipsi emendavimus, et aliis emendandi opportunitatem fecimus; fundamenta denique jecimus, quibus verior et emendatior Anthologiae editio superstrui posset. Nec in aliis nos fortunae faventis aura destituit. Quum enim in plurimis locis, ubi textus a Cod. Palatino abhorret, Brunkius tamen ad illius Codicis fidem provocet, multaque pro genuina membranarum lectione laudet, quae in Spallettiano quidem apographo aliter exhibentur, ita ut illa discrepantia praestantissimi apographi fidem et auctoritatem labefactare videretur, dubitationi, quae inde nascebatur, tollendae subvenit apparatus subsidiorum ille, quem Hieronymus de Bosch, vir, dum viveret, mihi amicissimus, multis a se sumtibus ad Anthologiam comparatum, mihi summa cum liberali-

---

*) Cf. Praef. ad Vol. VItum (Animadverss. T. I. P. I.) p. XIV. sqq. Prolegg. p. CL.

alias quasdam causas factum est, tum praecipue, ut ipsis poëtarum nominibus statim vetustiora a recentioribus discernerentur. Ut autem quaerendi imminueretur molestia, verborum indici subjeci indicem poëtarum, quo quisque loco et in Analectis et in editione Lipsiensi habetur, eundem, qui etiam quarto Volumini subjectus est, sed minus ille accuratus. Indicem graecitatis, tresque alios in Animadversiones, excipit duplex Collectio epigrammatum, quae Analectorum editor praetermiserat; prior complexa epigrammata ex Codice Palatino collecta; altera exhibens spicilegium epigrammatum, cum in scriptoribus vetustis, tum in marmoribus servatorum. In priore illa collectione non admodum multa sunt, quae novitatis gratiam habeant; plurimis a doctissimo *Huschkio*, aliis etiam ab aliis passim in lucem protractis. Paulo tamen am-

tur. Et in his quidem secutus sum ordinem Codicis Palatini; in altera autem collectione, quum alia quaevis disponendi ratio suis premeretur difficultatibus, illud amplexus sum, quod simplicissimum videbatur, ut ordinem elementarem in epigrammatum initiis sequerer. Ultimum denique locum in hoc volumine occupat Catalogus criticus poëtarum epigrammatariorum, qualem *Fabricius* dedit in Bibliothecae graecae Vol. IV. ed. *Harl.*, paulo tamen uberior illo, nec paucis in locis, quod comparantibus patebit, accuratior. Constitueram initio praemittere huic catalogo historiam criticam epigrammatis, a quibus initiis ortum, quibusque veluti gradibus a summa simplicitate ad illam copiam et ubertatem pervenerit, quam in Meleagro, Philodemo, Antipatris, Philippo, aliisque miramur; quae ejus genera essent, et quo quodque tempore quibusque auctoribus elaborari et florere coeperit. Plurima, quae ad hujus modi historiam requirebantur, in promtu habebam; sed quum ad rem ipsam venissem, saepius inde nescio quomodo avocatus, totum denique consilium ad commodiora tempora differre coepi. Neque enim talis historia in hoc opere necessario requirebatur; et opportuniore loco aliquando exhiberi poterit, praesertim quum hoc volumen jam in tantam amplitudinem excreverit, ut, rescissis iis, quae non plane necessaria essent, me emtoribus rem non ingratum esse facturum, facile intelligerem. Unum est, quod addam. In primis huius voluminis plagulis spissiores sunt errores

typographici, quam vellem, praesertim in accentibus rite ponendis; in progressu operis rarius peccatum est, fortasse quod typothetae manus meae ductibus paulatim adsuescebant. Hos errores, quos quidem observavimus, quique alicujus momenti essent, in fine voluminis notavimus; reliquos aequus lector facile emendabit. Scribebam a. d. XXII. Julii. an. CIↃ IↃCCCXIV.

Hoc Volumine continentur haec:

I. *Addenda et Emendanda ad Tomum IX. X. XI. XII.* p. 3—144. In his Emendandis, ante hos duos et quod excurrit annos typis exscribi coeptis, nunc nonnulla sunt, quae sublata aut mutata velim, ut p. 36. l. 8. ubi non erat, quod de hiatu timerem in verbis ἐμοὶ ἔτι; et p. 89. l. 11. ubi nunc scribendum videtur: πλουτοῦντες ἀεὶ πυκινοῖσι, συνόντες, οἷς . . ita ut jam nulla sit constructionis anacoluthia. P. 143. l. 3. dubites, an προστήκετε sic usurpari queat; usus postulare videtur, προστετήκατε. — P. 60. l. ult. nunc repudio. Παροίμιον pro παροιμία non videtur occurrere.

II. *Index Graecitatis.* 147—500.

III. *Index poëtarum et capitum Anthologiae* in Analectis et in editione Lipsiensi. p. 501—508.

IV. *Index verborum,* quae in Animadversionibus explicantur. p. 511—578.

V. *Index rerum,* quae in Animadversionibus illustrantur. p. 581—606.

diſtichon medicam manum adhuc expectat. ἔφθανε videtur revocandum ex Cod. Cf. ad *Lemid. Alex.* IV. p. 89.

P. 9. *Ep. VI.* V. I. Interpunctione juvandus eſt rhythmus:

οὗτος ὁ μηδέν, ὀλιτός, ὁ καὶ λάτρις, οὗτος, ὁρᾶτε·

Probabiliter autem *Scaliger* ἐρᾶται, ut homo egenus et nullius rei compos, alienae tamen animae, ejus quam deperibat, potens eſſe dicatur. Aliter accepit *Grotius: Pauper hic et ſervus nullosque homo natus ad uſus, Qualem, dic, animam poſſidet? alterius.*

P. 10. *l.* 12. lege ἔθηκαν. Ep. IX. 5. 6. ſic explicat *H. Stephanus* in Not. ad Ep. Scl. p. 302. „Navis, quae perit, non ſervat fidem victoribus, qui ſe ejus fidei commiſerunt ſeu crediderunt. Sed quomodo γαίῃ ἀπιστοτέρην? quia fruſtrando ſpem eorum, qui ipſam in terra fabricabantur ad navigationis uſum, fidem quodammodo datam fefellit." Argute *Grotius:*

Concita pix flammis oſtendit, quam neque terris
Tuta ſit, illa ſatis tuta putata mari.

Epigr. X. V. 5. ἔλαθεν μόνος. Conjecturam noſtram verſus rhythmus falſam eſſe arguit. Vera eſt Cod. V. lectio: omnes Iuſtitia aſſequitur; ſic et illum. Hoc bene ſic efferri potuit: *non ille ſolus Iuſtitiae ocu-* [redacted]

Βοῦρα κάθησ', Ἑλίκη τε κεκλυσμένα·

i. e. κάθηται. *Bura ſedes et tu, Helice, undis ſubmerſae.* καθῆσθαι de locis ſubſidentibus et demerſis paſſim obvium.

P. 15. *Ep. XV.* 3. ἠγνοίησεν ὁ δειλός. nihil mutandum. Senſus eſt: quum ad vos veniſſet miſer, vos non apes, ſed viperas expertus eſt. ἀγνοεῖν reperire aliquem diverſum ab eo quod expectaveras.

P. 16. *Ep. XVI.* κἂν θάνῃ. Indicativum non reſpuere particulam κἂν monuit *Bergler* ad *Alciphron.* L. III. 58. p. 419. eamque ſententiam roboravit *Schaefer* in Epim. Epiſt. Baſtii p. 26. et in Append. ad *Ariſt.* Plut. p. XXXVIII. — *Ep. XVII.* 6. reſtitue ex Cod. V. ἄχρι καὶ ἀΐδεω. Saepe enim ἀΐδεω quadriſyllabum apud Epigrammatarios. Cf. ad *Diodori* Ep. XVI.

P. 17. *Ep. XIX.* 3. νῦν δέμε. Scribendum vi detur proxime ad ductus membranarum:

νῦν δέ με καὶ παιδὸς φθονερῆς λίν' ἐνόσφισε μοίρης.

Joann. Barbuc. Ep. XI. παρ' ἐσχατίης λίνα μοίρης. *Theocrit.* Eid. 1. 139. τά γε μὰν λίνα πάντα λελοίπει Ἐκ Μοιρᾶν. — V. 5. quum τόδε in Codd. legatur et edd. non τόγε ſcribendum erat, ſed,

Περσεφόνη, σὺ δὲ πατρὸς ἐπὶ θρήνοισιν ἄκουσον.

Sic σὺ δὲ, σὲ δὲ, ſaepenumero infertur poſt vocativum. *Statyll. Flacc.* Ep. III. Φλάκκε, σὲ δ' ἀργύρεον χαλκεῦσι τείρουσι μέριμναι. *Aſclepiad.* Ep. XXV. λύχνε, σὺ δ' εἰ θεὸς εἶ. *Sophocl.* Aj. 1396. παῖ . . σὺ δὲ πατρὸς . . . θιγών.

P. 19. *Lollii Baſſi Ep. I.* 2. Scr. χὠ μελίθρους. *et notus ille cygnus.* Vide de hac vi articuli *Heindorf.* ad *Platon.* Charmid. §. 7. p. 62. — *Ep. II.* 5. for-

taſſe ad ductus membr. ſct. ζώει χᾶστι βλίπουσι καὶ ἀρτίπους.

P. 20. *lin.* 18. pro *Baſſi eſt* ſcr. *Eidem tribuitur in* . . Cur itaque *Baſſo* inſcribatur ap. *Brunkium*, ignoro equidem. — V. 3. Male *Br.* tentat εἴκω μέν. Saepe a ſingulari tranſitus fit ad pluralem, et contra. — V. 6. ἔφερεν. Vat. Pl. recte. V. 7. ἂν ὀκνῶν. Vat. V. 4. πινῶν ἐυθύς. Vat.

P. 22. *Ep. VI.* 4. ἔχειν Vat. V. 5. ἢ γάρ. Vat. cum *Huetio*. Noſtrae interpretationi verborum collocatio non favet. Melius accipias verba ἐν ὅπλοις pro ἐν πολέμῳ καὶ μάχαις, Roma armifera inter arma et pugnas originem cepit. — *Ep. V.* 1. νόστου. Fortaſſe νόστους. Quae olim in hoc diſticho tentavi, ea nunc prorſus repudio. V. 8. πᾶν δ' Ἑλλάς. noſtram conjecturam impugnans *H. de Boſch* T. IV. p. 313. tentat, σὴν δ' ἀπατάν . . . quod non melius, aut, σοὶ γὰρ πᾶσ' Ἑλλὰς ἔδωκε δίκην. Hoc ad ſenſum non male. *Hubert. van Eldick* p. 494. σοὶ χαρμὴν Ἑλλὰς ἔχευσε δάκρυ. *quas* [redacted]

pro οὐδὲ πάλι τὴν νηνεμίην. — Ep. VII. 4. καὶ στέρνοιο. Vat. recte. Praepoſitione facile caremus.

P. 25. *Ep. VIII.* 4. Fortaſſe ad ductum membr. ſcribendum:

ἄρεα καὶ Μῆδον καὶ Λακεδαιμονίας.

ſive etiam Μήδιον. Utrumque hoc vulgata elegantius. V. 5. *Br.* lectionem hiatus ſuſpectam reddit. Ad membr. lectionem — ἐπ' ἐμεῖο βοοστρύχου . , proxime accederet: ἐπ' ἐμεῖ' ὁλοβοστρύχου . . i. e. *ferae multo cum crine.* Caeterum falſo *Br.* θηρὸς in Vat. C. legi dixit; θῆρης ibi eſt, haud ſecus atque in Plan.

P. 26. *Ep. IX.* 2. ἐκμαστῶν. In Vat. C. ἡ μαστῶν. non ἐκ. — λευκὸν γάλα ſupplevit *C. de Pauw.*

P. 28. *Thall. Mileſii* Ep. 1. 2. ſcr. Ῥωμυλιδῶν monente *Lobeck* ad *Sophocl.* Ajac. p. 368. a nominativo Ῥωμυλίδης. — V. 4. *Mitſcherlich* ad *Horat.* L. IV. 5. 33. corrigit γηθόσυνοι. quod a Cod. oblatum amplecterer. Nunc γηθοσύνους non eſt quod repudiemus. Idem ἀθανάτοις in ἀθανάτῳ mutandum cenſet citra neceſſitatem.

P. 30. *Ep. III.* 3. χαὶ λιβάδες corr. *Schaefer* Meletem. p. 49. — V. 4. ἄγκειται reſtituendum. — *Ep. IV.* 6. τοὺς deſideratur ap. *Ienſium.* — *Ep. V.* 3. στεφάνων. *coronae* fortaſſe h. l. documentum laetitiae, qua juvenum illorum gloria patriam Miletum affecerat.

P. 31. *Ep. II. Gaetulici.* V. 3. ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ. *Lucian.* Ep. XXXVI. ἄλλον ἐπ' ἄλλῳ Σωρεύειν αἰεὶ πλοῦτον. Idem Epiſt. Saturn. T. IX. p. 42. οὐκ ἀνίεσαν ἄλλα ἐπ' ἄλλοις αἰτοῦντες. Alex. T. V. p. 93. ἔπεμπε δ' οὖν ἄλλους ἐπ' ἄλλοις. *Eurip.* Cycl. 423. ἐγὼ δ' ἐπεγχέων ἄλλην ἐπ' ἄλλῃ. — P. 31. lin. penult. Scr. Γαιτούλλου pro Γαιτουλλίκου. — *Ep. III.* 2. αἶψα, ex ΑΙΨΑ ortum. Sic ap. *Orpheum* Argon. V. 930. pro

... σ' ἀτίουσω.
repetitio vocabuli: λιτὰ
Aegypt. IX. γνωτῶν τρισ
Archias VII. τρίζυγες ἐκ
V. 10. δώσει non videtur
ceſſerit. Plura hujus ge
mus, quae addi poſſunt
Charit. p. 89. et *Matthiae*
393. Fortaſſe tamen μεν m
P. 34. *Ep. IV.* 5. π
lectio non temere repudiar
deorum beneficio, filium ſe
rum caede inquinare noluiſſe
tione et feris interficiendis ce
P. 35. *Ep. VII.* 1. Κρη
eſt Κρῆτα, quod *Plan.* dedit: C
culoſa. — V. 4. reſtituendum
Scr. δέμας.
P. 36. *Ep. IX.* 6. V. d.
terar. T. LXIV. p. 220. pro ἦλϑ
git: ἤλυϑεν εἰς ἄκα
H. de Boſch T. ...

P. 38. *Ep. II.* 3. revoca lectionem Vat. et Plan. ὁ χρόνος . . quam temere immutavit *Br.* — *Ep. II.* Scr. εἰ δέ με τὸν . . . Verba τί γένωμαι ὄρνεον; *quaenam ego avis fiam? cujusnam avis ſumam ſpeciem?* — P. 40. *Ep. IV.* φίλης eſt apud *Suidam.* Hac lectione hiatus tollitur, quem φίλη Vat. C. efficit.

P. 41. *l.* 16. lege *veluti muſco* pro *vetuli.*

P. 42. *Ep. VII.* 2. ἀδριακοῦ. *Lenzius* cogitabat de vino Iſſae, inſulae maris Adriatici, quod laudat *Athenae.* L. I. p. 28. E. Mihi etiamnum vera videtur interpretatio, quam in commentario dedi.

P. 43. *l.* 14. pro ἐνιαυτός. lege: ποίη. ὁ ἐνιαυτός. et στρούθειον pro στρούθιον. — l. 22. φιαρῷ. rectius μιαρῷ ſcrĭpſeris, ſi quid novandum ſit. Sed verum videtur νεαρῷ.

P. 45. *Ep. XI.* 1. θυγατέρες Μαιονίδεω. De Juliani Epiſtolis agens *Libanius* in Epitaph. T. I. p. 624. ed. *R.* παῖδας τούτους ἐκεῖνος ἀθανάτους κατέλειπεν, οὓς οὐκ ἂν ὁ 'χρόνος δύναιτο . . . ἐξαλεῖψαι. quae ducta videntur ex *Hyperidis* Epit. ap. *Stob.* Tit. CXXIII. p. 616. 12. ὅσοι μὲν γὰρ αὐτῶν ἄπαιδες τετελευτήκασιν, οἱ παρὰ τῶν 'Ελλήνων ἔπαινοι παῖδες αὐτῶν ἀθάνατοι ἔσονται. — P. 45. lin. 27. lege 'Εκτορίας pro 'Εκτορίαις. l. 30. poſt *vulgo* adde: *et Vat. C.*

P. 46. *Ep. XII.* 3. φωτῶν. Sic ut nos Φαττῶν correxit V. D. poſt *Callimache* Hymn. et Epigr. Londini. 1741. (quem *Bentlejum* eſſe ſuſpicor) ut didici ex not. *Boſchii* T. IV. p. 488. qui emendationem illam longe certiſſimam, et a *Wyttenbachio* et *Eldickio* probatam, impugnare conatus eſt p. 244. et 487. et 502.

P. 48. *Ep. XV.* In Cod. Lugdunenſi *Suidae*, quem *Gronovius* comparavit V. 1. legitur, καὶ χρυσὸς ὑπὸ χρόνον. V. 4. οἷς ζωῆς οἶμος ἐλαφροτάτη. quod monuit V. D. in Bibl. Lit. et Art. LXIV. p. 214.

P. 50. *Ep. XVI.* 6. *Sladus* in Ap. Pauw. corrigit: μέτρον ἔχω λιμένων. *C. de Pauw:* ἐξ αὐτῆς μέτρου ἔχω λιμένα. vel λιμένας. Unice probanda videtur correctio *Reiskii:*

εἰ ταύτης μέτρον ἔχω λιμένα.

An portum habeam ad illius urbis menſuram patentem. Fere ut ap *Phalar.* Ep. CII. p. 292. εἷς γὰρ ἀνὴρ ἐμοὶ τοιοῦτος ἁπάσης ἐστὶ Σικελίας μέτρον. ubi ſimilia dedit *Lennep.* — *Ep. XVII.* Conf. de clepſydris *Paciaud.* Monim. Peloponn. T. I. p. 58. qui hoc Ep. excitat.

P. 51. *Ep. XVII.* Illuſtratur hoc proverbio locutio veteribus uſurpata, ὁ ἑκάστου νοῦς θεός. de qua videndus *Gatacker* ad *Antonin.* XII. 26. — *P.* 52. *Ep. XX.* 7. ἔφα σοφός. ut *Theocrit.* Eid. XIV. 22. λύκον εἶδες, ἔπαιξέ τις, ὡς σοφὸς εἶδεν.

P. 54. *l.* 11. poſt *Aſcenſ.* adde: *ubi* ἱερανότης.

P. 55. *Ep. XXIV.* 5. εἰ ἀπὸ χέρσου. legendum videtur: εὖτ' ἀπὸ χ. *aureum profecto fuit humanum genus, quum homines procul de terra ſpectabant mare.*

[redacted]

ſive *πρίγκιπος* ſuburbana Conſtantinopoleos inſula, de qua videndus *Du Cange* Lex Gr. med. p. 1227. — lin. 28. corrige: *πολύ. Vat. C. πουλύ. Plan.*

P. 59. *Ep. XXX.* 3. *Br.* correctionem verſus rhythmus falſam eſſe arguit. *ὃ καὶ βοσίν, ὃς φάγε* .... verum videtur; quamvis *βοσὶν* pro *βουσὶν* alibi non videtur occurrere. — *Ep. XXXI.* 6. *ποταμῶν* Vat. C. quod reponendum.

P. 64. *Ep. XL.* 2. *τιναξαμένων.* Vat. C. V. 3. *αἷς* Ibid.

P. 65. *Ep. XLI.* 1. *νησαίοιο.* Idem vocabulum perperam legitur in *Theophyl.* Inſt. Reg. II. c. 19. *ἂν δὲ Φίλιππος νομισθῇ, στενοχωρεῖται τὰ βασίλεια νησαίοις ἵπποις καὶ Ἰταλοῖς.* vertunt: *equis inſularibus.* Corrige: *νυσαίοις.* Cf. *Rittersh.* ad *Oppian.* Cyneg. I. 310. et *Interpp. Heſychii* V. *νησαίας ἵππους.* T. II. p. 679. — V. 3. *οὐδ᾽ ὅτ᾽ ἔκνωσσε.* Sic perſpicue Cod. Vat. — P. 66. lin. 7. dele verba *cum Vat. Cod.* et lin. 13 poſt *dubio* adde: *cum Vat. Cod.* — V. 7. *ἔκλεισαν.* Similiter videtur erratum in *Artemidori* L. V. 25. p. 407. ed. *R.* *ἔδοξέ τις ἐρωμένην ἑαυτοῦ ὁρᾶν ἐν σταμνίῳ καιομένην.* Noviſſimus editor correxit *κειμένην.* Verius videtur: *κλειομένην.*

P. 67. *Ep. XLII.* 1. *ἔσχεν* Vat. C.

P. 68. *l.* 12. dele *recte.* Satis nunc conſtat, vanos fuiſſe, qui v. epagogicum, ubi poſitionem facit, ubique delendum cenſerent, caeſurae vim ſyllabae brevi producendae ſufficere exiſtimantes. Nec *Brunkius*, qui illi ſectae nomen dederat, ubique ſibi conſtabat. — *Ep. XLIV.* Tractavit *Huſchke* in Anal. cr. p. 120. qui comparat *Propert.* II. El. XXVI. 33. *Et tabula una duos poterit componere amantes, Prora cubile mihi, ſeu mihi puppis erit.* — V. 3. *ἤ τ᾽ ἐπὶ τούτῳ*, quod *H.* adoptavit. V. 5. ex eodem Codice:

καί κε ῥυκῶντ' εἴδοιμι. niſi fuit ἐσίδοιμι, quod compoſitum ſaepe occurrit pro ſimplici.

P. 70. *Ep. XLV.* 1. probat *Huſchke* in Anal. cr. p. 117. lectionem Cod. Voſſ. κοχλιδίων δύστηνον ἐρωδιὸν ἔχθρα κολάζει. Tum ſic pergit Vir doctiſſimus: „Quae ſit iſta κοχλιδίων ἔχθρα diſcimus ex *Aeliano* de H. An. X. 5. οἱ κοχλίαι ἴσασιν εἶναί σφιν πολεμίους τοὺς πέρδικας. καὶ τοὺς ἐρωδίους, καὶ αὐτοὺς ἀποδιδράσκουσιν· οὐδ' ἂν ἴδοις ἔνθα οὗτοι νέμονται, καὶ κοχλίας διέρποντας. V. 6. πεζοβατεῖν. recte edidit *Reiske*: *pedibus tranſire mare.* Idem V. 8. correxit: ἐκδήμων Κόλχους καὶ Βρῖον ὁ προδότης. et vertit: *ſcrite igitur malam avim, quae gravem rependit incolatus mercedem, vaſtandis Colchis et Brio, avim proditorem.* Nunquam fortaſſe magis a ſcopo aberravit *Reiskius*, quam in tractando hoc loco. Vera haud dubie eſt lectio Apographi Buberiani: ἐκ δηΐων *ab hoſtibus*, et Voſſiani, quod ſuppeditat κόχλους καὶ βρύον, adeoque legendum:

βάλλετε δὴ κακὸν ὄρνιν, ἐπεὶ βαρὺν ἤρατο μισθὸν

βίβασι τὴν στρατιάν· τὰ δὲ δὴ πλείω τῶν ἄλλων μαγίωρα διὰ τὴ γενήγη ἀπεσώλευα." Hactenus Vir eruditiſſimus. V. 3. τενηγίτιν. et V. 6. πεζοβατεῖν. notatum in marg. Apogr. Pauw. V. 4. *C. de P.* pro ἐθημολόγει ſuſpicabatur ἐρημολόγει.

P. 72. *Julii Diocl.* Ep. I. lin. 18. dele verba: *verba* . . . *accipienda ſunt.* ἀποκρινόμενος mihi videbar legere in Codice, quum rectiſſime ſcribatur ἀποκρινομένοις. V. 1. in quo haerebat *Corn. de P.* ſic accipiendus, ut χαῖρε bis ſumatur. — *Ep. II.* 1. pro οἶκος *Huſchke* Anal. crit. p. 132. correxit εὖχος, *rem votam et perſolutam*, ſive *promiſſam et redditam.* *Plato* Ep. VIII. τὸν Νυμφῶν θεράποντα . . . βάτραχον, Χαλκῷ μορφώσας τις ὁδοιπόρος εὖχος ἔθηκε. Idem V. D. unice probat V. 4. lectionem a *Suida* ſervatam θηροβόλει, unde apparet in V. 3tio, ſi non omnia, certe haec eſſe ſincera: δικτυβόλει τούτῳ δὲ . . . Nec quicquam obſtare exiſtimat Vir eruditiſſimus, quin librarius totum hexametrum, caſu omiſſum, ex alio exemplari fideliter transſcripſiſſe exiſtimetur. Nihil certe deſiderari in hac lectione:

δικτυβόλει τούτῳ δὲ παρ' ἠιόνων κροκάλῃσι·
θηροβόλει τούτῳ δ' ἄγκεσι θηροτόκοις.

Mihi tamen, ut verum fatear, nec τούτῳ δὲ repetitum, nec δὲ bis in tertia ſede collocatum placet.

P. 73. *l.* 13. poſt διηνήχοντο adde: Alia exempla clypeorum eidem uſui adhibitorum collegit *Caryophilus* de vet. clypeis p. 77. — Ep. IV. 2. *Huſchke* Anal. crit. p. 130. correxit: ὀγκωτὴν γαῖαν. *Statyll. Flacc.* Ep. X. ὀγκωτοῦ ὕπερθε τάφου. Similia collegi ad *Alex. Aetol.* fr. V. 33. (T. I. P. II. p. 243.) ἠρίον ὀγκώσει τὸ μεμορμένον. Senſum Epigrammatis huc redire exiſtimat Vir D. neque *levi arena* me adſpergite, neque *injecta terra* me in hoc litore humate. *Sophocl.* An-

tig. 255. ὁ μὲν γὰρ ἠφάνιστο, τυμβήρης μὲν οὔ, Λεπτὴ δ', ἄγος φεύγοντος ὥς, ἐπῆν κόνις. V. 3. 4. idem V. D. ſic conſtituit:

μαίνεται εἴς με θάλασσα, καὶ ἐν χέρσοισί με δειλὸν
εὑρίσκειν ῥαχίαις οἶδε καὶ εἰν αἴδῃ.

comparans *Callim.* ap. *Schol. Sophocl.* Oed. Colon. 249. οὕνεκεν οἰκτείρειν οἶδε μόνη πολίων. *Lucill.* Ep. CXIX. de vento: ἢ δρύας ἢ πλατάνους οἶδε χαμαὶ κατάγειν. Hunc uſum verbi οἶδα attigimus T. I. P. II. p. 264. Initio diſtichi mallem proxime ad lectionem V. Cod. μαίνεται δ' εἰς ἐμὲ . . .

μαίνετ' ἰδ' εἴς με θάλασσα.

V. 6. recte monuit *Huſchke* non opus eſſe, σταθερῇ mutetur in τραφερῇ. Ep. ἀδ. CDXXXIV. τὸ δ' ἄγριον ἐπλήμμυρε χεῦμα, καὶ ἐκ σταθερῶν ἥρπασεν ἠιόνων. *Oppian.* Cyneg. II. 412: γαῖα πέλει σταθερή . . . ἄστατος ἔπλετο πόντος. *Antiphil.* Ep. ined. Vat. C. p. 492. ἠπιον αὔρην πέμπε κατὰ σταθερῆς οἰχομένῃ γ' ὀθόνῃ. ubi

ὴης nomen diſerte addi minime opus erat. — *Ep. VII.* 4. κλαῖεν etiamnum depravatum eſſe puto. Scr. κλαίω. Cippus loquitur, Diodori verſibus inſcriptus, qui immaturam Athenaïdis mortem deplorant. Quare ipſe cippus ſe plorare ait. Sic omnia plana ſunt.

P. 81. *Ep. VIII.* 4. Pro Ῥουφῖνος ſcr. Ῥουφινὸς De ſyllaba antepenultima correpta non eſt quod dubites. Talia plurima in nominibus propriis ſibi permiſerunt veteres, etiam meliores Noſtro. Cf. haec Addend. ad T. II. P. III. p. 300. ad *Cyri* Ep. VI. — *Ep. IX.* 3. Vir Doctus in Magas. Enc. an. V. T. V. p. 23. legendum ſuſpicatur: Θῶμον Ἀσταχίην τε μ. ἤκαχες οἵ σε . . . κώκυον. quae nomina parentum Hipparchi eſſe putat; et prius quidem a θωμὸς derivandum exiſtimat, alterum ab ἄσταχυς. — V. 6. ἐπὶ βιότου. Vat. C.

P. 83. *Ep. XI.* Confer Ep. ἀδεσπ. DCXIX.

P. 85. *Ep. XIV.* 1. τῷδ' ἐπ' Vat. C.

P. 87. *Ep. Acerati.* 1. reſtitue Ὁμηρείῃσιν. lin. 13. corr. ἐν σοί. pro ἔν σοι. Tum adde *Euſtath.* Id. α. p. II. 41. Homerus Hectorem ῥίψας ὑπὸ τῷ Ἀχιλλεῖ, συγκατέλυσεν, ἐκείνῳ τὴν ποίησιν, οὐ μόνον ὅτι συναπεσβη τῷ Ἕκτορι καὶ ἡ τῶν πολεμικῶν ἔργων θερμότης κ. τ. λ.

P. 88. *Leonidae Alexandrini* Ep. I. 3. Haud abſimilis locus *Clementis Alex.* in Cohort. p. 31. 35. δράκων ὁ Ζεὺς οὐκέτι, οὐ κύκνος ἐστίν, οὐκ ἀετός, οὐκ ἄνθρωπος ἐρωτικός· οὐχ ἵπταται ὁ θεός, οὐ παιδεραστεῖ, οὐ φιλεῖ, οὐ βιάζεται, καίτοι πολλαὶ καὶ καλαὶ καὶ νῦν ἔτι γυναῖκες, καὶ Λήδας εὐπρεπέστεραι, καὶ Σεμέλης ὀκμαιότεραι· μειράκια δὲ ὡραιότερα τοῦ Φρυγίου βουκόλου. — *Ep. III.* 1. ἰχθῦν. corr. ἰχθύν.

P. 89. *Ep. VII.* 3. quum Vat. C. habeat τὸν γὰρ ἅπαις, apparet ſcribendum eſſe non καί, ſed

τοὶ γὰρ ἅπαις διέμεινε.

P. 91. *Ep. IX.* 3. βωμοὺς adſcriptum Apogr. Ruhnkeniano et aliis. Sic etiam *Jenſius* ſuſpicabatur, ſed in Corrigendis p. ult. βωμοῖς tuetur.

P. 92. *Ep. X.* 2. quantumvis ſit elegans *Ruhnkenii* emendatio, non tamen recedendum a lectione Vat. C. σωρὸν ἀκεστορίης.

P. 94. *l.* 5. *ab ultim.* corr. οὐ δὲ . . pro εἰ δὲ

P. 96. *Ep. XVI.* 3. revocanda membr. lectio: λήξει δ' οὐδ' αἰῶνι γόον. i. e. παύσει. ut ap. *Homer.* Iλ. V. 424. Ἰδομενεὺς δ' οὐ λῆγε μένος μέγα. Id. Iλ. Φ. 305. οὐδὲ Σκάμανδρος ἔληγε τὸ ὃν μένος.

P. 100. *Ep. XXVI.* 1. 2. In Apogr. *C. de Pauw* hoc diſtichon ſic diſtinguitur:

καὶ λόγον ἱστορίῃ κοσμούμενον ἠκρίβωσας
καὶ βίον, ἐν Φιλίῃ, Παῖπε, βεβαιότατε.

qua diſtinctione omnis emendandi neceſſitas praeciditur. Fruſtra *C. de Pauw* ἠκρίβωσα tentat.

P. 101. *l.* 15. poſt *Vat. Cod.* adde: *et Plan.*

alεretur. Comparavit *Huſchke* in Anal. cr. p. 170. *Terentium* in Eunuch. Act. V. fin. ubi Gnatho Thraſonem Phaedriae ridendum et comedendum tradit: *principio et habet quod det, et dat nemo largius. Fatuus eſt, inſulſus, largus, ſtertit noctesque et dies: neque tu iſtum metuas, ne amet mulier: pellas facile ubi velis.* Cf. *Interpp. Iuvenalis* I. Sat. 55. ſqq.

P. 117. *l.* 9. ſcr. *paraſitus.*

P. 118. *Antiphan.* Ep. I. a. Expreſſum ex hoc Epigr. Fabula inter Aeſopicas 117. XXIX. ed. *Furiae.* p. 15.

P. 120. *l. penult.* ſcr. λαθροπόδας.

P. 121. *Ep. III.* 4. De τρωκτής vide *Schneider.* in Lex. Gr. V. T. II. p. 544.

P. 123. *Ep. V.* 4. πρόκνηες. qui Callimacho propugnant, ejusque laudem a nonnullis imminutam defendere conantur. Cf. *Schweigh.* ad *Athenae* L. VI. c. 74. T. III. p. 532.

P. 124. *Ep. VI.* 5. ἴσχεν. Vat. C. quod temere damnavi. Inhaerebat tum falſa, a plurimis inculcata et temere probata doctrina de vi caeſurae et litera paragogica ante conſonantem non admittenda.

P. 124. *Ep. VIII.* 4. κάμπη. *Columella* de cultu hort. V. 324. animalcula recenſens plantis pernicioſa: *nec ſolum teneras audent erodere frondes Implicitus conchae limax, hirſutaque campe.* et v. 366. *volvitur ad terram diſtento corpore campe.* — V. 5. 6. nondum me poenitet conjecturae de h. l. prolatae. Sed propius etiam ad membr. ductus acceſſeris, ſcribens:

Ὁ φθόνος εἰς πολὺν ὄλβον ἀπέβλεπεν· ὃς δὲ τὰ μικρὰ
πορθεῖ, καὶ τοῦτον Κῆρα κάλει μεγάλην.

C. de Pauw ſuſpicabatur: καὶ οὗτος κῆρα ναίειν ἐθέλει pro θανάτῳ ὁμιλεῖν. mortem et orcum habitare, morte delectari, quae omnia perdit, et ſocia eſt τοῦ μικρὰ

πορθοῦντος. Tum idem ſcribit: καὶ οὗτος ξηρὰ ναίειν ἐθέλει. quod ipſi auctori venuſtum videtur. Mihi utraque conjectura vehementer videtur inepta.

P. 127. *Ep. IX.* 6. αἴφνης probare videtur *Hermann.* ad *Orpheum* p. 770. ἄφνω Vat. C. quod in ἄφνως mutandum eſſe, dubitare noli. *Apollon. Rhod.* L. IV. 580. αὐτίκα δ' ἄφνως ἴαχεν. — *Automedontis Cyz.* Ep. I. 3. εἷς αὐτῷ conjecit *C. de Pauw*, non male. — V. 4. εἷς ἔφερέν τι φαγεῖν corrigit *Schaefer* ad *Theocrit.* p. 217. — *Ep. II.* 4. vera lectio εἶναι καὶ . . . reperitur etiam in Apogr. Pauw.

P. 129. *Ep. III.* comparari meretur *Martialis* L. VI. Ep. LXXI.

Edere lascivos ad Baetica crusmata geſtus,
Et Gaditanis ludere docta modis,
Tendere quae tremulum Pelian, Hecubaeque maritum
Poſſet ad Hectoreos ſollicitare rogos etc.

V. 7. *C. de P.* membr. lectionem ἐπιθῆν tuetur.

rizon. ad Aelian. V. H. VI. 10. — *P.* 140. *Philippi Theſſalon.* Ep. II. 4. Vir doctus in Actis Erudit. an. 1753. p. 277. *Pierſoni* correctionem improbans, Cod. lectionem ſic explicat: poëta ſe amoris impetu ita perculſum eſſe dicit, tanquam ſi Jupiter cum omnibus ſuis fulminibus in ſe descendiſſet. —

P. 137. *Automedont. Ep. XI.* 3. Derivata videntur haec ex *Platonis* Protagora p. 338. A. συμβουλεύω . . . ἐφεῖναι καὶ χαλάσαι τὰς ἡνίας τοῖς λόγοις . . μήτ' αὖ Πρωταγόραν πάντα κάλων ἐντείναντα οὐρίᾳ ἐφέντα φεύγειν εἰς τὸ πέλαγος τῶν λόγων ἀποκρύψαντα γῆν, ἀλλὰ μέσον τι ἀμφοτέρους τεμεῖν. ubi vide *Heindorf.* T. IV. p. 562.

P. 142. *Ep. IV.* Non *unum* hoc exemplum carminis e continuis pentametris compoſiti. Aliud reperitur in *Heliodori* L. III. 2. p. 173. ed. Bip. et in Inſcriptione prope Maſſiliam reperta, quam edidit *Villoiſon* Mag. Enc. an. V. T. II. nr. 2.

P. 144. *l.* 8. ſcr. *quod per ſe* pro *quod ſe.* Sed minime probanda erat *Pauwii* conjectura, quae verſum hiatu onerat.

P. 146. *Ep. VII.* 1. Tolle comma poſt φηγοῦ; nam οἱ rectius jungitur cum κόψας, quam cum ἔθηκε. — lin. 5. ab ult. corr. αἰγοβάτην pro αἰγιβάτην.

P. 147. *Ep. VIII.* 6. ὀξεῖς ποδίστρας corrigit *Corn. de Pauw,* quod Brunkianae lectioni praeferendum. Sed verum videtur ὠκεῖς.

P. 148. *Ep. IX.* 1. *Grotius* in Mantiſſa IV. p. 423. vertit: *nendi labore loripes vivens anus.* et V. 5. 6. *quae montis Aetnae verticoſos incolunt Domos, fluenta rapida, Symaethi patris.* V. 7. idem ſic ut nos accipit: *Sic laeſa crura ſanitati priſtinae Reddit benignus laticis Aetnaei calor.*

P. 151. *lin.* 2. pro *c.* 37. lege c. 137.

P. 154. *lin.* 6. *ignarum* lege *ignavum*. Ep. XII. 4. εἰς ἅλα πτύσας. *ſpumam excitans* interpretatur *H. de Boſch* T. IV. p. 270.

P. 157. *lin.* 4. ſcr. T. I. p. 467. pro T. II. — Ep. XIV. 7. γυῖα πεπηρωθεὶς: fortaſſe legendum:

γυῖ' ἅτε πηρωθείς. . .

utpote membra debilitatus.

P. 160. *Ep. XVII.* Hoc carmen tractavit *Martorelli* de Theca calam. p. 209. qui diſtichon periiſſe ſuſpicatur, ſatis probabiliter. V. 1. pro πλευρῆς mallet γραμμῆς ex Ep. *Pauli Sil.* quod nos comparavimus. Nulla eſt emendandi neceſſitas. Nec magis neceſſaria eſt ejusdem conjectura V. 3. καὶ κενὸν ἄντυγα pro κενεῶν' ὑπάτην, quam lectionem *Suidas* tuetur auctoritas.

P. 161. *lin* 5. corrige T. II. p. 191. pro 343.

P. 162. *Ep. XIX.* 4. *Paul. Sil.* Ecph. S. Sophiae V. 182. ἄρτι μὲν ἀμβλυνθεῖσα γένυν μέσον ἄντυγος

[redacted]

P. 174. *Ep. XXXVIII.* Senſus eſt: Eutychides deum, ad cujus numen, judice, ut videtur, jubente, jurare debebat, furto abſtulit, dicens: te, quum jam non adſis, jurare nequeo. Et ſic ſe e jurandi neceſſitate expediviſſe videbatur. Grotius vertit: *Relligio jurare mihi cum diceret, auſert Quem jurare deum debuit Eutychides.*

P. 175. *Ep. XLI.* 2. τῶν Ἀρκάδ. Vat. C.

P. 177. *Ep. XLIII.* 1. γραμματικοῦ. Vat. C.

P. 180. *Ep. XLV.* 1. Vim tranſitivam verbi χορεῦσαι illuſtravit *Huſchke* in Anal. cr. p. 27.

P. 182. *l.* 1. poſt *apris* inſere *Diana.*

P. 183. *Ep. L.* Similem equi ſtatuam deſcripſit *Nicetas Choniatas* de ſtatuis igni traditis poſt C Polin captam, in *Fabricii* Bibl. Gr. T. VI. p. 415. ὁ δὲ ἵππος ἀνίστη τὸ οὖς, ὡς πρὸς σάλπιγγα, ὑψηλὸς τὸν αὐχένα, τὰς ὄψεις δριμὺς, καὶ τὸν ἐκ τοῦ θυμοῦ δρόμον φαίνων τοῖς ὀφθαλμοῖς, οἱ δὲ πόδες ἀνεφέροντο ἀέριοι, τὸ πολεμικὸν ἀναδεικνύντες σάλευμα.

P. 186. *Ep. LIV.* 6. interrogandi ſignum poſt αὐχεῖς tollendum, et poſt δύναται collocandum; quod monuit etiam *Schaeſer* ad *L. Bos* p. 356. — *Ep. LV.* 4. V. D. in Biblioth. Lipſienſi T. LXIV. p. 226. mallet: μὴ κλέπτειν κλέπτης καινὸν ἔδωκε νόμον. At vulgata eundem ſenſum efficit, et elegantius etiam, quum Mercurius non aperte furti inſimuletur. Idem V. D. ad *Ep. LVIII.* 1. Ἀδριακὸν κύτος de vaſe vinum Adriacum continente recte accipit. Vide ad *Antiphili* Ep. VII. Sic ap. *Horat.* I. Od. IX. 7. *Sabina diota.* L. III. 16. 33. *Laeſtrygonia amphora.* V. 4. autem vulgatam tuetur in hunc modum: καλύβην eſſe *pergulam*, *hypampelon*, viribus luxuriantibus inumbratam, ubi genio indulgebant ſaltando et potando. Cf. *Heyne* ad *Tibull.* L II. 1. 24. II. 5. 97. Ibi lagena fracta et a potatoribus projecta vitem quandam ſuſtinebat.

Haud aliter vites tenellae Calypſus antrum velantes repraeſentantur in Odyſſ. E. 68. ἡ δ' αὐτοῦ τετάνυστο περὶ σπείους γλαφυροῖο Ἡμερὶς ἡβώωσα. Cf. *Böttiger* im N. D. Merkur. 1800. 3. p. 197. ſq. — V. 5. ἀεί. Vat. C.

P. 189. *Ep. LX.* 2. εὔχλαινον. Vat. C. — V. 5. ἀσπὶς ἐμοί. Vat. C. recte.

P. 190. *Ep. LXII.* Adſcribam interpretationem *Grotii* ex Mantiſſa quarta p. 427.

Sicut equos domuit, domat et gens Theſſala tauros,
Et praeter nudas non habet arma manus.
Sed rapido saltu, velut alta evellitur arbor,
Sic jacere in frontem fortia vincla parat.
Atque agilem ſummo ſtringens in corpore dextra
Ingentem tali dejicit ante feram.

omne hoc taurorum domandorum artificium ad vivum depinxit *Heliodor.* L. X. 29, 30. T. II. p. 389. ed. Bip. quae deſcriptio huic Epigrammati lucem accendit.

χεις δὲ οἱονεὶ στεφάνην περιθεὶς, καὶ εἰς ἅμμα κατὰ τοῦ ταυρείου μετώπου τοὺς δακτύλους ἐπιπλέξας . . . . ἐκκρεμὴς ἐφέρετο. Caeterum de his ταυροκαθαψίοις conſulendus inprimis *Böttiger* im gothaiſchen Hofkalender an. 1798.

P. 194. *Ep LXIV.* ἄλλων κλινομένων. verum horum verborum ſenſum jam ante *Burmannum* explicuit *H. Stephanus* ad Ep. Sel. p. 301. —

P. 195 *lin.* 5. *ab ult.* pro *Vat. Cod.* lege *Plan.* — P. 196. Ep. LXVIII. 5. τοὺς ἐπὶ πάντους Vat. Cod. error in marg. emendatus. — Ep. LXIX 6. Senſus, quem res requirit, non fugiebat *H. Stephanum* ad Epigr. Sel. p. 297. ubi interpretatione fruſtra tentata, ſcribit haec: „Si verſus admitteret. ὅλον pro ἔλεον, faceret pro hac lectione verſus ultimus Ep. *Platonis*: τοὐλλιπὲς ἀλλήλοις εἰς ὅλον ἠράνισαν.“

P. 197. *lin. ult.* Tolle verba: *non opus eſt* . . . . *producatur.* Ep. LXX. 5. ἀπὸ Ἥρης. Hiatum *Hermannus* tollit ad Orpheum p. 770. ἀρὰ γ' ἀφ' Ἥρης.

P. 199. *Ep. LXXIII.* 5. νέας an mutandum ſit dubito. . V. 6. αὐτοκυβερνῆται. Vat. C. quod firmat conjecturam *Schneideri* in Lex. αὐτοκυβερνηταὶ legendum cenſentis. — P. 200. de fragmento *Alexidis* vide jam *Schweighauſerum* ad *Athen.* T. V. p. 354. quem tamen V. 4ti correctio fugit.

P. 201. *Ep. LXXIV.* 5. βαθυστήριγμα. Vat. C. unde ſcribendum videtur, uno accentu repoſito:

λᾶα, βαθὺ στήριγμα, κατεῤῥίζωσε πέλωρον.

P. 202. *Ep. LXXV.* 4. ad *Himerium* Ecl. XVIII. 3. p. 262. ubi ἐκκυηθῆναι occurrit, *Wernsdorfius* in noſtro Epigr. ἐκκεκύηκε lectum fuiſſe ſuſpicatur, a verbo κυκάω. Male. In marg. Apogr. Pauw ἐκκεχύηκε notatum; tanquam conj. *Guyeti*, ſive *Salmaſii* potius.

C. de P vulgatae patrocinatur, comparans *Eveni* Ep. XII. ἀνδρὸς ἄφαρ μηρῶν ἐξελόχευσα τύπους.

P. 203. *Ep. LXXVI.* 1. prava *Br.* lectio, qua metrum peſſumdatur, cedat lectioni Vat. C. — V. 8. δυνητάν. Vat. C. quod reſtituendum. Paſſim ἡ πέτρος occurrit. *Theodorid.* Ep. XVIII. πέτρος ἐγὼ τυτθὴ μὲν γυρή, καὶ ἄτριπτος ἐπιβλῆς. Τῆς Ἡρακλείτου δ' ἔνδον ἔχω κεφαλήν. Sic hi verſus ſcribendi et diſtinguendi. Ap. *Alcae. Meſſ.* XXI. ἁ παροδῖτις .... πέτρος. — P. 203. lin. 8. lege πυρηφάτον, et mox ὀδυνηφάτος et πυρηφάτος.

P. 204. *Ep. LXXVII.* 1. rectius ſuppleveris:

Ἰκαρίην ἔτι παῖς πλώων ἅλα...

H. de Boſch p. 311. καλὸς ſupplet. *H. van Eldick* in Addend. p. 493. τὸ πάρος fortaſſe ſervandum eſſe judicat. At haec verba, languida certe et jejuna, a Planude ad lacunam quodammodo implendam adjecta eſſe, non eſt quod dubites. — *Ep. LXXVIII.* 2. verbum ἠρμολόγησε *Schneiderus* in Lex. gr. ab ἑρμολογέω derivat, nec alteram tamen derivationem damnans.

P. 208. *Ep. LXXXIII.* 1. vocem χαλαζεπής attigit *Hermann* ad *Orpheum* v. 766. p. 147. — V. 6. τοξεύσας ἔπη. Ep. inedit. in Vat. C. p. 52. ὑψίπολις σοφίης .. τοξεύσει ἑκάτερθε πολύτροπα δήνεα τέχνης. — P. 209. lin. 6 ab ult. lege τέρπετ' pro τέρπει. — P. 210. l. 7 lege *ſciolus* pro *ſcriolus*.

[redacted]

Ep. 214. Ep. IV. 4. ἤλλακται. Cod. V. Similis eſt locus *Dion. Chryſ.* Or. LXXIV. T. II. p. 397. 15. καὶ γὰρ εἴ ποτε ἀπέχονται τοῦ κακῶς ποιεῖν δι᾽ ἥν ποτ᾽ αἰτίαν, ὥσπερ τὰ θηρία πολλάκις ἠρεμεῖ κοιμώμενα ἢ ἐμπεπλησμένα, τὴν μέντοι φύσιν οὐκ ἀποβέβληκε τὴν αὐτῶν, παραπλησίως δὴ καὶ ἐκεῖνοι χρόνον τινὰ οὐκ ἔβλαψαν, ἔπειτα συμβάσης καὶ τὸν τόκον φασὶ καὶ τὸ κεφάλαιον τῆς πονηρίας ἐκτίνουσιν.

P. 217. *lin.* 2. lege ὑπεικτὰν pro ὑπαικτάν. — lin. ult. poſt *h. l.* inſere *pro* σ ι δ η ρ ο ῦ ν. — P. 218. Ep. VII. 2. de ἐπωφελίη vide *Schaefer.* Meletem. p. 70. Vera videtur lectio *Br.* παρ᾽ ἀκταίης.

P. 222. *Ep.* X. 6. reſtituenda lectio membr. τήνδε καρηβαρίην. Eſt circumſcriptio βάκτρου καρηβαρέοντος, baculi cujus pars ſuperior craſſior et nodoſior. In ejusmodi locutionibus epitheton elegantius jungitur ei vocabulo, quod periphraſin facit.

P. 231. *Ep. III. Addaei.* 1. τετρυμένον jam emendavit *H. Stephanus* ad Ep. Sel. p. 303. — *P.* 232. *Ep. V.* 2. οἶκον ἔχων. De praedonibus Aegyptiis *Heliodor.* L. I. 5. p. 17. ὁ δὲ ἐπὶ τοῦ σκάφους βιοτεύει, πορθμεῖον τὸ αὐτὸ καὶ οἰκητήριον ἔχων. — P. 233. lin. ult. corrige: πλειούσης pro πλείοντος.

P. 234 *lin.* 3. *ab. ult.* lege φιλοπράγμονα.

P. 237. *Ep. VIII.* 5. 6. *Hermannus* ad *Orpheum* p. 770. corrigit: ἀλλὰ τὰ Βάκχου Ἤματα καὶ σκηνὰς ἐμβάδι πειθομένας. ubi τὰ ἤματα Βάκχου de *Dionyſiis* interpretatur. Nondum me poenitet conjecturae βήματα. At de ἐμβάδι vix eſt quod dubites. Cf. *Polluc.* IV. 115. VII. 91. Ap. *Lucian.* in Baccho 2. T III. p. 76. Bacchus cothurnatus incedit cum χρυσῇ ἐμβάδι. *Athenae.* L. V. p. 200. d. alius ὑπεδέδετο ἐμβάδας χρυσοβαφεῖς. Cf. *Reimar.* ad *Dio Caſſ.* T. II. p. 1032. et 1042.

P. 239. *Ep. IX.* 3. οἱ οὔπω et τὸ πρίν. Vat. C. οὐδέ τις αὐχεῖ. Ibid.

P. 242. *Ep. II Theaeteti.* 4. κεῖθι ἐν εὐθυμίῃ. ut ...us ſimul et metri tollatur vitium, *Hermann.* ad ...*pheum* p. 770. corrigit:

ἢ ῥ' ὅγε καὶ κεῖθι ζώει ἐν εὐρυθμίῃ.

P. 243. *Ep. IV.* 2. ἐκ νυκτῶν veriſſimum eſt. ...*heogn.* v. 452. ἀποῤῥήξασα δὲ δεσμὰ πολλάκις ἐκ νυκτῶν ἄλλον ἔχει λιμένα. — V. 3. ἀριθμόν. plerumque ar...ticulus additur. Exempla articuli omiſſi vide ap. *Schaefer.* ad *Dion. Hal.* de Comp. p. 160. — V. 4. ταύτης πυρκαιῆς, de domo ſupra interemtos accenſa. Sic *Valer. Flacc.* L. II. 235. in deſcriptione caedis Lemniorum virorum: *diras aliae ad faſtigia taedas Injiciunt adduntque* r o g o s. Si recte emendavi pro *domos*, qua lectione nihil frigidius. — V. 6. reſtitue ξυνὴ δ' ἣν κάλπις pro ἡ. Articulo facile carebimus.

P. 246. *Dionyſii Carm. I. II.* Hi duo Hymni unum fortaſſe carmen conſtituunt. Nam v. 1 — 9. qui Muſae invocationem continent, pro Exordio Hymni in Apollinem haberi poſſunt.

P. 252. *Ep. V. Dionyſii.* V. 2. ut hiatus in caeſura pentametri tollatur *Hermann.* ad *Orph.* p. 767. ſcribit:

ἢ τὰ ῥόδ', ἢ σαυτὴν ἠὲ συναμφότερα

... ordo ſententia-

Aelian. Epiſt. VII. τρύγα ἀπὸ ληνῶν. Sed tum junxerim νεοθλιβὲς πῶμα ἀπὸ ληνοῦ, quod etiam verborum collocatio ſuadet, non πλησαμένη κύλικα ἀπὸ ληνοῦ. Quod vero idem V. D. etiam κύκλῳ πιεῖν tuetur ex *Menandri* fr. ap. *Athen.* XI. p. 594. A. οὐδὲ μίαν Ἡ γραῦς ὅλως κύλικα παρῆκεν, ἀτὰρ πίνει τὴν κύκλῳ. et *Antiphan.* in *Caſauboni* Anim. L. XI. p. 781. δέπας μεστὸν, κύκλῳ χορεῦον — in eo fallitur. In lectione Codicis: πῶμα κύκλῳ πιεῖν latet, ni fallor,

πῶμα γλυκὺ κλοπέειν πλησαμένη κύλικα.

dulcem potum poculo impleto furto ablatura. Excidit prima ſyllaba vocabuli γλυκύ. — V. 5. 6. γραῦς δὲ παλαιὴ Ὡς ναῦς ὑποβρύχιος. Vat. C. fortaſſe ſic refingendus eſt, praeeuntibus *Paſſovio* et *Meinechio*:

γραῦς δὲ, παλαιὴ
ναῦς ἅθ᾽ ὑποβρύχιος, ζωρὸν ἔδυ πέλαγος.

V. 8. reſtitue σῆμα λάινον. *ſignum, monimentum* tumulo impoſuit vineis vicino. — P. 261. l. 15. pro ληνοῦ in Ep. *Dioscoridis* ληνῶν videtur ſcribendum. In Vat. C. ληνὸν legitur. *Ibid.* Ep. *Thymoclis* V. 1. ἱερὸς. Vat. C. V. 3. ὥρη Vat. C. — V. 4. ἀνθεασεῦ Vat. C.

P. 262. *Damoſtratus.* V. 1. νηϊάδες. Vat. C.

P. 263. *Diophanes.* 1. Verum videtur Φηλήτης. Vide T. III. P. II. p. 352. ubi corrige accentum ſcr. Φηλητῶν.

P. 264. *Ariſtodicus.* V. 1. ἦρα. Vat. Probabiliter *Reiskius* ἥρω, quod virum *praecellentem*, *inſignem* ſignificat: cf. *Siebelis* Disp. de Heroum gr. educatione. Budd. 1808. *Villoiſon* Mag. Enc. an. VII. T. II. 8. p. 477. ſqq. Intelliguntur trieterica Bacchi, quae ille ſancto furore correptus celebraverat. V. 2. enim lege cum membr. Εὐφρόνα λυσσατάν. Forma λυσσητὴς eſt in

Ep. ἀδ. 394. — P. 264. lin. 25. conjecturam noſtram ταινίαις merito repudiat *Baſt* in Epim. ad *Ariſtoph.* Plut. p. XXV.

P. 267. *Heracliti.* Ep. I. 6. οὐκ ἄμοιρος ex Vat. C. videtur revocandum. *Heſych.* ἄμοιρος. ἀμέτοχος. — V. 8. ὃν δ' ἀπάγω. nec hoc verum, nec *Brunkii* τὸν δ' ἀπ. poſt praecedens δισσὰ et τὸ μὲν ferri nequit. Scribendum:

ἓν δ' ἀπάγω μνημόσυνον πόσιος.

P. 267. *Ep. II.* 6. non apparet, cur κουφὴν λίθακα repudiaverit Br. *Paul. Sil.* Ep. LII. καὶ λίθακα τρητὴν σπόγγῳ εἰδομένην.

P. 268. *Statyll. Flacc. II.* 1. σῦον in λεῖον mutandum cenſebat *Zeune* ad Anacr. p. 69. Idem V. 4. πυκινῶς δ' ἐξέφυγόν τε ταχύ. tentat. Utrumque infeliciter, et ita, ut eum nihil in hoc Ep. intellexiſſe appareat. — V. 5. οὐκ ἐπί σοι θύω. *Corn. de Pauw.*

P. 269. *lin.* 6. *ab ult.* lege: *quae se non cernere malit.*

P. 278. *Marci Argentarii* Ep. I. 1. κακόσχολε. Sine notione *morae* de diabolo *Gregor. Nazianz.* Carm. XXI. Opp. T. II. p. 94. D. οὐ λήξεις λοχόων με κακόσχολε. — V. 3. ſcr. videtur, ne litera quidem mutata,

οὔ σε περισφίγγει λεπτὸς στολιδώμασι πέπλος.

tenuis haec veſtis te non velat; quamvis veſtita tecta tamen non es.

P. 280. *lin.* 11. poſt *transpoſitis* inſere *Reiske.*

P. 281. *Ep. VII.* 3. ἰαῖς Vat. C. non ἴοις. V. 5. πάγτα, Ald. tres et aſc. — Ep. VIII. 2. ᾤχετ' ἀποπτάμενον. Sic *Homer.* Ιλ. β. 70. de ſomnio: ὡς ὁ μὲν εἰπὼν Ὤιχετ' ἀποπτάμενος. quod cum aliis nonnullis ad h. l. comparavit *Huſchke* in An. cr. p. 77. qui v. 6. in noſtra conjectura non acquieſcens, legendum propoſuit: ἀλλ' ἥξεις βωμὸν ὃν ὠμοσάμην. *ibis ad aram.* aſſentiente *H. van Eldick* ap. *de Boſch.* T. IV. p. 495. αἱμάξεις emendaverat *Ruhnkenius*, quod ob copulae defectum minus probabat *de Boſch* l. c. p. 329. Hoc ſaltem incommodo noſtra conjectura αἱμάξας non laborat.

P. 283 *lin.* 6. lege περιλάμπει pro πυριλάμπει. — Ep. X. 5. ἐπὶ πέμψω. Cod. V. V. 6. ἀργυρέους κάλυκας. Ibid. Caeterum revocata lectione ζητήσομεν, una litera mutata ſcribendum videtur:

ἀλλ' ἔμπης αὐτὴν ζητήσομεν· ἢ ῥ' ἐπιπέμψω
Κύπριδος ἰχνευτὰς ἀργυρέους σκύλακας.

P. 284. *Ep. XIII.* 1. ἐφίλουν μέγα. *vehementer amabam.* De oſculis ne cogites, contextus vetat. — Ep. XIV. 1. Membr. lectioni inhaerens *Huſchke* Anal. cr. p. 161. legendum exiſtimat μύρον ὄσδεις, comparans *Propertii.* II. El. XXIX. 15. *Quae quum Sidoniae nocturna ligamina mitrae Solverit, atque oculos moverit illa graves. Afflabunt tibi non Arabum de gramine odores, Sed quos ipſe ſuis fecit Amor manibus.*

P 288. *Ep.* *XVII.* 3. ἔγωγε Vat. C. — v. 4. τἄμπαλι Codicis reſtituendum. Cf. anim. T. III. P. II. p. 371. ſq. — lin. 17. pro *V. C.* lege *Plan.* — *P.* 289. *Ep.* *XIX.* 5. pone comma poſt ἦδε, dele poſt Ζήνων. — lin. 25. corr. ὦ Λατοῦ pro ὦ Λατῴα monente *Graefio* ad *Meleagr.* p. 150. ſq.

P. 293. *Ep.* *XXIV.* 1. Certe εὐόρμων lectioni νήσων, quam *Pierſonus* propoſuit, melius convenit, quam vulgatae νηῶν. Cf. loca ab *H. de Boſch* congeſta T. IV. p. 317 et *Hermann* ad *Orph.* p. 241.

P. 294. *Ep.* *XXVI.* 1. ἠλεῖα. Vat. C. 3. εἰν εἰ. Vat. C. recte. — *Ep.* *XXVII.* Gemmam hujus argumenti exhibet *Beger.* Theſ. Brand. p. 184. —

P. 296. *lin.* 4. lege. p. 259. pro 279.

P. 296. *Ep.* *XXX.* 3. ex lectione Vat. C. καὶ ἐν apparet legendum eſſe:

πᾶν τ' ἐμαράνθη . . .

V. 5. Vitium hujus hexametri monſtrat non ſolum πάλαι ſenſu caſſum, ſed etiam brevis ſyllaba in caeſura producta: εἶπε τάδε Μίνωι πάλαι. Hoc *J. Scaliger* in not. mſt. tollere conatur ταδὶ ſcribens: quod minime admittendum. Utrumque vitium tolles legendo:

εἶπε τάδ', ὦ Μινοῖ, πῆλαι φέρε κάλπιν ἐλαφρήν . .

o Minos, inquit, quatiendam affer levem urnam i. e. ſententiam ocyus ede. κάλπις de urna quaeſitoris ac-

[redacted]

mate et de tabula picta, quae ei locum videtur feciſſe, disputantur. — V. 4. φίλτρα καὶ εἶν. vera videtur *Planudis* emendatio. Quare quae P. 300. l. 8. ſcripſi, ea nunc prorſus repudio. Ib. l. 3. ab ult im. pro βακχεύει ſcr. ἀτάλλει. i. e σκιρτᾷ. Il. XIII. 27. ἄταλλε δὲ κήτε' ὑπ' αὐτῷ. *Apollon.* Lex. ἴσαινε καὶ ἐσκίρτα. *Heſych.* ἀτάλλει . . . σκιρτᾷ. χαίρει. ubi vide *Alberti* p. 595. 11.

P. 301. *l.* 6. lege κομῶν pro κωμῶν.

P. 304. *Satyrii Thyill.* Ep. II. 2. *Lennepii* Πανὸς, quamvis per ſe minime abſurdum, ne probes vetat metri lex. Vulgata bene habet.

P. 305. *Satyrii IV.* 3. καὶ τὰς ὠκυβόλους. Fortaſſe:

καὶ τάσδ' ὠκυβόλους . . . .

V. 6. Poſt φρένα interrogandi nota ponenda. Vide *Schaefer* ad *L. Bos* p. 438.

P. 306. *l.* 9. adde ταῦτ' ante ὄμμι. — Ep. V. 8. ὁ λιμενορμ. Sic articulum ante λ producit *Leonidas Tar.* Ep. LVII. ἐπιτέλλομαι ὁ λιμενίτας. *Simonid.* LXII. τοῖον γὰρ Ξενοκλῆς ὁ Λίνδιος (ſic eſt in Vat. C.) *Anyti* Ep. X. ὄμμα κατὰ λασίαν. Apud Epicos exempla ſunt frequentiſſima.

P. 307. *Ep. VII.* 4. κύλικα. Magis probo κύλικας, cum ob Codd. auctoritatem, tum quod hic pluralis numeri uſus exquiſitiſſimus eſt.

P. 309. *Tullii Gemini* Ep. I. 3. δεῖσε γὰρ οἱ φρήν. *Herm.* ad *Orpheum* p. 785. δεῖσε δέ οἱ φρήν. Non perſuadet V. D. omnia loca, in quibus γὰρ et μὲν ante οἱ corripiuntur, depravatas eſſe. Videntur poëtae in his voculis a vulgari uſu receſſiſſe.

P. 311. *lin.* 8. *ab ult.* ante *Idem* inſere: *Bonadae* Anthol. p. 92.

P. 313. *l.* 1. *Ep. V.* 1. Scr. Κεκροπίδῃσι. — Ep. VI. 1. reſtituenda lectio vulgata et diſtinctio, quae ſic

accipienda: ἡ βάσις ἢ πεπίδηται τὸ βοΐδιον κατέχει αὐτὸ ὥστε μή τις ἀγέλην ἀπέρχεσθαι.

P. 317. *l.* 1. ſcr. γνησίῳ pro γνησίω. — Ib. *Ep. Apollinarii* l. 1. ὄνῳ ἐπεχεύμενος. notandus hiatus, cujus tollendi rationem ſatis facilem non video. Nec opus eſt. *Alcae. Meſſ.* Ep. VII. 1. Ἡρώων τὸν ἀοιδὸν Ἴῳ ἐνί. et ὀλβίστη νήσων πόντῳ Ἴος. Ep. ἀδ. CCLXV. Εἰρομένῳ ἀμφ' ὠγυγίων ἡρώων. *Plato* Ep. XXII. εὐρυχόρῳ ἐν πατρίδι. et alia hujusmodi.

P. 318. *Ep. II.* 1. με om. Vat. C. Eſt ambiguitas in verbis κακῶς λέγων, quae et *maledicere alicui* ſignificant, et *male* id eſt *imperite loqui.*

P. 321. *lin.* 12. lege *quum riſeris* pro *ſi riſeris.*

P. 323. *Hadriani Caeſaris Ep. I.* 3. lectionem λίτα (λῖτα) metro adverſantem expreſſit *Grotius*: *Uri grande bovis cornu quod bracteâ levit Aurea, praeterea ſtragula picta duo.* Aut ſtatuendum eſt igitur, *Hadrianum* metri leges violaſſe, quod mireris in Caeſare eruditiſſimo; aut circumſpicienda emendatio lenior eâ, quam *Br.* ex *Boivini* conjectura in textu poſuit. Jam ad lectionem Codicis: ἄνθετο δοιὰ λίτα, nihil eſt, quod propius accedat, quam

ἄνθετο δοιὰ δέπα . . .

duo pocula; quod etiam conſpirat cum *Suida*, qui inter munera, Jovi Caſio a Trajano oblata etiam κρατῆ-

[redacted]

ἐπ' ἰξύας, ἰξνόθεν δὲ Ἵππων ἡμιβρότων. ut haec probabiliter emendavit *Schneiderus.*

P. 330. (*Pinyti Ep.*) lin. 14. in *Libanii* loco veriſſime emendavit *Schaeferus* (in not. *Hermanni* ad Vigerium p. 809. nr. 368.) ἀντ' ἔργον.

P. 331. *l.* 3. poſt ἀντίτυπον adde: *Macedon.* Ep. VII. κιχλίζεις, χρεμέτισμα γάμου προκέλευθον ἱεῖσα. — lin. 7. καὶ βραχύ. Scr. κἂν βραχύ. ut eſt in membr. — *Oneſt.* Ep. I. 4. ἐς Κύπριδος θαλάμους. non tam certum eſt, verba transponenda eſſe, quum Epigrammatarii debilem illam poſitionem ſaepe neglexerint. Ut in hac ipſa voce *Dioscorid.* Ep. I. τὸν Κύπριδος δόλιχον. *Rufinus* Ep. XVII. κάλλος ἔχεις Κύπριδος. *Simonid.* Ep. LXIII. σοὶ Κύπρι, τὰς ζώνας. *Noſſis* Ep. I. τινὰ δ' ἁ Κύπρις οὐκ ἐφίλησεν.

P. 332. (*Oneſtis Ep. II.*) lin. 19. *ſed comoediae. Dramatis Satyrici* potius cenſet *Hermann.* ad *Ariſtotel.* Art. Poet. p. 104. Huc retuleris *Dioscorid.* Ep. XXIX. ἐκισσοφόρησε γὰρ ὡνὴρ Ἄξια Φλιασίων καὶ μὰ χοροὺς Σατύρων. *Phlius* enim eſt in agro Sicyonio. — V. 2. Scr. ἐν σοί. — P. 333. lin. 14. δὴ γάρ. nihil mutandum videtur. *Antipater Sidon.* Ep. XCIX. ὀρθέ σε νὺξ ἐκ νυκτὸς ἐδέξατο· δὴ γὰρ ἄνακτας τοίους οὐκ αἴδας, Ζεὺς δ' ἐς Ὄλυμπον ἄγει. *Homer.* Od. a. 194. νῦν δ' ἦλθον· δὴ γάρ μιν ἔφαντ' ἐπιδήμιον εἶναι. *Apollon. Rhod.* L. I. 611. 727. 804. 969. — V. 4. χ' ὁ μεθύων ἀστὸν ἐσωφρόνισεν. Malles fortaſſe

χὠ μεθύων νῆστιν ἐσωφρόνισεν.

i. e. τὸν νήφοντα. *Antiphan. Ep. III.* οὗτος ἐμοὶ τέθνηκε πάλαι· νῆστιν δὲ παρέρπων Κεκρόν. Sic haec fortaſſe ſcribenda. Plerumque tamen νῆστις ad abſtinentiam a *cibis* refertur, et magis *jejunum*, quam *ſobrium et ſiccum* ſignificat.

P. 334. *Oneſt. Ep. III.* Bene monuit V. D. in . Lipſienſi LXIV. p. 227. nullam eſſe in hoc Epigr. paratiomem; ſed v. 3. verba οὕτω (Vat. οὕτως) καὶ pravata videri. Ipſe ſuſpicatur πρῶτα μὲν σοφίης .. tro repugnante. Num fuit:

οὕτως καὶ σοφίης πόνος ἄρθιος . . .

rofecto et poëticae artis ſtudium laboris plenum eſt, rdua enim via ad id, quod in ea ſummum eſt, pervenitur; ſed ſi cacumen attigeris etc. Saepe οὕτως et ὄντως permutantur.

P. 335. (*Oneſt. Ep. IV.* 3.) l. 12. Fruſtra dubitabam, an veteres Pirenen a Pegaſo natam dixiſſent. *Statius* Theb. IV. 60. *Cenchreaeque manus, vatum qua conſcius amnis Gorgoneo percuſſus equo.* Conf. Sylv. II. 7. 2. *Dio Chryſ.* Or. XXXVI. T. II. p. 95. 27. Πήγασον φασὶν ἀνεῖναι κρήνην ἐν Κορίνθῳ χαράξαντα τῇ ὁπλῇ.

P. 336. (*Oneſt. Ep. V.*) lin. 13. Vat. C. nihil discrepat a vulgata: ὃς δέκ' ἀνάγκῃ . . . quae revocanda lectio, ſubaudito γένηται. — V. 3. γαίῃ. Steph. γαίῃ. ed. Flor. Ald. 1. 2. 3. recte pro εἰς γαίην, quam vim dativi paſſim illuſtravimus. Vide Animadv. T. III. 2. p. 210. Verba προχέειν γαίῃ de *vomitu* accipit *Brodaeus*, non repugnante *Dorvillio* ad *Char* p. 585. ſ. ... ſe ingrato, abhorret appoſitum ... verior.

P. 340. (*Ep. Serapionis*) Vir D. in Bibl. Lipſienſi prius diſtichon viatori, alterum defuncto tribuit. Quod parum probabile. Omnia ſunt ejusdem perſonae. Fortaſſe viator exiſtimandus eſt inventum cranium in loco conſpicuo poſuiſſe, ubi praetereuntes de rerum humanarum viciſſitudine moneat.

P. 346. *Meſomed.* Hymnn. v. 12. κάτω temere inſertum cenſebat *Wunderlich.* *Fiorillo* in Not. ad *Herodis* Inſcr. p. 119. duplicem propoſuit emendationem: ζυγὰ χειρὶ κρατοῦσα. aut νεύεις δ' ὑπὸ κόλπον ἀεὶ κάτω Ζυγὸν μετὰ χεῖρα κρατοῦσα.

P. 350. *Calliſter. Ep. II.* 1. Pro Φαρμάκοισι, quod eſt in Vat. Cod. Φαρμακίοισι legendum videtur.

P. 351. *Ibid. Ep. III.* 1. Ἀμαλθείας κέρας. Fons hujus luſus eſt in loco Comici ap. Plutarch. T. II. p. 27. C. εἰ μὲν ἐπὶ τῇ δωροδοκίᾳ καὶ πλεονεξίᾳ χαίρει, τὸν κωμῳδούμενον ὑπερβάλλει μαστροπείᾳ Πολίαγρον·

Εὐδαίμων Πολίαγρος οὐράνιον αἶγα πλουτοφόρον τρέφων.

V. 2. Ἀμαλθαίας et ἁ γυνά. Vat. Cod.

P. 357. *Erycii Ep. VI.* 4. *Grotius* vertit:

Atque aliquod quaerit turgida vena cavum.

quod minime ſatisfacit. Fortaſſe vitium non ſolum ineſt in πόροις, ſed etiam in θυμόν. Certe ſi ſcripſeris: θεσμὸν ἅπαντα παρείς. *ſupra omnem modum et morem*, ſenſum habebis idoneum. Tamen verius quid aliquando inventum iri ſpero.

P. 358. *Erycii Ep. VII.* 1. πάννυχος. Hoc fortaſſe praeferendum lectioni Brunkianae. Idem πάννυχος et παννύχιος. *Eurip.* Alc. 453. παννύχου σελάνας. *Paul. Sil. XIII.* Θεανὼ εἶχον ὑπὲρ λέκτρων πάννυχον ἢ μετέρων.

P. 360. *Eryci. IX.* 3. σηπεδόνι. Vat. C. — V. 5. ἐτμάθη δ' ἀπὸ τῆς στ. Si ſenſus eſt, quem conjectando

reſtituere conatus ſum, propius acceſſeris ad vulgatam ſcripturam corrigendo:

ἐτμήθη δὲ τὸ πρὶν στιβαρὸν γόνυ.

Mire *H. de Boſch* in Notis p. 191. ὑπὸ γῆς ſuſpicatur: *diſſectum eſt ſub terra validum genu*; cum ſupra terram uno pede, ex olea procera facto, incedo." Hoc mihi quidem ab *Erycii* elegantia vehementer abhorrere videtur. In Addend. p. 482. commemoratur conjectura *Wyttenbachii* v. ct. ἀπό τευ (ἀπὸ τεῦ) *de te amputatum eſt*; in quod jam *Scaliger* inciderat; et *Huberti van Eldick*, Critici elegantiſſimi, ἐτμήθη δίπoδος στ. γόνυ. At vereor, ut copula carere poſſimus.

P. 362. *Erycii Ep. XI.* 8. κλοιῷ ad ſupplicii genus reſpicitur illud, quo Cleonem afficiendum cenſet *Ariſtoph.* Nub. 587. ἢν Κλέωνα τὸν λάρον δώρων ἑλόντες καὶ κλοπῆς, Εἶτα φιμώσητε τούτου τῷ ξύλῳ τὸν αὐχένα. Lyſiſtr. 683. ἀλλὰ τούτων χρῆν ἁπασῶν ἐς τετρημένον ξύλον ἐγκαθαρμόσαι τὸν αὐχένα. Vide *Berglerum*. — *Ibid.*

[redacted]

P. 370. *lin. ult.*: *vix dubitari poteſt ex* etc. corrige: *vix dubitare nos patitur verſus Callimachi ſupra commemoratus* . . . P. 372. l. 21. poſt *Plato Comicus* adde: ſive potius *Philoxenus* (Cf. *Schweighäuſer* T. I. p. 66.) Vocabuli ἐπιήρατος exempla congeſſit *Fiorillo* p. 50. quibus adde *Theon. Alex.* Ep. I. ἡ πάρος ἀντικάλων ἐπιήρατος ἀσπὶς ἀκόντων.

P. 375. *lin.* 18. poſt γλαυκῷ adde τῆς. — l. 22. adde: *Vide* Geſsner. ad Claudian. p. 627. Euripid. Iphig. Taur. 1101. γλαυκᾶς θαλλὸν ἱερὸν ἐλαίας. — P. 376. V. 15. ἐπὶ οἱ. hujus lectionis nobiscum ſuscepit patrocinium *Hermann.* ad *Orpheum* p. 782. contra ἐπεὶ οἱ, quod metricae rationi adverſa ur. — *P.* 380. V. 30. In lectione *Viscontii* καὶ γὰρ Ἀθηναίη τε Ἐριχθόνιον . . . quam vir clariſſimus eruit ex evanidis Marmoris veſtigiis, displicet hiatus, quem ſuſtulit *Hermann.* ad *Orpheum* p. 738. corrigens: Ἀθηναίη οἱ Ἐριχθ. Referendum pronomen ad νηῷ.

P. 384. *Inſcriptio Marcelli.* V. 3. recte *Brunkius* ἀμφὶ edidit, quamvis idem ap. *Apollon. Rh.* L. II. 811. δαῖτ' ἄμφι πανήμεροι ἑψιόωντο exhibeat. Sed ἀμφὶ ut τρίχρονον anaſtrophen non patitur. *Apollon.* de Synt. IV. 2. *Herm.* de emend. rat. gr. p. 105. — P. 385. l. 6. in fr. *Callimachi* fragmento nunc magis probo correctionem *Iſaaci Voſſii* λιτὸν ἕδος. — V. 2. θυοσκόοι verum cenſet *Hermann.* ad *Orpheum* p. 738. — P. 388. lin. ult. adde: *ad quae verba Graevius hunc locum comparavit in Lect. Heſiod. c. V. p.* 529. — P. 389. l. 5. lege *Quanto* pro *Quantu.* — P. 398. V. 46. σῆμα μὲν οἱ. Hanc lectionem, qua metrum peſſumdatur, *Hermannus* ad *Orphe.* p. 782. in σῆμα δέ οἱ mutandam exiſtimat. — V. 58. χοροστασίῃσιν ἀνάσσειν. Similiter Darius regnum apud inferos exercere dicitur ap. *Aeſch.* Perſ. 688. ὅμως δ' ἐκείνοις ἐνδυναστεύσας ἐγὼ Ἥκω.

P. 405. *Antiochi Ep. II.* v. 2. ἀμφοτέρων Vat. C. quod reponendum. — *Ib. lin. penult. Epigoni* Ep. I. 4. non opus eſt σταφυλὴν alio quam vulgo, ſenſu accipi. Vitis loquitur: Juvenis floribus eram induta; tum uvas habebam ſucculentas; nunc rugoſas gero; nam non homines ſolum prae ſenectute rugoſi fiunt, ſed uvae quoque hunc ſenectutis indicem habent. — Ib. II. 2. ἐμοὶ ἔτι. hiatus efficit, ut hunc verſum nondum ſatis perſanatum cenſeam.

P. 407. *Heliodori* ſive potius *Diodori* Epigr. V. 1. 2. minima mutatione reſtitui poſſunt. In Vat. C. legitur: εἴδεται ὄσσων Ἀμφοτέρων . . . Scribe:

μή σύ γε, μηδ' εἴ τοι πολὺ φέρτερος εἴδετ' ἀπ' ὄσσων
ἀμφοτέρων κλεινοῦ, κοῦρε, Μεγιστοκλέους . . .

licet ille tibi optimae videatur indolis. ἀπ' ὄσσων. ut *Eurip.* Med. 216. οἶδα γὰρ πολλοὺς βροτῶν σεμνοὺς γεγῶτας τοὺς μὲν ὀμμάτων ἄπο. *Theogn.* 63. ἀλλὰ δοκεῖ μὲν πᾶσιν ἀπὸ γλώσσης φίλος εἶναι. Dio Chr. T. I. p. 221.

[redacted]

P. 412. *Luciani Ep. VI.* 1. τὸ δὲ γῆρας. nunquam adducar, ut credam, *Lucianum* in hac praeſertim ſede rhythmum tam turpiter fregiſſe, ut trochaeum poneret pro ſpondeo aut dactylo. Scribendum videtur:

τὴν κεφαλὴν βάπτεις, τὸ δὲ γήραος οὔποτε βάψεις.

notiſſima periphraſi, quam illuſtravit *Markl. ad Lyſ.* p. 563. *Dorvill. ad Char.* p. 92. *Wernsdorf* ad *Himer.* p. 191. *Schaefer.* Meletem. p. 32. *Heindorf* ad Plat. T. II. p. 324. — Ep. *Antiphili*, quod ad h. l. ex membr. protulimus, eodem fere tempore edidit *Huſchke* in An. cr. p. 225. qui in γελοῖα non videtur haeſiſſe.

P. 413. *l.* 10. In fragmento *Eubuli* multo quam nos rectius noviſſimus editor dedit:

κεχριμέναι, κἂν ἐξίητε τοῦ θέρους,
ἀπὸ τῶν μὲν ὀφθαλμῶν ὑδροῤῥόαι δύο
ῥέουσι μέλανος . . . . . .

P. 418. *Luciani Ep. IX.* 6. Falſam eſſe *Brunkii* lectionem, apparet ex imperfecto ἔκλεπτε, perperam poſito: ἔκλεψε dicendum erat. Iam quum hoc tempus reponendum eſſe, parum ſit probabile, ſponte intelligitur, haec verba πιννυτὸν ἤδη ἔκλεπτε νόον ſecundariam enuntiationem efficere, et legendum eſſe:

εὖτε δ' ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδεν χιονώδεα βόλβαν
στρυφνήν, ἣ πιννυτὸν ἤδη ἔκλεπτε νόον,
ἤτησεν παρὰ προσδοκίαν . . .

ἣ facile omitti potuit, ob praecedens v. Cf. *Anim. in Athen.* p. 100. Nec aliter legendum cenſebat vir acutiſſimus, *Herm.* ad *Orpheum* p. 768. qui tamen praeterea ἤδη mutat in δή οἱ . . . ne ſcilicet brevis ſyllaba in pentametri caeſura eſſet. At ab hac licentia *Lucianus* non abſtinuit. Ep. X. τοῖς ποσὶ σοῦ τρῶγε (ſic

Vat. Cod.) *καὶ τρέχε τῷ στόματι.* Ep. XXI. *οὔτε λόγον κοινὸν, οὔτε λογισμὸν ἔχων.* Ep. XXXII. *ἀντλῶν τὰς χάριτας, εἰς κενὸν ἐξέχεας.*

P. 419. *Luciani Ep. X.* 2. *Brunkii* verborum tranſpoſitione metrum nihil juvatur. Revocata lectione vulgata, alliteratio in verbis *τρῶγε* et *τρέχε* magis ſentitur. Eadem prohibet, ne *τρώξον* corrigas cum *Scaligero*, nec *τρώγειν*, quod facile cuivis in mentem venerit.

P. 422. l. 18. adde: *Otto de Diis Vialib.* p. 291.

P. 424. *Lucian. Ep. XX.* 3. faciliori etiam negotio numeros hujus verſus emendaveris, verbis ſic tranſpoſitis:

εἰν ὥραις τρισὶ γὰρ θερειναῖς μόλις . . .

ſed opus eſſe non credo.

P. 428. *Luciani Ep. XXVII.* 4. *ὁπλοφορεῖν* tueri conatur *H. de Boſch* Not. ad Anth. p. 476. quod podagri, ut ſenes quoque, baculi utantur, provocans ad *Menag.* ad *Diog. Laert.* I. §. 80. De eo nemo

μὲν τῶν παρόντων ἀγαθῶν, ὡς θνητὸς, ἐπεμελεῖτο δὲ τῶν ὑπαρχόντων ὡς ἀθάνατος. Similiter in Inſcript. ap. *Pocock.* Inſcr. Ant. Sect. VII. nr. 38. *Van Goëns* in Miſcell. Obſſ.

> *καὶ βιότῳ χρῆσαι, μηθ' ὡς ἐς αἰῶνας ἔχων ζῆν,*
> *μήθ' ὡς ὠκύμορος, ἵνα γηράσαντά σε πολλοὶ*
> *μαστίζωσι λόγοις, θλιβόμενον πενίῃ.*

P. 430. *Lucian.* *XXIX.* In fragm. *Apollodori Comici* verſus prior verborum transpoſitione videtur ſanandus:

> *ταῖς γὰρ μερίμναισίν τε καὶ λυπουμένοις . . . .*

et ſic recte exhibuit *Grotius* p. 419. quem cum notas ſcriberem, inſpicere neglexi.

P. 434. *Lucian.* *XXXVI.* 2. Minime neceſſarium, *κτεάνων* mutari in *ἀγαθῶν*. Illud cum emphaſi dictum pendet a *πλεῖονα*. Caetera plus aegritudinis et moleſtiae habent, *quam verae poſſeſſionis.* i. e. pro veris poſſeſſionibus haberi non poſſunt.

P. 435. *Lucian.* *XXXVII.* 6. *δρεπομένων.* Vat. C. Scribendum *δρεπτομένων.* quae forma paſſim obvia in Anthologia. Cf. *Anyte* 8. *Leon.* *Tar.* 81. *Antip. Sid.* 83. De *ἀποδρέπτεσθαι* monuit *Huſchke* An. cr. p. 249.

P. 437. *Lucill.* *Ep.* *I.* 3. *ταῖς πρὶν* quod in membr. deeſt, nec a vett. editionibus agnoſcitur, importunum eſt ſupplementum, quo verſus mutilus alieno loco reſarcitur. In verſus exitu vocabulum excidiſſe, ex ipſo ejus rhythmo ſponte apparet:

> *σὺν κυσὶ καὶ λόγχαις συνΦόντισι Μάρκος υ — —*

P. 438. *Lucill.* *Ep.* *IV.* 1. Ex lectionibus Vatic. Cod., pauciſſimis mutatis, hoc Epigr. facili negotio emendaveris in hunc modum:

Vat. Cod.) καὶ τρέχε τῷ στόματι. Ep. XXI. οὔτε λόγον κοινὸν, οὔτε λογισμὸν ἔχων. Ep. XXXII. ἀντλῶν τὰς χάριτας, εἰς κενὸν ἐξέχεας.

P. 419. *Luciani Ep. X.* 2. *Brunkii* verborum tranſpoſitione metrum nihil juvatur. Revocata lectione vulgata, alliteratio in verbis τρῶγε et τρέχε magis ſentitur. Eadem prohibet, ne τρῶξον corrigas cum *Scaligero*, nec τρώγειν, quod facile cuivis in mentem venerit.

P. 422. l. 18. adde: *Otto de Diis Vialib.* p. 291.

P. 424. *Lucian. Ep. XX.* 3. faciliori etiam negotio numeros hujus verſus emendaveris, verbis ſic tranſpoſitis:

εἰν ὥραις τρισὶ γὰρ θερειναῖς μόλις . . .

ſed opus eſſe non credo.

P. 428. *Luciani Ep. XXVII.* 4. ὀπλοφορεῖν tueri conatur *H. de Boſch* Not. ad Anth. p. 476. quod podagri, ut ſenes quoque, baculi utantur, provocans ad *Menag.* ad *Diog. Laert.* I. §. 80. De eo nemo [redacted]

μὲν τῶν παρέντων ἀγαθῶν, ὡς θνητὸς, ἐπεμελεῖτο δὲ τῶν ὑπαρχόντων ὡς ἀθάνατος. Similiter in Inſcript. ap. *Pocock.* Inſcr. Ant. Sect. VII. nr. 38. *Van Goëns* in Miſcell. Obſſ.

καὶ βιότῳ χρῆσαι, μηθ᾽ ὡς ἐς αἰῶνας ἔχων ζῆν,
μήθ᾽ ὡς ὠκύμορος, ἵνα γηράσαντά σε πολλοὶ
μαστίζωσι λόγοις, θλιβόμενον πενίῃ.

P. 430. *Lucian.* *XXIX.* In fragm. *Apollodori Comici* verſus prior verborum transpoſitione videtur ſanandus:

ταῖς γὰρ μεριμνῶσίν τε καὶ λυπουμένοις . . . .

et ſic recte exhibuit *Grotius* p. 419. quem cum notas ſcriberem, inſpicere neglexi.

P. 434. *Lucian.* *XXXVI.* 2. Minime neceſſarium, κτεάνων mutari in ἀγαθῶν. Illud cum emphaſi dictum pendet a πλείονα. Caetera plus aegritudinis et moleſtiae habent, *quam verae poſſeſſionis.* i. e. pro veris poſſeſſionibus haberi non poſſunt.

P. 435. *Lucian.* *XXXVII.* 6. δρεπομένων. Vat. C. Scribendum δρεπτομένων. quae forma paſſim obvia in Anthologia. Cf. *Anyte* 8. *Leon. Tar.* 81. *Antip. Sid.* 83. De ἀποδρέπτεσθαι monuit *Huſchke* An. cr. p. 249.

P. 437. *Lucill.* *Ep.* *I.* 3. ταῖς πρὶν quod in membr. deeſt, nec a vett. editionibus agnoſcitur, importunum eſt ſupplementum, quo verſus mutilus alieno loco reſarcitur. In verſus exitu vocabulum excidiſſe, ex ipſo ejus rhythmo ſponte apparet:

σὺν κυσὶ καὶ λόγχαις συοφόντισι Μάρκος υ — —

P. 438. *Lucill.* *Ep.* *IV.* 1. Ex lectionibus Vatic. Cod., pauciſſimis mutatis, hoc Epigr. facili negotio emendaveris in hunc modum:

Γραμματικὸν Ζήνωνος ἔχειν πώγωνα Μένανδρον,
τὸν δ' υἱὸν τούτῳ φῂς σὺ συνεστακέναι·
τὰς νύκτας δ' αὐτὰς μελέτης οὗ παύεται οὗτος·
πτώσεις, συνδέσμους, σχήματα, συζυγίας.

Tu nobis narras, Menandrum grammaticum barbam Zenonis i. e. ſicut Zenonem, habere, et te illi filium tuum erudiendum tradidiſſe. Hic nihil mutavimus, niſi Ζηνωνὶς in Ζήνωνος, ἔχει in ἔχειν. tum in altero diſticho αὕτη μελέτη, in αὐτὰς μελέτης, οὕτως in οὗτος.

P. 440. *Lucilli. Ep. V.* 4. τῶν ἑτεροζήλων. Similiter de puellis praepoſteram Venerem colentibus, *Aſclepiad.* XXII. εἰς δ' ἕτερ' αὐτομολοῦσιν ἃ μὴ καλά.

P. 442. lin. 1. ῥιγόμαχος. corrige: ῥιγομάχος. Hoc ob codicis auctoritatem revocandum. Sic ὁπλομάχος, ναυμάχος reperitur, non minus ac ναυμάχης et ὁπλομάχης.

P. 444. *Lucill. IX.* De κερασφόροις locum inſignem excitavit *Huſchke* Anal. cr. p. 168. ex *Codino* de Or. Conſtant. nr. 125. Eandem rem attigit *Heyne* in

[redacted]

P. III. p. 49. — Ib. V. 5. *καὶ τί γάρ;* cave quid mutes. Sic ſupra Ep. VI. *ἰάλω, τί γάρ; ἀπρεπὲς εἰπεῖν.* Mox Ep. LX. *καὶ τί γάρ; οὐχὶ κάτω βρῖσεν βαρύς;* et L. *καὶ τί γάρ; ὡς ἰάλω, γέγονεν μέγα πᾶσι θέαμα.*

P. 450. *Lucilli. XVII.* 1. vulgatam, i. e. ab editoribus interpolatam ſcripturam tueri conatur *H. de Boſch* in Not. p. 395. non apparere dicens, quid *Lucillio* cum *Caeſare* eſſet. At idem Ep. XL. *εἰς Ἀθήνας κατέπεμψε πάλαι ποτέ, δέσποτα Καῖσαρ, Ὡς λόγος . . .* et Ep. LXXX. *μισῶ, δέσποτα Καῖσαρ, ὅσοις νέος . . .* V. 4. *πατρικῶν. Eurip.* Ion. 1304. *ἡμῖν δέ γ᾽ ἀλλὰ πατρικῆς τοῦδ᾽ ἦν μέρος.*

P. 452. *Lucill. XX.* 6. *ἐν καῖμαι.* Vat. C.

P. 454. *Lucill. XXIII.* 2. Cod. Vat. *χορόν.* quod revocandum, diſtinctione mutata:

οὐδ᾽ ἄλλ᾽ οὐδὲν ὅλως, ὧν χορόν ἐστιν ἔχειν.

nec aliter legit *Grotius*, qui hoc Ep. edidit in Mantiſſa IV. T. III. p. 430.

Hiſtrio nec nobis, nec Epicrates eſſe choraula
Creditus, aut cujus mos ſit habere chorum.

In textu tamen editum *ὧν χαρός ἐστιν*, ut in Analectis, ex *Salmaſii* procul dubio aut errore, aut praepoſtera emendatione. — V. 6. Scr. *σοί.*

P. 457. *lin.* 10. *Sophili* locum male tentavi. Rectius ſcripſeris:

γαστρισμὸς ἔσται δαψιλής· τὰ προοίμια
ὁρῶ παρόντα· κάρτα χορτασθήσομαι.

At in ejusmodi mutilorum locorum ſupplementis nihil certi. Hoc tamen certum *χορτασθήσομαι* poſtremum in ſenario locum occupaſſe. — *Lucill.* Ep. XX. 4. ut hiatus tolleretur verba transpoſuit *Hermann.* ad *Orpheum.* p. 771.

ὀστρακίνων ποῦ μοι χορτασίη πινάκων;

Num leniore mutatione:

Ποῦ μοι χορτασίην ὀστρακίνων πινάκων.

Sic certe accuſativo utuntur Latini. *Horat.* I. Epiſt. 5, 12. *quo mihi fortunam, ſi non conceditur uti?* ubi vide *Bentleium.*

P. 457. *lin.* 5. *ab ult.* pro ἀοιδόμαχοι lege ἀοιδομάχοι. ut mox λογομάχοι et ὁπλομάχοι.

P. 459. *lin.* 2. dele verba: βάλλης. *Cod. Vat.* Nam in illo Cod. recte legitur βάλης. — *lin.* 10. *ab ult. grammaticus* lege pro *grammaticis.*

P. 461. *lin.* 5. *ab ult.* lege μέλλει pro μέλλει.

P. 463. *Lucill. Ep. XXXV.* 5. εἰ δὲ λέγεις μισεῖ με. Vat. C.

P. 467. *Lucill. Ep. XLI.* 1. Ἑρμογένην. Vat. C. Ἑρμογένη. Plan. Illud ob auctoritatem Codic. reſtituendum. Eadem eſt in eodem nomine diverſitas Ep. XCI. 1. ubi *Br.* Ἑρμογένην praetulit. — V. 3. 4. con-

caret auctoritate. Sequenti verſui ſatis accommodatum foret: δύναταί ποτε μέτριος εἶναι.

P. 473. *Lucillii Ep. L.* 2. μῆλα τρία. Totidem poma in Hesperidum hortis fuiſſe tradit *Antiphanes* ap. *Athenae.* L. III. p. 84. B. παρ' Ἑσπερίδων ὑμῶν γε, νὴ τὴν Φωσφόρον, Φασὶν τὰ χρυσᾶ μῆλα ταῦτ' εἶναι· τρία Μόνον ἑωρακώς. et ſic etiam *Eriphus* eodem loco.

P. 477. *Lucilli. Ep. LVII.* 2. εἰς τὸ μέσον. in mediam illam atomum ſeſe inſinuavit. Hoc plus habet acuminis, quam interpretatio olim probata; cui tamen magis favet verſio *Grotii:*

Ex Epicureis atomis perfoderat unam
Vertice; ſic reperit puſio Marcus iter.

P. 478. *Lucill. Ep. LX.* 2. ἀπῆλθεν ἔχων. ἐλὼν emendandum eſſe cenſebat *Hermann.* ad Viger. p. 758. nr. 228. Sed rectius ἔχων pro σὺν αὐτῷ poſitum acceperis; ut ap. *Theocr.* Eid. II. 7. ἦ ῥά οἱ ἄλλᾳ ᾤχετ' ἔχων ὅ τ' Ἔρως ταχινὰς φρένας. *Callim.* Lav. Pall. 39. φυγᾷ τεὸν ἱερὸν ἄγαλμα ᾤχετ' ἔχων. *Nicarch.* Ep. XXXV. Ζεὺς ἡνίκα τὸν Γανυμήδην Ἥρπασε, τῇδ' αὐτὸν, φαίνετ', ἔχων ἀνέβη. Et ſic accepit *Schaeſer* ad *Sophocl.* T. I. p. 256. — *Lucill. Ep. LXII.* 2. diſtinctioni a me propoſitae non ſatis reſpondet v. 5.

P. 480. *Epigramma Nicarchi* eodem fere tempore ex cod. edidit *Huſchke* in Anal. cr. p. 259. qui V. 5. legit: πῖπτε δ' ὅγε χειρῶν. Mihi quod ipſe dedi, videtur verius. Sed ne metrum vacillet in prima voce, ſcribe:

πῖπτεν δ' ἐκ χειρῶν μυίης.

Hoc cui diſplicuerit, is per me legat, πῖπτε δ' ἄρ' ἐκ χειρῶν. Sed plurima ſunt in Anthologia loca, in quibus ſyllabae breves addito ν paragogico producuntur. — *Lucill.* Ep. LXVI. 4. verba ἀμαθανῇ σκαληνὸν. poëtae

potius, quod exiſtimaveram, quam Adraſto tribuenda eſſe, merito dubitat V. D. in Bibl. Lipſienſ. LXIV. p. 228. qui ἡμιθανὴς pro ἡμίθνητος poni poſſe ſuſpicatur, niſi fortaſſe ἡμίθεον σκελετὸν legi debeat. Neutrum videtur ſatis probabile. Minus ineptum foret, ſi legeretur: ἡμιφανῆ σκελετόν.

P. 481. in loco *Propertii* vulgatam ab *Heinſii* emendatione vindicare conatus eſt *H. de Boſch* in Not. ad hoc Ep. p. 487.

P. 482. *lin.* 6. *Homirus* corrige *Homines.*

P. 483. *lin.* 4. *pennis.* corrige *alis.* — *Ib. lin.* 14. poſt *verius hoc* adde: *non ſolum ob rationem metricam, ſed ob ſenſum etiam.*

P. 486. *Lucill. Ep. LXXIII.* 6. ἔνθεν μακρῶν. Sic etiam Plan. Transpoſitione verborum, qua *Br.* uſus eſt, verſus non ſonatur. Nam in ἄρας prior ſyllaba producitur. — *Id. LXXIV.* 2. ταῦτα. etiam Plan. στάντε unde *Br.* ſumſerit, non indicavit. Vulgatam ita tueri conatur *H. de Boſch.* p. 442. ut hæc [redacted]

rem de modo verbi immutando notavit. — P. 489. lin. 9. παρὰ σοι. Scr. παρὰ σοί.

P. 490. *lin.* 2. Verba *At Scaligerana* .... *perit* dele. In ejusmodi erroribus notandis vix facere poſſumus, quin, quod ille de Poëſi dixit, in critico quoque genere Erinnyas eſſe ſtatuamus, ea interdum ſcribere cogentes, quae mente integra vix ſcribi potuiſſe exiſtimes. — V. 6. καταδείξαντες. *monſtraverunt*, in medium protulerunt. *Sophocl.* Ajax. 1181. ὄφελε πρότερον αἰθέρα δῦναι Μέγαν, ἢ τὸν πολύκοινον ᾅδαν Κεῖνος ἀνὴρ, ὃς στυγερῶν ἔδειξ' ὅπλων Ἕλλασιν κοινὸν Ἄρη. ubi noſtrum diſtichon excitavit ct. editor p. 401. De myſteriis *Demoſthenes* p. 772. 26. ὁ τὰς ἁγιωτάτας ἡμῖν τελετὰς καταδείξας Ὀρφεύς. — *Lucill.* LXXIX. 6. Quod dixi ἡμερίων h. l. ſine ſenſu per *mortalium* explicari, impugnavit Vir, mihi, dum vivebat, amiciſſimus *H. de Boſch* in notis p. 443. exempla vocis ἡμέριοι proferens. *Mortales* dici ἡμερίους non ignorabam; at hanc ſignificationem huic loco accommodatam eſſe negabam. *Grotius* vertit: *Jam ſi quid miſerere, canant tua ſigna receptum: Obtinuit bellis otia flens Priamus.* Etiam nunc ἡμερίων aut ἀ τὸ ἡμέριον (forma diminutiva τοῦ ἡμέρα) derivandum aut depravatum eſſe exiſtimo.

P. 491. *Lucill.* *LXXX.* 5. οὕτω praeferendum videtur, ut ejusdem ſoni in duobus continuis vocabulis vitetur repetitio.

P. 492. *Lucill.* *LXXXII.* 4. ἔκτεινε. Vat. C. — V. 5. Doctiſſimus Ajacis Sophoclei interpres ad v. 814. p. 350. haec ſcribit: „illud in hoc tranſcurſu monendum eſt, mimorum actores cum pleraque omnia a Tragicis mutuarentur, gladii ſcenici uſum aut repudiaſſe, idque haud obſcure ex Lucilli Epigr. LXXXII. intelligi. Hic enim actorem increpat poëtae Canaceae perſona indutum, qui quum enſe accepto mortem ſibi conſciſcere debuiſſet, (ſic enim de Canace traditum

eſt) ſalvus de ſcena egreſſus ſit, quaſi in poſtſcenio moriturus." Dubito an ex Lucillii verbis id effici poſſit, quod V. D. inde effici exiſtimabat. Hoc ſolum dicit, ſibi dolori eſſe, quod ineptiſſimus homo non *vera morte* proſtratus fuerit, et in eo illum ab hiſtoria receſſiſſe facete conqueritur, quum in Niobe lapidem ſe et ſaxum praeſtiterit, in Capaneo (ridiculum in modum) conciderit. Quod ſi mimi in univerſum a tragici gladii uſu abſtinebant, ita ut in ſcena et coram ſpectatoribus nemo omnino interficeretur, *Lucillius* illi vitio vertere non potuit, (quaſi ab *hiſtoriae veritate* receſſiſſet) quod, vulgarem uſum ſecutus, in ſcena ſe perniteré noluerit.

P. 494. *lin.* 13. ἄλλα ſcribe pro ἀλλά. — Minus recte de hoc verſu, ut de paroemia, loquutus ſum, cujus origo lateat. Illa enim ex hoc ipſo apparet Epigrammate. ἄλλα ... λέγει. de rebus inter ſe diſcrepantibus, ut *Lucian.* de Salt. 80. T. V. p. 168. πολλοὶ γὰρ αὐτῶν ὑπ' ἀμαθίας . . . καὶ σολοικίας δεινὰς ἐν τῇ

[redacted]

P. 502. *Lucilli. XCIX.* 2. ἔγραφε, quod ex Planudea receptum eſt, verum non videtur; membr. lectionem ἔγραφε verſus non patitur. Fortaſſe ſcribendum:

ἀυτὸν τῶν ἰδίων γράψατο κληρονόμον.

V. 8. recentioris hunc verſum eſſe commatis, hiatus in medio abunde declarat.

P. 503. *Lucill. CIV.* 3. ἡδὺ γελάσας. ſuaviter illum irridens. *Homer.* Od. 6. 110. τοὶ δ' ἴσαν εἴσω Ἡδὺ γελῶντες. Ib. φ. 376. οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτῷ ἡδὺ γέλασσαν. *Lucian.* in Demoſth. Encom. §. 44. ὃς ἡδὺ γελάσας κἀμὲ δὴ σκώπτων ἐς τὸν πρότερον βίον. — *P.* 505. *Lucill.* Ep. CVII. 2. οὐκ ἄν. Sincerum eſſe nequit. Quid enim? „Cratenes ſi pedes manusque haberet integros, caput integrum non haberet, talia cum ſcriberet." Scribendum videtur: οὐκ ἄρα τὴν κεφαλήν. *Grotius* vertit:

Forte pedes habuit Cratenes cum ſcriberet iſta,
Forte manus: verum cor, puto, non habuit.

P. 505. *Lucill. Ep. CX.* 1. οὕτω. Vat. C.

P. 506. *Lucill. Ep. CXII. Nicarchi* Ep. quod ex membr. protuli, circa idem tempus edidit *Chardon de la Rochette* Mag. Encycl. an. V. T. V. p. 25. et *Huſchke* in Anal. crit. p. 256. v. 1. ὁ πρωρεὺς uterque corrigit: *Chardon* tamen magis etiam proclivis in πορθμεὺς, V. 3. 4. uterque in eundem fere modum corrigit atque ego feci. — P. 507. V. 3. Τυῤῥηνικὸς, Ἰστρικὸς, Λίγυν legendum cenſet *Schaefer* ad *Lamb. Bos.* p. 378. ut vulgo legitur.

P. 508. *Lucill. Ep. CXIV.* 1. ἄνθρακα καὶ δάφνην. pro δάφνην ἐν ἄνθραξι. crepitum lauri carbonibus impoſitae. Cf. *Theocr.* Eid. II. 23. ſqq. Sic hoc ferri poteſt. Frigida tamen hyperbole. — V. 1. Λαυφαύχην. Vat. C.

P. 510. *Lucillius Ep. CXV.* 5. „Schaeferus putabat in Lucillii epigr. 115. ſcribendum eſſe καὶ μὴ τέτρωται κατεμάνθανε. Equidem id magis dicendum fuiſſe, καὶ μὴ τρωθείη κατεμάνθανεν arbitror: quare non mutaverim, quod ibi legitur, κεὶ μὴ τέτρωται κατεμάνθανεν. Εἰ enim oblique interrogantis jungi indicativo ſolet.“ Sic *Hermann.* ad *Viger.* p. 777. nr. 270. Leniſſima ſane *Br.* emendatio. Non minus recte dixiſſet poëta: καί, μὴ τέτρωμαι, κατεμάνθανεν. — V. 6. ὅτι quod eſt in membr. reſtitui poterit, modo diſtinctionem poſt ζῆν deleveris: non prius ſe vivere intellexit, quam parieti redemtionis pretium eſſet pactus. — *Lucill.* Ep. CXVI. 1. ἔστιν. Vat. C. — *Lucill.* CXVII. 2. τὸν κισσόν γ᾽ ἀφελὼν — — corr. *Hermann.* ad *Orph.* p. 766.

P. 511. *Lucill. Ep. CXXI.* 5. 6. Fruſtra fortaſſe haeſi in hoc diſticho, quod bene explicuit *H. de Boſch* in Notis p. 232. Si dives fueris, proles non deerit, adulatoribus et heredipetis in liberorum locum ſe tibi offerentibus: pauperi liberi moleſti erunt et ob rei fa-

[redacted]

Cf. *Heyne* ad *Pindari* Ol. XIV. 1. p. 176. In ejusdem poëtae Pythic. IV. 82. Καφισοῦ ſine lectionis diverſitate legitur. — Verborum tranſpoſitionem, quam inſtituimus, aſſenſu ſuo probat *Herm.* ad *Orpheum* p. 730.

P. 8. *lin.* 2. corrige ἔχειν pro ἔχει.

P. 9. *lin.* 8. Ἀντίπατρον ſcribe pro Ἀντιπατρον. lin. 12. dele *forte*.

P. 10. *Frontonis Ep. I.* 4. ne metrum in caeſura claudicaret, *Hermannus* ad *Orph.* p. 768. legendum propoſuit: καὶ δέ σε ποιήσουσ' αἱ τρίχες. comparans *Corealii* Ep. III. ἄστεα καὶ δ' ἄλλως. Problem. arithm. X. ἤνιδε καὶ δὲ γελᾷ Γλαύκη. Lenius fuerit: καὶ ποιήσουσίν σ' αἱ τρίχες. Sed fortaſſe nihil mutandum. Vide quae notavimus in his Addendis ad *Luciani* Ep. IX. 6.

P. 13. *Glauci Ep. I.* 1. In loco *Plutarchi*, quem excitavi, *Schaefer* in Meletem. p. 11. verba οἷον ὀρτύγων, ἀλεκτρυόνων *Plutarcho* vindicare conatur, ἢ poſt ὀρτύγων inſerendum cenſens. Lene remedium, ut fere omnia Viri acutiſſimi. Veriſimilior tamen etiam nunc mea mihi videtur ſuſpicio, haec verba, ad θρεμμάτων interpretamenti cauſa adſcripta et e textu tollenda eſſe.

P. 15. *Glauci III.* 1. Παρῖνα. Vat. C. — V. 3. *Br.* lectione metrum corrumpitur. In Σκόπα enim, quod a recto Σκόπας deſcendit, α producitur. Tum rhythmus bucolicus in vulgata

ὦ Σκόπα, ἃ θεοποιὸς ἐμήσατο . . . .

ſatis declarat lacunam eſſe ante τέχνα, quam repetito μήσατο implere librarii fruſtra ſunt conati.

P. 18. *Nicarchi Ep. I.* 3. ἦν δὲ παλαιή. Vat. Cod. quod fortaſſe a vero non multum abhorret. Scribere enim licet,

ἦν δὲ παλαιή, . . .

γραῖά με καὶ ῥυσή, Σεμύλε . . . .

ſin vetula ſit; omiſſo ἢ, cujus ellipſios, haud vulgaris exempla dedit *Schaefer* in Melet. p. 43. et ad *Gregor. Cor.* p. 153. Tum in apodoſi per verba γραῖα καὶ ῥυσὴ ſubjectum orationis eleganter repetitur. Scripſi autem ῥυσὴ cum membr. Cf. *Heyn.* ad Ιλ. 1. 503. T. V. p. 643.

P. 20. *Nicarchi II.* 3. ἀλλεκεινους an ἀλλεκεινοις in Cod. Vat. obſcurum videtur. Hoc mihi probabilius. Suſpicor enim *Nicarchum* ſcripſiſſe: ἀλλὰ σὺ κείνοις ἐμπαίξασ᾽ . . . . ſed tu illis illudens. — V. 7. εὐτακτεῖν bene habet. Dum peſſima docet, honeſtatis ſe praecepta dare ſimulat is qui loquitur, et in hac ſimulatione magna pars leporis hujus Epigr. poſita eſt.

P. 21. *lin.* 22. corr. εἰς τὰς ἑταίρας, ſic enim eſt in Vat. Cod. *Nicarchi* Ep. III. 2. Σαμίσων in marg. Apogr. Goth. — V. 3. πανδημὶ metri cauſa pro πανδημεὶ, attigit cum ſimilibus *Lobeck* ad *Sophocl.* Aiac.

[redacted]

Syllabae *ις* et *σι* facile inter ſe commutantur. — V. 8. *ἣν μηδὲν.* Minus recte hoc poſuiſſe videtur *Br.* quum membr. *μὴ διδῷ* offerant. Scribe

ἣν μὴ δῷ.

P. 24. *Nicarchi Ep. V.* 6. *ὕστατον* membr. non repudiaverim. Diſtingue modo: *στυγερὸν δόμον, εὑρόντα, Ὕστατον, εἰς ἀφανῆ* .... V. 7. Aliud quid latet, quam quod olim ſuspicatus ſum. — V. 9. *Ζῆνα δὲ θεῖς.* in marg. Apogr. Voſſiani. Vera lectio.

P. 26. *l.* 11. *Machonis* locum Codicis ope rectius conſtituit *Schweigh.* ſic:

Ὁ δεῖνα, παράδοξόν γε ποιεῖς πρᾶγμ', ὅτι
ἡ γραῦς ποιεῖ σ' ἐν γαστρὶ λαμβάνειν ἀεί.

quem vide in Anim. T. III. p. 454.

P. 26. *Nicarchi VII.* 1. *ποδαγρός.* Hanc vocem ex hoc uno loco noverat *Stephan.* Theſ. Gr. L. III. p. 507. B. Habetur etiam ap. *Manethon.* L. IV. 501. *νευρονέσους. ποδαγρούς.* quod monuit *Schaefer* in Append. ad Ariſt. Plut. p. 532. — V. 4. V. D. in Bibl. Lipſ. T. LXVI. p. 61. legendum ſuspicatur, *τῶνδ' ἕνεκεν γλυκεροὺς οὔποτ' ἐῶ θιάσους.* Propius ad vulgaris ſcripturae ductus legeris:

τῶνδ' ἕνεκεν χαρτοὺς οὔποτ' ἐῶ θιάσους.

P. 28. *lin.* 3. verba *a verbo .... disputantem* delenda.

P. 30. *Nicarchi XI* 2. In Vat. Cod. ſcriptura *τοὐμὸν ἁρπάξασα* veriorem lectionem latere, vel *τοὐμὸν* docet, priore loco non ſine vi quadam poſitum. Fortaſſe legendum:

τοὐμὸν δ' ἁρπακτῇ δῶρον ἔχεις παλάμῃ

ſive *ἁρπάγδην.* — V. 4. Scr. *οὐ σὺ καλήν.*

P. 31. *Nicarch. XIV.* 1. *Olympicum vatem* V. D. in Bibl. Lipſ. T. LXVI. p. 64. unum ex vatibus illis eſſe cenſet, qui Olympiae futura conſulentibus indicabant. *Pauſan.* VI. 2. 2. *Pindar.* Ol. VI. 7, 111. ſq. At *proprium* nomen eſſe noli dubitare. Nam ſic demum Ὀλυμπικὸν τὸν μάντιν ſcribi potuit. Illud foret Ὀλυμπικὸν μάντιν.

P. 32. *lin.* 6. *ab ult.* Quaedam contra monuit *H. de Boſch.* in Not. p. 404. — *P.* 33. *lin.* 14. poſt *Gottingenſi* adde: *Plan.* p. 183. *St.* 268. *W.* — lin. 22. adde: *Plan.* p. 183. St. 268. *W.* — *Nicarch.* XIX. 2. τὴν σορὸν *monimentum* ſignificare ſuſpicatur V. D. in Bibl. Lipſ. T. LXVI. p. 66. ut in Inſcriptione, quam edidit *Le Chevalier*: Μάρκος . . σορὸν ἑαυτῷ καὶ τῷ γλυκυτάτῳ πατρί . . καὶ τοῖς ἐκ τοῦ γένους μου. Cf. *Leich.* in Nov. Emend. ad Murator. Inſcr. p. 65. Hoc certe pretio, quod huic σορῷ ſtatutum legimus, accommodatius. — V. 3. 4. idem V. D. legendum ſuſpicatur: καὶ, ὥς τόπος ἐστὶν ἐν αὐτῇ. Τῶν πολλῶν οἱ

Ῥουφινιανὸς Ῥοῦφος ὢν διςύλλαβος Συνεξέτεινε τοῖς κακοῖς τὰς συλλαβάς. — V. 5. Διονυσιο πηγανόδωρος. V. D. in Bibl. Lipſ. T. LXVI. p. 69. hoc nomine ſignificari ſuſpicatur, qui convivis vinum πηγανίτην apponeret. Rutam a veteribus diligenter cultam fuiſſe conſtat. V. *Schneider* ad *Columell.* XI. 3, 38. De οἴνῳ πηγανίτῃ ejusque uſu cf. *Niclas* ad Geopon. XII. 25. *Beckm.* ad *Antig. Caryſt.* 41. — V. 6. ἀγορανόμιον. Ad interpretationem noſtram roborandam idem V. D. apte comparavit *Platonem* de LL. XI. p. 917. E. τὰ δὲ κιβδηλεύματα . . τῶν πωλούντων εἴτε ἀγορανόμοι καὶ οἱ νομοφύλακες . . . ἀναγραψάντων ἅ τε χρὴ ποιεῖν τὸν πωλοῦντα, καὶ ἃ μή· καὶ πρόσθε τοῦ ἀγορανόμου θέντων ἐν στήλῃ· ubi *H. Stephanus* ἀγορανομίου ſcribendum cenſet, probabiliter. Mox *Plato* ſimili voce ἀστυνόμιον utitur.

P. 37. *Nicarchi Ep. XXIV.* 2. καλὸν ἦν. Suppreſſum eſt ἂν, ut paſſim in his ſeriorum poëtarum Epigrammatis. In καλὸν haerebat *H. de Boſch* Not. p. 422. qui πόνος ἦν mallet; *H. van Eldick* ibid. p. 501. τοῖς φυσικοῖς χαλεπὸν. — V. 3. importunus hiatus σε ἴδει, cui ſimiles nonnulli in Anthologia reperiuntur v. c. ἀδ. 522. σοί γε ὀλίζον. Lucian. Ep. V. μωρά τε εἰδώς. ἀδ. 265. ἀμφίτε ἀθανάτους, ἀμφί τε ἡμιθέους. *Agath.* 80. οἰκτείρω σε, ἔφην. — P. 38. lin. 14. poſt *vir doctus* adde *Huſchke*, *quem vide in Anal. crit.* p. 67. Ingenioſae huic conjecturae calculum adjecit *H. de Boſch* in Not. p. 421. apud quem p. 501. *H. van Eldick* legendum ſuſpicatur:

ἢ βδέειν· ἓν γὰρ ἔχει . . . . .

quod etiam propius accedit ad lect. Cod. Vat. ἓν autem pro ἓν καὶ αὐτὸ uſurpatum nuper illuſtravit *Schaefer* ad Greg. Cor. p. 216.

P. 39. *Nicarch. Ep. XXV.* 2. Scr. δέ με.

P. 40. *Nicarch. Ep. XXX.* 1. πέντε ἰητροὶ Vat. C. — *P.* 41. *Ejusd.* XXXI. 1. τί μὲν πενθῇ. conf. *Koen.* ad *Greg. Corin* p. 236. ed. Lipſ. — P. 43. *Ejusd.* XXXIV. 3. *Stephani* lectionem: μὴ φύσα, μὴ ἀμπ… μάτην τὸν κ. Brunkianâ veriorem puto.

P. 44. *Nicarch. XXXV.* 3. Locutionem ποιεῖν χρόνον attigi T. II. P. II. p. 449. — V. 5. ἦλθε τῶν ἄστρων. Vat. C. quod procul dubio reſtituendum. Temere de ἡλίῳ cogitabam. — V. 6. Membranarum lectionem, φαίνετ' ἔχων probat *Herm.* ad *Orphe.* p. 765. — ἔχων, αὐτόν. *cum puero.* Vide quae in his *Addendis* notavimus ad *Lucillii* Ep. LX. 2. — V. 7. Ex membr. lectione: ἔνθεν δ' εἰς ἀΐδην ποτ' ἀφίξεται. vera ſcriptura, una litera deleta, reſtitues legendo:

ἔνθεν δ' εἰς ἀΐδην πότ' ἀφίξεαι;

quando hinc unquam ad Orcum pervenies? Saepe numero terminationes εαι et εται inter ſe confuſae.

P. 50. *Stratonis Ep. II.* 1. δέλτοισιν ἡμᾶς veriſſimum. Nemo in talibus praepoſitionem deſideraverit. Cf. *T. Hemſterh.* ad *Xen. Eph.* p. 171. ed. *Locell.*

P. 54. *lin.* 21. In hoc *Ariſtaeneti* loco *Merceri* emendationem ἥλικα γὰρ δὴ καὶ ὁ κτλ. λ. noſtrae non immerito praetulit *Baſt Lettre à Boiſſ.* p. 199; quum ſic flagitet locus *Platonis* in Phaedro p. 240. B. quem ille expreſſit. Cf. *Heindorf.* ad *Phaedr.* p. 230.

P. 57. *Straton. Ep. VI.* 5. Minime improbanda *Salmaſii* lectio, quam expreſſit *Br.* Quum tamen membr. exhibeant, οὐδ' ἄκαι . . . . . facile adducor, ut *Stratonem*

οὐδ' ἀκάκητον

ſcripſiſſe exiſtimem. Idem eſt ἀκάκητος et ἄκακος. — V. 6. Pro κακειοτέρα membr. fortaſſe κακουργοτέρα legendum: puella artes meretricias edocta, nimis fit lubrica et malitioſa. *Corn. de Pauw* in not. mſt. vocabulum κακειότερα *deteriora* ut rariorem formam diligenter notandum eſſe monet. — Straton. Ep. VII. 1. παῖδα ἐπανθοπλοκοῦντα ſincerum non videtur. Facile hiatum tolles legens:

εἶδον ἐγώ τινα παῖδά ποτ' ἀνθοπλοκοῦντα κόρυμβον.

V. 7. καὶ οἴκαδ'. De καὶ in fine quarti pedis ante vocalem producto cf. *Herm.* ad *Orpheum* p. 728. Quatuor aut quinque hujus generis exempla in Anthologia reperiuntur.

P. 59. *Strato Ep. IX.* 1. εἰ καὶ σοί. Fruſtra haec tentavit *Brunkius*. De certo quodam puero agi, dubitari non poteſt; in tertio autem verſu oratio deflectit a ſecunda perſona ad tertiam; cujus enallages exempla non deſunt. *Pallad.* XLVIII. ἓν δ' ἐπὶ σοὶ παράδοξον ἐθαυμάσαμεν . . . . . Χαλκίδος ἐκ γαίης ἀπεχάλκισε τὴν πόλιν ἡμῶν. *Philipp.* XXX. ἔμβολα χαλκογένεια . . Ἀδριακοῦ πολέμου κείμεθα (ſic ſcribendum cum Cod. Fruſtra *Br.* κείμενα.) μαρτύρια, Ἠνίδε σιμβλεύει. pro σιμβλεύομεν. Vide *Matth.* in Anim. ad Hymn. Hom.

p. 393. Frequentiora ſunt exempla tranſitus a tertia perſona ad primam etiam in Anthologia, ad quorum nonnulla *Br.* offendit. Fortaſſe tamen apud *Stratonem* legendum:

ἀλλὰ τὸ κάλλος
τοῦτό γε, κἂν πώγων, κἂν τρίχες, ἡμέτερον.

P. 61. *Straton. Ep. XI.* 4. Emendatio a nobis propoſita ob hiatum tolerari non poteſt. Recte autem *C. de Pauw* in not. mſt. θεραπεύσετ' ἐμέ. correxiſſe videtur. — *Ejusd.* XII. 3. οὐκέτ' ἀφῆσαι. membr. Nihil amplius in hoc diſticho ad ſenſum et elegantiam deſiderabitur, ſi mecum legeris, quod a Cod. duobus proxime abeſt,

οὐκ ἀπαφήσεις,
Φοῖβε· δυσὺς δ' ἥκων οὐκέτι σῶος ἐμοί.

non me decipies, quaſi me voti compotem feciſſes.

P. 63. *Straton. Ep. XIV.* 1. σοῖς ἰδέαις' ἐν β. Vat. C. quod recte emendatum eſſe dubito. Scribe

P. 72. *Strato*. *Ep*. *XXIV*. 4. ὀψὲ μὲν σ' ἄλλα. Vat. Cod. — P. 72. *lin*. *ultima* poſt *vulgata* adde: ἀντιβιαζόμενος. *Strato*. XXV. 1. 2. Totum diſtichon ſic ſcribe ad fidem membranarum, in quibus una ſolum litera depravata:

> Τίς χάρις, Ἡλιόδωρε, φιλήμασιν, εἴ με λάβροισι
> Χείλεσι μὴ φιλέεις ἀντιβιαζόμενος.

In Cod. eſt φιλέοις . . . reliqua ſic, ut dedimus. — *P*. 73. *lin*. 4. In *Luciani* loco *Schaeferus* Meletem. p. 53. λιπαρέσι τοῖς χείλεσι corrigit. Mox *Ephippi* locum tractavi in Addit. An. ad Athen. p. 73.

P. 76. *Strato*. *Ep*. *XXVIII*. 6. τὶ σπάνις. Vat. C. *Brunkium*, qui τις ibi legi ait, Apographa deceperunt, ut ſaepe. — *Ejusd*. XXIX. 5. Ad ἀμφοτέρους, ſubaudi φθόγγους, quo facto evaneſcet difficultas, qua hoc Epigr. premi exiſtimabam.

P. 78. *Strato*. *Ep*. *XXXI*. 2. ὄμματα. *Achill*. *Tat*. VI. 21 p. 275. εὐνοῦχοί σοι γεγόνασιν οἱ λησταί; φιλοσόφων ἦν τὸ πειρατήριον; οὐδεὶς ἐν αὐτοῖς εἶχεν ὀφθαλμούς;

P. 80. *Strato* *XXXIII*. 1. Sana eſt Cod. lectio.

P. 81. *Strato* *XXXIV*. 4. Haerebat *C. de Pauw* in verbis μελέων σαρκὶ λιπαινομένη . . . tentans ἄρτι λιπαινομένη, vel λιπαινομένων. Prius non diſplicet; et accinit locus Theocriteus a nobis ad h. v. excitatus.

P. 82. *Straton*. *Ep*. *XXXV*. 1. Fieri poſſit, ut poëta ſcripſerit,

> οὐδὲ Σμυρναῖαι Νεμέσεις ὅ τι σοι προλέγουσιν,
> Ἀρτεμίδωρε, νοεῖς;

ſed multó magis probo, quod olim conjeci, ita tamen, ut γε deleatur poſt σὺ, aut potius, ſervata membr. ſcriptura, legatur:

οὐδὲ Σμυρναῖαι Νεμέσεις ὅ τι σῖγα λέγουσιν,
Ἀρτεμίδωρε, νοεῖς;

P. 87. *Stratonis Ep. XLI.* 3. *χώς* V. Cod. non *ὡς*, ut perperam excuſum. — *P.* 88. *lin.* 7. Scr. [illegible] De hoc *Timoclis* loco cf. *Schweighäuſer* ad *Athen.* T. VIII. p. 87. ſq. — *P.* 89. *Straton.* XLIII. 4. *παρὰ propter.* Hanc vim praepoſitionis multis exemplis prolatis illuſtravit *Toup.* ad *Longin.* p. 367. ſq. attigit *Schaefer.* ad *Juliani* Or. Praef. p. VIII.

P. 89. *Straton. Ep. XLIV.* 3. 4. Hoc diſtichon inſigniter corrupit *Salmaſius*, cujus lectionibus relictis, ſcribamus cum Cod. Vat. diſtinctione modo mutata:

ῥίμφα δ' ἀπὸ Σμύρνης ἐπὶ Σάρδιας· ἔδραμον ἄν μου
ὕστερον, εἰ Ζήτης ἔτρεχεν ἢ Κάλαϊς.

ſi Zetes et Calaïs eodem via decurriſſent, pone me remanſiſſent. Ad Σάρδιας ſubaudi ex praecedentibus *ἤγαγεν.* Sed malim praeterea deleta diſtinctione ad finem [redacted]

enuntiationibus interrogandi vocem ſaepenumero omitti, nota res. Vide *Heindorf.* ad Platon. Phaedr. p. 330. Verbum, quod ex membr. revocavi, προκατέκρινε metro non repugnat. Cf. *Herm.* de Metr. 70. — *P.* 95. *Straton. Ep. L.* 2. ἀναθλίβει. Fruſtra *Br.* membr. lectionem propter ſequ. futura immutavit. Saepenumero diverſa junguntur tempora; ut ipſum *praeſens* et *futurum* ap. *Heſiod.* Theog. 748. ἡ μὲν ἔσω καταβήσεται, ἡ δὲ θύραζε Ἔρχεται. (Cf. *Matthiae* ad Hymn. Homer. p. 144) *Agath.* Ep. 84. οὔ σε . . ἀγέραστον ἐάσω, ἀλλ' ἐπὶ σοὶ κτείνω τὴν σέθεν ἀντιβίην. ubi iterum *Br.* κτενέω fruſtra correxit; ut etiam ap. *Paul. Sil.* XXII. εἰπὲ τίνι πλέξεις ἔτι βόστρυχον, ἢ τίνι χεῖρας φαιδρύνεις. ubi non magis neceſſarium, φαιδρυνέεις ſcribatur, quam ap. Eund. XXX. διακρινέει, ubi membr. habent.

P. 97. *Straton. Ep. LII.* 3. Ex membr. ſcriptura: μέσος γὰρ ὑπουργεῖ, probabile ſit, illum ſcripſiſſe:

μέσος· ὃς γὰρ ὑπουργεῖ . . .

P. 102. *Straton. LIX.* 5. ὅστις Vat. C. ὅτις eſt in marg. Ap. Lipſ. Nec aliter emendabat *Corn. de Pauw.* — *P.* 103. *Ejusd. LX.* 4. ταῦτα revocandum ex Cod. Saepe enim ſic pluralis pronominum refertur ad unam rem. Cf. *Schaefer* ad Dion. Hal. p. 11. et in *Indice* V. *Pluralis.*

P. 105. *Straton. Ep. LXIV.* 3. κώκους. Vat. C. non κόκκους.

P. 108. *Straton. Ep. LXVI.* 1. ἣν ἀπὸ πρώτης φράζεο, πῶς . . . *nunc primum, ſtatim, ante omnia.* Sic diſtinguit et vertit *Schaefer* ad *L. Bos* p. 42. — V. 3. Scr. ἐν σοί.

P. 109. *Straton. Ep. LXVIII.* 1. revoca lectionem V. C. μυδαλόεντα, pro voce nihili μυδαλέοντα. Ut habemus ὑαλέος et ὑαλόεις, ſic μυδαλέος et μυδαλόεις. —

V. 3. *ἤ με κατεῖον.* Nihil mutandum, ſed literis ſejunctis ſcribendum eſſe

ἤ με κατ' οὖν ἐδάμασσε . . . .

veriſſime docuit *Schaefer.* ad *Longum* p. 417. comparans *Dorici* Epigr. T. II. 68. *πάντα κατ' οὖν μοῦνα ἐδαίσατό νιν.* *Ariſtoph.* Ran. 1147. *ὥστε γε κἀυτὸν σὲ μοι οὖν ἔβαλεν.* et plura ex Herodoto, qui hac tmeſi inprimis gaudebat. Cf. *Koen.* ad *Gregor.* p. 447. ed. Lipſ. *Callim.* H. in Cer. 76. *ἀπ' ὧν ἠρνήσατο μάτηρ.* — V. 4. *ὤχοντο εἰς* ferri nequit ob hiatum. Sed majore mutatione opus non eſt; modo diſtinctionem recte conſtituas. Scribendum ſcilicet:

μοῦνον ἐπεὶ με λιπὼν εἰς ἰδίην Ἔφεσον
Χθιζὸς ἔβη Θεόδωρος· ὃς εἰ πάλιν . . . . .

quandoquidem Theodorus heri, me ſolo relicto, in patriam ſuam Epheſum profectus eſt. — V. 6. *κοῖτας.* Sic Vat. C. *κοῖτας Br.* ut poſterior ſyllaba brevis vi-

[redacted]

quae forma non minus genuina quam altera vulgatior παροιμία. Jam haec optime cohaerent: *plane hoc fit, ut in proverbio.* Nam, ut dicitur, aſinus aſinum fricat.

P. 117. *Straton. Ep. LXXVIII.* Hoc diſtichon, in quo *Br.* omnia pro lubitu pervertit, paucis literis mutatis, ſic reſtitue:

πεντ' αἰτεῖς· δέκα δώσω· ἐείκοσι δ' αὐτίκ' ἀφίξεις —
ἀρκεῖ σοί; — χρυσοῦς· ἤρκεσε καὶ Δανάῃ.

αὐτίκα eſt in Planudea, et ſenſum habet ſatis commodum: *viginti aureos praeterea continuo accipies.* αὐτίκα hoc ſenſu uſurpatum illuſtravimus ad *Callim.* Ep. XXII. T. I. P. II. p. 276. et XLIII. p. 298. Malles tamen fere:

ἐείκοσι δ' αὔριον ἕξεις.

χρυσοῦς cum ἐείκοσι cohaeret, verbis ἀρκεῖ σοί; ut in familiari ſermone fieri ſolet, interpoſitis.

P. 117. *Straton. LXXIX.* 1. recte *Hermann.* ad *Orpheum* p. 771. emendavit: ἤδη μοι πολιαὶ μὲν ἐπὶ κροταφοῖσιν ἔ. — V. 3. Scr. χαλεπὸν δέ με.

P. 119. *Straton. LXXXII.* 1. *Cornel. de Pauw* in not. mſt. ambiguitatem captari exiſtimat in voce ποδαγρῶν, quod et *podagrum* ſignificet, et eum qui *pedes captet;* huic opponi κρεάγραν, qui *carnes captet.* Unde, pro meo quidem ſenſu, haud multum lucramur; quamquam in etymologia ludi, ſponte apparet. Eidem πεάγραν in mentem venit. — *lin.* 14. poſt *quod* inſere *in.* — *lin.* 19. ante *Sic.* inſere: *Vide Interpp. Heſychii in* ἁρπάγη. T. I. p. 547. 1. — *Ejusd.* LXXXIII. 2. ne metrum vacillet δ' poſt ξανθὸν inſere cum *Hermanno* ad *Orphe.* p. 768. — *Ejusd.* LXXXIV. 1. φιλεῖ. οὐκ. Tolle hiatum:

Ζεῦγος ἀδελφειῶν με φιλεῖ· κοὐκ οἶδα . . . . .

P. 121. *Straton. Ep. LXXXVI.* 6. νῦν [illegible] bene habent. Sponte enim intelligitur, de [illegible] quum opponatur πανήμερος. Sed proxima quin [illegible]dation e indigeant, ne dubites. ἑκαινῶμεν enim [illegible]menter friget. Theodorum ſuum cum Merion[illegible]parat poëta, qui Idomeneo et miniſter erat et [illegible]; ſic illum ipſi interdiu vulgaris vitae praeſ[illegible] [illegible]; noctu amaſii. Hunc ſenſum quum antitheſios [illegible] flagitet, ſcribendum exiſtimo, membranarum [illegible] inhaerens:

> καὶ σὺ τὰ μὲν βιότοιο πανήμερος ἔργα τελ[illegible]·
> νῦν δ᾽ ἄγ᾽ ἑταιρῶμεν καὶ διὰ μηριόνην.

verbum ἑταιρῶμεν, quod reſpondet verbis V. 4. ἄλλα δ᾽ ἑταιρόσυνος, non ſine ambiguitate quadam uſurpaſſe videtur; plerumque enim de uſu venereo dicitur. *Heſych.* ἑταιρήσας. πορνεύσας. Athen. L. XIII. p. 571. D. καλοῦσι δὲ καὶ τὰς μισθαρνούσας, ἑταίρας, καὶ τὸ ἐπὶ συνουσίας μισθαρνεῖν, ἑταιρεῖν· οὐκέτι πρὸς τὸ ἔτυμον ἀνα-

[redacted]

P. 128. *Straton. XCVIII*. 3. *φιλόκαισι*. recte me hoc in *φίλε*, *καισί*, emendaſſe, rhythmus docet, qui ſic longe eſt quam in vulgata melior. — *Ejusd*. XCIX 10. Bene habere videtur vulgata, quam *Br*. ut parum graecam impugnabat. Sic accipe: *φοβητέον μήποτε ἴδῃ εὐκέτι ἐλέφαντα*.

P. 129. *Nicomedis. II*. 2. *Ὠφελίων ἔγραφεν*. Cauſa transpoſitionis eſt in *ἀναστρέψαντι*, ubi metrum vacillaret, ſi legeretur: *Ὠφελίων ἔγραφεν ἄλκας*. Sed haec cauſa locum non habebat in Ep. III. 2. ubi *Br*. eadem verba iterum transpoſuit. In illtio. Ep. epitheton *διερῆς* ad ſupplicium Aëropes, in mare praecipitari juſſae, referendum eſſe monuit *Lobeck* ad *Sophocl*. Ajac. p. 408.

P. 131. *Nicomed. VIII*. 2. *ἦν σπάνις*. Sic in Ep. ap. *Murator*. T. II. p. 696. 5. *Bonada* T. II. p. 430. in medicum, ubi ſcribendum:

Ἰητὴρ δ' Ἀσκληπιάδης μακάρων τρίβον ἤει,
Χρησμοσύνην δ' ἔλιπεν πολυκήριον ἐν νεκύεσσιν.

— *lin*. 15. adde: *Bonada* p. 106. *Fleetwod*. p. 35. — *Nicomed*. IX. 1. Mireris poëtam *εἰκώ* ſcribere maluiſſe, quam *εἰκόνα*, quod verſum, vehementer elumbem, non parum juvaret. — *Ejusd*. X. 3. diſtingue: *τοῖόν τοι*, *Παιάν Ἀσκληπιέ*, *σεῖο Βοηθός*. — *P*. 133. *lin*. 6. in Marmore legitur: *καὶ ἐγενόμην*, non *οὐκ*. Hinc apparet, recte vertiſſe virum doctiſſimum *Chardon de la R*. Delenda itaque verba: *Haec interpretatio . . . fateor*.

P. 135. *lin*. 12. corrige *iter* pro *inter*.

P. 136. *Ammiani Ep. II*. 3. *Lucian*. T. III. p. 302. *τὸ δὲ ἀργύριον μηδὲ ἀριθμῷ ἄγειν αὐτὸν, ἀλλὰ μεδίμνῳ*. in quo ei obverſabatur *Xenophon*. Hellen. L. III. 2. 27. *οἱ περὶ Ξενίαν τὸν λεγόμενον μεδίμνῳ ἀναμετρήσασθαι τὸ παρὰ τοῦ πατρὸς ἀργύριον*.

P. 138. *Ammian. Ep. V.* δαίμονα. Apud *Heliodor.* L. I. 3. p. 12. Chariclea μέλανας ἰδοῦσα τὴν χροιὰν καὶ τὴν ὄψιν αὐχμηρούς, εἰ μὲν εἴδωλα τῶν κειμένων ἐστί, φησίν, οὐκ ἂν δίκῃ παρενοχλεῖτο ἡμῖν. — *lin. ult.* corr. καὶ πόλεις. pro πόλιν.

P. 140. *Ammian. XIII.* 1. Scr. εἴη σοί.

P. 141. *Ammian. XIV.* 3. ἔχων βολοῦ. Var. C. In textu corrige ὀβολοῦ pro ὀβόλου.

P. 144. *Ammian. Ep. XXII.* 1. Scr. ΠΟΙ ΔΗ ΚΑΙ ΠΟΘΕΝ, Ω ΤΑΝ. *Schaefero* monente ad Dion. Halic. p. 99. Junctim enim dicunt ποῖ δὴ καὶ πόθεν; *unde et quo.* Horat. II. Sat. IV. 1. *unde venis et quo tendis?* Id. I. Sat. IX. 62. Cf. *Heindorf.* ad Plat. T. I. p. 3. poſt *Ruhnk.* ad Memor. p. 231. et qui noſtrum quoque Ep. attigit *Aſt* ad *Platon.* Phaedr. p. 220.

P. 146. *Ammian. XXIV.* τοὺς ἀπὸ ἀλφα. Suidas in Βρουμάλια T. I. p. 457. Romulum Senatores invitaſſe narrat ἀρξάμενος ἀπὸ τοῦ α ἕως τοῦ ω.

P. 147. *Ammian. XXV.* 6. *H. de Boſch.* Not. p. 220. vulgatam tueri conatur, unice probans verſio-

[redacted]

Ἰλ. α. p. 11. 25. ὡς καὶ ὁ Ἀπόλλων δοκεῖ τισιν ἐκ τοῦ ἀπόλλειν διὰ τὸ φοβερώτερον ὀνομάζεσθαι. — V. 1. reſtituenda lectio ᾠδῶν.

P. 150. *Rufin. Ep. I.* 6. δώροις ἐκ σπατάλοις οὐκ ἀλεγιζόμενον. Vat. C. Fortaſſe corrigendum:

δώροις ἐκ σπατάλης οὐκ ἀγλαϊζόμενον.

P. 152. *lin.* 17. In loco *Luciani* bene habet εὐφυεῖς. *Soſipater* Ep. III. καὶ μαζοὶ . . . ἱμερόεντες, Εὐφυέες. Conf. *Valken.* ad Ammon. p 87. — P 153. lin. 6. χαράσσειν ὕδωρ de remigantibus obvium. Cf. *Hermann.* ad *Orpheum* p. 815.

P. 154. *Rufin. III.* 6. ῥοδῶν ne ſcribas ſequentia vetant, ubi non de *roſario* ſed de *una roſa* agi apparet — σχιζόμενος Ζεφύρῳ. Jam quum hoc participium non habeat quo referatur, in πολιῷ aliud quid latere ſuſpicor, quam quod olim conjeci. Omnia bene habeant, ſi ſcripſeris:

οἷα ῥόδων κόλπος σχιζόμενος Ζεφύρῳ.

— *P.* 155. *lin.* 7. lege μηριόνης.

P 158. *Rufini Ep. VII.* 5. Plura in hoc diſticho depravata. Hiatum κελευομένη ἦλθεν tollere conabatur *Salm.* γ' inſerendo; quod vereor ut ſufficiat. In ſq. verſu fortaſſe ἐρχομένην depravatum eſt.

P. 159. *Rufini Ep. VIII.* 5. In Cod. adſcriptum ζτ. i. e. ζήτει. quo loca aut mutila aut depravata indicantur. In lect. membran. τὸ πρὶν θεοείκελον κάλλος, latet fortaſſe

τὸ πρὶν, θεοείκελε, κάλλος

quae facilior eſt emendatio eâ, quam *Br.* dedit.

P. 160. *Rufin. X.* 4. πάθω. Fortaſſe rectius πάθοις.

P. 162. *Rufin. XII.* 2. χρονίεσκεν. Fortaſſe ſcribendum:

οὐκ ἂν τοι κορέσσειεν ἀνὴρ ἀλόχοισιν ὁμιλῶν.

nunquam vir ſatietate afficeretur in mulierum conſuetudine. *Theophylact.* Ep. LXXII. εἰ μὴ ταῖς ἀφροδισίαις ἡδοναῖς τὸν ἀτερκῆ κόρον ἡ φύσις ἐνέμιξεν, ἐδουλαγωγεῖτο τὸ ἄῤῥεν τῷ γυναικείῳ φύλῳ.

P. 163. *Rufini XIV.* 5. Conf. *Virgil.* I. Ecl. 60. Multa ſimilia, inter quae etiam hoc Epigramma congeſſit *Jo. Schrader* in Obſſ. I. 3. p. 33. — *P.* 164. *Rufin.* *XV.* 2. αὐτὸς ὑφ' ἡμ. Vat. Cod. ὑφ' cur mutatum fuerit, cauſa ſat gravis non apparet. — V. 5. δὲ quod metrum jugulat, temere a *Br.* interpoſitum. — *Ejusd.* XVI. 2. ἀράμενοι eſt in Plan. αἰρόμενοι in Vat. C. quare *lin.* 10. pro *Vat. Cod.* lege *Plan.*

P. 165. *Rufin.* *XVIII.* 3. Vera videtur Vat. C. lectio, modo recte diſtinguatur: καὶ εἴποτε καιρὸς, ἐπόλμων· Ἡρυθρία· Ad καιρὸς ſubaudi ἦν, quam ellipſin plurimis exemplis probavit *Schaefer* Meletem. p. 4[illegible] *L. Bos* p. 605. — V. 6. φεύγομεν ἢ μένομεν. pro φευγω-

et τεκνίον. *Lucill.* XIX. VII. XCV. in ἀράχνη. Rufin. XXVIII. Lucill. LXV. XVI. CIX.

P. 169. *Rufin. Ep. XXIII.* 2. Scr. οὐδὲ μεῖ — μοῦνος πρὸς ἕνα. vulgo εἷς πρὸς ἕνα. Cf. *Schaefer* ad *Gregor.* p. 264. aut μόνος πρὸς μόνον. *Abreſch.* Dilucid. Auctar p. 224. ἐμοὶ μόνος μόνῳ μάχην συνάψαι. *Eurip.* Heracl. 807. — *lin.* 11. verſus quos tanquam *Euripidis* excitavi ex *Stobaeo*, *Sophoclis* ſunt in Electra v. 466. ubi ſenſus diverſus. — *Ejusd.* XXIV. 1. τὰς χαίτας conjiciebat V. D. in Bibl. Lipſ. T. LXVI. p. 74.

P. 173. *Rufin. XXVII.* 5. ὅταν ἐστὶν ἔσω. Infimi aevi eſt ὅταν cum indicativo. Quare haud ſcio an corrigendum ſit:

ὅταν ᾖ τις ἔσω.

Hoc ſi nolebat, non minus bene ſcribere poterat poëta: πλὴν ἀπὸ νῦν, ὁππότ' ἐστὶν ἔσω .... *Ejusd.* XXVIII. 5. reſtitue: τέκνον, χεὑρήσομεν. ne metrum claudicet.

P. 179. *Rufin. XXXVII.* 5. V. D. in Bibl. Lipſ. LXVI. p. 74. κόμη τ' ἐπὶ ὠσὶ τραχεῖα legendum ſuspicatur; hiatum in *Rufino*, ſequioris aevi poëta, offenſioni non eſſe. Aliud quid latet, quod ingenioſioribus inveniendum relinquimus. In membr. eſt: παρὰ κοσσὶ τραχεῖα.

P. 184. *Carphylidis Ep. I.* 4. ἐπισκάπτων. nihil mutandum. *Manibus terram aggerens exiguum fecit ſepulcrum.* Etiam p. 185. in *Philonis* diſticho ſincerâ eſt lectio αἱ γὰρ ἄτερ νοῦ.

P. 187. *Eupithii Epigr.* 2. Minime ſpernenda lectio Vat. Cod. ὡς λεπτὸς τάσδ' ἐχάραξε δόναξ.

P. 190. *Julian. III.* 1. Dele punctum poſt δένδρον. Vertit *Grotius* l. III. p. 428. *Eſt alta mediis arbor in penatibus.* τὰ ἀνάκτορα frons eſt, ut pars capitis principalis, ubi animae eſt quaſi *ſanctuarium* ſive

IV. 1. De hoc uſu verbi λέγειν adde
ος p. 596.

d. V. 15. ἤδε Cod. In conjectura
λλ᾽ . . . hiatus offendere non debet,
: nec illo aevo, quo *Palladas* ſcrip-
curate attendebant. Ep. CXL. μά-
α ὡς. et tribus aliis in locis. Pro
ι minus bene ſcripſeris

ὔτ᾽ ἐπὶ γῆρας ἄγει.

l. *VI.* 1. δύο ὥρας. Rectius fortaſſe
ud *Stephanum.* — *P.* 213. *Pallad.*
ης. Vat. C. quod in Planud. quoque
Schaefer ad L. Bos p. 337. Brun-
ionem magis probans ad *Gregor.*
Pallad. XXVI. 6. vera videtur
diſtinguas: τὸ γὰρ κατέχον με νόημα
τοῦδε, λέγουσι, ποτοῦ. Interpoſitum
φασί, οἶμαι et ſimilia. De λέγω ſic
ch. ad Aeſchyl. T. II. 62.

l. *XXXI.* 4. δόμινε· οὐ . . . notan-
tus et ſyllabae brevis in caeſura
ptelae nulla in his ſuſpicio. — *P.*
II. 1. adde *Lucian.* Timon. §. 8.
ὅς οὐ συνίει κόρακι καὶ λύκοις χαρι-
πῶν τοσούτων ὁ κακοδαίμων κειρόμενος
comicorum, quae hic correximus,
am ſententiam ſequutus eſt cl.
II. p. 475. ſ.

l. *XXXIII.* 5. κρίνω κεῖνον Vat. C.
. εἰ ὁ Κρόνος. Si tanti eſſet, hia-
erborum transpoſitione:

ρόνος εἰ θνητὸς ἐτύγχανεν ὤν.

. *XXXVIII.* 5. δίκη. Vat. C. —
Vide an *Scaliger* φαβὸς ſcripſerit,

a φάψ. Sic Maurus ſatis ridicule ex ore elephantino et labiis ponderoſis *palumbis* ſonum diceretur emittere.

P. 221. *Pallad. XLI.* 6. τὴν Ἑλένην δ' ὁ Πάρ. Vat. C. — *P.* 225. *Pallad.* XLVI. 4. Attigit h. l. *Wyttenbach* in Curis Poſter. in Bibl. cr. p. 24. „Palladas facit nutricem ludimagiſtro menſtruum minerval charta lacera illigatum referre. Ἔνθα τροφὸς . . . . i. e. *ne minuta mercedula palam agnoſcatur, ſed occultata major, quam eſt, eſſe credatur, eam in librum includit, quam chartacea faſcia circumligat.* V. 9. εἰς ἑαυτὸν. Inprimis huc facit locus *Auguſtini* in Confeſſ. L. V. 12. qui quum Romae eloquentiam docere inſtituiſſet, cognovit ibi fieri quae non patiebatur in Africa. *Nam revera illas everſiones a perditis adoleſcentibus ibi non fieri manifeſtatum eſt mihi. Sed ſubito ne mercedem magiſtro reddant, conſpirant multi adoleſcentes, et transferunt ſe ad alium, deſertores fidei, et quibus prae pecuniae caritate juſtitia vilis eſt.*

P. 228. *Pallad. XLVIII.* 3. ἐπὶ σοῦ recte membr.

[redacted]

Ejusd. LVI. Ad Silvanum Deum miro errore hoc diſtichon retulit Editor Marmor. Taurin. T. I. p. 128. — V. 4. ἐς θαλάμους κατέχει. Exquiſitior haec membr. lectio reſtituenda. Saepe ſic εἰς cum verbis quietis jungitur. De στῆναι exempla dedit *Porſon* ad *Eurip.* Phoen. p. 308. ed. Lipſ. de κείμεθα *Doederlein* in Actis Phil. Mon. I. p. 64. *Philoſtrat.* p. 669. 5. ἐς γὰρ κοῖλον τὸν ἵππον . . νεκρὸς ἀπέκειτο. Ep. ἀδ. LIX. λάθρῃ κοιμηθεῖσα Φιλαίνιον εἰς Ἀγαμήδους Κόλπους. *Leonti. Schol.* inedit. εἰς ἐμὲ Κύπρις λούεται. *Lucill.* XII. ἢν ἐθέλῃς τὸ πρόσωπον ἰδεῖν ἐς ἔσοπτρον ἑαυτοῦ. Alia quae in promtu ſunt, nunc omitto.

P. 232. *Pallad. Ep. LXI.* 1. εἰ λίθος ἐστὶ. *Juvenal.* VIII, 52. *at tu Nil niſi Cecropides truncoque ſimillimus Hermae. Nullo quippe alio vincis discrimine, quam quod Illi marmoreum caput eſt, tua vivit imago.* — *P.* 233. *lin.* 2. pro *loco ſec.* corrige *loco pr.* τοῦτο *Id. loco ſec.*

P. 235. *lin.* 6. corr. πευθομένους. — *P.* 236. *lin.* 4. poſt ἧς inſere *Vat. Cod.* — *P.* 237. *lin.* 10. *ab ult.* poſt 385. inſere p. 669. — *Pallad.* LXXII. 3. καὶ μεταντλοῦσα πάλιν. ruenti metro ſuccurre legens

καὶ μεταντλοῦσ᾽ αὖ πάλιν.

Haec ſaepe junguntur. V. *Davis.* ad *Maxim. Tyr.* p. 114. *Schaefer.* Meletem. p. 39.

P. 238. *Pallad. LXXIII.* iterum habetur in Vat. C. p. 669. — *P.* 239. *lin.* 9. corrige: *Imperitum hominem ſilentium decere.*

P. 240. *Pallad. LXXXIV.* 1. Vulgata τοσοίδε δὲ . . verior eſſe videtur lectione *Br.* quamvis ex membr. Vat. derivata.

P. 241. *Pallad. LXXXV.* 7. ἠὲ καὶ αὐτοῖς. Vat. C.

P. 243. *Pallad. LXXXVIII.* 2. ἡ φύσις Vat. C. — *Ejusd.* XCI. 4. οὐ καταριθμεῖς etiam membr.

Var. praebent; cujus lectionis mutandae nulla erat neceſſitas.

P. 245. *Pallad. XCV.* ὅτι δὴ καὶ αὐτὸ φλεγέθει. In hac membr. lectione aliud quid latere ſuſpicor, quam quod *Planudes* inde elicuit. Fortaſſe verbis transpoſitis et leviter immutatis ſcribendum:

τήγανον, οὐκ ἀλόγως, ὅτι δὴ φλεγέθει κατὰ ταὐτό.

quia nimirum utrumque in eundem modum ardet.

P. 246. *lin.* 4. οὕνεκα. *Vulgo* delendum. — *P.* 248. *Pallad. CII.* 4. συρόμενον. *Plan. Stob.* φερόμενον. Vat. C.

P. 249. *Pallad. CIV.* 5. ἐπ' εὐπλοΐην. etiam eſt in Plan. et ap. Stob. Hoc reſtituendum, hiatu, quem *Br* obtruſit *Palladae*, remoto. Od. α. 298. οἷον κλέος ἔλλαβε δῖος Ὀρέστης Πάντας ἐπ' ἀνθρώπους. *Archias* XVII. ὁ Πρίηπος ἐπ' αἰγιαλῖτιδα ναίω χηλήν. *Callim.* XL. ἐνθάδε νεκρὸν Εὗρεν ἐπ' αἰγιαλοῦς. ubi *Br.* αἰγιαλοῖς. fruſtra et reclamantibus membr. Cf. *Matth.* ad Hymn. Homer. p. 79.

P. 253. *lin.* 13. ἐχθροποιεῖ. In eandem conjecturam incidit cl. *Schaefer* ad Julian. Or. p. VI. me jam ſic emendaſſe ignorans. — *Pallad.* CXIII. τὴν νεότητα φυγών. Hoc ex φιλότητα eſſe depravatum, nemo facile ut credat adducetur. Scribendum ſuſpicor

τὴν κενότητα φυγὼν . . .

Ulyſſes vir gravis, et a levitate alienus.

P. 254. *Pallad. CXV.* legitur iterum in Vat. C. p. 669.

P. 257. *Pallad. CXXII.* 5. Adde *Callim.* fr. LXXXVII. ὡς ὁ πηλὸς ὁ Προμηθῆος. — *P.* 260. *Pall.* CXXXI. δεσμός. Vide inprimis, qui haec fuſius perſequutus eſt, *Fr. Aſt.* ad *Platon.* Phaedr. p. 317.

P. 265. *Palladae CXLIV.* 3. σκώληκα βαλεῖν. Vulgo et membr. Unde fortaſſe legendum

σκώληκα βοτεῖν.

i. e. βόσκειν. *Heſych. Schneideri* Lex. Gr. V. βοτάνη.

P. 267. *Pallad. CXLVII.* 1. βίου. Vat. C. — Mox cave quid mutes cum *Brunkio.* Omnia bene habent in lectione membranarum, modo recte diſtinguas:

Ζητῶν ἐξεῦρες βιότου τέλος εὐτυχίης τε,
ἀρχὴν ζητήσας πρὸς τέλος ἐρχομένην.

Eſt in his verbis ambiguitas ſtudioſe quaeſita: *dum honorem quaerebas ad ſummum faſtigium tendentem.* At illa honoris cupiditas non ad id, quod Geſſius volebat, ſed ad τέλος τοῦ βίου ducebat.

P. 270. *Polliani Ep. III.* 3. *Caſauboni* interpretationem in hunc ſenſum accipit *H. de Boſch* T. IV. p. 441. *gaudeo et gratulor tibi propter ſortem de corona, quae vidua eſt meritis, quippe ſortito a parenti-*

bus relicta (?), *adeoque nulla;* idque *Grotium* in verſione ſua ſecutum eſſe.

P. 270. *Polliani Ep. IV.* 1. tolle diſtinctionem poſt ἔχεις. Verba ſic junge: μάθε, πῶς οὐδὲν ἔχεις, (καίπερ) χαλκὸν ἔχων.

P. 271. *Polliani Ep. V.* 3. vitium eſſe videtur in verbis πέπλοιο ῥαγέντος. Scribe:

τὸ δ' ὡς στέρνοιο ῥαγέντος . . .

Polyxena *pectus percuſſa* cum caderet, veſte texit quod pudor velari jubet.

P. 289. Sequuntur in Analectis Epigrammata *Procli* duo, quae in Animadverſionibus, neſcio quomodo, praeterii. Prius edidit *Dorvill.* ad *Charit.* p. 385. et in Sicula p. 564. — V. 1. εὐάστην. *Br.* diverſo accentu εὐαστὴν *Dorvill.* In Ep. ἀδ. CCCCXII. iterum eſt εὐάσταις. Vulgaris regula favet τῷ ὀξυτονουμένῳ; ſed plurimae ſunt ejus exceptiones, quibus fortaſſe etiam εὐάστης annumerari debet. — V. 5. αἵματι κόχ-

εὔφρονι. Ipſum *Proclum* hos verſus concinnaſſe, intelligitur ex *Marini* Vita Procli p. 75. ubi paulo integriores leguntur. Ex Ap. Lipſ. edidit *Reisk*. p. 79. nr. 587. V. 1. *γένος* in Vat. C. omiſſum *Marinus* ſupplet. — V. 2. *ἀμοιβὸν ἐῆς*. Haec verba cum forte excidiſſent in Apogr. Guy. in marg. tanquam ex conjectura poſita ſunt, cum nota: *compenſatorem*, *remuneratorem*. *Aliquid ſimile deeſſe videtur*. At *ἀμοιβὸς* h. l. idem eſt quod *διάδοχος*. quo titulo *Proclus* ornari ſolet. — V. 3. *ξυνός*. Cf. *Marin*. Vit. Procli c. 36. — V. 4. *ἑλίς*. *Br*. *ἴσις*. Vat. C. Sic exhibetur etiam in *Heſiodi* Theog. 145. *κυκλοτερὴς ὀφθαλμὸς ἔεις ἐνέκειτο μετώπῳ*.

P. 289. *Marini Diſtich*. 1. *κεχαρισμένε*. Vat. Cod. Jenſ. Hic *κεχαρισμένα* correxit.

P. 291. *lin*. *ult*. ante *Jenſ*. inſere *Vat*. *Cod*. — *P*. 292. *Claudianus Ep*. *III*. 1. Ἑλικῶνος ſervandum. *Ruhnkenii* conjectura nititur falſa plurimorum opinione, *Claudianum* noſtrum illum eſſe Stilichonis clientem, quem Muſae latinae illuſtraverunt.

P. 293. *Syneſii Ep*. *I*. 1. *ὦ* ſive *ὢ μέγα θαῦμα*. *Schaefer* ad *L*. *Bos* p. 239. corrigit: *οὐ μέγα θαῦμα*. Sic primos duos verſus bene cohaerere. Idem V. 7. *δέξο* interpretatur *accipe*, *disce*. *Intelligendi* ſignificationem verbi *δέχεσθαι* illuſtravit *Abreſch*. ad Aeſch. T. I. p. 368. — *ζωοφόρου* idem Vir doctiſſimus mecum probat prae lectione *ζωδιακοῦ*, excitans genethliacum carmen, ab *Huſchkio* editum in Anal. cr. p. 299. *ἠέλιος μήνη τε καὶ ἀμφιθέοντες ἀλῆται Ζωοφόρον*.

P. 295. *lin*. 3. *ab ultima*. poſt *Vulg*. adde: *et in Vat*. *C*.

P. 298. *Zoſimi Ep*. *III*. 2. *νεφέλην*. illuſtravit *Huſchke* in Anal. cr. p. 136. — V. 4. *πρὸς εὐξάμενοι*. Vat. C. — P. 299. *Eugenii* Ep. V. 7. *ἀθροίζεται*. Eadem eſt diaereſis in fr. ap. Hephaeſtion. p. 19. *Ἐρξίη τῇ δῆτ' ἄνολβοι ἀθροΐζεται στρατός*.

P. 299. *Cyri I.* Hos verſus tamquam *Moſchi* Theocriteis ſubjunxit *Valkenarius* p. 380.

P. 300. *Cyri VI.* 1. Ut hic in Μαξιμῖνος penultima corripitur, ſic in Ep. in Stat. Athl. LII. Κωνσταντῖνος. Ib. LIII. Anathem. Byzan. XXXII. 3. σὺν Κωνσταντίνῳ υἱϊ. Sic enim Vat. C. non Κωνσταντίνῳ, quod *Br.* dedit. In Ep. ap. *Reisk.* p. 107. nr. 640. ὃ προέηξέ σοι Κωνσταντῖνος. Etiam in Κυρῖνος mediam corripuit *Leo Phil. I.* et in Ἰουστινιανὸς penultimam plures. Ep. ined. Vat. C. p. 58. Ἰουστινιανὸν καὶ ἠγαθέην Θεοδώρην. et iterum p. 59. Ἰουστινιανῷ στρατιῆς ἡγήτορι αὐγῆς. In Ῥουφῖνος antepenultima corripitur ap. *Diodor. Gramm.* Ep. VIII. τί μάτην οὔνομα Ῥουφῖνος. ubi *Br.* membr. lectionem temere mutavit. Alia in nominibus diverſorum generum admiſſa, nunc quidem praetereo. — V. 3. Scr. δέ μοι. — *P.* 302. *Cyri VII.* ἐν Κῦρος ἔχει. Scr. videtur ἔθηκεν.

P. 305. *Chriſtodori* Ecphraſ. v. 35. θύρσα, Hanc [redacted]

mala morbi contagioſi, quo exercitus laborabat, ſed ad clades, quae ex Achillis et Agamemnonis ſimultate in Graecos redundaturae erant. Haec ſimultas quum ex Calchantis vaticinio originem eſſet captura, ſponte apparet, cur vates illud mente dicatur premere. — V. 58. Miror οἱ productum ante ὥπασε. Scribe:

τὰ μὴ ἑοῖ ὤπασε τέχνη

Homer. Ιλ. v. 495. ὡς ἴδε λαῶν ἔθνος ἐπισπόμενον ἑοῖ αὐτῷ. — P. 310. V. 122. ἐδόκευε. Hoc procul dubio revocandum. Pythagoras non in terris, ſed inter coelites ſibi verſari *videbatur.* δοκεύειν *ſuſpicandi*, *putandi* ſenſu *Chriſtodorus* uſurpavit iterum v. 180. ὡς δὲ δοκεύω, οὐκέτι δυστήνου μόρον Ἕκτορος. V. 336. ὡς δὲ δοκεύω Τέχνη τοῦτο τέλεσσε. V. 395. ἐγὼ δ' Ἀλκμᾶνα δοκεύω. Cf. *Hermann.* ad *Orpheum.* p. 825. — V. 128. μολοῦντος ex membr. derivatum. In Plan. eſt μολόντος, idque reſtituendum cenſet *Schaefer* ad *Sophocl.* T. II. p. 329. verbum μολέω e Graeciae uſu circumſcribens. Quare etiam ap. *Rhian.* Ep. IV. 11. pro ἐς ἀκμαίην δὲ μολεῖτε ἥβην — μόλοιτε ſcribendum exiſtimat. Paulo ante Scr. cum Vat. et Plan. ἐδίδαξεν. — P. 314. V. 195. Non video quid ἐῆς a *Br.* in textu poſitum praeſtet vulgato ἑήν. Hoc revocandum, ut *Planudis* ſaltem auctoritate nixum, dum Brunkiana lectio omni auctoritate caret. Et in hoc carmine Planudem, praeter Anthologiam Cephalae, aliis quoque ſubſidiis uſum eſſe apparet. — *P.* 316. V. 227. φόνου διψῶσαν eſt ex *Lycophr.* Caſſ. v. 1171. *Incertus* ap. *Athen.* L. X. p. 433. F. ἴσχειν κελεύω χεῖρα διψῶσαν φόνου. Cf. *Lobeck* ad *Sophocl.* Ajac. v. 50. p. 227. — P. 317. V. 245. ἔοικε δε . . ἆσθμα τιταίνων. Hoc merito probat *Schaefer* ad *Longum* p. 367. ἐοικέναι cum participio jungi poſſe docens exemplis, quae frequentiora etiam forent, ſi per librarios licuiſſet. Cf. Eundem ad *Dionyſ. Hal.*

In prima voce ὅρα latere, noli dubitare; tum vero καὶ δὲ verum eſſe nequit, quamquam hae conjunctiones paſſim junguntur, et crebrius fortaſſe junctae reperirentur, ſi per editores liceret. Sed in noſtro loco ſcribendum videtur:

ἠδ' ὅρα ἡδὺ γελᾷ Γλαύκη . . . . .

Nihil in Codd. ſibi ſimilius ductibus καιδ et ἠδ. Cf. *Baſt* in Comm. Palaeogr. p. 815. De ἡδὺ γελᾷν dixi ſupra in his Addendis ad Lucill. Ep. CIV. T. II. P. II. p. 502.

P. 348. *Metrodor. XVII.* 1. υἷεος οἰχομένου Παιδὸς. Vat. C. quod verum: υἷέος οἰχομένου παῖδες. *quatuor liberi filii extincti.* — V. 9. ὡδὶ (ὡδε Cod.) ioniſmo hujus Epigrammatis adverſari monuit *Herm.* ad *Orpheum* p. 769. quid ipſe reponendum judicet, non indicans. Scribe

ὧδε δὲ λαμβανέτωσαν.

[redacted]

Ep. II. μύλοιο περίδρομον ἄχθος ἀνάγκης . . κυκλοδίωκτος ἔχω. — V. 6. revoca lectionem Vat. C. quae ſenſum habet optimum. ἐρύειν h. l. non eſt *trahere*, ſed *pendere*. *Homer*. Ιλ. X. 351. οὐδ' εἴ κεν σαυτὸν χρυσῷ ἐρύσασθαι ἀνώγοι. *Schol*. σταθμήσασθαι. ζυγοστατῆσαι. Cf. *Heyne* ad *Homer*. T. VIII. p. 314. — *P*. 358. *Problem*. XXXI. 2. nimia eſt *Brunkii* mutatio. Vitium eſt in ſolo nomine; verba autem ἔπορεν (ſive πόρεν) τὸ τρίτον ſaniſſima ſunt.

P. 360. *Problem*. XXXIV. 2. ἐμῇ Vat. C. — *P*. 361. *lin*. 3. *ab ult*. Scr. ἔμοιγε. — *P*. 367. *XLIV*. 3. τοῦδ' Ἀμφ. Vat. C.

P. 369. *Aſclepiodotus*. V. 3. ἔνθ' ἀποτάμνει. Propius ad ductus in Lapide, *Butmannus* V. cl. in literis ad me datis

ὧν ἀποτάμνει

a quibus collibus Libycis Nilus Thebas ſejungit. Thebae enim, quae vere ſic appellabantur, in orientali ripa fluminis erant poſitae.

P. 370. *Cyrill*. *V*. 2. τριττειον. Fuiſſe videtur

τριέτη τὸν ἀφείλετο . . .

P. 371. *lin*. 10. Rectius ſcripſiſſem: *Juliani Ex-Praefecti*. Cf. *Hagenbuch*. in Epiſt. Epigr. p. 286. ſqq. et *Gothofr*. ad Cod. Theodor. T. V. p. 304. quem excitavit *Wyttenb*. ap. *H. de Boſch* Not. p. 490.

P. 372. *Julian*. V. 3. ἐς τρίχας ἤξει. Hoc *Br*. ſatis pro arbitrio mutavit in ἔλθοι. Aliud quid latet, praeſertim quum repetitio verbi omnino ſit ſupervacanea. Scribendum ſuſpicor:

τὸ δ' ἔμπαλιν, ἐς τρίχας, ὦ ζεῦ,
γήραος, ἐς ῥυτίδας σκληρὸν ἵκοιτο ῥέθος.

quod animandae orationi haud parum profuerit. — *Ejusd*. III. 3. probavit emendationem noſtram *Her-*

mann. ad *Orph.* p. 770. — *lin.* 7. *ab ult.* dele [illegible] τῆς δὲ. *Vulgo.*

P. 373. *lin.* 11. Scr. *Juliani Epigramma*, [illegible] *diſtichon cl. editor excitat*, *integrum edidit* etc. Perperam *Macedonii* eſſe dixi.

P. 375. *Juliani X.* 1. *Martorelli* de theca calamaria l. p. 218. ἐπιδύνοντα corrigendum cenſet. [illegible] ſtra. *Agath.* Ep. XXXVIII. ἐπεὶ βροτὸς εἰκόνα [illegible]: Θυμὸν ἀπιθύνει κρείσσονι φαντασίῃ. V. 2. idem [illegible] ὁμοῦ mutandum cenſet. V. 3. συνδρόμου [illegible] Idem, *regulam* interpretatus, *quae plumbum cohibeat*, *ne a recta discedat.* Inepte ſane. — V. 5. Idem p. 223. in Vat. C. στυστῆρα legi ait, unde ipſe στυπτῆρα facit, quia *vox humana characteribus quaſi firmetur et adſtringatur.* Nihil vidi ineptius. — *Ejusd.* XI. 1. κύκλοισι. *Martorelli* l. c. p. 224. ἄκροισι corrigit: *plumbum ſignans ſurculos pro extremitatibus calamorum*, *ut recte procedant.*

P. 377. *Juliani XV.* 2. ἡ φύσις ἄπνους. aut vera

λώθης. Ep. ιδ'. CCCLXXIII. κοινῷ δὲ μετ' ἄγρια κύματα ναῦται χεῖρας ἀερτάζουσιν. Liban. T IV. p. 119. ὑπισχνήρχον δὲ μετὰ Τροίαν· πάντως καὶ θυσίαν ἀνάγεσθαι μέλλων ἐποίεις, καὶ τοὺς θεοὺς ἐκάλεις δοῦναί τε σοι χρονίως μετὰ Τροίαν τὰς Μυκήνας ἰδεῖν, καὶ τὸν οἶκον εὐτυχῆ. Sic etiam Latini. *Tacit.* Hiſt. L. III. 49. *Antonius nequaquam pari innocentia poſt Cremonam agebat.* Cf. *Cortium* ad *Plinium.* L. VII. 18. 1.

P. 384. *Julian. XXXVII.* 4. ἐτμήγην. Hanc formam tuetur *Callimach.* ap. *Suid.* in κύφελλα: ἐτμήγη δὲ κύφελλα. *Apollon. Rhod.* L. IV. 1052. ὅτι μοῦνοι ἀποτμήγεντες ἴασι. — *Ejusd.* XXXVIII. Rhomphaeas argenteas, quas quatuor e proceribus, Imperatoris latus tegentibus geſtare ſolebant, hoc diſticho ſignificari exiſtimat *du Cange* in Addend. ad Not. in Commen. Alex. p. 599. Cf. *Eundem* p. 227. ſq. — *Ejusd.* XXXIX. 3. ἐν βίοιο Vat. C. βιότοιο Plan. — V. 5. Hoc ſolum ex his verbis effici poſſe videtur, ut Tatianus magiſtratum aliquando geſſerit. — P. 385. *Ejusd.* XLII. 1. οὔτε Cod. Vat. genuinum. — V. 4. In Vat. C. haud aliter legitur quam in Plan. Revocanda lectio cujus mutandae nulla eſt urgens neceſſitas.

P. 387. *Julian. XLVII.* 2. ἔκτουνεν Vat. C. loco pr. — *Ejusd.* XLIX. 1. Ocyus revoca lectionem membran. quam *Br.* temere immutavit: οὔτι σε πόντος ὤλεσσε καὶ οὐ πνείοντες ἀῆται. Sic plane locutus eſt *Julian.* Ep. XLII. οὔτι φύσις θήλεια καὶ οὐ πολιοῖο καρήνου ἀδρανίη.

P. 391. *Julian. LVIII.* 3. τερπωλῆς δ' ἀπίη. Vat. C.

P. 395. *Julian. LXV.* 1. εἴτε καί. Vat. C. — V. 4. ὑμετέρης pro σῆς. hunc uſum exemplis illuſtravi ad Ep. ιδ'. CCCXLVIII. T. III. P. II. p. 71. — *P.* 397. *Ejusd.* LXXI. 1. πολυφλοίσβοισι codicis Vat. non eſt cur repudietur. *Fluctibus* hoc epitheton non mi-

nus congruit quam *mari* univerſo. — V. 5. δεῖγμα. De utriusque vocabuli permutatione cf. *Wyttenb.* Epiſt. cr. p. 275. *Schaefer* ad *Dion. Hal.* p. 189.

P. 401. *Marian. III.* 7. lin. 11. poſt ἔρεψεν adde: *et Plan.* ἐρέψας. *Br.* — *Ejusd. IV.* 3. ἀμβροσίοιο χροός. de *unguento roſaceo* plurimis verbis interpretatur *Martorelli* de theca calam. p. 11.

P. 405. *lin.* 9. *ab ult.* poſt παρμὶ adde *Vat. C.*

P. 409. *lin.* 11. poſt *Cod.* adde *et Plan.* — *Hymn. in Bacch.* V. 16. pro ὀρέσκιον mallet ὀρέσκοον *Lobeck* ad *Sophocl. Ajac.* p. 244.

P. 412. *lin.* 24. poſt νηφαλέον τε inſere *Plan.* νηφαλίῃα *Vat.*

P. 414. *lin.* 2. Scr. *verbo.* pro *verbum.*

ADDENDA

ET

EMENDANDA

AD TOMUM UNDECIMUM
SIVE COMMENTARII TOMUM TERTIUM
EJUSQUE PARTEM PRIMAM.

P. 9. *Orpheus V.* 62. προγένοιτο, quod ex Medic. Cod. reſtituendum dixi, exemplis firmavit *Schaefer* Meletem. p. 19.

P. 11. *Secundi Ep. III.* 2. τοσσάκις Vat. C. — *lin.* 21. corr. *quum quis* pro *ſi quis.* — *P.* 13. *lin.* 9. dele verba *Scr.* δακετῶν. Conſtructionem ἔχις . . ἣ φονίη δακέτων illuſtravit poſt *Porſon.* Suppl. ad Praef. in Eurip. Hec. p. LIV. *Schaefer* ad *L. Bos.* p. 189.

P. 13. *Tiber. Illuſtr. II.* 3. Sçr. εἶτά με.

P. 16. *Irenae.* V. 6. μιγνύμενοι. Ap. Lipſ. μιγνύμενα Vat. C.

P. 20. *Joannis Barbuc. Ep. IV.* 1. *Plutarch.* Vit. Pelop. T. II. p. 217. ed. *Br.* ἐκείνη ἡ μάχη πρώτη καὶ τοὺς ἄλλους ἐδίδαξεν Ἕλληνας, ὡς οὐχ ὁ Εὐρώτας, οὐδ᾽ ὁ μεταξὺ Βαβύκας καὶ Κνακίωνος, τόπος ἄνδρας ἐκφέρει μαχητὰς καὶ πολεμικούς.

P. 21. *Joannis Ep. VIII.* 1. Similiter *Liban.* T. IV. p. 778. ἡ δ᾽ ἐγὼ ἡ τλήμων ὀλοφύρω οὕνεκα κόρης, Τῇ ἐπὶ πόλλ᾽ ἔπαθον, ποθέουσά τε μαρναμένη τε. ubi ſcribendum:

ἠδ' ἐγὼ ἡ τλήμων ὀλοφύρομαι εὕνεκα κούρης.

P. 23. *Ejuſd. Ep. XI.* 1. ἐσχατίης. attigit *Schaefer* ad *L. Bos.* p. 273.

P. 34. *In Aurigar. Stat.* XVIII. 1. ἴουλον ἀνθεῖν. *Euſtath.* de Ismen, p. 136 ed. Lipſ. ὁ μετ' αὐτὸν νεανίσκος νῦν πρώτως ἤνθει τὸν ἴουλον. quem locum laudat, tranſitivum verbi ἀνθεῖν uſum illuſtrans, *Schaefer.* in Append. ad *Ariſt.* Plut. p. 530.

P. 41. *Aurig. Stat. XVII.* 6. στεψάμενοι. *qui ipſi in ſtadio vicerant* ſeniores puerum Conſtantinum agonothetam ſibi ſumſerunt. Male haec olim interpretatus ſum. Cf. *Schaefer.* Meletem. p. 8. — *P. 42. lin. 6. ab ult.* De poëtarum licentia in nominibus propriis vide ſupra in his Addend. ad T. II. P. III. p. 300. *Cyri* Ep. V.

P. 46. *Agathiae Ep. III.* 1. ἦν ſcribendum eſſe monet Schaefer Meletem. p. 98. Dubites tamen, an ſeriores in hac ſtructura optativum omnino repudiaverint. *Oppian.* Cyn. I. 67. τίς τάδε τολμήσειεν ἀείδειν

P. 57. *Agath. Ep. X.* 6. κᾂν ἐδίκαζε. de κᾂν cum indicativo vide *Schaefer.* in Epim. ad *Baſil* Epiſt. cr. p. 26. et iterum in Append. ad *Ariſtophan.* Plut. p. XXXVIII. — V. 8. ἔχοι ex Vat. C. revocandum, licet vulgari Grammaticorum praecepto adverſari videatur. *Agath.* Ep. LXXXVIII. 9. εὔχεο κείνῳ, Ὄφρα μοι ἐβήσας δάκρυ φίλον σταλάοι. ſic Vat. C. non σταλάῃ. *Macedon.* XXX. πιστότατος μερόπων τις ἔοι πυλαωρὸς ἐμεῖο . . . Μή τινα Νηιάδων . . . ἴδοι. ubi *Br.* iterum ἴδῃ. membr. reclamantibus. ἀδ. Her. XXIII. μὴ κίνει Καμάριναν . . . μή ποτε κινήσας τὴν μείονα μείζονα θείης. *Achill. Tat.* L. VI. 7. p. 254. ὑπεκστήσομαι καὶ μάλα ἄκων, ὡς μὴ ὀχληρὸς εἴην. Ib. 9. p. 256. ἀλλ' οὐκ ἄπει πρὸς τὸν ἐρώμενον, ἵνα αὐτὸν ἴδοις στεῤῥωτέροις δεσμοῖς δεδεμένον. Ib. 12. p. 262. βούλομαι δέ σοι καὶ τὸν Θέρσανδρον, ὅς τις ἐστὶν εἰπεῖν, ὡς ἂν μᾶλλον ἡσθείης. Et talia ſexcenta reperiuntur, quorum ut nonnulla facilem emendationem admittunt, ita plurima eandem reſpuunt. — *P.* 58. *lin.* 12. tolle lectionem ex depravato loco natam, et ſcr. μυδαλόεντα pro μυδαλέοντα, ut etiam in *Stratonis* loco, qui proxime ſequitur, corrigendum eſt. Sed omnino ſcribendum, emendatione longe faciliore,

ὄμματα δὲ σταλάοντα φυλάσσεται·

Sic Ep. LXXXVIII. δάκρυ σταλάοι. — V. 10. ἀμφιβάλοι Vat. C. non minus recte eſt poſitum, quam ap. *Theogn.* 83. τοὺς δ' οὐχ εὑρήσεις διζήμενος . . οὓς ναῦς μὴ μία πάντας ἄγοι.

P. 61. *lin.* 24. non opus eſt ἢ inferatur. — *P.* 62. *Agath. Ep. XVII.* 5. Revocandum καὶ πείθομαι. Importunum hoc loco ναί. — *P.* 63. *lin.* 22. Scr. ἐψεύσαο. — *P.* 64. *Agathiae Ep. XIX.* 5. εὑρήσεις τὰ ὅμοια. Scribendum procul dubio:

εὑρήσεις τάχ' ὅμοια.

quo et hiatus tollitur, et ſenſus haud parum erigitur. In eodem contextu *Rufin.* Ep. XXXI. ἤδη καὶ λευκαί σοι ἐπισκιρτῶσιν ἔθειραι, Καὶ τάχα μοι δώσεις ὡς Ἑκάβη Πριάμῳ. — *P.* 64. *Agath.* Ep. XXI. 3. reſtitue lectionem Vat. C. ξείνην τινὰ πουχθόνα. Minime enim opus eſt, quod *Br.* cenſebat, ἔφην, interponatur. Verbum dicendi latet in πείραζον, ad quod λέγων ſubaudiri debet. *Euripid.* Phoen. V. 1471. ἦν δ' ἔρις στρατηλάταις, Οἱ μὲν, πατάξαι πρόσθε Πολυνείκην δορί, Οἱ δ' ὡς θανόντων οὐδαμοῦ νίκη πέλοι.

P. 68. *lin.* 10. *ut de jure reſponderet* vertit *Grotius.* In lemmate poſt νόμων adde ex Cod. Vat. ὑπομνηστικὸν πεμφθέν. — *P.* 69. *lin.* 15. de *Eubuli* fr. vide nunc *Schweigh.* ad *Athen.* T. VIII. p. 106. ſq. — *P.* 74. *Agath.* XXXII. 3. εὕρετο cur immutaverit *Br.* non apparet. Certe haec forma non minus obvia, quam εὕρατο. — *P.* 75. *Ejusd.* XXXIII. 3. lectione Vat. C. κόψας fere adducor, ut *Agathiam* ſcripſiſſe exiſtimem:

ἣν μόλις εὗρε μελαίναν ἀπὸ κροτάφων τρίχα κόψας
θήκατο σοί, προτέρης λείψανον ἡλικίης.

τὸ σὶ κραδίῃ. — *P.* 83. *Ejusd. XLVIII.* ad *Philoſtrati* Heroica, quae ad hoc Epigr. comparavimus, *Boiſſonade* p. 462. excitavit *Ariſtidem* Serm. Sacr. II. 2. p. 292. quem illas thermas reſpicere ſuspicatur. — V. 1. μολοῦντες. Vide de hac forma in his Addend. ad *Chriſtod.* Ecphraſ. v. 128. T. II. P. III. p. 310. — *P.* 87. *Ejusd. Ep. LV.* 9. τλήμονες οἱ πλουτοῦντες ποικινοῖσι συνόντες Εἰς πλέον . . . Sic Vat. C. Quae olim hic reponenda exiſtimavi — nam Brunkiana lectio nullius eſt pretii — longius ſunt arceſſita. Rectius ſcripſeris

τλήμονες οἱ πλουτοῦντες, ἐπεὶ πυκινοῖσι συνόντες
εἰς πλέον ἀρτεμίης εὔαδεν εἰλαπίνῃ.

Vides quam facile ἐπεὶ excidere potuerit. Eſt autem in his verbis anacoluthon non infrequens in talibus, pro ἐπεὶ αὐτοῖς συνοῦσι πυκινοῖς εὔαδεν εἰλ. quod mutavit auctor, ne dativis coacervatis ſenſus obſcuraretur.

P. 88. *Agath. Ep. LVI.* 1. Hunc pontem commemorat *Paul. Sil.* in Deſcript. S. Sophiae v. 513. τὸν πρὶν ἀνικήτοισιν ἀγηνορέοντα ῥεέθροις Μύγδονα Σαγγαρίου τις ἰδὼν Βιθυνίτιδι γαίῃ, Νῶτα λιθοτμήτοιο διαζωσθέντα γεφύρας, Κρήγνον ἡμετέρων ἐπέων οὐ ῥυθμὸν ἐλέγξει. — V. 1. μεθ' Ἑσπερίην. Conf. haec Addenda ad T. II. P. III. p. 379. *Julian Aeg.* XXIV. 5. — V. 4. αὐτὸς ἰδουλώθης. Quum membr. οὕτως offerant, legendum eſſe apparet

οὕτω ἰδουλώθης.

— *P.* 89. *lin.* 22. In fragmento *Eubuli* propius acceſſeris ad vulgatam ſcripturam, ſi ſic correxeris:

τὴν δ' εὐπρόσωπον . . . . λοπάδα τοῦδε τοῦ
θαλαττίου γλαύκου φέρουσαν εὐγενὲς
μέρος, λάβρακά θ' ἑφθὸν ἔν γ' ἅλμῃ ζμίᾳ.

P. 90. *Agathiae Ep. LVIII.* 5. καὶ κεῖθι. Hoc revocandum eſſe exempla declarant. *Heſych.* κεῖθι.

ἐκεῖσε· εἰς ἐκεῖνον τὸν τόπον. quod fruſtra in ſuſpicionem vocatur. *Aeſch.* VII. c. Theb. 795. ἐκεῖθι κ' ἦλθον. *Oppian.* Hal. IV. 274. κεῖθι δὲ πουλύποδος νόος ἕλκεται. *Achill. Tat.* L. II. 14. p. 65. κεῖθι θυηπολίην σε φέρειν κέλομ' Ἡρακλῆι· καὶ κεῖθι junctim habet *Paul. Sil.* Ep. XXXVII. — *Ejusd.* Ep. LIX. 1. εἶδον ἐγὼ τὸν πτῶκα. Sic articulo uſus eſt *Loll. Baſſ.* 1. οὐ μέλλω ῥεύσειν χρυσός ποτε· βοῦς δὲ γένοιτο ἄλλος, χὠ μελίθρους κύκνος ἐπηόνιος. Sic ibi Vat. C. Cf. *Heindorf.* ad *Platon.* Charm. p. 62. quamquam ibi paulo diverſa eſt ratio.

P. 92. *Agath. Ep. LXI.* 1. καὶ ἡ πάγχρυσος ἐφεστρίς. Reſpici videtur donum Minervae ab Hecuba ceterisque Trojanis mulieribus oblarum Ἰλ. ζ. 293. — *P.* 94. *Ejusd.* Ep. LXV. 3. ᾤχετο. Vat. C. ᾤχeο. Plan. — V. 5. Scr. πολλά σοί, κλ. τ. — *Ejusd.* Ep. LXVI. 7. εἰδ' ἀπιθήσεις. Vat. C. ἀπιθήσῃς. Non uno in loco particulam εἰ ſequitur conjunctivus aoriſti primi, ſequente plerumque futuro, aut praeſente, loco futuri, aut imperativo, ſimilibusve. *Oppian.* Cyn. I. 522. εἰ δὲ τυχήσῃ . . . . ὦκα φέροι μογέων τε βαρυνόμενός τε

δὲ τιν᾽ ἄλλην Ἠέρος ἢ γαίης ὄψεται ἀμπλακίην . . *ἀποκόψεις τοὺς στάχυας.* Hic locus inprimis memorabilis, quippe in quo futurum indicativi cum conjunctivis ita jungitur, ut de vitio ſcripturae ne cogitari quidem poſſit. Quare videndum, an reliqua loca recte revocentur ad vulgarem normam, quam in plurimis *Br.* ſecutus eſt.

P. 95. *lin.* 13. Scr. *πυρὸν.* — *Ibid. lin. peultim.* Scr. *δονήσας.*

P. 96. *lin.* 19. Scr. *λευκανίην* pro *λευκανίῃ.*

P. 97. *Agathiae Ep. LXX.* 2. cauſa non eſt cur repudietur lectio membr. *σκινδαλαμοφράστην*, quum aeque bene dicatur *σκινδαλμὸς* et *σκινδάλαμος.* Vide *L. Bos.* Obſſ. crit. p. 186. — V. 11. non auſim *εἶτα* proſcribere, quod etiam V. C. tuetur. — V. 8. *ἔργον Ἀριστοτέλους. opus, ſcriptum* illuſtravit *Schaefer ad Dion. Hal.* de Comp. Verb. p. 404. ſq. — *P.* 99. *Agath.* Ep. LXXI. 11. *μηδὲ κεμάδες.* Scribere poſſis *μὴ κεμάδες* . . ut paſſim *μὴ* poſt *μηδὲ* et *μήτε* injicitur. Hoc loco tamen durius fuerit.

P. 104. *Agath. LXXII.* 27. *ἐπεὶ κοίρανος αὐτὸς.* Vat. Cod. *καὶ κοίρανος αὐτὸς.* 'Pian. Minime opus erat *αὐτὸς* mutari in *ἀνδρῶν.* Saepiſſime *κοίρανος Imperatorem romanum* ſignificat. Vide *Villoiſon* in Magar. Enc. an. VII. T. II. p. 450. — *P.* 104. *lin.* 7. *ab ult.* Scr. *ὀριζομένας.*

P. 106. *lin.* 11. Scr. *φυλαξόμενοι.* Sic enim eſt in Cod. Vat. non *φυλαξάμενος.* et ſic iterum lin. 18. *φυλαξόμενος.* Futurum medii ſaepiſſime ſuccedit in locum paſſivi, aoriſtus primus aut rariſſime, aut nunquam. Cf. *Pierſon ad Moer.* p. 13. et 367. *Abreſch.* ad *Aeſchyl.* I. p. 91. et alii. Caeterum ipſa Vat. C. lectio, nulla mutatione facta, reſtitui poſſe videtur:

οὐ γὰρ ἔγωγε
βήσομαι ὑμετέρῃ γαστρὶ φυλαξόμενος

non ibo ut victima tuo ſervata abdomini. — V. 9. Ser. εἰς σὲ περ. Sed hoc quoque loco verum ſervaſſe videri poteſt Cod. Vat. et Planudea: εἰ σὲ περήσω, quod dictum, ut περᾶν κίνδυνον, *ſi te evaſero.* Quo admiſſo tautologia evitatur, qua *Br.* lectio laborat. Nam verba εἰς σὲ περήσας nihil aliud dicunt, quam quod V. 7. erat: εἰδὲ ποτ᾽ εἰς τεὸν οἶκον ἐλεύσομαι. Verum igitur ſenſum expreſſit ſummus *Grotius*, cujus verſio mihi, quum Animadverſiones ſcriberem, non ſatis accurata videbatur. Nihil tamen, quod mireris, monuit *H. de Boſch*, praeſtantiſſimus Grotiani ingenii praeco et vindex.

P. 107. *Agath. LXXVI.* 1. ζυγόν. Vat. C. Hoc reſtituendum. Cf. *Valken.* ad *Ammon.* p. 65. — *P.* 109. *LXXVIII.* 5. ἐξότου. Vulgo.

P. 111. *Agathiae LXXX.* 4. num ſcribendum: οἰκτείρω σέ γ᾽, ἔφην. — *Agath.* LXXXI. 3. μόνον. Vat. C. quod reſtituendum.

P. 112. *Agathiae Ep. LXXXII.* 2. φέγγεα. pa-

P. 115. *Agath. Ep. LXXXVI.* 1. Scr. cum Cod. V. οὔτ' ἐμ' ἄκοιτις. — *lin. ultim.* poſt *vulgo* adde *et Cod. Vat.* Cf. *Addenda ad Agathiae* Ep. X. 8. — *P.* 116. *lin.* 13. corr. *ſcribas* pro *ſcribi.*

P. 117. *Agath. Ep. XCIV.* 4. ἤγετ' οὐδ'. Vat. C.

P. 118. *lin. penult.* dele verba *qui etiam* φίλου *praebuit.* Nam in Vat. C. τεοῦ legitur, ut in Planud. Hoc revocandum. — *P.* 119. *lin.* 8. corr. γραμματοκῶν. Vertit hoc *Damocharidis* Ep. *Montfaucon* in Palaeogr. p. 24. cujus errores quosdam exagitavit *Martorell.* de Theca Calam. p. 193. ſq. qui V. 1. corrigere conatur γραμματικῷ. nam plumbum literas non *parere*, ſed lineas tantum ducere. Tum v. 4. εὐγραφίας. Et ſic certe *Paul. Sil.* LI. εὐγραφέος τέχνης ὄργανα. Id. LII. εὐγραφέων καλάμων. Nulla tamen neceſſitas idem epitheton *Damocharidi* quoque obtrudendi. V. 5. τρηχαλέον τε λ. idem, ſine cauſa idonea. — V. 6. καὶ γραφικοῦ καλάμου. Idem. — *Damochar.* Ep. III. 2. τὸν χρ. Vat. C.

P. 121. *Paul. Sil.* I. 2. περιδηρίτην. verum videtur. Cf. *Addenda* ad *Chriſtodori* Ecphr. v. 308. — *P.* 122. *Ejusd.* II. 7. ἄλλῃ. *alio modo.* Vide ad *L. Bos.* p. 333. ſq. — *Ejusd.* III. 5. τίς κεν ὑποτλαίη. corrigendum cenſet *Schaefer.* Meletem. p. 98. Cf. quae notavimus ad *Agathiae* Ep. III.

P. 124. *Paul. Sil. Ep. V.* 3. Peſſima lectio *Salmaſii* ἐν κλινοκώμῳ. ſi ejusmodi vocabulum in graeco ſermone extaret, primam ſyllabam produceret. Nec intelligitur qua ratione ſit compoſitum. Sed nihili eſt vocabulum. Ex ſcriptura membr. ἐγκλινοδώμῳ Ἡμετέρῳ . . . ſcribe emendatione longe certiſſima:

ἐπίστευεν ἐγκλιδὸν ὤμῳ
ἡμετέρῳ κεφαλὴν δηρὸν ἐρεισαμένην.

quod imaginem efficit ſuaviſſimam. ἐγκλιδὸν eſt ap. *Apollon. Rh.* I. I. 790.

XXXIV. 8. Scr. δέ μοι. — *P.* 149. *lin.* 7. [illegible] verba: *notanda forma* τὸ βόστρυχον. Ejusmodi [illegible] ſingularis numeri non extitit, quamvis βόστρυχα [illegible] occurrat. Monuit de hac re poſt *Musgravium* ad *Eurip.* Helen. v. 428. nuper *Schaeferus* ad *Dion. Hal.* p. 407. Cf. *Matthiae* Gr. gr. p. 122. ſ. *Paſſow* ad *Longum* p. LXIX. ſqq.

P. 150. *Pauli Sil.* XXXV. 4. [illegible] G. — *Ejusd.* XXXVI. 2. Servanda videtur [illegible]narum lectio:

Πτηνὸς Ἔρως, πτηνὸν κεῖσε με ὥστε φέρειν. [illegible]

aliis Amor inſtructus eſt, ita ut me alatum eo ferre queat. Hiatus fortaſſe non extimescendus, quippe cui ſimiles nonnulli reperiuntur in Anthologia, quos haud facile ſuſtuleris — V. 8. ἀπ᾽ ὠσαμένη. Vat. C.

P. 151. *Pauli Sil.* XXXVII. 2. κάλλεος ἀκρήτου. Comparandus *Achilles Tat.* L. I. 16. p. 17. ἐγὼ δὲ τὴν εὐωχίαν ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς φέρων, τῶν τε τῆς κόρης προσώπων

Vat. C. — V. 3. ὅ δ'. Vat. V. 5 ἀπ' ἐκόμισα. Vat. V. 7. ἐπὶ τρύζων. Vat. V. 8. ἀπ' οἰχομένου. Vat. V. 10. νωμῶν. Vat. V. 11. ληνῶν. Vat. V. 12. ὕπερ. Vat. — P. 160. lin. 9. corr. *quam* pro *quae*.

P. 162. *Pauli Sil. Ep. LXII* 2. *Martorelli* de Theca calamaria T. I. p. 211. καὶ σχιστῶν corrigit, quia in aliis hujus argumenti Epigrammatis εὐσχιδέων καλάμων reperitur. — V. 5 Idem p. 163. ἄντροις in ἄπλοις mutandum cenſet; inepte profecto. — V. 7. Idem tentat, χρόνῳ ἔντρεμεν ἤδη Κρύπτει καὶ . . . *poſtquam aetate tremebat jam*, *et cooperiebat oculos rugoſum ſupercilium*. Sive ἔκτρομος ἤδη εἶλκε . . . ſive ἔντρομος ἤδη ἦλθε . . . . omnia male et ſine cauſa idonea. — *Ejusd.* LXII. 9. πολύωπα. noſtram hujus vocabuli interpretationem ſatis tuetur analogia ſermonis. De conopeo *Paul. Sil.* Ep. LXVII. ἀνέρα δ' ὑπνώοντα μίτῳ πολύωπι καλύπτω. Apud *Homer.* Od. X. 386. δικτύῳ ἐξέρυσαν πολυωπῷ. *Martorelli* autem de Theca calam. p. 18. non confundenda eſſe contendit πολύωψ et πολυωπὸς; hoc eſſe *multis foraminibus;* illud *multis faciebus;* quo ſenſu id h. l. quoque accipi debere. — V. 10. ῥυόμενος. Idem tentat. et V. 14. διαρμόζων. — καθ' ἁρμόζων. Vat. C.

P. 163. *Paul. Sil. Ep. LII* 5. *Martorelli* de Thec. calam. p. 102. corr. σαθεροῖο vel σαθροῖο. *vas atramenti conſracti et vitiati.* V. 7. Idem: χυδὴν πινόντα θαλάσσην. *ſpongiam abunde bibentem aquam.* ſive χυτῆς πλήρωμα θαλάσσης. *quae aqua facile impertur*

P. 164. *Paul. Sil. Ep. LIII.* 2. ἐπ' ἐσπασάμην. Vat. C. — *Ejusd.* LIV. 2. μόλις. *quodammodo, licet aegre*, ut Ep LIX. ὄμματα μὲν κούρης μόλις ἡ γραφὶς, οὔτε δὲ χαίτην, Οὔτε σέλας χροιῆς ἄκρον ἀπεπλάσατο. — *Ib. lin.* 4. *ab ult. Eubuli* locum ad mentem noſtram conſtituit *Schweigh.* T. IV. p. 577. ſ.

P. 165. *lin. penult.* Eundem locum *Alciphronis* tractans *Baſtius* Lettre à Boiſſon. p. 158. ſq. acute corrigit, κῆπον (aut κήπιον) καὶ κοράλλιον. hoc interpretatus, de ſigillo Adonidis ex corallio.

P. 168. *Pauli Sil. LX.* 4. σῶς παλάμαις procul dubio elegantius eſt Brunkiano σαῖς παλάμαις. Repetenda praepoſitio, quod praecipue in comparationibus locum habet. *Plutarch.* T. II. p. 513. C. μάλιστα δὲ περὶ τοῦτο δεῖ τὴν ἀδολεσχίαν συνέχειν, ὥσπερ εἰς ἴχνος ἐμβιβάζοντα τὴν ἐρώτησιν. i. e. εἰς τὴν ἐρώτησιν, ὥσπερ εἰς ἴχνος. Ib. T. II. p. 323. E. ἀλλ' ἵνα μὴ δοκῶμεν, ὥσπερ εἰς τόπον ἀμαυρὸν, τὸν παλαιὸν χρόνον . . φεύγειν καὶ ἀποχωρεῖν. *Dio Chryſoſt.* T. II. p. 102. 20. ἐμβιβάζειν τῇ ψυχῇ ὥσπερ εἰς ὄχημα τὸ μέλος. In *Plutarchi* V. Syllae c. 22. πολλοὶ τὴν τυραννίδα φεύγοντες, ὥσπερ εἰς λιμένα, τοῦ Σύλλα τὸ στρατόπεδον κατεφέροντο . . . Vir doctus Plutarchei ſermonis immemor, tentavit, εἰς τὸ τοῦ Σ στρ. ὥσπερ εἰς λιμένα. Hinc explicandus etiam locus, vulgo minus recte acceptus, in Vita *Aemilii*

P. 175. *Pauli Sil. LXXIV.* Hoc carmen latinis verſibus reddidit *H. de Boſch* in Poëmat. p. 336. ſq. qui etiam de ejus fatis disputavit p. 344. ſq.

P. 190. *Pauli Sil. LXXVII.* 1. revocanda lectio τί δὲ τοῦτο. —

P. 191. *lin.* 21. corrige: *conjungant* pro *conjungere ſoleant.* De Adjectivorum, quem h. l. attigi, uſu nuper erudite disputavit *Lobeck* ad *Soph.* Aj. p. 270. ſqq.

P. 192. *lin.* 3. *ab ult.* Scr. *V.* 6. pro *V.* 5.

P. 193. *lin.* 11. lege ἡ Μακεδο. Sic enim eſt in noſtro Apogr.

P. 203. *Leontii Schol. Ep. XXII.* 1. τότε. Vat. C. Paſſim et τότε, et alia hujus generis adverbia, in quibus temporis eſt ſignificatio, participiis ſubjunguntur.

P. 205. *Arabii Schol. Ep. V.* 2. ἥρπασε, τὸν Ξεῖνον ... Melius fortaſſe ſcripſeris: ἡρπάσατο, Ξεῖνον ....

P. 208. *Macedonii Ep. I.* 5. τὸν ἔρωτα ex Cod. revocandum. — *P.* 209. *Ejusd. III.* 3. κραδίῃ Vat. C. Scribendum videtur:

κραδίη δὲ βυθῷ πελεμίζεται οἴστρῳ.

i. e. ἐν βυθῷ. — V. 5. Scr. ἀλλά με.

P. 210. *Macedonii Ep. IV.* 3. Scr. πείθετέ μοι. — *P.* 212. *Ejusd. V.* 5. 6. In alium ſenſum haec accepit *Grotius*, vertens:

Ut videt, horrescit: congreſſus deſiit: inde
Illa habet, unde queat creſcere, luna nihil.

Ejusd. Ep. VI. 1. Scr. δέ μοι. cum Vat. et Plan.

P. 215. *lin.* 13. corrige *hepatarium.* — *Maced.* Ep. VIII. 1. ἐπὶ θυμεῖς. Vat. C. — P. 216. l. 20. peſſime exhibitus *Philemonis* verſus, qui ſic ſcribendus erat:

ὡς τοῦτ' ἐγένετο, κήδεα τις πλεόνων λίθος.

Sed poſtrema haec verba omnino videntur delenda eſſe. Cf. *Heynius* ad Ἰλ. ω. T. VIII. p. 728.

P. 217. *Macedonii Ep. XII.* 3. ἀζαλέον. eſt potius *durum*, *inflexibilem*, *retorridum*, quod monuit *Lobeck ad Sophocl.* Ajac. p. 317. *Homer.* Ἰλ. ο. 26. θυμὸς ἀζηχής. *Schol.* δυσμάλακτος καὶ ἄτεγκτος, ἀπὸ τοῦ ἄζην ἔχειν, ὅ ἐστι ξηρασίαν. — V. 7. ἦν . . λυθείης. Excitavit h. l. *Schaefer*. Meletem. p. 87. ἦν cum optativo jungi poſſe docens. At in noſtro quidem loco vereor, ut genuinam lectionem teneamus. — *Ejusd.* Ep XIII. 2. Scr. σὺ δέ μοι. — V. 5. κεντρομανὲς nunc mallem de hamo *valde acuto*, *tenaciter igitur inhaerente* explicare. Eſt enim in his compoſitis ſignificatio multitudinis, copiae, vehementiae. Conf. *Matthaei* ad *Chryſ.* Or. I. p. 7. *Cuper.* Obſſ. I. 19. p. 134.

P. 219. *Macedonii Ep. XV.* 1. ἐγὼ δὲ πάλιν σου ἐλέγξω. peſſima lectio. In ſcriptura Vat. C. et Plan. ἐγὼ δέ σε πάλιν ἐλέγξω. . . . ſortaſſe latet hoc:

[redacted]

μάρναμαι ἢν ἐθέλῃς.

et ſic emendavit *Herm.* ad *Orpheum* p. 771.

P. 226. *Macedonii Ep. XXIV.* 2. ἐπὶ μέμφ. Vat. C. — *Ejusd.* XXV. 2. χεῖρας ἀεργηλὰς legendum propoſuit etiam *Stephan.* ad Epigr. ſelect. p. 303. — V. 5. εἰς ἔτι. Vat. C. bis. — *P.* 227. *Ejusd.* XXVI. 4. λέγεις. Vat. C. et tres Aldd. λέγοις. Aſc. et Steph. — *Ejusd.* XXVII. 1. ἐπὶ εἵμονα. Vat. C.

P. 230. *lin. ult.* corrige: *amoenitatem.* — *Macedon.* Ep. XXX. 4. ἴδοι membr. revocandum videtur. Cf. Addenda ad *Agathiae* Ep. X. 8. T. III. 3. p. 57. — *P.* 231. *Maced.* XXXI. 1. θεμεῖλον V. C. (male impreſſum θεμεῖθλον.) quam formam tuetur *Huſchke* in Anal. cr. p. 294. In ἀδ. CCCCI. ἄῤῥηκτον κρηπῖδα σιδηροδέτοισι θεμείλοις. — *P.* 232. *Ejusd.* XXXII. 4. Narrat *Lydus* de Menſib. p. 96. ἐν ἀκρωρείᾳ τοῦ Τμώλου ſuo adhuc aevo monſtrari γονὰς Διὸς Ὑετίου Δευσίου dictas. Quo loco noſtra de Jovis in Tmolo incunabulis conjectura abunde confirmatur. — V. 10. Scr. δέμ. ut eſt in Plan. et Vat. C. Ultimum diſtichon ſic vertit *Grotius: Tot me res decorant: nocuit contraria ſaepe Quod fortunatis urbibus arma tuli.*

P. 235. *Macedon. Ep. XXXIV.* 1. 2. *H. de Boſch.* in Not. p. 469. nullas ſe hic aſperas offendere ſalebras dicens, ſimplicem ſenſum hunc eſſe ait: *Avarus ſe manibus tenuiſſe et contrectaſſe theſaurum ſomniaverat, qua re ita erat laetatus, ut, cum Chaerea Terentiano, ſe interfici pateretur, ne hoc gaudium contaminet vita aegritudine aliqua. Poſtquam vero ſomno ſolutus hujus rei vanitatem intellexerat, ſapientior factus et nihil haec amplius curans, more, bonis ſolito, dormitum ivit.* Fateor mihi ne ſic quidem rem ſatis expeditam videri. Mirabilis certe ſubita in avaro animi mutatio, quem, neſcio quomodo, ex ſtulto ſapien-

tem videmus factum. Dicamus ſaltem, eum, quum ſomno diſcuſſo (ἐξ ὕπνου) priſtinam circa ſe paupertatem videret, ſponte iterum obdormiviſſe, ſperantem, fore, ut tale ſomnium ipſi iterum obveniret.

P. 7. *Macedonii Ep. XXXVII.* 1. *αὐτὸς ἀκοῦσαι.* Rectius fortaſſe ſcripſeris

καὶ ἤθελον ἀντεισακοῦσαι

viciſſim apud me audire optabam mortem conjugis. — V. 3. Scr. δέ μοι.

P. 239. *lin.* 8. corrige *Si* pro *Sic.* *Macedon.* Ep. XL. Diſputavit de hoc Epigrammate cl. *Heinrich* in Indice Scholarum in Academia regia Chriſtiana-Albertina an. 1806. habendarum. Cujus de eo ſententiam, quia ejusmodi ſcriptiones non in multorum manus venire ſolent, ipſis doctiſſimi viri verbis exponamus: „Quo ſtatim appareat, unde pendeat ſententia, adhuc obſcura, ſcribendum in fine diſtichi primi, τῶν Ἀγαθῶν, majuscula litera. Nam hoc dicit haud invenuſtus

liis in aula Jovis, quorum alterum mala tenet, alterum buna: δοιοὶ πίθοι, δώρων κακῶν, ἕτερος δὲ ἐάων. Ἰλ. ω. 527. Quo ex ſonte derivata prodiit ingenioſe efficta fabula Babrii, a Tyrrwhitto primum mutila exhibita in Diſſert. de Babrio. ed. Londin. p. 12. poſtea integra et nitidiſſima ex alio Codice ejusdem libelli p. 48. Ζεὺς ἐν πίθῳ κ. τ. λ. Quam fabulam, qui attentius legerit, in illa facile agnoscet exemplum, quod plerumque Macedonius ſuum fecit. Sed ipſum modum imitationis ac licentiam, quum exponere longum ſit, pro ſe quisque exigat ſuopte ſtudio accuratius. Atque etiam reliqua nunc facile eſt expedire; quae expedienda item curioſis relinquamus: quippe in his quoque literis valet interdum illud, πλέον ἥμισυ παντός. Adjiciamus tamen nonnulla, quae ad uſum ſermonis pertineant, acutius inſpiciendum. Quod de Bonis, e dolio emiſſis, dicitur, πωτῶνται, id recte habet: quandoquidem iſta usque volant, nec perveniunt in terram. Deinde in verbis μετὰ πῶμα notari debet vis rarior praepoſitionis: *poſtquam* operculum *detractum erat;* quam ad normam loquuntur etiam Latini, ut Lucan. Pharſal. V. 473. *poſt pignora tanta;* et contra eadem virtute ponitur *ante*, Latinorum uſu proprio. Vide Burmann. ad Lucan. l. c. et ad ejusd. VI. 145. Poſtremo, ne in ultimo diſticho forte moroſior aliquis dubitet de hac clauſula verſus, καὶ αὐτὴν, habet ea ipſa plurimum antiqui coloris, qui, ut nativus ſua aetate erat, ita ſerioribus eſt inſtar elegantiae. Quo de genere hoc ſolum exemplum laudemus ex Odyſſea ζ. 83. ubi de mulabus, φέρον δ' ἐσθῆτα καὶ αὐτήν. — Verum ſic necdum omnia acta videantur, ut liceat, quod in proverbio eſt, manum de tabula. Redeamus paulisper ad caput Epigrammatis, expendamusque iterum diligentius iſta priora verba: *Pandorae adſpiciens rideo dolium.* Quorſum hoc pertinet? Videlicet illuc,

unde poëta ludendi occaſionem ſumſit. Atque ut paucis cuncta dicamus, excidit lemma verſiculis aptum: Εἰς εἰκόνα Πανδώρας. Signa Pandorae non inaudita, quamvis rara. Vetus exemplum apud Pauſaniam I. 24. 7. et nonnulla in gemmis, quae intermortuas delicias priorum temporum etiamnum ſaepe teſtantur." Hactenus Vir doctiſſimus, cui, quod nos in ſecundo diſticho interpretando in rectam viam deduxit, gratias agimus. De vi praepoſitionis μετά, quam idem attigit, ſupra plura dedimus in Addend. ad *Julian. Aeg.* Ep. XXIV. T. II. 3. p. 379.

P. 239. *Macedonii Ep. XLI.* 1. in emendatione a me propoſita non ferendus hiatus, quem facit ἀμφότεραι ἤνυσα. V. 3. 4. nemo *Brunkio* crediderit, ſic *Macedonium* ſcripſiſſe ut ipſe pro arbitrio edidit. Vulgata certe lectio οὐδὲ γὰρ ὑμίας non erat cur mutaretur, quum μεταβῆναί τινα probe dictum videri queat.

P. 240. *Eratoſthenis Ep. II.* 1. reſtituenda videtur lectio Vat. C. καὶ γὰρ ἀκοίτῃ κείνῃ ἐφυμάρτει. *illa maritum praecedentem ſequebatur.* — V. 6. ἐπὶ βλῆτες.

P. 245. *Sophronii Ep. III.* 3. Temere in hunc locum graſſatus eſt *Br.* et ipſe quod verum eſſe non vidi, ἔσχεν, quod Planudea exhibet, a *Planude*, et ipſo in hujus verſiculi ſenſu caecutiente, invectum eſſe ne dubites. Revocata Vat. C. lectione ἕξει, omnia recte procedent:

θνητὸν γὰρ λάχε σῶμα, καὶ εἰ βίον ἄφθιτον ἕξει,
ἀθανάτους πρήξεις τε κατὰ χθόνα ῥέξεν ἀπείρους.

Sepultus eſt Joannes; nam mortale corpus nactus, mortalitatis leges fugere non poterat, etſi nunc vita immortali fruetur, et olim, dum in terris eſſet, innumera immortalia facta edidit. Sic copula in verſu poſtremo minime abundat. Quae quod poſt alterum demum vocabulum collocata eſt, in ſcriptore illius aevi minime offendere debet.

P. 247. *Leontis Phil. Ep. I.* 1. in Κυρῖνος mediam corripuit. Cf. Addenda ad *Cyri* Ep. VI. 1. T. II. P. III. p. 300. — *Ejusd.* Ep. III. 3. Hunc verſum omittendum eſſe etiam *Purgoldo* in mentem venit in Obſſ. crit. p. 281.

P. 249. *Leontis Phil. Ep. IV.* 1. σώφρονα βίον. peccatum in metrum fortaſſe ferri debet in verſificatore illius aevi. Multa ſunt ſimilia in ſenariis Poëtarum inter Byzantinos ſcriptores editorum, quae ſi quis tollere ſusceperit, nae is operam perdat. Quod olim legendum propoſui σώφρονα βίοτον, id nunc minus probo, quum in ejusmodi poëmatiis pedes triſyllabi raro admittantur. V. 2. ὥσπερ ἐμφαίνει. nimia eſt *Brunkii* mutatio. Scribendum videtur, una litera mutata

ὅσπερ ἐμφαίνει λόγος

Hiſtoria de Clitophonte, quae amoris acerbitatem et vitae ſanctimoniam lectoribus ob oculos ponit, et Leucippes caſtitas omnes extra ſe rapit et admiratione per-

cellit. Poſt λόγος minor ponenda diſtinctio. — V. 7. εἴπερ . . θέλῃς. mutare non auſim. Illa enim aetate conjunctioni εἰ non dubitabant addere conjunctivum. Cf. *Thom. Mag.* p. 267. *Locell.* ad *Xen. Epheſ.* p. 186. et quae ſupra congeſſimus in Addendis ad *Agath.* Ep. XXVI. 7. T. III. 1. p. 94. — Φίλος etiam ex Vat. C. revocandum. — V. 8. male hunc verſum tentavi. Senſus eſt: ne ea, quae ornandi et delectandi cauſa, ut in tabula picta, ſunt addita, ſed ipſum argumenti finem conſidera. ἢ θέα πάρεργον ipſa ſunt ornamenta, quibus oculi alliciuntur et tenentur.

P. 251. *Leontis Ep. VII.* 1. In hoc verſu cur Br. a vulgata lectione, quam et Vat. C. tuetur, receſſerit, non apparet. Rectiſſime ſcribitur:

μὴν ὑπάτων πρῶτος, ὁ δὲ δεύτερος αὔλακα τέμνει:

Nam brevem ſyllabam in hoc verſificatore equidem non curaverim, quamquam hoc quidem vitium facile evitaſſet, ſcribens: πρῶτος μὴν ὑπάτων, ὁ δὲ δεύτερος

cauſa idonea. Veriſſime ſic emendavit *Fiedler*. cujus correctionem membr. Vat. confirmant.

P. 268. *lin* 10. Scr. ? ? ?.

P. 273. *ad. Her. II.* 3 Scr ? ?.

P. 275. *ad. Her. VII.* 4. In Vat. est ? ? φάνεί. unde illud reſtituendum, quod in Animadverſionibus poſui, aut potius,

σοὶ δ' αὐτῷ μέγα ? ? . . .

P. 276. *in Arſenii* diſticho v. 1. ? ſcribendum: ἀλλ' εἴγ' ἐν καλ. — *lin.* 16. ? ?. Vat. C. Non placet τὸ initio coli, ſed ſcribendum videtur:

ἔντεσιν ἀθανάτοις· ? ? ? ?

V. 4. ?. Vat. C. in quo vix dubites, quin lateat:

? ? ? . . . .

? eſt Θέτις. Haec prius arma Achilli attulerat, Trojanis trementibus; nunc Minervam vident, Achilli eadem arma induentem; idque eos non minore dolore percellere Helenus ait.

P. 277. *Ep. ad. XV.* 2. ? γυναιξί. Exempla hujusmodi enallages dedit *Valken.* ad *Eurip.* Hipp. p. 205. ſ. *Segaar* in Act. Traject. T. I. p. 90. *Nicander.* Ther. 329. ? ?, ὡς γήρεια κατεψυχθέντος ἀκάνθης. Vide inprimis *Herm.* ad *Orpheum.* p. 346.

P. 279. *ad. Her. XXI.* Optime *Grotius* in Prolegg. ad Anthol. T. I. p. XV. *Calamitas illa, quam lugens Alpheus inducitur, ad quae tempora referri debeat, dubitavi. Facit Nicetas Choniates ut putem morientis Graeciae eſſe foetum, cum Balduini circa tempora noſtrates homines Eidem bello vaſtarunt.* Locus *Nicetae*, ad quem *Grotius* reſpicit, eſt in Hiſt. Byz. Scr. T. XV. p. 322. ſ. ubi, deploratis Graeciae

[redacted]

cladibus a Latinorum copiis ei illatis, ad Alpheum convertitur, eumque, ne patriae luctum ad Arethuſam conjugem perferat, precatur. Caeterum hos verſus longioris operis eſſe fragmentum non tam certum videri debet, quam *Brunkio* viſum eſt. Immo veriſimile eſt, eos, ut reliqua in hoc capite, a verſificatore quodam ingenii exercendi cauſa ſcriptos eſſe. — V. 4. *ἀμετρήτοις*. Vat. C. — V. 17. *αὐτὴν ἐς φιλότητα* non videtur tentandum. *Leon. Tar.* LXXIX. *ἄμπελος ὡς ἤδη κάμακι στηρίζομαι αὐτῷ Σκηπανίῳ.* *Nicand.* ap. *Athen.* L. III. p. 126. B. *ἀλλ᾽ ὁπότ᾽ ἢ ἐρίφοιο νεοσφαγὸς ἠὲ καὶ ἀρνὸς Ἢ αὐτοῦ ὄρνιθος.*

P. 284. *ἀδ. Her. XXXI. Amphilochius* in Epiſt. XCIII. p. 120. de cinaedis, *ἄνδρες, γυναῖκες, ἄῤῥενες, θηλυδρίαι, Οὐκ ἄνδρες, οὐ γυναῖκες . . . ὃ μὲν γάρ ἐστιν, οὐ μένουσι τῷ τρόπῳ, ὃ δ᾽ αὖ κακῶς θέλουσιν, οὐκ εἰσὶν φύσει.*

P. 287. *Ep. ἀδ. III.* 1. Scr. *ἀλλά με.*

P. 288. *Ep. VI.* 4. *μή που κνίσματ᾽ ὄνυξιν ἔχει.*

[redacted]

[redacted]

conjecturam in Animadverſſ. allatis, adde *Heliodor.* L. II. 25. p. 140. de muliere formoſa, ἄφυκτόν τινα καὶ ἀπρόσμαχον ἑταιρίας σαγήνην ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν ἐπισύρεται. *Theophyl.* Epiſt. LXXXIV. ἐρωτικοῖς δικτύοις οὐχ ἑάλως, Σωσίπατρε.

P. 293. *lin.* 3. Scr. εἶς δέ με παρθενικῆς, εἶς δέ μ' ἔκνυσε. Vat. C. et hoc reponendum. — *P.* 294. *Ep. XIV.* 1. εἶπα καὶ πάλιν. Sic Vat. C. Inſertum τε languet. Scribendum videtur:

εἶπα καὶ αὖ πάλιν εἶπα . . .

iterum iterumque dixi. De αὖ πάλιν exempla vide in *Schaeferi* Meletem. p. 39. — *P.* 299. *lin.* 5. Scr. *Apogr. Lipſ.* pro *Vat. C.* Nam in hoc Cod. αἰτεῦντι legitur. — *P.* 301. *Ep. XXV.* 4. ἔχων. Hoc ſervari debet, licet τί δέ μοι (ſic ſcr. cum Vat. C.) μέλλει praeceſſerit. Saepe enim nominativus participii alium caſum ſequitur. Ut *dativum* ap. *Aelian.* V. H. XIII. 23. ἀπήντησε γὰρ αὐτῷ τὸν ὀφθαλμὸν ἐκκοπῆναι . . . ὡς μέν τινές φασιν, ἐξ ἐπιβουλῆς λίθῳ βληθείς· ὡς δὲ ἄλλος διαφόρῳ λόγος, βακτηρίᾳ παθὼν τὸ πάθος. Vide *Böckh.* ad Platon. Min. p. 102.

P. 305. *Ep. XXXI.* 6. χείματι. Sic emendaveram ad *Leonid. Tar* Ep. XC. T. I. P. II. p. 142. — *P.* 307. *Ep. XXXIV.* 6. ad ductum membr. ſcribendum videtur

κάλλος ἐνὶ χθονίοις ἠδύ τε κἀθανάτοις.

i. e. ἐν χθονίοις τε καὶ ἐν ἀθανάτοις. — *P.* 308. *Ep. XXXV.* 3. Fortaſſe hic quoque verſus inter duas perſonas dividi debet, verbis ſic diſtributis:

ἀλλ' ἔρχευ· μὴ μέλλε· μένουσι σε· α. πρῶτον ἐκεῖνον εὑρήσω, χ' ἥξω.

Ep. XXXVI. 8. σφετέρῳ. poſitum videtur pro σῷ. Tum ſenſus: quum pedis vitium texeris eleganti crepida,

nihil impediet, quominus pulchritudine tua, quaſi ex omni parte ſit perfecta, laeteris. — Vera autem ſcriptura ἀγαλλόμενος.

P. 309. *Ep.* ἀδ. *XXXIX.* 1. Adde *Gregorii Nazianz.* Ep. LXV. in *Muratorii* Anecdot. p. 60. in Caeſarii ſui mortem: ἀλλ᾽ ἔπτατο ἐκ βιότοιο, Ὡς ῥόδον ἐξ ἀνθῶν, ὡς δρόσος ἐκ πετάλων. ubi brevitatem roſae reſpici nemo non videt. Editor tamen inepte patrocinatur lectioni Cod. Medic. ἐξ ἀκανθῶν.

P. 311. *Ep.* ἀδεσπ. *XL.* 5. 6. Paucis literis mutatis, Vat. C. lectione reſtituta, lego:

α. οὕτως σ᾽, Ἑρμαφρόδιτε, πεπύγικεν; γ. οὐ μὰ τὸν Ἑρμᾶν,
αἰπόλε· β. ναὶ τὸν Πᾶν᾽, αἰπόλε, κἀπεγέλων.

Tres ſunt interlocutores, quorum alter ſe Satyrum quendam, qui θεὸς appellatur V. 1. paedicaſſe gloriatur. Quo audito primus ſe ad calvum illum θεὸν convertit his verbis: num hic verum dicit? num te revera paedicavit? Jam ille id factum eſſe negat. Alter autem id factum eſſe denuo affirmat. — Attigit hoc

[redacted]

Τρεῖς εἰσιν Χάριτες· σὺ δὲ δὴ μία ταῖς τρισὶ ταύταις.

Suſtuli articulum αἱ temere additum, et poſt δὲ inſerui δὴ, quod ſaepiſſime excidit. Cf. Addit. Anim. ad Athen. p. 332.

P. 317. *Ep.* *LIII.* 1. Similiter *Gregor. Nazianz.* de Virginitate v. 499. Opp. T. II. p. 64. C. de Jove: ἄθρει δὴ πρώτιστον ὅσ᾽ ἔπλετο μαργοσύνῃσι, Ταῦρος, κύκνος, ὄφις, χρυσός, πόσις, ὄρνις, ἅπαντα.

P. 320. *Ep.* *LVIII.* 3. ὑπὸ πόρῳ. Vat. C. In 1. hujus Epigrammatis verſu γε, quod *Planudes* inſeruit, ut verſum expleret, vereor ut locum habeat. Hic quoque legerim: σὺ δὲ δὴ στείχουσα . . .

P. 323. *lin.* 18. εἰ ταύτῃ δοκεῖς eſt in edit. *Wyttenbachii.*

P. 324. *Ep.* ἀδ. *LXV.* 1. Scr. τί πρὸς σέ. V. 3. in hoc verſu emendando *Br.* a vero vehementer aberravit. Scribe ſyllaba deleta, quam gloſſatoris peperit ſolertia:

- ; . . ἐλπίζειν ἔστιν; ζητεῖς δὲ τί;

V. 4. δύνασαι. V. C. δύναμαι. Plan. — *P.* 330. *lin.* 15. Verſum *Philiſtionis* longe minore mutatione correxeris ſic:

ὦ τᾶν, τί γὰρ τάφον στεφανοῖς κόσμῳ κενῷ;

P. 332. *lin.* 4. *ab ult.* Adde: *Plan.* p. 175. *St.* 256. Ω.

P. 335. ἀδ. *Ep.* *LXXXIII.* 3. τὸν γείτονα Ἐριννύς. Vat. C. Ad haec membranarum veſtigia nihil fortaſſe acceſſerit propius, quam quod legendum ſuſpicor:

τόν γ᾽ εἶραν Ἐριννῦς.

corollam, ſertum, quod Erinnyes nexuerunt. *Heſych.* εἶραι. συνάψαι. συῤῥάψαι Ep. ἀδ. DLXV. αἱ δὲ . . Αἴτια

[redacted]

καὶ μακάρων εἶρον ἀμειβόμεναι. — *lin. penult.* dele verba: *quod vulgato non eſt deterius.* Omnino enim deterior eſt lectio, quae in metrum peccat.

P. 337. *lin.* 21. *οὐχὶ φιλοῦσα.* rectius, puto ſcripſiſſem: *οὐ φιλέουσα Τύχη* ... *P.* 338. *lin* 8. Scr. *σάλπιγγ᾽ ἄν.* Sic enim eſt in Cod. Vat. — 4. *ἄγκιστρον δ᾽ ἁλιεῦσ᾽* conjecit *H. van Eldick* ap. *de Boſch* T. IV. p. 500. *Brunkianae* lectionis falſitatem ſi nihil aliud, hiatus arguit.

P. 339. *lin.* 10. Scribe: *celaret* pro *celet.* — Ep. XCII 2. ad *μὴ* *Schaefer* ad *Lamb. Bos.* p. 636. ſubaudit *προθῇς.* In fine idem corrigit: *αὐτὸν ἰδεῖν ἔθελε.* — *Ep.* XCIII. 1. In ſimili ſono verborum *βουλεύειν* et *δουλεύειν* ludit *Lyſias* p. 498. ed. *Taylor.* *καί τοι δίκαιος γ᾽ ἂν ὅστις φανερῶς, ὥσπερ οὗτος, προὔδωκε τὴν ἐλευθερίαν, οὐ περὶ τοῦ βουλεύειν, ἀλλὰ περὶ τοῦ δουλεύειν . . ἐκκλησιάζεται.*

P. 340. *lin.* 21. Scr *κενεὸν.*

P. 341 *Ep. ἀδ. XCVII.* 2. *γάλα μοι τὸ πρίν.* Vat. C. unde colligas, alios legiſſe *ἐπεὶ γάλα μοι πρὶν*

[redacted]

[redacted]

ad numerum praedicati. Cf. *Dorvill.* ad *Charit.* p. 596. *Heindorf.* ad *Platon.* T. III. p. 244. — *P.* 352. *Ep. id.* CXIV. 1. ὦ Λατοῖ. In Λατῴα, quod reponendum exiſtimabam, falſa lectione in Ep. *Leon. Tar.* Ep. II. in errorem inductus, ultima producitur, ut ſtatim Ep. CXV. Λατῴα, σὺ δὲ παιδὸς . . . et ap. *Mnaſalc.* Ep. II. ἄνθεμα Λατῴα δήιον Ἀρτέμιδι. Veram lectionem vidit *Graefius* ad *Meleagr.* p. 150.

Ζῶμά τοι, ὦ Λατῴη, καὶ ἀνθεμόεντα κύπασσιν.

ut etiam in Ep. *Leonidae Tar.* II. 3. ſcribendum.

P. 354. *Ep. CXVI. b.* 3. lectionem Vat. C τοὺς ἐν ἐρίθοις μόχθους ſatis tuetur *Antip. Sidon.* Ep. XXII. 5. κερκίδα δ' εὔποίητον, ἀηδόνα τὰν ἐν ἐρίθοις. — *P.* 355. *Ep. CXVII.* 2. μηδὲν ἔχῃς in ludicro carmine verum puto. Nemeſis, quae bonorum fructu homines privat, eos impedire videtur, quominus quidquam boni accipiant. Sic fere Aeſopus in Ep. T. I. p. 76. ἢν τι πάθῃ τις Ἐσθλὸν, ἀμοιβαίην ἐκδέχεται Νέμεσιν.

P. 356. *Ep. CXXI.* 3. κεντροπαγῆ. Conjecturae noſtrae κεντρομανῆ patrocinatur etiam *Macedonii* Ep. XIII. quod *Br.* pro ſua lectione excitavit. Ibi enim in Cod. Vat. non eſt, ut ap. *Br.* κεντροπαγὲς ἄγκιστρον, ſed κεντρομανές. — V. 4. recte emendaſſe mihi videor Ἀμυκλαῖται — ſed ne verſus hiatu laboret, ſcribendum fortaſſe:

σῷ δ' ἄρα παιδί γ' Ἀμυκλαῖται βασιλῆες . . .

Deorum Amyclaeorum mentio injicitur in Inſcr. ap. *Spon.* Miſc. Erud. Ant. p. 374. nr. CXXVII. ubi legendum:

κοῦρος ἐπικαλέω σε θεῷ φίλος, οὐκέτι θνητὸς,
ἠΐθεος, κούροισιν ὁμηλικίῃ πανόμοιος,
πλωτήρων σωτῆρσιν Ἀμυκλαίοισι θεοῖσιν.

P. 361. *Ep.* ἀδ. *CXXV.* 3. ὀδῷ ἔπι. ne te hiatu offendat, ſic habetur *Alcae. Meſſ.* Ep. VIII. 1. Ἴφ' ἔνι *Plato* Ep. XXII. εὐρυχόρῳ ἐν πατρίδι. *Erycius* XV. ἀγρο-γείτῳ ἔνι. *Crinag.* XL. μόρῳ ἔπι. *Antip. Theſſ.* XLIX γαληναίῳ ὑπ' ὀλέθρῳ. et in aliis locis. — V. 4. ὡραίων damnare non auſim. Eſſe poſſent boves Panis cura e cuſtodia nitidi et florentes. Certe *Theodorid.* Ep. IV 4. ὡραίους ἄρνας dicere non dubitavit.

P. 362. *Ep.* ἀδ. *CXXVII.* 1. 2. Scribendum videtur:

> Τὸ ξόανον τὸ περισσὸν Ἀλεξιμένης Ἀφροδίτᾳ
> εἵσατο, τῇ πάσης ναυτιλίης φύλακι.

P. 363 *lin.* 6. *ab ult.* Scr. λιμνορυῆ pro λιμνοφυρῆ

P. 365. *Ep.* ἀδ. *CXXXII.* b. 2. νεμίας στεψάμενο corr. *Schaefer* ad *L. Bos* p. 722. — *P.* 366. *Ep* *CXXXIV.* τῶ πολέμω. vulgo τῶι πολέμωι, unde for taſſe rectius emendaveris τῶν πολέμων.

P. 367. *Ep.* *CXXXV.* 1. Ἀπολλωνίας. Non opus

„rei exempla dedi in indice ad Orpheum, attenderit, „ejus aſſenſionem facile me impetraturum ſpero, ſi „hunc verſum ſic olim ſcriptum fuiſſe contendero:

„Ἀλκμήνην, θάλαμόν οἱ ἐλέξατο τοῦτον.

„Quod in fine verſus legitur ἑαυτῷ, aut, ut ſupra qui„busdam exemplis oſtendimus, explicatio eſt prono„minis οἱ, quae vocabulum, quod ultimum in verſu „erat, expulit, aut corruptum eſt ex verbis ὃν αὐτῷ, „ut oratio hoc modo continuata fuerit:

„θάλαμόν οἱ ἐλέξατο τοῦτον, ὃν αὐτῷ
„Ἀγχάσιός τ' ἐποίησε Τροφώνιος ἠδ' Ἀγαμήδης."

P. 372. *lin.* 6. *ab ult.* Non opus erat monere de prima ſyllaba in Ἀπόλλωνι producta. Hoc Homero praeeunte apud optimos quosque ſaepe fit obvium.

P. 374. *Ep. CLIV.* σχεδία de ponte uſurpatum exemplis illuſtravit *Schaefer* ad *Lamb. Bos* p. 77.

P. 378. *Ep. CLXII. b.* V. 1. ἀνέθηκα. *Valkenar* in Annot. crit. ad Loca quaedam N. T. p. 330. corrigit ἀνέθηκεν. Idem V. 2. ſic reſtituit, ut apud *Br.* exhibetur. — Quae deſunt in fine ſic ſupplevit *Grotius* in Anthol. T. III. p. 395. ὅν γε διάξω Ἔξω σοὶ ψυχὴν αἰὲν ὀφειλέτιδα. *nunquam non animae debitor hujus ero.*

P. 383. *Ep. ἀδ. CLXIX.* 9. De particula δὲ, in hunc modum poſita μὲν non praecedente, vide inprimis *Heusde.* in ſpec. crit. p. 75. *Heindorf.* ad *Plat.* T. II. p. 31. et 421. — *P.* 384. *Ep. CLXX.* Vertit *Grotius* T. III. p. 399. *ſeu juvenes docuit, ſive in certamina venit, Ante alios ſemper ſerta decusque tulit.*

P. 385. *Ep. ἀδ. CLXXI.* 2. nomen Ἄνακος illuſtrat *Koen.* ad *Gregor.* p. 279. (592. ed. Lipſ.) — V. 4. ἐν Σικυῶνι. a *Br.* invectum improbans *Porſon* ad Eurip. Med. 44. τοῖς Σικυῶνι corrigendum cenſebat. Neutrum placebat *Schweighäuſero* in Anim. T. VII. p. 425.

quum ex *Athenaei* narratione appareat, in *Helicone* illud monimentum fuiſſe repertum, non *Sicyone.* Quare ipſe ſervandam cenſet lectionem, quam Codd. praeſtant, τῷ Σικυῶνι καλὸν, hoc ſenſu; *munus Sicyoni honorificum.* — *Ep.* CLXXIII. Sub *Satyri* nomine hoc Epigramma laudat etiam *Grotius* in Mantiſſa Quarta p. 423. — V. 4. Quum copula deſideretur, legendum exiſtimo,

κἄνθεσιν ἀκλινῶν Πὰν ἀνάγει καλάμων

ſive καὶ θέσιν . . .

P. 386. *Ep. ἀδ. CLXXIV. Hermann. ad Orpheum.* p. 466. „Recentiſſimi tantum, et in his vix alius, „niſi aliquis imperitior, videntur γαίη dixiſſe, ut in „Epigr. incertorum 727. 729. Vitioſa haec forma „tollenda eſt ex epigr. incerti poëtae 174. ubi ſic edi„tum: μῆτερ ἐμὴ, γαίη Φρυγίων κ. τ. λ. Miror interpun„ctionem Brunkianam placere potuiſſe Jacobſio. Nam „quid hoc eſt, γαίη Φρυγίων? Magis etiam miror, non „animadvertiſſe criticos, quam inepte Phrygiam allo-

P. 395. *lin.* 12. lege *promontorium* pro *patrimonium.* — *Ep. CLXXXV.* 7. omnes hujus verſus lectiones emendatricem manum produnt, unde veriſimile ſit, inſcriptionem in hac parte fuiſſe aut mutilam aut obſcuram. Plurimas tamen veritatis partes in Cod. Vat. lectione mihi agnoscere videor. Fac in marmore lectum fuiſſe ductibus paulo obſcurioribus

ΒΟΙΔΙΟΝ ΔΕ ΚΑΛΕΥΜΑΝ ΕΓΩ ΤΟΤΕ·

duabus literis leviter immutatis

ΒΟΙΙΔΙΟΝ ΔΕ ΚΑΛΗ ΜΑΛ᾽ 'ΕΓΩ ΤΟΤΕ.

veram fortaſſe lectionem reſtitueris. Saepe in Inſcriptionibus confuſa E et H, N et Λ. Jam quum pro *καλὴ μάλ᾽* lectum eſſet *καλεμαν* aut *καλεύμαν*, facile apparet, quomodo ex uno errore omnes illae vitioſae lectiones enata fuerint, quas in Animadverſionibus recenſuimus.

P. 397. *Ep. ἀδ. CLXXXVIII.* 5. *Hermann. ad Orpheum* p. 786. „Non commemoravit Jacobſius Vul„canii conjecturam, *ἀνθ᾽ ὧν συγγενέες τοῦθ᾽ οἱ βρέτας*, „quae ne uſui repugnaret, certe ſcribendum erat *τόδε* „*οἱ.* Sed non potuit omnino ita ſcribere poëta, quum „Chaeremon, homo, ut Agathias teſtatur, humili loco „natus, non videatur a cognatis ſuis impetraſſe ſtatuam. „Et quod gravius eſt, civitas ei, non privati hunc ho„norem decernere debebant. Quare ſublato vitio, „quod e ſimilitudine literarum *ω* et *ει*, ut in codicibus „ſcribi ſolent, ortum erat, reponendum puto:

„*ἀνθ᾽ ὧν σύγγνω οἱ τοῦτο βρέτας*

„*civitas ei decrevit hanc ſtatuam.*“ — *Ep.* *ἀδ.* CLXXXIX. V. 1. Videtur *μὲν* delendum eſſe, ne ad *συνίζησιν* prorſus inauditam confugiendum ſit.

P. 400. *Ep. ἀδ. CXCI.* 1. Hunc Creſcentem *Reineſius* eundem eſſe putat, qui commemoratur ap.

Ammian. Marcell. L. XXVIII. c. 6. p. 544. ed. *Valeſii*. Conſulendus in primis *Gothofredus* in Proſopog. V. *Creſcens*.

P. 401. *Ep. CXCIII.* Loca de hoc anathemate vide ap. *Heindorf.* ad *Platon*. T. I. p. 215. et *Fr. Aſt* ad *Platon. Phaedr*. c. 12. p. 250.

P. 402. *Ep. CXCIV.* Extat etiam ap. *Pocock* in Inſcr. Antiq. p. 47. ubi plurima vitioſe deſcripta. Errores viri doctiſſimi, qui in tota illa Inſcriptionum Collectione plurimi ſunt, nihil attinet exſcribere, quum ne unam quidem lectionem, quae vulgata ſit melior, inde lucremur.

P. 403. *Ep. ἀδ. CXCVI.* De aquis Hierapolitis in Phrygia eſt Ep. in *Chandleri* Inſcript. nr. LXXX. p. 31. *Th. Smith* Not. VII. Eccl. Aſiae p. 37. Cf. *Holſten.* ad *Stephan. Byz.* p. 143. *b*.

P. 404. *Ep. CXCVIII.* 3. ἀρύσαι edidit *Schneider* in *Vitruvio* T. I. p. 220. — V. 5. χρόα *Schneider*. In Cod. Guelpherb. ſcriptum: νάμασι μητ' ἐπὶ λουτρὰ βατιτ

Eripuit furiis, purgamina mentis in illas Miſit (al. merſit) *aquas.* εὖτ᾽ ἄρ᾽, ut in *Homero* Ιλ. VI. 515. — Excitavit *Schneiderus* locum *Eudoxi* ap. *Stephan. Byz.* V. Ἀζανία. ἔστι κρήνη τῆς Ἀζηνίας, ἣ τοὺς γευσαμένους τοῦ ὕδατος ποιεῖ μηδὲ τὴν ὀσμὴν τοῦ οἴνου ἀνέχεσθαι, εἰς ἣν λέγουσι Μελάμποδα ὅτε τὰς Προιτίδας ἐκάθαιρεν, ἐμβαλεῖν τὰ ἀποκαθάρματα.

P. 407. *Ep. CXCIX.* 1. *Schneiderus* exhibuit: ἡδεῖα ψυχροῦ πόματος λιβὰς, ἣν ἀνίησι πηγή. poſtrema haec perſpicue ſic in Cod. Guelph. leguntur. — *P.* 408. *Ep. CC.* V. 2. Scr. ἔστιν.

P. 408. *Ep. CCIII.* Legitur etiam in *Sponii* Miſcell. erud. Antiq. p. 332. — V. 1. οὔριον. de Jove Urio Bosporano interpretatur *Chishull*, excitans locum *Ciceronis* II. Act. in Verr. Or. IV. 58. ubi ſignum *Jovis Imperatoris* in Ponti ore et anguſtiis commemoratur. Sed οὔριον ab οὖρος appellatum eſſe dubitari non poteſt. Commemoratur Ζεὺς οὔριος in Ponto cultus ap. *Arrian.* in Ponti Peripl. p. 12. ed. Oxon. τὸ ἱερὸν τοῦ Διὸς τοῦ Οὐρίου διέχει ἀπὸ Βυζαντίου σταδίους εἴκοσι καὶ ἑκατόν. *Marcian. Heracl.* Peripl. p. 68. ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ τοῦ καλουμένου Διὸς οὐρίου ὅπερ ἐπ᾽ αὐτοῦ κεῖται τοῦ στόματος τοῦ Πόντου. Id. p. 69. 70. *Anonymi* Peripl. Ponti Eux. p. 16. ſq.

lin. 4. *ab ult.* adde exempla a nobis congeſta ad *Arion.* Hymn. v. 10. T. I. P. I. p. 180.

P. 410. *Ep.* ἀδ. *CCIV.* 5. Scr. δέ μοι. — *P.* 413. *Ep.* CCXI. 3. σφετέρου Cod. Venet. *Athenaei;* recte; καὶ enim certe οἳ corripi nequit. Vide *Herm.* ad *Orphe.* p. 786.

P. 414. *lin.* 5. Προνόμου habet *Athenaei* ed. Venet. cum utroque Codice. Vide *Schweigh.* T. II. p. 681. — *P.* 416. *Ep.* CCXX. 2. ἥδρασεν et ἵδρυσεν confuſa in Ep. in Byz. Mon. IX. 2. In Ep. *Macedonii* XXIII. ἴχνιον ἡδρασάμην. In Vat. C. ἱδρασάμην.

P. 417. *Ep* *CCXXVI.* 1. In lectione Vat. Cod φεῦ Μύρων, at in Plan. φεῦ ὁ Μύρων latet procul dubio φεῦ σὺ Μύρων — quod reponendum.

P. 419. *Ep.* ἀδ. *CCXXXII.* 2. τοῖος ὁ κύων ὃν ὁρῶ Vereor ut lectio κύων ſervari poſſit, quantumvis ſenſu accommodata. Brunkiana enim lectio minime pro banda. Leniſſimum fuerit corrigere

τοῖος ὁκεῖον ὁρᾷς . . . .

Quae verba eximie conveniunt ei, qui rusticitati ſuae ſibi conſcius, eam ne diſſimulare quidem cura: Sic ap. *Theocr.* Eid. XXII. 58. ubi quum Pollux Amy co rudes et truculentus mores objeciſſet, ἄγριος ε πρὸς πάντα παλίγκοτος, ἠδ᾽ ὑπερόπτης ille reſpondet:

τοιόσδ᾽ οἷον ὁρᾷς.

Et hoc obſervatum eſſe dixeris *Grotio*, qui vertit *nunc talis qualem, qui prope es, ipſe vides.* — V. Etiamnum me recte emendaſſe arbitror:

ἀχρείως γέλασσόν με· τὰ δ᾽ εὔκηλος πεφύλαξο . . .

ADDENDA

ET

EMENDANDA

AD TOMUM DUODECIMUM

SIVE COMMENTARII TOMUM TERTIUM EJUSQUE PARTEM SECUNDAM.

P. 8. *lin.* 19. corr. *T. II.* pro *T. III.*

P. 9. *lin. antepen.* Adde: *Vat. Cod.* p. 627. — *Ep.* ἀδ. *CCXXXIX.* 3. ὅστις δ᾽ οὐλοὸν ἦτορ. Subaudiendum ἔχεις. cujus ellipſeos exempla vide ap. *L. Bos.* p. 621. ſq. — V. 4. Ψυχὴν ἐκνίψει σῶμα διμαινόμενον. Vat. ubi ſi ultimam vocem mutaveris in διαινόμενον nihil facile erit, quod in hoc verſu amplius deſideres.

P. 10. *Ep.* ἀδ. *CCXL.* 1. ἁγνῶς. ut ap. *Heſiod.* Opp. et Dies. v. 336. καδδύναμιν δ᾽ ἔρδειν ἱερ᾽ ἀθανάτοισι θεοῖσιν Ἁγνῶς καὶ καθαρῶς.

P. 15. *Ep.* ἀδ. *CCXLIX.* 2. „Mirâ ſtructurâ, ac „niſi ſoloeca certe σολοικοφανεῖ, Ep. ἀδ. CCXLIX. Κύπρι, „θέλεις οὕτως εἰς κρίσιν ἐρχόμεθα; Item *Lucian.* T. III. „p. 250. ἦ ἐθέλεις ἐγὼ αὖθις ἐπάνειμι; p. 265. ἦ ἐθέλεις καταρ„ριθμήσομαι; *Homer.* Ιλ. VI. 340. ἀλλ᾽ ἄγε νῦν ἐπίμεινον, „Ἀρήια τεύχεα δύω. Cf. *Porſon* ad *Eurip.* Phoen. v. 90." Verba ſunt viri eximii *Schaef.* ad *L. Bos.* p. 765. Idem p. 649. monuit, nullam eſſe in verbis; τί μοι σάκος ἀντίον αἴρεις; indignationis ſignificationem. Sic etiam loquutus

eſt *Meleager* XIV. τί δ' ἐμοὶ τὸν ἐπουρανίων βασιλῆα Ἀντίπαλον νίκης τῆς ἐν ἔρωτι λαβεῖν; Id. Ep. XCV. τί δέ μοι τὸ θρασὺ τοῦτο τρέφειν; Cf. ad *L. Bos.* p. 598. Similiter *Philip.* Ep. XLIV. ποῖ γὰρ ἐμοὶ ζητεῖν τίνας ἔδραμον ἄλλους οἴμους; — V. 4. γυμνὴ . . ὅπλα. „Haec. jucunde nobis in memoriam revocant milites γυμνοὺς et ὁπλίτας. Horum enim ni memineris, non ſenties leporem et ſalem poëmatii." *Schaefer* l. c. p. 649. — *P.* 16. *Ep. ad. CCL.* 1. Scr. τί σοὶ ξυνόν . . . *Euripid.* Ion. 1284. τί δ' ἔστι Φοίβῳ σοί τε κοινὸν ἐν μέσῳ; Multa ſimilia collegit *Schaefer* ad *L. Bos.* p. 227. — V. 2. σοὶ [illegible]. Exempla caeſurae poſt voculam cum ſequente [illegible]tiatione arcte cohaerentem paſſim in his Epigrammatis obvia. *Leonid. Tar.* Ep. XXII. αἵδε καὶ Ἑλλάδα τὰν δουλοσύναν ἔπορον. Id. Ep. XVI. Ἑρμῆς ἀλλ' ἴδε τὸν [illegible]γυον ὑλοφόρον. ut ibi legendum. *Ammian.* Ep. XIV. εἰς τὴν οὐκέτι σὴν γῆν ἀναλυόμενος. *Aſclepiad.* Ep. VI. οὑμὸς Ἔρως παρὰ τὴν Κύπριν ὑποστρέφεται. *Crinag.* Ep. XLI. δειλαίη· τοῦτ' ἐν παντὶ κακῷ ἔτυμον. Ep. ad

teritum ſequitur, nec ſolum in actionibus ad praeſens tempus pertinentibus, ſed etiam in aliis. Attigit hanc anomaliam, in ſerioribus praeſertim poëtis crebro obviam, *Herm.* ad *Orphe.* p. 812. *Matthiae* gr. Gramm. p. 736.

P. 24. *Ep.* *ἀδ.* *CCLXVI.* 1. Ferri non poteſt ἰδοὺ ἄγνυσι. Si quid mutandum, leniore mutatione ſcripſeris:

Ὀπτανὸς τὸν πτανὸν ἴδ' ὡς ἄγνυσι κεραυνόν·

et ſic correxit *Lobeck* ad *Soph.* Ajac. p. 284. Ep. ἀδ. CCXCVII. ἴδ' ὡς ἀγέρωχα μεμηνώς.

P. 25. *Ep.* *CCLXVIII.* 1. Scr. δέ με.

P. 27. *Ep.* *CCLXXI.* 1. ταχυμήτορι. σταχυμήτορι correxit V. D. in Bibl. Berolinenſi, auctore *Schneidero* in Lex. Gr. Linguae V. σταχυμήτωρ.

P. 31. *Ep.* *ἀδ.* *CCLXXIII.* 7. Procul dubio reſtituendum δήκτῳ στόματι, quod *Br.* ſine cauſa idonea immutavit.

P. 36. *Ep.* *ἀδ.* *CCLXXXI.* 1. σπείρας, *Munkeri* emendationem, quam in Animadverſionibus adſtruere ſum conatus, metri ratio falſam eſſe arguit. Pauciſſima certe loca ſunt, ubi brevis ſyllaba ante σπ, στ, σκ etc. corripiatur; nec talia veteribus obtrudenda. Jam quum in Planudea legatur: θλῖβε δρακοντείους περιμήκεας, ὄβριμε, χεῖρας . . . noli dubitare corrigendum eſſe:

θλῖβε δρακοντείους περιμήκεας, ὄβριμε, δειράς·

longa draconum colla. Quae ducta ſunt ex *Homeri* Od. μ. 90. de Scylla: ἓξ δέ τε οἱ δειραὶ περιμήκεες.

P. 41. *Ep.* *ἀδ.* *CCLXXXIX.* 1. μὰ τόν ne verſus a brevi ſyllaba inciperet *Herm.* ad *Orpheum* p. 768. emendavit: οὐ τὸν βουθοίναν. quod pro οὐ μὰ τόν. poſitum. Cf. *Schaefer* ad *Longum* p. 417.

P. 42. *Ep.* ἀδ. *CCXCI.* a. ἀμετροβίοις. [illegible] I. 53. ἀμετροβίων ἐλεφάντων. Cf. *Schaefer* ad *L.* [illegible] p. 114. ἀμετροβόοις ex Codd. edidit *Boiſſonade.* — *Ep.* CCXI. b. 3 recte mihi emendaſſe videor ΣΕΜΝΑΣ pro ΤΕΛΓΝΑΣ. Quum enim in marmoribus, ut etiam in numis, Σ ſaepe hanc formam habeat ⊏, facile cum Γ, Τ, Π — confundi potuit. Hujus confuſionis exempla dedimus in Commentatione de Memnoniis in Actis Societ. regiae Monac. an. 1809. — V. 4. ἱερὸν τόνδε σέβειν. ω in media voce eodem jure corripitur, quo η ap. *Antip. Sid.* Ep. XCVI. Πύῤῥος ὁ μονοπέρας ὀλιγῇ νηΐ λεπτὰ ματεύων. Fortaſſe etiam ap. *Marc. Arg.* Ep. XX. ubi lectum fuiſſe ſuſpicor: εὔφρων τῇδε (*hic*) νηῷ θῆκεν ὑπ' Ἀρτέμιδος. Diphthongi οι et αι ſaepiſſime in mediis vocibus corripi, exemplis docui in Addit. ad Athen. p. 113. et 133.

P. 44. *Ep.* ἀδ. *CCXCII.* 1. ἀκμαὶ ſimpliciter de manibus accipi non poteſt. Probabilius *Lobeck* ad *Soph.* Ajac. p. 284. ὧν ὁ κεφαλκῇ θῆρα . . . Vereor

hoc ſenſu utitur *Simm.* in Ovo v. 7. *θοῶς δ' ὑπὲρ λέχριον φέρων νεῦμα ποδῶν σποράδων πίφαυσκε.* — V. 8. *τέχνη. ars ipſa*, quae repraeſentaverat hominem, ventos pernicitate pedum ſuperantem, quaeque illam celeritatem in ipſo opere ſpectandam propoſuerat, *vento celerior* eſſe dicitur.

P. 61. *Ep. CCCXIII. b.* V. 3. verius nunc puto, quod *Caſaubonus* ſcribendum eſſe monuit: *ὃς τρὶς ἐκήρυξεν τὸν Ὀλυμπίᾳ αὐτὸς ἀγῶνα.* — *P.* 62. *Ep. CCCXV.* 3. *σοφαὶ χέρες.* quum haec verba nullo vinculo neque cum praecedentibus, neque cum ſequentibus verbis jungantur, haud ſcio an ſcribendum ſit,

λύγδινα πάντα, καὶ ἄκρα σοφῆς χερός·

eximia doctae illius manus opera. — Ep. CCCXVI. 2. Vulgo: *τῷ, πόρε τὰν κεφαλάν.* Vertit *Grotius:*

Haec pictura queat quo noſci perdidit, ipſa
nec ſibi ad indicium ſufficit: adde caput.

P. 63. *Ep. CCCXVIII.* 2. *χρῆσις* pro *μαρτυρία*, acceptum verum videri poſſit. Cf. *T. Hemſterh.* ad *Ariſtoph.* Plut. p. 226. — *P.* 66. *Ep. CCCXXVII.* 2. *μούνας εἴσω παίσδειν.* ſic Vat. C. Vitium eſſe videtur in *παίσδειν.* *Brunkii* certe lectio vix probari poteſt.

P. 67. *Ep. CCCXXXVI.* 1. *τοῦτο ἰδών.* Ferendus fortaſſe hiatus in his ſeriorum temporum foetibus, ut Ep. CCCXXIV. 1. *λούσαντο ἀμειψάμεναι.* Quum tamen in Vat. C. ſcribatur *τοῦτ' ἰδών*, facile adducar, ut lectum fuiſſe exiſtimem

τοῦτ' ἐσιδὼν τὸ λοετρὸν.

Hoc compoſitum quam ſaepe abierit in *ἰδών*, exemplis docuimus in Addit. Anim. ad Athen. p. 69. 126. 205.

P. 68. *lin.* 20. ſcr. *offerent* pro *offerunt.* — E
CCCXXXIX. 1. longe aliter haec accepit *Grotiu*
qui vertit:

Luminis auctorem juravit Gratia triplex
In Paphies oculis eſſe vel his in aquis.

Quod vereor ut probari poſſit. Rectius tamen forta
quam olim feci, μᾶλλον ante ἢ ſubaudiendum rati
ἢ in primo enuntiationis membro ſubaudias: ἢ ἐνθ
ναιετάειν ἢ παρὰ τῇ Παφίῃ. *Juraverunt Charites,*
aut in hoc balneo morari aut apud Venerem, cui
miniſterium faciendum adeſſe ſolent. Olympo igi
hoc balneum aequiparant.

P. 72. *lin.* 10. Scr. *colebatur* pro *collebatur.* E
CCCXLIX. 1. reſtituenda procul dubio vulgata lect
εἰσόκε θούριος οὗτος ἐπὶ χθ. quam confirmant mem
ubi tantum θοῦρος vitioſe ſcribitur. — *lin. ult.* Κα
ſcrib. pro Κασσίας. — *Ep.* CCCLI. 3. ἢ τοῦ προσιόν
Hanc Cod. lectionem ita facile refinxeris

tata in Addendis ad *Juliani Aeg.* Ep. XXIV. T. II. P. III. p. 379. — *Ep.* CCCLXXIV. 3. ὅσσα καὶ οἷα. Hunc locum cum multis ſimilibus excitat *Schaefer* ad *L. Bos* p. 254. ubi hanc cauſae reddendae rationem exemplis illuſtrat. In talibus οἷον explicandum per ὅτι τοῖον, aut τοῖον γάρ. *Aeſchyl.* Prom. 916. ἔσται ταπεινὸς, οἷον ἐξαρτύεται γάμον γαμεῖν. *Theocrit.* Eid. II. 9. καὶ μέμφομαι οἷά με ποιεῖ. *Aeſchyl.* Perſ. 723. ὡς ἰδεῖν τέλος πάρεστιν οἷον ἤνυσεν κακόν. *Apollon.* Rhod. L. III. 675. τὴν δ' αἰνῶς ἄτλητος ἐπέκλυσε θυμὸν ἀνίη Δείματι, τοῖ' ἐσάκουσε. Ib. 711. τί νυ σοὶ ῥέξω κακὸν, οἷα ἀγορεύεις. L. IV. 558. Ζηνὰ χόλος λάβεν οἷον ἔρεξαν. Ib. 1389. ἔμπεδον ἀθανάτων ἴσαν αἵματος οἷον ὑπέσταν ἔργον. Eodem modo pronomina ὅστις et οὗτος uſurpantur. *Homer.* Od. α. 382. Τηλέμαχον θαύμαζον ὃ (i. e. ὅτι τοῦτο) θαρσαλέως ἀγόρευεν. Ib. 389. ἦ καί μοι νεμεσήσεαι ὅττι κεν εἴπω.

P. 88. *Ep.* *CCCLXXX.* 1. πίστιν . . συνέριθον. *Theophyl. Simoc.* Prooem. ad Phyſ. Quaeſt. p. 2. ὥσπερ ὁ παρὰ τῷ Λοκρῷ τῷ Εὐνόμῳ τῆς μελῳδίας τέττιξ συνέριθος. Idem Epiſt. LIX. συνέριθος ἔσομαι μεσημβρίας ὥρας, Κορίαννε· αἱμασιᾷ γὰρ τὸν ἀγρὸν περιφράζομαι. Id. Epiſt. LXXXI. καὶ τὴν Κρῆσσαν κύνα συνέριθον κέκτησο. Muſae II. ὅττι πέλεν συνέριθος ἐρωμανέων ὀδυνάων.

P. 89. *Ep.* *CCCLXXXII.* ποῖ Φοῖβος πορεύεται. In hac membranarum ſcriptura latere videtur πεπόρευται. quo hiatus tollitur. — Ep. CCCLXXXV. 3. veriſſima eſt lectio ὅ τοι, quicquid dicat *Br.* cui prava diſtinctio tenebras offudit. Legendum:

οὐδ' οἰωνὸν ἔδεισας; ὅ τοι Βορέης μ' ἐδίωξεν
ἐν χθονί· πῶς ἀνέμους φεύξομαι ἐν πελάγει.

et in hunc modum vertit ſummus *Grotius*:

Omina (male expreſſum *Omnia*) *non metuis? terra vexavit in ipſa*
Me Boreas: mediis quae fuga reſtat aquis.

P. 68. *lin.* 20. ſcr. *offerent* pro *offerunt.* — Ep. CCCXXXIX. 1. longe aliter haec accepit *Grotius*, qui vertit:

Luminis auctorem juravit Gratia triplex
In Paphies oculis eſſe vel his in aquis.

Quod vereor ut probari poſſit. Rectius tamen fortaſſe quam olim feci, *μᾶλλον* ante *ἢ* ſubaudiendum ratus, *ἢ* in primo enuntiationis membro ſubaudias: *ἢ ἐνθάδε ναιετάειν ἢ παρὰ τῇ* Παφίῃ. *Juraverunt Charites, ſe aut in hoc balneo morari aut apud Venerem*, cui ad miniſterium faciendum adeſſe ſolent. Olympo igitur hoc balneum aequiparant.

P. 72. *lin.* 10. Scr. *colebatur* pro *collebatur.* Ep. CCCXLIX. 1. reſtituenda procul dubio vulgata lectio: *εἰσόκε Θούριος οὗτος ἐπὶ χθ.* quam confirmant membr. ubi tantum *Θοῦρος* vitioſe ſcribitur. — *lin. ult.* Κασίας ſcrib. pro Κασσίας. — *Ep.* CCCLI. 3. *ἢ τοῦ προσώπου.* Hanc Cod. lectionem ita facile refinxeris

tata in Addendis ad *Juliani Aeg.* Ep. XXIV. T. II. P. III. p. 379. — *Ep.* CCCLXXIV. 3. ὅσσα κάί οἷα. Hunc locum cum multis ſimilibus excitat *Schaefer* ad *L. Bos* p. 254. ubi hanc cauſae reddendae rationem exemplis illuſtrat. In talibus οἷον explicandum per ὅτι τοῖον, aut τοῖον γάρ. *Aeſchyl.* Prom. 916. ἔσται ταπεινὸς, οἷον ἐξαρτύεται γάμον γαμεῖν. *Theocrit.* Eid. II. 9. καὶ μέμφομαι οἷά με ποιεῖ. *Aeſchyl.* Perſ. 723. ὡς ἰδεῖν τέλος πάρεστιν οἷον ἤνυσεν κακόν. *Apollon.* Rhod. L. III. 6)5. τὴν δ' αἰνῶς ἄτλητος ἐπέκλυσε θυμὸν ἀνίῃ Δείματι, τοῖ' ἐσάκουσε. Ib. 711. τί νυ σοὶ ῥέξω κακόν, οἷα ἀγορεύεις. L. IV. 558. Ζῆνα χόλος λάβεν οἷον ἔρεξαν. Ib. 1389. ἔμπεδον ἀθανάτων ἔσαν αἵματος οἷον ὑπέσταν ἔργον. Eodem modo pronomina ὅστις et οὗτος uſurpantur. *Homer.* Od. α. 382. Τηλέμαχον θαύμαζον ὃ (i. e. ὅτι τοῦτο) θαρσαλέως ἀγόρευεν. Ib. 389. ἦ καί μοι νεμεσήσεαι ὅττι κεν εἴπω.

P. 88. *Ep. CCCLXXX.* 1. πίστιν . . συνέριθον. *Theophyl. Simoc.* Prooem. ad Phyſ. Quaeſt. p. 2. ὥσπερ ὁ παρὰ τῷ Λοκρῷ τῷ Εὐνόμῳ τῆς μελῳδίας τέττιξ συνέριθος. Idem Epiſt. LIX. συνέριθος ἔσομαι μεσημβρίας ὥρας, Κορίαννε· αἱμασιᾷ γὰρ τὸν ἀγρὸν πεφράξομαι. Id. Epiſt. LXXXI. καὶ τὴν Κρῆσσαν κύνα συνέριθον κέκτησο. Muſae II. ὅττι πέλεν συνέριθος ἐρωμανέων ὀδυνάων.

P. 89. *Ep. CCCLXXXII.* ποῖ Φοῖβος πορεύεται. In hac membranarum ſcriptura latere videtur πεπόρευται. quo hiatus ſollitur. — Ep. CCCLXXXV. 3. veriſſima eſt lectio ὅ τοι, quicquid dicat *Br.* cui prava diſtinctio tenebras offudit. Legendum:

οὐδ' οἰωνὸν ἔδεισας; ὅ τοι Βορέης μ' ἐδίωξεν
ἐν χθονί· πῶς ἀνέμους φεύξομαι ἐν πελάγει.

et in hunc modum vertit ſummus *Grotius*:

Omina (male expreſſum *Omnia*) *non metuis? terrà*
vexavit in ipſa
Me Boreas: mediis quae fuga reſtat aquis.

quod non advertit Grotianae verſionis editorem, virum optimum, qui ſe a *Brunkio* in errorem paſſus eſt abripi.

P. 90. *Ep. CCCLXXXVII.* 2. οὐ μῆλον probat *Herm.* ad *Orpheum* p. 765. Ne σῦκα et μῆλον diverſo numero juncta offendant, *Schaeferus* ad *L. Bos.* laudat *Ariſtoph.* Av. 159. καὶ μύρτα, καὶ μήκωνα, καὶ σισύμβρια. Ep. ἀδ. CCCCLIII. κότινος, μῆλα, σέλινα, πίτυς. — V. 3. Idem V. D. ibid. p. 862. locutionem ἐμύησ' ἑλικωνίδα comparavit cum notiore διδάσκειν τινὰ ῥήτορα et ſim. Cf. Eundem ad *Dionyſ. Hal.* p. 413. ad *Sophocl.* T. II. p. 319. Similiter *Philipp.* Ep. LXXIII. ἡ ῥαφίλη γαστὴρ καὶ βαιοτάτους ἀνέπεισεν Ἐκ χθονὸς εἰς Νύμφας καινοτάτους ἐρέτας. — *lin.* 4. *ab ultima* lege ἔνθεον pro ἔνθεν.

P. 91. *Ep. CCCLXXXIX.* 5. καὶ πάλι ζωστήρ. notanda brevis ſyllaba correpta ante ζ, cujus licentiae non multa ſunt in Anthologia exempla. Cf. *Schaefer* ad Dion. Hal. p. 259. — V. 7. non male poëta ſcripſiſſet: οὕτως ἐξ ἐχθρῶν αὐτόκτονα πολλάκι δῶρα.

[redacted]

T. III. P. II. p. 162. Paſſim autem εἰ et εὐ confunduntur.

P. 95. *Ep. CCCXCVI.* 2. κακοδρομίης. mecum ſentit *Schaefer* in Append. ad *Ariſtoph.* Plut. p. 512. — V. 6. ἀγήν. Apud *Achillem Tatium* L. I. 1. p. 7. ed. Bip. ἀφρὸς ἐπεποίητο, καὶ πέτραι, καὶ κύματα. αἱ πέτραι τῆς γῆς ὑπερβεβλημέναι, ὁ ἀφρὸς περιλευκαίνων τὰς πέτρας, τὸ κῦμα κορυφούμενον . . . In his verbis maris ad litus aeſtum deſcribi ſponte apparet. Quare legendum. αἱ πέτραι τῆς ἀγῆς ὑπερβεβλημέναι. — *Ep.* CCCXCVII. 1. revocanda lectio Cod. Vat. μετοκλάζεις. quam abunde tuetur *Homer.* Ιλ. ν. 280. οὐδέ οἱ ἀτρέμας ἧσθαι ἐρητύετ᾽ ἐν φρεσὶ θυμός, Ἀλλὰ μετοκλάζει, καὶ ἐπ᾽ ἀμφοτέρους πόδας ἵζει. *Suidas*: μετοκλάζειν. μετοκαθίζειν. — Pro πωτωμένη in Cod. eſt πετομένη, unde lectum fuiſſe ſuſpiceris:

τίπτε μετοκλάζεις συ πετομένη ὄζον ἀπ᾽ ὄζου;

P. 98. *Ep. CCCXCVIII.* 2. ἔθνεσιν ἠπείρου νῶτα βαρυνόμεναι. Fortaſſe ſcribendum:

οἷα πάρος ſive ὡς τοπάρος

non amplius, ut olim, ferarum gregibus oppreſſae. Quum ſimillimae ſibi ſint in Codicibus literae ει et α, facile πάρος in πειρου abire potuit, idque novae depravationi dedit locum. V. 3. οὔτοι bene videtur emendatum ex ηχοι; interdum enim χ et τ confunduntur, monente *Baſtio* in Comm. Palaeogr. p. 738. Sed reliqua ſic videntur ſcribenda ad ductum Codicis:

οὔτι ἐρημαίαισιν ἐπὶ πτήσσεσθε λεόντων

ὠρυγαῖς. Certe qui V. 5. ἰχνοπέδαισιν dedit, non debebat ἐρημαίαισιν mutare. — V. 5. νήριθμον unice probat *Herm.* ad *Orphe.* p. 770. — *P.* 99. *lin.* 12. Scr. θοοῖς pro θοαῖς. Genuina hujus verſus lectio latet adhuc.

P. 102. *lin.* 1. Scr. τόλμης pro τόλμεις. — Ep. CDIV. 3. quum ἀπαντλήσας bis legatur in codice, ſcribendum videtur:

οὕτω ἀπαντλήσας τὸν ὅλον βίον.

P. 107. *Ep. CDXIII.* 5. ἀσχήμων correxit *Porſon.* ad *Eurip.* Phoeniſſ. 1622. p. 326. ed. Lipſ. — *P.* 109. *Ep. CDXVII.* 1. δικτύου ἐκθρώσκοντα πολλάκις . . . corr. *Joſ. Scaliger* in not. mſt. Minime neceſſaria emendatio; nam non ſemper praepoſitio in verbo compoſito vim ſuam exſerit. Similiter ap. *Aeliani* Ep. II. τενάγει νάπος ἐκβαίνοντι. Verba cum praepoſitione compoſita ſaepe caſum regere, quem ſimplicia adſciſcunt, non uno loco monuit *Brunkius* ad *Eurip.* Oreſt. 1291. ad *Sophocl.* Oed. Col. 14820. ad Philoctet. 320.

P. 111. *Ep.* CCCCXIX. 1. conjecturam noſtram: ῥαδινοῖς ποσὶν ἱστὸν probat *H. de Boſch* T. IV. p. 277.

P. 119. *Ep.* *CDXXXII.* 3. κλινθεῖσα. nulla eſt hujus lectionis mutandae cauſa ſat gravis. ἡ δὲ referendum ad μητρυιῆς, ad quam etiam ἠλλάχθαι referri debet. Jam apparet, στήλην μητρυιῆς accipiendum eſſe de ſtatua novercae, tumulo in baſi impoſitae. Hanc ſtatuam quum puer coronaret, exiſtimans, novercam cum vita etiam odium depoſuiſſe, illa, in ſepulcro poſita, decidit in puerum, eumque vita privavit. Sic omnia plana ſunt. — *Ep.* CDXXXIII. In lemmate, quod ex Cod. Vat. protuli, ſcribendum, ni fallor: Ἰουλιανοῦ τοῦ σχολ.. τοῦ Μετεώρου βραδύτερον παρελθόντος. Παρέρχεσθαι dicuntur rhetores, qui prodeunt dicendi declamandive cauſa. *Dunaeus* ad *Demoſthen.* p. 56. Hinc apparet *Julianum* aliquando ab auditoribus, quos ad declamationem quandam audiendam invitaverat, paulo diutius exſpectatum, hac excuſatione fuiſſe uſum, ut diceret, ſe ſomno oppreſſum matutino, non ea, qua par erat hora, excitatum eſſe. Recte itaque *Brunkius* verbum Εὐστέφιος pro *famuli* nomine habebat, nec Ἑσπέριος aliter debet accipi, ſi haec forte genuina fuerit lectio. Genuinum etiam: ὃς δέ με (ſic ſcribe) μὴ καλέσας. ὃς μεν referendum ad proxime praecedens πρώϊος ὕπνος, ὃς δὲ ad remotius. In proximo autem diſticho, ὁ μὲν ἐῤῥέτω de *famulo* accipe ab hero amandando.

P. 120. *Ep.* *CDXXXIV.* 4. reſtituenda procul dubio lectio membr. ὁλκάδα τὰν δείλαιαν ἀεὶ κλόνος. Junge τὰν ἀεὶ δείλαιαν. κλόνος ſic eſt in *Theon.* *Alex.* Ep. I. ἄγριον οὐδ' ὅτε πόντος ἀεὶ κλόνον ἤλασε φωτί. — *P.* 121. *Ep.* *CDXXXIX.* 1. Scr. εἰς σέ.

P. 124. *Ep.* *CDXLIII.* 1. *Plato* in Phaedone p. 108. A. ἔστι δ' ἄρα ἡ πορεία οὐχ ὡς ὁ Αἰσχύλου Τήλεφος λέγει· ἐκεῖνος μὲν γὰρ ἁπλῆν οἶμόν φησιν εἰς ᾅδου φέρειν. ubi vide *Fiſcher.* p. 450. et *Heindorf.* T. IV. p. 220. f.

P. 125. *Ep. CDXLVI.* Sententia ducta ex *Demoſthen.* Or. Olynth. p. 7. B. ὡς ἅπας μὲν λόγος, ἂν ἀπῇ τὰ πράγματα. μάταιόν τι φαίνεται καὶ κενόν. Id. Or. de Philippi Epiſt. p. 65. B. ὡς ἅπας μὲν ἐστὶ λόγος μάταιος, πράξεων ἄμοιρος γενόμενος. Exord. X. p. 134. δεῖ γὰρ τοῖς ἐπὶ τῶν λόγων εὐδοκιμοῦσι, συμφέροντός τινος ἔργου πρᾶξιν προσεῖναι· ἵνα μὴ νῦν μόνον, ἀλλ' ἀεὶ τὰ ῥηθέντα καλῶς ἔχῃ. quae loca laudavit *Wyttenb.* in Bibl. Cr. P. XII. p. 9. noſtri Epigrammatis non immemor, in cujus V. 2. corrigendum cenſet καὶ πᾶσα πρᾶξις ἣ λόγον ἔργον ἔχει. *et omnis actio cujus effectus in verbis ſubſiſtit.* Non puto emendatione opus eſſe, ſi verba in eam ſententiam accipias, quam expreſſit *Grotius.* Nec caeſurae verſus brevem ſyllabam obtrudi velim. In Fabula Aeſopi nr. XXX. p. 15. ed. *Fur.* Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ἐὰν μὴ πρόχειρος ᾖ πεῖρα τοῦ πράγματος, πᾶς λόγος ἀργὸς, περιττός ἐστι. aut περιττὸς tanquam gloſſema delendum, aut καὶ inſerendum eſt.

P. 126. *lin.* 24. male reprehendi *Onſonoeum*, ipſe

ἐκ τῆς πόλεως αἱ μὲν γυναῖκες οὐδὲ τὸν καπνὸν ὁρῶσαι ἠνείχοντο, ἅτε οὐδέποτε ὁρῶσαι πολεμίους.

P. 130. *Ep. CDLIV.* c. 5. *πέμπτει δέ τε τοῖσδε κατίσχει.* Pro *τοῖσδε* legendum *τούσδε.* Nam *ὅς*, ad quod pronomen refertur, plura genera pedum complectitur. *Xenoph.* Cyropaed. I. 6. 11. *ὅ, τι δ' ἂν λαμβάνῃ . . . ταῦτα τιμὴν νομιοῦσι.* L. III. 3. 5. *νομίζων ὅ, τι καλὸν κἀγαθὸν ἔχοι τὸ στράτευμα, τούτοις ἅπασιν αὐτὸς κεκοσμῆσθαι.* *Aeſchyl.* Perſ. 216. *εἴ τι φλαῦρον εἶδες, αἰτοῦ τῶνδ' ἀποτροπὴν λαβεῖν.* Cf. *Abreſch.* ad *Aeſchyl.* T. I. p. 186. *Boiſſon.* ad *Philoſtr.* Heroica. p. 450.

P. 132. *Ep. CDLVI.* 2. *καινῆς ἦρχεν ἐπισβολίης.* emendabat *Joſ. Scaliger* in exemplo Anthol. Bibl. Leidenſ. narrante *Hieronymo de Boſch* T. IV. p. 136. qui ipſe *φοβερῆς* malebat, epitheto ad rem, de qua agitur, vix ſatis accommodato. — V. 4. rectius ſcripſeris:

μίμνεν· ὁ δ' οὐκέτ' ἔτλη ζωὸς ἀποφθίμενον.

P. 134. *Ep. CDLXII.* 3. *δεξιτερῇ* corrigebat etiam *H. van Eldick* ap. *H. de Boſch.* T. IV. p. 488. ſq. Hic autem *δεξάμενος δ' ἔβρεψεν* . . . quod parum probabile. V. 7. *καὶ πάλιν εἰς αἴδην ἐκολάζετο.* *Lobeck* ad *Sophocl.* Ajac. p. 284. corrigit: *καὶ πάλιν ὡς ἄλιτεν ἐκόλ.* *eodem modo, quo peccavit, punitus eſt.* Ingenioſe ſane; ſed obſtat ſyllabarum modus. Tum mallem:

καὶ παλάμης ἀλίτημ' ἐκολάζετο·

quam ſententiam in ſequentibus paulo explicatius iterat, fere ut v. 6. verbum *πήρωσεν* ipſe interpretatur, *γλυκεροῦ βλέμματος ὀρφανίσας.*

P. 137. *Ep. CDLXV.* 7. *Ἄϊδος.* *Ἀΐδεω* corrigit *Herm.* ad *Orpheum.* p. 768. — *Ep.* CDLXVI. 2. Infinitivum *ἀπαλέξειν*, ut eſt apud *Platonem*, ut *ἀρχαιοπινέστερον* in talibusque formulis ſolemniorem, praefert

Schaefer ad *Gregor. Cor.* p. 424. comparans Oppeculum in *Aeliani* fr. p. 1017. Ὀργὴν οὖν πραΰνειν ἀμαθίας, μηδ᾽ ἐπιτείνειν Κωλύων. *Plato* Lyſis p. 21. ed. Heind. Πειρῶ τοίνυν, ἦν δ᾽ ἐγώ, ἀπομνημονεῦσαι . . . . . ἐὰν δέ τι αὐτῶν ἐπιλάθῃ, αὖθις με ἀνέρεσθαι.

P. 139. *Ep. CDLXXV.* 1. Scr. εἰς δέ με. — *lin. ult.* Scr. ὄμμα.

P. 140. *Ep. CDLXXIX.* 6. Ἑκάτῳ, reſtituenda lectio vulgata, quam *Br.* in Ἑκάτῳ mutavit. Dativum ſatis tuentur exempla ap. *Matthiae* Gr. gr. §. 392. p. 527. not. — *P.* 141. *lin. ult.* Bene habet θέλγει, neque id ſollicitandum.

P. 145. *Ep. CDXC.* 4. Scr. ἕλικεν, ut eſt in Planudea.

P. 151. *Ep. DXIII.* Bene de *Athenaeo* meruit *Schaefer* ad *L. Bos.* p. 385. qui noſtris de illo loco verbis poſitis, haec addidit: „Durum effatum, quod quomodo tueatur, ipſe videat. Linea ἴσον δύναται ali lineae, eſt, ambarum δυνάμεις, quadrata, aequales ſunt. Probe hoc intellexit οὐκ ἀγεωμέτρητος Interpre

ger, πολυγλήνου βουκόλου tentabat. Similiter errabat *Salmaſius* in *Achille Tatio* L. IV. 19. p. 185. ed. Bip. de crocodilo: πόδες τέτταρες εἰς τὸ πλάγιον ἠρέμα κυρτούμενοι, καθάπερ χερσαία χελώνη. Ille χερσαίᾳ χελώνῃ corrigebat. *Oppian*. Cyneg. L. III. 254. χηλὴν δ' αὖ φορέουσι διπλῆν ἰκέλην ἐλάφοισι. Multa his ſimilia collegit, etiam ex Anthologia, *Schaefer*. Meletem. p. 57. et 134. ad *L. Bos*. p. 3. *Heuſinger* ad *Ciceron*. de Offic. I. 22. 7. *Wyttenb*. Bibl. cr. IV. 4. p. 62.

P. 167. *lin*. 9. *ab ult. laudat Suidas* etc. Hoc falſum. Locum tamen, ubi hoc diſtichon excitetur ap. *Suidam*, nunc quidem indagare nequeo. — *Ep*. DXXXIV. 1. μελαμπέπλοις. *Lobeck* ad *Sophocl*. Ajac. p. 284. μελαμπετάλοις legendum cenſet. — *Ep*. DXXXV. 3. τὸν σκηνῇ μελίγηρυν ἀηδόνα. *Euſtath*. ad Ιλ. p. 285. 1. ἀττικὸς γὰρ ἀνὴρ τὸν αἶγα λέγει, ὥσπερ καὶ τὸν ἀηδόνα. quem locum excitavit *Schaefer* Meletem. p. 65. Cf. *Fiſcher* ad Veller. Gramm. T. I. p. 383.

P. 169. *lin*. 12. lege p. 456. pro 465. *Ep*. DXXXIX. 1. Vulgatam εἰ δέ γε πάμπαν Νῆις ἔφυς .. tuetur *H. de Boſch* T. IV. p. 301. multis ex Homeri locis allatis, ubi πάμπαν eandem ſedem occupat. Facile adducar, ut Epigrammatis auctorem ſic ſcripſiſſe exiſtimem; at frigidum eſſe additamentum nemo non ſentit. — V. 2. ἃ μὴ νοέῃς Vat. C. quod ferri poteſt. *Homer*. Od. δ. 356. τόσσον ἄνευθ', ὅσσον τε πανημερίη γλαφυρὴ νηῦς Ἤνυσεν, ᾗ λιγὺς οὖρος ἐπιπνείῃσιν. Ib. α. 415. θεοπροπίης .. ἥντινα μήτηρ .. ἐξερέηται. Cf. *Matthiae* Gr. gr. p. 752. not. 2.

P. 172. *lin*. 3. ſcr. *gravitatis* pro *dignitatis*.

P. 184. *Ep. DLXXI*. 1. σπειρήματ' ἀφυσσάμενος non male emendaſſe videtur *Salmaſius*. Durior in vulgata hiatus, quam qui vel in patellario verſificatore feratur. V. 3. μηδὲ .. μή. *Leon. Alex*. Ep. XXXVIII. εἰπών, μήθ' ὅστις, μὴ τίνος ἐξετάσας. *Agath*. Ep.

LXXVIII. ἄβαλε μηδ' ἐγένοντο γάμοι, μὴ νύμφια λέκτρα. Cf. *Schaefer* ad *L. Bos*. p. 228. ſq. — V. 5. εἷς με γὰρ ἀθρῶν. Fortaſſe ſcribendum:

εἷς γὰρ ἔμ' ἀθρῶν . . .

P. 187. *Ep. DLXXVI.* 1. σῶμ' ἀνάπηρον. Locis veterum, quae in Animadverſionibus laudavi, adde Ep. *Gregorii Nazianzeni* in *Murator*. Anecdot. p. 180. inſigniter depravatum;

Ἔστιν Ἐπικτήτοιο μέγα κλέος ἐν προτέροισιν,
ἔστιν Ἀναξάρχου· ὧν ὁ μὲν ἀγνύμενος
τὸ κλέος οὐκ ἀλέγιζεν· ὁ δ' ὅλμου χεῖρας ἔχοντες
κοπτισσόμεν ὅστ' ἐβόα· πτίσσετε τὸν θύλακον.

ubi ſcribendum: ὧν ὁ μὲν ἀγνύμενος

τὸ σκέλος οὐκ ἀλέγιζεν· ὁ δ' ὅλμου χῆρας ἔχοντες
πτισσόμενος ἐβόα· πίσσετε τὸν θύλακον.

P. 188. *Ep. DLXXVII.* 1. οὗ τάδε πάντα. rectius haec verba retuleris ad agros circumjacentes, in quibus, dum viveret, ſuis, Herodes ſepultus eſt. — *Ep.* DLXXVIII. Eſt in Cod. Vat. p. 671. εἰς τὴν βίβλον Μάρκου. V. 2. ἀναπτύσων.

P. 189. *Ep. DLXXX.* 3. Si verum eſt ἅμα, quod ex Cod. Band. recepit *Br.* ſaltem ſcribendum vocibus tranſpoſitis:

[redacted]

[redacted]

P. 197. *Ep.* DCXVI. 6. ἥττησας. activam hanc formam idoneis exemplis ſtabilivit *Schaefer* in Append. ad *Ariſtoph.* Plut. p. 525. — Χαμβδᾶν, quem alii Χαβδᾶν appellant, Chalepi dominus, debellatus eſt a Nicephoro, paulo poſt Cretam per eundem ducem, hoſtibus ereptam. *Cedſen.* Hiſtor. Comped. p. 645. Simeo Magiſt. Annal. ſin. Ὁ δὲ βασιλεὺς Ῥωμανὸς Νικηφόρον τὸν Μάγιστρον αὖθις κατὰ τὴν Ἑῴαν ἐξαπέστειλεν κατὰ τοῦ ἀλαζόνος Χαμβδᾶ· ὁ δὲ ἀπελθὼν, πρῶτον μὲν τὸν Χαλέπι κάστρον παρέβαλε κ. τ. λ. — *P.* 19● *Ep.* DXCVIII. τὰ πάτρια. „Plerique alii, qui Urbium Antiquitates vel Origines, aut Hiſtorias ſcripſerunt, opus ſuum Πάτρια nuncuparunt." *Banduri* Comment. in Antiqq. C. Pol. P. 449. qui multa ibi opera laudat hoc titulo inſcripta. *P.* 199. *lin.* 1. *mores* mallet, quam *origines Schaefer* ad *L. Bos.* p. 134. — Ep. DXCIX. 2. Facit huc locus *Dionis Chryſoſtomi* Or. XIII. p. 429. de Perſis: ἀλλὰ τοξεύειν τε καὶ ἱππεύειν καὶ θηρᾷν μεμελετηκότες, καὶ τὸ γυμνοῦσθαι τὸ σῶμα, αἴσχιστον αὐτοῖς ἐδόκει, καὶ τὸ ὀπυίειν ἐν τῷ φανερῷ. Ubi pro inepto illo ὀπυίειν legendum eſſe πτύειν, docui in Addit. Anim. ad Athen. p. 96. ubi veterum loca de illo more congeſſi.

P. 205. *Ep.* DCXII. *b.* 1. legendum ἑσάθρει, aliter metrum non conſtat. — *P.* 206. *lin.* 11. lege *accurate.*

P. 210 *l.* 8. In loco *Sophoclis* etiam *Lobeckius* p. 320. λείων legendum eſſe cenſet, contra nitente *Schaefero* ad *Soph.* T. I. p. 234. qui inter alia utitur obſervatione *Heynii* ad Iliad. T. VI. p. 25. plura apud veteres occurrere monentis, in quibus pro defectu et abſentia rei ipſa res ponatur. Nihil verius. Cf. etiam *Mitſcherlich.* ad *Horat.* I. Od. III. 16. — In loco *Sophoclis* Antig. 590. mecum ſentit *Erfurdt.* — *Ep.* DCXIX. 6. Fortaſſe ſcribendum: Ἑλλήνων δ' ἐχθραῖς . . . ut in Ep. *Antipatri*, unde hoc diſtichon expreſ-

ſum: ἀλλ' ἐχθρῶν χερσὶν ἐχωννύμεθα. In V. 4. autem fortaſſe legendum:

μή με τάφῳ σύ γε κρῖνε.

pro σύγκρινε.

P. 211. *Ep. DCXX.* 6. *Hermann. ad Orph.* p. 769. „nec ſanus eſt verſus: ὃν καὶ τῇδε θανόντα τάφος ὅδε ἀμφικαλύπτει. ſi quidem genuinus eſt. Sed enim, ſi quid video, adjecit aliquis, qui hoc aenigma ſpeciem inſcriptionis ſepulcralis habere vellet."

P. 212. *lin.* 11. Scr. ὡς τριγέρων.

P. 214. *Ep. DCXXVII.* 3. „ἀρετῆς καὶ λήματος. nemo dixit, nec dicere potuit μάρνασθαι ἀρετῆς. Nec ſupplemento praep. ἕνεκα quidquam proficitur, in quo interpretes nimis diu acquieverunt. Vide an ſcribendum ſit ἀρετῇ καὶ λήματι. Si quem dativus tertiae declinationis hiatum faciens male habet, adeat Hermannum ad Orpheum p. 730." *Wunderlich*, Vir doctiſſimus, in not. ad *Demoſth.* Or. Pro Cor. p. 181. In ἀρετῇ καὶ λήματι inciderat etiam *Wolfius*. At ſic gram-

quaſi legiſſet: μαρνάμενοι δ' ἀρετῇ κατὰ δείματος.. .... V. 6. ἔχωσιν. cave quid mutes. Saepenumero conjunctivus ſequitur tempora praeterita, praeſertim ubi id, quod verbo ſignificatur, ad praeſens tempus pertinet. Plurima ſunt hujus generis loca in Anthologia, in quibus de correctione ne cogitandum quidem. — V. 10. ἔπορον. firmatur haec *Marklandi* emendatio Cod. Auguſt.

P. 221. *Ep.* *DCXXXV.* 3. Fortaſſe ſervanda cod. lectio, diſtinctione tantum et accentu mutato:

τεῦξεν τόδε σῆμα
ὥς, ἵνα τὴν στοργὴν κἂν φθιμένοισιν ἔχοι.

ſic, ut vides, hoc ſepulcrum conſtruxit, ſibi nempe et conjugi.

P. 223. *lin.* 4. lege: *recentioris, ut videtur, poëtae.* pro *forte.*

P. 224. *lin.* *Ep.* *DCXLIV.* 1. dele comma poſt εὐάμπελον.

P. 232. *lin.* 5. corr. τρισδύστηνος. Vat. — *lin.* 14. In illo *Orphei* loco rectius nunc legitur: ἔρχομ' ἐς ἀκρώρειαν. Cf. *Herm.* p. 378. — *Ep.* ἀδ. DCLIV. 2. τῇ πόλεϊ. Vat. C. quod reſtituendum videtur.

P. 233. *lin.* 16. ἅτε. rectius ſcripſeris ὡς, a praecedente ας abſorptum. At quum in optimo Codice Monacenſi nr. 157. legatur, ut in ed. Baſil. τέλος ἐπὶ σκοπὸν ἐφέρετο. hoc nunc genuinum, nec ulla correctione opus eſſe exiſtimo.

P. 235. *Ep* *DCLVIII.* 3. προὔκρινεν ἐμόν. Vat. C.

P. 236. *Ep.* *DCLX.* *lin* 5. ἐτήρει. ſic nunc editum in noviſſima editione *Heliodori.* — V. 3. κώτιλα. Vat. C.

P. 237. *Ep.* *DCLXII.* 5. Veriſimile eſt in marmore legi: Οἷος ποτε, quod rhythmum efficit bucolicum; in Φύσει autem aliud quid latet. Brunkianum

commentum nihili eſt. Requiritur verbum, quo pue- rilis aetatis teneritudo ſignificetur. Num

τοῖος δ' ἦν γεγαὼς, οἷος ποτε θῆσατ' Ἴακχος . . .

talis autem fuit, qualis Jacchus, quum eum matris mammae alerent, aut Hercules puer, aut Endymion. Hoc et aetati pueri conſentaneum, et V. 2. παιδὸς ἄφνω μαζῶν μητρὸς ἀποπταμένου. — *P.* 239. *Ep. DCLXIV.* 6. *Brunkii* correctioni quodammodo favet *Grotius*, qui vertit: *nobilitas, mores, gratia blanda, pudor.* Vide tamen, an neceſſaria ſit. Quamvis enim nobilitas eas animi corporisque dotes afferre nequeat, quae amabilitatem concilient, eſſe tamen poteſt nobilitas cum amabilitate conjuncta, quam poeta εὐγενίην ἐρατὴν nuncupaverit. — V. 7. revoca lectionem vulgatam: ἐς οὐρανίους γὰρ ἀταρπούς . . . quae a *Brunkio* mutari non debuit. Senſus eſt: Hujus tumulum ſpecta; ipſam enim ſpectare non jam licet; *nam* ejus anima ad coeleſtes domos properat.

[redacted]

ut olim, ſic nunc quoque tuae erga me benevolentiae non immemor. Quum tamen ſq. verſu Vat. Cod. ὥς με . . exhibeat, malim, ſervata, quam olim propoſui, lectione:

τῆς πάρος εὐνοίης οὐκ ἐπιληθόμενος,
ὥς με τότ' ἐκ νούσου . . . .

quomodo me tunc ter ex morbo reſtitueris. — V. 5. Scr. δέ μοι.

P. 249. *lin.* 12. corr. *Euripidis.* — Ep. DCLXXVIII. 1. recte ſtatuiſſe mihi videor de verborum ordine; ſed in emendanda voce δαιδαλέοις aberravi a vero. Scribendum:

σάρκες δ' αἰθαλέαισι πυρὸς ῥιπῇσι τρυφηλαί . . .

Forma αἰθάλεος pro vulgari αἰθαλόεις, ſponſorem habet *Dionyſium Periegetam* V. 220. τῶν πάρος αἰθαλέων Βλεμύων ἀνέχουσι κολῶναι. Epitheton rei accommoda ſſimum. *Heſiod.* Theog. v. 72. αὐτὸς ἔχων βροντὴν ἠδ' αἰθαλόεντα κεραυνόν. *Orph.* Hym. XVIII. 12. οὐράνιον βέλος ὀξὺ καταιβάτου αἰθαλόεντος. Argon. 974. ἐπεσμαράγει δ' ὀλοὸν πῦρ, Λιγνὺς δ' αἰθαλόεσσα χύθη περιμηκέι καπνῷ. Et ſic etiam alii.

P. 252. *lin.* 21. lege: ὅδε τύμβος pro ὁ. — *Ep.* DCLXXX. 1. non opus eſt καλύπτει mutetur. — V. 3. θῶκον ἐφ' εὗρεν Vat. C. — V. 9. εὐγενίεσσι. Cod. Vat. — V. 9. καὶ πολιήταις. nihil mutandum. Fortaſſe ii ſunt intelligendi, quos ſerior aetas πολιτευτὰς appellavit.

P. 254. *lin.* 17. corr. Ὀλύμπου.

P. 258. *Ep. DCLXXXIV.* 9. νεογνὰ ἔκτειναν. Fortaſſe una litera reſtituta legendum:

νεόγν' ἀπέκτειναν.

aut, verſu in ſpondeum exeunte: νεόγν' ἔκτειναν. quamvis verſificatores illorum temporum hiatum non videntur magnopere extimuiſſe. — P. 259. Ep. DCLXXXVIII. 2. παρακάτθεο. Vat. C.

P. 263. *lin.* 8. corr. χρῆσθαι.

P. 266, *Ep. DCXLIV.* 8. *Schaefer* ad *Theocrit.* Eid. XXVII. 21. ubi vulgo δώσῃ habetur pro δώσει. „quam formam legas, ubi facile tuleris, in Epigrammate inferioris Graecitatis adesp. DCXCIV. in quo etiam ἐνθήσῃς, plane gemellum illud.“

P. 267. In Inſcriptione Pocockiana V. 4. ſcribe cum *Buttmanno* V. D. Ἀΐδης οἶκτον ἀποστρέφεται.

P. 277. *Ep. DCCIII.* 4. δυστοκίεις. Vide de hac voce *Schaeferum* ad *Dionyſ. Halic.* p. 91. — *P.* 279. *Ep. DCCV.* 4. Scr. περὶ σοῦ. — *P.* 280. *Ep. DCCVI.* 3. Scr δέ με. — Ep. DCCVII. 5. Scr. δέ μοι.

P. 286. *lin.* 4. *ab ult.* Nihil in hoc loco mutat Cod. Monacenſis. — *Ep. DCCX. a.* 1. Scr. δέ με. V. 3. Procul dubio verum ἄφνως, quum γ' hoc loco vim non habeat. Saepe autem in marmoribus confuſas eſſe literas Σ (⊏), T et Γ, ſupra monui.

P. 292. *lin.* 9. In hac Inſcriptione lege V. 1. Ἄνθος. Hoc nomen pueri, in cuius ſignificatione auctor

P. 321. *lin.* 26. κενεῷ προσψύχετε τύμβῳ. propius ad ductus literarum in marmore acceſſeris, ſcribens:

τί μάτην κενεῷ προστήκετε τύμβῳ;

cur fruſtra vacuo inhaeretis tumulo? Hoc ſenſu *Philoſtrat.* Vit. Soph. L. II. 1. 14. p. 564. προσέκειτο μὲν γὰρ πᾶσι τοῖς παμμαίοις, τῷ δὲ Κριτίᾳ καὶ προσετετήκει. *Plutarch.* T. II. p. 524. D. τῷ πορισμῷ προστετηκότα. *Heliodor.* *L.* III. 16. p. 203. περὶ σώματα νεκρῶν εἰλουμένη, βοτάναις προστετηκυῖα. Conf. *Wyttenb.* in Ep. crit. p. 240. ed. Lipſ.

P. 329. *Ep. DCCXLIII.* 1. τάνδ᾽ ἄθρησον tuetur etiam *Schaeferus* in Meletem. p. 78. — V. 6. „male correctum verſum ita lege: συμφωνεῖν ἐρατοῖς δεξαμένα μέλεσιν.“ *Herm.* ad *Orpheum* p. 769. Idem p. 723. V. 11. αἰεὶ ζωοῖσι corrigit.

P. 342. *lin.* 5. φανερῷ. In noviſſima editione *Athenaei* nunc φανερᾷ exhibetur ex Codd. — *P.* 343. *lin.* 5. πάτρων δέ μου ex Italicis libris corrigebat *Muret.* Var. Lectt. L. XVIII. 2.

P. 345. *Aenigm.* V. 4. ἀχνυμένων τοκέων. Minus aptum eſt, quod olim conjeci γαννυμένων. non tam *exultant* parentes, quam *optant*, ut liberis ſuis ſubveniatur. Legendum videtur:

ἀντομένων τοκέων.

quod optime reſpondet verbis λισσομένων ποσίων V. 2. *Heſych.* ἄντομαι. ἱκετεύω. *Euripid.* Med. 709. ἄντομαί σε τῆσδε πρὸς γενειάδος. *Iphig.* Aul. 1247. πρὸς γενείου σ᾽ ἀντόμεσθαι. *Sophocl.* Oed. Col. 246. ὦ ξένοι, οἰκτείραθ᾽, ἃ πατρὸς ὕπερ Τοῦ μοῦ ἄντομαι. Ib. 254. πρὸς σ᾽ ὅτι σοὶ φίλον ἐκ σέθεν ἄντομαι. — V. 5. Scr. δέ με. et iterum V. 9.

P. 348. *lin.* 7. *ab ult.* rectius hi verſus ſic digeruntur:

> νέος μὲν ὢν ἕστηκεν ἐν τῷ σπέρματι·
> ὅταν δ' ἀποβάλῃ τοῦτο, πέτεται κοῦφος ὤν . . .

ut *Schweighäuſerus* fecit. Verba κύκκος ἀπ' ἀκάνθης, οὗτος γάρ . . . metro non includenda.

P. 349. *Aenigm. XIII.* 5. Scr. ἔξεστιν.

P. 351. *Aenigm. XV.* 1. οὐ μία φωνή. Vat. C. V. 2. βοὴν μόνον. Vat. C. — *P.* 352. *Aenigm. XVI.* 4. Scr. φηλητῶν.

P. 357. *Aenigm. XXI.* 1. Scribe ad ductum codicis:

> ὕλη μὲν τέτοκέν ποτ', ἐκαινούργει δὲ σίδηρος.

P. 357. *Aenigm. XXIII.* 2. ἡ τρύπη. Vat. C. — V. 4. βάλλειν. Id.

P. 358. *Aenigm. XXV.* Inepti hominis foetus. V. 2. προτρέπει. Vat. C. quod reſtituendum. V. 4. τῷ τετάρτω τοῦ τρίτου. Vat. C. etiam hoc revocandum, modo τῷ τετάρτῳ ſcribas. V. 8. ad ſenſum emendavi recte: φρεσὶ δ' ἐντυχοῦσα . . ad literarum ductus non item.

INDEX GRAECITATIS.

INDEX

verborum et locutionum memorabilium, quae in Anthologia graeca occurrunt.

Numeri arabici **Epigrammata poëtarum, quorum nomina iis praefixa ſunt, *numeri romani*, ubi occurrunt, Analectorum Tomum, et illis additi *arabici*, paginam ejusdem operis indicant.**

ἄβαλε. Agath. 78. Aemili. 3. ἀδ. 396.

ἀβάπτιστος - τον καθ' ὕδωρ φελλόν. Archias 10.

ἀβαρής. Meleager. 121.

ἀβασκάντως. ἀδ. 91.

ἄβιος, βίος. Leon. Tar. 100.

ἀβίοτος - τον βίοτον. ἀδ. 653.

ἀβλαβής - ῆ λουτρά. ἀδ. 200. - ὲς ἴχνος. ἀδ. 735:

ἀβληχής - ὲς ἐπαύλιον. Antip. Sid. 95.

ἀβόατος. ἤλυθες οὐκ ἄβ. ἀδ. 692.

ἁβροκόμης. Meleag. 30. Ἔρως. Artem. 1. - ην Βάκχον. Hymn. in Bacch. 2.

ἀβρόμιος, καὶ ἄοινος. Antip. Sid. 59.

ἁβροπέδιλος, ἔρως. Meleag. 21.

ἁβρόπους - πόδων βήματα. ἀδ. 521.

ἁβρὸς - ὸν φέγγος. ἀδ. 238. ἐπιτρύζων τέττιξ. Paul Sil: 48. - ρὰ λειμώνων πέταλα. Antip. Sid. 72. - ρὰ γελᾶν. ἀδ. 31. χορεύσῃς. Dioscor. 24. - ροτέραν Κύπριδος. Antip. Sid. 72.

ἁβροτὸς, ὄγκος. Marc. Arg. 20.

ἁβροχαίτης. Hymn. in Apoll. II: 518.

ἄβροχος - ον ὕδωρ. Neſtor. 2. μόλιβον. Paul. Sil. 52.

ἁβρύνω - αις κούρην εἰς γάμον. Leon. Tar. 7.

ἁβρῶς - ῶτα φυλάσσει. Paul. Sil. 66.

ἄβρωτος. Aenigm. 20. ἄβρωτα ἔντερα. Ibid.

ἀγαίομαι. Archil. ſr. 10. ἠγάσαντο. Joann. Barb. 4.

ἀγακλῆς -έα χῶρον. ἀδ. Byz. 21.

ἀγακλειτός -τὸν γενετῆρα. ἀδ. 584. -τοὺς ἄνδρας. Ibid.

ἀγακλυτός -οῦ ἀρχιερῆος. ἀδ. 726.

ἀγάλλομαι. -εται Διόνυσος κισσῷ. ἀδ. 427. ἀγαλλόμενος πυγῆσιν. Crates fr. 2. -ων νύμφην παῖδιν. ἀδ. 711. -ένα πόλις πόντῳ. ἀδ. 510. -ενοι ἔρωτες νήπιαι. Secund. 1. ἀδ. 427. ξυνὸν ἀγαλλόμεναι τάφον. Apollonid. 28. νῆες πτέρυξιν ἐξηγαλμέναι. ἀδ. 694.

τα εἰς ἕν. ἀδ. 300. ἐν ἠγέρθη κόσμον ἄνα[illegible] λις. Loll. Bass. 4.

ἀγείτων, καὶ ἐρημοφίλ[illegible] 256.

ἀγελαῖος -στέρνος κα[illegible] Dioscorid. 37. (ub[illegible] est [illegible])

ἀγέλαστος -τον ὄπα. [illegible] Thess. 24.

ἀγέλη. [illegible] Strato. 51. 2. Cf. [illegible] med. 2.

ἀγεληδόν. Leon. Tar.

ἀγέραστος -ου [illegible] ἀγέ[illegible] ἐάσω. Agath. 84.

ἀγέρωχος, λύσσα. ἀδ. -ον δεσπότιν. Antip[illegible]

ἀγητὸς - τὸν οἶκον. Agath. 51. τὸν ἐν πλήκτροισιν ἀγητόν. Id. 68.

ἀγινέω. - ῶ. Problem. ar. 1. - εῖ. Paul. Sil. 45. - εῖν πλοῦτον. Crat. fr. 6.

ἀγκαλέω - έουσα. Anyte 19.

ἀγκαλίζομαι. ἐς τρυφερὰς ἠγκαλίσασθε χέρας. Meleag. 23.

ἀγκαλίς. - ίσιν Πασιθέης. Antip. Sid. 28. - ίδων. Julian. Aeg. 51.

ἀγκάς, ἔχων ἄλοχον. Marc. Arg. 19. ἐν ἀγκάσιν εἶναι. Strato 42.

ἀγκιστρόδετος - των δονάκων. Theaet. 1.

ἀγκοίνη. ἐν χθονὸς ἀγκοίναις. Jul. Aeg. 45. - ησι Aenigm. 6.

ἄγκος - κεσι σκιεροῖσι. Apollonid. 22.

ἀγκυλόδους σίγυνος. Maced. ined.

ἀγκύλος, ἰχνελάτης. Zosim. 1.

ἀγκυλόχειλος αἰετοῦ. Crinag. 3.

ἀγλαΐα, μνάμματος. Macedon. 29. - ΐαις ποκιναῖς εἴαρος. Strato 37.

ἀγλαΐζω. ἠγλάϊσε τεμένη. Paul. Sil. 65. πέτρα τοῦτό τοι ἠγλάϊσε. Theocrit. 1. γαῖαν βρομίου κλήμασιν. ἀδ. 650. Μοῦσαί με ἠγλάϊσαν χάρισιν. ἀδ. 572.

ἀγλαόμορφος. Hymn. in Bacch. II. 517. - φον ἱέρνος. ἀδ. 690.

ἄγλωσσος, ἀναύδητός τε. Archias. 28. Ἀχώ. Satyr. Th. 2. λαλῶν. Aenigm. 10. - σου ἁρμονίη στόματος. Crinag. 35. ἀκρὶς δι' ἀγλώσσου φθεγγομένα στόματος. Simmi. 6. (l. 138. ed. Lips.)

ἄγναμπτος - τον νόον. Paul. Sil. 55.

ἁγνεύω - κλέπτων ἥγνευε, καὶ ἁγνεύων ἀπεσύλα. Pallad. 50.

ἁγνείη. ἀδ. 238. b. (Lectt. 311.)

ἁγνίζω. - ἥγνισε τὰν θνατὰν σάματος ἱστορίαν. Bianor. 13.

ἀγνοιέω. παῖς . . ἠγνοίησεν ἐς ὑμέας οἷα μελίσσας ἐλθών. Bian. 15.

ἁγνός, ἀπό. ἀδ. 129.

ἄγνυμι - υσι κεραυνόν. ἀδ. 266.

ἀγνώμων, φανείς. Pallad. 46.

ἄγνως - ῶτε κακῶν παῖδε. Marcell. Inscr. 16.

ἁγνῶς, ἐς τέμενος ἔρχου. ἀδ. 240.

ἄγνωστος. Lucill. 12. ἀδ. 490. - του εὐτυχίης χάρις.

Strato 21. -τῳ Ἀχέροντι. ἀδ. 647. -τοι μορφαί. Parmen. 5.
ἀγορανόμιον. Nicarch. 1.
ἄγος, τόσσον τόσσου κέρδεος ἀράμενος. Plato 26. ἀρετῆς ἥψατο οὐδὲν ἄγος. ἀδ. 239.
ἀγός. Diodor. 6.
ἀγοστός. βρέφος φορέουσαν ἀγοστῷ. Antip. Sid. 104. φίλας ὑπὸ ματρός. Perses. 4. ἧς ἐν ἀγοστῷ. Simonid. 68. ὑπ' ἀντικόροισιν ἀγοστοῖς. Paul. Sil. 7.
ἄγρα. Bianor. 2. ἀδ. 667. -ρην εὔστοχον. Leon. Tar. 19.
ἀγράμματος. Lucill. 47.
ἄγραυλος, ἀνήρ. Paul. Sil.
ἀγρευτής -ὴν ὕπνου στυγνοῦ φάσματος. Meleag. 24. -τὰν δόνακα. Antip. Sid. 17. ἀγρευτῆσι. Crinag. 7. -ταῖς καλάμοις. Mnasalc. 12.
ἀγρεύω. -εις ἠϊθέους. Macedon. 11. -οντες δόναμιν. Aristot. Hym. 16. -σω ὕπνον. Meleag. 111. -άγρας ἕλκει. Id. 20. ἀγρευθεὶς ἤγρευσεν. Isidor. 1.
ἀγριάς -άδος πλατάνοιο. Zona 4. -άδα ἄμπελον. Philip. 68.
ἀγριέλαιος -ον σκυτάλην. Eryci. 4.
ἀγροδότης. -δότησι δαίμοσιν. Theaetet. 1.

ἀγροφύλαξ. Antisti. 2.

ἀγρυπνίη, σύντονος. Callim. 35. -ίης σύμβολον. ἀδ. Byz. 1.

ἄγρυπνος, μίμνει σε. Meleag. 90. -οι ἠϊόνες. Archi. 33. -νους μερίμνας. Statyll. Fl. 8.

ἀγρώτης -ται βουκόλοι. ἀδ. 125. παῖδες. ἀδ. 289.

ἀγύρτης, . μητρός. Alcae. Mess. 8.

ἀγχέμαχος -οις τεύχεσι. Jul. Aeg. 31.

ἀγχίαλος -ου ῥηγμῖνος. Gaetulic. 1. Σαλαμῖνος. Tull. Gem. 5. γῆς. ἀδ. 511. -ῳ σκοπέλῳ. Paul. Sil. 80. Ἰσθμῷ. ἀδ. 626.

ἀγχίθυρος. ἀδ. 612. b. (Lectt. 286.) -ροι Ῥώμης. Herod. Inscr. 2.

ἀγχινεφής, σκόπελος. Antip. Sid. 27.

ἀγχίνοος. ἀδ. 701.

ἀγχίπορος -οι κόλακες. Agath. 65.

ἀγχίτοκος. Dionys 8.

ἀγχόθι. Antip. Sid. 23. Apollonid. 9. Crinag. 23. Bianor. 8. ἀδ. 535.

ἄγχου. Antiphil. 28.

ἄγχουρος -οι μεγάλαι κόσμου χθόνες. Crinag. 19.

ἄγχω -ε Φάρυγας. ἀδ. 281.

ἄγω, ἡδὺν ὕπνον καλάμοις. ἀδ. 259. ἄγεις καλάμῳ. Agath. 45. οἶκον ὑψηλοὺς ἤγαγεν εἰς ὀρόφους. Macedon. 31. λίθον ἤγαγεν εἰς μανίην. ἀδ. 302. ἐπ' ἀσφαλὲς ἴχνος. ἀδ. 676. οὐ λήθην ἤγαγεν οὐνόματος. Crinag. 27. εἰς ἐμὲ δάκρυ' ἤγαγεν. Callim. 47. πρὸς ὄλβον ἤγαγον. ἀδ. 682.

ἄγω. ἐκ δ' ἐάγη καίριον ἀστράγαλον. Diodor. 15. ἐκ μὲν ἅπαντα ἐάγη θυμόν. Antip. Sid. 27.

ἀγωγαῖος -ον κυνάγχαν. Leon. Tar. 34.

ἀγωγή -ᾶς παιδείου. Phani. 2.

ἀγωνοθετέω -τοῦσιν Ἕλληνες ἅμιλλαν. Lucill. 13.

ἀδαής, κλινδρομίης. Meleag. 81.

ἄδακρυς. Dioscorid. 33.

ἀδάκρυτος. Hegesipp. 7.

ἀδαμάντινος, εἰς ἔρωτα. Strato. 17.

ἀδάμας, ὁ τῆς ἀρετῆς. Lucill. 6. ἔρως κὴν ψυχρῷ πῦρ ἀδάμαντι βαλεῖ. Antip. Sid. 31. ἀλύτῳ ὡς ἀδάμαντι μενεῖς. Rhian. 4. τοῦτ' ἀδάμαντι μένει. Agath. 72.

ἀδέκαστος -τον στέφος ἔχει. Paul. Sil. 2.

ἀδελφειή. ἀδ. 727.
ἀδελφειός. Satyr. Th. 1. Alex. Aetol. 1.
ἀδελφεός -εώ. Agath. 89.
ἀδελφός -ὸν ἔργον. Pollian. 5. -φὰ ὕδατα. Onest. 4.
ἀδερκής -εῖ αὔρῃ. Agath 75.
ἄδετος -τον πλόκον σφίγξας. Christ. Eiphr. 73.
ἀδέψητος -τον αἰγὸς στέρφος. Leon. Tar. 11.
ἀδηλία -ίας χάριν. Pallad. 121.
ἄδηλος -α πάντα τύχης. ἀδ. 718.
ἀδημονία. Strato. 68.
ἀδήριτος, ἀμβολίη. Agath. 8.
ἀδίαντος -τοισι παρειαῖς. Simonid. fr. 7.
ἀδίδακτος, ἐρώτων. Heliod. II. 306.
ἀδράνεος -έῃ. Pallad. [illegible]
ἀδρανής -νὲς γῆρας [illegible] lian. 2. [illegible] Paul. Sil. 35. [illegible]
ἀδρανέες. Posidip. 16.
ἀδρανίη, γήραος. Macc. 25. πολιοῦ [illegible] Aeg. 42. ἐκ γήραος [illegible] νίῃ δέδεται. Leon. Ta[r.] [illegible] φωνῆς. Iul. Aeg. 42.
ἀδυμιγής, [illegible] Leon. Tar. 55.
ἀδυπάθημι, [illegible] nae. 1.
ἄδυτον -των [illegible] 612.
ἄδω, ὑμέναιον [illegible] Agath. 3. [illegible] ᾄσεται [illegible] Byz. 137.

ἀείδω -ει πέτρος καλὸν ἔπος. Anyte. 13.

ἀείζωος -ον στέφανον. Antip. Sid. 70. -οιο νεκίεω. Id. II. 528. -ώων ἀψάμενος χαρίτων. Alcae. Mess. 5.

ἀειθαλής -ὲς ἔρνος. Meleag. 2. -έας κύρβεις. Comet. 5.

ἀειθερής -έες ἀκτῖνες. Eratosth. Cyren. 2.

ἀεικέλιος -ίων νόσων ἀδμῆτες. Bacchyl. fr. 26.

ἀείκλονος -ον ὁλκάδα. ἀδ. 434.

ἀείμνηστος, ἅπασι. ἀδ. 721. b. (Lectt. 302.) -στη παράκοιτι. ἀδ. 721. c. (Lectt. 302.) -στον στέφανον. Meleag. 129. χάριν. Asclepiad. 29. -τοιο. Leont. 23. -στῳ θεσμῷ. Stat. Athl. 41. -στοισι γραφίδεσσι. ἀδ. Byz. 29.

ἀείνηστις -τιν νεκρόν. Antiphan. 3.

ἀείρω -άμενος δόξαν. ἀδ. 492.

ἀειχρόνιος -ιον κάλλος. Strato. 71.

ἀελλομάχος -ον κέρδος. Julian. Aeg. 49.

ἀελλόπους -πόδων ἵππων. Archi. 24. πόδων. Philodem. 24.

ἀελπής -έος ὀλέθρου. Christodor. Ecphr. 205.

ἀελπτίη. Archil. fr. 13.

ἄελπτος -τον γέρας. Antiphil. 23. χρημάτων ἄελπτον οὐδέν. Archil. fr. 16. τίκτει εὐθὺς ἄελπτα. Antip. Th. 41.

ἀέναος -ον κλέος. Simonid. fr. 14. ῥεῖθρον. Theocr. 4. -ου πηγῆς. Maced. 16. -άῳ νάματι. Id. 18. -άων ποταμῶν. Philip. 8. ἀδ. 261. 363. σελίδων. Antip. Th. 23. -άοις χάρισι. ἀδ. 534.

ἀέννaος, κηρός. Erycius. 13.

ἀεξίφυτος. Meleag. 10.

ἀέξω -ων τιμαῖς. ἀδ. 187. ἀεξηθεῖσι. ἀδ. 238.

ἀεργηλός -ᾶς χειρός. Maced. 25.

ἀεργής -έας φρένας. Christ. Ec. 19.

ἀεργίη. ἀδ. 590.

ἀερσιπότης. Agath. 22.

ἀερτάζω -ουσι χεῖρας. ἀδ. 373. ἠέρταζε χωλόν. Leon. Alex. 34.

ἀετος et αἰετός, ἠεροδίνης. Bian. 10. Διὸς διάκτορος. Antip. Sid. 92. -τοῦ ἀκρόπτερον. Crinagor. 35.

ἀζαλέος, Ἄρης. Macedon. 12. -έου θέρεος. Anyte. 3. -έῳ γήρᾳ. Marcell. Inscr. 12.

ἀζήλωτα, φιληθείς. Asclepiad. 5. -ενος νόμισμα. Phaenn. 1.

ἄζομαι -εναι ὅπλα. Jul. Aeg. 31.

ἄζυγος -ον βοῦν. Dorieus. II. 63.

ἄζυξ -γες λίθοι. Agath. 72.

ἀηδονίς. Noss. 12. Theocr. 4. ἀδ. 468. 718.

ἀηδών -όνα τὰν ἐν ἐρίθοις. Antip. Sid. 22. Cf. 26. παρθενῖτιν. ἀδ. 416. τὸν μελίγηρυν. ἀδ. 535. τὴν μελίγηρυν. ἀδ. 717. ἀηδόνες. Callim. 47 ἀδ. 519.

ἀήθης -εα δοῦπον. Antip. Sidon. 27.

ἀήσσητος, πάμπαν. Mnasalc. 3.

ἀήττητος, θάνατος. Crinag. 25.

ἀθαμβής, ἔρως. Meleag. 91.

ἀθάνατος, γέγονα. Sosip. 2.

ἄθεος, -έου κρατός. Antip.

ἀθλοθέτης. Lucill. 20

ἆθλος, ζωᾶς. Antisti

ἀθλοσύνη -ας Φιλοστ Paul. Sil. 48.

ἀθραυστος -τον νηός. lonid. 17.

ἀθρέω -ήσας εἰς Φῶτα tip. Sid. 27.

ἀθροίζω -χέλυς τὸν εἰς ὕμνον ἀθροίζεται. I II. 453. -σαμένοιο τὸν Ὅμηρον ἤθροισε 308.

ἀθρόος, ἦλθε. Antip. S -όον ὅπλον. Ery ἀθρόα γυῖα. Leon. 12. τόξα. Claudi παρὰ σοὶ ἀθρόα Antip. Th. 9.

ἄθυρμα, τερπνὸν μέθη

16. - ἐαν ἀγρότιν. Paul. Sil. 47. - ἐας περιαγέες. Meleag. 115.
αἴγειρος. Lucill. 68. Glauc. 2.
αἰγελάτης, Πάν. Philip. 7. ἀδ. 262.
αἰγιαλίτης, Πάν. Ep. inedit. - λῖτα Πρίηπε. Qu. Maec. 7. Statyll. Fl. 4.
αἰγιαλῖτις, - τιν θῖνα. Zona. 9. - ίτιδα χηλήν. Archi. 17.
αἰγιβάτης, πολιὸς τράγος. Philip. 7 - βάταις ποιμέσιν. Meleag. 49.
αἰγίβοσις. Leon. Tar. 56.
αἰγιβότης - την σκόπελον. Leon. Tar. 34.
αἰγίβοτος - του Σκύροιο. Diodor. 6.
αἰγίκναμος - μα. Agath. 43.
αἰγίλιψ - ιπος πέτρου. Pers. 8. Antiphil. 30.
αἰγινομεύς - ῆϊ. Leon. Tar. 56.
αἰγίνομος, βοτάνη. Muc. Scaev. II. 265. - ου Μυκάλας. Eryci. 15. - ων Φιλοκρήμνων. Leon. Alex. 12.
αἰγιπόδης - δη Πάν. Nicarch. 8. Paul. Sil. 47.
αἰγίπυρος - ον κακόν. ἀδ. 705.
αἴγλη, εὐβόστρυχος. Irenae. 3.
αἰγλοφανής - εῖς κόραι. Strato. 5.
αἰγοβάτης - ταις ποιμέσιν. Meleag. 49.
αἰγοκέρως - ων Πᾶνα. Philodem. 28.
αἰγόνυξ, - υχα Πᾶνα. ἀδ. 263.
αἰγοπόδης, Σάτυρος. ἀδ. 412.
αἰγυπιός - οἱ τέσσαρες ἴδουσιν ἡμᾶς. Pallad. 20.
αἰγώνυξ. Leon. Tar. 34.
αἴθαλος, τύχα. ἀδ. 692. δήλων ξυσμάων. Eupith. II. 402.
αἰείμνηστος. ἀδ. 721. (Lectt. 300.)
αἰθαλόεις - όεν δάπεδον Κατάνας. Antip. Sid. 77. - όεντι ῥύπῳ πεπαλαγμένον. Inedit. - όεντας φρυκτούς. Agath. 8.
αἰθαλόω, ᾐθάλωσε πόλιν. Simm. Secur. 2.
αἰθερεμβατέω - τεῖν. ἀδ. 546.
αἰθέριος - ιοι μάντεις. ἀδ. 407. - ιον πόλον. ἀδ. 700.
αἰθεροδρόμος - μον. Stat. Athl. 52.
αἴθιοψ - ίοπι χρωτί. Meleag. 111.
αἰθός - ᾶν ἀραχνᾶν. Bacchyl. fr. 9.
αἶθοψ, αἴγλη. Paul. Sil. 17. - οπι κισσῷ. Procl. 5.
αἴθρη. Macedon. 36. τὰ κατ' αἴθρην τείρεα. Ptolem. R. 1.
αἴθριος, ἔμεινεν. Alpheus. 12. (ubi nunc αἰθέρος).

αἰθυίά - ας ποδηνέμου τύμβον. Mnasalc. 13. τὸν αἰθυίης πλείονα νηξάμενον. Leon. Tar. 91. - νίῃ ἴσα θαλασσοπορεῖ. Callim. 40. - νίαις ὁμοῤῥόθιος. Marc. Arg. 31. ὀστέα αἰθυίαις γνωστὰ μόναις ἐνέπειν. Glauc. 6. Πρήνος αἰθυίαις οὔποτε ἀντίβιος. Archi. 17. ἰχθυβόλοισι. ἀδ. 128.

αἰθυκτήρ - ῆρες δόνακες. Leon. Tar. 12.

αἰθύσσω - σει φρένας ἐλπίς. Bacchyl. fr. 11. - σων λιπαρῆς ἄνθος ὕπερθε κόμης. Antip. Sid. 73.

αἴθω - ει σὲ ὁ δύσμαχος ὄμμασιν. Meleag. 42. τοῖον

αἱμαλέος - έαις κονίδαις. Leon. Tar. 23. - έοις χει[illegible]. Theaet. Schol. 4. [illegible]

αἱμασιά - αῖσι. Leon. Tar. [illegible]

αἱμάσσω - άξας ἄρη. Philostr. II. 400.

αἱματόεις - εν πολέμοιο μόθον. Antip. Sid. 11. - όεντα φύλλα ῥόδων. Leon. Tar. 30. λάφυρα. Id. 47. [illegible] Alcae. Mess. 8.

αἱματόφυρτος - τα β[illegible]. Meleag. 50.

αἱμόρρυτος - τοις νόσοισι [illegible].

αἱμύλος - ον κόρην. [illegible]

αἱμωπός - οὺς λύκους. [illegible] Tar. 34.

αἰνετός. Alcae. Mess. [illegible] 753

[redacted]

αἰνῶς, τείρεται. ἀδ. 701.

αἴξ, μηκάς. ἀδ. 421. αἶγα εὔθηλον. Crinag. 26. αἶγες Κυνθιάδες. Callim. 33. διδυματόκοι. Philip. 7.

αἰόλος, ἵππος. ἀδ. 276. -ον νόμον ἔκρεκον. ἀδ. 175.

αἰπεινός -ῶν πυραμίδων. Antip. Sid. 52.

αἰπολικός -κὸν μήνυμα. Alphe. 8. -καὶ σύριγγες. Meleag. 27.

αἰπόλιον, πᾶν τὸ σὸν στῆσον. ἀδ. 198. -ίου παντὸς ἐρημοτέρην. Alpheus. 8. -ίοισιν ἐρημαίοισιν ἀνεῖμαι. Anton II. 240.

αἶπος, πύργων. Simm. Secur. 12.

αἰπύς. οὐκ αἰπύτεραι πεδίων. Alpheus 8. αἰπυτάτης σοφίης. Agath. 70. -τάτου ἀκρέμονος. Antiphan. 8.

αἵρεσις. Zenodot. II. 78.

αἱρέω -ων ἐξ χόας οἴνου. Nicarch. 22. τί μοι σάκος ἀντίον αἱρεῖν. ἀδ. 249. κύλικας μείζονας αἱρόμενοι. Rufin. 16.

αἴσθησις, βλεπτική. ἀδ. 445. κωφὴν ἀκοῆς αἴσθησιν. Aenigm. 13.

αἴσιμος -ον ὕπνον ἀμπαύσασθε. Loll. Bass. 7. ὅταν αἴσιμον ἦμαρ ἐπέλθῃ. Inedit.

αἴσιος -ιον ὄλβον. ἀδ. 680.

ἀΐσσω. μῦθος ἤϊσσε δαιμονίου στόματος. Antagor. 1. ἤϊξα ταχὺς ἀρωγός. Archias 16. ἀντίον ἀΐξασα. ἀδ. 455.

αἴσυλος. τίς ἂν τεὰ λέξαι αἴσυλα. Diodor. 16.

αἶσχος, οὐκ ἐμόν. ἀδ. 619. Ἀχαιοῖς. ἀδ. Her. 6. ἀνάπτεις. Pallad. 99. ἀπερείσιον. Themist. II. 404. γενέης αἴσχεα λευγαλέης. Agath. 77.

αἰσχύνω. -ων ἡμέας. Dioscorid. 26. νηδὺν ἀναίσχυντον στιβαροῖς ᾔσχυνα λογισμοῖς. Pallad. 96. ᾔσχυνεν ἀμφοτέρους. Antiphil. 7. ᾐσχύναμεν παρθενίην. Dioscorid. 23.

αἴτης. Dosiad. Ara. 2.

αἰτίζω -ων. Agath. 66. -ίσσαις ἀκόλους. Ibid.

αἰψηρός -ῶν ἀνέμων τέμενος. Philet. 3.

αἰών. εἰς αἰῶνας καὶ ἐξ αἰῶνος. ἀδ. 492.

αἰωρέω -ῶν παλάμῃ χίλυν. Leon. Tar. 37. -εῖται κουφῆς ὑπ' ἐλπίδος. Qu. Maec. I. a.

αἰώρημα, κήπων. Antip. Sid. 52.

ἀκαρητός -τὰ ἱστία. Meleag. 77.

ἄκαινα - αν βουπλήκτρον. Agath. 29.

ἄκαιρος - ον τὸ περιττόν. ἀδ. 447.

ἄκακος. Heliod. II. 306. ἀδ. 718.

ἀκαλλώπιστος. ἀδ. 34.

ἀκάλυπτος. Antiphil. 3.

ἀκάματος - των φωνάν. Sappho. 2. - τον πατέρα. ἀδ. 280.

ἀκαμπής, ἡ πρίν. Automed. III. 333.

ἄκαμπτος, χῶρος ἐνέρων. Antip. Sid. 101. ἄρης. Bacchyl. 1.

ἄκανθα - αν δεινὴν χεῖρος ἔχει. Nicarch. III. 334. εἴ τι καὶ πλοκαμῖσι διαστίλβουσιν ἄκανθαι. Rufin. 36. ἐπ' ἀκάνθαις κοιμίζειν. Posidip. 9.

ἀκανθής - ὲς ἄνθος. Meleag. 1, 37.

ἀκάρηνος, ἵππος. Euhod. I.

ἄκαρπος - πον πόνον. Bacchyl. 2. εἰς ἄκαρπα σπείρειν. Leon. Alex. 7.

ἀκαχέω. Alcae. Mess. 7. Diodor. 9. Nicarch. 38. Agath. 80. ἀδ. 217. Aenigm. 18.

ἀκειροκόμης, Ἀβάρων ἱερα/τός. ἀδ. Byz. 26.

ἀκέλευστος. Crinag. 27.

ἀκέομαι. ἀκέσαντο Agath. 48. νοῦσον ... ἀκέσω. ἀδ. 162 b. (Lect. 287.) - σῆμα ... ἀδ. 366. Τήλεφον ὁ τρώσας καὶ ἀκέσσατο. Paul. Sil. 45. κρυερὴν νοῦσον ... Comet. 2. - σθῆναι. Plato. 8.

ἀκέραιος - ον βλέμμα. Strato. 6. ἀδ. 9.

ἀκερδής - ἐϊ μόχθῳ. Macc-

Sil. 51. -ίην πᾶσαν. ἀδ. 595.
ἀκηδέστως. ἀδ. 386.
ἀκηδής -έα θυμόν. Crinag. 30.
ἀκήλητος, θυμός. Damaget. 5.
ἀκηράσιος -ιον γυίων ἄνθος. Rhian. 4. -ίου φωτός. ἀδ. 684. -ίοιο εἰκόνα κόσμου. Claudian. 4.
ἄκηρος -ατάτου χρωτός. Strato. 88.
ἀκήρυκτος, πόλεμος. Lucill. 79.
ἀκίνητος -την. Herod. Inscr. 14.
ἀκίς -ίδα. Archias. 1. ὀνύχων. Paul. Sil. 22. -ίδες ἀκροβολεῖς. Leon. Tar. 53. -ίδας πόθων. Meleag. 17.
ἄκλαστος -τοι κῶνοι. Leon. Tar. 47.
ἄκλαυστος -τοι καὶ ἄθαπτοι. Alcae. Mess. 22. -ους. Polystr. 2.
ἄκλαυτος -τον τάφον. ἀδ. 704. -τοι γλαῦκες ἔθεντο γόον. Dionys. 9.
ἀκλεΐη. -ην ἰδίην. Leon. Alex. 2.
ἀκλειῶς, κείμενον. ἀδ. 614.
ἀκλήιστος -τον δόμον. Marian. 2.
ἄκληρος -ου παιδός. Parmen. 4.
ἄκλητος. κληθεὶς οὐκ ἄκλητος ἐλήλυθα. Asclepiad. 18. -τον συμμαχίης. Theaetet. 3.
ἀκλινής -ὲς ἀστυφέλικτον. Antip. Sid. 51. -ίος φιλίας. Meleag. 21. -ίας πορείας. Julian. Aeg. 10.
ἀκλινέως, ἤνυεν τὴν Κύπριδος δόλιχον. (Dioscor.) Sosip. 2.
ἄκλυστος -των λιμένων. Il. 519.
ἄκλυτος. Herod. Att. Inscr. 32.
ἀκμάζω. ἤκμασε. Nicarch. 12. θοῦρος ἄρης. ἀδ. 133.
ἀκμαῖος, νηῒ δρόμος. Antip. Sid. 37. -ον ἄνθος. Meleag. 109. ἀκμαίη πρὸς ἔρωτα. ἀδ. 660. -αίην καθ' ἡλικίην. Dioscorid. 2.
ἀκμή -ῆς ἄρσενος. Antip. Sid. 65. γυῖον ὀρφανωμένον. Philip. 13. ἐπὶ ξυροῦ ἀκμῆς. ἀδ. Her. 6. ἀκμᾶς ἑστακυίαν ἐπὶ ξυροῦ Ἑλλάδα. Simonid. 4. ἀκμῆς πάσης ὀξύτερος καιρός. Posidip. 13. ἀκμὴν πιόνα σαρκός. Rhian. 4. ἧς γὰρ ἀκμὴν παιδάριον. Strato. 90. Antiphil. 37. ἀκμὴν νέος ὤν. ἀδ. 695. (Lectt. 303.) τὴν ἀκμὴν θησαυρὸν ἔχων. Phront. 2. ἀκμαὶ

ὀδόντων. Paul. Sil. 44. ἀκμαῖς πενταίχμοισι ποδῶν. Paul. Sil. 47. ἀκμαῖς ἐφηβείας. ἀδ. 734. ἐν ἀκμαῖς μέσαις. Aenigm. 14.

ἀκμής -ῆτας πύλας Ὀλύμπου. Alpheus. 7.

ἄκμων, λήμνιος. Paul. Sil. 30. χαλκευτὲς Πιερίδων ἐπ' ἄκμοσιν. Antiq. Thess. 24.

ἄκνιστος et ἄκνισσος. -σου βωμοῖο νεωκόρος. Automed. 8. -σον βωμόν. Archias. 16.

ἀκοή. εἰς ἀκοάς. ἀδ. 175.

ἀκοίμητος -τοι πνέοντες ζῆλοι. Meleag. 67. -των δοράτων. Bian. 18. -τοις ποσσίν. ἀδ. 664. αἶγας ἀκοιμάτους θῆκε. Eryci. 7.

ἀκόνιτον. -τοῦ τρίτην [illegible] εἶχε φύσιν. Hedyl. 6. (9.)

ἀκοντιστήρ -ῆρας [illegible] Christ. Ecphr. 359.

ἀκοντιστής -τὴν πέτρον. [illegible] 77. μόχθον [illegible] li. Aeg. 8.

ἀκοντιστοδόκος, [illegible] Simonid. 48.

ἀκόρεστος, Ἔρως [illegible] Jul. Aeg. 49. -τον [illegible] ἀδ. 225.

ἀκορέστως, ὀπυιομένας. Pallad. 5.

ἀκόρητος, δόλων. ἀδ. Her. 17. -τον τερπωλήν. ἀδ. 369. -τον μάχης. Asclepiodot. II. 490. ὀδυρομένῳ ἀκόρητον. Marcell. Inscr. 19.

Theocr. Chius. I. 184. - τοῖς δαπάναις. Lucian. 30.

ἀκήρατος et ἄκρητος, σοφίη. ἀδ. 315. - ὸν καῦμα. Antiphil. 12. μανίην. ἀδ. 25. - του ὕδατος κεκορημένος. Antip. Sid. 7. κάλλεος ζωροπόται. Paul. Sil. 37. κύλικος. ἀδ. 668. δαίμονος ἀκρήτου πᾶσαν ἔπλησε πόλιν. Antip. Th. 27.

ἀκρέσπερος, μήνη ἀντέλλουσα. Crinag. 38.

ἀκρήβης. Artemo. 2. Paul. Sil. 41.

ἄκρηβος - οις. Hedyl. (7.) 12.

ἀκρήδεμνος - νον βόστρυχον. Christ. Ecph. 62.

ἀκριβόω. ἠκρίβωσας λόγον. Leon. Al. 26.

ἀκρίς, λίγεια. Aristod. 2. - ρὶ λιγυπτέρυγι. Meleag. 112. - ίδα μελεσίπτερον. Mnasalc. 11. ἀκανθοβάτιν. Leon. Tar. 65. ἀκρίδι τᾷ κατ' ἀρούραν ἀηδόνι. Anyte. 14.

ἀκριτόδακρυς, Τάνταλος. Paul. Sil. 33.

ἄκριτος, ὕπνος. ἀδ. 289. - τον ὄμμα. Il. 490. ἄκριτε μοῖρα. Theodor. 11. δαῖμον. Qu. Maec. 9. τὸν φθίμενον υἱὸν ἄκριτα. Antip. Sid. 93.

ἀκρίτως, πολλὰ γράφεις. Pollian. 2.

ἀκροβατέω - ᾶτει. Plato jun. 1.

ἀκροβαφής - ῆ χείλεα. Irenae. 3. - εῖς ἀκίδας. Paul. Sil. 52.

ἀκροβελής - ῶν δονάκων. Philipp. 17.

ἀκροβολέω - καλαύροπα ἠκροβόλει. Zona. 4.

ἀκροβολής - εῖς ἀκίδας. Leon. Tar. 53.

ἀκροβολίζω. ὄργανον ᾧ πτηνὰς ἠκροβόλιζε χῆνας. ἀδ. 667.

ἀκρόδετος - τους δόνακας. Philipp. 22.

ἀκρόδρυον - ου παντὸς κάρπιμον. Crinag. 23. - ων χλωρῶν. Pallad. 21.

ἀκροθιγής - γὲς φίλημα. Meleag. 14.

ἀκρόκομος - ου πίτυος. Archias. 29.

ἀκρόλιθον, ξόανον. ἀδ. 20.

ἀκρολογέω - ει στάχυας. Philip. 80.

ἀκρολοφίτης, Ἑρμᾶς. ἀδ. 236. - φῖται. Leon. Al. 12.

ἀκρόλοφος - φοισιν πέτραισιν. Strato. 27.

ἀκρολυτέω. Irenae. 2.

ἀκρομόλιβδος - ον δίκτυον. Philipp. 22. Macedon. 28.

ἀκρονυχί. (leg. ἀκρονυχῆ.) Meleag. 25.

ἀκρόνυχος. σχοῖνον ὑπ' ἀκρονύχῳ ψαλλομένην κανόνι. Philip. 15.

ἀκρόπολις. -ηες. Theaet. Schol. 3.

ἀκρόπτερον, ὀξὺ αἰετοῦ. Crinag. 4.

ἄκρος, μάγειρος ψυχῆς. Meleag. 4. -ἄκρον μισθόν. Theocr. 7. ἔρεισμα δίκης. Antip. Sidon. 60. πῦρ ὄμμασιν ἔβαλε. Meleag. 78. ἄκρον Ἐρώτων εἰδότος. Leon. Tar. 72. εἰς ἄκρον μούσης ἧκον ἐλάσσας. ἀδ. 673. ἄκρου χείλεος. ἀδ. Her. 26. ἄκρα χείλεος. ἀδ. 200. ἄκροις ἐπὶ χείλε-

ἀκροσίδηρος -ον βουστρόφον. ἀδ. 313.

ἀκροχανής -ὲς δέρμα. Paul. Sil. 47.

ἀκρώνυχος -χα δισσὰ (rectius ἀκρώνυχι δισσῷ) χερός. Meleag. 79.

ἀκρώρεια -αι ἐγκοιτάδες θηρῶν. ἀδ. 398.

ἀκτάζω. Philodem. 13.

ἀκταῖος -αίης ἐπωφελίης. Qu. Maec. 7. -νησῖδος. Id. 8. -η ὑπὸ σπιλάδι. Alcae. Mess. 7.

ἀκτέανος -οιο δίκης. ἀδ. 361. -ῳ πατέρι. Antip. Sid. 90.

ἀντερείστος -τον. ἀδ. 614.

ἀκτή -ῆς ἐπιβαίνομεν. Philo-

ἀλάλημαι -σθαι. Antag. 2.
ἀλαλητός -τὸν βαρυφθόγγων αὐλῶν. ἀδ. 174.
ἀλάλητος. συνίστορα τῶν ἀλαλήτων. Philodem. 17.
ἀλάλκω -κων δίψαν. ἀδ. 363. -κειν τῶν παίδων αἴδην. Antip. Sid. 67.
ἀλάμπετος -τον σκότος. ἀδ. 517.
ἀλαμπής -πέας ἄϊδος εὐνάς. ἀδ. 677.
ἀλάομαι. μάτην ὅδε μῦθος ἀλᾶται. Paul. Sil. 25. τί κενεῖσιν ἀλώμεθα θαρσήσαντες ἐλπίσιν. Crinag. 45. ὁ πρὶν ἀλωόμενος. Sophron. 1. ἀλωομένη. Antip. Th. 35. -ωομένοισι ναύταις. ἀδ. 373.
ἀλαόω -ώσας γενέτην ἀνίαις. Jul. Aeg. 57.
ἀλαπάζω -ξεις. ἀδ. 596.
ἄλαστος -τον πένθος. ἀδ. 690.
ἀλάστωρ. τὴν ἐπὶ παισὶν ἀλάστορα. Philip. 53.
ἀλγέω. κατὰ πᾶν ἤλγηκα. ἀδ. 11.
ἀλγινόεις -εσσα νόσος. Anyte. 20.
ἄλγος, ἔτικτε. Menecr. 1.
ἀλδήσκω -κουσα καρπόν. Eratosth. 2.
ἀλεαίνω -λήνασθε χεῖρα. Nicias. 6.
ἀλεγίζω, τῆς ἀπάτης. Pallad. 108. οὐκ ἀ. τῶν χρυσέων ὑπάτων. Maced. 18. -όμενον δώρων. Rufin. 1.
ἀλέγω, πατρίδος ὀλλυμένας. Damaget. 6.
ἀλείτω. ἤλιτεν ἡ νεότης. Agath. 22. ἤλιτον. Tiber. III. 2.
ἀλεκτρυών, ὄρθριος ἐγρόμενος. Anyte. 11.
ἀλέκτωρ, ἥρως. Antip. Th. 5. -τορα χάλκειον. Callim. 24.
ἀλέκω -κοις ἀνέρι καὶ πενίην. Diodor. 1.
ἀλεξήτειρα, τέχνα. Paul. Sil. 66.
ἀλεξιβέλεμνος. Paul. Sil. 46.
ἀλεξίκακος -κα δίψης φάρμακα. Thall. Mil. 3.
ἀλετρίς -ίδες. Antip. Th. 39.
ἀλεύομαι -μένην ὕβριν. ἀδ. 614. -άμενος ἡβῶσαν. Nicomed. 10.
ἀλέω -εῖ τὸν ἔρωτα Ἀρκεσίλαος. ἀδ. 16. ἵππος καρπὸν ἀλεῖ. Archias 24. ἀληλεκέναι. Nicarch. 33.
ἄλη -ης ἀπ᾽ ἠόνων. Philip. 5. (ubi nunc ἄγρης.)
ἀληθινός, χαλκεὸν ἀντ᾽ ἀληθινοῦ. Theocrit. 16.
ἀλήθω -ει. Lucill. 47.
ἄληκτος -τον πένθος. ἀδ. 662.
ἀλήμων -ονας ἀστέρας. An-

tip. Sid. 49. πηροὶ καὶ ἀλήμονες. Plat. jun. 1.
ἀλητεύω - ων τυφλός. Leon. Al. 34. - ουσα Δῆλος. Paul. Sil. 80.
ἀλήτης, ὅρκος πλάζετο. Cometes. 1. μερόπων βίος. Pallad. 128. - ῆται ἀντιθέοντες. ἀδ. 377.
ἀλιανθής - θὲς τρῦχος. Antip. Sid. 34. - θεῖ κόχλῳ. Paul. Sil. 22.
ἀλίβρεκτος - τῳ πρόποδι πέτρου. Pers. 8.
ἀλίζωνος - οιο Κορίνθου. Antip. Sid. 83.
ἀλίζωος, λαρός. Leon. Tar. 82.
ἀλίη. Callim. 26.
ἀλινηχέης - εα κύκνον. [illegible] lip. 22.
ἄλινος - ου θήρης. Apoll[illegible]
ἄλιος - ίων καμάτων. [illegible] don. 28. - ίοις. Zo[illegible]
- ίαις ἐπὶ Στροφάσ[illegible] 714. - ίας Θέτιδος, [illegible]
ἀλίξαντος - τον μ[illegible] nas. 9. - τοι χοιρ[illegible] Maec. 8.
ἀλίπαστος - τον δρύ[illegible] Long. 1.
ἀλίπλαγκτος - τοιο T[illegible] Paul. Sil. 51.
ἀλιπλανής - νέες. Joa[illegible] 10. - νέεσσι ν[illegible] 121.
ἀλιπλανίη - ης μογ[illegible] lip. 23.

ἁλιῤῥάντος -τον αὐχένα Δήλου. Artemon. 1.

ἀλάομαι. ἀλήτευσα φιλεῦσα ἄλης. Meleag. 62. εἶλε δ' ἀλεύς. Antiphil. 23.

ἀλειπτός -τὰ λίπη χηνός. Pallad. 21.

ἀλίστρεπτος -τοιο γηός. Antiphan. 6.

ἀλιστεφάνων -μονα κύκλον τραφερῆς. ἀδ. 369.

ἀλίτημα -ατα λαιμοῦ. Agath. 54. πάτρης. Id. 60.

ἀλιτοφροσύνη -ην. Leon. Tar. 64.

ἀλιτραίνω -ειν. Agath. 79. -της. Julian. Aeg. 38.

ἀλιτρός. Crinag. 37. Philip 43.

ἀλιτροσύνη, παιδομανής. Agath. 3. -ην βιότου. Id. 83. θεῶν ἐδέεσσιν ἀλιτροσύνην ἀναθείη. Herod. Inscr. 19.

ἁλίτρυτος, κύμβη. Tull. Laur. 2.

ἀλιφθορίη Theo Alex. 1.

ἀλιφθόρος -οι καὶ ληϊσταί. Leon. Tar 82.

ἄλκαρ, δίψης καὶ καμάτου. Satyr. Thyill. 3. ψυχοσσόον. ἀδ. 594.

ἀλκήεις -εντας ὀϊστούς. Damaget. 2.

ἀλκιμάχος -ας Παλλάδος. Hegesipp. 3.

ἄλκιμος -ον αὔδην εἰλόμεθα. Antip. Th. 84.

ἀλκυονίς, μεμφομένη βυθοῖς. Philip. 66.

ἀλκυών, Αὐσίδος. Antip. Sidon. 32. Παλλάδος. Id. 26. Philip. 18. -όνος ποικίλας. Simon. fr. 15. νοτερῆς. Callim. 31. -όνες ξουθαί. Mnasalc. 8. -όνων αἷς πόντος ἀεὶ στηρίξατο κῦμα νήνεμον. Apollonid. 13. -όσιν μέλεις. Theon. Al. 3.

ἄλλαγμα, τροφείων. Meleag. 58.

ἀλλάσσω. ἀλλάξαι τὴν φύσιν. ἀδ. 422. πένθεα στεφάνων ἠλλάξαο. Thall. Mil. 5. ἤλλακται γράμμα. Meleag. 70. ἠλλάχθαι τρόπον. ἀδ. 432.

ἀλλαχόθι. Pallad. 139.

ἄλληκτος -του πήματος. Jul. Aeg. 23.

ἀλλιτάνευτος -τε ᾄδη. ἀδ. 659.

ἀλλοδαπός. ἐν ἀλλοδαπῶν τέθαπται. Hegesip. 5.

ἀλλοῖος -οίη τύχη. Agath. 61.

ἅλλομαι, εἰς Ἐπικούρου ἅλατο. Phan. 6. ἥλατο στάδιον. ἀδ. 312. κισσὸς ἅλοιτο πόδας. Erycius 13.

ἀλλοπρόσαλλος -ον σέβεις. Agath. 38.

ἀλλότριος, Κύπριδος. Addae. 8. -ίη τέχνης λίθος. Asclepiad. 33.
ἀλλοτριόχρως, φύσις. Nicand. 1.
ἄλλοφος, πήληξ. Meleag. 115.
ἄλλυδις, ἄλλη. Problem. ar. 7.
ἄλλυτος, πενίη. Macedon. 28.
ἄλλως. ἐγὼ δ' ἄλλως οὔνομα τύμβον ἔχω. Callim. 48.
ἅλμη, πικρή. Crinag. 39. -μας διαυγέος. Bianor. 2.
ἅλμα, ἀμείψεις αὔριον. ἀδ. 260. σπιλάδες κρημνῶν ἅλμ' ὑποδεξάμεναι. ἀδ. 700.
ἁλμυρός -ὸν πέλαγος. ἀδ. 75. ὕδωρ. Aenigm. 1. οἶδμα. Macedon. 28. -ρὰ χαῖται στάζουσιν. Xenocr. II. 256. -ρὰ ἐσθίομεν. Pallad. 139.
ἄλυπος -πον θάνατον. Pallad. 139.
ἀλυσκάζω -ων. ἀδ. 417. -ζουσαι. Jul. Aeg. 60. -οντας πετραίων ἐφύπερθεν. ἀδ. 590.
ἄλυτος -τῳ ἀδάμαντι. Rhian. 4. -τοισι χαλινοῖς. Meleag. 21.
ἀλύω -ων ἔρως. Meleag. 25. ἐν μεγάροισιν. Agath. 88.
ἀλφεσίβοιος -ον ὕδωρ. Alex. Aetol. 5.
ἀλωεινός -ναὶ ἵπποι. Secund. 2.
ἀλωή -άς. Isidor. 3.
ἀλωρήτης -ται σταχύος. Zonas. 2.
ἅλως. Antip. Sid. 111.
ἁλώσιμος -ον. ἀδ. 385.
ἀλώφητος -τον ἐρωμανίης. Paul. Sil. 7.

ἀμαξευτός, φόρτος. Antiphil. 27.

ἀμάρη -ας ἐνυγρότερος. Strato. 26.

ἀμάρακον. Meleag. 1, 41. Philip. 1.

ἀμαρτίνοος. Rhian. 1.

ἀμαρτωλή -ῇσι νόοιο. Rhian. 1.

ἀμάρυγμα, ῥοδέης παρειῆς. Paul. Sil. 9. χαλκείων ὀρόφων. ἀδ. Byz. 15. -ματα ἀρετῶν. ἀδ. 690.

ἀμαρύσσω -σεται ἄνθεσι λειμών. Marian. 2.

ἀμαυρός -ρὴ νοῦσος. Dionys. 10. -ρὰ βλέψας. Posidip. 17. βλέπω. Strato. 93. ἀμαυροτέρη σκοπέλου ἰδεῖν. Pompej. 1.

ἀμαυρῶς. οὐ γὰρ ἀ. δαίμονες ἡμετέρην ἔβλεπον εὐσεβίην. ἀδ. 696.

ἀμαυρόω -ώσει χρόνος. Simonid. 15. ἄστρα ἠμαύρωσε. Leon. Tar. 49. κεῖνα μὲν ἠμαύρωτο. Antip. Sid. 52. διὰ πένθος ἀμαυρωθεῖσα σελάνα. Id. 99.

ἀμάω. Ἑλλάδος ἀμώων ἄγαμον σταχύν. ἀδ. Her. 21. γονὰς ἤμησα γιγάντων. ἀδ. 591. ἀμάσας κρατὸς ὕπερθε κόνιν. Antip. Sid. 99. ἃν ἐπεί οἱ ἀμάσατο νύμφα. Hegesip. 5. σχοῖνον ἀμησάμενος. Meleag. 1, 26.

ἄμβασις -ιν ἠερίην. ἀδ. 293.

ἀμβλύζω -ει πηγὴν νάπη. ἀδ. 363.

ἀμβλύνω -νειν ἀοιδὰς αἰὼν οὐ δύναται. ἀδ. 615. χρόνος ὄμματος αὐγὴν ἀμβλύνας. Julian. Aeg. 10. Μήδων ἀμβλύναντες ἄρηα. Loll. Bass. 8. δόναξ ἀμβλυνθείς. Paul. Sil. 51.

ἀμβλύς, πρὸς δρόμον. Lucian. 10. ἀμβλὺ νέφος. Antip. Th. 64. -εῖαν γένυν. Julian. Aeg. 10.

ἀμβολάδην, ἐλπίδες πάντα χαριζόμεναι. Macedon. 39.

ἀμβολίη -ίην μοίρης. Agath. 7. ταχυτῆτος. Arabius 3. -ίης ἠθάδος ἀεξομένης. Macedon. 2.

ἀμβρόσιος -ιον θάλος. Hedyl. 2. -ίου νέκταρος. Dioscor. 24. -σίην στάζειν. Philodem. 18. -ίων κηρῶν. Apollonid. 6. γονάτων. Rufin. 33. -ια βένθη. Myro. 2. -ίοις πλοκάμοις. ἀδ. 165.

ἄμβροτος, αἰών. ἀδ. 428. χῶρος. ἀδ. 682.

ἀμβροτέω. ἤμβροτε θήρης καὶ βιότου. Antip. Th. 44. τέχνης. Jul. Aeg. 40.

ἀμί. Nossis. 7.

ἀμίγαρτος -τα κρία. Paul. Sil. 40.

ἀμίθυστος. Plato. jun. 2. ἀδ. 113.

ἀμείβω -ων τάφον. ἀδ. 526.

ἀμείδητος -τῳ αἴδῃ. Theodorid. 11. -των νεκύων. Julian. Aeg. 66. 67.

ἀμείλικτος, θυμός. Damaget. 5. Gaetul. 5. -τον ἴον. Anyte. 23.

ἀμείλιχος, μοῖρα. Paul. Sil. 82. -ον θάλασσαν. Macedon. 21.

ἀμέλγω -γε στόμα. Leonti. 1. οὔθατος ἐκ βοτρύων ξανθὸν ἄμελξε γάνος. Macedon. 32. κηρῶν μέλι πολλὸν ἀμέλξας. Apollonid. 6.

ἄμεμπτος -του κούρης. ἀδ.

ἀμέτρητος ... μενον γῆρας. Ma ... -τον στόμα ... tip. Sid. 77. - γενς. Secund. 3 λάσσης. Antiph 21. -των ... nag. 45. χαρίτω ... Aeg. 57. μεγ ... Byz. 15. -του Paul. Sil. 36. νίκας. Stat. At

ἀμετρόβιος -ίοις ἀδ. 291.

ἀμετροεπής -τη Agath. 55.

ἄμετρος. μὴ ἄμετρ ... ἀδ. 255. -ρων ζ ... lip. 42. τῶν ἀ ... μέτρα. Pallad.

[redacted]

[redacted]

ἀμφαφάᾳ. Paul. Sil. 16. παρθενίας. Meleag. 125. πυριφάλων. Antip. Sid. 27. κατ' αὐχένος ἅμμα λυγώσας. Id. 94. μελαγκραίνων. Philet. fr. 15. ἅμματι ἐπιπλέξας. Maced. 1. χαίτης. ἀδ. 128. ἀῤῥήκτῳ νίκης. Christ. Ecph. 402. ἅμματα θυγατέρων. Lentul. 6. ἅμμασιν ἀφύκτοις. Antip. Sid. 41.

ἀμμέσον. Erycius. 11.

ἄμμιγα. Theocr. 5. Μουσῶν. Simmi. 2. Damoch. 4. Πιερίσιν. ἀδ. 524.

ἀμμοδύτης. Statyl. Flacc. 5.

ἀμμορία. Crinag. 20.

ἄμμορος, μόρος ἡσυχίης. Jul. Aeg. 50. ὠδίνων. Heraclid. 1. αἴγλης. ἀδ. 495.

ἀμμέτροφος - ον πάραλον. Meleag. 1, 20.

ἀμνήμων, κείσῃ νέρθεν. Archimel. 2.

ἀμογητί. Rhian. 7.

ἀμοιβάδιος - ίην ἀπόλαυσιν. Strato. 77.

ἀμοιβαδόν. Stat. Athl. 23.

ἀμοιβαῖος - αίης ἐμπορίης. Paul. Sil. 57. - αίην νέμεσιν. Aesop. 1, 76. - αῖαι χάριτες. Leon. Tar. 98. - αίων πόνων. Leonti. 4. - αίοις πήχεσι δεχνύμενος. Paul. Sil. 38.

ἀμοιβός, διδασκαλίης. Proclus. 6.

ἄμοιρος, ὅσων ἡδονῶν ἀπώλου. Asclepiad. 37. - ροι ταρσοὶ νευρῶν. Philip. 67.

ἀμολγαῖος, μαστός. Leon. Tar. 98.

ἀμολγεύς. Crinag. 26.

ἀμοργμός. Meleag. 129.

ἄμουσος - σοι. ἀδ. 516.

ἄμοχθος - ότερον πένθος. Menecr. 1.

ἄμπαυμα, πόνων. Macedon. 31. φίλον ὠδῖνος. Anyte. 7.

ἄμπαυσις - ιν ὁ δεῖα κεκμηκῶσιν. Anyte. 9.

ἀμπαύω, ἄγρυπνον θυμόν. Strato. 68. - σαι πτερόν. Mnasalc. 12. - σης γυῖα. Anyte. 6. - σων Ἑλλάδα δουλοσύνας. Alcae. Mess. 16. ἄμπαυσον γυῖα πόνου. ἀδ. 260. χόλον Ἥρης. ἀδ. 281. νῆες λιμένεσσιν ἀμπαύονται. ἀδ. 428.

ἀμπελεών. Leon. Tar. 54.

ἀμπέλινος - ίνη γρῆυς. Marc. Arg. 30. - ίνου κλήματος. ἀδ. 386.

ἀμπελοεργός. Macedon. 26.

ἄμπελος, βοτρυόεσσα. Theocr. 4. ἀγριάς. Philip. 68.

[illegible]

[illegible]

[redacted]

ἀμφήριστος, κεῖται. Cereal. 3. —ον νίκην. Stat. Athl. 62.

ἀμφιάζω. ὀστέα νησαίη Κύζικος ἠμφίασε. Eryci. 12.

ἀμφιβάλλω. ὄνειρον στερνοῖς ἀμφιβαλοῦσα. Meleag. 103. ἀλλοίην ἀμφιβαλοῦσα τύχης. Agath. 61. ἢ μὴ λήθη ἀμφιβάλοι. Stat. Athl. 49. πρὶν ταύτην ἀμφιβάλλησθε κόνιν. Julian. Aeg. 61. θανάτου ἀμφεβάλοντο νέφος. Simonid. 33. ξυνὴν ἀμφεβάλοντο κόνιν. Agath. 89. Mnasalc. 16.

ἀμφίβιος - ιον στόμα. Plato. 8.

ἀμφίβληστρον. Flacc. 4. Zosim. 3.

ἀμφιβόητος, Ἄμμων. Antip. Sidon 2. - τον οὔνομα. Paul. Sil. 55. - τα ῥέεθρα. Leo Phil. 9.

ἀμφίβολος, κρίσις. Arabi. 4. - ον παῖδα. ἀδ. 252. - οι κάμακες. Leon. Tar. 24. - οι πλέομεν. Pallad. 104.

ἀμφίβροχος, εἵματα Βάκχῳ. Antip. Sid. 73.

ἀμφιγόητος - τον ὕδωρ Κωκυτοῦ. Diodor. 8.

ἀμφιδάκνω. χεῖρες δόρυ νήϊον ἀμφιδακοῦσαι. Paul. Sil. 60.

ἀμφιδέα, χρυσείαις πλέξας μείλιον ἀμφιδέαις. Paul. Sil. 45.

ἀμφίδετος - τους ἀκίδας. Philip. 15.

ἀμφιδιαίνω - εδίηνα κόμην. Agath. 50.

ἀμφιδονέω - εῖ ἄλσος Ζέφυρος. Marian. 2.

ἀμφίδρομος - ους ἄστρων ἕλικας. Ptolem. 2.

ἀμφίδρυπτος - τον σάκος. Paul. Sil. 49. - τα σκῦλα. Antip. Sid. 29.

ἀμφιέλισσος, μενοινή. Christod. Ecphr. 21.

ἀμφιέννυμι. λίθος . . τῇ ἀμφιέννυται νέκυς. Crinag. 36. λευκὴν ἀμφιέσασθε κόμην. Rhian. 4. Ὀσσαίαν ἀμφιέσαντο κόνιν. Aeschyl.

ἀμφιέπω. - έπει λίθος ἄντυγας Ἠριγενείας. Ep. Byz. 34. τῷ ξυνὴν ἀμφιέποντι τέχνην. ἀδ. 124. βίβλος ὄργια ἀμφιέπουσα μουσῶν. Agath. 34. Ψῆφον τὴν πυμάτην ἀμφίεπεσκε δίβος. Agath. 72.

ἀμφιθαλής, παῖς Κυπρίδος. ἀδ. 57.

ἀμφιθάλλω - τέθηλα ὀθνείη κόμη. Antip. Sid. 36. - τέθηλε χάρις. ἀδ. 36.

ἀμφιθηγής - έα σάγαριν. Philip. 6.

ἀμφικαλύπτω - καλύπτει τάφος. ἀδ. 620. - εκάλυψε λιμήν. Antip. Sid. 108.

ἀμφικείρω. κρυμῷ αὐχένας ἀμφεκάρη. Philip. 71.

ἀμφίκλαστος -τον λείψανον σκολοπένδρας. Antip. Sid. 14.

ἀμφικομέω. -κομεῦσι νύμφαι σᾶμα. Antiphil. 37.

ἀμφίκομος -μοι λασίαις κεφαλαῖς. Crinag. 50.

ἀμφικρεμής -μῆ ὤμων φαρέτρην. Alpheus. 3. σκόπελον. Id. 6. χλαμύδα. Procl. 5.

ἀμφίκρηνος, πῖλος. Philip. 5.

ἀμφιλαφής, πλάτανος. Thall. Miles. 3.

ἀμφίλογος -γον γᾶν. Chaerem. 2.

ἀμφιλύκη. Agath. 78.

ἀμφιμάχητος -τον ὕδωρ. Antip. Sid. 34.

ἀμφιπλέκω -κοντι θύρας [illegible]μασιν. Paul. Sil. 29.

ἀμφιπλήξ -ῆγες] [illegible]. Leon. Tar. 4.

ἀμφιπολέω et ἀμφιπολεύω. -εῖ θαλάμους ψυχή. ἀδ. 685. Ψυχὴ σκῆπτρον Ῥαδαμάνθυος ἀμφιπολεύει. Marcell. Inscr. 47. -ῶν πλόον. Il. 510. -εῖ κείνου κεφαλὴν Ἥφαιστος ἀμφιπολήθη. Archil. fr. 6.

ἀμφίπολος -ον Παλλάδος. Antip. Sid 88.

ἀμφίρυτος, -τη Κῶς. Paul. Sil. 81. -την [illegible]. ἀδ. 370.

ἀμφίῤῥωξ -ῥῶγας [illegible]. Antip. Sid. 17.

-ῆσι. Probl. ar. 28. -ῆκας. Simon. 75.

ἀμφιχαίνω. τοῦσδ' ὁ μέλας ἀμφέχανεν θάνατος. Leon. Tar. 24. οἵην γαῖ' ἀμφέχανες κεφαλήν. Id. 85. φωνὶς φόνιον πλάνος ἀμφιχανοῦσα. Apollonid. 23.

ἀμφιχέω. τέκνοις ἀμφέχεε πτέρυγας. Alphe. 12. χαλκὸς ἀμφεχύθη Σατύρῳ. ἀδ. 277. νυμφίον ἀμφιχυθεῖσα. ἀδ. Her. 21. κόνις ἀμφιχυθεῖσα. ἀδ. 722.

ἀμφίχωλος. Philip. 9.

ἀμφορεύς -έως περὶ χείλεσι. Gaetul. 9.

ἀμώμητος -του ἐλευθερίας. Alpheus. 11. -τον οὐδὲν ἐγίνετο βροτοῖς. Parrhas. 2. -τον σύνευνον. ἀδ. 716 b. (Lectt. 304.) -τοις χερσὶν ἀνεπλάσατο. ἀδ. 272.

ἀναβάλλω -βάλλετο μοίρῃ μίτους. ἀδ. 586. λιγυρὴν μολπήν. Christod. Ecphr. 130.

ἀναβλαστέω -ησαν. Julian. Bas. 2.

ἀνάβλησις. οὐ γὰρ ἄν. Strato. 26.

ἀναβλύζοι -οιεν κρῆναι ἄκρητον. Dioscor. 24.

ἀνάγγελος. μάχη. Gaetul. 2.

ἀνάγκη, γλυκεῖα κυλίκων. Bacchyl. fr. 11. -κην οὐ πειθώ. Agath. 35. ἀειδίνητον. ἀδ. Byz. 33. ὑπεστρήνυον. Paul. Sil. 7. ὥστρωψην παλινδίνητον. Π. 520. ὑπάλυξεν. Antip. Sid. 59.

ἀναγράφω -ὁπποίας τὸν Ὅμηρον ἀναγραψώμεθα πάτρης. ἀδ. 490.

ἀνάγω. -ει εἰς μνῆστιν. ἀδ. 306. θέρευς ἀνάγου. Nicarch. 14. πνεῦμα διὰ στήθεων ἀνηγάγετο. Callim. 12.

ἀνάδειγμα -ματα. ἀδ. 313. b. (Lectt. 274.)

ἀναδείκνυμι. ἱερὰ ἀνέδειξε θεῶν. Dioscorid. 15. κεραυνομάχαν παῖδ' ἀνέδειξεν ἔρως. Meleag. 38.

ἀναδέσμη, ἀγρυφίη. Agath. 5.

ἀναδέω. -δήσατε ναρκίσσοις. Philodem. 22. -δήσας ἄνθος ἐπὶ κροτάφοις. Antiphan. 4. -δήσατο στεφάνους. Thomas. III 124.

ἀναερτάζω. ἀνηέρτησε. Archias. 4.

ἀναζείω -ουσιν αὐτμήν. Marian. 4.

ἀναζωγρέω -ῆσας. Julian. Aeg. 63.

ἀναθαλέω et ἀναθαλλέω. -λῆσει χρώς. Paul. Sil. 10. -θαλήσεται σταχύς. Heraclid. 3.

ἀναθερμαίνω -νων κραδίην. Pallad. 24.

ἀναθλίβω -βει χεύματα μαστός. Marian. 2. ἢ ῥά σ' ἀναγνοὺς παῖς τις ἀναθλίψει. Strato. 50. πηγαὶ ἀναθλίβοιντο γάλακτος. Antip. Sid. 72.

ἀναθρώσκω -κη. ἀδ. 305.

ἀναιδής. -δὲς χεῦμα. Bianor. 5. -έας πλουτοῦντας. Pallad. 112.

ἀναιδῶς, λωποδυτοῦσιν. Pollian. 1.

ἀναίμακτος -τους θηλάς. Leon. Alex. 19. -τοι ἀσπίδες. Leon. Tar. 47. -τοις ἔγχεσιν. Aenigm. 35.

ἀναίνομαι. μιμηταν ζῆλον ἀνη-

ἀνακλητικόν, σάλπιγξιν. Lucill. 79.

ἀνακλίνω -ινθεὶς ἐπὶ χθονί. Macedon. 22.

ἀνάκλισις -σιν ἐδόκευεν. Agath. 69

ἀνακλώθω. μοιρῶν νῆμ' ἀνέκλωσαν. ἀδ. 499.

ἀνακοιρανέω -έουσαν ἐπ' αὐτῆς. Posidip 21.

ἀνακόπτω -έκοπτες ὕδωρ. ἀδ. Her. 21.

ἀνακράζω -έκραγον. Meleag. 125.

ἀνακρέκω. σὲ αὐτὸς ὄρνις ἀνακρέκεται. Crinag. 27.

ἀνακρούω -εκρούου νέκταρ ἐναρμόνιον. Antip. Sid. 75.

ἀνακτορίη -ης. ἀδ. 470.

ἀναλύω. -ελύσατο χαίταν ἔκφρων. Dioscorid. 15. -μενος εἰς γῆν. Ammia. 14.

ἀναλφάβητος. ἀδ. 553.

ἀναμιμνήσκω -κη. Agath. 90.

ἀναμίξ, πλέξας. Meleag. 1, 1.

ἀνανθρώσκω. ἀδ. 305.

ἀνάπαιστος. ἀδ. 454. c. (III. 334.)

ἀναίσας -παίσης. ἀδ. 690.

ἀναπαύω. -έπαυσε λύσσης πόδα. Rhian. 9. -παυσον τετρυμένα γυῖα. Anyte. 7. -ἄνδρα πόνων. Glauc. 5. τὴν μακρὰν νύκτ᾽ ἀναπαυσόμεθα. Asclepiad. 9.

ἀναπείθω. ἡ γαστὴρ ἀνέπεισε μύρμηκας εἰς νύμφας. Philip. 73. Τρύφων τὴν βήρυλλον ἀνέπεισε Γαλήνην εἶναι. Alldae. 6.

ἀναπεμπάζω -ων. Agath. 69.

ἀναπετάννυμι. ἀναπέπταται τῆς θύρα ψυχῆς. Pallad. 90. ἱρὰ θεῶν ἀγαθοῖς. ἀδ. 239.

ἀνάπηρος, σῶμα. ἀδ. 576.

ἀναπηρόω. γυῖ᾽ ἀναπηρωθείς. Philip. 14.

ἀναπλάσσω. -έπλασα ἀοιδήν. Dioscorid. 16. τίς τεχνίτης τόδ᾽ ἀνέπλασεν. ἀδ. 302. ψευδὴς ἱστορίης ῥῆσις ἀνεπλάσατο. ἀδ. 318. τίς τὸν Λυκοῦργον ἀνεπλάσατο. ἀδ. 297. 272.

ἀναπλέκω, -έπλεκε μυστίδα μολπήν. Christod. Ecphr. 113. -πλέκομαι βακχευτὴν ῥυθμόν. Agath. 24.

ἀναπλήθω -πλήσας γήματα ἐπιμοίρια. Leon. Tar. 93.

ἀναπνέω. βδεῖς νὺξ ἀναπνεῖς. Antip. Th. 8. οὐδὲν ὅλως ἀνέπνεις. Strato. 58. ἢν ἀναπνεύσωσι μοῦνον. Agath. 72.

ἀναπνείω. -ων μοῦνον. Comet. 2. -είειν. Archias. 19.

ἀναπτύσσω. -σων βίβλον. ἀδ. 578. -σοντα φύσιν. Juli. Aeg. 34. τοῦ μὲν ἀναπτύξει χρόνος οὔνομα. Dioscorid. 76.

ἀνάπτω -μέμψιν. ἀδ. 420. αἶσχος. Pallad. 99. σοφὴν ζέσιν νέοις. ἀδ. 1. -αὐτῷ χαλκῷ δημηγόρον ἦθος ἀνάπτεις. Christod. Ecphr. 118. ἀρετῆς ὅθεν εὖχος ἀνάπτεται. Stat. Athl. 28. πναιῆς ὅσσον ἀνῆψεν ἔαρ. Marian. 4. Σαπφὼ ἀναψαμένη φρένα μούσαις. Christ. Ecphr. 71. ἐν σοὶ βίου πρυμνήσι᾽ ἀνῆπται. Meleag. 44. ἀνήπτετο λαμπάδι παστάς. Ined. πῦρ κνώδουσιν ἀναφθέν. Strato. 22.

ἀνάργυρος -ον δώρημα. Paul. Sil. 74.
ἀναρίθμητος -τοι μυριάδες. Antip. Sid. 47.
ἀνάριθμος -οι. ἀδ. 516.
ἀνάρμενος. Automed. III. 332.
ἀναῤῥίπτω -ίψεις ἅλμα. Archias. 30.
ἀναῤῥοιβδέω -δεῖται πίδαξ. Paul. Sil. 74. μηδ' ἀναῤῥοιβδήσῃς. Ib. 70.
ἀνάρσιος, εἴη οἱ Διόνυσος. ἀδ. 386. Φοίβῳ ἀνάρσιον εἰς ἔριν ἔστης. Archias. 22. δρῦς ἐπ' ὀρνίθεσσι φέρει τὸν ἀνάρσιον ἰξόν. Marc. Arg. 28.
ἀναρτάω -ηρτήσαντο. Zo-
ἀναστηρίζω -ξε πρέμνον ἐλαίης. ἀδ. 650.
ἀναστρέφω -στρέψασα ῥόον. Apollonid. 11. -εται θυμὸς ἐν ἐλέῳ. Antiphil. 20. -εστράφη πάντα πράγματα. Pallad. 70. -ησαν τὰ πράγματα. Id. 73.
ἀνασώζω. Crinag. 25.
ἀνατείνω -έτεινε τάφον. Dioscorid. 14.
ἀνατέλλω. ἀκτίνων Γερμανικὸς ὥς ἀνέτειλεν. Crinag. 28.
ἀνατέμνω. Antiphil. 21.
ἀνατίθημι. ὅρκον κοινὸν ἔρωτι ἀνεθήκαμεν. Dioscorid. 7. ἀντίθεμαι. Id. 11. Crinag. 6. ἀνθέμεναι. Simonid. 45. 57.

ἀναφλέγω - εται τραῦμα. Meleag. 55.
ἀναφλογίζω. - εφλόγισεν εἴδωλον μορφῆς. Meleag. 26. λύχνον ἀναφλογίσαι. ἀδ. 46.
ἀναχόω - χῶσε κόνιν. Phani. 8.
ἀναχωρέω - εῖν ἀλόχου. Pallad. 14.
ἀναχώρησις - ιν τοῦ βιότου. ἀδ. 441.
ἀναψύχω Julian. Aeg. 35. - εις. Meleag. 58.
ἀνδάνω - ἁδόντα κούροις. ἀδ. 525.
ἄνδεμα. Antip. Sid. 89.
ἄνδηρον. σίκυος ἐπ' ἀνδήροισιν ὁραθείς. Strato. 39.
ἄνδιχα. ἀδ. 596. ἡμεῖς ἄνδιχα καιόμεθα. Paul. Sil. 7. κύμων ἄνδιχα. Antip. Sidon. 73. χθονὸς ἄνδιχα τεμνομένης. Agath. 49.
ἀνδρείκελον - λα. Theaet. Schol. 4.
ἀνδρειών - ῶνα τις κοσμείτω. Leon. Tar. 27.
ἀνδροβόρος - ων ὁμότεχνε κυνῶν. Damoch. 1.
ἀνδρόγυνος - νον τὴν μαλακήν. Myrin. 2. - γυνα λουτρά. ἀδ. 252.
ἀνδροθέα. Simm. Secur. 1.
ἀνδρόθεν. ἀδ. 276.
ἀνδροκτόνος - να ὅπλα. Philip. 54.
ἀνδρομάχος - ης ἀλόχου. Pallad. 14.
ἀνδρόμεος - έη γαστήρ. Aenigm. 16. - έης φωνῆς. Jul. Aeg. 10. γενεῆς. ἀδ. 377. - έαν σάρκα. Apollonid. 18. - έων κρεάων. Alcae. Mess. 14.
ἀνδρόσινις. ἀδ. 273.
ἀνδροφόνος - ου πολέμου. ἀδ. 590. - ον φροντίδα. Paul. Sil. 40. - νω, Pallad. 139. - ους. ἀδ. 714.
ἀνδρόω. ἠνδρώσεν. ἀδ. 572.
ἀνέγγυος, ὥρη σ' ἐπέδησεν. Anacr. Ep. 82.
ἀνεγείρω - ηγέρθη. Lucill. 37. ἀναγείρειν δώματα. ἀδ. 460.
ἀνεγέρμων. Erycius. 7.
ἀνέγρομαι - γρεο. Rufin. 5.
ἀνέδην, βακχεύειν. Agath. 31.
ἀνέκδρομος, θώμιγξ. Archias. 23.
ἀνεκτῶς, δεσπόζεις. ἀδ. 5.
ἀνέλιγμα, χαίτης. Philet. 1. Dioscorid. 38.
ἀνελκύω - σθὲν τὸ τάλαντον. ἀδ. 85.
ἀνελπιστής - πῇ σκῦλα. ἀδ. Her. 8.
ἀνέμβατος. ἔπαλξις. Agath. 8. ἄδμητος καὶ ἀ. ἀδ. 452. βελέεσσιν ἐρώτων. Paul. Sil. 32. ὁ πρὶν Ῥοδίοισιν ἀνέμβατος ὄρνις. Apollo-

nid. 14. σκαφίεσσι ποταμός. Agath. 56.
ἄνεμος. εἰς ἀνέμους τίθεμαι ὅρκους. Qu. Maecius. 2.
ἀνεμόω. ἁλὸς ἠνεμωμένης. Hegesip. 6.
ἀνεμώλιος, εἶπεν. Macedon. 20. -ιον γένος ἀνθρώπων. Pallad. 65. ἦτρον. Id. 19.
ἀνεμώνη, νοτερή. Rufin. 15. ἀνέμοις ἄνθεα φυόμενα. Meleag. 1, 46.
ἀνενδεής, μενεῖς. ἀδ. 459.
ἀνέξοδος, λαβύρινθος. Rhian. 4.
ἀνεπιβούλευτος, φθόνῳ. Cratet. fr. 9.
ἀνέραστος, βίος. Alpheus. 1. -ου Διός. Pallad. 3. τοῦτ᾽ ὑνέχω. ἀνασχόμενος μοντῶν φέγγος. Leon. Tar. 49.
ἄορ ἀνασχομένη. Pallad. 99.
ἀνεψιαδοῦς -δοῖ. Problem. ar. 17.
ἀνηβάω -βῆσαι. Metrodor. 2. -ήσαντα οἶκον. Ep. Byz. 13.
ἀνήκεστος -τοισι κακοῖσι. Archil. fr. 1.
ἀνήλιος, πάγος. Philip. 68.
ἀνήνεμος -μῳ γαλήνῃ. Isidor. Aeg. 4.
ἀνηνεμίη. Addae. 6.
ἀνήριθμος -μων γεράνων. ἀδ. 671.
ἄνθεμα. Meleag. 114. Nossis 5. Diodor. 1. Antip.

βαθὺς πώγων ἤνθει. Christod. Ecphr. 90. -θῶν ἴουλον. III. 21, 18. τὴν ἀνθήσασαν ἀγλαΐῃ καὶ ἀοιδῇ. Agath. 87.
ἀνθοβολέω -ῇ χαίτην. Meleag. 105.
ἀνθόβολος -οὶ τρίχα. Marc. Arg. 23.
ἀνθοδίαιτος -τε μέλισσα. Meleag. 108.
ἀνθοκομέω. -εῖ βοτάνας. ἀδ. 650.
ἀνθοκόμος -ους λειμῶνας. Satyr. Thyill. 6.
ἀνθολόγος -οι κάλλευς χάριτες. Meleag. 5. -γοισι ποσσί. Strato. 88.
ἄνθος, κούριμον ἡλικίης. ἀδ. 651. -εα ἰητρῶν δρεψάμενος. ἀδ. 585. -εσιν ἁλός. Antip. Sid. 21.
ἀνθοσύνη, εὔσταχυς τεκέων. Agath. 5. ὑλαίην. Agath. 71.
ἀνθοφορέω -εῖ. Theaet. 2.
ἀνθοφόρος. Meleag. 2, 31.
ἀνθοφυής -εῖ πτέρυγι. Crinag. 27.
ἀνθρακίη. ἔρωτες ἐμὲ ἀσβέστῳ θῆκαν ἐπ' ἀνθρακίῃ. ἀδ. 3. βληθεὶς κηρὸς ἐπ' ἀνθρακίην. Meleag. 15. τέφρην θέσθε με κἀνθρακίην. Asclepiad. 13. τί μ' ἐγείρετε εἰς ἑτέρην Κύπριδος ἀνθρακίην. Posidip. 8.
ἄνθραξ -ακας ὑπ' ἔρωτος ἐπεσπάσατο. Posidip. 6.
ἀνθρώσκω. Glauc. 3.
ἀνιαρός -ὸν ἔπος. Antip. Sid. 104.
ἀνιάχω. ἄλλοι ἄλλην γαῖαν ἀνίαχον. Antip. Sid. 45.
ἀνιάω. καὶ νέκυν ἀνιήσει θάλασσα. Antip. Sid. 69.
ἀνιγρός -οῖς ἀντιπάλοις. Julian. Aeg. 65.
ἀνίημι. ταρσὸν ἀνεὶς πτερύγων. Meleag. 42. χῶρος θεσμοῖσιν ἀνειμένος. ἀδ. 28.
ἀνιηρός -ὸν βέλος. Asclep. 23. πᾶν γὰρ ἀναγκαῖον πρᾶγμ' ἀνιηρὸν ἔφυ. Even. 4.
ἀνίκητος. ἀδ. 628. -τοιο βραχίονος. Antiphil. 9. -τῳ ἅπτεται οὐδ' ἀΐδης. Parmen. 12.
ἄνικμος, κρήνη. Paul. Sil. 74. 110.
ἀνιμάσσω -σων ὕδωρ. Bian. 4.
ἀνιχνεύω -ων ὕβριν. Agath. 3.
ἀνιοχέω -εῦντο δρόμοι. ἀδ. 646.
ἀνίουλος, Ἀχιλλεύς. Christod. Ecphr. 291. -λον κύκλον ὑπήνης. Ib. 136.
ἀνίστημι -ίστω. Pallad. 139.
ἀννέφελος -ον ἦμαρ. Probl. ar. 29.
ἄνοδος -ου οὐρανίης. Pallad. 62.

ἀνοίγω - ει πόντον πορθμὸς πλαγκτός. Agath. 49. ζεφύροισι μεμυκότα κόλπον ἀνοίγει εἴαρος χάρις. Paul. Sil. 57. ἀνοιγομένοιο ῥόδοιο. Meleag. 110. -όμενα χείλεα. Aenigm. 19.
ἀνοίκτιστος -τὸν οὔνομα. Aristot. I. 182.
ἀνοιδαίνω - νοντο μυιῶνες. Christ. Ecphr. 236.
ἀνοικτίρμων. Antip. Sid. 102.
ἀνολολύζω. αἱ ὧραι ἀνωλόλυξαν. Simonid. 76.
ἄνοπλος. Leon. Tar. 50.
ἀνόστητος, χῶρος ἐνέρων. Antip. Sid. 110. -νοστοτάταν ἥβαν. ἀδ. 646.
[redacted]
ἀντέλλω - λουσιν ἄνθεα. Marc. Arg. 24. -λει ἄμπελος ἔνθα. Id. 28.
ἀντερανίζω - ζόμενος ὄμμασιν ἀλλοτρίοις. Leon. Al. 34.
ἀντέχω -ομεν καμάτους. Philip. 27.
ἀντία. ὁ ἀντία τοῦδε. Meleag. 31. τόσσον κότον ἀντία φαίνει. ἀδ. 275.
ἀντιάω. τέρματος ἠντίασα. ἀδ. 420. τρομεροῦ γήραος. Jul. Aeg. 6. χαρίτων. Id. 54. ἐλέου οὐδ' ὄναρ ἠντίασας. Callim. 15. σκήπτρων. Eratosth. 3. Φοίβῳ εἰς ἔριν. Alcae. Mess. 10. χερσόθεν ἠντίασε. Bianor.
[redacted]

ἀντίδικος. οἷα φάγοιεν ἐμῶν ἀντιδίκων τεκνία. Lucian. 7.

ἀντίδοτον, κακῶν φάρμακον. ἀδ. 80. τοῦ πυρός. Pallad. 11.

ἀντιθάπτω, δεξιὰ δ' ἀντετάφη γήραος Ἱππομέδων. ἀδ. 708.

ἀντίθεος - έου Πέλοπος. ἀδ. 138. - έῳ ψυχῆς. ἀδ. 491.

ἀντίθεσις - σιν σθεναρὴν ἐκ χερός. Strato 42.

ἀντιθέω - θέοντες. ἀδ. 377.

ἀντίθροος - ουν ὄπα. Satyr. Thy. 2.

ἀντικαθεύδω - δε. Macedon. 34.

ἀντικορύσσομαι - ενος ἀνέμοις. Leon. Alex. 28.

ἀντικρατέω. μῆτερ μητρυιῆς τρόπον ἀντικρατοῦσα. ἀδ. 98.

ἀντικτυπέω - οῦντος. ἀδ. 25.

ἀντικτύπω - έκτυπε Πέρσαις Μαραθών. Theaet. Schol. 4. ἀντικτυποῦντος τοῦ πρώτου τῷ δευτέρῳ. Aenigm. 25.

ἀντιλαμβάνω - λαβεῖν χάριτα. Longin. 1.

ἀντιλέγω. μὴ ἄλλως ἀντιλέγουσαν. Antip. Sid. 6.

ἀντιμαίνομαι. βρονταῖς ὃς Διὸς ἀντεμάνην. Tull. Gem. 4.

ἀντιμεθέλκω - κόμενος. Paul. Sil. 71. - μέναν ζάλῳ καὶ τέκνοις. Antiphil. 20. δεῖξεν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀντιμεθελκομέναν. Jul. Aeg. 29.

ἀντιμελίζω. Agath. 10.

ἀντιμερίζω - ζου χάριν. Antip. Sid. 24.

ἀντίος - τίον ἐσιδοῦσαι. Meleag. 23. τί μοι σάκος ἀντίον αἴρειν. ἀδ. 249. - τία τραύματα. Dioscorid. 33.

ἀντιοχεύω - όμενος. Pallad. 49.

ἀντίπαλος. ὄρνις αἴθρης οὐρανίων ἀντίπαλος νεφέων. Alphe. 12. τάφος. Bian. 18. - λον χρυσερῶν νιφάδων. Antip. Sid. 61. ὕδωρ ἰδίοις ῥεύμασιν. Antiphil. 32. τὴν γλώσσης Νέμεσιν. Id. 43. λογισμὸν γοητείας φαρμακὸν ἀντίπαλον. Pallad. 113. δαίμονα ὑπερφιάλοις. Theaet. Sch. 4. - λοι γλυκερῆς χάριτος. Bian. 15.

ἀντιπαρέρχομαι - ενος. Strato. 7.

ἀντιπαρέχω - ασχόμενοι τοὐλλιπὲς ἀλλήλοις. Leon. Alex. 34.

ἀντιπεραίνω - νόμενοι. Strato. 77.

ἀντιπέρας, Ἰλίου. Antiphil. 37.

ἀντιπέρην. Antip. Th. 18.

ἀντιπέρηθεν. Lectt. p. 173.

ἀντίπορος. ὑπ.. ἀντιπόροισιν ἀγοστοῖς. Paul. Sil. 7.

ἀντίπους - ποδες. Eratosth. Cyr. 2.

ἀντιπρόσωπος - πον λέχος. Sosipat. (Dioscorid.) 1. - πα φιλήματα. Strato. 90.

ἀντίσπαστος, - τον ὄνον. Pallad. 47.

ἀντισυναντάω - τῶν. Strato. 69.

ἀντιταλαντεύω, τὰς ἐλπίδας. Theaet. Sch. 4.

ἀντίτονος - νοιο ἐκ κέραος. Stat. Flacc. 8.

ἀντιτρέχω - ον ὕδωρ. Paul. Sil. 74. 16.

ἀντιτυγχάνω. Hermocr. 1. τοίης ἀντιτύχοι χάριτος. ἀδ. 475.

ἀντίτυπος - που κραδίης. Paul. Sil. 43. - πον τερέτισμα πάσχει. Agath. 68. φθογ-

ἄντομαι. μή ποτε κορώνη ἀντήσῃ. Muc. Scaev. II. 265. χαλεπῇ ἤντετο [illegible]ρίη. Callim. 3. ἀντόμενον. Samius. 1.

ἀντριάς - άδες νύμφαι. Theodor. 2.

ἄντρον, μέλαν γλυπτοῖς ἄντροις πεφυλαγμένον. Paul. Sil. 50.

ἄντυξ - τυγος οὐρανίης [illegible]τον ἀνάγκην. ἀδ. Byz. 35. ἄντυγος οὐρανίης ὑπε[illegible], Themist. II. 404. [illegible] μηρῶν. Christod. Ecphr. 80. ἀμφοτέρας ἄντυγας. Leonti. 6. εἰς οὐρανοῦ ἄντυγας ἦλθε. ἀδ. 694. Ἠριγενείης. ἀδ. Byz. 34.

ἀντῳδός - όν ἁρμονίαν. Ma-

-ῦσαν ἥμισυ κυπριδίου ἤνυον. Paul. Sil. 12. ἤνυσα τὸ στάδιον. Maced. 41. πολλὰ καμών. Rufin. 18. εἰκόνα ἄνυσε Πραξιτέλης. Meleag. 11. κεχαρισμένον ἄνυσεν ἔργον. Id. 85. οὐκέτι πράσσω ἤνυσεν. Loll. Bass. 11. σοφὸν ἤνυσε γῆρας Διογένης. ἀδ. 458. φροντίδα κωλύεις ἤνυσα. ἀδ. 651. τοῦτο. ἐκ Μοιρῶν ἠνύσατο. Leon. Tar. 95. ἠνύσσα μοι ἔργον ἔρωτος. Paul. Sil. 12.

ἄνω. κατὸν ἤνομεν ἤδη. Agath. 24.

ἀνώδυνος -οις φαρμάκοις, ἀνώδυνον σῶμα. Nicomed. 10.

ἀνώϊστος, καὶ ἄφαντος. Rhian. 1. -ον ἀγγελίης. Apollonid. 17. χρόνοιο. ἀδ. 614.

ἀνωμαλίη. Parmen. 4.

ἀνώμαλος, τύχη. Pallad. 121.

ἀνώνυμος. ἀδ. Her. 22. ὀρθὸν νῦν ἕστηκας ἀνώνυμον. Scythin. 2.

ἀνωφελής -ία φθόγγον. Arabi. 6.

ἄξεινος -οῦ αἰγιαλοῦ. Damaget. 4. -οι πλαταμῶνες. Zonas. 9.

ἀξίνη. ἀδ. 90.

ἀξιόπιστος -ότεροι ὀφθαλμοὶ γλώσσης. Qu. Maec. 3.

ἀξόνιος -ίοις εἰρύσας Ἑρμῆς δεσμοῖς. Stat. Flac. 10.

ἄξυλος -ον πυρκαϊὴν ἐκ σταχύων. Philip. 80.

ἀξύνετος -των ἀνθρώπων βουλαῖς. ἀδ. 700. -τα ξυνετοῖσι λέγων. Aenigm. 10. -ίστοις ἔριβος. Alcae. Mess. 21.

ἀοίδιμος. ἀδ. 522. -ον κλέος. ἀδ. 582.

ἀοιδοθέτης. Archimel. 2.

ἀοιδομάχος -οις λογολέσχαις. Lucill. 28.

ἀοιδοπόλος. Tull. Laur. 3. -ων ἔργον. Antip. Th. 9. Jul. Aeg. 63.

ἀοιδός -ὸν ὄρνιν. Paul. Sil. 72.

ἀοιδοτόκος -ου στόμα πηγῆς. Nestor. 1.

ἄοινος, καὶ ἀβρόμιος. Antip. Sid. 59.

ἀολλής -ία μῆτιν. Christ. Ecphr. 22.

ἀολλίζω -ων ὄλβον. Macedoni 31. εἰς ἓν ἀολλίσας. Stat. Athl. 25.

ἀόρατος -τον τραῦμα ἔρως. Qu. Maec. 9. -τοις ὄψιν. Aenigm. 9.

ἀόριστος, τελευτή. ἀδ. 440.

ἀορτέω -τηθείς. Archias. 22.

ἀπαγγελτήρ -τῆρα φίλον. Philip. 22.

[ἀ]λαΐζω -ἶσαι τὴν κούρην κομάων. Agath. 15.
ἀπάγχομαι -άξασθαι. ἀδ. 109.
ἀπαγχονίζω -ηγχόνισε. ἀδ. 109.
ἀπαίδευτος. Pallad. 75.
ἀπαίνυμαι -μένη κόλπων. Probl. ar. 8.
ἀπακριβόω -ώσατο χαλκῷ ὁ πλάστης Πορφύριον. Stat. Athl. 8 Παλλὰς ἀπηκριβώσατο Κύπριν. Alcae. Aetol. 2. θάλασσαν. Philip. (Lectt. p. 186) 85.
ἀπάλαιστρος. Strato 64. οὐκ οἴσω τὴν ἀπάλαιστρον ὕβριν. Meleag. 97.
ἁπαλός -ὸν κῦμα. ἀδ. 265. -λὸν γελάσασα. Leon. Tar. 50. -λῷ Βρομίῳ. ἀδ.
ἀπαμφιάζω, τἀνδρὸς τὴν ὀλίγην βῶλον ἀπημφίασεν. Dioscor. 21. γαῖαν ἀπαμφιάσω. Bian. 13.
ἀπαναίνομαι -νεται τὴν προτέρην φιλίην. Agath. 66. σὺ τὸν στέργοντ' ἀπαναίνεαι. Meleag. 21. οὐδὲ φθιμένης ἀπηνήνατο. Leon. Tar. 65.
ἀπάνευθε, ἀλλήλων. Agath. 89. πάτρης. ἀδ. 742.
ἅπαξ, βούλομ' ἅπαξ πρὸς κῦμα χανεῖν. Lucill. 93.
ἀπαριθμέω. Pallad. 91.
ἀπάρχω -ρξαι τῷ μύστῃ μῆλον. Theodor. 9. ὕμνων ἀπάρξει Σαπφώ. ἀδ. 521.
ἀπαστράπτω -τει Ἔρως παιδὸς κάλλος. Meleag. 19. αἴγλην. ἀδ. 597.

μέγα σ᾽ ἥπαφε τέχνη. Jul. Aeg. 14. ἥπαφε σε μύρων. Id. 22. μηδέ σε τέχνη ἀπάφῃ. Id. 26.

ἀπεικονίζω -ίσας αὐτόν. Meleag. 11. ψυχῇ κάλλος. Id. 26.

ἀπειλητὴρ -τῆρα μύωπα. Antiphil. 4.

ἀπειπεῖν. ἀπεῖπεν τὴν πλάνην. Philip. 8. ἔμπης οὐκ ἀπέειπε δάμασι μοίρης. Agath. 51. πίστιν ἀπειπαμένη. Macedon. 2. νέκταρ ἀπειπάμενος. Maced. 20. πάντα. Id. 23. Παφίης θεσμόν. Paul. Sil. 32. μύστην λύχνον ἀπειπαμένη. Pompej. 2. νεῖκος ἀπειπάμενοι. Stat. Athl. 7.

ἀπειρέσιος -ίη ἀγλαΐη. Cyrus. 6. -ιον νᾶμα. Damostr. αἶσχος. Themist. II. 404. μέγεθος. Ep. Byz. 15. ὄψον. ἀδ. 581. -ιοι ὄρνιθες. Simonid. fr. -ίους Νείλου προχοάς. ἀδ. 401.

ἀπειρία -ίησι νόοιο. ἀδ. 401.

ἀπείριτος -τον τύμβος. Paul. Sil. 30.

ἀπειρόγαμος -ῳ δάφνῃ. Christod. Ecphr. 367.

ἄπειρος -ους πρήξεις. Sophron. 3.

ἀπειροτόκος -κου παρθενίης. Antip. Sid. 12.

ἀπείρων -ονα καρπὸν Ἰάκχου. Agath. 24. σοφίην. ἀδ. 518.

ἀπέκγονος. Simonid. 91.

ἀπέκτητος -τον τριχὸς ἀγλαΐην. Paul. Sil. 17.

ἀπελαύνω. οὐκ αἴδην ἀπηλάσατο. Antip. Sid. 102.

ἀπελπίζω -ων ἄλλον. Lucill. 41.

ἀπεμέω. ἀμφὶ ταύτην θῖνά με ῥοιβδήσας Εὖρος ἀπημέσατο. Crinag. 39.

ἀπενθής -έα πυρσόν. ἀδ. 373. δάκρυα. Aenigm. 17.

ἀπέπαντος -τους βότρυας. Philip. 68.

ἀπέπειρος -ρον ὀπώρην. Leon. Tar. 44.

ἀπέραντος -τον ὁδόν. Athen. 2.

ἀπερείδω -δεται πείσμασιν ἀγκύρης. Archimel. 1.

ἀπερείσιος, -ιον ἄλγος. ἀδ. 680.

ἀπερέω. οὐδ᾽ ἀπεροῦμαι. Posidip. 2.

ἀπερύκω -κοις τὰ λυγρά. ἀδ. 466.

ἀπερύω. ὥς ἀπὸ ψυχὰν ἐρύσαντο ὠδῖνες. Perses 4.

ἀπέρχομαι, καὶ ἐν ζωοῖς καὶ ἀπελθών. ἀδ. 89.

ἀπευθής, Ὁμηρείης ὀπός. ἀδ.

ἔκλυσεν ἡλικίην. Anacr. 82.
ἀποκομπάζω. λύρης ἀπεκόμπασε χορδή. Paul. Sil. 48.
ἀποκόπτω -ψεις τοὺς στάχυας. Agath. 71.
ἀποκουφίζω. ἐκ βροχίδων ἀπεκούφισα. ἀδ. 419.
ἀποκράδιος -ιον σῦκον. Leon. Tar. 13.
ἀποκρανίζω -εκράνιξε βοὸς κέρας. Eryci. 3.
ἀποκρεμάω -ασε πλῆκτρον χορδήν. ἀδ. 175.
ἀποκρίνω -κριθεὶς θηρίων. Archil. 39.
ἀπόκρισις -ιος χῶρος. ἀδ. 345.
ἀποκρούω -σον. Pallad. 85.
ἀπόκρυφος. πάντα καθαρμὸν ἔκοψεν ἀπόκρυφον. ἀδ. 198.
ἀποκτέννω. Nicarch. 20.
ἀπολάμπω -πετο σέβας μορφῆς. Christodor. Ecphr. 324.
ἀπολείπω -πεται μάργαρα σῆς σῶν. ἀδ. 746. ἧς ἀπέλυσε μίτρην. ἀδ. 691. -ελύετο πυγμᾶς ἔντεα. Alcae. Mess. 9. πνεῦμα ὁμοῦ πενίῃ ἀπελύσατο. Crinag. 31.
ἀπομάσσω. πάντ᾽ ἀπομαξαμένην ἔργα τὰ Πηνελόπης. III. 337. ὅλαν ἀπεμάξατο μορφάν. Archel. II. 58. Ἄρητος Ἡσίοδον ἀπεμάξατο. Callim. 35.
ἀπομοίριος -ῖα ἁλίων. Alphe. 2.
ἀπόμνυμι -ωμοσάμην χρυσόν. Paul. Sil. 12.
ἀπομύσσω -σειν ῥῖνα. Ammian. 13. -σομένη. ἀδ. 599.
ἀπονέμω -ένειμαν σκῆπτρα. Meleag. 86.
ἀπονέω. ἢ ἀπονεύσω διστάζω. ἀδ. 43.
ἄπονος, χάρις σῆς χερός. Onest. 6.
ἀπόνως. Lucill. 97.
ἀπόπαξ. Asclepiad. 27.

[redacted]

ἀληθείης τοῖον ἀπεπλάσατο. Antip. Sid. 30. ὅμοιον ἀπεπλάσθεν. Posidip. 15 a. (II. 528.)

ἀποπνέω -έπνευν τοίην γῆρυν. Alcae. 17. ἣν ἀποπνεύσω. Dioscor. 8.

ἀποπνίγω -έπνιξε. Nicarch. 26. -πνίξας τὸν μῦν. Ammian. 16.

ἀποκρίω -έκρισε. Ammian. 19.

ἀποπροθέω -θέοντες ὀδῖται. ἀδ. 366.

ἀποπροφεύγω. Meleag. 10.

ἀποπτύω -έπτυσας ἐμὴν εἰκόνα. Paul. Sil. 27. εἰς κόλπον ἀπέπτυσεν. ἀδ. 267.

ἀπορέγχω. -χειν ἐυστομάχως. Parmen. 15. (Lectt. 177.)

ἀποῤῥίπτω. καὶ τάχα κἂν ἀπέρριψε τὸ βοίδιον. Polemo R. 3.

ἀπόρθητος -τοιο πόληος. ἀδ. 282. -τους πόλεις. ἀδ. 496.

ἀπόρνυμι -νυμένης νηός. Paul. Sil. 60.

ἀποῤῥήγνυμι -ῥήξας ψυχήν. Timon. I. 153. ἀποδεσμῶν. Philip. 70.

ἀπόῤῥηκτος -τοιο διωγμοῦ. Qu. Maëc. 6.

ἀποῤῥίνημα -τα γαζῆς Λυσιμάχου. Daphit. III. 330. (II. 39. ed. L.)

ἀποῤῥίπτω -ψας μῆνιν. ἀδ. Her. 9.

ἀπόῤῥωξ, ὀλίγη τις προτέρων μελίων. Leonti. 22. -γος ἐξ ἄκρης. Apollonid. 26.

ἀποσβέννυμι -φθόνον ἀπέσβεσεν ἀρχόμενον φῶς. ἀδ. 631. κῦμα ἀπὸ ψυχὴν ἔσβεσε. Antip. Sid. 102. εἰς ἡμᾶς ἰὸν ἀποσβέσαντι. Philip. 43.

ἀποσήπω -πόμενος πους. Lucill. 88.

ἀποσκαρίζω -εσκάρισε. Lucill. 41.

ἀποσκεδάζω -εσκέδασαν ἀντιπάλων ὕβριν. ἀδ. 627. ἀλλήλων νοῦσον. ἀδ. 411. Βάκχος ἀποσκεδάσειε μερίμνας Pallad. 24 -σκεδάσας ὕπνον. Macedon. 4.

ἀπόσκλημι -σκλήσῃ ἀστέρα μεμφόμενος. Inedit.

ἀποσκληρύνω -εσκληρυμμένον στέρφος. Leon. Tar. 11.

ἀποσκοπέω -έων. ἀδ. 545.

ἀποσκόπιος -πιοι ἀφάμαρτον. Ptolem. R. 1.

ἀποσμήχω -ξασα φῦκος. ἀδ. Her. 21.

ἀποσπάδιος -ιον σταφυλῆς. Philip. 20.

ἀποσπάραγμα. Theodorid. 8.

ἀποσπάς -δα σταφυλῆς πεντάῤῥαγον. Leon. Tar. 13.

ἀποσπένδω -ων δάκρυον. Ma-

cedon. 28. -σπείσθη μέ-νος λευκόν. Sosip. 2.
ἀποσσεύω -εύει γαστήρ. Agath. 53.
ἀποστάζω -ειν μελιηδέα φω-νήν. Cyrus. 2. -ων ἀφρός. Jul. Aeg. 32.
ἀποσταλάω -άει γεννύων ἀφρόν. Philip. 53. πιερικῆς ῥα-θάμιγγας ἀποσταλάουσα μελισσῆς. Christ. Ecphr. 110.
ἀποστέργω. εὔχε' ἀποστέρξαι τοὺς Δάφνιδός με πόθους. Theocr. 4.
ἀποστίλβω -βουσαν ἐθείραις. ἀδ. 62.
ἀποστηρίζω -ζεται βάκτρον εἰς γῆν. ἀδ. 272.
φοῦσαν ὀδιτᾶν χελιδόνα. Al-cae. Mess. 18.
ἀποσυλάω -συλήσωσιν [illegible]-μῶν. Pallad. 113. -ησυλα. Id. 50.
ἀποσφίγγω -γξας λιμώττων. Lucill. 114.
ἀποσφραίνω -ει αὐτὸν γλήχων. Lucill. 9.
ἀποτέμνω -ομαι μηρούς. Leon. Tar. 46.
ἀποτῆλε. Antip. Sid. 96. μα-κράν. ἀδ. 232.
ἀποτηλοῦ, ἴθι. Leon. Tar. 26.
ἀποτίω -έτισεν ἀνθ' [illegible] αἷμα. Leon. Tar. 52. τί-σιν οὐκ ἀποτίσει. ἀδ. 657.
ἀποτμήγω -ῆξαι. ἀδ. 32.
ἀποτολμάω -μήσας. Philo-

[redacted]

ἀποχαλκίζω. Χαλκίδος ἐκ γαίης ἀπεχάλκισε τὴν πόλιν. Pallad. 48.
ἀποχάζομαι -ζεο γραφίδων. Jul. Aeg. 32.
ἀποχή. Lucill. 105.
ἀποψάω -ψήσασα τὸ δάκρυ. Rufin. 33.
ἄποψις. ἐν ἀπόψει γινόμεθα. Philod. 30.
ἀποψύχω -χει Δᾶμις πνεῦμα τὸ λειφθὲν ἔτι. Meleag. 15.
ἀπράγμων -μονας ἄνδρας. Pallad. 56.
ἀπρεπίη -ης εἴδεος. ἀδ. 103.
ἀπρεπής -πὲς εἰπεῖν. Lucill. 6.
ἄπρηκτος et ἄπρακτος -κτοιο πόθου. Paul. Sil. 10. -του σκίπας εὐνῆς. Isidor. II. 474. πολέμοιο. Pantel. II. 414. -κτοι ὄρχεις. Strato 79. μελεδῶνες. Simonid. f. 13. -ὶν ἀπρήκτοισι καθήμεθα. Philodem. 5. -κτοις ἐλπίσι. Agath. 78. ἀδ. 34. -παλάμαις. Paul. Sil. 14. ἄπρακτ' ὀδυρόμενον. Bacchyl. fr. 3. ἄπρηκτα θεοῖσιν εὔχετο. Hegesipp. 6.
ἀπρήϋντος, θάλασσα. Antip. Th. 69.
ἄπριξ, χεῖρες δόρυ νήϊον ἀμφιδακοῦσαι. Paul. Sil. 60. δραξαμένη. Id. 4.
ἀπροϊδής, μόρος. Archias. 31. δαίμων. ἀδ. 732. νοῦσος. ἀδ. 677. αἰδὼς μυχός. Archi. 29. πλήξας. Agath. 59.
ἀπροφάσιστος. Paul. Sil. 5. -τα. Chaerem. 1.
ἀπρόφατος, νέμεσις. Herod. Inscr. 34.
ἄπτερος, ὄρνις. Probl. ar. 42. Aenigm. 17. νίκη. ἀδ. 279. πέταται. Aenigm. 11.
ἀπτόλεμος. Antip. Sid. 29.
ἅπτομαι -τεται ἀνικήτων οὐδ' αἴδης. Parmen. 12. -τομαι Κύπριδος ἔργων. Antip. Sid. 9. ἅπτεσθαι πυρός. Artem. 2. φροντίδος. Philod. 29. θύματος. Ibid. φίλτρων. Id. 31. πόθων. ἀδ. 18. νάματος. ἀδ. 240. πάσης ἅπτεο ναυτιλίης. Marc. Arg. 24. χρυσέης ἥψαο ναυτιλίης. Pers. 5. ναυμαχίης. Stat. Athl. 21. τῆς ἀρετῆς ἥψατο οὐδὲν ἄγος. ἀδ. 239. ἀειζώων ἁψάμενος χαρίτων. Alcae. 5. παιδείης ἁψαμένου. ἀδ. 593.
ἅπτω. ἧψε βρόχον. Plato. 18. λαμπάδα Περσεφόνη. Antip. Th. 60. σέλας ὑμέναιος. Id. 64. πυράν. ἀδ. 83. ἧψε δειρὰν βρόχῳ. Antip. Th. 84.
ἀπτώς, θάλαμος. Antiphil. 40. παλαίσας. Alcae. 9.

ἄπυγος, ἐλάφου παντὸς ἀπυγοτέρην. Antip. Th. 4.

ἄπυρος -ον καλὸν χρυσίον. Scoli. 19. ψῆγμ' ἄπυρον χρυσοῦ. Antiphil. 21. -ους ἀκόλους. Leon. Tar. 45.

ἄπυστος. πάμπαν ἀπύστω οἵην σφὶν μητέρα πότμος ἔμαρψε. Marc. Inscr. 17.

ἀπύω. ἱερὰν φάτιν ἄπυε ποίμναις. ἀδ. 230.

ἄπωθεν, ὁδοῦ. Dioscorid. 11. εἶργον ἄπωθε. Antip. Sid. 105.

ἀπωθέω -ωσάμενος νόσον. Leon. Alex. 35. -σάμενοι ἰόν. Agath. 48. φορτόν. Id. 55.

ἀπώμοτος. χρημάτων ἄελπτον οὐδὲν, οὐδ' ἀπώμοτον. Archil. fr. 16.

ἀπωσικύματος, κώπη. Philip. 5.

ἀραιός. χεῖρα εἰς ἀραιὰν παιδὸς πέσεν. Nicias 8.

ἀραξόχειρος -ρα τύμπανα. cius. 9. -αίου μίτου. Archias 11. -αίαις εἴκελον ἁρπεδόσιν. Id. 5. ἔργον ἀραχναίοις νήμασιν ἰσόμορον. Ant. Sid. 21.

ἀράχνη, νήθουσα. Nicarch. 16. λεπτὸν ὑφηναμένα. ἀδ. 419. στάμονα ἀράχνῃ ἴσον. Antip. Sid. 22. -νᾶν αἰθᾶν ἱστοί. Bacchyl. 9.

ἀράχνιον. Nicarch. 16.

ἀρβυλίς -ίδων δισσῶν. Leon. Tar. 37.

ἀργαλέος -έα βῶλος, Anyte 15.

ἀργεννός -ῆς χιόνος. Aenigm. 2. -νοῖο κρίνοιο. Il. 519. -νῶν φωσφόρος σελάων. Antip. Th. 41. -ναῖς ὀθόνῃσι. Paul. Sil. 34.

ἀργέτις -τι κόρη. Paul. Sil. 20.

ἀργία -αν ἐξελέγχων. ἀδ. 229 b. (III. 333.)

ἀργινόεις -όεντος γάλακτος. Antip. Sid. 72.

[redacted]

-έην ὕλήν. Pallad. 27. -έοις νάμασι. Damoch. 3.
ἀργυρόπεζος, παρθένος. Rufin. 6.
ἀργυροποιός. Probl. ar. 5.
ἀργυροφεγγής. Lucill. 26.
ἀργύφεος -έης ἐπιγουνίδος. Paul. Sil. 7. -έοις νάμασι. Damoch. 3.
ἄρδω -δομαι μύθοις. Jul. Aeg. 37.
ἀρειμανής -νέων γένος Οὔννων. ἀδ. 590.
ἀρειότερος -οισι. Ep. Byz. 15.
ἀρείτολμος -μου. Zosim. 4.
ἀρέσκω. τοῖς γὰρ ἀρεσκόμεθα. Leon. Tar. 47.
ἀρετή, ποδῶν. Anacr. 70.
ἀρηγοσύνη. ἀδ. 428. ἀδ. 375 b. (Lectt: 288.)
ἀρηΐφατος -των νεκύων. Crinag. 25
ἄρη, βαψαμένη ἐντὸς ἄρη λαγόνων. Antip. Th. 28.
ἀρητήρ. Paul. Sil. 30.
ἄρθμιος. κατ' ἀρθμίας ἴχνος τιθάνας. Simm. Ov.
ἀρθροπέδη. Phani. 4.
ἀρίδαλος. Simonid. 65. -δηλος. ἀδ. 567.
ἀριδείκετος -τα ἔργα. Cyrus 2.
ἀρίζηλος. Callim. 16. σωφροσύνη. Antip. Sid. 16. -ζήλου φωτός. ἀδ. 133. -ζήλω Διοκλεῖ. Meleag. I, 2. -ον θῆκεν. Agath. 52.
ἀριθμέω -ήσεις γαῖαν. Pallad. 91.
ἀριθμητός -τὴν ἀρτιάσαι ψακάδα. ἀδ. 34.
ἀριθμός. νύμφης οὐ λόγος, οὔτ' ἀριθμός. Callim. 9. ζῶμεν ἀριθμῷ παῦρα ἔτεα. Simonid. fr. 4.
ἀριπρεπής -πέες παῖδες. Christod. 3. -πέας. Comet. 4.
ἀρίς -ίδες. Leon. Tar. 4. -ίδας ἀμφιδέτους. Philip. 15.
ἀρίσταθλος -λοιο Ἡρακλῆος. Archias 27.
ἀριστείη -ης σύμβολα. Asin. II. 292.
ἀριστεύς. Leon. Al. 34.
ἀριστεύω -σαντα. ἀδ. 738.
ἀριστογένεθλος, χῶρος. ἀδ. 361.
ἀριστόνοος -όους. ἀδ. 565.
ἀριστώδιν -ος ἱστορίης. Christod. Ecphr. 391. -ινες Ἀθῆναι. Theaet. Sch. 4.
ἀριφανής -έων ὑπάτων. Christod. 2.
ἀριφραδής. Arcesil. 2.
ἀρκετόν, οἴνῳ αἴθεσθαι κραδίην. Oenom. II. 402.
ἀρκέω -κεῖ δρέπανον ἀποτμῆξαι δίκτυον. ἀδ. 32. ἠλακάτην ἀρκεῦν κτῆμα πένητι βίῳ.

Antip. Th. 46. ἀρκούσῃ καλύβῃ. ἀδ. 676. ἀντὶ εὐκλείης ἤρκεσε βασκανίη. ἀδ. Byz. 26. ἐσθλῶν περὶ Θήβας μύθων καὶ στυγερῶν ἤρκεσεν ἱστορίη. Philip. 31. ἤρκεσαν πατρίδι δουλοσύναν. Simonid. 42. ἀρκοῦμαι δώροις. Leon. Al. 21. μάρτυρι Μαιονίδῃ. Pompej. 1. τούτοισιν. ἀδ. 407. ἀρκεῖται ἀνδρὸς ὁμοφροσύνῃ. Antip. Sid. 24.

ἄρκιος, ἀσταφίς. Macedon. 19.

ἀρκτῷος -οις ἄσθμασι. Agath. 51.

ἄρκυς -σι κρυφίοις Ἀφροδίτης Scolion. 23.

ἁρμαλιά. Leon. Tar. 30.

μίαν ἡρμόσαο. Meleag. 128. μέλη ἐς παίδων ἵμερον ἡρμόσατο. Simonid. 55. πρὸς ἑνὸς φύσιν ἡρμόσθησαν. Leon. Al. 34.

ἁρμολογέω. ἡρμολόγησε τάφον. Philip. 78.

ἁρμονία, εὔπους. Paul. Sil. 48. γράμματος. Id. 52. ἀγλώσσου στόματος. Crinag. 35. τοίχων. Antiphil. 27. κώλων ἔκλυτος Philip. 67. ἤθεος. Paul. Sil. 17. -ίῃ πλὰξ ἐπικεκλιμένη. Leon Tar. 68.

ἁρμονικός -οῖσι γνώμοσι. Ep. Byz. 34.

ἀρνεοθοίνης, Πάν. Apollonid. 10.

ἀροτρευτήρ, ἀρούρης. Philip. 27. πόντου. Antiphil. 41.
ἀροτρευτής, βίοτος. Antip. Th. 47.
ἀροτροδίαυλος. Ined.
ἀροτροπόνος -ους ζεύγλας. Philip. 59.
ἀροτροφορέω -εῖν. Leon. Alex. 36.
ἀρουραῖος -αίαν μούσην. Meleag. 112. αὔλακα. Philip. 59. -αίης εὐπορίης. ἀδ. 416.
ἀρούριον. Agath. 71.
ἀρουροπόνος. Philip. 14. 19. Macedon. 28 b. (III. 332.)
ἀρόω -όσει. Tull. Gem. 6. ἀδ. 407.
ἁρπάγδην, ἦκ᾽ ἐπὶ χέρσον. Bianor. 2.
ἁρπάγιμος -μης ψυχῆς. Pallad. 87. -μοις λέχεσιν. Philip. 79.
ἁρπάζω -άσαι φίλημ᾽ ἀκροθιγές. Meleag. 143. οὔνομα λήθη ἁρπάσεται. Philip. 24.
ἁρπάκτειρα. Antip. Sid. 105.
ἁρπακτήρ, ἀΐδης. Callim. 47.
ἅρπαξ -γι χείλει. Bian. 4. -γος ἰκτίνου. Automed. 8. -γα ζωῆς. Leon. Al. 16. -γες ψυχέων ἀλλοτρίων. Strato 23. -γας κορείης. Christ. Ecphr. 365.
ἁρπαστός -τὸν κώμοις Meleag. 45.
ἁρπεδόνη -ης πορφυρέης. Posidip. 7. -η πορφυρέη Κύπριδος. ἀδ. 16. -ην καὶ στύλικας. Apollonid. 15. -νας στρεπτῆς κλωστῆρα. Antip. Sid. 26.
ἁρπεδών -δόσιν ἀραχναίης εἴκελον. Archias 5.
ἅρπημι -πημένης ἴχνια Περσεφόνης. Maced. 19.
ἀῤῥαγής -έας κόρυθας. Antip. Sid. 29. παρατάξεις. ἀδ. 596.
ἀῤῥενοκοίτης -τας ἄῤῥενας. ἀδ. 361.
ἄῤῥηκτος -τον κρηπῖδα. ἀδ. 401. -τοι μοιρέων ὅρκοι. Loll. Bass. 4.
ἄῤῥην -ενα φθόγγον. ἀδ. 455.
ἀῤῥητολεκτόπνευστος. Paul. Sil. 74. 175.
ἄῤῥητος, φύσις. Antiphil. 32. -ῥήτων ἐπέων. Lucian. 35. πύλας ἐξευρεῖν. Bacchyl. 17.
ἀῤῥίγητος, θήρ. Antip. Sid. 27.
ἀῤῥυτίδωτος -τον μῆλον. Philip. 11.
ἀρσενικός -ὸν παιδίον. Pallad. 37.
ἀρσενόπαις -παιδα γονήν. ἀδ.

707. Κύπριν. Sosip. (Dioscor.) 1.

ἄρσην -εν πῦρ. Antip. Th. 43. -ος Ὁμήρου. Id. 45. -σενι θωμῷ. Antip. Sid. 8. ῥώμη. Leonti. 8. γῆρυν ἄρσενα. Simmi. 4. ἵμερον. Meleag. 3. θεσμὸν ποιμαίνειν. ἀδ. 9. μῆνιν. Paul. Sil. 35. ἰούλους γενύων ἄρσενας ἀγγελίας. Antip. Th. 21.

ἀρσίπους -πόδεσσι λαγωοῖς. ἀδ. 647.

ἀρτάω -τήσειν λώπιον ἐν προπυλαίοις. Diodor. 1. ἠρτήσθω βρόχος. Crates 1.

ἀρτεμής -μὲς σκέλος. Phi-

ἀρτίζω. τὸν βασιλῆα [illegible] ἄρτισον. Antip. Th. 18.

ἀρτιθαλής -εῖς [illegible]. Meleag. 65.

ἀρτικόμης. Meleag. 2[illegible].

ἀρτιλόχευτος. ἀδ. 310.

ἄρτιος, μύθοισι καὶ ἤθεσι. Crinag. 45. -τιον νόον. Lucill. 49. -τια [illegible]. Theodorid. 10.

ἀρτιπαγής, ἀλίπυρος. Philod. 30. -γῆ νῆα. ἀδ. 434. -γεῖς στάλικες. Theocr. 3.

ἀρτίπος, κούρη. Agath. 21. ἔμπης ἀρτίπος ἰοῦσα. Id. 55. Loll. Bass. 2.

ἀρτίσκαπτος, κόνις. Heraclid. 1.

[redacted]

ἀρτύω. -τύσεις οἵαν λοπάδα. Meleag. 5.

ἀρυστρίς, ζωμοῦ. Aristo. 1.

ἀρυτήσιμος -μον νᾶμα. Philip. 24.

ἀρύω -ύσαι πόμα. Anyte 6.

ἀρχεγόνος -ων μερόπων. Paul. Sil. 76.

ἀρχέτυπον ἀδ. 397. γέγραμμαι κείνου ἀπ' ἀρχετύπου. Antip. Sid. 53*a*. (II. 528.)

ἀρχέγονος -όνοιο βροτοῦ. ἀδ. 720.

ἀρχή, ζωστῆρος. Agath. 6.

ἀρχηγός -γὲ νεῶν. Antiphil. 24.

ἀρχιθάλασσος -σε πόσειδον. Philip. 23.

ἄρω. ἄραρε πόδα. Leon. Tar. 37.

ἀρωγοναύτης -τας δαίμονας. Philip. 12.

ἄρωστος. Lucill. 25.

ἀσάλευτος. Δῆλον ἀσάλευτον Αἰγαίῳ Κρονίδης ὡρμίσατ' ἀμπελάγει. Alphe. 10. χείλεσιν ἀσάλευτα μεμυκόσιν. Strato 25.

ἄσαρκος -κα νῶτ' ἐδουνακεύσατο. Apollonid. 25.

ἀσαφής -φεῖ πελάγει κρινόμενος. ἀδ. 31.

ἄσβεστος -τον κλέος. Simonid. 33. -τον πῦρ γυνή Pallad. 10.

ἄσημος -μον κοῦφον ἔχων. Pallad. 27.

ἆσθμα, πυρός. Antip. Sid. 63. θυόεν ἆσθμα πνέουσι κόμαι. Id. 83. θεοπρόπον. Christod. Ecphr. 245. ὀπωρινοῦ κυνός. Ined. ἄκροις ἐπὶ χείλεσιν ἆσθμα ἐμφύει. ἀδ. 313. ἄστατος ἄσθματος ὁρμή. Rufin. 20. -τος ἀερίου. Agath. 75. ἄσθματι φυσιόωσα. ἀδ. 283. -ασιν ἀρκτῴοις. Agath. 51. νοτεροῖς ἄσθμασι ποταμοῦ. Apollonid. 15. (ubi nunc νάμασι.) δυσκελάδοις πνευστιόων. Agath. 69.

ἀσθμαίνω -νοντα πόνοις γυῖα. Anyte. 6. -οντα καὶ κεκμηῶτα. ἀδ. 21.

ἀσίδηρος, αὖλαξ. Philip. 27.

ἄσιλα. Simonid. Lectt. p. 25.

ἀσινής -ῆ τείνοις βίον. Dioscorid. 35.

ἀσκάντης -την νεκυοστόλον. Antiphil. 35.

ἀσκεπής -πὲς κάρηνον. Paul. Sil. 34. ἔργον. Ep. Byz. 15.

ἀσκέω -κήσαντες ἐπέων κόσμον. Antip. Th. 45.

ἀσκηθής -θεῖς ἐσάωσε. Antip. Sid. 106.

ἀσκητής, σοφίης. ἀδ. 722.

ἀστηπτός, κορυμβοῖς. Antip. Sid. 27. - τὸν χρυσῷ κέρας. Adrian. 1. - τοῦ στάμονος. Antip. Sid. 26.

ἄσκιος. ᾠδ. 452.

ἀσκίπων. Theodor. 10. Antiphil. 33.

ἄσκοπος - πον ἄνδρα. Antip. Th. 62. - ον ἀγγελίαρχον. Agath. 38.

ἄσμηκτος - τον ἰὸν ἔχουσα ἀσπις. Diog. Laërt Epigr.

ἀσπάζω - ετο σιγήν. Agath. 45.

ἀσπάραγος - γον μήλινον κρύμβης. Automed. 7. Ammian. 20.

ἀσπασίως. ᾠδ. 492.

ἄσπετος - τον σέλας. Apollonid. 20. χρόνον. ᾠδ. 590.

ἀστατέω - έουσα βάσει. Rufin. 20.

ἄστατος - τον φθογγόν. Ara bi. 6. ὕδωρ. ᾠδ. Her. 3[illegible] Philip. 74. τροχὸν ἀστιβ[illegible] Mesomed. 1. ἄστατ[illegible] ἄσθματος ὁρμή. Rufin. 2[illegible] - τε δαῖμον. Pallad. 75.

ἀσταφίς, ῥάξ. Zonas 6. μη[illegible] ὄμφαξ, μητ' ἀσταφί[illegible] Onest. 1.

ἀστεμφής, ἀδόνητος ἔρω[illegible] Paul. Sil. 20. - φεῖ σ[illegible] γυκτί. Doris. II. 59. - φ[illegible] ποδάγρην. Leon. Tar. 1[illegible]

ἀστέριος - ίην περιωπήν. ᾠ[illegible] 525.

ἀστερόεις - όεντα οἶκον θεῶ[illegible] ᾠδ. 545.

Hymn. 19. τροχόν. Mesomed. 2.
ἄστιβον, ἐρημαίην ἠϊόνα. Antip. Sid. 78.
ἀστλέγγιστος, ὄλπη. Leon. Tar. 11.
ἀστονάχητος. ἀδ. 696.
ἄστοργος -γου θανάτου. Leon. Al. 41.
ἀστός. Crinag. 10. ἀνήρ. Leonti. 16. καὶ ξεῖνος. ἀδ. 357. -ῶν καὶ ξείνων. Anacr. 78. -οῖς καὶ ξείνοις. Plato. 28. Theocr. 21.
ἄστοχος -ον χεῖρα ἄγρης. Tibor. Jll. 2.
ἀστραγάλη. Leon. Tar. 33.
ἀστράπτω -τει ἁ λίθος τελετήν. ἀδ. 320. -τεις ὄμμασιν ἀμφοτέροις. Strato 38. -των Κελτοῖς πουλὺν Ἐνυάλιον. Crinag. 28. -τουσα ἀπ᾽ ὄμματος. Asclepiad. 12. -ται γλῆναι ὑπ᾽ ὀφρύσιν. Sosip. (Dioscor.) 3. ἤστραψε κάλλος. Meleag. 38.
ἀστρεπτεί. Inedit.
ἄστρεπτος -τῳ καλεῖ. Paul. Sil. 41. -τοις δόγμασι πειθόμενος. Antag. 7.
ἀστρόθετος -τους κανόνας. Pallad. 62.
ἀστρολόγος -ον Θαλῆν, ἀδ. 504.
ἄστρον, Ἑλλάδος Κόρινθος. Polystr. 2. Ἰηονίης. ἀδ. 487. ἄχραντον σοφῆς παιδεύσεως. Pallad. 115.
ἀστρῷος -ον οἶκον. Pallad. 115. -ῴην ἀνάγκην. Musar. Imag. II. 520.
ἄστυλος, οἶκος. Leon. Tar. 64.
ἀστύοχος -οιο μερίμνης. Agath. 43. -χου τείχεος. Paul. Sil. 66.
ἀστυφέλικτος -τον χάριν ὕπνου. Paul. Sil. 66. -τον, ἀκλινές. Antip. Sid. 51. -τα ἔναρα σιδήρῳ. Meleag. 115.
ἀστύφελος, καὶ ὁμαλή. Antiphil. 28.
ἀσυγκέραστος. Pallad. 72.
ἀσύγκριτος. ἀδ. 4.
ἀσφαλέως, χοῦς ἔνεισι δύο. Posidip. 12. Nicarch. 14. ἥδρασαν. ἀδ. Byz. 9.
ἀσφαλής -ὲς ἴχνος. ἀδ. 676. -ὲς ἀνθρώποις οὐδὲν ἔνειμε θεός. ἀδ. 692.
ἄσφυκτος. Lucill. 115.
ἄσχετος, ὁρμαίνει ἐλέφας. Philip. 29. -τα λυσσώων. Paul. Sil. 11.
ἀσχολίη. τίς ἐν μούσαις οὔνατος ἀσχολίη. Antip. Th. 14. θυμὸν τρέψαι πηκτίδος

ἀσχολίη. Agath. 145. -ίας πολλάς. Julian. Poly. 3.
ἀσώματος -τον νέκυν. Carphyll. 1. -τον εἴδεϊ μορφῆς. Agath. 38. ψυχὴ σῶμα ἢ ἀσώματον. Id. 70.
ἄτακτος -τα κεκραμέναν φύσιν. Mesomed. 3. ἐν τοῖς ἀτάκτοις τῶν φλεβῶν εὐταξίαις. ἀδ. 319.
ἀ ἰλλω -όμενος. Anyte 12.
ἀ λός -λᾶν χειρῶν. Erinna 1.
ἀταλόψυχος -οις θηλυτέραις. Agath. 23.
ἀταρβής. ἀδ. 267. -βῆ θυμόν. ἀδ. 311. δοῦρας ἀταρβές. Antiphil. 9. -βέες ναῦται. Paul. Sil. 57.
ἀτ βητος -του Βρομίου. Maced. 21. -τοιο Αἴαντος. ἀδ. 4 -τοις χερσί. Plato 26.
ἀταρ -πόν. τρηχεῖαν. ἀδ. 7 πούς οὐρανίας. ἀδ. 664.
ἀτειρής, οἶνφ. Strato 1[illegible] χαλκόν. Julian. [illegible]
ἄτεχνος -νον. ἀδ. 714. [illegible]
ἀτέλεστα, λαλήσομεν. [illegible]to 16.
ἀτελής, οὐκ ἀτελεῖς [illegible] Posid. 6.
ἀτέμβω -βόμενος τῆς πρὶν ἐνεργείης. Comet. 2. μισθοῦ. Macedon. 31. -νου ἀνέμων οὐδέν. Paul. Sil. 67.
ἀτενίζω. τὰς ἀτενίζουσας οὐκ ἐμόγησε κόρας. Posid. 15 a. (II. 528.) -ζόμενος. Simonid. 90.
ἀτευχής. Leon. Tar. 50.
ἀτεύχητος -τοις χερσίν. Philip. 62.
ἀτηρός -ῆς ναυτιλίης. Antip. Th. 47. Ἀφρογενοῦς. Statyll. Fl. 8.
ἀτίζω -ειν σφετέρην ἀρετὴν καὶ θυμόν. Rhian. 1.
ἀτιμαγέλης. Erycius 3.
ἀτιτάλλω. ἤ μ' ἀτίταλε (ubi

ἄνω βαίνων. ἀδ. 472. λιβανοῖο. Philip. 47.
ἀτονέω -ήσας ὁδοιπορίης. ἀδ. 752.
ἀτραπιτός -δυσβατός. Archim. 1. Rhian. 1. Antip. Sid. 81. -τοῖς ἀρεσκόμενος. ἀδ. 236. -τοὺς οὐρανίας. Antip. Sid. 99.
ἀτραπός -ἑτοιμοτάτη εἰς πενίην. ἀδ. 460. -ὸν παντοίην. ἀδ. 584.
ἀτράχηλος. Statyll. Fl. 5.
ἀτρεκής. ῥυθμῶν τἀτρεκές. ἀδ. 175.
ἀτρεκέως, ᾔδει τὰ φίλτρα. Crates T. II. 3. ὅσσα ἀτρεκέως οὐκ ἔσσεται. Pallad. 140.
ἀτρέμα, παραμείβετε. Leon. Tar. 97.
ἀτρεμίη -ίῃ λιμένων ἤπιος γῆ. Crinag. 23.
ἄτρεστος -τοις ἀνδράσι. Antip. Sid. 92.
ἄτριπτος, πέτρος. Theodorid. 18. -τον καὶ ἀνέμβατον ἀτραπόν. Antip. Th. 24.
ἀτρόμητος. Antip. Sid. 40.
ἄτρομος, ὕπνος. Maced. 22. φωνά. Ib. 25. -ον εὔπλοΐην. Leon. Tar. 48. ἡγεμονῆα. Ep. Byz. 31. ἄτρομε Ῥώμη. Agath. 62. ἄτρομα λύε πείσματα. Leon. Al. 40.
ἄτροπος -πον καὶ σταθερόν. Paul. Sil. 71. -πε ᾠδή. ἀδ. 659.
ἀτρύγετος, νύξ. Damag. 11. -τῳ ὕδατι. Eryci. 15.
ἀτρυγής -γὲς μέλι. Antiphil. 30.
ἄτρωτος -πόθοις. Meleag. 37. ἂν τρώσῃ τις ἄτρωτος. Aenigm. 10. -τον ὅπλον. ἀδ. 25. οὐδ᾽ ἄτρωτα παρῆλθον. Strato 7.
ἀττάραγος. οὐδ᾽ ὅσσον ἀττάραγόν σε δεδοίκαμεν. Callim. 14.
ἀττέλαβος. εἰ ἐπ᾽ ἀττελάβους ἄγεται στρατός. Lucill. 69.
ἀτύμβευτος -του θανάτοιο λείψανον. Crinag. 35.
ἀτυχής -χῆ τύχην. Pallad. 74. -χεῖς πτώσεις. Ibid. σῆτες. Antiphan. 5.
αὐαίνω. ὁ φθόνος αὐαίνοιτο. Samm. 2. λήϊα αὐανθέντα. II. 510.
αὐαλέος -έαν κόμαν. Simonid. 7. Antiphil. 37. -έοις ὄμμασι τηκομένη: Agath. 19.
αὐγάζω -ων δαλόν. Leon. Tar. 64.
αὐγή -αὶ Διὸς ἐφορῶσιν. ἀδ. 309.

αὐδήεις -ήεσσα παρθένος. ἀδ. 179.

αὐθάδης, τρόπος. Scolion. 3.

αὐθημερόν. Philip. 47.

αὐλαγρός -ρὸν ἀνθερίκαν (ubi nunc αὐγλὴν) Rhian. 5.

αὐλογενής, Πέρσης. Dioscor. 36.

αὐλακοεργάτης. Philip. 49.

αὖλαξ -λακος πορφυρέης. Marian. 3. -ακας γραφίδων. Julian. Aeg. 11.

αὔλειος -οις ἐγκροτέουσα θύραις. Leon. Tar. 1. στέμματα αὐλείας ἀμφιπλέκοντι θύρας. Paul. Sil. 29.

αὐλητήρ -ῆρι ἀνδρί. ἀδ. 395.

αὐλίζομαι. κείνου αὐλίσθην ἐνὶ δώμασι. Apollonid. 14.

αὐξάνω. ὃν ηὔξησαν Μοῦσαι. ἀδ. 556.

αὔξησις -ιν γυίων. Aenigm. 14.

αὐξοσέληνος. τὸ αὐξοσέληνον ἐκεῖνο ἐξέλιπε. Macedon. 5.

αὔρη, τῶν ἀλσείων ἐμὰς φρένας δονείτω. Dionys. 1.

αὔριος -ιον δαίμονα. Callim. 54.

αὐσταλέος -έης κεφαλῆς. ἀδ. Byz. 26. -έην χαίτην. Julian. Aeg. 27.

αὔτανδρος. Apollonid. 16.

αὐτάρκης, ἔχειν ἅλις. Leon. Al. 30. -κους σωφροσύνας. Antip. Sid. 80. βίου ἔραμαι. Alpheus 4. -κεα δόξαν βιοτᾶς. Antiphil. 15.

αὐτερέτης. Addae. 5.

αὐτοθελεί. Meleag. 122.

αὐτοθελής. Leonid. Tar. 46. Rufin. 34. ἥδιστος πότος. Oneat. 5.

αὐτόθεν. Nicaenet. 2.

αὐτοκασίγνητος. ἀδ. 136.

αὐτοκέλευθος. ἀδ. Her. 21.

αὐτοκέλευστος, ταῦρος. Rufin. 34. -ον λίνον. Christod. Ecphr. 205.

αὐτοκτόνος -να δῶρα. ἀδ. 389.

αὐτοκυβερνητί. Philip. 73.

αὐτομαθής -θοῦς ῥοίζος. ἀδ. 232. τὸν ὀρχησμῶν αὐτομαθῆ. Alcae. Mess. 8.

αὐτόματος -κόνος. Paul. Sil. 70. -τῃ σαλευομένῃ. Rufin 2. προσπεσὸν ταὐτόματον. Pallad. 118. τίκτει παῖδ' ἀπὸ ταὐτομάτου. Nicarch. 6. -τοι στείχουσι ἐὰν πρὸς μητέρα καρποί. ἀδ. 271. -τοις ποσσί. Meleag. 20.

αὐτομόλος -ον ταῦρον. Rufin. 34.

αὐτόνομος, Ἑλλὰς ἐν ἐλευθερίῃ. ἀδ. 184. -ους ἀγέλας θηρῶν. Antip. Sid. 67.

αὐτόξυλος, Πάν. Apollonid. 10.

αὐτοπαγής -εῖς θάλαμοι. Antiphil 29.

αὐτοπόνητος -τον ῥεῦμα μελισσῶν. Antiphil. 29.

αὐτόπτης, μυστιπόλος τριάδος. ἀδ. Byz. 33.

αὐτόῤῥυτος -τον ὕδωρ. Marian. 3.

αὐτόστολος, ἦλθεν εἰς αἰθέρ. Julian. Aeg. 46.

αὐτούργητος -τον βάθρον. Qu. Maec. 7.

αὐτουργός -γὸν μέλος. Apollonid. 25.

αὐτόφλοιος. Philip. 7. -ον ξόανον. Theocr. 4.

αὐτοφόνος -νῳ παλάμῃ. Leonti. 20. -νον τύμβον ἐπεσπάσατο. Antiphil. 22.

αὐτοφυής -ὴς μίμημα λύρης. Meleag. 112. φάρμακον. Jon. Chi. 1. -φυεῖ σκόλοπι. Qu. Maec. 5.

αὐτόφυτος -τοιο νάπης. Marian. 3.

αὐτοχερί, κάτθανε. Callim. 59.

αὐτόχθων -ονα δῆμον. ἀδ. 210.

αὐτοχόλωτος -τον γένος. Pallad. 65.

αὐχένιος -ίους χαίτας. Archias 12. ἶνας. ἀδ. 292.

αὐχέω -ήσασα. ἀδ. 82. πόθεν πάλι τοίους ἀστέρας αὐχήσεις. Thall. Mil. 5.

αὐχήεις -εντα βοῶν. Sami. 1.

αὐχήν -ένα σοι κλίνω. Paul. Sil. 32.

αὐχμηρός -ρὰ βάτος. ἀδ. 705.

-οῖο θέρευς. ἀδ. 176. -ὰν δίψαν. Meleager. 10. φολέγανδρον. Antip. Th. 37. -ρὰ νῶτα λιβύης. ἀδ. 398. -ρῶν ἠιόνων. ἀδ. 128. -ροὺς καὶ ἀλαμπέας ἄιδος εὐνάς. ἀδ. 677.

αὐχμός -ὸν ἀνίης. Christ. Ecphr. 188.

ἀφάλλομαι -ήλατο. ἀδ. 462.

ἀφανίζω -ει. ἀδ. 440. γῆν. Aenigm. 11. ἠφάνικας τρίχας. Rufin. 38. τὴν ἀκμὴν ὡς ῥόδον. Philip. 3. τὸν πηλὸν τοῦ Διός. Strato 62. οἷον μοι παιδίον ἠφάνικεν. Strato 54. κῦμα τὸν τύπον ἠφάνισε. ἀδ. 469.

ἄφαρ, λυθεῖσα. ἀδ. 718.

ἀφαρπάζω -ζων εἶδος. Meleag. 19.

ἄφατος -τοι κεράεσσι κεφαλαί. Pers. 1.

Agath. 51. -γέος ἠελίοιο. Antiphil. 17.

ἀφειδής, ἔρως. Paul. Sil. 7. τὸν ἐξ ἀγέλης ἀφειδῆ ταῦρον. Aristocl. II. 108. -δέα δῶρα Λυκίου. Macedon. 19.

ἀφέλεια -αν. Damoch. 4.

ἄφενος, μύρμηκος. Crates 6. -οιο ὄνειρα. Crinag. 33.

ἀφετήριος -ιον ἕρμα. Philox. II. 58.

ἄφετος -τοι θυιάδες. Dioscorid. 38.

ἄφθαρτος -τοις σελίσιν. ἀδ. 469.

ἄφθεγκτος -τῳ στόματι λαλῶ. ἀδ. 387. -κτα ὄργια μούσης. Christod. Ecphr. 303. -ων ἀστραγάλων. Antip. Sid. 93.

ἄφθιτος, χέλυς. ἀδ. 280. -τον χρυσόν. ἀδ. 522. -κλέος. ἀδ. 534. 716. -τι

ἀφίημι. ἀφεὶς ἀκινανυχία πλοῦτον. Zenod. II. 78. -έντες νόστον. Chaerem. 1. τὴν πρὶν ἀφῆκε χάριν. Agath. 13. εἰς ἔργον πᾶσαν ἀφῆκε τέχνην. Theocr. 7. ἦν ἀφεθῇ ταύτης. Gemin. 6.

ἀφιλοστάχυος -ου πενίης. ἀδ. 28 b. (III. 333.)

ἀφίσταμαι ᾤχετ᾽ ἀποπτάμενος. Meleag. 91. Marc. Arg. 8. ἀπέπτατο πᾶν ἄνθος. ἀδ. 19.

ἀφνειός -ὴν Κυθέρειαν ὑπέρχομαι. Paul. Sil. 38.

ἀφνεός, οἶκος. Aristodic. 2.

ἄφνω, ἀποπτάμενος. ἀδ. 662. ἥρπασας. ἀδ. 713.

ἄφνως, ἥρπασε. ἀδ. 710.

ἀφόβητος, ἄρης. Antip. Sid. 19.

ἄφοβος -ον μοῖραι νηπιάχοις. Parmen. 8.

ἀφόβως, πύκτευε. Lucill. 18.

ἀφοπλίζω -ώπλισας ἄρη. Leon. Al. 24.

ἀφόρυκτος -κτα δούρατα. Antip. Sid. 29.

ἄφραστος -των κύβων. Agath. 72.

ἀφραστής. Archias 30.

ἀφρολόγος, ζωμήρυσις. Philip. 13.

ἀφρόεις -εσσαν γένειον. Antip. Th. 26.

ἀφρογένεια. οὔπω ἀφρογένεια ὅλην ἴδον. Paul. Sil. 11.

ἀφρογενής -οῦς Παφίης. ἀδ. 248.

ἀφροντίω -ων. Agath. 66.

ἄφροντις, βίος. Jul. Aeg. 43.

ἀφροσύνη. ἀδ. 422. -ην εὔστοχον. ἀδ. 462.

ἀφροφυής -ῆ πέταλα θριδάκων. Philod. 30.

ἀφυής. Nicarch. 35. εἰς τὸ βαλεῖν. Aenigm. 23.

ἄφυκτος, μῆνις. Apollonid. 20. -των πόθων. Crinag. 1. -τοις κλείθροις. Antiphil. 22.

ἀφύλακτος, Ἐριννύς. ἀδ. 707. -τον ἅλα. Crinag. 31. -κτοι ὄμφακες. Strato 47.

ἀφυλίζω -ισα. Corn. Long. 11.

ἀφυπνόω -ώσαι. Antip. Th. 28.

ἀφύσσω, νέκταρ ἐρώτων. Paul. Sil. 37. ἀμπέλου δάκρυα. ἀδ. 98. νᾶμα ἀφύσσοντας ἀλκυόνες. Mnasalc. 8. -σαμένου χρυσὸν ἐκ ποταμοῦ. ἀδ. 458. -σάμενος σπείρημα παιδείης. ἀδ. 571.

ἀφυῶς. Lucill. 82.

ἀφώνητος. ἀλλά ἑ τέχνη δεσμῷ ἀφωνήτῳ κατερήτυεν. Christod. 44. πόνῳ. Id. 258.

ἀχαιΐνης -ΐνεω ἀμφιδόρου σκύλος στικτόν. Phalaec. 3.

ἀχάλινος, ἀφροσύνα. Theodorid. 7. -να λέγειν. ἀδ. 255.

ἀχαλίνωτος -τον στόμα. Philip. 39.

ἀχάλκεος -ον οὐδόν. Lucian. 27.

ἀχαλκέω -κεῖ. Lucill. 47.

ἀχάλκωτος, κυνοῦχος. Leon. Tar. 11.

ἀχανής -οῦς χάσματος. Bianor. 12.

ἄχαρις -ριν χάριτα. Leon. Tar. 47.

ἄχερδος, πνιγόεσσα. Alcae. Mess. 18.

ἀχέτας, Φοῖβος. Dionys. 2. -χέτα τέττιξ. Pamphil. 2. Archi. 29.

ἀχλυόεις -όεντι δεσμῷ. ἀδ. 159.

ἀχλύς, κεῖται κατὰ βλεφάρων ἀχλὺϊ πλημμύρουσα. Pers. 4. κακὴν ἐπιειμένος ἀχλύν. Leon. Tar. 96.

ἄχνη -νῃ πεποκωμένον λεπτῇ. Philip. 20.

ἄχνοος. Crinag. 12. καὶ κουρίζων. Stat. Athl. 48. -ον ὑπήνην. Christod. Ecphr. 194. τὸν ἄχνουν Ἑρμῆν. Philip. 21.

ἄχνυμαι. ἄχνυσο. Paul. Sil. 68. μέγ᾽ ἀχνύμενοι. ἀδ. 728. -μένης ψυχῆς. Pallad. 125. -ην ἐπὶ σοί. Jul. Aeg. 66.

ἀχραής -ὲς ψυχρὸν ὑποίαχει. Anyte 9.

ἄχραντος -τον ὕδωρ. ἀδ. Her.

ἀχρείως, γέλασσον. ἀδ. 232.
ἀχρηστία · αν. Comet. 6.
ἄχροος, αἰδώς. Claudian. 2.
ἀχυρῖτις -τιδας καρφάς. Philip. 73.
ἀχυρμιά -ὰς καὶ πυρόν. Π.519.
ἄχυρον -ον ἐλαφρότατον. Lucill. 65.
ἀχυρότριψ -ιβας τριβόλους. Philip. 14.
ἀψευδής, βίβλος. ἀδ. 439. κλῆρος. ἀδ. 463. -δεῖ ὑποσχεσίῃ. Polyaen. 1. -έσιν οἰστοῖς. Apollonid. 22.
ἄψευστος -τον πένθος. Crinag. 40.
ἀψιδόω -δωμένον δικτύοις μολιβδόν. Philip. 5.
ἀψὶς -ῖδα οὐρανίην. ἀδ. 575. -ῖδος κύκλος. Nicaenet. 2. κρατερῇσι ῥόας ἀψῖσι πεδηθείς. Agath. 56. ὑπὲρ ἀψίδων. ἀδ. 401.
ἄψος -εα ὑγρά. Paul. Sil. 7. γηράσκει. Id. 10. θελγοίμην ἐπὶ σοῖς ἄψεσι βαλλόμενος. Id. 30.
ἄψυχος, πέτρη. Damaget. 5. τέχνη. Christ. Ecphr. 170. -ον πέτρον. ἀδ. 272. -ου μορφᾶς. Jul. Aeg. 29. -οις ἀκρεμόσιν. Antiphil. 37. εἰκόσι. Tull. Gemin. 3.
ἀωρί, καὶ σκότος. Julian. Aeg. 56.
ἄωρος, ᾤχετο. Leon. Tar. 41.
ἀωτέω. σὺ δ' ἀωτεῖς. Simonid. fr. 7.
ἄωτον · τοῖς ῥόδων. Simonid. 76.

B.

βάζω -ων ὄργια Διωνύσῳ. ἀδ. 741.
βάθος, ὅλης. Paul. Sil. 44.
βάθρον. ἐκ βάθρων ἐρειπομένην Τροίην. Alpheus. 5.
βαθυαγκής -έος Ἄλπεις. Crinag. 28.
βαθυγήρως. Philip. 18.
βαθυκαμπής -πῆ κλεῖδα συῶν. Ariston. 1.
βαθυκλεής -ὲς οὔνομα. Philip. 24.
βαθύκολπος, νύμφα. Hegesip. 5.
βαθυκτέανος -νοιο τύχης. Paul. Sil. 71.
βαθυλήϊος, ἄρουρα. Alphe. 4.
βαθύνους. Aristot. I, 179.
βαθύπελμος, εὐμαρίς. Antip. Sid. 82.
βαθύπλουτος, κραδίη. Crinag. 17.
βαθύῤῥηνος -νοιο τάπητος. Antiphil. 6.
βαθύς, χαρακτὴρ καὶ περισπελής. Leo Phil. 8. βαθείη ποίη. Addae. 3. -θὺν πρῶνα.

Dionys. 6. *τένοντα ταύρου.* Antip. Sid. 40. *αὐχένα ἐλεφάντου.* Philip. 29. *οἰνοπότην.* Callim. 42. *ὕπνον.* Posidip. 18. Problem. ar. 21. *ἐς βαθὺ γῆρας ἵκοιτο.* Leon. Tar. 71. *βαθεῖς φάρυγας.* ἀδ. 281.

βαθύσκιος -*ον ἄλσος.* Plato 29.

βαθύστερνος -*νου γαίας.* Simm. Alae.

βαθυστήριγξ, -*γγα λᾶα.* Philip. 74.

βαθυχαιτήεις, *Μῆδος.* (II. 523.) Aeschyl. 2.

βαίνω, *Ἠμαθίην πρῶτος ἐς ἄρεα βῆσα Φίλιππος.* Addae. 9. *Φιλίππου δόξα θείων ἄγχι βέβακε θρόνων.* ἀδ. 163.

βακχευτής -*τὴν ῥύθμον ἀνεπλέκομεν.* Agath. 24.

βακχεύτωρ. H. in Bacch. II. 517.

βακχεύω -*ειν Κύπριδι.* Agath. 27. *τήν ποτε βακχεύουσαν ἐν εἴδει θηλυτεράων.* Maced. 5.

βακχιάς, *λάγυνος.* Marc. Arg. 21. -*άδος ὀπώρης.* Agath. 59.

βαλανάγρα -*αν ἔμβαλε.* Hedyl. 3. (II. 526.)

βαλανεῖον. ἀδ. 84.

βαλανεύς -*εῦ.* ἀδ. 84.

βαλανίζω, *δρῦν.* ἀδ. 60.

βάλανος *τὴν βάλανον χαλάσας.* Eratosth. Sch. 2.

βαλβίς *ἴδα θαλάσσης.* Agath. Prooem.

βάλιος -*ίους συνομήλικας.*

[redacted]

βαλόντα. III. 331. στομάτεσσι βαλεῖν βρῶσιν. Macedon. 19. πρὶν ψυχὴν βαλέειν. ἀδ. 226. ὀδόντα βαλεῖν εἰς. Leon. Al. 14. βοῦν ὑπ' ἄροτρα βαλεῖν. Mosch. σελήνη διὰ θυρίδων βαλλομένη. Philodem. 7. -ην ἄσθμασιν ἀρκτῴοις. Agath. 51. -ους πλέγματα. Paul. Sil. 30. βεβλήσθω κύβος. Meleag. 56.

βαμβαίνω -νει χείλεα φθέγματι γηραλέῳ. Agath. 13.

βαμβακίς -κίδων κοιτίδα. Myrin. 2.

βάναυσος. Automed. 2. χαῖρε βάναυσε. Strat. 76.

βαπτίζω -ει ὕπνῳ. Even 15.

βαπτός -τῇ κυάνῳ. Crinag. 5. -τὰ πέπλα. Procl. 5.

βάπτω. εἰς νηδὺν κριοῦ πᾶσαν ἔβαψε γένυν. Philipp. 70. Μοῦσαν ἐχιδναίῳ πρῶτος ἔβαψε χολῷ. Lentul. 6. βάψας πενίης. Hellad. II. 438. βαψαμένη ἄρη ἐντὸς λαγόνων. Antip. Sid. 26.

βάραθρον. Pallad. 35.

βαρβαρίζω. ἐβαρβάρισε. Lucill. 86.

βαρέω. βεβαρημένος ὕπνῳ. ἀδ. 285. -ει ἐσχατιαὶ ἔθνεσι θηρῶν. ἀδ. 398. -νος γήρᾳ. ἀδ. 744. ὄμμα βρομίῳ. ἀδ. 525. κυμάτῳ ὕπνῳ. Statill. 11. -να ῥεῖθρα. νεκροῖς. ἀδ. 400.

βάρις, νεκύων. Zonas 7.

βάρος, ὅσιον παιδὶ βάρος. ἀδ. 438. χερσὶ φορέεις. ἀδ. 564. -η κοῖλα μυλάκων. Antip. Thess. 89.

βαρυαλγής, νοῦσος. ἀδ. 736. 162 b. (Lectt. 287.)

βαρυβρομήτας. Philip. 76.

βαρύβρομος -μον οἶδμα. Plato 23.

βαρύγδουπος -οισιν ἀήταις. ἀδ. 373.

βαρύγυιος, νοῦσος. Gaetul. 3.

βαρυδάκρυος. Christodor. Ecphr. 196.

βαρύδακρυς. Philip. 66.

βαρύζηλος, ἔρως. Macedon 4.

βαρύθω -ουσα στήλη. Philet. 2.

βαρύκτυπος, πόντος. Claudian 4.

βαρυλαίλαψ -πες αὖραι. Philip. 64.

βαρύμηνις. Statyll. 9. ἀδ. 244.

βαρύμισθος. ἀδ. 56.

βαρύμοχθος -ου γραμματικῆς. Pallad. 45. -θε Ἀλκείδη. ἀδ. 288. ψυχή. Meleag. 58. -θε. Paul. Sil. 40. ἀδ. 288.

βαρύνω. ἦν σε βαρύνῃ δίψος.

ἀδ. 198. μοῦνος εἰν Ἀχέροντι βαρύνεται. Simonid. 55. γυῖα βαρυνόμενος. ἀδ. 272. νηδὺν βαρυνομένης. Leon. Tar. 2. -όμεναι νῶτα. ἀδ. 398.

βαρυόργητος -τους Πιερίδας. Philodem. 20.

βαρυπένθητος. Antip. Th. 63.

βαρύπενθος, μήτηρ. Philip. 65.

βαρύποτμος. ἀδ. Her. 2.

βαρύπους, ὄζος. Philip. 52.

βαρύς, μὴ πάντα βαρύς, μὴ πάντα βάναυσος. Automed. 2. χαλκευτάς. Antip. Sid. 79. βαρὺ νόημα. Damaget. 5. βρύχημα-λέοντος. Archias. 27. ἐν [illegible]

ἐν βασάνῳ σοφίης. [illegible] salc. 15.

βάσις, γραμματικῆς [illegible]. Paul. Sil. 81. [illegible]. Rufin. 20. κοῖλαι [illegible] ρων βάσιες. Id. 20.

βασκαίνω. οἱ [illegible] λαμπρὸν ἔχουσι [illegible] Pallad. 124.

βασκανίη. Callim. 62. Rufin. 34.

βάσκανος, ἴσα [illegible] 3. Leon. Tar. 81. [illegible] μοιρέων. ἀδ. 582. [illegible] νηλειὴς δαίμων. ἀδ. 656. 695. γραφίς. ἀδ. 352. -κώμων. Aemili. [illegible]

βαστάζω, σὺν ἐμοὶ τὴν [illegible] [illegible] Rufin. 25.

[redacted]

βαύκαλις. Nicarch. 34.
βδέλλα, σπιλάδων. Flacc. 4.
βδέω, βδεῖς, οὐκ ἀναπνεῖς. Antip. Th. 8.
βέβηλος, τελετῆς και ἠελίου. Antiphil. 33.
βελεσσιχαρής. Hymn. in Apoll. II. 518.
βέλος. σκάζουσι μέτροις, ὀρθὰ τοξεύσας βέλη. Philip. 83. ἐν ἐμοὶ πάντα ἐστὶ βέλη. Meleag. 65. ἀνιηρὸν ἐκ πυρὸς ἧκε βέλος. Asclepiad. 23. Λαΐς ἡ τοπάλαι πάντων βέλος. Epigon. 2.
βέμβιξ. Callim. 37.
βένθος, ἐχεφροσύνης. Paul. Sil. 68. θαλάσσης. Argent. 33. ἐν βένθει θερμῷ κραδίης. Paul. Sil. 27. πέτρας ἐνὶ βένθεσιν. ἀδ. 399.
βέρεθρον - ρου κρατεροῖο. Jul. Aeg. 60.
βῆμα - ασι παππῴοις. Thall. Mil. 1. ἁβροπόδων βήμαθ᾽ ἑλισσόμεναι. ἀδ. 221.
βήρυλλος - ον Ἰνδήν. Addae. 6.
βία -ης εὔνεται. Antip. Sid. 2.
βιάζω. ἐπ᾽ εὐφροσύνην βιάζεο ψυχὴν μετάγειν. Pallad. 127. -ζεαι προθέειν. Jul. Aeg. 16. χαλκὸν ἐβιάζετο θυιάδι λύσσῃ. Christod. Ecphr. 39. πῶλον δεσμοῖ βιαζόμενον, Bian. 11. βιαζομένην ὑπὸ τέχνης Μηδείαν. ἀδ. 303. Ἀχέροντος μέλαθρα σῇ παιονίῃ χειρὶ βιαζόμενα. Magn. II. 304.
βιάομαι. ἀδελφειὸς μιν βιήσατο. Probl ar. 21. πῦρ ἐκ μυλάκων βεβιημένον. Lectt. 172.
βιβλάριον - ίων σητοκόπων. Lucill. 18.
βιομάχας. Leonid. Tar. 23.
βινέω -εῖ φρίσσων Philod. 18.
βιοδώτης. II. 518.
βιοδώτωρ -τορα ζώων. Jul. Aeg. 46.
βίος. βίου παντὸς ἐπισκύνιον. ἀδ. 557. πένητι βίῳ. Antip. Th. 46. βίον ἀρετρητὴν στέρξατε. Id. 17. ἡμιόνων ζῆν. Nicarch. 17. -τὸν βίον ἄρτι γέλα. ἀδ. 408. παρθενίη τὸν βίον ὤλεσεν ἄν. Paul. Silent. 73.
βιοτή -τῆς ὅρος. Antip. Thess. 6. -τὴν ἐκρέμασε. Antip. Sid. 95.
βιοτήσιος -ιον ναυτιλίην. ἀδ. 575.
βίοτος. οὐ βίοτον βίοτον. ἀδ. 603.
βιοφειδής, ὅλπη. Philip. 11.
βλαισός, κισσός. Simmi. 1. -σὴν πλατάνιστον. Meleag. 1.
βλαστάνω. ἐκ γαίης βλαστών

ἀδ. 749. βλαστόντ' ἄπο. ἀδ. 533.
βλάστημα, Κεκροπίης. ἀδ. 690. τεῆς βλαστήματα γυίης. Thall. Mil. 5. Τυρίης τιθήνης. Stat. Athl. 59.
βλαστός -τὸν ὅλον θερίσῃς. Philip. 68.
βλασφημία -ας. Pallad. 60. -ίαις. Id. 136.
βλαυτίον. Leon. Tar. 10. 38.
βλεπτικός -κὴν αἴσθησιν. ἀδ. 445.
βλέπω -πειν εἰδώς. Rufin. 27. 28. σκότος. Pallad. 8. ἐλαφρόν. Meleager. 44. κατηφές. Asclepiad. 10.
ἔβλυσεν. Antip. Sid. 64. κύλιξ βλύσσειε λιμίῳ. Macedon. 16.
βλωθρός -ῆς κοτίνου. Eryci. 9. πλατάνου. Id. 14. -ὰν πίτυν. ἀδ. 384.
βοάγριον -ια μαρμαίροντα. Antip. Sid. 29.
βοαύλιον -ια ψυχρά. ἀδ. 649.
βοάω. θάλασσα τρηχὺ βοᾷ. Meleag. 50. ἔργα βοῶσι δημόσια. ἀδ. Byz. 7. τύμβα. Simonid. 92. Arat. 1. ἐπὶ σώματι μάτηρ παιδ' ἐβόασε, Anyte. 19. μάτηρ ἐπ' αἰακτῷ παιδὸς ἐβόασε τάφῳ (ubi nunc ἴβοσε θανάτῳ) ἀδ. 646. πέτροι ὅδε

βολβίσκοι. Philodem. 23.

βολβοί. Ammian. 20.

βάλλω. βεβολημένος ἰῷ κυνός. Paul. Sil. 26. ἄχεϊ μεγάλῳ. Aristot. Hym. Mnasalc. 14.

βολή, νηὸν χρυσοῦ παμφανόωντα βολαῖς. ἀδ. 189. -λὰς ἰδάηκεν ἔρωτος. ἀδ. 18.

βολίς -ίδα ῥλίγην. Paul. Sil. 68. 69.

βολοκτυπίη -ίης παίγνια. Paul. Sil. 68.

βόλος -ον ἰφείς. Zosim. 2.

βομβέω -εῦσι λυγρὸν ἀκανθίδες. Agath. 25. -εῦσα φάρυγξ. Agath. 69.

βομβήεις -εσσα μέλισσα. ἀδ. 467.

βομβητής -τῇ ἰσμῷ. Philip. 30.

βόμβος, Μελπομένης. Agath. 10.

βοοκτασία. Leon. Tar. 51. Antip. Sid. 18.

βοοφαγίη -ην. ἀδ. 287.

βόρειος -ον κλίτος. ἀδ. 398.

βορός, τὸν πάντα φαγεῖν βορόν. Posidip. 17.

βόρραιος -ου Σκυθίης. Philip. 68.

βόσις. Paul. Sil. 40.

βοσκός -κὸν λυκοθαρσῆ Myrin. 3.

βόσκω -ομαι λυσσώων περὶ θυρέην. Paul. Sil. 11. ἐπὶ σοῖς ἄψεσι βοσκόμενος. Id. 30. (ubi nunc βουκόμενος) -νος μουσέων ἄνθεα. Parmen. 10. -νος ἦρα. Pallad. 123.

βοστρύχιον. Inedit.

βόστρυχος -χα χρύσεα. ἀδ. 352.

βοτηρικός -κὰ κύπελλα. Thall. Mil. 3.

βοτρύϊνος -ον φυτόν. Paul. Sil. 44.

βοτρυόπαις, ἄμπελος. Theocr. 4. -παιδα χάριν Βρομίου. Philip. 45.

βοτρυοχαίτης. H. in Bacch. II. 517.

βότρυς, μελαίνει. Philod. 15. εὐπλέκτου κόμης. Agath. 21. ταναῆς ἰθείρης. Christ. Ecphr. 91. 325. βότρυες γεραιοῦ φάρσος. Phani. 5. βότρυν μεθυπίδακα, συκορρώγα. Zonas 3. βότρυες οἰνοπέπαντοι. Crinag. 6. -ύων πορφύρων. Qu. Maec. 10. πεπάνων ῥᾶγα. Epigon. 1. -υας πολυγλεύκους. Apollonid. 5.

βούβοτος. Sami. 1.

βούβρωστις, Ἐρυσίχθονος. Agath. 74.

βούβων. ἕλκων νῦν ὑπὸ βου-

βούταν ἐκπέρχονται. Erycius 6.

βουθοίνας - ναν Ἡρακλέα. ἀδ. 289.

βουθυσίη - ην ἤγαγε. ἀδ. 513.

βουκολέω. Eryci 1.

βουκόλος, ἵππος. Hermodor. I. 255.

βουλευτής, ταμίας. Pallad 45.

βουλεύω - ων οἶμα. Anacr. 71.

βουλοφόρος - ον οἶμα. II. 510.

βούλομαι. νῦν ὅτι βούλει οἴδαμεν. Automed. 2.

βουμολγεύς. Eryci. 3.

βουπείρης, πάν. Zonas. 4.

βουσηβατέω. ἐβουσηβάτει. Alcae. Mess. 8.

βούνομος, καὶ μηλόβοτος. Mumat. II. 240.

βοῦν τὸν αὐχήεντα. Sami. 1. ἀρότην. ἀδ 287. βόες κεραοί. Eryci. 14. συγγνώμη βουσὶ λέοντα φυγεῖν. Posidip. 14.

βουστρόφος - ον ἀκροσίδαρον. Antiphil. 4. -φα δεσμὰ τενόντων. Philipp. 14.

βούτης. Eryci. 3. Arab. 5. ἀδ. 248.

βουφάγος - γε. (ubi nunc βουφόνε) Antip. Sid. 91.

βούφθαλμος. Meleag. 1, 29.

βούφορτος. Theodorid. 1.

βουχανδής, λέβης. Anyte. 2.

βούχιλος - λου Ἀρκαδίης. Myrin. 1.

βοώτης. Antiphil. 14.

βραβεύω - ειν φίλτρα. Me-

[redacted]

βραδύτης, δαιμόνιος. ἀδ. 106.

βράζω. ἔβρασεν εἰς ἠιόνα. Tull. Laur. 2. ὀστέα βέβρασται παρ' ἠιόνι. Antip. Th. 61.

βράσσω -σομένη θάλασσα πνεύματι. Leon. Tar. 57.

βραχίων -ονας στικτούς. ἀδ. 482.

βραχύβωλος, χέρσος. Antip. Sid. 69. Apollonid. 5.

βραχύς, λίθος. Polemo R. 3. ἡβήτας. Lectt. 195. -χὺ κέρμα. Lucill. 81. ὅσον βραχύ. Id. 59. βουκόλιον. Polemo. 3. Plato. 17. -ὺν καιρόν. Callim. 36.

βραχυσυλλαβίη. Callim. 17.

βραχυσύμβολος, μύστις. Marc. Arg. 18.

βραχυφεγγίτης -του λύχνου σέλας. Philip. 11.

βραχύφυλλος -ον δένδρον. ἀδ. 332.

βρέγμα. Alcae. 17. Antip. Sid. 18.

βρενθύομαι -εται οὔτε Πλάτων. Agath. 58. τί βρενθύῃ. Pallad. 58.

βρέτας, πάντων ἔμπνοον. ἀδ. 594. δαιδάλεον χρυσῷ. Nossis. 4.

βρέφος, μοχθεῖν γνῶθι καὶ ἐκ βρέφεος. ἀδ. 281.

βρέχω -θέντα μύροις στέφανον. Meleag. 98.

βριαρός -ὸν θῆρα. Paul. Sil. 66. -ὰς βύρσας. Antip. Sid. 18. -αῖς παλάμαις. Leon. Alex. 2.

βρῖθος, ἀπὸ χθονὸς ἤρατο. Doricus. II. 63.

βριθύνοος. II. 518.

βριθύς -ὺ δίκτυον. Zosim. 3. -ὺν χάλυβα. ἀδ. 297.

βρίθω, σταφυλῇ. II. 519. -θει γόνυ. ἀδ. 283. -θειν ὀστέα. Diodor. 15. μαζοῖς βρίθουσι γαλακτός. Tibor. Jll. 3. συμποσίων βρίθοντ' ἀγυιαί. Bacchyl. fr. 9. τῷ ναοῖς βρίθοντι. Adrian. 6. οὐχὶ κάτω βρῖσεν βαρύς. Lucill. 55. δάσκια βέβριθε λάχνᾳ γένεια. Simm. Alae. βᾶρις ἀποφθιμένων βρίθεται. Leon. Tar. 59. οὔθασι βεβριθόσι δῶρα γάλακτος. ἀδ. 230. ἠνορέῃ βεβριθώς. Christodor. Ecphr. 240. παρθενίων χαρίτων βριθομένην. Posidip. 7. καμάτοις. Philip. 22. γήραϊ. Theaet. 1. ἐσμῷ βομβητῇ Philip. 30. εὐκαμάτοις στεφάνοις. Ill. 17.

βρομέω, ἶσα Διΐ. Rhian. 1.

ιος. Philip.

. Maced. 3.
ύθη. ἀδ. 418.
Antiphan. 6.
406. -ῳ θά-
g. 55. -ῶν
63.
τις. Agath.
ρείου. Antip.

εῖμα. Nos-

ινος. Anyte
ιμένα φαίνει.

acc. 4.
ἥπτετο βυσ-
.
λίνου. Mae-

leag. 19.
. Agath. 25.
Philip. 68.
leag. 122.
Crinag. 46.
. Tar. 77.
μενοι. Ad-

μηξ. Philip.

ξον ἐρευθομέ-
57.
δρας. Leon.

Γ.

γαιήιος. Aenigm. 29.

γάλα, τοὺν ταλάροισι. Antip. Th. 32.

γαλαθηνός -νῷ ἤτορι κνώσσεις. Simonid. fr. 7.

γαλάκτινος -να στήθεα. Dioscorid. 9.

γαλακτοπαγής -γεῖ χρωτί. Rufin. 6. -γῆ ἄρνα. Strato 46.

γαλερῶς, πίνωμεν. Asclepiad. 9.

γαληναῖος -αίη λιπαρή. Callim. 31. χείματος ἐχθροτέρη. Antip. Th. 49. θάλασσα μειδιάει. Sat. Th. 6. Κύπρι. Philod. 24. -ναίῳ ὀλέθρῳ. Antiphil. Th. 49. -ην θῖνα. Apollonid. 26.

γαλήνη -νῃ βιότοιο. Jul. Aeg. 39.

γαληνιάω -όων ἐνὶ πόντῳ. ἀδ. 575.

γαληνός, πόθος. Leon. Tar. 41.

γαμαῖος -αίῳ ὀλολύγματι. Rhian. 9.

γαμέτης. Antip. Sid. 69. ἀδ. 641.

γαμέω, γήματο εἰς Μαραθῶνα. Marcell. Inscr. 5.

γαμήλιος -ιον φέγγος. Problem. ar. 19. ζυγόν. ἀδ.

[illegible]

[illegible] Phi-

[illegible] er. 6.

[illegible] χρυσί-

[illegible] ξεῖ-

[illegible]

[illegible] 5.

[illegible] πό-

[illegible]

[illegible] Ar-

[illegible] An-

[illegible] γαμψοῖο

[illegible] Paul. Sil.

[illegible] Anti-

[illegible] δρεπάνας.

Philip. 4.

[illegible] ταρσῷ. Stra-

72. γαρύοντα (τέττιγα.) Pamphil. 2.

γαστήρ. γαστρὶ σπεύδειν. Paul. Sil. 40. ἐν γαστρὶ λαβεῖν. Nicarch. 6. γαστέρι πενθῆσαι νεκρόν. Pallad. 16. τὴν ἀκρατῆ γαστρὸς φύσιν. Theocr. Chi. 1. γαστέρ' ὑπὸ τρισσῶν ῥηγνυμένη τεκέων. Antip. Th. 48.

γαστροβαρής -ὲς λέχος. Sosip. (Dioscor.) 1.

γαστροφορέω. ἐγαστροφόρουν Βακχιακὰς χάριτας. Philip. 58.

γαῦλος. Antiphil. 29. -λους γλαγοπῆγας. Leon. Tar. 34.

[redacted]

47. -ται λῃϊνόμοι. Archias. 27.

γειομόρος, βότρυος πολυγλεύκου. Apollonid. 5. -ρου σμηνοδόκου. Philipp. 73.

γειοπόνος. Julian. Aeg. 19. II. 519. Agath 30.

γειοφόρος -ους σκαφίδος. Phani. 4.

γεῖσα. Theaet. 2.

γειτονέω. ἆσσον ἐγειτόνεον. Leon. Tar. 96.

γειτόσυνος -νης ἐκκαλύβης. Antip. Sid. 103.

γείτων, αἰθι. Comet. 2. πολιὴν τρίχα γείτονα μοίρης. Claud. 2. ληνοῦ τύμβον. Dioscor. 37. τῆς μακάρων χοροστασίης. Diogen. II. 492.

γελάσιος -ίαις νύμφαις. Scoli. 8.

γελάσκω -κων. ἀδ. 643.

γελάω. λειμώνων ἁβρὰ γελᾷ πέταλα. Antip. Sid. 37. τὰ γελῶντα κρίνα. Meleag. 105. φαικάδα ἐπ' ἀστραγάλοισι γελῶσαν. Myrin. 2.

γελγίς -ῖθες πότιμοι. Crinag 6. (ubi nunc γελγίδες.)

γελοιομελέω -εῖν. Leon. Tar. 77.

γελωομιλίη. Ammian. 25.

γέλως, πάντα καὶ πάντα κόνις. II. 278.

γεμίζω, ὄρνεον ἀνέμων γεμίσας. Pallad. 19. οἶνον ὑπὸ φρένα πῦρ τε γεμισθείς. Meleag. 20.

γέμω, χαρίτων. ἀδ. 346. -ει πᾶσα χαρίτων. Macedon. 1.

γενάρχης, πόντος. Philip. 28.

γενεῆθεν. Pers. 7.

γενεθλιακός -καῖσιν ἐν ὥραις. Leon. Alex. 8. 17.

γενέθλη -ην σταχύων. II. 510.

γενεθλίδιος -δια δῶρα. Leon. Alex. 10. 21. θυηπολίας. Diodor. 2.

γενέθλιος -λιον βαρὺ δακρύσασα. Antip. Sid. 43. ἀείδειν τὰ γενέθλια. Hedyl. 7 (12).

γενειάζω -ων ἄρτι. Flacc. 1.

γενειάς -άδος ἄκρα χαράσσων. Stat. Athl. 11.

γενειήτης -τῶν τράγων. Antip. Sid. 61.

γένειον, ἐπιπρίουσα. Antip. Th. 28.

γένεσις. τὴν ἰδίην οὐκ ἐνόει γένεσιν. Philodem. 26. παιδοπόρον. Philip. 34. διαθείς. Lucill. 46. λυποῦντα χρόνον. Id. 51.

γενετήρ -τῆρος. ἀδ. 549. -τῆρα ἡσυχίης. Agath. 81.

ἀδ. Her. 12. 13. 14. -τῆρσι. ἀδ. 704.

γενέτωρ. Alcae. Messen. 9. ἀδ. 707.

γεννήτωρ -τορι πάντων. ἀδ. 610.

γένυς, καλάμου. Julian. Aeg. 10. ξιφέων. Paul. Sil. 49. οὐ γένυς ἥπτετο βυσσῶν. Bianor. 4. φονίαν γένυν. Alcae. Mess. 8.

γεραιός -ὰ τρύχη. Philip. 8.

γεραιόφλοιος -ασῦκα. Philip. 20.

γεραίρω. τῷ σε τεῷ τέττιγι γεραίρει. Paul. Sil. 48. θυσίην λοιβαῖσι ἀδ. 169. κατ' ἔτος σοὺς ἐγέραιρε τόπους. ἀδ. 169. μερόπων φυὴν

θεσμός. Metrodor. 2. κιών. Christod. Ecphr. 135.

γεύομαι. πάσης γεύεται ἀκρασίης. Marc. Arg. 16. γευόμεθ' ἀρχαίου βιότου πάλιν. Antip. Th. 39. γευόμενος ἄρτι ἀρότρου. Dioscor. 21. γευόμενον χῶμα μέσσου πελάγους. Antiphil. 16. ζωᾶς ἄρτι. ἀδ. 721. πάντων. Pallad. 59. γευσαμένη χολάδων ἀντιβίων. Paul. Sil 46. ναυηγῶν ἀνέμων. ἀδ. 383. φιλοκαρποφόρου θέρεος. ἀδ. 177. ἥβης. ἀδ. 741. πικρῶν βελέων. ἀδ. 267. τοῦ πικροῦ μέλιτος. Meleag. 18.

[redacted]

γηραιός -ὸς σῶμα. ἀδ. 545.
γηθέω. τοιαῖσδ' ἀμφ' ἔργοισιν ἀγηθέων. Antip. Sid. 88. ὄφρα ὀστέα γηθήσῃ. Antip. Sid. 74.
γηθόσυνος. II. 517.
γήϊνος, -νον Ἑρμῆν. Nicaenet. 2.
γηραλέος -ον τρῦχος. Antip. Sid. 17. βάκτρον. Paul. Sil. 46. -έα σανίς. Antiphil. 41. ἀσπίς. Mnasalc. 3. -ην χεῖρα. Macedon. 24. -πίτυν, Zonas. 5. -ην ἥβην. Paul. Sil. 83. -ων σελίδων. Philip. 24. ῥυτίδων. Jul. Aeg. 4. -ους πλοκάμους. Andronic. II. 399. -έας βίβλους. Comet. 4. κύρβεις. Id. 5.
γηραλέος -ῇσιν ἠλακάτῃσι μεμυγμέναι. Marcell. Inscr. 18.
γηραιός. ἀδ. 708.
γῆρας, ἀποξύσας. Comet. 4.
γηράσκω -κει καὶ χαλκός. Antiph. 15. τὸ καλόν. Strato. 74.
γηράω -άσας λυσσητῆρα πόδα. Philip. 6.
γηροκομέω. ἐγηροκόμει. Callim. 40.
γηροκόμος. Paul. Sil. 79. οὐδ' ἐφ' ἑνὶ τλήμων λείπετο γηροκόμος. Antip. Sid. 42.
γηροτροφέω -έει ἀδ. 572.
γηρύω. γηρύσαντο κιθρός. Philet. 10.
γήτειον, ἀσφόδελος. Meleag. 112.
γιγαντολέτης. II. 517. 518.
γλαγάω -γόωντι σπέρματι. II. 519.
γλαγερός -ὸν δῶμα. Leon. Tar. 30.
γλαγόεις -όεντες μαζοί. Sosip. (Dioscor.) 3.
γλαγοπήξ -πῆγας ταλάρους. Leon. Tar. 34.
γλαυκίσκος. Asclepiad. 28.
γλαυκόμματος. ἀδ. 608.
γλαυκός -κὰ σελάνα. Dionys. 2. γλαυκῆς μεδέουσα Λευκοθέης. Philodem. 25. -κᾶς Παλλάδος. Antip. Sid. 88. -κὰν ἀμφιδενδράδα. Qu. Maeci. 10. ἄμπελος γλαυκῶν σύσκιος ἐκ πετάλων. Marc. Argent. 28.
γλαυκῶπις -ιδος Ἥρης. ἀδ. 521.
γλαύξ. ἄκλαυτοι γλαῦκες ἔθεντο γόον. Dionys. 9.
γλαφυρός -ρὰ χείρ. Theocr. 7. -ρῆς ἀπὸ χθονός. Agath. 92. -ρον ἑρμηνεύειν. Antiphan. 4.
γλευκοπότης, Σάτυρος. Leon. Tar. 18. ἐγχθονίου Βρομίου. Apollonid. 10.

γλήνη, κακή. Pallad. 150. -αι ὑπ' ὀφρύσιν ἀστράπτουσαι. Sosip. (Dioscor.) 3. γλήναις φρικτὸν ἰέντα σέλας. Archias 12.

γλήχων. Leon. Tar. 55. σὺ γλήχωνι Κρίτων αὐτὸν ἀποσφραίνει. Lucill. 98.

γλισχρὸς -ῶν λόφων. Antip. Sid. 107.

γλίχομαι -χου μὴ μεγάλων. Pers. 3.

γλοιοπότις, χλαμύς. Theodor. 3.

γλοιώδης -ῶδες δάκρυον. Paul. Sil. 74. 125.

γλουτός. λευκῇ ἀπὸ γλουτῶν εὐαφίῃ. Rufin. 2. ἐν γλουτοῖς φυομένη Νέμεσις. Me-

γλυκύπικρος, Ἔρως. Posidip. 11.

γλυπτήρ -τῆρα σιδήρεον. Jul. Aeg. 11.

γλύπτης. ἀδ. 302. 304.

γλυφίς -ίδα. Archi. 1.

γλύφω -ων τόκους. Pallad. 86.

γλωσσόκομον -μα. ἀδ. 485.

γλωττισμῶν, περιάλλων. Philodem. 21.

γλωττίζω -ζει. Automed. 3.

γλωχὶν -ῖνα πλωτίδα σιδήρου. Damoch. 2.

γναθμὸς -μοῖς κοῖρε. Leon. Tar. 61.

γναμπτός -τῆς συλλαβῆς. Arabi. 4.

γνάμπτω -των δάκτυλα.

Archias. 17. -τὰ ἐνέπειν. Glauc. 6.

γυμνοῦσα ἰδὲ ὀπωπεῖ. Nossis 8.

γνωτῶν τριστοιχίων. Jul. Aeg. 9.

γονέων. ἐγένησαν γάμον. Eutolm. 4. γονηθείς. Crinag. 43.

γόγγρος. Hedyl. 4.

γονερός -, ἡ Βήρυτος. Joan. Barb. 9. -ροῦ κήδεος λύσιν. ἀδ. 386. -ρῷ σήματι. Theoseb. II. 450. -ροῖς ὠδίνεσσι. Dioscorid. 31. Φροντίσιν. ἀδ. 651.

γονόμων -μονα Φωνήν. ἀδ. 287.

γοητεία -ας Φάρμακον. Pallad. 113.

γοῆτις, μορφή. Strato 34.

γοῦ, γοῦ. Antip. Th. 4.

γομφιόδοντες, χαλινός. Qu. Maec. 6.

γόμφος -οι τμηθέντες. Archimel. 1. -ον ἐχετλήεντα. Agath. 30.

γόμφόω -ουμένη νηῦς. Philip. 28. ἐπὶ ζυγὰ γομφωθεῖσα. Bianor. 9.

γομφωτής. Zelot. 2.

γόνιμος, βυθὸς Ἠμαθίης. Tull. Gem. 7. -μον προτομόν. Antiphil. 31. -μην φλέβα. Alcae. Messen. 8.

γονέας. II. 517.

γόνυ, ἐλαφρότατον. Mnasalc. 13. γόνυ. κατηνάτης. ἀδ. Scoli. 22. ἄχρις ἐπὶ κεφαλαροῦ. ζωγραφοῦ γόνατα. Apollonid. 1. εἰς γόνατ' οὐκ ἔπεσον. Simonid. 78. κλιθῆναι ὑπὲρ κούφων, ζωσάμενος γονάτων. Qu. Maec. 11.

γοργός, ἀετός. Antip. Sid. 92. -ῷ μάρνατο παγκρατίῳ. Alcae. Mess. 9.

γοργῶπις, Ἀθήνη. Marc. Inscr. 54.

γοργωπός, ἀλέκτωρ. Meleag. 123.

γουνάζομαι -σομαι, Rufin. 31. τὴν βάρβαρον. ἀδ. 56.

γουνόομαι. Meleag. 109.

γραιοῦμαι. Epig. Thess. 1.

γραιός -ἡ σταφυλή. Philip. 9.

γραμματικεύομαι -ευσάμην. Pallad. 41.

γραμματικός -κῆς βάσις. Paul. Sil. 81.

γραμματόκος -κῳ μελάσματι. Damochar. 2.

γραμματολικριφίς. Lucill. 28.

γραπτήρ -τῆρα κελεύθου μόλιβον. Paul. Sil. 52.

γραπτός, τύπος. Perses. 4. -τὰν σελίδα. Zenodot. II. 78.

γραφικός -κὸν ῥέεθρον. Da-

cund.
il. 50.
id. 29.
l. Sil.
ελιδὼν
l. 37.
s. 1.
Rufin.
c. II.
ούχουν
Me-
ίστρων.
Plato.
275.
Nico-
Nos-
Dio-
r. 28.
Pal-
Ni-
. -ίου
. -ιον

δαίμων -μονες εἰσὶ μάχης. Archi. fr. 4.
δαιτυμών -όνων. Probl. ar. 30. Aenigm. 2.
δαίω -σατο φλὸξ με πυρός. ἀδ. 192. δεδαυμένος ἔρωτι. Callim. 77.
δακέθυμος, ἱδρώς. Simonid. fr. 14.
δάκετον. ἡ φονίη δακέτων ἔχις. Tiber. Jll. 1. -ων φάρυγας. ἀδ. 281.
δάκνω -κνει δυσβίοτος πενίη. Leon. Tar. 64. ἔδακε φρένας. Simon. 105. τὸν δακόντα δακεῖν. Philodem. 20.
δάκρυ, εἰνόδιον παρερχομένοις. Crinag. 35.
δακρυόεις, πότμος. ἀδ. 535. -εντα δόμον. ἀδ. 677.
δάκρυον, μέγα κηδεμόνων. Theodor. 17. -να ἀμπέλου. ἀδ. 98
δακρυτός, μόρος. Alcae. Mess. 20. -τὰ ἠρία. Apollonid. 29.
δακρυχέω. ἐπὶ σοῖς δακρύοις. Meleag. 15. -έει. Jul. Aeg. 56. -έων. Pallad. 102.
δακρύω. τίς λίθος οὐκ ἐδάκρυσε. ἀδ. 656.
δακτυλικός -κὴν ψῆφον. Pallad. 87.

δακτυλοκαμψόδυνος. ἀδ. 437.
δάκτυλος, ἀώς. Asclepiad. 9. -λον οὐ προέβη. ἀδ. 106.
δακτυλότριπτος. Philip. 18.
δαλός, πυραυγὴς πρίν ποτε, νῦν δὲ δαλός. Meleag. 49.
δαμάλη. Erycius 1.
δαμαλήβοτος, ἄκρη. Leon. Tar. 39.
δαμαληφάγος. Eryci. 4.
δάμαλις -λιν γλυκερήν. Agath. 25.
δαμάτειρα. Lucian. 27.
δαμάω, γυῖα δαμεὶς χρόνῳ. Philip. 8.
δανείζω -νίσας. Pallad. 102. -ζόμενος. ἀδ. 437. -ζόμενον χεῦμα. Antiphil. 32.
δανειστής -τοῦ. Aenigm. 26.
δαρδάπτω -τειν. Strat. 62. Agath. 74.
δαρέτιος, χρυσός. Simonid. 45.
δάσκιος -ιον ὕλην. Anyte. 8. Jul. Antec. 2.
δασπλής -ῆτα διάστασιν. Paul. Sil. 39. πάντα μέσον ἱκνεῖται δασπλῆτα Χάρυβδιν. Simonid. fr. 3.
δασύθριξ -τριχος αἰγός. Simmi. 1. -χα μῆλα. Cyrus 1.
δασυκνήμων, Πάν. Theaet. Schol. 3.
δασύνω -νομένην κόρυν θριξί. Paul. Sil. 46. -νόμενον πνεῦμα. Agath. 69. ἡ κνήμη δασύνεται. Alcae. Mess.

[redacted]

[redacted]

ο -μοις τριπόδεσσι.
Il. 520.
ἄρης. Anyte 15.
λὶς νᾶμα. Anti-
19. -ῆ ἐπεισόδια.
. 6.
ὡς. ἀδ. 592.
osidip. 13. Nico-
l. πρηΰνόου κραδίης
ἶγμα. Julian. Aeg.
ισυστομίης. Meleag.

'. Leonti 11.
I. 520. Agath. 35.
Sil. 34.
Stat. Athl. 30.
Φοίβου τοῦτον ἔδειξεν
Dioscor. 25. Φοῖβος
δεῖξεν ἐξ ἁλός. An-
19. κάλλος ἔδειξε
Parmen. 5. νίκη
ν ἀεθλοφόρον. III.
ίους ἀφαυροτέρους.
'. τοῦτό σε δείξει
θία. Agath. 9.
κάνθος οὐδὲ μνάγρης
Tull. Sab. 9. δει-
πνεσθαι ἀμυγδαλαῖ.
. 6.
ἐπὶ δεῖμα λίθος.
Sid. 42.
νουσα. ἀδ. 586.
-ἐιν ὑλακήν. Ju-
eg. 59.
Lucill. 29.

δειπνέω -νῶν λιτά. Antiphan. 3. ἐδείπνουν πρός. Automed. 1.
δειπνίζω. Lucill. 72.
δειραγχής -ὲς ἐύβροχον ἅμμα πετεινῶν. Archias 8.
δειράς -άσι. Antip. Sid. 18. -άσιν ἀλιρρήκτοις. Archias 33.
δειρή. ὑπὸ δειρὴν ἀψαμένη. Alex. Aetol. 5.
δεκάς, ἡ προτέρη ῥητήρων. Leonti. 19.
δεκάτευμα -ματα κερδέων. Callim. 20. ἐξ εὐνῆς. Dioscor. 12.
δεκάτη, τῆς δεκάτης δεκάτη. Simonid. 45.
δεκατόσπορος. ἀδ. 210.
δεκέτηρος -ρον μόχθον. ἀδ. Her. 12. μάχην. Ib. 14.
δεκέτης, ἄρης. Agath. 63.
δέκτρια, εὐήθης ξείνων. Lectt. 236. πάντων δέκτρια γραμματική. Lucia. 12.
δελεάζω -ασθέντας. Pallad. 113.
δέλεαρ, ἡ Σαμίου παραίνεσις καλὸν ἔχει. Agath. 35.
δελεάρπαξ. Leon. Tar. 93.
δελφίς. Meleag. 7. -ῖνες φιλόμουσοι. Arion. Hymn. πτοίει εἰναλίων ἀγέλας. Anyte 12. -ῖνες ἰχθυφάγοι σκύλακες. Philip. 72.

δέμνιον -ια Περσεφόνης. Meleag. 119.

δέμω. ἔδειμε τύμβον. ἀδ. 634.

δενδαλίς -ίδας τεύχουσα. Eratosth. Cyren. 2 a.

δένδρεον. Philip. 75. Zelot. 2. Marian. 2. Paul. Sil. 44. ἀδ. Her. 29.

δενδρήεις -εντα χῶρον. Marian. 2.

δενδριακός -κὴν θυσίην. Zonas 3.

δενδρῖτις -τιδες νύμφαι. Agath. 47.

δενδροβατέω. ἣν πρὸς ὕψος δενδροβατῇς. Antiphan. 1 a. (Lectt. 331.)

δενδροκόμης. Rufin. 15.

δενδροτυπής -πεῖς. (leg. κεν-

δέρη -ης ἐφαπτομένῃ. Simm. Rh. 3.

δέῤῥις. Meleag. 22.

δέρω -εται τῆς παντὸς ἀγῶνος πληγάς. Lucill. 10.

δεσμέω. Philip. 45.

δέσμιος, ἥλω. Meleag. 75. δέσμιος ὧδε μένε. Id. 63. -ιον ὡς ληστήν. Pallad. 35.

δεσμός -μὸν χαίτης. Posidip. 20. αἰθαλης. Theaet. 1. πολύδακρυν. Mnasalc. 16. -μὰ κόμης. Leon. Tar. 3.

δεσπόσυνος. Dioscor. 4.

δεσπότις -τι παρθενίης. Antip. Sid. 12. -τιδι τἱεροκόμων Id. 26. -τιδος ἡμετέρης μανίης. Philodem. 14.

[redacted]

ἐδέγμην. ἀδ. 658. δέξο. Erinn. 1. ἀδ. 557.

δέω. οἶνος ἔδησε χέρας. Antip. Th. 51. Ἔρως ἔδησε φρένα. Satyr. Th. 4. ἰδίην ἔδησαν ὄπα. Julian. Aeg. 65. ἄλγεϊ δέδεσαι φρένα. Christod. Ecphr. 186. τὸ στόμα μου δέδεται. Lucill. 48. ἀδρανίῃ δέδεται. Leon. Tar. 12. πολιῷ γυῖα δεθεὶς καμ[illegible]. Id. 2. τριχὶ μέσσα δεθεῖσα. ἀδ. 113. Ἕβρου κρυμοῖσι δεθέντος. Phalacc. 12.

δῆγμα -ματος πυρισπάρτου. Gabriel. III. 7. -τι ἐπουραίῳ δραξάμενος. ἀδ. 418.

δηθύνω. Macedon, 9.

δήϊος -ον ἄρεα. ἀδ. 632.

δήκτης, δῆκτα. ἀδ. 273.

δηλητήρ -τῆρας κάρπων. ἀδ. 416.

δημηγόρος -ον ἱστορίης ἦθος, Christod. Ecphr. 373.

δήμιος -ι. ἀδ. 83.

δημοβόρος -οισι πολιούχοισι. Christ. Ecphr. 357.

δημογέρων, θεός. Perses 3.

δημόθεν, νεῖσθαι ποτ᾽ ἀγρούς. Leon. Tar. 29. ἀδ. 170.

δημολογέω -γῆσαι μείλιχα. Leon. Tar. 85.

δημοσίᾳ. ἀδ. 181.

δημόσιος. σικχαίνω πάντα τὰ δημόσια. Callim. 1.

δημότερος -ρην Κύπριν. Antiphil. 1.

δημώδης, καὶ μάχλος. Aeschrio. I. 189.

δηναιός, βίος. Archias 1. -ὸν βίον. Id. 11. -ναιὰ λείψανα. Id. 10. -οὺς ἀστέρας. Antip. Sid. 49.

δῆνος. -νεα. Diodor. 5. μαχλοσύνης. Agath. 3. ἔνθεα τέχνης. Stat. Athl. 8. μετήορα. ἀδ. 439.

δῆρις, στυγερά. Hegesip. 1. -ριν ἔθεντο. Antip. Th. 42. δισσάν. Antiphil. 36. Pallad. 55. ἀδ. 627.

δηρόν. Cometas 2. ἀδ. 400. ἐπὶ δηρόν. Paul. Sil. 78.

δηρός -ρὸν χρόνον. Crinag. 43.

δήω -εις ἐν Διὸς ἢ μακάρων. Dioscor. 13.

διαβαίνω -μέσον διαβᾶσά με ποσσίν. Sosip. (Dioscor.) 2. ἡ ψυχὴ ἦλθεν ὡς διαβησομένη. Plato. 2.

διάβροχος, καὶ Διὶ καὶ Βρομίῳ. Dionys. 3. ὀστεῦν μύρῳ διάβροχον. Antip. Sid. 83. παῖδα. Posidip. 18. ὕδατι χαίταν. Antip. Sid. 32. ἀφρῷ πλόκαμοι.

Archias 13. -χα πείσματα. Antip. Sid. 37.
διαγείρω. διεγερθείς. Lucill. 99.
διάγλυπτος. Crinag. 4.
διαγωγή -ῆς ἐχθεσινῆς. Pallad. 128.
διαζυγίη -ην μουνολεχῆ. Rufin. 25.
διαίνω, γύην νιφάδεσσι. Il. 519. μή σε διήνῃ ἀφρός. Julian. Aeg. 32. χθονὸς ἄκρα διῆναι. Cyrus 6. σῶμα διαινόμενον. ἀδ. 239.
διαιρέω -τὴν γραῦν ὧδε διειλόμεθα. Nicarch. 5.
διαίρω -ομένης πυγῆς. Rufin. 2.
διαΐσσω -ων βυθὸν ἅλμης. Archi. 30.
διακλωπάω -πῶν. Posidip. 5.
διακνίζω -ων ἄνθεα. Meleag. 1, 32.
διακοσμέω -μεον, Agath. 72.
διακρέκω, τὰν χέλυν. Leon. Tar. 38.
διαλυσίφιλος -λοι τρίχες. Rufin. 32.
διαμπερές. Pallad. 99.
διάνδιχα. Adrian. 1.
διανεμόω -ηνεμωμένας ἐθείρας. Philip. 50.
διανεύω -ων σολοικίζει. Lucill. 86. ἔργα σαοφροσύνης διανεύμενος. Christ. Ecphr. 34.
διανύω. ἕκατον διηνυσάμην ἐνιαυτούς. ἀδ. 649.
διαπίνω. ἡ διαπινομένη Καλλίστιον ἀνδράσι. Hedyl. 3.
διαπλάσσω -ασθέντα. Crinag. 47. (Lectt. 164.)
διαπλέκω. διαπεπλεγμένον στρατηγόν. Archil. fr. 9.
διάπλοος, Λειάνδροιο. Antip. Th. 54.
διαπλώω -ώσας πάντα βίον. Antip. Sid. 72. -ειν πόντον. Bian. 11.
διαπόντιος -τιον ἕλκειν ἄνδρα. ἀδ. 113.

[redacted]

[redacted]

ἰασπλῆτα. Paul.

ιστήριξε. Phi-

ον ψυχῆς. An-

Pallad. 46.

- τῆρι σιδάρῳ.

l. 84.

ῆ. Lucill. 99.

; ὑπὲρ λεχέων.

Dioscor.) 2.

θεὶς τούτων χεί-

epiad. 26. τὴν

ucill. 45. χρή-

τοῦ εὖ διαθείς.

φύλλων. Paul.

ιφεν ἐν κόλποις.

20.

ἐρίζωμεν τῆλε.

41.

ευγὲς ἐν ὄμμασι.

4. νᾶμα. Anti-

- γέος ἅλμης.

ἐξ ἀμεθύστου.

- γῇ χαλκόν.

ται νόος ἀνδρός.

68.

α καὶ σάρκας

λάδες διέχεεν.

- χρήσασθε τὸ

βρέφος. Antip. Sid. 53. αἷς με διεχρήσω. ἀδ. 477.

δίβολος, περόνη. Theodor. 2. δίβος, ψῆφον τὴν πυμάτην ἀμφιέπεσκε. Agath. 72.

δίγληνος - νους ὦπας. Theocr. 6.

δίγονος. Il. 517.

διδασκαλίη - ίην. Posidip. 13.

διδάσκω. ὀρνίθων ἔργα διδασκόμεναι. Alpheus. 12. τόξα τὰ μὴ δεδιδαγμένα βάλλειν ἄλλον. Meleag. 32.

διδαχή - αῖς πολυδόξοις. ἀδ. 744.

διδυματόκος - κους ἀδ. 730. - κοι αἶγες. Philip. 7.

δίδυμος - μον κακόν. Callim. 59. δίδυμοι. Philodem. 8. Marc. Arg. 16. - μοις αὐλοῖσιν ἀεῖσαι. Theocr. 5. - μαις ἠπείροις. Antip. Th. 56.

δίδωμι. δὸς λάβε παίζει. Strato 46. δοὺς ἀνέμοισι κόμην. Dioscor. 11. πολλάκι δοῦσα τὸν βαρὺν εἰς ἀκοὰς ἦχον. Rhian. 9. οὐδὲ ἐν αἰδοῖ δόντες. Antip. Th. 59.

διεγείρω - ρατε. Myrin. 3.

διέξειμι - ιών. ἀδ. 496.

διέπω - πειν πράγματα. Pallad. 29.

διερός - οῖο πώγωνος. Anti-

phil. 22. διερῆς Ἀερόπης. Nicomed. 3. -ὸν δελφῖνα. Christod. Ecphr. 67.

δίζυξ -υγος εὐεπίης ῥυθμόν. Michael. III. 124.

δίζω. ἔδιξε. Simm. Ov. -ζομένη. ἀδ. 305.

διηπειρόω. Philip. 74.

διθυραμβογενής. H. in Bacch. II. 517.

διθυραμβοχώνη, μοῦσα. Theodor. 8.

δίθυρσον, λογχωτόν. Agath. 31.

διϊθύνω -ειν ἄτρομον εὐπλοΐην. Leon. Tar. 48.

διΐπταμαι -μένη αἶαν νήσους τε. Archias 26. Vide διάπτημι.

διϊστορέω -οῦσιν. Paul. Sil. 74. 78.

δικάρηνος -νον ἀλότριβα. Aristo 1.

δικασπολία -ίας. ἀδ. 651.

δικασπόλος. Leonti. 19. ἀδ.

[redacted]

δικολέκτης. Pallad. 137. -τας. ἀδ. 350.

δίκραιρος -ρῳ δικέρωτα. Agath. 29.

δίκροτος, νηῦς. Antip. Th. 49.

δίκτυον. αἶρε τὰ δίκτυα ταῦτα. Marc. Arg. 3. σπλάγχνων ἡμετέρων δίκτυα καὶ παγίδες. Sosipat. (Dioscor.) 3.

δινεύω, πέτρον. Archias 25. -νεύεις στεροπὴν καύματος ἀρσενικοῦ. ἀδ. 8. ἠέρι δινεύων λίνον. Strato 22. Christod. Ecphr. 156. κόμην. Antip. Sid. 27. δινεῦσαι πέτρον. Archias 25. πόντῳ δινεύμενος. Leon. Tar. 90. -μένη Ἀθηναίης δολιχόν. Id. 78.

δινέω. ἄξονα δινήσας ἠελίου. Leon. Tar. 49. ἐδίνησε κόμαν. Antip. Sid. 27. δινηθεὶς προκάρηνος. Diodor. 15.

[redacted]

Antip. Sid. 27. -τοῦ ὕπερθε λίθου. Leon. Tar. 37.
διογενής. II. 517.
διοδεύω -ομένη θάλασσα. Philip. 74.
διοίχομαι. Asclepiad. 17.
διόλλυμι -ολώλαμεν. Asclepiad. 27.
διόλου. Asclepiad. 16. Nicand. 1.
διορίζω. Pallad. 32.
δίπλαξ. Antip. Sid. 82.
διπλάδιον, ἔσθος. Antip. Sid. 61.
διπλασίως. Eutolm. 4.
δίπλεθρος. Strato 99.
διπλόος. Callim. 27. διπλόον εἷμα σοφοῖο. Archi. 34. Onest. 10. διπλόον ὠδίνασα. τέκος. Antip. Sid. 104. -οῦν ἄνδρα. Pallad. 101. a. (III. 332.) διπλοῦς εἰς λυκάβαντας. Leonid. Tar. 65. (ubi nunc δισσούς.) -διπλόα σημήια φωνῆς. ἀδ. 701.
δίπτερυγος -γα κνώδαλα νυκτός. Meleag. 93.
δίπτερυξ -υγων ἄγαλμα πόθων. Philodem. 32. (Lectt. 144.)
δίσευνος. Dosiad. Ar. 2.
δίσηβος. Dosiad. Ar. 2.
δισκεύω -θείς. Bianor. 2. -κευσε. ἀδ. 205.
δίσκος, ἐμοὶ -ρόπαλον. Rufin. 14. Julian. Aeg. 4. -κων λιμοφορήων. Pallad. 27.
δισσός -σὰν δῆριν. Antiphil. 36. -σὰς χεῖρας ὑπερίσχειν. Phaedim. 3.
διστάζω. Philod. 26. Loll. Bass. 2.
δίστοιχος, ὄγμος ὀδόντων. ἀδ. 272.
δίστιχος -ον μοῦσαν. Leon. Al. 18. -α. Id. 14.
δίυγρος -ρον νεῦμα. Meleag. 14.
διυπνίζω. Pallad. 139.
διφάω -ᾷ. Callim. 11.
διφέω. Crinag. 24.
διφθερίας. Posidip. 17.
διφθερίς. ἤχευσας ψακάδων τύμματι διφθερίδες. Antiphil. 44. (Lectt. 172.)
διφρελάτειρα. Stat. Athl. 30.
δίφριος. ζωστὴρ εἴλκυσε Πριαμίδην δίφρια συρόμενον. ἀδ. 389.
δίφρος. παρὰ δίφρους. Strato 50.
διφρουλκέω -κεῖ ἄντυγα. Philip. 29.
διφυής -ῆ Κέκροπα. Archel. 2. ταρσόν. Meleag. 42. διφυεῖς πτέρυγας. Strato 63. ταρσούς. Posidip. 13. Κενταύρους. Aenigm. 18.

διφυός -όν σῶμα. Antag. 2.
δίχα, Βάκχου. Antip. Sid. 74. μόχθου. Antip. Th. 39. ὀνείδεος. Antip. Sid. 22. πολέμου. Mnasalc. 4. φωνῆς. Aenigm. 19.
δίχαλκος. Lucill. 98.
δίχηλος -ον κάρκινον. Philip. 16. πάγουρον. Stat. Fl. 5.
διχθάδιος -δίη. Leonti. 4. -διον κατὰ κῶλον. ἀδ. 412. -δίας ψυχάς. Jul. Aeg. 29.
διχόλοπος -πον ἀνάγκην. Pallad. 9.
διχόμυθος -θον νόημα. Pittac. Scol.
διχοστασίη -ίης σεμνῆς σῆμα. ἀδ. 543. -ίην παῦσε. Stat. Athl. 62.
διψάς, βῶλος. Antip. Sid. 111. ἔχιδνα. Id. 105. σποδιή. Antiphil. 39. -δα πόρνην. Philod. 22. -σιν ἐν βοτάναις. Euphor. 2.
διψάω -ᾷς φόνον. Philip. 42. φόνων διψῶσαν ἀπειλήν.
διωλένιος -ιον φλόγα πεύκας. Antip. Sid. 98.
διωλύγιος -ιον πνεῦμα. Antiphil. 17.
διωξικέλευθος -θα κέντρα. Philodem. 27.
διώξιππος -οιο ἄρεος. Leon. Tar. 47.
δνοφερός -ὸν δόμον Ἀχέροντος. Andronic. II. 399. -ῆς κύματα πανδυσίης. Leon. Tar. 90. -ρῷ πένθει. Anyte 13. -ὰν κόνιν. Antip. Sid. 99. Mnasalc. 16. δνοφερότερα νυκτὸς σέλα. Loll. Bass. 4.
δνόφος -ῳ ἐν κυανέῳ. Simonid. fr. 7.
δόγμα, πάνσοφον. Lucill. 47. -ματι νήσου. ἀδ. 612. b. (Lectt. 286.) -σι καινοῖς συμποσίου. Lucill. 29. -σι μοιρῶν. ἀδ. 739.
δογματίζω. οὐ σὲ καλὴν, ἀλλ' ἔμ' ἐδογμάτισεν. Nicarch. 11.

[redacted]

δόκιμος -μον ῥήτορα. Lucian. 22.

δόμοι. ἐν δόκοισιν ἐχθρῶν. Archil. fr. 14.

δολιός. Loll. Bass. 3.

δόλιος -ιον ξύλον. Antiphil. 24. ἐκ δολίου κέρκος. Leon. Tar. 52. -ίου ἀνδρός. Aristotel. 2. -ίην ὁδόν. ἀδ. 667.

δολερός. -ῆς φιλίης. Lucill. 122.

δολιχεύω. Nicarch. 13.

δολιχογραφίη. Leon. Alex. 32.

δολιχόεις -όεντα δούρατα. Leon. Tar. 25.

δόλιχος. παρισταδίοις δινευμένη Ἀθηναίης. δόλιχον. Leon. Tar. 78. ἤνυσεν ἀκλινέως τὸν Κύπριδος δόλιχον. Sosip. (Diosc.) 2. δόλιχον νικῆσαι. Pollian. 3. τὸν μακρὸν γήρως οὐκ ἐπῆλθε δόλιχον. ἀδ. 734.

δολιχός, στόλος Ξέρξου. Apollonid. 16. -οῦ χείλεος. ἀδ. 200. -ῆς ἐκηβολίης. Jul. Aeg. 31. -ῇ νηΐ. Antip. Th. 18. -ὴν αἰῶνος ἱστορίην. ἀδ. 584. -χὰ πρυμνήσια. Marc. Arg. 24. -χῶν πυρετῶν. Crinag. 16. -χοῖς οὔρεσιν. ἀδ. 384. -χαῖς ἐλπίσιν. Maced. 39.

δολιχογραφίη. Paul. Sil. 51.

δολορραφίη. Paul. Sil. 30.

δόλος -ῳ φαρμακόεντι. Macedon. 15. -ον δονακόεντα. Bian. 3.

δολόφρων. Aristot. Pepl. 6.

δομαῖος -α λᾶα. ἀδ. 204.

δονακεύς -κῆων. Paul. Sil. 50.

δονακεύω -σατο ἄσπαιρα νῶτα. Apollonid. 25.

δονακῖτις, ψῆστρα. Phani. 6.

δονακογλύφος, ἅμιλλα. Phanias 3.

δονακοφοίτης. Inedit.

δόναξ -κας ἀδυβόᾳ κρέκεις. Anyte 8. -κα ἡδὺν συρικτῆρα. Leon. Tar. 1. -συνημμένας εἰς κραδίην δόνακας. Marian. 1. νομίῳ δονάκων λησάμενος. Antip. Sid. 48. -κας τρητούς. Theocr. 2. Eratosth. Sch. 3. -κας πεπτομένους. Julian. Aeg. 6.

δονέω -νεῖ Ζέφυρος φύλλα. Hermocr. 2. Ἔρως μ᾽ ὁ λυσιμελὴς δονεῖ. Sappho fr. 10. ὀδυρόμενον δονεῖν κραδίαν. Bacchyl. 2. -ῶν πλοκάμους ῥομβητούς. Alcae. Mess. 8. φρένας δονείτω. Dionys. 1. ὑπήτην πλήκτροισι δονήσας. Agath. 68. ὑπ᾽ ἀνέμοισι δονέοντι. Julian. Bas. 2.

δοξοματαιόσοφος. ἀδ. 210.

δορά. -ὴν ἐζώσατο νέβρου. Antist. 1. a. (Lectt. 195.) δοραῖς λέοντος. Meleag. 26.

δοριπτοίητος -τα νεκρῶν ὀστέα. Polystr. 2.

δορίτολμος -ον. Ep. Byz. 30.

δορκαλὶς -λίδος πάσης ἴχνια διφᾷ. Callim. 11. ῥαδινῆς. Agath. 25. παίγνια δορκαλίδων θαρσαλέων. Id. 92.

δορκάς. Tiber. Ill. 2. -δος ἀρτιτόκοιο. Julian. Poly. 4.

δορύ. Leon. Tar. 76. νήιον. Paul. Sil. 60. ὑπὲρ κοίλου δούρατος ἐξέπεσες. Xenocrit. II. 256.

δορυδρέπανον. Lucill. 108.

δορυθαρσὴς -έα Παλλάδα. Hermod. I. 262.

δορύκτητος -τους παλάμας. Paul. Sil. 23.

δορυσθενὴς -έες βασιλῆες. ἀδ. Her. 6.

δορυστέφανος, Σπάρτα. ἀδ. 507.

δόσις, ὀλίγου δώρου. Julian. Archias 24. -λα σκῦλα. Nicand. 2.

δουλόω. ἐδουλώθη πρὸς ἀλκὴν κάλλεος. ἀδ. 628.

δουνακεύω. ἐδουνακεύσατο. Apollonid. 25.

δουνακόεις -εντα δόλον. Bian. 3.

δουνακοφοίτης -τα. Inedit.

δουπέω -πήσεις κώπην ἕτερον ἐς χῶρον. Jo. Barb. 10. δουπήθησαν ἀολλέες. Crinag. 28. νέκυν δεδουπότα. Dioscor. 13.

δουπήτωρ -τορι χαλκῷ. Agath. Prooem.

δοῦπος. Philod. 31. θαλάσσης. Archias 33.

δοῦρας, Antiphil. 9. πάλλειν. ἀδ. Her. 8.

δουράτεος -τέου πύργου. Agath. 72. -τέαν παγίδα. Id. 63. -τέων πεδίων. Aenigm. 22. -τέοις κυλίνδροις. Paul. Sil. 57.

[redacted]

δοχεῖον -α γραφικοῖο ῥεέθρον. Damoch. 2.

δοχήϊον μέλανος. Paul. Sil. 52.

δόχμιος. Christ. Ecphr. 6. -ιον ἐν λέκτρῳ νῶτον ἐρεισαμένη. Agath. 8.

δράγμα, ψαιστῶν. Gaetul. 8. πλῆσον ἀρούρας δράγματος. Macedon. 28. (III. 332.) -τος ὀρνυμένου. Agath. 71. -τα πρώτης φυταλιῆς. Leon. Tar. 18.

δρακόντειος -είους σπείρας. ἀδ. 281.

δρακοντολέτης. II. 518.

δράκων -κοντος εὐσφυρίοιο σπείραμα. Archi. 5. -κοντα εὐσπειρῆ. Antipat. Sid. 21.

δραπέτης, βίος. Pallad. 117.

δραπέτις. Meleag. 55. Strato 88.

δράσσομαι -σσο χερσὶν ὅλαις. Inedit. σοφῶς ἐδράξαο νίκης. III. 22. -ξάμενος παλάμαις κεράων. ἀδ. 283. ἐπουραίῳ δήγματι. ἀδ. 418. -μενος μείζονος οἴκου. Callim. 37. θαλερῶν πλοκάμων. Marc. Arg. II. 529. -μένη αὖ ἐρύσαι βόστρυχον. Paul. Sil. 4. -μενοι σπατάλης. Damoch. 1. -ξεται ἐξόπιθεν. Posidip. 13.

δρεπάνη -ης ἐπιμιμνήσκονται σταφυλαί. Inedit. χρόνος μιῇ πάντ᾽ ὀλέκει δρεπάνῃ. ἀδ. 615. -νην ἐπὶ βότρυν ἐγείρειν. II. 510. 519.

δρέπω. ἄνθεα δρέψας ἑλικώνια. Philip. 1. -πόμαν κενεὰς ἐλπίδας. Meleag. 29. -ψάμενος σοφίην. Dionys. 9. ἄνθεα πρωτέρων. ἀδ. 585. -ψομένων τὸ μέλι. Lucian. 37. -ψαμένη χαρίτων λείρια. Pomp. 2. -ψάμεναι μουσάων ἄνθεα. ἀδ. 560.

δρέπτομαι -μένα μουσῶν ἄνθεα. Leon. Tar. 81. -μενοι χάριτας καὶ αὐτὴν ἀφροδίτην. Antip. Sid. 83. -τόμεναι σταχύων. Anyte 8. -μένων τὸ μέλι. Lucian. 37. (ubi nunc δρεψομένων.)

δρῆστις -τιν μὴ ὑπόδεχθε. Callim. 4.

δρῖλος. Lucill. 8.

δριμύς, θυμὸς ἰάμβων. Jul. Aeg. 59. δριμὺ βλέπειν. Philip. 50. -ὺν ἀντιφέρων πόλεμον. Damag. 8.

δρίος, εὔδενδρον. Simmi. 6. εὔσκιον. Id. 4.

δρυμαῖος -αία λέαινα. Mesomed. 3.

δρομεύς. Antip. Th. 67.

δρόμημα -μάτων ἱππικῶν. Stat. Athl. 53.

δρόμος, ἠελίοιο. Pompej. jun. 2. -μοι τριετεῖς μηνῶν. ἀδ. 646. -μοις χειμερίοις ποταμοῦ. ἀδ. 401. ἐλθεῖν λευκῆς ἐς δρόμον ἡλικίης. Inedit.

δροσερός -ῆς ἀπὸ πηγῆς. Paul. Sil. 5. -οῖο λειμῶνος πέδον. Marian. 3. -ῷ ἔαρι. Macedon. 14. -ὰ ἄνθεα. Aristodic. 2. -ῶν μηρῶν. Strato 50. ἀκρεμόνων. ἀδ. 416. ὀρταλίχων μητέρες. Agath. 25. στομάτων. Paul. Sil. 2. -ῶν ἐκ λιβάδων. Antip. Sid. 59. -αῖς

[redacted]

δρυοκοίτης, τέττιξ. Anyte 14.

δρύοχος. πῶς δὲ κατὰ δρυόχων ἐπάγη σανίς. Archimel. 1. κατὰ δρυόχους. Archias 7.

δρύπεπα, ἀλίπαστον. Cornel. Longin 1.

δρύππα, ἐφολκίς. Phani. 4.

δρῦς, φέρει τὸν ἀνάρσιον ἰξόν. Marc. Arg. 28. ἀπό δρυὸς ἐσσὶ παλαιφάτου. Lucill. 83. οὐ γὰρ ἀπὸ δρυὸς εἶ, οὐδ᾽ ἀπὸ πέτρης. Pallad. 13. -ἄλλην δρῦν βαλάνιζε. ἀδ. 60. ἀδρόγυνον. Myrin. 2. ἱεραὶ Ζηνὸς δρύες. Crinag 29. ἁμῖν ματέρες ἐντὶ δρύες. Zonas 5. ἐπωδύραντο πέτραι καὶ δρύες. ἀδ. 482.

[redacted]

δύνω, δύω, δῦμι. ἦχος δύνει ἐν οὔασιν. Meleag. 53. δύνει πόλεμος καὶ ἐς κραδίην. Id. 101. ὅρκους δύνειν οὔατα. Callim. 9. ἔδυ δόμον Ἄϊδος εἴσω. Stat. Athl. 40. ἔδμεναι ἀλλήλων δύμεναι εἰς κραδίην. Paul. Sil. 7. ὁ πόνος δύεται εἰς ὄνυχα. Asclep. 17.

δυσαής -ὲς κῦμα. Phaedim. 4.

δυσαίων. Diotim. 7.

δυσαλθής -θὲς γάλα. Polyaen. 4. -θέος λύσσης. Christod. 179. ἀνίης. Ib. 188.

δυσάμβατος. Simon. fr. 14.

δυσάμμορος -ρε. Meleag. 15.

δυσάπιστος, ψυχή. Strato 21.

δύσαυλος, ἔρις. Antip. Th. 29.

δύσβατος. Leon. Tar. 63. ἀτραπιτός. ἀδ. 517. -τον οἶμον. Archimel. 2.

δυσβίοτος, πενίη. Leon. Tar. 64.

δύσβωλος, χθών. Crinag. 37.

δυσδάκρυτος -τε ψυχή. Meleag. 55. -τα δάκρυα. Ib. 109.

δυσέφικτος. Qu. Maec. 9.

δυσέρωτος. Meleag. 81. 82.

δυσέρημος, πάγος. Philip. 68.

δυσέρως -ωτι κακάγγελε. Meleag. 72. -ωτα νόσον. Marc. Arg. 1. χείλων. Leon. Tar. 37. Πᾶνα. ἀδ. 258. -τες ψυχροφόροι. Meleag. 18. -έρωσι κώμοις. Id. 36.

δύσζωος, βίοτος ἀδ. 653.

δυσήκοος -όοις. ἀδ. 445.

δυσηχής -έος πολέμοιο. Anacr. 77.

δυσθανής. Crinagor. 34.

δυσιθάλασσος -σα δίκτυα. Philip. 23.

δύσις -ιν κακὴν Ἀρκτούρου. Perses 4.

δυσκέλαδος -ων ἀνέμων πνοιῇ. Nicarch. 5. -οις ἄσθμασι πνευστιόων. Agath. 69.

δυσκίνητος -τε ἄδη. ἀδ. 660.

δύσκολος -ον πρῆγμα. ἀδ. 426.

δυσκόλπῳ, γαστρί. Agath. 78.

δυσκωφέω -εῖ. Leon. Tar. 79.

δύσκωφος. Loll. Bass. 3. Nicarch. 33.

δύσμαχος. ἐκεῖνα τὰ δύσμαχα. Meleag. 24.

δύσμηνις, χόλος. Parm. 7.

δυσμήνιτος. Antiphil. 37.

δυσμήχανος -να ἔργα. Eratosth. 3.

δύσμοιρος -ρων θαλάμων. Antiphan. 9.

δυσμορίῃ -ης Ἀστυανακτείης. Leon. Al. 29.

δύςμορος -ον ἐργασίην ὀστρακέων. Nicaenet. 2.

δύςμορφος. Pallad. 5.

δύςμουσος, αὐλός. Onest. 7.

δύςνομος -μα λείψανα δείπνων. Nicomed. 3.

δυςνύμφευτος -τε χθών. Crinag. 37.

δυςπάρθενος. Christod. Ecphr. 197.

δυςπείθης, αἴδης. Anyte 14.

δυςπέμφελος -λοι. Herodic. II. 65.

δυςπενθής -έα κόσμον. ἀδ. 677.

δυςπερίληπτος -τα φιλήματα. Strato 42.

δυςπλοΐη. Antiphil. 43.

δύςπλοος, Κρήτα. Gaetul. 7.

δύςπλωτος -τε. ἀδ. 396.

δυςπνοέω -οῦσα ὀδμή. Paul. Sil. 74. 30.

δύςστομος, ἱππείη. Stat. Athl. 32.

δυςτοκεύς -κέες τοκέες. ἀδ. 703.

δύστρος. Lucill. 15.

δυςωνέω, ἐδυςώνει. Nicarch. 18.

δυωδεκάμοιρος. Antiphil. 17.

δῶ. Pallad. 85.

δωμάω -μήσατο. Antip. Sid. 51. νηὸν περικαλλέα δωμήσασθαι. Lucian. 12.

δωρητήρ. Leon. Tar. 14.

δωροδοκέω. ἐδωροδόκει. Strato 46. δωροδοκῆσαι. Leon. Tar. 16.

δωροδότης, λάθας βάκχος. Meleag. 6.

δῶρον -ρα Ἑλικωνιάδων. Antip. Sid. 70. γάλακτος. ἀδ. 230.

δωροφορέω -ῶν καρπόν. Archimel. 1.

E.

ἔαρ, ἡδὺ τέθηλεν. Meleag. 44. νῦν ἔαρ εἶ, μετάπειτα θέρος. Strato 57. πνοιῆς ὅσσον ἀνῆψεν ἔαρ. Marian. 4. λάμπει χαρίτων ἔαρ. Scolion. 23. τὸ πρῶτον γενύων.

[redacted]

ἐγγίζω. δίακω οὐδ' ἤγγισα. Lucill. 11.
ἐγγράφω -φομαι εὐκάρποις δένδρεσι. Cyllen. 1.
ἐγγυαλίζω. μοῦσα χορούς, ἄρης ἐγγυάλιξε μάχαν. Leon. Tar. 73.
ἐγγυητής. Leo Phil. inod.
ἐγείρω, δρεπάνην ἐς βότρυν. Il. 510. Κύπριν. Agath. 3. κυανόν. Nicarch. 34. χῶρον φαιδρόν. ἀδ. Byz. 22. τύμβον. Jul. Aeg. 52. πρασιὴν δίψευσαν. ἀδ. 176. τρίβολον. Tull. Gem. 7. Πίνδαρον παρ' ὕδασιν. Cyrus. 7. ἐγείρας πύλην. Ep. Byz. 3.
ἐγερσίγελως. Paul. Sil. 40.
ἐγερσιθέατρος. Stat. Athl. 32.
ἐγερσιμάχης. Nicias. 1.
ἐγερσίμαχος. Antip. Sid. 87.
ἐγερσιφαής -ῆ πέτρον. Philip. 22.
ἐγκάπτω -κέκαφε. Leon. Tar. 29.
ἐγκάρδιος, ἔρως. ἀδ. 3.
ἔγκαρος -ρον ἰχθροῦ ἀράξας. Alcae. Mess. 14.
ἔγκατα -των ἐκκενοῖ. ἀδ. 445.
ἐγκαταδύω (δυμι). κείνης ὕδασιν ἐγκατέδυν. Isidor. 3.
ἐγκαταλέγω -λέξῃ. Lucill. 69.
ἐγκαταμίγνυμι. λύσσαν μάρῳ ἐγκατέμιξε. ἀδ. 303. χαλκῷ ὀδύνην. Tull. Gem. 4. μανίην λίθῳ. Paul. Sil. 58. πνεῦμα τῷ τύπῳ. Arab. 6.
ἐγκατανάω -ένασσεν ὅρμῳ. Antip. Th. 51.
ἐγκατατίθημι -έθεντο στέρνοις. Simonid. 104. ἐνικάτθεο. ἀδ. 574.
ἐγκαταχέω -έχευε φόνον ἀντιπάλων. ἀδ. 607.
ἐγκεντρίζω. ὃν φύσις θεῷ ἐνεκέντρισεν ἵππῳ. Euhod. 1.
ἐγκλείω. ἐνέκλεισε γέννυν. Alcae. Mess. 8.
ἐγκλήμων. Leon. Tar. 52.
ἐγκοιμίζω. παῖδας ἐμοῖς ἐνεκοίμισα κόλποις. Carphyll. 2.
ἐγκοιτάς -τάδες ἀκρώρειαι θηρῶν. ἀδ. 398.
ἐγκονέω -έουσα κυσίν. Mnasalc. 5.
ἔγκοπος -πον ἴχνος. Qu. Maec. 7.
ἔγκοτος, φθόνος. Diod. Sard. 12.
ἐγκροτέω -τέουσα θύρσοις αὐλείοις. Leon. Tar. 1.
ἐγχρούω -ουσα φίλοις ποσσὶ λάλους πτέρυγας. Meleag. 112.
ἐγχρύπτω -των λόγον. Pallad. 76.

ἐγκρύφιος -ιον πῦρ τύφεται. Philodem. 15.

ἔγκυκλος -λον βάρος πέτρης. ἀδ. 420.

ἐγκύμων -μονι βίβλῳ καμάτων. ἀδ. 530.

ἔγκυος, ὕμνων. Meleag. 1. εὐόπλου ἡσυχίης. Antiphil. 10. πυρὸς πέτρος. Philip. 22.

ἐγκύρω. ὁκοίοις ἐγκυρέωσι πρήγμασι. Archil. fr. 12. πρὶν ἐγκύρσαι δύαις. Bacchyl. fr. 18.

ἐγερσίκωμος. Il. 517.

ἔγχαλκος, γραῖα. ἀδ. 87.

ἐγχαρίζομαι. ἐγκεχάριστο. Parmen. 8.

ἐγχεσίμωρος -ρότερος. Ammian. 23.

ἐγχθόνιος -ίου βρομίου. Apollonid. 10.

ἔγχος, κρυπτὸν ἔχων κραδίῃ. Solon Scol. -χεῖ φωνήεντι γονὰς ἤμασα γιγάντων. ἀδ. 591.

ἕδνον -να γάμων ἐῤῥίπτες. Arabi. 3. πορεῖν λεχέων. ἀδ. 337.

ἑδνόω -ώσαιτο γυναῖκα. Leon. Tar. 64.

ἕδος, γενύων ὀρφανὰ θέντες ἕδη. ἀδ. 200.

ἕδρα. οὐχ ἕδρας ἔργον. Bacchyl. fr. 14. χθονός. Paul. Sil. 61.

ἑδράζω. παρὰ βωμοῖς ἥδρασας. ἀδ. 220. ἥδρασεν ἀσφαλέως. ἀδ. Byz. 9. -ἡδρασάμην. Macedon. 23.

ἑδραῖος, βίος. Crinag. 30.

ἕδρανον, νηῶν. Jul. Aeg. 6.

ἔδω -ουσι θυμόν Rhian. 1. ἔζεε πικρῷ ζῆλος θυμὸν ἔδουσα. Christ. Ecphr. 219.

ἕεις. Proclus 6.

ἕζω -εται ἐν στομάτεσσι τὸ λαρὸν ἔπος. Agath. 39. ἧς καὶ ἐπὶ ῥυτίδων ἕζετο δριμὺς ἔρως. Plato 6. ἕζετο χάρις ἐν κενεοῖς ὄμμασιν.

[redacted]

Theocr. 4. -ῶν Ὡρῶν. Rufin. 17. -νὰς κάλυκας. Meleag. 108. βοτάνας. ἀδ. 650.
εἰαρόμασθος. Rufin. 19.
εἴβω -ουσαι. κατὰ πρέονος νύμφαι. Crinag. 7.
εἰδάλιμος -μοι λᾶες σειρήνων. Mnasalc. 17.
εἶδαρ. Apollonid. 23. -τι. ἀδ. 643.
εἰδέω -ήσεις. Antip. Th. 56.
εἰδήμων -μονα πάσης ἀρετῆς. ἀδ. 681. b. (Lectt. 302.) -μονες μύθων. Athen. 1.
εἴδομαι -μενον πορφύρῃ. Antiphil. 6. ἰσχάδι. Callim. 28.
εἶδος. ἐς εἴδεος ὥρην ἄκρα. Crinag. 41. τὴν βακχεύουσαν ἐν εἴδει θηλυτεράων. Macedon. 5. ἀσώματον εἴδει μορφῆς. Agath. 36.
εἴδωλον, μορφῆς. Meleag. 26. -λα καμόντων. Archias 34. ἀμυδρὰ ψυχῆς. Crinag. 33.
εἰκάζω -οντες. Pallad. 69.
εἰκαῖος. μετ᾽ εἰκαίης ἐξεφόρησας ὁδοῦ. Dioscor. 22. εἰκαίης σοφίης ψευδολόγοι. Leon. Alex. 2. εἰκαίην χάριν. Probl. ar. 17. κόμης εἰκαῖα σκύλματα. Qu. Macc. 3.
εἰκὰς -κάδα δαιτύζων ἐνιαύσιον. Philod. 33. (Lectt. 145.
εἰκελόφωνος, χελιδόσι. Philip. 18.
εἰκονικός, ἀποχή. Lucill. 105.
εἰκόνιον. Lucill. 17.
εἰκόνισμα. Phalaec. 2.
εἰκοσάμηνος. Leon. Al. 41.
εἰκόσορος. ἐπ᾽ εἰκοσόρῳ γραὸς ἐπιβάς. Meleag. 77. ναύκληρον ὁλκάδες εἰκόσοροι. Simonid. 64.
εἴκω, βελέεσσιν ἐρώτων. Philip. 57. εἴξασα βελέμνοις Παφίης. Iren. 1.
εἰκών -όνα παντοίων στομάτων. Archias 14.
εἰλαπίνη -ης κυπελλομάχου. Macedon. 19.
εἰλέω. εἶλει βίβλον. ἀδ. 516. βιβλίδιον κατὰ μηρῶν εἰλήσει δροσερῶν. Strato 50. ἀμφὶ ἰξὺν εἰλεῖται ἅμμα. Philet. 15.
εἰληδόν, ταχινοῦ πτωκὸς ἔδησε πόδας. Antiphil. 23.
εἱλίσσω -σει κῦμα παρὰ ψαμάθοις. ἀδ. 203. -ιχθεὶς περὶ γούνασι. ἀδ. 188.
εἱμαρσένος. Dosiad. Ara. 2.
εἰνάλιος -ίη Θέτι. Asclepiad. II. 490. -ιον δελφῖνα. Bian. 1. -ίης ἄγρης. An-

tiphil. 23. -ις λαβύρινθε. Theodor. 2 -ίων κύρτων. Jul. Aeg. 6. -ίοις ἄγραις. Id. 46.

εἰναλιόφοιτος -τα λίνα. Archias 7.

εἰνάς. Dosiadae Ara 1.

εἰνόδιος -ιον δάκρυ παρερχομένων. Crinag. 35. πόνος εἰνοδίοις παρερχομένοις. ἀδ. 678. μυρμάκεσσι. Archias 29. πέτρος εἰνοδίη τέταμαι. Theodor. 18. -ίην καρύην. Plato 20.

εἰραφιώτης. II. 517.

εἰρεσίη -ης ὀλίγης ναυτίλος. Antip. Th. 69. ἔργα εἰρεσίης ἐδιδάγμεθα. Leon. Al. 36. -σίη λαθραίη. Antiphil. 23. Κύπριδος. Meleag. 77.

εἴριον -ια. Antip. Sid. 87. 89. Antiphil. 6.

εἰροκόμος, τάλαρος. Leon. Tar. 9. -μων δεσπότις. Antip. Sid. 26.

εἴσαυτις. Arcesil. 1.

εἰσδέρκω -έδρακον. ἀδ. 307.

εἰσελάω -λάαν αΐδη. Macedon. 23.

εἰσνοέω -ενόησα. Agath. 50.

εἰσορμάω -μησα τὸν ἄρσενα δωρίδι μούση ῥυθμόν. Dioscor. 29.

ἑκάς. οὐχ ἑκὰς Ἱπποκράτους. Agath. 69.

ἑκατοντάπυλος -οιο Ῥώμης. Herod. Inscr. 3. -ου Θήβης. ἀδ. 501.

ἑκατοντάς -τάδα. Aenigm. 4.

ἐκβαίνω -νοντι νάπος. Addae. 2.

ἐκβάλλω. ἐξέβαλε τὰ βλέφαρα. Lucill. 38.

ἐκβράζω. πόντος ἐξέβρασ' ἐπὶ σκοπέλους. Theodor. 1.

ἔκγονον -να. Theaetet. 2.

ἐκδανείζω -δεδάνεικας. Philip. 35.

ἐκδαπανάω -νῶν. Pallad. 55.

ἔκδετος -τον ἐξ ἵππων Ἕκτορα. Alpheus 5.

ἐκδέχομαι. Agath. 88.

ἐκδέχιον. Aenigm. 21.
ἔκδυμα -ματα μαστῶν. Hedyl. 1.
ἐκδύω. τὴν θεὸν ἐκδέδυκας. Rufin. 11. οἱ θεοὶ ἐξεδύθησαν. Lucill. 81.
ἐκηβολία -ίας σκολιάς. Antip. Sid. 75.
ἐκθλίβω -ει ἀφρὸν ἀπὸ πλοκάμων. Antip. Sid. 32. -ίψαι μάστακος ἐργασίην. Agath. 54.
ἐκθορέω. ἔκθορες ἀντολίηθε. Ep. Byz. 11. ἐξέθορε κλίνης. ἀδ. 411. εἰς βυθὸν ἐξέθορεν. Philip. 72. σκύλακες νήδυος ἐξέθορον. Id. 72.
ἐκθρώσκω -κοντα δίκτυον. ἀδ. 417.
ἔκκαιρον, ξυνίδα. ἀδ. 60.
ἐκκαίω -ειν ταῖς φροντίσιν. Pallad. 11.
ἐκκαλύπτω -εκάλυψεν ὀργὴ νόον. Even. 1.
ἐκκενόω -νοῖ χολῆς περιττόν. ἀδ. 445. ἰοὺς ἐξεκένωσ' ἐλάφοις. Leon. Al. 11. -εἰς ἐμὲ τὴν φαρέτρην ἐξεκένωσεν. ἀδ. 57.
ἐκκαρπίζω. Zonas. 5.
ἐκκνάω. μεταδόρπιον κρηεῖ κέντρῳ ἐκκνῆσαι ἐπιστάμενον. Crinag. 5.
ἐκκολάπτω. σάκος ξιφέων ἐξεκόλαψε γένυς. Paul. Sil. 49.
ἐκκομιδή. Lucill. 56.
ἐκκομίζω -ίσαις τὴν γραῦν. ἀδ. 86.
ἐκκόπτω. λιμὸς ἐκκόπτει. τὴν φιλόπαιδα νόσον. Callim. 14. ἐξεκόπης βίοτον. Pallad. 67.
ἐκκρεμάω. ἑτέρας ἐλπίδος ἐκκρέμαται. Qu. Maec. 1. a. (III. 332.)
ἐκκρεμής -μὲς ῥυσὸν ἐπισκύνιον. Paul. Sil. 50. -μέα χείλεος. Maced. 13. ὧν ἔτι πᾶσαι ἐλπίδες ἐκκρεμέες. Paul. Sil. 39.
ἐκκρίνω. Strato 94.
ἐκκρούω -ουσον στυγερὰν ἐκ κραδίης ὀδύναν. Meleag. 6.
ἐκκυλίω. ἐγκέφαλον ἐξεκύλισε λίθῳ. Agath. 59. σιδηρείη μ' ἐξεκύλισσεν ὕνις. Inedit. ὕδωρ σε ἐς χθόνα ἐξεκύλισσε. Julian. Aeg. 53. πίτυν γαίης ἐ. νότος. ἀδ. 384. θηρὸς τὴν τόσσην ἐ. βίην. Philip. 62. Εὔρου σε καταιγίδες ἐξεκύλισσαν. Pers. 8. ὄνῳ ἐποχούμενος ἐξεκυλίσθη. Apollin. 1.
ἐκλάμπω -πει. τοῦ στεφάνου στέφανος. ἀδ. 104. αὐθάδης τρόπος ἐξέλαμψεν ἄγαν.

Scolion 3. -λάμψας ἥέλιος. Meleag. 35.
ἐκλανθάνω -ελάθου. Macedon. 38. -ελάθοντο τέχνης. Agath. 48.
ἐκλιπαίνω -παινεῖ τὸ πέλαγος. Posidip. 21.
ἐκλοχεύω. ἀνδρὸς ἄφαρ μηρῶν ἐξελόχευσα τύπους. Even. 12.
ἔκλυσις, αἰδέω. Antip. Sid. 27.
ἐκλύω -λέλυται πολιὸς πρότονος. Meleag. 77. δέμας. Paul. Sil. 9.
ἐκμαγεῖον, πέτρης. Flacc. 4.
ἐκμαίνω -νει χείλη με. Sosip. (Dioscor.) 3. ἐμὸν ἐκμήνας ἔρωτι θυμόν. Plato 22.
ἐκμάσσω. οὐ γραπτὸν ἀλλ' ἔμψυχον ἐξεμάξατο. Leon. Tar. 41. ἔκμαξαι μὴ κλαῖε. Rufin. 28.
ἐκμεθύω -ύσασα λύχνον ἐλαιηρῆς δρόσου. Philod. 17.
[redacted]
ἑκούσιος. Callim. 13.
ἐκπατάσσω. τὴν γρηῢν βροντῆς ἐξεπάταξε φόβος. Antip. Sid. 109.
ἐκπεράω. ὀγδώκοντ' ἐξεπέρησ' ἔτεα. Leon. Tar. 54. -περάσκοι. ἀδ. Her. 28.
ἐκπέταμαι -ταται. ἀδ. 395.
ἐκπετάννυμι. ἐκπέτασον εἰς ἑτέρους πτέρυγας. Meleag. 52. κατὰ προτόνων ἐκπετάσας. ἀδ. 203.
ἐκπίνω. ἐξέπιε θάνατον. Tiberi. 1.
ἐκπλαγής -έες λύσσα. Antip. Th. 70. (Lectt. 155.)
ἐκπλήττομαι. Stat. Athl. 18.
ἔκποθεν. Christodor. Ecphr. 129.
ἐκπονέω. δολιχὰν ἐκπονέουσα τρίβον. Mnasalc. 13. θυμῷ ἄρσενι γυμνητὴν ἐξεπόνει βίοτον. Antip. Sid. 40. ὅσσους ἐξεπόνησεν ἀέθλους. Theocr. 19. ἐξεπόνησεν
[redacted]

ἐκπρεπής -πέος ῥήτορος. Philip. 84.
ἐκπρολείπω -λιποῦσα. Nicias 2.
ἐκπρορέω -έει ὕδωρ. Marian. 3.
ἐκπροφεύγω -φυγών (ubi nunc προφυγών.) Alcae. Mess. 8.
ἐκπροχέω -ων πλοκαμούς. Simmias 2. ἐκχών. Pamphil. 2.
ἐκπτύω. ἐξέπτυσε πόντος. Theodorid. 2. ἐκπτύσομαι. Meleag. 66.
ἔκπυρος. τίμ᾽ ἔκπυρα λούεις. ἀδ. 64.
ἐκπυρόω -ρούμενος φλοξίν. Mesomed. 2.
ἐκρέω. τὴν χάριν ἐξέῤῥευσας. Macedon. 16.
ἐκροφέω. ἐξερόφησε τρύγας. Gaetul. 9.
ἐκσαλάττω. τὴν ἐνὶ θυμῷ ἐξεσάλαξας ὅλην θάμβεϊ φαντασίην. Maced. 3.
ἐκσοβέω. ἐξεσόβει πτῶκας. Agath. 43. ἐκ στέρνων ἐξεσόβησα νόον. Paul. Sil. 34.
ἐκσύρω. ἐξέσυρε. Philip. 71.
ἐκτάδιος -ίῃ ἀπλοΐς. Agath. 8.
ἐκτάμνω -νοντι γεράνδρυα. Eryci. 9. ἐξέταμε κλήματος; ἀδ. 386. οἴμας ἐλπίδας ἐξέταμες. ἀδ. 695.
ἐκτανύω -ύσαι τὰς χέρας. Lucill. 64. ὡς ὅπλον ἐκτανύσαντες. Philip. 43. ἐξετάνυσσας. ἀδ. 401. ἐκτανύσῃς. Aenigm. 22. οὐ δὲ παρειάων ἐκτανύσεις ῥυτίδας. Lucian. 6. ἄσφυκτος καὶ χλωρὸς ὁ Θούριος ἐξετανύσθη. Lucill. 115.
ἐκτείνω. ὃς νοῦ ἀπὸ μυρίον ὄμμα ἐκτείνας. ἀδ. 584. ἐξαπίνης ὕπτιος ἐξετάθη. Lucill. 88. λυσιτελεῖ θνήσκειν εἶπε καὶ ἐξετάθη. Id. 99.
ἐκτελέω -έσει γάμον. Agath. 37. πρὶν χρόνον ἐκτελέσαι. ἀδ. 711.
ἐκτέμνω. ἐξέτεμες ῥίζης. ἀδ. 711. Vide ἐκτάμνω.
ἐκτίνω -τίσων χρεῖος. Theodor. 10.
ἔκτοθεν. Even. 10. ἐρώτων. Agath. 3.
ἐκτομίς, δρεπάνη ἀδ. 176.
ἐκτός, ἐλπίδος ἔβη. Qu. Maec. 5. νούσων. Paul. Sil. 35. τάφου. Antip. Sid. 80. ἐκτὸς ἔτ᾽ ἀτραπιτοῦ. Leon. Tar. 68.
ἐκτόσθε, κακῶν ἁπάντων. ἀδ. 737. θυρέων φανῇναι. ἀδ. 843.

ήλασας (nunc
στεφάνους.
οὔτε καταιγὶς
λὰς τῶν ἐτέων
n. Tar. 91.
λασε λόγχην.
Ιοῖρα. ἤλασεν
α. ἀδ. 524.
ιωνίης ἐπὶ δὴ
ius 11. ἐς
ἐλάσσας, ἀδ.
πενίην Len-
α ἐλαυνομένη.
ἐπὶ χθόνα
chi. 33.
ταχινῆς. Cri-

τὸς ἀπυγοτέ-
Th. 4. ἡ
σασ᾽ ἐλάφου
Bass. 2. ἐλά-
ς τυναὸν χρό-
92. -ον χρυ-
175. τετράκε-
. -ων κεραὸς
llonid. 15.
α θοὰς ἐλά-
14.
ψυχήν. ἀδ.
κώλῳ. Anyte

ἐναπαλλόμενοι.
an. 7. -οτέρη
Sil. 34. -ότερον
Crinag. 30.

ἐλαχὺς -χὺ σκάφος. Antip. Sid. 106.

ἐλάω (vide ἐλαύνω). ἵππος καρπὸν ἐλᾷ. Archias 24. (ubi nunc ἀλεῖ.) τὴν κατὰ σαυτὸν ἔλα. Callim. 37.

ἐλεγείη -ην. ἀδ. 571.

ἐλεγξίγαμος -μου ποταμοῖο. ἀδ. Her. 32.

ἔλεγχος, οἶνος ἔρωτος. Asclepiad. 10. κάτοπτρον πικρὸν ἔλεγχον. Julian. Aeg. 4. ἃ τέχνα τὸν ἔλεγχον ἀπώλεσα. ἀδ. 316. ἔλεγχον ἔχει γλυκερώτατον. Onest. 2.

ἐλέγχω -ει οἶνος τὸν τρόπον. Callias II. 3. οὐ γὰρ ἐλέγχειν λάθριον υἷα Ῥέης ἤθελον. Macedon. 32. πυρὶ πῦρ ἤλεγξαν ἐναντίον. Bianor. 18.

ἐλεεινός. μὴ ᾽λεεινὰ ὑπόβλεπε. Crinag. 1. ἐλεεινὰ καταδρύψασα παρειάς. Pers. 6. ἐλεεινότερος βίος. ἀδ. 408.

ἐλελίζω. ἐν δὲ μενοινῇ ἐλέλιζε νοήμονα βουλῆς. Christod. Ecphr. 51. ἐλέλιζεν οἶστρον ἀνίης. Id. 214. ἐλέλιξεν ἀστραγάλους. ἀδ. 292. ἐξ αὐχένος χυθεὶς ἐλελίζετο κεστός. Christod. Ecphr. 101.

ἐλευθέριος, τύμβος. Dioscorid 35. Antip. Th. 60.
ἐλευθερόπαις, δῆμος. Stat. Athl. 30.
ἐλεύθερος -ρον ἦμαρ. Theodor. 13.
ἐλεφαντίνεος -έων ὀδόντων. ἀδ. 721.
ἐλέφας, μυριόδους. Philip. 29.
ἕλιγμα, κόμης. Leon. Tar. 5.
ἑλικτός -τὸν ῥόμβον. Leon. Tar. 33. -ταῖς ἀκτίνεσσιν. Antip. Th. 39.
ἑλινύω. Agath. 12.
ἕλιξ, λοξὸς ῥυτίδων. Maced. 1. πλόκαμος ἐπιδέδρομεν ὤμοις. Christod. 284. κεστὸς ἕλιξ κεχάλαστο. Id. θοις. ἀδ. 203. κατ' ἐμεῦ ῥάμνον ἑλίσσοις. Zenod. 2. -σων βίβλον ὑπὸ χερσίν. Marc. Arg. 9. ἄλλην ὑποκόλπιον ἑλίξεις. Paul. Sil. 12. τεὸν δέμας ἀγκὰς ἑλίξας. Paul. Sil. 30. ὄμμα. Antip. Sid. 27. δεσμοῖσιν ἑλίχθη. Paul. Sil. 17. Καίσαρι εἱλιχθεὶς περὶ γούνασι. ἀδ. 188. πλοχμοῖς. Antip. Th. 44. πυγαὶ περιηγέες εἱλίσσοντο. Rufin. 6. πρὸς ἄκρην ἰγνύην πέπλος ἑλισσόμενος. ἀδ. 269. ἐκ βυθοῦ νήχεθ' ἑλισσόμενος. Bian. 8. ἁβροπόδων βήμαθ' ἑλισσόμεναι. ἀδ. 521. πῆχυν ἑλιξαμένη

[redacted]

πλάνιον βίον. Leon. Tar. 55. τὸν ἐφημέριον βίον. Pallad. 29. ἐξ ἰδίης ἕλκων ἀρχέτυπον κραδίης. Simonid. 90. -κων τέκνων εἰς μόρον. ἀδ. 299. ἐπὶ κακάτοις ἕλκεται ὄμμα τύχης. Stat. Athl. 14. ἄχρι καὶ ἀστραγάλων ἕλκεται ἀμπεχόνην. Leon Tar. 37. τὸ λῶπος ἕλκεται. Id. 38. λάσιος δὲ οἱ ἕλκετο πώγων. Christ. Ecphr. 233. -κόμενος εἰς σορόν. Pallad. 111.

ἐλλάμπω -πων σείριος ὀξύς. Archil. fr. 42.

ἐλλιπής -πῆ σκυλεύματα. ἀδ. Her. 8.

ἐλπιδοδώτης. II. 518.

ἔλπομαι. Marc. Arg. 1. τίς κεν ἐώλπει. Antip. Th. 36.

ἐλπωρή. Agath. 24.

ἔλυτρον, γαῖα λάβ' Ἀδμήτου. II. 308.

ἐλύω. ἔρως ὑπὸ καρδίην ἐλυσθείς. Archil. fr. 24.

ἕλωρ, καὶ κύρμα. Lucill. 28. κεῖται ἕλωρ αΐδῃ. Theodor. 11.

ἑλώριον. Agath. 60. -ια. Pallad. 42.

ἐμβάλλω -λετε. Pallad. 140.

ἐμβάς -άδας ἀῤῥήκτους. ἀδ. 176.

ἔμβασις. Strato 49.

ἐμβατέω -τέοντες αἶγας. Leon. Tar. 98.

ἔμβατος. Damaget. 3. (III. 331.) -τα ταῦτα λύκοις. ἀδ. 289.

ἐμβλέπω -ψω. ἀδ. 448. -βλεπε. Meleag. 46.

ἐμβολεύς. ἀδ. 176.

ἔμβολον -λα ἐπὶ τύμβῳ. ἀδ. 670.

ἐμβριθής, πέλεκυς. Leon. Tar. 4. -εῖς σπάθας. Id. 8.

ἐμβρίθω -σαντος ἀήματος. Isidor. 3.

ἐμβρύοικος, ἄγκυρα. Philip. 5.

ἐμβύθιος, πέτρα. Leon. Tar. 93. -θίην ἄγρην. Bian. 2. ἀπ' ἐμβυθίων. Alex. Aetol. 1. ἐμβυθίαις πόλεσι. Bian. 12.

ἐμμάσσω. ἐνεμάξατε κέντρα; Bian. 15. ἰδμοσύνην τέχνης στέρνοις ἐνεμάξατο. Crinag. 16.

ἐμμελέτημα. Macedon. 24.

ἐμμελής. Theocr. 18.

ἔμμορος -ρε Ῥώμα. Ep. Byz. 26.

ἔμπα. Callim. 52.

ἐμπαίζω -ξασα αὐτοῖς. Nicarch. 2. παιδαρίοις ἐμπαίζομαι. Aenigm. 23. τοῖς ἐμπαιζομένοις. Pallad. 5.

ἔμπαλι. Antip. Sid. 9. ἀδ. 389.

ἔμπεδος, ῥίζα. Leon. Tar. 61. ἐρίπνα. Archias. 18. φύλαξ. Julian. Aeg. 36. μένοις. Ep. Byz. 26. -δον σκῆπτρον. Crinag. 19. ἐρεισάμενος. Macedon. 22. ἡ δ' ἐπένευσεν ἔμπεδα. Diodor. 2. δρύες ἔμπεδα ῥίζαις ἑστᾶσιν. Crinag. 29.

ἐμπείραμος -με ναυτιλίης. Agath. 57.

ἐμπέραμος, σοφίης. ἀδ. 681. *b.* (Lectt. 302.) ἀδ. 715.

ἐμπήγνυμι. ἐνέπηξεν ὀδόντα. Paul. Sil. 26. ὀδόντων ὄρχατον ἐμπήξει δόλῳ. Macedon. 16.

…cedon. 10. -ον μαρτυρίην. Philodem. 17. -νοα πλάττεις. Antip. Sid. 55. βοσκομένας. Plato 17. ἀγάλματα. Stat. Athl. 26. -πνοε λάδα. ἀδ. 313.

ἔμπνους, νέκυς τῆς Νιόβης. ἀδ. 684. *b.* (Lectt. 304.) ὁ χαλκοῦς ἵππος. Michaël. III. 127. ἔμπνουν πῦρ. Meleag. 27. μαρτυρίην. Philod. 17.

ἐμπορίη -ίης ἰδίης ὅπλα. Damochar. 2. καὶ νῆα καὶ ἐμπορίην. Asclepiad. 39. -ίης Φοιτάδος ἔρως. Jul. Aeg. 49. ἀμοιβαίης. Paul. Sil. 57.

ἐμπρέπω -πέμεν μύθοις. ἀδ.

[redacted]

ἔμψυχος -ον πλάσμα. ἀδ. 284. ἄγαλμα. Meleag. 11. ἐξεμάξατο. Leon. Tar. 41. ἐμψύχῳ σαρκὶ συνελκόμενος. Philostr. II. 400.
ἐμψυχόω. ἐνεψύχωσεν ὁ γλύπτας. Glauc. 3.
ἐναγκαλίζω. ἠρέμα ἐναγκαλίσαι. Meleag. 109.
ἐναιμήεις -ήεντα κέντρα μύωπος. Qu. Maec. 6.
ἐναιχμάζω. τίς τόσσον ἐναιχμάσσαι ἄγριος εἴη. Meleag. 100.
ἐναλείφω -ήλειψεν τριόδοντι. ἀδ. 95. -ψασθαι. Lucill. 38.
ἐναλίγκιος, Τιτυῷ. Lucill. 68. μή τι πάθῃς ἐναλίγκιον. Antip. Sid. 7.
ἐναλλάγδην. Agath. 3.
ἐναλλάσσω -άξας. Agath. 52.
ἐνάλλομαι. εἰς ἓν πῦρ ἐνηλάμεθα. ἀδ. 27.
ἔναλλος. πάντα δ' ἔναλλα γένοντο. Agath. 22.
ἔναλος. ἔναλ' ἀθύρματα. Arion. Hymn.
ἐναργής. Aristocl. II. 108. οὐρανός. Antip. Sid. 49. ἰδὼν πρόσωπον ἐναργές. Lucill. 19. ἐναργέα ἀκούειν. Arabi. 6. χαλεποὶ θεοὶ φαίνεσθαι ἐναργεῖς. Maccedon. 30.
ἐναργῶς, κατέδειξεν. ἀδ. 547.
ἐναρηφόρος -ον τύπον. ἀδ. Byz. 26.
ἐναρίθμιος, μετ' ἀθανάτοις. Rhian. 1.
ἐναρμόζω -σει χαλινοὺς γένυσι. Philip. 50.
ἐναρμόνιος -ιον νέκταρ ἀνεκρούου. Antip. Sid. 75.
ἐνασκέω -ησκήθη πᾶσαν ἀτρεκίην. Agath. 70.
ἐναυλακόφοιτις, ὥρα. Zonas 2.
ἐναυλιστήριος -ιον ἄντρον. Antip. Sid. 27.
ἔναυλος -ον αἰπολίοισιν ἀνεῖμαι. Anton. II. 240. -ων σκοτίων πυλεῶνας. Julian. Aeg. 60.
ἐναυχένιος -ιον βρόχον. Antip. Sid. 84.
ἐναύω. τῶν Σαπφοῦς χαρίτων ἄνθος ἐναυσάμενος. Nossis 11. (ubi nunc ἐνοψόμενος.)
ἐνδάπιος. καὶ ἐνδάπιος καὶ ὁδίτης. Paul. Sil. 30. -ίης προμάλου δέμνιον. Nicaenet. 3. Τριτογενοῦς. Agath. 61.
ἔνδεια. ἀδ. 413.
ἐνδείκνυμι. μεγάλην ἐνεδείξατο τέχνην. Nicarch. 16.
ἐνδέξιος. ὦ σὺ μὴ πνεύσῃς ἐνδέξιος. Callim. 17. τὴν ἐνδέξια κέλευθον. Hegesip. 7.

ἐνύπνιος -ιον αἶδαν στέρξαντες. Antip. Sid. 100. κατ' ἐνύπνιον. Ammian. 1.
ἐνώπιον. Hedyl. 4. (II. 527.)
ἐξαγάλλω. νεῶν ἐξηρέτμοις πτέρυξιν ἐξηγαλμένων. ἀδ. 694.
ἐξαίρω -ων ἄκανθαν. Ammian. 17. πόδα τὸν πρόσθιον. Michael. III. 127.
ἔξαιτος -τα ἀπὸ ληΐδος. Adrian. 1.
ἐξαλαπάζω -ξα πύργωμα κορείης. Agath. 8. -ξας βωμούς. ἀδ. 380.
ἐξάλλω -ᾶλτο ἰὸς κεραίας. Paul. Sil. 45.
ἐξαμείβομαι -εο. ἀδ. 235.
ἑξάμετρος -οις. ἀδ. 523.
ἐξερεύγω -γεται λόγους. ἀδ. 546. -γετο ψάμμος. Philip. 12.
ἐξερύω -ύσωσι κύνες. Ammian. 13.
ἐξετάζω -ήτασσα τεὴν φιλότητα. Pallad. 116. -τάσας.
ἐξέτασις -σιν οὐκ ἔλαβε. Callim. 10.
ἐξήρετμος -οις πτέρυξιν. ἀδ. 694.
ἐξίστημι -ησιν ἅπαντας. Leo Phil. 4. -έστησα. Pallad. 116.
ἐξοιδέω. τὸν ἐξῳδηκότα φαλλόν. Erycius 6.
ἐξόπιθεν. Parmen 8. Strato 52. 65.
ἐξορκιστής. Lucian. 13.

ἐπαίρω -ήρθη πρὸς αἰθέρα τρέχειν. Stat. Athl. 17. -αρθείς. Pallad. 63. ὁ τὸν αἰσχρὸν ἐπηρμένος. ἀδ. 315.
ἐπαισθάνομαι. Loll. Bass. 3.
ἐπαιτέω -ήτεον. Posidip. 15.
ἐπαιωρέω. εὐτυχίαι αἷσιν ἐπῃώρησας ἀεὶ βίον. Crinag. 44.
ἐπάκτιος. Leon. Tar. 93.
ἔπαλξις, προβλής. Agath. 8.
ἐπαμάω -μήσομαι κεφαλᾶς αἰγιαλῖτιν θῖνα. Zonas 9.
ἐπαμύνω -νον τὴν δολίην. Asclepiad. 25.
ἐπανάγω -ηγάγετο. ἀδ. 308.
ἐπανθέω. οὐκ ἐν σαῖς παλάμαις ἐπανθήσει. Alcae. Mess. 10.
ἐπανθοπλοκέω -κεῦντα κορύμβους. Strato 7.
ἐπάνω. ἀδ. 262.
ἐπάνωθεν. Theocr. 19.
ἐπάνωθε. Lucian 19.
ἐπάξιος -οἶκος Ζηνός. ἀδ. 355. -ιον ἀνέρα. Leonti. 20. -ίαν τύχην τρόπων. Pallad. 72.
ἐπαοιδή -ὰν ἀγαθάν. Callim. 14.
ἐπαρκέω -ήρκεον ἰητῆρες θνητοῖσιν. Crinag. 16.
ἐπάρκιος -ιον πλοῦτον. Paul. Sil. 75.
ἐπαρωγός -ὸν ζωᾶς. Antip. Sid. 27.
ἐπασκέω -ήσας. ἀδ. 170.
ἐπαστράπτω -τει φόνιον πῦρ. Philip. 53. τρὶς ἐπαστράψας. Bianor. 13.
ἐπαύλιον. Leon. Tar. 54. Antip. Sid. 95. Agath. 37. -λια Ἡροῦς. Antip. Th. 54.
ἔπαυλα, βοῶν. Leon. Tar. 6.
ἐπαύρω -ρομένα πολλὰν κτῆσιν ἀπὸ σώματος. Nossis. 4.
ἐπαυχένιος -ιον κυνάγχαν. Rhian. 8.
ἐπαφύομαι. Strato 64. -ήσατο κιθάρης. Agath. 10.
ἐπαχνίδιος -ίαν ὡς ἀπέλυσε κόνιν. Zonas III. 331.
ἐπεγείρω -ηγέρθην. Ammian. 19.
ἐπείγομαι -εται θρὶξ πολιή. Philod. 19.
ἐπεισάγω -αγάγῃς. Even. 16.
ἐπεισόδιον, φύκους ἄνθος. Rufin. 14. -δια γαστρὸς οἰνοπόταις. Crinag. 6.
ἐπεκβαίνω -νοντι κλύδωνι χέρσον. Crinag. 31.
ἐπεμβαδόν, ἄλλοι ἐπ' ἄλλῳ. Marian. 2.
ἐπενθόρω. Antip. Sid. 27.
ἐπέραστος. Agath. 22. -ον ἑταίρην. ἀδ. 660.
ἐπερειδίζω. πηκτίδα μουσοπόλοις χερσὶν ἐπηρέδισα. Marc. Arg. 23.

ἐπέρχομαι -εται πάντα τύχης ὀφθαλμός. Stat. Athl. 14. οὔτινος ἐς μνήμην δηρὸν ἐπερχόμεθα. Agath. 72. -χεο ἐνδυκέως βίβλον. ἀδ. 578.

ἐπεσβολίη -ης τύρβος φεύγων. Julian. Aeg. 2. φοβερῆς ἰός. ἀδ. 503. ἦρχεν ἐπεσβολίης. ἀδ. 456.

ἐπεσβόλος -ον ἦχον ἀοιδῆς. Agath. Prooem.

ἐπέσθω -ων. Callim. 26.

ἐπεσχάριος -ιον δαλόν. Leon. Tar. 64.

ἐπετήσιος -ιον οὐκ ἀπέδωκεν. ἀδ. 169.

ἐπευφημέω -ησεν. Stat. Athl. 4.

ἐπηρεφής -έας νήσους δονάκεσσιν. Simmi. 5.

ἐπηχέω -ήχει λωτός. Philip. 79.

ἐπιαύω. οὐδ' ἐπιαύει ἤόσιν. Archias 10.

ἐπίβαθρον, ὀρνίθων. Julian. Aeg. 37. ἀοιδῆς. Claudian. 3.

ἐπιβαίνω. λὰξ ἐπίβαινε κατ' αὐχένος. Meleag. 28. Κασσάνδρου παῖδ' ἐπέβησε πυρᾶς. Theodorid. 13.

ἐπιβάλλω. βοῶν ἐπιβάλλεν ἐχέτλῃ. Phalaec. 4. μάστην ἀρνεῖσθ' ἐπιβάλλῃ. Qu. Maec. 3. μήτ' ἐπιβάλλον. Archimel. 2.

ἐπιβήτωρ -τορα λαὸν νεώς,

ἐπίβατος. Aeschrio. 1. 189.
ἐπιγδουπέω - εγδούπει. Agath. 52.
ἐπίγειος - ων βροτῶν. ἀδ. 710. c. (Lectt. 303.)
ἐπιγουνὶς - ίδος ἀργυφέης. Paul. Sil. 7.
ἐπιγράφω. μάρτυς ἐφ' οἷς λύχνος ἐπεγράφετο. Marc. Arg. 4. ὧν κλίνη μάρτυς ἐπεγράφετο. Asclepiad. 27. Φοίβῳ τὰς ἀνίσους χεῖρας. Antiphil. 18.
ἐπίδειγμα, χειμῶνος. ἀδ. 393.
ἐπίδειξις - ιν ἀργαλέην. Pallad. 27. εἰς ἐπίδειξιν κλαίειν λέγω. Lucill. 75.
ἐπιδέξιος. Theocr. 18. ἀροτρευτὴρ πόντου. Antiphil. 41.
ἐπιδευομένω - ειν. ἀδ. 96.
ἐπιδευής - βιότοιο. Rhian. 1. - εῦ βωμόν. Archias. 16. - έος διδασκαλίης. Stat. Athl. 51.
ἐπιδεύομαι - όμενος ἐλευθερίης. Irenae. 1.
ἐπιδορπίδιος - ιον πῶμα Βάκχου. Phani. 4.
ἐπίδρομος - ον ἅρμασι τεῖχος Βαβυλῶνος. Antip. Sid. 52. ἄλσος Ζεφύροισιν. Satyr. Thy. 3.
ἐπιεικής. ὡς ἐπιεικές. ἀδ. 115.
ἐπίελπτος. οὐκ ἄπιστα πάντα κἀπίελπτα γίνεται ἀνδράσιν. Archil. fr. 16.
ἐπιέννυμι. τί πλέον γῆν ἐπιεννύμεθα. Leon. Tar. 68. γῆν ἐπιεννύμενος. Chaeremon. 2. αἰθέρα κοινὴν ἐπιειμένος ἄχλυν. Leon. Tar. 96. ἐλευθερίην. Paul. Sil. 79. ἀργείαν γῆν ἐπιεσσάμενος. Hegesip. 5.
ἐπιζάω - ζήσας βαιὸν χρόνον. Leonti. 18.
ἐπίζηλος - λῳ τύχῳ. Bacchyl. fr. 8.
ἐπίηρα, δέχθαι. Phaedim. 1. δίκῃ ἐπίηρα φέρουσα. Rhian. 1.
ἐπιήρανος, ἀσπὶς ἀκόντων. Theon. 1. καλῶν ἐπιήρανε ἔργων. Jo. Chi. 1. Herod. Att. Inscr. 1.
ἐπίηρος - ον. Marcell. Inscr. 19.
ἐπιθλίβω - βοι κοιλαινομένην στήλη. Leon. Alex. 37.
ἐπιθρύπτω - σας τρύφος ἄρτου. Apollonid. 7.
ἐπιθρώσκω - κων δουριμανὴς πόλεμος. Antip. Th. 33.
ἐπιθύω - σας. Theodor. 5.
ἐπιθύμιον - μονα κύνα θῆρας. Macedon. 27.
ἐπιΐζομαι - ίνῃ ποσὶ χαίρεις. Lucian. 27.
ἐπιΐστωρ, γεωμετρίης. Euclid.

1. 168. -ἴστορα δίσκων. Pallad. 27.
ἐπικαρπίδιος -ιον χνοῦν μήλων. Zonas 6.
ἐπίκειμαι -κείσθω σφραγίς. Lucian. 35.
ἐπικεντρίζω -τρίσει. Philip. 50.
ἐπικήριος. μή σοι τοῦτο λίην ἐπικήριον ἔστω. Tymn. 5.
ἐπίκηρος -ον βίον δακρύσας. Callim. 40.
ἐπικίδνημι. κακοῖς ἐπικίδνατε θυμόν. Inedit.
ἐπίκλην. ἀδ. 190.
ἐπικλίνω -ίνεσθαι. Ammian. 19.
ἐπικλώθω. Plato 22. μοιρῶν
ἐπίκωμος. Strato 89. (ubi nunc ἐπὶ κῶμον).
ἐπιλάμπω -πει ἡ χάρις. Hedyl. 11. (II. 526). -λαμψον ἐμῷ καὶ ἔρωτι καὶ ἱστῷ. Lentul. 1.
ἐπιληκυθίστρια. Theodor 8.
ἐπιληνευτής. Antip. Sid. 13. (ubi nunc ὁ ληνευτής).
ἐπιλοίβιος -ιον φιάλην. Christod. Ecphr. 157.
ἐπιμάζιος -ιον. Agath. 5. κοῦρον. Bian. 15.
ἐπιμαίνομαι οἷς πόλλ' ἐπεμήνατο. Leon. Tar. 33. Καπανεὺς ἐπεμήνατο πύργοις. ἀδ. 293. παιδί. Leon. Alex. 31.

γῆρως ἐν χερσίν. Callim. 45.

ἐπινεύω. δυσμενέων παλάμη σοῖς ἐπένευσε πόνοις. Stat. Athl. 33. πόθῳ οὐκ ἐπένευσε φύσις. Ib. 49.

ἐπινήϊος, χοροιτυπίη. Antip. Th. 51.

ἐπινίκιος -ιον καλῶν ἔργων. Plato 22. -κια θοῆς πώλου. ἀδ. 121.

ἐπινόημα -μασι δασύς. Archil. fr. 9.

ἐπίνοια -ας. ἀδ. 116. a.

ἐπινύκτιος -τια μῆλα νομεύων. Leon. Tar. 6.

ἐπινυμφίδιος -ιον αἴδαν. Meleag. 125.

ἐπινωτίδιος -ιον βροχετῶν ῥαχόεσσαν ἀρωγόν. ἀδ. 176.

ἐπιξύριος -ίου πετάσου φάρσος. Phani. 6.

ἐπίορκος -ον ἄνδρα. ἀδ. 179.

ἐπιορκοσύνη. Strato 89.

ἐπιπεριχάζω -εις μιαρῇ τριχί. Philip. 3.

ἐπιπίνω -ομεν μίαν. Pallad. 21.

ἐπιπλέκω. Meleag. 2. 105. -πλέξας ἅμματι δεσμόν. Paul. Sil. 1.

ἐπιπλέον. Philet. 1.

ἐπιπλήκτειρα μάστιξ. Qu. Maec. 6.

ἐπιπλήσσω -ων πάντη πᾶσιν. I.ncill. 6.

ἐπιπνείω -ει ἄνεμος. Isidor. 3. Marian. 2.

ἐπιποντίς -τίδα νύμφην. Pers. 2.

ἐπιπρίω -ουσα γένειον. Antip. Th. 26.

ἐπιῤῥέζω -ξει χίμαρον. Theocr. 4.

ἐπίῤῥητος -τοις πᾶσιν. ἀδ. 632.

ἐπιῤῥίπτω. ἢν ἐπιρίψῃ τὸ σκέλος (ubi nunc ἐπιτρίψῃ) Automed. 3.

ἐπίῤῥοθος, καὶ λείη ἰδεῖν (ubi nunc ἐπίκροτος) Archimel. 2.

ἐπιῤῥώννυμι -ῥῶσαι χορείην. Qu. Maec. 11.

ἐπίσης, τῶν ἐπαίνων ἄξιοι. Leo. Phil. 3.

ἐπισκάπτω -των. Carphyll. 1.

ἐπισκέπω -εσκέπετο κανθός. Philip. 17.

ἐπισκιάζω -εσκίασεν ἀνέρα τύμβος. Aristot. 1. 180.

ἐπίσκιος -ιον κόλπον φάρει. Christod. Ecphr. 289.

ἐπισκιρτάω -τῶσί σοι λευκαὶ ἔθειραι. Rufin. 31. εἰ καί σοι ἐπεσκίρτησεν ἴουλος. Strato 9.

ἐπισκοπέω. Qu. Maec. 10.

ἐπομφάλιος -ιον σῦκον. Zonas 3.
ἐποπτεύω -οις χορόν. Bacchyl. 19.
ἐπόπτομαι -οψόμεθα Σκύλλαν. Meleag 67.
ἐπορούω -ουσε νηχομένῳ. Bianor. 2.
ἐποτρύνω -ων ἔργα Φυτοσκαφίης. ἀδ. 253.
ἐπούδειος. Leon Tar. 65.
ἐπουραῖος -ω δήγματι. ἀδ. 418.
ἐπουράνιος -ίων βασιλῆα. Meleag. 14. Synes. 1. -ίησιν ἐφετμαῖς. Ep. Byz. 34.
ἐποχέω -ούμενος ὄνῳ. Apollin. 1.
ἐποχθίδιος -διαι νύμφαι. Zonas 6. a. (III. 331).
ἐποψίδιος χόνδρος. Leon. Tar. 55.
ἑπτάμιτος, κιθάρα. Onest. 6.
ἑπτάπορος -ων Πληϊάδων. Antip. Sid. 51.
ἑπτάπυλος -οι Θῆβαι. Alcae.
ἐπωμίς -ίδος στιβαρᾶς. Archimel. 1. -ίδας ἐκόνισσεν. Alcae. Mess. 9.
ἐπωνυμίη. Meleag. 1. 24. Agath. 48. -ίης ἄξια πάντα. Leonti. 3.
ἐπώνυμος. Παυσίαν ἰητρὸν ἐπώνυμον. Simonid. 2.
ἐπωρύω -ουσαν πολλά. Philip. 34.
ἐπωφελέω. Scol. Seleuc.
ἐπωφελίη. Qu. Macc. 7.
ἐρανίζω. εἰς αὐτοὺς τὸ τύχης ἐνδεὲς ἠράνισαν. Philip. 69. τοὐλλιπὲς ἀλλήλοις εἰς ὅλον ἠράνισαν. Plato jun. 1. ἠράνισαν νεφέλαι. Antiphil. 31.
ἔρανος. οὐδ' ὀρέγοντος οὐδενὸς δυστυχίης ἔρανον. ἀδ. 679.
ἐράσμιος -ιον ἀνθήσασα. Pompej. 2. ἄθυρμα. Crinag. 42.
ἐραστής. αἵ ποθ' ἐρασταί. Simonid. 57.
ἐραστός. Strato 39.

[redacted]

ἄλης ἄλη ἀπ' ἐργασίης. Lucian. 1. πυρὸς ἐς τόσσην ἤλθομεν ἐργασίην. Paul. Sil. 37. μάσταχος. Agath. 54. -πανδήμου ἐργάσιμι τέγεος. Inedit.

ἐργαστής -τὰς τοὺς δὲ περιῤῥαγέας. Leon. Tar. 8.

ἐργάτης -άτα μύρμηξ. Antip. Sid. 111.

ἐργατίνης -ην βοῦν. Addae. 3. -ναι ἀνέρες. Maced. 18. ἀπλήστου Κύπριδος. Paul. Sil. 12. Ἀφροδίτης. Macedon. 14. -ναις παλάμαισι. ἀδ. 194.

ἐργάτις -τιν ἠλακάταν. Leon. Tar. 9. Antip. Sid. 22. βοῦν. ἀδ. 229. πενιχρὰν ἐργάτιν βιοτάν. ἀδ. 412. -τιδες πτηναὶ νέκταρος. Antiphil. 29. -τιδας ἀενάων σελίδων. Antip. Sid. 23.

ἔργμα -τα. Alcae. Mess. 7. -μασιν. ἀδ. 159. κλεινοῖς. ἀδ. 375. b. (Lectt. 288).

ἔργον, ἀοιδοπόλων ἐποιήθης. Antip. Th. 9. περὶ ψυχῆς ἔργον Ἀριστοτέλους. Agath. 70. ἔργα τί μοι παρέχεις. Marc. Arg. 9.

ἐργοπόνος. Leon. Al. 32. Christodor. Ecphr. 316.

ἔρδω -οι τὴν ἔμαθέν τις. Crinag. 32.

ἐρέβινθος, ἀκμάζων. Philodem. 30. -θου θωμὸς ἐϋτρίβεος. Phani. 5.

ἔρεβος. φέγγος ξυνετοῖς, ἀξυνέτοις ἔρεβος. Alcae. Mess. 21.

ἐρεθίζω -ειν. Philodem. 20. ψυχὰς ἀνδρῶν κέρδεσιν ἠρέθισας. Antiphil. 24.

ἐρέθω -θει ἐρωμανίην. Paul. Sil. 25. πάντα μάτην ἐρέθεις. Macedon. 7.

ἐρείδω -ει βακτρόν. Aenigm. 15. κέντρον ἐρείδεις πλευραῖς βοός. Jul. Aeg. 22. ἐπ' ἐμοὶ ἴχνος ἐρείδοι. Zenodot. 2. -ων ἴχνος καμπύλοις ἐπὶ βήμασιν. Thall. Mil. 1. ψαμμῷ κέρας. Qu. Maec. 5. ἴχνος ἐρείσεις. Paul. Sil. 36. μαστῷ ἐπὶ μαστὸν ἐρείσας. Marc. Arg. 4. ἐπὶ σκήπωνος σφαλερὸν γῆρας ἐρειδομένη. Aristo. 3. ἡ πρὸ ποδῶν ῥάβδος ἐρειδομένη. Antiphil. 14. σκηπανίῳ χεῖρας ἐρεισόμεθα. Maced. 24. ἐς πόλον ἐκ γαίης μῆτιν ἐρεισάμενοι. Paul. Sil. 56. καὶ πάλιν ἠρήρειστο τὰ χείλεα. Paul. Sil. 7.

ἐρείκη -ης αὐτούργητον βάθρον. Qu. Maec. 7.

Archias 4.
αδοι. An-
Th. 33.
αλαύροπος
. 485.
κας. Ar-
μίας. ἀδ.
ἐν ἐρίθοις.
. τοὺς ἐν
ἀδ. 116.
ίων. Paul.
307. σα-
. Antip.
μούσῃσιν
n. 2.
9.
τις ἐρίπνα
hias 18.
ίπνᾳ. An-
eon. Tar.
ιον εἰς ἔριν
22. οὐκέτι
ἔριν ἐρχό-
id. 32.
123. -έος
ἀδ. 18.
. Cyr. 6.
ηχῷ. Leo

Phil. 8. -ων θειλοπέδων. Marian. 2.

ἐριστφάραγος (ubi nunc ἐρισμάραγος) ἀδ. 522.

ἔριφος, ἐφάνης ἐξαπίνης. Lucill. 5. ἓν θέρος ἐξ ἐρίφου τρηχὺν ἔθηκε τράγον. ἀδ. 38. λεπτότερον οὐκ οἶδ' ἐρίφου κέρας. Rhian. 11. (II. 526.) ῥιγηλὴ ναύταις ἐρίφων δύσις. Antip. Th. 49. τὰς λευκὰς ἐρίφως. Glauc. 2.

ἕρκος, Τροίης ἐρυμνότερον. Acerat. Gr. 2. ἀρήιον. ἀδ. her. 7. ψυχῆς ἀσθενές. Crinag. 35. πελώριον Λοκρίδος ἀρούρης. Christ. Ecphr. 210. πατρὶ τέκος. Jul. Aeg. 43. χαλκείων ἕρκος ἔχουσα πυλῶν. Even. 14. ἐν ἕρκεσι μηλονομήων. ἀδ. Herc. 2.

ἕρκουρος. Meleag. 129.

ἕρμα, ἀφετήριον. Philox. II. 58. ἕρμ' ἔχων Κορίνθου. Simonid. 91. ἕρμα πορείας σαμοθέτω. Phani. 3.

ἑρμαγέλη -ην Φριστῶν δαιμονίων. Pallad. 40.

ἑρμαῖος -οις. Nicarch. 22.

ἑρμῆς, κοινός. Marc. Arg. 13.

ἔρνος, νέον Κινύρεω. Dioscur. 25. Παφίης. Polystr. 1. Κεκροπίης σοφόν. ἀδ. 612.

Ἑλλάδος ἀγλαόν. ἀδ. 612 c. (Lectt 287.) ἀγλαόμορφον. ἀδ. 690. ἔρνεα νεόγραφα. Meleag. 1, 55.
ἐρίπας, τύπος. Arabi. 5. -όεσσαν Ὀρτυγίαν. Nossis 3.
ἐρπετής, μῦς. Antiphil. 22. Antip. Thess. 53. -τὴν σπιλάδα πόδα. Philip. 45. -τὰ πολύπλαγκτον. Incd.
ἐρπύζων -ων αἰών. Christ. Ecphr. 380. ὁ χρόνος. Jul. Aeg. 5. -ζουσα σὺν ... Philip. 9. ἠρέμα ... ἑρπύζοις. Simm. Th. 2.
ἔρπυλλος -ον φιλάκρητον νεοθαλῆ. Meleag. 1. 53.
ἑρπυστής. Antip. Th. 53.
ἐρύθημα, ψευδόμενον. Claudian. 2.
ἐρύκω. οὐ γὰρ κηρὸς ἔρυκε. Agath. 45.
ἔρυμα, χρούς. Paul. Sil. 46. Σικελῆς χθονὸς Milon. Christ. Ecphr. 230. πάτρας. Antip. Th. 19.
ἐρυμνός. κρὰς γαμφηλῆσιν ἐρυμνόν. Simm. Rh. 5. (II. 525.) -νὰς νήσους. Id. 5. -νοτάτη Παλλάς. Julian. Aeg. 51. -νότατον ἕρκος. Accrat.
ἐρυμνόνατος. Statyll. Flacc. 5.
ἐρυσίθριξ, ψήκτρη. Philodem. 27.
ἐρυσιγηΐς, ἄγκυρα. Philip. 5.
ἐρύω. ὕδας εἴρυσεν. ἀδ. 793.

ἐρωτίς -τίδες νῆσοι. Crinag. 46.
ἐρωτογράφος. Meleag. 128.
ἐρωτοπλάνος. Meleag. 112.
ἐρωτοπλοΐω -εῖν. Meleag. 69.
ἐρωτύλος. Leonti. Schol. 15.
ἐσαθρέω -ει. ἀδ. 612.b. (Lectt. 286.) -ῶν. ἀδ. 462. -ήσας. ἀδ. 584.
ἐσαυγάζω. Diotim. 1.
ἔσαχρι. Leon. Tar. 38.
ἐσηλυσίη -ης καιρόν. Macedon. 30.
ἔσθος. Leon. Tar. 59. Antip. Sid. 61.
ἔσθω. Lucian. 7.
ἐσμός, ἐραστῶν. Plato 7. ἀδ. 337. στεφάνων Stat. Athl. 32. 46. τέκνων. Antip. Sid. 43. μελισσέων καὶ κνίδης καὶ πυρός. Artemo 2.
ἐσμοτόκος -κον χορὸν ἄπλετον. Apollonid. 6.
ἑσπέριος, ἤλυθον. Philod. 16. -ιον κνέφας. Dioscor. 11. -ίης ἁλός. ἀδ. 590. χθονός. ἀδ. 612.c. (Lectt. 287.) -ιον κῆφον ὕπνον. Leon. Tar. 78. -ίην ὥρην. Strato 19.
ἑσπερινός -ῶν πωλῶν ἄρτι φρυασσομένων. Asclepiad. 29. (ubi nunc ἑσπερίων.)
ἕσπερος, ἀστήρ. Paul. Sil. 13. 25. 29. -ρον σύγκωμον δόνακα. Leon. Tar. 1.
ἐσσυμένως, πονέων. ἀδ. 359.
ἑστήκω, χάλκεος. Posidip. 15.
ἐσχαρεών. Leon. Tar. 64. παρ᾽ ἐσχαρεῶνι θαάσσων. Christ. Ecphr. 316.
ἐσχάρη -ην κρεηδόκον. Philip. 13.
ἐσχάριος -ιον πῦρ. Antip. Sid. 68.
ἐσχατιά, -αὶ Σαλαμῖνος. Theodor. 15. Λιβύων. ἀδ. 398. ἀν᾽ ἐσχατιὰς Κλειτορος ἐρχόμενον. ἀδ. 198.
ἐσχάτιος -τίης μοίρης. Joan. Barb. 11.
ἔσωθεν. Dioscor. 19.
ἐτάζω -σης. Tull. Laur. 3.
ἑταίρειαι -εῖαι. Jul. Aeg. 43.
ἑταίρειος, στόλος. Antiphil. 1. -οις ἐνὶ κώμοις. Myrin. 2.
ἑταιρίς. Antip. Th. 22.
ἑταιρόσυνος. Strato 86.
ἕταρος, βίον τὸν σοφοῖς ἕταρον. Meleag. 122.
ἐτεόν. ἀδ 565.
ἑτερόζηλος -ων. Lucill. 5.
ἑτερόῤῥοπος -πα δῶρα. Rhian. 1.
ἑτερότροπος, ὁρμὴ τύχης. Paul. Sil. 69.
ἑτέρως. ἢν ἑτέρως ἔλθῃς. An-

εὐεργής. ἀδ. 207.
εὐερκής -κεῖ δόμῳ. Simm. Rh. 5.
εὐέρκτης -ταις. Antip. Th. 30.
εὐζήλως, μελετῶν. Cereal. 2.
εὔζυξ -υγες μαζοί. Sosip. (Dioscor.) 3.
εὐήθης, ζωγράφος. ἀδ. 379.
εὐήκοος -κοοι θνατοῖς. Leon. Tar. 29.
εὐθαλής -έων χαρίτων. Jul. Aeg. 56. -λέα φύλλα. Anyte 6. -λέας ὀροδάμνους. Plato 20.
εὔθετος -τον ὀρχηστὴν πόδα. Dioscorid. 28.
εὐθηγής -έα κόσμον. Damoch. 2
εὐθυμέω -ει. ἀδ. 65.
εὔθυμος -ων συμποσίων. Ion Chi. 1.
εὐθύσανος, ζωνή. Leon. Tar. 2
εὐϊακός -κῶν θιάσων. ἀδ. 553.
εὐϊάς -άδι λύσσῃ. Antip. Th. 70. (Lectt. 255.)
εὐΐερος -ους θυηπολίας. Philip. 10.
εὔϊππος, χερὸς ἀνδρῶν. Philip. 62. -πων προθύρων. Asclepiad. 29.
εὔϊστος -τον πόθον. ἀδ. 168.
εὐΐσχιος. Marc. Arg. 1.
εὔκαιρος -ον ἀείσας. Plato 8.
εὐκαίρως, ἐπιβώσης. Pers. 3.
εὐκάματος -του Ἀντιμάχου στίχον. Anti . Th. 24.

εὔκεντρος -ῳ βέλει. Archias 21.
εὐκέραος -οιο Διονύσου. Ammon. 2. ἀγέλας. Theaet. 3.
εὔκηλος, πεφύλαξο σίνεσθαι. ἀδ. 232. -ον ἴθυνε πόδα. Plato 15.
εὐκίνητος -τον γλῶσσαν εἰς λόγους ἔχειν. ἀδ. 445.
εὔκισσος, Ἑλικών. Dioscor. 25.
εὐκίων -ονα νηόν. ἀδ. Byz. 4.
εὐκλεής -ία χορὸν παίδων. ἀδ. 641. σωφροσύναν. ἀδ. 743.
εὐκλείζω. πρόφρων ἀμετέραν εὐκλέισον γενεάν. Sappho. 2.
εὐκλείη -ην ἀρετῆς. ἀδ. 754.
εὐκλειῶς. Adrian. 1.
εὐκληρέω -κλῆρον ὃν εὐκλήρησας. Pollian. 3.
εὔκληρος -ον σαλαμῖνα. Antip. Sid. 45.
εὔκλωστος -οιο λίνου. Qu. Maec. 7. -ον νῆμα. Antip. Sid. 22. ἀδ. 59.
εὔκνημος -ου κέντρον ποδός. Asclep. 30.
εὐκολίη -ην πρήξιος. Addae. 7.
εὔκολος, ἣν φεύγω, δύσκολος ἣν ἐπάγω. Strato 45. ἐργασία. Parmeno 15. (Lectt. 177.) -λον ὅπλον. Antip. Th. 10. -λοι ἐργάτιδες. Leon. Tar. 1. Antip. Sid. 28.
εὔκολλος -ον δρυὸς ἐκμάδα. Antip. Sid. 17.
εὔκολπος -πον λίνοιο. Jul. Aeg. 6.
εὔκομος -μα μῆλα. Meleag. 110.
εὐκρὰς, οὐ πολλοῖς. Asclepiad. 5.
εὔκρητος -του Κύπριδος τυχεῖν. Antip. Th. 22.
εὔκρεκτος -τοι μίτοι. Antip. Sid. 22.
εὔκρηνος -ου διὰ πέτρης. Leon. Tar. 39.
εὔκριθον, ἔτος. Addae. 1.
εὐκρόταλος, πλατάγη. Leon. Tar. 33. -λοις χορείαις. Claudian. 2.
εὐκταῖος, -ης Κύπριδος. Antip. Th. 22. ἐμπορίης. Apollon. 17. -αίη εὐτεκίη. Antip. Th. 9. ηοῖ. Crinag. 12. -ων λιμένων. Theon. 1.
εὐκτέανος, κούρη. Agath. 64.
εὔκτητος -τον πλοῦτον. Crates 6.
εὐκτίμενος -η Ῥώμη. ἀδ. 579.
εὐκύλιξ -ικα λαλιήν. Leon. Tar. 35.
εὐλάϊγξ -ιγγι τραπέζῃ. Paul. Sil. 68. -ιγγα σορόν. Jul. Aeg. 52.

εὔλαλος. Meleag. 107. Philod. 32. (Lectt. 144.) M. Arg. 17.
εὐλάχανος. ἀδ. 650.
εὐλείμων. Paul. Sil. 57.
εὔλεκτρος - ου Κύπριδος. Macedon. 7.
εὐλεχής, θάλαμος. Anyte 16. - χῆ Κύπριν. Leon. Tar. 41.
εὐλιπής - έος πεύκης. ἀδ. 291.
εὐλογίη. Simonid. 32. Chaerem. 3.
εὔλοχος. Callim. 21.
εὔλυρος, ἀνήρ. ἀδ. 754.
εὐμαθίη. Simmi. 1. Crinag. 4.
[redacted]
εὔμοιρος - ον κοῦρον ἀέξοις. Rhian. 10.
εὔμολπος - πῳ ἄνακτι λύρης. Paul. Sil. 72.
εὔμορφος - ων γυναικῶν ἔμπορος. ἀδ. 751.
εὔμουσος - οις χεύμασι. Jul. Aeg. 37.
εὔμοχθος - ου γυμνάδος. ἀδ. 723.
εὔμυκος - κῳ κλισίᾳ. Eryci. 3. - κων αὔλια βουκολίων. Alphe. 9.
εὐναῖος - ων ὀάρων ὁρμῇ. ἀδ. Her. 21. τέκνοις εὐναίας ἀμφέχει πτέρυγας. Alphe. 12. ὥσπερ ἀπ' εὐναίας. Paul. Sil. 60.

εὐνομίη -ίης στήλην. ἀδ. 686. πατέρα. Philip. 29. σῆμα. Archi. 4. μνήμων. Theodoret. II. 450. -ίην τόξων ἄγομεν. Alphe. 3. -ίαν θείαν. ἀδ. 609.

εὔνοος. ἀδ. 701. -νους βασιλεῖ. ἀδ. Byz. 7.

εὔξαντος -του τριχὸς ἀμνοῦ. Theodorid. 3.

εὔξεινος -ων. Procl. 5.

εὔξεστος -τοις λάεσσι. ἀδ. 375.

εὔοδμος -μου χρωτός. ἀδ. 695. -μον ὀδόντων πρίονα. Crinag. 37. -μοις μύροισι. Pallad. 4. πετάλοις. Strato 37.

εὔοινος, σταφυλή. Leon. Tar. 13.

εὔοπλος -ου ἡσυχίης. Antiphil. 10.

εὔορκος -κον ἄνδρα. ἀδ. Her. 22. -οις ἐπὶ χείλεσι. Stat. Athl. 24.

εὔορμος -μων νηῶν. Marc. Arg. 24. αἰγιαλῶν. ἀδ. 129.

εὔορνις -νιθι Τανάγρᾳ. Antip. Sid. 87.

εὐόροφος. Antip. Th. 19.

εὔοφρυς. Rufin. 19.

εὐοχθέω. ἅς δέ κεν εὐόχθησι. Rhian. 1.

εὔοχθος -ους δαῖτας. Bacchyl. fr. 12.

εὔπαις. Antip. Sid. 42.

εὐπάλαμος. Hedyl. 7. (12) -μου σοφίης. Nicomed. 9.

εὐπάρθενος -νε Ἄρτεμι. Antip. Sid. 23.

εὐπατέρεια, δίκη. Macedon. 38. -είης. ἀδ. 375.

εὐπειθής, θεράπων. Crinag. 43.

εὐπέταλος, λευκή. Meleag. 1. 19. -οις δένδρεσσι. Plato 29. οἰνάνθαις. Epigon. 1. στεφάνοισι. Pallad. 4.

εὔπετρος, θύεια. Aristo. 1.

εὐπήληξ -ηκος Ἀθηναίης. Leon. Tar. 60.

εὔπηχυς, Ἀθήνη. Rhian. 1.

εὐπίδαξ -δακες νύμφαι. Crinag. 7.

εὐπίων. σὺν οὐκ εὐπίονι φόρτῳ. Leon. Tar. 82.

εὐπλεκής -κές ἀμφίβολον. Leon. Tar. 12. -έων σπυρίδων. Jul. Aeg. 6.

εὔπλεκτος -τοιο λίνου. Paul. Sil. 72. -του κόμης. Agath. 21.

εὐπλοίη -ης σύμβολον. ἀδ. 203. τέκμαρ. Polyaen. 2. -ίην ἄτρομον διιθύνειν. Leon. Tar. 48.

εὐπλόκαμος. Rufin. 19. κι-

κιννος. Meleag. 66. -ον χαίτην. Id. 105.
εὔπλωτος -τοιο κύματος. Antip. Th. 18.
εὐπνοίη, φυσικὴ χρωτός. Strato 6.
εὔπνοος ὄγχνη. Pallad. 105. -ον ῥόδον. ἀδ. 711.
εὐποίητος -ον κερκίδα. Antip. Sid. 22.
εὐποίκιλος -ον ἄνθος ὀπώρας. Leon. Tar. 30.
εὐπόλεμος -οις ἐνναέταις Ῥώμης. Agath. 36.
εὐπορίη, ἄφθονος σταχύων. Agath. 71. -ίης ἀρουραίης ἅρπαγας. ἀδ. 416. -ίην μιῆς ὄιος καὶ βοός. Antip. Sid. 95.
εὐρέτις, ἁρμονίας. Antip. Sid. 35.
εὐρήτωρ -τορα τέχνης. Il. 520.
εὔρινος -ον. Aenigm. 5.
εὐροίζητος, ἰός. Philip. 52.
εὔροος -ον εἰς σελίδα κάλαμον. Crinag. 4.
εὔροπος -ον ἅμμα. Philip. 62.
εὐῤῥαφής -έα σφίγκτορα γενύων. Qu. Maec. 6.
εὐῤῥηνος -ου κόρσης. Oracul.
εὐρυβίης, αἴδης. Julian Aeg. 51.
εὐρύνω -νειν τὰ χείλεα. Maced. 16. -νας ξεινίου δαίμονος ἐργασίην. Christod. 2. -νετο πώγων. Id. Ecphr. 327.

[redacted]

-ου. ἀδ. 145. -ῳ
. Plato 22. Any-

ια πεντάδα σταφύ-
aetul. 3.
ντα στυγερὸν δόμον.
h. 5.
εὐρώς, οὐδ' ὁ παν-
ρ ἀμαυρώσει χρόνος.
d. 15. δάμναται
Bacchyl. 9.
ὺχ ὅλων εὐρῶταν,
ον ἠδύνατο. Ru-

Leon. Tar. 9.
-μοιο νεώς. Anyte

πρηών. Leon.
i.
. Agath. 29.
ὕψος. Antiphil.
ς. Simm. Rh. 4.
τέχνη. Christ.
333. μάντις. Ib.
τῳ 'Απόλλωνι. ἀδ.
ουν τύχην ἄγρας.
l. 45.
ν δράκοντα. An-
21.
σι κορύμβοις. An-
27.
ἔγνωτος. ἀδ. 487.
ιων. Meleag. 1.

εὐσταθίη, λύεται. Strato 41.
εὔσταχυς, ἀνθοσύνη τεκέων. Agath. 5. ἡλικίη. Id. 95. -υν σπόρον. Philip. 19.
εὐστέφανος -ου Κύπριδος. ἀδ. 399. μοίρης. ἀδ. 481.
εὐστιβής -ἐς λέπας. ἀδ. 128.
εὐστομάχως ἀπορέγχειν. Parmen. 15. (Lectt. 177.)
εὔστομος. Marc. Arg. 18. φύσις. Aenigm. 25. εὐστομωτέρα. Ib.
εὐστόρθυγξ, κορύνη. Leon. Tar. 34. Πρίαπος. Crinag. 6.
εὐστοχίη, Διός, Apollonid. 21. πτέρνης. Onest. 4. -ίης λιθοβλήτου παίγνιον. Plato 20. εὐτυχίης σῆμα καὶ εὐστοχίης. Gaetul. 4. φαντασίην ἔμελλον εὐστοχίης. Damoch. 4. -ίην τόξων. Tull. Gem. 9. καρύων. Strato 54. στόμυλον. ἀδ. 560.
εὔστοχος, Πλάτων. Lucian. 23. -ον ἄγρην. Leon. Tar. 19. ἄρκυν. Archias 9. εὐφροσύνην χειρῶν. ἀδ. 462. -οι εὐχαί. ἀδ. 463. -α λίνα. Archias 8. θηροβόλεῖτε. Erycius 5.
εὐστροφάλιγξ -γγα κόμαν. Antip. Sid. 27.

εὔστροφος -ον ὄμμα βοός. Meleag. 1. 52.
εὐστρόφως, ἕλκων τέθριππον. Stat. Athl. 53.
εὔσφυρος. Rufin. 19.
εὐσχιδής -έων καλάμων. Jul. Aeg. 11.
εὔσχιστος -οιο ῥοιῆς. Crinag. 6. -οισι κεράεσσι. Id. 4.
εὐτάξια -ίαις ἀτάκτοις. ἀδ. 319.
εὔταρσος -οιο δι' ἰξύος. Archias 29. -σοισιν ἐπ' ἀστραγάλοις. Myrin. 2.
εὐτεχνέω. Dioscorid. 27.
εὐτεχνίη, λάλος. Antiphil. 13. -ίας παίδων. ἀδ. 307. καρπόν. ἀδ. 641. ἀροτῆρα. ἀδ. 738.
εὔτοξος -ον φαρέτρην. Secund. 1.
εὐτόρνευτος -τε. ἀδ. 76.
εὐτρεπίζω. εἰς χόλον ηὐτρέπισεν. ἀδ. 302. ηὐτρέπισαν. Nicarch. 26. εὐτρέπικεν. Leon. Tar. 29.
εὔτρητος -τοιο καλάμοιο. Archias 30. -ων καλάμων. Julian. Bas. 2. δονάκων. Alcae. Mess. 10. θυρίδων. Philodem. 7. -τοισι μυκτῆρσι. Antip. Sid. 27.
εὐτριβής -έος ἐρεβίνθου. Phani. 5.
εὐτρόχαλος -οιο μελίσσης. Agath. 43.
εὔτροχος, πώγων καὶ μαλακός. Christod. Ecphr. 328.
[redacted]

εὐφόρμιγξ -ιγγι λυκείῳ. ἀδ. 482.

εὔφορος -ον εὔκτητον πλοῦτον. Crates 6.

εὔφορτος -τον νηός. Meleag. 80.

εὐφραίνω -νε σεαυτόν. Pallad. 29.

εὐφροσύνη, πόντου. Arabi. 7. -ης λευκαρῆς. Maced. 21. σύμβολον. ἀδ. 668. -αν ἄφθιτον. Antip. Th. 23. αὐξομένην. ἀδ. 386.

εὐφρόσυνος, ἀκτή. Nicarch. ined.

εὔφρων, δέξο. ἀδ. 313. b. (Lectt. 274.)

εὐφυής -ιες μαζοί. Sosip. (Dioscor.) 3.

εὔφυλλος. Gaetul. 3. -λῳ πτελέῃ. ἀδ. 528.

εὔφωνος -νων Πιερίδων πρόπολος. Plato 28.

εὐχαίτης, ὑμέναιος. Antimach. 1. 167. κισσός. Marian. 3. -χαίτεω Γανυμήδεος. Callim. 8. -την λωτόν. Meleag. 1. 51. Hymn. II. 517. εὔχαιτα Διόνυσε. Gaetul. 9.

εὔχαλκος, λέβης. Aristo 1.

εὐχάλκωτος, κρέαγρα. Leon Tar. 14.

εὔχαρις. ἀδ. 346.

εὐχίμαρος -ον καὶ εὔκερων. Myrin. 1.

εὖχος, Ἰώνων. Antip. Sid. 73. χαλκῷ μορφώσας εὖχος ἔθηκε. Plato 8. προφερέστερον ἔλλαχεν εὖχος. ἀδ. 569.

εὔχρηστος -του σκεύους. ἀδ. 90.

εὐχωλή -ὰς τάσδ' ὑποδεξαμένη. Anacr. 73.

εὐψάμαθος. ἠϊών. Antip. Sid. 14.

εὐώδης, ναός. Callim. 21. -ους κέδρου. Theocr. 7. -εῖ Βάκχῳ. Agath. 26. -η κρόταφον. Antip. Sid. 25. -εις πλοκάμους. Rufin. 13.

εὐῶπις. Agath. 21.

ἔφαλος, ναῦς. Posidip. 20.

ἐφάμερος, καὶ θνατός. Ptolem. Rex. 2.

ἐφαρμόζω -ήρμοσαν σῆμα παῖδες. Leon. Tar. 91. ὃς φειδοῖ καὶ δικαιοσύνῃ μέτρον ἐφηρμόσατο. Lucian. 28. δούλαν ζεύγλαν. Archi. 24. χάρματι καὶ λύπῃ μέτρον. Paul. Sil. 69.

ἐφαρπάζω -ων εἶδος. Meleag. 19.

ἐφεδρήσσω -σουσι. Antip. Sid. 92.

ἐφελκύω. μοῦσαν ἐθνείαν εὐ-

εὔστ

λ

εὐς

εἰ

ε

… 29. -ίοις οὐδὲν πιστόν.
… 655.
…τίνη. ἀδ. 612. c. (Lectt.
…)
…ναι -ιέμεθα. Antip. Sid.
…5. -φεὶς πᾶσαν ὀθόνην.
Leon. Tar. 57.
…μερος -οι ἔρωτες. Antim.
l. 167.
…ίστημι. βαιὸν ἐπιστήσας
ἴχνος. ἀδ. 662.
…ίλκιον, ὄλπη μοι καὶ πήρα.
Leon. Tar. 59.
…οπλίζω -εις δόρπον. Problem. ar. 27. -ζοντε νῆας. Il. 519. -λίσομαι ὕμμι τὸν Ἔρον. Plato 30. τί μοι αἰνὸν ἐφοπλίσσασθε Μαρῶνα. ἀδ. 307.

don. 19. -τλῃ βοῶν ἐπιβάλλεν. Phalaec. 4.

ἐχετλήεις -ήεντα γόμφον. Agath. 30.

ἐχεφρονέω -έειν. Agath. 35.

ἐχθαίρω. ἤχθαιρε. Leon. Tar. 64. ἤχθηρα. ἀδ. 5.

ἐχθεσινός -ῆς διαγωγῆς. Pallad. 128.

ἔχθος -εος. Pallad. 83.

ἐχιδναῖος -ῳ χόλῳ. Gaetul. 6.

ἐχῖνος, ῥωγολόγος. ἀδ. 131. ἐπὶ νῶτα φέρων ῥῶγας. ἀδ. 130.

ἔχις, ποικιλόδειρος. Anyte 23. λυγρός. Jul. Poly. 4. φονίη. Tiber. Ill. 1.

ἔχω. εἴχοσαν. Posidip. 6.

ἴψανδρα. Dosiadae Ara 2.

ἑψητής -τῆρας κυογάστορας. Leon. Tar. 14.

ἴωλος -ον μύρτον ἐῤῥίφθω. ἀδ. 13.

ἑῷος, ἀστήρ. Plato 21. -ον ἀστέρα. ἀδ. 112.

Z.

ζαής -οῦς νότου. Philip. 12.

ζάθεος -ον πεδίον. ἀδ. 157. κάλλος. ἀδ. 248. -έοιο μελάθρου. Agath. 40. -ας Κύπρου. ἀδ. 180. -ης κεφαλῆς. ἀδ. 594.

ζαθερής -ρεῖ καύματι. Leon. Tar. 60.

ζῆλος, ἐλευθερίης οὐ θνήσκει. Antiphil. 38. μανίας. Macedon. 29. -λου κέντρον ἔχουσα θυμῷ. Antip. Th. 43. -λον μιμητὴν ἀνηνάμενα. Archias 28.

ζαπληθής -ὲς στόμα μούσης. Antip. Sid. 77.

ζάχολος. Il. 517.

ζάω -ζῶντα κισσόν. Dioscor. 30. ζώντων πολέμων. Bian. 18.

ζείδωρος, ἀχρὰς ὀπώρης. Cyllen. 1.

ζείω -οντα πεδία Ἀγαρηνῶν. Arabi. 1.

ζέσις, νέοις ἀνάπτων καρδίαις σοφὴν ζέσιν. ἀδ. 1.

ζεύγλη -αν δούλαν ἐφηρμόσατο. Archi. 24. Jul. Aeg. 19. ἐπὶ σώμασιν οἰκείοισι ζεύγλαν ζευξάμενοι. ἀδ. 307. *b.* (Lectt. 274.)

ζεύγνυμι -στήθεα ἐζεύχθω. Paul. Sil. 6.

ζεῦγος, ἀδελφειῶν. Strato 85. πτερύγων. Jul. Aeg. 26. χηνῶν. Philip. 10.

ζευκτός -τὸν ποδὶ στίχον ἡρώῳ. Damaget. 5. -τῶν ὑπὲρ καλάμων. Plato 14.

ζέω. ἔζεε χόλῳ φρένας. Christ. Ecphr. 218. πικρῷ ζήλῳ. Ib. 219. αἷμα διὰ χρωτὸς ζέσσε. Anyte 15. θυμὸν

ἐπὶ Τροίῃ πόσον ἕζεσας. Philip. 70.
ζηλαῖος. Il. 517.
ζηλήμων, ἄρης. Agath. 62. -μονος Ἥρης. ἀδ. 281. -μονι Ῥήνῳ. ἀδ. Her. 32.
ζηλοδοτήρ. Il. 517.
ζηλομανής -ὲς τὸ κόλασμα. Agath. 14.
ζῆλος -οι πνέοντες. Meleag. 67. -ου κέντρον. Antip. Th. 43.
ζηλότυπος -ους ὀδύνας. Meleag. 90. -πων χερῶν δύναμιν. Id. 93.
ζηλόω. λαοίμιν ἐζήλωσαν. ἀδ. 307. -ούμενον δῶρον. Gemin. 2.
ζήλωμα. Pompej. 2.
ζοφώδης, νέκυς. Crinag. 36.
ζύγιος -ίης Παφίης. Arabi. 3. -ίους. Jo. Barbuc. 11.
ζυγόδεσμος. στείλας αὐχένα πρὸς ζυγοδέσμους. Philip. 29. -μα δίκης. Agath. 62. ἀδ. 228.
ζυγός, δίκης. Agath. 76. -ὸν δοῦλον αὐχένι θήσων. Alcae. Mess. 16. αὐχένι θέντες. ἀδ. 627. ἐπ' αὐχένι καὶ ζυγὰ θέσθω. Antip. Sid. 56. νῆα ἐπὶ ζυγὰ γομφωθεῖσαν. Bianor. 9. ἀντολίης ζυγὸν ἕλκων. ἀδ. Byz. 20.
ζωάγρια. Dioscorid. 11. νούσων. Nicomed. 9. 10.
ζωγραφέω -έων. ἀδ. 670.

ζωοφόρον. ἀδ. inod. -ρου λοξώσαις (ubi nunc ζωδιακοῦ) Synes. 1. -ρων ἀνέμων. Paul. Sil. 64.
ζωοπονέω. ἐζωοπόνησεν ὄψιν ἔμπλεον. Philip. 49.
ζωροποτέω. Meleag. 6. Addaeo. 2. Apollonid. 1.
ζωροπότης. Hedyl. 4. (8) -ται κύλικος. Paul. Sil. 37.
ζωρός -όν. Apollonid. 7. δέπας Βάκχου. Marc. Arg. 19. ἀκιστορίην. Leon. Al. 10. πέλαγος. Aristo. 3. πῶμα. Asclepiad. 9. ζωρὸν μετροῦσα θυμὸν. Hedyl. 3. (7) ζωροτέρῳ μείζονι κισσυβίῳ. Agath. 7. ζωροτάτη μανίη παίδων. Antip. Sid. 75.
ζωστήρ, κελαδεινὸς Αἰγαίου. Antip. Th. 37.
ζωΰφιον. Pallad. 109.
ζώω. χαλκὸν ζώουσι Μύρων. Jul. Aeg. 17.

H.

ἡβάσκω. -κει φλογὸς ἄνθεα. Paul. Sil. 10. πενίη. Maced. 28.
ἡβάω -ᾷ γένυς. Phani. 1. ἡβώοντες ἥβην. ἀδ. 646. ἡβήσαις ἡμερί. Simonid. 54. ἡβώντων παίδων. ἀδ. 168.
ἥβη. πατρίδος οὐχ ἥβας ὀλλυμένας ἀλέγει. Damaget. 6. φιλεῖν ἥβην ἠϊθέων. Argent. 16. a. (II. 529.)
ἡβητής. -τὴν ἠΐθεον. Diodor. 9. ἡβητὰς θιάσους. Antist. 1. a. (Lectt. 195.)
ἡβητήρ -τῆρά με τεῦξεν. Agath. 33. εὐ καλὸν ἡβητῆρα. Eratosth. Schol. 1.
ἡγεμὼν -μόνα γραμμῆς κωνώνα. Paul. Sil. 51.
ἡγήτειρα -ραν φωνήν. Plato 8.
ἡγητήρ -τῆρα διφίω. Crinag. 24. ἀγητῆρσι κριοῖς. Id. 39.
ἡγήτωρ -ορα Νυμφίων. ἀδ. 261.
ἥδομαι. ἡσθεῖσαι δόσει. Philip. 9.
ἧδος. τί μοι τῶν ἧδος. Agath. 25.
ἡδυβόας, κόσσυφος. Paul. Sil. 72. -ᾳ κρέκεις δόνακι. Anyte 8.
ἡδύγαμος -ου κέρδεος. Macedon. 4.
ἡδύγελως. ἀδ. 77.
ἡδυεπής, μουσέων στέφανος. Meleag. 1. 58. Δίων. Id. 46. Νέστωρ. ἀδ. 622. -ῆ Βάκχον. II. 516.
ἡδύθροος. II. 517.
ἡδύλεπτος -τον ἕλξω. Paul. Sil. 74.

ἡδύλογος -ου χάριτος. Meleag. 99. γλώσσης. Nicarch. 38. -γους χάριτας. ἀδ. 573.
ἡδυλύρης. Macedon. 15.
ἡδυμελίφθογγος -ου Σιμωνίδεω. ἀδ. 520.
ἡδυμιγής, χόνδρος ἰποψίδιος. Leon. Tar. 55.
ἡδύπνευστος. Marc. Arg. 14.
ἡδύπνοος -ον χῶρον. Nicias. 7. -ουν μῆλον. Philip. 20. -όων στεφάνων. Meleag. 92.
ἡδυπότης. Il. 517.
ἡδύνω -ας σκηνὴν δράμασι. ἀδ. 562.
ἡδύοσμον. Ammian. 20.
ἠέλιος, Ὅμηρος. Ἐκ φῶν βιοτῇ δεύτερος ἠέλιος. Antip. Sid. 68. ἔσβεσεν ἐκλάμψας ἀστέρας ἠέλιος. Meleag. 35. ἠέλιος σοφίης. Paul. Sil. 78. Ῥόδος ἡ τοίῳ λάμπεται ἠελίῳ. Apollonid. 2.
ἠελιῶτις -τιδος αἴγλης. Jul. Aeg. 57.
ἠέρα, βοσκόμενοι. Pallad. 123.
ἠέριος -ίης κόλπους νεφέλης. Archi. 23.
ἠεροδινής. Bianor. 10.
ἠερόεις. Nicarch. 5.
ἠερόθεν, πίπτων. Jul. Aeg. 25.

ἠλακάτη, λινοκλώστες. ἀδ. 524. ἐπ' ἠλακάτῃ. ἀδ. 523. πρὶν γηραιῇσι μιγημέναι ἠλακάτῃσι. Marcell. Inscr. 18.

ἠλέματος -τον παίγνια Φαντασίης. Agath. 76. -τῳ ἐκηβολίῃ. Paul. Sil. 45. εἴδωλα ψυχῆς ἠλεμάτοισι μεθείς. Crinag. 33. -τοις ἀκτῖσι. Claudian. 2.

ἠλεός -εὸ τέκτον. ἀδ. 385. ἠλεὰ μεμφόμεθα. Antip. Sid. 108.

ἠλίβατος, σταυρός. Philip. 11. 492.

ἡλικίη -ης συνετῆς ἄγγελοι. Philod. 14. 19. ὁμήλικος. ἀδ. 749. κύματ' ἀφ' ἱμερτὴν ἔκλυσεν ἡλικίην. Anacr. 82.

ἡλικιῶτις. Probl. ar. 31.

ἧλιξ -ικος μορφῆς τύπον. Phaedim. 2.

ἠλιτοεργός. Antip. Sid. 63.

ἠλιτόμηνος -νον παῖδα. Strato 70.

ἡμέτιος -ίῳ φέγγεϊ. Paul. Sil. 64.

ἧμαι, ἀσπὶς ἐν ναῷ Παλλάδος. Hegesip. 3. ἀνὰ δόμον Ἀθάνας ἡμένα. Anyte 1.

ἡμέριος. ψεῦσται δαίμονες ἡμερίων. Loll. Bass. 11. οὐκ ὀλίγων φείσεται ἡμερίων. Marc. Arg. 24. πάντεσσιν ἀοίδιμος ἡμερίοισιν. ἀδ. 522.

ἡμερίς -ρὶ μεθυτρόφε. Simonid. 54. -δος στελέχη. Paul. Sil. 7. λαρῆς βότρυς. Thall. Mil. 4. -ίδες βρομίου. Comet. 3. -ίδας τρυγόωσιν. Macedon. 1.

ἡμεροθαλής -ὲς ἔαρ. Nicias. 7.

ἡμεροθάλλης -λεσι δάφναις. ἀδ. 363.

ἥμερος -ον Ἑλικῶνα. Gaetul. 6. -α θάλλειν. Cyllen. 1.

ἡμιβρεχής -εῖς θέρμους. Antioch. 20.

ἡμιβρώς -ῶτι αἰχμῇ. Paul. Sil. 47.

ἡμίβρωτος -τον ἄνδρα. Hegesip. 4. ὀδόντα. Qu. Mucc. 8.

ἡμιδαής -ὲς σκύβαλον. ἀδ. 386.

ἡμιδεής -εὲς χίον. Posidip. 48.

ἡμιθαλής -εῖς στέφανοι. Heraclid. 1.

ἡμιθανής -νὲς τερμάριον. Philod. 12. -ῆ σκέλετον. Lucill. 66.

ἡμίθραυστος. Dioscor. 22.

ἡμιμεθής -εῖ στόματι. Philip. 11.

φίπολος. Dioscor. 15. -μαι αὐτοπαγεῖς. Antiphil. 29.

θαλαμηπόλος, Κυβέλης. Dioscor. 11. -πόλε Κύπρι. Phil. 54.

θάλαμος -ον καρφίτην. Marc. Arg. 24. νυκτὸς ἔχων. ἀδ. 534. -μοι Φερσεφόνας. Emped. 2. Sappho 4. Simonid. 103. ἀδ. 685. ἔκγον πηλοχύτοις ξεινοδοκεῖ θαλάμοις. Theaet. 2. -ους ψυχὴ μακάρων ἀμφιπολεῖ. ἀδ. 685. τοὺς ὀρέων ἔλαχες. Philip. 47. κηροπαγεῖς. Nicias 7.

θαλασσαῖος -αίη Παφίη. Paul. [redacted]

gent. 16. α. πεδίων τ. ἀδ. 428. -οῖσι ποσίν. Plato 14. -αῖς χερσίν. Archias 13.

θαλερῶπις, ἠριγένεια. Agath. 85.

θαλίη -ῃ ἐνὶ πολλῇ. ἀδ. 737.

θάλλω -ων ἐφηβείαις ἀγλαῒς. ἀδ. 734. ἀχράδα θάλλουσαν ἀπέκειρεν ὀμφάκων. Leon. Tar. 44. θάλλεις ἁπαλὸν χρόα. Archil. 27. προσώπατα ἄνθεσι θάλλεις. Macedon. 11. ὅλη εἰαρινὰ ἤδη τέθηλεν. ἀδ. 283. τέθηλε μέλη. Meleag. 128.

θαλήσει μέγαν υἱέα. Alex. Aetol. 6. [redacted]

πυρὶ ὕδωρ. Leonti. 17. ἐθάλπετο χάρματι. Christ. Ecphr. 166.
θαλυκρός -ὸν κέντρον ἐρωμανίης. Agath. 15.
θαμβέω -ῶ σε τὸ μυρίον. Antiphil. 32. μὴ θάμβει. Bianor. 11. -βησει ὑπ' ὀφρύσι κείμενον οἶκτον. ἀδ. 30.
θαμ[illegible]εις μᾶλλον Ἀθηναίῃ. Paul. Sil. 42.
θαμινός -οῖς δάκρυσι τεγγομένη. Agath. 19. πατάγοισι. Paul. Sil. 4. -ῆσι νιφάδεσσι. II. 519.
θαμινῶς. Paul. Sil. 71.
θάμνος -ῳ ὑπὸ πλατάνου. ἀδ. 260. -νον πολύῤῥιζον. Anyte 23. ἐνθάμνοισι. Bian. 2.
θανατηφορίη -ην δάκνει. Qu. Maec. 4.
θανατηφόρος, μίξις. ἀδ. 79. -ρον ᾄδει νυκτικόραξ. Nicarch. 32.
θάπτω. τεθαμμένων νεκρῶν. Pallad. 70.
θάρσος, ἄλλη ἄλλο θάρσος. Leon. Tar. 48. πιστὸν ἀταρβήτου βρομίου ἔχων. Macedon. 21.
θάτερον -ου κύκλον. ἀδ. 375. b.
θαυμάχος -ον τι λέγειν. Paul. Sil. 70.
θαυμοσύνῃ. Agath. 68.
θεήμων -ονας. Statuae Athl. 40.
θειλόπεδον. Aristo 3. Comet. 3. ἀδ. 130. 131. -ων ἐρισταφύλων. Marian. 2.
θείνω -όμενοι. Nossis 6.
θειόδομος -ου τείχευς. Acerat. -μον στέφανον Τροίης. Alphe. 9.
θειώδης -εις λίθους. Paul. Sil. 74. 51.
θελγεσίμυθος. II. 518.
θέλγω. μαστεὺς τοῖσιν θέλγω ἀνηνεμίην. Addac. 6. οὐ σε θέλγει χρόνος. Meleag. 21. θελγοίμην ἐπὶ σοῖς ἄψεσι βαλλόμενος. Paul. Sil. 39. θελγόμενον κύματι. Plato 15. -γων βλεφάρων. Idem. [illegible] καὶ δρύας. Antip. Sid. 67.
θελξίνοος -οιο εἴαρος. Paul. Sil. 57. -οιο πειθοῦς. Christod. Ecphr. 25. -νόοισι φίλτροισι. Antiphan. 1.
θελξίπικρος -ους κηησμονάς. ἀδ. 445.
θελξίφρων. II. 518. -ονα παλμὸν παλάμης II. 520.
θέλω. Πρώταρχος καλός ἐστι καὶ οὐ θέλει. Alcae. Mess. 1. ἡ μὲν βραδέως, ἡ δὲ θέλει ταχέως. Rufin. 35.

ὥρης κρεῖσσον ὁρῶ τὸ θέλειν. Antip. Sid. 9.
θέμεθλον -οις ἐρισθενέεσσι. Cyrus 6.
θεμείλιον -ια καρτερὰ πήξας. Cyrus 6.
θέμειλον -ου ἀπὸ πρώτοιο (ubi nunc θεμέθλου). Maced. 31. πάλαι τμηθέντι θεμείλῳ. Inedit. -λοις σιδηροδέτοισι. ἀδ. 401.
θεμερός -ώτερα πάντα φύοντι. ἀδ. 190.
θέμις, ὡς θέμις. Leon. Tar. 25.
θεμιστεύω -ει. Paul. Sil. 61.
θέμιστον -ων σοφῶν. Agath. 83.
θεόκραντος -τοι ἀρεταί. Christod. Ecphr. 98.
θεόκτιτος, Τροίη. Mund. II. 240.
θεόμορφος. Strato 38.
θεόπαις, Βαβυλών. Herodic. II. 65.
θεοποιός. Glauc. 3.
θεόρρητος -τω μέτρῳ. II. 521.
θέος, τερπνόν Antip. Thess. 27.
θεοστήρικτος -τα σκῆπτρα. Inedit.
θεοτείχης -εα Τροίην ἀδ. 497.
θεοτερπής -πεα βιοτήν. ἀδ. 594.
θεοτροφίη -ης ἀμβροσίης. Ptolem. R. 2.

θεριστρόν. Myrin. 2.
θερμαίνω -ει μ' ὁ καλὸς Κορνήλιος. Qu. Maec. 1.
θέρμη. ἀδ. 84.
θερμόβλυστος -τον ῥεῖθρον. Paul. Sil. 74. 33.
θερμοδότις. Pallad. 75.
θερμός, Ἔρως. Meleag. 25. 83. ὁ κλέπτης. ἀδ. 237. -ὸν πόδα. Rhian. 9. -μὰ κατὰ ψυχροῦ δάκρυα χεῖτε τάφου. Dioscorid. 31. θερμὰ βασιλήια. Leonti. 17. -μοῖς ἴχνεσι. ἀδ. 417.
θέρμος -ους ἡμιβρεχεῖς. Ammian. 20.
θέρος, γλυκερὸν σμήνεος. Apollonid. 6. πρᾶτον παρειάων. Id. 8. οὔπω σοι καλύκων γυμνὸν θέρος. Philodem. 15. τὴν καλάμην δωρῇ, δοὺς ἑτέροις τὸ θέρος. Philip. 3. θέρεος κειρομένου καρπόν. Meleag. 26. θέρευς. ἀδ. 363. γήραος αὐχμηρῷ. θέρεϊ. Macedon. 16.
θέρω -εται ἁ πέτρα θρυπτομένα. ἀδ. 22. οἰστῷ πάντα θέροιτο πυρί. Antip. Sid. 31.
θέσις, ποικιλότευκτος. Agath. 72.
θέσκελος -ον οἶον ἔτευξεν. ἀδ. 369. -λα ἔργα. Sophron. 2. πέπλα. ἀδ. 343.
θέσμιος -ια συζυγίης. Agath. 1. πάτρης ῥυόμενοι. ἀδ. 519. ἄχραντα. ἀδ. 750.
θεσμοθέτης -ην ἱερόν. ἀδ. 506.
θεσμοπόλος -οιο μελῃδόνος. Paul. Sil. 42.
θεσμός -ὸν Παφίης. Paul. Sil. 32. ἔρως οὐκ οἶδε. Id. 42. ἄρσενα ποιμαίνειν ὑπὸ κραδίῃ. ἀδ. 9. ἐλευθερίης. ἀδ 107. ἕνα θεσμὸν ἔχοντες. ἀδ. 189. κατὰ θεσμόν. ἀδ 683. πάτρια θεσμὰ λύεις. Pallad. 99. -μοὺς φιλίης. Id. 125.
θεσμοσύνη. Agath. 87.
θεσμοφόρος -ους ἁγνάς. ἀδ. 291 b. (Lectt. 288.)
θεσπέσιος -ιον αὐχένα. ἀδ. 428. -ίῳ κάλλεϊ. ἀδ. 307.
θετός -τὸν ἀστόν. ἀδ. 572.
θευμορίη, χαλεπή. Callim. 3. φεῦ κείνης θευμορίης. Antip. Sid. 64.
θευφορίη -ης πνεύματα. Dioscor. 11.
θέω. μέσσα θέει πελάγη. Automed. 11. θέον αὐτὸς ἐρέσσων. Callim. 31. Λιβυκοῦ μέσσα θέων πελάγευς. Leon. Tar. 90. νεφέων ἄχρι θέοντα δόμον. Antip. Sid. 52. τὰ θέοντα καθ'

ὕδατος. Archias 17. ποίην χλωρὰ θέουσαν. Herod. Inscr. 24. ἄλσος θεούσαις χαρίτεσσι. Diotim. 2.

θηγαλέος -έη λίθος. Jul. Aeg. 11. -ον τρύφος. Flacc. 12. -ους πυρὶ στάλικας. Antip. Sid. 17.

θήγω -ουσιν ἔρωτες θοὰ τόξα. Philodem. 15. θάρσεϊ τολμήεντι τεθηγμένος. Christod. Ecphr. 295. εὐμήκη φάσγανα θηξάμεναι. Phanocl. 1.

θηκτός -τὸν ξίφος. Tymn. 4. ὀδόντα βρύχοντα. Archias 12. -τῷ σαυρωτῆρι.

[redacted]

οἴκτοις. Paul. Sil. 35. οὔπω ἐθηλύνθης. Id. 3.

θηλυπρεπής. Strato 17.

θῆλυς, φύσις. Leonti 7. -υν χάριν. Id. 8. θῆλυ κατιλλώπτοντι. ἀδ. 111. θηλείης ἔρσης ἰκμάδα. Leon. Tar. 60.

θηλυτέρη, χαρίεσσα. Paul. Sil. 14. -ης ῥαδινῆς ὕψεα. Id. 14. -ην ἥρπαξε. Cyrus 3. λαινέην. Jul. Aeg. 28. -ρων κάλλεϊ. Paul. Sil 41. ἀλιτήματα. Agath. 2. ἐν εἴδει θηλυτεράων. Macedon. 5. θηλυτέραις. ἀδ. 337.

θηλυφανής -νὲς πάθος. Pal-

[redacted]

tip. Sid. 17. κύνας. Isidor. 1.

Θηράτωρ -τορας συνδέσμων. Philip. 43.

Θηρίον, κακὸν κοίτης. Meleag. 63.

Θηρόβοτος -του ἐρημοσύνης. Cyllen. 1.

Θηροζυγοκαμψιμέτωπος. Inedit.

Θηρόθυμος -ον πρόσωπον. Philip. 33.

Θηρολέτης. Philip. 52.

Θηρονόμος. Antip. Sid. 19.

Θηροσκόπος -πε, κούρη. Philip. 47.

Θηροσύνη -ας δισσᾶς. Agath. 28.

Θηροτόκος -κοις ἄγκεσι. Jul. Diocl. 2.

Θηροφόνος -νων κυνῶν. Diodor. 7. -οις παλάμαις, Archias 27.

Θητεύω -σει Παλλάδι. Paul. Sil. 42.

Θίασος, ἰχθυβόλων. Leon. Tar. 91. -ου κόσμον. Agath. 83.

Θιασώτης. II. 517. -ται. ἀδ. 274.

Θλάσις -εις σωμάτων. Paul. Sil. 74. 88.

Θλίβω -ειν ὀστέα. Crinag. 20. 37. ἐκ τῶν ὀμμάτων δάκρυ ἔθλιψαν. Id. 1. ὑπὸ νούσου θλίβομαι. Leon. Al. 35. πρόσθε μοι Ἀρχιάδης ἔθλιβετο. Asclepiad. 11. -ύνου στομάχου. Lucill. 98. ὕδατος. Antiphil. 17. -ένης τύχης ἀνέχεσθαι. Pallad. 107. -ένην κραδίην. ἀδ. 283. ὑπ᾽ οὐδεμίης θλιβομένην κύλικος. Dioscor. 37. -ένους ἀνέμους. Pallad. 19. μακρή σοι ζωὴ τεθλιμμένη. Leon. Tar. 70.

Θνητός -τὰ λογίζεσθαι. ἀδ. 81.

Θοίνη, ἐπὶ θοίναν γῦπες. Antip. Th. 43.

Θοινήτωρ, λοιμὸν ὅλας θοινήτορα χέρσου. Antip. Sid. 99.

Θολερός -αῖς νεφέλαις. Antiphil. 31.

Θόλος -ου κοῖλον ἔρεισμα. ἀδ. 374.

Θολόω -οῦται πηγὴ φόνῳ. Paul. Sil. 74. 71.

Θοός -ὴ κατενήρατο μοίρη. ἀδ. 695. -ὸν ξίφος. ἀδ. 465. -οῶν ὀδόντων. Paul. Sil. 44.

Θοόω -ωσεν ἀκοντιστῆρας ἰάμβους. Christod. Ecphr. 359. κατ᾽ εὐόπλων τεθωμένος Ἡμαθιῶν. Id. 28.

Θόρυβος -βῳ παιδαρίων. An-

clepiad. 31. -σον ἐπὶ τῆς μορφῆς. Antioch. 2.
θόρω -οντα σκόρπιον ἐκ γαίης. Archias 21.
θοῦρις -ι κράνεια. Nicias 1. -ιν ἀσπίδα. Antip. Th. 23.
θοῦρος, οἰωνός. Antip. Sid. 87.
θοῶς, παρέρχεο. ἀδ. 664.
θράσσω. μή τι θράξῃς τῶνδε. ἀδ. 235.
θρασύμητις. Leon. Alex. 19.
θρασυπτόλεμος -ων. ἀδ. 728.
θρασυστομίη -ης δεῖγμα. Meleag. 34.
θρασύτης. Pallad. 78.
θρασύχειρ. Philip. 25.
θραύω. ἔθραυσε πάγον. Statyll. 12. -σατε τὰς κύλιδακες. Ammian. 20. -δάκων οὔλων ἀφροφυῆ πέταλα. Philodem. 30. φύλλοις στεφάνωσον. Lucill. 117.
θρίδαξ -δακες. Ammian. 20.
θρίζω. ἐξ ἥβης ἔθρισας. Theodor. 11.
θρίναξ -ακα χεῖρα θέρευε. Antiphil. 4.
θρῖον, καὶ λωτὸν ἐδρεπόμαν. ἀδ. 222.
θρίξ. ἐκ τριχὸς ἄχρι ποδῶν. Posidip. 7. ἀπὸ τριχὸς ἠέρτημαι. Paul. Sil. 23. ἔλθοι ἐς ὀλβίστην ἱερὴν τρίχα. Antip. Sid. 85. ἐς πολιὰν ὅστις ἔμεινε τρίχα. Damaget. 8.
θρίσσος. Phani. 7.

ἁ πέτρα θρυπτομένα θέρεται. ἀδ. 22.

Θρώσκω -κει εἰς χορείαν. Glauc. 4.

Θυγάτηρ -τέρες Μαιωνίδεω. Antiphil. 11. θεοῖς ἴσας ἀοιδὰς ἀθανάτας ἔχομεν σὰς ἔτι θυγατέρας. Dioscorid. 25.

Θυηλή -ὰς ἀναιμάκτους. Leon. Al. 19. εἰς θυηλὰς εἶμι. ἀδ. 269.

Θυηπολίη -ης λιτῆς δῶρα. Gaetul. 1. λαμπρῆς. Myrin. 1. -ας γενεθλιδίους. Diodor. 2. εὐιέρους. Philodem. 10.

Θυηπόλιον. Doricus II. 63.

Θυιάς -άδι λύσσῃ. Christod. Ecphr. 39. -δα τέχνην. Id. 313. Θυιάδες ἄφστοι. Dioscor. 38.

Θυλάς σκίπωνι συνέμπορος. Antip. Sid. 82.

Θῦμα. Antip. Sid. 42.

Θυμαλγής -έες μέρμηραι. ἀδ. 718.

Θυμέλη -ας καὶ πολέμου. Antip. Sid. 10. -ην τὴν πρότερον. Philod. 29. κοσμήσας πᾶσαν. ἀδ. 744. θυμέλῃσι καὶ ἐν σκηνῇσι τεθηλὼς κισσός. Simm. Th. 1. μίμων ἐν θυμέλῃσι χάρις. Hedyl. 7. θυμέλῃσι καὶ ἐν πολέμοισι. Archias 4.

Θυμήρης -ῆρες τέκμαρ. Polyaen. 2. πίνοντες. Nicaen. 3.

Θυμοβαρής. Antip. Sid. 65.

Θυμοβόρος -ον ζάλου κέντρον. Antip. Thess. 43.

Θυμοδακής -εῖς ἰάμβους. Christod. Ecphr. 359.

Θυμολέαινα, παρθένε. Paul. Sil. 35.

Θυμολέων. Aristotel. I. 180.

Θύμον, δριμὺ ἐν μούσαις. Dioscor. 30. γλήχων καὶ θύμον. Leonid. 55. θύμου ῥικνὰ περικνίδια. Zonas 6. θύμα καὶ τιθύμαλλα. Muc. Scae. II. 265.

Θυμός, ἐκ θυμοῦ κλαῦσαι. Philet. fr. 6. ὀλίγην δόσιν ἀπὸ θυμοῦ πλείονος. Crinag. 4.

Θυμόω -ωθεὶς τῷ πατρί. Lucill. 54.

Θύννος -ων ῥόμβον. Qu. Maec. 7.

Θύνω. ἀν' ὑλῆεν ἔθυνεν ὄρος. Simonid. 112.

Θυόεις -όεν ἆσθμα. Antip. Sid. 83. ἀνάκτορον. Damaget. 2. -όεντα βωμόν. Archias 16.

Θύος. Antip. Sid. 28. θυέων

γέρας. Agath. 59. ἱρῶν ἀντομένη. ἀδ. 269. λοιβῆς καὶ θυέων. Agath. 59. ἀδ. 695.

θυοσκόος -κόα ἱρά. Marcell. Inscr. 2.

θύρα, γήραος ἄχρι θυρῶν. Leon. Tar. 78.

θυρέασπις -πιδες. Leon. Tar. 24.

θυρεός -ούς. Leon. Tar. 21.

θύρετρον. Strato 89. -ρου λυκάβαντος ἀνουγομένοιο. II. 519.

θυρίς -ίδος. ἀδ. 244.

θύρσος -σα. Christod. Ecphr. 35. Sabin. II. 304.

θυρσοφόρος. Procl. 5.

θυρσοχαρής. II. 517.

θώμιγξ, ἀνέκδρομος. Archias. 23.

θωπεύω. Phocyl. 1. -πευε δεσποτικὴν ὀδύνην. Agath. 17.

θώραξ -ηκας ὑφαντούς. Leon. Tar. 23. τριελίκτους. Archimel. 1.

θωρηκτής -τάων Δανάων. ἀδ. 157.

θωρήσσω. τοὔνεκά μιν θώρηξεν ἑὸν πολύμητις ἀνάγκη. Claud. 3. θωρήσσεο ῥινῷ. Archias. 27.

θωΰκτήρ -τῆρα χάους κύνα. ἀδ. 282.

I.

ἰαίνω -νῃ θυμόν. Adrian. 1.

[redacted]

σῶντας. Hadrian. 5. θυμοδακεῖς ἀκοντιστῆρας. Christod. Ecphr. 359.

ἰάπτω -τει γῆρας. Lucill. 97. φόγον. Rhian. 1.

ἰαύω -ει ἐνθάδε Isidor. 5. ἔρως κόλπων ἔντοσθεν. ἀδ. 399. -εις χάλκεον ὕπνον. Stat. Athl. 51.

ἰαφέτης. II. 518.

ἰαχέω -ήσας. Antip. Sid. 78.

ἰάχημα -ματα χάλκεα ῥόπτρων. Phalaec. 3.

ἴγδις. αἱ ὑπὲρ ἴγδιν τρίψιες. Agath. 53.

ἰγνύη. ἀπ' ἰγνύης λῶπος ἀνελκόμενος. Strato 18. πρὸς ἄκρην ἰγνύην πέπλος ἑλισσόμενος. ἀδ. 269.

ἴδιος, χρώς. Rufin. 1.

ἰδιώτης. Apollin. 1.

ἰδμοσύνη, τέχνης. Crinag. 16.

ἴδμων -ονα πλαστήν. Stat. Athl. 11. κιθάρης. Alex. Aetol. 4. εὐεπίης. Christ. Ecphr. 411. εὐνομίης. Leonti. 23.

ἰδνόω -ωθεὶς. ἀδ. 284.

ἰδρείη -η. Aenigm. 5.

ἴδρις -ρι πάσης γεωγραφίης. Crinag. 24. τραγικῆς μούσης. ἀδ. 754.

ἰδρίτης -τα καὶ γαίης, ἰδρῖτα καὶ πελάγευς. Alex. Aetol. 1.

ἵδρυσις -ιες λιθολογίες Ἑρμέω. Crinag. 7.

ἱδρώς -ῶ πιεῖν. Antip. Th. 10. -ῶτι ἀρετῆς. ἀδ. Her. 4. ῥέειν. ἀδ. 292. -τα τῆς ἀρετῆς. Agath. 50. ὑπὲρ ἱδρώτων καὶ μερίμνης. Id. 43.

ἱδρώω -ώουσα. ἀδ. Her. 24.

ἱερός -ὴ θρίξ. Antip. Sid. 85.

ἱεραγωγός -οῖς μύσταις. Hedyl. 4. (8).

ἱερόχθων, βῶλος. Herod. Inscr. 27.

ἰή · ἠν πολύευκτον. Inedit.

ἰητήρ, πένθεος. Leon. Tar. 99.

ἰθαιγενής -έων πατέρων. Alex. Aetol. 5.

ἰθαρός -ᾶν κρανᾶν νᾶμα. Simmi. Secur.

ἴθρις, ἀνήρ (ubi nunc ἴδρις). Antip. Sid. 27.

ἰθυδίκης -ην. ἀδ. 347.

ἰθύδικος -κοις κριτὴς ἤπιος. ἀδ. 612.

ἰθυδρόμος, κρίων. Philip. 15.

ἰθύμαχος -ων πολιητᾶν. Simonid. 36.

ἰθυντήρ -τῆρα ὄβριμον χθονός. ἀδ. 612 c. (Lectt. 287).

ἰθύνω. πῆ ξίφος ἰθύνεις. ἀδ. Her. 16. ἴθυνε φέρων πόδα.

Plato 15. κραδίης κελεύθους. Paul. Sil. 75. ζωήν. Jul. Aeg. 11. ἰθύνοι πάντα τύχη βίοτον. Antip. Sid. 85. ἰθῦναι εὐκυλίκην λαλίην. Leon. Tar. 85. ἰθύνεται ἵππος. ἀδ. 467.

ἰθυπόρος -ου γράμμης. Paul. Sil. 50. -ων γραφίδων. Jul. Aeg. 11.

ἰθύς, ἰθεῖα κατήλυσις. ἀδ. 443. κατ' ἰθύ. ἀδ. 176. ἰθείης δίκης. Diotim. 2. ποτὶ σκοπὸν ἰθὺν ἐλάσσειν. Antip. Sid. 93.

ἰθυτενής, στάθμη. Philip. 15. -ῆ κανόνα. Paul. Sil. 51. -ὲς μηρῶν ὀρθιάσας ῥόπαλον. Leon. Tar. 26. -ῶν σταλίκων. Alphe. 2.

ἰθύω -θυσε δήϊον ἀμπέδιον.

ἱκνέομαι. ὅς μιν ἀεὶ θυέεσσιν ἱκνεῖται. Theocr. 7. ἱξοῦμαι. Glauc. 2.

ἰκτῖνος -ου χεῖρα κρατιστέρην. Automed. 8.

ἱλαρός -ὸν βλέψης. Meleag. 44. βίον. ἀδ. 562.

ἱλαρῶς, ψυχὴν τέρψας. ἀδ. 699.

ἱλήκω -κοις. Agath. 27. -τὼ βόε μοι ἵλαθι. Maced. 28 *b*.

ἱλιοραίστης. Dosiad. Ar. 2.

ἴλλω -όμενος κύκλοις οὐρανός. Antip. Sid. 49.

ἰλύς -ύος χαραδραίης θερμόν. Leon. Tar. 39.

ἱμαντοπέδη -ην θηρὸς δείσας. Isidor. 1.

ἱμάσθλη, νηός. Jul. Aeg. 6. -ην ἀεὶ νικῶσαν. Stat. Athl. 27.

[redacted]

-ων χαρίτων. Marian. 3. -τοὺς ἀρετῆς κλῶνας. Meleag. 2.

ἴνδαλμα. ὄμματα κρυφίων ἰνδάλματα πυρσῶν. Irenae. 3.

ἰνδολέτης. Il. 517.

ἰνίον. Eupith. II. 402.

Ἶνις. Dosiad. Ara 2.

ἴξαλος. Simm. Rh. 1. εὐπώγων αἰγὸς πόσις. Leon. Tar. 61. -ον δικέρωτα λόχμαιον τράγον. Agath. 29.

ἰξευτής -τῷ δόνακι. Erycius 5.

ἰξοβολέω. οὐκ ἰδίην ἰξοβολῶν μελέτην. Bianor. 3.

ἰξοεργός. Apollonid. 25.

ἰξός -ὸν θηρευτὴν ὄμμασιν ἔχων. ἀδ. 52. ἔχεις τὸ φίλημα. Meleag ined. ὀφθαλμοὶ αἰὲν ἐν ἰξῷ βλέμματα χριόμενοι. Meleag. 4. ἢ γὰρ ἂν ὄμμα ῥίψῃς, ὡς ἰξῷ προσεμπέχεται. Rhian. 4. ὑπερπαλύνας καλαμῖδα ἰξῷ. ἀδ. 173.

ἰξοφορεύς -ῆας δόνακας. ἀδ. 397.

ἰξύς, ἡ πολυκαμπής. Phani. 4. ἀπ' ἰξύος ἐς πόδας. Comet. 2. ἔκρεκες εὐτάρσοιο δι' ἰξύος μολπάν Archias 29. ἰξύι θηρὸς ἐπεμβεβαώς. ἀδ. 283. χήλας καὶ ἰξύας. Erycius 3.

ἰοβόλος -ου αἵματος. Demodoc. 2. -ους γένυας. ἀδ. 273.

ἰοβολέω -εῖν ἐπ' ἐμὴν κραδίην ἔρως ὄρνυται. Alcae. Mess. 4.

ἰοδόκη -ης μεγάλης ἀρκεῦται. Posidip. 1.

ἰομιγής -ῆ θηλήν. Polyaen. 4.

ἴον, μέλαν. Meleag. 21. λευκόν. Id. 92. κυανεαυγές. Rufin. 15. ὑγρόν. Marian. 3. τὸ φιλόσπορον ἄνθος. Dioscor. 24. ἐν ταλάροις. ἀδ. 330. -ἴα καὶ σύμψυχα. ἀδ. 705.

ἰός, φοβερῆς ἐκηβολίης. ἀδ. 503. ἰὸν ἔσταξας πόθων. Crinag. 1. βαρβαρικῆς λόγχης. Agath. 48.

ἰοστέφανος -ων καλύκων. Marian. 2.

ἰότης -τητι. Antip. Sid. 25. ἀδ. Her. 14.

ἰοτυπής, Διὸς ὄρνις. Apollonid. 21. -εῖς βλεφάρων βάσιες. Rufin. 20.

ἴουλος, λεπτὸς ὑπὸ κροτάφοισιν. Asclepiad. 1. τριχόφοιτος ἐπεσκίρτησεν. Strato. 9. -ου ἔτι χνοάοντος. ἀδ. 695. -ον εὔκτον. Apollonid. 8. -ους ἤνδησε. Eratosth. Cyr. 2.

[illegible] Mnasalc. 6.
[illegible] Phaní. 5.
[illegible] Thom. III. 126.
[illegible] Antip. Sid. 87. [illegible] Antipatr. 30.
[illegible] ἀδ. 208.
[illegible] Bianor. 11.
[illegible] Anyte 4.
[illegible] ἀδ. 276.
[illegible] ἀδ. 590.
[illegible] ἀδ. 596.
[illegible]
[illegible] ἀδ. [illegible]
[illegible] Leon. [illegible]
[illegible] [illegible]. III. [illegible]
[illegible] Phil. 36.
[illegible] Leon. Tar. [illegible] Paul. Sil. 49.
[illegible] Simonid. 65.
[illegible] Diotim. 6.
[illegible] Sentil. 28.
[illegible] Mnasalc. 15.
[illegible] Theaet. 2.
[illegible] ἀδ. 6[illegible]

Ἔρωτος ἐμῷ μίνει ἰσοφαρίζει. ἀδ. Her. 1.
ἰσοχειλής - ἐα κερύσαι. Apollonid. 7.
ἰσόχνοος - ον ἀρτιγόνοισι μῆλον. Antiphil. 8.
ἰσόψηφος - ον. ἀδ. 85.
ἰσάω. παροίμιον ἀλκυόσιν τὸν σὸν φθόγγον ἰσωσάμενον. Tymn. 2.
Ἵστημι. βοὴν ἵστησι γεγωνόν. Aenigm. 11. πλεῖστα τρόπαια νόσων στήσας. ἀδ. 542. στήσομεν ἔργα κυνοθρομάχου σιλακίνης. Maced. 19. τρόπαιον στήσωνται νίκας. ἀδ. 257. στήσασθε θεῷ χορόν. ἀδ. 521.
ἱστοβοεύς. Macedon. 19.
ἱστοπόνος - ου Παλλάδος. Philip. 18. - νων φροντίδων. ἀδ. 116. - οις κερκίσιν. Philip. 85. (Lectt. 186).
ἱστορίη - ὁ πρὶν Κερκαφίδαις αἰετὸς ἱστορίη. Apollonid. 14. ἡ δὲ μέλαινα ἱστορίη τήκει τοὺς περικαλλιμάχους. Philip. 43. παντοίην ἱστορίης ἀτραπόν. ἀδ. 584. - ίην λαμυρὰν ἔκλασεν. Dioscorid. 26. τὰν θνατὰν σώματος ἤγνισε. Bianor. 13. τοῦτο παρ' ἱστορίην. Lucill. 82. ἱστορίην αἰῶνος δολιχήν. ἀδ. 584.
ἱστός - οῦ ἀράχνης. Nicarch. ined.
Ἵστωρ. ἐπεὶ τιμάορος ἵστωρ. Herod. Inscr. 29. - ρα κύκλον γράψας. Crinag. 24. κρυφίης ἵστορ' ἀκεστορίης. ἀδ. 583. παιδείης. ἀδ. 714 εὐεπίης Π. 521. - ορες. Leon. Tar. 50. μύθων. Antiphil. 11.
ἰσχάς - άδα τὴν ὀπίσω. Philip. 56. Ὡριμον. Marc. Arg. 22. δύσεις. Ib. ἰσχάσιν κεγχρίτισιν. Philip. 10.
ἰσχίον, σύστρεφε. Marc. Arg. 3.
ἰσχνός. ἀπ' ἰσχνοτάτης εἰς τάσιν ὀγκοτάτην. Strato. 29.
ἴσχω - ετε χεῖρα. Antip. Th. 39.
ἰτέα - αι τανυμηκέες. Thall. Miles. 3.
ἰτρινέος - έας ποπάδες. Crinag. 6.
Ἴτυς. ἀμφ' ἐτύμῳ σχὼν κυκλόεσσαν ἴτυν. Anyte 20. ἴτυν χρυσίαν ἀσπίδος. Mnasalc. 2. γυργάθου ἴτυν. Id. 3. ἀγκίστρων κάμπυλόεσσαν. Jul. Aeg. 6. βλεφάρων πυρόεσσαν. ἀδ. 301. τρίγλης ἀνθεμόεσσαν. Thenat. 2.
ἴυγξ. ἀδ. 115.

ἰχθυάζω -ετο. Apollonid. 26.
ἰχθυβολεύς. Leon. Tar. 93.
ἰχθυβολέω -εῦντα. Hetrusc. II. 307.
ἰχθυβόλος -ου θήρας. ἀδ. 129. -ον λίνον. Theaet. 514. -οις αἰθυίαις. ἀδ. 128.
ἰχθύδιον. Lucian. 20.
ἰχθυδόκος -ους σπυρίδας. Leon. Tar. 25.
ἰχθυόεις -όεν γένος. Aenigm. 32. -όεντα βόλον. Antip. Sid. 14.
ἰχθυοθηρητήρ. Apollonid. 23.
ἰχθυόεις -όεντα Βόσπορον. ἀδ.
σπινθῆρος ἴχνια βαιὰ λέλειπται. Phani. 1.
ἰχνοπέδη, τριέλικτος. Antip. Sid. 17. -πέδαισιν. ἀδ. 398.
ἴχνος. βαίνω ἴχνος ἐπ' ἴχνος. Meleag. 19. πεζὸν ἀποκλείων. Antiphil. 31. ἀνέστιον ἐλαύνων. Sophron. 1. μεθυσφαλὲς ἑλίσσει. ἀδ. 286. βαιὸν ἐπιστήσας. ἀδ. 662. ἀβλαβὲς ἔχων. ἀδ. 735. κατ' ἴχνεος ἔδραμε. Antip. Sid. 38. ἔστα βριαροῖσιν ἐπ' ἴχνεσιν. Id. 27.
ἰώ. Asclepiad. 37. Dioscor. 34. Antip. Th. 47.
ἰωή. Paul. Sil. 39.

[redacted]

καίζω. ἠνορίῃ κεκασμένος ἠδὲ καὶ αἰδοῖ. Jo. Chi. 3. -μένον σοφίῃ. ἀδ. 726.

καθαιρέω. Ζῆνα καθεῖλεν ἔρως. Meleag. 37. 56. μοῖρα καθεῖλε βίου. ἀδ. 695. πάντα καθελὼν στρατόν. Leon. Tar. 21. σὸν οὔτι κῦδος ὁ πᾶς αἰὼν καθελεῖ. Antiphil. 15.

καθαίρω -ηρας γυῖα πυρί. ἀδ. 722.

καθάπτω -άψε. Antim 1. 167. Dioscorid. 13 καθῆψε δέρας. Paul. Sil. 44. ἅμμα καθάψας. ἀδ. 413. καθαπτόμενος κισσὸν ἐπὶ κρατί. Theocr. 3. μίτραις κῶλα καθαψάμενος. Archias 24.

κάθαρμα, Καλλιμάχου. Apoll. Gr. II. 358.

καθάπαξ. Pallad. 85.

καθαρμόζω -ων χεῖρα. Paul. Sil. 51. καθήρμοσε στέφανον. Meleag. 2.

καθαρμός -ὸν πάντα ἔκοψε. ἀδ. 198. -ῶν χρειώ. ἀδ. 239.

καθαρός -ὴν ὁδόν. Callim. 36. -ρῷ πυρὶ γυῖα καθήρας. ἀδ. 722. -ὰς χεῖρας. ἀδ. 689.

καθέλκω -είλκετο τὸ τάλαντον. ἀδ. 85.

καθέτη -ης τριχίνης. Antip. Sid. 96.

καθηλιάζω -άσαι νύκτα. Lucian. 11.

καθίζω -ίσας ξηροφαγεῖ. Lucill. 22.

καθίημι, ῥίμφα καθεὶς ὄνυχα. Anyte 11. -ιμένης ἀγκύρης. Antip. Sid. 106.

καθόλου, οὐδείς. Lucill. 30.

καθοράω -ᾷ πάντα ὄμμα δίκης. ἀδ. 476.

καθορμάω -μᾷ δραμεῖν. Mich. Psell. III. 125.

καθυβρίζω -ίσας τὴν πενίην. Pallad. 81.

καινόταφος -ῳ σχήματι. Pallad. 64.

καινοτομέω -μῶν νεαρὰς χάριτας. Dioscorid. 16. θύρσων τύπος καινοτομηθείς. Id. 29.

καινότροπος. Pallad. ined.

καίριος -ιον ἐλθών. Philip. 63. ὡς εἶχε τὸ καίριον. Lucill. 63. ἠλλάχθη μορφὴν καίριον. Parmen. 6. ἐάγη καίριον ἀστράγαλον. Diodor. 15. οἴνῳ καίρια συγγελάσαι. Callim. 63. γλυκυμυθεῖ καίρια. Meleag. 23. λέξας. Agath. 35. ἀμφότερα. Strato. 66. εἴπατε καίρι' ἐτόλμων. Rufin. 18.

καιρομανέω. σὺ δ' εἰς τέχνην ὄρνιν ἐκκαιρομάνεις. Bian. 4.
καιρός, ἔρωτι φίλος. Phani. 1. καιρῷ ἴσθι νέμειν τὸ πρέπον. Paul. Sil. 70. καιρῷ πάντα πρόσεστι καλά. ἀδ. 508.
καίω. τὴν κεκαυμένην. ἀδ. 496.
κακάγγελος. Meleag. 72.
κακόβουλος. Strato. 62.
κακοδρομίη -ίης (ubi nunc πτεροδρομίης) ἀδ. 396.
κακοεργός, πόσις. ἀδ. Her. 2. -ὸν μάχαιραν. Lucill. 79.
κακοζοΐα. Sapph. 3.
κακοκριςίη, Δαναῶν. ἀδ. 390. -ίης φθονερῆς σῆμα. An-
κακοστόμαχος -ῶν ἔργα ποιῶν. Lucill. 6.
κακόσχολος -λε. Marc. Arg. 3.
κακότεχνος -νοις σχήμασιν. Automed. 3. -νοτάτου κινήματος. Philod. 21.
κακοῦργος. Pallad. 139.
κακόφρων. Mnasalc. 14.
κακόω -ούμενον ὄμμα. Agath. 68. κακώμενος ἐν πυρετοῖο. Id. 69. ἄθροα γυῖα. Leon. Alex. 12.
κάκτος -του τύμμα. Philet. 10.
καλαμαυλητής. Hedyl. 7. (12).
καλαμευτής. Phani. 7. Ar-
chias.

σμαρ[illegible] Crinag. 4. λεί-
χειν. Ammian. 6. οἱ Μί-
δου κάλαμοι. Sosip. (Dioscor.) 3. οἱ χρύσεοι ληρῶν κάλαμοι. Hedyl. 2. -ων σκληρῶν ἀκόνην. Paul. Sil. 50. -ους εὐγλυφίας. Damoch. 2.

καλαμώδης -εος ὕδατι λίμνης. Zonas. 7.

καλαμοεργὸς -οῖο ἐριγδούποιο. ἀδ. 467.

καλήμερος. Pallad. 143.

καλιά, καινή σε περιεστέψατο. Leon. Tar. 55. Πανός. Crinag. 7. -ην Ἑκάλης φιλοξείνοιο. Id. 15.

καλιάς. εἰς λιτὴν καλιάδα. Philod. ined.

καλλίδινες -ῖνα πλινθίς. Phanias 3. -ῖναν πτέρυγα. Meleag. 123.

καλλίγραμμος -οις λέκτροις. Paul. Sil. 67.

καλλιεπής -ποῦ σοφίη. ἀδ. 497.

καλλιθυτέω -τῶν κάπρον. Philip. 47.

καλλίκερως -ων ἔλαφον. Antip. Th. 70. (Lectt. 155.)

καλλίκομος -όμων χαρίτων. Macedon. 30.

καλλίνικος -ου πίδακος. Hermocr. 1.

καλλιπέπηλος -ον λῃτῶν. Theaet. 2. ἀκρέμονα. Asclepiad. 34.

καλλίπυλος -ον Θήβην. Asclepiad. II. 490.

καλλιστεῖον -εῖα κρίναντι. Hedyl. 2. (II. 526.)

καλλιτόκος -οιο φυῆς. Christ. Ecphr. 132.

κάλλιχθυς, ἰφθύς. Hedyl. 3. (II. 526.)

καλλίχορος. Nossis 11.

καλόν. εἰς καλόν. Loll. Bass. 4.

κάλος -ον τείνας οὐρίῳ εὐφροσύνῃ. ἀδ 743.

κάλπις, ξυνή. Theaet. 4. -ίδι ἐν βαιῇ. Thall. Mil. 5. -ιν ἐλαφρήν. Marc. Arg. 30. κοῖλαν. Nicarch. 8. πρὶν ὑπὸ χθόνα θέσθαι κάλπιν. Meleag. 16.

καλύβη. Dioscorid. 8. Philodem 31. Satyr. Th. 7. Aristo. 2. Antisti. 3. ἀδ. 676.

καλυκοστέφανος. Joann. Barb. 3.

κάλυμμα, ὀλίγον. Diotim. 9.

κάλυξ -ύκεσσι ῥόδων. Plato 29. ὁμοίην. Cyrus 3.

κάλυπτρα, ὑδατόεσσα. Nici. 3. κόρυν ἀντὶ καλύπτρης. Antip. Sid. 34. χρυσῆν πλοκαμῖδας ἀποσφίγξασα

καλύπτρη. Christ. Ecphr. 81.

κάλχη. Dosiad. Ar. 1.

κάλως -ων οἱ ταχινοὶ τορέες. Leon. Tar. 4. τοὺς μουσῶν πάντας ἔσεισε κάλως. Callim. 15.

κάμαξ. ἄμπελος ὡς κάμακι στηρίζομαι. Leon. Tar. 79. ἀντὶ ἀκρεμόνων κάμακα. Antip. Sid. 34. -κες ξεσταί. Leon. Tar. 24. κλαδαραί. Id. 47. -ας δολιχάς. Mnasalc. 4.

καμασῆνες. Antip. Th. 45.

κάματος -τοις παννυχίδων τερπομένη. Sat. Th. 7.

καμινευτήρ, αὐλός. Philip. 16.

κάμπτω -των τὴν ἄκρην. Aeschrio I. 189. ἀχνυμένην μοῦνος ἔκαμψε γέλως. Jul. Aeg. 66. καμπτόμενος γήραϊ. Aenigm. 15. -ένου Μαλέου. Gaetul. 7.

καμπύλος -ον κῦμα. ἀδ. 203.

κάνθαρος, θᾶττον ποιήσει μέλι κάνθαρος. Ammian. 10. -ου οἶνον. Crat. 6.

κανθήλιος. Pallad. 30.

κανθός, γήρᾳ ἐπεσκέπετο. Philip. 17. ὕφαιμος. Id. 53. -ὸν ἐζοφωμένος γήρᾳ. Id. 16. παναγρέα φυλάκων. Paul. Sil. 1. -ὸν ἐφελκόμεθα. ἀδ. 8. ἀλύξαι. Paul. Sil. 1. -οὺς τοὺς

[redacted]

κάπετος, ξυγάς. Posidip. 17.
καπηλεύω -ουσα τύχη τὸν βίον. Pallad. 72.
καπηλικός -κὰ μέτρα Φιλεῦσα. Marc. Arg. 18.
κάπνισμα. Pallad. 46.
καπνός, τερπωλὴν καπνὸν μηδὲν ἀρειοτέρην. ἀδ. 578.
καπνοδοκίζω -όμενος κόσμος. Demod. 3.
καπροφόνος, κύων. Philip. 72.
κάπρος, Ἡράκλειος. Philip. 70. -ου πόδας καθᾶψε. Rhian. 8. χαίτας αὐχενίους πεφρικότα. Archias 12. ἀφριόωντα. Philip. 47. -ρου ἀμφιθήξα γένυν. Id. 51. βοτρυΐδων φυτῶν λωβήτορα. Paul. Sil. 44.
καπυρός -ὸν γελᾷν. Nossis 12.
κάπω. κεκαφηότι ταρσῷ. Agath. 50.
κάραβος -ον ὀστρακόδερμον. Qu. Maec. 8.
καρηβαρέω -ων ἄτρακτος. Antip. Sid. 26. -έοντα κορύμβοις. Paul. Sil. 8. -έοντι Σατύρῳ. Macedon. 26.
καρηβαρίη -ην ὀζαλέην βάκχου. Qu. Maec. 10.
καρίς, κυφή. Asclepiad. 28.
καρκαίρω. Cereal. 2.
καρκίνος. Scoli. 14. -ῖνα [illegible]. Phani. 3.
κάρπασος -α λεπτά. Antiphil. 1.
καρπαλίμως, γράψαι. ἀδ. 701.
κάρπιμος, ἀκροδρύου καρπός. Crinag. 23.
καρπογένεθλος. II. 518.
καρποτόκος -κου Δημήτερος. Strato 67. ἀγροῦ. Hermocr. 2. -κῳ Ἴσιδι. ἀδ. 271.
καρποφορέω -ήσω. Even. 7. ἐκαρποφόρουν. Plato 20.
καρποφθόρος, κάμπη. Antiphan. 8.
καρποφύλαξ. Zonas. 3.
καρτερόθυμος. ἀδ. 310.
καρτερόχειρ -ος βασιλῆος. ἀδ. 590.
καρτύνω -νασαι ἦλφ. Phanocl. 1.
καρύη -ης ὑγροῖς ἔρνεσι. Meleag. 1. 18. -ην. εἰνοδίην. Plato 20.
κάρυον, χλωρῆς ἀρτίδορα λεπίδος. Zonas. 3. χλωρῶν ἐκφανὲς ἐκ λεπίδων. Philip. 20. καρύων πολύγνιος εὐστοχίη. Strato 54.
καρφαλέος -έον φάρυγα δίψει. Alcae. Mess. 18. Bianor. 4. -έον δέρμα. Jul. Aeg. 27. -έους ἀσταχύας. II. 519.
καρφίτης, θάλαμος. Marc. Arg. 24.

κάρφος -εσι κολλητὸν πηξαμένη θάλαμον. Agath. 57.
καρφόω -οῦται δένδρεα. Philip. 75.
κάρφω -εται ἤδη χρώς. Archil. fr. 27. -ομένη γήραος θέρεϊ. Macedon. 16.
καρχήσιον -ια ἄστρων ψαύει. Archimel. 1.
καστορὶς -ίδων ὑλακή Agath. 43.
καταβαίνω -έβαινε δῶμα Φερσεφόνης. Lucian 25. εἰς αἴδην καταβάς. Lucill. 56. κατέβης δόμον εἰς αἴδαο. Pallad. 64. 145.
κατάβασις εἰς αἴδην. Antip. Sid. 1.
[redacted]
κατάγνυμι -αγέντος. ἀδ. 470.
καταγράφω. Σαπφὼ ἐν Μούσαις δεκάτη καταγράφεται. ἀδ. 520. δοῦλα καταγράψας σκῦλα. Nicander. 2.
κατάγω -ει ὡς Ἑρμῆς τοὺς θεραπευομένους. Nicarch. 31. εἰς αἴδην. Pallad. 51. 120. 123. κατάγουσι σελήνην. Inedit. χάμαι. Lucill. 119. τοὺς μὲν κατάγουσα. Pallad. 120.
καταδείκνυμι. τί δέ μοι κατὰ φέγγος ἔδειξας. ἀδ. 651. οἱ καταδείξαντες βιβλία. Lucill. 78. -έδειξεν ἐναργῶς. ἀδ. 547.
καταδούπω. τυπεὶς κατέδουπε
[redacted]

ἀδ. 10. -ννσα θάλασσα. Theaet. 2.
καταιγίς, αἰκήεσσα. Leon. Tar. 90. -ίδες χειμέριαι. Pers. 8.
καταινέω. ταγὸν κατήνεσαν. Statil. Flac. 9.
καταπαγχάζω -ειν τῶν ἄγαν οἰκτροτάτων. Agath. 4.
κατακαίριος. Bianor. 2.
κατακλινής, καὶ ἰθεῖα ἀταρπός. Leon. Tar. 63.
κατακλίνω -νον Lucill. 23. κατακλίνας ζεύγνυε. Strato 48.
κατακλύζω -εις ἐπιγράμμασιν. Lucill. 23.
κατακνώσσω -ων ἔρως. Gabriel. III. 7.
κατακοιμίζω. οἶνος καὶ προπόσεις κατεκοίμισαν Ἀγλαονίκην. Hedyl. 1. (II. 526.)
καταλύω. πύκτης κατέλυσε. Lucill. 10. φωνῆς κατέλυσε βίην. Jul. Aeg. 42. ἐὰν ἤδη καταλύσῃς. Id 43. οὕτω Βούβαστις καταλύεται. Nicarch. 6. γραῖαν ἐτῶν ἑκατὸν μὴ καταλυομένην. Lucill. 90.
καταμβλύνω -ημβλύνθη κέντρον. Agath. 15.
καταμύω -ύομεν. (II. 527.) Hedyl. 4.
κατανθρακίζω. βλέμμα κατηνθρακωσε. ἀδ. 9.
κατάντιος -ιον ὄμμα βαλόντες. Damag. (III. 331.) 3.
κατανύω. οὐ κύνες με κατήνυσαν. Tiber. III. 2.
κάταξις -εις ὀστῶν. Paul. Sil. 74. 89.
καταπαίζω. των καταπαιζόντων μὴ σχῇς λόγον. Nicarch. -παίζου. Pallad. 75.
καταπαύω -έπαυσεν ἀνίας. Ep. Byz. 10.
καταπενθέω -εῖ. ἀδ. 510.
καταπλάσσω, τὸ πρόσωπον ψιμύθῳ. Lucian. 6.
καταποντίζω -επόντισεν. Lucill. 100.
καταπρήθω -σας. Lucill. 76.
καταπρηνόω -νώσας. Leon. Tar. 74.
καταπρηΰνω -νε τὸν φαλόν. Eryci. 6. -εν ἀείδων κακότητας. Christ. Ecphr. 115.
καταπροΐξομαι. ἐμεῦ δ' ἐκεῖνος οὐ καταπροΐξεται. Archil. fr. 28.
καταπτήσσω. Paul. Sil. 39. οὐδὲ καταπτήσσων, οὔτε θρασυνόμενος. Pallad. 90.
κατάπυκνος, ἔραυλος. Theocr. 1.
κατάρα. Pallad. 42.

καταράομαι -άσῃ. Lucill. 39.

καταῤῥέω. χειμάῤῥῳ οἷα καταῤῥόμενα. Dioscor. 17.

καταριθμέω -εῖς. (ubi nunc ἀπαριθμεῖς) Pallad. 91.

καταῤῥιζόω -λᾶα κατεῤῥίζωσε πέλωρον. Philip. 74.

κατασθενέω -εῖ. ἀδ. 445.

κατασκεπάζω -εσκέπασαι μέχρι πέζης. Strato 18.

κατασκιάζω. Αὐτομέδοντα κατεσκίασε Τρωὰς ἄρουρα τάφῳ. Arist. Pepl. I. 182.

κατάσκιος, πετάλοισι. ἀδ. 684 b. (Lectt. 304.)

κατάσκλημι. δέρμα κατεσκληκός. Jul. Aeg 27. ἀδ. 272.

καταστοναχέω -ησαν. Agath. 83.

καταστορέω -έσειε Γαλήνη κύματα. Leon. Tar. 28.

καταστρέφω -ψῃ. Lucill. 44.

καταστροφή -ὴν τῷ βίῳ φέρων. Pallad. 129.

κατάσχετος, οἴστρῳ. Paul. Sil. 37.

κατατείνω. ψύττα δ' ἐγὼ κατέτεινα. Pallad. 85. ποῦς εἷς τῶν σῶν τούτων τῶν κατατεινομένων. Pollian. 3.

κατατέμνω -νει. Pallad. 51.

κατατήκω. κατατακεῖς ὥπερ δάκρυσι. Theocr. 6. -ομαι οἴστρῳ. Paul. Sil. 33. -εται ἐν ψήφοις. Lucian. 36.

Agath. 70. -εις ῥάχιν. Id. 55.
κατέδω -ει θυμόν. Paul. Sil. 75. αἰῶνος τέφρη κατεδήδοκεν. Even. 14.
κατεῖδω -ιδεῖν. Plato. 9.
κατεισάγω -ει. Palla. 71.
κατελέγχω -ει. Antip. Sid. 39.
κατεναίρω -ήναρεν. Pamphil. 2. κατενήρατο μοῖρα. ἀδ. 695.
κατερείπω -είφθην. Onest. 6.
κατερύκω -ων ἵππον. Ep. Byz. 11.
κατερύω -είρυσεν. Meleag. 54.
κατέσθω -ων. Philip. 56.
κατευνάζω -ων βασιλῆα. Leonti. 3. οὐδ' ἀΐδης με κατεύνασεν. Archi. 33. γῆρας κατεύνασε Κλεόβουλον. Agath. 15.
κατευνάω -ήσαντες κῦμα Ἐνυοῦς. ἀδ. 283.
κατέχω, πῆχυν. ἀδ. 256. -χει ξίφος. ἀδ. 465. οὐδὲ βάσις σε καθέξεται. ἀδ. 302. 313. -ειν φροντίδα. Maced. 39. -ων τὴν φιάλην. Id. 18. τὸν Βρόμιον. Pallad. 29. τὸ κατέχον με νόσημα. Id 26. μὴ κατέχου. Ael. Gall. 1.
κατήγορος, τοῦ πάθους. ἀδ. 296.
κατήκοος, εὐχωλῇσι. Antiphil. 5.
κατήλυσις, ἰθεῖα εἰς ἀΐδην. ἀδ. 443. -ιν χειμερίην νιφετοῖο. Simonid. 112.
κατημύω -ήμυσε πνεῦμα φυχθεῖσα. Antip. Sid. 109.
κατήορος -ρα τὰ βόστρυχα. Paul. Sil. 34.
κατηφείη, καὶ ὀϊζὺς θυμὸν ἔδουσιν. Rhian. 1. πλῆτο κατηφείης ἱπποσύνης στάδιον. Stat. Athl. 40.
κατηφέω -ησε Κυρήνη. Callim. 59.
κατηφής -ῆ. Tull. Gem. 4. -έα νύκτα διώκεις. Paul. Sil. 65. -ές τι ἔβλεπε. Asclepiad. 10.
κατηφιάω. Problem. ar. 7.
κατιθύνω -νοις τοξότιν χεῖρα. Leon. Tar. 31. πλάζε κατιθύνων ῥήματος ἁρμονίην. Alcae. Messen. 12.
κατιλλώπτω -τοντι θῆλυ Πριήπῳ. ἀδ. 111.
κατισχναίνω -νοντι αἱ μοῦσαι τὸν ἔρωτα. Callim. 14.
κατοδύρομαι. Anyte. 22. Antip. Sid. 67.
κατομβρέω -βρηθέντα ὄμματα γόοισιν. Apollonid. 13.
κατονομάζω. Posidip. 2.
κατόπιν. Mnasalc. 9.

κατοπτεύω -ειν εἰς τὰ Φιλεύντων ἔργα. Philodem. 7.
κατοργανίζω -ωργάνιζε τῆς ἐρημίας αὐτουργῷ μέλει. Apollonid. 25.
κατορθόω -οῦν. ἀδ. 627.
κατορύσσω -ύξῃ τὴν γαμετήν. Automed. 10.
κατόσσομαι -ενοι πάντα ὀφθαλμοί. Polystr. 1.
κατουλόω -ωθεῖσα χρόνοισι γένεσις. Philip. 34.
κάτω, νεύουσα. Irenae. 2. μὴ πάντα κάτω βλέπε. ἀδ. 76 b. (Nicarch. III. 334.) τὰ κάτω πῶς σου ἄνω γέγονε. Antip. Th. 8. ἐκ τούτου γίνετ᾽ ἄνω τὰ κάτω. Nicarch 4.
καυσώδης -ες φῶς ἡλίου. Paul. Sil. 74. 80.
καύτας, τριεσπέροιο. Dosiad. Ar. 2.
καχήμερος. Pallad. 143.
καχλάζω -ουσι πυρὰ νάμασι. Plato 13.
καχορμιστίη. Antip. Th. 49.
κέαρ, κακόν. Callim. 39.
κεγχρῖτις -ίτισιν ἰσχάσιν. Philip. 10.
κεῖθι. Agath 70.
κεῖμαι, Ἴλοον ἐν Ὁμήρῳ. Even. 14. πόλις ἃ κεῖμαι ἄμμιγα νεκροῖς. Joan. Barb. 8. ἀγαθοῖς κεῖται βαιὴ λιβάς. ἀδ. 240. Ἑλλήνων κείσομαι ἐν στόματι. Even. 14. πολλάκι μοι

πλόκαμοι. Meleag. 1. κόμαν καρπῶν κειρομένου θέρεος. Id. 26. Σπάρτη ἐκείρατο δόξαν. ἀδ. 184. κέρσαντο πλοκάμους. Theodorid. 14. κέκαρμαι τὰς τρίχας. Lucian. 15. κεκαρμένη. Leo Phil. 4. ψαλίδεσσι καρῆναι. Jul. Antic. 2. καρσάμενος γονίμην τις ἀπὸ φλέβα. Alc. Mess. 8. συζυγίην πτερύγων. Paul. Sil. 20. ἐν χθονὶ τῇ πεύκαις εἰς ἐμὲ κειραμένη. Leon. Tar. 62.

κεκρύφαλος, ἀπὸ κομᾶν. Nossis 5. -λον σφιγκτῆρα κόμας. Antip. Sid. 21. -ον χαίτης ῥύτορα. Archias. 5. -ων στρεπτῶν ἅμματα. Antip. Sid. 27. λιθοκολλήτων πλέγματα. Agath. 5. λιθοβλήτων. Paul. Sil. 17.

κελαδέω -εῖς τραυλά. Pamphil. 1.

κελάδημα, θεότροπον. Christ. Ecphr. 43. διαπρύσιον. Crinag. 10.

κέλαδος -ῳ μουσείω. ἀδ. 419. -ων ἐριβρύχων. Antip. Sid. 11.

κελαινόχρως, σίλφη. Even. 16.

κελαρύζω -ον νᾶμα. Leon. Tar. 39. -ζε ἀνθερεῶν. Nestor. Lar. 3. -ζε. Cereal. 2.

κελευθήτης -ησιν. Leon. Tar. 60.

κελευθοπόρος -ρε. ἀδ. 664.

κέλευθος, κυπριδίη. Paul. Sil. 12. -ον ἀστερόεσσαν ζητεῖν. Leon. Al. 2. -ους σφαλερὰς βιότοιο. Christ. Ecphr. 134. κέλευθα ἀρετάων. Id. 98. ἦδεα πάντα κέλευθα λάχεν βίος. Jul. Aeg. 43.

κέλης -ητος τοῦ πρὶν γλαφυροῖο πῆγμα. Meleag. 77.

κελλίον. Pallad. 15.

κέλυφος, ἐρημαῖον ὄμματος. Crinag. 35. ἔκλεισαν ἐπ' ἀνέρι, Antiphil. 41.

κεμάς -άδα χρυσόκερων. Philip. 10. -δες Κρῆσσαι. Antip. Th. 38. -άδος ξουθῆς δειλότεροι. Herodic. II. 64.

κεναυχής -ὲς κῦδος. ἀδ. 34. -έα πλοῦτον. Zenodot. II. 78.

κενεός, θόρυβος πομφολύγων. Antiphil. 44. (Lectt. 172.) -ῇ Κύπριδι χειρομαχῶν. Scythin. 1. κενεὰς ἐλπίδας ἐτρεφόμαν. Meleag. 24.

κενταν -ῶνας οὐρανίους. ἀδ. 574.
κενήριον. Agath. 90.
κενόδοντες -τιδα ἀγρεῖφναν. Phani. 4.
κενός. μισῶ ζῆν εἰς κενόν. Hedyl. 1. εἰς τὸ κένον νόμου χάριν. Lucian. 14. Id. 32.
κενόφρων. Theocr. Chius. I. 184.
κενόω. Πριάμου πάντ' ἐκένωσα δόμον. Pompej. jun. 1. οἷς ὑμῖν ἐκένωσεν ὅρος Callim. 33. ἀμολγεύς. Crinag. 26. ᾧ ἐπιβρυχητὴν θὴρ ἐκένωσε χόλον. Paul. Sil. 47. εἰς με κένωσον πᾶν σὺ βέλος. Archi. 1. Paul. Sil. 20. τύμβευ-
ρουσα κέντρα πόνων. Probl. ar. 27. Ἀργεῖοι κέντρα πολέμοιο. Inedit. κέντροισιν ὀξέσι λαχνήεντα. ἀδ. 131.
κεντροπαγής. ἀδ. 121.
κεντροτυπής -πεῖς πώλους. Philip. 62.
κέντωρ -τορα πορδαλίων. Agath. 92. -τορας τεθρίππων. Stat. Athl. 29.
κεραία -ας γυρᾶς. Paul. Sil. 45.
κεραΐζω -ων σῆμα. Herod. Inscr. 26. -ΐζον νῆσον. ἀδ. 630.
κέραμος. δέπας ἐκ κεράμοιο. Antiphil. 14. -μῳ ὀξηρῷ. Dionys. 4. -μων στεινω-

βιόν. Antip Sid. 20. τράγων. Anyte. 10. οἱ Πᾶνες. Myrin. 1.

κεραοῦχος, βωμός. Antip. Sid. 12.

κέρας, ψάμμῳ αἰὲν ἐρείδων. Qu. Maec. 5. τείνων σὸν κέρας. Meleag. 5. κάλλιμον εὐσχίστοισι διάγλυπτον κεράεσσι. Crinag. 4.

κεραστός -τὰ δάκρυα ἀδ. 295.

κεραύνειος. Bian. 10. -είῳ Ζανί. Id. 13.

κεραύνιος -Φίλιππος. Antip. Sid. 18. -ον ὠδῖνα Σεμέλας. Alcae. Mess. 5.

κεραυνοβολέω -ῶν μακρά. Meleag. 23. Philip. 2.

κεραυνοβόλος -ον πῦρ. Meleag. 13. 34.

κεραυνομάχης -αν παῖδα. Meleag. 38.

κεραυνός, ὁ παμμάχων. Antip. Sid. 68.

κερδαλέος -οις λύκοις. ἀδ. 289.

κερδαλῆ, ἀλώπηξ. Archil. fr. 38.

κερδάω (κερδαίνω) -ήσω πένθος ἀμοχθότερον. Menecr. 1.

κερκίς -ίδος οὐ χρῄζεις. ἀδ. 91. τὰν ἄτρια κρινομέναν. Leon. Tar. 8. εὐποίητον. Antip. Sid. 22. μελεδήμονα πέπλων. Archias. 11. τὴν φιλάοιδον. Antip. Sid. 9. τὰν ὀρθρινὰ μελπομέναν. Id. 26. Ἀθηναίης ὑπὸ κερκίσι μιτωσαμένη. Nicarch. 10. ἱστοπόνοις. Philip. 85. (Lectt. 186.)

κέρκος -ον ὄνου. Nicarch. 35.

κέρμα. λοπὰς καὶ κέρμα. Glauc. 1. κέρματα ἔχειν. Asclepiad. 27. παρθενικὴ τὰ ἃ κέρματα πλείονα ποιεῖ. Callict. 1. -άτων. Gaurad. II. 440.

κερματίζω -ίσας χαλκείην δαίμονα. ἀδ. Byz. 17.

κερμάτιον -ίοις χρώμενος ἀλλοτρίοις. Automed. 5.

κεροβόας. Philip. 6.

κερόεις, θεός. Antip. Sid. 48. -εντι λωτῷ. Sat. Th. 7.

κεστός, αὐχένος ἐξ ὑπάτοιο χυθεὶς ἐλελίζετο. Christ. Ecphr. 101. -τοῦ μαγώτερα. Philodem. 10. χάρις ἐνενήχετο κεστῷ. Christod. Ecphr. 101. -ὸν Παφίης ὑπὲκ λαγόνων. Leonti. 10. Paul. Sil. 17. τὸν ἱμερόεντ' ἀπὸ μαστῶν. Antiphan. 1.

κεύθω -ων βάρος. Philostr. II. 400. κέκευθε σελίς. ἀδ. 543. κευθόμενον κέαρ. Carphyll. 1.

κεφαλή. ἐκ κεφαλῆς κινύει.

Mnasalc. 18. ῥίπτω πάντα κύβον κεφαλῆς αἰὲν ὕπερθεν ἐμῆς. Philodem. 16. -ὴν ὑπὲρ αὐχένος ἴσχει. Rhian. 1. -λὰν Μαιονίδεω. Antip. Sid. 69.

κηδεμονεύσ -ῆα ἀμεμφέα. Agath. 40.

κηδεμὼν -μόνα αἴδην εὑρόμεθα. Anyte. 17.

κηδεστής. Erinna. 1.

κηδεύω -εύσας. ἀδ. 729.

κήδομαι -όμενοι ἀθανάτων. Theocr. 12. -η τεκέων. Leonti. 23. -εσθαι τῶν ἀδίκων. Pallad. 139.

κῆδος -δεος λύσιν. ἀδ. 386. -δευς. ἀδ. 665. -δη περισ-... Asclepiad. 37 ... Sid. 48. -τῳ πνεύματι μελπόμενος. Theocr. 5.

κηροπαγής, θάλαμος. Nicius 7. -εῖς θαλάμαις. Apollon. 6.

κηρόπλαστος. Philod. Lectt. 144.

κηρός. οὐδ' ἐπὶ κηροῦ ἀψύχου. ἀδ. 244. ἔῤῥε καὶ ἐν κηρῷ. Philip. 42. κὴν κηρῷ τεκνοφονοῦσαν ἔτι. Id. 53. κηρῷ ζωὰν οὐκ ἔμβαλε. Io. Barbuc. 6. ἐνὶ κηρῷ καὶ ψυχὰν βαλέειν. Id. 7. φῦκος, κηρόν. Lucill. 34. ἴσα κηρῷ τηκομένῳ. Agath. 41. -ῶν ἀμβροσίων. Apollonid. 6.

ῥίψασα μουσέων. Leon. Tar. 100. -σων ἠλέκτωρ. Antip. Th. 5.
κηροφόρος -ον τρίαιναν. Philip. 23.
κηφήν. -ῆνα καλυμμάλυτον. Dioscor. 3. -νες ὀλοοὶ ἐξηλάσατε μελίσσας. Cyrus. 1.
κηώεις -εντι μύρῳ. Antip. Sid. 83.
κιδνάμαι -μενος θρόος. Antip. Sid. 47.
κιθάρῃ -ῃ τῇ στομάτων. Philip. 32.
κιθαριστύς. Phanoch. 1.
κίκιννοι, ἴασυλται. Meleag. 60. εὐπλόκαμος. Id. 66. κόμαις περισσότεροι τε κίκιννοι. Strato. 34.
κίναδος. ὦ μεγάλου κινάδους. Asclepiad. 27.
κινέω -εῖν γυναῖκα. Nicarch. 1. τίνα δεῖ κινεῖν. ἀδ. 86. μὴ κινήσῃς πῦρ. Meleag. 56.
κίνημα -ατος κακοτεχνοτάτου. Philodem. 21.
κίνησις -ιος ῥυθμικός. Leonti. 7.
κίνυμαι -μένην ἐξ ἁπαλῶν ὀνύχων. Automed. 3.
κινύρομαι. Agath. 12.
κίρκος. Phani. 2.
κιρνάομαι -μενον μέλιτι. ἀδ. 623.
κίσηρις -ιν λειάντειραν. Phani. 3. παρὰ θῖνα. Philip. 17.
κίσσα. Antip. Sid. 89. ἀντίφθογγον ἀπεκλάγξασα νομεῦσι. Archias 28.
κισσοκόμης -μην Βάκχῳ. Maced. 26.
κισσός, βλαισὸς Ἀχαρνίτης. Simm. Theb. 1. τετρακόρυμβος. Antip. Sid. 72. Ἀχαρνεύς. Id. 25. εὐχαίτης. Marian. 3. κισσοῦ θαλεροὺς κορύμβους. Meleag. I. 15. βοτρυόεντος. Id. 110. πολυπλάνεος. Leon. Tar. 30. σὸν προθέοντα. Theocr. 3. φιλάγρυπνα. Dioscor. 30.
κισσοστέφανος. II. 517.
κισσοφόρος -οις ἐπὶ διθυράμβοις. Simonid. 76.
κισσύβιον, ζωρότερον. Agath. 7. -ίου μακτήρου. Id. 9.
κισσωτός -τὴν νεβρίδ' ἀναπτομένη. Agath. 31.
κίστη -ταις νόμων. Lucill. 77.
κίττα -ταις μιμηλὸν βιότου πτερόν. Apollonid. 22.
κιχάνω -νει. Macedon. 37.
κίχλη, καὶ κόσσυφος. Rhian. 6. ἀδ. 416. -ης ἰχθυβολεύς. Leon. Tar. 93. -ην αἴονα. Antip. Sid. 62.
κιχλίζω -εις χρυσωτισμα γέροντος, προσέλκυσθεν [illegible]

ἀγλαΐης. ἀδ. 352. κλέψασα σύνευνον. Philod. 5. βόλβα τὸν κινυτὸν ἔκλεπτε νόον. Lucian. 9. κλέψομεν ἄχρι τίνος τὰ φιλήματα. Strato. 16. κλέψωμεν τὰ φιλήματα. Agath. 1.

κλῖται. Agath. 46.

κληδών -όνα λυγράν. Dioscorid. 26. στυγερὴν λάχομεν. Id. 23. ἐπ' οὐκ ἀγαθαῖς κληδόσιν. Tymn. 6.

κλῇδες -ῖδες πόντου. Theodor. 15.

κλῇθρῃ. Philet. 4.

κλῆμα -ματα ὑγρά. Simmi. 2.

κληματίς -τίδων ξηρῶν. Lucian. 14.

κληρίον, οὐ μέγα. Zonas 2.

κληρονομέω -μεῖ καταγῶν. Agath. 68.

κληρονόμος -οις. Pallad. 145. -ους. ἀδ. 441.

κλῆσις. τοιαύτην κλῆσιν ἀμειψαμέναις. Crinag. 46. φιλησίη τὴν κλῆσιν. ἀδ. 709.

κλίμα -ματα γαίης ἀμφοτέρης. Alpheus 5.

κλινικός. Lucill. 36. 40.

κλινόκωμος -ῳ (falsa lectio pro ἐγκλιδὸν ὤμῳ) Paul. Sil. 5.

κλίνω -ίνας καμάτῳ πόδα. Macedon. 29. αὐχένα γαῦρον. Jul. Aeg. 12. γαυρούμενον αὐχένα κλίνεις. Mesomed. 1. ὑπὸ δυσμενέων δούρατι κεκλίμεθα. Antip. Sid. 84. κλινθεὶς ἐπ' ἀκροτάτου, κόσσυφε, κεκλιμένος. Marc. Arg. 28. ὤρθωσε τὴν τότε κεκλιμένην. ἀδ. 188. ἔργα Μακηδονίοις ἔγχεσι κεκλιμένα. Tull. Gem. 5. πίτυν ἃ ἤχει πρὸς Ζεφύρους κεκλιμένα. ἀδ. 259. κεκλιμένα πρὸ γάμου. Mnasalc. 18. παρ δρυῒ κεκλιμένου. Eryci. 14. τύφῳ κλινθέντα (ubi nunc κλινθεῖσα) ἀδ. 432. εἰς εὐνὴν ἐκλίθη. Aenigm. 6.

κλισίη. αὐτὴν εἶχον ἐπὶ κλισίῃ. Marc. Arg. 13. εὐμύκῳ παρὰ κλισίῃ. Erycius 3. -ίην ψυχομένη σκιερήν. ἀδ. 363.

κλίτος, βόρειον. ἀδ. 396.

κλιτύς -ὺν μαιναλίαν. Nicias 6.

κλοιός -ῷ λαιμὸν ἀπαγχόμενος. Eryci. 11. δειρὴν πεπεδημένος. Archias 24. -οὺς κυνούχους. Philip. 8.

κλονέω -έει ἴσος ἔρως. Paul. Sil. 30. ἀρσενικὴ φιλότης μήποτέ σε κλονέοι. Agath. 1.

[illegible] τῶν ἀελλαίων [illegible] ubi nunc ἀεί- [illegible] ἀδ. 434. ἄγριον [illegible] Alex. 1.

[illegible] χεῖρ. Qu. [illegible] 10. -σας χέρας. [illegible] 35.

[illegible] ὕδωρ. ἀδ. 289.

[illegible] τὴν σὴν κύματ' [illegible] ἔκλυσεν ἡλι- [illegible] Anacr. 82. -ζόμενον [illegible] Philod. 24.

[illegible] -ῆρος ψόφος. Nicarch. 26.

[illegible] -ου Πιερίης. Philip. 1.

[illegible] -γὴ τύχη. Agath. [illegible]

κνήθω -ειν οἶδεν ὄνος [illegible]. Strato 77.

κνημός, λοχήσας ὑπὸ [illegible]σι. Leon. Tar. 32.

κνησίχρυσος, ῥίνη. Philip. 26.

κνῆσμα, ψήκτρης. Qu. Maec. 6.

κνήσμων -ονας θελ[illegible] ἀδ. 445.

κνίδη. μελισσέων ἑσμοῦ [illegible] κνίδης, καὶ πυρὸς [illegible]. Artemo. 2.

κνίζω. γλωττίζει, κνίζει. [illegible]tomed. 3. κολλᾶται [illegible]ζει. Nicarch. 4. [illegible] ὀλίγως με κνίζει. [illegible] 47. ἀκρωνυχεί. [illegible] 25. ὄνυξι. Id. 95. [illegible]

κογχύλη, σῶν λόγων. Leo Phil. 5.

κοέω. οὐκ ἐκόησα. Callim. 5.

καθοράω -ῆς. Nossis 2.

κοιλαίνω. μήποτε κοιλήνῃς Παφίη νόον. Paul. Sil. 43. θυμὸς ὄμματα κοιλήνας. ἀδ. 302. ἐκοιλαίνοντο παρειαί. Christ. Ecphr. 339.

κοιλάς -άδος ἐκ δροσερῆς. Plato 8.

κοῖλος -ον ὀπήν. Posidip. 17. -λην χέρα προσφέρειν. Strato 54. ἐς κοίλην ἐστυφέλιξεν ἅλα. Leon. Tar. 76. -λαι βλεφάρων βάσιες. Rufin. 20.

κοιλοχείλης -εα κύμβαλα. Philip. 6.

κοίλωμα -μασιν γυάλων. ἀδ. 472.

κοιλῶπις -ιν ὀρειάδα πέτρην. Antip. Sid. 27.

κοιμάω. οὐκέτι κοιμάσεις ἀνέμων βρόμον. Antip. Sid. 67. κοιμάσει τὰν φλόγα τὰν φιλόπαιδα. Meleag 6. κοιμῶ. Pallad 139. ἱερὸν ὕπνον κοιμᾶται. Callim. 49. ἐκοιμήθη ὕπνον ὀφειλόμενον. Pompej. 2. ἐπὶ γούνων ματρὸς κοιμαθείς. Posidip. 18. κοιμάσθω ὁ λύχνος. Meleag. 102. κοίμηται θυμὸς ἐν ἡσυχίῃ. Leon. Tar 97.

κοιμίζω. ἀκτῖνας νὺξ ἐκοίμισεν. Meleag 26. βέλος ἥπατι κοίμισσεν. Bian. 10. ἐλπίδας κοίμισεν τάφος. Parmen. 13. θάλασσαν ἀγρίαν ἐκοίμισαν. Philip. 12. κοίμισον τὸν ἄγρυπνον πόθον. Meleag. 32.

κοιμιστής -τὰν λύχνον. Asclepiad. 9.

κοινῇ. μὴ κοινῇ παρτιθέτω. Leon. Tar. 29.

κοιρανίη -ης νεύματι. Stat. Athl. 29. χῶρον γείτονα κοιρανίης Agath. 40.

κοιρανικός -κῇ παλάμῃ. Agath. 56.

κοίρανος, ὕμνων. Archias 29. ἀοιδῆς. Christod. Ecphr. 267. πάσης κοίρανε παννυχίδος. Dioscor. 24. -νε εἰρήνης. ἀδ. 379.

κοιτίς -τίδα χρυσοδόκην. Myrin. 2.

κοῖτος. περὶ κοῖτον ἐπέστης. Meleag. 81.

κόκκος -ου βαφθέντα θέριστρα. Myrin 2.

κόκκυξ, τέττιγος λιγυρώτερος. ἀδ. 468.

κοκκωτή. Strato 3.

κονύαι. Zonas 5.

κόλαξ, καὶ κόραξ. Pallad. 32.

κολάπτω. πέτρον ὃν οὐκ ἐκόλαψε σιδηρός. Philip. 78. κατὰ φλοιοῦ γράμμ' ἐκόλαψε. Glauc. 2. μή σε κολάψῃ γέρανος. Jul. Antic. 3. γράμμα λαοτύποις σμίλαις κεκολαμμένον. Alc. Mess. 21.

κόλασις. Pallad. 78. τῇ κολάσει κόλασιν. ἀδ. 471. -ιν τὴν ὑπὸ γῆν. ἀδ. 414

κόλασμα, ζηλομανές. Agath. 14.

κολάστειρα. Antip. Sid. 88.

κολλάω -ᾶται κνίζει. Nicarch. 4. -λήσαντα χαλκόν. Aenigm. 8. ἴχνια κολληθείς. Rhian. 4.

κόλπον ἀπέπτυσε. ἀδ. 267. κόλπῳ νεφελοειδεῖ λίνου. Paul. Sil. 72. υἷας μητέρος ἐκ κόλπων πρὸς φάος ἐρχομένους. Archi. 31. Leon. Tar. 41. παῖς μητρὸς ὀλισθήσας διὰ κόλπων. ἀδ. 32. φιλεῖν κόλπους. ἀδ. 75. κοιμηθεῖσα εἰς Ἀγαμήδους κόλπους. ἀδ. 59. νᾶες κόλποις δεξάμεναι Βορέαν. Meleag. 80. ἠρέμα σοῖς κόλποις ἐναγκάλισαι. Id. 109. ἐν κόλποις ἡμιθέα νηϊάδος. Philodem. 20. Κόρινθος κόλποις γῆς Περίανδρον ἔχει. ἀδ. 511.

Ἠρίννῃ κομῶντες. Antiphan. 5. ἄγρια κομόωσαν τρίχα. Jul. Aeg. 27.
κομέω, νέκυν. Dioscor. 29. ἡμίονοι ἐμὴν κομέουσιν ἀπήνην. Automed. 9. κομέειν σμήνεα. ἀδ. 647.
κόμη, φυτῶν. Meleag. 110. -μας πίτυος. Meleag. I. 16.
κομήτης. Theaetet. 6.
κομπάζω. Pallad. 13.
κόμπος -ου μαρτυρίην. ἀδ. 204. ὧδ' εἶπας οὐ κόμπῳ. Leon. Tar. 79. -ον ἐχθροῦ ἔχει θανάτου. Addae. 2. ἀγηνορίης. Jul. Aeg. 2. ὑπερφίαλον. Id. 1. Pallad. 3.
κομψός -ή. Philodem. 4.
κοναβέω -εῖ. Cereal. 2.
κοναβηδόν, ἐπιπρίουσα γένειον. Antip. Th. 26.
κόνδαξ -ακα παίζειν. Rufin. 7.
κονδῖτον -του μοι δεῖ. Pallad. 26.
κονίζω. χρυσίαν οὐκ ἐκόνισσας ἔτυν. Mnasalc. 2. ἐκόνισσεν ἐπωμίδας. Alcae. Mess. 9. ἔμπνοος κονίσσομαι. Philip. 53. ποταμὸς κεκόνιστο. ἀδ. Her. 20.
κονίη -ίης. Agath. 78. -ίη τρηχεῖα. Maced. 33.
κονίω. κεκονιμένος ἕρπεις. ἀδ. Her. 21. -μένα ἀσπίς. Hegesip. 3.
κόντος. Thall. Miles. 2.
κοπάζω. ἡ μακρὴ κατ' ἐμοῦ δυσπλοΐη κοπάσει. Antiphil 43.
κοπετός. Nicarch. 30.
κοπιάω -ῶ ζῶν. Asclepiad. 8. μὴ τρέχε, μὴ κοπία. ἀδ. 81.
κοπίς. Leon. Tar. 23. -ίδα φονίην. Addae. 3. σμίλης ὀξύτομον κοπίδα. Jul. Aeg. 10. κοπίδες χεῖρας ἐξέταμον. Paul. Sil. 60. κόπτῃ ῥήμασι καὶ κοπίσι. ἀδ. 89.
κόπος. ἀδ. 411. ὑπναλέῳ γυῖα κέκμηκα κόπῳ. Rufin. 5. ἄμπαυσον καὶ κόπον. ἀδ. 363.
κόπριον. σὺν κοπρίοις ἐρίφῳ. Strato 73.
κόπρος. Lucian. 13. πολλὴν κόπρον ἐξεκάθηρεν. Qu. Smyrn.
κοπτή -ῆς πλάκες. Strato 54.
κόπτω. πάντα καθαρμὸν ἔκοψεν ἀπόκρυφον. ἀδ. 198. ἀπὸ κροτάφων τρίχα κόψας. Agath. 33. βότρυν. Maced. 1. κόψας ὠκύπτερα. Meleag. 52. κόπτῃ ῥήμασιν. ἀδ. 89. κόπτου τὸ πεδίον. Lucill. 78. νεκρὸν ἐκοπτόμεθα. Id. 45. κωκῷ-

[illegible] γράμμα. Diodor. 7. κεκομμένα στήθεα. Dioscorid. 3.

κόραξ. Φοίβου λάτρις. Bian. 4. παρελέξατο. Pallad. 40. βωμολόχος τε κόλαξ. Pallad. 32. τοῖς πυλῶσι. ἀδ. 90. τί πειράζεις λευκὸν ἰδεῖν κόρακα. ἀδ. 60. ἀμετροβίοις κοράκεσσι. ἀδ. 291.

κοράσιον. Plato. 30.

κορέω. οὐκ ἐκόρεσσε γένυν. Agath. 85. μόθου κορέσασθε. Loll. Bass. 7. κορεσσάμενος κλαυθμοῖο. Philet. 8. κεκορεσμέναι Dian. Leon. Tar. 27.

[illegible] -ρη τυφλήν. ἀδ. 421.

[illegible] καρηβαρέοντα μῆλα. Id. 8. ἐπὶ πρυμναίοισι. Theaet. 2. ξυσπείροισιν ἀσκητός. Antip. Sid. 27. -ους κισσοῖο. Meleag. 1. 15.

κορύνη. ἐξ ᾅδου τὴν κορύνην ἀνάγει. Automed. 3. -νην. ἀδ. 124.

κορύσσω -ων φόνον πάντεσσιν. ἀδ. Her. 12. τί δὴ τόσον ὧδε κορύσσῃ. Antiphil. 31. τῷ θεῷ κορύσσεται. Pallad. 71. μέλισσα κορύσσεται ὀξεῖ κέντρῳ ἀδ. 467. ἀσπὶς κορυσσομένα ἀνδρὶ σὺν ἀριστεῖ. Mnasalc. 3. κεκορυθμένον ἀνέρα Βάκχῳ. ἀδ. 530.

κορωνοβόλος. ἀδ. 664.
κορωνός, βοῦς. Archil. fr. 40.
κόσκινον, ἡ κεφαλή σου. Lucill. 18.
κοσμέω -ησε λέχος. Leonti. 23.
κοσμητήρ -ῆρα μάχης. ἀδ. 157.
κοσμητής -ταῖς πολέμου. ἀδ. 157.
κοσμήτωρ -τορα ἡρώων Ὁμήρου. ἀδ. 500. σοφῶν μύθων. Inedit. -τορες ἔργων. Ep. Byz. 15.
κόσμιος -ια κάλλευς. Agath. 31.
κοσμοκόμης, κτήν. Philip. 18.
κοσμοπλόκος. II 518.
κόσμος -ον ἄκοσμον. Julian. Aeg. 64.
κοσμοφθόρος -ρε βασιλεύς. ἀδ. Byz. 16.
κόσσυφος, ἱερὸς ὄρνις. Rhian. 6. ἡδυβόας. Paul. Sil. 72. καὶ κίχλη. Antip. Sid. 62. Archi. 23. ἀδ. 416. -φοι εἰαρινοί. Theocrit. 4.
κοτέω -έειν μέγα. Agath. 15. -έουσα. ἀδ. Her. 10.
κότινος, μῆλα, σίλινα, πίτυς. ἀδ. 453. καλαύροπα ἐκ κοτίνοιο. Zonas 4. βλωθρῆς σκηπάνιον κοτίνου. Erycius 9.
κότος -τον τόσσον φαίνε. ἀδ. 275.
κουρεῖον. Phani. 6.
κουρίδιος -ίους θαλάμῳ λύσασα χιτῶνας. Even. 12.
κουρίζω. Problem. ar. 19. -ζων. Stat. Athl. 41. καὶ ἄχνοος. Ib. 48.
κούριμος, παρθένος. Dioscorid. 28. -ον ἄνθος ἡλικίης. ἀδ. 651.
κουροσόος. Pers. 2.
κουροσύνη. Leon. Tar. 7. 33. Bianor. 7.
κουρόσυνος, θρίξ. Theodor. 6.
κουροτρόφος -ῳ Κύπριδι. Nicom. 5.
κουφίζω -ων πόλιας. ἀδ. 612 a. (Lectt. 287.) μὴ τύχης κουφίζεο ῥοίζῳ. Paul. Sil. 71.
κοῦφος -ον ἴχνος. Antiphil. 3. -οιο τυπάνου βαρὺν βρόμον. Phalaec. 3. κοῦφαι λιβάδες. Plato. 8. -στέρνας ὀδύνας. Bian. 19.
κόφινος. μετὰ τοῦ κοφίνου τοῦ πρὸς πόδας. Lucill. 24.
κόχλος -ου πορφυρέου. Leonti. 4. αἵματι. Proclus 5. κοσμήσεις ἁλιανθεῖ φάρεα κόχλῳ. Paul. Sil. 22.
κρᾶ. Pallad. 92.
κραδαίνω -μένα μελίη. Simonid. 50. -νον ἔγχος. Antiphil. 9.
κραδάω -ων κεφαλήν. Inedit.

κραδίη. ἐξ αὐτῆς κραδίης γελῶν. Rufin. 7.

κράζω -εις πλευροτυπῆ κέλαδον. Meleag. 72. κράξω. Lucill. 84. κράξας. Id. 115. ὑπὲρ πάσας ἔκραγε σεῖο χέλυς. Antip. Sid. 48. ὀρνίθες τί κεκράγατε. ἀδ. 33. σῶμα κέκραγεν. Rufin. 20.

κραίνω -ειν πάσης ἀγέλης. Marc. Arg. 8. ἁνίκ' ἔκραιν' ἀνάγκα. Simm. Ala ἔκρηνα βίᾳ. Ibid. κρῆναι δῆριν. Adrian. 1. Ἡμαθίᾳ τοίῳ κραίνεται ἁγεμόνι. Sami. 1.

κραιπνός, μετέρχεται. ἀδ. Her. 22. -αῖσιν ἱπποσύναισι. ἀδ. 164. -κραιπνὸν

κράντειρα, τόνου. Antip. Sid. 35.

κράντωρ -ορος. Sami. 2. -τορ' ἐλευθερίας. Alphe. 11. -τορες Ἀρκαδίης. Myrin. 1.

κράς, κύνεον. Simmi. 5. T. II. 525.

κρᾶσις. Aelius Gall. 2.

κράσπεδον. Qu. Maec. 5. Dionys. 10. Crinag. 21.

κραταιός -στέρην χεῖρα. Automed. 8.

κρατέω. κεκρατημένη οἴνῳ. ἀδ. 98.

κράτος, Καδμεῖον οἴσομεν. Meleag. 52. νηῶν ὃς ἔχεις κράτος. Alphe. 6.

κρεάγρα. Leon. Tar. 14. ἀδ.

Paul. Sil. 48. κρίξασα πολύθροον. Archias. 28.
κρεμαστός, ἀπὸ πεύκης. ἀδ. 291.
κρεοπώλης. Inedit.
κρήγυος, ἀνὴρ παρ' οἴνῳ. Damaget. 12. καὶ παρὰ χρηστῶν. Theocr. 20. ἄλλο μὲν οὐδὲν κρήγυον. Asclepiad. 38. τὸ κρήγυόν με κορθεῖς. Archias. 1.
κρήδεμνον, ἐφελκύσασα παρειαῖς. Christod. Ecphr. 150. ἐκπειρύσασα προσώπῳ. Ib. 200. χρυσοπηνήτῳ λαμπόμενον γραφίδι. Agath. 5. πόλεων λύει. Bacchyl. fr. 11. ἐθείρας κρηδέμνῳ συνέεργεν. Christod. 141.
κρήδεμνα καὶ ὑδατόεσσα καλύπτρη. Nicias 3.
κρημνοβάτης, Πάν. ἀδ. 261.
κρημνός. πὰρ κρημνὸν τέμνω πόρον. Philodem. 16. ἐς κρημνοὺς εἷλκε καὶ ἐς πελάγη. ἀδ. 47.
κρηναῖος - αῖαι λιβάδες. Antiphil. 39.
κρηνιάς - άδων. Alcae. Mess. 17.
κρήνηθεν, πιών. Dosiad. Ara. 1.
κρηπίς - πῖδα βίβλοιο. Agath. Prooem. τύμβῳ περίγραφε. Tull. Gem. 10. Μινύην καθαρήν. Agath. 86. ἄῤῥηκτον. ἀδ. 401.
κρητήρ, οὐ δέχεθ' ὑδροπότας. Antip. Th. 45.
κρητίζω - ων λιμῷ τοὺς μελέους πίνακας. Pallad. 27.
κρῖ. Pallad. 30.
κριθή. οἶνος ἐκ κριθῆς. Jul. Bas. 1.
κρίνον - να ἐμπλέξας. Meleag. 1. 5. οὐρεσίφοιτα. Id. 92. γελῶντα. Id. 105. πολλὰ βάλλετε ὑπὲρ τύμβου. Dioscorid. 38.
κρίνω. κεκριμένον πελάγει. Antip. Sid. 97. λουτροῖσι. ἀδ. Her. 32. ἀσπίδα κεκριμένην ὕδατι καὶ πολέμῳ. Leon. Al. 15.
κριοβόλος - ου τελετῆς. ἀδ. 191.
κρίσιμος - ων φαέων. Agath. 69.
κρίσις, τῆς μορφῆς. Damoch. 3. οὔ μοι πυραμίδων ἐπέλη κρίσις. ἀδ. Her. 15.
κροκάλη, ἠϊόνος. ἀδ. 400. - ην παρὰ Σικελήν. Agath. 57. παρὰ κροκάλαις. Crinag. 36. Phani. 5. Euphor. 2. αἰών μ' ἔτριψε κροκάλαις ἴσον. Theodor. 18. ῥοθίαισιν ἐπὶ κροκάλαισιν. ἀδ. 434.
κροκαλός. εἰς κροκαλὴν

πρώϊον ἠϊόνα (?) Tull. Laur. 2.
κρόκεος -ων ἀπὸ παστῶν. Philodem. 24.
κρόκη ἱστοῦ παρὰ κρόκαισιν. Hegesip. 2.
κρόκινος -οις χρίσατε μύροις. Philod. 22.
κροκόδειλος -ον θῆρα δικαιότατον. Antiphan. (III. 331.) 1. a. ἀποφθίμενον φύσις διαλύει εἰς σκορπίους. Archela. 3.
κροκόεις, παστὸς θαλάμων. Antip. Sid. 98.
κροκόπεπλος, ἠώς. Paul. Sil. 64.
κρόκος, οἵτε μύροισι πνείοντες στέφανοι. ἀδ. 111. τύμβος γος. Meleag. 60. θηλυμανεῖς ὄτοβοι. Antimach. 1, 167. ἡ κροτάλοις ὀρχηστρίς. Satyr. Thy. 7.
κρόταφος. ὑπὸ κροτάφοις Ἑλικῶνος. III. 329. ἀνθήσαντας ὑπὸ κροτάφοισιν ἰούλους. Antip. Th. 21.
κροτέω -τεῖν πολέμους. ἀδ. Byz. 1. -έων ὑπὲρ ἄκμονος. Pancrat. 2. εὐθὺς τὸ πρῆγμα κροτείσθω. Inedit.
κρότος. κατὰ κρότον ῥυθμοῖο. Alcae. Mess. 12. κρόται γαμικοί. Philip. 79.
κρότων, οἷα ὑγιής. Pallad. 109.
κροῦμα, διὰ δονάκων. Alcae. Mess. 10. -τα κιθάρας

- οῦσι δεθέντος Ἕβρου. Stat. Flac. 12.
κρυμώδης - εες Ἄλπεις. Philip. 68.
κρυόεις - εντα πάγον. Leon. Al. 12.
κρυπτός. Antip. Th. 69. - τὸν φόνον. ἀδ. 475. - τὰ δόμοισιν ἄχη. Jul. Aeg. 43.
κρυστάλλινος - να νυμφῶν δῶρα. Nicarch. 8.
κρυσταλλόπηκτος. Paul. Sil. 74. 95.
κρύφιος - ίου βόλοιο. Antip. Sid. 14. - ίης εὐνῆς. Ablab. II. 451. ἀκεστορίης. ἀδ. 583. - ίην πάγην. Archias 10. - ίων βόλων. Ib. - ίοις ὄμμασι. Agath. 7. - ίαισι φλοξί. ἀδ. 472. - ίας κελεύθους. ἀδ. 540.
κρυώδης - εις νιφάδες. Apollonid. 15.
κρωγμός, κολοιῶν. Antip. Sid. 47.
κρώσσιον. Bianor. 4.
κρωσσός - ῷ χαλκέῳ περισταλείς. Heges. 6. - σὲ πένθιμε. Erinna. 2.
κτέαρ, κοινὸν πλούτου καὶ πενίης. Macedon. 33.
κτεάτιστος - τον ἄργυρον. ἀδ. 359 b. (Lectt. 287.)
κτέρας, κατέρων. Jul. Aeg. 39.
κτερίζω - ίσω δέμας. Apollonid. 29.
κτῆνος, τὸ πελώριον. Doricus. II. 63.
κτήσιος - ία Κύπρις. Leon. Tar. 5.
κτῆσις - ιν πολλάν. Nossis. 4. - εος ἐξ ὁσίης. ἀδ. 169.
κτήτωρ - ορος. Damoch. 1.
κτίλος. Antip. Sid. 28.
κυαναυγής - ὲς ἴον. Rufin. 15.
κυάνεος, θάνατος. Anyte. 18. - εον θανάτου νέφος. Simonid. 33. γράμμα. Euphor. 2. μοῖρα κυανέη. Aeschyl. 1. πορθμίδι κυανέῃ. Leon. Tar. 59.
κυανοβλέφαρος - ρῳ. Rufin. 7.
κυανόθριξ - τριχα χαίτην. Antiphil. 6.
κύανος. βαπτῇ πορφύρεον κυάνῳ. Crinag. 3.
κυανῶπις - πι θεά. Mesomed. 1. - πιν Μοῦσαν. ἀδ. 717.
κύβδα, πωλευμένη. Archil. fr. 44. (Lectt. 236.)
κυβερνήτειρα, βιότοιο τύχη. Pallad. 104.
κυβερνητήρ - τῆρα κανόνα. Paul. Sil. 52.
κυβεύω. τοὐμὸν πνεῦμ᾽ ἐκύβευσεν ἔρως. Meleag. 73.
κυβιστάω. εἰ κυβιστήσει εἰς ἐμοὺς μυχούς. Leo Phil. 8.

κύβος -ον πάντα ῥίπτω. Philodem. 16.
κυδαίνω. Simonid. 33. Antip. Th. 47. Alc. Mess. 7. ἀδ. 369. 616.
κυδάλιμος -οις καμάτοις. ἀδ. 685.
κυδήεις -εντα δῶρα. ἀδ. Byz. 4.
κυδιάνειρα, Σπάρτα. Damaget. 3.
κυδιάω -άει νίκαις. Stat. Athl. 5. -όωντα ὕβρεϊ. Sami. 2. -όωσα ξανθαῖς ἐθείραις. ἀδ. 721.
κύδιστος -οιο φωτός. ἀδ. 579.
κυδοιμός -οῦ προάγγελος. ἀδ. Her. 24.
κυδρός -ῇ παρακοίτι. ἀδ. 721 b. (Lectt. 302.)
τοὺς κυκλίους τούτους τοὺς αὐτὰρ ἔπειτα λέγοντας. Pollian. 1.
κυκλοδίωκτος, ὄνος. Secund. 2.
κυκλόεις -εσσαν ἴτυν. Anyte. 20.
κυκλομόλιβδος. Damoch. 2.
κύκλος -ον ὑπήνης. Christod. Ecphr. 136. ἀέθλων. ἀδ. Her. 4. τραφερῆς ἀλιτέρμονα. ἀδ. 369. κύκλα ἱερὰ σελήνης. Leon. Tar. 49. παρειῆς συνείρυε. Christod. Ecphr. 14. ὤφελλε μυρία κύκλα ζώειν. Leont. 23. ἡλίου. Ined.
κυκλόσε. Philip. 30.
κυκλοτερής -ρῆ μόλιβον. Phi-

Tar. 80. λωΐτερος κύκνου ὁ μικρὸς θρόος ἠὲ κολοιῶν κρωγμός. Antip. Sid. 47. εἰ κύκνῳ δύναται κόρυδος παραπλήσιον ᾄδειν. ἀδ. 468. τέττιγες ἀείδειν κύκνων γεγωνότεροι. Antip. Sid. 30.
κυλινδέω -ήσει κακότητα. Herod. Inscr. 35.
κυλίνδω -όμενον πῆμα. Antip. Sid. 105. -οισι κύμασι. Duris II. 59.
κυλίω. πάντων ἐλπίδας μοῖρ' ἐκύλισσε πρόσω. Anyte 22. οἵ ποτε νῆ' ἐκύλισσαν. Hegesip. 6. -όμενον ὑπὲρ τεφρῆς. Meleag. 113.
κυλλός. Lucill. 11.
κῦμα, δισσῶν τέκνων. Leon. Tar. 3.
κῦμα, πυρός. (ubi nunc καῦμα). Antip. Sid. 59. Ἐννοῦς. ἀδ. 283. πενίης. Lucian. 30. Κύπριδος ἐν χέρσῳ. Meleag. 19. θανάτου ἔπιεν. Crinag. 31. φόνιον στυγνοῦ κῦμα μόθου. Theo Alex. 1. παρακτίδιον ἀλυσκάζων. ἀδ. 417. κύματι κυπριδίῳ πνιγομένης ψυχῆς. Macedon. 3. κύματα βιότου ποντοπόρει. Paul. Sil. 71.
κυμαίνω -νει ὁ βαρὺ πνεύσας πόθος. Meleag. 29. 45. (rectius χειμαίνει) -οἶνος κυμαίνει οἷα Λίβυσσαν ἅλα. Eratosth. 1. δάκρυσι κυμαίνοντα. ἀδ. Her. 21. σὲ τὸν οἴστρῳ κυμήναντα θεούς. Alcae. Mess. 11.
κυματοπλήξ -ῆγος ἐπὶ σκοπέλου. Archias 16.
κύμβαλον -α ὀξύφθογγα. ἀδ. 174.
κύμβη -ης ἀλιτρύτου. Tull. Laur. 2.
κυναγεσία -ας μνᾶμα. ἀδ. 666.
κυνάγχη -ην ἐπαυχένιον. Rhian. 8.
κύνεος -οι πῶλοι. Strato 77.
κυνηγέσιον, πᾶσα χθὼν τῇδε. Diotim. 4.
κυνηγέτις -τιδι αἰγανέᾳ. Antip. Sid. 18.
κυνόμυια. Lucill. 69. ἡ γαστήρ. ἀδ. 107.
κυνοῦχος -ον ἀχάλκωτον. Leon. Tar. 11. -ους κλοιούς. Philip. 8.
κυνῶπις. Cosmas. III. 127.
κυπάρισσος -ων ἰσοζυγέων. Theaet. 2. -σοις σκιεραῖς. Agath. 25.
κυπελλόμαχος -ου εἰλαπίνης. Macedon. 19.
κύπελλον -λα βοτηρικά. Thall. Mil. 3.
κυπελλοφόρος. Procl. 5.

κύπρον, νέαν. Meleag. 1. 41.
κύπτω -τοντι αὐχένι. Christ. Ecphr. 325. μανίῃ κεκυφότα νῶτα συνέλκων. Id. 6. κεκυφότα ὄζον γήραϊ. ἀδ. 125.
κύρβεις. στῆλαι καὶ γραφίδες και κύρβιες. Agath. 58. -ιας Ἀλκείδαο. Id. Prooem. γηραλέας. Comet. 5.
κύριος, ψυχῆς. Bian. 6. τούτων. Pers. 3.
κύρμα, θηρῶν. Myrin. 3. ἰχθύσι. Leon. Tar. 90. κυσί. ἀδ. 633.
κυρτευτής. Qu. Maec. 5.
κυρτός -τὸν χεῖλος. ἀδ. 230. ἄγαν. Lucill. 80.
κύστος -τον λυνοτευνέα. Cri-
κυφαλέος -έα ἰξύς. Phani. 4.
κυφός, διὰ γῆρας. Crates fr. 6. -ὰς καρίδας. Asclepiad. 28.
κύω. ἡ Νέμεσιν οὐχὶ κύσασα θεόν. ἀδ. 82.
κύω. ἔκυσεν χέρα. Isidor. Aeg. 4.
κύων, κρησσα γοργή. Antip. Th. 38. τοῖος ἐγ' εἰμὶ κύων. ἀδ. 232. δένδρων. Antiphan. 8. θεῖον ὑλακτητὴν δήμου κύνα. Theodor. 18. πάσης ἐπιίδμονα θήρης. Macedon. 27. λυσσητήν. ἀδ. 394 b. (III. 333.) τὸν φλογόεντα. Strato 67. ὀφθαλμοὶ παίδων κύνες. Meleag. 4. λυκοδάϊκτας.

ἄξει κατὰ βλεφάρων. Plato 13. ἁπαλῷ κώματι θελγόμενον. Id. 15. ἠρεμέοντα περὶ κώματι παῖδα. Ammon. 2.
κωμάζω. ὀψέ ποτ' εἰς Διόνυσον ἐκώμασα. Antigon. Car. II. 244. ἐν Ἰσθμῷ ἐκώμασα. ἀδ. 420. ἐκ πυρὸς εἰς Ὄλυμπον ἐκώμασας. ἀδ. 288. θρῆνος εἰς ὑμέναιον ἐκώμασεν. Philip. 79.
κωμήτης. Dioscor. 16. Myrin. 2. Antip. Th. 65.
κωμικὸς -ὸν βίον. II. 513.
κωμῳδογέλως. Phalaec. 2.
κωμῳδογράφος. Dioscorid. 30.
κῶμος -ῳ ἐν ἠγαθέῳ βιότου. ἀδ. 747. ἐν σοὶ κῶμον ἄγων χαρίτων. Onest. 2. οὐκ ἀγαθὸν ἐπερχόμενοι. Aristo. 2.
κωνίον -ία μαστῶν. Philodem. 18.
κῶνος. ὑψίκομον φωνήεσσαν φρίσσουσαν πυκινοῖς κῶνον ὑπὸ Ζεφύροις. Plato 13.
κωνοτομέω. Eratosth. Cyren. 3.
κωνοφόρος -ου θύρσου κάμακα. Phalaec. 3.
κωνωπεῖον. Agath. 73. Paul. Sil. 66.
κώνωψ. Meleag. 90. Lucill. 57. θᾶττον ποιήσει μέλι κάνθαρος ἢ μέλι κώνωψ. Ammian. 10. βραχύς. Agath. 73. ὀξηρῷ τερπόμενος κεράμῳ. Dionys. 4. κώνωπες ὀξυβόαι. Meleag. 93.
κωπεύω -εις βάριν. Zonas 7.
κωπῖτις -τιδος πίσσης. Rhian. II. 526.
κωροσόα, Ἄρτεμις. Pers. 2.
κωτίλος -λα φίλτρα. ἀδ. 660.
κωφὸς -ὸν τύπον μορφᾶς. Meleag. 12. εἴδωλον μορφᾶς. Posidip. 18. δάκρυ ὀφθαλμοῖς ὑποικεῖ. Glauc. 5. γράμμα. Marc. Arg. 33. κωφὴν καλάμην. Statyll. 2. στησάμενοι λίθακα. Heraclid. 2. πυγὴ χαράσσετο κύματι κωφῷ. Rufin. 2. λίθῳ. Plato 15. κωφαὶ πάγαι. Archias 23. μοῦνα ἔνεστι τάφῳ ὀστέα κωφά. ἀδ. 678. κωφὰ κεῖται λείψανα πύργων. Onest. 6. θεῶν οὔατα μεμφόμενος. Lucill. 110. χλιαινομένη. Meleag. 24. μήτηρ μύρεται. Theon. 3. κωφὰ πρὸς ἄψυχον πέτρον ἀπεχθόμενος. ἀδ. 272. κωφοῖς ἀνέμοις. Qu. Maec. 9. τὰ καὶ κωφοῖσι λαλεῦντα ὄμ-

29.
29.
Ρῆς.
σι τε-
. 16.
. Ery-
ριες. An-
ις τόκους.
του χειμερίη.
ῆτλῆς λαίλα-
ν. Archias. 18.
ων λύκων. ἀδ.
-μα κνωδάλων
p. 13.
ἰς ἀκίδας. Phi-
on. Tar. 34.
. 17.
Ἀριάδνας. ἀδ.
άφω. ἀδ. 479.
271. -ίῃ εἰ-
. -εον θήκατο.
. -ίην στήλην.
10.

λάϊνος -νον τάφον. Diodor. 14.
λαισήϊον. Scoli. 22.
λαῖτμα, πλατύ. Agath. 82.
λαῖφος -εα μὴ λύσῃς. Joan. Barb. 10. τείνας ἀπὸ προγόνων. Callim. 31.
λαιψηρός -ὰς Μώμου πτέρυγας. Alcae. Mess. 5.
λακέρυζος -ον θεόν. ἀδ. 40.
λακίζω- κίσασα κόμας. Stat. Flac. 10.
λακτίζω -ει κραδίην ἔρως. Strato 15. λακτισθείς. Lucill. 63.
λακτιστής, ληνοῦ. Qu. Maec. 11.
λαλαγέω -εῦσιν ἀηδόνες. Marian. 4. -γεῦσα χελιδών. Leon. Tar. 57. -γεῦσαν ἀγρότιν ἀχώ. Paul. Sil. 48,
λαλάγημα. Dioscorid. 11.
λαλέω -εῦντα τέττιγα. ἀδ. 416.
λάληθρος -ον ὑάκινθον. Meleag. I. 13. θῆλυ γένος. ἀδ. 33.
λαλητρίς -ίδες φθονεραί. Agath. 12.
λάλιος -ίου στόματος. Meleag. 94. -ιον καὶ πρεσβύτην. Id. 127. -ίαν ἑταίραν. Id. 82.
λάλος -ον μητέρα. Marc. Arg. 13. εἰκόνα. Archias.

14. λάλα κύμβαλα. Erycius 2. λαλίστατος τέττιξ. Bianor. 3.

λαμπάς -πάδι μητρῴῃ. Asclepiad. II. 490. -δα κηροχίτωνα. Antip. Th. 13. ἀπ' ὄσσων. Meleag. 13. ἠελίου. Pallad. 123. νικήσας. ἀδ. 123. ἔμπυρον. ἀδ. 124. ζωᾶς δραμεῖν. ἀδ. 734. ἡ ὥρα λαμπάδ' ἔχουσα τρέχει. Alcae. Mess. 1.

λαμπετύω. II. 518.

λαμπρός -ὸν πέλαγος. Anyte 5.

λαμπρύνω -ει τὸ σῶμα. ἀδ. 445.

λάμπω. εἰ μὴ χαλκὸς ἔλαμπεν. ἀδ. 275. Σπάρτᾳ προπόσεις. ἀδ. 660. ..οῖς ὄμμασι. Meleag. 76.

λάξ, ἐπίβαινε κατ' αὐχένος. Meleag. 28. πατήσας λυσσώδη βίον. ἀδ. 653. στέρνοις. Paul. Sil. 20. οὐδ' ἄλλων λὰξ ἰβάρυνα χορούς. Marc. Arg. 23. πατέοντα τοίχους. Bian. 11. βαλεῖ σε καὶ λάξ. Mich. Psell. III. 127.

λαοξόος. ἀδ. 719.

λαοσσόος -όα τείχη. ἀδ. Byz. 1.

λαοτέκτων -ονος στάθμη. Crinag. 36.

λαοτίνακτος -τον ὕδωρ. Bianor. 4.

λαοτύπος. Theaetet. 3. βακ-

φθέγξατο. ἀδ. 520. λαροῖσι χείλεσι. Alc. Mess. 12.

λαρυγγιάω - όων ; βραγχά. Agath. 69.

λάσανον. Loll. Bass. 3.

λάσθη - ην καὶ χλεύην κοινῦ. Aeschri. 1. 189.

λασιαύχην - ενος ἔγγυθεν ἄντρου. Theocr 1.

λάσιος - ίου ποδὸς ἴχνια. ἀδ. 173. - ίας πίτυος. Archias. 22. πλατάνου. ἀδ. 260. - ίην ὄχθην. Marian. 3. γένυν. Stat. Flac. 2. Ἡρακλέους ἄλοχον. Strato 67. - ίους χαράδρας. Eryci. 3. λασίῃσιν ὑπ' ὀφρύσιν. Sosipater 3.

λασιόστερνος - νων πορδαλίων. Agath. 92.

λάσταυρος - ων. Ammian. 8. δασυτρώγλων πίσμα. Meleag. 49.

λάταξ - τάγων πλήγμασι τερπομένους. Agath. 9.

λατομία. ἐκ τῶν λατομιῶν. Ammian. 19.

λάτρις, κηρῶν μόρος. Archias. 31. μουσέων. ἀδ. 523. Δαμάτερος. Philip. 76. Κύπριδος ἔρως. ἀδ. 399. Βάκχου ἱλαρὴ λάτρι. ἀδ. 79. πιερίδων. ἀδ. 535. ἐρώτων. Paul. Sil. 13, σοί με λάτριν γλυκύδωρος Ἔρως παρέδωκεν. Rufin. 34.

λαυκανίη, πειναλίη. Agath. 53. περὶ λαυκανίην (ubi nunc λευκανίην) λαρυγγιόων. Id. 69.

λαύρα. Theocrit. 4.

λαφυγμός. Leon. Tar. 14.

λάφυρον - α ὑγρὰ πόθων. Hedyl. 1.

λαφύσσω. ὅτε θύματα πάντα λαφύξῃ. Paul. Sil. 18.

λαφύστιος - τιε. ἀδ. 413.

λαχαίνω. ζῶν ἐλάχηνε τάφον. Paul. Sil. 78.

λαχανηλόγος. Leon. Tar. 56.

λάχανον - ου χαλαρωτέρη σαῦρα. Automed. 3. (III. 331.) - ων σχεδόν. ἀδ. 231.

λαχναῖος - ον βρέγμα. Crinag. 35.

λάχνη, οὔ σ' ὀνήσει. Antisti. 2. - ναι βέβριθα γένεια. Simm. Alae.

λαχνήεις - εντι ἄνθεϊ γενειάδος ἄκρα χαράξας. Christod. Ecphr. 212. - εντα κέντροις ἐχῖνον. ἀδ. 131.

λαχνόω - οῦται νυκτί. Strato. 20.

λεάντειρα, κίσηρις. Phani. 3.

λέβης. ἄγων ἀμφὶ λέβητος. Diotim. 5. τῶν σῶν λεβήτων ἡ φύσις εὔστομος. Aenigm. 25.

Paul.
Leon.
Philip. 18.

Sid. 76. -εισσαν ... ἀδ. 721.
λείριον -ια πολλά. Meleag. 1. 6. μούνη χαρίτων λείρια δρεψαμένη. Pompej. jun. 2.
λειτουργέω -οῦσα τρισί. Aeli. Gall. 1.
λείχω -εις κάλαμον. Ammian. 6. -ων. ἀδ. 76.
λειψανηλόγος -ους στομὸς πόδας. Philip. 16.
λείψανον, ἡλικίης. Rufin. 8. Pallad. 4. Agath. 33. παντὸς βίου. ἀδ. 531. ἐν σποδιῇ. Meleag. 16. -ανα εὐχαρπεῦντα ἀπὸ μουσῶν. Id. 1. 33. [illegible] Id. 103.

λεπίς. κάρυον χλωρῶν ἐκφανὶς ἐκλεπίδων. Philip. 20.
λεπτακινός. Ammian. 17.
λεπταλέος -έον στήμονα. Antip. Sid. 22. ἠέρα. Pallad. 123. -έων δονάκων. Paul. Sil. 52. -έαις λύγοις. Agath. 84. -έας στολίδας. Satyr. Th. 6.
λεπτεπιλεπτόρεος. Nicarch. 16.
λεπτολόγος -ου Ἄρητος. Ptolem. R. 1.
λεπτόμιτος -τον νεφέλην. Satyr. Th. 1.
λεπτός -τὴ φροντίς. Antip. Sid. 49. -τὸν ὑφηναμένα. ἀδ. 419. ὑποτρύζουσα. Agath. 68. -τῇ χερμάδι. ἀδ. 204. -τῷ χώματι τάφου. Simonid. 54. -τὰ χεῖλεα. ἀδ 387. -ταῖς ποδάγραις. ἀδ. 419.
λεπτοσύνη. Nicarch. 16.
λεπτύνω -ων Δηοῦς καρπόν. ἀδ. 420.
λέπω -ομες τὰν κεφαλάν. Nicarch. 8.
λέσβιον, ἐξ ὕελον. Hedyl. 3.
λέσχη. ἤέλιον λέσχῃ κατεδύσαμεν. Callim. 47. ἔν τε λέσχᾳ ἔν τ' οἴνῳ. Phalaec. 2.
λευγαλέος -έη μοῖρα. Paul. Sil. 82. -έης γενεῆς. Agath. 77. -έοις ἐπ' ἔργοις. Macedon. 35.
λευκαίνω -νει ἀήτης κύματα Agath. 57.
λευκανθής. Meleag. 31.
λευκανίη. Vide λαυκανίη.
λευκόϊον, γλυκύ. Meleag. 2. 105. -οϊα πρώϊα. Meleag. 1. 56 ἁπαλὰς λευκοΐων κάλυκας. Philodem. 31.
λευκόλοφος. Philet. 2. -ον ποιηρόν. Crinag. 39.
λευκοόπωρος. Leon. Tar. 45.
λευκοπάρειος. Meleag. 83.
λευκός -ῇ εὐαφίῃ. Rufin. 2. λευκὴν ψῆφον. Agath. 86. ἠλικίην. Rhian. 10. λευκὸν στίχον. Philip. 44. λευκὰ ὕδατα. Diodor. 12. Marian. 4. αἱ λευκαὶ φθεγγόμεναι σελίδες. Posidip. 20. -ῶν λιβάδων. Antip. Sid. 83.
λευκοφόρος -ον δαίμονα τέχνης. Ammian. 5.
λευκόχροος. Theocrit. 2.
λευκόω -ωσαι πόδα. Qu. Maec. 11.
λευρός -ὸν δέρμα βοός. Sami. 2. δρόμον. ἀδ. 121. -ρῷ ἐνὶ χώρῳ. Inedit. -ρὰ ὀστέα. Heraclid. 1.
λεχεποίης -η Ἀσώπῳ. Inedit.
λέχος, ἀντιπρόσωπον. Sosip. (Dioscor.) 1.

λέχριος -ιον νεῦμα ποδῶν. Simmiae Ovum.

λεχώ -οῖ ὑπερέσχες χεῖρας. Phaedim. 3.

λεχώϊος -ϊα δῶρα. Dioscor. 31.

λεχωΐς. Diodor. 1.

λέων, δυσμενέεσσι. Antip. Sidon. 91. τλῆθι λέων ἄτλητα παθών. ἀδ. 457. -οντος πυρσοῦ. Leon. Tar. 51. εὐβοστρύχου. Loll. Bass. 8. ἀκροχανὲς δέρμα λέοντος. Paul. Sil. 47. νεκροῦ σῶμα λέοντος ἐφυβρίζουσι λαγωοί. ἀδ. Her. 11. χαροποῦ. ἀδ. 290. συγγνώμη βουσὶ λέοντα φυγεῖν. Posinid. fr. 15*b*. (Lectt. 25.)

ληθαργικός. ἀδ. 411.

λήθαργος -γε κακῶν. Meleag. 55. φιλούντων. Id. 90.

ληθεδών -όνι εἴχετο. Agath. 45. εἰς ταχινὴν ἔῤῥει τοιάδε ληθεδόνα. Tull. Laurent. 3.

ληΐδιος -ίην. ἀδ. Her. 9. Ἑλλάδα. Jul. Aeg. 3. χερσὶ ληϊδίαις. Id. 12.

ληΐζω. οὐ σὲ μόνον Κύπρις ἐληΐσατο. Asclepiad. 9. Ἀθηνᾶς αὐλούς. Antip. Th. 29. πτηνὸν ὁ πτερόεις ἰός. Bian. 10. ἔρως μανίαις θυμόν. Paul. Sil. 26.

ματος. ἀδ. 627. εὐτόλμῳ ψυχῆς. Simonid. 44.
λῆμμα -ματος δεκάτην. Nicarch. 10.
λημνίσκος -κοις μαλακοῖς. ἀδ. 26.
ληναϊκός -ῶν ἀγώνων. Posidip. 17.
ληναῖος. II. 517.
ληνός -οῖς ἱεροῖς. ἀδ. 668.
ληπτός. ἐν νοητοῖς ἢ ληπτοῖς. Agath. 70.
λῆρος -ων χρύσεοι οἱ κάλαμοι. Hedyl. 2.
λήστηρ -ῆρος. ἀδ. 648.
ληστής -ὴν οὐ θεράποντα. Asclepiad. 27. -τὰ λογισμοῦ. Qu. Macc. 9.
ληστοκτόνος -ου ἡγεμόνος. Pallad. 51.
ληστρικόν -κὰ Ἀφροδίτης. Simonid. 64.
λητογενής. II. 518.
λιαρός -ὸν ὑγρόν. Leo Phil. 6.
λιβάζω -ομένη προχέαισι πηγῇ. Antiphan. 7.
λιβανωτός -οῦ ἴξεσιν. Leon. Tar. 43.
λιβάς, αὐτομάτη τίκτεται. Leonti. 17. πηγή. ἀδ. Her. 21. ἡ δεῖα. ἀδ. 199. Βαιή. ἀδ. 240. -άδος Φαιδροτέραν. Antip. Sid. 83. -άδι Πλειηρῇ. ἀδ. 194.
λιβρός. Dosiadae Ara 1.
λιγαίνω -ων σύριγγι. Meleag. 110. βιοτὴν θεοτερπέα. ἀδ. 594. -νειν δονάκεσσι. II. 513.
λιγνύς -ὺϊ καὶ θείῳ. Antip. Sid. 96.
λιγυαχής -εῖ κιθάρῃ. Bianor. 8.
λιγύθροος, κύκνος. Christod. Ecphr. 414.
λιγύμυθος -ον. ἀδ. 690.
λιγυπτέρυγος, ἀκρίς. Meleag. 112.
λιγυρός -ὰ χείλεα. Jul. Aeg. 41. -οῖς ἀνέμοις. Id. 37.
λιγυρωτέρη. ἀδ. 732.
λιγύφθογγος -γῳ. Antip. Th. 29. -γγοι πτέρυγες. Mnasalc. 10.
λίθαξ -ακα τρητήν. Paul. Sil. 52. Heraclid. 2.
λιθηλογής -έες ἱδρύσιες. Crinag. 7.
λιθιαῖος. Euphorion. 2.
λίθινος. Lucill. 83. -να στάλα. ἀδ. 666. -νου Διός. Lucill. 36. ὁπλίτην τῶν λιθίνων. Id. 16. -ναν φάρυγα. Phan. 7. -νην ψυχήν. Rufin. 27.
λιθόβλητος, εὐστοχίῃ. Plato 20.
λιθοδερκής -κέος Γοργοῦς. Antiphil. 13.

λιθοεργός. Dioscorid. 14.

λιθοκόλλητος -των κεκρυφάλων. Agath. 5.

λιθοκτονίη, ποίνιμος. ἀδ. 465.

λιθόλευστος, ψυχή. Callim. 4. -ον ἔρον. Alex. Aetol. 6.

λιθοξόος. Rufin. 13.

λίθος. τίς λίθος οὐκ ἐγόησε. Julian. Aeg. 51. ἀδ. 656. ἔμπνοος Εὐίππης οὐκ ἐλέαιρε λίθος. Macedon. 10. πάντως ἢ θεὸς ἢ λίθος εἶ. ἀδ. 29. μαίνῃ καὶ λίθος εὖσα. ἀδ. 302. φλέξει καὶ λίθος εὖσα λίθον. (ubi nunc καὶ θεός.) Antip. Sid. 31. ὠδίνων καὶ λίθος

λιμενοσκόπος -πω Ζανός. Callim. -σκόπε Φοῖβε. Antip. Th. 18.

λιμήν, κοινὸς ἀΐδης. Leon. Tar. 66. καμάτων. Polyaen. 2. ναυηγοί εἰσιν ἔσω λιμένος. Aemilian. 3. εἰς πόθων λιμένα. ἀδ. 44. τὸν λιμέν᾽ εὗρον. ἀδ. 639. τὸν λήθης αὐτὸς ἔδυ λιμένα. Antip. Sid. 106. τῶν λιμένων ἐνδόθι δεξαμένη. Macedon. 3. τοῖς ἀΐδεω προσπελάσῃς λιμέσι. Leon. Tar. 88.

λιμηρός, ἐργασία. Antip. Sid. 9. ἀδ. 116. -ρὰ ἔργα. Nicarch. 10. -ρὸν ὄργα-

λινοστασίη. Leon. Tar. 72. Antip. Sid. 62. Archias 7. Jul. Diocl. 2. -ίης πλέγμα. Agath. 73.
λιπαίνω -νομένη χροιή. Strato 34. -πηνάμενος χεῖρα κυανέῃ. Crinag. 16.
λιπαρέω. δαίμονας ἐλιπάρησεν. Philip. 12.
λιπαροκρήδεμνος. Pallad. 2.
λιπαρός -ῆς εὐφροσύνης. Macedon. 21. -ῷ ἐπὶ σήματι. Eryci. 13.
λιπαυγής. Plato jun. 1. -έα χῶρον. Inedit.
λιπερνήτης. Macedon. 31.
λιπόγυιος. Plato jun. 1. Philip. 69.
λιπομήτωρ, παῖς. Philip. 70.
λιπόπνοος. Aemilian. 1. τήκεται. Philostr. II. 400. ἁ δὲ λιπόπνους κέκλιται. Antip. Sid. 43. μύροις ἔβρεξε λιπόπνουν. Meleag. 58.
λιποσαρκής -έα τεῖνε παρειήν. Macedon. 16.
λιποστέφανος. Paul. Sil. 41.
λιποτριχής -χέα κρᾶτα. Carphyll. 1.
λιποψυχέω -ῶν. Antip. Th. 47.
λιπόω -ῶσα σάρξ. Damoch. 4.
λισπός -ὰ νοσοῦσα γυνή. Alex. Aet. 5.
λισσός -αῖσιν ἀμφὶ δειράσιν. Dosiad. Ar. 1.
λιτός, τύμβος. Meleag. 123. Antip. Sid. 74. Tull. Gem. 10. ἀδ. 717. λιτὸν ὕδωρ. Antip. Th. 45. λιτῷ σήματι. Jul. Aeg. 70. χλαίνης λιτὸν σκέπας. Parmen. 10. λιτὸν ἔχουσα τάφον. Carphyll. 1. λιτὴν κόνιν βαλοῦσα. Marc. Arg. 29. λιτὰ συναρμόζεται. Leon. Tar. 67.
λίτρα -αν. ἐκ τῶν ζῶσαι. Pallad. 45.
λιτραῖος -οις χείλεσι. Pallad. 39.
λίτρον. Simonid. 45.
λιτῶς, αὐτὸν ἔθρεψεν. Isidor. 5.
λιχμάζομαι -άσεται γραῖα καὶ ῥυσσή. Nicarch. 1.
λιχνοβόρος, μῦς. Antiphil. 22.
λίχνος, ἢν λίχνος ἐμβλέψῃς. Meleag. 46. τὸ λίχνον ὄμμα. Id. 39. λίχνοισιν ἐπ' ὄμμασιν δεδορκώς. Leon. Tar. 27.
λίψ, λίβα ἀενάου πόματος. ἀδ. 261.
λογάδες. Paul. Sil. 17.
λογάς -άδα στρατιήν. Archi. 12.
λογίζομαι. θνητὰ λογίζου. ἀδ.

81. μή σύγε ὡς ἀθάνατός τι λογίζου. ἀδ. 655.
λογικός. οἱ λογικοί. Strato 84.
λόγιος. Pallad. 62. -ίου ἄρχοντος. ἀδ. 403. -ίῳ Ἑρμῇ. ἀδ. 600. -ίων ἡγεμόνες. ἀδ. 428 παντοδάπων πρόφασις. Jo. Chi. 1.
λογισμός -ὸν παραταξάμενον πρὸς ἔρωτα. Posidip. 2. οὔτε λογισμὸν ἔχων. Lucian. 21.
λογιστικός. ἀδ. 91.
λογολέσχης. Lucill. 28.
λόγος. παλαιός. Even. 3. τίς θεοῦ ἐστι λόγος. Nicarch. 6 ἡμετέρης φροντίδος οὔτε λόγος γίνεται οὔτ' ἀριθμός. Agath. 19. -ον ἄρσενα

[redacted]

λοιπόρινος -ον βάκτρον. Leon. Tar. 11.
λοίσθιος. τί πρῶτον, τί λοίσθιον. ἀδ. 283.
λοῖσθος -οτάτας χάριτας. ἀδ. 708.
λόκκη -ας ἢ λοφνίδας. Antip. Th. 45.
λοξός, ἕλιξ ῥυτίδων. Macedon. 1. ὄμματι μὴ λοξῷ. Callim. 62. λοξὸν ὄφιν. Id. 32. ἔννεπε λοξὸν ἰδοῦσα. ἀδ. 98. λοξὸν ὄμμα βαλόντες. Damaget. III. 331. λοξὰ Μαιάνδρου ῥεῖθρα. Antip. Sid. 23. τρυπήματα λοξὰ καὶ ὀρθά. Lucill. 18. χείλεα παρεκτανύεις. Irenae. 3. Πο-

[redacted]

λούω. λοῦσαι οἰστοὺς Φοινίσσῃ φυκίδι. Simonid. 48. τόξα Περσῶν αἵματι λουσάμενα. Id. 49. πλάτανος λουσαμένη Βρομίῳ. Philip. 64. -χείλεος ἀενάῳ νάματι λουομένων. Macedon. 18. στέφανον δάκρυσι λουόμενον. ἀδ. 24. παῖς στίλβει χαρίτεσσι λελουμένος. Heliodor. II. 306.

λοφιά -ῆς ὕπερθε. Antiphil. 34. -αῖς παρ' ἄκραις. Qu. Maec. 10.

λοφνίς -νίδας. Antip. Th. 45.

λοφιήτης -ῆτα Πᾶν. Agath. 37.

λοχάζω -η ἱεραῖς ψήφοισι. Even. 16.

λοχαῖος -ου ἔρωτος. Cyrus. 2.

λοχάω -ησάμενος λαγωοῖς. ἀδ. 647.

λοχεία -ης θαλασσαίης. Jul. Aeg. 32. -ην δυωδεκάπαιδα. Theodor. 7. -είαις εὐκάρποισι. Thcaet. 2.

λοχεύω -όμενος παμφώνοις χερσί. Antip. Th. 27. ἄρτι λοχευομένην ἔαρ ὕμνων. ἀδ. 524. πέδον Σμύρνης ἐλοχεύσατο Ὅμηρον. ἀδ. 487.

λόχιος -ια ἄλγεα. Antip. Sid. 85. 86. λοχίων χάρις. Philip. 34. ὠδίνων. Nici. 3.

λοχίτης -τῶν αἱμάτων. Dioscorid. 13.

λόχμαιος, τράγος. Agath. 29.

λόω. Scolion. 21.

λυγδήεις -έη δειρή. Rufin. 36.

λύγδινος -ον μορφῆς εἴδωλον. Antip. Sid. 24. -ης πλακός. Crinag. 36. τὰ λύγδινα κώνια μαστῶν. Philodem. 18. λύγδινα πάντα καὶ ἄκρα. ἀδ. 315.

λύγδος. ἱερὸν θάλος οἷά τε λύγδου γλυπτήν. Posidip. 7. πρόσωπον λύγδου λειότερον. Rufin. 38.

λυγίζω. ἰσίων κόσμον λελυγισμένον ἀσκήσαντες. Antip. Th. 45. λελυγισμένον ἴχνος. Qu. Maec. 7.

λύγκειος. ὑπὸ λυγκείου βλέμματος. Posidip. 15 a. (II. 528.)

λύγξ. λύγκα παρ' αἰπολίοις (ubi nunc θῆρα.) Meleag. 53.

λύγος., ἀρχαίων Σαμίων στέφος. Nicaenet. 3. πλεκτὸς λεπταλέαις οἶκος λύγος. Agath. 85.

λυγοτευχής -έα κύρτον. Crinag. 27.

λυγόω. χρυσὸς Δανάης ἐλύγωσε φρένας. Paul. Sil. 16. κατ' αὐχένος ἅμμα λυγώ-

σαις. Antip. Sid. 50. ἀλυκτοπέδησι λυγωθείς. ἀδ. 412

λυγρός -ῶν ἀντὶ μελιχρὸν ἔχω. Leon. Tar. 100.

λύδιος -ία λίθος μανύει χρυσόν. Bacchyl. 4.

λύζω -ων ἐστονάχησεν ἔρως. Antip. Sid. 83.

λύθρος, ἀνδρῶν. Antip. Sid. 29. -ρον, τρῦχος. ἀδ 294.

λυθρώδης -εις χεῖρας. Antiphan. 7.

λυκαβαντίς -τίδας ὥρας. Philodem. 18.

λυκοθαρσής -έα βοσκόν. Myrin. 3.

λυκοκτόνος -ῳ Φαρέτρῃ. Phaedim. 1.

λῦμα -ατα νηδὺς χευομένη. Agath. 52.

λυραοιδός. Agath. 91. λίθος. ἀδ. 204.

λυρογηθής. II. 518.

λυρόεις -όεν τι μελίζεται. Antip. Sid. 76.

λυροθελγής -έα λείψανα. Onest. 6.

λυρόκτιτος. Christ. Ecphr. 262.

λυροκτυπίη. Paul. Sil. 48. 54.

λυρώδης -η μέλη. ἀδ. 280.

λυσίγαμος -ους ἀγγελίας. Agath. 3.

λυσιμελής -οῦς Βάκχου. Hedyl. 6. -εῖ Βρομίῳ. ἀδ. 286.

λυσιμέριμνος. II. 517.

Calli. II. 3. -νοῖς πλοκάμους. Antip. Sid. 27.
λυσσώδης -η ζωὴν ἀδ. 653.
λύτρον, πόθων. Leon. Tar. 40. -ρα ὡμολόγησε. Lucill. 115. ζωῆς. Isidor. 1.
λυγγίς -νίδα. Meleag. 1. 23.
λύχνος, εἴκοσι μύξαις πλούσιος. Callim. 23. θεός. Asclepiad. 25. ὁ τρίτος ἄρχεται ἤδη λύχνος ὑποκλάζειν. Paul. Sil. 28. μάντις. ἀδ. 61. μάρτυς ἐφ' οἷς λύχνος ἐπεγράφετο. Marc. Arg. 4. ἔθανε λύχνος ὁποῖα. Leon. Tar. 91. λύχνε τρὶς ἔπταρες. ἀδ. 63. μήποτε μύκητα φέροις. Agath. 17. εἴης ᾗς παρέδωκα φύλαξ. Meleag. 103. λύχνῳ πόλλ' ἀποδυρομένη. (ubi nunc ἀποδαιομένη) Id. 64. λύχνον συμπαίκτορα μύστην παννυχίδων. Id. 114. συνίστορα τῶν ἀλαλήτων. Philodem. 17. συνίστορα νυχίων ἐρώτων. Statyll. Fl. 3. μύστην λύχνον ἀπειπαμένη. Pompej. jun. 2. λύχνον ἐμῶν κώμων πολλὰ πιόντα μέλη. Meleag. 66.
λύω -οι τὰν ἔριν. Leon. Tar. 29. λῦσα μηρὸν πύκριον. ἀδ. 250. φύσις μου ἔλυσεν ἀπὸ χθονός. ἀδ. 682. τερπνὸν ἔλυσε βίον. ἀδ. 707. λύσους' ἐξ ὠδίνων. Nossis 3. σωφροσύνη λύεται. Pallad. 97. ἐς τοίην ἐλπίδα λυόμεθα. Serapion. II. 291. ξανθὸν ἰδὼν εὐθὺς ὅλως λέλυμαι. Strato 83.
λώβη -ης ἐν κύμασι. ἀδ. 670. -ην τὴν Ἀφροδίτης. Antip. Th. 4.
λωβήτειρα, φιλλίς. Even. 16.
λωβήτωρ -τορα κάπρον. Paul. Sil. 44.
λωΐτερος -ρης φροντίδος. Philodem. 19.
λωμάτιον. Lucill. 114.
λῶος. Callim. 13.
λώπιον. Diodor. 1.
λωποδυτέω -τοῦσι τὸν Ὅμηρον. Pollian. 1.
λωποδύτης -την ἔρωτα. Sophocl. 1. 163. τοὺς κυκλίους λωποδύτας ἀλλοτρίων ἐπέων. Pollian. 1.
λῶπος, ἀποκλύζουσα. Crinag. 31. ὁ πρὶν ἀπ' ἰγνύης λῶπος ἀνελκόμενος. Strato 18. ῥιφεῖσα λώπους πέζα. Eugen. II. 453.
λωτός -τῷ κερόεντι. Satyr. Th. 8. -οὶ ἐσπέριοι ἄχευν ἐπὶ δικλίσι. Meleag. 125. λωτοὶ οἱ κλάζοντες ἴσον φόρμιγγι μελιχρόν. Alcae.

Mess. 11. Ἀθήνη ἔῤῥιψε λωτούς. Antip. Th. 18. διδύμους κεροβόας. Philip. 6.
λωτός -ὸν εὐχαίτην. Meleag. 51. -ὸν καὶ θρίον ἐδρεπόμαν. ἀδ. 222. ἐρεπτομένους. ἀδ. 335.
λωφάω -ᾷ δ᾽ οὐδ᾽ ὅσον ἰοβολῶν. Leon. Tar. 52.

M.

[illegible]. ψυχῆς ἔρως. Meleag. 4.
[illegible], οὐχὶ σίδηρον πέτρῳ, [illegible] δ᾽ ἐμὸν κάλλει [illegible]. ἀδ. 30.
[illegible] τὸν μάγον. Marc. [illegible] 10. πυρσὸν ἐρώτων. [illegible] Sil. 14. ἀνάγκην. [illegible] Prooem. μαγώ- [illegible] φωνεῦσα. Phi- [illegible] 10.
[illegible] -ὰν κεφαλήν. Lu- [illegible] 18.
[illegible] Pallad. 66.
μαινάς, κράνεια. Nicias. 1. -άδα βότρυν. Meleag. 1. 25.
μαινίς, λαλαγεῦσα. Philodem. 30.
μαινόλιος. II. 517.
μαίνω. ἦ καὶ σὴν Κύπρις ἔμηνε φρένα. ἀδ. 660. ὦ τῶν μαίνομαι ὀμματίων. Philodem. 21. πόντος εἰς ἐμὲ μηνάμενος. Antiphil. 25.
μαίομαι -εαι ἄτρωπον. Antip. Th. 24. -μενος χρήματα. Crates fr. 6. -όμενον κηρία. Antip. Th. 53.
μαιόω -ὑμέας ἀφροσύνη μαιώσατο. Leon. Alex. 2.
μακαριστός -τὸν οὔνομα. Posidip. 20.
μακαρτός. Leon. Tar. 69.
μάκελλα -αν στέρξατε. Antip. Th. 47.
μακρόγηρως. Lucill. 45.
μακρόθυμος, ὄνος. Pallad. 47.
μακροτένων, ἧλος. Eryci. 1.
μακρότονος, σχοῖνος. Philip.

[redacted]

μαλακός -κῇ δρόσῳ. Dioscorid. 24. -καὶ χεῖρες Ἠπιόνης. Crinag. 13. Addae. 6. τοῖς φύσει μαλακοῖς. ἀδ. 197. ὄμμασι. ἀδ. 57. ἄνθεσιν. ἀδ. 737. -κοὺς νόμους. Dioscor. 38. Ζεφύρους. ἀδ. 259. λεύσσουσα μαλακώτερον ὕπνου. Antip. Th. 32.

μαλάσσω -σειν οἶδα καὶ σοῦ σκληροτέρας. Philodem. 4. οὐκ ἐμάλαξε τεὸν θράσος. Agath. 4.

μαλάχη. Lucill. 119.

μαλερός -ὸν θάλπος. Archias 5. -ῶν δοῦλον ἐόντα πόθων. ἀδ. 52. -οὺς πόνους ἀκάμαντας. Arist. Hymn.

μαλθάκινος -νῃ χάριτι. Antip. Th. 32.

μαλθακός -κὸν ὄκνον. Philox. II. 58. -κὰ κεκλιμένος αὐχήν. Paul. Sil. 4. φιλεῖν. Id. 2. πλέγματα συζυγίης. Id. 31.

μάλιον. Ammian. 22.

μαλλός. Theocr. 1. μαλακοῖς ἐπὶ μαλλοῖς. Crinag. 22.

μαλοφορέω. ἐμαλοφόρει. Theocrit. 2.

μαλοφύλαξ, αἰγίλης. Theaet. 3.

μάμμη, Σισύφου. Myrin. 4.

μάνδρα -ας. Leon. Tar. 51. -ῃς ἦλθες ἔσω. Automed. 2. ἅμα πᾶσαι ἐντὶ μιᾶς μάνδρας. Artemid. 1.263. κρατεῖται τῇ χρυσῇ μάνδρῃ τὸ βραχὺ βουκόλιον. Plato 17. Polemo R. 3. ἐπὶ μάνδραν βόες κατέβαν. Eryci. 14.

μανθάνω. καὐτὸς ἐρᾷν ἔμαθες. Asclepiad. 19.

μανίη, παίδων ζωροτάτη. Antip. Sid. 76. ὡς σεῦ τᾶς αὐτᾶς ζᾶλος ἔοι μανίας. Macedon. 29. ἡμετέρης δεσπότιδες μανίης. Philod. 14. μισῶ τὰ πρὸς μανίην. Id. 22. πόθος εἰς ἄλλην ἄγει μανίην. Phani. 1. μανίην σώφρονα μαινόμενοι. Antig. Car. II. 244. θαλάσσης. Stat. Flac. 11.

μαντεύομαι. Christ. Ecphr. 31. 153.

μαντῷος -ης Φοιβηΐδος τέχνης. Leont. Phil. 2.

μαραθωνομάχης -αι. Theaet. 3.

μαραίνω. γυνὴ ἄνδρα ἐκκαίει ἠὲ μαραίνει. Pallad. 11. μαραίνει ὁ χρόνος σὴν χάριν. Jul. Aeg. 6. ὁ μυριέτης οὐ μαρανεῖ σε χρόνος. ἀδ. 611. μαραίνει δάκρυσι

στεφάνους. Meleag. 64. λύχνος μαραίνεται. Stat. Fl. 3. Paul. Sil. 28. ὁ στέφανος περὶ κρατί. Meleag. 104. ἕστηκας οὐδὲ μαραίνῃ. Scythin. 2. κἀγὼ καὶ σὺ μαραινόμεθα. Plato 4. οὔπω ἐθηλύνθης, οὐδὲ μαραινομένη. Irenae. 3. μαραινόμενος ὑπὸ νούσοις. Simonid. 2. πολλοὺς μογεροῖσι μαραινομένους καμάτοισι. Empedocl. 2. πᾶν ἐμαράνθη πνεῦμα. Marc. Arg. 30. ἐν νεότητι μαρανθείς. Agath. 83.

μαργός. Antiphil. 5.

μαργοσύνη - ῃ τῇ ὑπὸ τὴν μια-[illegible] Lucian. 30.

Alcae. Mess. 3. μηδέ τις ἡμετέρου μάρψῃ χερὶ μαργὸς ὀδίτης ἀνθέματος. Antiphil. 5.

μαρτυρίη - ην ἄρσενα προτέρων ἔργων. Philip. 25.

μάσημα. Hedyl. 7.

μάσταξ - ακα ποππύζων ἀντεφίλουν. Agath. 6. πιαίνων. Id. 8. μάστακος ἐργασίην. Id. 54.

μαστεύω. Dioscor. 13. Front. 2.

μάστιξ, ἀνέμων. Meleag. 50. μακάρων. Paul. Sil. 24.

μάστις, πολυαστράγαλος. Erycius 2.

μαστόδετον. τὰ περὶ στέρνοις [illegible] Marc.

μάχλος, καὶ δημώδης. I. 189. μάχλε. Marc. Arg. II. 529. μάχλοι καί ἀτάσθαλοι. Dioscor. 23.
μαχλοσύνη -ην. Aenigm. 5.
μάχομαι -ωμαι ἀνέμοις. ἀδ. 384.
μαψίδιος -ίη κόνις. Agath. 39. -ίην ἐλπίδα. Id. 95.
μαψιδίως. ἀδ. Her. 21.
μαψιτόκος. Probl. ar. 18.
μεγαίρω -εις εἰσορόωσι. ἀδ. 352. τί δὴ ψυχαῖσι μεγαίρεις. Simonid. 101. μοιράων οὐκ ἐμέγηρε λίνα. Diodor. 2. ἄστεσιν ὀλβίστοις μεγαιρομένην. Macedon. 32.
μεγακύδης -εσιν ἀστεῖς. ἀδ. 170.
μεγαλαυχέω -ήσασα καθ' ἡμετέρης μελεδώνης. Agath. 13.
μεγαλαυχητας . . -του σκῦλα Μακηδονίης. Leon. Tar. 22.
μεγάλαυχος, Ἑλλάς. ἀδ. 628. -ον Τραχῖνα. ἀδ. 188. Ἑλλάδα. ἀδ. 497. -οι μητέρες. Bianor. 7.
μεγαλίζω -εται Μαρίη. Jul. Aeg. 2. -ζεο νικήσας. Paul. Sil. 68.
μεγαλήτωρ -τορος Φιλίππου. ἀδ. 310. -ορας. Antag. I.
μεγαλοκρατής -τὲς Ῥώμη. Agath. 49.
μεγαλόπτολις, δῆμος. ἀδ. 497.
μεγαυχής. Meleag. 123. Antip. Sid. 93. -εῖς Θῆβαι. ἀδ. 288.
μεθαρμόζω. ἐς θρήνων γοερὸν φθέγμα μεθηρμόσαο. Erinna 3. ὑμέναιος γοερὸν φθέγμα μεθηρμόσατο. Meleag. 125. ὅς με ἐς χρύσεον σχῆμα μεθηρμόσατε. Dioscor. 28. πρὸς ἐμὰν μελέταν τὸ ποιμενικὸν φθέγμα μεθηρμόσατο. ἀδ. 175. ἐς ἄλλο σχῆμα μεθαρμοσθέντι. Philisc. I. 184.
μεθέλκω -κόμενος πυκνά Paul. Sil. 23.
μεθίκω -ποις εὔπλοιην. Jul. Aeg. 54.
μέθη -ης σύντροφον. Antip. Sid. 89. ἄθυρμα. Antip. Th. 32.
μεθίημι -θῆκά σε θανεῖν. Pallad. 139.
μεθοδηγέω. Leon. Alex. 29.
μέθοδος -οισι λόγων. ἀδ. 547.
μέθυ, ἡδύ. Antip. Sid. 72. 73. πορφύρεον. Plato 15.
μεθυδώτης. II. 517.
μεθυδρίας -ασι νύμφαις. Alcae. Messen. 12.

μεθυπίδαξ -δακα βότρυν. Zonas 3.
μεθυπλήξ. Leon. Tar. 37.
μεθύσκω -κων τέφρην. ἀδ. 78.
μεθυστής. Agath. 9.
μεθυσφαλής, λάγυνος. Marc. Arg. 21. -ὲς ἴχνος. ἀδ. 286.
μεθυτρόφος, ἡμερίς. Simonid. 54.
μεθύω, τὸ φίλημα. ἀδ. 55. μύθοις. ἀδ. 25. μεθύεις ὄμβροιο. Antiphil. 31. πάντα λέγοις μεθύειν. Macedon. 26. κώπην ἅλμης μεθύουσαν ἔτι. Philip. 23. ἢν μεθυσθῶ. ἀδ. 77. γλεύκους μεμεθυσμένα παίγνια. Hedyl. 7.
μειρακιεξαπάτης. ἀδ. 110.
μειρακιεύομαι -όμενοι πῶλοι κύνεοι. Strato 77.
μελαγκράνιον, ἅμμα. Philet. 15.
μελαίνω -ει βότρυς. Philodem. 15. -ομένην κόμην. Nicias 9.
μελάμβωλος, Αἴγυπτος. Philip. 10.
μελάμπεπλος -ου Φερσεφόνης. Paul. Sil. 40. -ων Εὐμενίδων. Antip. Sid. 78. -οις ἐν γυάλοισιν. ἀδ. 534.
μελαμπέταλος -ον κλῶνα δάφνης. Meleag. 1. 14.
μελάμπτερος, κόραξ. Archias 21.

Antip. Sid. 88. κερκίδα. Archias 11.

μελεδών -ῶνες ἄγρυπνοι. Phanocl. 1.

μελεδώνη. Ined.

μέλει. Βάκχῳ καὶ Μούσῃσι μεμηλότα. Diodor. 13. ἀμφ' αἰγῶν μεμελημένοι. Leon. Al. 12. Ἴλιον ἃ Νεμέσει μεμελημένον. Mund. Aut. II. 210. πόθοις μεμελημένον ἡδὺ πρόσωπον. Asclepiad. 15. ὄρνεον χάρισι μεμελημένον. Tymn. 2. ὁ μεμελημένος οἰνάσι κώμοις (ubi nunc λελασμένος οὔποτε κώ[illegible]) Antip. Sid. 74.

μελεσίπτερος, ἀκρίς. Mnasalc. 11.

μελετάω. εἰκὼν μελετῇ. ἀδ. 104. μελέτα τὸν θάνατον. Pallad. 79. -τῶν τὰς νύκτας. Lucill. 4. τὴν ὑπὸ γῆν κόλασιν. ἀδ. 414. τὸ σὺν Μούσῃς μελετηθὲν βάρβιτον. ἀδ. 112.

μελίτη, χρυσομανής. Paul. Sil. 75. πολέμου θήρη. ἀδ. 302. ποῦ ἡ πρόσθε λόγων μελίτη. Meleag. 56. κρηνίης ἐκ μελίτης. Automed. 11. οὐκ ἰδίην ἐξοβολῶν μελίτην. Bianor. 3.

μελίτημα. Tymn. 1.

μεληδών -δόνι ὑγρῇ νέκταρος. Eugen. II. 453. -δόνες περισμύχουσι. Agath. 25.

μέλι, ἀμέλγειν, τρυγᾶν. Apollonid. 6. δρέπτεσθαι. Lucian. 37. τῶν δροσερῶν ἡδὺ μέλι στομάτων. Paul. Sil. 2. ψυχῆς ἡδὺ πέπωκα μέλι. Meleag. 10. κἀκείναις πικρὸν ἔνεστι. Antip. Th. 53. κακῶς εἰπεῖν ἀττικόν ἐστι μέλι. Pallad. 83. στυφελοῦ μεστὸν ἀεὶ μέλιτος. Meleag. 1. 22. τοῦ πικροῦ γευσάμενοι. Id. 18. λάβρῳ πιόμενος μέλιτι. Id. 25. δρυΐνῳ σπενδόμενος. Antip. Sid. 28. Ὑμηττείῳ. Eryci. 13. ἐκ μουσῶν κιρνάμενον μέλιτι. ἀδ. 523.

μελίβρομος -ον βοὰν αὐλοῖο Archias 22.

μελίγηρυς, λαιμός. Philip. 58. -υν ὄπα. Theocr. 4. ἀηδόνα. ἀδ. 535. 717.

μελίγλωσσος -ων ἀοιδῶν ἄνθεα. Bacchyl. 9.

μελιηδής -ὲς πῦρ. Crinag. 26. σῦκον. Gaetul. 3. -έα μολπήν. II. 513.

μελίθρεπτος, χελιδών. Even. 13.

μελίθρους, κύκνος. Loll. Bass. 1.

μελίλωτον. Philip. 10.

μελίπαις -παιδες σίμβλοι. Strato 88.

μελίπνοος, λίβανος. Philip. 1.

μελίσδομαι, σύριγγι. Macedon. 25.

μέλισμα, ἁδύ. Eryci. 14. νέκταρος. Id. 1. 35. λύρης. Id. 111.

μέλισσα, αἰόλε, ξονθά. Nicias 7. βομβήεσσα. ἀδ. 467. εἶχεν οἷα μέλισσα νόον. ἀδ. 585. Σαπφὼ μελίσση πιερική. Christod. Ecphr. 69. ἐν ὑμνοπόλοισι μελίσσαν. Leon. Tar. 81. ὑπὲρ μύθων καὶ εὐτροχάλοιο μελίσσης. Agath. 43. ὀλοοὶ κηφῆνες ἐδηλήσαντο μελίσσας. Cyrus 1.

μελισσόβοτος -του Ἑλικῶνος. Dionys. 7.

μελισσοπόνος. Apollonid. 6.

μελισσοσόος, Πάν. Zonas 6.

μελισσότοκος -κων ὕμνων. ἀδ. 524.

μελισταγής -ές κρούνισμα. ἀδ. 259. -έων στομάτων. Leonti. 1.

μελίστακτος -των ἀπὸ μουσῶν. Meleag. 1. 32.

μελιτερπής, μολπή. Simonid. 55.

μελίφρων. Hegesip. 6. -σα βάρβιτον. Il. 513.

μελίφυρτος, ἁρμονίη [illegible]. Paul. Sil. 17.

μέλησις, ἀρκεῖ. Antiphil. 20.
μελογραφίη -ην. ἀδ. 571.
μελογράφος. Lucill. 77.
μελοποιητής. Lucill. 85.
μελοποιός. Lucill. 29.
μέμβλωκα -κεν ἤδη χελιδών. Leon. Tar. 57.
μέμφομαι. Carphyl. 2. Eryci. 15. Antip. Sid. 108. -μεθα ὀφίων φωλεά. Antip. Th. 53. -μένους ἀνέμῳ. Id. 54.
μέμψις. Jul. Aeg. 7. οὔτινα μέμψιν ἔχει βιοτᾶς. Nossis. 10. -ιν ἀνάπτω. ἀδ. 420.
μέναιχμος -μη χειρί. Paul. Sil. 49.
μενεδήϊος, ἵππος. Anyte 15.
μενεπτόλεμος -οιο λυκούργου. Jul. Aeg. 31.
μενεφύλοπις, θεσμὸς Σπάρτης. Paul. Sil. 49.
μενοινάω -ᾶν. Ep. Byz. 1.
μενοινή -ῇ. Agath. 76. -ήν. ἀδ. 575.
μένος, λευκὸν ἀπεσπείσθη. Sosip. 3. οἶνος μερόπων. Macedon. 20.
μίμνω. ἔτ' ἐν πατρὸς μίμνουσα παρθένος δόμοις. Hegesip. 2.
μερίζω -ομένη βασίλεια. Stat. Athl. 10. μεμέριστο. ἀδ. 730.
μεριμνοτόκος -κου βιότου. Agath. 69.
μερίς, μουσῶν ἱκανή. Damaget. 12. κακή. Tymn. 4. -ίδα βαιήν. Zonas 6.
μέρμερος, ἥρως. Christod. Ecphr. 3.
μέρμηρα -αι θυμαλγέες. ἀδ. 718.
μερμηρίζω -ξαντι. Callim. 17.
μεροπήϊος -ϊα πήματα. Christ. Ecphr. 270.
μέροψ. Dosiad. Ar. 2.
μεσαιπόλιος. Paul. Sil. 32.
μεσαμβρινός, ᾠδός. ἀδ. 173. τὸ μεσαμβρινόν. ἀδ. 198. συρίσδων. ἀδ. 260.
μεσόω -εύσῃ ὥρᾳ. ἀδ. 175.
μεσημβριάω -άοντα. Paul. Sil. 66.
μεσημβρινός, ὕπνος. Meleag. 111. -νῆς κέντρα συνηλυσίης. Synes. 1.
μεσήρης -εα παντὸς Ὀλύμπου. Eratosth. Cyr. 2.
μεσόγραφος -α μυρία τεύχοις. Eratosth. 1.
μεσοπύλη. κατὰ μεσοπύλης ἐκρέμασε. Asclepiad. 30.
μέσος. τὰ ἐν μέσσῳ κείμενα παρπέταται. Callim. 1.

μεσοσχιδής -έων δονακήων. Paul. Sil. 50.
μεσότης -τητα ἀμφοτέρων θέλε. Rufin. 4. αἱ μεσότητες ἄρισται. Loll. Bass. 6.
μεσότομος, κάλαμος. Damoch. 2.
μέσπιλον. ἀδ. 235.
μεσσάτιος. II. 519.
μεσσόθι. Theodor. 13. Sosip. (Dioscor.) 1. Eratosth. 2. Pallad. 120.
μέσφα. Antip. Sid. 3. Alphe. 12. Agath. 82.
μεταβαίνω -βάς. Pallad. 139. -έβης εἰς ἀμείνονα χῶρον. ἀδ. 737.
μετακαινίζω -εκαίνισε τὰ κατὰ σκηνήν. Dioscorid. 17.
μετακιάθω. Problem. ar. 7.
μεταλλάω. μὴ τοῖα μετάλλα. ἀδ. 250.
μεταλλεύω -ων πᾶν βάθος. Leo Phil. 8. τί μεταλλεύεις τοῦτον μυχόν. Leon. Al. 30.
μεταλλόχρυσος, γῆ. Paul. Sil. 74. 43.
μεταμορφόω -ῶσαι. Eratosth. 3.
μεταμφιέννυμι. εἰς προπόσεις χεῖρα μετημφίασεν. Phalaec. 3.
μετανάστης, Πάν. Theaet. Schol. 3.

τῶν μεταρσίων. Ep. Byz. 35.
μετάστασις, ὠκεῖα. Simonid. fr. 2.
μετατίθημι -θεὶς τὴν σπουδήν. Pallad. 100. *εἰς πτηνὴν μετέθηκε φύσιν.* Julian. Antic. 1.
μετάτροπος, ἡρώων. Leon. Tar. 95.
μετατροχάω -ῶσα ἄτη. Rhian. 1.
μετεκβαίνω -βῆναι φθόγγον. Strato 29.
μετέμφυτος, ὀθνείοις ὄζοισι. Cyllen. 1.
μετέπειτα. ἀδ. 341.
μετέρχομαι, τὸν ἔρωτα χρυσῷ. Macedon. 14. *-χεο μουσῶν ἐπὶ δῶρα* Crinag. 33. *μετέλθοις κείνης κόμπον.* Jul. Aeg. 2.
μετέχω -οις ὥνπερ ἐμοὶ παρέχεις. ἀδ. 474.
μετέωρος, θνήσκει. Lucill. 46. *μετέωρε.* Rufin. 32. 38. *τὰ μετέωρα.* Agath. 70.
μετηνέμιος -ίῳ πώλῳ. ἀδ. Byz. 19.
μετήορος -ον, ἠέρι καὶ νεφέλῃσι. Pallad. 11. *-ορα δήνεα. ἀδ.* 439.
μετοικεσίη -ην ἐς πλεόνων ἦλθε. Leon. Tar. 79.
μετοικέω -ήσας. ἀδ. 84.
μετοκλάζω. τίπτε μετοκλάζεις. (ubi nunc *μέγα κλάζεις.*) *ἀδ.* 397.
μετονομάζω -ωνόμασεν. ἀδ. 84.
μετοχλίζω -λίσσαντες ὀχῆας τύμβοιο. Crinag. 34.
μέτοχος -ους φωτὸς ἀκηρασίου. ἀδ. 684. *θεῷ. ἀδ.* 721 *b.* (Lectt. 302.)
μετρέω -εῖ βίοτον ὑπὸ πῆχυν. Mesomed. 1. *κύματα μετρῶν δινεῦμαι. ἀδ.* 31. *χθόνα. ἀδ.* 550. *μηδ' ἐπὶ τύμβῳ μέτρει τὸν πάσης Ἑλλάδος ἀντίπαλον. ἀδ.* 619. *τόσην ἅλα μετρήσασαν.* Leon. Tar. 62. *τί τοσοῦτον μετρήσασθε θρῆνον.* Bian. 17. *ἴσα κέλευθα παντόθεν μετρευμενα.* Arcesil. 2. *τοῖς ἔπι μετρείσθω καὶ τόδε. ἀδ.* 374.
μέτρον. νόει μηδὲν ὑπὲρ τὸ μέτρον. Strato 35. *φειδοῖ καὶ δαπάνῃ μέτρον ἐφηρμόσατο.* Lucian. 28. *χάρματι καὶ λύπῃ μέτρον ἐφηρμόσατο.* Paul. Sil. 69. *μέτρον ὡράων ἐπιστάμενος. ἀδ.* 433. *ἀνθρώποις μέτρα χέων σοφίης.* Pindar. II. 523. (i. 81. ed. Lips.) *μέτρα βίοιο ἄρχαι.* Anti-

1.
Ar. 2.
α. ἀδ.
θαλπό-
. 2.
ι. ἀδ. 432.
γλυκερωτέρη
. Th. 47.
Byz. 34.
οῦ δόμου. Stat.
ηδὲ μιήνης πῦρ.
rid. 36. σὲ ὕδασιν
ἀμεν. Gaetul. 9.
-ης θεοδηλήτου. ἀδ.
ισσεs. Eryci. 2.
μὴ γαστήρ. Lucian.
-ᾶs ῥανίδοs. Pal-

122. -οῖς στόμασι.
34.
-ορι Ἄρηϊ. Antip.
29.
Paul. Sil. 74. 158.
μι et μίσγω. δάκρυα
οῖς λύπης πᾶσιν ἔμιξε πό-
νοις. ἀδ. 295. χεῖλεα μίξαι
χείλεϊ σῷ. Paul. Sil. 33.
οἱ κρητῆρι μιγέντες δαίμο-
νες. Dioscor. 5. μιγνυμέ-
νων στομάτων. Paul. Sil. 5.
χαρίτεσσι μεμιγμένον ἀδὺν
ἔρωτα. Strato 2. σοφίῃ
μιξάμενον χάριτα. ἀδ. 535.
εἰς ἕνα Βάκχον μισγόμεθ'
οὐκ ἐς Ἄρη. Antiphan. 7.
γαῖα μιχθήτω πυρί. ἀδ.
437.
μικραύλαξ -αυλακος χώρου.
Philip. 19
μικρός. παρὰ μικρόν. Rufin.
33.
μιλιάριον. χαλκοῦν. Nicarch.
34.
μιλτεῖον. Leon. Tar. 4.
μίλτος -τῳ φυρόμενοι κανόνες.
Leon. Tar. 4.
μιλτοφυρής -σχοῖνος. Philip.
15.
μιμηλός -ὸν βιότου πτερόν.
Apollonid. 22.
μίμημα, λύρης. Meleag.
112. οὐράνιον. Leon. Al.
18. σφαλερὸν βιότου. Paul.

Sil. 69. ἐν μύθοις Σωκράτεος μίμημα ἐτύχθη. ἀδ. 680.

μιμητής -τὰν ζῆλον. Archias 28.

μιμνάζω -ει. Agath. 58.

μίμνω -νε σύρων πηκτίδα ἐπὶ χείλεσι. Comet. 3. μίμνειν ἄλγεα πενίης. Agath. 55.

μιμολόγος. Theodor. 2.

μινσώριον. ἀδ. 377.

μινυνθάδιος. αἰάζων κῆρα μινυνθαδίην. ἀδ. 720. εἰς ἑτέρων ἐτέων μέτρα μινυνθάδια. ἀδ. 651.

μινυρίζω -ζε. Marc. Arg. 28.

μινύρισμα -ασιν ἀνταχεῦσιν ἀηδονίδες. Theocr. 4.

μισοπόνηρος. Strato 76.

μισόπτωχος -χε θεά. Lucian. 27.

μιστύλλω -λουσι δρόμον Φαεθοντιάδος αἴγλης. Paul. Sil. 56.

μιτόεργος, ἄπρακτος. Leon. Tar. 9.

μιτοῤῥαφής -ὲς ἀμφίβληστρον. Zosim. 3.

μίτος, στεφάνων. Meleag. 60. κιθάρης. Macedon. 24. μοιρῶν ἐπέκλωσε. ἀδ. 631. μοιρῶν βάσκανος. ἀδ. 582. μίτῳ πολύωπι. Paul. Sil. 67. μίτον ἀμφαφόωσα πολύπλοκον. Christ. Ecphr. 109. μοιρῶν οὐκ ἔφυγε τρισσῶν μίτον. ἀδ. 724.

μνημεῖον -α λόγων γράμματα. ἀδ. 168.

μνημήϊον. Ablab. II. 451. Diogen. II. 492. ἀδ. 642. -ἴου. ἀδ. 594. 710.

μνημόσυνος -ον στοργῆς. Meleag. 14. σχεδίης. ἀδ. 154.

μνήμων. εὐνομίης. Theodor. Gr. II. 450. -ονας ὑδροπότας μύθων. Antip. Sid. 8.

μνήστειρα. Agath. 4.

μνηστήριος -α δῶρα. Christ. Ecphr. 68.

μνῆστις. -ιν ἔχειν καμάτων. II. 519. Stat. Athl. 43. ὠδίνων ἀνηναμένη. Julian. Aeg. 47. ὀφειλομένην. Agath. 40. ἐφελκομένη. Id. 68. εἰς γλυκερὴν ἀνάγει μνῆστιν. ἀδ. 306.

μνιαρός -οῖο τάπητος. Antiphil. 6.

μνοία -ας δεσπότας κέκλημαι. Hybr. Scol. 22.

μνοῦς. καὶ μνοῦ χρῶτα τερεινοτέρη. Philod. 10.

μογερός -οῦ πόνου. ἀδ. 260. -ῷ γήραϊ. Archias 10. -ῶν ἰχθυβόλων. Id. 17. ἀρότρων. ἀδ. 271. -οὺς τοκῆας. ἀδ. 606.

μογέω -έοντα λίνοις. Tull. Laur. 2. μογέει. Leonti. 13. μογέουσαν. Agath. 64. ἐμόγησε κόρας. Posidip. 15 a. (II. 528.)

μόθος -ου στυγνὸν κῦμα. Theo. Alex. 1. -ον ἡρώων. Alcae. Mess. 7. δυσμενέων οὐ τρέσεν. ἀδ. 750. -ων ἄπληστος. Antimach. I. 167. ἔργα μόθων. ἀδ. 310.

μοῖρα. ζωῆς εἴ τινα μοῖραν ἔχει. Posidip. 18.

μοιρίδιος -ίῳ ἐν φέγγει φθιμένους. Eurip. II. 37. -η μελέτη. Apollon. 1.

μοιχεύομαι -σαμένης Ἑλένης. Pallad. 12.

μολέω -εῦντι. Rhian. 4. -εῦντες. Christ. Ecphr. 128.

μολιβοχρής, σταθμή. Philip. 15.

μόλιβος. ἀδ. 222. χρηστήρ. Jul. Aeg. 11. -ου καμόντα σύνδρομον ἡνιοχῆα. Id. 10. -ον κυκλοτερῆ. Philip. 17.

μολπαστής -τῷ Φοίβῳ. Theodor. 6.

μολπᾶτις -τιδα κερκίδα ἱστῶν. Leon. Tar. 8.

μονάζω -άσασαν ἰδὼν. Rufin. 33.

μονάς -άδες. Autom. 10. -άδα. Pallad. 84.

μόναυλος. Hedyl. 7. [illegible]

μόνυχος -οι. Pallad. 84.

τικῷ. ἀδ. 543. ἔμαρψε μυκτῆρας. ἀδ. 292.
μυκτηρόθεν. Pallad. 123.
μυλαῖος -ον χεῖρα ἴσχετε. Antip. Th. 39.
μυλακρίς -ίδα λᾶαν. Alex. Aetol. 5.
μύλαξ. κοῖλα βάρη μυλάκων. Antip. Th. 39. πῦρ ἐκ μυλάκων-βεβιημένον. Antiphil. 44. (Lectt. 172.)
μυλεργάτης, ἀνήρ. Philip. 76.
μύλος. ποίων τὸ σκάφος ἐστὶ μύλων. Lucill. 111. ἐκ ποίων σε μύλου κόψατο λατομιῶν. Id. 83.
μυλωθρός. Inedit.
Νεῖλε μυρίος ἀρθεὶς. Id. 22. μυρίον μόχθον. Antiphil. 20. ὄμμα ἐκτείνας. ἀδ. 584. κλέος. Theocr. 18. αἶνον. ἀδ. 692. κῦδος. ἀδ. 750. εὐφροσύνην. Crinag. 17. θαμβῶ σε τὸ μυρίον. Antiphil. 32. μυρία κλαίειν. Marc. Arg. 31. μύρατο. ἀδ. 714. μυρία μέμφου. Callim. 5. λατρεύων. Dioscor. 4.
μυριόφορτος. Automed. 11.
μυριόφ[illegible]ος, δῆμος. Stat. Athl. 33.
μυρίπνοος -ος κονίη. Macedon. 33. -οον ὄγχνην. Pallad. 106.

μυρόεις -όεντα βόστρυχον. Eryci. 2.

μύρον. καὶ εἰ δεκάκις μύρον ὄζεις. Marc. Arg. 14. κύρος σε καλεῦσα μύρον. Id. 15. πέμπω σοὶ μύρον ἡδύ, μύρῳ παρέχων χάριν. ἀδ. 67. μύροις ἔτι πάντα μυδῶντα. Hedyl. 1. (5.)

μυρόπνοος. Marc. Arg. 10. βόστρυχος. Id. 20. πειθώ. Meleag. 5. πλόκαμος. Id. 60. -ουν ἶριν. Id. 1. χρῶτα. Id. 66.

μυρόπωλις. Asclepiad. 27.

μυρόῤῥαντος -τον Τιμαρίου πρόθυρον. Meleag. 65.

μυροφεγγής -ὲς Φανίον (ubi nunc μοροφεγγὲς) Meleag. 78.

μυρόχροος. Philodem. 33. (Lectt. 144.)

μυρσίνη -ης θαλλόν. Archil. fr. 37.

μύρτος. τῷ μύστῃ ῥοιὴν ἢ μῆλον ἢ μύρτον ἄπαρξαι. Theodór. 9. μύρτον ἔωλον ἐῤῥίφθω. ἀδ. 13. μύρτα τρέφοιντο μαλακῇ δρόσῳ. Dioscor. 24.

μῦς, λυχνοβόρος. Antiphil. 22. δάκοι κἂν μῦς ἀγαθοὺς ἄνδρας. Pallad. 36. μῦς ἐδαίσατο ψῆγμ' ἄπυρον. Antiphil. 21. φιλόλιχνε. Leon. Alex. 30. μύες σκότιοι. Id. 30. ὀρχεῦνται. Damoch. 1.

μυσαρός -ῶν ἐλέγων. Eryci. 11.

μυσαχθής. Philip. 31.

μυστήριον -ια Φωνῆς ἀνδρομέης. Jul. Aeg. 10.

μυστηρίς -ίδας τελετάς. Damaget. 5.

μύστης, παννυχίδων λύχνος. Meleag. 114. μύστῃ ῥοιὴν ἄπαρξαι. Theodorid. 9. -την λύχνον. Pompej. jun. 2. -αι ἴτε Δήμητρος πρὸς ἀνάκτορον. Simonid. 62.

μυστίπολος, II. 518. ἀδ. 190. αὐτόπτης. ἀδ. Byz. 33. ἤμασι μυστιπόλοις. ἀδ. 191.

μύστις -τι βραχυσύμβολε. Marc. Arg. 18. φιλεύντων. Id. 21.

μυστοδότης -τα σοφέ. Dionys. 1.

μύχατος -των γυάλων. ἀδ. 472. σπλάγχνων ἐκ μυχάτων ὀδύνας. Jul. Aeg. 24.

μυχθίζω -εις σιμὰ σεσηρώς. Meleag. 52

μύχιος -ιοιο αἴθεος κόλπους. ἀδ. 735.

μύω. Κανθοὺς ἔμυσας. ἀδ. 660. οὔπω χεῖλος ἔμυσε. Antiphil. 43. τραγίνας ὄψεις ἔμυσε κόρας. Eryci. 7.

κάτθανε μύσας ὁ πρέσβυς. Antip. Sid. 106. μύσας ἐπὶ πένθεσι. Pallad. 16. χρή με μύσαντα φέρειν. Id. 13. τρηχὺς σῖγα μέμυκε πόρος. Satyr. 5. μεμυκότα κόλπον. Paul. Sil. 57. ἄηται ἢ πνέοντες ἢ μεμυκότες. Isidor. 4. ἀταρπὸς ἐκ μεμυκότων ὁδεύεται. Leon. Tar. 63. χείλεσιν ἐπ᾽ ἄκροις ἀσαλευτὰ μεμυκόσι φιλεῖν. Strato 25.

μύωψ -ωπα ἱππαστῆρα χρύσεον. Asclepiad. 30 ῥόμβον θιάσου. Phalaec. 3.

μῶλος. εὖτ᾽ ἂν μῶλον ἄρης συνάγῃ. Archil. fr. 4.

ναίω. νένασται. Marcell. Inscr. 8.

νᾶμα -ματι χαλικρήτῳ. Agath. 8. -τα χρυσοῦ. Lucill. 119.

νάπη. ἀδ. 363. Alcae. Mess. 8. -αι ποιμένιαι. ἀδ. 6[illegible]7. -αις σκιεραῖς. ἀδ. 416.

ναρδολιπής -πεῖς πλοκάμους. Myrin. 4.

νάρδος, ψαφαρή. Philip. 10. -ον σ[illegible]ρίην σταχυότριχα. Meleag. 1. 43. ὑπὸ γλαύκης κλειομένην ὑάλου. Antiphil. 6.

ναρθηκοφόρος -οι πολλοί. ἀδ. Her. 25.

νάρκη -ης καὶ Φρίξου τόπος. ἀδ. 84.

ναυπηγός -οῖς. ἀδ. 90.
ναυστολέω. ὁ τοὺς φθιμένους ναυστολέων ὄβολος. Leon. Tar. 59.
ναυτολογέω. δημοτέρην Κύπριν ἐναυτολόγει. Antiphil. 1.
ναυφθορίη. Gemin. 10. Stat. Flac. 11.
νεάζω. ἐλπίζεις ἑψομένη νεάσαι. Lucill. 90. νεάσασα. Epigon. 1.
νεανθής, οἶνος. ἀδ. 584.
νεαοιδός -ὸν μέλισσαν. Leon. Tar. 81.
νεαρός -ῆς σελίδος. Philip. 1. ἡλικίης. Paul. Sil. 8. χοροιμανίης. ἀδ. 353. -οῖο βρέφους. ἀδ. 707. -ρᾷ παλάμᾳ. Antip. Sid. 99. -ῶν ἀοιδῶν. Ib. 47.
νέβρειος -ων αὐλῶν. Antip. Sid. 48.
νεβριδόπεπλος. II. 517.
νεβρίς -ίδα. Hedyl. 2. κισσωτὴν στέρνοις νεβρίδ' ἀναπτομένη. Agath. 31. στικτὴν νεβρίδων ἀμφικρεμῆ χλαμύδα. Procl. 5.
νεβρός -οῦ στικτοῖο δορήν. Antisti. 1 a. (Lectt. 195.)
νεβρώδης. II. 517.
νεηνίς -ίδος βίβλου. Agath. Prooem.
νεήτομος, Γάλλος. Eryci. 2.
νείατος -τον πυθμένα. Jul. Aeg. 48.
νεῖκος, κατέπτυσε. ἀδ. 580.
νειόθεν ἀντιάσασα Eryci. 9.
νειόκορος. Pancrat. 1.
νειόν -οῦ παύσασθαι. II. 519.
νειοτομεύς, χαλκός. Agath. 30.
νεκροβαρής, ἄκατος. Crinag. 16.
νεκροδόκος -κον κλιντῆρα. Antiphil. 35.
νεκρόω -ωθείς. ἀδ. 724.
νεκρών. Pallad. 146.
νέκταρ. ᾧ σὺ μελίσδων ἀνεκρούου νέκταρ ἐναρμόνιον. Antip. Sid. 25. γλυκὺ μέλισμα νέκταρος. Meleag. 1. 36. αἰθερίου. Antiphil. 29. ἐκ μελιχροῦ νέκταρος. Apollonid. 6. νέκταρος ὄζει. Nossis. 5.
νεκτάρεος, βρόμιος. Antiphan. 3. -εον πέταλον. Myro 1. -έου στόματος. Sosip. (Dioscor.) 3. -έης κύλικος. Marc. Arg. 21. -έων λιβάδων. Onest. 3.
νεκυηγός -γὲ ἄιδος. Archias 33.
νεμέθω. Problem. ar. 42.
νεμεσάω. μὴ νεμέσα βαιοῖσιν. ἀδ. 333.
νεμεσητός. Antip. Sid. 30.
νέμεσις. ἔστι καὶ ἐν γλωσσῷ.

φυομένη νέμεσις. Meleag. 22. ἡ βαρύφρων. Id. 34. ἐτέων φανερὴ πᾶσι Νέμεσις. Epigon. 2. ὑστερόπους, τριχάλεπτος. Strato 71. οὐ νέμεσις. Jul. Aeg. 22. ἀμοιβαίην νέμεσιν. Aesop. 1. 52. τὴν πολιὴν καλέω νέμεσιν πόθου. Agath. 13. ἡ νέμεσιν δεινὴν οὐχὶ κύσασα θεόν. ἀδ. 82.

νέμω. ὅσσα πέτρας ἐμβυθίους νέμεται. Leon. Tar. 93. ἠρῷσσαι ὄρος αἶτε νέμεσθε. Nicaen. 1. ἰχθύες ἀλλὰ νέμοισθε γεγηθότες. Jul. Aeg. 8.

νεογνός, παῖς. Leon. Alex.

[redacted]

νεοπηγής -έος Ῥώμης. Cyrus. 6.

νεόῤῥυτος -τα κάλλεα κηρῶν. Meleag. 110.

νεοσκύλευτος -τα ἔντεα. Dioscor. 13.

νεόσμηκτος, κάλαμος. Crinag. 4.

νεοσσοκόμος -οιο καλιῆς. Antip. Sid. 63.

νεουργέω -εῖ. ἀδ. Byz. 35.

νεόφοιτος -τον ἐς ἠέρα. ἀδ. 396.

νέποδες -ων ὀστέα. Paul. Sil. 40. κέρδεα. Satyr. 1.

νέρθε, τάφοιο. ἀδ 518.

νερτέριος -ίη γαίη δέξατο. ἀδ. 727. -ιον κευθμῶνα. ἀδ.

[redacted]

νεύω. τὸ μὲν εἰς ὀργὰν νεῦε, τὸ δ' εἰς ἔλεον. Antiphil. 20. σὺν δὲ πατὴρ ἔνευσε. ἀδ. 522. νεύσας βαιὸν ἄπωθεν ὁδοῦ. Dioscorid. 11. πρὸς Ὄλυμπον χεῖρα νένευκας (rectius χεῖρ' ἀνένευκας). Antip. Sid. 43. τύμβος αἰγιαλῷ νένευκεν. ἀδ. 616. Σαρδανικοῖς σκήπτροις πᾶσα νένευκε πόλις. Agath. 62.

νεφέλη, τρηχείη πολέμου. Simonid. 52. -ης ἠερίης κόλπον. Archias 23. -ας τρῦχος γηραλέον. Antip. Sid. 17.

νεφοειδής -εῖ κόλπῳ λίνου. Paul. Sil. 72.

νέφος, πικρὸν γόων. Paul. Sil. 83. γεράνων. Antip. Sid. 78. πτανῶν. Id. 105. κυάνεον θανάτου. Simonid. 33. ἀμβλὺ κατέσχεν ὀφθαλμούς. Antip. Th. 64.

νεωκορίη -ης ἔργα. ἀδ. 189.

νεωκόρος, ἀκνίσσου βωμοῖο. Automed. 8.

νεωρής -ὲς πῆμα. Philet. 13.

νήγρετος -τον ὑπνώσας. Addae. 5. ὕπνον. ἀδ. 666.

νήδυμος, Ὀρφεύς. ἀδ. 354.

νηδύς -ύος ἐκ πάσης χευαμένη Βρόμιον. Marc. Arg. 26. τί τοσοῦτον ἐμῇ ὠδύσσαο νηδύϊ. Statyll. 10.

νήθω -ουσα ἀράχνη. Nicarch. 16. μνᾶν ἐρίων νήθεσκες. Probl. ar. 27. νησαμένα δῶρ' Ἑλικωνιάδων. Antip. Sid. 70.

νηϊάς, ἀκτή. Damaget. 4.

νῆϊς, μουσάων. ἀδ. 539. 564.

νηΐτης, στόλος. Antiphil. 16.

νηκτός -ὴν ἀσπίδα. ἀδ. 390.

νηλειής, ἀΐδης. Theodor. 2. Lucian. 26. δαίμων. ἀδ. 656. ἆ μέγα νηλειής. Agath. 39.

νηλής -έα μῦθον. Agath. 44. -εὲς ἦτορ. Macedon. 9. δαῖμον. ἀδ. 651.

νηλιποκαιβλεπέλαιοι. ἀδ. 110.

νῆμα, γυναικῶν. ἀδ. 59. ἄλυτον μοιρῶν. Phanocl. 2. ἀνέκλωσαν. ἀδ. 499. -ατι τῆς ἀράχνης. Lucill. 65. ἀδ. 109. νήματα μοίρης. Jul. Aeg. 41. ἐπιμοίρια ἀναπλήσας. Leon. Tar. 93.

νημερτής -τέα νίκης δόξαν. Asclepiad. 29.

νηοπορέω, ἐνηοπόρει. Leon. Alex. 40.

νηοφόρος -οις νώτοις. Theaet. 2.

νήοχος -α πηδάλια. Crinag. 39.

νηπίαχος -ον κούρην. ἀδ. 677.

νήπιαι -ἔρως. Archi. 1. -ια ἔτι φίλτρα. Antiphil. 2. ἀγκαλιζόμενον. Secund. 1.

νηπυτιεύομαι -μενοι. Lucill. 28.

νήριθμοι -οι στεφάνων. Stat. Athl. 46.

νησῖτις, σπιλάς. Antip. Sid. 69.

νῆστις -τριὰς χῆνας ἐξῆκεν. Hedyl. 3 (7.) -ιν παρέρπων νεκρόν. Antiphan. 3. -ιες. Lucill. 72.

νήπιος, μὴ τί τοιοῦτο γένηται. Herod. Inscr. 33.

νηφάλιος -ία. Il. 518.

νηφάλιοι -ια σπείσω. Paul. Sil. 37.

νίψετ' ἀεικὲς ἔπος. Alex. Aetol. 5.

νιφάς -άδος βορειαίης ὕδωρ ψυχρότερον. Leon. Tar. 39. -άδι γυιοπαγεῖ. Antip. Sid. 27. -άδες χιόνος. Apollonid. 15. κρυερῶν ἀντίπαλον νιφάδων. Antip. Sid. 61. ψυχρῶν. Id. 106. -άδεσσι χειμερίαις. Alphe. 12.

νιφετός -τοῖο χειμερίου. Antip. Th. 65. σκέπας ἐν νιφετῷ. Id. 10.

νιφόεις, κρυμός. Antiphil. 8.

νίφω -όμενον πολιῷ γήραϊ. Antip. Th. 21.

νοερός -ὸν μόχθον. Jul. Aeg.

τὴν καὶ νόθον ἐκτελέσαι. ἀδ. 548.
νομαῖος -αίης χειμάρροιο. Theodor. 4.
νομεύς, αἰγῶν. Leon. Tar. 27.
νομεύω -ων σοφίης κέντρα. Christod. Ecphr. 352.
νομική -ῆς φάος. Theaet. Schol. 6.
νομικός. Agath. 69.
νόμιμος -ης ἡλικίης. Agath. 83. -ων Αὐσονίων. ἀδ. Byz. 28. -μα πατέρων ἀζόμενος. Phaen. 1.
νόμιος. II. 517. θεός. Eryci. 1. νόμιον μέλος συρίγγων. Id. 14. -ίων δονάκων. Antip. Sid. 48. -ίους σκύλακας. Paul. Sil. 44.
νόμισμα, χρυσοῖο. Pallad. 46.
νόμος -ου χάριν. Lucill. 25. 84. Lucian. 14. -ῳ ὕλης. Simm. Rh. 4. γλυκὺν εἰράνας νόμον. Antip. Sid. 11.
νοόπληκτος, μέθη. Paul. Sil. 41.
νόος. νοῦ ἄπο. ἀδ. 584.
νοσσίς, Παφίης. Antip. Th. 32.
νοσσοτροφέω -εῖς. Archias 26.
νόστιμος -ον ἦτορ ἄγω. Paul. Sil. 38. εὔπλοιην. Antip. Sid. 108.
νοσφίζω -ισεν ὠδίνων ὄφις. Antip. Sid. 63. χειρῶν. Leon. Al. 2. κτερέων. Polystr. 2. φωνῆς. ἀδ. Her. 2.
νοτερός -ὴ ἀνεμώνη. Rufin. 15. -ὸν πέδον. Antip Sid. 64. -οῖο προσώπου. Damochar. 4. -ῆς ἀλκυόνος. Callim. 31. -ῆς ἠϊόνος. Antip. Sid. 53. ἐκ νοτερῆς παιδὸς Posidip. 6. νοτερὴν θάλασσαν. Addae. 6. νοτερῶν ὀμματίων. Qu. Maec. 3. πλοκάμων. Antip. Sid. 32.
νοτίζω. ὀστέα οἴνῳ νοτιζόμενα. Antip. Sid. 74. νενοτισμένα χεῖτε δάκρυα. Meleag. 4.
νότιος -ίην ἀχὴν κύματος. ἀδ. 396. ὦσαν. ἀδ. 678. νοτίους ἀστέρας. Antip. Th. 15.
νοτίς, πόντου. Anyte 12. -τίδι λιπαρῇ Bian. 9.
νουθεσίη -ην μούσης. Onest. 2.
νουσοφόρος -ω γήραϊ. Theaet. 1.
νυκτέλιος. II. 517.
νυκτερίτης. Satyr. Thy. 1.
νυκτερινός -ὴ σελήνη. Philodem. 7. -ὸν ὥρην. Strato 89.

63. καὶ ξύλον αἰσθάνεται. Strato 14. ξύλον ἄρας. Lucill 47. Ἑρμείῃ ξυλίνῳ τις ἐπεύχετο καὶ ξύλον ἦεν. ἀδ. 470.

ξύλοχος - ῳ ἐνὶ κραναῇ. Pers. 7.

ξύναπας - πασα πόλις. ἀδ. 394.

ξυνετός - τοῖς φέγγος. Alcae. Mess. 21.

ξυνεών - ῶνα τραπέζης ἅλα. Alex. Aetol. 5.

ξυνήων - ήονα λέκτρων. Christ. Ecphr. 207.

ξυνός. ἐπὶ τοῖς ξυνοῖς κοτέειν μέγα. Agath. 15.

ξυνόφρων. II 518.

ξυνοχαρής. II. 518.

ξυνωρίς - [illegible] Leo Phil. 7.

5. νυχίοις ἠιθέων ὀάροις. ἀδ. 253. εὐναίων ὀάρων βεβιημένος ὁρμῇ. ἀδ. Her. 21.

ὀβολός, ναυτιλίης. Archi. 34. ἔχων ὀβολοῦ πλέον οὐδέν. Ammian. 14.

ὀγκηστής - ὴν ὄνον. Secund. 2.

ὄγκος, νηδύος. Marc. Arg. 20. - κον παντοίης ἀγηνορίης. Agath. 64. τέχνης ἀπειργάσατο. Stat. Athl. 24. ἐν πολυκαέϊ ὄγκῳ. Leon. Tar. 64. ἐς τάσιν ὀγκοτάτην. Strato 29.

ὀγκόω. ἠρίον ὀγκώσει τὸ μεμορμένον. Alex. Aetol. 5. ἡ κενεὴ χθὼν ὠγκώθη. Euphor. 2.

Aristo 3. πορθμοῦ. Antiphil. 41.

ὀδοιπλανής -έες. Joann. Barb. 10.

ὀδούς -όντων σιδηρείων. Antiphil. 21.

ὀδύνη, ὁ πώγων καὶ Διός ἐστ᾽ ὀδύνη. Strato 62. -ης χρηστῆς ἕλκος ἔχειν. Even. 6. γλυκερῆς ἄχθος ἔχων. ἀδ. 9.

ὀδυρμός -ὸν πικρόν. ἀδ. 734. -οὺς σπένδετε. ἀδ. 711.

ὀδύσσομαι. τί τοσοῦτον ἐμὴν ὠδύσσαο νηδύν. Stat. Flacc. 10.

ὄδωδα -δε μύρου χρώς. Rufin. 1. κεῖνος νέκταρ, σὺ δὲ τράγου. Jul. Bas. 1. παντὸς ὀδώδει πίθου. Nicaenet. 4.

ὀδωδή -ὴν ἡδεῖαν. ἀδ. 330. 332.

ὀζαλέος -ην βάκτρου καρηβαρίην. Qu. Maec. 10.

ὄζος, ὁ θηρολέτης. Philip. 52. ὀξὺς ἀκάνθης. ἀδ. 421. -ον φηγινόν. ἀδ. 125. ὄζον ἀπ᾽ ὄζου. ἀδ. 397.

ὀθνεῖος -είαις ἐτάφη χερσί. Dioscor. 27. -η κόνις. Damaget. 4. -ης ἐργασίης. Isidor. 3. -η ἀμφιτέθηλε κόμη. Antip. Sid. 38. -ην χέρα. Isid. Aeg. 5. μουσῶν. Artemid. 1. 263. ὀθνεῖα χρήματα. Theocr. 21. -οις ὄμμασι. Plato jun. 1.

ὀθόνη -ην πᾶσαν ἀφεὶς. Leon. Tar. 57. ἀργέννης ὀθόνησι βόστρυχα κεύθεις. Paul. Sil. 34. λιπαρῇσι καλυφθήτην ὀθόνῃσι. Aenigm. 6. εἰς ὀθόνας Ζεὺς οὔριος πνεύσεται. Meleag. 80. κολποῦται μαλακὰς εἰς ὀθόνας Ζέφυρος. Satyr. 5.

οἴαξ. ἔρως οἴακα φυλάσσει. Meleag. 29. -ακες φρενῶν ἀφεῖνται. Id. 67.

οἴγνυμι -μεν ἐξ ἑτέρης πόμα πίθακος. Leon. Tar. 14. ἀκεστορίης κρυφίους ὤιξε κελεύθους. ἀδ. 540.

οἴγω -εται θάλασσα. Π. 519.

οἰδαλέος -ους ἀμφ᾽ ὀδύνῃ ἔχομεν πνεύμονας. Archil. fr. 1.

οἶδμα, ἄγριον νότων. Secund. 3. ἄσπετον οἶδμα καταῤῥέειν. Agath. 24.

ὀϊζυρός -οῦ βιότου τέρμα. ἀδ. 679. -ρὰ παθόντα. Leon. Tar. 96. -αῖς χερσί. Philip. 78.

ὀϊζύς, καὶ κατηφείη. Rhian. 1.

οἰκήτωρ -τορας οἴους. Crinag. 20.

οἰκίον -ία θέντες κατὰ χθονός. ἀδ. 452.

οἰκιστήρ -ῆρα χώρης. ἀδ. 209.
οἰκογενής, αἴλουρος. Agath. 84. -ὲς ἐράσμιον ἄθυρμα. Crinag. 42.
οἰκοτύραννος -ους. Pallad. 112.
οἰκοφύλαξ, σκυλάκαινα. Nossis 9.
οἰκτείρω -κτίρετε. Posidip. 19.
οἰκτίρμων. ἀδ. 632. -ονι θυμῷ. ἀδ. 474.
οἶμος, οὐρανίη. Alpheus 7. -ον ἐλαφροτάτην. Antiphil. 15. πυμάτην. Antip. Sid. 101. ὀλοήν. Diodor. 9. εἰαρίνην. ἀδ. 647. οὐρανίην ἀδ. Byz 22. τὰν ζώοις οἶμον ὀφειλομέναν. ἀδ. 692. μύθων παντοίων
οἴνη -ας σκύφος. Meleag. 6. -ης ἔμπλεον σκύφος. Leon. Tar. 35. κλάδους. Id. 61.
οἰνηρός -ῶν θειλοπέδων. Aristo. 3. -αῖς ὑπὸ σταγόσιν. Antig. Car. II. 244.
οἰνοβαρής, μεθυσφαλὲς ἴχνος ἑλίσσων. ἀδ. 286. -εῖς Κενταύρους. ἀδ. 285.
οἰνοβρεχής. Meleag. 123.
οἰνοδόκος, κύλιξ. Qu. Maec. 7. -κον νέκταρος. Antiphil. 7.
οἰνόμελι. Meleag. 30.
οἰνοπέδη. Gaetul. 9.
οἰνόπεδος. κατάγω Βάκχον ἀπ' οἰνοπέδου. II. 519.
οἰνοπέπαντος -τοι βότρυες. Crinag. 6.
οἰνοπλήξ. ἐν οἰνοπλῆξι τεράμ-

οἰνοχαρής. ἀδ. 703.
οἰνοχάρων. Alcac. Mess. 15.
οἰνοχόος -ον δέπας. Paul. Sil. 26.
οἴνοψ -οπι Βάκχῳ. Leon. Tar. 18.
οἰνόω -ωθέντα οἶκον. Theaet. 4.
οἰνωπός, ἀμφὶ παρειαῖς. Philip. 3. -ὸν βότρυν. Simonid. 111.
οἰόβατος, ὕλη. Anyte 8.
οἰόγαμος -ῳ πενίῃ. Paul. Sil. 38.
οἰονόμος. Anyte 3. ἐπ' οἰονόμοιο. Leon. Tar. 39. -μοι σκοπιαί. Simonid. 65. οἰονόμοις. Archias 29.
οἰοπολέω -εῖτε. Leon. Tar. 98.
οἷος. οἵους ἀνθ' οἵων. Crinag. 20. ἴδ' ἐξ οἵων οἷα τίθησι φύσις (ubi nunc ἴδε ζώων) Archela. 4.
ὄϊς. τῆς ὄιος γενεὴ ἀγαῤῥικὴ. Crinag. 22. ἐξ ὄιος χολάδων. Agath. 68.
οἰστευτήρ. Antip. Sid. 20.
οἰστεύω -εις. Cyrus 2.
οἰστρέω -ηθεὶς ὑπ' ἔρωτος. Agath. 41.
οἴστρημα -ατα λύσσης. ἀδ. 174.
οἰστροβολέω -οῦσι πόθοι. Meleag. 54.
οἶστρος. εἴ σε ἐπὶ μαχλάδος οἶστρος ὀρίνει. ἀδ. 338. μή σε οἶστρος ἕλῃ κτεάνων. Lucill. 97. γυναικός. Addae. 8. οἴστρῳ σεσοβημένος. Antip. Sid. 27. πεφορημένος. Marc. Arg. 7. τήκομαι οἴστρῳ. Paul. Sil. 34.
οἰστροφόρος -ου Παφίης Paul. Sil. 32.
οἰσύϊνος -ην ῥάβδον. Philodem. 27.
οἶτος -ον κανθάρου. Crates fr. 6. ἐμὸν οἶτον ἰδοῦσα Δίκη. Agath. 79. ἀνερός. Leo Phil. 10.
οἴχομαι. οἰχεῦμαι. Leon. Tar. 90.
ὀκλάζω -οντα δεξιὸν πόδα. Christod. Ecphr. 300. θὴρ ὤκλασεν εἰς ὀπίσω. ἀδ. 292. οὐ σῆς κραδίης ὤκλασεν ὄγκος. Irenae. 3.
ὀκνέω. εἴτις ἀπαγξάσθαι ὀκνεῖ. ἀδ. 196.
ὄκνος -ῳ γήραος. Paul. Sil. 51. ἐκ γενάτων ὄκνον ἀπωσάμενοι. Philox. II. 58.
ὀκριόεις -εντι λίθῳ. Archias 24.
ὀκρυόεις -εσσα βάρις. Leon. Tar. 59.
ὀκτάπους. Stat. Fl. 5.

...ες -ήεσσαν ἔχει φύσιν
...ρος. Paul. Sil. 43.
...ρός -ῆς ἱκεσίης. Agath.
...τύχης τέρψιν. Id. 66.
...ὰ εἰς πόδας. Antip. Sid.
...07. ἐντὸς ὀλισθηρῶν δυ-
...μένη φαρύγων. Apollo-
...id. 23. -οῖς ποσί. Sta-
...yll. 12.
...κός. οὐδ' ὁλκὸς ἀπέτρεχεν.
Mesomed. 3. ὁλκὸν ἐς πυ-
ρὸς ῥέοντα. Id. 2.
...ὀλυγμα -ματι γαλαίῳ.
Rhian. 9.
ὀλολυγών, τρύζει. Agath. 25.
-όνες οἶκτον ἔχουσα. Ni-
caenet. 6.
ὀλοόφρων -ονος παρθενίας.
Mnasalc. 17.
ὀλόπτω. ἐὰν ὠλόψατο χαίτην.
Antip. Sid. 99.
ὅλος. χρυσὸς ὅλους ῥυτῆρας,
ὅλους κληῖδας ἐλέγχει.
Paul. Sil. 16.
ὀλοσφύρητος. Philip. 36.
ὀλόσχοινος -ῳ φράξαντα τὸ
στόμα. Pallad. ined.
ὀλοφυδνός -ὰ ἐπὶ σύματι
ἔβοασε. Anyte 19.
ὅλπη, ῥυπόεσσα. Leon. Tar.
10. -πην ἀστλέγγιστον.
Ib. 41.
ὁμαιμοσύνη -ης. ἀδ. 306.
ὁμαλός -ὴ σάρξ. Damoch. 4.
νησὶς ὁμαλὴ πᾶσα καὶ
ἀστύφελος. Antiphil. 28.
ἐντὶ καὶ ἄνθρωποι τὶν ὁμα-
λοὶ σοφίαν. Erinn. 1.
ὅμαστις -πιδα. Theaet.
Schol. 3.
ὀμβρέω -ήσας δακρύοις λάρ-
νακα. ἀδ. 665.
ὀμβροδόκος -ον κρήσσιον.
Bianor. 4.
ὄμβρος -ον ἐλικωνίδος ἀοιδῆς.
Nestor. 1.
ὅμευνος. Damaget. 11.
ὀμέστιος, νύμφαισι. Plato 15.
ὁμῆλιξ. Diotim. 6.
ὀμήρεια -ης ὅρκια ἐπιβωσάμε-
νοι. Alex. Aetol. 5.
ὁμηρικός. Crates II. 3.
ὀμίχλη -ην ἀφεγγέα. ἀδ. 372.
ὄμμα, ἔχει. Strato 31. ἐς
τοῦ ἄπο μυρίον ὄμμα ἐκ-
τείνας. ἀδ. 584. καὶ κου-
φοῖσι λαλεῦντα ὄμματα.
Meleag. 44. ὄμμασι σι-
γῶν λαλεῖ. Id. 23.
ὀμμάτιον. Qu. Maec. 3. Phi-
lod. 21.
ὁμόγνιος, κούρη. Christod.
Ecphr. 306. -ια αἵματα
χάρμης. ἀδ. 360.
ὁμόδουλος -λοι. Meleag. 18.
ὁμοῆλιξ -ικος μεθ' ἡλικίας.
ἀδ. 749.
ὁμοῖος. Paul. Sil. 39. Stat.
Athl. 24.
ὁμόλεκτρος. Leon. Tar. 91.

ὁμοπλεκής -έας χεῖρας. Christod. Ecphr. 252.
ὁμόπλους -ουν ναῦν. Antiphil. 42.
ὁμοῤῥόθιος, αἰθυίαις. Marc. Arg. 31.
ὁμόῤῥοθος -οι στείχοντες. Theocr. 3.
ὁμότεχνος -νε κυνῶν. Damochar. 1.
ὁμοφροσύνη -ης βωμός. Agath. 89.
ὁμόφρων -ονας ἡρωΐνας. Agath. 82. -ονε. Id 89.
ὁμόχροος. Paul. Sil. 36.
ὀμπνιακός -ῶν χαρίτων. Tull. Gem. 7.
ὄμπνιος -ιον καρπὸν Δημήτερος. Eratosth. Cyr. 2. λακτοὶ ὄμφακες. [illegible] 47.
ὁμώλακξ -κες κωμῆται. Antip. Th. 65.
ὁμωνυμίη. εἰς ἀνδρῶν [illegible] ὁ μωνυμίην. Crinag. 46.
ὁμωνυμίης, παῖς πατρὸς. Id. 123.
ὁμωνύμιος -ίη νῆσος. Arist. Pepl. 8.
ὁμώνυμος -μον πόλει. [illegible] 368.
ὄναρ. οὐδ' ὄναρ [illegible] Leon. Al. 26. [illegible] ὄναρ, οἶδε φόβον. [illegible] 17. νῦν τῶν προτέρων [illegible] ὄναρ οὐδὲν ἔχει. Rufin. 19. ἐλέου οὐδ' ὄναρ [illegible] Callim. 15. εἴτε σαφῶς,

ὄνειρον. μὴ λέγε τοὐμὸν ὄνειρον ἐμοί. Callim. 7. -α ἀφίνειο. Crinag. 33.

ὀνειρώσσω. Pallad. 122.

ὄνημι. τοίου καὐτὸς ὄναιτο τάφου ἀδ. 473. καί μευ δύσμορος οὐκ ὄνατο. ἀδ. 706. οὐδ' ἑνὸς ὠνάσατο. Dioscor. 27.

ὄνομα. ἄλλως τοὔνομ' ἔχουσι. Antip. Sid. 108. τῶν ἐπ' ἐμοὶ μεγάλων οὔνομ' ἔχουσα μόνον. Mund. II. 240. τῶν χαρίτων λοιπὸν ἔτ' οὔτ' ὄνομα. ἀδ. 19.

ὀνόω et ὄνομαι. οὐκ οἶδ' εἰ Διόνυσον ὀνόσσομαι. Antip. Sid. 107.

ὀνομάκλυτος, αὐδή. Simmi. 5.

ὀνομαστός -ὸν ἄχος. Dioscorid. 11. -οὶ ἔσεσθε. Posidip. 1. πατρίδα θῆκ' ὀνομαστοτέραν. ἀδ. 182.

ὄνος. λύρας ἤκουσεν ὅπως ὄνος. Phani. 6. ὄνου ῥάχις. Archil. fr. 21. ὄνου κέρκον κατέχων. Nicarch. 35. ὄνον ἀντίσπαστον. Pallad. 47. ὀγκηστὴν βραδύπουν. Secund. 2.

ὄνυξ, πώλου. Asclepiad. 34. χάλκεον ἀμφ' ὄνυχα στάζε φόνον δαΐων. Anyte 1. ὁ πόνος δύεται εἰς ὄνυχα. Asclepiad. 17. ἐπ' ἀκροτάτῳ πνεύματι θεὶς ὄνυχα. ἀδ. 313. τάχεο ὀνύχων ἄπο. ἀδ. 273. τὴν ψυχὴν ἐξ ὀνύχων ἀνάγει. Rufin. 30. ἐξ ἁπαλῶν ὀνύχων. Automed. 3. ἐς νεάτους ἐκ κορυφῆς ὄνυχας. Rhian. 4. ἐκ κορυφῆς ἐς ἄκρους ὄνυχας. Phil. ined.

ὄξος. Loll. Bass. 3.

ὀξύβαφον Lucill. 64.

ὀξυβόης -αι κώνωπες. Meleag. 93.

ὀξύδουπος -πα κύμβαλα. Philip. 6.

ὀξύκομος -οιο πεύκης. ἀδ. 291.

ὀξυντήρ -ῆρα πλατὺν δονακήων. Paul. Sil. 50.

ὀξύνω -νει τὴν βλεπτικὴν αἴσθησιν. ἀδ. 445.

ὀξυπαγής -εῖς στάλικας. Antip. Sid. 17.

ὀξυπόρος, πίτυς (rectius ὀξυτόρος). Meleag. 1. 16.

ὀξύχειρ. Theocr. 19.

ὀξύχολος, πρεσβύτης ἀδ. 404.

ὀπάζω -οις κλέος. ἀδ. 152.

ὀπάων -ονα νύμφην. Marcell. Inscr. 52.

ὀπή. ἦλθ' ὑπὸ κοῖλον ὀπήν. Posidip. 17.

ὀπηδέω -εῖ χάρις βαιοῖσιν. ἀδ. 333.

ὀπηδός -ὸν θυέεσσιν σταγόνα. Gaetul. 3.

[illegible] - καὶ τὸ καλὸν καὶ τὸ [illegible]οσῆκον ὁρῶν. Theocr. 11.
[illegible]νεον. Meleag. 64.
[illegible]νον, λιμηρὸν πενίης. ἀδ. 67. μουσάων. Pallad. 43.
[illegible]μίν. Id. 123. συντυχίης. Id. 125. τῆς ἀρχῆς. Id. 135. τέχνης. Paul. Sil. 51.
[illegible]γάς. ποιμενίαν ἀν' ὀργάδα μέλπεται ἀχώ. Satyr. Th. 2. ἐν ὀργάσιν. Macedon. 32.
ὀργάω. τὰς ὀργώσας ὅσοι μὴ φεύγετε. Philod. 18.
ὀργή, ἀνθρώπων νόον ἐξεκάλυψε. Even. 1.
ὄργια, κρύπτειν ἐκφαίνειν. Meleag. 57. τὰ Κύπριδος ἀμφὶ γυναικῶν. Philodem. 31. φιλεύντων. Thall. Mil. 4. μάνθανε σιγῆς. Aeli. Gall. 2. τέχνης. Leo Phil. 2. τερπνὰ ἐτέλεις. ἀδ. 561. πάννυχα. ἀδ. 750.
ὀργίλος. Philip. 56.
ὀργιοφάντης. ἀδ. 375.
ὀργυιαῖος - α κέρα. Samius 1.
ὄρεγμα, κοῦφον ποδός. Nicias 6.
ὀρέγνυμι - μενος ναύταις χεῖρας. Leon. Tar. 95.
ὀρέγω - ει δῶρα. Arabi. 7. πᾶσαι χεῖρ' ὀρέγουσι πόλεις. ἀδ. 490. - ἔξασαι χερσὶν ὕδωρ. Anyte 3.
ὀρειαρχής. Rhian. 8.
ὀρειάς, πέτρη. Antip. Sid. 27. - άσι μούσαις. Christ. Ecphr. 38.
ὀρειβατέω - εις. ἀδ. 173.
ὀρειβάτης, Πάν. Alcae. Messen. 12.
ὀρειδρομία. σοφία κρέσσων ὀρειδρομίας. Antip. Sid. 82.
ὀρείνομος, πλάνη. Philip. 8.
ὀρειονόμος, κάπρος. Philip. 47.
ὄρειος - ῃ μητρὶ θεῶν. Antisti. 1.
ὀρειοχαρής, Ἑρμῆς. ἀδ. 236.
ὀρειτύπος. Perses. 7.
ὀρειώτης - τα Πανός. Eryci. 5.
ὄρεξις - ιν. ἀδ. 362.
ὀρεσσιβάτης - ην ταρσόν. Agath. 92.
ὀρέσκιος. II. 517.
ὀρέσσαυλος - ου ἤχους. Theaet. Schol. 3.
ὀρέω - εῖται κῦδος. Mnasalc. 15.
ὀρθιάζω. ἰθυτενὲς μηρῶν ὀρθιάσας ῥόπαλον. Leon. Tar 26.
ὄρθιος - ιον μαζὸν νεαρῆς ἡλικίης. Paul. Sil. 8. - τύπον. ἀδ. 172. σοφίης πόνος ὄρθιος. Onest. 3. πᾶς ὄρθια

χειρονομήσω. Xenocr. II. 59.

ὀρθόκραιρος. Problem. ar. 15.

ὀρθός. νῦν ὀρθὴ καὶ εὔτονος. Strato 58. δι' ὀρθῆς ὕπαγε. ἀδ. 693. τῆς ὀρθῆς οὔπω τ', οὐδ' ὅσον ἐτρέπετο. Leonti. 19. ὀρθὸν ἔχων. Marc. Arg. 3. ὀρθὰ τοξεύσας βέλη. Philip. 83.

ὀρθόω. ὤρθωσε σῶμα. Leon. Tar. 65. Τράλλ... ἀδ. 188. ὀρθῶσαι τὸν κερτόν. Nicarch. 28.

ὀρθριάδιος -ὴν. Antip. Th. 5.

ὀρθρινός. ἐν κοίταις ᾤχετο. Meleag. 91. -νὰ παίζων. Id. 73. -νὰ δῶρα. Id. 112. -ῖ ... Antip. Sid. 26.

ὁρμαίνω -ει πίνοντος νέας πλοῦτος. Bacchyl. fr. 11.

ὁρμή, ἄσθματος. Ruffin. 20. ἑτερότροπος τύχης. Paul. Sil. 69. ὁρμῇ ἔργων. Arabi. 3. εὐναίων ὀάρων βεβιημένος ὁρμῇ. ἀδ. Her. 21. ὁρμῇ φειδομένη πρὸς φόνον ἑλκομένη. ἀδ. 301.

ὁρμιηβόλος. Statill. Flac. 5. Apollonid 26.

ὁρμίζω. ἀσπίδα παρὰ τύμβον ὥρμισεν. ἀδ. 390. κάμπτον ὅρμισον εἰς λιμένα. Jul. Poll. 2. Ζεὺς Δῆλον ὡρμίσατ' ἐν πελάγει. Alphe. 10.

ὁρμιστήρ -ῆρι Πριάπῳ. Theaet. 2.

ἐστιν εὐτυχίας ὁδός. Bacchyl. 2. τοῦτο φυλαργυρίας ὅρος. Nicarch. 18. βιότου. Crinag. 34. εἰς ἕνα ὁμοφροσύνης ἐξεβόησαν ὅρον. Stat. Athl. 44.
ὀροφή -ὴν τρῆσαι Lucill. 71.
ὀροφηφάγος -ον πῦρ. Agath. 83.
ὀροφηφόρος. Agath. 48.
ὄροφος. ὑψηλοὺς ἤγαγεν εἰς ὀρόφους. Macedon 31. -ων χαλκείων. ἀδ. Byz. 15.
ὄρπηξ -ηκας ἐλαίης. Meleag. 1. 39.
ὀρσίκτυπος, βοή. Simm. Ov.
ὀρτάλιχος. Archi. 26. Agath. 73.
ὄρτυξ, καὶ ῥαπτὴ σφαῖρα. Glauc. 1. ὄρτυγα. Strato 99.
ὀρυκτός -τῆς γαίης. Antip. Th. 65.
ὀρφανίη -ίῃ ἐν ἀργαλέῃ κείμενον γῆρας. Damag. 10.
ὀρφανίζω -νισε πνεύματος. Hadrian. 3. -νισας ζωᾶς. ἀδ. 659. -σωμες ὕπνου. Theocr. 5. -ίσας βλέμματος. ἀδ. 462.
ὀρφάνιος -ιον γῆρας. Leon. Tar. 99.
ὀρφανός -ὸν βέλος ἤχου. ἀδ. 667. τυτθὸν καὶ ὀρφανόν. ἀδ. 651. ἀγκίστρου κάλαμον. Dioscor. 3. -ὰ σκῦλα. Leon. Tar. 22. γενύων ὀρφανὰ ἕδη. ἀδ. 200.
ὀρφανόω -ωμένος γυῖον ἀκμῆς. Philip. 13.
ὀρφναῖος -αίην νύκτα. Leo Phil. 6.
ὀρφνή, καὶ σκότος. ἀδ. 517.
ὀρφνίτης, τάλαρος. Leon. Tar. 8.
ὀρφνός -ὸν νέφος. Archil. 13.
ὄρχατος, ὀδόντων. Macedon. 16. παρ' ὄρχατον ἠνεμόεντα. Anyte 9.
ὀρχέομαι -οῦνται μύες Damoch. 1. -ήσασθαι Διόνυσον. Boëth. II. 127.
ὀρχηθμός -οῦ πολυγηθέος. ἀδ. 521.
ὀρχησμός. Qu. Maec. 7. Alcae. Mess. 8.
ὀρχηστής. Lucill. 83. -ὴν πόδα. Dioscor. 28. -τὰς Λύδιος Eryc. 2.
ὀρχηστρίς. Automed. 3. Satyr. Th. 7.
ὀρχιπέδη. Antiphan. 2.
ὄρχος -ους ἡμερίδων. Herod. Inscr. 23.
ὄρω -σεις ἐξ εὐνῆς. Anyte 11. ἄλλο ἔργον ὄρωρε τράγων. Antip. Sid. 61.
ὁσίη, λιτή. Archias 20.
ὀσμάομαι -ησαμένους. Lucill. 89.

ὅσος. γαίης ὅσσης ὅσσον ἔχει μόριον. Leon. Tar. 69. ἀποπτῆναι οὐδ' ὅσον ἰσχύετε. Meleag. 53. οὐδ' ὅσον ἀμπνεῦσαι. Id. 87. ὅσον ὅσσον στιγμή. Leon. Tar. 70. λωφᾷ δ' οὐδ' ὅσον ἰοβολῶν. Id. 52. ἀμφαδίην ὅσον ὅσσον ὑπεπρήϋνον ἀνάγκην. Paul. Sil. 7. ἀλλ' ὅσον εἰσῆλθε. Hedyl. 6.

ὀστάριον. Nicarch. 36.

ὀστέον -εῦν. Serap. II. 291. ἐπ' ἔσχατον ὀστεῦν. Dioscorid. 24. τί μηνύεις κυσὶν ὀστέον. Plato 3. Sosip. (Dioscor.) 3. ἡ μόνη ὀστοῦν οὐ λάχεν. Antip. Th. 32.

ὀσφύς. Meleag. 46. ὀσφύα. Strato 55.

ὀτλέω -ήσοντες πόνον. Paul. Sil. 37.

ὄτοβος -οι θηλυμανεῖς κροτάλων. Antim. 1. 167.

ὀτρύνω -ουσιν ὄμματα νόον. Agath. 38.

οὐατόεις -όεντι θηρί. Pollian 1.

οὖδας, Λύδιον ἔχει τὸν Ἀμύντορα. Anyte 20. ἱερὸν Ἑλλάδος. Alphe 9. ἐνθάδ' Ἀναστάσιον κείμενον οὖδας ἔχει. Thomas II. 124. τεὸν οὖδας ἱκάνομαι. ἀδ. Her. 18.

οὐδός -ὸν ὑπερθεμένη. ἀδ. 278.

211. 505. -ευς Φοίνικος. Meleag. 1. 49.

οὐρανόθεν. ἀδ. 752.

οὐρανός, ὁ ταύτης ἐντὸς ἔχει κύνα. Marc. Arg. 16.

οὔρειος -ου πρῶνος. Damostr. II. 259.

οὐρειοφοιτάς -τάσι Νύμφαις. Lucill. 1.

οὐρεσίοικος -κε. Archias 9.

οὐρεσίφοιτος -τα κρίνα. Meleag. 92.

οὐρεσιφοίτης. II. 517.

οὐρή -ὴν ῥήματος ἠχώ. Euod. 2.

οὐρίαχος -ῳ ῥομβωτῷ δούρατος. Antip. Sid. 27.

οὔριος, Ζεύς. Meleag. 80. ἐπιλάμψον ἐμοί. Gaetul. 1. εἴη ποντοπόρῳ πλόος οὔριος. Leon. Tar. 88. ἐν ἔρωτι οὔριος. Antip. Sid. 53. κάλον τείνας οὐρίῳ εὐφροσύνᾳ. ἀδ. 743. οὔριον ἰθύνει τύχη βίοτον. Antip. Sid. 85. -ιον δίδου πλόον. Alphe. 6. ὁδηγητῆρα Ζῆνα. ἀδ. 203.

οὐριόω -ωκεν ἰθείρας. Philip. 40.

οὖρος -ου βοός. Adrian. 1.

οὐρός -ὸν ἀπήμονα. Leo Phil. 6.

οὐτάζω -ασεν ἕλκος. Leo Phil. 6.

οὐτήτειρα, ἔχιδνα. Antip. Sid. 105.

οὐτιδανός -ῆς χειρός. ἀδ. 380. -οὶ μερόπων. Agath. 72. -οῖς ἀνδράσι. Id. 77.

ὀφείλω. τοιαύταις χερσὶν ὀφειλόμεθα. Crinag. 28. -λόμενον ὕπνον. Callim. 56. Pompej. jun. 2. πένθος. Diogen. II. 492.

ὄφελος, εἴ τι ἦλθεν. Antip. Sid. 73 κύματον πυρκαϊῆς. Addae. 5.

ὀφρυανασπασίδης. ἀδ. 110.

ὀφρυόεις -εσσα Ἴλιος. ἀδ. Her. 9. -όεσσαν ἀοιδήν. Antip. Th. 57.

ὀφρύς. ἄξιον ἀρχαίης ὀφρύος ἡμιθέων. Antip. Th. 24. εἰς Νεῖλον ἥλατο ἀπ' ὀφρύος. ἀδ. 418. οὐδὲ παρ' ὀφρὺν στήσομαι. Parmen. 10. ὀφρὺν καὶ τῦφον καταπαύειν. Lucill. 119. στρεβλὴν ὀφρὺν ἐφελκόμενος. Leon. Tar. 85. ἄχρι τινὸς ταύτην τὴν ὀφρύα τηρήσεις. Strato 28 τούτοις ὀφρύες οὐκ ἔπρεπον. Strato 2. στυγνὴν ὀφρύων τάσιν λύσεις. Dioscor. 3. ὑπ' ὀφρύσι κείμενον εἶκτον. ἀδ. 301. λιβυκῇσιν ὑπ' ὀφρύσιν. Asclepiad. II. 490.

εἴ τις συνάγει τὰς ὀφρύας. Pallad. 5.
ὀχετεύω -σάμενος ῥοῦν. ἀδ. 387.
ὀχετηγός, ἀνίης ἔρως. Macedon. 10. ἑῶν ὀχετηγὸς ἐρώτων. ἀδ. 365. ἐγώ τις ὡς ὀχετηγός. Agath. 6.
ὀχέομαι -ούμενος λιβυκοὺς κάνθωνας. Apollinar. 1.
ὀχευτής. Philodem. 26.
ὄχημα, ἡλίου. Apollonid. 4.
ὀχθέω -ήσας ἔειπον. Lucill. 26. Pallad. 64. 133.
ὄχθη. Bian. 14.
ὀχθηρός -ὸν χῶρον. ἀδ. 236.
ὀχμάζω. τὰς μὲν ἀνέκδρομος ὄχμασε θώμιξ. Archi. 23.

Π.

παγγενέτειρα, Φύσις. Antip. Sid. 3.
πάγη, εἷλέν σε. Meleag. 58. -η τῇδ᾽ ἐνέδησε. Alcae. Mess. 11. -ην ὀξείην. Apollon. 23. κρυφίην εἰναλίοισι. Archi. 10. πλωτῶν. ἀδ. 128. ἱππείῳ κόσσυφον εἷλε πάγᾳ. Antip. Sid. 62. -αις σκολιαῖς ἔνδετον. ἀδ. 419. -ας ἠθάδας. Apollon. 25.
παγίς, ξυνὴ ἀμφοτέρους κατέχει. Agath. 93. παγίδα δουρατέαν. Id. 63. τὴν ἐσσομένην οὐ νοέων παγίδα. Id. 72. ἄγκυραν παγίδα

παγχρύσεος. ἀδ. Byz. 13.
πάγχρυσος, ἰΦεστρίς. Agath. 61.
πάγχυ. (ubi nunc πάγχυ) Alex. Aetol. 2. Paul. Sil. 44.
παθαίνω -εται πάντα. Automed. 3.
πάθη. Leon. Alex. 12.
παθαινόμαι. Nicarch. 4.
πάθος. μισθὸν ἔχει τὸ πάθος. Nicarch. 4. αἰσχρότατον. Pallad. 76. ἀποκρύπτων. Id. 90. σῶμα πάθος ψυχῆς. Id. 131. -θη λυγρὰ λέλοιπε. ἀδ. 659.
παίγνιον, εὐθίκτου εὐεπίης. Leon. Alex. 18. φθέγγου τι νέον. Meleag. 111. ὁ βίος. Pallad. 100. ποιμένων ᾠδή. Archi. 14. κύβων. Agath. 72. παίγνια φαντασίης. Id. 76. θυρσαλέων δορκαλίδων. Id. 92. βολυκτυπίης. Paul. Sil. 68. παίδων. Id. 10. ἄλλος ἔρως, νέα παίγνια. Meleag. 103. εὖ εἴτι ταῦτα παίγνια. Philodem. 2. Ζηνὶ φυλασσέσθω. Loll. Bass. 1.
παιγνιός, εὐστοχίη καρύων. Strato 54.
παιδάριον, θρασύ. Meleag. 3.
παιδεία -ης σπείρημα. ἀδ. 571. -είης ἀψαμένου. ἀδ. 593.
παίδειος -είην ἀγλαΐην. Euphori. 1.
παίδευσις, μεγάλη. Pallad. -ήσ. -ιος σοφίης. Id. 115.
παιδεύω -ουσιν ἵππια ἄεθλα. Anyte 4. ἐνθάδε παιδεύουσιν ὅσοις κεχόλωτο Σάραπις. Pallad. 46.
παιδίον. Strato 51. Pallad. 37.
παιδνή, ἄφωνος. Sappho. 2. Christod. Ecphr. 410.
παιδνός -αῖς χέρσι. Diodor. 15.
παιδογόνος -νῳ φύλαττε. Theocr. 4. Κύπριδι. Sosip. (Dioscor.) 1.
παιδόθεν. Stat. Athl. 48.
παιδοκομέω -εῖν ἔμαθε. Aemilian. 1.
παιδοκόραξ, θυμός. Dioscorid. 3.
παιδοκτόνος -να καὶ ἐκ κηρῶν. Philip. 42.
παιδολέτειρα. ἀδ. 300.
παιδομανής, ἀλιτροσύνη. Agath. 3.
παιδοπόρος -ον γένεσιν. Philip. 34.
παιδοτρίβης -εῖς νύκτωρ. Antomed. 1. μέσσον ἐπαιδοτρίβει. Strato 64.
παιδοφιλέω -εῖν. Meleag. 30. -ήσω. Seleuc. II. 527. (I. 258. ed. Lips.)

παιδοφίλος - οι. ἀδ. 34.
παιδοφόνος - ου Ἑκάβης. Aenigm. 30.
παιδοφορέω - ῶν ἄνεμος. Meleag. 7.
παίζω - εις πάντας ἀεί. Agath. 65. - ομεν ποιήματα. Lucill. 74. παίζετε τοὺς μετ' ἐμέ. ἀδ. 639. βίον παίζουσιν ἐλπίδες. Macedon. 39. παῖζε μόνη τὰ φιλήματα. Macedon. 7. - ων ἐν σπουδῇ. Agath. 35. ἐλπωρῇ ἐπαιζόμεθα. Id. 24. παίζειν ὅτε καιρὸς ἐπαίξαμεν. Philodem. 19. παίξας. ἀδ. 699. πολλὰ ἥδεα παίσας. ἀδ. 749.
παιηόνιος - ἐν χειρ. ἀδ. 5. - ἐν
παλαιγενής - έες. Leonti. 12. - έας μύθους. ἀδ. 571.
παλαιόγονος - ων. ἀδ. 487.
παλαιός - ὸν ὄμμα. Damochar. 2.
παλαισμοσύνη. Simonid. 67. Troil. Gr. II. 450.
παλαιστή - ῆς μέχρι καὶ σπιθάμης. Leon. Tar. 20. - ταῖς πέντε Ἴρου πενιχρότερος. Marc. Arg. 6.
παλαιστής. Lucill. 44.
πάλαιστρα - αι παννύχιαι. Paul. Sil. 9.
παλαιστρίτης - του παιδὸς ῥύπος. Strato 34.
παλαίτερον. Callim. 31. - τεροι ἡνιοχῆες. Stat. Athl. 46.

παλίγκρεμνος -οις ποσί. Simmi. Ov.

παλιμβολίη -ης κέντρα. Agath. 3.

παλιμπλανής -έος Μαιάνδρου. Antip. Sid. 23.

παλίμπλυτος, κηφήν. Dioscor. 30.

παλίμπους, στεῖχε. Meleag. 30.

παλίμπρητος -τοισι δοθεῖσα. Crinag. 20.

παλιναυξής -έος ἐκ περιωπῆς. Theaet. Schol. 4.

παλινδίνητος -τον ἀνάγκην ἀστρῴην. II. 520. -τε θάλασσα. Antiphil. 32.

παλινδρομίη. Meleag. 81. Phani. 6.

παλίνορσος -ον ἰωὴν ἄψ ἀνασειράζω. Paul. Sil. 39. -ον ἀναπνεύσασα. Eutolm. 3. -ον ἑὸν χρόνῳ εὕρατο μέτρον. Ined. ἕλες παλίνορσον ἱμάσθλην. Stat. Athl. 15.

παλινουροφόρος, θρίναξ. Antiphil. 4.

παλίντονος -ον τόξον. Marian. 1.

παλίντροπος -ον ἵεντα πόδα. ἀδ. 455.

παλίουρος, πολυστέλεχος. Zon. 5. τρηχὺ ξύλον. Tull. Gem. 8. ὀξείης καὶ βάτου. Leon. Tar. 83.

παλιουροφόρος, θρίναξ. Antiphil. 4.

παλιῤῥόθιος -ιον κῦμα πενίης. Lucian. 30.

παλλακή -αῖς συνημμένος. ἀδ. [illegible] 552.

πάλλευκος -ῳ στήθεϊ. Agath. 5.

πάλλω -ων δόρυ Dioscor. 14. πτερὰ πάλλε κατ' ἠέρα. Jul. Aeg. 25. -ειν δοῦρας. ἀδ. Her. 8. στερνὸν ἐπάλλετο. Marc. Arg. 13. -ομέναν κραδίαν. Meleag. 97. ἡ νῆττα πάλλεται αὐτομάτως. Agath. 68.

παλμός -ῷ θελξίφρονι παλάμης. II. 520.

πάλμυς, ἔνευσεν ἀφθίτων. Dosiad. Ar. 1.

παλύνω -νομένα νιφάδεσσιν ὄρνις. Alphe. 12.

παμβασίλεια, Ῥώμη. ἀδ. 279. θεά. ἀδ [illegible].

πάμμαχος. Philip. 46.

παμμήτειρα, θεῶν νύξ. Meleag. 102.

παμμήτωρ -τορι Ῥείῃ. ἀδ. 191.

πάμπαν. Mnasalc. 3.

παμπότνιος. Leon. Tar. 7.

παμφάγος, μῦς. Antiphil. 22. -ον ἀσθμαίνων. Paul. Sil. 18. -γε μῶμον ἀδ[illegible]

παιδοφίλος - οι. ἀδ. 34.
παιδοφόνος - ου Ἑκάβης. Aenigm. 30.
παιδοφορέω - ῶν ἄνεμος. Meleag. 7.
παίζω - εις πάντας ἀεί. Agath. 65. - ομεν ποιήματα. Lucill. 74. παίζετε τοὺς μετ᾽ ἐμέ. ἀδ. 639. βίον παίζουσιν ἐλπίδες. Macedon. 39. παῖζε μόνη τὰ φιλήματα. Macedon. 7. - ων ἐν σπουδῇ Agath. 35. ἐλπωρῇ ἐπαιζόμεθα. Id. 24. παίζειν ὅτε καιρὸς ἐπαίξαμεν. Philodem. 19. παίξας. ἀδ. 699. πολλὰ ἡδέα παίσας. ἀδ. 749.
παιηόνιος - ίη χείρ. ἀδ. 5. - ίη

παλαιγενής - ίες.
- ίας μύθους.
παλαιόγονος - ων.
παλαιός - ὸν ὅμ
char. 2.
παλαισμοσύνη.
Troil. Gr
παλαιστή - ῆς
θάμης.
- ταῖς πλ
τερος. M
παλαιστ
παλαιστ
Paul
παλαι
π
παλ

...Φνην. Eryci. 7. παννυχ...
...trato 68.
...ὑγρος. Meleag. 109.
...μοῖος. Jul. Aeg. 51.
Julian. Antic. 1. Agath.
72.
...ομφαῖος -ῳ Ζηνί. Simonid. 50.
...νοπλίη, πτωχῶν. Polemo 1.
πανοῦργος, ἑταίρα. Pallad. 113.
πάνσκοπος -πον ὄμμα δίκης. Jul. Aeg. 48.
πάνσοφος, Ὅμηρος. ἀδ. 336. ἡ πάνσοφος. ἀδ. 717. ἀνάγκη. Antip. Sid. 27. -ον κάρα. Leo Phil. 3. αἴγλην. ἀδ. 597.
πάνσπερμος ... -μα ὄσπρια. Zon. 2.
πανσυδίη -ίη σεισμὸς κάββαλε. Nicomed. II. 283.
παντοβίης, ἀχέρων. Theodorid. 10.
πάντοθι. Meleag. 1. 47.
παντοῖος -οίῃ Κυθέρεια. Antip. Th. 3. -ης νόσου. ἀδ. 592. -οίῃ Κύπριδι. Macedon. 4. -οίῳ σχήματι. Id. 27. -οισιν ...αις. Antip. Th. 35.
παντοδαπός -ῶν ἀνδρῶν γενεάς. ἀδ. 160.
παντοκράτωρ. ἀδ. 160.

...ubi
...tip.
(12.)
...hil. 1.
...ί. Simo-
Th. 40.
Paul. Sil.
κορώνην. Posi-
...ησι παλαίστραις.
... 9.
...μου καὶ πάσης ...παννυχίδος. Dios- 24. -δων καμάτοις. ...Thy. 7. φιλαγρύπνων ...ματα. ἀδ. 525.
...χος. Paul. Sil. 13.
Agath. 9. διὰ πάννυχον

Agath. 3.
Antip. Sid. 23.
cor. 30.
30.
Crinag. 20.
Theaet. Schol.
Phani.

παντολιγοχρόνιος. Dioscor. 32.
πάντολμος, ἀνάγκη. ἀδ. 413. -οις χερσί. Agath. 14.
παντοπαθής -ῆ κούρης αἴσχεα. Statill. 3.
παντρόφος, γᾶ. Meleag. 109.
πανυπείροχος. ἀδ. Byz. 15. τέχνα. ἀδ. 229.
πανυπενθής -έα μῶμον. ἀδ. 272.
πανυπέρτατος, ἀρχός. ἀδ. 596.
πανυστάτιος -ίην μαρτυρίην. ἀδ. 716 b. (Lectt. 304.)
πανώλης, τύμβος. Bian. 18. -λη μητέρα. Philip. 53.
πανωπήεις -εσσαν. Even. 9.
πάομαι. πάνθ' ὅσα κὴν ζωοῖς βάλλεις. Pallad. 27. ἂν παραβάλλῃ πλώειν. Automed. 1 a. (III. 331.)
παραβλώψ -ῶπες ὀφθαλμοί. Automed. 9.
παραβύω -εται ἄνθρακα καὶ δάφνην. Lucill. 114.
παράγω -εις τρίβον. ἀδ. 755. -ειν εὐθὺ θέλω. Philod. 23.
παραδαιόμαι. τοῖς παραδαίσατο Περσεύς. Simmi. 5. (II. 525.)
παραδείκνυμι. τίς μοι Ζηνοφίλαν παρέδειξεν. Meleag. 84.
παράδοξος -ον πάθος. Pallad. 50. -ον καὶ ἄπιστον. Id. 48. -α. Lucill. 119.

παρακλύω. ἣν δέ μου παρακλύῃς. ἀδ. 235.
παρακμάζω -ζει ταχὺ πάντα. ἀδ. 38. Strato 87.
παρακούω. παρακήκοα. Rufin. 18.
παρακτίδιος -ιον κῦμα. ἀδ. 417.
παράκτιος -ιον περιωπάν. Agath 28.
παραλέγομαι. παρέλεκτο. παρελέξατο. Pallad. 40.
παραλλάσσω. εἴ τι παραλλάσσει ἥλιος ἄστρων. ἀδ. 529.
παράλληλος -οισι βίοις. Agath. 36.
πάραλος -ον ἀμμότροφον. Meleag. 1. 20.
παραμείβομαι -εο στήλην. Leon. Alex. 39. Noss. 12. Archias 15. ἀδ. 363.
παράμιλλος. III. 329.
παραμύθιον, ὕπνου. Meleag. 112. ζωῆς. Addae 5. ψυχρὰ τάδ' ἀνθρώποις παραμύθια. Satyr. Thy. 4.
παρανήχομαι. τὸ πλεῖν τῆς ἥβης. Leon. Tar 12. δενδρήεντα χῶρον παρανήχεται Ἶρις χῶρον. Marian. 2.
παρανόμως. ἀδ. 694.
παραντέλλω -οντι λοετρῷ. Leonti. 15.
παραξέω -ἔσται τάφος. Leon. Tar. 67.
παραξύω -ων κανόνα μόλιβον. Paul. Sil. 51.
παραπάφω -ήπαφεν. Stat. Athl. 32.
παραπέμπω -πέμπεται ἠὼς ἐξ ἠοῦς. Ammian. 26. εἰ μὴ τὰς πόρνας παραπέμπεται. Pallad. 3.
παραπλήσιον, κύκνῳ ᾄδειν. ἀδ. 468.
παραπόντιος -ιον σῆμα. Gaetul. 6.
παραπύθια. Cereal. 1.
παραριγόω -ώσεις προθύροις. Rufin. 28.
παραρίπτω -τόμενον. Pallad. 46. 133.
παραρπάζω. Lucill. 30.
παραρρίπτω -ίψασα. Agath. 27.
παράσημος -μα ῥήματα. Cereal. 2.
παραστείχω -οντες. ἀδ. 234. 366.
παρασύρω -ομένοιο. Statyll. Flac. 12.
παράταξις -εις ἀῤῥαγίας. ἀδ. 596.
παρατάσσω. τὸν παραταξάμενον πρὸς σὲ λογισμὸν ἔχω. Posidip. 2.
παρατρέχω -θρέξαντά με ποσσίν. Posidip. 13.
παρατρίβω -ψουσιν ἁμάξαι. Leon. Tar. 67.

παρατροχάζω. Lucill. 44. -ασα. ἀδ. 419. -ασε. ἀδ. 248.

παραυχένιος -ίη Φαρέτρη. ἀδ. 269.

παραφέρομαι. Marc. Arg. 17.

παρεγγυάω -γύα. Agath. 44.

πάρειμι. τὸ παρεόντι τρέχειν. Scoli. 4. παρέασιν. Stat. Athl. 23.

παρείσδυμι -δύς. Callim. 6.

παρεκβαίνω. Antisti. 3.

παρεκτείνω. τοῦ ἀναγκαίου πουλὺ παρεξετάθης. Agath. 54.

παρενράπτω -ενεῤῥάψαντο πεδίλῳ. Marcell. Inscr. 27.

παρεξελάω -άαν. Stat. Athl. 58. 10. παρέξεις πράγματα. Lucill. 29. παρέξεσθαι μαρτυρίην. Callim. 22.

πάρηβος -α χορεύματα. ἀδ. 353.

παρηγορέω -έει. Arabi. 7.

παρήγορος -ρα παίγνια. Agath. 23.

παρηΐς. βόστρυχον ἀμφὶ παρῇδα. Anyte 10.

παρῆλιξ -ικα παιδικά. Strato 70.

παρηονῖτις, χερμάς. Apollonid. 26.

παρηόριος -ιον νόημα. Antip. Th. 70. (Lectt. 155.)

παρήορος, νόου. Archil. fr. 15.

παρθενεών. Antip. Sid. 36.

παρθένιος. Marc. Arg. 30.

πρὶν καὶ Γύγη παρισεύμενος ὄλβον. Leon. Tar. 69.

παριστίδιος. Leon. Tar. 78.

παροδῖτις, πέτρος. Alcae. Mess. 21. -τιν νυμφέων ἀηδόνα τέττιγα. ἀδ. 616.

πάροδος, ἐν παρόδῳ. Asclepiad. 28. μετὰ τὴν πάροδον. Antioch. 1. ἐν παρόδοις πελάγευς. Qu. Maec. 7. -δους ἀλητῶν. Problem ar. 34.

παροικίζω. τῇδε παρῳκίσατε. Antip. Th. 69. τοῖον κἀμὲ παρῳκίσατο. ἀδ. 236.

πάροικος, νεκύεσσι. Meleag. 128. εἴ σε πάροικον ψυχῇ συζεύξω. Id. 52.

πάροινος, ἀγρότης. ἀδ. 229 b. (III. 333.)

παρόμοιος. Tymn. 2.

παρόπτομαι -όψεται. Marcelli Inscr. 56.

παρορίζω -ων. Ammian. 14.

παροχλίζω -ουσιν. Agath. 77.

παρφασίη -ην. Macedon. 39.

παρφέρομαι, ὑπὸ σοῦ. Marc. Arg. 17.

παρώθω -ωσάμενος Ζῆνα ξένιον. Arabi. 5.

παρώρεια -είῃσιν Αἴτνας. Philip. 9.

παρωρείτης, Πάν. Apollonid. 10.

πάρωρος -α βλέπω. Strato 41.

πασσαλός -ὸν ἐμβολέα. ἀδ. 176.

πάσσω -αι φάρμακα. Macedon. 6.

παστάς, νυμφεῖος ἀνήπτετο λαμπάδι. Ined. ἔστρωμαι κόρης ἐπὶ παστάδος. ἀδ. 11. παστάδος ὥρης γευσαμένην. ἀδ. 710 b. (Lectt. 303.) πρὸ παστάδας ἤμησε. Agath. 31. ποτὶ στεπτὰν παστάδα. Hegesip. 1. κεῖσαι χρυσέαν ὑπὸ παστάδα. Myro 1. εἰκόνα ἀνὰ παστάδα θῆκαν. ἀδ. 611. θαλάμων ἐπὶ παστάσιν. Antiphan. 9.

παστός, κροκόεις. Antip. Sid. 98. παστῷ μεμψάμενος προδότῃ. Dioscor. 7. πεῦκαι φέγγος ἐδᾳδούχουν παρὰ παστῷ. Meleag. 125. ἐκ παστῶν καὶ θαλάμων. ἀδ. 700. οὐδ' ἐπὶ παστοὺς ἠγάγετε. Agath. 94.

πάσχω. οἶδα παθὼν ἐλέειν. Meleag. 41. εἴ ἔδρας πρόσθε παθὼν ἔμαθες. Id. 42. ἤν τι πάθω. Id. 16. τί πάθω. Antiphil. 2. ὥς κε πάθῃ τάγ' ἔρεξεν. ἀδ. 267. εἴ τι πάθοιεν. Glycon. II. 278. μή τι πάθοιτ'

αἴδης. Loll. Bass. 2. πέπονθας οἷ' ἔρεξας. Crinag. 1.

παταγέω -εῦσαν ἅλα. Antip. Sid. 67. -γῶ κύμβαλα. Agath. 42.

πάταγος, σακέων. Diotim. 9. ξιφέων. Archias 18. χειροτυπὴς κροτάλων. Meleag. 60. ὑμνιδίῳ πατάγῳ. Leon. Tar. 65. -ον στερνοτυπῆ. Antip. Sid. 98. πατάγων ἀντιτύπων. Agath. 68.

πατέω, οἶνον ἀπ' ἀμπέλων. Scoli. 22. Φρύαγμα σοφίας ποσσὶ πατῶ. Meleag. 37. πατεῖς Φολόην. Dionys. 2. πατέοντες καρπὸν Ἰάκχου. Agath. 24. νῶτα πάχος, Φλέγματος. ἀδ. 445.

παχύνω -νόμενος πολλῷ δαιτὶ λαγώς. Meleag. 120.

παχύς, μήτ' ἰσχνήν, μήτε παχεῖαν. Rufin. 4.

παχύσχοινος. Bianor. 2.

παχύτης. Pallad. 132.

πεδάω. ὥρη σε πέδησεν ἀνέγγυος. Anacre. 82. τέχνη χαλκείης ἐπέδησεν ὑπὸ σφραγῖδα σιώπης. Christ. Ecphr. 31. ἀνηνέμῳ πλόῳ πεδηθείς. Isidor 4. ξοὰς ἀψῖσι πεδηθείς. Agath. 56. τὸν δε χυθεὶς περὶ πάντα πεδήσατο. Bian. 2 πεπεδημένος ὕπνῳ. Plato 29. -νον ὕδωρ. Philip. 71.

πέδη -ην λαχοῦσα. ἀδ. 479.

πεζεύω, ποσί. Comet. 2.
πεζοβατέω -τεῖν (ubi nunc πυξοβατεῖν.) Antiphil. 45. (Lectt. 173.)
πεζοπόρος, ποσί. Meleag. 80. πελάγους. Parmen. 9.
πεζός, ὑπὸ πτηνοῦ διωκόμενος. Archias 3.
πειθήμων -ονα χαλκὸν λύσσῃ. Christ. Ecphr. 12. στρατὸν ἔχῃς πειθήμονα βουλῆς. Id. 242.
πείθω. πεῖθεν ὡς ὑλάων. Macedon. 27.
πειθώ. οὐ πειθοῦς εὐνέται ἀλλὰ βίης. Antip. Sid. 2. πειθοῦς ἡδὺ ἄνθος. Meleag. 92. καὶ φιλίης ἄνθεα. Asclepiad. 7. νοήμονα πυρσὸν ἀνάψας. Christ. Ecphr. 25. τὰν μερόπων πειθώ. Antip. Sid. 69.
πειναλέος -η λαυκανίη. Agath. 53. -έου φάρυγος. Alcae. Mess. 8. -έους πίνακας. Lucill. 27.
πεινάω -άτω. Lucill. 47. -ῆν. Id. 102.
πείνη -ης μεγάλης. Lucill. 27.
πεῖρα. τὰ πρὸ πείρας. Strato 90. -αν ἔχουσα πόνων. ἀδ. 44.
πειράζω. τί πειράζεις τὸν λίθον. Strato 55. τί πειράζεις λευκὸν ἰδεῖν κόρακα. ἀδ. 60. τὴν χάριν πειράσαν. ἀδ. 389.
πεῖραρ. ἐν σοὶ καὶ ζωῆς πείρατα καὶ θανάτου. Meleag. 21. νίκης ἐνθεῖσι πείρατα. Archil. fr. 32. γάμου πείρατα κουροσύνας. Leon. Tar. 7. μακρῆς βιοτῆς ἰδεῖν. Phalaec. 4. μετρεῖς κόσμον καὶ πείρατα γαίης. Pallad. 91. πείρατα κόσμου. ἀδ. 685.
πειρατής. Nicarch. 14.
πεῖσμα -τα λυσαμένοις. Alphe. 6. εἰ πείσματα χέρσος ἔχει. Antip. Th. 51.
πέκω. ἔπεξεν ἐθείρας. Euphor. 1. κόμας ἃς ἀπὸ Φοίβῳ πέξατο. Theodor. 5.
πελαγῖτις -τιδες νῆες. Meleag. 80.
πέλαγος, χειμέριον κώμων. Meleag. 67. παίδων ἐν πελάγει. Meleag. 29. πελάγεσσιν ἀμφασίης ἐελμένος. Christod. Ecphr. 249.
πελάζω. εἰ ἐπὶ παρθενικῆς πελάσεις λέχος. Agath. 3.
πέλεθρον -ρα δοιά. Antip. Th. 40.
πέλεια -αι δειλαί. Antip. Sid. 92.
πελεκάω -ήσας. Ammian. 19.

πελεμίζω -εται οἴστρῳ κραδίη. Macedon. 3. βίος οὔραις. Paul. Sil. 71.
πέλιος. ἐκ πελίων ἐπισκυνίων. Posidip. 17.
πέλω. ἀδ. 250. -οις. ἀδ. 695. -λοι. ἀδ. 717. -λουσι. ἀδ. 518. -ειν. ἀδ. 499.
πελώριος -ιον κτῆνος. Dorieus. II. 63. ἔργον. ἀδ. Byz. 15.
πέλωρος -ον σέλμα. Archimel 1.
πέμπω. ὄμματα Φύλλις ἔπεμπε κατὰ πλόον. Comet. 1. λοιδόρα ῥήματα πέμψας. ἀδ. 699.
...tul. 3. δισσὴν πληρώσας. ἀδ. 662.
πεντάστιχος, κατάρα. Pallad. 42.
πενταφυὴς -εῖς ὄνυχες. Philip. 67.
πεντετριάζω -όμενος. Lucill. 11.
πεντόργυιος. Lucill. 71.
πεπαίνω -νόμενα σῦκα. Pallad. 21. τραῦμα πεπανθέν. Meleag 55
πέπανος -ων βοτρύων ῥᾶγα. Epigon. 1.
πέπειρος. Oncst. 1. παῖς φιλέουσι. Strato 8. -ρα σῦκα. Id. 27.
πέπλος -α βαπτά. Procl. 5.

11. ἀλίμακα τανακὴν πετρόων. Agath. 50. ὅταν Ἀχέροντα περήσῃς. Id. 70.

πέρδιξ, θηρεύσεις βαλίους συνομήλικας. Simm. Rh. 4. σκοπέλων μετανάστρια. Agath. 85.

περίαλλος -ων γλωττισμῶν. Philodem. 21.

περίαμμα, φέρων. Lucill. 37.

περιάπτω. ζωΰφια κάμνοντι τεταρταίῳ περιῆψα. Pallad. 109.

περιβάλλω. περιβέβλημαι κρημνὸν βαθύν. Lucian. 14.

περίβλεπτος. Meleag. 63. Automed. 1. Strat. 55. -τον κάλλος. Antip. Sid. 50.

περιβλέπω -πεται πᾶσι. Plato 3.

περίβλητος -τους πόθων ἀκίδας. Meleag. 17. (rectius πυριβλήτους,)

περίβωτος. ἀδ. 649. 717. φήμῃ ἀν' Ἑλλάδα. ἀδ. 584. Κερκαφίδη περίβωτε. Apollonid. 2. τὴν περίβωτον πόλιν Ἴλιον. Even. 14.

περιγράφω. ἢ τὸ φιλεῖν περίγραψον. Polemo 2.

περιδέξιος, προθέειν. Stat. Athl. 58. -ον φίλον. Strato 86.

περιδέρκομαι -δέρκεο. ἀδ. 248.

περιδήριτος -τον Κύπριδος ἐργασίην. Paul. Sil. 1.

περιδινέω -ήσασθε ἀνελίγματα χαίτης. Dioscor. 38.

περιδινής -έα κύρτον. ἀδ. 128.

περίδρομος -ον ἄχθος ἀνάγκης. Secund. 2.

περιδρομάς -άδος μίτρης. Philodem. 18.

περιειλάς, ζώνη. Eratosth. Cyr. 2.

περίεργος -γα γένη γραμματικῶν. Antiphan. 5. -γα θεωρεῖς. Philod. 5. λιπῶσα σάρξ. Damochar. 4. τίς κάλλους οὐ περίεργα βλέπει. Strato 17.

περιέχω -ισχόμενοι κενεὸν σῆμα. Pers. 5.

περιζείω -η φλοξίν. ἀδ. 472.

περιζωννύω -ζώσασα χρυσωτὸν κροκόεντα. Phalaec. II. 525.

περιηγής -έα κόλπον λίνου. Jul. Aeg. 7. -έες πυγαί. Rufin. 6. -έας χέρας ἐσφηκῶσε. Satyr. Th. 4.

περιθαλπής -ὲς ὄχημα ἠελίου. Apollonid. 4.

περικαλλής -ὲς ἄγαλμα. Lucian. 2. ἀδ. 148. 149. -έα μορφήν. Jul. Aeg. 4. -ἐϊ

ἀλόχῳ. ἀδ. 721 d. (Lectt. 303.)
περίκειμαι -κεισο ἄνθεα. Polemo 1.
περικίδναμαι, λέκτροις. Paul. Sil. 67. -ται ἠώς. Id. 64. δισσὸς ἔρως. Agath. 25.
περικλάω -ασθεῖσα σπιλάδεσσι θάλασσα. Agath. 57.
περικλεής -εὲς γράμμα. ἀδ. 513.
περικλυτός -οῦ ἰητῆρος. ἀδ. 579. -ὸν ὑμέναιον ἄεισε. ἀδ. 651.
περικνίδιος -ια ῥικνὰ θύμων. Zon. 6.
περικρατής, γαμφηχή. Simmi. 5.
ὀφρύα. Strato 28. -τα κάλλεα. Rufin. 37.
περιπέλομαι, μίτραν μαστοῖς σφιγκτὰ περιπλομέναν. ἀδ. 116.
περιπλάνιος -ιον βίον Γλαυκ. Leon. Tar. 55.
περιπλέγδην, χεῖρε συνεέργαθεν. Christ. Ecphr. 18. ἄψεα δησαμένους Paul. Sil. 17. ὅς σε περιπλέγδην ἔχε πήχεσιν. Id. 9.
περιπλέκω. μή δή με περίπλεκε. Callim. 6. ὃν περιπλεχθεὶς ἐξεφίλουν. Strato 89.
περιπλοκάδην. Paul. Sil. 6.
περίπλοκος ...

περισκελής, χαρακτήρ. Leo Phil. 8.
περισκεπάζω -άσω τοῦτο βύσσῳ. Marc. Arg. 3.
περίσκεπτος -τον χαρίτεσσι. Polystr. 3. παίγνιον. Callim. 31. -ῳ ἐνὶ χώρῳ. Plato 9.
περισκιρτάω -τῶσι πρόσωπα. Strato 23.
περισκυθίζω -θίσαι κέρας. Meleag. 5.
περισμύχω. ἧς με περισμύχουσι μελῆδόνες. Agath. 25.
περισσόν, κάλλει. Diocl. 1. ἰχθυβόλος. ἀδ. 669. ἡ περισσὴ πέτρος. Onest. 9. γῆ. Leon. Tar. 37. περισσὸν ξυνοῖς. ἀδ. 127. εἰκόνισμα. Phalaec. 2. ὁ περισσὸν ἐπιστάμενός τι ποιῆσαι. Theodor. 9. περισσὰ φιλεῖν. Strato 24. θρηνεῖν. ἀδ. 652. κήδη. Asclepiad. 37. ὀφθαλμοὶ πάντα τὰ περισσὰ κατοσσόμενοι. Polystr. 1. ἑτέρου ἐστὶ περισσότερος. Arat. 1. περισσότεροι νίκησαν. Strato 34.
περιστάζω -οιτο τύμβος μελίσσαις. Eryc. 13.
περιστείχω -ουσιν ἔρωτες πάντη. Meleag. 87.
περιστέλλω -ειν ὀστέα. Heraclid. 1. -ων τὸ τριβώνιον. Agath. 70. κρυσσῷ χαλκῷ περισταλεὶς. Hegesip. 6. περιστεῖλας με ἰλιδου χθονί. Dioscor. 36.
περιστέφω. κενεή σε περιστέφαιτο καλιή. Leon. Tar. 55.
περισφίγγω -ιγξαι. Agath. 73. -ξω χρυσοδέτῳ σπατάλῃ. Id. 27.
περισφύριον. Agath. 31.
περισφύριος -ίοιο δράκοντος. Archias 5.
περίσφυρος, πέζα. Leon. Tar. 5.
περιτέρμων -ονα ῥώμην ἀκεάνῳ. Antip. Th. 20.
περιτίθημι. περιθεὶς στέφανον. ἀδ. 154.
περιτριβής -έων δονάκων. Damoch. 2.
περιτροχάω -ώουσι θῆρες. ἀδ. 666.
περιτύμβιος -ια δάκρυα. Paul. Sil. 82.
περιφείδομαι -εο ζωῆς. Theocr. 8.
περιφεύγω -γε. ἀδ. 394 b. (iii. 334.)
περίφοιτος, Σιμώνη. Callim. 19. -τον ἐρωμένιον. Id. 1.
περίψυχος. Eratosth. Cyren. 2.

πηγίον -ία τροχαῖα. Leon. Tar. 8. Nicarch. 10.

πήνισμα -ματα κρούει. ἀδ. 82.

πηρόδετος -τῳ ἱμάντι. Antip. Sid. 94.

πηρὸς, ὁ μὲν γυίοις, ὁ δ᾽ ἄρ᾽ ὄμμασι. Philip. 69.

πηρόω -ωσε. ἀδ. 462.

πήρωσις, ἄπαις βίος. Posidip. 16.

πήχυιος -ον ἐπὶ χρόνον. Mimnerm. 2.

πηχύνω. χάριτές σε ἐπηχύναντο χέρεσσι. Rhian. 5.

πῆχυς. ὑπὸ πῆχυν ἀεὶ βίοτον μετρεῖς. Mesomed. 1.

πιαίνω -ων μάστακα. Agath. 8.

πιαλέος -ον χίμαρον. Gae-

πίεσμα, δασυτρώγλων λασταύρων. Meleag. 49.

πιθανός -οῖς δάκρυσι. Posidip. 4.

πιθεών. Qu. Macc. 11.

πίθηκος, γηράσας. Rufin. 19. -κῳ μεγάλῳ παρέλεκτο. Pallad. 40.

πίθος -ον Πανδώρης. Macedon. 40. κενεόν. Erat. Sch. 4. ὃς πίθον ᾤκει. ἀδ. 558.

πικρόγαμος. Antiphan. 9.

πικρόχολος -ου στόματος. Jul. Aeg. 59.

πιλέω -ούμενον ὕδωρ. Paul. Sil. 74. 17. ὕδατι πιλεθεῖσα μάζα. Antiphil. 14. πιληθέντα πέτασον. Theo-

κατὰ πάντᾳ. ἀδ. 735. -ταὶ πρήξιες. Metrod. 1. -τῶν βίβλων. Agath. 58.

πινυτής -τᾶτος ἀνὰ κλέος. Anyte 22.

πινυτόφρων, εὐμαθίη. Simmi. 2.

πίνω -εις φίλημα. Meleag. 10. λειμῶνες πίνοντες δρόσον ἠοῦς. Id. 110. ἱδρῷ διψήσασα πιεῖν τεόν. Antip. Th. 9. βοῦς πινομένη μόσχῳ. Phil. 59. ψυχῆς μέλι πέπωκα. Meleag. 10. πολὺν τὸν ἔρωτα πεπωκώς. ἀδ. 55.

πῖος. πιότατος ἀνέμων. Bacchyl. fr. 20.

πίπτω. ὥσπερ πῶς ἔπεσες. Callim. 23. πέσον ὀφρύες. Agath. 13. -ἐν χθονὶ πεπτηώς. Simonid. 54. πάντες γόνυ πεπτηότες ἐμοί. Scoli. 22. ἀστραγάλους πεπτηότας. Antip. Sid. 93.

πίσυρες -ων ἀρετῶν ἀμαρύγματα. ἀδ. 690.

πιτυοτρόφος, Φρυγίη. Alcae. Mess. 10.

πίτυς, κραναά. Leon. Tar. 32. τινασσομένη αὔραις. ἀδ. 260. ἐκλάσθην ἀνέμοις. ἀδ. 383. -υος ὀξυτόρου. Meleag. 1, 16. ἀκροκόμου. Archi. 29. πίτυν βλωθρήν. ἀδ. 384. ἀνέμοισιν ἁλώσιμον. ἀδ. 385.

πιτύστεπτος, Πάν. Crinag. 7.

πίων -ονα καρπόν. Archimel. 1.

πλαγίαυλος -ων γεύσατε. Philodem. 22.

πλάγιος. ἐκ πλαγίων. Eryci. 3.

πλαγκτός -ὸν κύτος νηός. Antiphan. 6. ὕδωρ. Antiphil. 32. -ὸς ἰός. Paul. Sil. 45. πορθμός. Agath. 49.

πλαδαρός -ὴν κρηπῖδα προθύρων. Eratosth. Sch. 2. κόμην. Agath. 50.

πλάζω -ει τὸν παῖδα τὰ σάνδαλα. Zonas 7. πλαζόμενος μεγάλῳ κύματι. ἀδ. 31. συρμῷ ἀνέμων. Antip. Sid. 106. παντοίοισιν ἀήταις. Antip. Th. 64. -νας τρίχας ἐπ' αὐχένι. Rufin. 38.

πλάθω. Antip. Sid. 29.

πλάκινος, τρίπους. Zon. 2.

πλακόεις -εντα τυροφόρον. Theodorid. 5.

πλανάω. ἀνόητοι πλανώμεθα. Pallad. 70. πεπλανηκότες ὄμμα. Philip. 44.

πλάνη, τύχη βροτοῖσιν. Pallad. 141. τῶν σωμάτων. ἀδ. 296 τὴν δολιχὴν Λαρτιάδαο. ἀδ. 489. τῇ πλάνῃ σκοτούμενος. Pallad. 121.

πλάνησι τειρόμενον. ἀδ. 492.

πλάνιος -ίων ἄβιος βίος. Leon. Tar. 100.

πλάνος, εἶδαρ ἀγκίστρου Φόνιον πλάνον. Apollon. 23.

πλάξ, ἐπικεκλιμένη ἁρμονίῃ. Leon. Tar. 68. σῆμα λυγδίνης ἀπὸ πλακός. Crinag. 36. Νηρείας πλακός. Arion. Hymn. ὑπὸ πλακὶ τῇδε τέθαμμαι. ἀδ. 649. τυμβεύονται. Apollonid. 28. πόντου πλάκα. ἀδ. 203. τανύφυλλον ὑπὸ πλάκα κλωνός. Nicias 8. κοπτῆς φίλιαι πλάκες. Strato 54.

πλάσμα, κερδαλέον. Agath. 21. [illegible] Strato 25.

ἐπλαταγεῦντο. Meleag. 125.

πλατάγη -ην πυξινέην. Leon. Tar. 33.

πλαταμών -ῶνες ἄξεινοι καὶ ἐρημαῖοι. Zon. 9.

πλατάνιστος, χλοερά. Thall. Mil. 4. -τῳ χλωρῇ. Rhian. 6. -τον βλαισήν. Mnasalc. 17. εὐρείαν. Eryci. 1.

πλάτανος, ἀμφιλαφής. Thall. Mil. 3. εὐθαλής. Philip. 64. -ου ἀγρείης. Leon. Tar. 4. ἀγριάδος. Zon. 4. βλωθρᾶς. Eryci. 14. λασίας. ἀδ. 260. πηγὴ πλατάνοισι καὶ δάφναις ἔστεμμαι. ἀδ. 363.

πλέγδην. τὶς πλέγδην τὰς ἐπὶ δίφρου χέρας. Alcae. Mess. 11.
πλέγμα, σκολιὸν ἕλικος. Simonid. 54. μιτωτίδιον. Philip. 62. συνέλιξη πολυχρονίῳ πλέγματι συμφυΐαν. Paul. Sil. 7. τὶς τούτους διακρινέει πλέγματα φιλαμένους. Id. 30. λυσιπόνου συζυγίης. Id. 31. πλέγμασι. Id. 66. Agath. 73.
πλειστοβόλος. Leon. Tar. 84.
πλειών. ἐκ πολλοῦ πλειῶνος. Antip. Sid. 13.
πλεκτός, οἶκος λύγοις. Agath. 84. -ᾶς δειραιοπέδας. Antip. Sid. 62. -αὶ παγίδες. Tiber. Ill. 2. -ῶν λίνων. Archi. 23.
πλέκω -ξαμένη Ξάνθον. Paul. Sil. 58.
πλεονέκτης -ται πλούτου. Antip. Th. 2.
πλευρῖτις -τιδι. Agath. 69.
πλευρόν, μέγα. Theodor. 1. -οῦ τύμματα. Agath. 69.
πλευροτυπής, κέλαδος. Meleag. 72.
πλέω. ἀχερουσίδα λίμνην πλεύσετ' ἐπ' εἰκοσόρῳ γραός. Meleag. 77.
πλήθω. πλήθουσι μόρου. Tiber. 2. Δηοῦς ἔπλησε. ἀδ. 630. πλῆσεν ἀρούρας φθέγματα. Macedon. 26 b. (III. 332.) πλήθουσ' ἔτος. ἀδ. 631. πληθόμενοι εὐφίης. Agath. 69.
πληκτίζομαι -ζόντο μήτηρ γόῳ. Agath. 83.
πληκτισμός -οὶ ἄσεμνα. Strato 51.
πλῆκτρον, φόρμιγγος καὶ ἔρωτος. Paul. Sil. 55. ἀντὶ πλήκτρου σκηπανίῳ χεῖρας ἐρειδόμεθα. Macedon. 24.
πλήκτωρ. κροτάφων πλάκτορα νηπιάχων. Phani. 2.
πλημμύρα, ἣν ὠκεανὸς πᾶσαν πλημμύραν ἐγείρῃ. Crinag. 29.
πλημμύρω -ρει φόνος. Meleag. 117. ψυχροῖς ὕδασιν. ἀδ. 366. νοερῇσι μελῳδίαις. Christ. Ecphr. 123. κεῖται ἀχλύϊ πλημμυροῦσα. Pers. 4. τὸ δ' ἄγριον ἐπλήμμυρε χεῦμα. ἀδ. 434.
πλήξιππος -ον Μινυῶν γῆ. Mnasalc. 15. Aristot. Pepl. i. 178.
πλήρης, τῶν ἐς ἔρωτ' ἐπέων. Scythin. 1.
πλινθίς -ίδα καλλαΐνην. Phani. 3.
πλινθουργός. Probl. ar. 29.
πλινθίον. σὲ χρυσῷ τὸ πλινθίον

ἐπλινθώσασθε μέλαθρον. Bian. 12.

πλουτόκος, Ζέφυρος. Satyr. Th. 6.

πλοκαμίς. Euphor. 1. Agath. 32. πλεκτή. Pallad. 2. πλοκαμῖσι διαστίλβουσιν ἐΰκανθαι. Rufin. 36.

πλόκος -ον κόμης. Damag. 2.

πλούσιος, γάμος ἐν θανάτοις. Pallad. 146. -ια στήλη. Leon. Al. 37. -ια βοσκόμενον. Parmen. 15. (Lectt. 177.)

πλοχμός -μοί. Antisti. 1. -οῖς εἱλιχθείς. Antip. Th. 44.

πλωτήρ ἦρας. ἀδ. 370.

πνείω et πνέω. πνεῖς τράγου. Lucill. 89. ἴσον πνεῦμα ἄνω καὶ κάτω. Nicarch. 24. οἶνος πολὺς πνέει. Even. 15. τὸ στόμα νέκταρος ἔπνει. ἀδ. 55. ἔπνει τερπνά. ἀδ. 520. οὔτε χίμαιρα τοιοῦτον ἔπνει κακόν. Lucill. 88. θυόεν ἆσθμα πνέουσι κόμαι. Antip. Sid. 83. ἠνορέης ἔπνει ὄμμα ὀπωπαῖς. Christ. Ecphr. 224. ἔπνεεν οὐχ ἑνὸς ἀσκοῦ Κρατῖνος. Nicaenet. 4. ἔπνεεν οὐχ ἑνὸς ἀσκοῦ Κρατῖνος. Nicaenet. 4. ἔπνει ἵππου ἔργματα. Alcae. Mess. 5. μέλη πνείοντα

ποιή, ἀπὸ πνοιὴν ἧκε. Leon. Tar. 93.

ποδάγρα -ας μογερῆς, ἀδ. 746. -ην ἀστεμφῆ. Leon. Tar. 12.

ποδαγράω -ῶν. Ammian. 12.

ποδαγρός. Nicarch. 7.

ποδεών -ῶνες τρητοί. Antiphil. 4.

ποδηγός -ὸν γήρως. Heraclid. 1. -ὰ ποδῶν ὠκύτερα. Meleag 52.

ποδήνεμος. Mnasalc. 13.

ποδίκροτος -ον ἅμμα. ἀδ. 413.

ποδίστρα. Philip. 8. -αις. (ubi nunc ποδάγραις.) ἀδ. 419.

ποδοῤῥαγής -έα ὕδατα. Onest. 4.

ποθεινός, μούσαισι. ἀδ. 538.

πόθεν. τίς; πόθεν εἶς ἀνδρῶν. Marc. Arg. 15.

ποθεινός. Marc. Arg. 32. Antip. Sid. 110. (ubi nunc ἀπευθής.)

ποθέω. ἔντεα οὐδὲ ποθεῦντι κακῶν πάχεας, οὓς ἔλιπον. Nossis. 6. κάμακες ποθέουσαι ἄνδρας. Leon. Tar. 24. ποθέεσκεν. ἀδ. 685. ἀργυφὴν οὐκ ἐπόθησε τρόπιν. Antip. Sid. 96. πεπόθηκα. ἀδ. 60.

ποθή. -ὴν πάντεσσιν ἰάσας. Christod. 2.

ποθητός -ὰ δῶρα. ἀδ. 487.

ποθόβλητος. Paul. Sil. 41. -οις ἐπ' ἔργοις. Id. 63.

ποθοράω -ῶν. Nossis 9.

ποιέω. ἄρξαι πλεῖον ἐμεῦ τι ποιεῖν. Nicarch. 11. τὰ ἃ κέρματα πλείονα ποιεῖ. Callict. 11. νύκτα μέσην ἐποίησε τρέχων. Lucill. 16. ἐν ταύτῃ πεποίηκα πολὺν χρόνον. Nicarch. 35.

ποίη -η βαθείη. Addae. 3. εἴκοσι ποίας πλήσαο. Diodor. 9. τρεῖς ἢ πίσυρας. Leon. Tar. 79.

ποιηρός -ὸν φῦνα λευκόλοφον. Crinag. 39.

ποιητικός, φρενῶν. Ammian. 21.

ποικιλόβουλος -ον Ὀδυσσέα. ἀδ. 492.

ποικιλόδειρος, ἔχις. Anyte 23.

ποικιλόμητις, ἀνήρ. ἀδ. 370.

ποικιλομήχανος, ἔρως. ἀδ. 213.

ποικιλόμυθος -α χεῖλη. Sosip. (Dioscor.) 3.

ποικίλος, ἐργατίνης. Maced. 14. πολλαὶ καὶ ποικίλαι νόσοι. Agath. 81. -α μουσάων ἄνθεα. ἀδ. 560. πράγματα. ἀδ. 587.

ποικιλοτερπής. Antip. Th. 28.

ποικιλότευκτος, θέσις. Agath. 72.

ποικιλότριχος -λα μέλη. Theocr. 4.

ποιμαίνω -ειν ἄρσενα θεσμόν. ἀδ. 9. ποιμαίνεσθε ἐν ἄνθεσιν. Antiphil. 29.

ποιμενικός -ὸν φθέγμα. ἀδ. 175. -ῆς ξοΐδος. ἀδ. 232. -κὰ ξόανα. Leon. Tar. 58.

ποιμένιος -ίᾳ πίτυϊ. Leon. Tar. 39. -ίῳ δόνακι. Alcae. Mess. 12. -ίαν ἀν' ὀργάδα. Satyr. 2. -ιαι νάπαι. ἀδ. 647. -ίων καμάτων. Maced. 25.

ποιμνήϊον. αὐλήν. Inedit.

ποιναῖος -αίης σελίδος. Paul. Sil. 24.

ποινή -ὴν Ἑλένης. ἀδ. 407.

πολιός, χρόνος. ἀδ. 440. λόγος. Apollon. 18. ἡ πολιὴ ἀναμνήσει σε ταῦτα. Callim. 15. -ιὸν πόντου κῦμα. Rufin. 14. πολιῷ γυῖα δεθεὶς καμάτῳ. Phani. 2. γήραϊ. Antip. Th. 21. ἐπισκυνίῳ. Zenodot. II. 78. -ᾶς αἰόνος. Anyte 9. αἱ πολιαὶ ἀδρανέες. Posidip. 16. πολιὰ κρίνα. Dioscor. 38.

πόλος, ἕως πόλος ἀστέρας ἕλκῃ. ἀδ. 348. πόλου καὶ χθονὸς μέτρα. Leo Phil. 3. πόλον ἢ οὐρανίων χορὸν ἄστρων. II. 513. πόλον εἶλε. Secund. 1. ἐς πόλον ἐκ γαίης μῆτιν ἐρεισάμενοι.

πολυγηθής -έος σκηνῆς. ἀδ. 375 b. (Lectt. 288.)
πολυγήρως. Philip. 80.
πολύγλευκος -κου βότρυος. Apollonid. 5.
πολύγληνος. Paul. Sil. 21.
πολύγναμπτος -τοις λαβυρίνθοις. ἀδ. 564.
πολυδαίδαλος -λα ἄλεισα. Adrian. 1.
πολύδακρυς -υν δεσμόν. Mnasalc. 16.
πολυδάκρυτος -τον γένος. Pallad. 102. -τῳ τάφῳ. ἀδ. 678.
πολυδένδρεος -εον ἔαρ. ἀδ. 654.
πολυδερκής -έα. ἀδ. Her. 21.
πολυδινής -έα λάτριν μίτου. Archias 11.
πολύδροσος -ον ἰκμάδα, Βάκχου. Posidip. 11.
πολυεργής; -έος φωτός. Serapis II. 291.
πολυηγόρος. Philip. II. 184.
πολυήρατος -τον ἥβης ἄνθος. Simonid. 104.
πολυῆτις -τιδα. Eryci. 12.
πολυηχής -έα φωνήν. II. 513.
πολυθάητος -ῳ τεμένει. ἀδ. 181.
πολύθρεπτος -τοιο τιθήνης. Christod. Ecphr. 376.
πολυθρήνητος -του μητρός. ἀδ. 651.
πολύθριξ, παρθένος. Antip. Sid. 25.
πολύθροος -ουν κρέκειν. Archias 28. στίχον. ἀδ. 571.
πολυθρύλητος -ου φαντασίης. Rufin. 37.
πολυΐδμων -μονος ἔργα μούσης. Christ. Ecphr. 133.
πολυΐδρις. ἀδ. Byz. 15.
πολυΐστωρ, Ὅμηρος. Nicarch. 38. -τορι βίβλῳ. Apollonid. 22.
πολυκαής. ἐν πολυκαέϊ ὄγκῳ. Leon. Tar. 64.
πολυκάμμορος -ρε. Antip. Sid. 50.
πολυκαμπής, ἰξύς. Phani. 4.
πολύκαρπος -πε Δάματερ. Aristocl. II. 108.
πολύκλυστος, ναυτιλίη. Hegesip. 4. -ου πορθμοῦ. Stat. Fl. 10.
πολύκλαυτος -τον παῖδα. Phani. 8. Ἀχέροντος. Magnus II. 304. -τῳ τύμβῳ. Meleag. 109. ἐπ᾽ ἠϊόνι. Pers. 8.
πολυκλήεις -εντα τόπον. Agath. 36.
πολυκλῇς -ῖδες νῆες. Pers. 3.
πολύκμητος -οιο τέχνης. ἀδ. Her. 15.
πολυκοιρανίη. ἀδ. 684 b. (Lectt. 304.)

πολυώνυμος -με κούρα. ἀδ. 707.
πολυωπής -πὲς λίνον. Theaet. 1.
πολύωψ -ωπι μίτῳ. Paul. Sil. 67. -ωπα μελανδόκον. Id. 51.
πομφόλυξ, κενεὸς πομφολύγων θόρυβος. Antiphil. 44. (Lectt. 172.)
πονέω -νῶν ὀφθαλμούς ἀδ. 95. πεπονηκότα δίκτυα. Jul. Aeg. 7. ἡ ψυχὴ ἐν βίβλοις πεπονημένη. Posidip. 9.
πόνος, θεῖος. Antip. Th. 25. -ον στονόεντα θαλάσσης. Id. 47.
ποντιάς, νῆσος. Damaget. 4.
πόντιος, ἐλπίς. Isidor. 3.
ποπάνευμα, λαγαρόν. Philip. 10.
ποπάς -άδεσ ἐτρινέαι. Crinag. 6.
ποππύζω -ζε μάτην χείλεσι γυμνοτάτοις. Macedon. 7.
πορδή. Nicarch. 20.
πορέω. Claudian. 3.
πορθέω -εῖς με τὸ κρήγυον. Archias 1. ὅς με καὶ εἰν αΐδῃ πορθεῖ. Tull. Gem. 3.
πορθμεύς, εὐρώπης ταῦρος. Meleag. 116.
πορθμεύω -εις τοῦτ' ἀχέροντος ὕδωρ. Archias 34. -ει κύλιξ τὸ φίλημα. Agath. 16. οἶδε τέχνη πορθμεῦσαι τὴν φρενὸς ἱκεσίην. Id. 38.
πορθμίς -ίδος νεκύων. Jul.

πόρος. ἡ φέρουσα πόρους ἀπὸ σώματος. ἀδ. 337.

πορπή, χρυσοῖο τετυγμένη. ἀδ. 269.

πορφύρεος. Ammian. 26. -έα πόντου νοτίς. Anyte. 12. -έας αἰόνος. ἀδ. 265. -έης ἐξ ὑέλου. Hedyl. 3. (7.) -έων λειμώνων. Antip. Sid. 72. -έοις μήλοισι. Plato 29. χείλεσι. ἀδ. 721.

πορφύρω -οντος βότρυος. Qu. Maec. 10. -οντα νέφη. Asclepiad. 26.

πόρω -οις δόξαν. Asclepiad. 29.

πόσις, αἰγός. Leon. Tar. 61. αἰγῶν. ἀδ. 230.

ποσσίκροτος -τον Τεγέην. Oracul.

πότας. Plato jun. 2.

ποτιδεύομαι. Leonti. 17.

ποτιθύμιος -ια. Leon. Tar. 8.

πότιμος -οι γελγῖθες. Crinag. 6.

ποτιπλάσσω. μία ταῖς τρισὶ ποτεπλάσθη. Callim. 16.

ποτίφθεγκτος. Anyte. 16.

ποτοπτάζω. Nossis 7.

ποτός. Antiphil. 39. -ὸν μέλαν. ἀδ. 387. εὗρεν ἔρως. ἀδ. 392.

πουλυκάρηνος -ον ὄφιν. ἀδ. 282.

πουλυμανής -νῆ κανθόν. ἀδ. 8.

πουλυμεθής -εῖς χαίροιτε. Onest. 5.

πουλυπόδης. Antiphil. 23.

πουλυσέβαστος, Καῖσαρ. Crinag. 21.

πούς. ἡ πρὸ ποδῶν ῥάβδος. Antiphil. 14. τὸν πρὸ ποδῶν λίθον. Id. 18. τοὺν ποσὶ πῆμα. Antip. Sid. 105. οὔτε θυρωρὸς ἐν ποσίν. Antip. Th. 2. πρὸς πόδας ἐρχόμεθα. Lucill. 23. πρὸς πόδας ἔρχου. Id. 24.

πραγματικός. Lucill. 105.

πρᾶγμα -ματα γραμματικά. Lucill. 29.

πραπίδες, κάλλευς καὶ πραπίδων ἔξοχ᾽ ἐνεγκαμένη. Crinag. 14.

πρασιά. Tymn. 3. -ιὴν διψεῦσαν ἐγείρειν. ἀδ. 176.

πρασόκουρον. ἀδ. 90.

πραΰνω -ων Ἥρης χόλον. Archias 27. πᾶν ἐπραΰνε πειθοῖ. Simm. Alae.

πρέμνον. Cyllen. 1. βακχιακόν. ἀδ. 297. ἐλαίης. ἀδ. 650. -α γεράνδρυον. Crinag. 7.

πρέπω. σελασφόρος ἔπρεπεν ἀστήρ. Christod. Ecphr. 362. ἔπρεπέ μιν χρυσῷ ἐν ἀγάλματι ἑστάμεναι. Stat. Athl. 1. χρυσέαν ἡμέρα

ἔπρεπε Κωνσταντίνῳ. Ib. 41. χιονέοις πρέπουσα προσώποις. ἀδ. 721. πρέψει. Phil. 1. ἐν πᾶσιν πρέψασα. ἀδ. 721 c. (Lectt. 303.)
πρέσβειρα, δίκη πολήων. Agath. 74
πρεσβήϊον -ϊα τέχνης. ἀδ. Byz. 15.
πρεσβυγενής. Pallad. 145. -νῆ Stat. Athl. 35.
πρεών. Crinag 7.
πρήθω, νότου πρήσαντος ἅλα. Phalaec. 5.
πρηνής, ἐμπίπτων. ἀδ. 75.
πρηνίζω. ἅμα νηῒ πρηνιχθεὶς. Isidor. 3.
πρῆξις -ιες χαλεπαί. Posidip. 16. -ιας. ἀδ. 584.
μέναις. Leon. Tar. 98. -εῖς αἰγιαλοί. Posidip. 6. βιότου Ζέφυροι. Loll. Bass. 6. ὠδῖνας πρηείας. Crinag. 13. λιμένας. Id. inedit. -πρηΰτερον γῆρας. Dionys. 10. πρηϋτέρη φαίνεται ἀσπίς. Qu. Maec. 4. ἀνέμων πρηΰτατε Ζέφυρε. Philodem. 25. Dioscorid. 6.
πρηϋτένων -οντες ταῦροι. Philip. 27.
πρηών, ταῦρος ὡρμήθη πρηὼν ἅτε. Addae. 2. ἶσον πρηῶνι Μαλείης. Archi. 30.
πρηνπίζω, πάντα. Tymn. 3.
πρίνινος -νον ἐκ Φλιοῦντος. Dioscor. 28.

προαγγέλλω - ων. Agath. 69.
προάγω. Meleag. 61. τύχη ἐν προηγάγεν. ἀδ. 88
προκάτιον, ὀστεῦν ἐγκεφάλου. Polemo R. 1.
προβαίνω, βέβηκε. Callim. 37. δάκτυλον οὐ προέβη. ἀδ. 108.
προβατεύω. εἴθε κατ' οὔρεος ἐπροβάτευον. Crinag. 39.
πρόβλημα, χρωτὸς λαισήιον. Scoli. 22.
προβλής, ἔπαλξις. Agath. 8. ἐρίπνα. Archi. 18. εἰναλίη. Antip. Th. 44. προβλῆς καὶ ἔμπεδος ἱδρυνθεὶς Αἴας. Archi. 18. ὀφρῦς προβλῆτας. Christ. Ecphr. 333.
προβολή, νειλορύτου ἀπὸ προβολῆς. Leon. Al. 25. ἐν προβολῇ ἄμφηκες ἔχεις γέρας. Meleag. 128 θηκτὸν ἐν προβολῇ θεμένα ξίφος. Tymn. 4.
πρόβολος, πλατέος κατὰ πρόβολον. Posidip. II. 578.
προβούλω. κλῆρον σὸν προβέβουλας ἔχειν. Jul. Aeg. 39.
προγάστωρ. ἀδ. 552.
πρόγνωσις - ιν ἔχων ἐν ἄλγεσιν. Agath. 69.
πρόγονος. ἀδ. 431. 432.
πρόδηλος - ον τεκμήριον. Pallad. 5.
προδιδάσκω - ων. Strato 64.
προδοσέταιρος. Scolion. 6.
προδότης, λύχνος. Antip. Th. 54. - τῃ παστῷ. Dioscorid. 7.
προέχω - ειν σοφίᾳ. ἀδ. 529. ἀρετῇ προύχοντα νέων. ἀδ. 751.
προθέω - ειν. Jul. Aeg. 16.
πρόθυρον, μυρόῤῥαντον. Meleag. 65. χείλη στόματος πρόθυρα. Sosip. (Diosc.) 3. ἐπὶ προθύροις ἐκδήσω στεφάνους. Meleag. 64. ἱερὸν ἐπὶ προθύροις ἔχουσα νέων. Plato 7. στᾶσα παρὰ προθύροις. Asclepiad. 18. παρὰ προθύροις νείσσομαι. Id. 23.
προϊάπτω, ἄιδι ψυχάς. Lucian. 24.
προῖκα, χαριζομένην. ἀδ. 56.
προίκτης, ἀοιδός. Leon. Tar. 60. χάρις. Antiphil. 29.
προΐξ, προῖκα πόσει βεβαιοτάτην. Antip. Th. 46.
προΐσχω - όμενος χεῖρα. Posidip. 13. λαιῇ σάκος προΐσχετο. Christod. Ecphr. 9. ἱερὸν δελφῖνα. Id. 67.
προκάρηνος. Diodor. 15.
προκαταγέτις. Dionys. 1.
πρόκειμαι - ειται σοί. ἀδ. 83.

προκέλευθος -ον γάμου χρεμέτισμα. Macedon. 7.

προκοπή. ἐκ προκοπῆς ἐξεκόπης. Pallad. 67. -αῖς λάμψαις. ἀδ. 724.

προκρίνω -κριθεὶς. Nicarch. 16.

πρόκριτος, ἐστὶ ῥυτίς. Paul. Sil. 8. -τοι μύσται. Nicom. 7.

προκύπτω, προὔκυψε. Jul. Aeg. 32.

προκύων. εἴ ποτε σοὶ προκύων συνεκώμασε. Posidip. 17. ξηροὶ Καλλιμάχου πρόκυνες. Antiphan. 5.

προλαλέω -ήσεις πόλλ' ἐν ἠρεμίῃ. Strato 50.

προλέγω. Philod. 11. 20. Ammian. 24.

προμόλω. Antip. Sid. 27. -οις ἀδ. 564.

πρόμος, ἄσχετος. Philostr. II. 400.

προνεύω -νένευκεν. Agath. 42.

προνήιος. τὰ προνήια. Leon. Tar. 7.

προξενέω -οῦμεν ἑαυτοῖς ὀδύνην. Pallad. 117.

προπάτωρ, Ζεὺς. Dioscorid. 13.

προπέτεια -αν. Callim. 5.

προπετής -ὲς γῆρας. Pallad. 11. οἱ γλώσσῃ προπετεῖς. Aeli. Gall. 2.

προπετῶς, μὴ θεῶν πέρι ταῦτα μετάλλα. ἀδ. 250.

προπίνω. ἀπνευστὶ ψυχὰν τὰν ἐν ἐμοὶ προπίοι. Meleag. 94. προποθεῖσα κύλιξ. Cal-

προῤῥόησις -ιος. Agath. 69.
πρόῤῥιζος -ον γαίης ἐξεκύλισε νότος πίτυν. ἀδ. 384.
προσάγω. μηκέτι μοι πρόσαγε. Posidip. 2.
προσαμπέχω -εται ὡς ἰξῷ. Rhian. 4.
προσανάκλιμα, ἐρώτων. Dioscor. 25.
προσάντης -τη ἔργα. Dioscor. 26.
προσαυξάνω -εται. Philet. 16.
προσαφικνέομαι. ὅσους ἡμεῖς οὐ προσαφικόμεθα. Strato 27.
προσγελάω -λάσαις λιτῇ ὁσίῃ. Archias 20.
πρόσδετος, λίθῳ. Antiphil. 13.
προσδέχομαι, οὐ πρ. ῥυτίδα. ἀδ. 60.
προσδέω -δήσας. Philip. 49.
προσδοκίη. θανάτου. Pallad. 17. ἐπὶ προσδοκίῃ θανάτου. Lucill. 123. -ίην στεφάνου. ἀδ. 313. παρὰ προσδοκίαν. Lucian. 9.
προσεγγίζω. μὴ προσεγγίσῃς. Mich. Psell. III. 127. τῷδε προσηγγίσαμεν. Leon. Tar. 84.
προσεγχρίω -χρίσας. Strato 99.
προσελείπω -ων τῷ σταδίῳ στάδιον. Lucill. 16.
προσεμβάλλω -λετε. Nicarch. 19.
πρόσεργος -ον ἄπρακτον. Leon. Tar. 8.
προσερείδω -έρεισα νόον Λεάνδρῳ. Paul. Sil. 38.
προσευρίσκω. Dioscorid. 16.
προσέχω. Antip. Th. 7.
προσηγορία -ας μέχρι. ἀδ. 426.
προσῆκον. Theocr. 11.
προσηνής, αἰγινομῆϊ. Leon. Tar. 56. ξείνοισι καὶ ἐνδήμοισι προσηνέα ἔρδειν. Id. 85. προσηνῆ χάριν. Id. 98. καί τι προσηνὲς εἰπεῖν. Philet. 6.
πρόσθεμα. Strato 3.
πρόσθιος -ια πάντα τρεύματα. Loll. Bass. 7.
προσίπταμαι -ταμένη ἰξῷ. Meleag. 58.
προσκαταβαίνω -έβη. Lucill. 60.
προσκατασύρω. Philip. 36.
προσκηδής -έες. Theaet. 4.
προσκόπτω -κόψας. Nicarch. 22.
προσκόρως. Agath. Prooem.
προσνήχομαι -ενήξατο νεφέλῃ. Lucill. 60.
προσπαίζω. Rufin. 18. νῦν μοι προσπαίζεις. Id. 38.
προσπελάζω -σαι θανάτῳ. ἀδ. 79.

προστάγμα -μασιν ὑπακούειν. Pallad. 13.

προστασίη, νεῶν γυναικῶν. Callim. 45. -ίης ἀγανῆς. ἀδ. 359 b. (Lectt. 287.)

προστίθημι. οὐ προσέθηκε γάλα. ἀδ. 254.

προσψιθυρίζω -ζε ἄκροις οὔασι. Meleag 90.

πρόσω. γήρως ἤλυθεν αὔτι πρόσω. Theaet. 2.

προσώπατον, Macedon. 11.

προσωπεῖον. ὥστε προσωπεῖον κοὐχὶ πρόσωπον ἔχειν. Lucian. 6.

προτίθημι, προὔθηκεν ἰδέσθαι δεῖγμα. Meleag. 34. προτέθεικας. ἀδ 92.

προτιμάω -ῶν. ἀδ. 554.

[redacted]

πρόφασις, μὴ πρόφασιν. Dioscorid. 8. 9. Ὀδυσσείη Πηνελόπη. Pallad. 12. ἐν χάριτος προφάσει. ἀδ. 389. ἵν' ἔχω μὴ οὐχὶ φιλεῖν πρόφασιν. Meleag. 43. ἐκάλει ἡ πολὺ πρόφασιν. Antiphil. 35. ὄψις ἔχει τάφου. Philip. 71. θανάτου. ἀδ. 461. μή με πίης. ἀδ. 197. προφάσεων οὐκ ἀπορεῖ θάνατος. Tryphon. II. 451.

προφέρω -ει εἰς φανερόν. ἀδ. 440. -ων θνητῶν σωφροσύνη. Simm. Rh. 2. -οιτα μάχην. Δαναοῖσι. ἀδ 620.

προφεύγω -φυγὼν ἄλα. Meleag. 19. μόρον. Alcae.

[redacted]

ἐκ στομάτων κέλαδον. Marc. Arg. 28. ἱμερόεσσαν ὄπα. ἀδ. 750.

προχοή -αὶ νέκταρος. Dioscor. 24. βορβόρου ἐν προχοαῖς. Theocr. Chi. 1. 184. εὐύδροισι λιβαζομένη προχοαῖσι. Antiphan. 7. -αῖς νηϊάδων. Paul. Sil. 61. προχοὰς Ῥήνου. Crinag. 28. Νείλου. ἀδ 401.

προχόη -ην χρυσέην. Hedyl. 2. (6.) -όας φίλοις ἐντύνω. Leonti. 16.

προχύτης -ταισιν ἐν ἀργυρέαις. Ion Chi. 2.

πρωαθίω. πρώσας πρόσπεσε. Strato 48.

πρόωρος -ον μοῖραν. Crinag. 42. Phalaec. 4.

πρύλεις -έων. ἀδ. 596.

πρυμναῖος -οισι κορύμβοις. Theaet. 2.

πρύμνη. κατὰ πρύμνης ἄγων Ζέφυρον. Archias 16.

πρυμνήσιον -ια ἀνῆπται τοῦ βίου ἐν σοί. Meleag. 44.

πρυμνοῦχος -ους κάλους στέλλων. Marc. Arg. 31.

πρύτανις, τέχνας πέλεκυς. Leon. Tar. 4. -ιν ἱστορίης. ἀδ. 533. Λητοΐδην ἀγορῆς. Simonid. 88. πλούτου καὶ σοφίης. ἀδ. 511. συμποσίων πρύτανι. Ion Chi. 1.

πρωθήβης. Damaget. 8. Alex. Aetol. 5. -ην κοῦρον. ἀδ. 695.

πρώϊμος -μα λευκόϊα (ubi nunc πρώϊα.) Meleag. 1. 56.

πρώϊος, ἔδυς. Dionys. 9. ἥβην. Paul. Sil. 25. ὕπνος. ἀδ. 433. -ον σῦκον. Gaetul. 3. ἐξ ἥβας ἱδρισαῖς. Theodorid. 11.

πρών. κατ᾽ οὐρείου πρωνός. Damostr. II. 259. -να βαθύν. Dionys. 6. πρῶνας Φρυγίης. Leon. Tar. 7. ὕλης. Alcae. Mess. 8.

πρωρεύς. inedit.

πρωτάγγελος. II. 510.

πρωτάγριον -ια μόχθων. ἀδ. Byz. 15.

πρωτεῖον, μορφᾶς. ἀδ. 743.

πρωτοβολέω. βότρυς ὁ παρθενίους πρωτοβολῶν χάριτας. Philodem. 15.

πρωτοβόλος -ου ἥβης ἄνθος. Plato 6.

πρωτόγονος -ους ἕλικας. Meleag. 1. 50.

πρωτόζυξ -υγα Κύπριν. Antiphan. 9.

πρωτόθρων -ονες ἕδραι. Marcell. Inscr. 35.

πρωτοκύων. Lucill. 47.

πρωτόπλοος -ουν ἴχνος. Meleag. 19.
πρωτόσπορος -ῳ γενέσει. Aenigm. 14.
πρωτοτόκος. Theodor. 14. -κον Ὅμηρον. ἀδ. 567.
πρωτότομος -ου κράμβης. Philodem. 30.
πρωτόφυτος, οἶνος. Leon. Tar. 18.
πταίρω. ἔπταρον ἄγχι τάφοιο. Macedon. 37. εἰς ἀνέμους. Ib. λύχνε τρὶς ἔπταρες. ἀδ. 61.
πταῖσμα, τύχης. Pallad 82.
πταίω. Lucian. 38. Pallad, 104.
πτελέη. ὑπὸ πτελέῃ καθήμενος. Cyrus. 1. ἀδ. 528. -έαι τῷ Πανί. Thall. Mi-
πτέρυξ. Jul. Aeg. 9. πτέρυγι σκιερῇ νυκτός. Antip. Sid. 47. νεῶν ἐξηρέτμοις πτέρυξιν ἐξηγαλμένοις. ἀδ. 694.
πτηνολέτις -ιν νεφέλην. Zosim. 3.
πτηνός -οῖς ὑπ' ἴχνεσι πώλων. Dionys. 2. -νοὶ πόδες. Antip. Sid. 39. -ῶν ἐρώτων. ἀδ. 320.
πτήσσω. πτήσσετε βρύχημα. Archias 24. οὐδὲ Διὸς πτήξεις πῦρ. Meleag. 34.
πτιλόνωτος, Κάμπη. Antiphan. 8.
πτισάνη -ην ποίει τὰς κριθάς. Lucill. 95. τῷ πτισάνην πωλοῦντι. Pallad. 85.
πτοιέω -ήσεις ἐγγαλίων ἀγέλας. Archias 30. -οῦμαι. Mim-

μέλι. Nossis. 1. ἔπτυσε δὲ ψάλιδας (ubi nunc εἰς ἅλα). Phani. 6. ἱστὸς δὲ πᾶς ὤλισθεν εἰς ἅλα πτύσας (?) Philip. 12.

πτώξ -κὶ δειλῷ παχυσχοίνῳ. Bian. 2. πτῶκα βότρυν ἀμεργόμενον, Agath. 59. πτῶκας πολλάκις ἐξεσόβει. Id. 28.

πτῶμα, ὀφειλόμενον. Antiphil. 37. Ἀνταίου. Diotim. 5.

πτῶσις -ιν βίου. Pallad. 114. -σεις ἀτυχεῖς. Id. 74. πέντε. Id. 42. γραμματικῆς. Id. 44.

πυγίζω -ίζειν. Strato 79. 82. 84. -ίξαι παρέξεις. Nicarch. 8.

πυγμαχίη. οὐκ ἀπὸ πυγμαχίης. Muc. Scaev. II. 265. πυγμαχίης χεῖρας ἀνέσχεν ἄνω. Pallad. 85.

πύγμαχος. Lucill. 14.

πύελος. Scoli. 21.

πυθμήν -μένι τῆς κύλικος. Gaetul. 3. ἐκ παύρου πυθμένος ἀρχόμενος. Eratosthen. Cyren. 3. ὑπὸ πυθμένα νείατον αἴης. Jul. Aeg. 48.

πύθομαι -ένα σώματι. ἀδ. 479.

πυκάζω -ων τὴν Ἀλεξάνδρου πόλιν. Leo Phil. 3. ψηφῖδας. Agath. 71. πύκασσε κρᾶτα πανημερίοισιν ἀέθλοις. Stat. Athl. 3. ἀεὶ κρᾶτα πυκαζόμενον. ἀδ. 562. στεφάνοις. κεφαλὰς πυκασώμεθα. Strato 96. Rufin. 16. λίθῳ πεπυκασμένον ὕδωρ. Claudian. 5.

πυκινός. Φρένα καὶ πυκινὰν κέρδος βιᾶται. Bacchyl. fr. 5. πυκιναῖς πτερύγεσσιν ἐρέσσων. Anyte 11.

πυκινόφρων -ονι ῥήτρῃ. Agath. 76.

πυκνόῤῥωξ -ωγα βότρυν. Zonas 3.

πυκνός -ὸν ἔχουσα νόον. Archil. 39. πτερὰ πυκνὰ βαλοῦσα. ἀδ. 397.

πύκτης -ην. Pallad. 85.

πυκτίς -τίδι γραπτῇ. Archias 26.

πυλαωρός -ρὲ πλουτῶνος. Macedon. 30. ἀδ. 624.

πυλεών -ῶνος ὀχῆας. Paul. Sil. 39. Julian. 60.

πύλη. ἀῤῥήτων ἐπέων πύλας ἐξευρεῖν. Bacchyl. fr. 17.

πυλίς. Paul. Sil. 63.

πυλών -ῶσι κόραξ. ἀδ. 90.

πύματος -την σιγήν. Paul. Sil. 81.

πυξίνεος -έην πλαστίγγην. Leon. Tar. 33.

πύξινος -ον αὐλοδόκον. Leon. Tar. 1. κτένα. Id. 5.
πῦρ, ὁ χαλκὸς ὁρῇ. Posidip. 14. ἐκ πυρὸς πέσες ἐς φλόγα. Adrian. 3.
πυραγρέτης. Philip. 16.
πυραυγής, παῖς. Meleag. 49.
πυργόω -ώσας εὐεπίῃ τὸ τραγικὸν φώνημα. Antip. Th. 27. πυργωθεὶς ἐλέφας. Philip. 29.
πύργωμα, κορείης. Agath. 8.
πυρέσσω -έξας. Nicarch. 27.
πυρεύς -ῆα. ἀδ. 119.
πυρήν -ῆνα. Lucill. 54.
πυρήνεμος, ῥιπίς. Philip. 13.
πυρηφάτος, λάτρις Δήμητρος. Philip. 76.
πυρία -ίαν καθελεῖν. Ni-
πυρίσπαρτος -τον δῆγμα. Gabriel. III. 7.
πυριτρόφος -ους ῥιπίδας. Philip. 13.
πυρίφλεκτος -κτα βοστρύχια. Antiphil. ined. -οισι πόθοισι. ἀδ. 29.
πυρκαϊή, δι' ὅσης ἤλθετε πυρκαϊῆς. Plato 6. μάντις ἐγὼ μεγάλης. Philodem. 25.
πυρογενής. Julian. Basil. 1.
πυρόεις, πόθος. ἀδ. 464. -εσσαν ἴτυν. ἀδ. 301. -εντα ὄμματα. Rufin. 13. βέλη. Pallad. 94.
πυροκλοπίη -ης μνῆμα. ἀδ. 123.
πυρολόγος, δρεπάνη. Philip. 14.

[redacted]

τέρῳ λίθον. Julianus Aegypt. 6.

πυῤῥός -οῦ λέοντος. Leon. Tar. 51.

πυῤῥοτόκος -ον λίθον. Theaet. 1.

πυρφόρος. Rufin. 21. ἀδ. 601.

πύστις. -ιν ἐσθλήν. Philip. 9.

πύω. ὄζει ὥς τι πῦον. Paul. Sil. 74. 118.

πωγώνιον. Ammian. 22.

πωγωνοτρόφος -ου κυνικοῦ. Lucian. 9.

πωλέω -ήσω θύραις ἀλήτης. Strato 91.

πωλικός -ὸν χνοῦν. Theodorid. 6.

πωλομάχος -ου νίκης. Stat. Athl. 21.

πωλοτρόφος -ε Θεσσαλίῃ. ἀδ. 420.

πῶμα. μετὰ πῶμα. Macedon. 40. πώματ' ἄφελκε κάδων. Archil. fr. 5.

πωτάω -τηθέντος. ἀδ. 396. -ωμένη. ἀδ. 397.

πῶϋ -εα. Nicarch. 9.

Ρ.

ῥάβδος -οισιν ὑπάτων. ἀδ. Byz. 18.

ῥαγολόγος, ἐχῖνος. ἀδ. 131.

ῥαδαλός -αῖς ἐναλίγκιον ἀρκεύθοισι. Nicaen. 6.

ῥαδινός -ῷ τραχήλῳ. Philod. 21. -ὰν ἠϊόνα. Anyte. 12. ἀπὸ ῥαδινῶν φθογγὸν ἱεὶς πτερύγων. Nicias 8. ῥαδινοῖς ποσσίν. ἀδ. 419.

ῥάδιος. κακὸν εὑρεῖν ῥηΐτεραι μήτιες. Crinag. 32.

ῥαθάμιγξ -ιγγι φονίῃ. ἀδ. Her. 21. -ιγξι φιλαγρύπνοιο μελίσσης. Christod. Ecphr. 392. -ιγγας πιερικῆς μελίσσης. Id. 110. ἀγλαΐης ἔλειβε. Id. 78.

ῥαιβόκρανος, κορύνη. Leon. Tar. 34.

ῥαιβός, ἀσφαλῶς βεβηκώς. Archil. fr. 9.

ῥαιβοσκελής. Stat. Fl. 5.

ῥαίνω. ῥαῖνε ἰκμάδα βάκχου. Posidip. 11. τάφον γάλακτι ἔῤῥαναν. Alcae. Messen. 17. τύμβος ῥαινόμενος πελάγει. Id. 20.

ῥαιστήρ, ἐκ πυρός. Pancrat. 2. χρύσειον ἀπὸ ῥαιστῆρος. Alcae. Mess. 6.

ῥαίω. ἐῤῥαίσθη. Theodor. 13. ῥαίσθη διάπαντα. Hegesip. 6. ῥαίσατε ἄστεα πολέμοις. Antip. Th. 33.

ῥακόεις -όεντα χῶρον. Antiphil. ined.

ῥάκος. Plato 26. ἁλίοιο βίου ῥάκος. Antiphil. 41. τοῦ λιγηπελὶς Εὐνομίδαο κεῖται. Crinag. 36.

ῥάμνος -ον ἑλίσσοις. Zenodot. 2.

ῥανίς, μακρά. Pallad. 122.

ῥάξ, ῥαγὸς βαιοῦ πίθακα. Apollonid 5. ῥᾶγα ἀσταφιδίτιδα. Zonas 6. πεπάνων βοτρύων ῥᾶγα. Epigon. 1.

ῥαπίζω -ων τέττιξ νηδύν. Apollon. 25.

ῥάπισμα -ασιν ἀμφιπατάσσειν. Agath. 54. ἀμφὶ πρόσωπα. Id. 7.

ῥαφανίς -ίδων καὶ θέρμων. Lucian. 9. Ammian. 20.

ῥάφανος, ἡ πλατύφυλλος, τιμωρὸς μοιχῶν. ἀδ. 670.

ῥαφιδεύς Pallad. 52.

ῥαφίς -ίδος τρῆμα. Nicarch. Pallad. 120. -μένην εἰν ἁλί. Antiphil 1. κρυφίοις ὄμμασι. Agath. 7. πλάζονται γραφίδων χρώμασι ῥεμβόμενοι. Id. 23.

ῥέπω. μᾶλλον τοῖς ἀδίκοισι ῥέπει. Pallad. 119. εἰ ῥέπεις πρὸς μέρος. Rufin. 29. λοιδορίην ῥέπουσαν. Pallad. 116. ποῖ ῥέψω. Meleag. 3.

ῥεῦμα, ὀμηρικόν. ἀδ. 519. τύχης. Pallad. 74. μελισσῶν. Antiphil. 29. ὕδωρ ἰδίοις ῥεύμασιν ἀντίπαλον. Id. 32. ῥεύμασι φιλίης. Irenae. 1. τῶν παθέων. Pallad 48. τύχης συρομένη Id. 119. τύχνην πόρνης ῥεύμασι κινουμένην.

κίων.. Antip. Th. 48. θρόον αὐδῆς στήθεσι. Jul. Aeg. 41. ἄῤῥενα φθόγγον ῥηξαμένα. ἀδ. 455.

ῥηξήνωρ -ορος Ἀχιλλῆος. ἀδ. 616. -ήνορα. Arist. Pepl. 24.

ῥηξικέλευθος. II. 518.

ῥηξίνοος. II. 517.

ῥῆσις, ἱστορίης. ἀδ. 318. -εις λεπταί. Callim. 35. σοφαί. Pinyt. II. 288.

ῥήσσω -ων καλὰ τύμπανα. Alex. Aetol. 3. ῥήσσετε τύμπανα. Dioscor. 38. σεῖνε καὶ ῥῆσσου. Scythin. 2. ἔνθεον ἴχνος ῥησσέσθω νύμφαις. Alcae. Mess. 12.

ῥητήρ, ἐπέων. ἀδ. 754. Cereal. 3. -ῆρες. ἀδ. Byz. 29. -ήρων εἰκόνα. Leonti. 19.

ῥήτρα -ης εὐκελάδοιο πατήρ. Christ. Ecphr. 24. φάος. Id. 256. -ρῃ πιστεύεις. Agath. 76.

ῥητορικός -κώτερος. Pallad. 137.

ῥιγεδανός -νῇ πηγυλίς. II. 519.

ῥιγηλος -ον ὄνειδος. Dioscor. 23. -ὴ ἐρίφων δύσις. Antip. Th. 49.

ῥίγιος -ιον ἄλγος. ἀδ. Her. 10.

ῥιγομάχης. Lucill. 6.

ῥιγόω -οῦν. Lucill. 30.

ῥίζα, κράντορος Ἡμαθίας. Samius 2. σᾶς ὅδ᾽ ἐκ ῥίζας ἀναδέδρομεν. Antip. Sid. 18. Φοίβου ἀπὸ ῥίζης. ἀδ. 542. διὰ ῥίζαν Ὁμήρου. ἀδ. 486.

ῥιζοβολέω. μικροῦ ῥιζοβολεῖ τὰ κάτω. Lucill. 111.

ῥιζόθεν, ἐξέσπασε τὸ βλέφαρον. ἀδ. 95.

ῥιζόω. ἧς ἔπι ῥιζοῦται γράμματος ἁρμονίη. Paul. Sil. 52. ὑπὲρ ἀψίδων αἰώνιος ἐῤῥίζωται. ἀδ. 401.

ῥιζώρυχος -χα μούσης. Antiphan. 5.

ῥικνήεις -ήεντι γήραϊ. Christ. Ecphr. 340.

ῥικνόομαι. γήρᾳ ἐρικνώθη. Agath. 13.

ῥικνός -ὸν πόδα. Leon. Tar. 37. -ὰ θύμων περικνίδια. Zonas 6. -οῖς κροτάφοισιν. ἀδ. 273.

ῥικνώδης. II. 517. γήραϊ (ubi nunc γήρᾳ ἐρικνώθη.) Agath. 13.

ῥίμμα -ασι κουφοῖσι ποδῶν. Arion. Hymn.

ῥίμφα, θοροῦσα. Nicias 1. καθεὶς ὄνυχα. Anyte 11.

ῥινά, δοιῶν κάπρων λασιά. Damostr. II. 259. ῥινοῦ

χερμαστῆρος. Antip. Sid. 105.
ῥινεγκατυπηξιγένειος - ον. ἀδ. 110.
ῥινοβόλος - ῳ πατάγῳ. Paul. Sil. 70.
ῥιπή - ῇ ἐγειρόμενον πῦρ. Strato 22. τύχης ῥιπαῖς. Lucian. 38. αἰθαλέαις πυρός. ἀδ. 678.
ῥιπίζω. Lucill. 67. ἔρωτος φλόγα ῥιπίζειν δείδιθι. Heliod. II. 306.
ῥιπίς - ίδα τὴν μαλακοῖσιν ἀεὶ πρηεῖαν ἀήταις. Dioscor. 12. νόθον κεύθουσαν ἄημα. Archia. 5. - δας πυριτρόφους. Philip. 13.
ῥιφῆναι τύμβοις. Pallad. 144.
ῥόδεος - εη κάλυξ. Rufin. 15. Marian. 3. - έου χείλεσι. Macedon. 13. - ης παρειῆς. Paul. Sil. 9. - ων μήλων. Id. 14. καλύκων. Id. 33. Theaet. 2. - κι κάλυκα. ἀδ. 20.
ῥοδῆ. Archil. fr. 37.
ῥόδινος - ων. Asclepiad. 27. - ίνους. Id. 28.
ῥοδοειδής - εῖ πυγῇ. Sosip. (Diosc.) 1.
ῥοδόεις - όεντα εἴρια. Antiphil. 6. - όεσσαν ἀϋτμήν. Marian. 4. ἄντυγα. Dionys. 2. χάριν. Id. 5.
ῥόδον, εὐόδμοις λαμπόμενον

ὁμοίην. Cyrus. 3. δρόσος οἷα ῥόδοισιν ἐτήκετο. ἀδ. Her. 21.

ῥοδόπυγος. Sosip. (Dioscor.) 2.

ῥοδόσφυρος. Christ. Ecphr. 160.

ῥοδόχροος. Π. 518. -οα χείλεα. Sosip. (Dioscor.) 3.

ῥοή -ᾳς πεδηθείς. Agath. 56.

ῥόθιος -ίῃ νηΐ. Antip. Sid. 37. ἐκ ῥοθίων. ἀδ. 369. -ίων γλαυκῶν. Archimel. 1. γλαυκοῖς τεγγόμεναι ῥοθίοις. Phanocl. 1. λυγροῖς πορθμοῦ. Hippi. II. 57. ἐν ῥοθίοισιν ἔτευξεν ἀκτήν. ἀδ. 370. ῥοθίοισι κροκάλαισι. ἀδ. 434.

ῥοιά -ῆς ἄνθη. Meleag. 1, 28. εὐσχίστοιο θρύμματα. Crinag. 6. τῷ μύστῃ ῥοιὴν ἀπαρξαι. Theodor. 9. ξανθοχίτωνα. Philip. 20. ἀρτιχανῆ. Zon. 3.

ῥοιβδέω -ήσας εὖρος. Crinag. 39.

ῥοιζέω. ἐῤῥοίζητο δι᾽ αἰθέρος. Lucill. 65.

ῥοίζημα, τραγικόν. Agath. 10.

ῥοῖζος, μάστιγος. Philodem. 27. -ῳ τύχης. Paul. Sil. 71.

ῥομβητός -τὰν καλαύροπα. Zonas 4. -τὴν φόβην. Alcae. Mess. 8. -τοὺς πλοκάμους. Antip. Sid. 27.

ῥόμβος, ἀλάστωρ. Herod. Inscr. 34. ἑλικτός. Leon. Tar. 33. -ον θιάσοιο μύωπα. Phalaec. 3. θύννων φράξαντες. Qu. Maec. 7.

ῥόπαλον, ὀρθιάσας. Leon. Tar. 26.

ῥοπή. πᾶς ὁ βίος τοιόσδε ῥοπὴ μόνον. ἀδ. 81. Νέμεσι βίου ῥοπά. Mesomed. 1. ἐν ῥοπῆς καιρῷ βραχεῖ. Pallad. 86.

ῥόπτρον -ων κορυβαντείων ἰαχήματα χάλκεα. Phalaec. 3.

ῥοχθέω -θει γὰρ μέγα κῦμα ποτὶ ξερὸν ἠπείροιο. ἀδ. Her. 28.

ῥυγιλέφας. Pallad. 39.

ῥύγχος, ἔχουσα Βιτὼ τριπεθήκινον. Lucill. 35. τοιοῦτον. Id. 19.

ῥυθμός, οἷος ἀνθρώπους ἔχει. Archil. fr. 14. -ὸν βακχευτὴν ἀναπλέκομεν. Agath. 24. -ὸν δίζυγος εὐεπίης. Michael. III. 124.

ῥυκάνη, εὐαγής. Leon. Tar. 28. οὐ ῥυκάνῃ πεπονημένος. ἀδ. 232.

ῥύμα, ἁρμονίης. Procl. Hymn. 1. 4.

ῥύμμα -άτων μὴ δεῖσθαι λουομένους. Paul. Sil. 74. 115.

ῥύομαι -όμενος ἐργάτιν ἐκ μόχθων βιοτάν. ἀδ. 412. ψυχὴν θανάτου Meleag. 116. πάτρης θέσμια ῥυόμενον. ἀδ. 519. -ομένην ὄργανα κτίστην. Paul. Sil. 51. δουλοσύνης στυγερῆς ῥυσάμενοι πόλιας. ἀδ. 144. ῥυσάμενοι τέμενος. ἀδ. 143. -σόμενος πατρίδα. ἀδ. 188.

ῥυπαρῶς, δικάσαι. Pallad. 137.

ῥυπάω -όωντα καθῆρας τεμένη. Paul. Sil. 65.

ῥυπόεις -εσσα ὄλπη. Leon. Tar. 10. -όεντι πίνῳ πε-

ῥυτήρ, χρυσὸς ὅλους ῥυτῆρας ὅλας κληῖδας ἐλέγχει. Paul. Sil. 16.

ῥυτιδόφλοιος -ον σῦκον. Zonas. 3.

ῥυτίς, ὁ πρέσβυς, ὁ πᾶς ῥυτίς. Antip. Sid. 13. λοξός. Maced. 1. πανναώριος. Paul. Sil. 10. γῆρας ἀμετρήτῳ πληθόμενον ῥυτίδι. Maced. 2. ἔκκαιρον μήλων ῥυτίδα. ἀδ. 60. ἧς καὶ ἐπὶ ῥυτίδων ἕζετο ἔρως. Plato 6. καὶ σταφυλὴ γήρως αἰσθάνεται ῥυτίδων. Antioch. 1. στρεπτὰς ῥυτίδας γαστρός. Meleag. 77. ἐς ῥυτίδας σκληρὸν ἵκοιτο ῥέθος. Jul. Aeg. 2.

-τῇνδε ῥώεσθε κατ' ἀλωήν. Herod. Inscr. 9.
ξυπεῖον, ὀλιγόξυλον. Leon. Tar. 54.

Σ.

σαββάς. ἔστι καὶ ἐν ψυχροῖς σαββάσι θερμὸς ἔρως. Meleag. 83.
σαββατικός, πόθος. Meleag. 83.
σάγαρις -ιν λυσιφλεβῆ. Philip. 6.
σαγηναῖος -οιο λίνου λείψανον. Archi. 10. ἀδ. 128.
σαγηνεύς -ῆα. Leon. Tar. 91. -εῖς. Hegesip. 4.
σαγηνευτήρ. Maec. 7. -τῆρα τριχῶν κτένα. Leon. Tar. 5.
σαγηνευτής. Tiber. Ill. 2.
σαγηνεύω -ευθεὶς ὑπ' ἔρωτι ἀδ. 32.
σαγηνοβόλος. Agath. 43.
σαγηνόδετον, ἅμμα. Philip. 27.
σαθρός -ὸν τειχίον. Pallad. 139.
σαίνω -οις κύον τόν με κύνα. Onest. 10. σαίνοι κἄν σε σκυλάκαινα. Nossis 9.
σαίρω. σιμὰ σεσηρὼς μυχθίζεις. Meleag. 52. σεσηρώς. ἀδ. 272.
σακέσπαλος. Christ. Ecphr. 144.
σακογενειοτρόφος. ἀδ. 110.
σαλάσσω. γαστέρα σεσάλακτο γέρων Βάκχῳ. Agath. 26. χύδαν σεσαλαγμένον οἴνῳ. Leon. Tar. 37. σάτυρον οἴνῳ. Maced 26.
σαλευτός -τὰ γυῖα ὑπ' ἀκρήτου. Meleag. 70.
σαλεύω. ἵππον σαλεῦσαι. Lucill. 95. ἐσάλευσε. Id. 15. πυγὴ αὐτομάτη σαλευομένη. Rufin. 2. τὴν πρὸς χεῖρα σαλευομένην. Strato 3. ἐκ βρομίου γυῖα σαλευόμενον. Marc. Arg. 17. σοῦ σαλευομένου. Sosip. (Dioscor.) 1. τὸ σκύφος ᾧ σεσάλευμαι. Phani. 1.
σάλπιγξ, δημηγόρος. Christ. Ecphr. 23. εἷς. ἀδ. 90. -γγος τυρσηνῆς κελάδημα. Crinag. 10. -γγα χαλκοπαγῆ. Antip. Sid. 10. βαρύφωνον πιερικάν. Id. 79.
σαλπίζω -ει λιγὺν ἦχον. Hedyl. 4. (8.) -ιγξον ἀνακλητικόν. Lucill. 79.
σάμβαλον -λα. Philodem. 23. κοῦφα βαλεῖν. Diotim. 2.
σαμόθετος -ω πορείας ἔρμα. Phani. 3.

σάμψυχον. Meleag. 1, 11. ἴα καὶ σάμψυχα. ἀδ. 705.
σανδάλιον -ίῳ οὐ τύπτομαι. Pallad. 13.
σάνδαλον. Meleag. 65. Philet. 1.
σανίς, πυγὴν ἐκδέδακε. Strato 14. -ίδος ὑπὲρ βαιῆς. Antip Th. 62.
σάος. σαώτεραι νῆες. ἀδ. 428.
σαοφροσύνη, ἁγνή. ἀδ. 464.
σαόω. σάου. Hedyl. 3. (7.) Theodor. 4. ἀδ. 179.
σαπρία -ίαν ῥῆξας. Comet. 6.
σαπρὸς -ὸν δρᾶμα. Lucill. 111.
σαρδάνιος. μὴ καὶ σαρδάνιον γελάσῃς. ἀδ. 232.
[redacted]

Paul. Sil. 36. πῦρ ἀπ' ἐμεῦ σβέσατε. Meleag. 18. σβέννυ τὴν σὴν δίψαν. ἀδ. 97. σβεννύντας τυραννίδα. ἀδ. 692. ἔσβεσαν ὕβριν. ἀδ. 159. κῦμα δ' ἀπὸ ψυχὴν ἔσβεσεν. Antip. Sid. 102. ἔρωτας. Ib. 76. τίς φλὸξ ἀενάους ἔσβεσεν ἀελίου. Antiphil. 39 μοῖρα τοίην ἔσβεσεν ἀγλαΐην. Agath. 39. γῆρας σὲ καὶ οὐ κατὰ νοῦσος ἀμαυρὴ ἔσβεσε. Dionys. 10. οὔπω σοὶ τὸ καλὸν χρόνος ἔσβεσε. Rufin. 8. ἀντιβίων ἔριν. Stat. Athl. 62. τίς ἔσβεσε λαμπάδι πυρσόν. ἀδ. Her.
[redacted]

σειρῆνα θεάτρων. ἀδ. 562. ἄκακον. ἀδ. 718. στᾶλαι καὶ σειρῆνες. Erinna 2.
σειριόκαυτος. Zonas. 6 a. (III. 331.)
σείω. κισσὸς ἔσεισε κόμην. Antip. Th. 25. μουσέων πάντας ἔσεισε καλῶς. Crinag. 15. ἐν χθονὶ σεῖε νέφη. Asclepiad. 26. σειομένη πλοκαμῖδας. Agath. 13. σπατάλῃ. Macedon. 5.
σελαηγενέτης. II. 518.
σέλας, κεραυνοῦ. Apollonid. 20. Δῆλος τὸ πάλαι σέλας. Antip. Th. 35. τοῖον ὄμμασιν αἴθει κοῦρος. Rhian. 4. δνοφερώτερα ἧψε σέλα. Loll. Bass. 5. -άων ἀργεννῶν. Antip. Th. 41.
σελασφόρος, ἀστήρ. Christ. Ecphr. 362.
σεληναῖος -αίης κύκλος αἴγλης. Marcell. Inscr. 27.
σελιδηφάγος. Even. 16.
σέλινον, σαρδῷον φαγών. ἀδ. 693. εἴδατι σελίνοιο. ἀδ. 643. -να. Meleag. 1. 31. -ων οὐλοτέρη. Philodem. 10.
σελίς, Ἰλιάδος. Acerat. Gr. 2. γλυκερή. ἀδ. 519. ὅσον Διόνυσον ἔχει. Antip. Th. 25. σελίδος ποιναίης νῶτον. Paul. Sil. 24. γραπτὰν σελίδα. Zenodot. II. 78. Ὁμηρείην. ἀδ. 571. ᾠδῆς αἱ λευκαὶ φθεγγόμεναι σελίδες. Posidip. 20. βιότου σχιζόμεναι. Philodem. 14. ἀενάων ἐργάτιδας σελίδων. Antip. Th. 23. βιβλιακῶν. Jul. Aeg. 63 σελίδεσσιν ἱστορικαῖς. ἀδ. 596. σελίδεσσιν ἀλίπλοα φῦλα συνάψας. ἀδ. 581. δισσαῖς γραψάμενος σελίδας. ἀδ. 491.
σεμνοπροσωπέω -πῆσαι. Agath. 69.
σεμνός -νὰ ποιητά. ἀδ. 499.
σεμνῶς; ζήσασαν. ἀδ. 716 b. (Lectt. 308.)
σέρις, τῆλις, θρίδακες. Ammian. 20.
σέρφος. καὶ μύρμηκι χολὴν καὶ σέρφῳ φασὶν ἐνεῖναι. Pallad. ined.
σεύω. λαγωὸν σεῦε κύων. ἀδ. 417. ἐσσυμένη νηῦς. Antip. Th. 49.
σημάντωρ -τορα γραμμῆς μόλιβον. Paul. Sil. 50. σελίδων. Philip. 17. φελλόν. Theaet. 1. ὡράων χαλκόν. ἀδ. Byz. 27.
σηματόεις -εσσα χθών. Crinag. 46.
σημεῖον, εἰκέ. Asclep. 27.

σημήϊον - ϊα φωνῆς. ἀδ. 701. πεσσοῦ. Agath. 72.

σηπάς - άδι νάρκῃ. Antiphil. 13.

σηπεδόνη. Eryci. 9. Lucill. 88.

σήπομαι - πεται ὑπὸ σποδῷ. Crinag. 36.

σήραγξ - αγγος ἁλίκτυπον λέπας. ἀδ. 128. κοίλας σήραγγας. Leon. Tar. 93. στενάς. Paul. Sil. 14.

σής. σῆτες ἀκανθοβάται. Antiphan. 5. γραμματικοί. Philip. 43. ἀπ᾽ ἀριστάρχου. Id. 44.

σήσαμον - μα μελιχρά. Strato. 54.

125. ἐσιγήθη καὶ σελὶς Ἰλιάδος Acerat. Gr. 2.

σιγέρπης. Callim. 6.

σιγή - γῇ ἐφ᾽ ὑμείων. Agath. 10.

σιγηλός. κακὸς ἀνὴρ σιγηλὸν ἔσχε ζῶν τε καὶ θανὼν βίον. Zenodot. 3.

σίγυνον et σίγυνος. αἰγανέη καὶ σίγυνα. Agath. 92. ἀγκυλόδοντα σίγυνον. Macedon. ined.

σιδήρειος - ου πολέμοιο. Hegesip. 3. - είην οἶμον ἔβης ἀίδεω. Alcae. Mess. 19. - είας μάχας. Anyte 20. - είαις ὑπὸ ῥίζαις. Pantel. II. 404.

σικχαίνω, πάντα τὰ δημόσια. Callim. 1.
σίλφη, κελαινόχρως. Even. 16.
σιμβλεύω -ει ἔμβολα κηροτρόφα δῶρα μελισσῶν. Philip. 30.
σιμβλητὶς -ῆτιδες μέλισσαι. Zonas 6.
σίμβλος -οις πολυτρήτοις. Lucian. 37. -λους μελίπαιδας. Strato 88.
σιμός -ὰ γελῶν. Meleag 91. σιμὰ σεσηρὼς μυχθίζεις. Id 52.
σίνδων, -ον ἐπαράμενος. Lucian. 19.
σίνομαι -μενον ἔπαυλα μόνιον. Leon. Tar. 6.
σίντης -ησι λύκοις. Macedon. 25.
σίντωρ -ορα θειλοπέδων. ἀδ. 131.
σικύη. Leon. Alex. 30.
σιρός. Eratosth. Cyr. 3.
σίσυμβρον, χλοερόν. Meleag. 1, 19.
σιτάριον -ίου κέρμα. Lucill. 81.
σιτοδόκος, πήρα. Antiphil. 4. γαστήρ. Paul. Sil. 40.
σιωπηρός -αὶ νυκτὸς ὁδοί. ἀδ. 756. Tymn. 2.
σκάζω -ειν μέλος εὔποδος ἁρμονίης. Paul. Sil. 48. -ουσι μέτροις ὀρθὰ τοξεύσας βέλη. Philip. 83.
σκαληνός, ἀταρπός. Leon. Tar. 63.
σκάπτειρα, δίκελλα. ἀδ. 176.
σκηπτοφόρος. Meleag. 123.
σκάρος -ου καὶ κίχλης ἰχθυβολεύς. Leon. Tar. 93. -ον αὐδήεντα. Theaet. 2. παρὰ βωμοῖσι Πριάπου ἢ σκάρον ἢ βῶκας φλέξον. Agath. 57.
σκαφίς ἴσιν. Archias 30.
σκεδάζω. τοσαύτην δαίμων ἐσκέδασε φιλίην. ἀδ. 732.
σκέλος. πειραικοῖς παρὰ σκέλεσιν. Theodor. 9.
σκεπανός -νή τις ὑφόρμισις. ἀδ. 396. -ὸν κεφαλῆς πῖλον. Leon. Tar. 11.
σκίπαρνον, ἀμφίξουν. Leon. Tar. 4.
σκέπας, λιτόν. Parmen. 10. ἐν νιφετῷ. Antip. Th. 10.
σκέπη, καρτερά. Stat. Athl. 36.
σκευή. μὴ τὴν σκευὴν ὀλέσῃς. Eratosth. Sch. 2.
σκεῦος. ἐπὴν γελάσῃς μου τοῦ σκεύους. Antist. 2. -ος ἀνάγκης. Maced. 33.
σκέψις -ιν ἔπαυσε τάφος. Jul. Aeg. 68.
σκηνίτης, κισσός. Eryci. 13.

σκηνή, πᾶς ὁ βίος καὶ παίγνιον Pallad. 100.

σκῆνος -ευς ἐξ ὀλίγου. Antiphil. 29.

σκηπάνιον. Leon. Tar. 79. Eryci. 9. -ίῳ χεῖρας ἐρεισόμεθα. Macedon. 24.

σκηπτουχία -ίας δόξα. ἀδ. Byz. 35.

σκηπτροφόρος -ου σοφίης. Meleag. 37.

σκηπτροφορέω -οῦσι. Meleag. 11.

σκήπων. ἐπὶ σκήπωνος ὁδηγοῦ. Aristo 3. -να προποδηγόν. Phani. 2.

σκιάζω -άσαι γένυν. Statill. 2. μίτραισι καὶ ῥόδων αὐ-

[redacted]

σκιρτάω -ησον νόῳ. ἀδ. 361. -ῶσα γέγηθας. ἀδ. 737.

σκιρτοπόδης -η σάτυρε. ἀδ. 413.

σκληρός ὸν βάρος. Leon. Alex. 37. ῥέθος. Julian. Aeg. 2.

σκολιός, πορθμός. Theodorid. 2. -οῦ κατὰ πρεόνος. Crinag. 7. -ῆς βάτου σκῶλα. Zenodot. 2. -ὸν πόδα. Philip. 45. τὴν σκολιὴν αὐχένι γαῖαν ἀροῦν. Secund. 2. σκολιὰ φρονεῖν. Scoli. 14. -ιοὶ μῦθοι. Antip. Sid. 65. -ιῶν ὄρθρων κνίσματα. Meleag. 103. σκολιαῖς ἔνδετον πάγαις. ἀδ. 419. -ὰς ἐκηβο-

[redacted]

σκοπελοδρόμος, πέρδιξ. Agath. 27.
σκόπελος, Πιερίας. Antip. Th. 23. -ου ἀμαυροτέρῃ. Pompej. 1.
σκοπιάζω -ζε. ἀδ. Byz. 27. 'ἀδ. 323. 596.
σκοπιήτης -ῆτα Πάν. Rhian. 8.
σκοπός, κεῖμαι πολλοῖς. Posidip. 1. ἔρωτος ἔφυς. Antip. Sid. 75. ἔρως Ἡφαίστῳ κεῖται σκοπός. Leon. Tar. 43. εἰς σκοπὸν ἥσυχος ἐλθέ. Archi. 2. τὸν σκοπὸν ἔχω. Zenob. II. 402. ποτὶ σκοπὸν ἰθὺν ἐλάσσειν. Antip. Sid. 93. φιλίης ἔκθες σκοπόν. ἀδ. 31. τρισσοὺς ἐφ' ἕνα σκοπὸν ἤλασας ἰούς. ἀδ. 43.
σκορπίος, ὑπὸ παντὶ λίθῳ. Scoli. 15. σὺ σκορπίος ὤν. Ammian. 10. δεινός. Agath. 92. σκορπίον ἐκ γαίης εἶδε θορόντα κόραξ. Archias 21.
σκοτέω -τούμενος τῇ πλάνῃ. Pallad. 121.
σκότιος -ίης Κύπριδος ἀλλότριον. Addae. 8. -ιοι μύες. Leon. Alex. 30.
σκοτόεις. Secund. 2.
σκοτόμαινα. Hegesip. 6.
σκότος, βλέπειν. Pallad. 8.
σκύβαλον. αὐτὸ δέ σοι τοῦτο πορεῖ σκύβαλον. Qu. Maec. 8. ἀποδειπνίδιον. Leon. Al. 30. πολυκλαύτου ναυτιλίης. Hegesip. 4. τέφρης λοιπὸν ἔτι. Philip. 82. ἡμιδαής. ἀδ. 386. δεῖπνον συχνὸν ἀπὸ σκυβάλων. Aristo. 2. τόπος σκυβάλων, χῶρος ἀποκρίσιος. ἀδ. 345. ξηροῖς φυρόμενον σκυβάλοις. ἀδ. 13.
σκυλάκαινα, οἰκοφύλαξ. Nossis 9.
σκυλάκευμα, ἔρρε κακόν. Tymn. 4.
σκύλαξ -ακες πελάγους. Philip. 72. Ζηνοδότου. Ib. 43. Κύπριδος ἰχνευτὰς ἀργυρέους σκύλακας. Marc. Arg. 10.
σκύλευμα -ατα ἐλλιπῆ. ἀδ. Her. 8.
σκυληφόρος, Θρηϊκίης. Antip. Th. 14.
σκύλλω. ἔσκυλται κόμη. Paul. Sil. 9.
σκύλμα, κόμης. Paul. Sil. 4.
σκυλμός. ὕπνου καὶ σκυλμῶν μαρτύρια. Hedyl. 1.
σκῦλον -α πότων. Hedyl. 3. (7.) ἀνελλιπῆ. ἀδ. Her. 8.
σκυλοφόρος. Crinag. 11.
σκυλοχαρής -εῖς ἔρωτας. Theaet. Schol. 1.
σκύμνος -ον πτολιπόρθιον

Αἰακιδάων. Christod. Ecphr. 56.

σκυτάλη. Eryci. 4. ἀχνυμένη. Archil. fr. 39.

σκύτινος -να δαιμόνια. Automed. 9.

σκώληξ -ηκες ὑπὲκ σοροῦ αὐγάζονται. Leon. Tar. 68. πρὶν τοίνυν σκώληξι βορὴν τύμβοις τε ῥιφῆναι. Pallad. 144.

σκῶμμα -ατα πυκνά. Marc. Arg 26.

σκώψ. εἰ τολμῷεν ἐρίσαι σκῶπες ἀηδονίσιν. ἀδ. 468.

σμαρίς -ίδα. Phani. 7.

σμηνοδόκος -κου γειομόρου. Philip. 73.

σμῆνος, ἀπὸ μουσέων. Antip. Sid. 79. -εος ἔκ με ταμών.

[redacted]

σμύχω-ομένη μήτηρ. Theo. 3.

σοβαρεύομαι -όμενος. Agath. 69. -ένη. Id. 13. -αι. Id. 19.

σοβαροβλέφαρος. Paul. Sil. 16.

σοβαρός -ἡ Ῥοδόπη. Irenae. 1. -ὸν λῆμα. Tull. Gem. 5. γελᾷν. Plato 7. -οῖς ἴχνεσι. Rufin. 22. αὐχέσι. Id. 28. -αῖς ὀφρύσιν. Id. 22. -ῶν ταρσῶν. Id. 37. -ὰς παλάμας. Irenae. 3.

σοβέω -εῖς αἴγλην. Irenae. 3. πρὸς οἰνοχόον σεσόβημαι. Strato 41. -μένος οἶστρῳ. Antip. Sid. 27.

σολοικίζω. Lucill. 85. 86.

σοροπηγός. Hedyl. 5. (9.)

[redacted]

χεῖρες ἀδ. 315. σοφὰ χειρῶν δάκτυλα. Leont. 5.

σπαδόνισμα -ατα μαζῶν. Meleag. 77.

σπάθη -ας ἐμβριθεῖς. Leon. Tar. 8.

σπάθιον -ίοις πενιχροῖς πηνίσματα κρούει. ἀδ. 82.

σπαίρω. τί μάτην ἐνὶ δεσμοῖς σπαίρεις. Meleag. 58. θρέψον ἔτι σπαῖρον τὸ γερόντιον. Macedon. 28.

σπάνις. τίς σπάνις. Antiphil. 7. φιλέοντος ὅση. Alcae. Mess. 2. νεκύων εἰν ἀΐδῃ. Nicomed. 8.

σπάργανον -γαν' ἑλιξάμενον Βρομίῳ. ἀδ. 413.

σπαργάω -ᾷς. Erycius 6.

σπαρτός -τὸν σῶμα. Philip. 67.

σπατάλη, χρυσοφόρος. Rufin. 37. χρυσοκρόταλος. Macedon. 5. χρυσόδετος. Agath. 27. δῶρα ἐκ σπατάλης. Rufin. 1. δραξάμενοι σπατάλης. Damoch. 1. διὰ τὴν σπατάλην. Nicarch. 21. τὴν σπατάλην. 68. Lucian. 7.

σπαταλὸς -ῶν παλλακίδων. Rufin. 37.

σπάω. ἔσπασας ῥεῦμα Ὁμηρικόν. ἀδ. 519. ἀρχὴν οἱ λυρικῆς καὶ πέρας ἐσπάσατε. ἀδ. 519.

σπεῖρα -ας δρακοντείους περιμηκέας. ἀδ. 281.

σπείραμα, περισφύροιο δράκοντος. Archias 5.

σπειρηδόν, κυκλοδίωκτος. Secund. 2.

σπείρημα, αἰῶνος. ἀδ. 571. περισφυρίοιο δράκοντος. Archias 5.

σπειροῦχος -χα κάρηνα. Phani. 3.

σπείρω -ειν ἀλλοτρίαν. Sophocl. 1. 163.

σπένδω. ἐπὶ τύμβῳ σπένδω νᾶμα πόθων. Meleag. 109. σπένδειν δάκρυα. Joan. Barb. 11. αἷμα τυράννων ἔσπεισε. ἀδ. 519. σπεῖσαι δεύτερα φίλτρα γάμου. Apollonid. 19. σπεῖσόν μοι παριών. ἀδ. 526. ἀπὸ βλεφάρων δάκρυ. ἀδ. 715.

σπέρμα, πυρός. Philip. 23.

σπερμοφόρος -ον πήρην. Philip. 14.

σπέρχω -όμενος πολέμω. Phaën. 1. -ναι βόες νιφετῷ. Erycius 14.

σπεύδω. πῦρ ἕτερον σπεύδουσα. Antip. Th. 60.

σπιθαμή. μέχρι παλαιστῆς καὶ σπιθαμῆς οὔλης. Leon. Tar. 20. ἰσοπάλαιστον

τοῦτον ἐπὶ σπιθαμῇ. Antip. Sid. 23. ἀπὸ σπιθαμῶν Strato 99.

σπιλὰς, ἐρημαίη. Simonid. 112. νασῖτις Antip. Sid. 69. -άδος Φρικαλέης. Philip. 82. -άδες ὀξεῖαι. ἀδ. 700.

σπινθήρ. ἐκ δὲ Φλὸξ σπινθῆρος ἀνέδραμε. Meleag. 79. σπινθῆρος ἔτ' ἴχνια βαιὰ λέλειπται. Phani. 1. ὀφθαλμοὺς σπινθῆρας ἔχεις. Strato 38.

σπλάγχνον. τραῦμα διὰ σπλάγχνων ἀναφλέγεται. Meleag. 55. σπλάγχνων ἡμετέρων δίκτυα. Sosip. (Diosc.) 3. θεὸν ἐν

φέρων σποδιάν. Nicander. 3. -ιὴν τὴν ὀλίγην. ἀδ. 704. σὺ δ' ἔφυς σὺν σποδιῇσι κύων. Antip. Sid. 61.

σποδὸς, κυλίκων. Antip. Sid. 59. πίθων. Leon. Tar. 87.

σποδόω. ἄνδρες ἐσποδωμένοι Pallad. 70.

σπονδεῖος. ἀδ. 454 c. (III. 334.)

σπονδῖτις, λιβάς. Gaetul. 3.

σποράδην, τὸ πρὶν ἀειδόμενον. ἀδ. 308.

σποράς -άδες μοῦσαι. 1, 263.

σπόριμος -ον μέτρον. Antiphil. 4.

σπόρος -ον ἔμβαλε γαίῃ. Agath. 71.

σπυρὶς, ἰχθυδόκος. Leon.

τὸ γῆρας αὐτῷ πλειοτέρην ἔσταξε χάριν. Christod. Ecphr. 323. στάξασα δάκρυ. Anyte. 14.
σταθερός -ὸν μέλαν. Paul. Sil. 52. ἀρετὴ σταθερόν τι καὶ ἄτροπον. Id. 71. σταθερῇ. Diocl. Car. 4. -ερῷ καὶ ἀρείονι μέρει. Stat. Athl. 27. σταθερῶν ἠϊόνων. ἀδ. 434.
σταλάτις -τιδι πέτρῃ. Antip. Sid. 87.
σταλάω -άοι δάκρυ. Agath. 88.
στάλιξ. στάλικας καὶ δίκτυα. Rhian. 7. καὶ πτηνὰ λαγωβόλα. Agis. I. 118. σταλίκων ἰθυτενῶν. Alphe. 2.
σταλόω -ωσε. Philip. 76.
στάμων -μονος ἀσκητοῦ φύλακα. Antip. Sid. 26.
στατός, λίθος. ἀδ. Byz. 33.
σταφίς. ἀδ. 69.
σταφυλή. ὄμφαξ οὐκ ἐπένευσας, ὅτ' ἦς σταφυλὴ παρέπεμψω. ἀδ. 69.
σταφυλοκλοπίδης. Leon. Al. 42.
σταχυητόμος -ον δρέπανον. Antiphil. 4.
σταχυητρόφος, αὖλαξ. Antip. Sid. 111.
σταχυμήτωρ -τορι Ἴσιδι (ubi nunc ταχυμήτορι). ἀδ. 271.
σταχυόθριξ -τριχα νάρδον. Meleag. 1. 43.
σταχυοστέφανος, Δημήτηρ. Philip. 14.
στάχυς -ύων εὐπορίη. Agath. 71. -υας ξανθούς. Meleag. 1, 34.
στεγάζω. ἐστέγαστο σκέπῃ. Stat. Athl. 36.
στεγάνη, κεφαλῆς. Phani. 2.
στεγανός -ώτεροι κεράμων. Antiphil. 12. -ώτερον φρονίοις. Agath. 4.
στεγνοφυής. Agath. 70.
στέγος, ἄρον. Stat. Athl. 36.
στέγω. ἐκεὶ βάρος οὐκέτι χεῖρες ἔστεγον. Antip. Sid. 13. ναῦς οὐκ ἐστέξατο κῦμα. Phalaec. 7. στέξαι τἀγαθὸν οὐ δύναται. Strato 21. στέξαι τὴν νόσον οὐ δύναμαι. Pallad. 15.
στείβω -βοιτε τόνδε δόμον. Hermocr. 1.
στειναύχην, λάγυνος. Marc. Arg. 21.
στεινός -νῷ φθεγγομένη στόματι. ἀδ. 77. -ὸν ῥοῦν. ἀδ. 387.
στεινόω -ούμενον. ἀδ. Byz. 15.
στείνω -νετο γὰρ πυκινῆσι μελήδοσιν. inedit.
στελεχητόμος. Philip. 15.

στέλλω - λευ. Antip. Th. 20. στελλέσθω θηρῶν ἐς ἄγρην. Meleag. 47 στειλάμενος σιγῆς. ἀδ. 105.

στέμμα, κυδίστων ἐτέων. Stat. Athl. 54. - ματα. Agath. 31.

στεπτός - τοῖς προθύροις. Leon. Tar. 10.

στέργω κύμασιν ὀργὰν στέρξειν ἴσαν. Meleeg. 50. εἰ μὴ στέρξει παλινδρομίαν. Phani. 6. νιόβη λάλον στέρξασα στόμα. Meleag. 117. ἀροτρητὴν στέρξατέ μοι βίοτον. Antip. Th. 47.

στερεός - εή Rufin. 31.

στερέω - έσας μισθόν. Pallad. 46.

Byz. 19. - οις ἐν ὥραις. Scolion 10.

στεφανοπλόκιον. Strato 7.

στέφανος, χαίτην ἀνθοβολεῖ. Meleag. 105. ὁσφιγκτὸς οὐκ ἔμενε. Asclepiad. 10. - ον τὸν βρεχθέντα μύροις καὶ χθιζὸν ἐόντα. Meleag. 98. ἐλευθερίας. Simonid. 41. ἀείζωον Πιερίδων. Antip. Sid. 70. εἰαρινὸν ἐκ χειμῶνος ἰδεῖν. Asclep. 20. δάκρυσι λουόμενον. ἀδ. 24. θειόδομον. Alphe. Mit. 9. - οι παρὰ δικλίσι κρεμαστοί. Asclep 4. μύροισιν ἔτι πνέοντες. ἀδ. 111. - ους ἱκέτας. Meleag. 64. ξηροὺς ἐκ καλάμης. Nicaenet. Sam. 1.

φέτω τύμβον, Leon. Tar. 98. στέψασα ἀγλαΐη μῆλα. Claudian. 2. ἔστεμμαι δάφναις. ἀδ. 363. γαῖα χλωρὴν ἐστέψατο ποίην. Meleag. 110.
στήλη. ἐπὶ στήλης ἀνάκειμαι. ἀδ. 219. -ῶν μέχρις Ἡρακλέους. Ammian. 14.
στηλῖτις. Vide σταλῖτις.
στηλόω. Vide σταλόω.
στηρίζω -ζομαι σκηπανίῳ. Leon. Tar. 79. πόντος στηρίξατο κῦμα νήνεμον. Apollonid. 13.
στιβαρός -ῇ ἐν εὐεπίῃ. Antip Th. 57. μοίρῃ ὑπὸ στιβαρῇ. ἀδ. 479. -οῖς λογισμοῖς. Pallad. 96. -οὺς λίθους. Nicarch. 28. πολὺ στιβαρώτερος. Hedyl. 2.
στιβάς, ἐν πρύμνῃ. Antiphil. 44. ἐπὶ στιβάδος. Agath. 54. ἐν στιβάδι κεκλιμένην. Id. 18.
στίβη -η καὶ νιφετῷ κεχρημένος. Callim. 11.
στίβος -ον ὀξὺν ῥίνων ψευδόμενοι. Crinag. 50. -ον εὗρεν ἐς οὐρανόν. Claudian. 1.
στιγμή. βίος ὅσον ὅσσων στιγμή. Leon. Tar. 70.
στίζω. ἔστιζον ἀλόχους. Phanocl. 1. στίξας βίβλους. Comet. 6.
στικτός -τὴν χλαμύδα. Procl. 5. -τοῦ νεβροῦ. Antisti. 1 a. (Lectt. 195.) -τοὺς βραχίονας. ἀδ. 482.
στίλβω. κἢν στίλβῃ. Heliodor T. II p. 306.
στίξ. στίχα μηδὲν ἀπωσάμενοι. ἀδ. 143. βίβλων. ἀδ. 518. στίχες φωτῶν. Comet. 3. στίχας ἠδὲ φάλαγγας. ἀδ. 596.
στιχοειδός. Michael. Gramm. III. 124.
στίχινος, θάνατος. Lucill. 78.
στιχογράφος. ἀδ. 533.
στίχος -ον ὄμβριμον εὐκαμάτου Ἀντιμάχοιο. Antip. Th. 24. οὐ μακρὰ λέξιν. Callim. 51 πολύθρουν. ἀδ. 571. -οι ἶσοι Ὁμήρῳ. ἀδ 523.
στοιχεῖον. κατὰ στοιχεῖον ὁδεύεις. Ammian. 24. -ων τύπον. Christod. 3.
στοιχηδόν. Leon. Tar. 24.
στολάρχης. ἀδ 694.
στολίδωμα -μασι λεπτοῖς πέπλος. Marc. Arg. 3.
στολίζω -εις φρένας. Leont. 5.
στόλιον. Ammian. 22.
στολίς. ἄκρητον θλίβων νέκταρ ἀπὸ στολίδων. Antip.

phil. 42. -οι ἡμίονοι. Automed. 9.
συγκατάδυμι. αὐτῇ Πλειάδι συγκατέδυς. Theocr. 8.
συγκαταθνήσκω -έθανεν. Archias 35.
συγκατακαίω -καῦσαι. Lucill. 77.
συγκαταλύω -έλυσας ὄπα. Jul. Aeg. 42.
συγκαταμύω. πᾶσα συγκατέμυσε γένεσις. Philip. 34.
συγκατανεύω. ὄμματι θρυπτομένῳ συγκατένευσα. Agath. 21.
συγκεράννυμι. τὸ πικρὸν συγκεράσαι μέλιτι. Meleag. 43. οὔνομ᾽ ἐν ἀκρήτῳ συγκεράσας πίομαι. Id. 99.
συγκυκάω -κῶσα τὸν βίον. Pallad. 72.
συγκωμάζω -εκώμασέ σοι προκύων. Posidip. 17.
σύγκωμος -ον πόθοισι φανίον. Meleag. 78. δονάκα οἰνοποτήρων. Leon. Tar. 1.
συγχέω. πάντα ὁμοῦ συνέχευεν. ἀδ. 300. συγχείσθω θυμός. Democr. II. 260.
σύγχροος. Posidip. 20.
σύγχυσις, νοτερῶν ὀμματίων. Qu Maec. 3. -σιν νεῶν ἐν πελάγει. ἀδ. 492.
συζεύγνυμι εἴ σε πάροικον ψυχῇ συζεύξω. Meleag. 52. συζεύξατέ μοι Φωλάδα παρθενικήν. Philod. 22.
συζυγίη -ίης οὐκέτι παυόμενοι.

φλοιὸν ἰσομφάλιον. Zonas 3. πρώϊον. Lentul. Gaet. 3. μελαντραγές. Phani. 5. σῦκα μελιχρά. Cornel. Long. 1. γεραιόφλοια. Philip. 20. πέπειρα. Strato 27. τίς σῦκα μύκησι συνέκρινε. Id. 46. πεπαινόμενα. Pallad. 21.

συκχίς -ίδα μονόπελμον. Phani. 2.

συλάω. ᾅδης σύλησεν ὀπώρην. ἀδ. 673. συλήσας ψυχήν. Pallad. 123. ψυχῶν ἀγέλην. Id. 146. ζωήν. ἀδ. 473. συλῆσαι φωνήν. Lucian. 4. οὐδὲ συλᾶται ὕπνος ἀπὸ βλεφάρων. Bacchyl. fr. 9.

συλεύω -εις βλεφάρων φάος ὄμμασι. Macedon. 11.

συλλαβοπευσιλαλητής. ἀδ. 110.

σύλλεκτρος. ἀδ. 707. -ῳ ἀνάσσῃ. Agath. 49.

συλλήγω -λήξας ὀλκάδι. Jul. Aeg. 46.

συλλυσσάω. συνελυσσήθη χεὶρ ἀνέρι. ἀδ. 295.

συλόνυξ -ονυχας στόνυχας. Phani. 6.

σύμβιος -ίῳ. ἀδ. 698. -ίου ἁγνοτάτας. ἀδ. 169.

συμβολικός -κὴ ψῆφος. Marc. Arg. 21. πρόποσις. Posidip. 11.

σύμβολον, ἡλικίης στέφανος. Marc. Arg. 14. ὅρμου. Diodor. 4. -λα ξυνῆς εὐφροσύνης. Meleag. 21. τρισσᾶς καλλοσύνας. Id. 89. εἰράνας καὶ πολέμου. Tymn. 1. ἀριστείης δεικνύμενοι. Asin. Quad. II. 299. τῆς ἀρχῆς. Pallad. 147. κώμων. Paul. Sil. 41.

συμμάρπτω -μάρψας ὀλέσῃ. ἀδ. Her. 22. πάντα ἐξέφαγε πόλεμος. Antip. Sid. 50. -μάρψασα χαίτην. Id. 32.

συμμαχίη -ην ὑδάτων. Jul. Aeg. 45.

συμμαχίς -ίδος. ἀδ. 134.

συμμελετάω -ῶν. Strato 48.

συμμεταβάλλω -λε τύχαις. Stat. Athl. 10. -λόμενα ῥιπαῖς τύχας. Luci. 38.

συμμεταπίπτω -πε θρόνῳ. ἀδ. 175.

σύμμετρος. τοῖς δακτύλοις τὸ ζῆν σύμμετρον εὑρομένη. Pallad. 145.

συμμίσγω -ειν θαλάσσῃ. Callim. 48. ὁ συμμίξας πίεται. Nicarch. 3.

συμπαθής -ῆ νεῦρα. Agath. 68.

συμπαίκτης -ταν. Meleag. 97.

συμπαίστωρ -τορα (ubi nunc συμπαίκτορα) λύχνον. Mo-

leag. 114. χείμαρον συμπαίστορα (nunc συμπαίκτορα) ματρός. Leon. Tar. 30.
συμπιέζω, χείλεσι χείλεα. Marc. Arg. 4.
σύμπλανος -νε κώμων νύξ. Meleag. 102. -νον κώμων ὀργάνιον. Id. 64. ἀρχαίην. Marc. Arg. 21.
σύμπλεκτος, ἔρνεσι. Meleag. 1, 18.
σύμπλοκος, φλογί. Paul. Sil. 14. -κα στελέχη ἡμερίδος. Id. 7.
σύμπλοος -ουν. Jul. Aeg. 46.
σύμπνοος -οον εὐμαθίῃ κάλαμον. Crinag. 4. αὔρῃ. Agath. 75.
[redacted]
σύμφωνος, ἀκοίτῃ γυνή. Pallad. 11. -νῳ. ἀδ. 175. πακτίδα σύμφωνον μιξαμένα μέλεσι. ἀδ. 743.
συναγείρω -ρεν ἡ τέχνη ἃ μὴ φύσις. ἀδ. 243.
συνάγκεια -αισι. Leon. Tar. 31.
συναγρεύω -σω. Leon. Tar. 17.
συνάγω -εις πλοῦτον. Pallad. 111. -γει τὰς ὀφρύας. Id. 5.
συναγωνιστής -ταί. Lucill. 14.
σύναιμος. Archias 7. Leon. Al. 43. -μοι. Zosim. 1. -μα ποιεῖν. Aenigm. 8.
συναιχμάζω. Stat. Albl. 21.
συνακμάζω -ουσαν ὀπώρην.
[redacted]

συναρωγός. Philip. 21.

συνασπιστής, Διόνυσος Πείσωνι. Antip. Th. 16.

σύνδειπνος -νε ἀρχαίη'. Marc. Arg. 18.

σύνδεσμος. Lucill. 4. -ῳ πενίης. Pallad. 44.

συνδέω -έδησε. Isidor. 1.

συνδρομάς -άδας κανόνων. Eratosth. 3.

συνδρομή -ὴν τοῦ λόγου. Leon. Phil. 4.

σύνδρομος -μον ἠιόνα ἰσθμοῦ. Polystr. 2. -ον ἀήτην. Philip. 11. ἡνιοχῆα. Jul. Aeg. 10. τήνδε λάχε σύνδρομον. Id. 46. -μα νηξάμενον. Bian. 1.

σύνεγγυς. τὰ μὲν οὐδὲ σύνεγγυς. Leon. Tar. 84.

συνεκλύω -λέλυται. Macedon. 26.

συνεκχέω -εξέχεεν. Eutolm. 3.

συνελαύνω. εἰς ὀλοὴν κῆρα συνηλασάτην. Agath. 82.

συνέλκω -κων κεκυφότα νῶτα. Christod. Ecphr. 6.

συνέμπορος, ἀνέρι κέρδευς. Antiphil. 1. οὗτος ἐμοὶ ποθέοντι. Macedon. 12. φυλὰς σκίπωνι. Antip. Sid. 82. νοῦν ἰχθυβολεῦντι συνέμπορον. Antiphil. 42.

συνεξάγω -γεται βλέμμα οἴκτῳ καὶ μανίῃ. ἀδ. 306.

συνεξελαύνω -ελάσῃν. ἀδ 227.

συνεξερύω -ύσας. Paul. Sil. 47.

συνεπιπλέκω κε (ubi nunc συνεπέπλεκα) Philip. 1.

συνέπομαι --έσπετο πειθώ. ἀδ. 520.

συνεργάζω -ειργάσθη. ἀδ. Byz. 34.

συνεργατίνης, λαός (ubi leg. συνεργέτης.) Apollon. 26.

συνέριθος. Callim 56. ἀτρακτος. Leon. Tar. 78. πίστιν ἐμῶν μενέων συνέριθον. ἀδ. 980. θοὶ νῆσαν πυρκαΐην. Philip. 80.

συνέρπω -πει Agath. 58.

συνε·ις -ιν προτιμῶν. ἀδ 554.

συνέ τιος, αἰδὼς χαρίτεσσι. Christod. Ecphr 341. μακχρεσσι. Ael. Gall. 2. -τιον ἔμμεναι ἐρῶν. Herod. Inscr 31. -ρτιε μούσαις. ἀδ. 566 δαιτὸς ἔδης. Marc. Arg. 21.

συνεταιρίς. Erinna 2.

συνετός. ἡ συνετὴ θρίξ. Apollonid. 1. -ῆς ἄγγελοι ἡλικίης. Philod. 14. 19 τὴν συνετὸν ψυχήν. ἀδ. 721 b. (Lectt. 302) Φέγγος συνετοῖς Alcae Mess 21.

συνεύνη -νᾳ (?) Meleag. 89.

σύνευνος. Philodem. 5. ἄγχι συνεύνου. Jul. Aeg. 56. -ῳ μούνῳ. Id. 51. καί μιν θῆκε σύνευνον. Id. 64. τὼς συνεύνως. Agath. 82.
συνέφηβος ἀδ 751.
συνεχθαίρω -ει. Jul. Aeg. 3.
συνεχῶς ἀδ. 699.
συνεψιάω -άουσα. Paul. Sil. 19.
συνζοφόω -εζοφώθη πόντος. Philip. 12.
συνηβάω. σύν μοι πῖνε, συνήβα. Scol. 18. -βᾷν μετὰ τῶν φίλων. Simonid. fr. 11.
συνήθης, χειρί. Apollonid. 14 -ηθες ὕδωρ. ἀδ. 669. -θεες θεσμοί. Agath. 83. τὰ συνηθη τυμπανα. Dios-
συνθεσίη. περὶ συνθεσίης. Posidip. 15.
σύνθημα, πολέμου. Hedyl. 4. (8)
σύνθρηνος. Dioscor. 25.
σύνθρονος, ἵδρυμαι τέρμασιν εὐμαθίης. Meleag. 129. Δίκη. Jul. Aeg. 39.
σύνθροος -ον κιθάρῃ. Bian. 8.
συνίημι -ιέντι τὸ πᾶν. ἀδ. 190.
συνίστημι. τὸν δ᾽ υἱὸν τούτῳ φῂς σὺ συνεστακέναι. Lucill. 4. θνατὸς ἀθανάτῳ συστήσομαι. Rufin. 23.
συνίστωρ -ορα τῶν ἀλαλήτων λύχνον. Philod. 17.
σύνναος -οισι θεοῖσι. ἀδ 166.
συννεφής. -ὲς ὄμμα βαλεῖν.

[redacted]

συμμορφούμενος, σωτρός. Antip. Sid. 21.

συνεχηδόν, ὤχμασε θώμιγξ. Archi. 23.

συνερέζω -ξαντι ὄργια. ἀδ. 191.

συντάσσω -σομαι ὑμῖν. Pallad. 43.

συντέρμων -μονες στῆλαι. ἀδ. 251.

συντίθημι. παίδων κληδόνι συνθέμενος. Callim. 37.

συντίλλω -λέσθω. Strato 13.

σύντομος, ἦν ὁ ξεῖνος. Callim 51 ἁ Νέμεσις Flacc. 1. τὰμὰ σύντομα. Lucill. 41.

σύντονος, ἀγρυπνίη (σύμβολον ἀγρυπνίη) Callim 35.

συντρίβω -εται κόλποις. Dioscor. 3.

συντρέχω -τρεχέτην. Agath. 89.

συντροφίη -ης οὐδ' ἰδίης φείσατο. Anyte. 12.

σύντροφος, Ζηνοφίλᾳ μένε. Meleag. 95. ἁρμονίης. Antip. Sid 74. ᾧ νίκη. Stat. Athl. 34. εὐάσταις. ἀδ. 412. -ον αἰσχύνη βλέμμα. ἀδ. 9. μέθαις. Antip. Sid 89. Δημήτηρ μέθην σύντροφον ἐκδέχεται. Antiphil. 70. ἱμέροισι. Eugen. II. 453.

συντροχάζω -άσας χώρεσι. Meleag. 127.

συντυγχάνω -ων. Pallad. 143. -τυχών. Ib.

συντυχίη. Antisti. 1.

συνῳδός. ἐκ συνῳδοῦ ῥήματος. Alcae Mess. 12.

συνωμοσίη -ίην κοινὴν ἔθεντο ἀλλήλοις. ἀδ. 96.

συνωρίς, σοφή. Leo Phil. 3. θεσπεσίης ἄγχιστα συνωρίδος. Agath. 40.

συσκευασίη -ίης ἔργα. Meleag. 128.

συοκτόνος. Callim. 30.

συοφόντις -σι λόγχαις. Lucill. 1.

σύργαστρος. Dosiad. Ar. 2.

συρικτής -τῆν ἐπ' ἀκρεμόνων. Antisti. 1.

συριστήρ -ῆρα (nunc συριστῆρα). Leon. Tar. 1.

σύρμα, τερηδόνος. Strato 32. πλοκάμων. Philodem. 18. λευκῶν ὑπὸ σύρματι μόσχων. Dionys. 2.

συρμός, χαλαζήεις. Leon. Alex. 12. νιφετῶν. Antip. Sid. 67. ἀνέμων. Id. 106. ὠρίωνος. Marc. Arg. 33.

σύρω -ει νέκυν θάλασσα. Philip. 82. πηκτίδα ἐπὶ χείλεσι σύρων. Comet. 3. ἐπὶ χέρσον ἔσυρεν. Antip. Th. 49. ἐσύρατο βότρυς

ἐθείρης. Christod. Ecphr. 91. συρομένη πᾶσα νηδύς. Antiphil 21. ῥεύμασι. Pallad. 119. -ον δίφρια. ἀδ. 389.

σύσκιος, ἐκ πετάλων. Marc. Arg. 28.

σύσσημον, σύμβολον. Hedyl. 4. (II. 527.)

συσσωφρονέω. Scolion. 18.

συστεφανηφορέω Scolion. 18.

συστολίζω Μούσαις ἱλαραῖς συστολίσας χάρισιν. Meleag. 126.

συστρέφω -φε ἰσχίον. Marc. Arg. 3.

συσφίγγω -ων χεροῖν τένοντας. Crinag. 1.

συψέλιον -ια. ἀδ. 602.

[redacted]

σφεδανός -ῶν ἐκ γενύων. Antip. Sid. 27.

σφηκόω. τὶς περιηγέας ἐσφήκωσε χεῖρας. Satyr. Th. 4. εὐρέες ἐσφήκωντο βραχίονες. Christod. Ecphr. 238.

σφήξ. μὴ τὸν ἐν ὕπνῳ πικρὸν ἐγείρητε σφῆκα. Leon. Tar. 97. σφῆκα τὸν κοιμώμενον. Philip. 83. μήποτε τοῦδε κινήσῃς τύμβῳ σφῆκας ἐφεζομένους. Gaetul. 6.

σφίγγω -ων ἐν δακτύλοισι τοὺς τόκους. Pallad. 86. σφίγξω σοῖς περὶ ποσσὶ πέδην. Meleag. 52. σφίγξας πύλας μελάθρου. Agath. 8. πυργώματα κορείης ἔτι

[redacted]

[redacted]

σφραγίζω. τοῦτον ψάμμος οὐκ ἐσφράγισεν. Philip. 33. μοῖραι συμάτην θυσίην ἐσφράγισαν. Loll. Bass. 4. Ῥώμην ἀνερχομένῳ σφράγισαι ἠελίῳ. Antip. Th. 20. σφραγίζεται πάντα δι᾽ ἀλλήλων ὁ πολὺς αἰών. Archela. 2. (III. 330.)

σφραγίς, ἐπικείσθω. Lucian. 35. ἀλλά ἡ τέχνη χαλκείης ἐπέδησεν ὑπὸ σφραγῖδα σιώπης. Christ. Ecphr. 31.

σφριγάω -όωντας μαζούς. Christ. Ecphr. 105. νικήσας πρέσβυς. Stat. Athl. 30.

σφύρη -αι ἀμφιπλῆγες. Leon. Tar. 4.

σφυρήλατος, χρυσῆ Παλλάς. Probl. ar. 41. κολοσσός. ἀδ. 193.

σφυρόν. Ὀρβηλοῖο παρὰ σφυρόν. Sami. 1. οἰνηρῆς Λέσβοιο παρὰ σφυρόν. Pers. 8.

σχάζω. σχάσε θάλαμον μῆνις ἄφυκτος. Apollonid. 19. πορφυρέας ἐσχάσαμεν κάλυκας. Crinag. 9.

σχεδία. ἀδ. 154.

σχέδιος -ιον ποτόν. Agath. 24.

σχεδόθεν. Damaget. 11.

σχεδόν. ἀδ. 615.

σχένδυλα, ναυπηγοῖς. ἀδ. 90.

σχῆμα, φυτοσπόρον. Christ. Ecphr. 106.

σχίζα -ας. Theodor. 3.

σχίζω. ἔσχισε νῆα θάλασσα. Zosim. 4. βιότου σχιζόμεναι σελίδες. Philodem. 14. λύχνος ἔσχισται διδύμην φλόγα. Strato 41.

σχῖνος -ον εὐώδη. Meleag. 1, 26.

σχοινίον. Nicarch. 18.

σχοινῖτις -ίτιδι καλύβη. Leon. Tar. 91.

σχοῖνος -ον λεπτήν. Antiphil. 30. εὐώδη. Meleag. 1, 26. πρὸς τὴν σχοῖνον ἐξημείβεο. ἀδ. 235. λαμπάδα σχοίνῳ καὶ λεπτῇ σφιγγομένην παπύρῳ. Antip. Th. 13. ὑπὸ σχοίνοις. Agath. 8.

σχοινοτενής, σπυρίς. Philip. 22.

σώζω -ειν ἐξ ἀχέων. ἀδ. 290. -ζου. ἀδ. 419.

σωρεύω -εύσας στέμμασιν αὐχένας. Apollonid. 12. πλοῦτον. Lucian. 36. ζωῆς σωρεῦσαι μέτρα περισσότερα. Pallad. 111.

σωρηδόν, μαραινόμεθα. Antip. Sid. 47.

σωρός, ἀκεστορίης (ubi nunc ζωρὸν ᾿ἀκεστορίην) Leon. Al. 10. χρημάτων. Theocr. 16. λίθινον. ἀδ. 234.

σῶστρον -α ἔθυε θεοῖς. Pallad. 139.
σωτήρια, ἀνατιθέναι. Simonid. 79.
σωφρονίζω, ὁ μεθύων ἀστὸν ἐσωφρόνισε. Onest. 2.
σώφρων -ον πέπλῳ. Pollian. 5. σῶφρον γράμμα. ἀδ. 451.
σώω. σῶε. Macedon. 3.

T.

ταγός. ἀδ. 165. τραγικοῖο θιάσοιο. Statyll. 29. τοῦ ταγοῦ μνῆμα. Loll. Bass. 8. -ὸν Ἠδωνῶν. ἀδ. 297. -οῖς. Crinag. 25.
τακερός -αῖς λεύσσουσα κόραις. Antip. Th. 32.
ταλαεργός -ὸν ὑπὸ ζυγόν. ταλάρισκος, εὔπλοκος. Antip. Sid. 22.
τάλαρος -ον εἰροκόμον. Leon. Tar. 9. τοὺν ταλάροισι γάλα. Antip. Th. 32.
ταλαύρινος -ίνου διὰ χρωτός. Anyte 15.
ταλίκος. ὀλίγα κρύπτω τὸν ταλίκον. Antip. Sid. 69. ὄνομα. Asclep. 35.
ταμεσίχροος -χροα ὀστέα πεζόδων. Paul. Sil. 40.
ταμίας, βιότου τῶν ἀγαθῶν. ἀδ. 177. οἰκείων ἀνέμων. Aenigm. 10. κανόνα ταμίην γραμμῆς. Paul. Sil. 50. τόξων. Aristot. 1. 181.
ταμίη, ἱλαρὴ συμβολικῶν. ἀδ. 77.

τανυήλικος -των ἀπὸ μιτρῶν. Aristodic. 1.
τανυπέτηλος -οις πέτροις, ἀδ. Byz. 15.
τανυπτέρυγος -οῦ μυίας. Simonid. fr. 2. -ων ἀπὸ ταρσῶν. Probl. ar. 28. ἐπὶ νώτων. Antip. Th. 19.
τανυσίπτερος -ον δίκαν. Mesomed. 1.
τανύσφυρος -ων νυμφῶν. Simmi. Ov.
τανύφυλλον, ὑπὸ πλάκα πλωνός. Nicias 8.
τανύω. οὐ τανύσεις ὄμμα ἐπὶ ψυχῆς. Paul. Sil. 21. οὔ τις τέτληκε τανύσσαι ὦτα λόγοις. Jul. Aeg. 65. εἰς οὐρανὸν ὄμμα τανύσσας. ἀδ. 543. ἀγλαΐη ἐμοὶ ἀμφὶς τετάνυσται. Cyrus 6.
τάξις, ψυχὴ ἀθάνατον τάξιν ἔχει μακάρων. ἀδ. 544.
τάπης -ητος βαθυῤῥήνοιο. Antiphil. 6. -τες πορφύρεοι. Bacchyl. 1. 3.
τέρβω -ει. ἀδ. 624.
ταρσός -ῷ γαμψώνυχι. Strato 63. κεκαφηότι. Agath. 50. ταρσὸν ὀρεσσιβάτην. Id. 92. ἔρεισον ἐπὶ κλάδον. Marc. Arg. 28. διφυῆ ἀνεὶς πτερύγων. Meleag. 42. ὑψιπετῆ. Apollonid. 14. ταρσοὶ ἄμοιροι νευρῶν. Philip. 67. ταρσὸ ποδήνεμα. Leonti. 5. σοβαρῶν ταρσῶν χρυσοφόρος σκυτάλη. Rufin. 37. τανυσιπτερύγων. Probl. ar. 28. ταρσοῖσι ποσσὶν ἔχεις διφυεῖς. Posidip. 13.
ταρχύω -σε θανόντα. Jul. Aeg. 50. ἀδ. 697. ταρχύσας. οὔνομα. Phani. 8. ταρχύθη. ἀδ. 697.
τάσις -ιν στυγνὴν ὀφρύων λύσεις. Dioscor. 3. ἐγκατάτην. Strato 29.
τάτα. καὶ λέγε πᾶσι τάτα. Myrin. 4.
ταύρειος -είην ἀσπίδα. Paul. Sil. 46.
ταυρελάτης, χορὸς ἀνδρῶν. Philip. 62.
ταυροβόλος -ου τελετῆς. ἀδ. 190.
ταυροβόρος -ου λέοντος. Archias 27.
ταυρογάστωρ. Philip. 46.
ταυροδέτις -τιν βύρσαν. Agath. 30.
ταυρόκρανος. ἀδ. 296.
ταυρωπός. Il. 517.
ταῦρος, ὁ ταυρόκρανος. ἀδ. 296. -ου ἀτιμαγέλου. Eryci. 3. ἀγέλη ταύρων πυρίπνοος. Lucill. 88. ταύρων τανυκραίρων. Agath. 27.

τάμοις τρίβον. Metrodor. 1. γράμμα τμαθὲν ὕπερθε λίθου. Antip. Sid. 93.

τέναγος. νηρῆος λαθρίοισιν ὑποπλώσας τενάγεσσιν. Apollonid. 16. -σύρτιος ἐν τενάγεσσιν. Probl. ar. 36.

τεναγώδης -εος Ἰταλίης. ἀδ. 528.

τένων -οντι καυκασίῳ. Agath. Prooem.

τέρας, εἰνάλιον. Antip. Sid. 14.

τερέβινθος. Antip. Th. 40.

τερεβινθώδης, νησίς. Antiphil. 28.

τερέτισμα, ἀντίτυπον. Agath. 68. φορμίγγων. Id. 91.

τέρετρον -ρα ὠκήεντα. Leon. Tar. 4.

φιλίης τέρματ' ἐμῆς ἔχετε. Dioscorid. 5. τέχνης. Parrhas. 2. γηραλέον τέρματ' ἔχοντα βίου. ἀδ. 735. ἐπ' σκιεροῖς τέρμασι γυμνασίου ἀδ. 213.

τέρμινθος. Meleag. 1, 30.

τερμόριον. Philodem. 12.

τερπω -πεις στόμα. Agath. 54. -πεσκον ἀνίας. Cyrus 1.

τερπωλή, μερόπων. Leonti. 5. -ῆς ἀπέπαυσεν. Jul. Aeg. 58. -ήν. ἀδ. 578. ἀκόρητον. ἀδ. 369.

τέρσω. ὠτειλῆς οὔποτε τερσομένης. Macedon. 6. χαλάδων τερσομένων Agath. 68.

τερψίνοος -οιο φόρμιγγος. Il. 520.

τετράχειρωτῳ ἔλαφος. III. 333.

τετράκι, εὐδαίμων. Meleag. 7.

τετρακόρυμβος, κισσός. Antip. Sid. 72.

τετρακτύς. Paul. Sil. 74. 160.

τετραπάλαι. Callim. 47.

τετράπλευρος -ον κίονα. ἀδ. Byz. 2. θαῦμα. Ib. 35.

τετράπορος -ων ἀνέμων. ἀδ. Byz. 15. -οις ἄψισι. Ib. 3.

τέτραπος -πον. Aenigm. 15.

τετράς. Automed. 1.

τέτραχα. Stat. Athl. 2.

τετράχοος -όοισι κάδοις. Hedyl. 2. (6.)

τέττιξ, ἠχήεις, δροσεραῖς σταγόνεσσι μεθυσθείς. Meleag. 111. ἀπὸ ῥαδινῶν φθόγγον ἱεὶς πτερύγων Nicias 8. ἀχέτα. Pamphil. 2. Archi. 29. πτερῷ ῥαπίζων νηδύν. Apollonid. 25. μουσομανής. Theaet. 2. δρυοκοίτᾳ τέττιγι. Anyte. 14 τὸν μουσῶν τέττιγα. Posidip. 9. φιλέρημον παροδῖτιν ἀηδόνα. ἀδ. 416. ἀρκεῖ τέττιγας μεθύσαι δροσός. Antip. Sid. 30 εἰ κόκκυξ τέττιγος ἐρεῖ λιγυρώτερος εἶναι. ἀδ. 468.

τεῦγμα. Dosiadae Ara 2.

τευθίς -ίδος, ἡ τρίγλης. Theaet. 2.

τεῦχος -εϊ τῷδε. Crinag. 14. τεύχεσι βίβλων. Agath. 58.

τεύχω -ειν μέλος. Paul Sil. 54. ᾧ ἐνὶ χερσὶ θεσπεσίην Παλλὰς ἔτευξε χάριν. ἀδ. 206. τεύξας στέφανον. Meleag. 1, 2. ἐλευθερίην ἀδ 164. σῖτον τετεύχατον. Macedon 28 b. (III. 332) τετευχέμεν. Leo Phil. 3. τευξαμένη κηρῷ δόνακα. Leon. Tar. 1. δόλον. Alex. Aetol. 5.

τέφρα; αἰῶνος Ἴλιον κατεδήδοκεν. Even. 14. ὀστέων οὐδὲ τέφρα. Theocr. 6. ἐκ ψυχρῆς πῦρ ἀνέκαυσε τέφρης. ἀδ. 17. βαιὸν ἀνάψας φάνιον ἐκ τέφρης. Meleag. 79. τέφρῃ πῦρ ὑποθαλπόμενον. Id. 4. 55.

τεφρόω -οῦμαι πᾶς. Leon. Tar. 52.

τέχνη. εἰμὶ τέχνα Σκόπα. ἀδ. 233. αὐταῖς πρόσθε τέχναις πνεῦμα χαριζόμεναι χεῖρες. Rufin. 13.

τεχνήμων -μονας αὐλούς. II. 513.

τεχνίτης. ἀδ. 287. -ην δεσποτικὴ κοίτη πεποίηκε. Strato 53.

τεχνῖτις, γραῖα. Nicarch. 4.

τεχνοσύνη. Leon. Tar. 25.

τήγανον, ὀστράκινον. Loll. Bass. 3. Pallad. 95. ἀδ. 338.

τήθη. Aenigm. 30.

τηκεδών -όνος ἄλγεα. Agath. 7. -όνι δύςφρονι. Diotim. 7.

τήκω -ει φθόνος φθονερῶν ὄμματα καὶ κραδίην ἀδ. 429. τήκει καὶ πέτραν ὁ πολὺς χρόνος. ἀδ. 374. νέον ἄνθος τήκειν ἐπιστάμενα. Nicarch. 10. τὴν φθονερὴν τήκων δυςμενέων κραδίην. Stat. Athl. 27. δισσὸν ἄλγος ἔτηξε μίαν. Onest. 8. ἧς δέλτοις κηρὸν ἔτηξεν ἔρως. Meleag.

τηλεβόλος -ους ἰούς. Mnasalc. 4.

τηλεθάω -ει νῶτα χέρσου. Paul. Sil. 61. -άον εὐμούσοις χεύμασι. Jul. Aeg. 37. -άοντα. ἀδ. Byz. 18.

τηλεσκόπος -ον ὄχθον. Philip. 11. αἴγλην. Christ. Ecphr. 77.

τηλεφανής, κόσμος. Christ. Ecphr. 2

τηλέφιλον, πλατάγημα. Agath. 9.

τηλίκος -κον φρύαγμα. Agath. 65.

τῆλις. Ammian. 20.

τηλόθεν. Antiphil 24. Marc. Arg. 26. Pallad. 125. Paul Sil. 24. 42. ἀδ 275.

τιθασός. οὐδ' αὐτῇ μητρὶ τιθασόν. Meleag. 91.

τίθημι et τιθέω. χερσὶ τίθησι τόκους Antiphan. 3. τοῖς θεοῖς τίθει τὰ πάντα. Archil. 15. τίθει μαγείρῳ μνᾶς δέκα. Crates fr. 3. ἔργα τίθεσσο. Nicias 7. γλαῦκες ἔθεντο γόον. Dionys. 9. καὶ σὲ δεῖπνον ἔθεντο κύνες. ἀδ. 535. λάμπωνι μῆνιν ἔθεσθε. Antip. Sid. 94.

τιθηνέω. τοίην τις τιθηνείσθω ἑταίραν. Antip. Sid. 38. εὖ δ' ἔτι ἐτιθηνεῖτο γλυκερὰν ὄπα. Simonid. 76. τιθηνεῖσθαι. Id. 106.

τιθηνήτειρα, λέοντος. Archi. 24. Antip. Sid. 45.

τιθηνητήρ -τῆρος ἐκ πόντοιο. Archia. 13.

τιθηνητήριος -ιον οὖθαρ. Polyaen. 4.

τιθύμαλλον -λα καὶ θύμα. Muc. Scaev. II. 265.

τίκτω. ἐξ ὑγροῦ πῦρ τέτοκας. Meleag. 51.

τίλλω -ουσα κόμην. Agath. 83.

τιμαλφής -έα φόρτον. Lucian. 17.

τιμωρός, μοιχῶν ῥάφανος. ἀδ. 570.

τίναγμα -μασι παλλομένοισι χαλκὸν ἀράσσει. Claudian. 2.

τινάσσω. νεῦρα γὰρ ἓξ ἐτίνασσον (ubi nunc ἐξετίνασσον) ἀδ. 175. παρθενικὴν ἐτίναξ' ἔνθα καὶ ἔνθα κόμην. Leon. Tar. 7. ἐκ δ' ἀνδρῶν πάντ' ἐτίναξε νόον. Eratosth. Cyr. 1. ἀπὸ στομάτων τινάξαι κελάδημα. Christ. Ecphr. 43. κύμβαλα χερσὶ τινάξαι. Agath. 42. τινασσομένη πίτυς αὔραις. ἀδ. 260. μηρὸς ἐφοινίχθη κοῦφα τινασσομένης. Asclepiad. 30.

τιννύω. λαοῖς ἔνδικα τιννυμένη. Maced. 16.

τιταίνω -ειν εἷμα. II. 510. μέγεθος περὶ παντὶ τιταίνων. ἀδ. Byz. 15. ὄμματα ἐς. Christ. Ecphr. 60. τιταινόμενος γυῖα. ἀδ. 292.

τιτρώσκω. τὴν τετρωμένην. Philip. 9.

τιτύσκω -κόμεθα φώριον ἀλλήλων βλέμμα. Paul. Sil. 31.

τλήθυμος -με γεωπόνε. Agath. 55.

τλῆμι. τετληότι θυμῷ. ἀδ. 457.

τλημοσύνη. Archil. fr. 1.

τμήγω. λίθον τμήξας ἀκτῖσι.

Theaet. 5. [illegible] Leon. Tar. 68.
[illegible] Ar-
mgm. 27.
[illegible] Antiphil. 29.
[illegible] Plato
14.
[illegible]
Agath. Procem. [illegible] Philip. 54.
[illegible] Lucill.
102.
[illegible]
Antiphan. 4.
[illegible] ad. Dys. 32.
[illegible] Antip.
Sid. 26. [illegible] Philip. 26.
[illegible]
Antip. Sid. 26. [illegible]
[illegible] Meleag. 1, 7.
[illegible] Leon.
Tar. 14.
[illegible] ad. 308.
[illegible] Agath.
55. [illegible] ad. Dys. 4.
[illegible]
Joann. Barb. 8. [illegible]
Stat. Flacc. [illegible]
[illegible]
Ib. 25. [illegible] Agath. 54.
[illegible] Id. 54. [illegible]
ad. 308.
[illegible] Plato 18.
[illegible]
[illegible] 7.
[illegible]

τραυλίζω -ων ἔρως. Asclepiad. 6.

τραυματίζω. ἐτραυμάτισε. Lucill. 14.

τρέφω. ἐτρεφόμην ἀνέμοις. Jul. Aeg. 37.

τρέχνος -νέων Νυσίων. Dosiad. Ar. 1.

τρέχω -ει ὁ χρόνος. Pallad. 129. τῷ παρεόντι τρέχειν ἀνάγκη. Scolion. 4. πρωτόπλοον ἔτρεχεν ἡλικίην. Rufini. 8. ἔδραμε θυμῷ ἐς προτέρων ἔργων ἄρσενα μαρτυρίην. Philip. 25.

τρέω. τρέσσαι ἀπὸ πτολέμου. Eryci. 8. μόθον οὐ τρέσεν. ἀδ. 750.

τρέω. τρῆσαι τὴν ὀροφήν. Lucill. 71. ἄτομον τῇ κεφαλῇ τρήσας. Id. 57. φαῦλος ἀνὴρ πίθος ἐστὶ τετρημένος. Lucian. 32.

τρηματόεις -όεντα λίθον. Philip. 17.

τρητός -ὴν λιθάκα. Paul. Sil. 52. -ὼς δόνακας. Eratosth. 3.

τρηχαλέος -έην λίθον. Damochar. 2. Paul. Sil. 50. χαίτην τρηχαλέοις χρώμασιν αὐσταλέην. Jul. Aeg. 27. -έαις βάτοις. Agath. 25.

τρηχύς, πόρος. Satyr. 5. λύκος. Theocr. 6. -εῖα πυραίνεσις. Agath. 35. κόνίη. Macedon. 33. θάλασσα. Leon. Tar. 76. Asclepiad. 33. Philip. 82. Tull. Laur. 2. τρηχεῖα καὶ αἰπήεσσα καταιγίς. Leon. Tar. 90. θάλασσα τρηχεῖ πνεύματι βρασσομένη. Id. 57. τρηχεῖαν ῥάμνον. Zenodot. 2. Σίσυφον. Hegesip. 6. ἀνέμων μάστιξι θάλασσα τρηχὺ βοᾷ. Meleag. 50.

τρύχω. τετρηχυῖα θάλασσα. Leon. Tar. 96.

τριαίνη. Macedon. 27.

τριάς -άδος μυστιπόλος. ἀδ. Byz. 33.

τριβακός -κὸν περὶ πάσσαλον ὀρχήσασθαι. Automed. 5. -ὴν χλαμύδα. Theod. 3.

τριβελής -ὲς δόρυ. Philip. 57.

τρίβολος -ον ἔτι κατίοντα. Dioscor. 28. -ους ὀξεῖς ἀχυρότριβας. Philip. 14.

τρίβω -οντας φυσικῆς φάρμακον φυσικῆς ἀντιδότου. Strato 11. μυρία με τρίψασαν κύματα. Antiphil. 26. τέτριπται ὀστεῦν. Leon. Tar. 68. λίνου τετριμμένον ἅλμῃ λείψανον.

Theaet. 3. ἀτραπὸν ἐτμήξαντο. Leon. Tar. 68.
τμητοσίδηρος -ου ὕλης. Aenigm. 27.
τόθι. Antiphil. 29.
τοκάς -άδων βληχή. Plato 14.
τοκετός -τοῖο γιγαντείου. Agath. Prooem. ἡ τοκετῶν βάσανος. Philip. 34.
τοκίζω -ίσας τόκον. Lucill. 102.
τόκος. ὁ χρόνος τόκον τίκτει. Antiphan. 4.
τολυπεύω -πευσαν τόνδε δόμον βασιλῆες. ἀδ. Byz. 32.
τολύπη -πας φύλακα. Antip. Sid. 26. ὀδόντι τολύπη καθαιρομένη. Philip. 28.
τορός. εἰ τορὸν οὖας ἔθελχεν. Antip. Sid. 24. -ῶν ὕμνων. Meleag. 1, 7.
τορύνη -αν ἐτνοδόνον. Leon. Tar. 14.
τοσαυτάκις. ἀδ. 308.
τοσσάτιος -ου χρυσοῦ. Agath. 53. ἔργου ἀδ. Byz. 4. ἀπὸ τοσσατίου κάλλεος. Joann. Barb. 8. -ης νίκης. Stat. Athl. 11. βαιὸν γέρας τοσσατίων καμάτων. Ib. 25. πόθων. Agath. 34. μόχθων. Id. 54. βίβλων. ἀδ. 518.
τόσος -ου κέρδεος. Plato 26.
τράγεος -εον πόδα. Automed. 7.
τράγινος -ίνας κόρας. Ery-

τραυλίζω. -ων ἔρως. Asclepiad. 6.
τραυματίζω. ἐτραυμάτισε. Lucill. 14.
τρέφω. ἐτρεφόμην ἀνέμοις. Jul. Aeg. 37.
τρέχνος -νέων Νυσίων. Dosiad. Ar. 1.
τρέχω -ει ὁ χρόνος. Pallad. 129. τῷ παρεόντι τρέχειν ἀνάγκη. Scolion. 4. πρωτόπλουν ἔτρεχεν ἡλικίην. Rufin. 8. ἔδραμε θυμῷ ἐς προτέρων ἔργων ἄρσενα μαρτυρίην. Philip. 25.
τρέω. τρέσσαι ἀπὸ πτολέμου. Eryci. 8. μόθον οὐ τρέσεν. ἀδ. 750.
τρέω. τρῆσαι τὴν ὀροφήν. Lucill. 71. ἄτομον τῇ κεφαλῇ τρήσας. Id. 57. φαῦλος ἀνὴρ πίθος ἐστὶ τετρημένος. Lucian. 32.
τρηματόεις -όεντα λίθον. Philip. 17.
τρητός -ὴν λιθάκα. Paul. Sil. 52. -ὼς δόνακας. Eratosth. 3.
τρηχαλέος -έην λίθον. Damochar. 2. Paul. Sil. 50. χαίτην τρηχαλέοις χρώμασιν αὐσταλέην. Jul. Aeg. 27. -έαις βάτοις. Agath. 25.
τρηχύς, πόρος. Satyr. 5. λύκος. Theocr. 6. -εῖα παραίνεσις. Agath. 35. κονίη. Macedon. 33. θάλασσα. Leon. Tar. 76. Asclepiad. 33. Philip. 82. Tull. Laur. 2. τρηχεῖα καὶ αἰπήεσσα καταιγίς. Leon. Tar. 90. θάλασσα τρηχεῖ πνεύματι βρασσομένη. Id. 57. τρηχεῖαν ῥάμνον. Zenodot. 2. Σίριφον. Hegesip. 6. ἀνέμων μάστιξι θάλασσα τρηχὺ βοᾷ. Meleag. 50.
τρήχω. τετρηχυῖα θάλασσα. Leon. Tar. 96.
τριαίνη. Macedon. 27.
τριάς -άδος μυστιπόλος. ἀδ. Byz. 33.
τριβακός -κὸν περὶ πάσσαλον ὀρχήσασθαι. Automed. 5. -ὴν χλαμύδα. Theod. 3.
τριβελής -ὲς δόρυ. Philip. 57.
τρίβολος -ον ἔτι κατέοντα. Dioscor. 28. -ους ὀξεῖς ἀχυρότριβας. Philip. 14.
τρίβω -οντας φυσικῆς φάρμακον φυσικῆς ἀντιδότου. Strato 11. μυρία με τρίψασαν κύματα. Antiphil. 26. τέτριπται ὀστεῦν. Leon. Tar. 68. λίνου τετριμμένον ἅλμῃ λε[illegible]

ἀδ. 128. τὸ μάτην τριβὲν δίκτυον. ἀδ. 129.
τριγέρων. Leon. Tar. 91. ἀδ. 407. Νέστωρ. ἀδ. 622. νεκτάρεος Βρόμιος. Antiphan. 3.
τρῖγλα. Theaet. 3. -αν ἀπ' ἀνθρακίης. Apollonid. 7.
τριγλοφόρος -ους χιτῶνας. Satyr. Th. 1.
τριέλικτος -τον ὕδωρ Μαιάνδρου. Leon. Tar. 32. ἰχνοπέδαν. Antip. Sid. 17. νῆμα. Id. 70. -τους θώρακας νηός. Archimel. 1.
τριέσπερος -οιο καύτας. Dosiad. Ar. 2.
τριετής -τεῖς δρόμοι ἀδ. 646.
[redacted]
τριπανοῦργος, ἔρως. Meleag. 12.
τρίπηχυς -υν ῥῖνα. ἀδ. 91.
τριπιθήκινος. Lucill. 35.
τριπλόος -α γοῦνα. Dioscor. 14.
τριποδηλάλος, Φοῖβος. Christ. Ecphr. 72.
τριπόθητος -τε. Stat. Athl. 26.
τριπόνητος -τον ἔριν. Leon. Tar. 20.
τρίπορθος. Dosiad. Ar. 2.
τρίπους -οδα δαιδάλεον. Simonid. 58. μάρτυρα βακχίων ἀέθλων. Id. 76.
τρισάλαστος. Meleag. 72. ἀδ. 272.
[redacted]

τριτάλαινα. ἀδ. 684. (Lectt. 304.)
τριτάνυστος, δόναξ. Archias. 10.
τριτοκέω -κεῖ νηδὺς ἀνὰ πᾶν ἔτος. Crinag. 22.
τριχάλλεπτος. Strato 71.
τριχθάδιος. Agath. 72. Paul. Sil. 2, 34. Zosim. 1.
τριχόλωτος -τον ἀνάγκην. Pallad. 9.
τριχόμαλλος, ὄϊς. Antip. Sid. 94.
τριχόφοιτος, ἴουλος. Strato 9.
τρίψις, αἱ ὑπὲρ ἴγδιν τρίψιες. Agath. 53.
τρομέω. μορφὴ σὴ χρόνον οὐ τρομέει. Jul. Aeg. 4. -έων ὄπιν. ἀδ. 291.
τρόπαιον. -α νόσων στήσας. ἀδ. 542.
τροπαιοφόρος, Κύπρις. Agath. 8. λίθος. Parmen. 6. -ον Πᾶνα. ἀδ. 264.
τρόπις, τυφλὴ ἔδραμε πᾶσα τρόπις. Loll. Bass. 5. ἀκάτου. Antiphil. 25. -ιν πῆξαι. Id. 27. ἀργῴην. Antip. Sid. 96.
τροφεῖον -ων ἄλκαγμα. Meleag. 58.
τροφεύς -έα. Dioscor. 35.
τρόφιμος, Μουσῶν. Pallad. 118. -ην σύνταξιν. Id. 44.
τροχάζω -ζε. Posidip. 12. αὐτοκυβερνητεὶ πρὸς κύτος ἐτρόχασεν. Philip. 73.
τροχαῖος -α πανία. Leon. Tar. 8.
τροχαλός -ὴν φωνήν. Christ. Ecphr. 29. -αὶ ἀπωπαί. Id. 22. -ὴν μάστιγα. Stat. Athl. 16. -οῖς ψελασίνοις. Rufin. 2. -λώτερε μοιράων. Pallad. 67.
τροχιή. ἄξονι καὶ τροχιῇ λιτὰ παραξέεται. Leon. Tar. 67. νύμφαι κατ' ἀκροτάτην ἀλλόμεναι τροχιήν. Antip. Th. 39.
τροχίζω. οὐ τροχιεῖ τις τον λῃστήν. Asclepiad. 27.
τρόχιος -ίαν φθοΐδα. Addae. 1.
τροχοειδής -έος κύλιος. inedit.
τροχόεις -εσσα κύλιξ. Macedon. 18.
τρυγάω -όωντα χορόν. ἀδ. 320. -ήσας παίδων ἄνθος. Meleag. 2. ἄταις ῥιζόθεν. Jul. Bass. III. 332.
τρύγη. ἀδ. 90.
τρυγόνιον. Philodem. 31.
τρύζω -ει ὀλολυγών. Agath. 25.
τρύξ. ἄγρει οἶνον ἐρυθρὸν ἀπὸ τρυγός. Archil. fr. 5. φωνῆς τρύγα. Euodus 2. Σελήνης πάσας ἐξερόφησε τρύγας. Gaetul. 9.

ὕβρις, σώματος. Antioch. 2. -ιν θαλάσσης. Xenocr.

ὑβριστής, ἄνεμος. Theodor. 15. πότος οἴνῳ. Onest. 5. -τὴν μῦθον. Paul. Sil. 25. 41. πενίης πλοῦτον. Pallad. 108. -τὰ σωφροσύνας. Qu. Maec. 9.

ὑβριστήρ -ῆρας ἰάμβους. Meleag. 119.

ὑγιαίνω -νε. Philod. 4. καθ' ἥν ὑγιαίνομεν ὥρην. Strato 19.

ὑγιής, λόγος. Macedon. 17.

ὑγραίνω -ανθείσης Δημήτερος. Strato 67.

ὑγροπορέω -ουν νέες. Theaet. Sch. 4.

ὑγρός. ἐξ ὑγροῦ πῦρ τέτοκας. Meleag. 51. -ὸν δεσμόν. τόεσσα. ἀδ. 194. -όεντα δόμον. Hermocr. 2.

ὑδρία -αν. ἀδ. 393.

ὑδροποτέω -τήσας. Lucill. 102.

ὑδροπότης -τας μύθων μνήμονας. Antip. Sid. 8. ὁ κρητὴρ οὐ δέχεθ' ὑδροπόταις. Antip. Th. 45.

ὑδρωπικός -κὴ ναῦς. Nicarch. III. 332.

ὕδωρ. πάντ' ἐγένεσθαι. Dioscor. 22. ὅρκιά φησιν ἐν ὕδατι κεῖνα φέρεσθαι. Meleag. 71.

ὑέλινος -ῳ δαπέδῳ. Aenigm. 18.

ὕελος -ου πορφυρέης. Hedyl. 3.

ὑέτιος, νότος. ἀδ. 384. -ίοιο

[redacted]

ὑλήσκοπος, Πάν. Philip. 8.

ὑλήωρος, Πάν. Leon. Tar. 17.

ὑλιγενής. Nicaen. fr. 6.

ὑλοβάτης, Πάν. Agath. 29. Theaet. Schol. 3. νόμιος. Muc. Scaev. II 265.

ὑλονόμος. Paul. Sil. 47. θήρ. Simonid. 112. -ων τετραπόδων. Archi. 8. Damag 5.

ὑμέναιος -ον ᾖσε. ἀδ. 703. γάμων ἀείσαμεν. ἀδ. 754.

ὑμενήιος. Il. 517.

ὑμναγόρας. Il. 518.

ὑμνητήρ, ὑμεναίων. Leon. Tar. 80.

ὑμνοθέτης. Theocr. 10. -ταν στέφανον. Meleag. 1, 2, 44. 123. 129.

ὑμνοπόλος. Meleag. 1, 13. Leon. Tar. 81. Antip. Th. 56. Marc. Arg. 28. -ους δόνακας. Antip. Sid. 35.

ὕνις. ἀδ. 450. -ιν φιλόγαιον. Philip. 14.

ὑπάγω. Glauc. 2. εἰς αἴδην. Nicarch. 7. δι' ὀρθῆς ὕπαγε. ἀδ. 693. σοὶ θρῆνος ὑπαξόμεθα. Antip. Th. 10.

ὑπαιάζω -οντα. ἀδ. 419.

ὑπακούω -ειν προστάγμασιν. Pallad. 13.

ὑπαντέω -ῆντε. ἀδ. 287.

ὑπαντιάζω -άσασα μητήρ. Pallad. 99. -άσαντες. Plato 6.

ὑπάτη -ην πλήκτροις ἐδόνησας. Agath. 68.

ὕπατος, ἀθανάτων. Antip. Th. 24. -ην χάριν. ἀδ. 352.

ὑπεκβάλλω. Rufin. 33.

ὑπεκδέχομαι -δέχεται. ἀδ. 221.

ὑπεκκαλύπτω -κεκαλυμμένων ὀστέων. Leon. Tar. 68.

ὑπεκπροφεύγω -φύγῃ. ἀδ. 278. -φυγών. ἀδ. 533.

ὑπεκφέρω -εξήνεικεν. Phalaec. 5. -φέρεται. Leonti. 17.

ὑπένδυμα. Hedyl. 2. χιτῶνος. Marc. Arg. 20.

ὑπεραίρω -ῆρθη. Agath. 22. δεκάτην οὐχ ὑπερῆρεν ἠῶ. Tymn. 6.

ὑπέραντλος -λα πάντα νέρθε. Meleag. 77.

ὑπερκαταπτάω -καταπτηθείς. ἀδ. 317.

ὑπερβασίη. Paul. Sil. 35.

ὑπέρβιος -ιον ἀσπίδα. Jul. Aeg. 3.

ὑπερβρυάζω -ασθεῖσα πλόῃ. Bianor. 9.

ὑπερβύθιος. Bian. 8.

ὑπερδέω -δήσας. Lucill. 3.

ὑπερεκκρεμάω -άσωμαι. Rufin. 22.
ὑπερευτυχίη. Rufin. 5.
ὑπερηφανίη -ης ἀνέχεσθαι. Pallad. 107.
ὑπερέχω. ὑπερέσχες λεχοῖ χεῖρας. Phaedim. 3. ὑπερέσχον ἀοιδάν. Antip. Sid. 71. σοβαρὴν ὑπερέσχεθεν ὀφρύν. Agath. 22.
ὑπεριάχω. σάλπιγξ ὑπερίαχεν αὐλῶν. Antip. Sid. 48.
ὑπερκρεμάω. τῷ ποταμῷ κάλλος ὑπερκρεμάσας. ἀδ. 367.
ὑπερκύπτω -τειν πολλῶν ὄλβον. Antiphil. 6. ποτὶ ληνὸν ὑπερκύπτουσα. Agath. 24. ὑπερκύψας βαιόν. Cyrus 6.
ὑπέρμαχος -ον ἀσπίδα τείνας. Archias 17.
ἐν μήνης φέγγος ὑπερτίθεται. Marc. Arg. 12.
ὑπερτρέχω -έδραμον αἴγλην. ἀδ. Byz. 15. σὸν γῆρας νεότητα τεὴν ὑπερέδραμε νίκαις. Stat. Athl. 31.
ὑπερφίαλος. Pallad. 135. -άλου βαβυλῶνος. ἀδ. 361. -άλοις μερόπων. Theaet. Schol. 4.
ὑπερφυής -έεσσι διαβᾶσα ποσσίν. Sosip. (Dioscor.) 2.
ὑπερχαλάω. ἐκ θυρίδος αὐτὸν ζητῶν ὑπερχαλάσαι. Leon. Alex. 4.
ὑπέρχομαι, ἀφνειὴν Κυθέρειαν. Paul. Sil. 38. -χομένη Παφίην. Irenae. 2. ἀποιχομένου φθόγγον ὑπῆλθε μίτου. Paul. Sil. 48.

Probl. ar. 21. μαλακώτερον ὕπνου λεύσσειν. Antip. Th. 32. ὕπνος χάλκειος. Stat. Athl. 51.
ὑπνοφόβης. II. 517.
ὑπνόω -ει θάλασσα. Theaet. 2.
ὑποβένθιος. Crinag. 39.
ὑποβλέπω. μὴ 'λεείν' ὑπόβλεπε. Crinag. 1.
ὑποβρέχω -ξας ταῖς κοτύλαις. ἀδ. 448.
ὑποβρύχιος. Aristo 3. -ιον πένθος. Christod. Ecphr. 185.
ὑποδακρύω -εδάκρυσεν. ἀδ. 334.
ὑποδείκνυμι -μένην. Damochar. 4.
ὑποδέχομαι -δέξατο. ἀδ. 532.
ὑπόδυμι. ὀθνείην ὑπέδυ χθόνα. Diodor. 10. ὑπὸ παντὶ λίθῳ σκόρπιος ὑποδύεται. Scol. 15. κυμάτην ὑπεδύσατο σιγήν. Paul. Sil. 81.
ὑποείκω -ομεν. ἀδ. 195.
ὑποεργός -ούς. Stat. Athl. 22.
ὑποζευγνύω. ὑπέζευκται μὲν Ὁμήρῳ. Antip. Th. 24. πόντος ὑπέζευκται δορί. Alpheus 7.
ὑποζώννυμι. τοῖς ποσσὶν ὑποζώσας. Strato 64.
ὑποθάλπω -πόμενον πῦρ τέφρῃ. Meleag. 4. 55.
ὑποθερμαίνω -θερμάνθη ξίφος αἵματι. Leo Phil. 6.
ὑποθρύπτω -εθρύφθην προσώπῳ. Agath. 8.
ὑποικέω -κεῖ δάκρυ ὀφθαλμοῖς. Glauc. 5.
ὑποικίζομαι -ῳκίσατο τεὸν βῶλον. Loll. Bass. 11.
ὑποκαίω -όμενος. Meleag. 4.
ὑποκάμπτω -τεις ἤδη. Automed. 5.
ὑπόκειμαι. σανίδες κοσὶν ὑπόκεινται. ἀδ. 84. τοῦν ὑποκεισθαι δεῖ τοῖς γράμμασι. Cereal. 2.
ὑποκλάζω -ων λύχνος. Paul. Sil. 29. ὑποκλασθέντα θυμόν. Agath. 4.
ὑποκλέπτω -ων λέκτρον ἀλλοτρίης ἀλόχου. Agath. 93. -οντες ὀπωπήν. Paul. Sil. 31. ὄμμα. Id. 14. ζῆλον. Agath. 11. -τομένην φιλίην. Id. 18.
ὑποκλίνω -ινθη μαζός. Agath. 13. -αθέντα κόμαισι. Antiphil. 12.
ὑποκλύζω -ει πόντος χθονὸς ἕδρανα. Paul. Sil. 61.
ὑποκόλπιος. Callim. 16. Philod. 16. Automed. 1. Qu. Maec. 3. Paul. Sil. 12. πολλάκι φοιτήσεις ὑποκόλπιον. Strato 50.
ὑποκρισίη. ἀδ. 353.

ὑπόκρισις. ἀσκήσας τραγικῆς εἶδος ὑποκρίσεως. ἀδ. 752 b. (Lectt. 301.)
ὑποκρούω -ούσας ἐμὲ λεπτῇ χερμάδι. ἀδ. 204.
ὑπολάμπω -πόμενον τέφρῃ πῦρ. (ubi nunc ὑποθαλπόμενον) Meleag. 55.
ὑπονέμω -νειμάμενον πῦρ. Theaet. 4.
ὑπόνοια -αν φεύγων. Lucill. 7.
ὑποξύω -ων ποταμὸς πέζαν νάπης. Marian. 3.
ὑποπλώω -ώοντα λαθραίῃ εἰρεσίῃ. Antiphil. 23.
ὑποπόρφυρος -ον ῥόδον. ἀδ. 58.
ὑποπρηΰνω. ἀμφασίης ὑπεπρήϋνεν ἀνάγκην. Paul. Sil.
ὑποσφίγγω -ίγξασα πλοκαμῖδας καλύπτρῃ. Christod. Ecphr. 81.
ὑποσχεσίη -ῃ ἀψευδεῖ. Polyaen. 1. Callim. 25.
ὑποσχέσιον. Laure. 1.
ὑποτάσσω. πᾶσαν γῆν ὑπέταξε θρόνῳ. ἀδ. 309.
ὑποτίθημι. ὑπέθου καλύβῃ. ἀδ. 676.
ὑποτρέχω -έδραμε. ἀδ. 277.
ὑπότροπος -ον ἦμαρ. Christ. Ecphr. 262.
ὑποτρύζω -ουσα λεπτόν. Agath. 68.
ὑποτρώγω -ων τοῖχον ποταμός. Callim. 6.
ὑπουθάτιος -ιον μόσχον. Bian. inedit.

ὑπωρόφιος -ιαι ἀσπίς. Hegesip. 3. -ια τόξα. Simonid. 49. -ίαισι γυναιξί. Antip. Sid. 87.

ὑπώροφος -α οἰκία. Antip. Sid. 37.

ὕσγινον -ἐξ ὑσγίνοιο βαφθέντα. Myrin. 2.

ὕσπληγξ. ἐφ' ὑσπλήγων ἢ τέρματος. Antip. Sid. 39.

ὑστάτιος -ιον νᾶμα. Aemilian. 1. -ιον πρότερον. Pallad. 47. -ίοις ἐν Ἰβῆρσι. Crinag. 45.

ὑστερόπους, νέμεσις. Strato 71.

ὑστερόφωνος -ον ὄπα. Satyr. Thy. 2.

ὕφαιμος, ξανθός. Philip. 53.

ὑφαίνω -ειν μέλος εὔϋμνον. Christ. Ecphr. 70. μῆτιν. Id. 250. κάλλος ὑφαίνων στήθεϊ. Id. 329. πιερικῆς σειρῆνος ἔργον. Id. 350. ἱστορίης δημήγορον ἦθος. Id. 373. μέλος χορδῇσιν. Id. 397. στέφανον. ἀδ. 83. λεπτὸν ὑφηναμένα ἀράχνα. ἀδ. 419. πράγματ' ἀληθείης ποικίλ' ὑφηνάμενος. ἀδ. 587. ἐκ μουσέων γρῖφον ὑφηνάμενοι. Alcae. Mess. 7. τάλαρον σχοίνοισιν ὑφειασμένον. Philip. 18.

ὕφαλος -ους πέτρας. Lucill. 122.

ὑφαντός -τοὺς θώρηκας. Leon. Tar. 23.

ὑφέσπερα. ἀδ. 55.

ὑφηγεμών -μόνα νέων ἐρώτων. Meleag. 11.

ὑφηγητήρ. Automed. 6.

ὑφηνίοχος, κάλλει. Meleag. 86.

ὑφόρμισις, σκεπανή. ἀδ. 396.

ὕφος -η πλέκοντες. Tib. Ill. 2.

ὑψαυχενίζω -ει. Philip. 50.

ὑψαύχην. Paul. Sil. 35. ἀδ. 77. -ενες κραδίης. Irenae. 3. -ενα ἑσπερίην. Agath. 56.

ὑψικέλευθος -ον ψυχήν. ἀδ. 574.

ὑψίκομος. Plato 13. -οι δόνακες. Paul. Sil. 44. -μοις δονάκεσσι. Simm. Rh. 5. II. 525.

ὑψίλοφος -ων θυρέων. Asclep. 15.

ὑψιμέδων, Ζεύς. ἀδ. 483.

ὑψιπαγής, Σίπυλος. Theodor. 7.

ὑψιπετής -τῇ ταρσόν. Apollonid. 14.

ὑψίπυργος. Simonid. 91.

ὑψιφαής -ῆ τάφον λαϊνεον. Diodor. 14. -ῆς δρόμος. Stat. Athl. 45.

ὑψιφανής -νὲς μνῆμα. ἀδ. 750.
ὕψόθι, γαστρός. Pallad. 96.
ὑψόω -ωσε θρόνους. Agath. 40. -ώσῃς τὸν Μίκυθον. Leon. Tar. 15. ὑψώσαντο τάφον. Alcae. Mess. 17. ὑψοῦται Ῥοδόπη τῷ κάλλεϊ. Rufin. 22. -θέντα Πήλιον. ἀδ. 318.

Φ.

Φάαντερος. ἀδ. 590.
Φαγέω -εῖν κλῆρον ἅπαντα. Pallad. 55. -οῦσα πάντα βίον. Id 145.
Φαεινός -ὸν νέκυν. Jul. Aeg. 71.
Φαεννός -νὰ ἀσπίς. Mna-
[redacted]
Φαίνω. ἔαρ φαίνουσα μέλισσα. Nicias 7. οἶνος τὰ κεκρυμμένα φαίνει βυσσόθεν. Eratosth. Cyr. 1. κτερέων ἄτερ ὀστέα φαίνει γυμνός. Damaget. 4. καρπὸν ἔφηνεν. ἀδ. 183. τοῖα ἄμμιν ἔφηνας. ἀδ. 565.
Φανός. οἱ δ' ἄλλοι τὸν φανὸν ηὐτρέπισαν. Nicarch. 26.
Φαλαγγομάχης, ἐλέφας. Philip. 29.
Φαλακρός. ἀδ. 552. -ὸν μῶρον Lucian. 18. -ρὰ τἄξόπιθεν. Posidip. 13.
Φάλανθος -ον βρέγμα. ἀδ. 40.
Φάλης -ητι παιδογόνῳ. Theocr. 4.
Φανηφόρος, ἱρεύς. ἀδ. 191.
[redacted]

Φαρμακίη - ίῃσι. Callict. 2. - κιῶν. Id.

Φάρμακον, οἶνος τοῦ χαίρειν. Ion Chi. 1. ἀνηκέστοισι κακοῖσι τλημοσύνη φάρμακον. Archil. fr. 1. πανακὴς πάντων ἁ σοφία. Callim. 14. ἔρωτος. Marc. Arg. 1. ἀμφοτέροις ξίφος ἔσσεται. Paul. Sil. 31. κακῶν ἀντίδοτον. ἀδ. 80. φάρμακον ἡσυχίης ἐγκρατὲς εὑράμενος. Pallad. 77. δίψης φάρμακ' ἀλεξίκακα. Thall. Mil. 3.

Φάρος - ον καιόμενον. Strato 99. τὸν φάρον. ἀδ. 371.

Φαρμάσσω - μαχθὲν ἴσῳ γάλα. Tiber. Ill. 1.

Φάρσος, ἅμας. Phani. 4. βότρυος. Id. 5. πετάσου. Id. 6.

Φάρυγξ - γα λιθίναν. Phani. 7. ἐς ἀλλοτρίους φειδόμενον φάρυγας. Antiphan. 3.

Φάσμα, πτηνόν. Meleag. 25. - ματος ὀξυτέρη ἀκμή. Fronto 2. - τα ὡς ἐν ὕπνῳ. Pallad. 140.

Φάτις - τιν ἱερὰν ἄπυε. ἀδ. 230.

Φάτνη - ης Θρηϊκίης. Apollonid. 18.

Φατός. τὸν οὐ φατόν. Arcesil. 2.

Φάττα - τῶν οἰκία (ubi nunc φυτῶν.) Antiphil. 12.

Φαυλεπιφαυλότατος. Demodoc. 3.

Φαύλως. ἀδ. 563.

Φέγγος, μουσῶν Ὅμηρος. Antip. Sid. 68. ἐπεῖδε φάους. Antip. Th. 41. ἐλευθερίης. ἀδ. Byz. 27. τίς δειρῆς φέγγος ἀποπλύσεται. Rufin. 13. πάτρης φέγγεα. Agath. 82.

Φείδομαι. οὐδὲ θεῶν φείδεται. Paul Sil. 29. φείδεο κόπτειν. Zonas 5. ἐφείσατο μείζονος οἴκου δράξασθαι. Callim. 37. φειδόμενος πόντου μιῆναι. ἀδ. Her. 21. αἰτῆσαι φειδομένη. Philod. 10. φειδόμενος βιότου. Crinag 35. - μένῳ βλέμματι ἰδεῖν. Agath. 4. χείλεϊ ἐφίλουν. Id. 11. - μένῃ ὁρμῇ. ἀδ. 301. φεισαμένη τυχῆς τῆς σῆς. Pallad. 75. αἵματι μὴ χρῶσαι φεισάμενος παλάμαν. ἀδ. 300.

Φειδώ, οὐδ' ἰδίου ἔσχε βιότου. Antip. Th. 84.

Φελλός - ὸν ἀβάπτιστον καθ' ὕδωρ. Archias 10. ἐπαγγελτῆρα κύρτου. Philip. 22. 23. Jul. Aeg. 6. κύρτους φελλοῖς ἐπεσφραγισμένους. Philip. 5.

Φερανθής -έος εἴκρος ὥρῃ. Meleag. 110.
Φέρασπις, Αἴας. ἀδ. 388. -ιδος Ἀθήνης. Christod. Ecphr. 388.
Φέρβω -βε σὸν ἐργατίνην. Damochar. 2. ἀπ᾽ ἠέρος αὐτὸν ἔφερβεν. Isidor. 5. -μέναις ποίμναις. ἀδ. 230. -νας χῆνας. ἀδ. 667.
Φερεαυγής -έα κοίρανον αἴγλης. ἀδ. 339.
Φερεσακής -κέων Ἀχαιῶν. Christod. Ecphr. 163.
Φερέσβιος -ιον πυρσὸν τέχνης. Jul. Aeg. 23.
Φερεστάφυλος, Διόνυσος. Meleag. 110.
Φερνή. ἀδ. 86.
[redacted]
παῖδα δαίμων ἔφθασεν. Dioscorid. 32. κόραξ ἔφθακ᾽ ἀνιμάσσων ὕδωρ. Bian. 4. παῖς ὑπὸ βλοσυροῦ χείματος ἐφθάνετο. Bian. 5.
Φθέγγομαι -μενον σῆμα ἀγλώττῳ στόματι. Antiphil. 17. -μένη στειῷ στόματι λάγυνος. ἀδ. 77. -ναι σελίδες. Posidip. 20. -μένων βλεφάρων βλέμμα. Paul. Sil. 21.
Φθείρ -εῖρα. Strato 99. -ῶν ποιητὴς πώγων. Ammian. 21.
Φθείρω. μὴ φθεῖρες περιπλάνιον βίον ἕλκων. Leon. Tar. 55.
[redacted]

φιλόμμας -ατο. Dosiad. Ara 1.
φιλάβουλος. Meleag. 55. -λον ἔριν. Antip. Sid. 43.
φιλάγλαος, Ἑρμῆς. Asclepiad. 3.
φιλάγραυλος, Πάν. Macedon. 25.
φιλαγρέτις, Ἄρτεμις. Paul. Sil. 72.
φιλάγρυπνος, λύχνος. Meleag. 66. πόθος. Id. 103. -ου μελίσσης. Christod. Ecphr. 392. -πνων σήματα παννυχίδων. ἀδ. 525.
φιλάγων -ωνα κισσόν. Dioscor. 30.
φιλάδελφος -ου Κύπριδος. Posidip. 21.
φιλάεθλος, Ἑρμῆς. ἀδ. 27.
φιλαιδήμων. Dioscor 26.
φιλαίματος, ἄρης. Anacr. 81.
φιλάκρητος. Simon. 54. Antip. Sid. 90. Dioscor 37. Aristo 3. -του σύντροφος ἁρμονίης. Antip. Sid. 74. -τῳ Διονύσῳ. ἀδ. 130. -τον ἕρπυλλον Meleag 53. -τους κώμους. Paul. Sil. 29. χορείας. Agath. Prooem.
φιλαλήθης -θεῖ. Macedon. 28 b.
φιλανδρία -ας. ἀδ. 724.
φίλανδρος. ἀδ. 724.
φιλανθής, ἴοι ἔργα μελίσσης. Marc. Arg. 2.
φιλάοιδος -οιδον κερκίδα. Antip. Sid. 9. τέττιγα. ἀδ. 419.
φιλαργυρία -ας ὅρος. Nicarch. 18.
φιλαστράγαλος -λῃ παιδί. Damaget. 1. (Antip. Sid. 25.)
φιλάσωτος. Meleag. 60. 64.
φιλέραστος. Philet. 1. Ζηνοφίλα. Id. 92. -τον ῥόδον. Id. 98. -τα ῥόδα. Id. 105. -τον παστίδα. ἀδ. 743.
φιλεράστρια. Philodem. 17.
φιλέρημος -ον τέττιγα. ἀδ. 416.
φιλέριθος -θε κόρη. Philip. 18.
φιλέρως -ωτα λίχνον. Meleag. 66. ἡ φιλέρωτι φαείνουσα σελήνη. Id. 64.
φιλέσπερον, ἄνθος. Dioscorid. 24.
φιλέταιρος -ον ψυχῆς. Philisc. 1. 184.
φιλευϊοι. II. 517.
φιλεύλειχος -ῳ λαφύγμῳ. Leon. Tar. 14.
φιλέχθρος -ον μίξιν. Paul. Sil. 74. 159.
φιλέω, μέτρα ἃ τοὺς μαστοὺς ἐφίλησε. Callim. 19. ἀδ.

μακρὰ, ἔμψοφα. Paul. Sil. 2.
φιλήδονος -ον βάκχου νᾶμα. ἀδ. 80.
φιληλάκατος, καλάθισκος. Antip. Sid. 28.
φίλημα -τα μαλθακά. Paul. Sil. 2. 3.
φιλήνεμος -μον αὐλὸν καμινευτῆρα. Philip. 16.
φιλητής -ταί. Macedon. 5.
φιλήτης -τεων ἄνακτα. ἀδ. 237.
φίλητρον. Crates II. 3.
φιλόβακχος. Philod. 31.
φιλόγαιος, ὕνις. Philip. 14.
φιλόδενδρος. Theaet. Sch. 3.
φιλοδίτης -δῖτα Πρίηπε. Philip. 20.
[redacted]
φιλοκερδής -έα φῦλα ληιστέων. Antip. Sid. 78.
φιλοκέρτομος τέχνη. Stat. Athl. 42. -τομοι Σάτυροι. Nil. Schol. III. 14.
φιλοκίνδυνος -νῳ φροντίδι. Dioscor. 29.
φιλόκνισος, ἀλλοτριόχρως. Nicand. 1.
φιλόκοινος. Antiphil. 44. (Lectt. 172.)
φιλόκρημνος -ων αἰγινόμων. Leon. Al. 12.
φιλοκρόταλος -οισι θυμέλησι. II. 520.
φιλόκωμος, πηκτίς. Meleag. 60. οἰνοβαρής. Simonid. 54. -μων ἠϊθέων. ἀδ. 253.
φιλόλιχνος, μῦς. Leon. Al.
[redacted]

φιλονύμφιος -ιε Κύπρι. Philodem. 24.
φιλοξενίη -ης. ἀδ. 532.
φιλοπαίγμων, στωμυλίη. Philodem. 31. -ονος μούσης. Onest. 2. ἀοιδῆς. Christ. Ecphr. 360.
φιλόπαις, οὐ φιλοβούπαις. Strato 94. χέλυς. Simonid. 54. χελιδών. Theaet. 2. οὐκέτι νῦν ὁ θεός. Leon. Alex. 1. φλόγα τὰν φιλόπαιδα. Meleag. 6. 18. νόσον. Callim. 14.
φιλοπάννυχος, σελήνη. Philod. 7.
φιλόπατρις. Diodor. 11.
φιλόπλεκτος, κόμη. Antip. Sid. 21.
φιλόπλοος -οα τεύχεα νηῶν. Philip. 30.
φίλοπλος. Dioscor. 20.
φιλοπουλύγελως, κόρη. Macedon. 4.
φιλόπυρος. Philip. 19. II. 217.
φιλοπωριστής. Leon. Tar. 45.
φιλόργιος, Κύπρις. Philod. 24.
φιλόρθιος -ιον κανόνισμα σελίδων. Phani. 3.
φιλορμίστειρα. Philodem. 24.
φιλοῤῥώθων, κημός. Philod. 27.
φιλοῤῥώξ, ἄμπελος. Simmi. 2.
φίλος. φιλαίτατος. Philet. 7.
φιλόσκηπτρος -ῳ βασιλῆι. ἀδ. Byz. 6.
φιλοσκήπων, Πάν. Crinag. 6.
φιλοσκόπελος, Πάν. Agath. 29.
φιλόσπηλυγξ, Πάν. Lucill. 1.
φιλόσπουδος. Philodem. 3.
φιλοστέφανος, ἀθλοσύνη. Paul. Sil. 48.
φιλότεκνος, χελιδών. Marc. Arg. 24.
φιλόφθογγος -ων σκυλάκων. Anyte 23.
φιλοφροσύνη -ης ἀρχή. Ion Chi. 2. -ναι τε χοροί τε. Id. 1.
φιλοφρόσυνος. ἀδ. 169.
φιλοχρημοσύνη. ἀδ. Byz. 16.
φιλόχρηστος -τῳ πόλει. Pallad. 93.
φίλτρον, πᾶσι κάλλιπεν. Stat. Athl. 59. -ρα βραβεύειν. Meleag. 11. τραυλίζειν. Asclepiad. 16. γάμου. Apollonid. 19. νήπια. Antiphil. 2. μητρός. Aemil. 2. τεκέων. Jul. Aeg. 29. ἐσβέσθη. ἀδ. 660. -τροις θελξινόοις. Antiphan. 1.
φιλύδρυλος, κῆπος. ἀδ. 176.
φιλωρείτης -τῳ Πανί. Erycí. 1.

Φιμός -μὰ περὶ στόματι. Anyte 4.
Φίσκος -ῳ. ἀδ. 694.
Φίτυμα, κακόν. Tymn. 4.
Φλέγμα, ἄγριον ἰάμβων. Jul. Aeg. 60. -ματος λύει πάχος. ἀδ. 445. ἐνήμεσε μυρία φλέγματα. Eryci. 11.
Φλέγω. φλέξει τις πυρὶ πῦρ. ἀδ. 267. μηδὲ τὸ πῦρ φλέξῃς. ἀδ. 78. φλέγεται πῦρ πυρὶ καιόμενον. Meleag. 76. ὕμνοι φλέγονται. Bacchyl. fr. 9.
Φλέψ. κλαύσῃς τὴν φλέβα δεξάμενος. Leon. Tar. 26. κειράμενος γονίμην τις ἀπὸ φλέβα. Alcae. Mess. 8.
[redacted]
Φλύω. φήμην στυγερὴν ἔφλυσεν Ἀρχίλοχος. Dioscor. 23.
Φόβη -ην ῥομβητήν. Alcae. Mess. 8. -αις εὐπετάλοις. Sabin. II. 304.
Φόβητρον -ρα Τισιφόνης. Lucill. 81.
Φοιβάζω -άζοντα. II. 518. φοίβασε μύθους Κασσάνδρη. ἀδ. 564.
Φοιβηΐς -ΐδι δάφνῃ. Christ. Ecphr. 41.
Φοῖνιξ. πέπλος. ἀδ. 269. -ικος πρωτογόνους ἕλικας. Meleag. 1, 50.
Φοινικόεις -όεντα ἡνία. Anyte 4.
Φοίνιος -ιον αἷμα. ἀδ. 230.
[redacted]

ἐφοίτα σκηνῶν. Antip. Sid. 80. ὅτ' εἰς Διόνυσον ἐφοίτα. Agath. 31. εἰς Ἀφροδίτης. Asclepiad. 22. ἣν πρὸς ἄλλους φοιτήσῃ. ἀδ. 12.

Φονικός -κῶν ἑξαμέτρων πόλεμον. Lucill. 79.

Φοξός. Archias 17.

Φορβή. ἐκ φορβῆς σκολιότριχος. Meleag. 1, 37. -ῆς ἠπανίῃ. Paul. Sil. 18.

Φορέω -ουμένῃ κερόεντι λωτῷ. Satyr. Th. 7. νόος πεφόρητο. Christ. Ecphr. 349. πεφορημένος οἴστρῳ. Marc. Arg. 7.

Φόριμος -ων φύλακα. Gemin. 8.

Φορμικτής. Bianor. 8.

Φορτίζω -ων αὐχένα. Aenigm. 15.

Φορτίς -τίδι μελαίνῃ. Antip. Th. 52. νηΐ. Id. 69.

Φόρτος, κουφότατος. Onest. 10.

Φορύω. λείψανον σκολοπένδρας πεφορυγμένον ἀφρῷ. Antip. Sid. 14.

Φράγμα -ματα μετώπων. Leon. Tar. 32.

Φραγμός -οῖο. Archi. 22.

Φράγνυμι -ντε πάντας κελεύθους. Loll. 10.

Φράδμων -ονος ἀνδρός. inedit.

Φράσσω. φράξαντες θύννων ῥόμβον. Qu. Maec. 7. στόμα πέφρακται τὸ χρύσεον. ἀδ. 718.

Φρενογηθής. Il. 518.

Φρενοκλόπος ἔρως. Qu. Maec. 9.

Φρενοληστής. Meleag. 42.

Φρενοπλήξ. ἀδ. 41..

Φρικαλέος -ἐον νάπος. Addae. 2. νέκυν. Jul. Aeg. 5.

Φρικτός -τοῖο θεᾶς. Antip. Sid. 27. -τὸν σέλας ἱέντα γλήναις. Archias 12.

Φριμάσσομαι. Michael. Psell. III. 127.

Φρίξ, μαλακή. Leon. Al. 28. θάλασσα φρικὶ χαρασσομένη. Antip. Sid. 37.

Φριξαυχήν -ενες σεισμοί. Arion. Hymn. 8.

Φριξοκόμης -μῃ Πανί. Anyte 3.

Φρίξος -ου καὶ νάρκης. ἀδ 84.

Φρίσσω. Marc. Arg. 27. -σοντα φθονεροῖς γενείοις. Strato 13. πεύκην φρίσσουσαν Ζεφύροις. Plato 13. φυκὶς ἔφριξε πάγην. Apollonid. 23. νῦν δέ σε κάρτος ἔφριξε νέων. Stat. Athl. 35. νῦν μέγα πεφρίκασι. Macedon. 5. χαίτας αὐ-

χενίους πεφρικότα. Archi. 12. Paul. Sil. 44.

Φροίμιον, ὅρμον πάτρης φροίμιον οὐρανίης. Loll. Bass. 4.

Φρόνιμος -οις ὄμμασι πειθόμενος Marc. Arg. 7.

Φροντίζω -τισον ἐμοὶ ἱμάτιον. ἀδ. 73.

Φροντὶς -τίδος λωϊτέρης ἀψόμεθα. Philod. 19. -τίδα ἤνυσεν. ἀδ. 651. -δας πολιοκροτάφους ῥίψαι. Paul. Sil. 75. στυγερὰς ἱστοπόνων. ἀδ. 116.

Φροῦδος, φόβος. Jul. Aeg. 43. -δον σῶμα. ἀδ. 743.

Φρουρητὸς -τὸν κήρυκα σκόλοπι. Qu. Maec. 5.

Φρύσσω. ἐφρύγη δίψευς ὕπο. Isidor. 4.

Φυγὰς, φορτίς. Paul. Sil. 60. ἡ χέρσοιο. Tiber. Ill. 2. ἀκτίνων ἠελίου. Antiphil. 12.

Φυγοδέμνιος. Antip. Sid. 12.

Φυζαλέος -ον ὠμηστάν. (ubi nunc φύζα λέων). Antist. 1.

Φυὴ -ῆς τύπον. Diodor. 5. -ὴν μερόπων. ἀδ. 250.

Φυκίδιον. Asclepiad. 28.

Φύκιον -ια λεπτά. Antip. Sid. 96. ἔμιξε φύκια κήπου. Paul. Sil. 61. εἵλκυσεν. ἀδ. 129.

Φυκὶς, λιμενῖτις. Apollonid. 7. ἐρυθρή. Id. 23.

[redacted]

φυλλάς -άδος εὐκάρπου. Agath. 25. -άδα σκιερήν. Mnasalc. 10. τὰν ἱερὰν φυλλάδα τεινομένα. Thall. Mil. 4.

φυλλοβολέω -εῦντα ῥόδα. Callim. 12.

φυλλόστρωτος. φυλλοστρῶτι (?) πέδῳ. Theocr. 3.

φυλλοχοέω -οεῦντι κόμην. Antiphil. 37.

φῦλον, κοσμητῶν. Antip. Th. 45. ἀνάριθμον. ἀδ. 398. -α ἀλίπλοα. ἀδ. 581.

φύλοπις -πιδος ἀνικάτου. Dioscor. 13. στυγερᾶς. ἀδ. 728.

φυράω. πηλὸν φύρησαν. Macedon. 33. πηλὸς ἐφυράθην. Nicaenet. 2.

φύρδην, νεῦνται ἀπ' ἠϊόνος. Philostr. II. 400. σίδαρον φύρδαν μεστὸν ἔχουσα φόνου. Antip. Th. 26.

φύρω, ἀκμαῖον ἄνθος ἔφυρε κόνις. Meleag. 109. μέλιτι φυρόμενοι κανόνες. Leon. Tar. 4. μύρτον ξηροῖς φυρόμενον σκυβάλοις. ἀδ. 13. πεφύρησαι χιλιετοῖσι (?). Philet. fr. 3. πεφυρμένος ἄρτι κίκιννος. Meleag. 60. ὄμματα κλαυθμῷ. Strato 68. ἀεὶ δακρύοισι. Rufin. 25. πεφυρμένον αἵματι πηλῷ. ἀδ. 26.

φῦσα -αν ὑπηνέμιον. Pallad. 18.

φυσάω -ᾶν ἄρτι καταρχομένην. Strato 3. νῆσος τὸ πῦρ ἄνω φυσῶσα. Paul. Sil. 74, 37. τυμπάνου κ' ἐφύση. Theodor. 8.

φυσιάω -όωσα ἄσθματι. ἀδ. 283.

φυσιγνώμων. Theocr. 10.

φυσίζοος -οον ὕδωρ Νείλου. II. 510. γραμματικὴ φυσίζοος. Lucian. 12.

φύσις -ιν νικᾷν ὁ χρόνος οὐ δύναται. Agath. 20.

φύστη, λιτὴ καὶ οὐκ εὐάλφιτος. Leon. Tar. 55.

φυταλιή -ὴν λευκοῦ καλάμου. ἀδ. 528.

φυτεύω -ε γένος. Julian. Aeg. 43.

φυτοεργός -γέ. Cyllen. 1.

φυτόν, οὐράνιον. Pallad. 122. φόνιον. ἀδ. 461.

φυτοσκαφία. ἀδ. 253.

φυτοσκάφος. Philip. 20. II. 519.

φυτουργός. ἀδ. 235.

φωλάς, ἀραχναίη. Eryc. 9. σίλφη. Even. 16. -άδα παρθενίην. Philodem. 22. -άδας ἀγκύρας. Antip. Sid. 37.

-κίδας ἀκανθίδας.
7.
ῆς -ὶς κρόταλον.
Th. 70. (Lectt.

ιιος -εια ἔμβολα.
. 30.
ἰαλος, τέχνη. Phi-
ι.
ις -τον πέδην. Me-
52.
ῆς, σάλπιγξ. An-
d. 6.
ὶν διαυγῆ. Philet. 1.
ῥανος -ον ῥυσάμε-
ενος. ἀδ. 143.
ἰω -ρεῖ ἔντεα. ἀδ.

ος. Jul. Aeg. 23.
μανίης. ἀδ. 174.
ινι. Stat. Athl. 33.
-ωσε πόρτιν. Jul.
7. -ώσας. Id. 12.
θεν ὑπὸ γήρως. ἀδ.

·βα καλαμηφάγον.
Sil. 51. βριθύν.
7.
ἀδ. 470.
τίθη κατὰ μικρόν.
. 79. εἰς τὸ χαμαί.
8.
ῆς -ίος κοίτας. An-
d. 82.
κοίτῃ. Nicaen. 3.

σπογγὸς χαμευνὴ Τρίτωνος.
Paul. Sil. 51.
χαμηλός -ότερον στιγμῆς.
Leon. Tar. 70.
χανδάνω. κακύσασα ὅσσον
ἐχάνδανε μητρὸς ἀνίη.
Bian. 17. τόσον χάδεν
ἀνέρα νῆσος. Paul. Sil. 80.
χανδοπότης -ται. Macedon.
19.
χάος. δι' αἴθρας χάους τε.
Simm. Al. 6. θωϋκτῆρα
χάους κύνα. ἀδ. 282.
χάραγμα. Agath. 80. ὀξύ.
Damochar. 2. Antip.
Th. 2. -ματα χειρός.
Pallad. 125.
χαράδρα -ας λασίους. Ery-
ci. 3.
χαραδραῖος -ας ἰλύος. Leon.
Tar. 39.
χαρακτός -ταὶ ῥίναι. Leon.
Tar. 4.
χαράσσω, ἀρότρῳ χερσόν.
Apollonid. 51. οὔρεα ὑπὲρ
τύμβοιο χάρασσε. Philip.
81. ἰούλοις ἄκρα χάρασσε
γενειάδος. Christ. Ecphr.
279. γενειάδος ἄκρα χα-
ράσσων. Stat. Athl. 11.
ἐν τύμβῳ γράμμ' ἐχάραξε
τόδε. Erinna 2. ὁ τὸν
Τροίης πόλεμον σελίδεσσι
χαράξας. ἀδ. 489. μορ-
φὴν χαράξαι. Antioch. 2.

ἀκτῖσι χαράσσεται ὄμματος αὐγή. Claudian. 2. πυγὴ χαράσσετο κύματι κωφῷ. Rufin. 2. κύματα φρικὶ χαρασσόμενα. Agath. 57. θάλασσα χαρασσομένη φρικί. Antip. Sid. 37. χαραξαμένη στέρνα ταύρων. Agath. 27.

χαρίζομαι -εαι χαρίζεαι. Jul. Aeg. 5. τάφον. Id. 48. πᾶσα γραφὶς μορφῆσι χαρίζεται. ἀδ. 352. ὄφρα με χαρίζῃ στήθεσι χιονέοις. ἀδ. 58. μὴ χαρίζου τῇ γλώττῃ. Nicarch III. 334. ὅρκοις πολλὰ χαριζόμενος. Strato 89. ψωμὸν γαστρί. Ammian. 25. ὕπνον ἔχω κεῖνα χαριζόμενον. ἀδ. 56.

[redacted]

βει χαρίτεσσι λελουμένος. Heliodor. II. 306. ξανθαῖσιν ἀρεσκόμενον χαρίτεσσι. Leon. Tar. 85. ὠκεῖαι χάριτες γλυκερώτεραι. ἀδ. 409.

χαριτοβλέφαρος -οις ὄμμασιν. ἀδ. 721.

χαριτῶπις. ἀδ. 721.

χάρμα, βροτοῖσι. Leo Phil. 7. κενεὸν πατρίδος. ἀδ. 651. -ματι καὶ λύπῃ. Paul. Sil. 69.

χαροπός -πὸν πέλαγος. Meleag. 80. -πὰ μερόπων τύχα. Mesomed. 1. -ποῦ κύματος. ἀδ. 434. Secund. 3. -πῷ πελάγει Antip. Sid. 53. -πὰν χᾶνα. Id. 88. -παὶ βλέμματος ἀστε-

[redacted]

χάσμα -ματος ἐξ ἀχανοῦς. Bian. 12. -ατι. ἀδ. 283. -ασι Σκύλλης. Agath. 74.

χατέω. χθονὸς οὐ χατέεις. Agath 78. Λαΐδος οὐ χατέων. Id. 3. νεκύων πορθμίδος οὐ χατέων. Julian. Aeg. 46. πολιῆς οὐ χατέουσι κόμης. Stat. Athl. 28.

χαῦνος -ον δέμας κρατύνειν. Paul. Sil. 74. 77.

χέζω. χέσειν. Pallad. 62.

χεῖλος, εἰς πλατὺ πόντου. Antip. Sid 103. γυρὸν ἴσεις ὑπὲρ καλάμων. Plato 14. ἀδ. 230. χείλη στόματος πρόθυρα. Sosip. (Dioscor.) 3. περικαλλέα νεώς. Anyte 12. χείλεα λοξὰ παρεκτανύεις. Irenae. 3. τὴν ψυχὴν ἐπὶ χείλεσιν εἶχον. Plato 2. νᾶμα ξουθαὶ ἀφύσσονται χείλεσιν ἀλκυόνες. Mnasalc. 8. ἄκροις ἐπὶ χείλεσιν ἆσθμα. ἀδ. 313.

χεῖμα. ἤν μοι συννεφὲς ὄμμα βάλῃς χεῖμα δέδορκα. Meleag. 41. χεῖμα τὸν ἀλλοτρίου θερμότερον θέρεος. Paul. Sil 8.

χειμάζω. οὐκ ἔστι γήμας ὅστις οὐ χειμάζεται. ἀδ. 405.

χειμαζόμενοι ἐν αὐτῷ (τῷ ζῆν). Pallad. 104.

χειμαίνω -ει ὁ βαρὺ πνεύσας πόθος. Meleag. 29. 45. θάλασσα ἄγρια χειμήνασα. Leon Tar. 74.

χειμέριος -ίῃ νυκτί. ἀδ. 647. -ιον ζωὴν ὑπαλεύσω. Leon. Tar. 70. -ιον κῦμα πελάγους. Meleag. 67. -ίοισι δρόμοις ποταμοῦ. ἀδ. 401.

χειμών, γῆρας βαρύς. Antiphan. 2.

χείρ, οἶδε γεννᾷν τοὺς τεθνηκότας. Stat. Athl. 60. μύρωνος χεὶρ οὐ πλάσεν, ἀλλ' ἔτεκεν βοῦν. ἀδ. 224. νεῶν στιβαρὴν χέρα Philip. 23. χεῖρα θέρευς θρίνακα. Antiphil. 4. σοφαὶ χέρες. ἀδ. 315. Κυκλώπων χεῖρες. Antiphil. 6. πάμφωνοι. Antip. Th. 27. οὐκ ἔνι μῶμος χερσίν. Simonid. 86 διζυραῖς χερσίν. Philip. 78 μαλακαῖς χερσὶ σὺν Ἠιόνης. Crinag. 13. χεῖρας ὕπερθεν ἔχοις. Theodor. 5 λεχοῖ δισσὰς ὑπερίσχες χεῖρας. Phaedim. 3. τρίνακας χεῖρας ἀρουροπόνων. Philip. 14.

χειρομαχέω. τῇ κενεῇ κύπριδι. Scythin. 1.

χειρονομέω - ήσω ὄρθια. Xenocr. II. 59.

χειροτυπής, πάταγος. Meleag. 60.

χειρουργέω - ῶν. Nicarch. 29. - ήσας Lucill. 76.

χειρωνίς. ἐν πινυταῖς χειρωνίσι βίβλοις. ἀδ. 579.

χελιδόνιον - ια χλωρὰ ἐκ ποταμῶν. Pollian. 1.

χελιδονίς - νί (ubi nunc χελιδόν.) Antip. Sid. 63. ἀδ. 732

χελιδών. τραυλὰ μινυρομένα. Mnasalc. 9. λαλαγεῦσα. Leon. Tar. 5. φιλόπαις. Theaetet. 2. φιλότεκνος πηλοδομεῖ θάλαμον. Marc. Arg. 24. κερκίδας ὀρθρολάλοισι χελιδόσιν εἰκελο-

lonid. 26. ἰσήριθμος χαλάζῃ. Paul. Sil. 49. κεῖμαι. Crinag. 43. λεπτῇ. ἀδ. 204. χερμάσι βαλλομένη. Plato 20.

χερμαστήρ - ῆρος ξενοῦ. Antip. Sid. 105.

χέρνας, ἡ βασίλας. Alex. Aetol. 3.

χερνής - ῆτα βίον. Archi. 11.

χερνήτης - τεω ἀνδρός. Simonid. 103.

χερνῆτις, γρηῦς. Philip. 9. Crinag. 31.

χερνίπτω, σὺν βοῒ χερνιφθέντα. Theodor. 6.

χερσαῖος - ον ἀνέρα. Antiphil. 34. - ης ἄγρης. Antiphil. 23. - ας ὀδούς. Crinag. 30.

ἀδ. 469. Πηνειοῦ παρὰ χεῦμα. Leon. Tar. 94. -ματα Κασταλίης. Agath. 95. νηρείδων. Paul. Sil. 61. πόντου χεύματα λοίγια. ἀδ. 434. χεύμασιν εὐμούσοις. Jul. Aeg. 37. παρὰ χεύμασι Ῥήνου. Crinag 25. αἱμαλέοις Theaet. Sch. 4.

χέω. φύλλων ἄνα χέουσ' ἄνεμοι. Crinag. 29. ἡδὺ πνεῦμα χέων ἐν αὐλοῖς. Simonid. 76. εὐκελάδῳ σύριγγι χέων μέλος. Alcae. Mess. 12. μαντῴδεα φωνήν. Christ. Ecphr. 37. τόξα πτηνὰ χέοντα βέλη. Meleag. 32. πολὺν ὑπὸ σήματι κισσὸν χεύατο. ἀδ. 528. χευαμένη πλοκάμους περὶ πεύκας. Rhian. 9. χύδην νέκυς. Antip. Th. 48. περὶ τῷδε χυθεῖσα τάφῳ. ἀδ. 714.

χηλή, αἰγιαλῖτις. Archias 17.

χήν. χηνὸς ἀλιστὰ λίπη. Pallad. 21. χῆνα χαροπάν. Antip. Sid. 88. πολιὸν χηνῶν ζεῦγος. Philip. 10. πτηνὰς ἠκροβόλιζε χῆνας. ἀδ 667.

χηραμοδύτης. Leon. Tar. 91.

χηρεύω -ει Ὄλυμπος. ἀδ. 245. -ει μέλαθρα Ἀχέροντος. Magn. II. 304.

χήρειος -οις λέκτροις. Antiphil. 11.

χῆρος, ὀδόντων. Philip. 67. -ον στελεοῦ φάρσος ἄμας. Phani. 4.

χηρόω -ωσεν αὐγὰς ἠελίου. Arist. Hymn. Antip. Sid 105. πνοιῆς. Antip. Th. 69.

χητοσύνη, Antip. Th. 35.

χθαμαλὸς -ὴν κόνιν. Antip. Th. 59. -οτέρη πόντου. Crinag. 20.

χθιζός. Zona. 6 a. (III. 353.) -όν. Macedon. 20. ἰόεντα στέφανον. Meleag. 98. Callim. 54.

χθόνιος, τάφος. Agath. 95. -ίω ἄκατος. Antip. Sid. 104. -ίης νυκτός. Loll. Bass. 5.

χιμαιροβάτης, Πάν. Leon. Tar 34.

χιμαιροθύτης. Leon. Tar. 13.

χιμαιροφόνος. Glauc. 3.

χιμάρραρχος, τράγος. Ined.

χιμαιροσφακτήρ, λύκος. Eryci. 7.

χιογενής -ῆ βρομίου κρόνιον. Philodem. ined.

χιόνεος -ῃ κρύσταλλος. Claudian. 4. -ην λίθον Th-

aet. 3. -εαι νιφάδες. Apollonid. 15. -έοις στήθεσι. ἀδ. 58. προσώποις. ἀδ. 721.

χιονοβλέφαρος -ου πατέρ' ἀοῦς. Dionys. 2.

χιονώδης -εα βόλβαν. Lucian. 9.

χῖος, ἀστράγαλος. Leon. Tar. 84.

χιτών -ῶνας τριγλοφόρους. Satyr. Th. 1.

χιτωνάριον. Lucill. 47.

χιών. πῦρ ἅμα καὶ ψυχρὰν δεξαμένη χιόνα. Meleag. 58.

χλαῖνα. ὑπὸ χλαίνῃ βεβλημένος θάλπεται. Meleag. 102.

χλαινόω ἐχλαίνου φάρει. [redacted]

χλανίς. θάλπεθ' ὑπὸ χλανίδι. Meleag. 82. πορφυρέῃ κείμενος ἐν χλανίδι. Simonid. 7.

χλευή -ὴν γέλωτα καὶ λάσθην ποιεῦ Aeschrio. I. 189. χλευὴν ἔσχε μ' ὁ καλός. Strato 92.

χλιαίνω -ῆναι γόνυ. Apollonid. 15. -ομένη εἰδώλοις κάλλευς. Meleag. 24. πέτρον τήκω χρωτὶ χλιαινόμενον. Id. 13. Δημοῦς χρωτὶ χλιαινομένου. Id. 81. 93. ὑπναπάτῃ χρωτὶ χλιαινόμενος. Id. 102. -μενον παιδὸς σαρκί. ἀδ. 33.

χλοάω -ειν μῆλα. Probl. ar. 18. -ουσι λειμῶνες. Strato [redacted]

[redacted]

ἰούλον δινόμενον. ἀδ. 695.
-ούοντα σικνον. Philip. 20.
χνοῦς. μηροῖς ὀξὺς ἔπεστι χνόος. Asclepiad. 1. μήλων χνοῦν ἐπικαρπίδιον. Zonas 6. ἀρτιγένειον ἔχων. Diodor. 6. χνοῦν πωλικὸν ἀποσεισάμενος. Theod. 6.
χόανος. βοίδιον οὐ χοάνοις τετυπωμένον. ἀδ. 228.
χοῖνιξ, θέρμων. Crates 7.
χοιράς -άδος εἰναλίης. Diodor. 4. -άδας πέτρας. Loll. Bass. 5. στείβει. Archi. 10. αἴρει. Callicter. 2. -άσιν ἀλιξάντοις. Qu. Maec. 8.
χοίρειος -ας μερίδος. Pollian. 3.
χοιρίδιον. Lucill. 84.
χοῖρος, δεινὴν ἄκανθαν ἔχει. Nicarch. III. 331.
χολάς, ἐγχείην γευσαμένην χολάδων. Paul. Sil. 46. ἐξ ὄϊος χολάδων. Agath. 68.
χόλιος -ιον Δία τῇ γαμετῇ. Pallad. 11.
χόλος, πᾶσα γυνή. Pallad. 6.
χόνδρος, ἐποψίδιος. Leon. Tar. 55.
χοράυλης. Lucill. 23.
χόρευμα -ματα πάρηβα Κάδμου. ἀδ. 353.
χορεύω -σας πόδα. Philip. 45.
χορηγέω. ἐχορήγει. Simonid. 58. τῶν ἐχορήγησεν κύκλων. Id. 76.
χόριος. ἀδ. 454 e. (III. 334.)
χοροιθαλής -έας κούρας. Antip. Sid. 23.
χοροιμανίη. ὁ πρέσβυς νεαρῆς ἦρχε χοροιμανίης. ἀδ. 353.
χοροιτυπίη. Leon. Tar. 72. Antip. Th. 51. Stat. Fl. 9. Strato 92.
χοροπαλίκτης -ται παῖδες. Myrin. 1.
χορός, ἡμερίδων. Marcell. Inscr. 50. -ὸν διδαξάμενος. Simonid. 57. ἄστρων. II. 513. δαιτυμόνων. Aenigm. 2. χορῷ ἐκτήσατο νίκην. Theocr. 11. χορῶν ἔναρχε. Meleag. 115. τὸν χοροῖς μέλψαντα σοφοκλέα. Simm. Th. 1.
χοροστασίη -ης ἔργα. Antip. Th. 70. (Lectt. 157.) ἀρχαίης. Zonas 8. μακάρων. Diogen. II. 492. ἦχι χοροστασίην εἴαρι δῆμος ἄγει. Leonti. 6. ἠλυσίῃσι χοροστασίῃσι. Marcell. Inscr. 58.
χορτάζω. εἰ χορτασθείην τῆς παρὰ σοὶ σπατάλης. Lucian. 7.
χορτασίη. Pallad. 26.
χόρτος -του ἐμῇ δότε γαστέρι.

Crates 6. ἔδουσι. Nicarch. 17. μὴ χόρτον παραθῇ. Ammian. 20.
χόω. χώσας σήματι. Jul. Aeg. 54. ἀνέρα χῶσαι σήματι. Ib. 70. σᾶμα τίς τόδ' ἔχωσε. Antip. Sid. 85.
χραίνω. χρανθὲν φόνῳ σάκος. Meleag. 115.
χράω. ἔχραε Agath. 23.
χρεία. ἐν χρείᾳ. ἀδ. 676.
χρεμέθω. Bianor. 11.
χρεμέτισμα, γάμου προκέλευθον. Macedon. 7.
χρέμπτομαι - μένη. ἀδ. 599.
χρέος, ἀπέχεις. Callim. 22. τρέσσαντι παρὰ χρέος. Antip. Th. 26. πρὸς χρέος ἑλκόμενος. Agath. 3.
χρηματικός - μετὰ τὴν βρῶσιν
ὀφθαλμοὶ βλέμματα χριόμενοι. Meleag. 4. νοθοκαλλοσύνην φύκει χριομένην. Macedon. 15.
χρόνιος - ιον μέλαν. Paul. Sil. 50. - ίῳ ἠπιάλῳ Pallad. 109. - ίῃ θήρῃ. Jul. Aeg. 7. - ίους πρήξιας. ἀδ. 584.
χρόνος, ὀξὺς ὀδόντας. Simonid. 110. ὁ μυριέτης. ἀδ. 611.
χρυσαιγίς. Bacchyl. fr. 14.
χρυσανθής - ῆ κόμαισι κρόκον. Meleag. 2.
χρύσασπις - πιδι ῥώμῃ. ἀδ. Byz. 4.
χρυσαυγής - έϊ νηῷ. Agath. 60.
χρύσειος - εις Τατιανέ. Jul. Aeg. 39. - εια ὄμματα.

[redacted]

χρυσοβαφὴς -εῖς ἄνακτας. Simmi. Secur.

χρυσοβέλεμνος. II. 518. -ῳ υἱεῖ. Cyr. 4.

χρυσόδετος -τῳ σπατάλῃ. Agath. 27. -οις στεφάνοις. Philip. 25.

χρυσόθρονος -ον ἥρην. Pallad. 11.

χρυσόκερως, μήνη. Marc. Arg. 10. II. 517. -ων ἔλαφον. Qu. Smyrn.

χρυσοκόμης, ὑμέναιος. Philip. 54. -αν Φοῖβον. Scoli. 11.

χρυσόκομος -ῳ Ἀπόλλωνι. Mnasalc. 3.

χρυσοκρόταλος, σπατάλη. Macedon. 5.

χρυσολύρης. Aristot. I. 183. ἀδ. 483.

χρυσομανής, μελέτη. Paul. Sil. 75.

χρυσόμορφος -ον εἶδος. Paul. Sil. 74. 122.

χρυσοπέδιλος, ἥρη. Rufin. 26.

χρυσορόης, Ζεύς. Hedyl. 3. (II. 527.)

χρυσός, ὁ πανδαμάτωρ. Paul. Sil. 16. ὁ πορνοφίλας. ἀδ. 415. ἔρωτος παιώνιος· Antip. Sid. 5. χρυσὸν ἄφθιτον ἐνείμαμεν. ἀδ. 522. χρυσοτέρη Κύπριδος. ἀδ. 732.

χρυσοτρίαινος -νε Πόσειδον. Arion. Hymn.

χρυσοφαής -ῆ στέφανον. ἀδ. 165. -ὲς ἀέθλιον. ἀδ. Byz. 15.

χρυσοχάλινος, δρόμος ἠελίου. Pompej. 2.

χρυσοχίτων, ἐλάη. Philip. 20.

χρυσόχροος. II. 518.

χρώζω -ῶσαι αἵματι. ἀδ. 300.

χρῶμα -ματος μελῳδός. Antip. Sid. 35. -ματα γραφίδων. Agath. 95.

χρωμάτιον -τίοις μεταβάλλων. Hellad. II. 438.

χρώς. ἁπαλῷ περὶ χρωτὶ στέρνα βαλών. Meleag. 24. πέτρον τήκω χρωτὶ χλιαινόμενον. Ib. 13. τέρπονται τρυφερῷ χρωτὶ χλιαινόμενοι. Id. 93. ἐπὶ χρωτὸς θεμένα πόθον. Id. 89. εἰ μέν τις ἔχων ὑπὸ χρῶτα τέρπεται. Meleag. 83. χρῶτα βαλὼν πρὸς χρῶτα. Argent. 4.

χρωμάτιον -ίοις μεταβάλλων. Hellad. II. 438.

χρωστὴρ -ρι μολίβῳ. Jul. Aeg. 11.

χύδην. βότρυες χύδαν ὄμφακες. Leon. Tar. 29. πεπαλαγμένον οἴνῳ. Id. 37. πεπαλαγμένον ἔσθος. Antip. Sid. 61. πάντα χύδην

ἔστω. Antiphan. 2. ἔβρυξε σηπεδόνη σάρκα. Erycius 9. ταῦτα οἱ πρότεροι πάντα χύδην ἔγραφον. Strato 2. παρέχοντα χύδην. Id. 42.

χυμός -οὺς κατασπᾷ. ἀδ. 445.

χύσις, σαρκῶν. Rufin 4. χρονίη καὶ μοῖρα πάντα ἥρπασεν. Agath. 61 χθαμαλὴν ἐς χύσιν. Antip. Th. 40.

χυτός -τὴ θάλασσα. Paul. Sil. 52 -τῆς ἀλόχοιο. ἀδ. Her. 21. -τὰν κόνιν. ἀδ. 708.

χωλός -ὸν ἔχεις τὸν νοῦν. Pallad. 88.

χῶμα, λάινον. Antip. Sid. 51. εἰς ἅλα βέβληται.

ψαίστωρ -ορα καλάμων σπόγγον. Phani. 1.

ψακάς -άδων τύμματι. Antiphil. 44. (Lectt. 172.) -άδα Φοίνισσαν. Simonid. 48.

ψαλίς -ίδεσσι καρῆναι. Jul. Antic. 2.

ψάλλω ἐκ κέραος ψάλλων βέλος. Statill. Flac. 8.

ψάλματα. Philodem. 22.

ψαλμός Philodem. 13. 14. μετ᾽ ἀοιδῆς. ἀδ. 660.

ψαλμοχαρής ll. 518.

ψάμαθος -ου κουφοτέρου. Antiphil 21 ὀλίγῃ θῖνας ὑπὸ ψαμάθῳ. Hegesipp. 4. νεκύων ἐπὶ ψαμάθων. Gaetul. 9.

ψελλίου - ίσαις αὐχένα στεφάναις. Philip. 25.
ψευδής, ῥῆσις. ἀδ. 318.
ψευδολόγος - οι εἰκαίης σοφίης. Leon. Alex. 2.
ψεύδω. βρέφος ἐψεύσθην καὶ σὲ τὸ λειπόμενον. Bian. 19. ἐψεύσω τεὸν εὕρεμα. Antip. Th. 29. πατρίδα. ἀδ. 455. Σεμέλη Βάκχον. Boëth. II. 127. ψευδόμενοι ξείνων στίβον. Crinag. 32.
ψευδώνυμος - ον ὄνομα. ἀδ. 719.
ψευσίστυξ - στυγα. II. 518.
ψευστής, λίθος. Leon. Tar. 90. μῦθος. Philip. 32. πυρσός. Loll. Bass. 5. - στὰν τύμβον. Gaetul. 7. κενεὸν τάφον. Marc. Arg. 31. - σταὶ δαίμονες. Loll. Bass. 11.
ψῆγμα, ἄπυρον χρυσοῖο. Antiphil. 21.
ψήκτρα, δονακῆτις. Phani. 6. - ης σιδηροδέτου. Qu. Maec. 6. - ην ἐρυσίτριχα. Philodem. 27.
ψήρ. ψῆρα. Antip. Sid. 105. ψῆρας ἀρουραίης ἅρπαγας εὐπορίης. ἀδ. 416.
ψηφίς - ῖδας. Agath. 71.
ψῆφος. κατὰ σοῦ ψῆφον ἔδωκε τύχη. Agath. 65. - ον δακτυλικήν. Pallad. 87. δακτυλοκαμφόδετον. ἀδ. 437. κατὰ σοῦ ψῆφον ἐνεγκαμένη. ἀδ. 116. κατὰ ψῆφον ἐνεγκάμενοι. Stat. Athl. 59. ψήφοις ἱεραῖς. Even. 6. εἴ τις ἐν ψήφοις κατατήκεται. Lucian. 37.
ψήχω - ει πάντα χρόνος ὀξὺς ὀδόντας. Simonid. 110. καὶ πέτρην ὁ πολὺς χρόνος. ἀδ. 615.
ψίαθος - ον στρώσαντες. Nicarch. 5.
ψιθύρισμα, τὸ ναυτικόν. Antiphil. 43. (Lectt. 172.)
ψιλός, τὸν μῦν ἀποσπίξας. Lucill. 16.
ψίμυθος - ῳ τεῖνε παρειήν. Macedon. 16.
ψολόεις - εν κατέχων χερὶ πῦρ. Nicarch. 5. - όεντι βέλει. ἀδ. 483.
ψοφομήδης. II. 517.
ψόφος, εἷς κροτάλων. Dioscor. 20.
ψύττα, κατίτεινα. Pallad. 85.
ψυχαπάτης, στέφανος. Meleag. 2. ὄνειρος. Id. 103.
ψυχή. τοῦτο τὸ νῆμα πρὸς ψυχῆς θείης. Leon. Tar. 20, μαχοίμην αἰὲν ὑπὲρ ψυχῆς. Aenigm. 5. ὑπὲρ ψυχῆς πολλὰ πονησάμενον. Antip. Sid. 64. ψυχῇ

ἔλουσα πόθον. ἀδ. 168. - ἠν δοκέεσκον ὅλην ἐπὶ χερσὶν ἐμεῖο κεῖσθαι. Agath. 22.

ψυχικός - κὰ δῶρα διδούς. ἀδ. 169.

ψυχοδαΐκτης. II. 517.

ψυχολιπής, δύναμις. ἀδ. 273.

ψυχοπλανής. II. 517.

ψυχοσσόος - ον ἄλκαρ. ἀδ. 594.

ψυχοτακής - κῆ δάκρυα. Qu. Macc. 9. χείλη. Sosip. (Diosc.) 3.

ψυχροπότης - ται δυσέρωτες. Meleag 18.

ψυχρός. ἐν ψυχρᾷ κλισίᾳ. Meleag. 103 - ρὰ παραμύθια. Satyr. Th. 4. βουύλια. ἀδ. 647.

ψυχρόω - οῦνται ὄπιθεν πᾶσαι.

Ω.

ὠγύγιος - ίων ἡρώων. ἀδ. 265.

ὠδίνω, ὧν ἥδε βίβλος ἔνδον ὠδίνω. Leo Phil. 8. - ίνεις Κύπριδι θερμοτέρῃ. Antip. Sid. 76. ὠδίνουσι μέλισσαι. Meleag. 110. πυγμαχίης ὤδινεν ἀπειλήν. Christod. Ecphr. 227. μέλισσα κηρίου ὠδίνουσα. Id. 343. φύσις ὠδίνασα πολὺν χρόνον. Jul Aeg. 64. τέκος. Antip. Sid. 104.

ὠδίς, εὔστοχος. Philip. 26. - ων νόσφισεν ὄφις. Antip. Sid 63. - ίνων καὶ λίθος αἰσθάνεται. Bian. 7. ὠδῖνας. ἀδ 288.

ὠκυδίδακτοι Crinag. 27.
ὠκυδρόμας. ἀδ. 126.
ὠκύδρομος -οι σκύλακες. Arion. Hym. 9.
ὠκυμάχος. λοχρῶν χερσὶν ὑπ' ὠκυμάχων. Nossis. 6.
ὠκύμορος. Bian. 17. Thall. Miles. 5. Antip. Sid. 1. Jul. Aeg. 52. ἀδ. 651. 714.
ὠκυπέτης -ταις πτανοῖς. Archias 24.
ὠκυπόδης -ην δρόμον. Macedon. 9. λαγωόν. ἀδ. 417.
ὠκύπορος -οισιν οἰστοῖς. Claudian. 1.
ὠκύπους -πον. II. 518.
ὠκύπτερον -ρα κόψας. Meleag. 32.
ὠκυρόης. Diodor. 6.
ὠκυσκόπος. II. 517.
ὠλεσιβόλος -σφῦρα. Phan. 4. Philip. 14.
ὠμαχθής, πήρα. Philip. 14.
ὠμηστής -τὰν ἔτρεπε. Philip. 30. -τήν. ἀδ. Byz. 17.
ὦμιον. Ammian. 22.
ὠμοβόειος -ου τόμου. Lucill. 73.
ὠμοβοεύς -εῖς ἐμβάδες. ἀδ. 176.
ὠμογέρων. ἀδ. 680. -οντα βόστρυχον (ubi nunc ἡμιγέροντα). Paul. Sil. 10.
ὠμοτόκος -ου κλήματος. Philip. 68.
ὠμοφάγος -ων χεῖμα τὸ νερτερίων. Jul. Aeg 57.
ὠνητός -ὴν ἀφροδίτην Antip. Sid. 83. φιλίην πᾶσι χαριζομένη. Agath. 41.
ὤνιος -ιον ψυχῆς. Antiphil. 30. ὤνια ῥήματα. Pallad. 31.
ὠόν, ἅπαξ γίγνεται Nicias. 9.
ὠοτόκος, ἀγέλη. Marc. Arg. 8.
ὥρα, ὀλιγοχρόνιος. Plato 5. ἐλαφροτάτην. Thymocl. H. 259. ὥρης κρεῖσσον ὁρῶ τὸ θέλειν. Antip. Sid. 9. τῆς ὥρας ἀπόλαυε. ἀδ. 38. ἐφθάσκετο οὐδ' ὅσον ὥρη δάμαρ. Apollonid. 28. εἰς ὥρας ἥξειν. Nicarch. 15. εἰς ὥρας αὖθις ἄγοιτε καλόν. ἀδ. 13.
ὡραῖος πλόος. Leon. Tar. 57. -αίου νάματος πῶμα. Anyte 6. ὡραίων βουκολίων (ubi nunc εὐρείων) ἀδ. 125. ἐφ' ὡραίοις ἄνθεσι μαινομένα. Nicias 7. -ους ἄρνας. Theodor 4. -ους εἰς θαλάμους. Pers. 6.
ὡρειτρόφος. II. 517.
ὡρεσίδουπος. II. 517.

ὠρεσιδώτης. II. 518.
ὥριμος -οι βότρυες. Leon. Tar. 29.
ὥριος, χρόνιος. Antiphan. 2. παφίη Leon. Tar. 7. παστάς. Jul. Aeg. 56. γάμῳ. Anton. Th. ined. ὥριον ἀνθήσαντας ἰούλους. Antip. Th. 21. μῆλον. Antiphil. 8. ἄνθος. ἀδ. 691. -ωρία καλλοσύνη. Onest. 1.
ὡροθετέω -τεῖ σε χρόνος. Lucill. 43. οἱ τὸν Κρόνον ὡροθετοῦσιν. Id. 42.
ὡρονομέω -μεῖ Κρόνος γένεσιν. Pallad. 30.
ὡρονόμος -ῳ σοφίῃ. ἀδ. Byz. 34.
ὠρυγή, ἠιόνων. Qu. Maec. 6. -αῖς λεόντων. ἀδ. 398.
ὠρύω -ον κῦμα. Antip. Sid. 8.
ὠτάριον. Lucill. 17.
ὠτίον. Lucill 13.
ὠφελίη. Alphe. 2.

[redacted]

INDEX

Poëtarum et capitum in Anthologia.

	Analecta.		Edit.	Lips.
Ablabius	II	451	III	156
Aceratus	II	189	II	174
Addaeus	II	241	II IV	224 118
Adespota	III	151		
Adespota Byzantina	III	132	IV	101
Adespota Heroica	III	141	IV	109
Admetus	II	308	III	21
Aelius Gallus	II	106	II	93
Aemilianus	II	275	II	251
Aenigmata	III		IV	286
Aeschines	I	175	I	110
Aeschrio	I	189	I	120
Aeschylus	I II	148 523	I	181
Aesopus	I	76	I	52
Agathias	III	33	IV	3
Agis	I	185	I	118
Alcaeus Messenius	I	486	I	238
Alexander Aetolus	I	418	I	207
Alpheus	II	128	II	115
Ammianus	II	385	III	93
Ammonius	II	448	III	154
Anacreon	I	116	I	54
Andronicus	II	399	III	108
Antagoras	I	260	I	191
Antigonus	II	244	II	227
Antimachus	I	167	I	100
Antiochus	II	305	III	18
Antipater Sidonius	II	6. 527	II	5
Antipater Thessalonicensis	II	109	II	95
Antiphanes	II III	204 331	II	187

	Analecta.		Edit. Lips.	
Antiphilus	II	169	II	154
Antistius	II	284	II	259
Antonius	II	240	II	223
Anyte	I	197	I	130
Apollinarius	II	283	II	258
Apollonidas	II	132	II	118
Apollonius	II	358	III	67
Arabius	III	109	IV	79
Aratus	I	253	I	186
Arcesilaus	II	62	II	61
Archelaus	II III	58 330	II	57
Archias	II	92. 528	II	80
Archilochus	I	40	I	40
Archimelus	II	64	II	62
Marc. Argentarius	II	266. 529	II	242
Arionis Hymn.	III	327	I	48
Ariphron	I	159	I	92
Aristo	II	258	II	234
Aristocles	II	108	II	95
Aristodicus	II	260	II	236
Aristotelis Hymnus	I	177	I	110

[redacted]

	Analecta.		Edit. Lips.	
Callistratus	I	155	I	88
Capito	II	199	II	183
Carphylides	II	401	III	109
Cerealis	II	345	III	55
Chaeremon	II	55	II	56
Choerilus	I	185	I	117
Christodorus	II	456	III	161
Claudianus	II	447	III	153
Cleobulus	I	76	I	52
Cometas	III	15	III	236
Cosmas Monachus	III	127	IV	96
Crates Thebanus	I	186	I	118
Crates Grammaticus	II	3	II	3
Crinagoras	II	140	II	127
Cyllenius	II	282	II	257
Cyrillus	II	491	III	194
Cyrus	II	454	III	159
Damagetas	II III	38 331	II	39
Damascius	II	475	III	179
Damocharis	III	69	IV	39
Damostratus	II	259	II	235
Daphitas	III	330	II	39
Demetrius	II	65	II	64
Democritus	II	260	II	237
Demodocus	II	56	II	56
Diocles	II	182	II	167
Diodorus Zonas	II III	80 331	II	67
Diodorus Junior	II	185	II	170
Diogenes Episcopus	II	492	III	194
Dionysius	II	253 529	II	230
Diophanes	II	259	II	236
Diophantus	II	307	III	20
Dioscorides	I	493	I	244
Diotimus	I	250	I	183
Doricus	II	63	II	62
Dosiadas	I	412	I	202
Duris	II	59	II	59
Empedocles	I	163	I	95

	Analecta.		Edit.	Lips.
Epigonus	II	306	III	19
Eratosthenes Cyrenaeus	I	477	I	227
Eratosthenes Scholasticus	III	123	IV	93
Erinne	I	58	I	50
Erycius	II	295	III	9
Etruscus	II	307	III	20
Euclides	I	168	I	101
Evenus	I	164	I	96
Eugenes	II	453	III	158
Euodus	II	288	II	263
Euphorion	I	256	I	189
Eupithius	II	402	III	110
Euripides	II	57	I	96
Eutolmus	III	8	III	229
Statilius Flaccus	II	262	II	238
Fronto	II	346	III	56
Gabriel	III	7	III	228
Cn. Lentulus Gaetulicus	II	166	II	151
Aelius Gallus	II	106	II	93
Gauradas	II	440	III	147
Tullius Geminus	II	279	II	254
Germanicus	II	159	II	146

	Analecta.		Edit.	Lips.
Isidorus Aegeates	II	473	III	177
Isidorus Scholasticus	II	474	III	179
Iulianus Bas. s. Imperator	II III	403 332	III	111
Iulianus Aegyptius	II	493	III	195
Iulianus Antecessor	III	9	III	230
Tullius Laurea	II	102	II	90
Lentulus Gaetulicus	II	166	II	151
Leo Philosophus	III	128	IV	97
Leonidas Tarentinus	I	220	I	153
Leonidas Alexandrinus	II	190	II	174
Leontius	III	103	IV	73
Libanius	II	404	III	112
Lollius Bassus	II	160	II	147
Cornel. Longinus	II	200	II	184
Lucianus	II	308	III	21
Lucillius	II	317	III	29
Macedonius	III	111 332	IV	81
Quint. Maecius	II III	236 332	II	220
Magnus	II	304	III	18
Marcellus	II	302	III	15
Marcus Argentar.	II	266 529	II	242
Marianus	II	511	III	211
Marinus	II	446	III	153
Meleager	I	1	I	1
Menander	I	203	I	136
Menecrates	I	476	I	227
Mesomedes	II	292	III	6
Metrodorus	II	476	III	180
Michaël	III	124	IV	94
Mnasalcas	I	190	I	123
Moschus	I	411	I	201
Munatius	II	240	II	224
Mucius Scaevola	II	265	II	241
Myrinus	II	107	II	93
Myro	I	202	I	134
Nestor Lar.	II	344	III	54
Nicaenetes	I	416	I	205

	Analecta.		Edit.	Lips.
Nicander	II	2	II	2
Nicarchus	II	349	III	58
Nicias	I	248	I	181
Nicomachus	II	283	II	258
Nicomedes	II	382	III	91
Nilus	III	14	III	235
Nossis	I	194	I	127
Numenius	II	346	III	56
Oenomaus	II	402	III	110
Onestes	II	289	III	3
Orpheus	III	1	III	228
Palladas	II III	406 332	III	114
Pamphilus	I	258	I	190
Pancrates	I	259	I	191
Panteleus	II	404	III	112
Parmenio	II	201	II	164
Parrhasius	II	60	II	60
Paulus Silent.	III	71	IV	41
Perses	II	4	II	3
Phaedimus	I	261	I	192
Phaennus	I	257	I	190

	Analecta.		Edit. Lips.	
Pinytus	II	288	II	264
Pisander	II	294	I	49
Piso	II	108	II	95
Pittacus	I	154	I	87
Plato Philosophus	I	169	I	102
Plato Junior	I	175	I	109
Polemo Rex	II	184	II	169
Pollianus	II	439	III	146
Julius Polyaenus	II	287	II	262
Polystratus	II	1	II	1
Pompejus	II	105	II	92
Posidippus	II	46. 528	II	46
Praxille	I	157	I	90
Problemata arithmetica	II	477	III	181
Proclus	II	441	III	148
Michaël Psellus	III	127	IV	97
Ptolemaeus	II	66	II	65
Pytheas	II	244	II	227
Quintus Smyrnaeus	II	475	II	179
Rhianus	I II	479 526	I	229
Rufinus	II	390	III	98
Rufus	II	490	III	193
Sabinus	II	304	III	18
Samius	I	485	I	236
Sappho	I	55	I	49
Satyrius Thyillus	II	276	II	252
Muci. Scaevola	II	265	II	241
Scolia	I	154	I	87
Scythinus	II	104	II	91
Secundus	III	5	III	226
Seleucus	II	527	I	258
Serapio	II	291	III	5
Simmias Thebanus	I	168	I	100
Simmias Rhodius	I II	204 525	I	156
Simonides	I	130	I	57
Solon	I	75	I	51
Sophocles	I	163	I	95
Sophronius	III	125	IV	95
Sosipater (Dioscorides)	I	504	I	255

ἀδάμαντι μένει. XI. 99. s. ἀδάμαντι δεδεμένος. XII. 444.
ᾄδειν μάτην. paroem. VI. 108. ἵππον, versus de equo Trojano. VII. 372.
ᾅδης. ᾅδου λιμήν. VII. 142. καὶ εἰν ἀΐδῃ. VII. 149. ᾅδης ἰατρὸς κακῶν. VII. 151. ὁδὸς εἰς ᾅδην πάντοθεν ἴση. VII. 413. εἰς ᾅδην μίη καταίβασις. VIII. 15. 189.
ἀδελφός, adjective. X. 271. ἀδελφὰ ὕδατα. IX. 334. s.
ἄδολος, de colore. X. 163.
ἀδρανίῃ δεθείς. VII. 75.
ἀδριακὸν κύτος, vas vini Adriatici. XIII. 19.
[redacted]
et poëtriis. VI. 421. XIII. 79. locusta ἡ κατ' ἄρουραν ἀηδών. VI. 430. de carmine. VII. 302.
ἀθάνατος γέγονα, in summa fortuna. X. 169. s.
ἀθερίζειν. VIII. 141.
ἀθύρματα, παίγνια, liberi parentum. XII. 291.
αἰγανέα. XI. 158.
αἰγὶς θυσανόεσσα. VII. 229.
αἰγοβάτης. VI. 66.
αἰγυπιοί, rapaces, vulturii. X. 210.
ἀΐδεω, interdum quadrisyllabum. XIII. 3.
αἰδώς. X. 322.
αἰὲν et αἴ, αἴ, confusa. IX. 84.
[redacted]

αἱμάσσω, -ᾶξαι βωμόν. IX. 282.
αἱμύλος. IX. 426.
αἰνεῖν *contentum esse*. VIII. 299.
αἰνόλυκος, αἰγολίων et simil. VII. 146.
αἰόλος. *agilis*. VII. 155. s.
αἰπόλοι infimum pastorum genus. VIII. 290.
αἰπύς, *gravis*, *timendus*. VII. 142.
αἴρειν, *humeris gestare*. X. 27.
αἱρεῖν, *superare*. IX. 164.
αἴσιμον et εἰς ἐμὸν, confusa. IX. 25.
αἰσχύνη Dea. VII. 393.
αἰτεῖν, *mercedem poscere*. VII. 21. IX. 277.
αἰτίζειν, *mendicare*. XI. 94.
αἴτιος. X. 48.
αἰτωλός, ἀπὸ τοῦ αἰτεῖν. IX. 280.
αἶψα et λιτά, conf. IX. 32. XIII. 5.
αἰών et Ἑλικών, conf. IX. 46.
αἰωρεῖσθαι ὑπ' ἐλπίδος. IX. 212.
ἄκαινα. XI. 73.
ἀκάκητος id quod ἄκακος. XIII. 55.
ἄκαμπτος χῶρος, Orcus. VIII. 104.
ἄκανθαι *cani*. X. 179. *pili*. XI. 328. *Spinae Grammaticorum*. IX. 122.)
ἀκανθολόγοι. VIII. 326.
ἀκάπνου θύος. IX. 96.
ἀκέντητος ἵππος. VII. 408.
ἀκέραιον λίμμα. X. 57.
ἀκεστορίη. IX. 92. et ἀκεσώ. X 295.
ἀκηράσιος. XII. 256.
ἀκήρατος. *purus*. X. 122.
ἀκκίζεσθαι et ἀγροικίζεσθαι, conf. XII. 282.
ἄκληρος, *pauper*. IX. 112.
ἀκμαί, *extremae corporis partes*. XII. 44.
ἀκμαῖον μένειν. IX. 408.
ἀκμή, ἐν ἀκμῇ, ὥρᾳ γάμων. XII. 236.
ἀκμήν, ἔτι. X. 123.
ἄκνιπος et ἄκνισσος. VIII. 257. s.
ἄκολος, de quovis cibo. VII. 103.
ἀκόνη ψυχῆς amor. VIII. 344.
ἀκονιτὶ νικᾶν. IX. 452.
ἀκόνιτος. VII. 339.
ἀκουσίθεον φέγγος. VIII. 296.
ἀκραιφνής, vi transl. IX. 109.
ἄκρατος, καθαρός. XII. 256.
ἄκρητον ὕδωρ. VIII. 19. ἄκρη…

τος μανίη, σοφία, ἄκρητον κάλλος, et simil VIII. 70. 309. XI. 151. 301. XII 362.
ἀκριτόδακρυς. XI. 148.
ἄκριτος μοῖρα. VIII. 90. 130. δαίμων. IX. 221. ὕπνος. XII 41 ἄκριτον ὄρος. VII. 228. creber. X 167. ἄκριτα φθίμενος νέος VIII. 90.
ἀκρόδρυον. VIII. 399.
ἀκρόλιθος statua. XI. 298.
ἀκρολογεῖν IX. 206.
ἀκρολοφίτας. IX. 94. s.
ἀκρολυτεῖν. XI. 17.
ἄκρος. τὰ ἄκρα φέρεσθαι. VIII. 414.
ἀκτὴ Δημητρός. XII. 126.
ἄλη. IX. 145.
ἀλήθειν. IX. 471.
ἀλησιὰς Κύπρις. VII. 64.
ἁλιανθής. VIII. 316.
ἁλίζωοι, piscatores. VII. 137.
ἁλίξαντον σῶμα. VIII. 210.
ἁλιῤῥόθιος κόνις. VIII. 63.
ἁλίτρυτος. VIII. 274.
ἁλίτυρος. VIII 241.
ἁλιφθόρος, pirata VII. 137 XII. 430. ἁλιφθορίη. X 194. s.
ἄλκαρ ἐρώτων, ἀνίης. VII. 391.
ἁλκυόνες cantus lugubres. VII. 251. ἁλκυόσι μέλειν. X. 195. γοερὴ ἁλκυών. VII 285. VIII. 52 ἀλ-

ἁλουργὶς ὑπένδυμα. VII. 332.
ἅλς καὶ τράπεζα. VII. 241. XII. 436.
ἄλσος μουσῶν de bibliotheca. XI. 380. πόντιον. XII. 415.
ἀλύειν, otiose vagari. VI. 45. XI. 115.
ἀλύσκειν μόρον, πότμον. VII. 351.
ἄλυτος -τῳ ἀδάμαντι. VII. 323.
ἀλφεσίβοιον ὕδωρ. VII. 240.
ἀλφησταί, paederastae. X. 77.
ἁλωειναὶ σταχύες. VIII. 202.
ἀλωρήτης. VIII. 202.
ἅλως, area rotunda. XI. 10.
Ἀμαλθείας κέρας. IX. 351.
ἁμάρης ἑτοιμότερος. X. 74.
ἁμαρτεῖν. pudicitiam laedere. X. 111.
ἀμάρυγμα παρειῆς, ὀφθαλμῶν. XI. 130.
ἀμαυρὰ βλέπειν. VIII. 153.
ἀμαυροῦν, imminuere. VIII. 276.
ἀμᾷν. metere in bello. X. 324. XI. 281. XII. 195. pulverem aggerere. VII. 174. ἀμᾶσθαι, δρέπεσθαι, τρυγᾷν. VI. 420.
ἄμαχος et δύσμαχος. Amor. VI. 61.
ἀμβλύνειν, retundere. XII. 50. XII. 209.
ἀμβολία, οὐχ ὥρας ἔργον, οὐδ' ἀμβολίας. VI. 287.
ἀμβροσίη σοφίη. VI. 277.
ἀμὲ et ἁμέ. VI. 417.
ἀμετάκλητος, ἡλικίη. VII. 445.
ἀμέργω. XI. 90.
ἀμέτρητος, innumerabilis. X. 308.
ἄμη, instrumentum agricolarum. VIII. 165.
ἀμητήρ, de pugnatore. X. 324.
ἅμμα, δεσμός. XI. 207. δυσσεβές. VI. 434. Zona. VIII. 80. κορείας, παρθενίας. XI. 135.
ἀμοιβὸς id quod διαδόχος. XIII. 75.
ἄμορος. XIII. 26.
ἀμός, ἡμέτερος. VI. 283. IX. 182.
ἄμπαυμα πόθων. XI. 231.
ἀμπεχόνη. XI. 49. περονατίς. VIII. 76.
ἀμύητος et βέβηλος, rudis. IX. 60. X. 98.
ἀμύσσειν, ξαίνειν, δρύπτειν παρειάς. VI. 410.
ἀμφαδίην. XI. 127.
ἀμφὶ c. dat. per. IX. 141.
ἀμφιβαίνειν, tueri. VIII. 86.

ἀμφιβόητος. VIII. 16.
ἀμφίβολος, de Hermaphrodito. XII. 18. ἀμφιβόλον εὔπλεκές. VII. 74.
ἀμφιδέαι. XI. 157.
ἀμφιδονεύειν. IX. 407.
ἀμφίδορος, *ambiens*. VII. 248.
ἀμφιθάλλειν -τέθηλε χάρις. VII. 323.
ἀμφίκρηνος πῖλος. IX. 144.
ἀμφιλαφὴς πλάτανος. IX. 29.
ἀμφιπεριπλέγδην. XII. 14.
ἀμφιπλὴξ σφῦρα. VII. 61.
ἀμφιφορεὺς et ἀμφορεύς. VI. 249.
ἀμφιχαίνω, τοὺς ἀμφέχανε θάνατος. VII. 85. 139.
ἀμφοτέροις βλέπειν. VII. 255.
ἀνάθημα, *ornamentum*. XI. 207.
ἄναιμοι θεοί. VI. 288.
ἀνακαλεῖν τὴν ψυχὴν, *conclamare*. VI. 434.
ἀνακεῖσθαι, *sacrum esse*. XI. 380.
ἀνακλώθειν νῆμα, *fila revolvere*. XII. 147.
ἀνακρούεσθαι. XII. 458. s. νέκταρ ἐναρμόνιον. VIII. 69.
ἀνάκτορον. XIII. 67. s.
ἀναλέγεσθαι. *legere*. VII. 309. XI. 97.
ἄναξ, *deus*. VI. 40.
ἀναπάλλεσθαι, de piscibus. VI. 429.
ἀνάπαυς. XII. 260.

ἄδειν pro ἀνύειν. XI. 67.
ἄνεμος. εἰς ἀνέμους, de re irrita. XI. 232.
ἀνερείπειν. XII. 178.
ἀνέχειν, *attollere*. XII. 115.
ἀνήρ, de prioris syllabae prosodia. XI. 154. ἀνέρες, Spartani. XI. 20.
ἄνθεμον ἠϊθέων. VIII. 3. ἄνθεμα Σαλμακίδων. VIII. 242. ἄνθεμον. X. 304.
ἀνθερίκη. VII. 324.
ἀνθέω. vi transit. X. 152. XIII. 186.
ἀνθοβολεῖν. VI. 117.
ἄνθος. *splendor*. VII. 27. ἁλός. *purpura*. VIII. 29.
ἀνθοφόρον ἄλσος. VI. 16.
ἀνθρακιὴ Κύπριδος. VIII. 139. XI. 299.
ἄνθρακες, de re vilissima. IX. 133.
ἀνία media ancipite. VII. 269. XII. 416.
ἀνιέναι, *consecrare*. ἀνειμένα χωρία. IX. 375.
ἀνόστητος χῶρος. VIII. 104.
ἀνταῖος. XI. 410.
ἀντί. ἀνθ᾽ ὧν. VII. 70. ἀντ᾽ ὀλίγου μέγα διδόναι. XII. 6.
Ἀντιγόνη. lusus in hoc nomine. IX. 281.
ἀντίος ἔστης. VI. 53. s.
ἀντίπαλος. VIII. 58.
ἀντίτυπος φθογγή Echus. VIII. 256. κραδίη. XI. 155.
ἄντλος. IX. 227.
ἄντυξ, de coelo. XI. 196. XII. 256.
ἀνύειν. *incedere*. IX. 107. XI. 142. ἀνύομαι. *impetro*. VII. 147.
ἀνυποδησία philosophorum. XI. 348.
ἄνω γέγονε τὰ κάτω. VIII. 292.
ἀνωρύεσθαι, de tristi laetoque clamore. VI. 138.
ἄξενος. XI. 314.
ἀξύνετος. XII. 275. ἀξύνετα ξυνετοῖσιν. XII. 348.
ἀοιδοθέτης. VIII. 192.
ἀοιδομάχοι, grammatici. IX. 457.
ἀπακριβοῦν. VII. 235.
ἁπαλὸν κῦμα. XII. 24.
ἀπαμᾷν χαίτας. XII. 454.
ἀπαμφιάζω. VII. 388.
ἅπαξ ἀποθανεῖν, ἅπαξ πρὸς κῦμα χανεῖν. IX. 486. XI. 111.
ἀπάτη, *oblectamentum*. VI. 16. VIII. 172. in compositis. VIII. 6. ἀπάτημα. VI. 122.
ἀπαυδᾷν πόνοις. XI. 315.
ἀπέκτητος. XI. 137.
ἀπέχειν. *solutum accipere*. VII. 276. 298. XIII. 61.

ἀπήνη. *carruca magistratuum*. VIII. 177.
ἀπίναι. IX. 423.
ἄπληστος Pluto. VII. 311. in amore. XI. 126.
ἁπλοῖς. XI. 53.
ἄπλους in re venerea. VIII. 216.
ἁπλοῦν φίλημα. X. 56.
ἁπλοῦς c. negat. VII. 119. ἁπλῶς εἰπεῖν. X. 99.
ἀπὸ in periphrasi, ut οἶνος ἀπ' ἀμπέλου. VI. 308. VII. 361. IX 30. XII. 16. XIII. 24. s. οἱ ἀπ' Ἀριστάρχου, Grammatici. IX. 458. ἀπὸ spatium significans XII. 467. ἀπ' ὄσσων, ἀπ' ὀμ-
[redacted]
ἀποκλαίειν, *elugere*. XII. 379.
ἀποκλειομένη, ἡ. Comoedia Posidippi. X. 83.
ἀποκράδιον σῦκον. VII. 76.
ἀπόκρισις. XII. 70.
ἄπολις πόλις. XI. 21.
ἀπολισθέω τοῦ βίου. VII. 142.
Ἀπόλλων ἀπὸ τοῦ ἀπολλύναι. X. 148. XIII. 64. s.
ἀπολύσαι debitorem. X. 99.
ἀπομάττειν, de artificibus. X. 300.
ἀποξύσαι τὸ γῆρας. XI. 26.
ἀποπέκειν. VIII. 122.
ἀποπνέω. ἀφ' ἱμερτὴν ἔπνεεν ἡλικίην. VI. 264.
ἀποπτύειν εἰς κόλπον. XII. 25.
[redacted]

πόθος XI. 130. s. ἄπρηκτοι ἐλπίδες. XI. 109. ἐν ἀπρήκτοις κεῖσθαι. VIII. 215.
ἀπροιδὴς δαίμων. XII. 319.
ἄπτερος. VI. 102.
ἅπτειν δειρὰν βρόχῳ. VIII. 80.
ἄπτιλος, laevis X. 69.
ἄπυρος χρυσός. VI. 306. τροφή. VII. 184.
ἀπωθέω. VII. 132. ἀπώσασθαι λυγρὰν κληδόνα. VII. 393.
ἀπώμοτον οὐδέν. VI. 161.
ἀραιός, media correpta. VII. 157.
ἀραχναῖα νήματα. VIII. 29.
ἀράχνια in armis. VI 282. s.
ἀρβυλίς, ἀρβύλη. VII 97.
ἀργέτις. XI. 142.
ἀργιπόδης et ἀργίπους. VII. 168.
ἀργυρέη λιμός. IX. 456.
ἄρδεσθαι, eloquentia irrigari. X. 384.
ἀρετὴ ποδῶν VI. 197. παλαμῶν. VII. 342.
ἄρης., ἄρην. VIII. 260.
ἀρθροπέδη. VIII. 165.
ἀριθμός, pauci. X. 136.
ἀρίς. IX. 158.
ἀρκεῖσθαι τοῖς παροῦσι. VI. 294.
ἄρκος pro ἄρκτος. X. 139.
ἄρκυες Ἀφροδίτης. VI. 309.
ἅρμα νίκης, χαρίτων, μουσῶν. VI. 237.
ἁρμαλιή. IX. 102.
ἄρμενα τέχνης, ἐργασίης. VII. 86.
ἁρμονία, junctura, coagmentatio. VII. 123. IX. 195.
ἀροτήρ. pater. XII. 325.
ἁρπακτὴρ αἴδης. VII. 302.
ἁρπεδόνες et ἁρπεδόνη. VIII. 253.
ἅρπυιαι, de Parcis. IX. 389.
ἅρπω pro ἁρπάζω. XI. 82. s.
ἄῤῥητος, deus. X. 276.
ἄρσην λόγος. VIII. 197. πυρσός. VIII. 324.
ἀρσίποδες. XII. 227.
ἀρτιάσαι ψάμμον. XI. 307.
ἀρτίδορον κάρυον. VIII. 204.
ἄρτιος μύθοισι καὶ ἤθεσι. VIII. 417. ἄρτια καὶ ἀκέραια. VIII. 129.
ἄρτικος valens. XI. 65.
ἀρτιχανὴς ῥοιά. VIII. 203.
ἀρτολάγυνος. IX. 75.
ἀρχαῖοι ἡμίθεοι. VII. 386.
ἀρχή. fons. VI. 311. ἀρχαί, extremitates. XI. 50.
ἄσημος ἄργυρος. X. 214.
ἆσθμα. aura. VIII. 363. πυρός. VIII. 60.
ἀσθμαίνοντα γυῖα. VI. 426.

ἀσθμαίνειν de amantibus. XI. 138.
ἀσιάρχαι. XII. 313.
ἄσιλλα. VI. 272.
ἀσκητός, *elaboratus.* IX. 95.
ἄσκιος, *devastatus.* XII. 129.
Ἀσκληπιὸς et Ἀσκληπιάδης conf. XII. 199.
ἀσκάντη. IX. 61.
ἀσπάζεσθαι. IX. 171.
ἀσπάραγος. IX. 134.
ἀσπίς, *aspis.* IX. 214.
ἄστατος Ἠχώ. XI. 206.
ἀστεμφὴς νύξ. VIII. 183.
ἀστήρ. Μούσης. VI. 330. de pulchris pueris virisque eximiis. VI. 353. VIII. 123.
ἀταλαὶ χεῖρες artificis. VI. 186.
ἀτάλλειν. XIII. 29.
ἀτάομαι. VI. 395.
ἄτεγκτος. VI. 75. cum ἀτέκνος conf. VI. 108.
ἀτελὴς εὐχή. VIII. 138.
ἀτενίζειν rectis oculis intueri. VI. 259.
Ἄτη ἁπαλοῖς ποσὶν incedit. VII. 321.
ἀτιμαγέλης ταῦρος. IX. 554.
ἀτιτάλλειν. XII. 229.
ἀτμενίη. XI. 171.
ἄτρακτος, *sagitta.* VII. 109.
ἀτραπὸς ἱστορίης. XII. 191.
ἄτριον, *textum*, de carmine. VII. 14.
ἄτροποι μοῖραι. XII. 235.

αὐλοδόκη VII. 58.
αὐλοθετεῖν. VII. 117.
αὐλοὶ νέβρειοι. VIII. 49.
αὔξειν πόλιν. XII. 76.
αὐξοσέληνον. XI. 212.
αὖος, *egenus.* IX. 431. *esuriens.* XII. 465.
αὔρα, *aura divina.* VII. 375. IX. 246. s.
αὐτόματος ἄκων. VI. 39. αὐτόματοι ἀγαθοὶ ἀγαθῶν ἐπὶ δαῖτας ἴασιν. VI 287.
αὐτομόλοι πέτραι. IX. 337.
αὐτόξυλας. VIII. 359.
αὐτὸς, persona rei opposita. XI. 7. pater familias. XI. 285. in statuis et imaginibus. X. 327. s. αὐτὸν ἰδεῖν. X. 16. in compositis αὐτομέλιννα, αὐτοθαΐς. VI. 417. αὐτόφλοιος. VII. 194. αὐτούργητος, αὐτόξυλος. IX. 219. αὐτοῦργον μέλος. VIII. 372. αὐτὸς ex abundantia additum. VIII. 263.
αὐτόφλοιος. VII. 194. -ον ξόανον. IX. 385.
αὐτοφυής. VI. 123.
αὐχὴν, roboris sedes. VIII. 45. superbus κεφαλὴν ὑπὲρ αὐχένα ἔχει. VII. 320. IX. 346. X. 180. locus altus. VIII. 198.
ἀφανής. VII. 255.
ἀφανίζειν. *corrumpere.* IX. 141. X. 100. 104. 181.
ἀφαρπάζειν φιλήματα. VI. 38.
ἀφαυρότερος, *levior.* XI. 107.
ἀφαυρῶς εἰδέναι. VII. 160.
ἄφθιτος χρυσός, ὄλβος. XII. 159. -τον κλέος. XII. 160.
ἀφιέναι c. infinit. *permittere.* XII. 146. πᾶσαν ἀφῆκε τέχνην. XII. 146.
ἄφιλος. c. genit. X. 108.
ἀφόρυκτα βοάγρια. VIII. 137.
ἀφρηστὴς, delphinus. VIII. 270.
ἀχαιϊνέη. VII. 248.
ἀχάλινος ligna. VIII 124.
ἀχάλκεος οὐδός. IX 428.
ἀχανὲς χάσμα. IX. 12.
ἀχελῶος, *aqua.* VII. 254.
ἄχερδος πνιγόεσσα. VII. 361.
ἀχθόμενος et αἰθόμενος. conf. IX. 165.
ἀχλύς, res terrenae X. 198.
ἄχνη, *lanugo pomorum.* IX. 163.
ἄχρειος. XI. 421.
ἀχύρων et σταχύων, conf. IX. 260.
ἀωρί. XI. 301.
ἄωρος θάνατος. VI. 300.
ἀωτεῖν *dormire.* VI. 205.

βαθύπελμος εὐμαρίς. VIII. 76.

βαθύς. de animo. XI. 252. *ingens*. XII. 36.

βαίνειν. c. accus. *aggredi*. X. 80. εὖ βεβηκότες. VI. 159. domus βεβηκυῖα ἐν δαπέδῳ. VIII. 42.

βαιὸς pro ὀλίγος. VI. 4. βαιὸν ἔπος. VIII. 48. cum βίαιος conf. VI. 269.

βακέλλας et βάκηλος. VII. 236.

βακχεύειν Κύπριδι. XI. 71. de concitatiore affectu. XI. 211.

βαλανάγρα ἐμβάλλειν, *foras claudere*. VII. 328. s.

βάλανος vocab. praetext.

βαπτίζεσθαι ὕπνῳ, οἴνῳ. VI. 327. s.

βαρέω. βεβαρημένος οἴνῳ, ὕπνῳ. VI. 77.

βᾶρις. VII. 116.

βαρὺς tympani sonus. VII. 249. νόμος, βρόμος, φθόγγος. VI. 271. νόος. XI. 78. βαρὺς ἐσβαλεῖν. VII. 346.

βαρύστονος. IX. 294.

βασανίζειν, *explorare*. XII. 446.

βάσανος, *cruciatus*. IX. 273. ἐν βασάνῳ σταθῆναι. VI. 401.

βασιλεὺς τῶν λόγων. IX. 356.

βάσκανος αἰθήρ. VI. 189.

βατεῖν. *inire*. XI. 302.

βάτος et πάτος conf. IX.

, de arbore. VI. 6.
ὸς κισσός. VI. 330.
βλαύτια. VII. 71.
ἔλαιον. XI. 348.
όν. XII. 270. οὐ
ιν, pulchri sensu
tutum esse. X. 173.
κοίτας, cubile. VIII.
ς χεῖρ. VIII. 207.
a luctu. XII. 225. s.
ε. VIII. 91.
Solis radii. XI.
vulva. IX. 417.
ις. VIII. 234.
in lusu aleae. XI.
VIII. 255.
. ἐν βορβόρῳ κεῖσθαι.
574. s.
. XIII. 12.
νος et βουλόμενος,
XIII. 95.
οισι γαῦρος. VI. 154.
ro βόσκειν. XIII. 73.
ς. XI. 156.
κις ἄμπελος. VII.
θείρης. X. 308. XI.
ς Hercules. XII.

βουκόλος, de *ingenio duro et rustico*. VII. 189.
βούλομαι. οἱ βουλόμενοι, *cupientes*. XI. 318.
βουνίτης Πάν. VIII. 205.
βουνός. X 36.
βούπαις. VIII. 38.
βουφάγος leo. VIII. 86.
βούφορτοι εἰκόσοροι. *naves onerariae*. VIII. 117.
βουχάνδης λέβης. VI. 423.
βοῦς ἑκούσιος ἐπ' ἄροτρον ἦλθε. VII. 267. συγγνώμη βουσὶ λέοντα φυγεῖν. VIII. 147.
βοώτης, *rusticus*. IX. 48.
βραβεύειν. VI. 28.
βρενθύεσθαι. XI. 90. X. 231.
βρέτας ἔμπνοον. XII. 197.
βρέχειν. βρέξης et φλέξης. conf. XI. 330. s.
βρίζειν. VII. 307.
βρίμημα, βριμοῦσθαι. IX. 312.
βρομεῖν ἴσα Διΐ. VII. 320.
βρόμος. VI. 271. *odor gravis*. X. 189.
βροχετός. XI. 390.
βρόχθος, πόμα. XI. 342. s.
βροχίς. VIII. 163.
βρυάζειν de Satyris. IX. 300.
βρύκειν, *rodere*. IX. 360. et βρύχειν. VII. 108. 415.

βρύον et φῦκος. IX. 143.
βρύχειν. *mergere*. IX. 86. de leonum rugitu. XI, 158.
βρύχιος pro ὑποβρύχιος. IX. 260.
βρωματομιξαπάτη. XI. 86,
βρωτύς. X. 214. s.
βῶλος, ὁ, ἡ. XII. 127.
βωμός, *cippus*. XII. 261.

γάλα ἀγαθόν de nutrice. VII. 297. γάλα ἐν ταλάροισι. VIII. 313.
γαλακτοπαγής, γλαγόεις. X, 156.
γαλερῶς πίνειν. VII. 28.
γαληναίη. VII. 283.
γαλήνη. VI. 86. βίου. X. 384. XII. 180. s.
ἐν γαστρὶ λαβεῖν. X. 26.
γαστὴρ ollae. VII. 78.
γαστρὸς an pro γαστήρ. VI. 91. XII. 381.
γαῦρος -ρα φρυάττεσθαι. VI. 41. τὸ γαῦρον. hircorum. IX. 275.
γεγωνὸς ἀνήρ. VI. 137.
γεῖσσα et γεῖσα. X. 405.
γελασῖνοι, *rugulae*. X. 151,
γέλγιθες. VIII. 383.
γένεσις, *genitura* ap. astrologos. X. 259.
γένος periphrasi inservit. IX. 235.
γεράνδρυες et γεράνδρυα. VIII, 385. IX. 359.
γέρων, adjective. VI. 232.
γεύω. γεύσατε πλαγιαύλων.

[redacted]

310. γλαφυρὰ χεὶρ sculptoris. VII. 198.
γλήχων, *pulegium*. IX. 501.
γλοιός, *sordes*. VIII. 119.
γλυκυμυθεῖν. VI. 42.
γλυκύπικρος ἔρως. VI. 62. -ρον βέλος. VI. 90.
γλυπτήρ, *cultellus*. XI. 162.
γλύφειν κάλαμον. VIII. 161.
γλῶσσα, *orator*. IX. 396.
γλωσσόκομον. XII. 126.
γλωττίζειν et γλωττίσματα. IX. 130.
γοῖ, γοῖ, abominandi voculae. VIII. 291. XII. 476.
γόνυ. εἰς γόνυ πίπτειν. VI. 254.
γορδιοπριλάριος. X. 244.
γοργῶπις. IX. 401.
γραικαί. VII. 238.
γράμμα, *liber*. VII. 309. παρὰ γράμμα σκώμματα. X. 139 γράμματα μανθάνειν. X. 136. *musicorum notae*. IX. 451.
γραμματολικριφίδες, grammatici. IX. 458.
γρίπων. VII. 146.
γρύτη. VIII. 283.
γρώνη. VII. 113.
γυῖα. *pedes*. VII. 97.
γυμνὰς pro γυμνάσιον. XII. 307. 309.
γυμνήτης βίος. VIII. 75.
γυμνός. *clypeo nudatus*. XII. 131.

δαιμόνιον. *fortuna*. X. 80. δαιμόνια, *manes*. IX. 136.
δαίμων τέχνης, ποιήσεως. X. 137. s. δαίμονες. *lemures*. X. 137. s. atri. X. 138.
δαίμων pro δαήμων. VI. 152.
δαίω. δεδαημένος, c. genit. XII. 198.
δαίω. δεδαυμένος. VII. 208.
δάκνειν. *laedere*. VIII. 230. de amore. XI. 12. s.
δάκρυ, priore correpta. VI. 402. XIII. 14.
δάκτυλος ἀώς. VII. 28. δάκτυλα γνάμπτειν, de computantibus. XI. 98.
δαλός. *fax*. XII. 83.
δαμαληφάγος Hercules. IX. 356.
δάμαλις, *puella*. XI. 69.
δάπτεται κέαρ ἀνίᾳ, συννοίᾳ, πένθει. VI. 280.
δαρέτιος sive δαμάρετιος χρυσός. VI. 228.
δασπλής. VI. 204. XI. 152.
δέ, pluribus vocibus subjectum. VI. 162. X. 58.
δεῖγμα. VIII. 279.
δείδω. δεδοίκομες. VII. 271.
δεικνῦναι. *repraesentare*. VI. 99.

δειλοί, *ignavi*. VI. 288.
δειραγχὲς ἅμμα. VIII. 254.
δειράς. VIII. 272.
δείρειν. *verberare*. X. 172.
δειρὴν φιλεῖν. VII. 257.
δεκάς, numerus indefinitus. XI. 64. δεκὰς ἐτέων. IX. 511. δεκάδες oratorum duae. XI. 202.
δέλτος, *carmen*. IX. 364.
δελφὶς in terra. XI. 306.
δέπα et λίτα, conſ. XIII. 30.
δέρεσθαι, vocab. praet. IX. 445.
δεσμά. amoris vincula. XI. 16. ψυχῆς, corpus mortale. X. 260. 286.
δεύεσθαι, *carere*. XII. 266. s.
δὴ γάρ. initio sententiae. XIII. 31.
δήλιος κολυμβητής. XI. 252.
δημογέρων θεός. VIII. 13.
δημολογῆσαι, *jocari*. VII. 139.
δηναιοὶ ἀστέρες. VIII. 51.
διὰ παντός. *ubique*. XI. 299.
διὰ in compos. VII. 334.
διαλυσίφιλοι, rugae et cani. X. 175.
διαπίνεσθαι, *bibendo certare*. VII. 334.
διαπλέκειν βίον. VI. 280.
διαπλεῦσαι, διανήξασθαι τὸν βίον. VII. 75. διαπλώσαι βίον. VIII. 66.
διασμιλεύειν, *expolire*. XI. 26.
διατιθέναι γένεσιν, διάθεμα

345. Jovis πάρεδρος. X. 384. ὑστερόπους. X. 112. Δίκης ὄμμα XII. 139. s.
δικλίς. XI. 143.
δίκροτος. VIII. 329.
δίκραιρος. XI. 72.
δίκτυα ἐρωτικά. XIII. 109.
δῖνος, area XI. 10.
δινωτὸς λίθος, δίφρος. VII. 96.
διπλάδιον ἔσθος Cynicorum. VIII. 58
δίπλοον εἷμα Cynicorum. IX. 339.
διπλοῦς, vir duplex. X. 247.
δισκέω et δισκεύω. XIII. 1.
διφέω et διφάω. VIII. 400.
δίφριος. XII. 91.
διφυὴς amor. VII. 184. διφυεῖς ταρσοί, πτέρυγες. X. 104.
δίψα, sign. transl. VI. 26. VIII. 233. IX. 357.
διψὰς πόρνη. VIII 233.
διψάλεος et δίψιος, de igne. XII 249.
διψῆν signif. transl. VI. 26. VIII. 233. φόνου. XIII. 77.
διώκειν, festinare. IX 313.
διωλένιος φλὸξ πεύκας. VIII. 94.
δοκεύειν, putare, suspicari. XIII. 72.
δολιχός, sign. transl. VII. 133.
δομαῖος. XI. 410. s.
δόμος Εὐρώπης, Europa. VIII. 96.
δονακεύς. XI. 162.
δονακῖτις ψῆκτρα. VIII. 170.
δόναξ. fistula. VI. 427.
δονεῖν, percellere. VI. 281. IX 247.
δόξαι philosophorum. IX. 49.
δορυδρέπανον. XI. 346.
δουλεύειν γαστρί. IX. 416.
δουπεῖν κώπην. XI. 23.
δουράτεος et δούρειος ἵππος. IX. 44.
δρακοντίας lapis. VIII. 148.
δράκων, aurea catella. VIII. 29.
δράσσεσθαί τινος. VII. 295.
δρέπεσθαι σοφίην, κῦδος, ἀρετήν. IX. 254.
δρέπτομαι. XIII. 39.
δρῖλος, salax. IX 443.
δριμὺς ἔρως. VI. 341.
δρίος et δρίον. VI. 400.
δροσερός, tenellus. X. 95.
δρόσινος, δρόσιμος, δροσερός, delicatus. VIII. 245.
δρόσος, aqua. VII. 368.
δρόσον ἕλκειν. XII. 447.
δρύπτα. VIII. 167
δρύπτω -τόμενος ὀστέα. VIII. 64.

δρῦς, res annosa. VIII. 281. ἀπὸ δρυὸς ἢ πέτρης εἶναι. X. 206.
δρύφιον. VIII. 167.
δύη, δύαις ἐγκύρσαι. VI. 289. VIII. 208.
δυηπαθὴς μύρμηξ. VIII. 105.
δύναμαι, *possum*, in re venera. X. 59. δύνασαι γάρ. XI. 75.
δῦναι, *penetrare*. XI. 126. s.
δύο pro δυοῖν. X. 42. πρὸς δύο ἐρίζειν. X. 169.
Δύσκολος, Menandri comoedia. XI. 61.
δύσμαχος et ἄμαχος amor. VI. 61.
δυσπέμφελος. VIII. 195.
δύσπιστος et δυσάπιστος. X.
ἰδεῖν. ἄτῃ θυμὸν ἔδων. VI. 280. s.
ἕδος ἡρώων. VIII. 349.
ἕδρα. οὐχ ἕδρας ἔργον. VI. 287.
ἔθος. ὡς ἔθος, ex formula. VIII. 32.
EI pro H in marmoribus. IX. 377. 383.
εἰ pro εἰ καί. XII. 429. sequente ἀλλά. XII. 162. εἰ cum conjunctivo. XI. 208. XIII. 90. 106 εἰ με φιλεῖς μισεῖς με. X. 38. εἴ τι περισσὸν τῶν πρόσθεν. VII. 203.
εἶδε. *expertus est*. VII 108. XII. 428 οἶδε. c. infinit. in periphrasi. VII. 264.

εἰραφιώτης, Bacchus. X. 408.
εἰρεσίης et εἰρήνης. conf. IX. 105.
εἰρήνη πάντεσσιν. XI. 326. εἰρήνην ἄγειν. X. 202.
εἰροχαρὴς τάλαρος. VII. 68.
εἷς pro τις. XII. 455. εἷς ἑνὶ συμφέρομαι. VII. 24.
εἰς pro ἐν. XII. 248. cum verbis quietis. XIII. 71. εἰς κενόν. VII. 328. εἰς μίαν. XII. 99. εἰς τινὰ τόπον γήμασθαι. IX. 386. εἰς ἰδίαν κεφαλήν. IX. 485. εἰς κρημνοὺς ἕλκειν. XI. 315.
εἴσω βιότου ἄγειν, *ad victum prodesse*. IX. 409.
ἐκβάλλεσθαι, de comoedis. VII. 387.
ἔκγονος et ἔγγονος. IX. 379. XII. 284.
ἐκδιδύσκειν, de λωποδύταις. IX. 263.
ἐκδονεῖν. XI. 67.
ἐκδύματα μαστῶν. VII. 332.
ἐκεῖνα, de rebus obscoenis. XI. 319. Vide κεῖνα.
ἐκθόρειν, de partu IX. 173.
ἐκκόπτειν. VII. 270.
ἐκκρούειν ὀδύνας ἐκ καρδίας. VI. 22. 8.
ἐκκυβεύειν τὸ πνεῦμα. VIII. 90.
ἐκκυλίειν, *dejicere* XI. 90.
ἔκλυσαν et ἔκαυσαν conf. IX 67.
ἐκμάττομαι et ἀπομάττομαι. VII. 101.
ἐκπατάσσειν. τὴν γρηῦν ἐξεπάταξε φόβος. VIII. 103.
ἐκπίνειν, *profundere*. VII. 333.
ἐκπίπτειν, de histrionibus. X. 31.
ἐκπονεῖν, *elaborare*. VI. 3. ἀέθλευς. VII 207.
ἐκρεῖν, vi transit. XI. 220.
ἐκσοβεῖν, *excutere*. XI. 72. 149
ἐκτανύειν ῥυτίδας. IX. 412.
ἐκτέμνειν ἐλπίδας. XII. 268.
ἐκτὸς βαίνειν, γίνεσθαι. XI. 150.
ἐκτράπελος, *magnus, mirabilis*. IX. 414.
ἐκφάγειν. πάντα ἐξέφαγε πόλεμος. VIII. 52.
ἐκφορεῖν et ἐκροφεῖν, conf. IX. 36.
ἐκχέω Parcae ἐξέχεαν ἐλπίδας. VI. 354. ἐκκέχυμαι. XI. 305.
ἔκχυτος, *solutus* XI. 16.
ἐλάη et ἐλαίη. IX. 139.
ἐλαστρέω. VIII 36.
ἐλατὴρ λύρας. VIII. 334.
ἐλαύνειν, c. notione violentiae. VII. 143. ἠλάσαι.

εἰς. VII. 250. ἐπί. VIII. 387. XII. 232. 244. μοῖρα ἤλασε. XII. 163. τὴν κατὰ σαυτὸν ἐλᾷ. VII. 295. κακοῖς ἐλαύνειν. VIII. 364. καρπόν. VIII. 264. *subagitare*. X. 23.
ἔλαφος, de timido. VII. 365.
ἐλαφοσσοίη. VIII. 385.
ἐλευθερίας μάτηρ philosophia. VIII. 197.
ἐλευθέριος τύμβος. XII. 451.
ἕλιγμα, *cinnus*. VII. 62.
ἕλιξ οὔλη, *capreolus vitis*. VI. 234. ἕλικες in prima lanugine. X. 59.
ἑλικὼν et αἰών, conf. IX. 46.
ἐλινύειν. XI. 57. s.
ἐμβάδες histrionum. XIII. 23.
ἔμβασις, *solium*. X. 94.
ἔμβολον, vocab. praetext. XI. 241.
ἔμμορος et ἄμμορος conf. XI. 267.
ἐμοῦ θανόντος γαῖα μιχθήτω πυρί. XII. 221.
ἐμπαίζειν. XI. 108.
ἔμπαλιν. τἄμπαλιν. XII. 372. 376.
ἐμπάομαι. ἔμπα pro ἔμπασαι. VII. 245.
ἔμπεδος. IX. 77.
ἐμπνεῖν μοῦσαν. VII. 355.
ἔμψυχον, animatum artis opus. XII. 15.
ἐν. subauditur. XIII. 54.

ἐνεκλᾶμαι. ἐνεκληκὼς ἀνίαις. VII. 33.
ἐντάφιον. VI. 213. IX. 63. a.
ἐντέμνειν γράμματα λίθοις. VIII. 88.
ἔντος, ἔντεα. VI. 151.
ἐντύνω. VIII. 342.
ἐξ et ἐξ conf. XI. 389.
ἐξάγεσθαι, commoveri. XII. 52.
ἔξαιτος. IX. 324.
ἐξάρξαι μέλος. VI. 173.
ἐξερεύγεσθαι, edere effundere. XII. 173.
ἐξετάζειν, explorare. X. 255. ἐξήτασα et ἐζήτησα conf. Ib. 255.
ἐξῆς c. genit. XII. 276.
ἐξώλης. XI. 402.
ἐοικέναι c. particip. XIII. 77.
ἑὸς de tribus person. XI. 342.
ἐπαινὴ, epith. Proserpinae. VIII. 405.
ἐπαίρειν, excitare, persuadere. VII. 238.
ἐπαμείρειν βίον ἐλπίσι. VIII. 416.
ἐπαμήσασθαι. VIII. 209.
ἔπαρχος et ὕπαρχος XI. 194.
ἐπαχνοῦται κόνις. VIII. 207.
ἐπεισόδιον coenae. VIII. 383.
ἐπεσβολίη. XII. 148.
ἐπέσθειν et ἐπεσθίειν. VII. 279.
ἐπεύχεσθαι pro εὔχεσθαι. X. 58.
ἐπέχειν. continere. VII. 173. 305. XII. 149.
ἐπί. in motus significatione cum tribus casibus construitur. X. 102. c. genit. versus. XI. 292. XII. 6. coram. XII. 230. ἐπὶ ξυροῦ ἀκμῆς. XI. 275. ἐφ' ἑνὶ παιδὶ λείπεσθαι. VIII. 46. ἐπὶ παιδὶ λιπεῖν βίον. IX. 28. c. accus. in, apud. XIII. 72. ἐπὶ et ἔφη conf. XII. 289.
ἐπιβαίνειν, de rebus inanimatis. VII. 161. τινάσι IX. 238. sensu obscoeno. IX. 37.
ἐπιβλής, repagulum. XI. 241.
ἐπιβόητος, ἐπίβωτος, περίβωτος, famosus. VI. 386.
ἐπιγουνίδος ἄχρις. XI. 127.
ἐπιγράφεσθαι μάρτυς. VII. 47.
ἐπιδορπίδιον πῶμα βάκχου. VIII. 168.
ἐπιέννυμι. ἐφεσσάμενος γυίοις. VIII. 175.
ἐπίηρα τελεῖν. VII. 205. 321. XII. 434. ἐπίηρον, χάριν. IX. 319.
ἐπικραίνειν τινί τι. destinare. XII. 321. a.

ἐπικρέμαται γῆρας, ὄλεθρος, θάνατος. VI. 210.
ἐπίκροτος οἶμος. VIII. 193.
ἐπικυλίκειοι λόγοι. VII. 140.
ἐπικυψέλιος. *apium custos.* VIII. 206.
ἐπίκωμος. X. 122. XIII. 62.
ἐπιλάμπει ἡ χάρις. VII. 328.
ἐπιμαίνεσθαί τινι, *appetere.* VII. 93.
ἐπινυμφίδιος ἀΐδης. VI. 139.
ἐπιπερκάζειν, de uvis genisque. IX. 142.
ἐπιῤῥῆξαι. IX. 197.
ἐπισείειν, *timorem incutere.* XII. 33.
ἐπισκύνιον. *faſtus.* XII. 177.
ἐπισπάομαι μοῖραν, ἔχθραν, τύμβον. VIII. 332. IX. 303. *quaeſtus meretricius.* IX. 168. 411.
ἔργον, *foenus, lucrum.* VI. 378. *concubitus.* X. 97.
ἔργον ἐστί, c. infinit. *ſolere.* XI. 48. ἔργα. *res ruſticae.* IX. 183. *loca culta.* VII. 104.
ἐργάτιδες μουσέων, tibicinae. VII. 58. poëtriae. VIII. 304.
ἔρδειν, *ſacra facere.* IX. 398. ἔρδοι τὴν ἔμαθεν τις. VIII. 406. ἔρδε et εἰ δὲ conf. IX. 397.
ἐρεθίζειν. VII. 366.
ἐρείδειν. *ponere.* VIII. 139. ἴχνος. XI. 150. ἐρείσαντα φιλεῖν. X. 174.

ἕρμα, ἕρεισμα πόλιος. VI. 259. regula ἕρμα πορείας. VIII. 162.
ἑρμαῖοι λόφοι, ἕρμακες, *lapidum acervi*. VIII. 385.
ἑρμῆς κοινός. IX. 284. λόγιος. XII. 200.
ἑρπετά, *animalia*. VII. 10.
ἑρπηστής, ἑρπυστής, ἑρπυστήρ. VIII. 332. IX. 54.
ἐρύειν. *pendere*. XIII. 81.
ἔρυμα, media correpta. VIII. 27.
ἐρωή, *sanctus animi furor*. X. 285. 288.
ἔρως, *desiderium*. VI. 166.
ἐσοπτρίς, inter instrumenta tonsorum. VIII. 169.
ἑσπέρα et ἑσπέριος, de senescentibus. XI. 209.
ἕσπερος pro ἑσπέριος. VII. 58. XI. 143. 145.
ἐσχάρα, *arula*. IX. 155.
ἐσχατιαί. VI. 174. s. XI. 404. s.
ἑταιρεῖν et ἐπαινεῖν conf. XIII. 62.
ἑτερόζηλος. IX. 440.
ἕτερος. ἐξ ἑτέρου σοφός. VI. 288. εἰς ἕτερα αὐτομολεῖν. VII. 40.
ἔτης, *civis*, *amicus*. XII. 434.
ἐτνοδόνος. IX. 257.
ἐτύμως γράφειν. VI. 187. IX. 110.
εὐανθεῖν, de purpura. IX. 41.
εὐάντητος. XI. 409. s.
εὔαρχος, *primus emtor*. VIII. 172.
εὐάστης et εὐαστής. XIII. 74.
εὐάτριος ἐργάτις πέπλων. VII. 69.
εὐαφίη. X. 152.
εὕδειν, de mortuis. XII. 294.
εὔειρος. VII. 149.
εὔζυγες μαζοί. VII. 409.
εὔθερος. VII. 195.
εὔιστος. XI. 381.
εὔκλαρος Salamis. VIII. 48.
εὔκλωστον νῆμα. VIII. 30.
εὔκολος Mercurius. VIII. 37. *simplex*. VII 58.
εὔκοσμος βίος. IX. 292.
εὐκταῖος. VIII. 365.
εὐλιπὴς πεύκη. XII. 42.
εὔλοχος Ilithyia. VII. 275.
εὐμαρὶς βαθύπελμος. VIII. 76.
εὐνάζειν, κατευνάζειν, κοιμίζειν pro παύειν. XI. 61.
εὐνή, *sepulcrum*. XII. 248.
εὐνομία. VIII. 252.
εὔνους, de Eunuchis. XI. 257. s.
εὔξαντος. VIII. 118.
εὐόλπας κίρκος. VIII. 160.

εὔοχθοι δαῖτες. VI. 287.
εὐρίπου δίκην moveri. IX. 436.
εὑρίσκω. *εὕρετο* et *εὕρατο*. XIII. 88.
εὐρώτας. voc. ambig. X. 156.
εὔσκαρθμος equus, lepus. IX. 6.
εὔσκοπος. IX. 465. XI. 157.
εὐστοχίη, *divinandi felicitas*. X. 100. XII. 178.
εὔστοχος et *εὔστολος*, conf. IX. 425.
εὖτε et *εἰ* conf. XIII. 8.
εὔτονος ἀγέτις οἴκου. VIII. 83.
εὔτρητοι δόνακες. VII. 353.
εὐτρόχαλος, *disertus*. XI. 80.
εὐφημεῖν, *linguis favere*. [redacted]

VII. 253. c. verbis eundi. XIII. 43. *εἴχοσαν*. VIII. 138.
ἕω. *eo*. XI. 372.
ἕωλα. XI. 294.

ζαὴς ventus. IX. 153.
ζάλη χειμερίη. VII. 126.
Ζεύς. *ζεῦν* pro *ζῆνα*. VI. 386. *ζεῦ σῶσον*. X. 141.
ζεῦγος, *par*, de hominibus. X. 120. de rebus. X. 374.
ζέω, *aestuo*, de affectibus. IX. 203.
ζῆν *vita frui*. XI. 70. 528. XII. 13. *ζῆθι*. XI. 70. in horologiis. XII. 12. 5.
ζηλήμων. Juno. XII. 36.
[redacted]

ἢ τάχα. VI. 29. ἢ ἄρα, ἢ ῥα. VIII. 324.
ἠβάσκειν, ἀκμάζειν. XI. 228.
ἥβη. vocab. ambiguae potestatis. IX. 287. X. 108.
ἡδονὴ diversa ἀ τέρψις. VI. 407.
ἡδὺ γελᾷν. *irridere.* XIII. 47. 80. ἡδύ μοι ἐστί, *cupio.* XI. 292.
ἠίθεος, de eximiis hominibus. XI. 191. XII. 205.
ἠέρος ἀοιδός, *aëria volucris.* XIII. 1.
ἠθμός. IX. 155. in lusu aleatorio. XI. 103.
ἠϊθίου et ἠλιθίου conf. XII. 432.
ἥκω. ἧζοι et ὦ ζεῦ conf. XIII. 81.
ἠλακάτη Parcarum. IX. 390.
ἠλεὰ μεμφόμεθα. VIII. 102.
ἠλέματος. XI. 108.
ἥλιος V. ἠέλιος. ἥλιος βιοτᾷ Ἑλλήνων Homerus. VIII. 62. ἥλιον καταδύνειν. VII. 301.
ἠλιτοεργός. XII. 457.
ἡμιτελὴς θάλαμος. IX. 81. s. XII. 262.
ἧμαι. ἧσθαι, καθῆσθαι, κεῖσθαι, de rebus otiosis. VI. 397. de armis in templis suspensis. VII. 172.
ἠμύω. VII. 152. *capite inclinato dormire.* VIII. 101.
ἡνιοχεῖν. *moderari.* VI. 17.
ἡνίοχος πλημμελοῦντας, αἰγίδος, κιθάρας. VI. 244. XII. 150.
ἠπανίη. XI. 138.
ἧπαρ sedes amoris. XI. 215.
ἠπεδανός. XII. 162.
Ἠπιόνη, Aesculapii conjux. VIII. 389. s. X. 411.
ἠπιόχειρ Apollo. X. 411.
ἦρα, χάριν. VII. 224.
ἤρανος et ἐπιήρανος. IX. 372.
ἠρινὸς ἀκμή. IX. 141. ἠρινὸν κάλλος. X. 159.
ἠρύνη. IX. 401.
ἥρωες, defuncti. XII. 328. viri insignes. XIII. 25.
ἦτριον de papyro. IX. 99.
ἠχεῖν ἔπος. IX. 190.
ἠώς. ἐς ἠῶ νεῖσθαι. VIII. 18.

θαλάμαι apium. VII. 156. 326. *cubilia.* XII. 441.
θαλαμηπόλος. VII. 326.
θάλαμοι Proserpinae. VI. 185. 265. XII. 320.
θαλέθειν γυίοις. IX. 163.
θάλλειν de juvenibus. VI. 144. de cute. XI. 131. vi transit. VII. 103.
Θαλλώ, una Horarum. VII. 41.

θάλος et ἔρνος de hominibus. VI 101 s. χαρίτων ἀμβρότιόν τι θάλος. VII 333 ἱερὸν θάλος de puella. VIII. 139.

θάλπει θυμὸν spes, venus. VI. 285.

θάπτω τεθαμμένοι νεκροί. X. 237.

θαρσαλέη χεὶρ artificis VIII. 147.

θεάων ἔργα, texta speciosa. XI. 321.

θέειν de herba, arboribus. IX. 379.

θειλόπεδον et θηλόπεδον IX. 261. XI 364.

θέλγειν ὄμματα de somno. VI 102.

θέλειν, *velle*, in re vene-

[redacted]

θέρμοι, *lupini*, Cynicorum victus IX. 416.

θερμὰ δάκρυα. VII. 402. ἴχνη. XII. 109. θερμὸς, *audax*. XII. 7. s.

θερμοχύτη. XI. 14.

θέρομαι πυρί. VII. 261.

θέρος, *messis*. VIII. 357.

θετὸν, id quod κεκρύφαλος. XI. 137.

θεσμός, in amore. XI. 291.

θευμορίη. VII. 255. VIII. 339.

θήγω. τεθηγμένος, *concitatus*. X. 319.

θῆλυς ἔρση. VII. 117.

θημολογεῖν. IX. 71.

θὴρ παρ' αἰπολίοις. VI. 69. οὐατόεις. X. 268.

θηρᾶν, θηρεύειν in re ama-

[redacted]

[redacted]

θοινήτωρ χέρσου λοιμός. VIII. 96.

θοίνη, *pabulum*. XII. 113.

θόλος. XII. 85.

θοός, de saltantibus, θοὴ χοροστασίη VIII. 342.

θόρυβος, *plausus, acclamatio* VII. 52. s. IX. 294. θόρυβος μορφῆς, de deformi. IX. 405.

Θουκυδίδης, antepenultima ambigua. XII. 170.

θρέπτρα, θρεπτήρια, τροφεῖα τίνειν. VI. 88.

θρῆιξ, de saevo. VIII. 98.

θρίδαξ. *lactuca sativa*. VIII. 241.

Θρινάκιον et τρινάκριον. XII. 164.

θρίξ. ἱστία καὶ τρίχες. VII. 254. μηρὸς ὑπὸ τρίχα. VIII. 159. τυραννὶς τριχὶ καταλυομένη. IX. 128. ἐκ τριχὸς κρεμάμενος. XI. 141.

θρίσσος et θρίσσα, piscis genus. VIII. 173.

θρίπες. X. 79.

θρόμβος, VII. 379.

θρόνος, *cathedra*. X. 225.

θρυλλεῖν, vi transit. X. 7.

θρύπτεσθαι. XI. 65.

θυᾶν, *subare*. XII. 472.

Θύβρις, Θυβριάδες. IX. 384.

θυγατέρες poëtarum carmina. VII. 392.

θυιὰς τέχνη, *facultas poëtica*. X. 321.

θύμον δριμύ. IX. 275. VII. 402.

θυμοδακεῖς ἴαμβοι. X. 323.

θυμός, ἐκ θυμοῦ. VII. 243. θυμὸν suum alloquuntur poetae. XI. 289. τῷ θυμῷ τὰς ἡνίας ἀφιέναι. IX. 357.

θυοσκόος. IX. 376.

θυρεὸς et ἀσπὶς diversa. VII. 83.

θύρετρον. VIII. 200.

θύρσος -ον κτύπος. VII. 400. θύρσῳ δεινὸς Bacchus. XII. 17. θύρσα. IX. 403.

θύσανοι, *villi*. VII. 229.

θύω. XI. 357.

θώμιγξ. VIII. 263.

θώρηξ ὑφαντὸς, *lorica lintea*. VII. 84.

I ante longas vocales synizesin patitur. XII. 425.

ἴγδις et ἴγδη. XI. 86.

ἰδεῖν, *experiri*. V. εἴδε. IX. 227. *visitare* aegrotum. X. 40.

ἰδρίτης. VII. 235.

ἱερὸς ὕπνος. VII. 303.

ἰήιος Apollo. X. 412.

ἴθρις, *castratus*. VIII. 36.

ἰθύειν. VI. 403. ἰθῦναι λαλίην. VII. 140.
ἱκανός, VIII. 115.
ἰκτίνου χεῖρες, *manus rapaces*. IX. 134.
Ἰλιάς, pro argumento Iliadis. X. 206.
ἴλλεσθαι, *verti, volvi*. VIII. 51. XI. 146.
ἰνδάλματα, XI. 17.
ἶνες καὶ ὀστέα. XII. 438.
ἴξαλος - αἴξ. VII 3. XI. 72.
ἰξός. ὡς ἰξῷ προσαμπέχεται. VII. 323.
ἰουλίς, piscis genus. VII. 145.
ἴουλος ἐπιτρέχει, καθέρπει. VII. 21. s.
ἱππίτης Φθοίς. VIII. 166.
ἱππείη Ἀρσινόη. VII. 337.
ἴυξ. XI. 350. s.
ἰχθύα pro ἰχθύν. XIII. 1.
ἰχθυβολεύς. XII. 243.
ἰχθυοληϊστήρ. VII. 143.
ἴχνια σπινθῆρος. VIII. 159.
ἰχνοπέδη τριέλικτος. VIII. 25.
ἴχνος ἐρείδειν. IX. 28.

καβάλλης. VIII. 16.
καδμεῖον κράτος. VI. 69.
κάδος κεράμιον. VI. 152.
καθαρός, *puris manibus*. X. 262. καθαρὴν ὁδὸν ἔρχεσθαι. VII. 293.
κάθετος τριχίνη. VIII. 92.
καθόλου, ἡ, Herodiani. X. 186.
καί. *et quidem*. XIII 70. καὶ δὴ γάρ. VIII. 16. καὶ οὐ. XIII. 83. καί in fine

[redacted]

κακοντομάχων ἔργα. IX. 442. s.

κακόσχολοι. IX. 278. XIII. 27.

κακότεχνα σχήματα. IX. 29.

καλαμευτής, *piscator.* VIII. 172.

καλάμη, *pulcritudinis reliquiae.* VII. 22. X. 101. *exoletus.* IX. 269.

κάλαμος λευκός. XII. 164. κάλαμοι, *virgae in vestibus.* VII. 333.

καλαμώδης λίμνη. VIII. 208.

καλήμερος. X. 265.

καλιάς. VIII. 249. καλιά. *aedicula.* VIII. 358.

καλλίχθυς. VII. 328.

καλὸν καλῷ μίξαι. VII. 26. τὸ καλόν, pro καλῶς. VII. 260. VIII. 277.

κάλως πάντας σείειν. VIII. 391.

καλύβη, *pergula.* VII. 372. VIII. 243. matris deûm. IX. 307. *sepulcrum.* XII. 247.

κάλυμμα. *tumulus.* VII. 167.

καλύπτρα. VIII. 41.

κάλχη. VII. 213.

κάμακες ἀμφίβολοι. VII. 85. IX. 161.

καμμονίη. X. 406. s.

[illegible]. VIII. 326.

καμμονίη. X. 408. s.

κάμπτειν εἰς γόνυ. X. 105.

κἄν. *saltem.* XI. 316. c. indicativo. XIII. 87.

κάνναβος. IX. 482. καννάβινον σῶμα. Ibid.

κανθάρου οἶνος. VI. 382.

κανθός. *oculus.* IX. 161.

κάνθωνες, *asini praegrandes.* IX. 318.

κανόνισμα σελίδων. *regula.* VIII. 162.

καπηλεύειν, sign. transl. X. 237.

καπνός, *fumus, vana promissa.* VI. 381. XII. 188.

κάπτειν et ἐγκάπτειν. VII. 89. κεκαφηότι ταρσῷ. XI. 84.

καπυρὸν γελᾶν. VI. 420.

κάραβος. *locusta.* IX. 220.

κάρβασα et κάρπασα. IX. 37.

καρηβαρέων fusus. VIII. 35.

καρὶς κυφή. *squilla gibba.* VII. 47.

Καρπώ, nomen mulieris. IX. 210.

κάῤῥων. VIII. 77.

καρφαλέος. IX. 431.

κάρφας et κοῦφας conf. IX. 199.

καρφίτης θάλαμος, nidus avicularum. IX. 293.

κάρφομαι. VI. 170. XI. 220. s.
κάρφος. XI. 89.
κατά. τρόπαιον ἱστάναι κατά τινος. VIII. 6. *e regione.* VI. 96. κατὰ βραχύ. *sensim.* XII. 471. κατ᾽ ὄναρ, κατ᾽ ἐνύπνιον dedicare aliquid. X. 134.
καταγλωττα carmina. VIII. 7.
καταδεῖξαι, *in medium proferre.* XIII 45.
καταδέσμιοι et καταδέσεις. IX. 473.
καταδρύπτειν. X. 173.
καταιγίζειν. XI. 291. s.
καταινέω. IX. 273.
κατακαγχάζειν de risu im-
[redacted]
κατυπροΐσσομαι. οὐ κατυπροΐξεται. VI. 170.
κατατήκεσθαι c. dat. *inhaerere alicui rei.* IX. 435.
καταυαίνειν, de aestu solis. VI. 122. 176.
κατεγλωττισμέναι λέξεις. XII. 453.
κατέδειν bona sua. X. 217. 230.
κατελέγχειν, καταισχύνειν. VIII. 44.
κατέσθειν et κατεσθίειν. IX. 38.
κατευνᾶν, signif. transl. XII. 8.
κατέχειν γῆν. *apud inferos esse.* IX. 488.
κατιλλώπτειν. XI. 350.
[redacted]

[redacted]

387. κεῖσθαι *positum esse, stare.* IX. 241. X. 326. s.
κεῖνα, de rebus obscoenis. X. 95. Vid. ἐκεῖνα.
κείρειν, devastare. VII. 117. s. XI. 394.
κεκρύφαλος. VI. 416. XI. 60. ἀπὸ κεκρυφάλου μέχρι περισκελίδων. VIII. 219.
κέλαδοι galli. VIII. 200.
κέλευθος, de carmine. VII. 20.
κέλης, schema venereum. VII. 48. s. 408.
κελλός, *monoculus.* VII. 238.
κέλυφος. *cymba.* VIII. 407. IX. 67.
κενεῶνες aëris, terrae. XII. 186.
κενότης et νεότης conf. XIII. 73.
κεντρομανής. XI. 357.
κέντρα, *acute dicta.* IX. 333.
κεντροπαγής. XI. 356.
κεντροτυπεῖς, πῶλοι. IX. 192.
κεράμων στεγανώτεραι, arbores, IX. 45.
κεραοῦχος βωμός. VIII. 22.
κέρας, *mentula.* VI. 21.
κέρατα, *calami apices.* VIII. 380. κέρατα ποιεῖν, de mulieribus. IX. 444.
κεραστὰ δάκρυα. XII. 46.
κερασφόροι, κερατίαι, κερατάδες, mariti moechatum. IX. 444. XIII. 40.
κεραυνοβολεῖν. VI. 43.
κεραυνός, signif. transl. VIII. 340. 403.
κεροβόαι, tibiae ex cornu. IX. 145.
κερδαλῆ ἀλώπηξ, κερδώ. VI. 175.
κερκὶς ἀοιδός. VII. 66. ἀηδών. VIII. 30. ἀλκυόνων ἱστῶν. VIII. 34.
κεστοῦ μαγώτερα φωνεῖν. VIII. 220.
κεύθειν. IX. 80. s.
κεφαλή. ἐκ κεφαλῆς κηκύειν. VI. 411.
κηληδόνες. XII. 450.
κηλίς. IX. 124. κηλῖδες, *animarum labes.* X. 281.
κημός. VIII. 237. IX. 217.
κηπεύς. X. 36.
κῆρες. *pestes.* IX. 126. VIII. 130.
κηρόπλαστος puella. VIII. 244.
κηρὸς βληθεὶς ἐς ἀνθρωπικόν. VI. 32. τήκεσθαι ὡς κηρός. VII. 12. XI. 79.
κηρύκιον Mercurii. X. [illegible]

κήρυξ ἀρετῆς, hymnus. VI. 334. poëta VIII. 62. de rebus. X. 316. muricum genus. IX. 215.
κηφῆνες, *plagiarii*. VII. 401. X. 299.
Κηφισὸς rectius quam Κηφ ισός. X. 6. XIII. 49.
κίζειν, ἀποκίζειν, *projicere*. VII. 14.
κιθάρη, de voce suavi. IX 172.
κίνορα. XII. 344.
κινεῖν, *subagitare*. XI. 336.
κίσηρις λεάντειρα. VIII. 163.
κίσσα, loquax. VIII. 84.
κισσός, κροκόεις. VII. 193. pro thyrso. VI. 202. in poëtae tumulo. XII. 164.
κλέπτειν τὸν νοῦν. IX. 328. 418.
κλέτας. XI. 82.
κληῖδα ἔχειν, de diis clavigeris. X. 274. κληῖδες. VII. 371. insulae prope Cyprum VIII. 132.
κληδών. vox divina. VII. 295.
κλῆρος, *ager*. VII. 159. VIII. 286.
κλίνεσθαι de deſunctis. VI. 411. κεκλίμεθα ὑπὸ δούρατι. VIII. 79. *dejici*. IX. 313. ἐν ἀγκοίνῃσι κλίνεσθαι. XII. 346.
κλινικός, *medicus* IX. 464.
κλοιός. VIII. 264. IX. 148. 362.

[redacted]

κόειν pro νοεῖν. VII. 257.
κοιλαίνειν, *aperire.* XI. 155. XII. 50.
κοίλη θαλάσση. VI. 91. ναῦς. VI. 92. κοῖλα ὄμματα. X. 167.
κοιμᾶν, κοιμίζειν. VI. 22.
κοινὸς λόγος. IX. 424. ᾄδης. XII. 231.
κοῖος, ἀριθμὸς ap. Macedones. XII. 342. s.
κοίρανος, imperator Romanus. XIII. 91.
κοκκύη. VIII. 205.
κόλακες, *parasiti.* XI. 345. κόλακες κόρακες. X. 217.
κολάπτειν. IX. 203.
κόλλιξ. panis genus. VII. 44.
κόλλοψ, *puer meritorius.* VII. 368.
κολοβὸς χειρῶν. VIII. 184.
κολοχορδόκολα. VIII. 239.
κολοκύντη et κολοκύνθη. VII. 411.
κόλος. IX. 354.
κόλπος et κόλποι γῆς. XII. 172. κόλπος et πόλιος conf. XIII. 65.
κομᾶν. *superbire.* IX. 123.
κόμαρος. VIII 205. 322.
κόμη. *lana* VI. 120. κόμη ἔνθεος. VIII. 46.
κόμπος. *vana ostentatio.* VII. 135. *gravior strepitus.* XI. 160.
κονδῖτον. X. 214.
κονίζειν. VII. 172. κονίζεσθαι de athletis. IX. 172.
κόνις ὀλίγη. XI. 85. πάντα κόνις. IX. 309. pro κόπρος. XI. 86.
κόνδαξ. et κόνταξ. X. 157.
κοντοπαίκτης. X. 190.
κόπος cum κάματος conf. XII. 21.
κόπτεσθαι, *lugere.* VII. 372. IX. 470. κόπτειν et κατακόπτειν, *loquendo obtundere.* IX. 489.
κοπτή, placentae genus. X. 99.
κόραξ λευκός. XI. 322. κόραξ in janua. XI. 338.
κορέσκειν et χρονίσκειν conf. XIII. 66.
κόρυδος c. cycno certans. XII. 138.
κόρυμβοι in mammis. XI. 129.
κορύνη, τὸ αἰδοῖον. IX. 130. de mediae prosodia. XI. 227.
κορωνεκάβη. VIII. 284.
κορώνης longaevitas. IX. 136. παννυχίη. VIII. 151.
κορωνίδα γράφειν et ἐπιτιθέναι. VIII. 223.
κορωνόβολοι. XII. 240.
κορωνὸς βοῦς. VI. 175.

κότινος. βάκτρον ἐκ κοτίνου. VII. 73. 426.
κουρεῶτις, tertius Apaturiorum dies. XII 225.
κουρῆτις. Aetolia. XI. 413.
κούριμος, persona tragica. VII. 396.
κουροσόα Ἄρτεμις. VIII. 11.
κουροτρόφος ἀγαθή, de regione. VII. 322.
κοῦφον ἔπος, κοῦφα λέγειν. VI. 266. VIII. 236. κοῦφα σκιρτᾷν, βαδίζειν, ἅλλεσθαι. VI. 424.
κούφας et κάρφας conf. 199.
κουφισμός, *remissio vectigalium*. XII. 206.
κόφινος. IX. 455.
κόχλος πορφύρεος. XI. 195.
[redacted]
κρηνὶς pro κρήνη. VII. 360.
Κρηταιεύς. VII. 137.
κρητίζειν, κιλικίζειν, αἰγυπτιάζειν, pro ἀπατᾷν. X. 215.
κρίθινος οἶνος. X. 188.
κρίνον, flos et unguentum. VI. 4.
κρίνω. nauta πολλῷ κεκριμένος πελάγει. VIII. 93. XI. 305.
κρόκη et κροκάλη. VIII 133.
κροκίνοις μύροις. VIII 234.
κροκόεις κισσός. VII. 193.
κροσσωτός. VII. 251.
κρόταλον, de re strepera. XI. 212. κροτάλων πάταγος. VI. 78. mulierum instrumentum. VI 329.
[redacted]

κυκᾷν. mare ἐκύκησε νέα. IX. 267. κυκᾶσθαι κήδεσι, νούσοις. VI. 158. κυκηθεὶς πόντος. VIII. 116.
κύκλα. currus. X. 359. σελήνης. VI. 195.
κυκλιὰς τυροῦ. VIII. 167.
κύκλιοι χοροί. VI. 252.
κύκνος σοφός. VIII. 144. Τήϊος. VIII. 390.
κύκλωψ, de rudi et crudeli. VII. 353.
κυλλός. IX. 446.
κῦμα pro κύημα. VII. 60. 407. κῦμα Κύπριδος πεζόν. VI. 38. s. de affectibus. VII. 355. de malis. VIII. 56. IX. 431. X. 194. XII. 110. κῦμα Ἐννοῦς. XII. 9. κύμασιν et χείλεσιν conf. XI. 419. κῦμα et χεῖμα conf. XI. 419.
κυμαίνεσθαι, *uterum gerere*. VII. 407.
κύμβη. VIII. 274.
κυνάγχη et κύναγχος. VII. 325.
κυνηγέσιον. VII. 161.
κυνόμυια. IX. 485. XI. 345.
κυνοῦχος. VII. 73.
κύπασσις. VII. 59. 160. IX. 289. XI. 352.
κύρειν. *appropinquare*. XII. 63.
κύρτος. VIII. 402.
κῦσαι χεῖρα. X. 331.
κυφὸς διὰ γῆρας. VI. 383.
κύων, τὸ αἰδοῖον. IX. 286. X. 108. κύνες, *insidiatores*. VI. 18. κῆρες κύνες βίου. VIII. 130.
κώδων. *tubae orificium*. VII. 338.
κῶλα βάτου. VIII. 187. s. *pedes*. VIII. 410.
κῶμα. VII. 193.
κωμάζειν, ἐπικωμάζειν, εἰσκωμάζειν. IX. 205. de victoribus. XII. 112.
κωμῳδογέλως. VII. 247.
κώμων πέλαγος. VI. 84.
κωνίας οἶνος. VII. 327.
κωνοφόρος θύρσος. VII. 249.
κωνόπειον. XI. 105.
κωτίλον ὄμμα. VIII. 222.
κωφὴ λίθος, de cenotaphio. IX. 267. κωφοὶ ἄνεμοι. IX. 222.

λ in pronuntiando duplicatum positionem facit. VI. 241.
λάβροις χείλεσι φιλεῖν. X. 73.
λαβύρινθος. εἰνάλιος, cochlea. VIII. 117. de oratione obscura. XII. 180.
λαγαρός. IX. 150.
λάγονες, pharetrae. IX. 93.
λάγυνος Κεκροπίς. VIII. 144.
λαγὼς οὐατόεις. VI. 132.

λαθραῖα, τά. X. 63.
λαιδρός. IX. 287. XII. 132.
λαίλαψ. VI. 201.
λαιμοπέδη. VIII. 26.
λαισήιον. VI. 307.
λακτίζειν. X. 63.
λάκωνες πέπλοι. VII. 332.
λαλάγημα τυμπάνου. VII. 375.
λάλιος, in bonam partem. VI. 99. VII. 140.
λάμβδα καὶ ἄλφα λέγειν, de paederastis. X. 77.
λαμπαδηδρομίας diversa genera. XII 320. s.
λαμπαδοφόρων certamen. XI. 360.
λαμπάς. ὥρα λαμπάδ' ἔχουσα. VII. 345.
λασιόμαλον. *malum lanatum.* VIII. 203.
λάσιος. arbustis obsitus. VII. 196. VIII. 384. IX. 354. λασίη ὄχθη. X. 401. λάσιαι φρένες. VII. 243. ὀφρῦς. VII. 409.
λασταῦρος. VI. 66.
λάταξ in cottabo. XI 56.
λαυκανίη et λευκανίη. XI. 96.
λαύρα. VII. 194.
λεαίνεσθαι. X. 62.
λεγνωτὸς χιτών. X. 320. s.
λέγων subaudiendum. XIII. 88. λέγουσι orationi interpositum. XIII 69. λέγειν, εἰπεῖν, *jubere.* X. 200.
λειοῦν, λειαίνειν, de malacia.

λέσχη. ἐν οἴνῳ καὶ λέσχη. VII. 247. *confabulatio.* VII. 301.

λευκός - καὶ λιβάδες. VIII. 78. σελίδες. VIII. 157. λευκά, *intellectu facilia.* IX. 179. λευκὰ ὀστέα. IX. 267.

λευκόϊον. VIII. 232.

λευκόλοφος. VIII. 412.

λέχος, *connubium.* XII 51.

λέων. λέοντος ὄμματα. VIII. 45.

λήγειν c. accusat. XIII. 14.

λήκυθος, *ampulla.* VIII. 156.

λῆμα ψυχῆς. VI. 226. *voluntas.* VII. 352. IX. 311. λῆμα cum δεῖμα conf. XII. 214. cum σῆμα. IX. 207.

λημνίσκοις ornati athletae. XI. 302.

ληροί, tunicarum ornamentum. VII. 333.

λιβηρός, *humidus.* VII 212.

λιθίνη φάρυγξ. VIII. 173. ψυχή. X. 172.

λιθολευστος ἔρως, ἄρης. VII. 240. 256.

λίθος, de stupidis. XI. 301. 407. λίθος ὡς κεῖται. XII. 295. λίθος φθονερή, βάσκανος. IX. 234.

λιμενῖτις Ἄρτεμις. VIII. 356.

λιμήν, in re venerea. VI. 64. XI. 210.

λιμηρὸν ὄργανον. XII. 240.

λιμός, deus. VII. 74. ἔρωτα παύει. IX. 285.

λίνον. *flabellum.* X. 70. s. λίνα μοίρης. XIII. 3.

λιπόκωποι φασγάνιδες. VIII. 170.

λιρός, ἀναιδής. VII. 243.

λιτὸν γέρας. VII. 68. λιτὰ et αἶψα conf. IX. 32. λιτοῦ et κλειτοῦ. IX. 32.

λιταὶ Homericae. IX. 135.

λῖτα. IX. 323.

λίχνον ὄμμα. VI. 58. VII 96.

λογάδες, *oculi.* XI. 137.

λόγιος. XII. 199. λόγιοι, *eloquentes.* XII. 116. λόγιον, *eloquentia.* XII. 102.

λογισμὸς amori oppositus. VI. 72. X. 169.

λογολέσχαι, philosophi. IX. 457. s.

λογχωτοὶ θύρσοι. XI. 74.

λοιπός. τὰ λοιπὰ οἶδας. IX. 280. τοῦ λοιποῦ. X. 136.

λόκκη. VIII. 325.

λοξοτρόχῳ. XII. 180.

λοξῷ ὄμματι ἰδεῖν. VIII. 310. VIII. 108.

λοπὰς ῥωμαική. VI. 23.

λουτρά, *inferiae.* VII. 405.

[illegible] VI. 252.
λαγάνων [illegible]. VIII. 32. X. 178. λάγανα [illegible]. VIII. 227.
λαγῶοι. [illegible] λαγῶοι [illegible]. VIII. 139.
λαγνεία, λαγνεύεσθαι. VIII. 326. IX. 220.
λάγος. VII. 250.
λύειν τὸν βίον. XII. 255. τὰ δεσμά, τοὺς νόμους. X. 246. λύεσθαι, καταλύεσθαι, de laborum vacatione. IX. 173. 341.
λύζειν. VIII. 79.
λύκοι, paederastae. X. 123. IX. 440.
λύρας ἀκούειν ὡς ὄνος. VIII. 171.

[illegible] VIII. 240.
[illegible] 409.
IX. 221.
μακρὸν κλαίειν, [illegible]

— χης. X. 406.
minuere. VII.
204. s. *μαραί-*
in oblivionem
VIII. 49. *deficere.*
9.
μαριλοκότης. XII.

et *μαρμαρυγή,*
poris pulcritudine.
00.
ἀστραγαλωτός. IX.
μάστιξ diis tributa.
43.
τον. IX. 289.
pars tubuli. X.
9. *μαστῶν χάριτες.* VI.
8.
s, culter. VII. 213.
δή τι. VII. 265. X. 70.
, sign. transl. VIII.
5. IX. 146. XI. 329.
θύειν μύθοις. XI. 301.
υπίδαξ βότρυς. VIII. 204.
υπλήξ. VII. 96.
θυσσαργῶντες ῥᾶγες. VIII. 229.
ίζων. κακὸν μεῖζον ἢ πενθεῖν. VI. 283.
μελάμπεπλος. XI. 153. *-πλοι Εὐμενίδες.* VIII. 73.
μέλας, de homine improbo. VIII. 409. *μέλαιναι φρένες.* VI. 192. XII. 156.
μελαναῖσιν pro *μελαίναις.* VII. 409.
μελετᾷν. IX. 21. *declamare.* XI. 344.
μέλι ὀπτόν. VI. 75. *ἐρυῖνον.* VIII. 37.
μελιλώτου usus in coronis. IX. 139.
μέλισμα νέκταρος de poëmate. VI. 9.
μέλισσα, de vocis suavitate. X. 416. de iis, qui diligenter colligunt. XII. 192. *μέλισσαι,* poëtae. VII. 136. boum progenies. X. 121.
μελίφθεγκτος, μελίθρους hirundo. VI. 325.
μέλω, curae sum. IX. 408.
μέλομαι. IX. 94. *μεμηλὼς* et *μεμελημένος.* VII. 34 411. XII. 458.
μέμφεσθαι, queri. X. 185.
μενετός. IX. 73.
μερὶς κακή. VII. 413. *μουσῶν ἱκανὴ μερίς.* VIII. 115.
μέρμηραι. XII. 298.
μετά, c. accus. usus ejus elegans. XIII. 82. c. dativo. XII. 238. *μετὰ* et *μεστὰ* conf. XII. 296.
μεταίχμιος. XI. 24. s.
μετανάστης. X. 406.
μετανάστρια. XI. 114.
μετέωρος, superbus. X. 176.

μετεώρων studium. IX. 471.
μετόπωρον in pulchris. XI. 129.
μετήορος, *suspensus animo*. XII. 122.
μετρεῖν τὰ κύματα. IX. 270.
μέτρον σοφίης, *ἥβης ἔχειν*. VI. 277. XII. 229. XIII 8
μήδεσθαι. VIII 31.
μῆδος, vocab ambig. X. 11.
μήλη, specillum oculariorum. XI. 340.
μήλινον λῶμα, militaris vestis. IX. 509.
μηλοβολεῖν, amatorium. VI. 340.
μῆλον, *μῆλα παρηϊάδων*. VIII.
μινσώριον. XII. 87.
μινυρίσματα lusciniae. VII. 195.
μινυώριος. XI. 281.
Μισούμενος, comoedia Menandri. XI. 61.
μίτρα, *ταινία*, ornamentum victorum. VI. 252. VII. 339. mammis Succincta. VII. 332. in vestitu vetularum. VIII. 84. *μίτραις* mulieres suspendium faciunt. IX. 264.
μιτρόδετος κόμη Bacchi. VII. 249.
μνᾶσθαι Ἀθηνᾶν, de eo qui *ἀδύνατα* appetit. VII. 320.
μνῆμα ἀρετῆς. VIII. 97. XII.

[redacted]

μονολήκυθος. VIII. 154.
μονόξυλον. XIII. 8.
μονόπελμος συνεχές. VIII. 160.
μονορύχῃ ὄρυξ. VIII. 165.
μόνος, excellentiam significat VI. 350. μόνος πρὸς ἕνα, πρὸς μόνον. XIII. 67.
μονοστόρθυγξ Πρίηπος. VIII. 204.
μόριον βραχὺ ψαμάθου. VIII. 210.
μόρος, cadaver. XII. 470.
μορφή, pulcritudo. VI. 364.
μορφόω, τυπόω. VI. 345.
μούνιος λύκοι. VIII. 337.
μουνόγονος. XII. 248.
μοῦνος, etiam apud Dorienses. VII. 352.
μουσοποιός, poëta VII. 207.
μουσοπρόσωπος. VIII. 244.
μυδαλέος, διαμυδαλέος. X. 109. μυδαλέος ἔξω δόναξ. VIII. 25. μυδαλέος et μυδαλόεις. XIII. 59.
μυδᾷν. VII. 332.
μυέλινος, tener. VII 366.
μυηθῆναι, de amoris mysteriis. X. 98.
μυιοσόβη. X. 144. μυιοσόβος. XI. 170. s.
Μυΐσκου nomen a μυῖα. VI. 55.
μύκητες in ellychniis. XI. 62.
μυκτήρ. XII. 171.
μύλων ἐκ ποίων. IX. 493.
μυρίον κλέος. VII. 206. VIII. 393. μυρία λατρεύειν. VII. 369. μυρία μύρεσθαι, κλαίειν. X. 195. XII. 293.
μύρμηκες, de pugilatu. X. 316. μυρμήκων ἀτραποί. IX. 451.
μύρον. εὔδειν. IX. 285. μύρον inter blanditias. IX. 285.
μύσται, litteris initiati. VI. 15. Veneris VI. 82. 125.
μύστης λύχνος. VIII. 277.
μυστήρια φωνῆς. X. 375.
μυχοὶ ᾅδου. XII. 322.
μύω. μύσαι τὰ ὄμματα. VII. 119.
μύωψ. incitamentum. VII. 247.
μώλωψ -ωπες πορφύρεοι. VIII. 106.

N pro Γ in marmoribus. XII. 314. mutatur in M ante M. B. Φ. XII. 309.
ναὶ μὰ τόν. VII. 330.
ναρδολιπής. VIII. 281.
νάρθηξ, ferula. VIII. 159.
νάρκισσος, φίλομβρος, ὑγρός. VI. 105.
ναυαγεῖν ἐπὶ γῆς. VIII. 137.
ναυηγός, de pereuntibus

simpliciter. IX. 302. s. X. 184. ναυηγὸς ἐν γῇ. XI. 325. ἐν πυρί. XI. 11.

ναυτολογεῖν s. ναυστολογεῖν. IX. 37.

νέβρειοι αὐλοί. VIII. 49.

νεβρίς bacchantium. IX. 224.

νέκταρ ἐναρμόνιον. VIII. 69. μελισσῶν VIII. 355. osculorum. XI. 317.

νέμειν. X. 53.

νέμεσις ἐν πλουτοῖς. VI. 41. s. exemplum superbiae punitae IX. 406.

νεοθὴξ et νεοθηγής. VI. 185.

νεότροφα ἔρνεα. pro νέα. VI. 14.

νεφέλη. rete. VIII. 263. IX.

[redacted]

νοθεύειν, *pro spurio habere.* XII. 174.

νόθος, de rebus. IX. 54. IX. 349. XI. 398. XII. 174. νόθον κάλλος. XI. 219. κῦδος. VII. 378. ἄημα. VIII. 253.

νόμιον. XI. 418.

νόμος. νόμου χάριν, *dicis causa.* IX. 420. νόμοι musicorum. IX. 488.

νόστιμος εὐπλοΐη. VIII. 103.

νόστος, *iter, fuga.* VII. 234.

νυκτέλιος Bacchus. X. 409.

νυκτικόραξ. X. 42.

νυκτιλάλος. VIII. 69.

νυμφαῖος, *purus.* XII. 11.

νυμφεύειν ἀΐδῃ, Ἀχέροντι. VI. 139.

[redacted]

ξεῖνος, *singularis.* XI. 33. 46.
ξενικός. *peregrinus et odiosus.* X. 235.
ξενοκυστακάτη. VIII. 5.
ξεστὸς - τὰν κυστάδα. VII. 170.
ξηροὶ ὀφθαλμοί. X. 381. ξηραὶ κόραι. XI. 63.
ξηροφαγεῖν. IX. 453.
ξοΐς, *falx.* XI. 421.
ξουθὰ λαλεῖν. XII. 109.
ξύλινος, de stupidis. X. 47. s.
ξύλον, *stupidus.* XII. 139. ξύλον et κλοιὸς in suppliciis. XIII. 34.
ξυνετοῖς φέγγος. VII. 364. Vid. ἀξύνετος.
ξυνωρίς. XI. 248.
ξυροῦ ἐπὶ ἀκμῆς. VI. 225.
ξυσμαί. X. 187.

O litera OY pronuntiata. XII. 168.
ὄαροι Παφίης. IX. 30. κυπρίδιοι. XI. 45. ὀάρους et ἑτάρους conf. IX. 30.
ὀβολὸς mortuorum. X. 141.
ὀγκᾶσθαι, *rudere.* XI. 10.
ὄγκος, de rebus magnis et opulentis. IX. 126.
ὀγκόω, *exstruere.* VII. 179. 243.
ὀγκωτὸς τάφος. IX. 273. XIII. 11.
ὄγμος ὀδόντων. XII. 29.
ὅδε cum prima pers. verbi. VII. 383.
ὄζω. ὠδωδώς. VII. 232.
ὀθνεία γῆ, βῶλος. VII. 130.
οἴγειν κελεύθους. XII. 170.
οἶδα c. infinit. periphrasin facit. VIII. 308. IX. 300. s. XI. 208. c. partic. IX. 60.
οἰζυρός, trisyllabum. XII. 251.
οἴηκας ἔχειν. X. 285.
οἰκία, animalium lustra. IX. 46.
οἶκος χορεύει. XII. 287. οἶκος et εὖχος conf. XIII. 11.
οἰνάνθη. *vitis.* IX. 405.
οἰνηρὰ Λέσβος. VIII. 15.
οἰνιὰς et οἰνάς. XI. 233.
οἰνόμελι, *mulsum.* VI. 51.
οἰνόπληξ -ηξι τεράμνοις. VIII. 37.
οἶνος καὶ Κένταυρον. VII. 358.
οἶνος ἐλέγχει τὸν τρόπον. VIII. 9. s. οἶνος ἵππος. VIII. 16. ἐν οἴνῳ, ἢ παρ' οἴνῳ. XII. 444.
οἰνοχάρων. VII. 359.
οἰνωπός. IX. 141.
οἰόβατος ὕλη. VI. 427.
οἰοπέδη κώλων. VIII. 410.
οἷος. οἷοι νῦν βροτοί εἰσιν. XI.

108. s. *οἵους ἀνθ' οἵων*. VIII. 395.
οἶστρος in amore. XI. 79. 209.
οἶτος κανθάρου. VI. 382. *ὀλολυγόνος οἶτον ἔχουσα*. VII. 232.
οἴχεσθαι. *perire* VII. 197. *ᾤχετ' ἀποπτάμενος*. XIII. 27.
ὀλετήρ. VIII 27.
ὀλιγηροσίη, *ager exiguus*. VIII 201.
ὀλίγος. pro *μικρός* VII. 167. 320. *ὀλίγον διὰ ξύλον ἄϊδ' ἐρύκει*, Arateum, passim expressum. XI. 225. *ἐξ ὀλίγων ὀλίγα*. VII. 69.
ὀλιγοχρόνιος ὥρη, *ἥβη*. VI.
ὁμῇ pro *ὁμοῦ*. X. 114. XIII. 78.
ὄμμα ψυχῆς, *διανοίας*. XII. 191. *κόσμου*, Sol. VIII. 63. *ὄμματα ἔχειν*, *pulchri sensum habere*. X. 78. *ὄμματα* in statuis. XII. 57.
ὁμόνοια et *ὁμοφροσύνη* inter deos habitae. XI. 116.
ὁμοῤῥόθιος αἰθυίαις. IX. 297.
ὁμόῤῥοθος. VII. 193.
ἀμπνία Ceres. IX. 314.
ὄμφαξ, puella nondum matura. IX. 331. XI. 326.
ὁμώλακες, *vicini*. VIII. 339.
ὄναρ, *οὐδ' ὄναρ*. VII. 272. VIII. 225. *μηδ' ὄναρ*. XI.

ὀνομάζεται τοῦτο, *sic appellatur*. XII. 80.
ὀνομαστός, *illustris*, VIII. 134.
ὄνου ῥάχις, de regione montana. VI. 165. ἀπ' ὄνου καταπίπτειν. IX. 318.
ὄντως et οὕτως conf. XIII 32.
ὄνυξ. *cuspis*. VI. 422. VIII. 170. dolor εἰς ὄνυχα δύεται. VII. 35. ἐς νεάτους ὄνυχας. VII. 323. ἁπαλῶν ἐξ ὀνύχων. IX. 236.
ὀξύβαφον. IX. 479.
ὀξύς, de frigore. VI. 266. de acutis doloribus. VII. 33. de tempore. VIII. 146. ὀξεῖαι, *rupes asperae*. VIII. 102.
ὀξύχειρ, de luctatore. VII. 207.
ὀπαδοὶ et ὀπάονες deorum. IX. 400.
ὀπικὴ puella. VIII. 232.
ὁπλίζεσθαί τι. *instructum esse aliqua re*. XII. 55.
ὁπλομανεῖν. VII. 107.
ὀπός. IX. 20. s.
ὀπτᾶν, in amore. VI. 20. ὤπτηται. VII. 265.
ὀπτεῖσθαι. ὦπται. VII. 281.
ὀπώρα, omne fructuum genus. VI. 234. de hominibus. XI. 322.
ὀπωρινὸς κύων. XII. 21.
ὄργανα τέχνας. VII. 67.
ὀργάς. XI. 73.
ὄργια κώμων. VIII 69. Veneris. VIII. 243. IX. 30. μούσης. X. 311. 320.
ὀργυιαῖος. VII. 343.
ὄρεγμα ποδός. VII. 155.
ὄρθιος πόνος. IX. 334.
ὀρθριλάλος et ὀρθρολάλος. IX. 160.
ὀρθροβόας, gallus, ὀρθρογόη. hirundo. VI. 88.
ὁρίζεσθαι. XI. 104.
ὅρκια ἐν ὕδατι φέρονται. VI. 87.
ὅρκος res firmissima. IX. 22. amantium ad deorum aures non penetrat. VII. 260. s.
ὄρτυγες pueris in deliciis. X. 13.
ὄρυξ, *sarculum*. VIII. 165.
ὀρφνίτης, *orbus*. XII. 425.
ὄρχατος ὀδόντων. XI. 220.
ὀρχηθμοὶ Ἐννοῦς. XI. 197.
ὀρχιπέδη. IX. 119.
ὄρχοι, *arborum ordines*, IX. 378.
ὁσίη, ἡ, κηδεία, τιμή. VIII. 261. ἐξ ὁσίης. XI. 382.
ὅσον. *tantum*. VII. 369.
ὀστέα. ἐπ' ἔσχατον ὀστεῦν τακείς. VII. 390. XI. 138. τί μηνύω κυσὶν ὀστέα. VII. 409.

ὀστρακίνη. *solium fictile.* VIII. 416.

ὀσφύα pro ὀσφύν. X. 100. s.

ὅτε cum conjunctivo. XIII. 94.

ὅτι abundans. XI. 80.

οὐ, omisso μά. XII. 379. οὐ μὰ τόν. X. 89. XI. 115. οὐκ ἀπ' ἐμεῦ. VI. 130. οὐκ ὀλίγως. X. 92.

οὔθατα, romanis in deliciis. IX. 103.

οὖλος ἔρως. VII. 210. οὖλον ᾄδειν. VIII. 67. οὐλοτέρη σελίνων. VIII. 220.

οὖν ponitur inter praepositionem et verbum. XII. 468. XIII. 60.

οὐρανίη ἄνοδος. aditus ad

ὀφθαλμιᾷν de invidia. XII. 117.

ὀφθαλμοί, *gemmae vitis.* VI. 312. ὀφθαλμῶν βολαί, σπινθῆρες, ἀκτῖνες. X. 85.

ὀφρύα pro ὀφρύν. X. 75. ὀφρύες, *gravitas.* VIII. 305. X. 51. philosophorum superbia. VII. 140. ὀφρύων λύσεις πᾶσαι. VII. 367.

ὀψὲ μὲν ἀλλά. X. 72. ὀψὲ μόλις. XI. 29.

παγίς. sign. transl. VII. 409. XI. 93.

παιὰν et παστὸς conf. IX. 186.

παίγνιον, *ludibrium*. X. 47.

opera. XIII. 7. Cf. θυγατέρες.

παλαιστή. VII. 82. quinque παλαισταῖς pauperior Iro. IX. 280.

πάλαιστρα et παλαίσματα in re venerea. XI. 130.

παλάμη, ratio qua quid efficitur. VI. 294.

παλάσσειν. *miscere*, *foedare*. XI. 58. VIII. 58.

παλίμπρητοι. VIII. 396.

παλίνορσος. XI. 33.

πάλλειν δόρυ. IX. 230. πῆλαι et πάλαι. conf. XIII. 28.

παλμύς. *rex*. VII. 216.

παλύνω. VIII. 358.

παναγρέτις. XI. 157.

παναγρεὺς μοῖρα. XI. 191.

πανδερκής; Δίκη, Νέμεσις. XI. 281.

παννυχίδος κοίρανος. VII. 390.

πάννυχος et παννύχιος. XIII. 33.

πανώλεθρος, vi act. et pass. VIII. 330.

πάομαι, *possidere*, prima producta. VII. 125.

πάπυρος, media, quae vulgo producitur, correpta. VIII. 296.

πάππος ἀκάνθης. XII. 349.

παρά. *propter*. X. 89. XIII. 58.

παραίφασις. XI. 50.

παραμύθιον. VI. 123. καμάτων. IX. 232. s.

παράσημα vocabula. X. 8.

παραστρωφᾶν, *parodiis ludere*. VII. 244.

παρατίλτριαι. X. 62.

παρειὰς ξαίνειν, ἀμύσσειν, δρύπτειν. VI. 410.

παρέχειν in re venerea. X. 60. χύδην. X. 88.

παρήορος et παρηόριος. VIII. 342. νόου. VI. 160.

παρθένιος. *delicatus*. VI. 5. s. παρθενία pro παρθένος. VIII. 34. παρθένιον et παρθενίην conf. IX. 297.

παρθένος, adjective. XII. 262.

παρίσθμια, *tonsillarum inflammatio*. X. 7.

παροδῖτις. XII. 109.

πάροδος chori et oratoris. IX. 404.

πᾶς c. numeralibus, ἐννέα πᾶσαις. VII. 199.

πάσασθαι et πάσσασθαι, diversa. IX. 241.

πάσσαλος, τὸ αἰδοῖον. IX. 129. s. X. 157.

παστάς, *templi vestibulum*. XI. 74. *cubiculum*. IX. 429. παστάδες καὶ θάλαμοι junguntur. XII. 286. ἐπὶ παστάδος jacere. XI. 293.

πλάζεται pro πελάζεται. XII. 203.
πλάθειν. VIII. 38.
πλάνος. *esca*. VIII. 370.
πλάξ πόντου. VI. 180. τανύφυλλον πλάκα. VII. 156.
πλάστιγξ amorum. XI. 292.
πλαταγή, *crepitaculum*. VII. 93. XII. 17.
πλατυλέσχης. XI. 96.
πλάττεσθαι, de anima. VI. 29.
πλέγματα, *amplexus*. XI. 122.
πλεῖον ποιεῖν. *proficere*. X. 20.
πλειστοβόλος. VII. 138.
πλειών. *annus*. VIII. 23.
πλέον. τί δὲ τὸ πλέον. VI. 67.
et ἀποπνεῖν, *spirare, edere*. X. 9.
πνεῦμα, de spiritu divino. VII. 374. ἐπὶ χείλεσιν ἔχειν. VI. 84.
πνεύμονας τέγγειν οἴνῳ. VII. 314. IX. 296.
πνίγεσθαι, *in undis laborare*. XI. 209. s.
πνιγίζειν, ἄγχειν, utriusque palaestrae vocabula. X. 107.
πνοιῆς ὀξύτερος. VIII. 259.
ποδάγρη ἀστεμφής. VII. 74.
ποδαγρός. XIII. 51.
ποδεών. IX. 39.
ποδίστρα. XII. 111.
ποθινὸς pro ποθεινός. VIII. 104.

πολεμαδόκος et πολεμοδόκος. VII. 152. s. VIII. 300.
πολεμεῖν τινα et τινι. X. 11.
πολύωψ et πολυωπός. XIII. 97.
πολιὸς κάματος. VIII. 161.
πολύδροσος. VIII. 144.
πολύς. *vehemens*. VI. 327. pro πολλάκις. VI. 406. πολὺς ἐν μνήμῃ. VII. 139. πολλὴ ἐλπίς. VII. 307.
πολύσκαρθμος. VII. 49.
πολυσπαθεῖς πέπλοι. *concutes*. VIII. 255.
πολυστροφίη, *vocis flexibilitas*. VII. 122.
πολύτρητος κηρός. VI. 121.
πονεῖν. in amore. X. 165.
πόντος et ποταμὸς conf. VIII. 158. πόντῳ ἴσα κλύειν. VIII. 230.
ποπάδες ἰτρίνεαι. VIII. 382.
ποππύζειν. XI. 214.
πορνικὸς λόγος. X. 57.
πόρος, *opes*. XII. 134.
πόσου. VIII. 213.
πορφύρεον, *splendidum*. X. 401. ὁ πορφύρεος, *mors*. X. 148.
ποτάομαι, πεπότηται ψυχὴ gaudio elata. X. 70.
πότνια γυναικῶν. mulierum domina. XII. 454.
ποῦς. πόδες hederae. VI. 330. s.
πράγματα παρέχειν. IX. 460.
πραγματικός. IX. 503. s.
πρασόκουρος. XI. 338.
πράττοντες et περκάζοντες conf. IX. 142.
πρηΰς. VII. 188.
πρηών, in comparatione de rebus magnis. IX. 229.
πρίαμος pro *grandaevo*. IX. 490. s.
πρίγκηπος. XIII. 8.
πρῖνον. VIII. 205.
πρίομαι, de iratis. VIII. 324.
πρίστις et πρῆστις. VII. 147.
πρὸ in compositis interdum abundans. XI. 9.
προάγω. VIII. 213. X. 90.
προβάλλειν, *problema proponere*. XI. 248.
πρόβλημα χρωτός, *scutum*. VI. 307.
προβλής. XI. 51. *propugnans*. VIII. 260.
προβολή. ἐν προβολῇ θέσθαι. VII. 412. *eminens locus*. VIII. 98.
πρόγονοι, *privigni*. XII. 119.
προΐσχεσθαι χεῖρα, de mendicantibus. VIII. 148.
προκοπή, *profectus*. XII. 310.
προκόπτειν, *incrementa capere*. X. 35.
πρόκυνες. IX. 123.
πρόμαλος. VII. 230.
προμολή. VIII. 98.

προνήϊος, τὰ προνήϊα. VII. 65.
πρόξενος. VII. 175.
προπέτειαν ἔχειν. VII. 256.
πρόποσις. VII. 359.
προσάντη ἔργα. VII. 393.
πρόσθεμα, τὸ αἰδοῖον. X. 51.
προσπαίζειν, *pellicere*. X. 165. 181.
προσώπατον. XI. 216.
προσωπεῖον et πρόσωπον. IX. 413.
πρότερος. οἱ πρότεροι πρότερον, formula in cippis. XII. 220.
προτομή, effigies in nave. VI. 430.
προὔνεικα φιλήματα. X. 96.
πρόφασις. VIII. 104. IX. 61.
προφέρειν, *praestare*. XII.
πρωτοβόλος ἥβη. VI. 342.
πρωτόπλοος νεότης. VI. 345.
πρῶτα φέρειν et φέρεσθαι. VI. 311.
πτερά. *aves*. X. 331. πτερὰ πυκνὰ βάλλειν. XII. 96. πτερὸν ventorum, navis. XI. 225.
πτίλον. IX. 125. X. 68.
πτισάνη. X. 241.
πτοιέω. VIII. 269.
πτύειν εἰς ἀνέμους, ἀποπτύειν. VI. 138. VII. 147. s. πτύσας εἰς ἅλα. IX. 153.
πτύγμα. VII. 187.
πτυκτὴ θύρα. VIII. 225.
πύελος, *solium* in balneo. VI. 307.
πυθμὴν, *radix arborum*.

πυρκαϊή. VI. 353.
πυῤῥηναῖον ὄρος et πυρηναῖον. VIII. 397.
πυῤῥίχη. X. 75. s.
πυρφόροι. XII. 200.
πώγωνα τρέφειν. IX. 416.
πωλεῖσθαι, de meretricibus. VI. 178.
παλικὸς χνοῦς, puerilis lanugo. VIII. 123.
πῶλοι, pueri et puellae. VIII. 123.
πῶς εἴπω. X. 59.
πωτάομαι, de dubio animi statu. VIII. 406.

P pro Π in marmoribus. IX. 378.
ῥαιβὸς et ῥοικός. VI. 155. IX. 271.
ῥαίεσθαι. perire. VII. 363. VIII. 131.
ῥαιστήρ. χρυσεῖος ἀπὸ ῥαιστῆρος, malleo ductus. VII. 348.
ῥάκος, corpus detritum. VIII. 409. IX. 66. XII. 30.
ῥακῶδες σῶμα. X. 175. s.
ῥάφανος in suppliciis. XII. 183.
ῥαψῳδία et ῥαψῳδεῖν pro φλυαρεῖν. XII. 436. s.
ῥέεθος ἀμύσσειν. VIII. 79.
ῥέμβεσθαι. XI. 51.
ῥέπειν πρός τινα. VI. 17.
ῥεύματα, vicissitudines. X. 228. 238. φιλίης. XI. 16.
ῥέω transit. VI. 162.
ῥήγνυμι. ῥῆξαι δάκρυα. VII. 403. s. ῥήξασθαι φθογγήν, φωνήν, θρόον. X. 385. XI 57. XII. 131.
ῥῆμα, ῥῆτραι, νόμοι. VI. 220.
ῥήτρη, eloquentia XI. 107.
ῥήσιες. carmina. IX 330.
ῥιγομάχαι, Cynici IX. 442.
ῥικνὸς πούς. VII. 96. 134.
ῥικνοῦσθαι in saltando. X. 410. aetate. XI. 59.
ῥίμφα οὐθείς, θέων. XII. 60.
ῥίνη, squatina. XI. 421.
ῥίον. saltus. XII 417.
ῥιπὴ τύχης. IX. 435. πυρός. XII. 249.
ῥιπίζειν. ventulum facere. IX. 480. s. XI. 156.
ῥιπίς, flabellum. VII. 96. 134. X 70 s.
ῥίπτειν πλοκάμους, furientium. IX. 307.
ῥόδεοι πόδες. VI. 437. χεῖρες. VII. 323. s.
ῥόδον, pulchritudinis cito pereuntis symbolum. XI. 309. ῥόδα. in pulchris. XI. 148.
ῥοιζεῖν et ῥοιζεῖσθαι. IX. 480.

σκέλος. σκέλεσι πειραϊκοῖς. VIII. 127.
σκίπας. IX. 115.
σκευή, τὸ αἰδοῖον. XI. 242.
σκῆνος, *corpus*. XII. 30.
σκήπων et σκίπων. XII. 228. VII. 71.
σκιάδες X. 297.
σκιάζεσθαι - εται γένυς. X. 61.
σκινδαλαμοφραστής. XI. 97.
σκιρτᾷν, de Satyris. VII. 398.
σκληρὸν ῥέθος, *rugosum*. X. 372.
σκολιοὶ μῦθοι, *fraudulenti*. VIII. 61. σκολιὸς πορθμός VIII. 117.
σκοπέλου ἐρημότερος. VIII. 348.
σκύτινα, *inutilia*, *debilia*. IX. 136.
σκῦλα βάτου. VIII. 187.
σμαρίς. VIII. 172.
σμιλεύειν, de poëtis et rhetoribus. VII. 385.
σμίλη. VII. 363. δονακογλύφος. VIII. 161.
σμύχειν. XI. 69. s.
σολοικίζειν de quavis incongruentia.
σορός, *senex capularis*. IX. 495. XII. 381. *pars camarae sepulcralis*. XII. 220.
σοῦμμος χῶρος in abaco. XI. 101.
σοφίη, *peritia*. VI. 198. *facultas poëtica*. VII. 270. IX. 334.

σπόγγοι, *spongiae marinae.* XI. 163.
σποδεῖν, vocab. praetext. IX. 445.
σποδὸς πίθων, κυλίκων. VII. 141. VIII. 56.
σποράδην. VII. 191.
σταθερός. *firmus.* ἡ σταθερή. *terra.* XIII. 12.
στάζειν c. notione copiae. IX. 363.
σταλάοντα ὄμματα XIII. 87.
στάλικες. XII. 240.
σταχύων et ἀχύρων conf. IX. 206. σταχὺς de prole. XI. 49.
στεγανός. *bene munitus.* XI. 48.
στέγειν, *continere, cohibere.* IX. 115. X. 70.
στέλλεσθαι, oratorum. XI. 344.
στένειν, στοναχή, de mari. XII. 210.
στεῤῥότης, *animi durities.* IX. 268.
στέρφος. VII. 72.
στεφάνη πλοκάμων. VIII. 12.
στεφανηπλόκιον. X. 58. s.
στεφανηφόροι. XI. 400.
στέφανος. vocab. ambig. X. 58. s. στέφανοι. *gloria, ornamentum.* IX. 30.
στεφάνους πλέκειν de poëtis. XII. 369.
στεφάνωμα. VI. 103.
στῆτα, *mulier.* VII. 220.
στιβαρός. VII. 328.
στιγμή, *momentum temporis.* VII. 126.
στίζειν ap. Thraces. XII. 141. *distinguere* codicem. X. 186.
στικτός, *maculatus.* VII. 248. νεβρός. IX. 320.
στλεγγίς. *strigilis.* VIII. 119.
στολίδωμα, στολίς, στολμός. IX. 279.
στόλος, *apparatus.* IX. 37.
στολίς, *tunica.* VIII. 41. 68.
στόμα, periphrasi inservit. VIII. 303. s. XII. 154. ἀνὰ στόμα, διὰ στόματος εἶναι. XII. 255.
στόμιον pro περιστόμιον. VII. 242. στόμια Orci. IX. 27.
στόρθυγξ cornu. VIII. 28. 204.
στρηνὲς φθέγγεσθαι. VIII. 386.
στρόβιλος, media ancipite. IX. 146.
στρούθειον μῆλον. IX. 43.
στρουθός, *struthiocamelus.* XI. 15.
στροφάλιγξ μάχης, κονίης, καπνοῦ. VI. 201.

Στρυμονίης Boreas. XII. 435.
στρυφνόν, *adstringens.* IX. 417.
στυγνός, *tetricus.* X. 96.
στῦλοι οἴκων filii. VII. 120.
στύφειν, IX. 196.
στυφελὸς et στυφλός. IX. 340.
σὺ δὲ post vocativ. XIII. 3.
συβρός. IX. 131.
συγκεραννυσθεὶς φρένας οἴνῳ. VI. 173.
σύγκοιτα φίλτρα. VI. 98.
σύγκωμος. VII. 58.
σύγχρους. *simul cubans.* VIII. 157.
σύδην ἔρχεσθαι. X. 110.
σῦκα ἐν πέτραις. X. 75. σῦκα vocab ambig. IX. 187.
συνέριθος, *socius.* XII. 88.
συνέστιος, σύνοικος, [illegible] IX. 381.
συνετὴ ἡλικία. VIII. [illegible] ἡ συνετή, *cani.* VIII. 352 s.
συνιστάναι, *commendare.* IX. 438.
σύνοδος. X. 150. XI. 212.
σύνταξις, *tributum, salarium.* X. 323.
συντάττεσθαι cum dativo, *valedicere.* X. 223.
σύντομος, *homo paucorum verborum.* VII. 304.
σύντροφος, *contubernalis.* XI. 38. de rebus. VIII. 84. XI. 291.
συνωρίς, de hominibus. XI. 78.
[redacted]

σφραγίζειν, *signare, confirmare, decernere*. IX. 22. 144. 172. XI. 40. σφραγίζεσθαι λόγους. IX. 433. σφραγίζεσθαι et σφαραγίζεσθαι. VIII. 180.
σφριγᾶν. XI. 37.
σφύρα, instrumentum agricolarum. IX. 157.
σχάζειν. VI. 140. VIII. 367.
σχῆμα. *decor*, XII. 172. σχήματα saltantium. IX. 237.
σχίζεσθαι de floribus. X. 155.
σχοῖνοι in lectis. XI. 54. σχοῖνος funibus plectendis inserviebat. IX. 165.
σῶμα et σῆμα conf. IX. 195.
σωτήρια, *latrinae*. XI. 85.
σωτῆρες cognomen a diis ad homines translatum. XII. 203.

τάβλα et ταῦλα. X. 230.
τάγμα et στάγμα conf. IX. 159.
ταινίαι et τελαμῶνες. XI. 341.
τἄμπαλιν. VI. 25. XII. 372. 376.
ταναὸς de arboribus. VII. 92.
τάξιν ἔχειν μακάρων. VI. 361.
ταρβεῖν, *revereri*. IX. 63.
ταρσοὶ πτερῶν. VI. 61. *pedes*. X. 180.
τάσις ὀφρύων. VII. 367.
ταυροβόρος leo. VIII. 266.
ταυρογάστωρ. IX. 160.
ταυροκαθάψια. XIII. 20. a.
ταῦρος, *pars circa nates*. X. 108.
ταῦτα et ἄτακτα conf. IX. 200.
τάφος, σορός, de vetulis. X. 176.
τάχα et τὰ conf. XIII. 87.
τάχος et τέλος conf. XII. 475.
ταχύνειν vi neutra. VIII. 60.
ταχύσκαρθμος. IX. 6.
τείνειν βίον. VII. 404. παρειάν. XI. 220.
τεῖχος de veste. XI. 125.
τεκμαίρεσθαι. VII. 161. ἀτρακιτάν. VII. 321.
τέκος de bestiis. VII. 197.
τέκτων, τεκτοσύνη, τεκταίνειν, signif. transl. XI. 75. X. 46.
τελαμῶνες, *fasciae*. XI. 341.
τελεῖν ἐς ὥρας. VIII. 227.
τέλειος, epith. Jovis et Junonis. VIII. 389.
τέλος γάμου. VIII. 33. σοφίης. XII. 150. 302.
τέλσον, τέλσα. VIII. 388.

τέμενος, *sacellum*. VI. 347. ἀνέμων, *mare*. VI. 388. XII. 415.
τερέβινθος. VIII. 322.
τερετίσματα XI. 116. s.
τέρματα ἔχειν. *ad finem pervenisse* XII. 322.
τέρυς, *tenuis*. VII. 283.
τέρψις et ἡδονὴ diversa. VI. 407.
τετρακτὺς Pythagoreorum. XI. 187.
τετράπαλαι. VII. 301.
τέττιξ μουσῶν VIII. 141.
τευθίς, *loligo*. X. 405.
τεχνῖτις, *nequitiarum perita meretrix*. X. 23.
τέχνη, *opus artis*. VII. 53.
τήγανον et τάγηνον. IX. 20.
τῆδε, *sic*. XIII. 92.
nes referre. VI. 381.
χιτωνάριον, de Cynicis. IX. 472.
τιθηνεύειν, *nutrire*. VI. 252.
τίλλειν, *depilare*. X. 62.
τιμάορος, *custos*. IX. 380.
τίς πόθεν εἷς ἀνδρῶν. IX. 286. X. 188. τί δὲ τὸ πλέον, VI. 67. XII. 127. τί δ' ἐμοί; sequ. infinitivo. VI. 109. τί μήν. VII. 206. τί γάρ; orationi interjicitur. IX. 474. XIII. 41. τί μέγα εἰ... IX. 467. τί pro ὅ τι. X. 103.
Τίτυροι, σάτυροι. XI. 12.
τλημοσύνη φάρμακον. VI. 149.

[redacted]

…aut femin. generis relatum. XIII 52.
τρῆγος, *foetor*. X. 188.
τρίχνος. VII. 214.
τρέω. τρέσαντες ap. Spartanos. IX. 359.
τριάζαι et ἀποτριάζαι. IX. 416.
τριβάκη, chlamys attrita. VIII. 119.
τρίβολος. tribulo grana excutiebantur. IX 157.
τριγέρων Nestor. XII. 212.
τρίγλη, *mullus* Dianae sacer. VIII. 356.
τρίλικτος ναῦς. VIII. 191.
τριέσπερος Hercules. VII. 222.
τριετηρίδες non Bacchi tantum. IX. 264.
τρίζυγες Musae VIII. 42.
τρίζειν et τρύζειν. IX. 178. XI. 95. s.
τριήκοντα, τριηκόντων, τριηκόντεσσιν. X. 336. s.
τρικόρωνος. XI. 50.
τρίνακες, agricolae manus. IX. 39.
τρινακίη et τρινακρίη. VIII. 335.
τρισέληνος Hercules X. 261.
τριχὶ et τριχῇ conf. IX. 128.
τρίψεις, de cibis. XI. 86.
τρόπαια νόσων, κακῶν στῆσαι. XII. 171.
τροφεῖα, θρεπτήρια τίνειν. VI. 75.
τροχιά, placentae genus. IX. 227.
τρόχος et τροχός. IX. 11.
τρυγᾶν. *colligere*. VI. 15. XI. 207. de mellificantibus. IX. 59.
τρυγικὸς χορός. VII. 383.
τρυγόνιον. VIII. 242.
τρύζειν. XI. 69.
τρύφεια χθονός, insulae. VIII. 318.
τρυφερὸς et τραφερὸς conf. XII. 143.
τρύω. τετρυμένα γυῖα. VI. 426. τετρυμένος, *confectus*, non τετρυμμένος. IX. 231. 149.
τύλη, *culcitra*. IX. 474.
τύλος, τὸ αἰδοῖον. IX. 357.
τυλόω. εὖ τετυλωμένον ὅπλον. IX. 357.
τύμβος ζῶν, *vivum sepulcrum*. XII. 355.
τύμπανος et τύμπανον. VII. 375. τύμπανον φυσᾶν. VIII. 126.
τύπανον pro τύμπανον. VII. 249. IX. 468.
τύπος θεῖος. VIII. 259. *imago*. X. 161. XII. 138.

τυφλαὶ σπιλάδες
35. τυφλὰ
3 ιε.
τύφων. VI 381.
τυχων. *Priapus.*

ὑάλεος et ὑαλόει
vitate faciei.
ὕαλος fossilis. I
ὕβοις, *nova.* VI
ὑγιαίνειν et χαί
213. καθ' ἣν
ὥραν. X. 67.
ὑγρὸν χεῖλος. VI
ὄμματα. VI.
δέρκεσθαι. VII.
66. ἐν ὑγρῇ.
VII. 302. ὑγ
XIII. 389.
ὑδάτινος -ους Βαχνί

ὑποκόλπιος. VIII. 224. XI. 133.
ὑποξύειν, ὑποτρώγειν, de fluminibus. X. 401.
ὑποσκελίζειν, σφάλλειν. VII. 97.
ὑποφῆτις, de tuba VIII. 21.
ὕπτιος ἵππος, in re venerea. VII. 50. 51
ὑπωρόφιος, παρθένος. VIII. 82. -ια τόξα, ἀσπίς. VI. 232. VII. 172.
ὕσγινος color. VIII. 281.
ὕσπληγξ et ὕσπληξ. IX. 164.
ὑφαίνειν, texere opus, historiam etc. XII. 193. μέλος. X. 307.
ὑφηνίοχος et ἡνίοχος. VI. 100.
ὑφηγητήρ. IX. 133.

φαγεῖν κλῆρον. X. 230.
φανὸς in funeribus. X. 39.
φάλανθος. XI. 311.
φαντασίη. *species*. X. 179.
φάρσος, *frustum*. VIII. 165.
φαττῶν et φωτῶν conf. IX. 46.
φαυλεπιφαυλότατος. VIII. 177. οὐ φαύλως. XII. 180.
φέγγος ξυνετοῖς. VII. 364.
φειδὼ βίου. VIII. 80.
φελλὸς in retibus. X. 374.
φέρω. φέρειν et φέρεσθαι τὰ πρῶτα. VIII. 185. φέρειν ψῆφον judices dicuntur. XI. 95. τὸ φέρον, *necessitas*. X. 247. XI. 188.
φεύγειν φιλέοντα, φεύγοντα διώκειν. VII. 264. X. 90.
φθάνειν τὸν ἄγοντα. X. 74. ἔφθανε, de mediae syllabae prosodia. IX. 89.
φθείρεσθαι, *malis conflictari*. VII. 112.
φθοῖς ἰπνίτης. VIII. 166.
φθονεῖν. οὐ φθονέω, οὐ δεῖ φθόνος. X. 94. XI. 193.
φίβαλις πρώϊμος. VIII. 239.
φιλάκρητος, de personis et rebus. VIII. 69 143.
φιλεύτακτος ἐφηβοσύνη. VIII. 120.
φίλος ἀθανάτοις. XII. 188.
φιλόκνισος φύσις. VIII. 5.
φιλορρώθων. VIII. 237.
φιλόρρωξ. VI. 331.
φιμός, φιμοί et φιμά. VI. 424.
φίτυμα. VII. 413.
φλέγειν. ὕμνοι φλέγονται. VI. 283. φλέξης et βρέξης conf. XI 330.
φλέγμα. IX 361.
φλέψ, τὸ αἰδοῖον. VII. 86. 350. IX. 146. φλέβες,

131.
Φλύακες, Φλυα
421.
Φόβητρα. IX.
Φοινός. XI. 15
Φοιτᾷν, colere
Φοξός. VIII. 2
Φορβειά, tibic
strum. VI.
Φράζεσθαι, ani
XI. 146.
Φράττειν τὸ σ
297. πεφραγ
φαρμαγμένος
297.
Φριμάττεσθαι,
et equis. IX.
246.
Φρὶξ ἁλός. VIII
101. XI. 8o
Φριξ

φωσφόρος Diana. VII. 159.

φατνῶν et *φαττῶν* conf. IX. 46.

χ littera duplex. VI. 86. pro Ξ in marmoribus. IX. 394.

χαίνειν, de personis tragicis. VII. 279.

χαίρειν λέγειν, *εἰπεῖν*, *ἐᾷν*. XII. 323. *χαῖρε*, cum ironia. X. 115. ambigue dictum. XII. 333. *κεχαρημένος*. VII. 121. XII. 429.

χάλαζα, in proeliis. XI. 161.

χαλέπτειν c. accus. et dativo. XI. 63.

χαλίκρητος. XI. 53. s.

χαλίφρων. X. 410.

χαλκευτής. sign. transl. VIII. 74.

χαλκίς, piscis vilior. VIII. 173.

χαλκόδετα κρόταλα. VII. 219.

χαλκὸς διαυγής, speculum. VI. 387.

χαμεύνα. VII. 230.

χανδὸν πιεῖν. XI. 223. *χανδοπότης*. XI. 223.

χάος, *orcus*. XII. 3-.

χάραγμα, *numus*. VIII. 288.

χαράσσειν. *signare*. X. 153. *χαρασσομένη θάλασσα*. XI. 89.

χαρίζεσθαι τῇ γαστρί. IX. 431. *τῇ γλώσσῃ*. XI. 328.

χάρις, *munus*. VI. 99. *κενή*, *ἀχάριστος*. VI. 118. s. *χάρισιν μεμελημένος*. VII. 411. *χάριτες*, *carmina*. XI. 238. IX. 95. *χάριτες ὀρχούμεναι*, *περιχορεύουσαι*. X. 71. *χαρίτων πλάσματα*, de formosis. X. 85.

χαροποβλέφαρος. XII. 300.

χαρνῆθεν pro *ἀχαρνῆθεν*. VII. 178.

χάρυβδις, de rapacibus. XI. 263.

χατέω. X. 110.

χεῖλος, *ora*, *margo*. VI. 429.

χείλεσιν et *κύμασιν* conf. XI. 419.

χεῖμα et *χεῦμα* conf. IX. 298. *κῦμα*. XI. 305.

χειμαίνειν et *κυμαίνειν*. VI. 50 64.

χείρ. *ἁ χεὶρ τὰν χεῖρα*. VI. 65. *χειρὸς πραπίδες*, *νοῦς*, intentio artificis. X. 132 *χεῖρες ἁπαλαί*, *γλαφυραί*, delicatae artificis manus. X. 132. *χει-*

aquarum venae. IX. 335.
φλοιός, *pellis*. VII. 107. de inscriptionibus ἐν φλοιῷ. X. 14.
φλύζειν αἰσχρά. VI. 131.
φλύος pro φλυαρία. VI. 131.
φλύακες, φλυακογραφία. VI. 421.
φόβητρα. IX. 491.
φοινός. XI. 158. XIII. 96.
φοιτᾷν, *colere*. XI. 74.
φοξός. VIII. 259.
φορβειά, *tibicinum capistrum*. VI. 207.
φράζεσθαι, *animadvertere*. XI. 146.
φράττειν τὸ στόμα. XII.
[redacted]
tare. IX. 187. et φιμάττεσθαι. VIII. 366.
φρυκτοί, *faces*. XI. 54.
φυζαλέος. IX. 320.
φυή, *pulchritudo*. VI. 244.
φυκίδες, φύκια, φυκίδια, piscis genus. VII. 47. VIII. 92.
φῦκος. IX. 37.
φύλλα. *flores*. VII. 90. IX. 266. s.
φῦναι. πέφυκε c. infinit. X. 258.
φύρω. πεφυρμένα ὄμματα. X. 109.
φύστη. VII. 113.
φυτὸν οὐράνιον, homo. X. 257.
φωλάς, σίλφη, ἄρατος,
[redacted]

φωσφόρος Diana. VII. 159.
φατῶν et φαττῶν conf. IX. 46.

χ littera duplex. VI. 86. pro Ξ in marmoribus. IX. 394.
χαίνειν, de personis tragicis. VII. 279.
χαίρειν λέγειν, εἰπεῖν, ἐᾶν. XII. 323. χαῖρε, cum ironia. X. 115. ambigue dictum. XII. 333. κεχαρημένος. VII. 121. XII. 429.
χάλαζα, in proeliis. XI. 161.
χαλέπτειν c. accus. et dativo. XI. 63.
χαλίκρητοι. XI. 53. s.
χαλίφραν. X. 410.
χαλκευτής. sign. transl. VIII. 74.
χαλκίς, piscis vilior. VIII. 173.
χαλκόδετα κρόταλα. VII. 219.
χαλκὸς διαυγής, speculum. VI. 387.
χαμεύνα. VII. 230.
χανδὸν πιεῖν. XI. 223. χανδοπότης. XI. 223.
χάος, orcus. XII. 37.
χάραγμα, numus. VIII. 258.
χαράσσειν. signare. X. 153. χαρασσομένη θάλασσα. XI. 89.
χαρίζεσθαι τῇ γαστρί. IX. 431. τῇ γλώσσῃ. XI. 328.
χάρις, munus. VI. 99. κενή, ἀχάριστος. VI. 118. s. χάρισιν μεμελημένος. VII. 411. χάριτες, carmina. XI. 238. IX. 95. χάριτες ὀρχούμεναι, περιχορεύουσαι. X. 71. χαρίτων πλάσματα, de formosis. X. 85.
χαριτοβλέφαρος. XII. 300.
χαρνῆθεν pro ἀχαρνῆθεν. VII. 178.
χάρυβδις, de rapacibus. XI. 263.
χατέω. X. 110.
χεῖλος, ora, margo. VI. 429.
χείλεσιν et κύμασιν conf. XI. 419.
χεῖμα et χεῦμα conf. IX. 298. κῦμα. XI. 305.
χειμαίνειν et κυμαίνειν. VI. 50 64.
χείρ. ἁ χεὶρ τὰν χεῖρα. VI. 65. χειρὸς πραπίδες, νοῦς, intentio artificis. X. 132 χεῖρες ἁπαλαί, γλαφυραί, delicatae artificis manus. X. 132. χεῖ-

ρες. *ars*, *peritia*. IX. 41. s. 310. σοφαί. pantomimorum. XI. 195. χερσὶ λαλεῖν. XII. 331. χεῖρες Ἀθήνης. X. 165. 169.

χειρομαχεῖν, sensu obscoeno. VIII. 276. XII. 475.

χειρονομεῖν, *luctari*. VIII. 184.

χελιδονίς. VIII. 49.

χέννιον. X. 210.

χέρνας, *pauper*, *operarius*. VII. 236.

χερνίπτεσθαι. VIII. 123.

χεῦμα. XII. 138.

χηλή, de aggeribus. VIII. 258.

[redacted]

ἔρχεσθαι, *vesticontubernium facere*. VII. 39. *sagum*. XI. 197.

χλαμύς, χλανίς, χλαῖνα. VI. 21. παῖς ἔτ' ἐν χλαμύδι. VI. 43. VII. 31. VIII. 118. s. XIII. 74.

χλεύην καί λάσθην ποιεῖν. VI. 386. χλεύην ἔχειν. X. 125.

χλωρός, de colore vitioso. VIII. 232.

χνοάειν -άοντα ἰούλους. XII. 266.

χνοῦς ἁλός. XI. 280. in malis cydoniis. IX. 43. *lanugo*. X. 68.

χοιράδες, *glandulae induratae*. IX. 350.

[redacted]

[redacted]

κωτάγῳ, οἰμωγῇ.
:22. etiam de re-
quae nobis invitis
ınt. VII. 144. s.

γος. X. 247.
pulcher. VIII. 41.
56. de moribus.
9. XI. 31. χρύσεα
ίων. X. 90. s.
lapis Lydius. VI.

ις. XI. 71.
ως ἔλαφος. IX. 151.
ῃ. XI. 49.
ρέχειν. VIII. 218.
ις, γαῖα. XII. 284.
VII. 78.
VII. 149.
αβον. X. 389. XII.
νίκων, ἀνέρα. hu-
X. 390.

pauperiorum. IX.

σπόγγος. VIII. 162.
t ψακὰς φοινίσσα,
is. VI. 231. VIII.

forfex tonsorum.
171.
conjectando asse-
XII. 386.
squalidus. X. 180.
I. P. 3.

ψεδνός. VIII. 398.
ψελλόω. IX. 167.
ψεύσματα et ψεύσματι conf.
XII. 54.
ψημίθιον et ψιμύθιον. IX.
413.
ψῆφος συμβολική. IX. 291.
ψῆφοι, calculi. VII. 209.
IX. 291.
ψήχειν et ψύχειν. VI. 269.
ψίθυρος. IX. 70.
ψιλός. nudus. VII. 147.
ψολόεν πῦρ. X. 25.
ψύττα. X. 241.
ψυχακάτης. blandus, ju-
cundus. VI. 16.
ψύχεσθαι. VII. 374. IX.
354.
ψυχικὰ δῶρα. XI. 383.
ψυχή, muscae genus. VI.
76. πρὸς ψυχῆς θελης.
VII. 82. ἐκ ψυχῆς. VIII.
6. ἀγὼν περὶ ψυχῆς. VIII.
323. ψυχὴ alligata vi-
tae corporeis vinculis.
X. 260.
ψυχρός, otiosus, inanis.
VI. 98. ψυχρὸν βάρος.
VII. 147. ψυχρὰ παρα-
μύθια. IX. 305.
ψυχῶσαι, animare. XII. 15.

Ω correptum in ὤον. VII. 14.
hiatum facit. XIII. 30.

[redacted]

A praepositio periphrasin facit. XII. 16.

Abantes et *Amantes*. XI. 367.

Abgari plures. XII. 217.

Accusativus substantivorum in ὑς in ὑα formatus, ut ἰχθύα, ὀφρύα al. X. 75. pro nominativo. VI. 340.

Acharnites hedera. VI. 331.

Achilles Medeam post mortem pro conjuge habuit. XII. 362.

Acinus ebriosus. VIII. 229.

Acmonides, Vranus. VII. 9.

Acrisius, Amphictyonici concilii auctor. VII. 275.

Actiaca certamina. IX. 181. Actiacae pugnae monimenta. IX. 170.

Adjectiva mascul. terminationis cum substant. fem. gener. juncta. XI. 191. adjectiva composita trium terminationum. XII. 454. 459. XIII. 78. Adjectiva pro substantivis. XI. 381.

Adonis Veneri πάρεδρος. IX. 174. a Proserpina amatus. XI. 51. juvenes pulchri *Adonides* vocantur. XI. 65.

Adrastea, Nemesis. IX. 78. cum Nemesi juncta. XI. 297.

Adrastus ob fugam infamis. VI. 218.

Adspiratio in compositis interdum neglecta. XI. 383. XII. 162.

Aegira urbs fluctibus obruta. VIII. 395. IX. 13.

Aegon, mare Aegeum. IX. 507.

Aërope, Atreï uxor, in tragoediis. X. 130.

Aesculapius, solis filius, X. 278.

Aesopi statua, Lysippi opus. XI. 75.

Agareni, populus. XI. 204.

'Αγεσίλας et 'Αγεσίλαος, Pluto. XII. 339.

Agnones varii. VII. 85.

Αἰακεῖα, festum in Aegina. VI. 250.

Αἴτια Callimachi. XII. 181. s.

Alae navium. XI. 225.

tes. XI. 10
XI. 11.

Asopi fons. IX.

Asphaltites lacu

Astacus, nomen
urbibus comm
82.

Ἀσταί, urbs Ita
234.

Asterii plures. X

Astrologi multor
lorum sub Im
bus auctores. I

Astronomia morta
lum petunt. X.

Athenienses ob
tem, qua civita
bant, famosi. IX

Ἀθμονεύς. XI. 359.

Atitania Mediae. X

Boni non lugendi. XII. 269.
Bovem aratorem immolare nefas. VI. 127. IX. 232. boves ad piscationem adhibiti. IX. 168.
Brachium exserere oratorum. X. 304.
Brachylogia in comparationibus. XII. 162. XIII. 98.
Brevis vocalis producta ante λ. VI. 241. ante μ. XI. 416.
Bupalus ab Hipponacte traductus. IX. 209.
Bura et *Helice*, urbes terrae motu haustae. IX. 13.
Byzantii Scholae Jurisprudentiae. XI. 203.
Byzas, Byzantii conditor. XI. 415.

Cabiri apud Boeotios culti. IX. 76. nautas servant. IX. 77. 132.
Calda in potationibus. XI. 14.
Calami Cnidii praestantissimi. VIII. 162.
Calix Atticus. VII. 141.
Callimachus Atheniensis, fortitudine illustris. X. 193.
Calliopas sive *Porphyrius* auriga. XI. 27. s.
Calvitium risui obnoxium. IX. 423.
Canaces historia. IX. 492.
Canastraei, Thraciae populus. XI. 224.
Cancelli. XII. 86. s.
Candelae ex papyro. VIII. 295. s.
Cappadoces barbari. IX. 424. s.
Caprae sentibus oculorum hebetudinem levant. XII. 112. s.
Caramallus pantomimus. XI. 195.
Carmina νίκταρ, νᾶμα γλυκύ. XII. 155.
Carruca argentea. X. 192.
Casius mons. IX. 322. s.
Cedrina signa. VII. 198.
Centaurorum descriptio. XII. 33.
Cera faciei interpolandae adhibita. IX. 461.
Cerevisiae inventio. X. 188.
Cereris sacerdos viro nupta. VII. 164. Ceres χθονία Hermionae culta. VIII. 285. ejus mysteria Rhodi. VI. 241.
Cerva cornibus instructa.

VIII. 27. Cervi secula. IX. 19.
Cephissus, fluvius in Attica. VI. 241.
Ceryx, Mercurii filius. IX. 394. s.
Cestus Veneris. IX. 117.
Chalce, triclinium CPoli XI. 260.
Charmus, Hippiae socer. XI. 414.
Charon de re perniciosa. IX. 488.
Chiron inter medicos numeratur. XII. 183.
Chorus comoedorum et musicorum. IX. 454. stellarum Solem cingens. X. 275.
Cicadae incalescente Sole
Cleson, nomen vetustum. IX. 358.
Clitorius fons. XI. 181. 404.
Clitorii in Arcadia. XI. 367.
Clymene a Sole amata. XI. 215.
clypei cymbarum usum praestantes. IX. 73.
cochleae Peloritanae in deliciis. VIII. 117.
Codrus, οἱ ἀπὸ Κόδρου. VII. 55. Codro nobilior. IX. 133.
coenantes pueris a pedibus dapes porrigebant. IX. 453.
colossus Rhodius. VI. 258.
columna cremata CPoli.

[redacted]

coronae januis annexae. VI. 82. in luctu depositae. VII. 362. unguentis delibutae. XI. 349.

corpus carcer. X. 260. vestimentum animae. XII. 239.

Coryphasia Minerva. VII. 84.

Cos Jovis incunabula. XII. 185.

coturnicum pugnae. X. 13.

Cotys, nomen plurium Thraciae regum. VIII. 293.

Cotyttaris, nomen veneſicae. IX. 19.

Cratinus vinosus. VII. 231.

Creophylus poëta. VII. 286. s.

Creta ab Arabibus occupata. XII. 198. Cretenses puerorum et musicae amantes. VII. 128. VIII. 17. mendaces. IX. 135.

Creusa, sive Glauce. IX. 34.

Crobylus, nomen proprium. VIII. 121. s.

crocinum unguentum. VIII. 78. croco veteres spargebant thalamos. VIII. 235.

Cronius collis ad Olympiam. VII. 346.

Ctesibius mechanicus. VII. 336.

culices ex aceto nati. IX. 251.

cupido auri semper crescens. XI. 189.

curatores Placidiae. XI. 78.

Cutiliae aquae. IX. 91.

Cyclici poëtae. X. 268. cyclicum carmen. VII. 252.

Cyclopum scopuli. IX. 49.

Cydnus in Asia. XII. 100.

Cynegiri imagines. IX. 110.

Cynici Herculis imitatores. VIII. 57. Cerbero cognati. IX. 339. *πωγωνοφόροι*. IX. 416. clavam gestabant. Ibid. *ἀχίτωνες*. IX. 472. *ἀνυπόδητοι*. IX. 460. *ἐξωμίαι*. X. 145. Cynicorum de voluptatis fructu opinio. XI. 47. s.

Cynisca, Archidami fil. VI. 243.

Cyzicus urbs, insula vocatur. IX. 363.

Κάδοι, urbs Mysiae. XII. 467.

κήπιον Adonidis. XI. 165. s.

Κλύμενος, Pluto. IX. 265.

Daemones noxii s
ment. X. 279.
Danaes turris aë
136.
Daphne Antiochi
81. CPolitana. X
Dascylus, unus pri
Lydiae. VII. 237
Dativus c. verbis
XI. 77. XII. 106
Deas nudas videre
X. 161.
decursionum nume
Circensibus. XI.
Delphinius Apollo.
327.
delphinus cum Ne
junctus. X. 307.
phini in sylvis X.
Nereidum ἀθυρμ
VIII

[redacted]

Dioscuri ludis Olympicis praesunt. XI. 359.

diphthongus in media voce correpta. XII. 429.

dithyrambi inflati et tumidi. XII. 462.

Dirphys aut *Diphrys*, mons Euboeae. VI. 233.

Dium, urbs Macedoniae. XII. 142.

divinatio per glebas et saxa. IX. 51.

Doberes Paeoniae populus. IX. 228.

Dodonaeum aes. XII. 358.

Doricae et *Charaxi* amores. VIII. 156.

Dorieus Rhodius et Thurius. VI. 253.

Δέρυ ad Bosporum. XI. 402.

Dulcitii varii. XII. 255.

Durias, fluvius aurifer. VII. 215.

dualis pro plurali. VII. 124.

Echecratides plures. VI. 199.

Eidothea, aliis *Theonoë*. XI. 277.

Eione in Thracia a Cimone expugnata. XI. 375.

Εἰρήνη dea, Pluti mater. VI. 282.

ἑκατοντάπυλος Roma. IX. 373.

ἕκατος Apollo. XII. 140.

elephanti curribus juncti. IX. 169. a.

Elei ab Isthmiis prohibiti. VI. 247.

Eleutheria festum. IX. 447. a.

Elysii campi. XII. 324.

Equorum nomina. VI. 405. qui in certaminibus veneficio retardari et incitari existimabantur. IX. 560. equorum cursorum sors. XII. 112.

Epicharmus comicus. VII. 203.

Erinnae poëma Ἠλακάτη. XII. 161.

Eros et *Anteros*. XII. 24. a.

Erysichthonis historia ad Triopam translata. IX. 369.

Euboeae ab Atheniensibus defectio. VI. 233.

Eulogius episcopus. XI. 244.

Eumolpus mysteriorum auctor. XII. 336.

Euripides a canibus laceratus. IX. 235. σοφός. XII. 168.

Euripi undarum reciprocatio. IX. 60.

269. ad o
accommodat
Horti Adonidi
hostiae Pythag
pauperum ex
229.
humana omn
feruntur secu
curum. IX. 3
Hyagnis tibiae
VII. 380.
Hyperborei Apo
tores beatissi
5. s. VIII. 318.
hydrophobiae ca
cundum medic
143.
Hypatia. X. 254.
Hypatius, Magn
X. 396. s.

Irinum unguentum. VI. 5.
Isis linigera. IX. 150. lumina aufert et reddit. IX. 466.
Isocratis statua. XII. 175.
Itonia Minerva. VI. 287. Ἰτωνίς, Ἰτωνιάς. VII. 83.
Iunonis Laciniae templum. VI. 413. Sami ad Imbrasum nata. IX. 77. a Jove ab Olympo suspensa. X. 205. s.
Iupiter ἐλευθέριος. VI. 227. πανομφαῖος. VI. 232. Casius. IX. 322. s. in Corcyra cultus. IX. 327. an educatus in insula Cos. XII. 185. hominum scelera notat. XI. 142. Jovis nomine Romanorum adulatio Caesares ornabat. IX. 190. 473.

Ladas dolichodromus. XII. 58.
laena frigus arcet. XII. 335.
Laïs Sicula. XII. 215. s.
Laodice, Priami filia. XII. 207.
Lampsacus, Priapi sedes. IX. 358.
Lapis Lydius. VI. 281. lapides luctus participes. XII. 233.
Larissaeae ollae. VII. 77.
Lasthenis nomen pluribus commune. XI. 367.
Latinae voces in graeco sermone obviae. IX. 417.
Lebetes praemia victorum. VII. 162.
Leges convivales. IX. 459.
Lemnium malum. IX. 497.
Leo tumulo impositus. VI. 222. s. IX. 25. leonis pellis Herculi pro ὅπλῳ erat. XII. 17.
Lernaea sacra. XII. 86.
Leucadius Apollo. IX. 152.
Lethes aquam non bibere. XII. 223.
Lex de divortio. X. 207. s.
Libanitis Venus. XI. 197. s.
Libanus mons Veneris cultu celeber. XII. 19.
liberi a parentibus sepulti contra ac fieri debuerat. XII. 246.
Linus lyricae poëseos auctor. XII. 140. s. Uraniae filius. XII. 141.
Lipsydrion ob pugnam memorabile. VI. 296.
Livoris imago. XII. 28.
locustae arundinibus capiuntur. VIII. 372.

Lucernae sternutamenta ominosa. XI. 323. numen. VII. 42.

Luna stellarum chorum ducens. IX. 250.

Lunati senatorum calcei. IX. 392.

Luporum stratagema. XII. 110. s.

in *Lycaeo* monte certamina in Jovis honorem. VI. 250.

Lycurgus, rex Thraciae. XII. 48.

Λυκωρεύς Apollo. XI. 159. 411.

Lyde Antimachi amasia. VII. 54. s.

Manteliorum usus in conviviis. XII. 343.

Manus disertae pantomimorum. VIII. 309. X. 416.

Marcellus, auctor poëmatis de re medica. XII. 189.

Mare procul videre. IX. 55.

Mariti lenones. IX. 350. s.

Mars non fortibus parcit, sed ignavis. VI. 200. s.

Marsyae pellis. VIII. 262.

Mater, Terra, in cippis. XII. 336. 339. matres laudantur ob similem patribus prolem. VI. 417.

Meliton, poëta tragicus. IX. 506.
Menandri et *Glycerae* amores. XII. 179. Menandri περικειρομένη et ῥαπιζομένη. XI. 123. ejusdem Φάσμα, μισούμενος, γεωργὸς et περικειρομένη. X. 12.
Mende, urbs Thraciae, et Mendaei. XI. 368.
Menippus Pergamenus, peripli auctor. VIII. 400.
Mercurius, hortorum deus. VI. 427. XII. 6. pastoralis Deus. VII. 87. 94. IX. 245.
Meretrices cum navibus comparatae. VI. 90. 242.
Merionis nomen ambiguum. VIII. 17. X. 121.
Metra in Inscriptionibus ob nomina propria interdum mutata. XII. 286. aut prosa versibus mixta. XII. 302. metrorum vestigia in Inscriptionibus prosaicis. XII. 315.
Micythus et *Smicythus*. VII. 72.
Miltiades duo. XI. 369.
Minerva ἐργάνη a matronis culta. XI. 321. Minervae nuptias ambire. XII. 444.
Μίνως, Μίνω. VIII. 15.
Miracula mundi. XII. 456.
Μίτρα, capitis ornamentum. XII. 407. s.
Moenia urbium vestis. XI. 52.
Molles undae. XII. 24.
Molurias rupes. VI. 261.
Momi alas effugere. VII. 348.
Mopsvestia urbs. XII. 81.
Mors malis finem imponit. XI. 111.
M*ulieres* laudantur, quae uni tantum nupserunt. XII. 273. 228. mulieres igne perniciosiores. X. 205.
Mures auri ramentis deglutitis necati. IX. 53.
Musarum et Gratiarum arva. VI. 1. Musae Terrae progenies. VII. 216.
Musica affectus sedat. X. 278. musicae vocabula ad rem amatoriam translata. XI. 164.
Mycenae πολύχρυσοι. IX. 226. Mycenarum muri a Cyclopibus conditi. VIII. 52.
Μυρίνη, urbs Aeolidis. XII. 329.
Mystarum post mortem beatitudo. VIII. 405.

Pp 2

Mysteria christiana. XI. 270. mysteria Orphica et Bacchica pro iisdem a nonnullis habita. XII. 461.

Nardus Syria et Assyria. VI. 12.
non *Nasci* homini optimum. VIII. 151.
Natura paucis contenta. IX. 257.
Navigantium temeritas. IX. 55.
Naves sumtuosae. VIII. 190. s. coriaceae. IX. 56. s. naves submersae ingruente avium pisciumve turba. XII. 243.
IX. 371. s. δίκη πάρεδρος. IX. 347. Rhamnusia. IX. 113. XII. 20. Nemeses Smyrnaeae. X. 83.
Nemeum in Locride. VII. 360.
νεωκόρων officium. IX. 134. XI. 398.
Neptunus Ἵππιος. VI. 424.
Nero in Rhodios beneficus. IX. 52.
Nessaeum fretum. IX. 65.
Neutrum adjectivorum substantivis generis mascul. et femin. additum. VI. 320. VIII. 268.
Νίκη, Pallantis filia. VI. 289. XII. 400.
Nicetas rhetor. IX. 137.

merus liberorum Niobes. XII. 112.

Nomina propria in αν et αων, ut Ἀλκμὰν et Ἀλκμάων. X. 325. in ανος penultima interdum correpta. XII. 190. nomina propria circumscripta. VI. 8. 12. VIII. 179. XI. 400. omen habentia. VIII. 212. X. 160 XII. 377. lusibus occasionem praebent. XII. 231. mutantur interdum cum conditione. X. 34. poëtarum licentia in nominum prosodia. XIII. 13. 76.

Nominativus pro vocativo. VIII. 288. nominativus participii post alium casum. XIII. 109.

Νόστοι Homero tributi. XII. 145.

Novercalia odia. XII. 118.

Nox alata VIII. 48.

Νύχεια nympha. XII. 80.

Nymphae Amorum matres. XII. 19. choreas instituunt. XII. 22. operi rustico praesunt. XII. 227.

Oculi visco illiti. VI. 18. s. cum retibus comparati. XI. 290. certiores testes quam aures. IX. 213.

Oebotae statua. XI. 393.

Olera, pro cibo viliore. X. 143.

Olei amphora victoribus in Panathenaeis data. VI. 249.

Olivae in aqua salsa asservatae. IX. 32.

Olpis et *Opis*. VI. 246.

Olympicum Hadriani Athenis. XII. 74.

Ὀππιανός, penultima correpta. XII. 190.

Optativus praecedente tempore praesente. XIII. 87. post τὶς sine ἄν. XIII. 86.

Oratio cum vento comparata. IX. 137.

Oratorum δεκάδες duae. XI. 202.

Orbicii Tactica. XII. 194.

Orco nubere. XII. 340.

Organum pneumaticum. X. 189.

Oribasius medicus. XII. 192.

Orpheus in Dio Macedoniae sepultus. XII. 142.

Orphica mysteria cum Bacchicis confusa. VIII. 110.

Polemo Sophista cognomine *Antonii.* XI. 313.

polus et *populus* conf. IX. 311.

Polycleti regula. X. 155. ejus tabula picta. X. 271.

Polycrates lascivi operis auctor. VI. 385.

Polyhymniae loquaces manus. X. 416. s. Musa pantomimorum. XI. 196.

Polyxena honeste procumbens. X. 271.

Polypus colorem mutans. VIII. 325.

Pompeji tumulus. IX. 327.

Pons in Sangario. XI. 88. XIII. 89. pontes cum compedibus comparati.

Praetorium CPoli saepius flammis consumtum. X. 407.

Pratinas Phliasius, dramatis Satyrici auctor. VII. 396.

Priamus ad Jovis Hercei aram occisus. IX. 22. X. 50.

Priapus, Bacchi filius. XI. 167.

Proclus Juris consultus. XI. 263.

Proeti filiae lustratae. XI. 406.

Promethei imagines. X. 379.

Pronominum pleonasmus. VII. 257. pronomina res obscoenas signifi-

XII. 433. diversa pulchrorum genera. X. 54.
Puerilis amoris apologia. X. 119. s.
Purpurei coloris vis in veneficiis. XI. 295. 351. s.
Pylades, mimus nobilissimus. VIII. 308. 343.
Pyramides coelo exaequatae. XII. 64.
Pyrrhi opinio de vita et morte. X. 396.
Pythagoras athleta. IX. 244.
Pythagoras, philosophus, silentii magister. X. 239. 383. ejus de sono, quo astra moventur, sententia X. 274. casti mores. X. 173.
Πυθιάδες thermae in Bithynia. XI. 176. 403.
Pythium templum Athenis. XII. 201.

e *Quercubus* homines nati. VIII. 205.

Recitationes in conviviis. IX. 460.
Regilla, Herodis Attici conjux. IX. 383. s.
Remi cum alis comparati. XII. 265.
Rhadamanthus in beatorum sedibus. IX. 399.
Rhetorum certamen Lugduni. IX. 489.
Rhodiorum fortuna. XII. 9.
Rhodogunae plures. XII. 272.
Rhythmici versus. XI. 170.
Ῥώμη, CPolis. XI. 256.
Rore nutriuntur cicadae. IX. 265.
Rosa Veneris flos. VI. 412.

Saii in Samothracia. VI. 151.
Samiae mulieres foedae libidinis suspectae. VII. 40.
Samothraces Dii nautas servant ex undis. VII. 278. IX. 132. Vide *Cabiri*.
Sangarius fluvius. XI. 88.
Sappho novem libros carminum edidit. VIII. 274.
Sardes Jovis natales. XI. 232. Saepe expugnatae. Ib. 233.
Sardoa herba. XII. 224.
Saturni sidus noxium. IX. 467.
Satyri in Vulcani officina. XII. 106.
Saxum Tantali cervicibus imminens. XI. 148.

Sceletum in conviviis circumlatum IX. 75.
Scheria, Corcyra. XII. 281. VIII. 400.
Schola Jurisprudentiae Byzantii. XI 203.
Scyllae statua. XII. 32.
Scyrus insula capellis clara IX. 80.
Selinuntis in Sicilia historia. XII. 216.
Semele a Baccho ad deos traducta. IX. 402.
Senectus hiems. IX. 119.
Sepes ex rubis et sentibus. XII. 7.
Septem vocalibus cultus Serapis XII. 35.
Sepulcrum liberum servis a dominis tributum. X.
unum conflata VIII. 238. figlina. VII. 229.
Silentii laus. IX. 433.
Simulacra deorum lignea. IX. 385.
Simylus. X. 17.
in *sinum* spuere Nemesios avertendae causa. IX. 346.
Sirenes in tumulis. VI. 187. 410. Sirenibus comparatae meretrices. VI. 242.
Siris urbis et fluvii nomen. VI 166.
Smaragdus auro circumdatus. VII. 26. s.
Smyrna Aesculapium eximie veneratur. XII. 83. Smyrnae balnea. XII. 69. urbis magnificentia. XII.

Soterichus praefectus praetorio Orientis. XII. 254.
Spartae moenia dejecta. XII. 129.
Spartanorum Dii armati. VII 106.
Spatium pro *stadio*. XI. 132. s.
Spes et fortuna valete, formula. XII. 222.
Sphingis aenigma. XII. 350. s.
Spongia scribarum. XI. 162. s.
Spinis imponere aliquem, tormenti genus. VIII. 142.
Statuae ex ferro. XI. 263. ex ligno manibus pedibusque marmoreis. XI. 298. statuae hominum ab amicis in deorum templis dicatae. XII. 175. 203.
Stellarum chorus. IX. 249. motu suo concentum dicuntur edere. X. 274.
Sternutantibus cur acclametur. X. 141. s.
Strenae discipulorum. X. 226.
Struthio de homine stolido. XI. 15.
Suberini cortices retibus aptati. VIII. 255.
Stygis aqua. XI. 378.
Suada in labiis sedens. XI 78.
Syllaba brevis producta ante λ. VI. 241. XIII. 29. ante ϱ. VI. 430. in caesura pentametri. VIII. 36. XIII. 37. s. extra caesuram. VI. 254. 357. 358. 395. VII. 24.
Symaethus fluvius. IX. 149.
Synizesis in syllabis ιος, ια, ιη. X. 135.
Syriae deae pisces sacri. XI. 364.
Systole in ἐρίσασα, δατίσας. X. 174.

Tallaei montes. XI. 382.
Tantali saxum. VI. 177. VIII. 46. πλοῦτος. VIII. 290.
Τάφρος, pugna ad Τάφρον. VIII. 113.
Tarraconenses Augusti cultores. IX. 190.
Tarsus a Perseo condita. VIII. 44.
Taurus, praemium poëtarum dithyrambicorum. VI. 236.
Tegeatarum res bello gestae. VI. 216.
Tegularum marmorearum inventor quis? XI. 412.

Telephanes tibicen. X. 46.
Telesilla Argiva, mulier fortissima. VIII. 304.
Telephi fabula. X. 182. s. ejus frequens commemoratio apud eroticos. XI. 135. vitis trunco impeditus. XI. 274. apud Pergamenos cultus. XII. 37.
τελεταί animas a sordibus purgant. X. 283.
Teleutias, Agesilai frater. VIII. 87.
Tellen tibicen. VII. 132.
Telliae plures. VI. 200.
Τελχῖνες invidi et obtrectatores. IX. 177.
Tempora diversa juncta. XIII. 59. 95.
Themistocles apud Magnesios sepultus. IX. 82.
Theodectes tragicus. XII. 176.
Theodorus Curopalata. XI. 268. Theodori varii. X. 393.
Thermae Agamemnoniae. XI. 83.
Thessali equi. IX. 500. Thessala venena. *Ibid.* Thessalorum in tauris domandis artificium IX. 191.
Thessalonica metropolis Macedoniae. VIII. 297.
Thetis in multas formas mutata. XII. 361. s.
Thracicae mulieres ob Orpheum laceratum puni-

[redacted]

Timocreon Rhodius, poëta helluo. VI. 239.
Timomachi Ajax furens. XII. 46. Medea. XII. 48.
Timotheus Milesius citharoedus. VII. 238.
Τμῶλος et Τύμωλος. IX. 353.
ἀνθεμόεις. XI. 232.
Tonstrinae apparatus. XII. 465.
Toronaeus sinus insigniter tranquillus. VII. 189.
Trachis Heraclea. VII. 178. IX. 252.
Tribulus ad Strymonem. IX. 314.
τρικόρωνος γρηῦς. IX. 461.
Triopium Herodis Attici. IX. 367. s.
Troja a Julio Caesare et Augusto immunitate donata. VIII. 350.
Troïlus, minimus filiorum Priami. X. 80.
Tumuli prope fontes. VII. 154.
Tydeus in Melanippum saeviens. VII. 357.
Τύμωλος et Τμῶλος. IX. 353.
Tyranni in imperio romano. XI. 34.
Tyrrhenica tuba. VII. 410.

ad *Umbilicum* perducere librum. XII. 153.
uncta Pisa ob certamina gymnica. XI. 280.
Unctorium in balneis. XI. 200.
Unguentum lucernae affusum. VI. 75. coronae unguento tinctae. VI. 111.
Unus instar multorum. XII. 153.
Urbes cum navibus comparatae. XII. 117. vivere, mori, sepeliri dicuntur. VIII. 318. XI. 21. XII. 123.
Uvae ad numeros musicos calcantur. XI. 67. IX. 223.
Urania Venus etiam a meretricibus invocatur. VII. 377.

Vasa fictilia Surrentina. XI. 234. Astis facta. Ibid.
Venatio belli meditatio. XII. 101.
Venatoribus comparantur amantes. VII. 325.
Ventris impudentia. X. 245.
Ventis tradere aliquid. IX. 213.
Venus sagittis armata. VI. 17. VII. 41. aureum ramum gerens. VIII. 41. speculum. X. 373. superbiam odit. XI. 64.

navigantibus favet. IX. 31. apud Milesios et Syros insigniter culta. VIII. 135.

Verbum activum pro passivo. XII. 430. conatum agendi indicat. XI. 112. XII. 214. verba *eundi* cum accusativo nulla praepositione intercedente. XII. 459. Verbalium usus. XIII. 94.

Vestis cum muro comparatur. XI. 52 s.

Via duplex a rogo ad inferos. VII. 176. undique eadem. XII. 124.

Victoria sine alis. XII. 34.

Vino cineres rigantur. VI.

Vitrum veterum. IX. 348.

Vivere pro, vita frui. X. 70.

Vocales longae metri causa in breves mutatae. XII. 232. a serioribus pro brevibus usurpatae. XII. 312.

Ξανθὼ et *Ξανθάριον* idem nomen. XII. 473.

Xerxis iter per mare et terram. IX. 114. per Graeciam. IX. 207.

Xylocirci porta. XI. 256.

Ὑλαΐδαι βασιλῆες. XI. 357.

Zephyrus, Arsinoës mi-

[redacted]

IV.

INDEX SCRIPTORUM

QUI

IN ANIMADVERSIONIBUS

IN ANTHOLOGIAM GRAECAM

ILLUSTRANTUR ET CORRIGUNTUR.

Achilles Tatius. VI. 139. VII. 256. 357. VIII. 8. XII. 83. 291. XIII. 82. 96.
Aelianus. VI. 187. VII. 387.
Aeschylus. IX. 22. 497. XI. 93. 111. 155. 248. 252. XII. 10. 115.
Alciphron. XI. 163. 165. 130. XII. 104. s.
Alexander Aetolus ap. *Athen*. VII. 243. s.
Alexis ap. *Athenaeum*. VIII. 168. 234. IX. 200. XI. 222.
Ammianus Marcellinus. IX. 345. s.
Anacreon ap. *Athenaeum*. VI. 110. VII. 97. 391.
Anaxilas ap. *Athenaeum*. X. 217. s. XII. 380.
Anaxippus ap. *Athenaeum*. IX. 156.
Anthologia latina. VI. 124. VIII. 53. XII. 64.
Antigonus Carystius. VII. 361. ap. *Athenae*. VIII. 203.
Antiphanes ap. *Athenaeum*. X. 133. ap. *Stobaeum*. XII. 103.
Antiphon ap. *Stobaeum*. XI. 156.
Antoninus Liberalis. VI. 324.
Archilochus ap. *Athenae*. VI. 118. 169. ap. *Schol. Aristophanis*. VII. 389.
Aristaenetus. IX. 375. X. 45. XI. 299.
Aristophon ap. *Athenae*. VII. 163.
Aristoteles. XI. 183.
Artemidorus. IX. 169. XIII. 9.
Athenaeus. VI. 177. 207. VII 400. VIII. 151. XI. 333. 414. XII. 175.
Bacchylides ap. *Schol. Apoll. Rhod*. VI. 390. s.
Bion ap. *Stobaeum*. IX. 128.
Bion. VI. 358. XI. 146.
Callimachus. IX. 408. XII. 407.
Callistratus. X. 15.
Catullus. VII. 350.
Clemens Alexandr. XI. 160. 345.

XII. 116.
Demonicus ap. *Sto*
XII. 127.
Diodorus. VI. 16
498.
Dionysius *Halic*
X. 69.
Diotogenes ap. *Sto*
XI. 165. XII. 1
Diphilus ap. *Athe*
IX. 200. X. 218
Ephippus ap. *Athe*
X. 73.
Epinicus ap. *Athe*
VII. 337.
Eubulus ap. *Athe*
VII. 97. XI. 6
XIII. 89.
Euripides ap. *Stob*
VIII. 131.
Eusebius apud *Stob*

Lusus in Priapum. IX. 270.
Machon ap. *Athenaeum*. XI. 318 164.
Maximus Tyrius. VIII. 191.
Menander ap. *Athenaeum*. XI. 261. ap. *Stobaeum*. XII. 105.
Metrodorus ap. *Stobaeum*. XII. 233.
Mnesitheus ap. *Athenaeum*. VI. 327.
Moschion ap. *Stobaeum*. VI. 392.
Nicander ap. *Athenaeum*. VIII. 203.
Nicolaus ap. *Stobaeum*. XI. 154.
Νόστοι ap. *Schol. Euripid.* VII. 221.
Orpheus. VI. 300. XII. 457. XIII. 5. 6.
Parthenius. XII. 208.
Paulus Silentiarius. XII. 481.
Perictione ap. *Stobae*. IX. 293.
Petronius. IX. 44. s. 296.
Phavorinus ap. *Stobae*. VI. 337.
Pherecrates ap. *Plutarchum*. IX. 451.
Philistio. XIII. 111.
Philostratus. VI. 20. 26. VII. 217. 382. 386. VIII. 208. IX. 142. XI. 166.
Philoxenus ap. *Athenaeum*. VI. 102. VII. 47. VIII. 33.
Phurnutus. IX. 345.
Pindarus. VI. 180. VII. 248.
Plato. VII. 35.
Plutarchus. VI. 79. 206. s. 341. X. 13. IX. 503. (ubi leg. σὺ δὲ τοσαῦτα πράγματα ἀεὶ ἔχεις).
Pollux. IX. 413. 474. 482.
Praxilla ap. *Hephaestionem*. VII. 35.
Propertius. VII. 266. IX. 352.
Rutilius Lupus. X. 231.
Sappho ap. *Athenaeum*. VIII. 11. s. XI. 353. s. in *Schol. Pindari*. VI. 281.
Sopater ap. *Athenaeum*. IX. 417.
Sophilus. XIII. 41.
Sophocles. VIII. 238. IX. 273. 456. XII. 195. 210.
Sosicrates ap. *Athenaeum*. XI. 419.
Statius. XI. 280. XII. 14. 234.
Stobaeus. VI. 41. X. 217. XI. 173.

Themistius. VI.
420. X. 48. 78.
154. XII. 6.
205. 256. 27
296.

I.

MANTISSA

EPIGRAMMATUM VATICANI CODICIS

QUAE

IN BRUNKII ANALECTIS

DESIDERANTUR.

ὃς μετὰ μητρῴων τοκετῶν ἐγκύμονα φόρτον,
καὶ γόνον αὐτοκέλευστον ἀνυμφεύτων ὑμεναίων,
στήσας Ἀσσυρίης γενεῆς ἑτερόφρονα λύσσαν,
ὄργια δ' εἰδώλων κενεῶν ψευδώνυμα λύσας,
αἰθέρος ἀμφιβέβηκας ἐφ' ἑπτάζωνον ὀχῆα,
ἀγγελικαῖς πτερύγεσσιν ἐν ἀῤῥήτοισι θοάσσων.
Ἵλαθι παγγενέταο θεοῦ πρεσβήϊον ὄμμα,
φρουρὲ βίου, σῶτερ μερόπων, αἰῶνος ἀνάσσων.

2. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

εἰς τὸν αὐτόν.

Ἀρτιφανές, πολιοῦχε, παλαιγενές, υἱὲ νεογνέ,

ῥήτου. *Clem. Alex.* Strom. V. p. 732. 35. de beatis: καθαροὶ καὶ ἀσήμαντοι τούτου ὃ νῦν σῶμα περιφέροντες ὀνομάζομεν. — V. 5. μετά. In Cod. μέγα. — V. 6.

daeorum sapientia accipe; de qua *Clemens Alex.* Strom. I. p. 359. προεστήσαν δ' αὐτῆς Αἰγυπτίων τε οἱ προφῆται, καὶ Ἀσσυρίων οἱ Χαλδαῖοι, καὶ Γαλατῶν οἱ

αἰὲν ἐὼν προεών τε, ὑπέρτατε, ὕστατε, Χριστέ,
ἀθανάτοιο πατρός τε ὁμόχρονε, πάμπαν ὁμοῖε.

3. ΝΕΙΛΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ

εἰς εἰκόνα τοῦ ἀρχαγγέλου.

Ὡς θρασὺ μορφῶσαι τὸν ἀσώματον· ἀλλὰ καὶ εἰκὼν
εἰς νοερὴν ἀνάγει μνῆστιν ἐπουρανίων.

4. ΑΓΑΘΙΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ.

εἰς τὸν αὐτὸν ἐν τῷ Σωσθενίῳ.

Καρικὸς Αἰμιλιανός, Ἰωάννης τε σὺν αὐτῷ,
Ῥουφῖνος Φαρίης, Ἀγαθίης Ἀσίης,
τέτρατον, ἀγγελίαρχε, νόμων λυκάβαντα λαχόντες,
ἄνθεσαν εἰς σέ, μάκαρ, τὴν σφετέρην γραφίδα,

stode, Servatore simpliciter videtur positum; nisi ille πολοοῦχε scripsit: *coelorum dominus.*

Nr. 3. Cod. Vat. p. 54 b. Edidi hoc distichon in Animadverss T. III. P. 1. p. 77. — V. 2. μνῆσιν. Cod. *Agathias* Ep. XXXVIII. 3. βροτὸς εἰκόνα λεύσσων Θυμὸν ἀπιθύνει κρείσσονι φαντασίῃ.

Nr. 4. Cod. Vat. p 54 b. Celeberrimum Michaëlis Archangeli Monasterium in Sosthenio, de quo *Du Cang.* CPolis Christ. L. IV. p. 187. *Banduri* Antiqq. CPol. T. II. p. 734. nr. 166. In hujus templo ii, qui in primo disticho nominantur, imaginem Archangeli collocaverunt. Factum hoc fuiſse videtur, quum Agathias Jurisprudentiae operam daret. — V. 3. νόμ. λυκάβ. λαχ. quo sensu dictum sit, non satis intelligo. Num de studio juris agitur, quod illi jam in quartum annum exercebant? an de professione juris? Φαρίης — Ἀσίης. Rufinus Pharo oriundus, Agathias ex Asia. — V. 4. σφετέρην, τὴν

αἰτοῦντες τὸν ἔπειτα καλὸν χρόνον· ἀλλὰ φανείης
    ἐλπίδας ἰθύνων ἐσσομένου βιότου.

5. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ

εἰς εἰκόνα Θεοδώρου Ἰλλουστρίου καὶ δὶς ἀνθυπάτου, ἐν ῃ γέγραπται παρὰ τοῦ ἀρχαγγέλου δεχόμενος τὰς ἀξίας ἐν Ἐφέσῳ.

Ἵλαθι μορφωθείς, ἀρχάγγελε, σὴ γὰρ ὀπωπὴ
    ἄσκοπος, ἀλλὰ βροτῶν δῶρα πέλουσι τάδε·
ἐκ σέο γὰρ Θεόδωρος ἔχει ζωστῆρα μαγίστρου,
    καὶ δὶς ἀεθλεύει πρὸς θρόνον ἀνθυπάτων·
τῆς δ' εὐγνωμοσύνης μάρτυς γραφίς· ὑμετέρην γὰρ
    Χρώμασι μιμηλὴν ἀντετύπωσε χάριν.

σήν. Cf. *Fischer.* Animadv. ad Veller. T. II. p. 237.

ad *Constant. Porphyr.* p. 21. qui etiam de ἀνθυπάτων illis temporibus dignitate

6. ΜΙΧΑΗΛΟΣ ΤΟΥ ΧΑΡΤΟΦΥΛΑΚΟΣ.

Αὕτη τέκουσα παρθένος πάλιν μένει
καὶ μητροήθης· ἔστι γὰρ τὸ παιδίον
Θεός, θελήσας προςλαβέσθαι σαρκίον.

7. ΣΩΦΡΟΝΙΟΥ

εἰς τὸν κρανίον λιθὸν ἐν Ἱερουσαλήμ.

Πέτρα τριςμακάριστε, θεόσσυτον αἷμα λαχοῦσα,
οὐρανίη γενεή σε πυρίπνοος ἀμφιπολεύει,
καὶ χθονὸς ἐνναετῆρες ἀνάκτορες ὑμνοπολοῦσι.

Nr. 6. Vat. Cod. p. 63. Edidit *Dorville* ad *Charit.* p. 332. *Reiske* in Anthol. p. 107. nr. 642. — V. 2. *μηθροηθῆς.* Cod. *Reiskius*, *μὴ τροηθῆς.* *Dorvillius*, *μητροπάρθενος.* lectore nihil monito. Sic appellatur Deipara ap. *Bandin.* Catal. Mssc. gr. T. I. p. 68. *ᾠδὴ θεάνδρου, μητροπαρθένου κόρης.* Etiam *παρθενομήτωρ* ap. Eund. p. 86. 4. Similia collegit *Suicerus* in Thes. Eccles. T. II. p. 368. Scripsi, quod literarum vestigia videbantur exigere, *μητροήθης*, *virgo quidem, sed maternis animis.*

Nr. 7. Vat. Cod. p. 63. *εἰς τὸν κρανίον λιθον.* Vid. *Du Cange* Gloss. Gr. p. 752. — V. 2. *οὐρανίη.* de angelis accipiendum videtur. *Gregor. Nazianz.* Orat. XXXV. p. 560. B. *ποιεῖν γὰρ λέγεται τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα. καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. . . . πνεῦμα δὲ ἀκούει καὶ πῦρ, τὸ μὲν, ὡς νοητὴ φύσις, τὸ δὲ, ὡς καθάρσιος.*

ΕΝ ΚΥΖΙΚΩΙ

εἰς τὸν ναὸν Ἀπολλωνίδος, τῆς μητρὸς Ἀττάλου καὶ Εὐμένους, Ἐπιγράμματα, ἃ εἰς τὰ στυλοπινάκια ἐγέγραπτο, περιέχοντα ἀναγλύφους ἱστορίας, ὡς ὑποτέτακται.

Ἐν Κυζίκῳ. In marg. Codicis. p. 76. ταῦτα ἐν Κυζίκῳ ἐν τῷ θαυμαζομένῳ ναῷ τῆς μητρὸς Ἀττάλου καὶ Εὐμένους τῶν Περγαμηνῶν. Haec Epigrammata, quorum paucas tantum lacinias passim protulerat *Salmasius*, edidi in Exercitatt. critt. ad Scriptores veteres. T. II. p. 139. sqq. ubi de Apollonide, et quid his

καὶ μνημονεύοντες τῶν περὶ τὸν Κλέοβιν καὶ Βίτωνα συνέκριναν τὰς αἱρέσεις αὐτῶν. quae inprimis faciunt ad illud Epigr. quod in hac Collectione est penultimum. Templum quod filiorum pietas matri Cyzici exstruxit (Pergami, *Suidas* dixit in Ἀπολλωνιὰς λίμνη. falso fortasse. Cf. *Strabon.* XII. p. 862. A. XIII. p.

[redacted]

8. *Εἰς Διόνυσον Σεμέλην τὴν μητέρα εἰς οὐρανὸν ἀνάγοντα, προηγουμένου Ἑρμοῦ, Σατύρων δὲ καὶ Σιληνῶν μετὰ λαμπάδων προπεμπόντων αὐτούς.*

Τάνδε Διὸς δμαθεῖσαν ἐν ὠδίνεσσι κεραυνῷ,
καλλίκομον Κάδμου παῖδα καὶ Ἁρμονίης,
ματέρα θυρσοχαρὴς ἀνάγει γόνος ἐξ Ἀχέροντος,
τὰν ἄθεον Πενθεῦς ὕβριν ἀμειβόμενος.

9. Ὁ *δεύτερος κίων ἔχει* Τήλεφον *ἀνεγνωρισμένον τῇ ἑαυτοῦ μητρί.*

Nr. 8. Vat. Cod. p. 76. Σιλήνων. Cod. ut Semele a Baccho, sic Apollonias ab Attalo in Deorum coetum ducebatur. Fabulam narrat *Diodor. Sic.* L. IV. p. 271. s. καὶ γὰρ ἐκεῖνον μυθολογοῦσιν ἀναγαγεῖν τὴν μητέρα Σεμέλην ἐξ ᾅδου καὶ μεταδόντα τῆς ἀθανασίας Θυώνην μετονομάσαι. Cf. *Apollodor.* L. III. 5. p. 193. *Pausan.* L. II. 31. et 37. *Valkenar.* in Diatr. p. 154. — V. 2. παῖδα Κάδμου. *Cod.* Verba transposui, ne metrum bis violaretur. Ἁρμονόης. *Cod.* — καλλίκομος appellatur Semele, ut ap. *Pindar.* Olymp. II. 44. τανυέθειρα Σεμέλη. in Hymn. *Orphei.* XLIII. 2. ἐρατοπλόκαμος. — V. 4. Πενθεύς. *Cod.* Mutavi accentum, auctore Viro doctissimo *Chardon de la Rochette*, qui partem horum Epigrammatum illustravit in libro menstruo *Magasin encyclop.* an. V. T. VI. p. 159. sqq. Sic ap. Dorienses Διογενεῦς scribitur pro Διογενοῦς; quamquam haec forma nonnihil diversa. Cf. *Gregor. Cor.* p. 298. *ed. Lips.*

Nr. 9. Vat. Cod. p. 76. Τήλεφον. Telephus oraculi jussu Arcadiam reliquerat, ut matrem Augen, in Mysiam delatam, ibique a Teuthrante, illius regionis rege, filiae loco habitam quaereret. Cujus agnitio Tragoediis locum fecit, quas ante oculos ha-

11. Ὁ τέταρτος ἔχει Πολυμήδην καὶ Κλυτίον τοὺς υἱοὺς Φινέως τοῦ Θρᾳκός, οἵτινες τὴν Φρυγίαν γυναῖκα τοῦ πατρὸς ἐφόνευσαν, ὅτι τῇ μητρὶ αὐτῶν Κλεοπάτραν αὐτὴν ἐπεισῆγεν.

Μητρυιὰν Κλυτίος καὶ κλυτόνοος Πολυμήδης
κτείνουσι Φρυγίην, ματρὸς ὑπὲρ σφετέρας.
Κλειοπάτρη δ' ἐπὶ τοῖσιν ἀγάλλεται, ἣ πρὶν ἐπεῖδεν
τὰν Φινέως γαμέταν δαμναμένην ὁσίως.

12. Ὁ πέμπτος ἔχει Κρεσφόντην ἀναιροῦντα Πολυφόντην τοῦ πατρὸς τὸν φονέα· ἔστι δὲ καὶ Μερόπη βάκτρον κατέχουσα καὶ συνεργοῦσα τῷ υἱῷ πρὸς τὴν τοῦ ἀνδρὸς ἐκδημίαν.

Nr. 11. Vat. C. p. 77. Ad historiam de Cleopatra, Phinei conjuge, inprimis facit *Schol. Sophocl.* An-

don, qui in Κλυτίος et κλυτόνοος alliterationem sibi reperire videbatur. Quid in longioribus vocabulis

Κρεσφόντου γενέτην πέφνες τὸ πάρος, Πολυφόντα,
κουριδίης ἀλόχου λέκτρα θέλων μιάναι·
ὀψὲ δέ οἱ παῖς ἧκε φόνου γενετῆρος ἀμύνων,
καί σε κατακτείνει ματρὸς ὑπὲρ Μερόπας·
τοὔνεκα καὶ δόρυ πῆξε μεταφρένῳ· ἁ δ' ἐπαρήγει
βριθὺ κατὰ κροτάφων βάκτρον ἐρειδομένα.

Meropes filio, interfecto, vide *Apollodor*. L. II. 8. p. 171. *Pausan*. L. IV. 1. p. 286. In anaglypho Merope opitulabatur filio, baculum impingens tyranno, qui ejus nuptias appetiverat. — In *tit*. ἐκδημίαν, quod olim in ζημίαν mutandum existimaveram, recte tuetur cl. *Chardon*. *Mortem* significat. *Gregor. Nazianz*. Or. XVIII. p. 284. d. ἐπεὶ δὲ καταλύει τὸν βίον, εἰ θέμις τοῦτο εἰπεῖν, ἀλλὰ μὴ πρὸς Θεὸν ἐκδημίαν ὀνομάσαι τὸ ἐκείνου πρᾶγμα. *Cf. du Cang*. Gloss. Gr. V. ἐκδημεῖν. *Clem. Alex*. Strom. IV. p. 640. εὐδοκοῦμεν δὲ μᾶλλον ἐκδημῆσαι ἐκ τοῦ σώματος, καὶ ἐνδημῆσαι πρὸς τὸν θεόν. — V. 1. Κρεφόντου. *Cod*. — V. 2. μιάναι. pro μιῆναι, audaci systole, in versus gratiam facta. — V. 3. ἧκεν φόνῳ γενέτῃ προσαμύνων. *Cod*. quod licet quodammodo explicari possit, *venit caede facta patri auxilium ferens* i. e. patrem ulciscens, nullus tamen dubito, scriptorem sic dedisse, ut in textu posuimus: *venit ut patris caedem ulcisceretur*. — V. 5. τοὔνεκα καί. Languet καί, versus explendi causa interpositum. Facile quidem correxeris: τοὔνεκ' ἄρ' ἐν δόρυ πῆξε. i. e. ἐνέπηξε — ut est ap. *Homer*. Ιλ. X. 283. μεταφρένῳ ἐν δόρυ πῆξεν. Sed dubito an recte. — Servavi itaque codicis lectionem, ut et V. 3. πάϊς, cujus diaeresios, etiam vocali sequente, exempla apud seriores sunt frequentissima. Vt Ep. *ad* DLXXIX. 5. καὶ πάϊς Ἀδριανοῖο. *ad*. heroic XXXII. 3. πρὶν πάϊν ἀθρήσωσι. Ib. V. 6. αὐτὸς ἐπ'

13. Ὁ ἕκτος ἔχει Πυθῶνα ὑπὸ Ἀπόλλωνος καὶ Ἀρτέμιδος ἀναιρούμενον, καθότι τὴν Λητὼ πορευομένην εἰς Δελφοὺς ἐπὶ τὸ κατασχεῖν τὸ μαντεῖον ἐπιφανεὶς διεκώλυσεν.

Γηγενέα Πυθῶνα, μεμιγμένον ἑρπετὸν ὁλκοῖς,
ἐκνεύει Λατώ, πάγχυ μυσαττομένη·
σκυλᾶν γὰρ ἐθέλει πινυτὰν θεόν· ἀλλάγε τόξῳ

ἀσπίδι θῆκεν ἑὸν παῖν. et sic etiam alibi.

Nr. 13. Vat. Cod. p. 77. De *Pythone*, qui ante Apollinem in Parnasso oracula reddebat, ab Apolline sagittis confecto, vide *Callim.* H. in Apoll. v. 100. in Del. v. 90. ibique *Spanhem.* p. 453. sqq. *Hymn. Homer.* in Apoll. Pyth. 171. *Munker.* ad *Hygin.*

videtur, ὁλκοῖς de draconis spiris accipiendum esse. *Orph.* Argon. v. 991. ἔνθα δράκων ὁλκοῖσιν ὑπὸ πλατέεσσιν (ὑπ' ἀπλήτοισιν) ἑλιχθείς. *Dionys.* Perieg. v. 441. ἧχι δράκοντος Δελφύνης τριπόδεσσι θεοῦ παρακέκλιται ὁλκός, ὁλκὸς ἀπειρεσίῃσιν ἐπιφρίσσων φολίδεσσιν. Quod expressum ex *Nicandri* Ther. v. 220. ὁλκαῖον σπεί-

θῆρα καθιμάσσει Φοῖβος ἀπὸ σκοπιῆς·
Δελφὸν δ' οὐ θήσει τρίπον ἔνθεον· ἐκ δὲ δρακόντων
πικρὸν ἀποπνεύσει ῥοῖζον ὀδυρόμενος.

14. Ὁ ἕβδομος ἔχει, περὶ τὰ ἀρκτῷα μέρη, Ἀμφίονος καὶ Ζήθου ἱστορίαν· προσάπτοντες ταύρῳ τὴν Δίρκην, ὅτι

nuntiando duplicata. — τόξον. *Cod.* quod in τόξῳ mutavi, sensu jubente. — V. 4. ἀπὸ σκοπιῆς. *Schol. in Eurip.* Phoen. v. 239. σκοπιὰς δὲ θεῶν φησὶ τὸν κατοπτευτήριον τόπον, οὕτω καλούμενον ἐν Παρνασσῷ, ἐν ᾧ κατοπτεύσας Ἀπόλλων τὸν Δέλφιν κατετόξευσεν. — V. 5. Δελφόν. *Codicis* lectionem intactam reliqui, in qua cl. *Chardon* nihil existimabat mutandum esse, nisi Δελφὸν in Δελφοῖς. Hoc mihi quoque videtur valde probabile; reliqua ut pro sanis habeam, nondum a me impetrare possum. Verbum θήσει referendum puto ad *Phoebum*, qui post Pythonem tripodem fatidicum Delphis occupavit. Quare scripserim:

Δελφοῖς δ' οὖν θήσει τρίπον ἔνθεον.

Sequentia de Pythone exspirante accipienda; neque poenitet conjecturae olim prolatae:

ὃς δ' ἄρ' ὀδόντων πικρὸν ἀποπνεύσει ῥοῖζον ὀδυρόμενος.

ὅς, οὗτος δέ, ὁ Πυθών. *Nonnus* Dionys. L. III. p. 134. παύεο θηρείων τρομέων συριγμὸν ὀδόντων, de dracone. Plurimum huc facit *Pollux* L. IV. 84. qui Iambici Pythici modum fuisse docet, τὸν ὀδοντισμὸν appellatum, ὡς τοῦ δράκοντος ἐν τῷ τετοξεῦσθαι συμπρίοντος τοὺς ὀδόντας. Ib. c. 80. ἦν δέ τι καὶ ὀδοντισμὸς εἶδος αὐλήσεως. Quantillum intersit inter δρακόντων et δ' ἄρ' ὀδόντων, nemo non videt.

Nr. 14. Cod. Vat. p. 78. Historiam de Antiope ejusque filiis fuse enarrat *Schol. Apollon.* L. IV. 1090. ubi in verbis: ὁ δὲ Νυκτεὺς διὰ τὴν τολμὰν τῆς παιδὸς λυπηθεὶς τελευτᾷ . . . scribendum videtur:

μένοι, ἣν πρώην ὁ πατὴρ μὲν Σαλμωνεὺς διὰ τὴν φθο-ρὰν ἔδησεν· ἡ δὲ μητρυιὰ αὐτῆς Σιδηρὼ τὰς βασάνους αὐτῇ ἐπέτεινεν.

Μητέρα τρηχείοισιν ἐπὶ σπείρημα σιδήρῳ
Σαλμωνεῖ γενέτᾳ τῷδ' ὑποτασσομένῳ·
οὐκέτι γὰρ δουλώσει ἐν ἕρκεσιν. ἐγγύθι λεύσσων
Νηλέα καὶ Πελίαν τούςδε καθεζομένους.

17. Ἐν δὲ τῷ κατὰ δύσιν πλευρῷ ἐστὶν ἐν ἀρχῇ τοῦ δεκάτου πίνακος Εὔνοος γεγλυμμένος καὶ Θόας, οὓς ἐγέννησεν Ὑψιπύλη, ἀναγνωριζόμενοι τῇ μητρὶ καὶ τὴν χρυσῆν

dedit *Meziriac*. Comm. sur les épitres d' Ovide. T. II. p. 27. — Pro ἐπέτεινε rectius scripseris cum *Heynio*, ἐνέτεινεν. — V. 1. σπείρημα dictum videtur, ut σπεῖρα, de *funibus* sive *vinculis*; τρηχείοισιν autem deductum punitam esse. — V. 3. ἕρκεσσιν et λεύσων. *Cod.* δου-λώσει referendum ad Sal-moneum. De Sidero ne accipias vetat mythogra-phorum consensus, qui illam a Tyrus filiis inter-fectam esse tradunt.

δεικνύντες ἄμπελον, ὅπερ ἦν αὐτοῖς τοῦ γένους σύμβολον, καὶ ῥυόμενοι αὐτὴν διὰ τὸν Ἀρχεμόρου θάνατον τῆς παρ' Εὐριδίκῃ τιμωρίας.

Φαῖνε. Θόαν, Βάκχοιο φυτὸν τόδε· ματέρα γάρ σου
ῥύσῃ τοῦ θανάτου, οἰκέτιν Ὑψιπύλαν·
ἃ τὸν ἀπ' Εὐρυδίκας ἔτλη χόλον, ἦμος ἀφοῦθαρ
ὕδρος, ὁ γᾶς γενέτας, ὤλεσεν Ἀρχέμορον.
στεῖχε δὲ καὶ σὺ λιπὼν Ἀσωπίδος νέαν κούραν
γειναμένην ἄξων Λῆμνον ἐς ἠγαθέην.

dentur. Cf. *Aristoph.* Ran. 1242. ibique *Schol.* et *Valkenar.* Diatr. p 211. sqq. — In Titul. συμβουλον pro σύμβολον; et διὰ τῆς Ἀρχ quod in τὸν mutavi. In marg Cod. ὅτι ὁ Εὔνοος καὶ ὁ Θόας ἀδελφοὶ ἐξ Ὑψιπύλης. — V. 2. οἰκέτιν, Eurydices sc. Non tamen dubito, corrigendum esse:

ἱκέτιν Ὑψιπύλαν.

ubi brevis syllabae productio offendere non debet. (Cf. ad Nr. 11. V. 1.) quamvis huic incommodo facile medearis verbis transpositis: Ὑψιπύλαν ἱκέτιν. Duo haec vocabula crebro inter se permutata esse constat. *Lucian.* T. VI. p. 141. 2. τὸν σαυτῆς ἱκέτην. Codd. Paris. οἰκέτην. In Ep. *Meleagri* nr. 32. quod bis extat in membr. altero loco ἱκέτιν, altero οἰκέτιν exhibetur. Ap. *Diodor. Sic.* XIX. 63. p. 367. οἱ μὲν οὖν Ὀρχομένιοι τοὺς ἱκέτας βιαίως ἀναστήσαντες. In Basil. οἰκέτας. Et sic saepe. Initio versus ῥύσῃ τὸν θάτερον. *Cod.* quod sine haesitatione mutavi. — V. 3. ἀφοῦθαρ. *Cod.* ἐπ' οὖθαρ, ὄντα scil. *Archemorum lactentem*, suspicabatur *Heynius*. Nihil succurrit. — V. 5. Ἀσώτιδος. *Cod.* Ἀσωπίδος scripsi. Sed praeterea vide an legi possit:

Ἀσωπίδος, Εὔνο', ἀρούραν ..
Nymphae Asopidis arva,

i. e. Argolidem. Quod *Eunoi* nomen revocavi, id post V. 1. fere necessarium. — V. 6. ἔξω. *Cod.* ἄξων emendavi.

18. Ἐν τῷ ἑνδεκάτῳ ὁ Σερίφων βασιλεὺς ἀπολιθούμενος ὑπὸ Περσέως τῇ τῆς Γοργόνος κεφαλῇ, διὰ τὸν τῆς μητρὸς αὐτοῦ γάμον ἐκπέμψας τοῦτον ἐπὶ τὴν τῆς Γοργόνος κεφαλήν· καὶ ὃν καθ' ἑτέρου θάνατον ἐπενόει γενέσθαι, τοῦτον αὐτὸς κατὰ τὴν πρόνοιαν τῆς Δίκης ἐδέξατο.

Ἔτλης καὶ σὺ λέχη Δανάης, Πολύδεκτα, μιαίνειν;
δυςφήμοις εὐναῖς τῷ Διὶ μεμψάμενος·
ἀνθ' ὧν ὄμματ' ἔλυσε τὰ Γοργόνος ἐνθάδε Περσεύς,
γυῖα λιθουργήσας, ματρὶ χαριζόμενος.

19. Ἐν δὲ δωδεκάτῳ Ἰξίων Φόρβαντα καὶ Πολύμηλον ἀναιρῶν διὰ τὸν εἰς τὴν μητέρα τὴν ἰδίαν Μέγαραν γεγενημένον φόνον· μηδεπότερον γὰρ αὐτῶν προελομένη γῆμαι, ἀγανακτήσαντες ἐπὶ τοῦτο ἐφόνευσαν.

Nr. 18 Vat. Cod. p. 79. Optime illustratur hoc Epigramma *Apollod.* L. II. 4. 3. Cf. *Schol. Apollon.*

verba obſcura accipias fortasse; sed me nondum poenitet olim conjecisse:

δυςφήμοις δέννοις τῷ Διὶ

Φόρβαν καὶ Πολύμηλον ὅδ' Ἰξίων βάλε γαίῃ,
ποίναν τᾶς ἰδίας ματρὸς ἀμυνόμενος.

20. Ὁ δὲ τρισκαιδέκατος Ἡρακλέα ἄγοντα τὴν μητέρα αὐτοῦ Ἀλκμήνην εἰς τὸ Ἠλύσιον πεδίον, συνοικίζοντα αὐτὴν Ῥαδαμάνθυϊ, αὐτὸν δὲ εἰς θεοὺς δῆθεν ἐγκρινόμενον.

Ἀλκίδας ὁ θρασὺς Ῥαδαμάνθυϊ ματέρα τάνδε,
Ἀλκμήναν, ὅσιον πρὸς λέχος ἐξέδοτο.

21. Ἐν δὲ τῷ τεσσαρακαιδεκάτῳ Τιτυὸς ὑπὸ Ἀπόλλωνος καὶ Ἀρτέμιδος τοξευόμενος, ἐπειδὴ τὴν μητέρα αὐτῶν Λητὼ, ἐτόλμησεν ὑβρίσαι.

glyphum refertur, aliunde non est nota. Megaram, Ixionis matrem, nemo novit, nec qui sint illi, quorum scelere perierit — V. 1. γαίῃ. *Cod.* γαίῃ pro εἰς τὴν γῆν. Cf. Anim. T. III. P. 2. p. 206. — V. 2. ποίναν. Si lectio sincera est, de *morte* accipienda, qua illi Megaram affecerant. Olim πότμον corrigendum esse suspicabar.

Nr. 20. Vat. Cod p. 79. Edidit *Visconti* ad Inscriptt. Triop. p. 102. s. Alcmenam post Amphitryonem Rhadamantho nupsisse, narrat *Apollodor.* L. II. 4. p. 113. eamque in eundem finem a Mercurio in beatorum insulas esse delatum, ex *Pherecyde* tradit *Antonin. Lib.* c. XXXIII. p. 258. cujus verba in Exercitt. p. 187. a me tentata, sic scribi debent: Ὕλλος δὲ καὶ οἱ ἄλλοι Ἡρακλεῖδαι καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς — — probante etiam *Fr. Bast* in Epist. crit. p. 188.

Nr. 21. Vat. Cod. p. 79. Quum in Cod. τοὺς ὑπ' Ἀπόλλωνος .... τοξευομένους .... ἐτόλμησαν legatur, erat, qui in hoc Epigrammate de Niobes liberis agi existimaret, ita ut margini haec verba adscriberet: ἐπὶ τῶν υἱῶν Νιόβης, οὓς ἀπέκτεινεν Ἀπόλλων. Verissime emen-

Μάργε καὶ ἀφροσύνῃ μεμεθυσμένε, τίπτε βιαίως
εἰς εὐνὰς ἐτράπης τᾶς Διὸς εὐνέτιδος;
ὅς σε δὴ αἵματι φύρσε κατάξια, θηρσὶ δὲ βορρὰν
καὶ πτανοῖς ἐπὶ γᾷ εἴασε νῦν ὁσίως.

22. Ἐν δὲ τῷ πεντεκαιδεκάτῳ Βελλεροφόντης ὑπὸ τοῦ παιδὸς Γλαύκου σωζόμενος, ἡνίκα κατενεχθεὶς ὑπὸ τοῦ Πηγάσου εἰς τὸ Ἀλήϊον πεδίον, ἔμελλεν ὑπὸ Μεγαπένθους τοῦ Προίτου φονεύεσθαι.

davit *Zoëga*, Τιτυός . . . cui emendationi sequentia accommodavimus. *Homer.* Ιλ. λ. 575. καὶ Τιτυὸν εἶδον . . . . . Λητὼ γὰρ ἥλκησε, Διὸς κυδρὴν παράκοιτιν, Πυθώδ' ἐρχομένην, διὰ καλλιχόρου Πανοπῆος. Cf. *Schol.*

Schol. ad *Pindar*. Ol. XIII. 130. λέγεται γὰρ ὅτι ἀναπτῆναι βουληθεὶς τῷ Πηγάσῳ κοῦφως παρακινδυνεύσας, κατὰ βούλησιν τοῦ Διὸς οἰστρωθέντος τοῦ Πηγάσου, ἐκπίπτει καὶ χωλοῦται καὶ πλανᾶται διὰ τὸ Ἀλήϊον χωλός. Quod

Οὐκέτι Προίτου παιδὸς φόνον ἔσχεθε Βελλεροφόντης
τοῦδ' ἐκ τοῦ παιδὸς τειρομένου θάνατον
Γλαύκου κραυταγένους Ἰοβάτου δ' ὑπαλύξει·
οὕτως γὰρ Μοιρῶν τῷδ' ἐπέκλωσε λίνα.
Καὶ σὺ πατρὸς φόνου αὐτὸς ἀπήλασας ἐγγύθεν ἐλθών,
καὶ μύθων ἐσθλῶν μάρτυς ἐπεφράσατο.

p. 193. s. — V. 1. 2. ad Codicis fidem exhibui. Suspicari licet:

οὐκέτι Προίτου παῖδα φόνου σχέθε Βελλεροφόντης
τοῦδ' ἐκτὸς παιδὸς τινυμένου θάνατον.

Proeti filium, Megapenthem, Bellerophontes non amplius a caede facienda prohibuisset, absque hoc filio (Glauco), *caedem patri intentatam ulciscente.* Nisi minore mutatione scribendum:

οὐ Προίτου παιδὸς φόνον ἔσχεθε Βελλεροφόντης...

Quod ἂν abest, neminem facile magnopere offenderit. Vide *Herm.* ad *Vigerium* p. 783. *Schaefer* Meletem. p. 55. Jam Γλαύκου V. 3tio cum παιδὸς jungendum. — V. 3. Certam corruptissimorum verborum emendationem reperire difficile fuerit; sed sensum habebis probabilem, si mecum scripseris.

Γλαύκου· κῆρα κακὴν δ' οὐδ'
Ἰοβάτης ὑπαλύξει.

Homer. Ιλ. π. 684. ἦτ' ἂν ὑπέκφυγε κῆρα κακήν. Ιλ. μ. 113. κακὰς ὑπὸ κῆρας ἀλύξας. Οδ. ψ. 332. αὐτὸς δὲ κακὰς ὑπὸ κῆρας ἄλυξεν. — V. 4. Μοιρῶν ἐπέκλωσε Cod. versu syllaba breviore. Interposui τῷδ'. Plerumque verbo ἐπικλώθω dativus additur. Οδ. π. 64. ὣς γάρ οἱ ἐπέκλωσεν τάγε δαίμων. Ib. γ. 208. ἀλλ' οὔ μοι τοιοῦτον ἐπέκλωσαν θεοὶ ὄλβον. *Orph.* Argon. 714. οὕτω γὰρ Μοῖραί οἱ ἐπεκλώσαντο βαρεῖαι. Cf. *Herm.* in Addend. ad Orph. p. XIV. — V. 5. ἀπήλουσας. *Cod.* De ἀπήλασας nemo dubitabit. — V. 6. ἐπεφράσατο. *Cod.* ἐπεφράσαο corrigere nos jubet contextus; probabilem autem hujus ver-

28. ΑΔΗΛΟΝ.

Ἤθελον, ὦ κιθαρῳδέ, παραστὰς ὡς κιθαρίζεις,
    τὴν ὑπάτην κροῦσαι, τήν τε μέσην χαλάσαι.

29. ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ ΑΠΟ ΥΠΑΡΧ. ΑΙΓ.

Ἑρμείῃ Βαίτων ἁλινηχέος ὄργανα τέχνας
    ἄνθετο, δειμαίνων γήραος ἀδρανίην·
ἄγκυραν, γυρόν τε λίθον, σπυρίδας θ' ἅμα φελλῷ,
    ἄγκιστρον, κώπην, καὶ λίνα, καὶ δόνακας.

δὲ in priore membro μὲν omissum est. Cf. *Heusde* Specim. p. 75. *Heindorf.* ad Platon. T. II. p. 31. et 421. Et sic hoc distichon diu ante nos edidisse *Dorvill.* Vann. crit. p. 614.

κιθάρην. — χαλάσαι. Similiter *Eratosth.* *Schol* Ep. II. 4.

Nr. 29. Vat. Cod. p. 145. Prius distichon a *Salmasio* editum in Exerc. Plin. p. 699. repetivit *Brunk.*

30. ΜΑΚΗΔΟΝΙΟΥ.

Τὸν κύνα, τὰν πήραν τε, καὶ ἀγκυλόδοντα σίγυνον
Πανί τε καὶ Νύμφαις ἀντίθεμαι Δρυάσιν·
τὸν κύνα δὲ ζώοντα πάλιν ποτὶ τώυλιον ἄξω,
ξηρὰς εἰς ἀκόλους ξυνὸν ἔχειν ἕταρον.

31. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

Ἄθρησον Χαρίτων ὑπὸ παστάδι τῇδε τριήρους

οὐρανίῃ. Vide. Anim. T. I. 2. p. 75.

Nr. 30. Vat Cod. p. 172. Edidit cl. *Chardon.* Magas. Encycl. an. 11. 1. p. 101. Mélanges. T. I. p. 103. *Huschke* in Anal. crit. p. 231. — V. 1. *Suid.* T. III. p 311. σιγύνη, καὶ σιγύνους· τὰ δόρατα παρὰ Μακεδόσιν. Vulgo καὶ ἀγκυλόεντα σίγυνον. In uno *Kusteri* Codice ἀγκυλόδοντα, ut est in Cod Vat. Hoc compositum, quo Lexica carent, habet etiam *Marcell. Sidet.* in Fr ἰατρ v. 10. καὶ ἤπατοι ἀγκυλόδοντες et Qu. Calabr. IV. 218. — V. 3. 4. *Suid.* in ἄκολος. T. I. p. 87. ubi τὸν κύνα ὡς ζώοντα editur. Abundat ὡς, sed commode offertur ζώοντα, pro ζῶντα, quod est in Cod. Vat. In Carminibus *Gregorii Naz.* T. II. p. 86, 37. vitiose editur: δὶς ταφίες, ζῶντες ἐπὶ φθορῇ. Scribe: διστάφιες, ζώοντες ἐπὶ φθ. — τώυλιον. *Cod* ταὔλιον. *Suid.* quae contractio est etiam in Ep. *Diotimi* X. 1. Contra τοὔλιον offertur ap. *Theocrit.* Eid. XI. 12. — V. 4. ἀκόλους. Cf. Anim. T I. P. II. p. 103.

Nr. 31. Vat. Cod. p. 204. Hoc Epigramma, quod alibi non vidi editum, et ob vitia quaedam, quae ex Cod. accurata exprimenda curavimus, et ob historiae ignorantiam, obscurissimum est. Parum nos juvat lemma in Cod. ἀνάθημα τῇ Ἀθηνᾷ παρὰ τῶν Κυζικηνῶν. Minervam Cyzicenis inprimis favisse

docet historia a
Vit. Luculli c.
ται δὲ τῶν ἐν
καθ' ὕπνον ὀφθῆν
νῶν ἱδρῶτι πολ
καὶ ὑποφαίνουσάν
πλου παρεῤῥωγός
ὡς ἀρτίως ἥκοι
Κυζικηνοῖς. Agi
in Epigr. nostr
lumna quadam
Gratiarum posi
urbs a Minerv
ob quod benefici
perit. *Buttma*
doctissimus, a m
tus, cogitabat d
cio simili ejus,
dus Deam recet
sacrificio facto
ob

δεῖγμα καὶ πλίνθων χρυσήλατον ἤγαγεν ἄχθος
Δελφίδ' ἄγαν Φοίβῳ, τάνδ' ἐνέπουσα χάριν.

32. ΑΛΛΟ.

Θεσπιαὶ εὐρύχοροι πέμψαν ποτὲ τούσδε σὺν ὅπλοις
τιμωροὺς προγόνων βάρβαρον εἰς Ἀσίην,
οἳ μετ' Ἀλεξάνδρου Περσῶν ἄστη καθελόντες
στῆσαν ἐριβρεμέα δαιδάλεον τρίποδα.

supplebat: ἐν Ἀσιάδι. Reliqua sic corrige cum eodem:

Κύζικος ὧδ' ἱρῇ πρῶτον ἐν Ἀσιάδι.

ostendebatur igitur antiquissimum Cyzici Minervae templum, quod urbis incolae omnia alia ejusdem Deae in Asia templa vetustate superare dicebant. — V. 7. δεῖγμα καί. Scr. δεῖγμά τε καί. *aureae hae tegulae* (quae nobis Croesi ἡμιπλίνθια in mentem revocant. *Herodot.* L. 1. 50. *Lucian.* T. III. p. 45.) cujusnam rei *specimen* dicantur, mihi, fateor, obscurissimum est. — V. 8. Δελφίδ' ἄγαν. Scr. Δελφίδα γᾶν. — χάριν. beneficium a Minerva acceptum, si recte intelligo. Sed totum hoc epigramma iis penitus explicandum trado, qui priscae artis historiam illustrandam susceperunt.

Nr. 32. Vat Cod. p. 205. Ἐπὶ τῷ ἐν Θεσπίαις βωμῷ. Edidit *Huschke* in Anal. cr. p 201. Occasionem huic Epigrammati dedit tripus, a Thespiensibus, qui cum Alexandro Macedone bellum in Asia gesserant, dicatus. — V. 1. Θέσπιαι. *Cod.* ut in lemmate Θεσπίαις, contra auctoritatem *Stephani Byz.* in Θέσπεια, quam nos cum *Huschkio* secuti sumus — V. 3. Ἀλέξανδρον. *Cod.* quod emendavit cl. *Huschke.* — V. 4. In ἐριβρεμέα ultima producitur. Vid. *Pierson.* ad *Moer.* p. 192. *Brunk* ad *Soph.* Oedip. Col. 1458.

33. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

Εἰς Κόροιβον.

Κοινὸν ἐγὼ Μεγαρεῦσι καὶ Ἰναχίδεσσιν ἄθυρμα

Nr. 33. Vat. Cod. p. 228. Εἰς Κόρυβον οὗ μέμνηται Καλλίμαχος ἐν ᾱ αἰτίων. Primus hoc Epigramma edidit, nulla nec versione nec explicatione addita *Prospero Petroni* in Notizie Oltremont. T. II. ann. 1743. p 339. Illustratum dedit *Chardon.* Magas. encycl. II. 1. p 92—101. et in Mélanges T. I. p. 93. sqq. *Huschke* in Anal. cr. p. 189. sqq. qui de va-

autem *Pausanias* Coroe apud Megarenses tumu Epigramma inscriptum d cit, id cum nostro nih habet commune. „Nim rum auctor nullum omnin signum ante oculos habu sed usus unice, quod lem ma etiam declarat, *Call machi* poëmate, inde car men confecit, aptum qu dem fabulae, ab Alexan drino poëta immutatae non historiae, quam secu

Ἵδρυμαι, Ψαμάθης ἔκδικον οὐλομένης·
Εἰμὶ δὲ Κὴρ τυμβοῦχος· ὁ δὲ κτείνας με Κόροιβος·
κεῖται δ' ὧδ' ὑπ' ἐμοῖς ποσσὶ διὰ τρίποδα·
Δελφὶς γὰρ φάμα τόδ' ἐθέσπισεν, ὄφρα γενοίμαν
τᾶς κείνου νύμφας σῆμα καὶ ἱστορίης.

τᾶν Χαρίτων τόδε λουτρὸν ἀθύρματα. — V. 2. ἔκδικον. *injusta morte peremtae*; a patre vivae defossae scilicet, quod furtivos Apollinis amores mentita esse existimabatur. *Suidas*. ἔκδικον. τὸ ἔξω τοῦ δικαίου. Αἰλιανός· τετόλμηται μὲν αὐτῷ τὸ ἔκδικον ἐκεῖνο καὶ παράνομον ἔργον. Ἐκδίκως. δεῖν χοὰς τοῖς ἐκδίκως τῶν Αἰτωλῶν τεθνεῶσιν ἐπάγειν. Καὶ αὖθις· καὶ μεγάλα ἀνάρσια ἀνῃρημένος ἐκδίκως. Cf. *Euripid.* Alcest. 717. οὐδὲν ἔκδικον παθών. ἄνδρας ἐκδίκους dixit *Sophocl* Oedip. Col. 920. δρῶσιν ἐκδίκως ἐμέ. Antig. 919. — V. 3. *Suid.* T. II. p. 309. in Κήρ. ubi τυμβοῦλος, quod Interpretibus densissimas tenebras objecit. Est autem Κὴρ h. l. nihil aliud nisi monstrum illud, quod Coroebus interfecerat, quodque a *Pausania* vocatur Ποινή. Ap. Aeschyl. VII. c. Theb. 1057. Furiae appellantur Κῆρες. Ὦ μεγάλαυχοι καὶ φθερσιγενεῖς Κῆρες Ἐρινύες. Cf. *Statius* l. c. 596. sqq. — V. 4. κεῖται. cur Coroebus ad monstri pedes jacere (sepultus esse) dicatur, et quidem ob tripodem, obscurum est. Nam quae *Pausanias* de tripode a Coroebo Delphis ablato narrat, nostrum locum non illustrant. — V. 5. 6. laudat *Suidas* in Δελφοί. T. I. p. 522. ubi ἱστορίη, quod plures probarunt prae lectione ἱστορίης. Mihi incertum videtur. κείνου νύμφας, de Psamathe, Apollinis sponsa, intelligendum videtur; pronomine κείνου relato ad nomen dei in Δελφὶς φάμα latentis; nisi fortasse apud *Callimachum* Psamathe Coroebo desponsata fuisse tradebatur.

34. ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ.

Οὐχ ἔτι με φθίμενον κῆδος λίπεν, ἐνθάδε κεῖμαι
    γυμνὸς ὑπὲρ γαίης πυροφόροιο νέκυς·
ταρχύθην γὰρ ἐγὼ τοπρὶν ποτε· νῦν δ' ἀροτῆρος
    χερσὶ σιδηρείη μ' ἐξεκύλισσεν ὕνις·
ἦ ῥα κακῶν θάνατόν τις ἐρεῖ λύσιν, ὁππότ' ἐμεῖο,
    ξεῖνε, πέλει παθέων ὕστατον οὐδὲ τάφος;

Nr. 34 Vat. Cod p. 232. Primus edidit cl. *Visconti* in Iscrizioni Triop. p. 104. *Huschke* Anal. cr. p. 220. Defunctus, cineribus aratro turbatis, queritur, quod ipsi ne post mortem quidem concedatur quies. — V. 1. κῆδος. juxta se- quitur ὕννις δ' ἐν νεκύεσσι. *Philipp.* Ep XIV. σὺν γυροῖς ἀρότροις καὶ φιλόγαιον ὕνιν ubi Cod. ὕνην. *Maximus* π. καταρχ. v. 526. σὺ δ' ἂν αἰγειροῖσι σῦνιν πήξειας ἀρούραις. Scr. αἰγυ[illegible] ὕνιν. — V. 5 τις ἐφη. Cod. Sensui laboranti hujus di-

35. ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.

Σᾶμα τόδε Σπινθῆρι πατὴρ ἐπέθηκε θανόντι.

36. ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΘΑΛΛΟΥ.

Δύςδχιμον Κλεάνασσα, σὺ μὲν γάμῳ ἔπλεο κούρῳ
ὥριον, ἀκμαίης οἷά τ᾽ ἐφ᾽ ἡλικίης·
ἀλλὰ τεοῖς θαλάμοισι γαμοστόλος οὐχ Ὑμέναιος,
Οὐδ᾽ Ἥρης ζυγίης λαμπάδες ἠντίασαν,
πένθιμος ἀλλ᾽ Ἀΐδης ἐπεκώμασεν, ἀμφὶ δ᾽ Ἐριννὺς

mihi ne sepulcrum quidem malorum postremum sit? De permutatis litteris φ et ρ exempla vide in Actis Phil. Mon. Fasc. II. p. 143.

Nr. 35 Vat Cod p. 232. Edidit *Huschke* in Anal. cr. p. 198.

Nr. 36 Vat. Cod p. 234. Εἰς Κλεάνασσαν ἐν τῷ θαλάμῳ πυρπολησθεῖσαν, μᾶλλον δὲ ἀναρπασθεῖσαν. Neutrum vere. Scriptum est in puellam, quae ipso nuptiarum die subita morte exstincta est. Edidit cl. *Chardon.* Magas. encycl. T. V. p. 487. Mélanges. T. I. p. 109. *Huschke* in Anal. cr. p. 211. — V. 1. κούρῳ ὥριον. *Vat.* Corrigebat *Huschke*, κοῦρον ὥριος; mihi etiamnum videtur verum, quod conjeci: κούρῃ ὥριος. Certe ut κούρῳ γάμῳ junctum pro γαμέτῃ κούρῳ accipiam, quod cl. *Chardon.* volebat, a me impetrare non possum. — V. 3. 4. Comparavit cl. *Huschke* *Erinnae* Ep. III. et *Ovid.*, Heroid. VI. 41. *non ego sum furtim tibi cognita; pronuba Juno Adfuit, et sertis tempora vinctus Hymen. At mihi nec Juno, nec Hymen, sed tristis Erinnys Praetulit infaustas sanguinolenta manus.* — V. 5. Ἐριννύς. *Vat.* Cf. *Brunk* ad *Aeschyl.* VII. c. Theb. 490. ad *Apoll. Rh.* L. II. 220. Ἐριννύς est ap. *Suid.* in

ἀλλὰ φίλος γ᾽, ὦ πρέσβυ, γένοιτο τευ ὄλβια τέκνα
ἐλθεῖν καὶ λευκῆς ἐς δρόμον ἡλικίης.

41. ΠΥΘΑΓΟΡΟΥ.

Εἰς τάφον τοῦ Διὸς ἐν Κρήτῃ.

Ὧδε μέγας κεῖται Ζὰν ὃν Δία κικλήσκουσιν.

42. ΒΗΣΑΝΤΙΝΟΥ.

Ὦ μοι ἐγγὺν ἥβης καὶ γήραος οὐλομένοιο,
τοῦ μὲν ἀπερχομένου, τῆς δ᾽ ἀπονισσομένης.

tum fuerit. Tum distinxerim:

πᾶν ἀγαθῶν κήδευμ᾽· ἀρχιγέρων ὁ γέρων,

ἀλλὰ φίλος γ᾽· β· ὦ πρέσβυ.. valde senex quidem ille; sed suis carus. — Quae sequuntur, viatoris sunt, qui bonis defuncti liberis, ut et ipsi ad senectutem perveniant, optat. *Corn. de Pauw* in notis Msc. prius distichon in hunc modum tentat infeliciter: Ἦ ξεν᾽ ἐτόττυζ᾽, οὐδεὶ γὰρ νέκυς, ᾧ ποτὶ παίδων . . . ἐτεττύζειν dicere ὀτοττοῖ, ὀλολύζειν. ἐτοττύζειν *et* ὀττοτύζειν *non differunt; nam litera transposita in gratiam versus* "

Nr. 41. Vat. Cod. p 329. Εἰς τάφον τοῦ Διὸς ἐν Κρήτῃ. Huic versui, bis in Cod. scripto diversis manibus, appinxit alia manus hunc: ὧδε μέγας κεῖται βοῦς ὃν Δία κικλήσκουσιν. Illo versu Pythagoram, antrum Idaeum ingressum, Jovi sepulto parentasse, narrat *Cyrillus* adv. Julian. L. X. p. 342. C Eundem sine auctoris nomine commemorat *Jo. Chrysost.* in Comm. ad Titum T. XI. p. 744. A. De Jovis apud Cretenses sepulcro, argumento adversariis ethnicorum valde opportuno, vide *Clem. Alex.* Protreptr. p. 32. *Lucian.* de Sacrific §. 10. T. III. p. 75. ed. Bip. in Jove Trag. §. 45. p. 279. *Spanh* ad *Callim.* H. in Jov. v. 8. p. 32.

Nr. 42. Vat. Cod. p. 375. Ἐπὶ τὸ ταχὺ, τὸν βίον παρέρ-

τοῦτον Τιμοκλέους κᾶπον ἐπεσσυμέναι·
Καὶ γὰρ Τιμοκλέης ὔμμιν, κόραι, αἰὲν ὁ καπεὺς
κάπων ἐκ τούτων ὥρια δωροφορεῖ.

45. ἈΔΗΛΟΝ.

Ἀρχαῖα τῶ' πόλλωνος τἀναθήματα [ταῦτα]
ὑπῆρχεν· ἡ βάσις δὲ τοῖς μὲν εἴκοσι,
τοῖς δ' ἑπτά, τοῖς δὲ πέντε, τοῖς δὲ δώδεκα,
Τοῖς δὲ διηκοσίοισι νεωτέρη ἦδ' ἐνιαυτοῖς·
τοσσόσδε γὰρ νιν ἐξέβη μετρούμενος.

v. 256. Νύμφαι Δηλιάδες, ποταμοῦ γένος ἀρχαίοιο. In δώρου nomen proprium montis aut fluvii latere videtur; nec corruptum fortasse nomen, sed ignotum. — V. 2. ἐπεσσόμεναι. *Cod. Huschkius* in Apographi, quo utebatur, margine notatum invenit, ἐποσσόμεναι, sive ἐπεσσυμέναι. Hoc videtur verius. Idem vir doctus comparavit Ep. *Hermocreonti*. Anal T. II. p. 252. *Damostrati*. T. II. p. 259.

Nr. 45. Vat. Cod. p. 433. Hi versus in Cod. cohaerent cum Epigrammate *Theocriti* in Caicum foeneratorem, nr. XXI. Anal. T. I. p. 382. neque spatio relicto, neque lemmate apposito. Sequitur aliud Epigr. *Theocriti*, cum inscriptione. Τοῦ αὐτοῦ. Nostros versus qui commemoraverit novi neminem; nec quem sensum habeant dixerim. — V. 1. τῶ πόλλωνος. *Vat.* quod me recte emendasse nullus dubito. Ταῦτα, quod versum justo longiorem reddit, uncinis inclusi. — V. 3. ἦ δ' ἐν. *Vat.* Corrige: ἦν ἐνιαυτ. Sensus esse videtur, basin quorundam horum anathematum ducentis annis juniorem fuisse ipso, quod sustentabat, munere.

46. ΑΔΗΛΟΝ.

Τίνας ἂν εἴποι λόγους Καλλιόπη εἰς Γεώργιον
Οὗτος ἐμὸς γενέτης γνήσιος, οὐ Κρονίδης.

47. ΑΔΗΛΟΝ.

Τί ἂν εἴποι Ἀχιλλεὺς ὁρῶν τὰ ὅπλα κείμενα
Μῆτερ, τεύχεα ταῦτα καὶ ἀγλαὰ δῶρα κομίζεις
ἀγχεμάχῳ σέο παιδί, τὰ μὴ πάρος ἔδρακεν ἀνήρ·
οἶδα δὲ νῦν ὅτι Παλλὰς ἐφ' Ἕκτορι χεῖρα κορύσσ
ἡμετέρην, καὶ Τρωσὶν ἀεικέα λοιγὸν ἐγείρει.

48. ΑΛΛΟ.

Τί ἂν εἴποι Πάρις τρωθέντος Μενελάου.
Ἔῤῥετε οἱ ξύμπαντες, ἐλεγχέες, Αἰγιαλῆες,
ἄρτι θανὼν Μενέλαος ἐμὸν μέγα κῦδος ἀέξει.

Nr. 46. Cod. p. 437. In *Nr.* 48. Cod. p. 4

49. Α Λ Λ Ο.

Τίνας ἂν εἴποι λόγους Ἀλθαία παρακαλοῦσα τὸν Μελέαγρον.

Τέκνον ἐμόν, γενεῆς ἐπιλήθεαι, οὐδ' ἀλεγίζῃ
πατρίδος ὀλλυμένης, βριαρὴν δ' ἀπέειπες ἀκωκήν,
αἰσχύνων Καλυδῶνα, καὶ Οἰνέα, καὶ ναετῆρας.

50. Α Λ Λ Ο.

Τίνας ἂν εἴποι λόγους Ἄλκηστις τοῦ Ἀδμήτου ζεύξαντος λέοντα καὶ κάπρον εἰς τὸ ὄχημα.

Ἠνορέης κλυτὰ ἔργα τεὴν ἔστρεψαν ἀπήνην,
καὶ νύμφην βοόωσιν ἀριστοπόνοις ὑμεναίοις.

— αἰγιαλῆες. *Hesych.* Αἰγιαλεῖς· οἱ μετὰ Ἀγαμέμνονος στρατευσάμενοι, πρότερον Ἴωνες. νῦν δὲ Ἀχαιοὶ ἐν Σικυῶνι. Conſ. *Valken.* ad *Herodot.* L. V. p. 406. 83. — Pro ἔῤῥετε οἱ — ſortasse τοι scribendum, aut δή.

Nr. 49. Cod. p. 438. Edidit Idem p. 283. Nota Historia ex Ιλ. ι. 580. In titulo nomen matris Ἀλθία scribitur. In hac fabula ap. *Apollodor.* I. 8. 3. p. 57. pro ἀμφισβητούντων δὲ τῆς θήρας φασὶ τῶν Θεστίου παίδων — scribendum videtur: τῆς θήρας χάριν. quod lenius quam τοῦ θηρὸς corrigere, aut verba τῆς θήρας φασὶ e textu proscribere.

Nr. 50. Cod. p. 438. Edidit Idem p. 284. Historiam illustrat *Apollodor.* I. 9. 15. ubi unice vera est emendatio *Koppiersii* — θάλαμον . . . δρακόντων σπειράματι πεπληρωμένον. pro σπείραμα. — V. 1. ἔστρεψαν. Cod. ἔστεψαν videtur legendum, *ornaverunt, instruxerunt.* Perpetua horum verborum conſusio. Sic etiam in *Leonidae Tar.* Ep. X. 6. στρεπτοῖς et στεπτοῖς conſusa. — V. 2. βοόωσιν. Comparat cl. Editor *Eurip.* Helen. v. 1449 πᾶσαν δὲ χρῆν Γαῖαν βοᾶσθαι μα-

Τί ἂν εἴποι Ἀχ

Οὐ θέμις ἐν Φθιμ
καλλείψας ἀγάπαζε
ἤλιτεν εἰς σὲ θέλω

καρίαις ὑμνῳδίαις Ὑ
Ἑλένης.

Nr. 51. Cod. p.
Edidit *Huschke* An
p 285. — V. 2. ἀρι
jungo cum ἐδίδαξεν, q
vis, quod sic Chiron
buitur, ap. *Homerum*
λ. 782. ad Peleum r
tur: Πηλεὺς μὲν ῷ παι
ρων ἐπέτελλ' Ἀχιλῆϊ
ἀριστεύειν καὶ ὑπείροχο
μεναι ἄλλων. — V. 3.
ductum ex

ἤλιτεν εἰς σὲ θέλων· βριαρὴ δέ σ' ἔπεφνεν Ἀθήνη,
Ζεύς τε πατήρ, καὶ Μοῖρα, καὶ ἠεροφοῖτις Ἐριννύς·
Αἴθε δὲ τεύχεα ῥίψεν ἐς ἁλμυρὰ βένθεα πόντου
δῖα Θέτις, καὶ νεῖκος ἀπέσβεσε σεῖο μενοινῆς.

53. Α Λ Λ Ο.

Τίνας ἂν εἴποι λόγους Νέστωρ ἀκούσας Ὀδυσσέα ἐπανελθόντα.

Ἐσθλὸς ἀνὴρ φύγε πόντον ἀπηνέα καὶ μετὰ μόχθου
ἐς πάτρην ἀφίκανεν, ἐμοῦ δέ κε φέρτερος εἴη,
εὖ δεδαὼς πτόλιάς τε καὶ ἔθνεα καὶ νόον ἀνδρῶν.

54. Α Λ Λ Ο.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Πολλὰ κακῶν νόστησεν ἀνὴρ τλήθυμος Ὀδυσσεύς,
ἀλλ' ἔμπης κλέος ἔσχεν ἀνὰ χθόνα καὶ κατὰ πόντον
ἀνδράσιν ἐσσομένοισιν ἀεὶ πτολίπορθος Ὀδυσσεύς.

στρατὸν αἰχμητάων Ἐκπάγλως ἤχθηρε· τεὶν δ' ἐπὶ μοῖραν ἔθηκεν. Ipsa verba sumta ex Ιλ. τ. 87.

Nr. 53. Cod. p. 438. Edidit *Huschke* Anal. cr. p 285. cujus haec sunt ad V. 3. „In margine ἤθεα repositum pro ἔθνεα. Probo vulgatam propterea quod sequitur νόον ἀνδρῶν. Hoc *mores hominum* vertit *Horatius* Epist. I. 2. 19. secutus Homerum: *Qui domitor Trojae* etc. Ita in Epist. IV. Euripidea distinguuntur, καὶ πόλεις, καὶ ἔθνη, καὶ ἰδιῶται πολλοί. Alteri tamen lectioni respondet locus *Heliodori* II p. 97. πολλαὶ μὲν αἱ πόλεις, πολλῶν τε ἀνθρώπων ἤθη τε καὶ νοῦς εἰς πεῖραν ἥκουσιν.“

Nr 54. Cod. p. 438. *Huschke* Anal. cr. p. 286. notis non additis In V. 3. obscurior est verborum nexus in ἀλλ' ἔμπης. Sic

55. Α Λ Λ Ο.

Τί εἴποι ὁ Πρίαμος τοῦ Ἑλένου διδόντος βουλὴν τοῖς Ἕλλησιν ἵνα ληφθῇ Τροία.

Τὰ δῶρα λαμπρὰ προςφέρεις τῇ πατρίδι.

56. Α Λ Λ Ο.

Τί εἴποι Περσεὺς μετὰ τὴν ἀναίρεσιν τοῦ κήτους, τῆς Ἀνδρομέδας μὴ θελούσης αὐτὸν λαβεῖν.

Σεῖο νόον πέτρωσεν ἀμείλιχα δέσμια πέτρης,
καὶ λίθον ἐκτελέσειε τεὸν δέμας ὄμμα Μεδούσης.

57. Α Λ Λ Ο.

Τί εἴποι Ἱπποδάμεια μετὰ τὴν ἀναίρεσιν τοῦ Οἰνομάου, Πέλοπος μὴ θελήσαντος αὐτὴν λαβεῖν.

accipienda videntur: Multa quidem mala Ulysses pertulit, at tamen gloriam in-

beratam liberatori suo n bere noluisse, ab aliis n traditur. In epico carmi

Ἀπεστράφης νῦν ὡς λαβὼν ἐξουσίαν·
ταύτῃ γὰρ οὐ πέφυκε συντρέχειν Ἔρως·
Ἔρως γὰρ ἄλλην ἀνταμείβεται τρίβον.

58. ἩΛΙΟΔΩΡΟΥ.

Παντάρβην φορέουσα πυρὸς μὴ τάρβει ἐρωήν·
ῥηϊδίως Μοίραις καὶ τἀδόκητα πέλει.

59. ΣΤΡΑΤ.

Κεῖτο δ' ὁμοῦ σάκος, ἔγχος ...... θώρηξ, κόρυς, ἵππος.

60. ΑΛΛΟ.

Ἀσπίς, τόξα, βέλεμνα, κόρυς, ξίφος, ἄλκιμον ἔγχος.

lostr. Jun. 9. p. 873. in cujus capitis fine scribendum procul dubio: καὶ τὰ μέλλοντα περὶ τὴν Πέλοπος οἰκίαν ἐκ Μοιρῶν γίγνεσθαι, pro γίνεται. Hippodamiam post Oenomai caedem a Pelope repudiatam esse, aliunde non constat. — V. 2. ταύτῃ. *potentiae cupiditati* procul dubio, quae ab Amore aliena esse solet. Pro *conspirare* συντρέχειν posuit *Eurip.* Orest. v. 1215. *Heliodor.* L. I. p. 68. λόγοις πρὸς τὸ βούλημα συντρέχων. Id. L. IV. p. 249. συντρέχωμεν τῇ βουλήσει τῶν κρειττόνων. — V. 3. ἀνταμείβεται, pro simplici ἀμείβεται.

Nr 58. Cod p. 442. Est in *Heliodori* Aethiop. L. VIII. 11. T. II. p. 250 ed. Bip. V 2. τἀδόκητα. an τ' ἀδόκητα, ne syllaba in crasi corripiatur. — De adverbio ῥηϊδίως cum πέλει conjuncto ne dubites, confer *Heusdium* in Specim. p. 6. *Schaefer.* ad Dion. Halic. p 76.

Nr. 59. Cod. p. 442. Margini adscriptum στρατ. fortasse nihil aliud significat quam στρατιώτου. Edidit hunc versum cum duobus sequentibus, *Huschke* Anal. cr. p. 288. In V. 1. excidit vocabulum, fortasse ἀκίς.

63.

Χιονέην τρίχα Γ

δαιδάλλειν ἀγανοι

οὕνεκεν ἐξ ἐμέθε

64.

Εὐμενέως πρώτοις

Φιλοπόνου, γραφ

κοιράνου Αὐσονίοι

Nr. 62. Cod. p

Nondum videtur e

V. 1. vitiose legit

membr. κριτωνίαν ὅς

λον ἐτέκνωσεν θηλῆθην.

leni mutatione restitu

ter θηληθην et εκληθη

parum interest, quu

terae θ et ε, ρ et κ

limo permutentur.

65. ΚΡΙΝΑΓΟΡΟΥ.

Δράμασιν ἐν πολλοῖσι διέπρεπες, ὅσσα Μένανδρος
ἔγραφεν, ἢ Μουσέων σὺν μιῇ ἢ Χαρίτων.

66. ΑΔΗΛΟΝ.

Ἐς γάμον ἔζευξέν με νεοζεύκτοιο Προκίλλης
τὸν νυμφῶν θαλάμοις κλὲν ἀειδόμενον,
Εὐξάμενος τάδε Μῆνις ὁ Κωμικός· ὦ Ὑμέναιε,
ἔρχεο καὶ νύμφῃ καὶ γαμέοντι φίλος.

67. ΠΑΛΛΑΔΑ τοῦ ΜΕΤΕΩΡΟΥ.

εἰς τὸν Μαρίνης οἶκον.

Χριστιανοὶ γεγαῶτες Ὀλύμπια δώματ᾽ ἔχοντες,
ἐνθάδε ναιετάουσιν ἀπήμονες· οὐδὲ γὰρ αὐτοὺς
χώνῃ φόλλιν ἄγουσα φερέσβιον ἐν πυρὶ θήσει.

rum reconditorum orgia stilo prodita et in lucem prolata. Aristophan. Ran. 1064. Ὀρφεὺς μὲν γὰρ τελετάς θ᾽ ἡμῖν κατέδειξε. *Lucill.* Ep. LXXVIII. οἱ καταδείξαντες βιβλία.

Nr. 65. Cod. p. 444. Non novi editum. Pars esse videtur Epigrammatis in comoedum, cujus nomen cum priore disticho periit.

Nr. 66. Cod. p. 444. Hoc quoque Epigramma non videtur editum. V. 1. ἔξευξέμε. Cod. ἔζευξεν voluit, quamquam vel sic sensus minime expeditus. Hymenaeus loquitur, quem Menis Comicus, nuptias cum Procilla celebrans, invocaverat. In ἔζευξεν aliud quid latet.

Nr. 67. Cod. 447. Edidit *Reiskius* in Anthol. p. 144. nr. 723. post *Jensium*. Notabilis est in lemmate titulus τοῦ μετεώρου *Palladae* tributus. Agitur de statuis deorum dearumque ad Christianorum cultum translatis, et sic servatis, idque in domo *Marinae*, quam aliunde non novi.

οὐ σικύων ἐφάνη

Epigramma inprim
morabile, ex quo c
factum fuisse interd
simulacra veterum d
mutatis fortasse att
in aedibus sacris c
rentur. Cujus usus
bi mentio fiat, i
certe doctissimi viri
consului, in veterib
clesiae christianae
mentis nihil se huju
reperisse affirmabant.
enim error seriorum
porum, aut pia fra
hoc genere peccavit
non faciunt. Quant
ro cura etiam chri
Imperatores priscae

Ὁ κολόκυνθος πρὸς ταῦτα·

Ζηνὸς ἐπομβρήσαντος ἐπεκλύσθησαν ἄρουραι,
ἡμετέρην δ' ἀέκουσαν ἔτι κρύπτουσι γενέθλην.

70. ΑΔΗΛΟΝ.

Εἰς τὸν ἀπὸ κόντου κατερχόμενον θηριομάχον.

Κόντον ἀνὴρ κατέπηξε, δέμας δ' εἰς ἠέρα ῥίψας
ἰδνώθη προκάρηνος, ἀνεγρομένου δ' ὑπένερθεν
θηρὸς ὑπερκατέβαινεν ἐϋστρέπτοισι πόδεσσιν·
οὐδὲ λάβεν· λαοὶ δὲ μέγ' ἴαχον· ἔκφυγε δ' ἀνήρ.

in lemmate tamen κολόκυνθος exhibet. Utroque modo scribitur. Cf. *Athenae.* L. II. p. 59. 6. *Stephan.* Thes. Gr. L. T. V. p. 1259. *F. Bodae. a Stapel.* ad *Theophrast.* L. VII. p. 783. *Reiskius* V. 1. κολόκυνθι dedit. V. 2. κολοκυνθῶν. Vat. Ibidem post σικύων inseritur γένος, quod cum *Reiskio* omisi.

Nr. 70. Cod. p. 448. Edidit *Jensius* nr. 75. *Reiskius* p. 144. nr. 726. θηριομάχοι sunt, qui cum bestiis in arena pugnant, praecipue cum leonibus, qui θῆρες appellantur prae caeteris. *Schol. Apoll. Rhod.* I. 1243. *Alberti* ad *Hesych.* p. 1712. 37. Iidem vulgo vocabantur κυνηγοί, et amphitheatrum, in quo pugnabant, κυνηγέσιον. Vide *du Cang.* Lex. Gr. med. aevi, p. 764. Is, de quo hoc Epigramma agit, de conto, terrae infixo, in quo corpus librabat, belluam irritasse videtur. Quae quum se erexisset, ille se de conto celeri saltu dejecit et bestiam effugit. — V. 2. ἀνεγρομένοιο δ' ὕπερθεν. Vat. unde *Reiskius* ὑπαῖθεν fecit, *subtus* vertens. Lenius videbatur, quod in textu posui. — V. 4. οὐδὲ λάβεν, ὁ θὴρ τὸν ἄνδρα sc. dura tamen brevitas. — μετίαχον. Cod. quod cum *Reiskio* emendavi.

πωλεῦμαι μετὰ πᾶσι τετιμένος, ὥςπερ ἔοικεν
ταινίαις τε περίστεπτος, στέφεσίν τε Θαλείοις.

76. ΑΔΗΛΟΝ.

εἰς τοὺς Ἴβηρας καὶ Ἀρμενίους ὅτε ὑπετάγησαν τῷ τῶν Ῥωμαίων βασιλεῖ.

Ἀρμενίων τάδε φῦλα καὶ ἄλκιμον ἔθνος Ἰβήρων,
Χριστοῦ ζῆλον ἔχοντες ἑκούσιον ἐς ζυγὸν ἦλθον,
θεσμῷ ὑποδρήσσοντες ἀνικήτων βασιλήων.

77. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

Εἰς λουτρὸν ἐν Σμύρνῃ.

Χῶρος, τίς μερόπων σε λιπαυγέα τὸ πρὶν ἐόντα
πλούσιον ἐν φέγγει θήκατο λουομένοις;

p. 216. ubi similis Synizesios exempla dedit. — V. 7. περίστρεπτος. Vat. περίστεπτος. Diog. Laërt. Cf. supra ad nr. 50. — Θαλείαις.

Eccl. II. 7. p. 368. II. 8. p. 370. ubi Iberi traduntur ad Constantinum Imperatorem legatos misisse, συμμαχίαν καὶ σπονδὰς φέροντας,

τις δὲ καὶ αἰθαλόεντι ῥύπῳ πεπαλαγμένον ἄρτι,
κεῖνον ἀϊστώσας, Φαιδρὸν ἔδειξε δόμον·
Φρηνοφόρος πᾶσι Θεοδωρίας, ὡς ἐτεόν δή,
κἂν τούτῳ καθαρὴν δεικνύμενος κραδίην·
ὃς γὰρ ἐὼν πόλιος κτεάνων ταμίης τε πατήρ τε,
κέρδεσιν ἐξ αὐτῶν οὐκ ἐμίηνε χέρας·
ἀλλὰ θεὸς Φιλόπατριν, ἐρισθενές, ἄφθιτε Χριστέ,
πήματος αὐτὸν ἄτερ σῶζε τεῇ παλάμῃ.

78. ΙΩΑΝΝΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

Ἵππον εὐῤῥείτην χρονίῃ μάστιγι δαμέντα

ρος. Apud hos ſerioris aetatis ſcriptores univerſe ſignificat aedificium qualecunque, ut templum etc. Anal. T. III. p. 139. ep. XXVIII. χῶρος ἐγὼ θεσμοῖσιν ἀνειμένος. Agathias Ep. LII. χῶρος ἐγὼ τοπρὶν μὲν ἔην στυγερωπὸς ἰδέσθαι. *Leontius* ep. XI. ἵππων χῶρον ἀεθλοφόρων. *Agathias* in Praefat. v. 118. ὅσσα περ ἢ γραφίδεσσι χαράξαμεν, ἤ τινι χώρῳ.“ *Huſchke.* — V. 3. ῥύπῳ πεπαλ. *Antip. Sid* Ep. 61. πίνῳ πεπαλαγμένον ἔσθος. *Callimach.* Lav. Pall. 7. λύθρῳ πεπαλαγμένα πάντα. V. 4. ἀϊστώσας i e. ἀφανίσας. — Φαιδρὸν ἔδειξε. *illuſtrem reddidit.* Eadem vi Ep. ἀδ. in Stat. Aurig. XXII. οὐ μόνον ἐν σταδίοις σε κατέστεφε πότνια Νίκη, Ἀλλὰ καὶ ἐν πολέμοις δεῖξεν ἀεθλοφόρον. — V. 5. In corruptiſſima voce, quae hunc verſum incipit, latet nomen patris *Theodoriae*; nam πᾶσι in παῖς mutandum eſſe, in oculos incurrit, et monuit *Huſchke.* — V. 7. πόλιος πατήρ. ſic ſummus in urbibus *magiſtratus* appellabatur. Conf. *Du Cange* Lex. Gr. med. p. 1131.

Nr 78 Cod. Vat. p. 463. cum lemmate: εἰς τὸ δημόσιον λουτρὸν τὸ καλούμενον ἵππον ἐν Ἀλεξανδρείᾳ. Edid *Huſchke* in Anal. cr. p. 276. — V. 1.

85. ΑΔΗΛΟΝ.

Δῶρον Τερμησσοῖο δικασπολίης χάριν ἁγνῆς
Εὐσέβιος θεράπων θῆκε θεῷ τὸ γέρας.

86. ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Δένδρεον ἱερὸν εἰμί· παρερχόμενός με φυλάσσευ
πημαίνειν· ἀλγῶ, ξεῖνε, κολουομένη·

cum. Arcus latinum non est, notabat Scholiastes ineditus ap. Spanhemium de Usu et Praest. Numism. p. 857. ad Ciceronis *fornicem Fabianum.* Nimirum post Ciceronis aetatem demum invaluit haec significatio, et translata tandem est ad graecam

V. 2. *Spanheimius*, qui hoc distichon debebat Holstenio, de Usu et Pr. Numism. T. III. p. 27. dedit: εὐσεβίης θεράπων θῆκε θεῷ τὸ γέρα. *pietatis cultor hoc Deo praemium dedicavit.* Sine causa idonea. Eusebius munus, quod a Termessensibus ob jus in-

μέμνεο, παρθένιός μοι ἔτι Φλόος· οὐχ ἅπερ ὠμχιῖς
ἀχράσιν· αἰγείρων τίς γένος οὐκ ἐδάη;
εἰ δὲ περιδρύψῃς με παρ᾽ ἀτραπιτόν περ ἐοῦσαν,
δακρύσεις· μελέω καὶ ξύλον Ἡλίῳ.

87. ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Εὐρώταν ὡς ἄρτι διάβροχον, ἔν τε ῥεέθροις.
εἵλκυσ᾽ ὁ τεχνίτης ἐν πυρὶ λουσάμενον·

236. Scriptum in populum arborem, juxta viam praetereuntium injuriis obnoxiam. — V. 3. *μέμνεο π. μοι ἐπιΦλοος.* Vat. quam lectionem tuetur cl. *Rochettus, ἐπίΦλοος* de tenuissimo libro explicans, qui corticem ambit; *μέμνεο* autem, *memineris.* Est haec forma ap. *Herodot.* L. V. 105. Conjeceram ipse *μίμνει παρθένιός μοι ἔτι Φλέος.* quorum posterius saltem etiamnum verissimum puto. Causa enim gravissima, cur viatorum manus avertat, haec est, quod *etiamnum* virginali illa pelle circumdata sit. — V. 4. *αἰήρων.* Vat. quod emendavi praeeunte *Schneidero.* — V. 5. *περιδρύψῃς.* hoc mutare non sum ausus. Vide ad nr. 121. V. 3. Mox *παρατραπίην,* quod est in membr. in *παρ᾽ ἀτραπιτὸν* mutavi, probante *Schneidero* et *Huschkio.* *περ* positum ut ap. *Homerum* Od. α. 314. *μή μ᾽ ἔτι νῦν κατέρυκε, λιλαιόμενόν περ ὁδοῖο.* *Orph.* Argon. 63. *ἣ δέ οἱ εὐχωλῇσιν ἐΦίσπετο κηδομένη περ.*

Nr. 87. Vat. C. p. 475. Edidit *Huschke* Anal. crit. p. 205. *Chard. de la Roch.* Mag. encycl. an. V. T. VI. p. 176. Scriptum est in aeneam Eurotae statuam, opus ob mollitiem admirabile. — V. 1. *ἔν τε ῥεέθροις.* dictum per periphrasin pro *ἔτι ῥέοντα.* — V. 2. *εἵλκυσε. duxit,* de fabrili opere, i. e. *finxit.* Similis est usus in Herodoteo *ἑλκύσαι πλίνθους.* L. I. 179. p. 84. —

90. ΠΑΥΛΟΥ ΣΙΛΕΝΤΙΑΡΙΟΥ.

εἰς ποτήριον οἰκείας θυγατρὸς παρθένου.

Χεῖλος Ἀνικήτεια τὸ χρύσεον εἰς ἐμὲ τέγγει·
ἀλλὰ παρασχοίμην καὶ πόμα νυμφίδιον.

91. ΦΩΚΑ ΔΙΑΚΟΝΟΥ.

Οἰνοχόῳ φίλον εἰμὶ μόνῳ δέπας, οὕνεκεν αὐτῷ
Βάκχον ἀολλίζω τὸν περιλειπόμενον.

92. ΑΔΗΛΟΝ.

εἰς καμάραν τοῦ φόρου πρὸς τὴν δύσιν.

Μηνᾶς χρύσεον ἔργον ἐδείματο πᾶσιν ὁδίταις,
κυδαίνων πτολίεθρον ἐριχρύσων βασιλήων.

Nr. 90. Cod. Vat. p. 480. Edidit *Huschke* Anal. crit. p. 272. qui de sinceritate

Φιάλην ἐν ᾗ συνάγονται τ[illegible] περιττά.

Nr. 92. Vat. C. p. 48[illegible]

93. ΑΛΛΟ.

Τόνδε καθιδρύσαντο θεῷ περικαλλέα βωμόν,
λευκῆς καὶ Πτελέου μέσσον ὅρον θέμενοι
ἐνναέται χώρης σημήϊον· ἀμμορίης δὲ
αὐτὸς ἄναξ μακάρων ἐστὶ μέσος Κρονίδης.

94. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

Τέκτονά με σκοπίαζε σοφῶν κοσμήτορα μύθων
ἰθύνοντα τέχνην εὐεπίης κανόνι.

Nam id quod sequitur, quod etiam in Cod. proximum est, in aram scriptum, non in fornicem.

Nr. 93. Vat. Cod. p. 483. Edidit *Huschke* Anal. crit. p. 269. quem fugit hoc tetrastichon editum esse in *Demosthen.* Or. de Haloneso. I. p. 87. ed. R. Χεῤῥονήσου οἱ ὅροι εἰσὶν οὐκ Ἀγορά, ἀλλὰ βωμὸς τοῦ Διὸς τοῦ Ὁρίου, ὅς ἐστι μεταξὺ Πτελεοῦ καὶ λευκῆς ἀκτῆς, οὗ ἡ διωρυχὴ ἔμελλε χεῤῥονήσου ἔσεσθαι, ὥς γε τὸ ἐπίγραμμα τὸ ἐπὶ τοῦ βωμοῦ τοῦ Διὸς τοῦ ὁρίου δηλοῖ· ἐστὶ δὲ τουτί. Τόνδε κ. τ. λ. — V. 3. ἀμμορίης. pro ὁμορίης positum existimatur.

Nr. 94. Vat. Cod. p. 484. Edidit *Huschke* An. crit. p. 280. qui haec notavit: „In rhetorem, qui eloquentiam ad artis regulam exigebat. Nota metaphora! *Theognis* v. 543. χρή με παρὰ στάθμην καὶ γνώμονα τήνδε δικάσσαι, Κύρνε, δίκην. Vide Valken. ad Ammon. p. 108. Etymol. M. in voce Κανών — ὥσπερ γὰρ ὁ τέκτων κέχρηται κανόνι διὰ τὸ ἐπανορθῶσαι τὸ ἀποτελούμενον, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἡμεῖς κεχρήμεθα τῷ κανόνι διὰ τὸ ἐπανορθῶσαι τὰς λέξεις. Epigr. Byz. XXVII. ὡραίων σκοπίαζε σοφὸν σημάντορα χαλκόν.“ Adde *Lucian.* T. III. p. 100. τίς ἡ τάξις τῶν ὀνομάτων, ὅσα τε πρὸς τὸν ὀρθὸν κανόνα τῷ συγγραφεῖ ἀπηκρίβωται. *Plutarch.* T. II. p. 802. E. ὁ Πυθέας τὸν Δημοσθένους (λόγον) ἔλεγεν ἐλλυχνίων ὄζειν

δεξιτέρ
δυςμενέ

Οὗτος Ἰ
χρύσεον

καὶ σοφιστ
θυμήμασι
ριόδοις πρὸς
τὴν ἀπηκριβ

Nr. 95.
Edidit *Hus*
280. Com
tua Marcia
Ii cum ali
torum statu
Banduri A

97. ΑΛΛΟ.

Θεῖον Ἰουστῖνον, καθαρὸν φρουρήτορα θεσμῶν,
Δομνῖνος καθαροῖς ἐν προθύροισι Δίκης.

98. ΑΛΛΟ.

Εἰς λουτρόν.

Νύμφαι Νηϊάδες, μετανάστιοι, οὐχ ἅμα πάσας
ἤξειν ᾠόμην χεύμασιν ἡμετέροις·
εἰ δὲ τόσην τὸ λοετρὸν ἔχει χάριν, οὐδὲν ὀνήσει
ὁ φθόνος, εἰ Νύμφαι πᾶν ἀπέλειπον ὕδωρ.

Nr. 97. Vat. C. p. 487. Εἰς Ἰουστῖνον. *Huschke* An. cr. p. 281. In statuam Justini Imperatoris, in porticu Magni Praetorii collocatam, auctore Domnino, de quo vide Anim. T. II. P. III. p. 407. ad *Paul. Sil.* Ep. LXV. T. III. P. I. p. 170. — V. 2. καθαραῖς esse videtur in Cod.

Nr. 98. Vat. Cod p. 487. Edidit *Huschke* An. cr. p. 277 qui illud aenigmatis instar esse monuit. Scriptum videtur in balneum, aquarum copia olim abundans, nunc iis destitutum, amoenum tamen. V. 1. μετανάστιοι, idem quod μετανάστριαι, quae suis sedibus relictis in alium locum se contulerunt. Cf. Anim. T. II. P. III. p. 406. T. III. p 114. — V. 2. ἤξειν. Fortasse εἴξειν. *non existimaveram, vos simul omnes cum aquis vestris cessuras esse.* — V. 3. οὐδὲν ὀνήσει. Vir doctus apud cl editorem, qui V. 2. φεύξειν corrigebat et ὑμετέροις, sensum totius Epigrammatis sic concepit: Non putabam, vos omnes hoc balneum derelicturas esse. Nec tamen illa vobis invidia multum proderit, quum hoc balneum vel sine aqua tantum amoenitatis habeat.

Ἀντία Τηλεμ
τίπτε πολυφρά
οὐκ ἐρέει μνησ

Nr. 99. Cod.
Huschke in Ar
277. Serioris h
tetrastichon, n
balneum videtu
— V. 1. ἀκεσώδ
salubres. Exc
vocabulum ex E
pocr p. 1272.
ἀποῤῥίπτει. Cod.
litera mutata
Eundem errorem
phei Arg. v. 137
lit *Ruhnkenius*
p. 27

101. Α Λ Λ Ο.

εἰς ἐνδυτὴν ἑαυτοῦ.

Ἐν τῇ τραπέζῃ τῶν ἀχράντων θυμάτων
παθῶν τυθέντας τῶν ὑπὲρ Χριστοῦ γράφω·
οὕσπερ γὰρ αἰτῶ προασπιστὴν ἔχειν Πέτρος,
φρικτοῦ τέθεικα τοῖς σκεπάσμασιν τόπου.

102. Α Λ Λ Ο.

Εἰς δίσκον ἄλλον ἐν τῷ αὐτῷ.

Καὶ Πέτρος ἄλλος τὸν τάφον τοῦ κυρίου

Nr. 101. Cod. Vat. p. 487. εἰς ἐνδυ. ἑαυ. ἐνδυτὴ est *instratum arae*, interdum etiam *calicum sacrarum aedium*, quod plurimis exemplis allatis docuit *Du Cang.* Lex. Gr. med. aev. p. 365 sq. In hisce instratis pictae interdum conspiciebantur historiae. *Anonymus* post *Theophanem* p. 429 καὶ προσεκύνησαν τὴν ἐνδυτὴν τὴν ἔχουσαν τὴν ἁγίαν γέννησιν τοῦ Κυρίου. In eo, cujus his versibus fit mentio, martyrum quorundam passiones repraesentatae fuisse videntur, si recte conjicio V. 2. legendum esse: πάθη τυθέντων τῶν ὑπὲρ Χρ. *repraesento cruciatus eorum qui pro Christo immolati sunt.* Quo ἑαυτοῦ in lemmate referendum sit, non video. Sed hoc in ἐν τῷ αὐτῷ (ἐν αὐ) mutandum videtur. *Petrus* nomen est ejus, qui ἐνδυτὴν aut texuit, aut dedicavit; et sensus V. 3. 4. esse debet: *quos enim ego, Petrus, custodes mihi esse precor et propugnatores, eos in tegumento sacrosancti loci (altaris) posui.* Luditur in vocibus προσσκέπη et σκεπάσμασιν. V. 4. φρικτοῦ. ob mystica sacra. *Orpheus* Arg. 469. ἔνθα καὶ ὄργια φρικτὰ θεῶν, ἄῤῥητα βροτοῖσιν.

Nr. 102. Vat. Cod. p. 487. Etiam hoc videtur ineditum. Agitur de Petri cujusdam fabri disco, in

...ουςει

Τὸν βοηχ...

στειλ...

quo sepulc...
praesentatu...
hoc anathe...
Xenolochi...
tur. — V. ...
σχς. Haec ...
dentur Nu...
[illegible]
consilio, ut ...
dere possent; ...
[illegible]
[illegible]
Nr. 105 ...
Nec hoc est ...
aliquem volu...

δίκτυα δ᾽ ἁπλώσασθε, πολὺν δ᾽ ἁλινηχέα βῶκα,
καὶ σκάρον, οὐ θρίσσης νόσφιν ἀρυσσάμενοι,
γλαυκὸν ἐνιδρυνθέντα νάπῃ σημάντορα θήρης
τίετ᾽, ἀπ᾽ οὐκ ὀλίγων βαιὸν ἀπαρχόμενοι.

105. ΑΡΧΙΟΥ ΝΕΩΤΕΡΟΥ.

Πᾶνά με τόνδ᾽ ἱερῆς ἐπὶ δισσχάδος αἰγιαλίτην
Πᾶνα, τὸν εὐόρμων τῇδ᾽ ἔφορον λιμένων,

ἄκατον reponendum existimat. In iis, quae exciderunt, Priapus piscatores exhortatus esse videri debet, ut ipsius opem muneribus promissis implorent. Quo facto largam illis pollicetur praedam. — V. 3. δίκτυα τ᾽ ἁπλ. Vat. δ᾽ ἁπλ. scripsi. Expressit haec *Agathias* Ep. LVII. μοῦνον ἐνορμίταο παραὶ βωμοῖσι Πριήπου Ἢ σκάρον, ἢ βῶκας φλέξον ἐρευθομένους. — V. 5. γλαυκόν. Si sincera est lectio, Priapi signa, non minio tantum, sed coeruleo quoque colore tincta fuisse videri debent. Sed vereor, ut lectio sincera sit.

Nr. 105. Vat. C. p. 491. Edidit *Huschke* An. crit. p. 226. Pan in litore positus navigantibus faustos ventos pollicetur. — V. 1 τόνδ᾽ ἱερῆς. Verba in mendo cubantia cl. editor sic refingenda suspicatur: Πᾶνά με τόνδε πέτρης ἐπὶ λισσάδος. comparans *Suid.* in: λισσάδας πέτρας. *Aeschyli* Suppl. 794. ἢ λισσὰς αἰγίλιψ . . . πέτρα. *Theocrit.* Eid. XXII. 36. κράναν ὑπὸ λισσάδι πέτρῃ Adde *Apollon. Rhod.* L. II. 731. τῇ δ᾽ ὑπὸ πέτραι λισσάδες ἐῤῥίζωνται ἁλίβροχοι. *Eurip.* Androm. 534. στάζω λισσάδος ὡς πέτρας λιβάς. Hoc igitur fortasse verum est. Fieri tamen possit etiam, ut *Archias* scripserit: Πᾶνά με τὸν δειρῆς ἐπὶ λισσάδος... quod ut minus notum facilius corrumpi potuit. Idem δειρὴ quod δειράς. *Suidas*: δειρὰ καὶ δειράδες· οἱ τραχώδεις τόποι

Τῆδ' ὑπὸ

γυῖα

μὴ Φύρδ...

καὶ δ

πνοιὴ γὰρ κ

πῖδαξ

τῶν ὀρῶν.

ὑπερβολὴ ὄρους

μὰ τῶν ἱρῶν.

Ara l. 11. λ

διεράσιν. — οἰγ

— V. 3. μὴ

quem ...

Dorvill. ad C

— V. 5. ταύτη

haec non ...

nec sinceram s

ἔνδιοι δὲ φυγόντες ὀπωρινοῦ κυνὸς ἄσθμα,
ὡς θέμις, Ἑρμείην εἰνόδιον τίετε.

107. ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ.

Ἀρχέλεως, λιμενῖτα, σὺ μέν, μάκαρ, ἤπιον αὔρην
πέμπε κατὰ σταθερῆς οἰχομένην ὀθόνην,

pro vulgato γυρή. — αἱ δ' ὑπὸ. Vat. — V. 7. ἔνδιον. *Hesych.* εὔδιος. θάλπους. καύματος. Εὔδιοι ἐνδίοιο. καύματος μεσημβρινοῦ· *Tibull.* I. El. I. 27. *Sed Canis aestivos ortus vitare sub umbra Arboris, ad rivos praetereuntis aquae.*

Nr. 107. Vat C. p. 492. Edidit *Huschke* Anal. cr. p. 222. qui de Epigrammatis initio haec notavit: „Fortasse duo priora verba conjungenda sunt, ἀρχέλεως λιμενῖτα, *conditor urbis, praeses, dux coloniae, in portu posite.* Haec ratio placebat eruditissimo Heynio, qui Apollinem intelligebat.“ Si ejusmodi forma locum habet in hoc Epigrammate, (et certe Atticum νεών est in Inscript. Triop. II. v. 44.) malim equidem, ἀρχὲ νεώς, *navis praeses et custos,* ut hoc vocabulum accipiatur de Pane vel Priapo. Fortasse tamen aliud quid latet. Hoc mihi intelligere videor, poëtam tribus aut certe duobus diis salutem suam commendare; uni, qui in ipso portu abeuntibus favebat; secundo, in extremo littore collocato; Apollini denique, poëtis benevolo, de cujus aede quod itineris relinquebatur, peracturus est. Verba κατὰ σταθερῆς accipienda videntur de *mari tranquillo,* et tantum non immoto, quale in portubus bene constructis esse solet (ἀκυμάντους εἰς λιμένας. *Automed.* Ep. XI.). Sic ἀὴρ εὔδιος καὶ σταθερός. ap. Dionys. Hal. T. VI. p. 969. cui similia dedit *Schaefer* ad Dion. de Comp. Verb. p. 338. Subaudiendum θαλάσσης. — V. 2. οἰχομέ-

γυῖα καὶ
μὴ Φύρδαν· ἴσ
καὶ ἐλ...
πνοιὴ γὰρ καὶ
πίδαξ εὐνή

τῶν ὀρῶν. Hesy
ὑπερβολὴ ὄρους· οἱ
μὰ τῶν ὀρέων.
Ara I. II. λασεν
δυράσιν. — υἱγ...
— V. 3. μὲν ...
quem ... nam
Dor... C... ar.
— V. 5. ταύτη.
haec non ... in
... sinceram se...
...imo. Fortasse
..., ut haec a...
... ill...um, qui

εὔδιοι δὲ φυγόντες ὀπωρινοῦ κυνὸς ἄσθμα,
ὡς θέμις, Ἑρμείην εἰνόδιον τίετε.

107. ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ.

Ἀρχέλεως, λιμενῖτα, σὺ μέν, μάκαρ, ἤπιον αὔρην
πέμπε κατὰ σταθερῆς οἰχομένην ὀθόνην,

pro vulgato γυρῇ. — αἱ δ' ὑπὸ. Vat. — V. 7. ἔνδιον. *Hesych.* εὔδιος. θάλπους. καύματος. Εὔδιοι ἐνδίοιο, καύματος μεσημβρινοῦ· *Tibull.* I. El. I. 27. *Sed Canis aestivos ortus vitare sub umbra Arboris, ad rivos praetereuntis aquae.*

Nr. 107. Vat. C. p. 492. Edidit *Huschke* Anal. cr. p. 222. qui de Epigrammatis initio haec notavit: „Fortasse duo priora verba conjungenda sunt, ἀρχέλεως λιμενῖτα, *conditor urbis, praeses, dux coloniae, in portu posite.* Haec ratio placebat eruditissimo Heynio, qui Apollinem intelligebat.“ Si ejusmodi forma locum habet in hoc Epigrammate, (et certe Atticum νεών est in Inscript. Triop. II. v. 44.) malim equidem, ἀρχὲ νεώς, *navis praeses et custos,* ut hoc vocabulum accipiatur de Pane vel Priapo. Fortasse tamen aliud quid latet. Hoc mihi intelligere videor, poëtam tribus aut certe duobus diis salutem suam commendare; uni, qui in ipso portu abeuntibus favebat; secundo, in extremo littore collocato; Apollini denique, poëtis benevolo, de cujus aede quod itineris relinquebatur, peracturus est. Verba κατὰ σταθερῆς accipienda videntur de *mari tranquillo,* et tantum non immoto, quale in portubus bene constructis esse solet (ἀκυμάντους εἰς λιμένας. *Automed.* Ep. XI.). Sic ἀὴρ εὔδιος καὶ σταθερός. ap. Dionys. Hal. T. VI. p. 969. cui similia dedit *Schaefer* ad Dion. de Comp. Verb. p. 338. Subaudiendum θαλάσσης. — V. 2. οἰχομέ-

τέρποι,

ιην ὀλβίην η πι
un le apparet
aut ἤπιον αὐγὴν
esse, nisi forte

Ευχομένοις, λ
πέμπε

Ubi jungendu
γι. — V. 3. ἐ
usque ad altum
Τρίτωνος. Πασει
λάσσης — σὺ δ'
Hoc etiam ad P
rit referri, qui
της erat, et ἀ
Et σὺ μὲν . . σὺ δ
eademque perso
dum usurpatur –

ὧν μὲν γὰρ σοφίην ἀποδρέπτεο· τῆς δ' ἐς ἔρωτας
ἔρχεο· τοῦ δὲ φίλας λαβροπότει κύλικας.

109. ΑΔΔΑΙΟΥ.

Ἤν τινα καλὸν ἴδῃς, εὐθὺς τὸ πρῆγμα κροτείσθω·
βάζ' ἃ φρονεῖς· ὀρκῶν δράσσεο χερσὶν ὅλαις·
ἢν δ' εἴπῃς· τίω σε, καὶ ἔσσομαι οἷά τ' ἀδελφός·
αἰδώς σου κλείσει τὴν ἐπὶ τοὖργον ὁδόν.

φιλεράστρι' ἄκοιτις. — V. 3. ἰσίρωτας. Vat. Ad sensum confert cl. editor *Pindar.* ap. *Stobae.* Tit. CCXI. p. 711. Τοὺς φυσιολογοῦντας ἔφη Πίνδαρος ἀτελῆ σοφίας καρπὸν δρέπειν. Multa his similia sunt in Anthologia. Vide Animadverss. T. I. P. II. p. 136. et T. II. P. II. p. 254. Forma verbi δρέπτεσθαι oblitterata in Ep. *Luciani* XXXVII. 4. ubi Br. ἑτέρων δρεψαμένων τὸ μέλι. Vat C. δρεπομένων. Scr. δρεπτομένων.

Nr. 109. Vat. C. p 493. *Huschke* Anal crit. p. 260. Simplicem et compendiariam viam in puerorum amore suadet *Addaeus*. — V. 1. κροτείσθω i. e. συγκροτείσθω. *Liban.* T. IV. p. 590. 10. καὶ γάμον δεύτερον, ὡς ἂν εἴπῃ τις, ἀπὸ δευτέρων ἔδνων ἐκρότησα. ubi *Reiskius* συνεκρότησα corrigit sine causa idonea. Cf. *Casaubon.* ad *Athen.* p. 328. *Dorvill.* ad *Charit.* p. 85. *Matthaei* ad Jo Chrysost. Homil. T. II p. 78. — V. 2. βάζε ἅ. Vat. — ὀρκῶν. Hoc verum esse nequit. Nam et jusjurandum simplex hic puerorum sectator ineptis illis nugis accensere debuit, quibus tempus incassum teritur. Quare nondum me poenitet conjecturae, quam eruditissimis probavi duumviris, *Huschkio* et *Schneidero*, ὀρχέων δράσσεο χερσὶν ὅλαις. Cf *Straton.* Ep. LXIV. ubi hoc distichon excitavimus. — V. 4. ἐπίτουργον. Vat. ἔργον de re venerea, ut *Achill. Tat.* I. p. 28. σὺ δὲ μηδὲν εἴπῃς

Οὐ δαι[illegible]
παῖδας, [illegible]
κόλαξ γὰ[illegible]

Stephan. Th[illegible]
p. 165. B. ([illegible]
[illegible] ταῖς
Themistius ([illegible]
— V. 5. τοὺς [illegible]
V. 6. ὁλοσχ[illegible]
ὁλοσχοίνῳ· Αἱ[illegible]
περὶ παραπ[illegible]
στος δὲ τρία [illegible]
σίν· ὧν ὁ τρίτο[illegible]
εὐσαρκία [illegible]
νος καλεῖται. [illegible]
ὁλόσχοινο[illegible]

115. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

εἰς ἄρχοντα.

Ἐπεὶ δικάζεις καὶ σοφιστεύεις λόγοις,
κἀγὼ φέρω σοι τῆς ἐμῆς ἀηδόνος
ἐπίγραμμα σεμνόν, ἄξιον παῤῥησίας·
οὐ γὰρ σὲ μέλπων τῆς Δίκης ὕπνους ἔχει.

116. ΒΙΑΝΟΡΟΣ.

Ἠνίδε, καὶ χέρσου τὸ γεωτόμον ὅπλον ἐρέσσει,
καὶ τὸν ὑπουθάτιον μόσχον ἄγει δάμαλις,

Nr. 115. Cod. Vat. p. 503 Edidi in Animadverss. T. II. P. III. p 251. Sunt autem hi versus praeſationis loco habendi, et praefigi debebant Epigrammati *Palladis* CVII. — V. 1. λόγοις. Quum Sophistam in sermonibus agas i. e. docte et eleganter dicas. — V. 2. ἀηδόνος. *ingenium poëticum* esse videtur h. l. De *carminibus* frequentius usurpatur. Vide Animadverss. T. I. P. II. p. 302. — V. 4. depravatissimum versum sic emendandum esse suspicor:

ὃ γὰρ σὲ μέλπων τῆς Δίκης
ὕμνους χέει.

nam qui te canit non tam te, quam ipsam Justitiam canere videtur. De verbis χέειν et ἔχειν passim confusis dixi in Addit. Anim. ad Athen. p. 330.

Nr. 116. Cod. Vat. p. 504. *Huschke* Anal. cr. p. 233. In bovem simul aratrum trahentem, et vitulum lactantem. — V. 1. ὅπλον ἐρέσσει. i. e. κινεῖ, ἕλκει. Vide ad nr. 110. — γεωτόμον. In Ep. ἀδ. CCXXIX. χάλκεος ἦς, ἐπεὶ σοὶ δὲ γεωτόμος εἷλκεν ἄροτρον . . . *agricolam* significat. — V. 2. τὸν ὑπουθάτιον μόσχον. Vat. ὑπουθάτιον μόσχον emendavit cl. Editor, et sic in Lex. retulit *Schneiderus.* Comparat *Huschke Crinagor.* Ep. XXII. ἐκ δὲ γάλακτος Θηλ̣

βούταν μὲν τρομέουσα διάκτορα, τὸν δὲ μένουσα
νήπιον, ἀμφοτέρων εὔστοχα φειδομένη·
ἴσχε', ἀροτροδίαυλε, πεδώρυχε, μηδὲ διώξῃς
τὰν διπλοῖς ἔργοις διπλὰ βαρυνομέναν.

117. ΑΔΗΛΟΝ.

Πᾶσα γυνὴ φιλέει πλέον ἀνέρος, αἰδομένη δὲ
κεύθει κέντρον ἔρωτος, ἐρωμανέουσα καὶ αὐτή.

118. ΚΑΛΛΙΚΤΗΡΟΣ.

Αἰσχυλίδα Θεόδωρε, τί μοι μεμάχηνται ἄριστοι;

ἀεὶ μαστοῦ πλήθεται οὐθατίου. — V. 4. φειδομένη, *curans*, κηδομένη. *Paul. Sil.* Ep. XXVIII. 6. οὔτ' ἀνθρώπων φείδεται, οὔτε θεῶν. Sic ἀφειδεῖν saepe est pro ἀμελεῖν. *Apollon. Rh.* L.

redit." Verba sunt *Husch*-*kii*, qui de δίαυλος ad ali[illegible] res, quae iterando per[illegible] guntur, translato comp[illegible] rat *Euripid.* Hecub. v. 2[illegible] κεῖμαι δ', ἐπ' ἀκταῖς, ἄλλ[illegible] ἐν πόντου σάλῳ πολλοῖς [illegible]

οὐ διακωλύσεις; πάντες ἔχουσι λίθους.

119. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Πτωχοῦ ἐστι γάμος κυκνέα μάχα, εὐθὺ κυδοιμός,
λοιδορίαι, πληγαί, ζημία, ἔργα, δίκαι.

120. ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Ἤδη τοι φθινόπωρον, Ἐπίκλεες, ἐκ δὲ Βοώτεω
ζώνης Ἀρκτούρου λαμπρὸν ὄρωρε σέλας·

articulum. — V. 2. πάντες ἔχουσι λίθους. amphibolia in his verbis esse videtur. Nam λίθους ἔχειν dicuntur non solum qui saxa pro telis gerunt, sed etiam οἱ λιθιῶντες, *calculo laborantes*, ut apparet ex facete dicto Gnathaenae ap. *Athenae*. L. XIII. p 578. E. Unde illos apparet non vere, sed ridiculi causa, appellari ἀρίστους.

Nr. 119. Vat. Cod. p. 507. Nec hoc videtur editum. V. 1. πτωχοῦ ἐστι. Hiatum facile vitasset auctor, si scripsisset verbis transpositis: ἔστι γάμος πτωχοῦ. Mox depravatum esse apparet vocabulum κυανέα. Suspicabar: σκυλμός, μάχη. Ambiguum vocabulum σκυλμός, quod de *amantium proeliis* usurpatum attigi ad Ep. *Hedyli* L. 6. T. I. P. II. p. 332. Sed non minus de aerumnis usurpatur. *Artemid.* Onir. II. 30 p. 119. φροντίδας καὶ σκυλμοὺς ὑποτίθησι. Ib. p. 120. σκυλμοὺς καὶ ἀηδίας βιωτικὰς περιτίθησι. Ib. c. 31. p. 121. σκυλμούς τε καὶ ἀηδίας καὶ κινήσεις. Unde quam aptum sit hoc vocabulum huic loco abunde apparet; omissum autem σ quod praecesserat; λ et ι, ut saepe, permutata.

Nr. 120. Vat. Cod. p. 512. *Huschke* Anal. crit. p. 236. — V. 1. Βοώτου ζώνης. De hoc astro *Aratus* v. 94. μάλα πᾶς ἀρίδη-

ἐξ ε

λος· ἐπὶ [illegible]
ἄλλων ἀρχ
ἀμφαδὸν ἀ
Ἀρκτουρος·
τὸς ὅλος ὁ
καὶ ὁ ὑπὸ
ἀστήρ. —
ἀρ. [illegible]μιων.
etiam de re
bus enim
verbi ἐπιμ
V. 5. [illegible]
quod emend
ditore, qu
I. Lcod. E.
τότε [illegible]
ὥς σε κελεύω
μαλακήν. καὶ

εἰκάδα δειπνίζων ἐνιαύσιον· εἰ δ' ἀπολείψῃς
οὔθατα, καὶ Βρομίου χιογενῆ πρόποσιν,
ἀλλ' ἑτάρους ὄψει παναληθέας, ἀλλ' ἐπακούσῃ
Φαιήκων γαίης πουλὺ μελιχρότερα·
ἢν δέ ποτε στρέψῃς καὶ ἐς ἡμέας ὄμματα, Πείσων,
ἄξομεν ἐκ λιτῆς εἰκάδα πιοτέρην.

122. ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ.

Κὴν τείνῃς ῥαπόεντα πολυτμήτοιο παρειῆς

Br. c. *Salmasio.* — V. 3. ἀπολείψῃς. Hanc lectionem Codicis non ausus sum in ἀπολείψεις mutare, licet non ignorem, εἰ sexcentis in locis futurum indicativi adsciscere. Obstat enim haud exiguus exemplorum numerus, in quibus aoristi primi conjunctivus positus est. Vide quae notavimus in Actis Phil. Monac. Fasc. II. p. 149. Sic etiam supra nr. 86. V. 5. lectionem Cod. εἰ δὲ περιδρύψῃς με — — intactam reliqui. Sensus horum verborum, quae temere olim tentavi, hic est: *Si domi delicatiores relinques dapes, quales tibi non possum apponere, at amicos hic invenies sinceros, et suaviora audies quam in aula regis Alcinoi.* Nota breviloquentiam in comparatione, quam illustravit *Heusinger.* ad *Ciceron.* de Offic. I. 22. 7. *Wyttenbach.* Bibl. crit. IV. 4. p. 62. et *Schaeferus* pluribus locis. — V. 5. ἐπακούσῃ. Post ὄψει suspiceris *Philodemum* scripsisse ἐπακούσεις, aut etiam ὄψῃ scribendum esse. Hoc nunc quidem malim.

Nr. 122. Vat. Cod. p. 517. Edidi in Animadverss. T. II. P. II. p. 412. eodem fere tempore *Huschke* in Anal. crit. p. 225. In vetulam, quae faciem sibi facere conabatur, sed frustra. — V. 1. τείνῃς. *Macedon.* qui hoc Epigramma

ante ocul

XVI. τῷ ϕ

ποσαρκία τ

cian. Ep. V

ἐκτανύσεις ῥ

Alex. Paed

ἅμα γοῦν ἡμ

ναι, καὶ ἀπ

φυράμασί τι

μεναι — ῥακό

fin. Ep. XX

καὶ θρὶξ πολ

ῥακώδεις. Cf.

phil. Ep. XI

p. 66 — V. 2

Fortasse ἐν,

praepositione

Notanda vox

sensu vix alib

tula illa *sup*

p

123. ΑΔΗΛΟΝ.

Κόνων δίπηχυς, ἡ γυνὴ δὲ τεττάρων,
ἐν τῇ κλίνῃ δὲ τῶν ποδῶν ἰσουμένων,
σκόπει Κόνωνος ποῦ τὸ χεῖλος ἔρχεται.

124. ΑΛΛΟ.

Οὐδ' ἐπικύψαι ἔχει Δημήτριος οὐδὲν ὁ μικρός·
ἀλλ' ἔῤῥιπται χαμαὶ πάντοτ' ἐπαιρόμενος.

125. ΑΜΜΙΑΝΟΥ.

Εἴδους οὐ κρίνει Πολέμων, νώναις κατακρίνει·
κἂν δῷς, κἂν μὴ δῷς, ἔστιν ἀεὶ Πολέμων.

Nr. 123. Vat. Cod. p. 523. Non vidi editum. — V. 1. τεττάρων, πηχῶν sc. quod ex δίπηχυς assumendum. Cf. *Porson* ad *Eurip.* Hecub. V. 22. p. 7. *Alresch.* in Auct. Dilucid. p. 280. — V. 3. τὸ χεῖλος. Notatur igitur Conon ob turpem linguae usum, ut ille ap. *Ammian.* Ep. VI. et in disticho *Meleagri* infra nr. 128.

Nr. 124. Vat. C p 523. Non videtur editum. Hoc distichon quum in membranis cum praecedente Epigrammate cohaereat, cui ἄδηλον adscriptum, etiam pro ἀδήλῳ haberi debet. *Nicarchi* tamen esse puto, cujus Epigr. sequitur, aut *Lucillii*, cujus simile est Ep. LV. Tam pusillum esse ait Demetrium, ut ad nihil, quod humi sit positum, corpus inclinare possit; omnia enim illo altiora esse. Quare utcunque se extulerit, eum tamen semper humi jacere. — V. 2. ἀλλ' ἔῤῥιπται. Fortasse: ἔῤῥιπται δὲ χαμαί.

Nr. 125. Vat Cod. p. 533. Edidit *Huschke* in An. cr. p. 251. De Polemone, judice venali, diximus ad Ep. ἀδ. (quod item *Ammiani* est) XLII. T. III. P. I. p. 312. sq.

εὔνουν νομίζεις δοῦλον εἶναι δεσπότῃ·
καλὸς δ' ἂν εἴη δοῦλος τὰ σκέλη κλάσας.

133. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

Μῆτερ ἐμὴ δύςμητερ, ἀπηνέα θυμὸν ἔχουσα,
εἰ φιλέεις τὸν υἷα δίδου μέ τι τυτθὸν ἀφύσσειν.

134. ΝΙΚΑΡΧΟΥ.

Οὐ πλεῖν, ἀλλ' ἀντλεῖν ἡμᾶς Εἴκανδρος ὁ πρωρεὺς
εἰς τὴν εἰκόσορον φαίνεται ἐμβιβάσας·

cr. p. 263. V. 4. 5. obscuriores, nec quo modo cohaererent, apparet. Versui 4to succurras addita interrogandi nota. In V. 5. etiam metrum laborat. Hoc quidem verbis transpositis corrigas: τὰ σκέλη δοῦλος

in An. cr. p. 256. — V. 1 ὁ πλωρεύς. Vat. C. ὁ πρωρεὺ emendaverunt *Chard.* e *Huschke.* Hic laudat *Suid* πρῶρα. τὸ ἔμπροσθεν τῆ νεώς· καὶ πρώραθεν. καὶ πρω ράτας τῆς νεώς. καὶ πρωρεύ Est autem *proreta* guber-

οὐκ ὀλίγον γὰρ ἔνεστιν ὕδωρ ἔσω, ἀλλ' ὁ Ποσειδῶν
ἐν ταύτῃ διαπλεῖν φαίνεται εἰς τὸ πέραν·
νῦν πρῶτον ναῦς ὦπται ὑδρωπική, ἀλλά γε δείδω;
μὴ σόρον οὖσαν ἴδῃς τὴν πάλαι εἰκόσορον.

135. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

Τῆς Ἀσίης τὰ λάφυρα λαβὼν ἔπλευσε Καρῖνος
ἤματι χειμερίῳ, δυομένων ἐρίφων·
Εἶδε καὶ Ἀδράστεια τὸ φορτίον· ὃς δ' ἐφορώσῃ
ᾤχετο καὶ πελάγους δαίμοσιν ἐγγελάσας.

καὶ πρωρεύς. *Artemid.* L. I. 35. p. 57. ἄρχει δὲ περινέου μὲν ὁ τοίχαρχος, τοιχάρχου δὲ ὁ πρωρεύς, πρωρέως δὲ ὁ κυβερνήτης. Ib. L. II. 23. p. 179. σημαίνει . . ἀντιπρόσωπον τὸν πρωρέα, καὶ ὁ χηνίσκος τὸν κυβερνήτην. — Notandi infinitivi οὐ πλεῖν, ἀλλ' ἀντλεῖν, pro οὐ τοῦ πλεῖν, ἀλλὰ τοῦ ἀντλεῖν ἕνεκα positi. Sic *Lucill* Ep. XX. τὸν δ' εὐθὺς στεφανοῦν ἀθλοθέτης ἐκάλει. Fabulae Aesopiae nr. 114. ἀνελήλυθεν θυμιάσαι. Ib. nr. 248. ἀφικόμενος ἐπιδείξεσθαι. Et sic saepius. — V. 5. Versus desinit in vocibus ἀλλά γε in membr. Addidi δείδω probante *Huschkio* et *Chardone*. Non minus bonum foret: ἀλλὰ δέδοικα. — Hoc Epigr. pro allegorico habere videtur cl. *Huschkius*, si recte intelligo p. 258. quod mihi secus videtur. Est in naviculam rimarum plenam, ut *Lucillii* Ep. CXII. CXIII.

Nr. 135. Vat. p. 552. Edidit *Chard. de la R.* in Mag. Encycl. an. IV. Tom. I. p. 93. idque de Carino interpretatur, imperatore Romano. *Huschke* in Anal. Crit. p. 268. — V. 2. δυομ. ἐρίφων. quo tempore nullum ad navigationem periculosius. *Antip. Thess.* Ep. XLIX. ῥιγηλὴ ναύταις ἐρίφων δύσις. — V. 3. εἰ δέ. Vat. quod editores emendaverunt. — Post φορτίον

ἢ βδελ

cujusdam
tis (ejusd
lor, de
Epigramm
praeparatu
mis versib
adjectis. L
suspicabatu
sus conjung
proximo E
quo me si
non habet.
in universa
lucem minis
videntur di
dit Vat. Cod.
ἔδειτο μᾶλλον

141. Α Λ Λ Ο.

Νῦν ὁ στρατηγὸς Ἑρμανούβης ἐγένου
κύων. ἀδελφοὺς συλλαβὼν Ἑρμᾶς δύο,
ἀσημοκλέπτας, συνδεθέντας σχοινίῳ,
ψυχρούς, ἀώρους, Ταρταρείους τε δαίμονας.
οὐκ οἶδα χῶρον τοῦ τρόπου κατήγορον·
τρόπου δὲ χώρου τὸν κατήγορον λέγω.

turpitudinis pleno dictum esse potuit. Sic lusus exstitit in vocabulis similiter sonantibus χρυσοκόλλητος et κόλος.

Nr. 141. Vat. p. 556. cum lemmate: εἰς στρατηγόν. Edidit *Huschke* Anal. cr. p. 267. qui an unquam aliquis has tenebras aggressurus sit dispellere dubitat. Nec operae pretium esse videtur, in foetu inepti hominis diu immorari. — V. 1. ἐγένου depravatum videtur, fortasse ex ἐγένετο. Lusus est in nomine Ἑρμανούβης, (rectius scripseris Ἑρμάνουβις) quod *praetoris* illius moribus convenire videbatur, et quod ipse κύων erat, *impudentia insignis*, et quod in magistratu sibi adjunxerat fratres duos, *Mercurio* ob furacitatem simillimos. Vocabulum ἀσημοκλέπτας homines obscuros videtur significare, ex in fima fortasse plebe, sola furandi arte pollentes V. 4. ἀώρους. *deformes*. Cf. *Villois*. ad *Apollon*. Lex. p. 187. ed. *Toll*. ψυχροὶ fortasse dicuntur, quia mox daemones ex Tartaro, ubi ἀδιάδοχος ψυχρότης, secundum *Eustath*. ad Ιλ. ξ. p. 977. 14. Id. ad Ιλ. γ. 23. καὶ ἡ κατὰ τὸν μῦθον πλουτώνειος στὺξ τῷ Ταρτάρῳ συγκατέψυκται· ἀφ' οὗ κατὰ τοὺς παλαιοὺς καὶ τὸ ταρταρίζειν ἐπὶ τῶν ἄγαν ῥιγούντων λέγεται. V. 5. 6. quomodo huc pertineant, ignoro. Sententia est, quam persequitur *Themist*. Or. XIX.

Nr. 14
Edidit
M. g. Ene.
24. *Hase*
257. Scri
in puerum
nescio qu
meretrice p
puer quum
honore e
poëta in
susque deq
auguratur.
per breviloq
tur dictum
Ἀλεξανδρ
ἐστιν. Hoc
gitur, pris
prostitutos
μόσχ

ποῦ δὲ * * * * συφέρβια; τίκτετε πόρναι,
τίκτετε, τῷ Μόσχου πειθόμεναι στεφάνῳ.

143. ΝΙΚΑΡΧΟΥ.

Τὸν λεπτὸν θακεῦντα Μενέστρατον εἴχρος ὥρῃ
μυρμὴξ ἐξελθὼν εἵλκυσεν εἰς ῥαγάδα·
μυῖα δ' ἐπιπτᾶσ' αὐτὸν ἀνήρπασεν, ὡς Γανυμήδην
αἰετὸς εἰς θαλάμους οὐρανίους Κρονίδεω·
πίπτεν δ' ἐκ χειρῶν μυίης, κοὐδ' ὡς θίγε γαίης,
ἐκ δ' ἀράχνης ἱστοῦ τῶν βλεφάρων κρέμαται.

144. ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ.

Κορινθίῳ πίστευε, καὶ μὴ χρῶ φίλῳ.

177. s. — V. 5. lacunam Codicis sic implet *Chardon* V. cl. ποῦ δὲ κασαύρια, ποῦ δὲ συφόρβια. Docte utique. *Aristoph*. Eqq. 1282. ἐν κασαυρίοισι λείχων τὸν κατάπτυστον δρόσον. Schol. ἐν τοῖς πορνείοις. *Hesych*. κασαυρείοις, οἴκοις ἐφ' ὧν αἱ ἑταῖραι ἐκαθίζοντο· ὅθεν καὶ τὴν πόρνην κασαυράδα ἔλεγον. Similis est color in *Callimachi* Hymn. in Del. v. 240. οὕτω νῦν, ὦ Ζηνὸς ὀνείδεα, καὶ γαμέοισθε λάθρια, καὶ τίκτοιτε κεκρυμμένα.

Nr. 143. Vat. p. 565. Edidi in Animadverss. T. II. P. II. p. 480. *Huschke* Anal. cr. p. 259. — V. 1. 2. Cf. *Ammian*. Ep. XVI. — V. 4. Κρονίδαο. Vat. V. 5. πίπτε δὲ χειρῶν. Vat. quod duabus literis restitutis emendavi. Non minus bene legeretur, πίπτε δ' ἄρ' ἐκ χειρῶν. — θίγεν. Vat. — V. 6. In ἀράχνης noli mirari mediam correptam. Tria saltem in Anthologia loca sunt praeter nostrum, in quibus eadem in hac voce correptio invenitur.

Nr. 144 — 147. Vat. p. 568. Quatuor hos senarios, quibus populorum quorundam Graeciae indoles et ingenium verbo indica-

Ὁ Πειραιεὺ

Ἐκ δολιχοῦ
παῖς Ἀριστο

tur, edidit
Anal. cr. p. 29
su *Diphili* s
ad ἱπποτροφίαν
Argos antiqui
erat; urbem t
propterea ἵππι
miror. — In
nario media co
πειραιεύς, cujus
nis exempla d
Comicis Atticis
Anin

149. ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ.

(ἔστι δὲ οὐ τέλειον τὸ ἐπίγραμμα.)

Ἔρχεται πολὺς μὲν Αἴγαιον διατμήξας ἀπ' οἰνηρῆς Χίου
ἀμφορεύς, πολὺς δὲ Λεσβίης ἄωτον νέκταρ οἰνάνθης ἄγων.

150. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ἁ ναῦς ἃ τὸ μόνον φέγγος ἐμὶν τὸ γλυκὺ τᾶς ζοᾶς
ἅρπαξας, ποτὶ τὲ Ζανὸς ἱκνεῦμαι λιμενοσκόπω.

151. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

. . . . . . μεον Διόνυσον ὁρᾷς ἐμέ, τίκτε με νηδὺς

Nr. 149. Vat. p. 609. πεντάμετρον Βακχικόν. quod in τροχαϊκὸν mutandum censet *Bentlejus*, qui hos versus edidit in Fragm. Callimachi nr. CXV. p. 485. ed. Ern. V. 1. laudat *Hephaest.* in Enchir. p. 19. ubi διατήξας. — V. 2. λεσβίην. Vat. ἄωτονεκταρ. Ib. De ἄωτον vide *Ernest.* ad *Callim.* H. in Apoll. 112.

Nr. 150. Vat. Ibid. τέτραμετρον ἑκκαίδεκα συλλαβῶν· οὐδὲ τοῦτο τέλειον. Sunt versus choriambici cum basi. V. 1. ἄτομον. Vat. quod ad mentem *Bentleji* correximus, qui hos quoque versus edidit in Fragm. Callim. nr. CXIV. p. 485. Idem cogitabat de ἁμίτομον. — ἐμειν et ζωᾶς. Vat. — V. 2. ἁρπάξας et λιμένος κόπω. Vat. ἱκνεῖσθαι *supplicandi* sensu est ap. *Theocrit.* Ep. VII. ὅς μιν ἐπ' ἦμαρ ἀεὶ θυέεσσιν ἱκνεῖται. Notandus Ζεὺς λιμενοσκόπος, ubi cogitandum de Jovis simulacro templove in vicinitate maris exstructo. Sic in *Antip. Thess.* Ep. XVIII. Φοῖβε, Κεφαλλήνων λιμενοσκόπε, θῖνα πανόρμου ναίων.

Nr. 151. Vat. p. 620. Nondum vidi editum. V. 1. Pro truncato vocabulo fuit fortasse ἀνδρόμεον. Sed donec de sensu aenigmatis

ἰσθμὸν ὁμοῦ καὶ πορθμὸν ἐπ' ἠπείροιο φέρουσα·
ἔνθ' ἀπ' ἐμῆς ἔσθ' αἷμα ὁμοῦ καὶ Κέκροπος αἷμα·
ἔνθ' Ἥφαιστος ἔχει χαίρων γλαυκῶπιν Ἀθήνην·
κεῖθι θυηπολίην πέμπειν κέλομαι Ἡρακλεῖ.

157. ΑΛΛΟ.

Ἀνθρώπου μέλος εἰμί, ὃ καὶ τέμνει με σίδηρος·
γράμματος αἰρομένου δύεται ἠέλιος.

158. ΑΛΛΟ.

Κτεῖνα κτάσιν, κτάνε δ' αὖ με κάσις, θάνομεν δ' ὑπὸ πατρός·
μητέρα δ' ἀμφότεροι τεθναότες κτάνομεν.

desideratur, quod correctionibus locum dedit. Vide *Schrader.* ad Musae. p. 138. et *Dorvill.* ad *Char.* p. 575. Unice veram esse colebant." *Dorvill.* l. c. — V. 3. desideratur in edd. *Achillis Tatii*; nec ibi cum ceteris explicatur. — V. 4. ἔχων χαίρει. Vulgo.

159. ΑΛΛΟ.

Εἰσὶ κασιγνῆται δύ' ἀδελφεαί· ἡ μία τίκτει
τὴν ἑτέρην, αὐτὴ δὲ τεκοῦσ' ἀπὸ τῆς ἀτεκνοῦται,
ὥςτε κασιγνήτας οὔσας ἅμα καὶ συνομαίμους,
αὐτοκασιγνήτας; κοινῇ καὶ μητέρας εἶναι.

160. ΑΛΛΟ.

Μητέρ' ἐμὴν τίκτω καὶ τίκτομαι· εἰμὶ δὲ ταύτης
ἄλλοτε μὲν μείζων, ἄλλοτε μειοτέρη.

161. ΑΛΛΟ.

Εἰμὶ πόλου μίμημα· δύω δέ με θῆρες ἄγουσιν,
πρόσθε μὲν Ἠριγόνης, Πασιφάης δ' ὄπιθεν.

Accipiendum de Polynice et Eteocle, quos patris imprecationes peremerunt.

Nr. 159 Vat. C. p 622. De die et nocte agi in oculos incurrit. V. 2. notanda significatio verbi ἀτεκνοῦσθαι pro *occidi*.

Nr. 160. Vat. C. l. c. *Huschke* An. cr. p. 307. Nox diem gignit, dies noctem, secundum temporum vicissitudinem modo longior, modo brevior.

Nr. 161. Vat. C. p. 622. *Huschke* Anal. cr. p. 304. Quid aenigma velit, ex verborum interpretatione manifestum fiet. Ἠριγόνης θὴρ est ὁ κύων, cujus vocabuli significatio obscoena patet ex Ep. *Stratonis* LXVII. quod inprimis comparandum. Vid. Animadversa. T. II. P. III. p. 108. s. et T. II. P. II. p. 286. — Πασιφάης θὴρ est ὁ ταῦρος. Jam constat ταῦρον vocatum fuisse τὸν ὑπὸ τῶν ὀρχίων τόπον. Cf. *Valken.* ad Ammon. p. 40. Quibus perpensis non dubitabis, significari τὸ ὄσχεον, quod πόλου μίμημα vocatur, aut ob formam, aut ob *canem taurum*que in eadem re-

Ἡρακλέους * ἤρεμεν με συνευνέτις, ἠδέ με Φοίβου
τείρει νύμφα φίλη πολλάκι δαιομένη.

162. ΑΛΛΟ.

Νυκτὶ μιῇ καὶ Τρωσὶν ἐπήλυθα, καὶ τὰ Πελασγῶν
φῦλα διατμήξας, εἷλον ἄνευ δόρατος·
οὐ μὲν ὁ Τυδείδης, οὐδ' ὁ πτολίπορθος Ὀδυσσεὺς
τὸν θρασὺν ἐκ νηῶν ἔσθενον ἐξελάσαι·
ἀλλὰ μένος καὶ θάρσος ἐνὶ στήθεσσιν ἀέξων,
Ἀργείων στρατίην ὤλεσα καὶ Φρυγίων.

gione, tanquam in coelo, conspicuis. Hoc probabilius. Cf. *M. Argent.* Ep. XVI. XXIII. V. 3. Ἡρακλέους ηρεμεν με. Herculis conjux est Ἥβη Similiter lusit *Strato* l. c. μή . . βελ- p. 716. s. et 814. — Φοίβου νύμφη. ἡ δάφνη, *laurus*, qua utebantur in pilis amburendis. Cf. *Aristophan.* Ecclesiaz. v. 13.

Nr. 162. Vat. p. 622.

163. ΑΛΛΟ.

Γράμματος ἀρνυμένου πληγὴν ποδὸς οὔνομα τεύχει
ἡμέτερον· παίειν δὲ βροτῶν πόδας οὔποτ' ἐάσει.

164. ΑΛΛΟ.

Εἵνεκα Φωτὸς ἐγὼ Φῶς ὤλεσα· Φὼς δὲ παραστὰς
Φῶς μοι ὄπασσε Φίλον ποσσὶ χαριζόμενος.

165. ΑΛΛΟ.

Οὔρεσι μὲν γενόμην, δένδρον δέ μοι ἔπλετο μήτηρ,
πῦρ δὲ πατήρ, βῶλος δ' εἰμὶ μελαινομένη·
ἢν δὲ μ' ἔσω κεραμοῖο πατὴρ τήξῃσι βαθείας
ἅρματος ὠτειλὰς ῥύομαι Ἐιναλίου.

166. ΧΡΗΣΜΟΣ

δοθεὶς Ὁμήρῳ.

Ἔστιν Ἴος νῆσος μητρὸς πατρίς, ἥ σε θανόντα
δέξεται· ἀλλὰ νέων παίδων αἴνιγμα φύλαξαι.

Nr. 163. Vat. C. p 622. *Huschke* Anal cr. p. 306. qui κειρομένου mallet. Signiſicari videntur vocabula σκάνδαλον et σάνδαλον.

Nr. 164. Vat. C. p 622. Edidit *Chard. de la R.* Mag. encycl. an. IV. T. I. p. 95. Significatur *laterna*, φανός, quae luce exorta extinguitur, in tenebris autem lucerna instruitur.

Nr. 165. Vat. C. p. 624. Edidit Idem l. c p. 95. et de *pice* interpretatur. V. 3. τήξῃσι βαθείῃς. Vat. τήξῃσι scripsi, ut ruenti versui succurrerem. βαθείας debetur cl. editori. — V. 4. ἅρμα Ἐνυαλίου est *navis*. Cf. *Rittershus.* ad Oppian. Hal. L. I. v. 190.

Nr. 166. Vat. C. p. 625. Est in Vitis Homeri Pseudo-Plut. T. V. p. 145 ed. *Ern.* et *Procli* in Bibl.

εν τῇ

εὖτ' ἂν ἀπο

δυςξύνετον σ

Lit. et Art. I
ubi pro φύλαξ
nac. nr. III. I
vita extat, φυλ

Ὄλβη (leg. i

πατρίδα δίζηαι
ἔστιν Ἴος κ. τ

Sic est etiam a
niam L. X. 2 p
verbis additis: δ
οἱ Ἰῆται καὶ Ὁμή
ἐν τῇ νήσῳ, καὶ ἐτ
μένης, τὴν Κλυμέν
εἶναι το   λ

δοιὰς γὰρ ζωῆς μοίρας λάχες· ἣν μὲν ἀμαυρὴν . .
ἠελίων δισσῶν. ἣν δ' ἀθανάτοις ἰσόμοιρον·
ζῶντί τε καὶ φθιμένῳ, φθίμενος δ' ἔτι πολλὰ * *

168. ΑΛΛΟΣ

δοθεὶς Λαΐῳ τῷ Θηβαίῳ.

Λάϊε Λαβδακίδη, παίδων γένος ὄλβιον αἰτεῖς;
δώσω τοι φίλον υἱόν· ἀτὰρ πεπρωμένον ἐστί,
σοῦ παιδὸς χείρεσι λείψειν φάος· ὧς γὰρ ἔνευσε.

169. ΑΛΛΟΣ

δοθεὶς Καρύστῳ.

Χείρωνος φίλε τέκνον ἀγακλειτοῖο, Κάρυστε;

Vita Homeri. — V. 8. ἣν μέν. *Plut.* ἡ μὲν . . ἡ δ' *Euseb.* τὴν μέν. Vat. C. et sic iterum V. 9. ubi ἠελίδων ὄσσων. *Plut.* ἠελίων δισσῶν. Cod. V. et *Euseb.* De oculis accipe. V. 10. ζῶν καὶ ἀποφθίμενος. *Euseb.* καὶ ζῶν καὶ φθίμενος. *Plut.* ubi versus sic expletur: ἔτι πολλὸν ἀγήρως.

Nr. 168. Vat. C. p. 625. Editum junctim cum Argumento Phoenissarum *Euripidis*. V. 3. χείρεσσι λιπεῖν. Vulgo. Fort. χερσὶν λείψειν. aut χείρεσι σοῦ παιδὸς λ. quamquam vulgata lectio minime spernenda. Solet enim πέπρωται et πεπρωμένον ἐστὶ cum infinitivo aoristorum jungi. *Homer.* Ιλ. σ. 329. ἄμφω γὰρ πέπρωται ὁμοίην γαῖαν ἐρεῦσαι. *Pindar.* Ol. VIII. 44. ἦν ὅτε νιν πεπρωμένον . . . λάβρον ἀμπνεῦσαι καπνός. Id. Isthm. VIII. 69. εἵνεκεν πεπρωμένον ἦν, φέρτερον γόνον ἄνακτα πατρὸς τεκεῖν. *Eurip.* Alc. v. 21. τῇδε γάρ σφ' ἐν ἡμέρᾳ θανεῖν πέπρωται. — ἔνευσα. Vulgo ἔνευσε additis duobus versibus:

Ζεὺς Κρονίδης, Πέλοπος στυγεραῖς ἀραῖσι πιθήσας,
οὗ φίλον ἥρπασας υἱόν· ὁ δ' ηὔξατό σοι τάδε πάντα.

Nr. 169. Vat. C. p. 625. *Stephan. Byz.* Κάρυστος·

176. ΑΙΝΙΓΜΑ.

Εἴ με νέην ἔλαβες, τάχα μου πίες ἐκχυθὲν αἷμα,
νῦν δ' ὅτε γηραλέην μ' ἐξετέλεσσε χρόνος,
ἔσθιε τὴν ῥυσαινομένην ὑγρὸν οὐδὲν ἔχουσαν,
ὀστέα συνθραύων σαρκὶ σὺν ἡμετέρῃ.

177. ΑΛΛΟ.

Πήρην σὴν ὀπίσω, κάλαθον χερί, τὸν τράγον ὤμοις
αἰπόλε, σῶν ἀγρῶν σύμβολα πάντα φέρεις.

178. ΑΛΛΟ.

Εἰμὶ χαμαίζηλον ζώων γένος· ἢν δ' ἀφέλῃς μου

Nr. 176. Vat. C. p. 631. Εἰς σταφίδα. Edidit *Chardon.* Mag. Encycl. an. IV. T. II. p. 224. — V. 1. cari. — V. 4. σαρκὶ σὺν ἡμετέρῃ. Ossa mea, id est nucleos, simul cum carne mea frangens et comedens

γράμμα μόνον, κεφαλῆς γίνομαι ἄλλο μέρος·
ἢν δ' ἕτερον, ζῶον πάλιν ἔσομαι· ἢν δὲ καὶ ἄλλο
οὐ μόνον εὑρήσεις, ἀλλὰ διηκόσια.

179. ΑΛΛΟ.

Τέσσαρα γράμματ' ἔχων ἀνύω τρίβον· ἢν δὲ τὸ πρῶτον
γράμμ' ἀφέλῃς, αὐω· καὶ τὸ μετ' αὐτὸ πάλιν
βορβόρῳ εὑρήσεις ἐμὲ φίλτατον· ἢν δὲ τὸ λοιπὸν
αἴρῃς, εὑρήσεις ἐπίῤῥημα τόπου.

180. ΑΛΛΟ.

Λαμπάδα μὲν προέηκεν Ἔρως, καὶ τόξα, καὶ ἰούς,
αἰθιόπων δὲ κόνιν ἀντὶ βελῶν προχέει.

γίνοι scribendum μέρος, ut apparet ex V. 2. ἄλλο μέρος. Vocabulum aenigmatis est ποῦς, unde οὖς, ὗς, ς. — V. 3 ἴσομαι Cod. ἔσομαι. *Chard.*

Nr. 179. Vat. C. p. 631. Editum non novi. Vocabula sunt ποῦς, οὖς, ὗς et ποῦ. — V. 3. με φιλ. Cod. Scripsi ἐμέ, versus implendi causa. — V. 4. ἐπίῤῥημα τόπου. Suspicabar: βραχύ τι ῥῆμα τόπου. Sed lenius fuerit, licet minus fortasse elegans:

εὑρήσεις εἰσέτι ῥῆμα τόπου.

ubi depravationis causae in oculos incurrunt.

Nr. 180. Vat. C. p. 631. Edidit *Salmasius* de Hom. Hyl. latr. p. 192. memoria ſiſus; unde factum, ut V. 1. sic proferret: εὐκέτ' Ἔρως φορέει φαρέτρην καὶ τόξα καὶ ἰούς. quem ex aliis Anthologiae locis consarcinavit. Idem αἰθιόπων κόνιν, quod *aurum* est, ridicule interpretatur. Quod verum esset, docuit *Chardon.* Mag. Enc. An. IV. T. I. p. 94. — In κόνιν posterior syllaba producitur, ut ap. *Aeschyl.* Suppl. 183.

181. ΑΛΛΟ.

Οὐδὲν ἔσωθεν ἔχω, καὶ πάντα μοι ἔνδοθέν ἐστι·
προῖκα δ' ἐμῆς ἀρετῆς πᾶσι δίδωμι χάριν.

182. ΑΛΛΟ.

Ἐν πυρὶ κοιμηθεῖσα κόρη θάνεν· ὁ προδότης δὲ
οἶνος, ὑφ' οὗ δὲ θάνεν Παλλάδος ἦν στέλεχο
Ὁ κτείνας, ναυηγός· ἐνὶ ζώοντι δὲ τύμβῳ
κεῖται, μεμφομένη τὰς Βρομίου χάριτας.
Παλλάς, καὶ Βρόμιος, καὶ ὁ κλυτὸς Ἀμφιγυήεις,
οἱ τρεῖς τὴν μούνην παρθένον ἠφάνισαν.

183. ΑΛΛΟ.

Οὐδεὶς βλέπων βλέπει με, μὴ βλέπων δ' ὁρᾷ·

Nr. 181. Vat. C. p. 131. cr. p. 308. qui recte

ὁ μὴ λαλῶν λαλεῖ· ὁ μὴ τρέχων τρέχει·
ψευδὴς δ' ὑπάρχω, πάντα δ' ἀληθῆ λέγω.

184. ΑΛΛΟ.

Ἄγονος ἐξ ἀγόνων, βελεηφόρος, ἔμβρεφος, ἄρσις.

185. ΧΡΗΣΜΟΣ

δοθεὶς τῇ μητρὶ Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνος Ὀλυμπιάδι ἐν Κυζίκῳ ἐρωτησάσῃ, πῶς ἂν τῆς χώρας Περσῶν κρατήσειεν ὁ ταύτης υἱός.

Πέρσαι λάτριν ἐμὸν σημάντορα χειρὶ βιαίῃ
ἔκτανον· οἰκεία δὲ κόνις νέκυν ἀμφικαλύπτει·
τοῦ δ' ἥν τις Φαέθοντι θοῶς λεύκ' ὀστέα δείξει,
οὗτός τοι Περσῶν τὸ μέγα κράτος ἐνδόθι θραύσει·
κεῖται δ' Ἀσίδος ἐντὸς ὁριζομένῃ ἐνὶ νήσῳ,
δάφνῃ καὶ ῥείθροισι παραὶ Πελίοιο γέροντος·

2. p. 535. ed. Lips. *Heindorf.* ad Platon. T. II. p. 38. — V. 2. λαλεῖ. ὁ μή. Turpis hiatus; etiam V. 3. metrum vitiatum.

Nr. 184. Vat C. p. 631. Non novi editum. *Amor* significatur, ortus ex Chao vel Tartaro, quae et ipsa sunt ἄγονα. *Plato* in Sympos. p. 178. B. γονεῖς Ἔρωτος οὔτ' εἰσίν, οὔτε λέγονται ὑπ' οὐδενός, οὔτε ἰδιώτου, οὔτε ποιητοῦ. Cf. *Meleagr.* Ep. XCI. 5. 6. — Vocem ἔμβρεφος lexica nostra ignorant. Significare videtur eum, qui intra puerilem est aetatem, τὸν ἀεὶ βρέφος ὄντα. — ἄρσις, de deo alato accipe.

Nr. 185. Vat. C. p. 632. Hoc oraculum frustra quaesivi alibi, nec deum novi fatidicum, qui apud Cyzicenos sedem habuerit. In ipsis autem oraculi verbis parum aut nihil video. — V. 3. ἥν τίς φ. Vat. Scribe: ἥν τις . . . δείξῃ. — V. 4. τὸ quod in Vat. C. desideratur, metri causa

dum: ὀγδοατη

ἐπ ἰλλιστα. Vat.

correxit *Husch*

bam solutione

matis a cl. *Rein*

„Patet proble

epigrammate

redire ad hoc:

numerum integr

$\frac{1}{6}$, $\frac{1}{8}$, $\frac{1}{3}$ *simul*

ficiant numeru

tum. Qui nume

notetur litera x,

aequatio $\frac{1}{6}$ x +

$\frac{1}{3}$ x + 27 =

27 = x — ($\frac{1}{6}$ +

x = (1 — $\frac{15}{24}$) x

unde fit 27, 24 =

x = 72. Hinc

ut ille

εὐεπίῃ δ' ἐτέλεσσε φύσιν ψευδήμονα κόσμου,
ἐγγὺς ἀληθείης τε· γραφῇ δ' ἐψεύσατο πάντα.

189. ΑΛΛΟ

εἰς τὴν πόλιν τῶν Μύρων τῆς Λυκίας.

Καλλιχόρου τόδε τεῖχος ἀνηέξησε πόληος
Μαρκιανὸς σκηπτοῦχος, ὑπ' ἐννεσίῃσιν ὑπάρχου
Παλλαδίου, θεσμοῖς τε περίφρονος Ἀρτεμεῶνος·
ἡ δὲ πόλις παλίνορσον ἑὸν χρόνῳ εὕρατο μέτρον.

190. ΑΛΛΟ

εἰς τὸν τάφον τοῦ ἁγίου Νικάνδρου.

Μηδέν τι τολμῶν, ἀλλὰ τὴν τόλμαν φράσων. — V. 2. φύσιν ψευδήμονα. non veram, sed in tabula repraesentatam. Notanda ſorma adjectivi ψευδήμων, de qua *Schneiderus* dubitabat. — V. 3. τε, *Reisk.* δέ. idque rectius.

Nr. 189. Cod. Vat. p. 665. In *Reiskii* Anthol. p. 100. nr. 626. — V. 1. καλλιχόρου. *pulchrae.* Od. λ 581. διὰ καλλιχόρου Πανοπῆος. *Nicand.* Ther. 486. καλλίχορον φρέαρ. Pulchritudo hujus urbis laudatur, respectu ad nomen habito in Constantini de Them. L. I. XIV. εἶτα τὴν Λυκίων πόλιν, τὴν μυρίπνουν τε καὶ τρισόλβιον. ἐν ᾗπερ ὁ μέγας Νικόλαος, ὁ τοῦ θεοῦ θεράπων, ἀναβλύζει τὰ μύρα κατὰ τὸ τῆς πόλεως ὄνομα. — V. 2. ὑπ' ἐννεσίῃσι. Palladio praeſecto suadente, sive ad consilium Palladii, quem Praeſectum Orientis ſuisse Marciano imperante constat. Vide Godoſred. ad Cod. Theod. T. VI. 2. p. 72. *Artemeonem* architectum ſuisse probabile ſit ex epitheto τοῦ περίφρονος. — V. 4. παλίνορσος ἑόν. *Reisk.* nos dedimus lectionem codicis.

Nr 190. Cod. Vat. p. 665. *Reiskii* Anthol. p. 100. nr. 627. *Nicander,* quem hoc distichon cele-

Ἑπτά με καὶ δέκα παῖδ' ἐτέων, ἀκέραιον, ἄχραντον,
Νίκανδρον πιστὸν μάρτυρα θῆκε θεός.

191. ΕΠΙΤΥΜΒΙΟΝ

ἐν Νικαίᾳ πλησίον τῆς λίμνης ἐν τῷ ὀβελίσκῳ.

Αὔχησον, Νίκαια τὸν οὐρανομακέα τύμβον,
καὶ τὰν ἀελίῳ γείτονα πυραμίδα,
ἃ τὸν ἐνὶ ζώοις βεβοαμένον ἱεροφάνταν
κρύπτει ἀμετρήτῳ σώματι θαπτόμενον·
ἔστι Σακέρδωτος τόσον ἠρίον, ἔστι Σεουήρας
μνᾶμα τόδ', ᾧ γείτων οὐρανὸς οὐκ ἀΐδας.

192. ΑΛΛΟ.

Οὐράνιον τὸ μνᾶμα καὶ ἁ χρυσήλατος ἀκτὶς

brat, fortasse is est, qui in Aegypto cum duobus aliis martyrium passus est. Cf. Acta Sanctor. m. Junii

Vat. — V. 3. ἱεροφάντα. *Leich.* Veram lectionem habet *Reiskius* et *van Eldick* in Suspic. p. 32. —

ἀνδρὸς ἴσον βιότῳ καὶ τάφον εὑράμενου,
ἄστροις γειτονέοντα· φέρει δ' ὅσον οὔτινα τύμβος
ἀνέρα τὸν τελετᾶς οὐρανίδος ζάκορον,
τὸν πάτραν ἐριποῦσαν ἀπὸ χθονὸς ὑψώσαντα,
τὸν φρενὸς ἢ γλώσσας ἄκρα λαχόντα γέρα·
ᾧ πέρι δηρίσσαντο καὶ ἁ νέκυν ἐν πυρὶ θεῖσα
Ἀτθίς, χἁ κόλποις ὀστέα δεξαμένα.

193. ΑΛΛΟ.

Τοῦτο Σακέρδωτος μεγάλου μέγα σῆμα τέτυκται
παμφαὲς Ἀσκανίης ἄστρον ἐπιχθόνιον,
ἀκτίνων ἀντωπόν· ὁ δ' ἥσυχος ἐνδόθι δαίμων

Solis numini sacratos. Radiorum ejus argumentum in effigie est, et ita significatur nomine Aegyptio. — V. 2. ἴσον βιότῳ. vitam viri *coelestem* indicat, et, ut monimentum sepulcrale, astris vicinam. — V. 4. τελετᾶς οὐρανίδος ζάκορον. „ex his verbis patet, hunc virum proprio nomine Sacerdotem dictum, sacra Coeli peregisse, quem Nicaeenses, aut ex antiquo patrio, aut a Syris traducto ritu videntur religiose coluisse." *Reisk.* Omnino male. Agitur de antistite veri dei, cujus sacra saepenumero τελεταί appellantur. Cf. *Suicer.* Thesaur. Eccl. T. II. p. 1264. s — V. 5. πάτραν ἐριποῦσαν. Nicaeam terrae motu quater eversam novimus; ad unam harum cladium, et quidem eam, quae Tiberio imperante illam urbem prostravit, *Leichius* h. l. referebat; vix recte. Serioris aevi sunt versus. — V. 7. δηρήσαντο. Vat. C. δηρίσαντο *Leich. Reisk.*

Nr. 193. Vat. Cod. p. 666. *Leich.* p. 6. *Reisk.* Anth. p. 101. nr. 630. — V. 3. ἀκτίνων ἀντωπόν. de altitudine obelisci accipio, coelo et solis radiis pro-

Ἑπτά με καὶ δέκα παῖδ' ἐτέων, ἀκέραιον, ἄχραντον,
Νίκανδρον πιστὸν μάρτυρα θῆκε θεός.

191. ΕΠΙΤΥΜΒΙΟΝ

ἐν Νικαίᾳ πλησίον τῆς λίμνης ἐν τῷ ὀβελίσκῳ.

Αὔχησον, Νίκαια τὸν οὐρανομακέα τύμβον,
καὶ τὰν ἀελίῳ γείτονα πυραμίδα,
ἃ τὸν ἐνὶ ζώοις βεβοαμένον ἱεροφάνταν
κρύπτει ἀμετρήτῳ σώματι θαπτόμενον·
ἔστι Σακέρδωτος τόσον ἠρίον, ἔστι Σεουήρας
μνᾶμα τόδ', ᾧ γείτων οὐρανὸς οὐκ ἀΐδας.

192. ΑΛΛΟ.

Οὐράνιον τὸ μνᾶμα καὶ ἁ χρυσήλατος ἀκτὶς

brat, fortasse is est, qui in Aegypto cum duobus aliis martyrium passus est. Cf. Acta Sanctor. m. Junii

Vat. — V. 3. *ἱεροφάντα. Leich.* Veram lectionem habet *Reiskius* et *van Eldick* in Suspic. p. 32. —

[redacted]

ἀνδρὸς ἴσον βιότῳ καὶ τάφον εὑράμενον,
ἄστροις γειτονέοντα· φέρει δ' ὅσον οὔτινα τύμβος
ἀνέρα τὸν τελετᾶς οὐρανίδος ζάκορον,
τὸν πάτραν ἐριποῦσαν ἀπὸ χθονὸς ὑψώσαντα,
τὸν φρενὸς ἢ γλώσσας ἄκρα λαχόντα γέρα·
ᾧ πέρι δηρίσαντο καὶ ἁ νέκυν ἐν πυρὶ θεῖσα
Ἀτθίς, χἁ κόλποις ὀστέα δεξαμένα.

193. ΑΛΛΟ.

Τοῦτο Σακέρδωτος μεγάλου μέγα σῆμα τέτυκται
παμφαὲς Ἀσκανίης ἄστρον ἐπιχθόνιον,
ἀκτίνων ἀντωπόν· ὁ δ' ἥσυχος ἐνδόθι δαίμων

Solis numini sacratos. Radiorum ejus argumentum in effigie est, et ita significatur nomine Aegyptio. — V. 2. ἴσον βιότῳ. vitam viri *coelestem* indicat, et, ut monimentum sepulcrale, astris vicinam. — V. 4. τελετᾶς οὐρανίδος ζάκορον. „ex his verbis patet, hunc virum proprio nomine Sacerdotem dictum, sacra Coeli peregisse, quem Nicaeenses, aut ex antiquo patrio, aut a Syris traducto ritu videntur religiose coluisse." *Reisk.* Omnino male. Agitur de antistite veri dei, cujus sacra saepenumero τελεταὶ appellantur. Cf. *Suicer.* Thesaur. Eccl. T. II. p. 1264. s — V. 5. πάτραν ἐριποῦσαν. Nicaeam terrae motu quater eversam novimus; ad unam harum cladium, et quidem eam, quae Tiberio imperante illam urbem prostravit, *Leichius* h. l. referebat; vix recte. Serioris aevi sunt versus. — V. 7. δηρήσαντο. Vat. C. δηρίσαντο *Leich. Reisk.*

Nr. 193. Vat. Cod. p. 666. *Leich.* p. 6. *Reisk.* Anth. p. 101. nr. 630. — V. 3. ἀκτίνων ἀντωπόν. de altitudine obelisci accipio, coelo et solis radiis pro-

ἄνθεμα γὰρ τόδε λαρὸν Ἀθηναίῃ πόρε Νηρεὺς
ἀγλαόκαρπος ἐὼν νειμάμενος κτεάνων·
κρέσσον καὶ Κελεοῖο καὶ Ἰκαρίοιο κατ' αἶαν
πάμπαν ἀεξῆσαι τὴν πιερὴν ἐλάην.

198. ΛΕΟΝΤΟΣ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ

εἰς ἑαυτόν.

Εὖγε, τύχη, με ποεῖς ἀπραγμοσύνῃ μ' Ἐπικούρου
ἡδίστῃ κομέουσα, καὶ ἡσυχίῃ τέρπουσα·

θαλερὸς ἔμεν οἶκος. Dedit editor: θαλερὸς σὲ μενοικῆς — quod graecum esse dubito; nec fortasse brevis syllaba in caesura damnanda. Verba sic jungenda: ὁ χῶρος βοᾷ εἶναι οἶκος θαλερὸς Ἀθηνᾶς. Quod si

νηρεύς, *Reiskius*, qui Ne tunum intelligit. In I tenebris nihil video. N dicere voluit auctor, ol fuisse Rhodum trans ma allatas, et quia circa te plum Minerv. satae esse easdem illi divae mun

τίπτε δέ μοι χρέος ἀσχολίης πολυκηδέος ἀνδρῶν;
οὐκ ἐθέλω πλοῦτον, τυφλὸν Φίλον, ἀλλοπρόςαλλον·
οὐ τιμάς· τιμαὶ δὲ βροτῶν ἀμενηνὸς ὄνειρος·
ἔῤῥε μοι, ὦ Κίρκης δνοφερὸν σπέος, αἴδ' ὁμάι γὰρ
οὐράνιος γεγαὼς βαλάνους ἅτε θηρίον ἔσθειν·
μισῶ Λωτοφάγων γλυκερὴν λιπόπατριν ἐδωδήν·
Σειρήνων τε μέλος καταγωγὸν ἀναίνομαι ἐχθρόν·
ἀλλὰ λαβεῖν θεόθεν ψυχοσσόον εὔχομαι ἄνθος
μῶλυ κακῶν δοξῶν ἀλκτήριον, ὦτα δὲ κηρῷ
ἀσφαλέως κλείσας προφυγεῖν γενετήσιον ὁρμήν·
ταῦτα λέγων τε γράφων τε πέρας βιότοιο κιχείην.

199. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΤΟΥ ΣΙΚΕΛΟΥ.

εἰς τὸν θρόνον αὐτοῦ.

Εἰ μέν τις σοφός ἐσσι ἐφέζεο· εἰ δέ γε μούσης

Vat. ποιεῖς. *Reisk.* — V. 3. τίπτε χρέος. Problem. Arithm. II. τίπτε τοι, ὦ τέκος, ἄλγος ἐπέχραεν; — πολυκύδεος. *Reisk.* — V. 6. κηρὲ. Vat. Κίρκης. voluptatem significat. Cf. *Dion. Chrys.* Or. VIII. p. 283. Ib. LXXVIII. p. 417. — V. 7. οὐράνιος. φυτὸν οὐράνιον secundum Platonis dictum de quo vid. Animad. T. II. P. III. p. 257. — V. 8. λιπόπατριν. Hoc vocabulum, quod Lexica nostra ignorant, est etiam ap. *Nonn.* Dion. I. p. 16. 8. λιπόπατριν Εὐρώπην. — V. 9. ἐχθρῶν. *Reisk.* nihil de varietate in notis monens. — V. 10. ψυχ. ἄνθος ἀλκτήριον. Ep. ἀδ. DXLIV. ἀντὶ τεῆς ἱερῆς κεφαλῆς ψυχοσσόον ἄλκαρ Καλλίκης. Vide ut illud μῶλυ circumscripserit *Pallad.* CXIII. 10. 11. — V. 12. γενετήσιος vox lexicis nostris ignorata, idem esse videtur quod γεννητικός.

Nr. 199. Vat. C. p. 668. *Reisk.* Anth. p. 105. nr. 637. — V. 1. μουσῶν *Reisk.* pro μοῦσαι apogr. Lips. In

κάμμορον, οὐτιδα
καί οἱ διψαλέῳ σ
λαὸς Ἰουδαίων ἀθ
ὄξει κιρνάμενος,

205

Ἰγνάτιος πολλῇσιν
ἔλλιπον ἡδυφ
καὶ νῦν ἐς δνοφερὸ
οἵ μοι ψυχὴ

βίωτον. εἰ δὲ μὴ θανά
Lips. Mutilum versu
riis conjecturis res
conatus est editor.
membr. lectionem ex
mus.

Nr. 2

ἀλλά, κριτά, βροτός εἰμι, σὺ δ' ἄφθιτος ἠδ' ἐλεήμων·
ἵλαθι, ἵλαθί μοι ὄμματι εὐμενέϊ.

209. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ

εἰς Παῦλον μοναχόν.

Σῶμα μέν, οὐκ ἀρετὴν ὅδε τύμβος νέρθε κέκευθε
κεδνοῦ Παύλοιο· ὥςτε γὰρ ἠελίου
τοῦγ' ἀπαστράπτουσιν ἀριπρεπέες λόγοι αἴγλῃ,
ἠδ' ἀρετῆς κάματοι εὖχος ἔχουσι μέγα·
εἴκοσιν ἐς λυκάβαντας ἰδὲ τρισὶν ἤρκεσε γαίῃ,
ζήσας δ' αὖ λογικῶς ἐσθλὸν ἔδεκτο τέλος.

210. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ

εἰς Σαμουὴλ διάκονον τῆς μεγάλης ἐκκλησίας.

Ἱερὸς ἐν λαγόνεσσι Σαμουὴλ κεύθεται γαίης,
πάντα λιπὼν βιότου, ὅσσα περ εἶχε, θεῷ·
καὶ νῦν εὐσεβέων εἰςέδραμε Φαίδιμον αὐλήν,
δόξαν ὑπὲρ μεγάλων ληψόμενος καμάτων.

Nr. 209. Vat. C. p. 694. V. 1. νέρθε δὲ κεύθει. Vat. Scripsi κέκευθε. — V. 2. Παύλοιο. hiatus et brevium syllabarum productiones in hoc versificatore non curamus. — V. 3. τοῦγ' ἀπαστρ. fortasse : τοῦγε ἀπαστρ. — V. 5. ἰδὲ τρισίν. Scribendum videtur : ἐπὶ τρισίν. — V. 6. λογικῶς. σωφρόνως. aut, quod mallem, secundum praecepta τοῦ λόγου.

Nr. 210. Vat. C. p. 694. V. 1. κεύθεται γαίης. Facile correxeris : κεύθεται αἴης. Sed *Ignatius* fortasse non dubitavit diphthongum αι ante consonantem corripere. — V. 3. εἰς ἔδραμε. Vat. C.

κάμμορον, οὐτιδα

καί οἱ διψαλέῳ σ

λαὸς Ἰουδαίων ἀθ

ὄξει κιρνάμενος,

20

Ἰγνάτιος πολλῇσιν

ἔλλιπον ἠδυφ

καὶ νῦν ἐς δνοφερὸ

οἵ μοι ψυχή

βίωτον. εἰ δὲ μὴ θανα

Lips. Mutilum vers

riis conjecturis res

conatus est editor.

membr. lectionem ex

mus.

Nr.

ἀλλά, κριτά, βροτός εἰμι, σὺ δ' ἄφθιτος ἠδ' ἐλεήμων·
ἵλαθι, ἵλαθί μοι ὄμματι εὐμενέϊ.

209. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ

εἰς Παῦλον μοναχόν.

Σῶμα μέν, οὐκ ἀρετὴν ὅδε τύμβος νέρθε κέκευθε
κεδνοῦ Παύλοιο· ὥςτε γὰρ ἠελίου
τοῦγ' ἀπαστράπτουσιν ἀριπρεπέες λόγοι αἴγλῃ,
ἠδ' ἀρετῆς κάματοι εὖχος ἔχουσι μέγα·
εἴκοσιν ἐς λυκάβαντας ἰδὲ τρισὶν ἤρκεσε γαίῃ,
ζήσας δ' αὖ λογικῶς ἐσθλὸν ἔδεκτο τέλος.

210. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ

εἰς Σαμουὴλ διάκονον τῆς μεγάλης ἐκκλησίας.

Ἱερὸς ἐν λαγόνεσσι Σαμουὴλ κεύθεται γαίης,
πάντα λιπὼν βιότου, ὅσσα περ εἶχε, θεῷ·
καὶ νῦν εὐσεβέων εἰςέδραμε φαίδιμον αὐλήν,
δόξαν ὑπὲρ μεγάλων ληψόμενος καμάτων.

Nr. 209. Vat. C. p. 694. V. 1. νέρθε δὲ κεύθει. Vat. Scripsi κέκευθε. — V. 2. Παύλοιο. hiatus et brevium syllabarum productiones in hoc verſiſicatore non curamus. — V. 3. τοῦγ' ἀπαστρ. ſortasse: τοῦγε ἀπαστρ. — V. 5. ἰδὲ τρισίν. Scribendum videtur: ἐπὶ τρισίν. — V. 6. λογικῶς. σωφρόνως. aut, quod mallem, secundum praecepta τοῦ λόγου.

Nr. 210. Vat. C. p. 694. V. 1. κεύθεται γαίης. Facile correxeris: κεύθεται αἴης. Sed *Ignatius* ſortasse non dubitavit diphthongum αι ante consonantem corripere. — V. 3. εἰς ἔδραμε. Vat. C.

211. ΑΡΕΘΑ ΤΟΥ ΔΙΑΚΟΝΟΥ

ἐπὶ τῇ ἰδίᾳ ἀδελφῇ.

Εἰ καί μοι λύχνον αἰῶνος ταχὺς ἔσβεσεν οἶτος,
  λαμπάδος ἡμετέρης φέγγος ἀμερσάμενος,
ἀλλὰ γὰρ ἤρκεσε λύσσῃ ἑῆς κακότητος ὁ δαίμων
  πᾶσάν ἐμὴν τελέσαι στυγναλέην βιοτήν·
θῆκέ με χήρην ἐγγὺς ἀειρομένου μοι μαζοῦ,
  οὐδέ τι τέκνον ἴδον καλὸν ἀθυρόμενον,
ἡδὺ τοκεῦσιν ἄγαλμα παραγκάς· τῷ κέ με πένθος
  ἄτλητον μαλερῷ τηκεδόνος δάμασε
πυρσῷ· τρεῖς πρὸς ἐείκοσ᾽ ἐποιχομένην ἐνιαυτοὺς
  ἔσχεν τύμβος ὅδε ξεινοδόκος γενέθλης
ἡμετέρης· ἔνθ᾽ ὕφηνον γενετῆρες ἅπασι
  γηραλέοι θρῆνον, τειρόμενοι πολιήν,

Nr. 211. Vat. C. p. 694. Lemmati in margine adduntur haec: *γεγονότος δὲ καὶ ἀρχεπισκόπου Καισαρείας*

barbarum. Possit corrigi: *καλὸν ἀθυρμάτιον* — sed vereor ne sic auctorem potius corrigas, quam libra-

καὶ χορὸς εὐγενέων στενάχοντες ἀδελφῶν Ἄννης,
μνώμενοι ἀσπασίως εἴδεος ἀγλαΐης.

211. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ

εἰς τὴν αὐτήν.

Τὸ σεμνὸν ἦθος, τὴν φιλάνθρωπον χάριν,
τὸ πρὸς τεκόντας τοῦ τρόπου πιθήνιον·
αἰδὼς γὰρ ἦγεν ὡς διδάσκαλος μέγας
παρών· τὰ λαμπρὰ τοῦ γένους γνωρίσματα,
καὶ τὰς φιλάνδρους ἐνστάσεις πρὸς τὴν φύσιν
κλονοῦσαν ἀστήρικτα χηρίας βίαι,

syllabam produxit, quod in eodem verbo fecit *Nossis* Ep. II. Νοσσίδος ὕφανεν Θευφιλίς. *Ammian.* Ep. XIX. ἣν οὐδεὶς ὕφηνεν. quae quidem Vat. C. est lectio. Dictum est θρῆνον ὑφαίνειν, ut μέλος, μῆτιν, κάλλος ὑφαίνειν. In ἅπασι haereo.

Nr. 211. Vat. C. p. 695. — V. 2. πιθήνιον. rectius πειθήνιον. Vid. *Steph.* Th. Gr. L. T. II. p. 135. A. — V. 4. παρών. arcte cohaeret cum διδάσκαλος. Verba autem αἰδώς — παρών parenthetice sunt interposita. Quae sequuntur mihi quidem vehementer videntur obscura. Accusativi initio hujus poëmatii cohaerent cum V. 10. ἀμαυροῦν οὐ δυνήσεται τάφος. — V. 6. βίαι. obscurum sitne βίᾳ an βίῳ. Laudari videtur Annae continentia, quae amore mariti defuncti ita vitam instituerat (φιλάνδρους ἐνστάσεις) ut naturae cupiditatibus fortiter resisteret, utentis χηρείας βίᾳ, (sic enim scribendum) quam ipsam tamen divinarum virium (τῶν κρειττόνων) auxilium et interventus superavit. Hinc factum, ut Anna ornaretur corona, quam mulieres uni viro nuptae adipiscuntur. De hac mulierum laude vide quae dixi-

αὐτη μὲν

2

Δρᾶσέ τί που

Φεβρωνίω

εἴ τις κἀνθάδε

οὐδὲ γὰρ

ψυχαὶ λήθοντ

ἔμπα γε

ἄρκιος εἴη θεῖο

mus in Anima

III. P. II. p. 22

— V. 8. ἀφῶν.

13. εἰ δ' οὖν. d

videtur. Num sc

εἰ δ' οὐ, λαλήσ

quod si

Χριστοῦ, τόν ῥα νυὸν σεμνὸν ἔλ᾽ ἀφθορίης,
λαμπάδ᾽ ἐλαίῳ φαιδρύνουσα φιλοπτωχίης,
ἧς τόδε σῆμ᾽ ὕπνου γνῶθι πολυχρονίου.

213. ΚΟΜΗΤΑ.

Ὁππότε παμμεδέοντος ἐῢς πάϊς, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
ὃς πᾶσι θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀνάσσει,
ἀπτπλιεῦσιν ἔειπε μαθητῆσιν πινυτοῖσι·
Λάζαρος ἄμμι φίλος φάος ἔλλιπεν ἠελίοιο,
οὔ ποτε τόφρα ἔκευθε τεθρήμερον ἄπλετος αἶα,
ἀλλὰ νέον μὲν ἔκειτο, μεμυκὼς χείλεα σιγῇ,
σῶμά τε πυθόμενος, καὶ ὀστέα, καὶ χρόα καλόν·
ψυχὴ δ᾽ ἐκ ῥεθέων πταμένη αἴδόςδε κατῆλθεν·
ἄῤῥητον δὲ φίλοισι γόον καὶ πένθος ἔθηκεν,
ἐκ πάντων δὲ μάλιστα Μάρθῃ Μαρίῃ τε ὁμαίμοις,

προσίμεν. — V. 8. νυόν. h. l. νυμφίον. Notandus usus hujus vocabuli de *sponso*, quum *sponsam* significare soleat. Cf. *Interpp. Hesychii* T. II. p. 694. Respicitur ad parabolam *Matthae.* c. XXV. 1 — 12. *Gregor. Nazianz.* Or. XX. p. 358. μόνος Θεὸς τῶν καθαρῶν ψυχῶν ἐστὶ νυμφίος, καὶ τὰς ἀγρύπνους ἑαυτῷ συνάγει ψυχάς, ἐὰν μετὰ λαμπρῶν τῶν λαμπάδων καὶ δαψιλοῦς τῆς τοῦ ἐλαίου τροφῆς αὐτῷ ἀπαντήσωσιν. — V. 10. σῆμα ὕπνου Vat.

Nr. 213. Vat. C. p. 706. Paraphrasis cap. XI. Evang. Joannis. Cf. *Nonni* Paraphr. p. 120. sqq. — V. 5. οὔποτε. (In Apogr. οὐ ποτε.) quod cum praecedentibus Christi verbis jungendum videtur; quamquam verba cum Euangelistae verbis non conspirent. — τόφρα ἔκευθε. fortasse κέκευθε. — V. 6. ἀλλὰ νέον. num legendum: ἀλλ᾽ ἀκέων. — V. 7. πυθόμ. καί. rectius scripsisset: πυθόμενός τε

αὐτοκασιγνήταις.
Ψυχῆς γὰρ Φιλέεσκον ἀδελφεόν, ὅςτις ἔκειτο
μεσσόθι ἐν νεκάδεσσιν, ἀκήριος, ἄψυχος αὔτως,
τοῦ πότμον γοόωσαι, ὀδυρόμεναι τε ἐθρήνευν,
σήματος ἔκτοθι οὖσαι καὶ ἑζόμεναι περὶ τύμβῳ,
ὄφρα μὲν ἠέλιος τρίτον ἤνυσεν ἦμαρ ἐς αἶαν·
τόφρα δὲ καὶ νεκάδεσσιν ἐτήκετο Λάζαρος ἄπνους.
ἀλλ᾽ ὅτε δὴ τετράτη ῥοδοειδὴς ἤλυθεν ἠώς,
καὶ τότε δὴ προςέειπε θεοῖο παῖς μεγάλοιο
εὐπατρίδῃσι φίλοισιν, οἳ πὰρ θεοῦ ἐκγεγάαντο,
οἳ πέρι μὲν βουλῇ μερόπων, πέρι δ᾽ ἦσαν ἁπάντων,
οὓς ἔκπαγλ᾽ ἐφίλησεν ὡσεὶ θεοὺς υἷας ἐόντας,
ὧν καὶ ἀπὸ γλώσσης γλυκίων μέλιτος ῥέεν αὐδή,
καὶ ἔπεα νιφάδεσσιν ἐοικότα χειμερίῃσιν·
ὦ φίλοι ἀγλαόθυμοι, ἐπεὶ θεός ἐστι σὺν ἄμμι,
κέκλυτέ μευ πάντες τε ὅσοι θεὸν ἔνδον ἔχοιτε,
ὄφρ᾽ εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει·

ἀνστῆσαι γὰρ ἄπειμι καὶ ἐξ Ἐρέβευς φίλον ἁμόν.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπον εὐήνορες ἀγλαόθυμοι·
Ἴομεν ὡς ἐκέλευσας, ἀλίγκιοι πατρὸς ἑοῖο.
Εἶπον, ὁ δ' αὐτὸς ἔβαινε καὶ ἡγεμόνευε μαθηταῖς·
σπερχόμενοι δ' εἵποντο μετ' ἴχνια παμμεδέοντος·
ἠΰτε ἔθνεα εἶσι μελισσάων ἀδινάων,
πέτρης ἐκ γλαφυρῆς αἰεὶ νέον ἐρχομενάων·
ὣς εἵποντο ὄπισθε θεοῦ μεγάλοιο μαθηταί.
ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἱκάνοντο πολυκλαύστῳ ἐνὶ τύμβῳ,
καὶ τότε δὴ λίσσοντο, κυλινδόμεναι παρὰ ποσσίν,
Χριστὸν παμμεδέοντα κασίγνηταί τε ἔται τε·
γουνούμεσθά σ', ἄναξ, ὃς ὑπέρτατα δώματα ναίεις,
Λάζαρον, ὃν φιλέεσκες· ἐν ἔγκασιν ἤλυθεν ᾅδου·
εἰ γὰρ τῇδε ἔησθα, ἄναξ νεκάδων Ἀϊδωνεὺς
οὔποτε ἔτλη μεῖναι, ἐπεὶ πολὺ φέρτατος ἦσθα·
ἀλλὰ καὶ ὡς ἐθέλων δύνασαι πάλιν αὐτὸν ἐγεῖραι.
καὶ τότε δὴ ὕψιστος ἀμείβετο· ποῦ ποτε κεῖται;
αἳ δ' ἄρα ὀτραλέως ἀνὰ ἠρίον ἤλυθον ἄρδην·
δὴ τότ' ἐπεὶ δεῖξαν θεὸν αὐτόν, σῆμά τε λυγρόν,
εἶπεν ἄρ'· ὁρμηθέντες ἀείρατε πῶμα τάφοιο·
αὐτὰρ ἐπεὶ ἀνέῳκτο τάφος λυγρὸς φθιμένοιο,
καὶ τότε δὴ μέγ' ἄϋσε θεὸς μέγας ἠδὲ καὶ ἀνήρ·
Λάζαρε, δεῦρ' ἴθι, κλῦθι ἐμεῖο καὶ ἔρχεο ἔξω·
ὡς οὖν νεκρὸς ἄκουσε θεοῖο λόγου φήσαντος,

rectius: τάχιστ' ὄφρα. — V. 31. προσέειπεν Vat. εὐήνορες; *strenuos*, si genuinum est. Malles: ἀγήνορες. — V. 35. 6. Ex Ιλ. β. 87. 88. — V. 41. γουνούμεθα. Vat. — V. 42. Λάζαρον accusativus pendet a γουνούμεσθα, quod vi praegnante dictum pro λισσόμεθά σε ἀποδοῦναι ἡμῖν Λάζαρον. — V. 48. θεὸν αὐτόν. Fortasse:

λυσιμελὴς ἀνέδυ πεπεδημένος ἔμπνους ὀδωδώς·
τὸν καὶ ἰδόντες ὅμιλοι ἐθάμβεον ἐν κραδίῃσιν·
αὐτίκα δ' ὑψιμέδοντα ἐκύδαινον θεὸν ἐσθλόν,
καὶ κλέος ἄφθιτον ἔσχε πατὴρ μέγας υἱὸς ἐῆος.

λίθος αὐτόν. — V. 54. Vereor ne duo versus in unum sint contracti, quibus expressus fuerit vers. Euangelii 44. καὶ ἐξῆλθεν ὁ τεθνηκώς, δεδεμένος τοὺς πόδας καὶ τὰς χεῖρας κειρί καὶ ἡ ὄψις αὐτοῦ σουδα περιεδέδετο. Vox ὀδωδὼς a tem refertur ad ver Marthae v. 39. κύριε, ἤ ὄζει.

II.

EPIGRAMMATA

EX

LIBRIS EDITIS

ET

MARMORIBUS COLLECTA.

quod in 'Αρίστων' mutavit *Mitscherl.* cum *Heyni*
Hoc nomen crebro obvium. — ἀπ' εὔρης. Epigr. ap
Capac. in Hist. Neapol. L. I. p. 341. *Verna puer,*
mi verna quis, ah quis ab aura Te in tenebra
rapuit? Lucret. V. 855. *quaecunque vides ves*
vitalibus auris. — V. 4. μέσσος in anaglypho scil. —
V. 5. 6. Color ut in Ep. ἀδεσπ. DCCXIII. ubi vid
Animadverss. T. III. P. II. p. 288. — ὀμφακας. D
translato usu hujus vocis dixi T. II. P. II. p. 331.

2.

'Αμφίων μούσαις κιθάρης ἐξήνυσε Θήβης
τείχεα· νῦν δ' ἐπ' ἐμᾶς πατρίδος Ἰλλύριος
ἀδυλόγον μοῦσαν μέθεπον· τῷ καὶ δοκέουσιν
ἀκμῆτες ῥέξειν πείρατα πάντα τέχνας.

Muratori Inscr. T. II. p. DCLXXII. Obscurum
epigramma. V. 1. μοῦσαι κιθάρης, *citharae* sunt

3.

Ἰουνίωρος.

Ἀκταῖς τὴν ὅμορον Σινοητίσιν Ἀφρογένειαν,
    ξεῖνε, πάλιν πελάγους βλέψον ἀνερχομένην·
ναοί μοι στίλβουσιν ὑπ' Ἤιονος, ἥν ποτε κόλποις
    Δρούσου καὶ γαμετῆς θρέψεν ἄθυρμα δόμος.
ἐκ δὲ τρόπων Πειθώ τε καὶ Ἵμερον ἔστασε κείνης
    πᾶς τόπος, εἰς ἱλαρὴν ἄρτιος εὐφροσύνην·
Βάκχου γὰρ κλισίαις με συνέστιον ἐστεφάνωσεν,
    εἰς ἐμὲ τῶν κυλίκων ὄγκον ἐφελκομένη·
πηγαὶ δ' αὖ περὶ πέζαν ἀναβλύζουσι λοετρῶν,
    παῖς ἐμὸς ᾇς καίει σὺν πυρὶ νηχόμενος·
μή με μάτην, ξεῖνοι, παροδεύετε γειτνιόωσαν
    Πόντῳ, καὶ Νύμφαις, Κύπριδα, καὶ Βρομίῳ.

Hanc inſcriptionem circa Sinueſſam in Campania repertam, edidit V. cl. *Enn. Quirin. Viſconti* in *Lettera ſu due monimenti ne' quali è memoria d' Antonia Auguſta.* Roma. an. VII. Republ. 4to. Scriptum eſt hoc Epigr. in templum et ſtatuam Veneris, ab Eone, liberta Druſi et Antoniae, ad Sinueſſanum littus collocatam. V. 1. Σινοητίσιν. notanda forma. *Sinueſſa* a Graecis Σινόεσσα appellari ſolet, ſive Σινούεσσα, unde deſcendit Σινοεσσαῖος et Σινοεσσηνός. Accedit jam tertia forma Σινοητής, et Σινοητίς; fere ut a Γάδειρα naſcitur Γαδειραῖος, Γαδειρανός et Γαδειρίτης. — V. 2. πάλιν. hinc Anadyomenes ſtatuam fuiſſe ſuſpicatur cl. editor. In maris littore collocata ex undis emerſiſſe videbatur. — V. 3. ὑπ' Ἤιονος. mulieris nomen ab ἠϊών derivatum, ut *Actes* ab ἀκτή, ne *littus* ſignificari exiſtimes, quem nonnullorum errorem refutavit *Viſconti.* In verbis ναοὶ στίλβουσιν ὑπ' Ἤιονος nota breviloquentiam pro, ναοὶ στίλβοντες i. e. λαμπροὶ ᾠκοδομη-

θησαν ὑπ' Ἠιόνος. Similia collegit *Abresch.* in Dilucid. Thucyd. p. 308. et 625. *Fischer* ad Veller. T. III 1. p. 441. et 443. — ἐν κόλποις, μυχοῖς. *Euripid.* Troad. v. 130. Τροίας ἐν κόλποις. Iphig. Taur. 1292. σεμνὰ βρέτας λαβόντες ἐν κόλποισιν Ἑλλάδος νεώς. Similiter κοί- θεα νηοῦ. ap *Musaeum.* v. 119. — V. 4. ἄθυρμα. Sic *Crinagor.* Ep. XLII. Ὑμνίδα τὴν ἄνδρου, ἐράσμιον ἀ[…] ἄθυρμα Οἰκογενές. *Antip. Thess.* Ep. XXXII. Ἀντιό[…] μίς . . . τερπνὸν ἄθυρμα Μέθης. — γαμετῆς. *Antoniae*, M. Antonii Triumviri ex Octavia filiae, matris Tiberii et Germanici. — V. 5. ΕΙΜΕΡΟΝ. Sic Marmor, ut saepissime in Inscriptionibus I longum per EI exprimitur. — κεινῆς. refer ad Eonen, cujus venustas totum illum locum implevit, quo nullus jucundior. — ἄρτιος, ἐπιτήδειος. — V. 7. κλισίαις, καλύβαις. Cf. *Salmas.* ad Scr. Hist. Aug. T. II. p. 822. — Venus Baccho συνέστιος ob vinetorum vicinitatem, quibus illa regio abundabat. *Herod.* Inscr. v. 30. καὶ γὰρ Ἀθηναί[…] περ (sic scribe) Ἐριχθόνιον βασιλῆα Νηῷ ἐγκατέθηκε, συν- έστιον ἔμμεναι ἱρῶν. *Apollon. Rh.* L. I. 1316. Ἡρα[…]

4.

Ἀρξάμενοι πρῶτοι τειχίζειν οἵδ' ἀνέθηκαν·
Βουλῆς καὶ Δήμου δόγμασι πειθόμενοι.

Suidas T. III. p. 206. πρὸς τῇ πυλίδι Ἑρμῆς. — Φιλόχορός φησι περὶ τοῦ πρὸς τῇ πυλίδι Ἑρμοῦ, ὡς ἀρξάμενοι τειχίζειν τὸν Πειραιᾶ οἱ ἐννέα ἄρχοντες τοῦτον ἀναθέντες ὑπέγραψαν οὕτω· ἀρξάμενοι κ. τ. λ. Ducta haec ex *Harpocrat.* p. 303. De Mercurio ad portulam vid. *Sluiter* in Lectt. Andoc. p. 38. *Philochori* locum in Fragm. hujus historici exhibuit *Sibelis* p. 49. qui eadem ap. *Photium* in Lex. p. 342. ed. *Herm.* reperiri monuit.

5.

Ἀνέρες οἳ πάρος Αὐσονίων πέδον ἵκετε, ξεῖνοι,
βαιὸν ἐπὶ τραφερῇ χθονὶ δερκόμενοι τόδε δῶμα
ἀνδρὸς ὀπιζομένου Ζηνὸς νόον αἰγιόχοιο·
ὅς ποτ' ἔδειξε βροτῶν πολυπλάγκτοισιν πραπίδεσσιν
ψυχὴν ἀθανάτην κἀγήραον ἐκ Διὸς αἴσης,
μάρτυρα Φοῖβον ἀμυμόνεσιν σελίδεσσι χαράξας.
Οὐδ' ἄρα θνητὸς ἔην, ὑπ' ἀνάγκης δ' ὑψιμέδοντος
τύμβῳ εἰναλέῳ πεπεδημένος ἤνυσεν οἶμον,
ἐκ ῥεθέων δ' ἀναστείχων σεμνὸν ἔβη Διὸς οἶκον,
Λητοΐδῃ καὶ Μούσαις βωμὸν ὑπ' ἠέρι τεύξας·
ἰητὴρ δ' Ἀσκληπιάδης μακάρων τρίβον ᾔει,
χρημοσύνην δ' ἔλιπεν πολυκήριον ἐν νεκύεσσιν.

Edidit *Muratori* Thes. Inscr. T. II. p. 669. 5. *Bonada* T. I. p. 430. Emendare conatus sum in Animadverss. T. III. P. II. p. 307. sq. Scriptum est in Asclepiadem medicum et philosophum, qui de animorum immortalitate scripsisse videtur. Initio desideramus

verbum, unde pendeat οἵ . . . ἵκετε. V. 1. οἵ παρα non satis intelligo. Mallem: οἵ περ ἐς Αὖσ. Pro ἵκετε in marmore est EIKETE. Vide ad nr. 3. v. 5. Syllaba ante ξεῖνοι correpta serius aevum prodit, ut et v. 9. ἀναστείχων, nisi ἀνστείχων legendum. — V. 4. ΠΟ ΤΕΔΙΕΞΕ ΒΡΟΤΟΝ. *Murat.* — V. 6. ΑΜΝΙΜΝΕΣΙΝ *Mur.* ἀμύμνισιν. *Bonada.* Recte me emandasse existimo ἀμυμόνεσιν. — V. 7. ὑψιμέδοντος adjective accipiendum ut epitheton ἀνάγκης. — V. 8. ΕΙΝΑΛΕΩ. *Mur.* Syllaba, ut videtur, extrita; qua restituta scripsi olim: ἐν ἀργαλέῳ. Sed procul dubio duabus litteris mutatis legendum:

τύμβῳ σιγαλέῳ πεπεδημένος.

Sedes intrare silentum dixit *Ovidius* Metam. XV. 772 et 797. *umbrasque silentum Erravisse ferunt.* — V. 9 ΔΑΜΑ ΣΤΕΙΧΩΝ. *Mur.* Vide ad V. 1. apud antiquos melioresque seriorum temporum poëtas nunquam occurrit correptio ante στ, σκ et similia. *Oppianus* tamen Cyneg. II. 586. γένος οὐτιδανοῖο σκιούρου

inferos? Ita rem prudenter interpretatur doctissimus Muratori huc traducens Hippocratis elogium in Anthologia: ἦν σπάνις εἰν ἀΐδῃ (Anal. T. II. p 383. VIII.) *erat penuria* mortuorum in inferno." In eadem Inscriptione passim hallucinati sunt etiam alii duumviri, *Salvinus* et *Buonarotti* Osservazioni Sopra alcuni framm. di vetro p. 137.

6.

Ἄνθρωπος τοῦτ' ἐστί· τίς εἶ βλέπε, καὶ τὸ μένον σε·
εἰκόνα τήνδ' ἐσορῶν, σὺν τὸ τέλος λόγισαι·
καὶ βιότῳ χρῆσαι, μηθ' ὡς ἐς αἰῶνας ἔχων ζῆν,
μηθ' ὡς ὠκύμορος, ἵνα γηράσαντά σε πολλοὶ
μαστίξωσι λόγοις, θλιβόμενον πενίῃ.

Extat in marmore Smyrnae reperto, in quo senex cogitabundus baculum intendit in cranium hominis. Post *Pocockium* in Inscr. Antiqq. Sect. VII. nr. 38. edidit *van Goëns* in Miscell. Obss. Ultraj. 1764. *Villoison* in Magas. encycl. an VII. T. II. p. 456. V. 1. dedimus ad mentem *Villoiſoni* distinctum. Minus recte *van Goëns*: *ἄνθρωπος τοῦτ' ἐστί τις· ἔμβλεπε καὶ τὸ μ. σ.* Ad sensum conſer *Crinagor.* Ep. XXXV. in cranium hominis:

κεῖσο πέλας πρέμνοιο παρ' ἀτραπόν, ὄφρα μάθῃ τις
ἀθρήσας τι πλέον φειδομένῳ βιότου.

ut nos quidem hoc distichon emendavimus. — V. 3. ΩΣ ΙΣ ΑΙΩΝΑΣ. *Marmor.* Mediam vocem, quam ΕΙΣ interpretatur *Villoiſonus* (rectius ΕΣ, ut saepe in saxis Ε abiit in Ι) delendam existimat. Mihi ζῆν ἐς αἰῶνας bene habere videtur. Metrum non obstare, docent exempla diphthongi αι in media voce correptae, quae congessimus in Additt. Anim. ad Athen. p. 113.

133. Adde *Tyrtae.* l. 20. φεύγετε τοὺς γεραιούς. *pian.* Cyn. II. 311. ἦχι ναίεσκεν. — Ad sensum *Lucian.* Ep. XXVIII. et quae ibi notavimus T. II. p. 429. sq. Adde *Herodot.* L. II. 78. p. 13 quaeque praeterea larga manu affudit *Villoiso*

V. 4. ἵνα γηρ. mallem:

μή γηράσαντά σε

quod et sensus postulat et metrum. Nec du diversitas me valde movet, quum ex innumeris catis, quibus *Pocockii* Collectio abundat, hoc v vissimum esse noverim. — V. 5. ΘΛΕΙΒΟΜΕ *Marm.*

7.

Ἄρτι γενειάζοντά μ' ὁ βάσκανος ἥρπασε δαίμ
ὀκτωκαιδεκέτης ἔστιχον εἰς ἀΐδην·
μῆτερ ἐμή, θρήνων ἀποπαύεο, λῆξον ὀδυρμῶν
καὶ κοπετῶν· ἀΐδης οἶκτον ἀποστρέφεται.

praetuli θρήνων, ob sequens, λῆξον ὀδυρμῶν, pro quo Pocock. habet ΛΕΞΟΝ ΟΔΥΡΜΟΝ. — V. 4. Κ ΗΚΟΠΕΤΩΝ. Poc. Postrema denique verba, quae corruptissima sunt, ΟΙΚΙΟΝ ΑΠΟΣΤΙ . . . . ΕΤΑΙ. sic, ut vides, emendavimus ad mentem viri perspicacissimi, *Fr. Buttmanni*, qui certam hanc emendationem per literas mecum communicavit.

8.

Ἄρτι σε τὸν θάλλοντα νέοις ἐπὶ γυμνάδος ἔργοις,
ἅβας καλλίστοις ἄνθεσι τερπόμενον,
ἠΐθεον, Πρώταρχε, πατὴρ ἐκαλύψατο τύμβῳ,
ὀστέα δ' ὀγκωθεὶς οὗτος ἔδεκτο τάφος·
πρόσθεν δ' ὁ πρέσβυς πυκινῷ δεδμημένος ἄλγει
Ἰσιὰδ' ὠκύμορον μύρετο θυγατέρα·
αἰάξας δ' ἄπληστα παλίνδρομον ἔλλαβε πένθος
Πρώταρχος· γαμετὴν γὰρ στονάχησ' ἰδίην.
λαΐνα δ' ὤγκωσεν τάδε σήματα· τὰς γὰρ ἀφ' ὑμῶν
ᾅδης γηροτρόφους ἐλπίδας ὠρφάνισεν.

Edidit hanc Inscriptionem, in insula Chio repertam, *Jac. Tollius* in Epist. Itiner. p. 5. notis illustravit *Henninius* Ibid. p. 20. et *Leichius* in Sepulcr. p. 12. et 32. Eandem invenit *Reiskius* in Cod. Lipsiensi, cui nonnulla sunt attexta, quibus Vat. membranae carent, eamque inseruit Anthologiae p. 109. nr. 648 sine notis lectionisve varietate. — V. 1. γυμνάδος pro γυμνασίου, ut in Ep. ἀδ. DCCXXII. et DCCXXIII. et ap *Lycophr.* v. 866. ἥξει δὲ ταῦρον γυμνάδας κακοξένους, Πάλης κονίστρας. — Pro νέοις *Henninius* mallet νέων. — V. 5. ΠΙΝΥΤΩΙ. *Toll. Henninii* exemplari Vir doctus adscripserat πικνυῷ i. e. πυκινῷ. Notus versus

us. er.
n: ·· us
—
que lect
existi...
non puer

'Aπ...
χ...
...

Edidit C...
phon. 1 ...
...
629. sq. de i...

V. 1. Βιττὼ ejusdem artis mulier est ap. *Antipatr. Sid.* Ep. IX et in Ep. ἀδ. CXVIb. — Depravata verba ΦΙΛΗ ΗΜΕΡΗ *Fleetwoodius* in φίλαι ἡμέραι mutanda existimabat. Nam scribendum:

Βιττὼ καὶ Φαινίς, φιλίη μερίς,

par amicum. De persona μερὶς dictum in Ep. *Damaget.* XII. ἦν δ' ἀνὴρ Μουσῶν ἱκανὴ μερίς. *Tymn.* Ep. IV. ἀχρεῖον σκυλάκευμα, κακὴ μερίς. — V. 4. Similiter de Platthide lanifica *Leonid. Tar.* LXXVIII. v. 3—6.

11.

Γλαυκία ἐστὶ τάφος· παῖς δ' ἀνέθηκε νέος,
δείξας ἐκ μικροῦ πρὸς πατέρ' εὐσεβίην·
οὐκ ἔφθης, ὦ τλῆμον, ἰδεῖν γόνον, οἷος ἂν ἦν σοι
γηραιῷ τεύχειν οὐ τάφον, ἀλλὰ βίον.
ἡ φθονερὰ δ' ὑμᾶς πάντ' ἀδικοῦσα τύχη
μητρὶ μὲν ἐν γήρᾳ δάκρυ θήκατο, τῇ δὲ γυναικὶ
χηρίαν, δυστήνου παιδὸς ἅμ' ὀρφανίῃ.

Hanc inscriptionem, in sepulcro prope Massiliam repertam, edidit, notisque illustravit *Villois.* Mag. Encycl. an. V. T. II. cum versione gallica *Millin* Voyage dans le midi de la France. T. III. p. 150. Nomen *Glauciae* invenitur ap. *Gruterum* T. III. p. 1070. et ap. *Murator.* T. III. p. 1538. nr. 10. V. 1. ΝΕΟ . . *Marm.* — V. 2. ΔΕΙΖΑΣ ΜΕΙΚΡΟΥ. *Marm.* — V. 4. τεύχειν βίον hoc loco filius dicitur, qui seni patri τὰ θρεπτήρια solvit. — V. 6. ΕΝ bis positum in marmore. Matrem Glaucias reliquerat anum, conjugem viduam, filium orbum. — τῇδε exhibuit editor; voces dividendae erant, ut feci. — V. 7. χηρίαν pro χηρείαν. Hujus versus vitium dubitare licet, utrum

δὲ ἔργον Ἀχαιῶν. Ιλ. κ. 39. 303. τόδε ἔργον. Ιλ. ρ. 179. ἴδε ἔργον. Od. 6. 221. οἷον δὴ τόδε ἔργον. ut plurima alia loca praeteream, in quibus aliae breves vocales praecedunt hanc vocem. Hanc principis poëtarum auctoritatem secutus *Theognis* v. 1121. dixit ἐςθλὰ δὲ ἔργα. et *Apollon. Rh.* IV. 419. εἴ τοι τόδε ἔργον ἐφανδάνει. Ib. 794. αἰεὶ τάδε ἔργα μέμηλεν. in quorum locorum priore *Brunkius* τόδε γ' ἔργον edidit citra necessitatem. Paralip. ex Cod. Vat. nr. 82. p. 669. Βιβιανοῦ τόδε ἔργον. Quibus exemplis se tuetur etiam Ep. *Phalaeci* IV. 1. φεῦγε θαλάσσια ἔργα . . quamquam leni verborum transpositione corrigi possit: ἔργα θαλάσσια φεῦγε. Cf. *Hermann.* ad Orph. p. 725. et 736. Jam quod alterum attinet, quod ἔργον sermonis usui convenire negat vir doctissimus, haec quoque difficultas tolletur, si ἔργον de belli *aerumnis* et *laboribus* acceperis.

13.

Δεύτερον εἰς ἔτος ἄρτι παρερχόμενόν με κραταιὴ
Ἑλλάδικον ὀλίγου νοῦσος ἔπαυσε βίου.

Edidit *Pocock* inter Inscriptiones Athenis repertas p. 51. nr. 14. qui in versu minore corruptissime: ΕΛ-ΛΑΔΙΝΕΚ ΟΝΙΟΥ. De altera voce quin eam recte emendaverim, dubitare noli. Saepe in marmoribus ΑΙ pro Ν est habitum et contra. Hinc ap. *Sponium* in Miscell. erud. Antiqu. p. 373 pro ΣΥΜΠΡΑΞΕ ΛΙΑΝ ΑΛΕΙΠΤΟΥ ΕΡΓΟΝ ΜΝΗΜΗΣ scribendum: ΣΥΜ-ΠΡΑΞΕΝ ΑΔΙΑΛΕΙΠΤΟΥ. Nomen pueri, quod reposui, minus certum. Aliud reperiri malim ex Ἑλλαδι compositum, terminatione diversa, ut brevis syllabae in caesura producendae tollatur necessitas. Num fuit: παρερχομένην με κραταιὴ Ἑλλαδίκην . . ? In terminatio-

Π.

πίζονται

τη

ἀνδρ

Vid. P

Atheme

L. II. 9.

Π

Εἰκ

μ:

Apud J.
αὐτοῦ ἀδελφ
situm.

CCCXIII. *Reines.* in Corp. Inscr. T. III. p. 843. *Venuti* in *Saggio* di Dissert. Academ. dell' Acad. di Crot. T. VII. p. 36. *Villoison.* in Mag. Encycl. an. VII. T. II. 8. p. 872. μισηθῆς emendavit; quod in gemma ΜΙΣΗΘΗΙΣ scriptum fuerit. Quod quamvis soloecum, non tamen fortasse repudiandum. Priorem versum, probata emendatione *Rigaltii*, διασῆ, excitavit *Valkenar.* in Annot. ad N. T. p. 329.

17.

Εἰμὶ Νεοπτόλεμος Κρεσσοῦ, τρισσῶν δ' ἐν ἀδελφῶν
"Εστασαν Τλωεῖς, κῦδος ἐμὸν δόρατος·
Ουνεκένων Πισίδας κα᾽ Ἀγριᾶνες, ἠδ' Ἀγριᾶνας
Καὶ Γαλάτας τόσσους ἀντιάσας στόρεσα.

Stephan. Byz. in Ἀγρίαι. p. 28. ed. *Berkel.* — λέγονται καὶ Ἀγριᾶνες, ὡς ἐν τῷ ἐπιγράμματι γραφέντι εἰς Νεοπτόλεμον Πισίδην οὕτως· Εἰμί. κ. τ. λ. Ad hunc locum haec notavit *Jac. Gronovius* p. 2. „συνεκέων πισί„δας καὶ . . . ᾶνες. Id convenit praecipue cum Salmasia„nis, quae haec esse scias licet, *Vet. Cod. habet* συνεκε „*(hic finit versus)* ων πισίδας καὶ ᾶνες ἠδ' ἀγριᾶνας. Mi„rum quid cogitaverit in literis primis: quarum etsi „putem ab Salmasio intellectam esse vim; tamen quo„niam ab manus ejus inspectoribus certe intellecta „non est, dicere mihi liceat, quid de illis et reliquis „omnibus censeam faciendum:

Εἰμὶ Νεοπτολέμου Κρεσσοῦ, τριτσῶν δ' ὁμαδέλφων
ἔστασαν Τλωεῖς, κῦδος ἐμοῦ δόρατος.
Οὕνεκ' ἐὼν Πισίδης Ἀρκτάνας ἠδ' Ἀγριᾶνας
καὶ Γαλάτας τόσσους ἀντιάσας στόρεσα.

„Scilicet gloriatur, quum trigeminos fratres Tloenses „occidisset, non in illa gloria se oblectavisse, nisi et

„ulterius pergeret; atque ideo, quum esset Pisidi „gentis non nimium nobilis et inclytae, etiam totidem „Arctanas et Agrianas et Gallograecos neci dedisse, ut „videtur, ex singularibus pugnis . . . Certe haec est „sententia horum versuum: an populos recte intelligerim, dies docebit. Sed ne quid dissimulem, volui „aliquando Πισίδης Σατριανοὺς ἠδ' Ἀγριᾶνας, de quibus „*Satrianis* vide, quae habet Holstenius ad Stephani „V. Σατρίαι.“ V. 3. καὶ παιόνας ἠδ' Ἀγριᾶνας corr. *Salmasius;* ὕφηκα Πισίδας καὶ Παιόνας. *Berkel.*

18.

Εἰς θρήνους ἐφύλαξας Ἀτίνιαν, ὦ κακὲ δαῖμον;
οὐχ' ὁσίως ποινὴν εὐσεβίης κατέθου·
Ῥουστικὸν ἡγεμονῆα πόσιν, καὶ παῖδα τιθηνὸν
Πομπήϊον, μαζῷ θελγόμενον γλυκερῷ,
μητέρα τ' Ἀργογενῆ Πομπηΐαν, ἠδὲ Πούδεντας
υἱὸν καὶ πάππον· Φεῦ θανάτων ἀνίσων.

nequit. Verissime *Scaliger* Ἀργογενῆ, *Argivam.* Saepissime in marmoribus Γ confunditur cum Σ, quod Ϲ scribitur, ita ut infima linea forte deleta, Γ remaneat. Exempla hujus confusionis dedi in Comment. de Memnoniis in *den Denkschriften der Münchner Acad. der W.* T. II. p. 46. — Πούδεντας. *Smetius* ποθέντας tentabat. Nomen *Pudentis* puero et avo commune. De licentia, qua epigrammatarii sequioris aevi in nominibus propriis usi sunt, saepius dictum est. Etiam ap. *Apollonid.* Ep. XXXI. 6. in Πόστουμος media corripitur. — V. 7. ἤϊθεος. *puer Pudens*, qui ante matrimonium initum obiit. *Smetius*, qui *divinus* vertit, ἡμίθεος legisse videtur, quo totius distichi sensus pervertitur.

19.

Εἰσορόων τόδε θαῦμ' Ἀμμώνιον ἡγεμονῆα
πολλὸν . . . . μέλπε πορευόμενος·
δίψῃ τειρομένοισι μελισταγὲς ἤγαγεν ὕδωρ
καί ῥ' ὑπ' ἀμηχανίης εὗρε πόρον ὕδασιν·
καὶ τάδε μὲν κατέθηκεν ἐπὶ σκοπέλοις κελαρύζειν,
τὸ πρὶν ξηροτέροις καύμασι τειρομένοις·
τῷ νῦν μηδ' ἀπόληγε, κέλευε δὲ πᾶσιν ὁδίταις
ὕμνιν θαρσαλέως τῇδε πορευομένοις.
ἣ χαρίτων πόρον ἔσχεν ἐπιτρέψαντος Ἀρίστου,
ὅς γέ μιν ἡμερίοις δεῖξεν ἀγαλλομένην.

Pocock Inscr. antiqq. p. 44. Sect. III. nr. 2. Paulo emendatius exhibui ad Ep. ἀδ. CCCLXXIII. (Animadverss. T. III. P. II. p. 84.) ubi *Ammonius* occurrit turris Phariae instaurator. V. 1. ΘΑΥΜΑ... ΜΓΙΟΝ. *Poc.* V. 2. ΠΟΛΛΟΝΙ. *Ib.* Fortasse πολλάκι. In mar-

more hoc vocabulum est in fine lineae, ubi nonn... excidisse metrum arguit. — V. 3. ΤΙΡΟΜΕΝΟΙ Σ... *Poc.* — V. 5. ΚΑΙΤΑΜΕΝ. *Poc.* Scripsi τάδε, qu... metrum flagitabat. — ΚΕΛΛΡΤΣΕΙΝ. *Poc.* — V. ... καυμκσει. *Ib.* — V. 8. ΤΜΝΙΝ. *Poc.* Olim ὑμνεῖν su... picatus eram; nunc μίμνειν videtur probabilius. Ve... videntur directa ad πηγήν, quam poëta nunquam ce... sare, viatoresque hortari jubet, ut in illo loco co... morentur. — ΠΟΡΕΤΟΜΕΝΟΤΣ. *Poc.* — V. 9. ΧΑ... ΡΙΤΩΝ. *Poc.* Obscurus versus; ἔσχεν ad Ammoniu... referendum videtur, cui Aristus, nescio quis, h... negotium, imposuerat, quo sibi a plurimis hominib... gratiam compararet. — V. 10. ΟΣ ΘΕ ΜΙΝ ΗΜΗΡΙΟΙ... *Poc.*

20.

Ἐκ γενεῆς περίβωτον, ἀπ' ἀνθυπάτων καὶ ὑπάρχω...
Πλούταρχον, καθαρῆσιν ἀοίδιμον εὐνομίῃσιν,
προφρονέως Μεγαρῆες ἀειμνήστοις ἐπὶ ἔργοις

Bibl. Gr. T. V. p. 197. ed. *H.* — V. 7. Εὐρίου. Hoc nomen fortasse non sincerum. — Ἀλκαθίου. ap. *Tayl.* quem errorem emendavit *Brunkius*. Alcathous a Megarensibus pro urbis conditore habebatur. *Theogn.* v. 751. Φοῖβε ἄναξ, αὐτὸς μὲν ἐπύργωσας πόλιν ἄκρην, Ἀλκαθόῳ Πέλοπος παιδὶ χαριζόμενος. Cf. *Pausan.* L. I. c. 43, 4. T. I. p. 165. — Ad τὸν subaudi ἀνέθηκαν, de qua ellipsi vide ad *L. Bos* p. 582. sqq.

21.

Ἑλλήνων προμαχοῦντες Ἀθηναῖοι Μαραθῶνι
ἔκτειναν Μήδων ἐννέα μυριάδας.

Ap. *Lycurg.* Or. in Leocrat. p. 215. ed. *R.* et ap. *Aristidem* T. II. p. 380. ed Oxon. V. 2. ap. *Lycurgum* sic habetur:

χρυσοφόρων Μήδων ἐστόρεσαν δύναμιν.

22.

Ἐνθάδε κεῖμαι δάμαρ ὑπάτου ἥρωος ἀγαυοῦ,
Ἀρρίου μοι Φιλίου, τῷδε μιγεῖσα μόνῳ·
ἦν δέ κεν ἐκ προγόνων ποτὲ τοὔνομα Πουβλιάνη μοι·
Σκιπιάδαι δ' ἔπελον, εὐγενίῃ τ' ἔπρεπον·
χηρείᾳ τ' αὐτῇ τὸν ἅπαντα χρόνον μείνασα,
κωκυμόρων τεκέων πένθεϊ τακομένη.
ἐν βιότῳ δὲ πόνον πουλὺν μάλ' ἔτλην μογέουσα,
Μούσχισιν μοῦνον τὴν φρένα θελγομένη.

Edidit *Spon.* in Miscell. erud. Antiqu. p. 376. nr. CXXXV. admodum corrupte; paulo melius *Fabretti* p. 731. nr. CDLI. Emendare aggressus est *Buherius*

in Epist. ad Hagenbuch. p. 120. sq. *Hagenbuchio* oc casionem praebens felicioris successus p. 150. s. Huju emendationes maximam partem adoptavimus. V. 1 κεῖμαι. diphthongus ante consonantem correpta, inf mae est graecitatis, quamquam olim eruditi viri, de pravatis exemplaribus decepti, aliter de ea re statue runt. — ΑΒΛΑΟΥ. *Spon.* — V. 2. In Ἀβρίου medi syllaba synizesin patitur, cujus licentiae in nominibu propriis exempla dedimus in Comment. de Memnoni p. 48. — Pro μοι est ΜΟΥ ap. *Spon.* — V. 3. κα Hanc voculam a *Buherio* impugnatam, frustra tuetu *Hagenbuchius.* Aut corrupta est, aut ab imperito ver sificatore ad versum implendum temere inserta. — ΠΟΥΡΑΙΑΝ ΗΜΟΙ. *Spon.* ΠΟΥΒΛΙΑΝΗ. *Fabr.* Veru vidit *Buherius.* Penultima in hoc nomine ob versu corripitur, ut in Ἰουστινιανός, Κωνσταντῖνος et similibu Cf. Animadverss. T. III. P. I. p. 42. 269. — V. 4 СΚΙΑΙΑΔΑΙ. *Spon.* ΕΥΓΕΝΙΗΣ. *Ib.* Per parenthesi interpositus est hic versus de nobilitate gentis Pu blianae, quae se a Scipionibus descendere iactabat.—

23.

Ἑρμῆν Ναϊάδων συνοπάονα θῆκέ με τῇδε
ἐσθλὸς ἀνὴρ κρήνης Κάρπος ἐπ' ἀενάου.

Pocock Inscr. antiqq. p. 51. nr. 22. in balneis Athenis, ubi sic scriptum:

ΕΡΜΗΝ ΝΑΙΑ
ΤΩΝ ΣΥΝΟΠΑ
ΟΝΑ ΘΗΚΕΜ
ΤΗΔΕ
ΕΣΘΛΟΣ ΑΝ
ΚΡΗΝΗΣ ΚΡΑΤΟ
ΕΗ ΗΕΝΑΟΥ.

In ultimis quin recte emendaverim ΕΠ' 'ΑΕΝΑΟΥ, dubitare noli. Non hoc loco solo Α abiit in Η. Sic ap. *Pocock* p. 55. nr 59. exhibetur:

ΒΟΥΛΗΣ ΜΕ ΑΡΕΙΑΣ ΨΗΦΟC ΕΣΤΗΣΕΝΘΗΛΕ

ubi scribendum

βουλῆς μ' ἀρείας ψῆφος ἔστησ' 'ΕΝΘΑΔΕ.

An in nomine Κάρπος verum assecutus sim, alii judicent. Hoc certe versui optime congruit, nec longe abest a vulgatae ductibus, si unam literam a describente, vel a typotheta alieno loco positum fuisse concedas, ΚΡΑΤΟ pro ΚΑΡΤΟ. . *Carpi* nomen Byzantino aevo non insolitum.

24.

Ζωΐλος ἡνιόχων προφερέστατος ἐνθάδε κεῖται.

Apud *Murator.* p. DCXX. ubi ΠΡΟΣΕΡΕΣΤΑΤΟΣ.

25.

Ἤγνισα δ' Ἑρμείας δόμους * * κέλευθα

πατρὸς καὶ πρωτογόνου κούρας· ὅθι φασὶ
Μεσσήνην θεῖναι μεγάλαισι θεαῖσιν ἀγῶνα
Φλυάδεω κλεινοῖο γόνου Καυκωνιάδαο·
Θαύμασα δ' ὡς σύμπαντα Λύκος Πανδιόνιος φὼς
Ἀτθίδος ἱερὰ ἔργα παρ' Ἀνδανίῃ θέτο κεδνῇ.

Pausan. L. IV. 1. 4. πρῶτοι δ' οὖν βασιλεύουσιν ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ Πολυκάων τε ὁ Λέλεγος καὶ Μεσσήνη γυνὴ τοῦ Πολυκάονος. παρὰ ταύτην τὴν Μεσσήνην τὰ ὄργια κομίζων τῶν μεγάλων θεῶν Καύκων ἦλθεν ἐξ Ἐλευσῖνος, ὁ Κελαινοῦ τοῦ Φλυοῦ. Φλυὸν δὲ αὐτὸν Ἀθηναῖοι λέγουσι παῖδα εἶναι γῆς· ὁμολογεῖ δέ σφισι καὶ ὕμνος Μουσαίου Λυκομίδαις ποιηθεὶς ἐς Δήμητρα. Τὴν δὲ τελετὴν τῶν μεγάλων θεῶν Λύκος ὁ Πανδίονος πολλοῖς ἔτεσιν ὕστερον Καύκωνος προήγαγεν ἐς πλέον τιμῆς· καὶ Λύκου δρυμὸν ἔτι ὀνομάζουσιν, ἔνθα ἐκάθηρε τοὺς μύστας. Καὶ ὅτι μὲν δρυμός ἐστιν ἐν τῇ γῇ ταύτῃ Λύκου καλούμενος, Ῥιανῷ τῷ Κρητί ἐστι πεποιημένον·

πάρ τε τρηχὺν Ἐλαιόν, ὑπὲρ δρυμόν τε Λύκοιο.

Ὡς δὲ ὁ Πανδίονος οὗτος ἦν Λύκος, δηλοῖ τὰ ἐπὶ τῇ εἰκόνι ἔπη τῇ Μεθάπου. Μετεκόσμησε γὰρ καὶ Μέθαπος τῆς τελετῆς

Coluth. L. III. 5. p. 151. corrigit: μεγάλης τε κέλευθα Δήμητρος, καὶ πρ. κ. Fanum Κόρης πρωτογόνου commemorat *Pausan.* L. I. 31. p. 77. — V. 4. ut nunc legitur, omnino non efficit id, quod *Pausanias* inde videtur collegisse, Cauconem, Phlyi nepotem ad Messenam venisse. Hinc *Lennepius* corrigit: Φλυάδεω κλεινοῖο γόνον Καύκωνα διδάξαι. unde paulo durior verborum structura nascitur. Putabam equidem:

Φλυάδεω κλεινοῖο γόνου Καύκωνος ἀπ᾽ ἴδμης.

ἴδμην. Φρόνησιν. *Hesych.* ἴσμη. πρόφασις. σύνεσις. Φρόνησις. *Id.* — V. 5. Πανδίονος υἱὸς corrigit *Lennepius*, praeeunte *Pausania.* Vereor, ut necessaria sit mutatio, quum φὼς Πανδιόνιος etiam virum a Pandione natum significare possit. — V. 6. Ἀνδανίη, urbs Messeniae a Polycaone, antiquissimo rege, condita, imperii sedes.

26.

Ἠΐθεον Καλόκαιρον ἔχει τόδε σῆμα, λιπούσης
ψυχῆς ἀθανάτου σῶμα νέοιο κόρου·
σπεῦδεν ὁδὸν θείην γὰρ ἀποπρολιποῦσα μερίμνας
πευκεδανοῖο βίου, ὡς ἀνίη καθαρή.

Apud *Gruterum* p. DCCCCXIX. 5. Ultima verba nonnihil depravata videntur. Lego:

ὡς ἀνίης καθαρή.

27.

Ἦν ὅτε μοῦνον Ὑγεινου ἀδελφεὸν οἵ με τεκόντες
πένθεον, ἡνίκ᾽ ἐγὼ πενταέτις μόνον ἦν·
παρθένος ἐν γονέεσσιν ἐθήλεον· ἡ δ᾽ ἀγαπητὴ
ἤλυθα τὴν φρικτὴν εἰς ἀΐδαο πόλιν.

ἡ δέ με γειναμένη μήτηρ * βενοῦς Ἀρίτωνος
πολλάκι βωομένου· χαῖρε Πρόκλα θύγατερ.

Est ap. *Gorium* in Inscr. T. I. p. 119. *Murator.* T. II. p. MCCV. — V. 1. ΟΝΟΤΕ. *Mur.* ΗΝΟΤΕ. *Gor.* Formulam ἦν ὅτε multis exemplis illustravit *Schaefer* ad *L. Bos* p. 343. — V. 2. ΠΕΝΤΑΕΤΗΖΟΜΕΝΗ. *Mur. Gor.* quod posui ab illa lectione non multum recedit. Passim in marmoribus confusa Ζ et Σ. ap. *Pocock.* in Inscr. p. 48. nr. 4. legitur: Εἰσιάδι τῇ συμβίῳ ΣΗΣΑΣΗ ἀμέμπτως ἔτη ΚΗ. ubi legendum:

Ἰσιάδι τῇ συμβίῳ ζησάσῃ

V. 3. ΓΟΝΕΣΣΙΝ. *Mur.* ΓΟΝΕΕΣΣΙΝ. *Gor.* — V. 5. ΟΙΕΜΕ ΓΗΝΑΤΙ......Η ΜΗΤΕΡ ΒΕΝΟΤΣ. *Mur. Gor.* Corruptum vocabulum ΒΕΝΟΤΣ non attigi. Sensui satis faceret:

ἡ δέ με γειναμένη μήτηρ πένθησ'

et hoc fortasse reponendum. In marmoribus Π saepe Γ scribitur, unde fit, ut cum Ρ confundatur, et inde cum Β. — V. 6. βωομένου, forma ab imperito versifi-cato [redacted]

Pocock. nostrum perspicue exhibet *Chandlerus.* Scriptum videtur Epigramma in imaginem puellae Thallusae, Thalli filiae, quae, dum viveret, diis hominibusque *carum negotium* (sic accipio προσφιλίς, quod versificator ob mensuram versus praetulit usitato προσφιλής.) nunc defuncta praetereuntes jucundis verbis alloquitur. — V. 2. ΑΣΠΑΣΙΣΙΣΙ ΛΟΤΟΙΣ, *Poc.* ΑΣΠΑΣΙΟΙ ΣΙ ΔΟΤΟΙΣ sibi legere visus alter, obtrusit auctori quod mihi quidem minime graecum videtur; ἀσπασίοισι δοτοῖς. *gratis muneribus.* ΛΟΓΟΙΣ mecum legendum esse, nemo dubitabit. Notabilis autem constructio verbi νέμω cum accusativo, pro νέμω τῷ παριόντι ἀσπασίους λόγους. — V. 3. ΓΝΩΜΑΙ ΕΤΗΜΗΣ, *Poc.* Verum dedit *Chandl.* — V. 4. ΘΑΜΟΤΣΑΝ ΜΕΣΟΡΟΣ. *Poc.* — ΜΗΤΡΙΣ in fine lineae *Poc.* ΜΗΤΡΙ. *Chandl.* uterque omisso δὲ, quod *Ch.* ex conjectura inseruit. Rectius fortasse scripseris μητέρι τήνδε χάριν. — V. 5. ΜΝΗΜΗ ΘΑΜΟΣ. *Poc.* Nostrum habet *Ch.* Quum in voce Θάλλος linea terminetur, sequentia autem mutila sint, *Chandlerus* verba sic digessit;

μνήμης Θάλλος [ἔθηκε]............

[εὖ] ἀρετῆς εἰδὼς ἱερὸν ......

quod minime ferri potest. Hexametrum habebis integrum, si scripseris:

μνήμης Θάλλος ἔθηκ' ἀρετῆς εἰδὼς ἱερὸν δή ..

ubi εἰδὼς fortasse in εἴδους mutandum. Adjectae sunt praeterea literae ΛΗΜΨΜ, in quibus quid lateat equidem ignoro.

29.

Ἡράκλεια πατρίς· Ζεῦξις δ' ὄνομ'· εἰ δέ τις ἀνδρῶν
ἡμετέρης τέχνης πείρατά φησιν ἔχειν,

satis accommodatum sit; nam πολίων mihi non satis placere fateor. — Mox pro ΓΕΝ valde suspicor Δ' ΈΝ scribendum esse, vel potius, ob numeros suaviores, Δ' ΈΝΙ. Postremum denique . . ΙΣΘΗΝ mutavi in ΝΑΣΘΗΝ. *habitabam in undis*. ἐνάσθη. ᾠκίσθη. νάσθη. ᾠκίσθη *Hesych*. *Homer*. Ιλ. ξ. 119. πατὴρ δ' ἐμὸς Ἄργεϊ νάσθη. *Apoll. Rh.* L. III. 1181: ἔνθα καὶ ἐννάσθη. — V. 6. ΤΡΕΦΕΩΝ ΔΕ ΛΑΧΩΝ ΚΤΟΔΕΚΑ ΕΠΑΙΜΑΙ. *Spon*. ΤΡ. . . Ε. . Ν ΛΑΧΩΝ . . ΟΔΕ ΣΗΜΑ . . ΠΑΤΜΑΙ. *Chardonus*, qui hunc versum sic restituit, ut supra dedimus. — V. 9. ΕΝΔΕ ΤΕΘΝΕΩΣΙΝ ΟΜΗΓΕΡΙ. . ΤΕ ΠΣΑΟΤΙΣΙΝ. *Spon*. ΕΝ ΔΕ ΤΕΘΝΕ. . ΕΙΝ ΟΜΗΓΥΡΙΕ-. . *Chard*. cujus nos emendationes adoptavimus praeter ΔΗ. Mihi hoc versificatoris potius vitium esse videtur, quam marmorarii. Et certe δὲ producitur non solum ante μ saepissime, verum etiam ante σ, ut ap. *Apoll. Rh.* I. 267. οἱ δὲ σῖγα κατηφέες ἠείροντο. — et ante vocalem. *Homer*. Od. δ. 454. ἡμεῖς δὲ ἰάχοντες. His aliisque exemplis abusus noster δὲ ante τ produxisse potuit. *Viscontus* tamen δ' αὖ corrigendum censebat. — V. 10. 11. 12. ex *Sponii* exemplo satis depravato emendatiores dedimus in Animadverss. T. III. P. II. p. 307 hanc inscriptionem jam ab aliis sincerius editam ignorantes. — V. 10. ΔΟΙΗ ΤΩΝ ΕΤΕΡΗ. *Spon*. ΔΟΙΑΙ ΤΩΝ Ε. . ΕΡΗ. *Chard*. — V. 12. ΕΙΣΕΙΔΑ. *Spon*. et duo apographa, quibus utebatur *Chardonus*, qui Εἷς εἶμι, emendavit; quo nihil verius. Sic et nos emendaveramus. Verba ἧς στρατιῆς referenda ad alterum defunctorum genus, quod praecedens versus descriptum dedit. Hoc fugit Virum doctissimum *Frideritum Münter*, qui astra ad populorum Orientis morem *exercitum*, στρατιὴν, appellari existimabat. Sed ducta est haec στρατιὴ ex *Platonis*

improbam helluonis aviditatem prodiderat. De λεύσ
ἦχον monuit *Casaubonus*, verba videndi etiam ad ali
sensus transferri; mallem tamen ἦθος cum aliis. —
3. ἦν μὲν.vulgo. Cod. ἤμην. — φίλος etiam ad Hyps
pylen referri debet, nota generis enallage, de q
exempla congessit *Fischer*. ad Welleri Gramm. T.
p. 61. sq. Saepe autem de actoribus scenicis pra
dicantur ea, quae personis, quas agunt, sunt propr
— τίνων δέ. sic Cod. δὴ vulgo. Verissime emenda
Schneiderus, quod omnes, qui de hoc epigramma
disputaverunt, fugit, οὐδέ τιν' ὧδε.. *neque ullam alia*
vocem tantopere admiratus est. — V. 4. χρυσοβόλ
Vocabulum varie tentatum. χρυσοβόροις volebat *Casa*
bonus, de Mida cogitans, cui asininae aures datae
auri famem; χρυσοφόροις, *Fiorillo* in Obss. ad Athe
p. 101. Utrique conjecturae praeferendum *Schneid*
inventum, χρυσολόβοις, ut οὔατα χρυσόλοβα *aures s*
inauribus ornatae. — V. 5. τήγανα ξηρά. Vulgo. ξ
τάγηνα ex Cod. restituit *Schw.* — V. 6. χήρωσαν
Casaubono commendatum confirmaverunt membran

34.

ἈΓΑΘΙΟΥ ἢ ΠΑΛΛΑΔΑ.

Μῆνιν ἄειδε μαθών, καὶ μῆνιν ἄειδε διδάξας
οὐλομένην, γαμετὴν ἠγαγόμην ὁ τάλας·
πᾶν δ' ἦμαρ μάχεται, καὶ παννυχίη πολεμίζει,
ὡς παρὰ τῆς μητρὸς προῖκα λαβοῦσα μάχην.
ἢν δὲ θέλω σιγᾶν, καὶ μαρναμένῃ ὑποείκειν,
ὅττι περ οὐ μάχομαι, τοῦδ' ἕνεκεν μάχεται.

Ex Cod. *Philostrati* Parisino edidit *Boissonade* V. cl. ad *Philostr.* Heroica p. 638. tamquam *Agathiae*; *Bastius*, eodem monente, hos versus *Palladae* inscriptos invenit alibi. Et hoc quidem magis probabile. V. 1. μῆνιν ἄειδε οὐλομένην. male ominatum Iliadis initium professionis grammaticae aerumnas significat. Cf. *Lucian.* Ep. XII. 2. et quae notavimus ad *Pallad.* Ep. IX. T. II. P. III. p. 204. ubi similes de uxore rixosa querelae: μῆνιν οὐλομένην γαμετὴν ὁ τάλας γεγάμηκα, καὶ παρὰ τῆς τέχνης μήνιδος ἀρξάμενος. Vide Eund. Ep. XIV. — V. 3. πανῆμαρ junctim Cod. Parisin. πᾶν δ' ἦμαρ Cod. Venet. — V. 6. τοῦδ' scripsi pro τοῦθ' ἕνεκεν.

35.

Μάτηρ Μαρκιανοῦ, θυγάτηρ Δημητρίου εἰμί·
τοὔνομα σιγάσθω· τοῦτ' ἀποκληζομένη,
αὐτή με Κεκροπίδαι Δηοῖ θέσαν ἱεροφάντιν,
αὐτὴ ἀμαιμακέτοις ἐγκατέκρυψα βυθοῖς·
Οὐκ ἐμύησα δ' ἐγὼ Λακεδαιμονίης τέκνα Λήδης,
οὐδέ τὸν εὑράμενον παυσινόσους ἀκέσεις·
οὐδὲ τὸν Εὐρυσθῆι δυώδεκα πάντας ἀέθλους
ἐξανύσαντα μέγῳ καρτερὸν Ἡρακλέα·

τὸν χθονὸς εὐρυχόρου δὲ καὶ ἀτρυγέτης μεδέον
τὸν καὶ ἀπειρεσίων κοίρανον ἡμερίων,
ἄσπετον ὃς πάσαις πλοῦτον κατέχευε πόλεσσιν
Ἀδριανόν, κλεινῆς δ' ἔξοχα Κεκροπίης.

Hanc Inscriptionem Eleusine repertam primu
dit *Villoison.* in Prolegg. ad Homeri Iliad. p. I
postea ex schedis *Richardi Worthley*, cl. *V*
in Museo Pio. Clem. T. IV. p. 43. Eandem ill
vit *N. Schow.* in Chart. papyr. Mus. Borg. p.
quo libro aegre careo; repetivit *Lenzius* in ve
libri de Mysteriis veterum auctore *St. Croix.*
Scriptum epigramma quo tempore Hadrianus An
in mysteria Eleusinia initiatus est; ergo a. V. C
Vide *Dio Cass.* L. LXIX. 11. T. II. p. 1159. —
μάτηρ. Mulieres quoque hierophantarum munere
gebantur. Ἱεροφάντιδες Cereris Eleusiniae simu
ἱεροφάντη commemorantur in *Schol.* ad *Sophocl.*
Col. 673. Illas ex gente Phillidarum fuisse,

ταῦτα εὖ εἰδώς, ὅτι, ἐξ οὗπερ ὡσιώθησαν, ἀνώνυμοί τέ εἰσι, καὶ οὐκέτι ὀνομαστοί, ὡς ἂν ἱερώνυμοι ἤδη γεγενημένοι. ubi *Gesnerus* commode excitavit *Eunapium* Vit. Maximi p. 86. τοῦ δὲ ἱεροφάντου κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον ὅστις ἦν τοὔνομα, οὔ μοι θέμις λέγειν· ἐτέλει γὰρ τὸν ταῦτα γράφοντα. — Pro τοὔνομα *Visconti* οὔνομα dedit, et τοὔτ' pro τοῦτ', illud ex τὸ ἔτι contractum existimans Sed recte τοῦτο (τὸ ὄνομα sc.) cum ἐγκατέκρυψα conjungitur. — ἀποκληζομένη, *seclusa*, a vulgo, ut videtur; ἀποκλῄει est ap. *Herodot.* VII. 129 et ἀποκληΐζω. Vide *Stephan.* Thes. Gr. L. T. II. p. 235. E. — V. 4. ἀμαιμακέτοις. *Musae.* v. 327. καὶ ποτὸν ἀχρήϊστον ἀμαιμακέτου πίεν ἅλμης. Locutio ipsa, qua fluctibus dicuntur tradi quae in oblivionem adducta volumus, illustrata est ab *Horatii* Interpp. ad I. Od. XXVI. 1. 2. — V. 5. τέκνα Λήθης. *Aristid.* in Panathen. T. I. p 191. Ἡρακλέα καὶ Διοσκούρους ἅπαντες δή που θεοὺς εἶναι νομίζουσι. τούτοις δέ γε, ἕως ὡμίλειν ἀνθρώποις, πρώτοις ξένων δείκνυσι τὰ ἱερά. Cf. Eund. in Eleusin. T. I. p. 257. — V. 6. πανσινόσους, ut πανσωδύνους. Vox Lexicis addenda. An alibi Aesculapius mysteriis dicatur initiatus fuisse, nunc quaerere non vacat. Huc certe non retulerim, quod *Pausanias* narrat L. III 20. s. T. I. p. 421. — V. 8. Ἡρακλέα. *Aristides* Panath. T. I. p. 109. Ἡρακλέους ἀπελθόντος ἐξ ἀνθρώπων, ἡ μὲν πόλις καὶ νεὼς καὶ βωμοὺς ἱδρύεται πρώτη, καθάπερ καὶ πρόσθεν τοῖς μυστηρίοις ἐτίμησε πρῶτον ξένων. In Herculis gratiam minora mysteria instituta fuisse, narrat *Schol. Aristoph.* Plut. 846. et 1014. Facit huc inprimis *Spartianus* in Vit. Hadriani c. 13. *post hoc per Asiam et Insulas ad Achaiam navigavit, et Eleusinia sacra exemplo Herculis Philippique suscepit.* ubi vide *Interpp.* T. I. p. 116. sqq. — V. 9. ἀτρυγέτης. addenda haec vox iis, quas ex Anthologia notavimus in Act. Phil-

Ha
dit
post
in
vic
quo h
lini
Scr
ior
Vide
μάτ
g. kentu
Col.
Creator
no, cui h
Tebker. T
illam

ταῦτα εὖ εἰδώς, ὅτι, ἐξ οὗπερ ὡσιώθησαν, ἀνώνυμοί τέ εἰσι, καὶ οὐκέτι ὀνομαστοί, ὡς ἂν ἱερώνυμοι ἤδη γεγενημένοι. ubi *Gesnerus* commode excitavit *Eunapium* Vit. Maximi p. 86. τοῦ δὲ ἱεροφάντου κατ᾽ ἐκεῖνον τὸν χρόνον ὅστις ἦν τοὔνομα, οὔ μοι θέμις λέγειν· ἐτέλει γὰρ τὸν ταῦτα γράφοντα. — Pro τοὔνομα *Visconti* οὔνομα dedit, et τοῦτ᾽ pro τοῦτ᾽, illud ex τὸ ἔτι contractum existimans Sed recte τοῦτο (τὸ ὄνομα sc.) cum ἐγκατέκρυψα conjungitur. — ἀποκληζομένη; *seclusa*, a vulgo, ut videtur; ἀποκλήει est ap. *Herodot.* VII. 129 et ἀποκληΐζω. Vide *Stephan.* Thes. Gr. L. T. II. p. 235. E. — V. 4. ἀμαιμακίτοις. *Musae.* v. 327. καὶ ποτὸν ἀχρήϊστον ἀμαιμακέτου πίεν ἅλμης. Locutio ipsa, qua fluctibus dicuntur tradi quae in oblivionem adducta volumus, illustrata est ab *Horatii* Interpp. ad I. Od. XXVI. 1. 2. — V. 5. τέκνα Λήδης. *Aristid.* in Panathen. T. I. p 191. Ἡρακλέα καὶ Διοσκούρους ἅπαντες δή που θεοὺς εἶναι νομίζουσι. τούτοις δέ γε, ἕως ὡμίλουν ἀνθρώποις, πρώτοις ξένων δείκνυσι τὰ ἱερά. Cf. Eund. in Eleusin. T. I. p. 257. — V. 6. πανσινόσους, ut πανσιωδύνους. Vox Lexicis addenda. An alibi Aesculapius mysteriis dicatur initiatus fuisse, nunc quaerere non vacat. Huc certe non retulerim, quod *Pausanias* narrat L. III 20. s. T. I. p. 421. — V. 8. Ἡρακλέα. *Aristides* Panath T. I. p. 109. Ἡρακλέους ἀπελθόντος ἐξ ἀνθρώπων, ἡ μὲν πόλις καὶ νεὼς καὶ βωμοὺς ἱδρύεται πρώτη, καθάπερ καὶ πρόσθεν τοῖς μυστηρίοις ἐτίμησε πρῶτον ξένων. In Herculis gratiam minora mysteria instituta fuisse, narrat *Schol. Aristoph.* Plut. 846. et 1014. Facit huc inprimis *Spartianus* in Vit. Hadriani c. 13. *post hoc per Asiam et Insulas ad Achaiam navigavit; et Eleusinia sacra exemplo Herculis Philippique suscepit.* ubi vide *Interpp.* T. I. p. 116. sqq. — V. 9. ἀτρυγέτης. addenda haec vox iis, quas ex Anthologia notavimus in Act. Phil-

κάλλ

ὥστε

ἐκστ

Μαρα

ἔξω, ἔφη, στήλαις παρ', ὁδοιπόρε, τοῦθ' ὑπέγραψα. – pro παρὰ στήλαις, existimans, ipſum mulieris ſepulcrum intus non nihil in ipſo agro fuiſſe; cippum autem cum inſcriptione ad frontem agri juxta viam, ut a praetereuntibus commode legi poſſet. Hinc maritum, uxori ſuae ſuperſtitem, monere, non in ipſo loco, ubi uxoris reliquias condidiſſet, ſed *extra eum* carmen ſuum ſepulcrale legi. — Inepta correctio, in qua nec ἔφη ferendum, nec στήλαις παρ'. Commode jungitur, παροδοιπόρε, quamvis Lexica hac voce careant, ad analogiam τοῦ παροδίτης compoſita. In ΕΤΩ ΕΦΤ. nihil aliud latere, quam ΟΙΑ ΕΦΤ, mihi perſuaſiſſimum eſt: *Perſcripſi in hoc cippo, qualis illa fuerit.* — In verſus exitu: ΤΠΕΤΡΑ Α. quod *Hagenb.* recte emendavit. — V. 4. αὔτη vel αὐτή. *Hagenb.* αὐτῇ poſui, quod ſenſus poſtulabat: *forma erat ei Veneris aureae.* Sic *Phaedimus* Ep. II. Καλλίστρατός σοι, Ζηνὸς ὦ διάκτορε, ἔθηκε μορφῆς ξυνὸν ἥλικος τύπον. *Diodor.* Ep. V. δείδια σύν τε φυῆς ἱερατὸν τύπον. — V. 5. ΨΤΧΕΝ. *Fabr.* — V. 6. νομίμοις . . παρεγίνετο. Si recte intelligo, νόμιμα hoc loco ſunt *ſacra deo facta*, conciones ſacrae in dei honorem habitae, quibus illa aſſidue interfuiſſe dicitur. De muliere chriſtiana agi, dubitare noli. — V. 7. λειπομένοισι *egenis opitulabatur.* λειπόμενοι τῆς ἐφημέρου τροφῆς. Epiſt. Jacobi II. 15. — V. 8. δουλίς. Hanc formam tuetur *H.* laudato *Polluce* L. III. 75. — V. 12. Ἀμάζονος. de hac voce ſilet *Hagenbuchius*, in aliis minus obſcuris ſatis verboſus. Non video, quid voluerit Inſcriptionis auctor, niſi Marcianam comparare voluit cum *Pentheſil.* Amazone, quae poſt mortem eximia pulcritudine erat conſpicua, ἐπεὶ μακάρεσσιν ἐῴκει. Κεῖτο γὰρ ἐν τεύχεσσι κατὰ χθονὸς, ἠΰτ' ἀτειρὴς Ἄρτεμις ὑπνώουσα. *Quint.Smyrn.* L. I. 662. ita ut Achillem poeniteret, quod eam non

in matrimonium duxisset — ἐπεὶ μέγεθός τε ῥ
Ἔπλετ' ἀμώμητός τε, καὶ ἀθανάτῃσιν ὁμοίη. Ib. I. 6
Tzetz ad Lycophr. v 999. — V. 13. ὥστε . . φ
τινά, scil. — ΕΟΣΗΣΕΙΣ *Fabr.* — V. 14.
idem fortasse h l quod καθαρῶς. — V. 15. ΜΑ
ΤΗΝ. *Fabr* idque tueri conatus est *Hagenb.*
admissa. Sed sic tamen articulus abundat.
nullus dubito, me recte scripsisse: Μαρκιάνην
Marciana Helice. Penultima in Μαρκιάνη corre
non magis morari debet, quam in Πουβλιάνη su
22. v. 3. ubi vide not. Et cf. nr. 35. V. 1.

37.

Νήπιός εἰμι τυχὼν τύμβου τοῦδ', ὦ παροδῖτα
ὅσσ' ἔπαθον δὲ βαιῷ τέρματί μου βιοτῆς,
ἐγκύρσας λάϊνᾳ στήλῃ, τάχα καὶ σὺ δακρύσεις
Ματρὸς ἀπ' ὠδίνων ὡς εἰς φάος ἤγαγον Ὧραι,
ἐκ γαίης με πατὴρ ἐμὸς εἵλατο χερσὶ γεγηθώς
καί μ' ἀπέλουσε λύθρου κεὶς σπάργανά μ' αὐτὸς

λύπας καὶ στοναχὰς τοῖς μου τοκέεσσι διδόντα·
καὶ ταῦθ' ὡςαύτως ἰάθην πάλιν, ὡς τὰ πάροιθεν·
οὐ δ' οὕτως γένεσις δεινὴ πλησθεῖσ' ἐκορέσθη·
ἀλλ' ἑτέραν πάλι μοι νόσον ἤγαγε γαστρός * μοῖρα,
σπλάγχνα μου ὀγκώσασα, καὶ ἐκτήξασα τὰ λοιπά,
ἄχρις ὅτου ψυχὴν μητρὸς χέρες εἷλαν ἀπ' ὄσσων.
ταῦτ' ἔπαθον βαιῷ τέρματί μου βιοτῆς [ξένε]·
καὶ κατέλειπσν τηκεδόνας τοῖσί με γειναμένοις.
αἰνόμορος λείψας τρεῖς συνομαίμονας ἀστεφάνωτους.

Edidit *Sponius* in Miscell. erud. Antiqu. p. 370. cum hac praefatione:

ΘΕΟΙΣ ΗΡΩΣΙΝ
ΛΟΥΚΙΟΣ ΜΙΝΙΚΙΟΣ ΑΝΘΙΜΟΣ ΚΑΙ ΣΚΡΕΙ
ΒΩΝΙΑ ΦΙΛΕΙΚΙΣΣΙΜΑ ΑΥΤΧΕΙΣ ΓΟΝΕΙΣ
Α. ΜΙΝΙΚΙΩ ΑΝΘΕΜΙΑΝΩ ΤΕΚΝΩ ΓΛΥΚΥΤΑΤΩ
ΚΑΙ ΘΕΩ ΙΔΙΩ ΕΠΗΚΟΩ ΖΗΣΑΝ ΕΤΕΙ Δ
ΜΗΝΑΣ Ε Η. Κ.

ubi V. 3. nomen matris ΦΕΛΕΙΚΙΣΣΙΜΑ *Felicissima* fuisse videtur. V. 4. autem Scr. ΖΗΣΑΝΤΙ ΕΤΗ Δ. — Versus ipsi mali sunt poëtae, et a marmorario passim, ut videtur, interpolati. Haud pauca aliter ac *Sponius* repraesentat *Reinesius* Synt. Inscr. p. 694. et inde *Fleetwood.* in Syll. p. 208. 2. — V. 2. ΔΕΝΒΑΙΩ. *Spon. Rein.* Scripsi δέ. Prior in βαιῷ corripi potuit. Cf. Supra nr. 6. v. 3. Fortasse tamen δ' ἐν plane delendum, pleniore distinctione in fine praecedentis versus posita. Cf. V. 25. — ΤΗΣ ΒΙΟΤΗΣ. *Reines.* — V. 3. ΛΑΙΝΕΑ ΣΤΕΛΛΗ. *Sp.* — V. 4. ΩΔΕΙΝΩΝ. *Sp.* — V. 5. ἐκ γαίης. nota res. Cf. *Lambin.* ad *Plauti* Amph. I. 3. 3. — V. 6. ΚΑΙ ΕΙΣ. *Spon. Rein.* syllabis per crasin jungendis temere, ut saepe fit in marmoribus, diductis. — V. 7. ΗΥΛΕΤΟ. *Sp.* — ΗΜΕΛΛΟΝ ΕΣΣΕ-

Rein. Scripsi ΛΑΙΟΥ, quod I forte omisso, facile pro ΛΑΟΥ haberi potuit, Bene habet *πεδίον de parte pedis superiore cui digiti subjacent.* Vide *Stephan.* Thes. gr. L. T. III. p. 116. sq. — EXEN. *Sp.* iterum litera omissa. — V. 18. ΕΠΕΓΑΡΟΝ. *Reines.* ΩC-ΤΕΑΝ. *Spon.* quem veram lectionem non latuisse, ex versione apparet: *et a me ossa abstulerunt.* — V. 19. ΤΟΙΣ ΤΕΚΛΕΣΣΙ ΔΙΑΟΝΤΑΙ. *Spon.* ΜΟΥ post ΤΟΙΣ inserit *Reines.* — V. 20. ΕΙΑΘΗΝ et ΟΣΤΑ. *Spon.* — V. 21. ΜΟΥ ΓΕΝΕΣΙΣ. *Spon. Rein.* Priorem vocem, ut metro adversantem, delevi. — V. 22. ΓΑΣΤΡΟΣ ΜΟΙΡΑ. *Spon.* ΛΛΟΙΡΑ. *Rein.* Si *μοῖρα* genuinum est, certe non suo loco legitur. — V. 23. ΚΑΙ ΕΚΤΗΞΑΤΟ. *Reines.* Unice vera est lectio *Sponii*, quam exhibuimus: dum venter pueri, quod in hac aetate saepe accidit, nimis exturgescebat, reliqua corporis membra extabescebant. — V. 24. ΜΟΥ ΜΗ-ΤΡΟΣ. *Spon.* — V. 25. *ξένε.* ineptum marmorarii additamentum — V. 26. Apud *Sponium* lacuna est inter *τηκεδόνας* et *τοῖσι.* *Reinesius* sic habet: *τηκεδόνα στυγερὴν τοῖς με γ.* Fortasse auctor hoc quoque loco pentametrum posuerat, pessime postea interpolatum:

λείπων τηκεδόνας τοῖσί με γειναμένοις.

V. 27. Huic versui quomodo subveniam non habeo. Pro *αἰνόμορος* disyllabum vocabulum fuisse videtur. — *συνομαίμονας*, *sorores* nondum viris junctas, et hinc *ἀστεφανώτους.*

38

Ἐχέμβροτος Ἀρκὰς ἔθηκεν Ἡρακλεῖ.

Νικήσας τόδ' ἄγαλμ' Ἀμφικτυόνων ἐν ἀέθλοις,
Ἕλλησιν δ' ᾄδων μέλεα καὶ ἐλέγους.

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
Ἑ[illegible]
[illegible]
[illegible]
χρυσείοις
καί με π
[illegible]μενον
κρατὸς ἀπ

graphen prosaicam, pueri parentumque ejus nomina continentem. — V. 2. ΑΛΓΕΙΝΟΝ. *Rein. Gor.* Fortasse ἀλγεινῶν fuit. — V. 4. ψυχὴ δὲ κραδίης. Fortasse

ψυχὴ Δ' ἘΚ 'Ρ' ΑΙΗΣ.

una littera Δ deleta. Sequentia verba sic exhibentur in marmore: ΔΙΑΜΕCΑΙΘΕΡΟΝ. quod noli dubitare recte a nobis emendatum esse:

δράμ' ἐς αἰθέρ' ἐπείκελος αὔρη.

Euripid. ap. *Plutarch.* T. II. p. 416. C. D. ὁ δ' ἄρτι θάλλων σαρκὶ διοπετὴς ὅπως Ἀστὴρ ἀπέσβη, πνεῦμ' ἀφεὶς ἐς αἰθέρα. — V. 11. καὶ οὐρ. Legendum videtur: κατ' οὐρανόν. Similia de defunctis deorum benevolentia in Olympum deductis collegi in Animadverss. T. III. P. II. p. 283. — V. 15. nec intelligo, nec emendare possum. — V. 16. Excidisse videtur: χρυσείαις. *Eurip.* Jon. 435. ἀλλὰ χρυσέαις προχόοισιν ἐλθών. *Aristophan.* Nub. 273. εἴτ' ἄρα Νείλου προχοαῖς ὑδάτων χρυσέης ἀρύτεσθε προχοῖσιν.

40.

Ξεῖνε Φιλητᾶς εἰμί· λόγων ὁ ψευδόμενός με
ὤλεσε, καὶ νυκτῶν φροντίδες ἑσπέριοι.

Athenae. L. IX. p. 401. E. κινδυνεύεις οὖν ποτε διὰ ταύτας τὰς φροντίδας, ὥσπερ ὁ Κῷος Φιλητᾶς ζητῶν τὸν καλούμενον ψευδολόγον τῶν λόγων, ὁμοίως ἐκείνῳ διαλυθῆναι. ἰσχνὸς γὰρ πάνυ τὸ σῶμα διὰ τὰς ζητήσεις γενόμενος, ἀπέθανεν· ὡς τὸ πρὸ τοῦ μνημείου αὐτοῦ ἐπίγραμμα δηλοῖ. De λόγῳ ψευδομένῳ, cujus investigatio Philetae fatalis fuisse dicitur (Cf. *Suid.* in Φιλητᾶς), consule *Cresoll.* in Theatro Rhetor. II. 6. Thesaur. Gron. Tom. X. p. 76. De macilentis *Plutarch.* T. II. p. 791. E. Πρόδικον τὸν σοφιστήν, ἢ Φιλητᾶν τὸν ποιητήν . . . νέους μέν,

lave.

in

M

a in M

1. Meg

— M.

doricus

version

42.

Οἱ στύγιον χῶρον ὑποναίετε, δαίμονες ἐσθλοί,
δέξασθ' εἰς ἀΐδην κἀμὲ τὸν οἰκτρότατον,
οὐ κρίσει ἐκ Μοιρῶν ἡρπασμένον, ἀλλὰ βιαίῳ
αἰφνιδίῳ θανάτῳ μήνιος ἐξ ἀδίκου,
ἄρτι μὲν ἐν προκοπῆς τάξει παρὰ δεσπότῃ ὄντα,
ἄρτι δὲ καὶ γενειῶντ'· οὐδ' εἴκοσι τέρμ' ἐνιαυτῶν
ἐκτελέσας, γοερὸς οὐκ ἐσορῶ τὸ φάος.
τοὔνομά μοι Ὕπατος· λίτομαι δ' ἔτι τὸν συνόμαιμον,
τοὺς δὲ γονεῖς κλαίειν μηκέτι τοὺς τάλανας.

Est apud *Murator.* T. III. p. 1687. 2. unde id emendatius dedi in Animadverss. T. III. P. II. p. 510. V. 1. ΥΠΟΝΑΙΤΕ Δ... ΜΟΝΕ Σ. *Mur.* — V. 3. ΚΙΑΙΩ. *Mur.* βιαίως corrigebat *Kulenkampius* in notis mst. idque verum videtur. — V. 4. μήνιος. injusta potius ira, quam judicio Deorum in ipso aetatis flore terris ereptus. Similiter *Ira* ut mortis causa citatur in *Apollonid.* Ep. XIX. 5. νυκτὶ γὰρ ἐν πρώτῃ θάλαμον σχάσε μῆνις ἄφυκτος. — V. 5. προκοπῆς. *jam aliquid apud dominum valebam.* ut προκοπαῖς λάμψας. Ep. ἀδ. DCCXXIV. 3. *Pallad.* Ep. LXVII. ἐκ προκοπῆς γάρ, ἧς εἶχες κατὰ νοῦν, ἐξεκόπης βιότου. Initio versus ΑΡΤΙ-ΜΟΨΕΝ. ap. *Mur.* qui *Artimum* nobis hinc extudit, ejusque ira Hypatum exstinctum fingit. — V. 6. ΚΑΙ ΓΟΝΕΩΝ ΟΥΔ. *Mur.* quod leni manu emendavi. ἀρτιγενειάζοντ' eodem sensu corrigebat *Dorvill.* ad *Char.* p. 30. — V. 7. γοερῶς malebat Idem l. c. quod cum ἐκτελέσας junctum verius videtur quam γοερός. — V. 8. ΟΛΙΤΟΜΑΙ ΑΕΤΙ. *Mur.*

43.

ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.

Οὐκ ἔστιν μείζων βάσανος χρόνου οὐδενὸς ἔργου,
ὃς καὶ ὑπὸ στέρνοις ἀνδρὸς ἔδειξε νόον.

Stobaei Ecl. Phys. I. c. IX. p. 230. ubi vulgo et plurimis Codicibus adscriptum Λακώνων. *Simonidi* tı buit *F. Ursinus* Carm. Nov. 34. Femin. p. 168. a ctoritate Codicis, qui in marg. habebat: *ἐκ τῶν Σι νίδα ἐπιγραμμάτων. Heeren* v. cl. comparat *Menan* senarium hinc fortasse expressum: *ἤθους δὲ βάσ ἐστιν ἀνθρώποις χρόνος.* Ad hanc sententiam respicit *S phocl.* in Oed. Tyr. 608. sqq.

44.

Οὐκ ἤμην, γενόμην· ἤμην, οὐκ εἰμί· τοσαῦτα·
εἰ δ' ἄλλως τις ἐρεῖ, ψεύσεται· οὐκ ἔσομαι.

πρεσβίστην μακάρων ἐν Ὀλύμπῳ σκῆπτρον ἔχουσαν,
καὶ γαίης πάσης καὶ πόντου δῖαν ἄνασσαν.

Est in *Pocockii* Inscr. p. 30. nr. 18. unde emendatius dedi in Animadverss. T. III. P. II. p. 298. ignorans extare etiam ap. *Murator.* T. I. p. LXXV. 1. — V. 1. ΠΑΜΠΓΩΝ. et ΧΑΙΡΕ ΑΦΘΙΤΑΝΟΤΟΙ. *Poc.* ΑΦΘΙΤΕ ΑΝΟΥ... *Mur.* Memorabile est, Anubin, qui vulgo Osiridi tanquam minister additur, hoc loco tanquam deorum omnium regem celebrari. Fuisse autem, qui eum pro Κρόνῳ haberent, docet *Plutarch.* T. II. p. 368. F. — V. 2. ΙΙΟΛΥΣΕΒΝΗΌΣ ΟΣΕΙΡΙ. *Poc.* *χρυσοστέφανος.* propter radios, ni fallor, quibus caput dei, pro Sole habiti, circumdabatur. *Euseb.* Praep. Evang. I. 6. p. 27. C. — V. 3. ΚΡΟΝΔΗΣ et ΑΜΜΥ. *Poc.* ΑΜΩΝ. *Mur.* Excitat hunc locum *Wesseling.* ad *Herodot.* L. II. 42. p. 124. nr. 32. *Plutarch.* de Isid. et Osir. c. 9. T. II. p. 354. C. *ἴδιον παρ᾽ Αἰγυπτίοις ὄνομα τοῦ Διὸς εἶναι Ἀμοῦν, ὃ παραγαγόντες ἡμεῖς Ἄμμωνα λέγομεν.* — V. 4. ΟΥΡΑΝΟΣ. *Mur.* nostrum *κοίρανος* dedit *Pocock.* Et recte sic Serapidem vocari, satis constat vel ex *Porphyrio* ap. *Euseb.* Praep. Evang. L. IV. 13. p. 174. A. qui primum ei locum inter *δαίμονας* assignat. — ΠΡΟΤΕΗΜΗΤΑΙΣΕ ΣΑΡΑΠΙΣ. *Poc.* ΠΡΟΤΕΠΝΗΤΑΙΣΕ. *Mur.* ubi prostant conjecturae nonnullae, quae mihi quidem non minus videntur obscurae, quam marmoris lectio. Forfasse legendum: ΠΡΩΤΟΣ, quod proxime abest a ΠΡΟΤΕΗ; nam saepenumero Σ scribitur C, unde facile cum Γ, Τ, similibusque literis, etiam Π, confunditur. Vid. supra ad nr. 18. Aut quod etiam malim:

προφέρων μητίεσσι

quod Serapidi, in quo omnes omnium deorum virtutes conjunctae sunt, inprimis convenit. Cf. *Aristidi*

43.

ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.

Οὐκ ἔστιν μείζων βάσανος χρόνου οὐδε[illegible]
ὃς καὶ ὑπὸ στέρνοις ἀνδρὸς ἔδειξε [illegible]

Stobaei Ecl. Phys. I. c. IX. p. 230, plurimis Codicibus adscriptum Λακώνα buit *F. Ursinus* Carm. Nov. 34. F[illegible] ctoritate Codicis, qui in marg. hab[illegible] νίδα ἐπιγραμμάτων. *Heeren* v. cl. c[illegible] senarium hinc fortasse expressum ἔστιν ἀνθρώποις χρόνος. Ad hanc ser[illegible] *phocl.* in Oed. Tyr. 608. sqq.

44.

Οὐκ ἤμην, γενόμην· ἤμην,
εἰ δ' ἄλλως τις ἐρεῖ, ψ[illegible]

[illegible] L. p.
ΕΤΦ[illegible]
Bohn[illegible]

.εν,

:ν.

.edit Mura-
,, Latinam in-
cuim tenebras
.r erat, diligen-
,ramma. Ii etiam
.m Sapientiae d..-
iterum T. III. p.
pigrammatis inscriptio
.ancti. — V. 1. ΤΥΧΗ-
.dt. ΠΑΛΙΝ ΚΑΙΝΑΝΔΑ.
m. Anth. V. 125. *ἀσταθέος*
.— V. 2. ΙΕΡΙΝ. *Mur.* loco
s vel regionis excidisse vi-
?ΟΝ. *Mur.* loco pr. *προτέρων*
pparebat; et sic est ap. *Mur.*
.ΓΧΙΘΕΟΝ. *ut paucos veterum*
i diis erant proximi. — V. 6.
. sec. ΘΕΩΝ. Id. loco pr. ΘΕΟΝ.
ionam Alexandro hoc loco agatur.
iquisiveris, quum defuncti nomen
inscriptio nostra facta fuerit, ignores.

47.

.εθνειῶτα τεὴ κατὰ γαῖα καλύπτει
χον, γνωτοῖς πᾶσιν ἄχος Φιλίης,
ἐμῷ μέγα πῆμ' ἔλιπον καὶ μητρὶ ταλαίνῃ,
πορον δεινὴν ἄλγεσιν ἀμπεχόνην.

—

quo

Certe
A un
riora.
ἀλγ[illegible]
i. e. a

Caeter
tundio
datis :

Π[illegible]
κ[illegible]
Ψ[illegible]
N[illegible]
o[illegible]

Est ap. *Murator.* T. IV. p. MMLXI. *Fleetwood.* p. 213. — V. 1. ΠΗΝΟΣ. *Murat.* ΠΑΙΔΟΣ dedi, quod ab illo proxime abest. Nec tamen inepte legeris cum *Fleetwoodio*, alias raro felici,

σκῆνος μὲν γενετῆρες . . .

σκῆνος, quod cum κλαίεσκον jungendum, voci ψυχὴ opponitur. Si παιδὸς verum est, hoc pendet a τύμβῳ. — Mox haereo in ἐπεὶ, ad quod, si revera sic scriptum est in marmore, τοῦτο subaudiri debet. Sed vide an fuerit:

ὃ τοι γέρας ἐστὶ θανόντων.

Homer. Ιλ. ψ. 9. Πάτροκλον κλαίωμεν, ὃ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων. Et sic Odyss. ω. 189. et Ib. 295. κώκυσ' ἐν λεχέεσσιν ἑὸν πόσιν, ὡς ἐπέοικεν, ὀφθαλμοὺς καθελοῦσα· τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων. — V. 3. EBHI. *Mur.* εἰς τὸ δίκαιον, pro εἰς τὸν οὐρανὸν, τὸν τῆς — δικαιοσύνης χῶρον. Hoc an alibi occurrat, nescio. — V. 4. ἀδαής. id quod νήπιος. *Bricherius* ap. *Murator.* *Adae Italicae* puerum nobis dedit, cumque *Fleetwoodius* sequitur Αδαης exhibens. — V. 5. οὐκ ἤμην. Cf. supra nr. 44. — V. 6. ΑΝΑΡΙΘΜΙΟΣ. *Mur.* quod graecum non est. Scripsi ἐναρίθμιος, quamvis nec hoc, sic absolute positum, sensum habet perspicuum. — V. 7. ἀνάδραστον quid significet, ignoro equidem. Num ab ἀναδραμεῖν, *qui reverti nequit,* quum semel cursum peregerit? — V. 9. ΤΑΥΤΑ ΕΠ. *Mur.*

49.

Πανσόφου ὀργὴν ἴσχε Φιλοστράτου, ὃς Κλεοπάτρᾳ
νῦν προσομιλήσας, τοῖος ἰδεῖν ἐφάνη.

Philostrat. Vit. Soph. L. I. 5. p. 486. οἶδα καὶ Φιλόστρατον τὸν Αἰγύπτιον, Κλεοπάτρᾳ μὲν συμφιλοσοφήσαντα τῇ βασιλίδι, σοφιστὴν δὲ προσρηθέντα, ἐπειδὴ λόγον ἰδέαν

Hab
laestr.
in Bibl.
inc
nibus scri
consonant
II. p. 267

Aristides Orat. Sacra IV. T. I. p. 331. quum decem chores suis sumptibus constituisset, quibus ipse cantica scripserat, ἐδόκει χρῆναι ἀναθεῖναι τρίποδα ἀργυροῦν, ἅμα μὲν τῷ θεῷ χαριστήριον, ἅμα τε μνημεῖον τῶν χορῶν, οὓς ἐστήσαμεν. Καὶ ἐμοὶ μὲν παρεσκεύαστο ἐλεγεῖον τοιονδί· ποιητὴς κ. τ. λ. . . . τοῦτο δὲ ἐπιγράφειν ἐδόκουν, καὶ τὸ ἀνάθημα ἀναθήσειν ὡς δὴ Διί. — V. 4. ἡνίοχος. Cf. Animadverss. T. I. P. I. p. 244. Tom. III. P. II. p. 150.

52.

Σῆμα μὲν ἐν στήλῃ γλυπτῇ θέσαν, ἡνίκ' ἐγὼ μὲν
  ἀελίου γλυκερὴν λεῖπον ἐπισκοπίην·
νηλειὴς δέ με δέκτο μυχὸς καὶ ἄλαμπετον οὖδας
  αἴθεω μυχο . . . . . ὑπὸ σποτίην·
πατρὸς μὲν Δημοσθένεος ἐτέων δύο κ' εἴκοσί μ' οὖσαν,
  ἔκτε δέ με τριτάτην ἤμαρτε ὀλλυμένην·
ὦ μητρὸς στυγερῆς καὶ ἀδελφεοῦ εἵνεκ' ἐμεῖο,
  νοῦσος ἀκωλύτῳ μόρσιμος εἷλε τύχῃ.

Vitiosissime hanc inscriptionem edidit *Maffei* in Museo Veron. p. 61. qui quomodo eam legerit et intellexerit, ex latina ejus interpretatione apparebit, quam ut mecum mireris adscribam:

In cippo nomen sculpserunt: en Glycerena
  Aeli dicta fui, dicta et Epeschatia:
Me Rhenea suo, vix cognita terra, recessu
  Excepit, Ditis dum feror ad tenebras.
Viginti atque duos quum agerem annos, tertia patrem
  Orbavit, Parca fila secante, dies.
O qui me amissa, mater, fraterque doletis,
  Morbus me et fatum, et sors domina abripuit.

Maffei lectiones cum hac ejus versione repetivit *Bo-*

videtur

Σ...ρος

... M

Reiskii Oratt. Attic. T. VII. p. 802. — V. 1. ΑΝΔΡΑ. *Marm.* Verba ἐπεὶ δῶρα M. μέγιστον illustrant laudem Harpocrationi tributam, οὐ σμικρόν: non parvus erat, quippe qui Musarum donis splendebat, quae omnium maxima. — V. 3 ΚΛΕΙΣΕΤΑΙ. *Marm.* quod *Ruhnkenius* una littera mutata emendavit. — V. 4. οὕνεκ' ἦν. Similiter de *Antiphonte Thucydid.* L. VIII. p. 545. Ἀντιφῶν ἀνὴρ Ἀθηναίων τῶν καθ' ἑαυτὸν ἀρετῇ τε οὐδενὸς ὕστερος, καὶ κράτιστος ἐνθυμηθῆναι γενόμενος, καὶ ἃ ἂν γνοίη εἰπεῖν.

54.

Σῆμα Φιλείνῳ τοῦτο φίλῳ δεῖμεν θεράποντι
Ἱπποκράτης πάσης εἵνεκεν εὐνοΐης.

Ex Marmore in Museo Ducis Nojae primum est editum in Actis litterariis Florentin. an. 1763. et in *Ignarrae* Comment. de Palaestr. Neap. p. 167. qui verba male distinxit, δεῖ μὲν exhibens. Nos sequuti sumus *Ruhnkenium* in Bibl. crit. T. II. P. I. p. 83.

55.

Σοί, Παιῆον ἄναξ, Ἀσκλήπιε, τήνδ' ἀνέθηκεν
εὐξάμενος στήλην λαϊνέην ὁ Βάλης·
νούσου ἐπεί μ' ἀκέσω βαρυαλγέος· οὕνεκα τῶν πρὶν
ὧν πάθον, ἰαθεὶς ἐκ σέθεν, οἶδα χάριν.
τοῦ δ' αὖ μέλλοντος λοιποῦ βίου οὐ . . . .

Apud *Gruter.* p. MLXXIII. 4. — V. 2. CTHΛΑΗΝ et V. 3. ΕΙΑΘΕΙΣ ΕΞ. *Grut.* Utrumque emendavit *Valken.* in Not. ad N. T. p. 330.

πόρδαλις ἀγριόθυμος.

ΒΛΛΕ. *P. C.* pro ἔβαλλε. — V. 8. ΤΡΗΙΔΕΜΙΝΘΗ-ΚΑΤΟ ΙΙΛΝΙΚΕΛΟΝ ΙΧΝΟΠΛΡΟΩ. Sic *Chandl.* in Mss. Ap. *Poc.* est ΑΙΘΗΛΡΟΩ, omissis litteris ΝΙΧ. Una voce transposita *Chandlerus* hunc versum sic restituit, ut nos dedimus, nisi quod ἴκελον dedit. — V. 9. ΑΗΑΛΛΤΝΛΣΑ. *Poc. Ch.* ἐπαλλύνασα. *Lips.* et *Chandl.* et hic quidem vertens: *pulchritudinem cum attrivisset.* Feliciter *Buttm.* ἀμαλδύνασα. *Julian. Aeg.* Ep. IV. Λαῒς ἀμαλδυνθεῖσα χρόνῳ περικαλλέα μορφήν. — V. 10. Hic et sq. versus, ob nomina propria fortasse, vehementer elumbes; sed, ut mihi quidem videtur, non solum auctoris, sed etiam marmorarii culpa. In ἀλλὰ posterior syllaba produci potuit sequente ῥ, cujus licentiae exempla quaedam etiam in cultissimis Anthologiae Epigrammatis reperiuntur. Sed quid impedit corrigere:

ἀλλ' ἄρα Ῥώμης....

ubi vides, quam facile ΡΑ ante ΡΩ omitti potuerit. Nomen Ἰωάννης eundem locum occupat in hexametro *Maximi Planud.* ap. *Bandur.* Imper. Orient. L. VII. p. 175. ἡ γενέτης μὲν ἔην Καντακουζηνὸς Ἰωάννης. — V. 11. Ut versui succurreret *Chandlerus:* παῖς μὲν Δ. et καὶ βασιλ. scribendum existimabat. Neutrum bene. Post παῖς, quod est in fine lineae, aliquid excidisse, valde est probabile. Tum in ἐρικυδῶν marmorarii errorem aut describentis esse suspicor. Versus bene haberet, si legeretur:

παῖς ὢν Δουκοφύτων εὐρυκλειτῶν βασιλήων.

Fac in marmore fuisse: Ε.ΡΙΚΛ...ΩΝ, mediis litteris deletis, is qui hanc Inscriptionem descripsit, existimare poterat ΕΡΙΚΥΔΩΝ fuisse scriptum. Hoc sane probabilius, quam auctorem, qui reliqua satis bene concinnavit, se in hoc versu tam turpiter dedisse. —

ΒΑΣΙΛΕΩΝ. *Poc. Ch.* — V. 12. ΗΟΓΕΝΟΣΑΝ. *P.*
Ch. quod in μογέουσαν eleganter mutavit V. D. in Act
Erud. quem *Chandlerus* sequitur. In fine vers. I
ΤΑΕΕΡΩΝ. *Poc. Ch.* ἐπαείρων cum Lipsiensi critic
emendavit *Chandlerus.* Verius *Buttm.* τ' ἠλαίρω
una littera transposita altera leviter immutata. — V. 1
ΗΛΑΜΗΤΑ. *Poc. Ch.* quod Lips. emendavit, qui τεύξα
tamen intactum reliquit. Ut versui succurreret, τεύ
ξατο scripsit *Chandlerus, Buttmanno,* probante. — V.
14. ΠΤΚΝΑ ΤΕ ΠΑΡΗΙΑ. *Poc. Ch.* πυκνά τε κάρη
corr. Lips. vertens: *capiti et trunco robur identide*
ingerens. πυκνά τε μακρὰ παρειά. *Chandlerus longis ge*
nis et laxis nervis intentis; uterque inepte. πυκνώσα
suspicatur *Buttm.* quod cum τονώσας bene conspirat,
epitheto V. 8. ἰσχιοπαρείῳ praeclare respondet. Fortas
tamen lacuna fuit in marmore sic implenda:

πυκνά τε ΘΕΙΣ ΤΑ παρῆα.

Sensu nihil diverso. — V. 15. ΓΡΑΟΣ. γρηὸς emen
davit *Buttm.* cum *Chandlero.* — πεντακορώνου. Cf.
Lucillii Ep. XXXI. Animadverss. T. II. P. II. p. 46

Erudit. p. 596. hoc carmen de *Homero* et *Theocrito* colores ducere scripsit. Idem addit haec: „Laudat hoc carmen *Joannem* de gente *Ducarum*, Imperatorem, arcis Smyrnae urbisque instauratorem; illum nempe *Joannem Angelum*, *Theodori Angeli* filium, qui A. 1224. in usurpatione tituli Imperialis obiit, de quo vide *Du Cangii* Famil. Byz. p. 207. Carmen hoc illustrat locus *Michaelis Ducae* ſine Capitis VII. ubi commemorat πολίχνιον τῆς Σμύρνης τὸ κείμενον ἐν τῇ κορυφῇ τοῦ ὄρους, ὅπερ φρούριον ἐτύγχανεν ἀκρόπολίς ποτε τῆς παλαιᾶς καὶ διεφθαρμένης Σμύρνης ἀνακαινίσας αὐτὸ προλαβὼν ὀλίγοις ἔτεσιν Ἰωάννης ὁ Δούκας βασιλεὺς Ῥωμαίων. Ad quem locum ait *Ismael Bullialdus* anno 1646. vidisse se illam arcem; sed de inscriptione nostra nihil memorat.“

61.

Τηνώτῳ τόδε σᾶμα τὸ λαϊνὸν ὤπασ᾽ ὁ δᾶμος,
ὅς ποκ᾽ ἐν ἀμφιάλῳ πρᾶτος ἀνὴρ Ἰθάκᾳ,
καὶ βουλᾷ καὶ χερσὶν ἐς Ἄρεα· παιδὶ δὲ τιμὰν
ἔλιπε καὶ κτῆσιν καὶ κλέος ἀθάνατον.

Edidit *Pocock.* in Inscr. antiqq. p. 42. multis cum vitiis, quae tollere conati sumus. V. 1. ΤΗΝΩΤΟΙ et ΛΑΙΝΟΝ ΩΗΝΕΤΟΔΑΜ. Hinc *Buttmannus* in litteris ad me datis, tentabat: ὤρσεν ὁ δᾶμος. Mihi ὤπασε propius accedere videbatur ad litterarum in marmore ductus Ep. ἀδ. DCCVII. 5. χάριν δέ μοι ὤπασε τήνδε, εὐδόξου ζωᾶς μνῆμα καὶ ἐσσομένοις. — V. 2. ΠΡΑΤΟΣ . . ΕΝΕΤΗΘΑΚΑΙ. πρᾶτος ἀνὴρ scripsi. Alius ſortasse mallet: ἔην. *Buttm.* ἔγεντ᾽ Ἰθ. — V. 3. ΤΙΜΕΑΙ ΔΕ ΠΑΙΔΙ. In his litteris τιμὰν latere, vix est quod dubites; sed hoc vocabulum non suo loco positum esse,

syllabarum modus docet. Quod an marmorarii culpa factum sit, an editoris, difficile dictu fuerit. Mihi in tanta, qua Pocockianum opus exscriptum est, negligentia, alterum hoc videtur probabilius.

62.

Τίκτε Τύχη, σπεῖρεν δὲ Σεραπιακὸς ταχύποτμος,
ἄμφω θηλυτέρην παῖδα Σεραπιάδα·
κεῖμαι δ' ἐξαέτις, τύμβον δέ μοι ὅς μ' ἀτίτηλε
τεῦξεν, νικήσας πάντας ἐπ' εὐσεβίῃ,
κλεινὸς ἐν ἀνθρώποισι, Δομεστικός, ὅς μ' ἔτι τυτθὴ
οὖσαν δουλοσύνης ἐξάγαγεν στυγερῆς.

Pessime corruptum edidit *Muratori* T. III. p MDCCXLIV. 5. et post eum *Amaduzzius* in Monum Matthaeiorum. T. III. emendatius *Ignatius Raponu* in libello peculiari Veletris edito an. 1788. ex qu

63.

Τοῖα παθόντ', οἶμαι, καὶ Τάνταλον αἴθοπος ἰοῦ
  μηδαμὰ κοιμίσσαι διψαλέην ὀδύνην.
καὶ Δαναοῖο κόρας τοῖον πίθον οὐκ ἀνακλῆσαι,
  αἰὲν ἐπαντλούσας ὑδροφόρῳ καμάτῳ.

Lucian. de Dipsad. T. VIII. p. 144. ed. Bip. Ἐπίγραμμά τι ἤκουσα, ὅ μοι τῶν ἑταίρων τις ἔλεγεν αὐτὸς ἐπὶ στήλης ἀνεγνωκέναι, ἀνδρὸς οὕτως ἀποθανόντος, ὃς ἐκ Λιβύης, ἔφη, ἀπιὼν εἰς Αἴγυπτον, παρὰ τὴν μεγάλην Σύρτιν ἐποιεῖτο τὴν πορείαν· οὐ γὰρ εἶναι ἄλλως· ἔνθα δὴ τάφῳ ἐντυχεῖν παρὰ τὴν ἠϊόνα, ἐπ' αὐτῷ τῷ κλύσματι, καὶ στήλην ἐφεστάναι, δηλοῦσαν τοῦ ὀλέθρου τὸν τρόπον· κεκολάφθαι γὰρ ἐπ' αὐτῇ ἄνθρωπον μέν τινα, οἷον τὸν Τάνταλον γράφουσιν ἐν λίμνῃ ἑστῶτα, καὶ ἀρυόμενον τοῦ ὕδατος, ὡς πίοι δῆθεν· τὸ θηρίον δέ, τὴν διψάδα, ἐμπεφυκὸς αὐτῷ περιεσπειρᾶσθαι τῷ ποδί, καί τινας γυναῖκας ὑδροφορούσας ἅμα πολλὰς καταχεῖν τὸ ὕδωρ αὐτοῦ . . . γεγράφθαι δὲ πρὸς τοὐπίγραμμα, οὐ χεῖρον δὲ καὶ αὐτὸ εἰπεῖν· τοῖα παθόντ' κ. τ. λ. Ad rem conſer inprimis *Nicandri* Ther. v. 334. sqq. — αἴθοπος ἰοῦ. *nigri veneni*. *Virgil.* Aen. L. IV. 514. Auctor παρῳδεῖ Homericum αἴθοπα οἶνον. — V. 2. κοιμίσσαι scripsi; ut metrum constarct, pro κοιμίσαι.

64.

Τοῦ πολυκώθωνος τοῦτ' ἠρίον Ἀρκαδίωνος,
  ἄστεος ὤρθωσαν τᾷδε παρ' ἀτραπιτῷ
υἱῆες Δόρκων καὶ Χαρμύλος· ἔφθιτο δ' ὡνήρ,
  ἄνθρωπ', ἐκ χανδῆς ζωροποτῶν κύλικος.

Apud *Athenaeum* L. X. p. 436. ἔπινε δὲ πλεῖστον καὶ Ἀρκαδίων· (ἄδηλον δὲ εἰ ὁ Φιλίππῳ διεχθρεύσας) ὡς τὸ

ἐπίγραμμα δηλοῖ, ὅπερ ἀνέγραψε Πολέμων ἐν τῷ περὶ *κατὰ πόλεις ἐπιγραμμάτων.* Ad hunc locum Casau *nus:* „Epigramma, quod narrat Deipnosophista, „*mulo potatoris Arcadionis fuisse insculptum,* q „tuor versibus, Excerptorum auctor in duo con „xit, hoc modo:

„τοῦ πολυκώθωνος τοῦτ' ἠρίον Ἀρκαδίωνος,
„ὃς θάνεν ἐκ χανδῆς ζωροποτῶν κύλικος.

„Non est autem *χανδὴ κύλιξ, poculum ore hiante h* „*stum,* ut fingit vir doctus: sed *magnum et co* „Hesychius *χανδὸν* explicat *πολύν.*" In Appendi Anthologiae relatum Epigramma a *Stephano* p. 510 V. 2. *ὤρθωσαν.* edd. et Cod. A. Causa non erat, augmentum tolleretur — V. 3. *ἔσβη ὅδ' ὡνήρ.* Vu Ubi quum copula deesset, *Casaubonus* emend *ἔσβη ὁ δ' ὡνήρ.* quo hujus loci vitium non tollitur, augetur. Ex lectione Codicis A. *ἔφθη ὅδ'* *Schw* *häuserus* optime restituit, quod a poeta scriptum nullus dubito: *ἔφθιτο δ' ὡνήρ.* Saepenumero con litterae H et IT. — V. 4. *ἄνθρωπε.* Viator appell

Pro ἑλικώδεις editum τὰς σπειρικὰς a *Petro Ferrono* in Excursu crit. in Eratosth. Epigr. geometr. l. c. Sed in Codice invenit ἑλικώδεις, cujus lectionis illud interpretamentum est. — V. 2. Scr. ἕνεκεν.

66.

Τύμβος μὲν κρύπτει με τὸν ἐν κόλποισι τραφέντα,
οὔνομα μὲν Πτολεμαῖον· ὁ γεννήσας δὲ Σέλευκος·
πενταέτης δ' ἱκόμην Ἄϊδος δόμον· οἱ δὲ γονεῖς με
μύρονται κενεαῖς ἐλπίσι τειρόμενοι.
ὦ γονέες, τί μάτην κενεῷ προσψύχετε τύμβῳ;
Μοιρῶν γὰρ κλωστῆρι τέλος βιότοιο τέτυκται.

Edidit *Chandler* in Inscr. p. 18. nr. LII. In marmore singuli versus divisi in duos, et in linearum initio ac fine litterae omissae sunt, quas *Chandlerus* ex conjectura supplevit. Sic V. 1. ΜΒΟΣ ΜΕΝ ΚΡΥΤ ΕΙ. Tum ΚΟΛΠ.... ΓΡΑΦΕΝΤΑ. ἐν κόλποις, parentum sc. Dura ellipsis; nisi fortasse pro ΤΟΝ ΕΝ legendum ΓΟΝΕΩΝ, διςυλλαβῶς. V. 2... ΝΟΜΑ et ΠΤΟΛΕ...ΟΝ. V. 3.. ΙΤΑΕΤΗΣ et ΑΙ..ΗΣ ΔΟΜΟΝ. In fine ΜΕ excidit. — V. 5. προσψύχετε. Hoc verbum, quod *adspirandi* significationem habere debuit, vix alibi occurrit. Sed inesse ei teneri amoris vim, ita ut *se adplicare, complecti,* significet, suspicari possumus ex cognato περιψύχειν, quo *Alciphron* utitur L. III. 59. περιψύχεις τὸν σὸν Ἄδωνιν. L. I. 39. τὸν Ἄδωνιν ὃν νῦν περιψύχεις. Vide tamen, an non scribendum sit: τί μάτην κενεῷ προσεστήκετε τύμβῳ· pro προσεστήκατε.

67.

* * * * *

Τῶνδ' ἱερογλώσσων Κλυτιδᾶν γένος εὔχομαι εἶναι,
μάντις ἀπ' ἰσοθέων αἷμα Μελαμποτιδᾶν.

q

Inv
cit, com

I
A
A

versùs implendi causa additum. Sed reliqua etiam in hoc epigrammate jejuna sunt et inepta.

* * *

Inscriptiones quaedam colosso Memnonis insculptae, editae a Pocockio in Itiner. T. I. tab. XXXVIII. et in Inscr. ant. p. 81—94.

70.

Ἔθραυσε Καμβύσης με τόνδε τὸν λίθον,
Βασιλέως ἐῴου εἰκόν' ἐκμεμαγμένον.
Φωνὴ δ' ὀδυρμὸς ἦν πάλαι μοι, Μέμνονος
τὰ πάθη γοῶσα, ἣν ἀφεῖλε Καμβύσης.
ἄναρθρα δὴ νῦν κάσαφῆ τὰ φθέγματα
ὀλοφύρομαι, τῆς πρόσθε λείψανον τύχης.

Tentavit hoc Epigramma *Leichius* in Carm. Sepulcr. p. 83. sq. maximam partem infeliciter; cujus commenta, novis peccatis aucta, repetivit *Jablonski* in Synt. de Memn. Sect. III. p. 99. *Pottius* denique in *Veltheims Aufsätzen.* T. II. Ipse eam examinavi in Comment. de Memnoniis *in den Denkschr. der Münchner. Acad. der W.* an. 1809. p. 39. sqq. V. 1. ἔθραυσε. Sic narrabant. Cf. *Pausan.* L. I. 42. 2. p. 161. ed. *Fac.* et quae nos de hac re diximus l. c. p. 30. not 87. — V. 2. ΒΑΣΙΛΕΟΣ Ε ΟΟΥ. *Poc.* quod varie tentant. Nos ἑῴου scripsimus cum *Pottio*, qui ipse huic conjecturae non justum statuebat pretium. *Philostrat.*

Vit. Apoll. L. VI. 4. p. 233. *θύσαντες οὖν Ἡλίῳ* Αἰθίοπι *καὶ* Ἠῴῳ Μέμνονι. . *τὸν μὲν ἀπὸ τοῦ αἴθειν καὶ θάλ* *πειν, τὸν δὲ ἀπὸ τῆς μητρὸς ἐπονομάζοντες.* — V. 3. ON MΟΣ ΗΛΙ. *Poc.* ὀδυρμὸς ἦν etiam debetur sagacita *Pottii.* Cf. *Philostr.* Imagg. I. T. p. 773. *Callist.* Stat. IX. p. 901. — V. 4. ΤΟΟΣΑ. *Poc.* γοῶσα emen davit *Leichius.* — V. 5. ΑΝΑΡΟΑ Δ ΝΤΝ ΙCΑΙΑC ΦΗ ΤΑ ΦΘΕΓΓΜΑΤΑ. *Poc.* ἄναρθρα δὴ νῦν. felicit eruit *Pottius*; *καὶ ἀσαφῆ Leichius*, ubi notanda sim litudo litterarum K et IC, cujus plura in marmorib exempla extant. Sic in Inscr. Pocock. p. 33. Sect. 10. ΛΕΙΟΣ ΕΑΤΤΩ ΚΑΙ ΤΟΙCΔΙΟΙC, certa emend tione scribendum : *ἑαυτῷ καὶ τέκνοις*, ubi nihil a m bis neque additum neque detractum, sed distract tantum lineae conjunctae. Saepe autem marmorar quod etiam librarios fecisse constat, syllabas aut d dendas, aut cum sequentibus contrahendas plene sc bebant; unde h. l. *καὶ ἀσαφῆ* pro *κἀσαφῆ*. Rem ips illustrat *Lucian.* in Philops. §. 33. *ἐκεῖθεν ἐπὶ τὸν Μέ* *μνονα ἐλθών, ἀκοῦσαι τὸ θαυμαστὸν ἐκεῖνο ἠχοῦντα . . . ἐκεῖ* *μὲν οὖν ἤκουσα, οὐ κατὰ τὸ κοινὸν τοῖς πολλοῖς*

ἦλθον ὁμοῦ δ' ἐρατῇ βασιλήϊδι τῇδε Σαβίνᾳ·
  ὥρας δὲ πρώτας ἅλιος ἦρχε δρόμου.
κοιράνω Ἀδριάνω πέμπτῳ δεκάτῳ ἐνιαυτῷ·
  Φῶτα δ' ἔχεσκεν Ἄθυρ εἴκοσι καὶ πίσυρα.
εἰκοστῷ πέμπτῳ δ' ἅματι μηνὸς Ἄθυρ.

Pauca in hac Inscriptione recte legebat *Leichius* p. 84. plurima feliciter restituit *Dorvill* ad *Charit.* p. 531. cujus lectiones exhibet *Jablonski* p. 90. Exposui in Comment. supra laudata p. 57. s. — V. 1. ΠΤΑΙΟΥ BALBINI. *Poc.* V. 2. ΦΩΝΑ. φωνάς. *Dorv.* emendavit. Φαμενῶφα appellatum fuisse Memnonem constat ex *Pausania* L. I. 42. p. 161. — V. 3. ΤΜΟΙ et ΤΥΙΔΕ. ὁμοῦ et τῇδε debemus iterum *Dorvillio.* Malles fortasse τᾷδε, quum totius epigrammatis character sit doricus. — V. 4. ΠΡΩΤΑΕΛΛΙΟΣ ΗΧΧΕ ΔΡΟΜΟΣ. *Poc.* πρῶτα· ἅλιος ἔσχε δρόμον. *Dorvill.* Mihi ἦρχε δρόμου, ut propius ad marmoris accedens vestigia, verius videbatur. — V. 5. ΚΟΙΡΑΝΩΙ ΑΑΡΙΑΝΩ *Poc.* Doricum genitivum restituit *Dorvillius*, ut sit: *regnante Hadriano.* — V. 6. ΑΔΕΧΕΣΚΕ ΔΑΘΥΡΕΙ ΚΟCΙ ΚΑΙ ΠΕΣΥΡΑ. *Poc.* ἅματ' ἔχεσκε δ' Ἄθυρ. emendavit *Dorvill.* In qua correctione primum displicet syllaba αμ, cujus nullum est in Pocockiano exemplo vestigium; tum Δ mutatum in Τ, cujus aliud exemplum non novi; denique δ' non suo loco positum. Jam si attendas ad syllabam proxime praecedentem ΤΩ, facile intelliges, quam lenis sit emendatio nostra:

Φῶτα δ' ἔχεσκεν Ἄθυρ εἴκοσι καὶ πίσυρα.

Hesych. Φωτός. ἡμέρας. Insolentior significatio in hisce versibus nos morari non debet. — V. 7. ΔΑΛΛΑΠΙ ΛΟΥΡ. *Poc.* ἅματι μηνὸς Νοέμβριος. *Dorvill.* Infelici-

eruiz
litud
exem
10.
tione
bis n
tantun
quod e
dendas
bebant
illustra
μενα ἐλ
μὲν οὖν
τινα φ
In his v
nem trac
tantum li
νον τύχης,
tris ortum
nisi fracta
πρόσθε τύχ

ἦλθον ὁμοῦ δ' ἐρατῇ βασιλήϊδι τῇδε Σαβίνᾳ·
ὥρας δὲ πρώτας ἅλιος ἦρχε δρόμου.
κοιράνω Ἀδριάνω πέμπτῳ δεκάτῳ ἐνιαυτῷ·
Φῶτα δ' ἔχεσκεν Ἄθυρ εἴκοσι καὶ πίσυρα.
εἰκοστῷ πέμπτῳ δ' ἄματι μηνὸς Ἄθυρ.

Pauca in hac Inscriptione recte legebat *Leichius* p. 84. plurima feliciter restituit *Dorvill* ad *Charit.* p. 531. cujus lectiones exhibet *Jablonski* p. 90. Exposui in Comment. supra laudata p. 57. s. — V. 1. ΙΙΤΛΙΟΤ BALBINI. *Poc.* V. 2. ΦΩΝΑ. φωνάς. *Dorv.* emendavit. Φαμενῶφα appellatum fuisse Memnonem constat ex *Pausania* L. I. 42. p. 161. — V. 3. ΤΜΟΙ et ΤΤΙΔΕ. ὁμοῦ et τῇδε debemus iterum *Dorvillio.* Malles fortasse τᾷδε, quum totius epigrammatis character sit doricus. — V. 4. ΠΡΩΤΑΕΛΛΙΟΣ ΗΧΧΕ ΔΡΟΜΟΣ. *Poc.* πρώτας ἅλιος ἔσχε δρόμον. *Dorvill.* Mihi ἦρχε δρόμου, ut propius ad marmoris accedens vestigia, verius videbatur. — V. 5. ΚΟΙΡΑΝΩΙ ΑΑΡΙΑΝΩ *Poc.* Doricum genitivum restituit *Dorvillius*, ut sit: *regnante Hadriano.* — V. 6. ΑΔΕΧΕΣΚΕ ΔΑΘΤΡΕΙ ΚΟCΙ ΚΑΙ ΠΕΣΤΡΑ. *Poc.* ἅματ' ἔχεσκε δ' Ἄθυρ. emendavit *Dorvill.* In qua correctione primum displicet syllaba αμ, cujus nullum est in Pocockiano exemplo vestigium; tum Δ mutatum in Τ, cujus aliud exemplum non novi; denique δ' non suo loco positum. Jam si attendas ad syllabam proxime praecedentem ΤΩ, facile intelliges, quam lenis sit emendatio nostra:

Φῶτα δ' ἔχεσκεν Ἄθυρ εἴκοσι καὶ πίσυρα.

Hesych. Φωτός. ἡμέρας. Insolentior significatio in hisce versibus nos morari non debet. — V. 7. ΔΑΛΛΑΠΙ ΛΟΤΡ. *Poc.* ἄματι μηνὸς Νοέμβριος. *Dorvill.* Infelici-

reposui : Θηβαίας . . ἄντα Διὸς πόλιος. Thebae ab Aegytiis Amounnoh appellabantur, quod Graeci interpretabantur Διὸς πόλιν. Cf. *Herodot.* L. II. 42. *Creuzeri* Fragm. Histor. Gr. p. 28. — ἄντα πόλιος, e regione urbis, ut ap. *Homer.* Ιλ. β. 626. νήσων αἳ ναίουσι πέρην ἁλός, Ἤλιδος ἄντα. In litteris mediis CMN aliud quid latere, quam quod reposui, facile concesserim, quamquam in ΘACCONT' tres priores litterae ob praecedens AC describentium aciem facile potuerunt fallere. Auctor Rhesi v. 509. Θυμβραῖον ἀμφὶ βωμὸν ἄστεος πέλας Θάσσων. V. 3. δὲ ἄειδε est in colosso, ut videtur; litteris elidendis a marmorario perperam positis. In ἄειδε autem primam syllabam produci posse, exemplis allatis docuit *Ruhnken.* in Epist. crit. p. 61. quibus adde *Antip. Thess.* Ep. 30. ἀείδειν κύκνων εἰσὶ γεγωνότεροι. *Callimachi* Fr. XLII. ἀείδει καί που τὶς ἀνὴρ ὑδατηγὸς Ἱμαῖον. — V. 4. ἱέρεις debetur *Leichio.* παμπαλαίων verum puto. Syllabae mediae ΠΑΛΑΙ ob similitudinem cum praecedente ΠΑΜ describentis aciem effugerunt. De αι in media voce correpta dixi supra ad nr. 6.

73.

Μέμνονα πυνθανόμαν Αἰγύπτιον ἁλίῳ ᾆσαι
ἂν πόλιν Ἀμμωνίην Θηβαϊκῶν πρὸ πυλῶν·
Ἀδριανὸν δ' ἐςιδὼν τὸν παμβασιλῆ' ὁ πρὶν ᾄσας
ἀελίῳ, Χαίρειν εἶπ' ἔπος ὀξύτονον·
Τιτὰν δ' ὡς ἐλάων λευκοῖσι δι' αἰθέρος ἵπποις
τεῖλε, καὶ Ὡράων ἕσπερον ἦκε μέτρον·
ἔσχασε βολοτυπῆς θείην Μέμνων πάλιν αὐδὰν
ὀξύτονον· χαίρων δ' αὖ τρίτον ἁρμονίην

— λευκοῖσι. *Aeschyl.* Pers. 385. ἐπεί γε μέντοι λευκόπωλος ἡμέρα Πᾶσαν κατέσχε γαῖαν. *Soph.* Aj. 671. ἐξίσταται δὲ νυκτὸς αἰανῆς κύκλος Τῇ λευκοπώλῳ φέγγος ἡμέρᾳ φλέγειν. — V. 6. I....ICKIAI ΩΡΑΩΝ ΔΕΠΕΡΟΝ ΙΙΧΕ ΛΛΕΤΡΟΝ. Lacunam in versus initio implevi, ut potui; de reliquis dubitari nequit. τεῖλε pro ἀνετείλατο confirmatur *Sophocl.* El. 699. κεῖνος γὰρ ἄλλης ἡμέρας, ὅθ' ἱππικῶν ἦν, ἡλίου τέλλοντος ὠκύπουν ἀγών. — ἕσπερον, pro ἑσπέριον. Cf. *Abresch* ad *Aeschyl.* T. I. p. 29. — V. 7. ΩCXAM ΒΟΛΟΤΤΠΕΗ ΤΟΙΗ ΜΕΜΝΩΝ ΠΑΝΠΑΤΔΑΗ. Scripseram olim ᾠξ' ἅμα. Sed verius puto, ἔσχασε . . . αὐδήν. *Lycophron.* v. 28. ἡ δὲ ἔνθεον σχάσασα βακχεῖον στόμα. Alio sensu *Euripides* σχάσαι γῆρυν dixit in Phoen. 967. — βολοτυπής. *radiis Solis percussus.* Vocabulum aliunde non notum. Prior autem syllaba eandem ob causam producitur, qua περιμάχητος supra nr. 6, 5. Fortasse etiam littera λ in pronuntiatione duplicata. *Philostrat.* Imagg. I. 7. p. 773. καὶ προσβάλλει τῷ ἀγάλματι ἡ ἀκτὶς τοῦ Ἡλίου· δοκεῖ γὰρ ὁ Ἥλιος οἱονεὶ πλῆκτρον, κατὰ τὸ στόμα ἐμπίπτειν τῷ Μέμνονι, ἐκκαλεῖσθαι φωνὴν ἐκεῖθεν. — V. 8. ΟΔΤΤΟΝΟΝ ΜΙΡΩ...ΤΤΡΙΤΟΝ. ΑΔΟΝΙΗ. De ὀξύτονον non dubito, quin verum sit; reliqua minus certa sunt. — τρίτον tamen perspicue est ap. *Pocockium.* *Ter* Hadrianus canoram Memnonis vocem audiverat; primum, quum accedens ad eum salutatus esset; tum sole oriente, tertio, sole occidente. Hunc Memnonis favorem, *laeto animo* (χαίρων) acceperat Hadrianus; non enim omnibus se tam commodum praestabat colossus, ut ex aliis Inscriptionibus apparet. Cf. Comment. de Memn. p. 65 sq. — V. 9. ΑΔΡΙΑΝΟC.... ΑΙCΔΑΙC ΤΟCΑΚΑΤΤΟC. Lacunam implere conatus sum, μάλ' inserens, quod ad χαίρων refero. Extremorum verborum sensus incertus.

he pr
suspic

he ulti

CATALOGUS POETARUM

QUI

EPIGRAMMATA SCRIPSERUNT.

Ablabius Illustrius. Unum ejus extat Epigramma in discum Asclepiadis cujusdam Anal. II. 451. (T. III. p. 156. ed. Lips.) Is est fortasse, quem ut discipulum Troili rhetoris, γενναιότατον ῥήτορα ipsum commemorat *Socrates* in Hist. Eccl. L. VII. 12. p. 284. Hic Nicaeae Novatianorum episcopus fuit, nec in hac dignitate constitutus, rhetoricam docere desiit. Floruit sub Honorio et Theodosio juniore. Alium *Ablabium* medicum celebrat Epigr. Theosebiae T. II. p. 450.

Aceratus Grammaticus. Extat ejus Tetrastichon in Hectorem An. II. p. 189. (T. II. p. 174. ed. L.)

Adaeus. Anal. II. p. 241 — 243. (T. II. p. 224 — 226. ed. L.) Paralipp. nr. 109. p. 685. In Cod. Vat. hoc nomen modo Ἀδδαῖος, modo Ἀδαῖος scribitur. Commemoratur Ἀδαῖος Macedo ap. *Polybium* L. XV. 27. 6. ed. *Schw.* urbis Bubasti praefectus; et L. XXVIII. 8. p. 402. Ἀδαῖος Βεροιαῖος, quem Perseus legatum misit ad regem Illyriae. Ap. *Athenaei* L. XII. p. 532. E. Ἀδαῖος est Ἀλεκτρυὼν dictus, dux Philippi, Amyntae filii. Occurrit ΑΔΑΙΟΣ in numo Macedoniae ap. *Pellerin.* Recueil. T. I. p. 184. Tab. 31. nr. 33. Ἀδαῖος, Agesilai regis ab epistolis, vocatur *Plutarcho* V. Ages. c. 13. Ἰδαῖος idem in *Xenoph.* Hellen. IV. 1. 39. illud praeferebat *Valken.* ad Adon. p. 263. C. — Epigrammati IIItio additum in Cod. Vat. et hinc in Anth. Plan. gentile Μακεδόνος. cui origini bene con-

Iuerc
ata
rec,
p. Ge
orws,
rebus
licet
Anali
Zeisk
lit. I
is ani
tabi x.
Mazy
dx.) et I
ese, qu
mus et
XIX. 14
p. 85. J
quae urb
auctore S
23. p. 43
357. iiie

Caeterum *Addaei* alii commemorantur sequioris aevi, ut rhetor apud *Senecam* in Controversiis; comes et utriusque militiae magister in Cod. Theodosiano etc.

Adrianus Imperator. Extant eex ejus Epigrammata in Anal. II. 285. (II. 260. ed. L.) satis jejuna; inter haec autem Ep. II. et III. etiam *Germanico Caesari* inscribuntur Latina sunt ejusdem in Anthol. Lat. T. I. p. 86. ubi cf. *Burmann. Dio Caes.* L. LXIX. 3. p. 1151. *φύσει φιλολόγος ἦν ἐν ἑκατέρᾳ τῇ γλώσσῃ, καί τινα πεζὰ καὶ ἐν ἔπεσι ποιήματα παντοδαπὰ κατέλιπε.* ubi *Reimarus* veterum loca de *Hadriani* scriptis diligenter collegit. *Dionem* exscripsit *Suidas* T. I. p. 57. Cf. *Spanh.* et *Heusinger.* ad *Juliani* Caesar. c. IX. p. 71. sq. Referebatur huc etiam *Plinius* IIII. Epist. III. 3. quae epistola *Adriano Antonino* inscribebatur vulgo. Sed vide infra in *Antoninus.*

Admetus. unus versus Heroicus in Anal. T. II. 308. (T. III. p. 21. ed. L.) relatus ex *Luciani* Demon. §. 44. Tom. V. p. 248. unde apparet, ridiculum hominem vixisse sub exitum seculi primi post Chr. n. seculo secundo ineunte. Cf. *Solan.* l. c. p. 535. *Jonsius* de Scriptt. Hist. Phil. L. III. 10. 6. p. 60.

Aemilianus. Tria epigrammata Anal. T. II. 275. (II. 251. ed. Lips.) quorum tertio in Cod. Vat. adscriptum Αἰμιλιανοῦ Νικαίως. Nullum est in illis aetatis, qua scripta fuerint, indicium; nec *Aemilianum Nicaenum* alibi commemoratum vidi.

Aeschinis. Αἰσχίνου ῥήτορος inscriptum tetrastichon in Anal. I. 175. (I. 110. ed. L.) quod dubitabat *Reiskius*, sitne illustris illius adversarii Demosthenis, an ejus, quem *Strabo* commemorat L. XIV. p. 942. Hoc alterum *Reiskio* videbatur verisimilius, sine causa

veniunt argumenta Epigrammatum II. VIII. IX.
Epigramma autem Vtum inscriptum Ἀδδαίου Μιτυ
ναίου. Diversos fuisse non dubito, quamvis *Reiski*
dubitabat, qui exempla commemorat hominum, qu
bus diversa nomina gentilitia tribuerit antiquitas. C
piose idem docuit etiam *Jonsius* de Scriptt. Hist. Ph
I. 2. p. 16. sqq. Vtri horum Adaeorum singula ep
grammata tribuenda sint, equidem non susceperim st
tuere. Plurima certe sunt Macedonici; Mitylen
fortasse nonnisi unum. Novimus hominem illius te
rae, qui scripsit περὶ ἀγαλματοποιῶν ap. *Athen.* L. XI
p. 606. A. Ejusdem fortasse est opus aliud περὶ διαθ
σεως, laudatum ab eodem L. XI. p. 571. F. in quo
rebus ad artem spectantibus actum fuisse, suspica
licet ex loco inde excitato. Hunc *Schneiderus* su
Attali primi temporibus vixisse statuit, discedens
Reiskio, qui eundem ad Alexandri M. tempora ret
lit. Hoc tamen de *Adaeo Macedone* verum fueri
Is enim Alexandri mortem commemorat Ep. VI
(ubi v. 1. corrigendum videtur: Τύμβον Ἀλεξάνδ

Caeterum *Addei* alii commemorantur sequioris aevi, ut rhetor apud *Senecam* in Controversiis; comes et utriusque militiae magister in Cod. Theodosiano etc.

Adrianus Imperator. Extant eex ejus Epigrammata in Anal. II. 285. (II. 260. ed. L.) satis jejuna; inter haec autem Ep. II. et III. etiam *Germanico Caesari* inscribuntur Latina sunt ejusdem in Anthol. Lat. T. I. p. 86. ubi cf. *Burmann. Dio Cass.* L. LXIX. 3. p. 1151. *Φύσει φιλολόγος ἦν ἐν ἑκατέρᾳ τῇ γλώσσῃ, καί τινα πεζὰ καὶ ἐν ἔπεσι ποιήματα παντοδαπὰ κατέλιπε.* Ubi *Reimarus* veterum loca de *Hadriani* scriptis diligenter collegit. *Dionem* exscripsit *Suidas* T. I. p. 57. Cf. *Spanh.* et *Heusinger.* ad *Juliani* Caesar. c. IX. p. 71. sq. Referebatur huc etiam *Plinius* IIII. Epist. III. 3. quae epistola *Adriano Antonino* inscribebatur vulgo. Sed vide infra in *Antoninus.*

Admetus. unus versus Heroicus in Anal. T. II. 308. (T. III. p. 21. ed. L.) relatus ex *Luciani* Demon. §. 44. Tom. V. p. 248. unde apparet, ridiculum hominem vixisse sub exitum seculi primi post Chr. n. seculo secundo ineunte. Cf. *Solan.* l. c. p. 535. *Jonsius* de Scriptt. Hist. Phil. L. III. 10. 6. p. 60.

Aemilianus. Tria epigrammata Anal. T. II. 273. (II. 251. ed. Lips.) quorum tertio in Cod. Vat. adscriptum Αἰμιλιανοῦ Νικαίως. Nullum est in illis aetatis, qua scripta ſuerint, indicium; nec *Aemilianum Nicaenum* alibi commemoratum vidi.

Aeschinis. Αἰσχίνου ῥήτορος inscriptum tetrastichon in Anal. I. 175. (I. 110. ed. L.) quod dubitabat *Reiskius*, sitne illustris illius adversarii Demosthenis; an ejus, quem *Strabo* commemorat L. XIV. p. 942. Hoc alterum *Reiskio* videbatur verisimilius, sine causa

Aeschylus. Duo Epigrammata in Anal. T. I. p. 523. (T. I. p. 81. ed. L.) quorum prius an recte *Aeschylo* tragico tribuatur, licet dubitare. Cf. Animadverss. T. I. P. I. p. 275. Alius fuit *Aeschylus Alexandrinus*, cujus fit mentio ap. *Athen.* L. XIII. p. 599. E.

Aesopus. Epigramma unum in Anal. I. 76. (I. 52. ed. L.) de vitae malis, quod *cultissimum* dicit, nec immerito, *Schaefer* in Meletem. p. 97. not. 44. Referri debet ad genus Epigrammatum sententiosum, qualia multa sunt in *Theognidis* elegis, et in fragmentis *Solonis.*

Agathias Scholasticus Myrinaeus. Epigrammata XCV. in Anal. T. III. p. 33. (T. IV. 3. ed. L.) quibus alia quaedam accesserunt in Paralipomenis nostris. Dixi de eo in Prolegomenis §. V. p. L. sqq. ubi etiam Prooemium Anthologiae ab illo concinnatae ex membranis edidimus. *Asianus* appellatur interdum, a patria urbe in Asia sita, quam cum Smyrna confudit *Suidas* in Ἀγαθίας. T. I. p. 16. cujus aut librarii errorem emendavit *Kusterus*, post *Vulcanium* in Not. ad Histor. Agathiae p. 3. De eadem re non satis diserte tradit *Salmasius* ad Solin. p. 607. E. *Scholastici* titulum fuse illustravit *Spanhem.* ad *Juliani* Opera p. 120. De studiis suis poëticis *Agathias* tradit initio historiae p. 2. se juvenem breviora poëmatia scripsisse, eaque sub *Daphniacorum* titulo edidisse, μύθοις τισὶ πεποικιλμένα ἐρωτικοῖς, καὶ τῶν τοιούτων ἀνάπλεα γοητευμάτων. Cf. Ep. XXXIV. unde in *novem* libros hoc opus descriptum fuisse discimus. Octoginta ejus Epigrammata ex Anthologia Planudea collecta *Vulcanius* edidit una cum *Agathiae* Historia. Lugd. Bat. 1594. 4. quae editio recusa est Venet. 1729. fol. Ob eloquentiam et poëticae facultatis laudem in patria ejus imago,

ma po

Schnei

ence.

a mia

mo p

fosuis

Pausan.

VII. Pa

quem il

phcum i

nomen ec

decem re

T. II. p.

Occa

cc aes (

dantar a *I*

d ese e

Inscr. Lat.

Amman

r. 385. (III.

125. p. 695.

quo

sunt et tenuia aetatis vestigia. *Lucillii* aequalem fuisse haud temere suspicatur *Fabricius*, quoniam uterque perstringit Flaccum rhetorem, ille Ep. LXXXVI. noster Ep. II. *Lucillium* autem non, quod *Fabricius* existimabat, quarto post Christum Seculo exeunte, sed Neronis aetate vixisse infra docebimus. Quod autem Ep. XIII. a *Martiale* L. IX. 30. expressum, nostrumque proinde latino poëta antiquiorem existimant (Animadverss. T. II. P. III. p. 140.) id per se quidem non magnum momentum habet; nihil tamen obstat, quominus aequales fuerint, alterque alterius epigrammata noverit. Quod autem rem conficit, est distichon in *Antoninum Polemonem Sophistam*, quod *Br.* retulit inter ἀδέσποτα nr. XLII., membranae *Ammiano* tribuunt. Jam ille *Antonius* floruit *Trajano* et *Hadriano* imperantibus. Cf. Animadverss. T. III. P. I. p. 312. s. Omnia *Ammiani* epigrammata sunt ex genere scoptico.

Ammonius. Duo ejus Epigrammata extant in Anal. II. 448. (III. 154. ed. L.) quorum prius Ἀμμωνίδου inscriptum. De variis *Ammoniis* disputavit cl. *Ammon* in Praef. ad Opus de Differentiis Verborum, nostro tamen non memorato. Probabiliter *Schneiderus* quinque illos versiculos, in Anthologia sub *Ammonii* nomine lectos, ad eum retulit, qui Gaïnae, Gothorum tyranni, tumultum sub Arcadio et Honorio versibus celebravit, auctore *Socrate* Hist. Eccl. VI. 6. p. 252. Εἰ δέ τῳ φίλον ἀκριβῶς μαθεῖν τὰ ἐν ἐκείνῳ τῷ πολέμῳ γεγενημένα, ἐντυγχανέτω τῇ Γαϊνίᾳ τοῦ σχολαστικοῦ Εὐσεβίου, ὃς ἐφοίτα μὲν τηνικαῦτα παρὰ Τρωΐλῳ τῷ σοφίστῃ, αὐτόπτης δὲ τοῦ πολέμου γενόμενος, ἐν τέσσαρσι βιβλίοις ἡρωϊκῷ μέτρῳ τὰ γενόμενα διηγήσατο, καὶ προσφάτων ὄντων τῶν πραγμάτων, σφόδρα ἐπὶ τοῖς ποιήμασιν ἐθαυμάσθη· καὶ νῦν δὴ ὁ ποιη-

ina

con

d ne

ts es

Chr.

p.

tan

iptem

XXVII

ent, ser

LXXI

n inter

p. 371,

Ep.

ping

XXII. (IV

antiquae aetatis simplicitatem redolent. Ultimum γνωμονικόν est, et ex elegia videtur huc translatum.

Anastasius, ὁ τραυλός. Epigr. ejus in Christum edidi in Paralip. nr. 207. Plurimos *Anastasios* recenset *Fabricius* in Bibl. gr. T. X. p. 601. sqq. inter quos nullus, cui τοῦ τραυλοῦ cognomen adhaereat.

Andronicus. Unum ejus epigramma extat Anal. II. 399. (III. 108. ed. L.) cujus alterum distichon expressum ex Ep. *Sapphus*. *Andronicus* poëta et grammaticus laudatur a Planude ap. Nicol. Comnenum p. 141. *Andronici Ducae Siguri* carmen de Trinitate et in Gregorium Nazianzenum extat in Cod. Bodlej. CCXCIV. nr. 22. *Fabric.* Bibl. Gr. T. XI. p. 561. ubi etiam alii ejusdem nominis scriptores recensentur. His addendus ille, quem commemorat *Ammianus Marcell.* L. XIX. 12. p. 229. ut virum *a studiis liberalibus et claritudine carminum notum.* ubi vid. *Valesius*. Eximie eum laudat *Libanius*. Epist. LXXV. p. 40. Ἀνδρόνικος ὁ ποιητὴς οὕτω διέθηκε πρὸς αὐτὸν τὰς μέχρις Αἰθιόπων πόλεις, ὡς εἰκὸς ἦν Ἀνδρόνικον τοιοῦτον ἀφιέντα μέλι. Eundem laudat Epist. LXXVI. p. 40. CXXVII. p. 67. Amicum appellat T. I. p. 113. 4. ed. R. Qui si idem est cum ἐπιγραμματοποιῷ, hic seculo quarto exeunte vixit.

Antagoras. Unum est Epigr. in Anal. I. 260. (I. 191. ed. L.) quod in Vat. C. auctoris nomine caret, *Antagorae* tribuitur auctoritate *Diogenis Laërtii*; eidem membr. Vat. inscribunt Ep. inter Simonidea lectum nr. LXII. (LVI.) Ἀνταγόρου Ῥοδίου. Scriptum in Xenoclem Lindium, pontis architectum. *Antagoram* sub Antigono Gonata floruisse ejusque familiaritate usum esse, docet *Pausan.* L. I. 2. p. 6. συνῆσαν δὲ ἄρα

n
ne,
...
...
...
...
...
...
Arat
us ad
τὴν Θ
i Boe
in l
a ..
zo
§.
im. p.
Callima
ati me
Antagora
Vito d.

ρατίου, quod ex Καρυστίου depravatum esse, dubitare noli. Floruisse illum sub Ptolemaeo Philadelpho docuit *Dodwell.* in Dissert. praefixa *Hudsoni* Geogr. minor. Tom. I. p. 33. Duos versus ex *Antigoni Carystii* poëmate, cui Ἀντίπατρος fuit titulus, servavit *Athenaeus* L. III. p. 82. B. a nobis emendatos in Animadverss. T. II. P. I. p. 203. At novissimus Deipnosophistarum editor in *Indice Auctorum* Tom. IX. p. 32. *Antipatrum Antigoni* cum *Meursio* pro *Vita Antipatri* accipit, versus autem ab Athenaeo appositos, eos non Antigono auctori videri tribuendos, sed ex vetere aliquo poëta ab Antigono esse traductos. Nescio quid aliis videatur. Mihi quidem *Athenaei* verba (Ἀντίγονος δ' ὁ Καρύστιος ἐν Ἀντιπάτρῳ φησίν· ἦχι μοι ὡραίων κ. τ. λ.) aliter non videntur posse accipi, quam de *Antigoni* ipsius versibus. Idem ubi loca ex illius *Vitis* excitat, non simplex nomen ponit (ἐν Ἀντιπάτρῳ), sed circumscriptione utitur, ἐν Ζήνωνος βίῳ, ἐν τῷ περὶ Ζήνωνος et similia.

Antimachus Colophonius. Unum ejus epigramma legitur in Anal. I. 167. (I. 100. ed. L.) Floruit circa Olymp. XCIII. 4. De ejus vita et scriptis docte disputavit *Schellenbergius* in Antimachi Reliqu. Halae. 1786. 8. Cf. *Fabr.* Bibl. Gr. T. II. p. 105. ed. *Harl.* Quaedam ejus fragmenta emendavi in Animadverss. ad Athen. p. 251. sq. et 257. sq. ubi male expressum ὁμιλήσας pro ὡμίλησας. Obiter corrigam ejusdem poëtae versus in *Athenaei* L. XI. p. 469. F. male tractatos: τότε δὴ εὔχρεῳ ἐν δέπαϊ Ἠέλιον κομπεῖ (sic Cod.) ἀγακλυμένη Ἐρύθεια. Scribe:

τότε δὴ εὐχρύσῳ δέπαϊ ᾧ
Ἠέλιον πόμπευεν ἀγακλυμένη Ἐρύθεια.

δὴ per synaloephen coalescit cum sequente syllab
Quamquam et τότε δ' εὐχρ. scribi possit non mi
commode.

Antiochus, auctor duorum epigrammatum σκωπτ
in Anal. II. 305. (III. 18. ed. L.) Suspicatur *Fabri*
cius esse Antiochum Aegeum Sophistam, cujus vita
enarravit *Philostrat.* in Vit. Soph. II. 4. p. 568. C
Fabric. Bibl. Gr. T. X. p. 506. ubi plurimi recen
sentur Antiochi, nullus, quem facultate poëtica fl
ruisse constet.

Antipater Sidonius, coronae Meleagricae intext
v. 42. Φοίνισσαν τε νέαν κύπρον ἀπ' Ἀντιπάτρου. Anal. I
6. (II. 5. ed. L.) Quum plurima sint in Antholog
Antipatri epigrammata, cui gentile non adscriptum
ut igitur dubium sit, utrum *Sidonii* sint, an *Thessa*
lonicensis, temporis indicia investigari debent in ii
quae antiquiori *Antipatro* diserte tribuuntur. *Sidon*
igitur gentile prae se ferunt epigrammata IX. X. X
XIII. XV. XVI. XXI. (XXII. in Planud.) XXV

Olynthum commisso obiit Ol. XCIX. 3. Neque tamen propterea *Antipater* illa aetate floruisse videri debet. *Futile enim argumentum est, scriptores floruisse tempore eorum, quorum mentio ab illis fiat;* quae verissima est observatio *Scaligeri* ad Hieronym. Chron. p. 57. sq. *hoc modo enim Homerus vixerit Trojanis temporibus.* Alia igitur circumspiciamus vestigia. Commemorat nostrum Crassus orator ap. *Ciceron.* de Orat. L. III. 50. his verbis: *quod si Antipater ille Sidonius, quem tu, Catule, probe meministi, solitus est versus hexametros aliosque variis modis atque numeris fundere ex tempore, tantumque hominis ingeniosi ac memoris* *) *valebat exercitatio, ut quum se mente ac voluntate conjecisset in versum, verba sequerentur.* Jam Q. Catulus consulatum gessit A. V. C. 651. Crassus autem, qui *Antipatrum* in Graecia videtur cognovisse, quaestor fuit in Macedonia ante an. V. C. 648. quo anno natus est Cicero; i. e. circa Ol. CLXVIII. Ad longam senectutem pervenisse *Antipatrum* docet *Plinius* H. N. VII. 52. *Antipater Sidonius poëta omnibus annis, uno die tantum natali, corripeatur febre, et eo consumtus est satis longa senecta.* Conf. *Ciceron.* de Fat. c. 3. *Valer. Maxim.* L. I. 8. ext. 16. Aequalis igitur videri debet *Meleagri;* qui ejus Epigrammata Collectioni suae admiscuit, et tumulum epigrammate ornavit (CXXIII.) *Meleagrum* autem floruisse circa Ol. CLXX. docuimus in Prolegg. §. II. p. XXXIX. sq. Hinc verisimile fit, huic *Antipatro* recte tribui Ep. I. et XII. ad Seleucum, regiae stirpis, ut videtur, hominem. Quod autem

---

*) Tentavit haec verba *Purgoldus* in Obss. crit. p. 542. ubi de diversis *Antipatris* disputat.

unse.
abes
Per.
genti
(uri
XXI
XX
L. L.
gr. e
p. 69

A.
Lexiu
187. c
tum a
Alex.
lis vest
tamen
saloi ie
(i. e. a
annos a
quo ten
pus eos

in Scriptt. Hist. Phil. I. 6. 5. §. 38. sq. *Fabricius* in Bibl. Gr. T. II. p. 419. ed. H. Major pars epigrammatum *Antiphanis* est ex genere sententioso.

Antiphilus Byzantinus. Epigrammatis XLIII. quae exhibentur in Anal. II. 169. accesserunt duo in Lectionibus p. 172. 173. (II. p. 154. ed. L.) unum praeterea, quod inter ἀδεσπ. relatum est nr. CCCCL. et in Paralipp. nr. 34. p. 646. nr. 107. p. 683. nr. 122. p. 693. Hic quoque poëta locum habuit in Coronâ Philippi, cujus aequalis fuit. Huic aetati convenit Ep. XVI. in sinus Puteolani molem ab Agrippa exstructam A. V. C. 717. Cf. *Dio Cass.* p. 565. Ep. XIX. de beneficio quodam a Nerone Caesare Rhodiis tributo, quod, si vere est *Antiphili*, fortasse de Tiberio Nerone accipere praestat, qui Rhodum terrae motu devastatam restituit; quae est *Salmasii* ad *Tertullianum* sententia, quam de Nerone Augusto. Cf. Animadverss. T. II. P. II. p. 51. sq. — Ep. XVII. commemoratur *Athenaeus* quidam, qui horologium posuerit publice. Fuit *Athenaeus* mechanicus, qui de machinis bellicis scripsit ad Marcellum, Syracusarum expugnatorem; alius Byzantinus, quem Gallienus instaurandis urbibus praefecit. Hinc collegit *Reiskius*, tres fuisse Antiphilos, unum Augusti atque Tiberii aetate florentem, alterum, qui sub Nerone et Domitiano scripserit (ad quem refert etiam Epigr. XXXIX. de Agricola, quem ille Taciti socerum a Domitiano sublatum esse existimat); tertium utroque vel multo antiquiorem, vel multo recentiorem. Quod mihi secus videtur. *Athenaei* nomen multis commune fuit, quos fortasse non omnes novimus; neque ex Ep. XVII. necessario efficitur, ut ille horologii, quod publice posuit, inventor fuerit. Etiam reliqua temporis indicia, quae

T. H[illegible]
ed. L.) N
gium. Ro
ex nomine.
quem *fact*
exilio mult
Fuit is trib
tores tueba
Antistii n
dixerit.

Arrius
scripsisse n
V. 10. Nih

Antonius
in Mycenas
Ep. VIII. IX.
tonii Thalli,
in Paralipp. r

emendavit *P. Leopardus* L. II. 16. Hujus est Ep. II. in lebetem, a Cleoboto, item Tegeaten, in templo Minervae dedicatum, Aristotelis opus, Clitorii, de quo artifice nihil aliunde constat. Ep. XV. Damis commemoratur, qui equo, in proelio necato, monimentum posuerit. Cogitabat *Reiskius* de Damide, Messeniorum duce in eo bello, quod exitum habuit Ol. XXIV. 1. teste *Pausania* L. IV. 13. p 312. Quae suspicio admodum levis est. Magis facit ad definiendam aetatem hujus poëtriae, quod *Tatianus* narrat in Or. adv. Gr. p. 114. ed *Worth.* statuam ejus factam esse a Cephisodoto et Euthycrate, qui brevi post Alexandrum M. vixerunt, circa Ol. CXX. teste *Plinio* H. N. L. XXXIV. 8. Cf. *Iunii* Catal. p. 49. Myrus quoque poëtriae statuam fecit Cephisodotus, ejusdem fortasse, quam *Anytes* Ep. XIV. commemorat; quamquam incertum sit, hoc tetrastichon utrum *Anytes* sit, an *Leonidae.*

Superest Ep. VII. de trium Milesiarum virginum morte, quae accidit, Gallis Asiam ingressis, i. e. circa Ol. CXXV. 2. quod ad Anytes aetatem definiendam opportunissimum foret, nisi Vat. C. p. 285. rem reddiderit incertam titulo: Ἀνύτης Μιτυληναίης. Hoc num librarii errori tribuendum sit, an tantum valere debeat, ut duas fuisse statuamus ejusdem nominis poëtrias, Tegeatin alteram, alteram Mitylenaeam, non definiverim equidem. Unam agnoscere videtur *Antip. Thess.* Ep. XXIII. qui lyricas recensens, Anyten conjungit cum Praxilla et Myro, eam honorifico τοῦ θήλεος Ὁμήρου epitheto ornans. Et sane virilem animum spirant epigrammata I. XIII. XV. In omnibus summa est simplicitas et genuinus antiquitatis color.

Apollinarius. In Cod. Vat. Ἀπολινάριος scribitur. Duo ejus Epigrammata leguntur in Anal. II. 283. (II.

258. ed. L.) quorum prius est in Glyconem gramma ticum, hominem imperitissimum. Glyco rhetor pa sim laudatur in M. Annaei Senecae suasoriis et contro versiis. In Schol. ad *Arati* Diosem. v. 319. excitat explicatio verborum λοχαίη σχῖνος ab *Apollinario* pr lata. Sed plures fuerunt hujus nominis, quos recen suit *Fabric.* Bibl. Gr. T. VIII. p. 586. Inter hos un est Laodicenus, qui poësi operam dedisse narratu Libanii amicus, cujus plures ad eum sunt epistol *Suid.* T. I. p. 280. in Ἀπολλινάριος.... οὗτος οὐ μό γραμματικός, καὶ τὰ ἐς τὴν ποίησιν δεξιός, ἀλλὰ πολ πλείω καὶ ἐς φιλοσοφίαν ἐξήσκητο, καὶ ῥήτωρ ἦν ἀμφιδέξ Huic fortasse epigrammata illa tribuenda sunt.

Apollonidas. Triginta ei epigrammata tribuunt in Anal. II. 132. quibus unum accessit in Lect. p. 1 (II. 118. ed. L.) Aetatis, qua floruerit, certum est i dicium in Ep. XIV. de aquila Rhodi in domo Tibe Neronis conspecta. Tiberium enim significari, du tari non potest. Cf. Animadverss. T. II. P. I. p. 3 Concesserat autem Tiberius Rhodum A. V. C. 7

Ῥωμαικῶν. Aliud est Ep. XII. in Aelium, Romanum, (Αὐσονίης στρατιῆς πρόμον), qui, quum morbo esset correptus, gladio suo incubuisse narratur. Etiam hoc *R.* referebat ad Hadrianum, quem *Dio Cassius* narrat L. LXIX. 22. p. 1169. aqua intercuti laborantem, frustra servorum implorasse opem, ut ipsum gladio transfigerent. Cf. Eund. p. 1165. At in epigrammate *Apollonidae* de caede peracta agitur; nec aliter accepit *Philippus*, qui hoc epigramma expressit Ep. XXV. Non minus vana est conjectura de Heliodoro, qui commemoratur Ep. XXVIII. quemque *R.* pro eo habendum esse censet, qui Hadriano ab epistolis fuit. Cf. *Reimar.* ad *Xiphilin.* p. 1152. et 1190. Heliodori nomen multis commune fuit; neque in epigrammate illo quidquam est, quod Reiskianae conjecturae opituletur.

Quare ego quidem nonnisi unam *Apollonidam* epigrammatarium fuisse existimo, qui sub Augusto et Tiberio floruit. Hunc *Apollonidam*, (cui *Smyrnaei* nomen adhaesit nescio unde; nam nec in Vat. Cod. nec in Planudea additum reperio, nisi p. 337. ubi tamen Ἀπολλωνίου Σμυρναίου scriptum, non Ἀπολλωνίδου. Hoc Epigr. in membr. Vat. non habetur. *Brunkius Apollonidae* nostro tribuit nr. X.) *Reiskius* nullus dubitat eundem fuisse cum *Apollonida Niceno*, quem *Diogenes Laërt.* L. IX. 109. p. 593. Commentarium in Sillos Tiberio dedicasse narrat. Nobis non liquet.

Apollonius Grammaticus. Unum ejus extat distichon in Callimachum, Anal. II. 358. (III. 67. ed. L.) quod ἀδέσποτον est in Planudea. Suspicabatur *Brodaeus*, *Apollonii* esse *Rhodii*, cujus cum Callimacho simultates satis notae. Cf. *Suid.* in Καλλίμαχος. et Fragm. Callim. p. 464. Epigrammata illum scripsisse

respexit
imperatoı

Aratı
rat. *Melea*
Anal. I. :
"Αρατος . . .
τέρα Ἀντιτ:
ejus laudat

Arcesil
ceps, duo
relata in Aı
scriptum est
Ol. CXXXI

Archelau
Anal. II. 58.
tuam, tria al
ab *Antigono*
νοί τις Ἀρχέλ:
ναν τὰ παράδοξο
aus existimat

Harduinus in Indice Auct. a Plinio laudatorum, et *Fabric.* Bibl. Gr. T. XIII. p. 79. At huic difficultati medetur *Brunkii* observatio; nisi cum *Schweighäusero* ad *Athen.* Tom. IX. p. 44. de Chersoneso, urbe Aegypti, cogitare malis. Laudatur *Archelaus* ap. *Varron.* de R. R. II. 3. 5. p. 232. III. 16. 4. p. 312. *Primum apes nascuntur partim ex apibus, partim ex bubulo corpore putrefacto. Itaque Archelaus in epigrammate ait eas esse,* βοὸς φθιμένης πεποτημένα τέκνα. *Idem:* ἵππων μὲν σφῆκες γενεά, μόσχων δὲ μέλισσαι. In Ep. IV. quod hanc vesparum originem tradit, vulgo legitur:

Ἐκ νέκυος ταύτην ἵππου γράψασθε γενέθλην
σφήκασι δὲ ζώων οἷα τίθησι φύσις.

quod *Meursii* vestigia secutus ita mutavit *Brunkius:* σφῆκες ἰδὲ ζώων. Omnino male. Melius saltem *Meursius* scripserat σφῆκας. Nec is verum vidit, cujus conjecturam *Bastius* protulit in Epist. crit. ad Boissonade p. 83. Scribe sine haesitatione:

ἐκ νέκυος ταύτην ἵππων γράψασθε γενέθλην,
σφῆκας· ἴδ᾽ ἐξ οἵων οἷα τίθησι φύσις.

Sic veteres loquuntur. *Themistius* p. 206. D. ἐξ οἵων εἰς οἷα τῇ βασιλέως προμηθείᾳ μετεληλύθαμεν. *Liban.* T. IV. p. 334. 9. γιγνώσκοντες ἐξ οἵων οἷοι γεγόναμεν. Ib. p. 415. 16. οἷα ἀνθ᾽ οἵων κομίζεται. Ib. p. 795. 22. ἀνθ᾽ οἵων ἡμῖν οἷα γεγένηται. Sed haec obiter. *Archelaus* vixisse censendus est sub Alexandro M. et sub Ptolemaeo primo, qui Ol. CXIV. 2. Aegypto praeesse coepit. Cf. *Vossium* de Histor. Graec. L. III. p. 329. edit. an. 1651.

Archias. Anal. II. 92. (II. 80. ed. L.) „Extant „sub Archiae nomine Epigrammata XXXV; ne quis

in
E
gend
lem A
edi lu
in Pa
E
XXIII. Q
Arch
I. Et
il. C. est &
factum
hoc nomen
Jam inter
est cele
qui
A. C. 651.
3. De ejus
Archia

ties revocatum eandem rem dicere, commutatis verbis atque sententiis? quae vero accurate cogitateque scripsisset, ea sic vidi probari, ut ad veterum scriptorum laudem pervenirent? Qui in hujus hominis vitam accurate inquisivit *) *Ilgenius* V. cl. in Opuscul. var. philol. II. 1. omnia epigrammata, Ἀρχίου simpliciter inscripta, ad Antiochenum refert p. 47. cui illa *unanimi consensu* tribuantur. Quod an jure dicatur, est quod dubites. Nullum plane est inter illa epigrammata, quod *Antiocheno* diserte tribuatur, neque tanta videri debet religio ejus, qui Vaticanam Anthologiam concinnavit, ut eum diversos poëtas ὁμωνύμους ubique addito gentili aliove epitheto distinxisse putemus. Quot enim sunt Antipatrorum epigrammata, quae utri adscribi debeant, gentili omisso, ignoremus? quot Leonidarum? Jam si praeter Sidonium et Thessalonicensem Antipatrum, tertius quidam ejusdem nominis extitisset poëta, num jure quis dicat, omnia illa epigrammata, quae gentili carent, huic tertio Antipatro unanimi consensu tribui? De iis igitur, quae nudum Ἀρχίου nomen gerunt, incerta res est; quumque in iis nullum sit, quod non a mediocris ingenii homine componi potuerit (*Ilgen.* p. 57.), rectius fortasse statueris, ea alius cujusvis *Archiae* esse potius, quam ejus, quem *Cicero* exquisitis laudibus exornavit. Caeterum nulla in illis temporis significatio, nisi quod omnia ex antiquioribus sunt expressa, *Antipatro* praesertim et *Leonida Tarentino*.

Archilochus. Ejus poëmata *Meleager* se Coronae

*) De Archia disputasse legi etiam *Netscherum in Diss. de Ciceronis Or. pro Archia.* Roterdam. 1808. 8. ipsum librum non vidi.

M.

and.

l.

iret.

211.

apidoc

Scriptt.

Mareu

nseatu

529.

sub Hadriano floruisse constat ex *Philostr.* Vit. Soph. p. 527. At hunc quidem dorica dialecto usum apparet ex iis, quae de eo et Polemone narrat *Philostratus,* cujus dialecti nullum est in Epigrammatis illis vestigium. Illa maximam partem ex erotico sunt genere, et elegans ingenium produnt; nonnulla in verborum lusibus versantur, ut Ep. II. V. VI. IX. XVIa. XXIII. XXVI. 4.

Aristides Rhetor. Ejus Epigramma a *Brunckio* praetermissum exhibui in II. Paralipp. nr. 51. De hoc Sophista, qui sub Hadriano et Antoninis floruit, confer *Fabric.* Bibl. Gr. T. VI. p. 12. ed. *II.* Ipse epigrammata sua commemorat Tom. I. p. 331. s.

Aristo. In tribus ejus epigrammatis Anal. II. 258. (II. 234. ed. L.) in quibus cum *Leonida Tarentino* aemulatur, nullum est aetatis vestigium. Nec aliunde de *Aristone* epigrammatario constat. Cogitabat *Fabricius* de eo, qui laudatur a *Mario Victorino* in Arte Gramm. (Vide Ind. Auctor. in Fabr. Bibl. Lat. T. III. p. 420. ed. Ern.) aut de Aristone philosopho, cujus versum excitat *Diogen. Laërt.* L. IV. 33. p. 247. *Schneiderus* autem in Peric. crit. p. 127. de *Aristone Cejo*, cujus ἐρωτικὰ ὅμοια laudantur ap. *Athenaeum* et *Plutarchum.* Cf. *Carpzovii* Paradoxon Stoicum Aristonis Chii p. 212. Laudat *Aristonis* Lycona *Plutarch.* T. II. p. 14. E. ut poëma ad vitam utile; ubi cf. *Krebsium* p. 97. Plures Aristones recenset *Fabricius* in Bibl. Gr. T. III. p. 466. sqq. ed. *H.*

Aristocles. Unum ejus Epigramma ex *Aeliano* relatum in Anal. T. II. 108. (II. 95. ed. Lips.) Plures hujus nominis recenset *Suidas* T. I. p. 326. interque eos Aristoclem Pergamenum, rhetorem Trajani et Ha-

p.

gu
min
Cor
Le
ubi

Ed. 1
XXI
p. XI

b
pl m:
est addi
cem (q

Ol. CVI. floruit. Neque ex Ep. XXXVI. in quo *Antimachi* Lyde celebratur, quidquam ad aetatem auctoris colligi potest.

Asclepiodotus. Unum ejus epigr. profertur in Anal. II. 490 (III. 193. ed. L.) basi statuae Memnoniae insculptum cum auctoris nomine. Novimus *Asclepiodotum* philosophum, Procli auditorem, de quo *Jons.* de Scriptt. Hist. Phil. III. 18. pag. 97. Qui pöesi dederit operam hujus nominis nullum commemoratum reperio.

Asinius Quadratus. Hoc nomine in Vat. Cod. inscriptum est epigramma, quod ἄδηλον est in Planudea. Anal. II. 299. (III. 13. ed. Lips.) Si fides lemmati in membrr. addito, Sullae aetate scriptum esse probabile fit. *Salmasius* tamen in not. ined. de illa pugna cogitabat, qua Catilinariae factionis vires fractae sunt. Commemoratur *Asinius Quadratus*, auctor historiae romanae ab urbe condita usque ad Alexandrum Severum. Cf. *Pincdo* Breviar. Auctor. quos ad testimonium vocat *Stephanus* p. 757.

Astydamas. Unius epigrammatis auctor in Anal. III. 329. (I. 93. ed. L.) Morsimi filius, discipulus Isocratis, tragicus. Vide de eo *Diogen. Laërt.* L. II. 43. Primam tragoediam docuit Ol. XCV. 2. teste *Diodoro Siculo* L. XIV. p. 676. Proverbio locum dedit, de quo diximus in Animadverss. T. I. P. I. p. 311. Adde *Wolf.* ad *Libanii* Epist. CCCXVII. p. 153.

Athenaeus. Anal. II. 257. (II. 233.) Prius horum epigrammatum, quod in Planudea est ἀδέσποτον, *Diogenes Laërtius* tribuit Ἀθηναίῳ τῷ ἐπιγραμματογράφῳ. ubi vide *Menag.* p. 232. eundemque inter epigram-

q
u
u
q
lu

'An
(Il.
ron
prol
Athe
tum
Dio
vesti
simu
in Vi
quent
In
inscrib
gramm
lemma

Duo ejus extant epigrammata, quorum nulla inter opera ejus fit mentio ap. *Fabric.* in Bibl Gr. T. II. p. 115. Locum habebat in Corona Meleagri.

Joannes Barbucallus. Undecim ejus epigrammata leguntur in Anal. III. 11. (III. 232. ed. L.) Ejus nomen derivat Schol. Graecus ad Anthologiam: Βαρβουκάλου. ἐθνικόν ἐστιν ὄνομα. Βαρβουκάλη γὰρ πόλις ἐν τοῖς (L. ἐντὸς) Ἴβηρος τοῦ ποταμοῦ, Πολυβίου καὶ Στεφάνου μαρτυρούντων quod dnctum est ex *Stephano Byzantino.* V. Ἀρβουκάλη. de quo errore monuit *L. Holstenius* p. 42. De urbe Barbucale nihil compertum. Quum Ep. VIII. Beryti eversionem celebret, apparet eum vixisse circa ann. p. Chr. 551. Cf. Animadverss. T. III. P. I. p. 21. — Ep. IV. est in Synesium quendam Scholasticum, qui in pugna ad Berytum claruit, ut lemma docet. Quam pugnam verisimile est pugnatam esse c. ann. 540. Cf. Ibid. p. 20.

Lollius Bassus. Ex XI. epigrammatis, quae Basso tribuuntur in Anal. II. 160. (II. 146. ed. L.) tollendum est Ep. III. quod *Nicarchi* est. Ep. II. in membrr. inscriptum Βάσσου Σμυρναίου. Tempus, quo vixerit. colligi potest ex Ep. X. in Germanici mortem, qui obiit Antiochiae A. V. C. 771. Cf. *Taciti* Annal. L. II. 71. (In Anthol. Planud. p. 6. ed. *Steph. Lollio Basso* tribuitur Epigr. de Germanici virtutibus, quod Vat. Cod. *Crinagorae* inscribit.) Quod autem *Fabricius* existimat, *Horatium* expressisse Ep. VI. quod est de mediocritate, id nihil est. Plurimi poetae eadem dixerunt. *Bassum Sophistam* commemorat *Lucianus* adv. Indoct. T. III. p. 118. Caeterum non uni *Basso* haec epigrammata tribui debere existimabat *Leichius* Praef. p. VI. causa, cur ita existimaret, non allata.

Besantini duo epigrammata γνωμονικὰ sunt in Vat. Cod. p. 375. quorum prius edidi in Paralipp. nr. 42.

Ταρσεῦσι, ὥστ' ἀπαύστως σχεδιάζειν παρακεχρῆμα πρὸς τὴν δεδομένην ὑπόθεσιν, κ. τ. λ. Ab Athenodoro ex urbe, quam immunem expilabat, Augusto concedente ejectus est. Alius fuit *Boethus* Sidonius, cum quo *Strabo* XVI. p. 1098. Dicit se narrat συμφιλοσοφῆσαι τὰ Ἀριστοτέλεια. Et etiam philosophum exegeseos in Aratum auctorem laudat *Geminus* in εἰσαγωγῇ c. XIV. Cf. *Fabric.* Bibl. Gr. T. III. p. 480. ed. *H.*

Callias Argivus. Unum ejus epigr. servatum in Anal. II. 3. (II. 3. ed. L.) In Vat. C. Καλλίου inscriptum. De tempore, quo vixerit, non constat, neque *Callias* Argis oriundus aliunde notus est.

Callicter. Tria ejus epigrammata minimi pretii extant in Anal. II. 294. quibus quartum accessit II. 529. (II. 8. ed. L.) et disticha duo in Paralipp. nr. 118. 119. p. 630. ad eundem Vat. C. refert epigrammata, quae in Nicarcheis leguntur nr. XXVI. et XXVII. ubi nomen recte scriptum Καλλικτῆρος. ut etiam ad Ep. III. Καλλικτῆρος Μαντισίου. In ceteris Κιλλάκτορος. quod *Reiskius* temere natum suspicabatur ex κυνία τοῦ ῥήτορος. *Mantisii* cognomen quid significet, ignoro equidem.

Callimachus. Poëta celeberrimus, qui sub Ptolemaeo Philadelpho vixit, et Euergetae attigit tempora, qui regnare coepit Ol. CXXXIII ½. Plurima ejus extant epigrammata, eaque elegantissima Anal. I. 461. (I. 212. ed. L.) adde Paralipp. nr. 149. 150. p. 709. quae ἐξηγήσει illustravit *Archibius* grammaticus, Apollonii filius, teste *Suida* in Ἀρχίβιος. T. I. p. 345. et *Eudocia* p. 64. et metaphrasi jambico metro conscripta *Marianus*, qui sub Anastasio imperatore floruit. *Suid.* in Μαριανός. T. II. p. 497. De *Archibii* aetate disputavit *Villoisonus* in Prolegg. ad Apollon. Gramm. p. III.

p
φ:

p.
ερί
τογ·
ciu:
l. p
ὁ ἐπο.
Hunc

Ca
extant
nomen

Car
II. 345.
ἄδηλον,
Animadv
nullum
realem G
XI. 52.

tem. Eubuli nomen frequentissimum, sed nullum novimus, qui Athenagorae filius dicatur. *Reiskius* cogitabat de eo, qui passim in *Libanii* Epistolis commemoratur. Notissimus est *Chaeremon* Tragicus (de quo vide *Fabr.* in Bibl. Gr. II. p. 292.) quem inter *ἀναγνωστικοὺς* recenset *Aristotel.* Rhet. L. III. 12. 2. Cf. *Valer.* in Anim. et Lectt. ad Arist. Rhet. p. 174. sq. Satis antiquum fuisse epigrammatarium nostrum inde apparet, quod in *Meleagri* Corona locum habuit.

Choerilus. Ejus epitaphium in Sardanapalum *Brunckius* retulit in Anal. I. 185. (I. 117. ed. L.) ex *Chrysippi* Stoici Commentariis servatum. Cf. Animadverss. T. I. P. I. p. 375. Dubitaveris utrum Samii sit poëtae epici, an ejus, qui Alexandri res gestas *incultis versibus* scripsit, *Horatio* teste II. Ep. I. 233. et A. P. 358. De Samio, cujus epos, versibus nonnullis laudatis excitat *Strabo* L. VII. p. 464. A. cf. *Suidam.* T. III. p. 695. in Χοιρίλος. et *Schellenberg.* in Reliqq. Antimachi p. 39. De altero ridicula narrat *Acro* ad *Horatii* A. P. l. c. unde Alexandri defensionem suscepit *St. Croix* Examen crit. des anciens Hist. d'Alex. le Grand. p. 208. sq.

Christodorus. Anal. II. 456. (III. 161. ed. L.) *Suid.* T. III. p. 688. *Χριστόδωρος Πανίσκου ἀπὸ Κοπτοῦ πόλεως τῆς Αἰγύπτου, ἐποποιός. Ἤκμαζεν ἐπὶ τῶν Ἀναστασίου τοῦ βασιλέως χρόνων. Ἔγραψεν . . . Ἔκφρασιν τῶν ἐν τῷ Ζευξίππῳ ἀγαλμάτων.* Cf. *Eund.* in Ζεύξιππος. T. II. p. 4. Exscripsit *Suidam Eudocia* p. 436. quae inter alia *Christodori* opera tres Epigrammatum libros recenset. Quod in Anth. Planudea *Χριστοδώρου Κοπίτου* legitur, id librarii errori tribuondum, quem correxit *Lambec.* ad *Codinum* p. 159. Verum est in Vat. C. p. 64. Ibidem p. 76. in marg. *ὅτι ὁ θαυμαστὸς οὗτος Χριστίδωρος*

nata
cong
vers.
da. in
Se
l e vi
chis n
p. 2
C.
Arab.
l. i, qu
cpinio
lectes
Beme
Criticis,
Condum
p 55. ad
exh
da
is
vi
M.

Cleobuline, quam alii *Eumetin* vocant, ἑξαμέτρων αἰνιγμάτων ποιήτρια appellatur apud *Diogen. Laërt.* L. I. §. 89. Veterum loca, ubi ejus aenigmata commemorantur, collegit *Menagius* l. c. p. 52.

Cleobulus Lindius, Cleobulines pater, septem sapientibus annumeratur. Reliquerat ᾄσματα καὶ γρίφους εἰς ἔπη τρισχίλια, auctore *Diogene Laërt.* L. I. 91. p. 56. Duo ejus poëmatia extant in Anal. I. 76. (I. 52. ed. L.) quorum prius etiam *Homero* tribuitur. Cf. *Fabr.* Bibl. Gr. T. II. p. 117. ed. *H.*

Cometas Scholasticus. Χαρτουλάριος etiam vocatur in Vat. Cod. p. 130. 457. σχολαστικὸς tantum p. 458. *Chartularii* titulum et varia chartulariorum genera docte illustrat *DuCang.* in Gloss. med. et inf. Graec. p. 1735. sq. *Cometam* nostrum de Homeri carminibus bene esse meritum, apparet ex ejus Epigr. IV. V. VI. quorum ultimum non effugit diligentiam *Leonis Allatii* de Patria Homeri p. 106. attigit etiam, ubi de interpunctione codicum agit, *Villoison.* in Anecdot. T. II. p. 137. Idem in Prolegg. ad Homer. p. LIX. eundem esse existimat, qui regnante Michaële III. anno 856. in urbe CPoli grammatices professione publica est ornatus. Cf. *Fabr.* Bibl. Gr. T. II. p. 369. *Gibbon* Hist. of the Decl. and Fall of the R. E. ch. 53. T. X. p. 50. sq. Hoc si verum esset, grammatici potius quam chartularii et scholastici nomine eum distingui existimaverim. Etiam aliud est argumentum, unde eum paulo serius, nempe circa illa ipsa tempora, quibus Anthologia Palatina concinnata est, vixisse suspicemur. Uni epigrammatum ejus adscriptum in Cod. Vat. p. 695. Κομητᾶ ταῦτα δυσκόμιστα πάντ' ἔπη. Tum iterum p. 706. ad ejusdem *Cometae* poema, quod edidi in Paralipp. nr. 213. p. 747. adscriptum: ἄκοσμα

probabiliter suspicatur. Cf. Prolegomena Nostra p. LXXIV. sq.

Cosmas monachus. Sic certe est in Anal. III. 127. (IV. 96) fortasse ex Cod. quodam Planudeae; quamquam in Lectionibus nihil notatum. In Plan. Κοσμᾶ μηχανικοῦ p. 313. ed. Steph. Unum ejus habetur distichon. Novimus *Cosmam monachum*, qui floruit c. ann. 547. auctorem cosmographiae christianae. Cf. *Fabric.* Bibl. Gr. T. IV. p. 255. alium, quem μελῳδὸν vocant, Hymnorum et expositionis Psalmorum, jambico metro conscriptae, auctorem. Ib. T. VIII. p. 596. Tom. XI. p. 173. ibique not. *xx.* Cf. Poëtae Christiani, Paris. 1709. 8.

Crates Thebanus, philosophus cynicus, qui floruit c. Ol. CXIII. Ejus vitam scripsisse *Plutarchum* apparet ex *Juliani* Or. VI. p. 374. quod monuit *Reines.* Var. Lectt. I. 3. p. 10. Commemorantur ejus παίγνια et φακῆς ἐγκώμιον ap. *Athen.* L. IV. p. 158. B. Reliquias collegit *Brunkius* in Anal. I. 186. (I. 118. ed. L.) Eum cum Cratete grammatico confudisse videtur *Harlesius* ad *Fabric.* T. IV. p. 470.

Crates Grammaticus. Unum ejus superest epigramma in Anal. II. 3. (II. 3. ed. L.) grammatico acumine praestans. Nobilissimus grammaticorum hujus nominis is est, qui a patria *Mallotes* vocatur, ab insigni, quod in Homero emendando posuit studio, Homericus. Cf. *Villois.* in Prolegg. ad Homer. p. XXVII. *Wolfius* in Prolegg. §. LI. p. CCLXXVI. qui eum rhetorices scholam Pergami condidisse videri monuit, unde etiam Pergamenus appellatur. *Pergamenum* certe a *Mallote* non diversum statuit *Jonsius* de Scriptt. Hist. Phil. II. 11. 1. p. 200. et alii non pauci, quos diver-

utem mortem Philostrati Sophistae, qui Antonii et leopatrae castra (A. V. 723.) secutus fuerat. Caeterum *Reiskius* ad Augusti tempora refert etiam Ep. V. d Lucium quendam, quem Agrippae ex Julia filium sse existimat; et Ep. XXX. in laudem initiorum leusiniorum, quibus Augustus A. V. 723. initiatus it. Quam sententiam *Brunkius* quoque amplexus st.

Haec igitur epigrammata omnia referimus sine aesitatione ad unum *Crinagoram Mitylenaeum*, qui anno U. C. 723. usque ad annum 762. vixisse videtur, carminibus ditior quam fortunae bonis (Ep. XXIII). Romae eum vixisse non est quod dubites, uippe et navigationem ex Asia in Italiam susceptam ommemorat Ep. XXIV. eumque ibi in familia Augusti atia floruisse suspicari licet. Fratrem juniorem ucliidem commemorat Ep. XII.

Jam vero duo sunt epigrammata, *Reiskio* judice antiquiorem referenda *Crinagoram*; Ep. XVI. Praxagoram medicum, qui Alexandro M. regnante xit; et Ep. XIX. in nuptias inter reges nescio quos egypti et Libyae celebratas. At prius est ἐπιδεικτι- in Praxagorae imaginem, ex quo genere ad aucto- aetatem nihil colligi potest; argumentum est scurissimum. *Reiskius* quidem existimat respici ad ptias Ptolemaei Euergetae cum Berenice, Magae a, qui Magas rex Cyrenaeum fuit. Sed hoc quam certum sit, nemo non videt. Et ipse *Reiskius* in t p. 194. hoc epigramma ad *Callimachum* referenm esse suspicatur. Unde quam vana sit illa de anniore *Crinagora* opinio in oculos incurrit.

Caeterum laudatur *Crinagoras* in L. V. *Ptolemaei phaestionis* in *Thomae Galei* Scriptt. Hist. Poet. 322. ὡς μετὰ Ἀμύκου Φασὶν Ἰάσων, ἀλλ' οὐχὶ Πολυ-

matis *Antipatri Sidonii* XXV. Vestigia
quae illis epigrammatis insunt, non satis e
men et perspicua, remittunt ad aetatem Phi
metrii fil., quo regnante bellum gestum
Achaeos et Aetolos, quo Machatas periiss
Achaeus, quem Ep. VIII. celebrat. Ad e
pora *Schneiderus* referebat etiam Ep. VI
gora, in defendenda Ambracia interfecto. H
rat etiam Ep. II. in Arsinoen, Ptolemaei
Energetae filiam esse cogites, quae ex Ptole
lopatore filium peperit Epiphanem Ol. CX
ante Chr. 209. Cf. *Joseph.* Antiqq. XII. 4. 7.
men hominis Δαμαγήτου *) scribitur in Ant
Δημάγητος, quod nomen in Argonautarum
commemorat *Schol. Apoll. Rh.* L. I. 224.
fortasse respexit *Stephan. Byz.* V. ἀκτή . .
ἑτέρα Ἀκαρνίας ἧς μέμνηται Δημάγητος. Alius
detur *Damagetus Heracleota* cujus ἐπιτομή
Demosthenes Thrax, auctore *Suida* T. I. p.

Damocharis grammaticus; γραμματικῆς ἱερὴ βάσις appellatur in Ep. *Pauli Silentiarii* LXXXI. unde Coum fuisse discimus *Agathiae* discipulus appellatur in lemmate ad Ep. I. in *Agathiae* perdicem Vat. C. p. 237. εἰς τὴν αὐτὴν πέρδικα (Ἀγαθίου) Δαμοχάριδος γραμματικοῦ καὶ μαθητοῦ αὐτοῦ. Hinc apparet eum seculo quinto exeunte, sexto ineunte vixisse Est inter Epigrammata ἀδ. CCCLIX. in Damocharidem quendam δικαιοπόλον, qui Smyrnam terrae motu vehementer afflictam restituerit. Qui an noster sit, non dixerim. Justiniano tamen regnante plures imperii romani regiones terrae motibus vehementer esse vexatas constat. Grammatici quatuor extant epigrr. Anal. III. 69. (IV. 39.)

Damostratus. Sub ejus nomine unum extat in Anal. II. 259. (II. 235. ed. L.) cujus lemma in membrr. Δαμοστράτου ἀνάθημα ταῖς νύμφαις. Jam quum is, qui in illo epigrammate Nymphis donum offert, *Damostratus* appelletur, Antilae fil., admodum incertum est, num ille in numerum τῶν ἐπιγραμματογράφων referri debeat. Cf. Animadverss. Tom. II. P. II. p. 262. *Reiskius* cogitabat de Demostrato quodam Apameensi, cujus Halieutica passim apud veteres laudantur. *Fabric.* Bibl. Gr. T. XIII. p. 138.

Daphitas Grammaticus. Unum ejus distichon habetur in Anal. T. III. p. 330. (II. 39. ed. L.) Strabo L. XIV. p. 647. (958. A.) de Magnesia agens: κεῖται ἐν πεδίῳ πρὸς ὄρει καλουμένῳ Θώρακι· ἐφ᾽ ᾧ σταυρωθῆναί φασι Δαφίταν τὸν γραμματικὸν λοιδορήσαντα τοὺς βασιλέας διὰ στίχου. Apud *Suidam* T. I. p. 513. Δαφίδας scribitur. Vitam hominis et ille enarrat et *Hesychius Illustr.* p. 10. uterque eum de rupe praecipitatum esse ait. Conf. *Ciceron.* de Fato c. 3. ibique *Bremi* not. *Valer. Max.* L. I. VIII. extr. 8. Inter Ὁμηρομάστιγας comme-

182. (II. 167. ed. L.) varie inscribuntur in membrr. Ep. I. in Musa puerili, Διοκλέους. Ep II. et III. Ἰουλίου Διοκλέους. Ep. IV. Διοκλέους Καριστίου (sic.) *Julii* nomen, quod ad Ep. II. in Ἰουλιανοῦ permutatum est in Planudea, Graecum hominem indicat romana civitate donatum. Hinc *Reiskius* haec epigrammata referenda censebat ad *Dioclem Carystium* rhetorem, qui a *Seneca* in Suasoriis et controversiis passim laudatur. Alius fuit *Diocles*, item *Carystius*, medicus, qui celebrem de conservanda sanitate epistolam ad Antigonum Gonatam scripsit, aliorumque hujus generis librorum auctor. Cf. Indic. Auctor. in ed. Athenaci Schweigh. T. IX. p. 92. Non tamen satis certum videtur, quatuor illa epigrammata ejusdem esse auctoris.

Diodorus Zonas Sardianus. et *Diodorus Junior*, item *Sardianus.* In epigrammatis, quae duobus his poëtis tribuuntur in Anal. II. 80. (II. 67. ed. L.) et II. 185. (II. 170. ed. L.) diversorum scriptorum opera videntur esse commixta.

Utriusque *Diodori* meminit *Strabo* L. XIII. p. 931. B. de claris Sardianis agens: ἄνδρες ἀξιόλογοι γεγόνασι τοῦ αὐτοῦ γένους Διόδωροι δύο, οἱ ῥήτορες, ὧν ὁ πρεσβύτερος ἐκαλεῖτο Ζωνᾶς, ἀνὴρ πολλοὺς ἀγῶνας ἠγωνισμένος ὑπὲρ τῆς Ἀσίας· κατὰ δὲ τὴν Μιθριδάτου τοῦ βασιλέως ἔφοδον αἰτίαν ἐσχηκὼς ὡς ἀφιστὰς παρ᾽ αὐτοῦ τὰς πόλεις, ἀπελύσατο τὰς διαβολὰς ἀπολογησάμενος· τοῦ δὲ νεωτέρου, φίλου ἡμῖν γενομένου, καὶ ἱστορικὰ συγγράμματά ἐστι, καὶ μέλη καὶ ἄλλα ποιήματα τὴν ἀρχαίαν γραφὴν ἐμφαίνοντα ἱκανῶς. Utriusque epigrammata coronae suae intexuit *Philippus*, *Zonae* alterum, alterum *Diodori* nomine in Prooemio laudans.

Jam inter ea epigrammata, quae *Brunkius* ad anti-

X

XIV.

ad cuig

Die

Gr. T. V. p. 578. sq. Hinc ἐπιγραμματογράφος apud *Tzetzam* in Chil. III. 61.) collegerat, tum etiam in Vitis philosophorum cum aliis aliorum poëtarum epigrammatis laudavit, in Anthologiam relata. *Brunkius* iis in Analectis locum non dedit. Et profecto paucissima sunt in iis tolerabilia, longe plurima autem vehementer inepta et frigida, nec sermonis elegantia, nec numerorum bonitate commendanda.

Diogenianus Heracleota, auctor Ἀνθολογίου ἐπιγραμμάτων, teste *Suida* T. I. p. 591. sq. Cf. Prolegg. §. IV. p. XLVI.

Dionysius. Undecim illa poëmatia, quae sub *Dionysii* nomine in Anal. leguntur T. II. 253. (II. 230. ed. L.) diversorum sunt hominum. Διονυσίου Ἀνδρίου, inscribitur Ep. III. Διονυσίου σοφιστοῦ Ep. V. Διονυσίου Ῥοδίου Ep. IX. Κυζικηνοῦ denique Ep. X. Reliqua nudum *Dionysii* nomen praeferunt.

Jam quum hoc nomen plurimis commune fuerit (Cf. *Meurs*. de Dionysiis in Gronov. Thes. Antiqu. Gr. T. X. p. 577.) nec ipsis epigrammatis temporis, quo scripta sint, notae impressae inveniantur, nihil certi de his ἐπιγραμματογράφοις statui posse videtur. De *Andrio* quidem nihil aliunde constat. *Cyzicenum Meursius* non noverat, nisi ex Ep. Anthol. L. III. 33. 17. Laudat *Probus* ad *Virgil*. Ecl. VI. 31. *Dionysium* ejusdem patriae, an eundem cum nostro quis dixerit? Sic etiam *Rhodium* commemorat *Suidas* T. I. p. 602. Διονύσιος Μουσωνίου Ῥόδιος ἢ Σάμιος, ἱστορικός. ἦν δὲ καὶ ἱερεὺς τοῦ ἐκεῖσε ἱεροῦ τοῦ Ἡλίου. Is, qui *Sophista* vocatur, non diversus esse videtur ab eo, quem *Suidas* habet T. I. p. 597. Διονύσιος Ἀλικαρνασεύς, γεγονὼς ἐπὶ Ἀδριανοῦ Καίσαρος, σοφιστής, καὶ Μουσικὸς κληθεὶς διὰ τὸ πλεῖστον ἀσκηθῆναι τὰ τῆς μουσικῆς. κ. τ. λ.

l
i
si
in

in
rim
ips
cau
Vit.
De h
no qu
Larro
res qu

Dio
meticum
berrimu

scripta sint, impressa vestigia. In his maxime conspicuum Ep. XXX. in *Machonem* Comicum, cujus tumulo illud inscriptum ſuisse testatur *Athenae.* L. VI. p. 241. F., Ubi quum *Machon* dicatur praeceptor ſuisse *Aristophanis Grammatici Byzantini*, quem constat floruisse c. Ol. CXLV. regnante Ptolemaeo Euergeta, *Dioscoridem* circa idem tempus floruisse apparet. Congruit Adoniorum in his epigrammatis (Ep. VIII. IX.) *) quae quanto apparatu Alexandriae celebrata ſuerint, ex Theocriteis reliquiis satis constat; item sacrorum Cybeles mentio Ep. XI. quae a Gallis post Ol. CXXV. introducta novimus. Alexandriae eum vixisse crebra nos Nili et rerum Aegyptiacarum commemoratio dubitare non patitur; Ep. XII. etiam ad Arsinoën, sub Veneris Zephyritidis nomine cultam videtur respicere. (Vid. Animadverss. T. I. P. II. p. 377.) In epigrammatis suis inprimis illustria antiquitatis nomina, poëtas praesertim, studiose et insigni cum elegantia celebravit. — Plurimi ſuerunt scriptores, medicae praesertim artis, *Dioscoridis* nomine clari, quos recenset *Jonsius* in Scriptt. Hist. Phil. II. 6. p. 171. sqq. *Fabric.* Bibl. Gr. IV. p. 676. sqq. Non praetereundum, Ep. XXXV. in membrr. Vat. inscriptum esse Διοσκορίδου Νικοπολίτου. Jam quum utraque Nicopolis, et Epirotica illa, et quae in Armenia a Pompejo est condita, recentior sit, quam ut *Dioscoridem* Machonis, ut videtur, aequalem, protulisse potuerit, *Schneiderus* Nicopolitam illum ab eo, qui *Meleagri* coronam ornavit, distinguendum esse monuit.

---

*) Utitur hoc argumento D. *Heinsius* ad *Horatii* A. P. p. 106. quod per se quidem leve est, cum reliquis conjunctum momentum habere videri debet.

D
A
τρ
tor.
que
poë
verb.

I

S.

Terti
Arax.
ad quer
malebat
Hist. P
mus Sto
Sext. E

Dori
rae. L.

versus sunt dispositi, *Arae* appellata. Δωσιάδα βωμὸν inter difficiles nugas una cum *Lycophronis Alexandra* commemorat *Lucian.* in Lexiph. 25. Tom. V. p. 203. Eidem nonnulli tribuebant Ovum, quod vulgo ad *Simmiam* referunt, ut apparet ex Schol. ad. Vat. Cod. p. 675. Βησαντίνου Ῥοδίου ὠὸν ἢ Δοσιάδα ἢ Σιμμίου· ἀμφότεροι Ῥόδιοι. Quo tempore vixerit non constat. Caeterum cf. *Fabric.* Bibl. gr. T. III. p. 810. sqq.

Duris Elaïtes. Unum ejus epigramma extat in Anal. T. II. 59. (II. 59. ed L.) in Ephesum aqua submersam, quod Lysimachi aetate factum est. Lysimachus floruit c. ann. ante Chr. 322. Circa eadem tempora itaque etiam *Duris* vixisse videtur. Notus est *Duris Samius*, qui et patriae Annales et multa alia historica scripsit, de quo *Schweigh* ad *Athenae.* T. III. p. 387. *Elaïten* (ex Elaea in Aeolide) aliunde cognitum non habemus.

Empedocles Agrigentinus. Duo ei tribuuntur epigrr in Analect. I. 163. (I. 95.) quorum alterum in Pausaniam medicum in Vat. Cod. Σιμωνίδου inscribitur, minus recte quam ap. *Diog. Laert.* VIII. p. 531, cujus auctoritate refertur ad Empedoclem. Floruit hic philosophus et poëta c. Olymp. LXXXIV. quod docuit *Dodwellus* de aetate Pythagorae p. 219. Fragmentum ejus ex Cod. Vat. exhibui in Paralipp. nr. 75. p. 665.

Epigonus Thessalonicensis. Duorum epigrammatum habetur auctor in Anal. II. 306. (III. 19. ed. L.) sed alterum in Cod. Vat. inscribitur Σεκούνδου Ταραντ. Nihil de *Epigono* novimus.

Eratosthenes Cyrenaeus. Unum ejus epigramma de cubi duplicatione habent Anal. I. 478. cum frag-

i

b

L.

es

Er

set.

appa

patr

L

leager

58. (I

P. I.

diobus

reminis

quae Si

[illegible]

[illegible]

esse dicant, alii eandem ad tempora Alexandri M. referant, non inepte existimare videri debent, qui duas ejusdem nominis poëtrias fuisse statuant, alteram vetustiorem, recentiorem alteram.

Erycius Cyzicenus *), ut vocatur Vat. C. p. 242. ad Ep. VIII. Ep. XV. autem inscriptum Ἐρυκίου Θετταλοῦ. Reliquis gentile non est additum. Hinc duos ejusdem nominis epigrammatarios fuisse apparet; quorum alter bucolicis inprimis argumentis oblectabatur, ita ut longe major pars epigrammatum, quae sunt in Anal. II. 295. (III. 9. ed. L.) ejusdem auctoris esse videatur. Ep. tamen X. eximendum horum numero, quippe quod *Theocriti* sit. Utrius horum sit epigr. XI. in *Parthenium Phocaeensem*, Homeri obtrectatorem, non dixerim. Quem *Parthenium Brunkius* in Lectt. p. 198. eum esse putat, cujus libellus περὶ ἐρωτικῶν παθημάτων adhuc extat, *Virgilii* in graecis litteris magistrum, de quo *Macrob.* in Saturn. L. V. 8. cf. *Heyn.* ad *Donati* Vit. Virgil. §. 7. p. CLV. At is Νικαεὺς vulgo dicitur, aut etiam Μυρλεανός; quod librariorum errori tribuendum esse, ut *Fabricius* suspicatur (Bibl Gr. T. IV. p. 309), parum est verisimile. Quare illum *Parthenium*, qui tam parum honorifice de Homero sensisse dicitur, grammaticum esse existimo, quem novimus ex *Suida* V. Διονύσιος. T. I. p. 598. discipulum *Dionysii Alexandrini*, qui usque ad Tra-

*) Ap. *Fabricium* T. IV. 474. lectores remittuntur ad *Puteani* Diatribam de Erycio c. 7. et ad *Menagii* Amoenit. Jur. p. 198. (184.) Ille liber non est ad manus; apud *Menagium* autem non agitur de nostro, sed de *Erycio Claro* et de *Sexto Erucio*.

janum vixit; ita ut *Parthenius* sub Hadrian
videri possit. Secundum hunc imperatorem
Ciceroni Catonem, *Ennium Virgilio*
(*Spartian.* Vit. Hadri. c. 16.) et Ὅμηρο
Ἀντίμαχον ἀντ' αὐτοῦ εἰσῆγεν (*Dio Cass.* L. L
1153.) etiam *Parthenius* judicabat, quum
πηλόν, Iliadem βάτον vocaret. Hinc itaqu
Erycium alterum non ante Hadrianum
Cyziceni est procul dubio Ep. XII. in muli
cam, bello a Romanis captam et post va
vicissitudines Cyzici sepultam; quod *Brunk*
bat ad expugnationem Athenarum per Su
CLXXIII. 3. A. V. C. 668. Quae si vera e
antiquioris quoque *Erycii* aetatem tenemus
versum servavit *Schol. Apoll. Rhod.* L. II.
φαλᾷν τὸ μετὰ πτοιήσεως καὶ ἐνθουσιασμοῦ
Καὶ χρῆται δὲ τῇ λέξει καὶ Ἱππῶναξ καὶ Ἀνακ
δὲ καὶ Ἐρύκιος·

Πάντοσε παμφαλόωντες δινήσαντο πόδεσσ

ubi δινήσαντο est etiam in Scholiis Parisinis n

Anal. I. 168. (I. 101. ed. L.) *Fabricius* tamen non tam hujus auctoris esse existimat, sed potius *Euclidi* solvendum proponi. Floruit ille Ptolemaeo Lagi in Aegypto regnante.

Euenus. Diversorum hominum reliquiae conjunctae in Anal. I. 164. (I. 96. ed. L.) quod etiam Inscriptio declarat. Quaedam epigrammata in Cod. Vat. inscribuntur Εὐήνου. Ep. VII. Εὐήνου Ἀσκαλωνίτου. Ep. XII. Εὐήνου Ἀθην. Ep. XIV. Εὐήνου Σικελιώτου. Ultimum denique Εὐήνου γραμματικοῦ. Duos *Evenos*, utrumque Parium et elegorum auctorem, distinguebat *Eratosthenes* ἐν τῷ περὶ χρονογραφιῶν, docente *Harpocrate* V. Εὔηνος. (Εὐηνὸς scribunt alii.) Alterum horum, seniorem, ni fallor, passim non sine ironia quadam commemorat *Plato* in Apologia Socr. p. 20. B. Phaedon. p. 60. D. unde *Maximus Tyrius* Diss. XXXVIII. 4. p. 225. ed. *R.* Socratem poësin didicisse narrat. Cf. de eo *Souchay* sur les poëtes élégiaques dans les Mém. de l'Acad. des Inscr. T. X. p. 598. *Heindorf.* ad Platon. T. IV. p. 18. Hunc *Evenum Eusebius* in Chronico retulit ad Ol. LXXXII. 3. Εὔηνος ἐλεγείας ποιητὴς ἐγνωρίζετο. Ἐμπεδοκλῆς καὶ Παρμενίδης Φυσικοὶ φιλόσοφοι ἐγνωρίζοντο. Huic tribuendae videntur sententiae, quae ab I — VI. in Analectis leguntur.

Junior *Evenus* vixit ante *Eratosthenem* (Ol. CXXXVIII), quem cum *Aristide* conjungit *Arrian.* ad *Epictet.* L. IV. 9. ἀντὶ Χρυσίππου καὶ Ζήνωνος Ἀριστείδην ἀναγιγνώσκεις καὶ Εὔηνον. Quibus verbis respiciuntur ejus ἐρωτικά, commemorata ab *Artemidoro* Onirocr. I. c. 5. Cf. *Fabricii* Bibl. Gr. T. VIII. p. 158. sq. ed. *H.*

Hoc *Eveno* junior etiam esse videtur ille, quem *Philippus* coronae suae intexuit, quum, quod *Schnei-*

ı
p

gu
p.
θαι
ϛα
Ca
8. li
Dio

I.
20. (
p. 76.

Eu
Duo ej
ed. L.)
vide ap.
III. ad

hunc (Amphiaraum) *equi Asbotii* (pernicissimi) *celeriter auferentes ultimum omnium pulverulentis ruebant comis, pulchre fluentem Phygadeam cursu petentes.* Jam confer somnia latini interpretis apud *Stephanum.*

Euphronius. Priapeïa scripsisse tradit *Strabo* L. VIII. p. 586. C. quibus latinis poëtis praelusisse videtur *Victorio* in Var. Lectt. L. XXXIV. 19. p. 951.

Eupithius Atheniensis. Unum epigramma est in Anal. II. 402. (III. 110. ed. L.) quo suum circa *Herodiani* καθολικὴν προσῳδίαν laborem laudat. De *Herodiano*, qui sub Antonino Philosopho floruit cf. *Fabric.* Bibl. Gr. T. VI. p. 278. ed. *H. Eupithii* grammatici nomen me alibi legere non memini.

Euripides Tragicus. Unum ejus epigr. extat in Anal. II. 57. (I. 96. ed. L.)

Eutolmius Scholasticus Illustris. Sic inscripta quatuor ejus epigrammata in Anal. III. 8. (II. 229. ed. L.) quorum primum respondet Epigrammati *Palladae* XCII. unde verisimile fit, eum *Palladae* fuisse aequalem. Summae dignitatis virum fuisse apparet ex titulo Ἰλλουστρίου, de quo cf. *DuCang.* in Gloss. Latin. med. et inf. V. *Illustris.* et in Gloss. Graec. p. 513. sq.

Statyllius Flaccus. Vide *Statyllius.*

Fronto. Vide *Phronto.*

Gabriel, Praefectus urbis CPolis, in cujus imaginem scriptum Epigr. *Leontii* II. qui sub Justiniano floruit. Eidem inscriptus liber *Jo. Lydi* de Mensibus, et alia quaedam ejusdem scriptoris. *Fabr.* Bibl. Gr. T. IV. p. 156. Alios hujus nominis recenset idem T. XI.

p. 624. sq. Nostri *Gabrielis* unum extat epigramm
Anal. III. 7. (III. 228. ed. L.)

Gaetulicus. Varie scribitur in Cod. Vat. Γαι
λίου. Γαιτουλίκου. Γαιτουλίχου. Γαιτούλλου. Γαιτουλ
In Planudea etiam Γετουλίου, *Cneii Lentuli* no
quod *Brunkius* ei addidit, in Anthologia nusq
legitur. Referebat ille haec epigrammata ad *Cn.*
tulum Gaetulicum, quem de conjuratione suspec
a Caligula occisum esse tradit *Sueton.* in Calig.
Cf. *Dio Cass.* L. LIX. p. 926. 39. Hujus *Gaet*
epigrammata laudantur, non valde pudica, ut col
mus ex Praefat. *Martialis* ad L. I. *Lascivam ve*
rum veritatem i. e. epigrammatum linguam exc
rem, si meum esset exemplum. Sic scribit Catu
sic Pedo, sic Gaetulicus, sic quicunque perleg
Ejusdem hominis exemplo se tuetur *Plinius*, q
versiculos scribat *parum severos* L. V. Epist. 3,
Sidon. Apollin. II. Ep. X. p. 148. *reminiscere*, q
saepe versum Corinna cum suo Nasone compl
Lesbia cum Catullo, Cesennia cum Gaetulico.

in Anth. Plan., alterum τοῦ δικαίου Γάλλου ἐπίγραμμα ἀδικώτατον, unde *Reiskius* fecit Αἰλίου, quem sequitur *Brunkius*. Duo fuerunt *Galli*, *Aelius*, cujus res gestas enarrat ejus aequalis *Strabo* L. XVII. p. 1175. et *Cornelius*, amicus *Virgilii*, de quo cf. *Heyn.* Exc. III. ad Bucol. Ecl. VI. Utrumque confudit *Reiskius* in Notitia Poët. p. 202. *Menagius* in Menagianis T. III. p. 252. et alii. Distinxit eos *Fabricius* ad *Dion. Cass.* LIII T. I. p. 723. §. 209 Cf. *Chardon de la Roch.* Magas encycl. V. an. T. IV. p. 335. *Aelium Gallum* poëtica laude floruisse nemo, quod sciam, dixit; *Cornelio* itaque duo illa epigrammata tribui debent; nisi tertius fuit, ab utroque diversus, aliunde non notus.

Gauradas. Unum ejus epigr. extat ludicrum in Anal. II. 440. (III. 147. ed. L.) Quis fuerit, ignoratur.

Geminus. Ex decem epigrammatis, in Anal. II. 279. (II. 254. ed. L.) nudum quae *Gemini* nomen praeferunt Ep. II. III. IV. V. VI. X. Ep. VIII. Γαιμίνου. Ep. I. (in Plan.) et VII. Τυλλίου Γεμίνου. Ep. IX. autem in membr. Vat. Τυλλίου Σαβήνου, in Planudea Τυλλίου Γεμίνου. *Tullius*, quem *Philippus* se coronae suae intexuisse narrat, utrum *Geminus* sit noster, an *Laurea*, non constat. Plurima epigrammata ejus versantur in artis operibus describendis; omnia ingenii ostentandi causa composita sunt.

Geraeus Cyrenaeus. Aratum poëtam epigrammate ornasse dicitur in Vita Arati: Γηραίῳ δὲ τῷ Κυρηναίῳ ἐπεβάλλετο, παρ' οὗ καὶ ἐπιγράμματος ἠξιώθη.

Germanicus Caesar. Unum ei epigr. tribuunt Anal. II. 159. (II. 146. ed. L.) In Vat. autem membr.

(
I
2
t.
1:
de
Ab
T.

(II.
Gij
epigr.

mus a pag. 539—604. Cf. *Fabricii* Bibl. Gr. T. VIII. p. 427. ed. *H.*

Hedylus. In *Meleagri* Corona habebat locum. Septem ei inscribuntur epigrammata in Anal. I. 483. ad quae quatuor accesserunt alia T. II. p. 526. (I. 233. ed L.) Inter illa Ep V. VI. (IX. X.) ἄδηλα sunt in Planudea, et vehementer dubito, recte ea in Cod. Vat. Ἡδύλου inscribi. Memorabilis locus est de hoc poëta ap. *Athenaeum* L. VII. p. 297. B. Ἡδύλος δ' ὁ Σάμιος ἢ Ἀθηναῖος Μελικέρτου φησὶν ἐρασθέντα τὸν Γλαῦκον ἑαυτὸν ῥίψαι εἰς τὴν θάλασσαν· Ἡδύλη δὲ τοῦ ποιητοῦ τούτου μήτηρ, Μοσχίνης δὲ θυγάτηρ τῆς Ἀττικῆς, Ἰάμβων ποιητρίας, ἐν τῇ ἐπιγραφομένῃ Σκύλλῃ, ἱστορεῖ κ. τ. λ. Male itaque *Fabricius Hedylum* nostrum vocat Siculum, qui error natus ex falsa interpretatione v. 45. Prooemii *Meleagri*, ubi Σικελίδεω *Asclepiadem* significat. Hoc nomen occurrit etiam Ep. II. (T. II. 526.) tanquam hominis faceti et jucundi; ubi eundem poëtam significari, *Hedyli* aequalem, non dubito. Quatuor ejus epigrr. anathemata celebrant, inter quae Ctesibii organum, in templo Arsinoës positum, describitur. Ctesibius autem Ptolemaeo Philadelpho regnante floruisse videtur. Vid. *Fabric.* Bibl. Gr. T. IV. p. 234. not. p. *Hedylum* in epigrammatis suis donaria descripsisse, quae in Arsinoës templo viserentur, scienter observavit *Casaubonus* ad *Athenae.* L. XI. 13. p. 817. judice *Pierson.* ad *Moer.* p. 413. Aemulabatur cum eo *Callimachus*, ut apparet ex ejus Ep. XXXI. Cum *Callimacho* nostrum nominat *Etymolog. M.* in loco obscuro V. ἀλυτάρχης .... Ἠλεῖοι γὰρ τοὺς ῥαβδοφόρους .. ἀλύτας καλοῦσι, καὶ τὸν τούτων ἄρχοντα ἀλυτάρχην. Ἡδύλος δὲ εἰς τὴν ἐπιγραφὴν Καλλιμάχου διὰ δύο λάμβδα ὀνομάζει

In c
XXI

Phocionis amicus, de quo *Harpocrat.* V. Cf. *Ruhnken.* in Hist. Crit. Or. Gr. p. LXXVI. sq. De ἐπιγραμματογράφῳ nihil constat.

Hegesippus. A *Meleagro* in ordinem receptus v. 25. Octo ejus extant epigrammata in Anal. I. 254. (I. 187. ed. L.) *Reiskius* cogitabat de *Hegesippo*, mediae comoediae auctore, patria Tarentino, qui nescio an idem sit cum oratore illo, cui nonnulli Orationem de Haloneso tribuebant. Pro uno habet *Suidas* in Ἡγήσιππος, et plurimi recentiorum. De oratoria tantum hominis facultate monuit *Ruhnk.* in Histor. crit. Or. gr. p. LXXVIII. Est inter epigrammata *Hegesippi* unum in scutum Archestrati, fortasse ejus, de quo *Xenoph.* Hellen. L. I. 5. 16. et II. 2. 15. ubi vide *Schneiderum.* Ille floruit circa Ol. XCIII. ita ut *Hegesippus* eum novisse potuerit. Levis tamen conjectura, quae solo nomine nititur. Antiquioribus nos poetis *Hegesippum* adscribere jubet nativa, quae in ejus epigrammatis cernitur, simplicitas.

Heliodorus. Episcopus Tricensis, Αἰθιοπικῶν auctor clarissimus, ex qua fabula distichon legitur in Vat. Cod. p. 442. quod dedimus in Paralipp. nr. 58. p. 659. Perperam autem inter epigrammatarios refertur, ob Epigr. in Anal. II. 366. (III. 20. ed. L.) quod in Vat. C. Διοδώρου inscribitur. Error in apographo *Brunkium* decepit.

Helladius. Unum ejus extat distichon Anal. II. 438. (III. 145. ed. L.) Novimus *Helladium* Alexandrinum, grammaticum, cujus opera quaedam (rhetorici maximam partem argumenti) recenset *Suidas* T. I. p. 707. Floruit sub Theodosio juniore, cujus etiam ἔπαινον composuit. Alius fuit auctor Chrestomathiae,

I
n
C

qua
dit.

In C
XXII

Phocionis amicus, de quo *Harpocrat.* V. Cf. *Ruhnken.* in Hist. Crit. Or. Gr. p. LXXVI. sq. De ἐπιγραμματογράφῳ nihil constat.

Hegesippus. A *Meleagro* in ordinem receptus v. 25. Octo ejus extant epigrammata in Anal. I. 254. (I. 187. ed. L.) *Reiskius* cogitabat de *Hegesippo*, mediae comoediae auctore, patria Tarentino, qui nescio an idem sit cum oratore illo, cui nonnulli Orationem de Haloneso tribuebant. Pro uno habet *Suidas* in Ἡγήσιππος, et plurimi recentiorum. De oratoria tantum hominis facultate monuit *Ruhnk.* in Histor. crit. Or. gr. p. LXXVIII. Est inter epigrammata *Hegesippi* unum in scutum Archestrati, fortasse ejus, de quo *Xenoph.* Hellen. L. I. 5. 16. et II. 2. 15. ubi vide *Schneiderum.* Ille floruit circa Ol. XCIII. ita ut *Hegesippus* eum novisse potuerit. Levis tamen conjectura, quae solo nomine nititur. Antiquioribus nos poetis *Hegesippum* adscribere jubet nativa, quae in ejus epigrammatis cernitur, simplicitas.

Heliodorus. Episcopus Tricensis, Αἰθιοπικῶν auctor clarissimus, ex qua fabula distichon legitur in Vat. Cod. p. 442. quod dedimus in Paralipp. nr. 58. p. 659. Perperam autem inter epigrammatarios refertur, ob Epigr. in Anal. II. 366. (III. 20. ed. L.) quod in Vat. C. Διοδώρου inscribitur. Error in apographo *Brunkium* decepit.

Helladius. Unum ejus extat distichon Anal. II. 438. (III. 145. ed. L.) Novimus *Helladium* Alexandrinum, grammaticum, cujus opera quaedam (rhetorici maximam partem argumenti) recenset *Suidas* T. I. p. 707. Floruit sub Theodosio juniore, cujus etiam ἔπαινον composuit. Alius fuit auctor Chrestomathiae,

sub Licinio et Maximiniano, seculo qua
Photius in Bibl. nr. 279. Hic *Bisantinu*
Cf. *Jonsius* in Scriptt. Hist. Phil. I. 2. 4.
bric. Bibl. Gr. T. X. p. 772. ed. *H.*

Heraclides Sinopensis. ἐπιγραμμάτων πο
secundum *Diogen. Laërt.* L. V. 94. p. 31
supersunt epigrammata in Anal. II. 261.
L.) quae *Diogenis* de eo judicium confi
mum inscriptum Ἡρακλήτου; tertium nud
dis nomen praefert; medium Ἡρακλείδ.
expressum videtur ex *Antipatri Sidonii* E
raclides plurimos recenset *Fabric.* Bibl.
119. ed. *H.*

Hermocreon. Duo ejus sunt epigramm
plicitate et elegantia conspicua, in Anal.
229. ed. L.)

Hermodorus. Unum Epigr. in Vene
Anal. I. 262. (I. 193. ed. L.) Locum hab
rona *Meleagri*, qui ejus nomen in Pro

dans les Mém. de l'Academie des Inscript. T. XXX. p. 1. sqq. et alii, quos recenset cl. *Visconti* in Praef. ad Inscriptt. Triopeïas, quas eleganter edidit Romae. 1794. fol. Priorem harum inscriptionum primus *Salmasius Herodi* vindicare studuit, invito *Visconto*, qui hanc quoque ad *Marcellum* refert. V. *Marcellus*. Et profecto *Herodem* versibus dedisse operam nemo veterum prodidit. Utramque denuo recensuit et illustravit *Fiorillo* in Reliquiis Herodis Attici. Lipsiae. 1801. 8.

Herodicus Babylonius. Unum ejus epigr. ex *Athenaeo* relatum in Anal. II. 65. (II. 64 ed. L.) *Jonsius* in Scriptt. Hist. Phil. II. 13. 6. probabiliter suspicatur, illum *Herodicum*, quem *Crateteum* vocat *Athenaeus* L. V. p. 219. C. eundem esse cum Babylonio. Cf. *Fabric*. Bibl. Gr. T. I. p. 515. *Wolfius* in Prolegg. ad Homer. p. CCLXXVII. not. 65. An ipsum Cratetem audiverit, quod *Vossius* existimabat, de Histor Gr. I. 21. nec affirmare audeo, neque negare. Floruit *Crates* sub Ptolemaeo Philometore, qui regnavit ab Ol. CXLIX. 4. usque ad Ol. CLVIII. 2.

Hippias Eleus. Unum ejus epigramma est in Anal. II. 57. (II. 57. ed L.) ex *Pausania*, qui Sophistae *Hippiae* esse diserte significavit: Ἱππίας ὁ λεγόμενος ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων σοφός. Vide de eo *Philostr*. in Vit. Soph. L. I. p. 495. *Fabric*. Bibl. Gr. T. II. p. 657. ed. *H*.

Hippo, Rheginus, qui nomen inter philosophos habuit. Disputavit de eo *Perizonius* ad *Aelian*. V. H. II. 31. Extat distichon, quod ille tumulo suo inscribi jusserat, in Anal. III. 330. (I. 102. ed. L.)

Homerus. Tribuuntur ei epigrammata quaedam, meris hexametris conscripta, in Vita *Pseudo-Hero-*

ma

II.

Ial

Mén

etian.

ham .

Jo.

bent *A*

ejus *c*

cepit *Bentlej.* in Epist. ad Mill. p. 50. sq. Cf. *Fabric.* Bibl. Gr. T. II. p. 307.

Irenaeus Referendarius. De titulo *Referendarii* disputavit *Salmasius* in Scriptt. Hist. Aug. T. II. p. 512. disertius etiam *Reiskius* in not. ad Constant. Ceremon. p. 19. Tria *Irenaei* epigrammata amatorii argumenti extant in Anal. III. 10. (III. 231. ed. L.) Quo tempore vixerit, certis notis non indicatur. Sed cum Justiniani aevo floruisse, si ejus epigrammata cum epigrammatis *Agathiae* et *Pauli Silentiarii* comparaveris, vix dubitabis.

Isidorus Aegeates. Quinque ejus epigrammata extant in Anal. II. 473. (III. 177. ed. L.) *Brunkius* de eo haec monuit in Lectionibus p. 228. „Quando vixerit hic poeta, non reperio: sed ex paucorum, quae supersunt, carminum argumentis et stilo antiquior videtur et melioris aevi, quam ex ordine, quo hic collocatus est, aestimari posset. Ex comparatione Ep. I. cum *Antiphili* Ep. XXIII, quorum unum ex altero expressum videtur, Isidorum priorem censuerim.“ Plurimos *Isidoros* recenset *Fabricius* in Bibl. Gr. T. X. p. 494. sqq. ed. *H.*

Isidorus Scholasticus. Unum ejus extat epigramma in Anal. II. 474. (III. 179. ed. L.) in membr. Vat. inscriptum Ἰσιδώρου σχολ. Βολβυθιώτου. quod *Salmasius* in not. mst. in Βολβυτινήτου, aut Βολβαιώτου mutandum existimat. Illud probat *Brunkius* in Lectt. p. 228. Βολβιτίνη est urbs Aegypti, a qua Bolbitinum ostium. Plures fuerunt *Isidori Aegyptii.* Βολβαιώτης, quod propius abest a lectione Codicis, foret a Βόλβαι, urbe Cariae, unde tamen gentile derivatur Βολβαῖος, auctore *Stephano Byz.* p. 173.

Julianus Imperator. Duo ejus epigram[...] bent Anal. II. 403. ad quae accessit aenigma [...] 33?. (III 111. ed. L.) Vide de ejus vita e[...] *Fabric.* Bibl. Gr. T. VI. p. 719. ed. *H.* ubi [...] matum nulla fit mentio.

Julianus Aegyptius, sive ἀπὸ ὑπάρχων [...] ut in Anthologia appellatur i. e. *expraefe*[...] *quondam Aegypti praefectus.* Cf. *Godofred.*[...] Theodos. T. V. p. 304. Extant ejus epi[...] LXXI. in Anal. II. 493. (III. 195. ed. L.) q[...] auctoritate Cod. Vat. addendum Ep. ἀδ. DXX[...] *lemontius* Hist. des Emper. T. V. p. 89. s[...] tur, *Julianum* nostrum esse eum, qui Magis[...] tionum fuit sub Theodosio I. an. 383. ad q[...] epistolae *Gregorii Nazianzeni* CLXVI. seq. [...] vir doctissimus. Nostrum *Julianum* floruisse [...] niano apparet ex Ep. LXX. et LXXI. in H[...] Anastasii Imper. sororis filium, qui Justini[...] interfectus est anno 532. et ex Ep. LXIX. [...] nem, ejusdem Hypatii nepotem. Plurima [...]

Junior. Vide infra in *Pompejus Junior.*

Tullius Laureas. Tria ei tribuuntur epigrammata in Anal. II. 102. (II. 90. ed. L.) quorum medium in Vat. Cod. inscribitur Ταυλλίου Λαυρέα. In Planud. p. 247. Σατυλλίου, nomine *Laureae* non addito. Sine haesitatione *Reiskius* amplexus est suspicionem *Fabricii*, *Tullium* hunc *Lauream* libertum esse M. Tullii Ciceronis, quem carmen latinum in thermas Ciceronianas scripsisse novimus ex *Plin.* H. N. XXXI. 2. Vid. *Burmann.* ad Anthol. Latin. T. I. p. 340. Huic conjecturae convenit hoc, quod *Tullius* noster locum habuit in Corona *Philippi*, quem Augustani inprimis seculi poetas collegisse constat.

Leo philosophus. Inter novem epigrammata, quae exhibentur in Anal. III. 128 (IV. 97. ed. L.) Ep. IV. inscribitur in Vat. Cod. Φωτίου πατρ. Κωνστ. ἄλλοι δέ φασιν Λέοντος τοῦ φιλοσόφου. (Cf. Animedverss. T. III. P. I. p. 249.) Ep. VII. ἄδηλον est cum in membr. Vat. tum in Plan. et eximendum proinde *Leonis* reliquiis. Omisit *Brunkius* epigr. ap. *Reiskium* nr. 636. p. 104. (quod dedi in Paralipp. nr. 198. p. 736.) cum titulo: Λέοντος φιλοσόφου τοῦ ἐπονομαζομένου Ἕλληνος, *pagani*, ut interpretatur *Reiskius* p. 167. qui hunc *Leonem* nihil diversum existimabat esse a *Leontio*, Atheniensi, Eudociae patre, quae ejuratis patriis erroribus Theodosio Juniori nupsit. Huic conjecturae *Brunkius* opposuit Ep. IV. in *Achillis Tatii* fabulam, quam *Leontium*, qui ante annum 412. e vivis excesserat, non magis legere potuisse ait, quam Orlandum Boyardi. Hoc argumentum facile everteris lemmate modo laudato, quod illud Epigr. ad *Photium Patriarcham* refert. Sed omnino illi conjecturae viri doctissimi non multum videtur tribuendum. Nec stilus horum epi-

kio praetermissa, Vat. C. p. 411. 478. (Par
44. 89.) Ex Ep. C. quod ipsius *Leonida*
tur, apparet, eum Tarenti natum, diu mu
vitam jactatum, procul a patria sepultum
intestinis bellis patria pulsum esse suspicat
derus. Pauperem fuisse docet Ep. XXX
nidae Alex. epigrammata, quod nostr
dicendi abunde declarat; et Ep. XIII. (q
sum Ep. I. *Cornelii Longini*, et *Gaetulici*
simillimo.) Paupertatem ipse commendat E
que divitiis operose conquirendis praefer
cet. Quod ad aetatem *Leonidae* attinet
in Analectis epigrammata, quae eum ad Py
Epiri, tempora referri jubent. Sed horu
(XXI.) in Planudea tantum, secundum (
mera *Brunkii* conjectura inter *Leonidae* r
latum est: tertium denique (XXIII. adde eti
in arma Lucanis bello erepta, *Leonidae* c
buitur in Vat. Cod. et in Planudea, sed te
gnificationem habet admodum ambiguam.

quisitis et sonantibus, ingeniosis denique circumscriptionibus exornatur. His artificiis *Leonidas* quidem sobrie usus est; non item ii, qui insequenti aetate idem genus arripuerunt. In reliquis epigrammatis sensus plerumque molles et teneros oratione elegante versibusque leniter defluentibus expressit. *Leonidas* laudatur ap. *Hesychium* in Ἕκτορες. πάσσαλοι ἐν ῥυμῷ. Σαπφὼ δὲ τὸν Δία Λεωνίδης τὸν κροκύφαντον. ubi nostrum intelligi non dubito.

Leontius Scholasticus. Plurimi fuere *Leontii*, quorum recensum dedit *Jac. Gothofredus* in Prosopogr. Cod. Theodos. p. 369. *Fabric.* in Bibl. Gr. T. VII. p. 455. sqq. T. VIII. p. 318. sqq. ed. *H.* Ad Epigrammata XXIII, quae exhibentur in Anal. III. 103. (IV. 73. ed. L.) adde unum in Paralipp. nr. 81. p. 668. cum lemmate: Λεοντίου σχολ. τοῦ μηνῶ. quod est etiam ad Ep. XV. p. 461. et ad Ep. VII. in Planudea: Λεοντίου σχολ. τοῦ Μινωταύρου. *Minotauri* cognomen unde adhaeserit *Leontio*, ignoro equidem, nec sciebat doctissimus *Huschke* in Anal. cr. p. 273. *Leontium* nostrum *Alemannus* ad *Procopii* Histor. Arcan. p. 151. eum esse suspicatur, qui *Referendarius* vocatur ap. *Procop.* l. c. c. 17. assentiente *Fabricio.* Huic aetati convenit Ep. II. in Gabrielem, qui sub Justiniano urbi praefectus fuit; et Ep. IV. in Petrum; Ep. XII. in Porphyrium aurigam Justiniano imperante clarissimum. Diversus est *Leontius*, cujus praematuram mortem iisdem temporibus lugebat *Paul. Silent.* Ep. XXXII. De pluribus *Leontiis Scholasticis* vide *Bandur.* Antiqq. CPol. T. II. p. 837.

Libanius, Sophista clarissimus. Unum ejus epigramma in Juliani mortem extat in Anal. II. 404. (III. 112. ed. L.)

(
3
P
pi
ge
p
ter
on
t
p. 2
ut
frigi

L
memb
gramm
317 (

nostrum illi aetati adjudicat. Qui error novis erroribus locum dedit *Wernsdorfio* ad Poëtas Latin. Min. Tom. III. P. XXIV. Cf eundem T. IV. P. II. p. 825. Ut autem illa epigrammata, quae diximus, *Lucillio* eripiuntur auctoritate Cod. Vaticani, sic idem Codex ei tribuit ep. *Ammiani* XVI., *Philippi* ep. XXXVI — XLI. ep. ἀδ. CVIII. *Leonidae Alexandrini* denique ep. XXIII. Ex hoc autem epigrammate, quod ut a *Leonidae* ingenio alienum est, ita *Lucillium* spirat, apparet, nostrum sub Nerone floruisse, et pecuniam accepisse ab eo. Duos eundem epigrammatum libros edidisse, ex eodem epigr. colligimus. Flaccus rhetor, quem perstringit Ep. LXXXVI. idem esse videtur, quem *Ammianus* ridet Ep. II. *Ammianum* autem Trajano et Hadriano regnante scripsisse docuimus. Omnia fere *Lucillii* epigrammata sunt ex genere scoptico, inque his plurima hyperbolica. Frequenter perstringit grammaticos, quibus Roma tum temporis abundabat. Et fortasse ipse *Lucillius* hanc artem exercuerat.

Macedonius. Epigrammatis ejus XLI, quae sunt in Anal. III. 111. (IV. 81. ed. L.) adde Ep. ἀδ. CCCLVII. et aliud a *Brunkio* praetermissum, quod dedimus in Paralipp. nr. 30. p. 641. *Macedonium* commemorat *Suidas* T. I. p. 16. Ἀγαθίας . . . συνήκμασε καὶ Παύλῳ τῷ Σιλεντιαρίῳ, καὶ Μακηδονίῳ τῷ ὑπάτῳ, καὶ Τριβουνιανῷ, ἐπὶ τῶν Ἰουστινιανοῦ χρόνων. In Cod. Vat. fere ubique *Macedonii* nomini titulus τοῦ ὑπάτου adjicitur. Ad Ep. XVIII. adscriptum: Μακηδονίου Θεσσαλονικέως. Elegantioribus Justinianei aevi poetis annumerandus.

Quintus Maecius. In hoc nomine scribendo valde fluctuant libri. Μαικίου scribitur, praenomine non addito, ad Ep. I. II. IV. VI. IX. (in Plan.) Μακκίου Ep. Ia. (T. III. p. 332.) VII. X. XI. Hoc Ep. III. depra-

Marianus Scholasticus. Quinque ejus sunt epigrammata in Analect. II. 511. (III. 211. ed. L.) quorum quatuor in locorum descriptionibus versantur. *Schneiderus* suspicatur esse hunc eum *Marianum*, de quo *Suidas* T. II. p. 497. Μαριανὸς, Μαρσοῦ δικηγόρου, τῶν ὑπάρχων Ῥώμης. Ῥωμαῖος γὰρ τὸ ἀρχαῖον. Hunc hominem idem sub Anastasio floruisse, multasque antiquiorum poëtarum metaphrases metro jambico scripsisse narrat. *Marianus*, Lupercaliorum poëta, de quo *Fabricius* cogitabat, latinis numeris lusit. Cf. *Salmas.* ad *Solin.* p. 6. B. *Rutgers.* Var. Lect. p. 79.

Marinus Neopolitanus. (Flaviae Neapolis Palaestinae.) Unum ejus distichon extat in Anal. II. 446. (III. 153.) in Procli Vitam a Marino conscriptam. Successit ille *Proclo*, qui obiit anno post Chr. 485. Vide *Fabric.* Bibl. Gr. T. IX. p. 370. sq. Eidem tribuitur in Vat. C. Ep. ἀδ. DXCIV.

Melanippides, in *Meleagri* corona locum habuit; sed nihil ejus, praeter fragmenta lyrica quaedam, aetatem tulit. Duos hujus nominis poëtas commemorat *Suidas* in Μελανιππίδης. T. II. p. 522. quorum prior floruit circa Ol. LXV. dithyramborum, carminum epicorum, *epigrammatum* et *elegorum* (*Plutarch.* T. II. p. 481.) auctor. Junioris nihil praeter dithyrambos commemoratur et alia lyrica. Vide *Fabric.* Bibl. Gr. T. II. p. 129. sq. ed. *H.*

Meleager Gadarenus. De hoc poëta, quantum satis est, disputavimus in Prolegg. §. II. p. XXXVI. sqq. Ipse de se et patria sua dixit Ep. CXXVI. et CXXVII. ubi quod legitur πάτρα δὲ τεκνοῖ Ἀτθὶς ναιομένα ἐν Γαδάροις frustra vexavit *Reiskium*, quum id neque populum ex Attica oriundum significet, neque

(Anal. II. 342. CXX.) appositum: Λουκιλλίου, οἱ δὲ Μενεκράτους Σαμίου. hoc gentile haud scio an librarii debeatur errori. Novimus *Menecratem Comicum*, in quo commemorando plus semel erravit *Vossius* de Poet. gr. p. 227. *Menecratem Ephesium* poetam commemorat *Varro* de R. R. I. 1. eundem etiam *Smyrnaeum* appellari potuisse apparet ex *Strabone* L. XIV. p. 939. B. Alios Menecrates recenset *Fabric.* Bibl. Gr. T. XIII. p 333.

Mesomedes. Suid. T. II. p. 536. Μεσομήδης Κρὴς, λυρικὸς, γεγονὼς ἐπὶ τῶν Ἀδριανοῦ χρόνων, ἀπελεύθερος αὐτοῦ, ἢ ἐν τοῖς μάλιστα φίλοις. γράφει οὖν εἰς Ἀντίνοον ἔπαινον, ὃς ἦν Ἀδριανοῦ παιδικά, καὶ ἄλλα διάφορα μέλη. *Jul. Capit* Vit. Anton. Pii c. 7. *Salaria multis subtraxit, quos otiosos videbat accipere, dicens: nihil esse sordidius, quam si remp. ii arroderent, qui nihil in eam suo labore conferrent. Unde etiam Mesomedi lyrico salarium imminuit.* Tria ejus supersunt poematia in Anal. II. 292. (III. 6. ed. L.)

Metrodorus. Duo ejus sunt epigrr. in Anal. II. 476. (III. 180.) quorum prius expressum ex *Posidippi* Ep. XVI, Meleagricae coronae poetae. Alteri inscriptum in Vat. Cod. Μητροδώρου γραμματικοῦ Βυζ. Epigrammati inter Arithmetica X. in marg. adscriptum: Μετροδώρου ἐπιγράμματα ἀριθμητικά. Cf. Animadverss. T. II. P. III. p. 343. Hunc Scepsium esse, Mithridaticae aetatis philosophum, existimabat *Brunkius* in Lectt. p 229. Huic tamen suspicioni obstare Ep. XXII. ipse intellexit p. 230. *Reimerus* in Commentatione inedita de Epigr. quodam Metrodori (eo, quod post *Huschkium* v. cl. edidimus in Paralipp. nr. 187. p. 727.) haec epigrammata referebat ad Metrodorum quondam Grammaticum, Constantini Magni aequalem,

sopi
hu.,
tis
gi.an
in P.

M
in Th
ed. L

M
in Ep
u.ó;os
hujus
ral,
men
164

...intelligi posset. Quum vero
...les a *Theodorida* commemo-
...vidimus, *Theodoridas* autem,
...in Anal. cr. p. 7. sq. fere usque
...vixisse videatur, *Mnasalcam*
...fuisse, probabile fit. Suspi-
...llis temporibus, quo patria Sicyon
...incrementa ceperat. Illi certe aeta-
...epigrammata spirant, animus bene

...ejus epigr. extat in Anal. I. 411.
...eram ei *Valkenarius* tribuebat
..., Anal. I. 454. nr. 1.

... Romanum hoc nomen praefixum
... in Anal. II. 265. (II. 241. ed. L.)
...vimus. De ICto enim doctissimo
...fuit ao. V. C. 620. nemo cogitabit.
...depravatum censebat.

...s. Epigrammati ejus, quod legitur in Anal.
... 224. ed. L.) inscriptum nomen Μούνδου
In quo praenomine vitium inesse existimat
in Lectt. p. 188. quod nemo Munatiorum
en adsciverit. In Planud. p. 100. ed. St. idem
...ntonio *Argivo* tribuitur, cujus epigramma in
Anthologia praecedit. Hinc error *Planudis,*
...ius commemoratur. *Trallianus,* Herodis Attici
...tor ap. Philostr. V. Soph. I. 25. p. 538. II. 14,
... quem tamen poëtam fuisse nihil arguit.

...yrinus. Quatuor exquisitae graecitatis et elegan-
...epigrammata leguntur sub hoc nomine in Anal.
...7. (II. 93. ed. L.) Non Μυρῖνος esse nomen, sed
...ius existimabat *Reiskius,* qui cogitabat de L. Li-

Nestor Larandensis. Suidas T. II. p. 614. Νέστωρ Λαρανδεύς, ἐκ Λυκίας, ἐποποιός, πατὴρ Πεισάνδρου τοῦ ποιητοῦ, ἐπὶ Σεβήρου τοῦ βασιλέως· Ἰλιάδα γράψας λειπογράμματον. . . ἔγραψε δὲ Μεταμορφώσεις, ὥσπερ καὶ Παρθένιος ὁ Νικαεὺς καὶ ἄλλα. Eadem fere habet *Hesych. Miles.* p. 30. ed. *Meurs. Eudocia* p. 310. Cf. *Needham* in Prolegg. ad Geopon. T. I. p. LXII. ed. *Nicl.* Quaedam ejus leguntur in Anal. II. 344. (III. 54. ed. L.) quae ex ejus Metamorphosibus petita existimat *Merrick* ad *Tryphiodor.* p. XXX. sq.

Nicaenetus Samius. Quum in *Meleagri* Prooem. v. 29. legatur: σμυρναίους τε κλάδους Νικαινέτου . . fuerunt, qui *Nicaenetum* Smyrnaeum a *Meleagro* dici existimarent. Quem errorem refutavit *Schneiderus* in Peric. crit. p. 116. sqq. Non de patria ibi agitur, nec de urbe Smyrna, sed de myrrhae ramis. Samium fuisse novimus ex *Athenae.* L. XV. p. 673. B. ubi more quodam Samiorum commemorato, Νικαίνετος, ait, ὁ ἐποποιὸς ἐν τοῖς ἐπιγράμμασιν, ποιητὴς ὑπάρχων ἐπιχώριος καὶ τὴν ἐπιχώριον ἱστορίαν ἠγαπηκὼς ἐν πλείοσιν. Et in epigrammate, quod eodem loco profert *Athenaeus*, auctor Junonem νήσου δεσπότιν ἡμετέρης appellat. Cf. Animadverss. T. I. P. II. p. 230. Dubiam tamen reddit ejus patriam idem *Athenaeus* L. XIII. p. 590. B. ubi laudat τὸν τῶν γυναικῶν κατάλογον Νικαινέτου τοῦ Σαμίου ἢ Ἀβδηρίτου. *Stephan. Byzant.* p. 6. Νικαίνετον ἐποποιὸν inter claros Abderitas recenset; unde suspicari licet, eum Abderis ortum, rerum suarum sedem in Samo insula posuisse. Quod *Athenaeus* l. c. p. 673. F. de *Hephaestionis* opusculo περὶ τοῦ λυγίνου στεφάνου dicit, μόνον γὰρ τοῦτο ἴδιον εὕρηκεν, ὅτι Φύλαρχος ἐν τῇ ἑβδόμῃ τῶν Ἱστοριῶν οἶδε τὴν κατὰ λύγον ἱστορίαν, καὶ ὅτι οὔτε τὰ Νικαινέτου οἶδεν, οὔτε τὰ Ἀνακρέοντος ὁ συγγραφεύς . . .

...o autem *Nicarchum* scripsisse, arguit usus vocis ...ίμιον Ep. XXXIV. Valde etiam illi aetati convenit ...um epigrammatum genus, quo *Nicarchus* maxime ...itur, cujus plurima sunt scoptica et hyperbolica, in-...gni interdum obscoenitate tincta. Obstare dicas ...tasse Ep. XXXVIII., quo commemoratur Telepha-...es, tibicen, quem Alexandro regnante floruisse ...nstat. Cf. *Pausan.* L. I. 44. p. 107. cf. quae colle-...imus in Animadverss. T. II. P. III. p. 46. At non se-...uitur, auctorem hujus epigrammatis Telephanis ...uisse aequalem. Fieri potuit etiam, ut alius illis ...temporibus esset tibicen, antiquo illi ὁμώνυμος. Quod *Reiskius* ex Ep. III. colligit, Samium fuisse *Nicarchum*, id per se levissimum est, et quum illud Epigr. in Cod. Vat. *Rufino* tribuatur, prorsus evanescit.

Nicias Milesius. Eum *Meleager* coronae suae intexuit. Is est procul dubio, quem ut poëtam et medicum laudat *Theocritus* Eid. XI. 5. 6. Χαρίτων ἱμερόφωνον φυτόν, Eid. XXVIII. 7. Eundem Aesculapio cedrinum signum posuisse narrat in Ep. VII. — Novem ejus epigrammata extant in Anal. I. 248. (I. 181. ed. L.) quorum ultimum tamen a reliquis ita abhorret, ut id *Nicarchi* potius credere malim. Duos *Niciae* versus laudat Auctor Argum. Eidyllii Theocritei XI.

> ἦν ἄρ' ἀληθὲς τοῦτο, Θεόκριτε, οἱ γὰρ Ἔρωτες
> πολλάκι ποιητὰς ἐδίδαξαν τοὺς πρὶν ἀμούσους.

ubi etiam haec leguntur: προσδιαλέγεται δὲ ὁ Θεόκριτος ἰατρῷ Νικίᾳ, Μιλησίῳ τὸ γένος, ὃς συμφοιτητὴς γέγονεν Ἐρασιστράτου, ἰατροῦ ὄντος καὶ αὐτοῦ· φέρεται δὲ καί τι ποιημάτιον αὐτοῦ ἀντιγεγραμμένον ὑπὲρ Κύκλωπος πρὸς Θεόκριτον.

Nicodemus Heracleotes auctor epigrammatum

statuariorum, in Inscriptione, quam edidit *Winkelmann.* in Hist. Art T. II. 2. p. 332. Antiqui illius Boëthi *Nicomedem* nostrum ne aequalem existimes, vetat horum epigrammatum stilus. At nihil est in illis, quod nos ita statuere cogat: quin potius *Nicomedes*, quum illam Aesculapii statuam χειρῶν δεῖγμα παλαιγενέων dicat, se vetus priscae artis venerabile monimentum in dei templo collocasse significat. Quod autem *Falconerius* suspicatur p. 2352. illud signum positum fuisse in templo Aesculapii, a Diocletiano in thermis Trajani exstructo, id quo argumento nitatur, equidem non video.

Nilus Scholasticus. Unum ejus epigr. extat in Anal. III. 14. (III. 235. ed. Lips.) aliud ejusdem distichon edidi in Paralipp. nr. 3. p. 617. Inter epistolas *Nili Eparchi*, qui idem asceta appellatur, sunt nonnullae ad *Nilum Scholasticum*; unde eum quinto seculo ineunte vixisse apparet. — *Nili monachi* tetrasticha XCV et ejusdem versus jambici commemorantur in *Bandini* Catal. Msc. gr. Bibl. Laur. T. I. p. 422. Cod. XVIII. nr. XXVI. et XXVII., et in Cod. Vindob. Theol. CCLXXXIX. p. 77—86.

Nossis. A *Meleagro* in coronam recepta. Epp. XII ejus supersunt in Anal. I. 194. (I. 127. ed. L.) ubi se (Ep. II.) Theophilidis filiam, Cleochae neptem dicit; Locrensem Ep. XI. Hoc epigrammate de Sappho ut de poetria suae aetatis loqui videtur *Reiskio.* At in corruptis verbis sensus non est perspicuus; et *Nossis* non tam Sappho poëtriae, quam Mitylenaeis nuntium videtur mittere. Contra perspicuum est Ep. XII. in *Rhinthonem*, qui sub Ptolemaeo primo floruit. (c. Ol. CXIV. — CXXIV.) Non abhorret Ep. VI. in arma Bruttiorum a Locrensibus devictorum; inter quos po-

(

A

r

o

l

n

qu

Jor

poe

Nov

Porp

Οἰνόμ

lian.

dixeri

in hoc nomine, de Ὀνεσίας cogitans, quod nomen ſre-quentius occurrit. Conjectura parum probabilis.

Orpheus. *Suidas* T. II. p. 719. Ὀρφεὺς Κικωναῖος, ἢ Ἀρκάς, ἐκ Βισαλτίας τῆς Θρᾳκικῆς, ἐποποιός· γέγονε δὲ καὶ οὗτος πρὸ Ὁμήρου γενεαῖς, πρεσβύτερος ὢν τῶν Τρωικῶν· ἔγραψε μυθοποιΐαν, ἐπιγράμματα, ὕμνους.

Palladas. Chalcidensem fuisse hunc hominem existimabant propter Ep. XLVIII. in Demonicum quendam, ὕπαρχον Χαλκιδίας, unde id minime efficitur. In Cod. Vat. *Alexandrinus* dicitur. Inetr epigrammatographos commemoratur a *Tzetza* in Prolegg. ad *Lycophron.* p. 285. ed. *Mull.* inter *Proclum* et *Agathiam.* Quo tempore vixerit, apparet ex Ep. CXV. ubi de Hypatia, Theonis filia, ut de vivente loquitur. Hypatia autem, ob sapientiam, eruditionem et modestiam apud Alexandrinos summo honore florebat, imperante Arcadio; a plebe christiana trucidata est a. p. Chr. 415. Cf. *Animadverss.* T. II. P. III. p. 254. Si *Palladae* est epigr. quod *Themistio* tribuunt Analecta T. II. 404. (vide Animadverss. l. c. p. 191.) jam sub Valente et Valentiniano scripsit. In reliquis temporis notae sunt parum expressae. Nam quod Vat. Cod. ei tribuit epigr. (inter ἀδεσπ. CCCCXLII.) in eversionem urbis Beryti, quae accidit ao. p. Chr. 551. illud aut non est in hunc casum, aut non est *Palladae.* Et certe alio loco in membrr. auctoris nomen adscriptum non est. — Grammaticus fuit, eamque se professionem paupertate coactum exercere fatetur ep. XLI — XLVI. Cf. Ep. IX. XIV. ubi se huic professioni renuntiasse ait. Ibidem de rixosa muliere conqueritur. Magna apud homines aetatis suae existimatione fuisse videri debet, si ep. ἀδ. CCCCLXVIII. ad nostrum referendum est. Μετεώρου etiam cognomine

M
ni
A.
no
λπ

legi
XX
auct

Pamphilus. De epigrammatis, quae *Meleager* coronae suae intexuit, duo supersunt in Anal. I. 258. (I. 190. ed. L.) *Pamphilum* novimus grammaticum, *Aristarchi* discipulum, et alium Amphipolitam aut Sicyonium, philosophum, de quibus *Kuster.* ad *Suid.* T. II. p. 14.

Pancrates. Hic quoque poëta *Meleagri* coronam ornavit. In tribus ejus epigrammatis nullum est temporis vestigium, Anal. I. 259. (I 191. ed. L.) *Brunkius* in Lectt. p. 57. eum esse existimat, cujus Halieutica laudat *Athenae.* L. I. p. 13. B. ejusdem *θαλάσσια ἔργα* laudantur Ibid. L. VII. 283. A. C. 305. C. Hujus operis insigne fragmentum extat Ib. p. 321. F. Hunc tamen ab epigrammatario distinguit *Burette* in Mém. de l'Acad. des Inscr. T. XIX. p. 441. hunc potius eundem cum lyrico esse suspicatus, cujus mentio ap. *Plutarch.* de Musica. T. II. p. 1137. E. Tertius fuit ab Adriano in Museum Alexandrinum receptus, de quo *Athen.* L. XV. p. 677. E. epigrammatario ille multo recentior.

Panteleus. Epigramma ejus heroïcum in Cynegirum et Callimachum legitur in Anal. II. 404. (III. 112. ed. L.) ex S. *Maximo Confessore* Opp. T. II. p. 543. ed. *Combef.*

Parmenio Macedo. Locum habuit in corona *Philippi.* Gentile additum epigr. I. VIII. X. Praeterea in Cod. Vat. ep. *ἀδ.* CXXI. inscriptum Παρμένοντος, quod *Reiskius* ad nostrum referebat; quem errorem refutavit *Brunkius* in Lectt. p. 265. (Animadverss. T. III. P. I. 356.) Equidem *Parmenionem* nostrum, ut plurimos Anthologiae Philippeae auctores, aut Augusti aequalem, aut non multo antiquiorem fuisse existimo.

S
v
Q
tu

posita, sic scribit: *ὃς δὴ τὰ πρῶτα τελῶν ἐν τοῖς τῆς ἀμφὶ τὸν βασιλέα σιγῆς ἐπιστάταις, γένους τε κοσμούμενος δόξῃ, καὶ πλοῦτον ἄφθονον ἐκ προγόνων διαδεξάμενος, ὅμως παιδεία γε αὐτῷ, καὶ λόγων ἄσκησις διεσπούδαστο, καὶ ἐπὶ τοῖσδε μᾶλλον ηὔχει καὶ ἐσεμνύνετο. Καὶ τοίνυν πεποίηταί οἱ καὶ ἄλλα ὡς πλεῖστα ποιήματα μνήμης τε ἄξια καὶ ἐπαίνου.* Ibi *Paulus* τοῦ Κύρου τοῦ Φλώρου appellatur, i. e. Cyri filius, Flori nepos, quod contra *Vulcanium* monuit *DuCangius.* Inter LXXXIII epigrammata, quae habentur in Anal. III. 71. (IV. 41. ed. L.) quaedam non sunt *Pauli.* Ep. LXX. *Agathiae* tribuitur in Vat. Cod. Ep. LXXIII. *Eratosthení.* His adde, quod edidi in Paralipp. nr. 90. ubi commemoratur filia poëtae Anicetea, si genuinum est nomen. Macedonia, quam luget Ep. LXXXIII. *Macedonii* potius quam *Pauli* nostri filia fuisse videtur. Cf. *Brunk.* in Lectt. p. 250. (Animadverss. T. III. P. I. p. 193.) Duo ejus epigrr. XXXV. et XLII. respondent epigrammatis *Agathiae* XXII. et XXV., in cujus discipulum *Damocharin* scriptum est Ep. LXXXI. Magna pars epigrammatum *Pauli* versatur in argumentis amatoriis; multa etiam sunt *ἐπιδεικτικά*; ex omnibus elucet ingenium venustum et veterum lectione probe subactum, unde interdum supra seculum suum sapere videtur. Verbosior tamen plerumque quam par est, et in verbis et sensibus magis comtus quam elegans.

Relatum est inter *Pauli* Reliquias poëma de Thermis Pythiis, alienum illud quidem ab Anthologia, sed jam a primis Planudeae editoribus ei subjectum. Ubi quum in titulo legatur: *ἡμίαμβα δίμετρα πρὸς τὸν βασιλέα τὸν Κωνσταντῖνον τὸν Πορφυρογέννητον*, ſuerunt, qui juniorem quendam *Paulum*, ab epigrammatario diversum, sed eundem quoque Silentiarium, ſuisse statuerent. At illo titulo alii Codd. carent, nec omnia ista unjus

Phalaecus. Sic appellatur ap. *Athen.* L. X. p. 440. D. et in Vat. C. ad. Ep. I. et V. Ad Ep. III. Φαλάκκου legitur; Ep. IV. Φλάκκου ἢ Φαλαίκου. Quinque epigrammatia, quae extant in Anal. I. 421. accessit sextum ex *Athenaeo* T. II. 525. (II. 210. ed. L.)

Phanias. Locum habuit in corona *Meleagri.* Ep. I. et V. in Vat. C. Φανίου inscribitur; (Ep. VIII. Φανίου γραμματικοῦ.) Eadem est alibi in hoc nomine diversitas, de qua monuit *Suid.* T. III. p. 578. *Schweigh.* in An. ad Athen. T. I. p. 76. Nostrum post Epicurum vixisse apparet ex Ep. VI. inter quem et *Meleagrum Gadarenum* ducenti fere anni effluxerunt. Plures *Phanias* recenset *Fabric.* Bibl. Gr. T III. p. 502. Inter octo ejus epigrammata, quae extant in Anal. II. 52. (II. 53. ed. L.) quatuor versantur in instrumentorum recensu et circumscriptione. In his *Leonidam Tarentinum* aemulatus esse videtur.

Phanocles. „Quando vixerit incertum est. Post Demosthenem floruisse, et Elegos suos Ἔρωτες ἢ καλοί inscripsisse ex *Clemente Alex.* Strom. VI. p. 750. intelligitur, et Protrept. p. 32.“ Verba sunt *Ruhnkenii* in Epist. crit. p. 299. Titulus hujus poëmatis docet, Graecorum fabulas de amore puerili in eo fuisse decantatas; quod etiam magis apparet ex fragm. in Anal. T. I. 414. (I. 204. ed. L.) Cf. eruditam *Conradi Schneideri* Commentationem de Graecorum elegis, in den *Studien.* ann. IV. p. 62. sq.

Phidias. Erravit *Reiskius* in Not. Poët. p. 266. *Phidiae* tribuens tetrastichon, quod est *Phaedimi.* Illud nomen e catalogo poëtarum epigrammatographorum eximendum.

Philemon Comicus. Tres ejus senarios *Brunkius*

Ad LXXXIV epigrammata, quae Anal. exhibent II. 211. accessit unum in Lectt. p. 186. (II. 194. ed. L.) *Philippo* tribuitur etiam in Cod. Vat. epigr. inter Simonidea CVIII. (CII.) et *Samii* I. Adde quod a *Br.* praetermissum dedi in Paralipomm. nr. 87. p. 671. Demenda sunt eidem epigrr. XXXVI — XLI., quae omnia sunt *Lucillii*. De *Philippo* et Anthologia ab eo ex poëtis recentioribus condita, diximus in Prolegg. §. III. p. XLIII. In cujus epigrammatis quae temporum notae inesse videntur, eae hoc tantum docent, *Philippum* post Augustum scripsisse, non quod plurimi existimaverunt, eum Augusti aequalem fuisse. Multa enim *Philippi* sunt ἐπιδεικτικὰ et ex aliis expressa. Illud certe in molem Puteolanam (LXXIV.) expressum est ex *Antiphili* Ep. XVI. idemque suspicari licet de Ep. LXI., quod etiam ad Augusti tempora refertur, nec tamen satis congruit cum iis, quae apud historicos de simili prodigio, quod sub Augusto evenerit, narrantur. Ep. XXX. scriptum in rostra navium, in memoriam victoriae Actiacae prope Nicopolin posita. Haec rostra quum *Strabonis* aetate igne consumta essent, hoc saltem epigr. Augusto regnante compositum esse videri possit. Sed vide Animadverss. T. II. P. II. p. 170.

Poëtae, quos *Philippus* in Anthologiam suam retulit, hi sunt: Antipater (Thessalonicensis), Crinagoras, Antiphilus, Tullius, Philodemus, Parmenio, Antiphanes, Automedon, Zonas, Bianor, Antigonus, Diodorus, Evenus, et alii nonnulli, quorum nomina reticuit. Inter hos antiquissimus esse videtur *Philodemus*, Ciceronis aequalis; recentissimus fere *Automedon*, quem Nerva imperante floruisse verisimile est. Hinc efficitur, ut *Philippus* Anthologiam, quae pro continuatione Meleagricae haberi debet, seculo primo exeunte

condiderit. Quum ipse plurima epigrammat rit, nullum facile ejus genus est, in quo se r cuerit, imitatione tamen magis, quam i conspicuus.

Philiscus. Unum ejus epigr. a *Plutarc* tum est in Anal. I. 184. (I. 101. ed. L.) und eum Lysiae fuisse aequalem. Senarium eju in Paralipp. nr. 147. p. 708. quem edidera in Exercitt. Plin. p. 425. C. Milesius fuit *Suidam* in Φιλίσκος. T. III. p. 603. Cf. *Ruhn* Crit. Oratt. gr. p. LXXXIII. et qui de div nominis poëtis disputavit, *Naeke* in Schedis

Philo. Distichon ejus extat in Anal. II. 110. ed. L.) Idem fortasse, quem Byblium ticum fuisse dicit *Suid.* V. T. III. p. 612. hic inde a Nerone usque ad Hadrianum, gnum peculiari libro celebravit. Quatuor grammatum libros scripsisse tradit *Eudocia*

Philochorus epigrammata attica collegis

tum doctissimos homines. Locum *Philodemi* tangit *Horat.* I. Sat. II. 121. quem desumtum putabant ex Ep. IX. At nunc satis constat, subdititium hoc epigramma recentioris cujusdam graeculi, ex *Horatii* potius loco expressum esse. Eum arcta familiaritate conjunctum fuisse cum *Lucio Pisone*, apparet cum ex loco *Ciceronis* supra commemorato, tum ex Epigr. cujus partem *Br.* dedit in Lectt. p. 145. nos integrum in Animadverss. T. II. P. I. p. 248. Ex epigrr. XXXIV, quae extant in Anal. II. 83. (II. 70. ed. L.) et in Lectt. 144. sq. plurima versantur in rebus amatoriis et levibus, et praeclare confirmant Oratoris de *Philodemi* versibus judicium l. c. *Est autem hic, de quo loquor, non philosophia solum, sed etiam ceteris studiis, quae fere ceteros Epicureos negligere dicunt, perpolitus. Poëma porro facit ita festivum, ita concinnum, ita elegans, nihil ut fieri possit argutius: in quo reprehendat eum licet si qui vult, modo leviter, non ut improbum, non ut audacem, non ut impurum, sed ut Graeculum, ut assentatorem, ut poëtam.* Ejus epigrammata *Philippus* coronae suae intexuit, cujus collectionis nullus alius auctor propius a *Meleagri* aetate abfuit.

Philostratus. Unum ejus extat epigr. in Telephi vulnerati imaginem, in Anal. II. 400. (III. 108. ed. L.) Utrius *Philostrati* sit, ignoramus.

Philoxenus. Epigramma ejus extat in Tlepolemum, Polycriti filium, in Anal. II. 58. (II. 58. ed. L.) Hunc *Pausanias* victoriam reportasse narrat Ol. CXXXI. L. V. 8. p. 395. Hinc *Schneiderus* in Anal. crit. p. 4. *Philoxenum* tragicum hujus epigrammatis auctorem esse statuit. Quod mihi secus videtur. Philoxenum tragicum Dionysio seniore regnante floruisse constat;

Plutarchi Vit. §. 5. monuit *Ruhnk.* in Dissert. Philol. de Longino §. III. p. 6.

Pindarus. Unum ejus distichon in Hesiodum legitur Anal. II. 523. (I. 81. ed. L.) quod *Pindari* lyrici esse dubitabat *Heynius* T. III. 1. p. 137. ἐπιγράμματα ejus ἐπικὰ commemorat *Suid.* T. III. p. 16.

Pinytus. Distichon ejus legitur in tumulum Sapphus in Anal. II. 288. (II. 264. ed. L.) Erat ille, *Schneidero* judice in Peric. Crit. p. 129. Bithynensis grammaticus, Epaphroditi libertus. *Stephan. Byzant.* in Βιθύνιον. ubi vide *Th. a Pinedo* p. 168. *Reimar.* ad *Dion. Cass.* LXVII. 14. p. 1113.

Pisander Rhodius. Tetrastichon ejus a *Polluce* servatum exhibent Anal. II. 294. (I. 49. ed. L.) Si verum est gentile, intelligi debet *Pisander Camiraeus*, Heracleae et aliorum poëmatum auctor, in quem est Ep. *Theocriti* XIX. ubi vide Animadverss. T. I. P. II. 206.

Piso. Distichon in Galatiam est in Anal. II. 108. (II. 95. ed. L.) Cujusnam Pisonis sit, non liquet, neque libet hariolari.

Plato philosophus. Ejus carmina *Meleagri* coronam ornabant. Inter XXX epigrr. quae sub hoc nomine leguntur in Anal. Ep. VI. *Asclepiadae* tribuitur in Vat. C. Ep. XXX. *Musicio.* An *Platonis* sint haec omnia, dubitabat *Beckius* in examine causarum, cur studia liberalium artium a veteribus nonnullis aut neglecta aut impugnata fuerint. Lips. 1785. p. 37. item *Tennemannus* im System. der Platon. Phil. Tom. I. Nulla *Platonis* carmina superesse contendit *Appulejus* in Apolog. p. 416. ed. Paris. causam addens: *nam caetera omnia, credo, quod tam lepida non erant,*

po

ha

Ana

ed.

'Ἰουλίου Πολυαίνου. Ejusdem auctoris esse censeo. *Polyaenum Sardianum* sophistam, qui sub Julio Caesare floruit, commemorat *Suidas* T. III. p 144. Hunc verisimile est nomen *Julii* ut clientem familiae Juliae sumsisse. Alius fuit *C. Julius Polyaenus*, qui sub Nerone duumviratum gessit Corinthi. Vide *Vaillant.* de num. Colon. T. I. p. 171. 175.

Polycletus commemoratur in *Meleagri* Corona v. 40. *Polycletum Larissaeum*, Historiarum scriptorem, laudat *Athenae.* L. XII. p. 539. A. *Strabo* L. XI. p. 777. B. XV. p. 1059. C.

Polystratus locum habuit in corona *Meleagri*. Duo ejus leguntur epigrr. in Anal. II. 1. quorum alterum est in eversionem Corinthi, ita ut de re recens acta videatur agi. Eversa est haec urbs Ol. CLVIII. 3. A. V. C. 608. unde apparet, *Polystratum* non diu ante *Meleagrum* vixisse. Πολύστρατος Αητοπολίτης commemoratur ap. *Stephan. Byzant.* in Αητοῦς πόλις.

Pompeji Junioris. De duobus epigrammatis, quae leguntur in Anal. II. 105. (II. 92. ed. L.) alterum inscriptum Πομπηΐου νεωτέρου; prius Πομπηΐου, οἱ δὲ Μάρκου νεωτέρου. Extat inscriptio in Marmore edita a cl. *Visconti* in *Lettera su due monimenti ne' quali è memoria d'Antonia Augusta. in Roma.* cui praefixum nomen Ἰουνίωρος. Hunc cl. editor nullum alium esse existimat nisi *Marcum Pompejum Juniorem* nostrum, quem ipsum habet pro *M. Pompejo Theophane Juniore*, *Theophanis Mitylenaei* nepote, temporum Antoniae Augustae aequalem. De *Theophane* avo, qui et litterarum laude et Pompeji Magni amicitia floruit, ejusque filio (sive nepote potius, si cum *Visconto* p. 36. υἱωνόν τε ἀπέλιπε legendum est pro υἱόν.) perquam

significari etiam ap. *Eund.* V. Βάρις. nec dubitabat *Valkenar.* ad *Ammon.* p. 45. Quaedam ejusdem verba servavit *Schol. Venetus* in Ιλ. Λ. 101. αὐτὰρ ὁ βῆ. Ζηνόδοτος ἔξω τοῦ ῥ'. βῆ ἴσον. μὴ ἐμφέρεσθαι δέ φησιν ὁ Ἀρίσταρχος νῦν ἐν τοῖς Ποσειδίππου ἐπιγράμμασιν τόν, βῆ ῥ' ἴσον, ἀλλ' ἐν τῷ λεγομένῳ σωρῷ εὑρεῖν. Quid Σωρὸς sit, se ignorare fatetur *Villoison* in Prolegg. p. XXXIII. Nostrum a poëta comico distinguit *Schweigh.* in Indic. Auctor. T. IX. p. 182. de quo non satis constare censebat *Kusterus* ad *Suidam* T. III. p. 160. Verisimile tamen vel ob epitheton τοῦ ἐπιγραμματογράφου, quod ei, ut ab aliis ὁμωνύμοις distinguatur, videtur tribui. Aetate tamen non multum fuisse videntur diversi Ep. XI. commemorantur Zeno et Cleanthes, quorum hic floruit circa Ol. CXXVIII. Ep. XXI. est in templum Arsinoës Zephyritidis, quae obiit Ol. CXXXIII. 2. quamquam jam ante mortem pro dea culta fuit. Ejus epigrammata in Corona *Meleagri* fuerunt. Exhibentur in Anal. II. 46. viginti unum, quibus unum accessit in T. II. p. 528. quaedam in illis etiam *Asclepiadi* tribuuntur et *Callimacho.* Ad hunc *Posidippum* *Schweighäuserus* refert etiam carmina epica Αἰθιοπίαν et Ἀσωπίαν, quae apud *Athenaeum* laudantur.

Praxilla Sicyonia. καὶ Πράξιλλα ἡ Σικυωνία ἐθαυμάζετο ἐπὶ τῇ τῶν Σκολιῶν ποιήσει. *Athenae.* L. XV. p. 694. A. Unum ejus Scolion est in Anal. I. 157. (I. 90. ed. L.) De aliis ejus carminibus vide *Fabric.* Bibl. Gr. T. II. p. 135. Floruisse dicitur c. Ol. LXXXII.

Proclus Lycius. Duo ejus epigrammata et quatuor hymnos exhibent Anal. II. 441. (III. 148. ed. L.) Inter poëtas epigrammatarios recensetur a *Tzetza* Praef. in Lycophr. p. 258. *Montfauc.* in Bibl. Coislin. p. 519. Syriani successor in schola Atheniensi a. p. Chr.

αὐδὴν εἰσάμενος Δωτηῒ ἔκτο παλαι

ut ap. *Homer.* Ιλ. XIII. 45. εἰσάμενος Κάλ
καὶ ἀτειρέα φωνήν. Ex L. V. ejusdem o
Φιγαλέα.

Τὴν μὲν ἀνήγετ᾽ ἄκοιτιν ἐπὶ κραναὴν Φιγ

Laudantur etiam *Rhiani* Thessalica; et
IV. ap. *Stephan. Byz.* in Παραύαιοι.

Σὺν δὲ Παραυαίοις, καὶ ἀμύμονας Ὀμφα

ubi rectius scripseris: σὺν δὲ Παραυαίους καί.
liber in Χαῦνοι· Κεστρηνοὶ Χαῦνοί τε καὶ αὐχή
ad quem versum *Stephanus* respicit in Ἐλιμ
nono Ib. in Φυλλεῦς.

οἱ δ᾽ ἄφαρ ὁπλισθέντες ἴσαν κραναὴν ποτὶ

ut recte emendavit *Salmasius* pro ποτε. Ib
νεττῖνοι. p. 325. ed. *Berk.* Ῥιανὸς δ᾽ Θεσσαλ
Δωνεττῖναι ἠδ᾽ ὀτρηροὶ Κεραΐνες. Καὶ ἐν τῷ Ζ.
νεττῖνοι, αὐτὰρ ὀκτὼ καὶ δέκα Κᾶρες. ubi in pr

ap. *Stephan.* in Μίλαινα . . ἐν Ἠλιακῶν πρώτῳ · Γορτύναν Ἡραίας τε πολυδρόμους τε Μελαίνας. *Salmasius* corrigit πολυδρύμους. Praeterea lege:

Γόρτυν', Ἡραίαν τε . . .

Cf. *Stephan.* in Γόρτυν.

Tandem commemorantur ejusdem Achaica ap. *Stephan.* V. Ἀπία .... ἀπὸ Ἄπιδος τοῦ Φορωνέως, ὡς Ῥιανὸς ἐν Ἀχαϊκῷ δευτέρῳ · Ἡμετέρη τοι τέκνα Φορωνέως ἦν δὲ *** Ἀρχῆθεν γενεή · τοῦδε κλυτὸς . . . . qui locus, jam olim mutilatus, ut licet colligere ex *Eustath.* Comment. in Dion. Perieg. 415. ubi nomen auctoris depravatum est in Ἀῤῥιανὸς*). Fortasse sic scribendum:

Ἡμετέρη τοι, τέκνα Φορωνέως Τηλεδίκης τε
ἀρχῆθεν γενεή · τοῦ δὲ κλυτὸς ἐκγένετ' Ἆπις
ὅς ῥ' Ἀπίην ἐφάτιζε καὶ ἀνέρας Ἀπιδονῆας.

nostri generis principium petendum a liberis Phoronei et Telodices: ex hoc Phoroneo natus est Apis etc. Phoronei conjux *Laodice* apud *Apollodor.* L. II. 1, *Telodice* ap. *Tzetzum* ad *Lycophr.* v. 177. Hoc a vestigiis mutilatae lectionis proxime videbatur abesse.

Rhiano delectatum esse Tiberium narrat *Sueton.* V. Tib. c. 70. *Fecit et graeca poëmata, imitatus Euphorionem, Rhianum et Parthenium. Quibus poëtis admodum delectatus, scripta eorum et imagines publicis bibliothecis inter veteres et praecipuos auctores dedicavit.*

Rufinus. Extant epigrr. XXXVIII. in Anal. II. 390. (III. 98. ed. L.) omnia argumenti amatorii, oratione

---

*) Sic etiam ap. *Athenae.* L. III. p. 82. B. ubi *liber primus* Heracleae laudatur.

dubitare nos non patitur Ep. *Antipatri Sidonii* XVIII. Qui in altero epigr. Σάμος dicitur, Σιμμίας est ap. *Planudem; Samium* unde elicuerit *Brunkius*, non dixit. Fortasse ex *Plutarcho* T. II. p. 52. E. ὕποπτοι γὰρ οἱ τὰ βελτίω ζητοῦντες καὶ δοκοῦντες ἄχθεσθαι καὶ δυσκολαίνειν τοῖς ἁμαρτήμασι τῶν φίλων. ὃ καὶ Διονυσίῳ Δίωνα, καὶ Σάμιον Φιλίππῳ, καὶ Πτολεμαίῳ Κλεομένη διέβαλε καὶ ἀπώλεσεν. Sed idem homo Σάμος appellatur ap. *Polybium* L. V. 9. T. II. p. 227. de populatione Dodonae per Macedones: κατέγραφον δ' εἰς τοὺς τοίχους καὶ τὸν περιφερόμενον στίχον· ἤδη τότε τῆς ἐπιδεξιότητος τῆς Σάμου φυομένης, ὃς ἦν υἱὸς μὲν Χρυσογόνου, σύντροφος δὲ τοῦ βασιλέως. Ὁ δὲ στίχος ἦν· Ὁρᾷς τὸ δῖον οὗ βέλος διέπτατο. (cf. *Toup.* ad *Suid.* T. III. p. 124.) Eodem nomine appellatur L. XXIV. 8. T. IV. p. 303. ubi Ἀδμήτος, Πύῤῥιχος, Σάμος et alii a Philippo injusta caede peremti commemorantur. Cf. *Reiske* ad *Polyb.* T VI. p. 152. ed. *Schweigh.* Quum in Prooemio *Meleagri* v. 14. Σαμίου scribatur, idque cum *Plutarcho* conveniat, verisimile est idem nomen duplici ratione fuisse pronuntiatum.

Sappho. Coronam *Meleagri* ornavit. Tria ejus epigrammata, priscam simplicitatem redolentia, exhibent Anal. I. 55. (I. 49. ed L.) Inter ejus opera ἐπιγράμματα quoque recenset *Suid.* T. III. p. 284.

Satyrius sive *Satyrus.* Σατύρου inscribitur Ep. III. VI. in Cod. Vat. Item II. et IV. in Plan. Σατυρίου Ep. I. in Vat. (Σατυρίου in Plan.) In Plan. Ep. V. Σατύρου Θυΐλλου nomina praefixa habet; Idem in Vat. C. simplici Θυΐλου nomine instructum est; ut et Ep. VII. Θυΐλλου. Junctim Σατύρου Θυΐλλου legitur tantum in Plan. ad Ep. VI. Hinc apparet, quam incertum sit hoc *Satyrii Thyilli* nomen, quod *Brunkius* septem

(
n
E
ta
ὡς
ῆν
λος
Dix
Ecl

mine leguntur, carminibus, nihil est, quo niti possit Fabricii conjectura. Multo probabilius est, supparem eum fuisse poëtis illis, quorum carminibus Philippus coronam suam nexuit. Id suadent epigrammatum argumenta, nativus color, stilus et viri nomen, quod Romanum est, et ea aetate, quam definit Fabricius, CPoli vix fuit in usu." In Vat. C. epigr. *Epigoni* II. inscriptum: Σεκούνδου Ταραντ. (vide Animm. T. II. P. II. p. 406.) unde patriam hominis docemur.

Seleucus. Extat Scolion ejus de puerorum amore in Anal. II. 527. (I. 258 ed. Lips.) Filius fuit Mnesiptolemi historici, qui sub Antiocho Magno floruit. *Athen.* L. XV. p. 697. D.

Serapio Alexandrinus. Unum ejus epigr exhibent Anal. II. 291. (III. 5. ed. L.) Serapionem Alexandrinum rhetorem commemorat *Suidas* T. III. p. 284. Σαραπίων. Alium poëmatum philosophicorum auctorem *Plutarch.* T. II. p. 396. D. F.

Simmias Thebanus. Hoc gentile nomini additur in duobus epigrammatis in Anal. I. 168. (I. 100. ed. L.) Eidem *Brunkius* tribuendum censet Ep II. inter epigrr. *Simmiae Rhodii*, ubi gentile in membrr. desideratur. Cf. Animadverss. T. I. P. II. p. 4. Hic *Simmias* is esse existimatur, qui inter Socratis familiares nomen habuit. Eum tamen versibus scribendis dedisse operam, nemo veterum, quod sciam, tradidit.

Simmias Rhodius. Hunc *Simmiam*, ni fallor, *Meleager* coronae suae intexuit. De quatuor epigrr. quae exhibent Anal. I. 204. (quibus accessit quintum in ed. Lips. I. 136. sqq. et fr. ex Apolline T. II. 525.) Ep. I. inscriptum Σιμμίου γραμμ. reliquis nudum Σιμμίου nomen additum. Jam unde *Br.* noverit, haec Rhodii

esse potius quam Thebani, equidem ign
teor. De Ep. II. tamen ipse dubitabat.
Grammaticum inter eos, qui Rhodum
claritate illustraverint, recenset *Strabo*
969. A. Eum inter alia quatuor libros
μάτων scripsisse tradit *Suidas* T. III. p. 31
quiorem fuisse Philisco Corcyraeo, q
Olymp. CXX, apparet ex *Hephaestionis* E
De figuratis ejus carminibus, quorum tria
fortasse (Vide *Schol. Hephaest.* p. 32. et
Comment. p. 207. sq.) supersunt, cf. *Fab*
T. III. p. 808. sqq. de reliquis, ut de Apo
sibus etc. *Ibid.* T. IV. p. 494. sq.

Simonides Ceus. *Meleagri* Coronam
vita ejus tradidit *Suid.* T. III. p. 315. sq. u
ejus opera etiam *epigrammata* commemora
epigrammatographos recensetur a *Tzetza*
Lycophr. p. 258. Accurate de hoc poet
Duckerus (van Goens) Diss. de Simonide
ad Rhen. 1768. 4. qui eum existimat nat

junioris *Simonidis* esse videntur. Ex temporis ratione antiquioris esse possunt haec: Ep. XXVII. in Harmodium et Aristogitonem. XXVIII. in signum Panis a Miltiade post pugnam Marathoniam dedicatum. XXIX — XXXIV. de pugna ad Thermopylas XXXVIII. in mulieres Corinthias vota pro Graeciae incolumitate facientes. XXXVII — XL. de pugna Salaminia. XLI — XLIV. de rebus belli Persici et quae illud bellum proxime sunt secuta. XLV. in Gelonis donaria post Carthaginienses victos. LIII. in Archedicen Hippiae tyranni filiam. LVI. LVIII. de se ipso. LXI. in Timocreontem Rhodium, Simonidis adversarium. LXXI. in Danden stadiodromum Argivum. LXXII. in Philonem pugilem LXXVI in victoriam musicam ab Antigene reportatam. LXXVIII. in Milonem Simonidis aequalem. XCVII. in Mamertinos, qui Apollini sacra facturi perierunt.

In plurimis horum epigrammatum ea est simplicitas, quae veris inscriptionibus maxime est propria, ita ut nonnulla eorum nihil praeter nudam rei expositionem repraesentent (v. c. Ep. XXVIII. XXIX. XXXVII.), nonnulla tamen in summa brevitate mores et animum egregie ostendant, ut nobile illud distichon in trecentos Spartanos XXX. Ex sepulcralibus quaedam elegiam spirant, ita tamen ut in graviorem sententiam exeant, vel causam expositionis cum acumine reddant.

Erat autem alius quidam *Simonides*, minus illo clarus, de quo *Suidas* T. III. p. 317. Σιμωνίδης Κεῖος θυγατριδοῦς κατά τινας τοῦ προτέρου, ὃς ἐπεκλήθη Μελικέρτης· γέγονε δὲ πρὸ τῶν Πελοποννησιακῶν, καὶ γέγραφε Γενεαλογίαν ἐν βιβλίοις τρισίν, εὑρήματα ἐν βιβλίοις τρισίν. Praeterea *Simonides Magnesius*, qui Antiochi M. temporibus res gestas ejus pugnamque cum Galatis ver-

hujus amoris praestantiam prae muliebri sop
argumentis docere conati sunt.

Sylla. Unum imperatoris romani epigramm
Brunkius in Lectt. p. 267. (II. 66. ed. L.)
poësi non alienum fuisse docent Comoediae sa
quas patrio sermone composuisse dicitur ap. *A*
L. VI. p. 261. D.

Synesius philosophus. Tria ejus epigra
quorum duo singulis hexametris constant, legu
Anal. II. 449. (III. 155. ed. L.) Is est, quer
Suidas T. III p. 402. philosophi nomine orna
scopus Ptolemaïdis (ao. p. Chr. 410.) quem
editi et Orationes illustrarunt. Cf. *Fabricii* B
T. IX. p. 190.

Synesius Scholasticus. Unum ejus epigr. in
cratis imaginem extat in Anal. III. 11. (III. 232.
Ex *Joannis Barbucalli* Ep. IV. apparet, hunc
sium paulo ante Berytum eversam floruisse, qu
ipso *Barbucallo* vivente terrae motu est diruta.

361.) *Thallum* nostrum pro eo habet, qui ut Augusti libertus commemoratur in Inscrr. ap. *Gruterum.*

Theaetetus. Hoc nomen praeferunt quinque epigrr. in Anal. II. 251. ad quae sextum accessit T. III. p. 131. (II. 227. ed. L.) Horum duo servavit *Diogenes Laërtius*, unde *Reiskii* arguitur error, qui hunc poëtam confudit cum *Theaeteto Scholastico*, qui sub Justiniano floruit. Ep. II. est in Crantorem, qui inter Academicos floruit c. Ol. CXVI. quod an Crantoris aetate scriptum sit, nemo facile dixerit, quum non minus ἐπιδεικτικὸν possit esse, quam Ep. VI. in Pythagoram pugilem, qui vicit Ol. XLVIII.

Theaetetus Scholasticus. Sex ejus leguntur epigrr. in Anal. II. 514. (III. 214. ed. L.) quibus Justinianei aevi vestigia clarissime impressa. Ep. V. laudat Domninum, quem sub Justino seniore urbi praefectum fuisse novimus ex *Pauli Silent.* Ep. LXV. — Ep. VI. Julianum Antecessorem, de quo supra. Cf. *DuCang.* CP. Christ. L. II. p. 152. *Theaeteti Scholastici* libellus περὶ ἀττικῶν ὀνομάτων extat in Bibl. Medicea. *Bandini* Catal. T. II. p. 368. Ejusdem fortasse fuit alius. περὶ παροιμίας, quem laudat *Suidas* in οὐδὲν πρὸς τὸν Διόνυσον. T. II. p. 731.

Themistius. Ei *Brunkius* in Anal. II. 404. (III. 112. ed. L.) tribuit epigr. in ipsum Themistium, cui Julianus praefecturam urbis tradiderat, a. p. Chr. 362. Hoc tamen tetrastichon alii *Palladae* adscribunt. Cf. Animadverss. T. II. P. III. p. 191. sq.

Theo Alexandrinus! Quaedam ejus reliquiae exhibentur in An. II. 405. III. 4. (III. 113. 225. ed. L.) *Suidas* T. III. p. 533. Ὑπατία. ἡ Θέωνος τοῦ Γεωμέτρου θυγάτηρ, τοῦ Ἀλεξανδρέως φιλοσόφου, καὶ αὐτὴ φιλόσο-

φος, καὶ πολλοῖς γνώριμος. Floruit temporibu *dosii* Magni. Cf. de ejus operibus *Fabric.* Bibl IX. p. 178. sqq.

Theophanes. Ejus epigramma dedi in Pars nr. 200 Aliud, quod in Planud. p. 216. *The* nomen praefert, in Vat. C. est *Phaniae Gram* tertium Ib. p. 257 ed. Steph. *Persae.* Illud quod solum superest distichon, referri pot *Theophanem* Chronographum, qui seculo nono *Reisk.* Notit. p. 217. et in Not. ad Anthol. Ceph. p. 167. sq. quamvis hoc minime certum.

Theocritus Chius. *Suidas* T. II. p. 177 Θ Χῖος, ῥήτωρ, μαθητὴς Μετροδώρου τοῦ Ἰσοκρατικοῦ ψε Χρείας· ἀντεπολιτεύσατο δὲ Θεοπόμπῳ τῷ ἱσ φέρεται δὲ αὐτοῦ Ἱστορία Λιβύης, καὶ ἐπιστολαὶ θαυ Simultatum, quae inter *Theocritum* et *Theop* intercedebant, mentionem injecit *Strabo* L. X 955. B. et *Athenaeus*, qui ipsius *Theopompi* in crimina ex ejus συμβουλαῖς πρὸς Ἀλέξανδρον ret

grammatum inter reliqua *Theocriti* scripta mentionem facit *Suid.* T. II. p. 177. Cf. *Fabric.* Bibl. Gr. T. III. p. 775.

Theodoretus Grammaticus. Unum ejus distichon in imaginem Philippi cujusdam legitur in Anal. II. 450. (III 156. ed. L.) *Schneiderus* in Schedis haec notaverat: „Nescio an hunc respexerit Etymologicum Gudianum Mstum: Κυρβασία. Θεοδώρητος ἐν ἐνίοις ἐπιγράμμασι τὰς περικεφαλαίας κυρβασίας λέγει. Theodoriti grammatici librum περὶ πνευμάτων recenset Bandinius Catal. Medic. IV. p. 396. *Fabric.* Bibl. VII. p. 36. et 71."

Theodoridas. Ejus epigrammatis *Meleager* coronam suam ornaverat. Sub ejus nomine XVIII. epigrr. leguntur in Anal. II. 41. (II. 42. ed. L.) quorum Imo praefixum nomen Θεωρίδα. IIIio Θεοδώρου. quod Θεοδωρίδου significet, an Διοδώρου ambigebat *Brunkius.* Cf. Animadverss. T. II. P. I. p. 118. Accesserunt duo epigrammata ex Vat. Cod. in Prolegomm. nr. 88. p. 672. nr. 148. p. 708. Nihil de *Theodorida* monere poterimus, quod doctrina *Schneideri* non occupaverit in Anal. crit. p. 7. Commemoratur ap. *Clementem Alexandrinum* in Strom. L. V. p. 673. versus *Euphorionis* ἐν ταῖς πρὸς Θεωρίδαν ἀντιγραφαῖς, ubi *Schneiderus* Θεοδωρίδαν corrigendum suspicatur. Jam Noster Ep. IX. Euphorionem quendam celebrat, quem Chalcidensem esse probabile est. Nam quod *Suidas* T. I. p. 915. eum in Syria sepultum tradit, epigrammatarius autem de sepulcro intra longa Piraeei crura loquitur. id minus grave est, quum et *Suidas* de loco sepulturae ambigat, et poeta cenotaphium in Euphorionis honorem ab Atheniensibus exstructum significare potuerit. Floruisse videtur Euphorion c. Ol. CXXXVI.

Eodem tempore etiam *Mnasalcam* vixisse in
ex Ep. VIII. Eundem esse *Schneiderus* suspic
Theodorida Syracusano, cujus versum hex
profert *Hegesander Delphus* ap. *Athenaeum*
p. 229. B. quem locum respexit *Suidas* in λ
II. 457. Ibid. L. VII. p. 302. C. καὶ Θεοδωρίδας

θύννοι τε δὴ οἰστρήσαντι
Γαδείρων δρόμον.

Dithyrambum ejus, Κένταυροι, laudat idem L.
699. F. Θεοδωρίδας γοῦν ὁ Συρακούσιος ἐν Κενται
θυράμβῳ φησί·

πίσση δ' ὑπὸ γραβίων ἔσταζε.

In hujus *Theodoridae* poëma εἰς τὸν ἔρωτα com
rium scripsit *Dionysius* ὁ λεπτός, unde quaeda
fert *Athenae.* L. XI p. 475. F. Glossis eum
fuisse usum ex his ipsis locis apparet; ut etiam
licet ex *Polluce* L. X. 187. μολγὸς — ὅς ἐστι
τῶν Ταραντίνων γλῶσσαν βόειος ἀσκός· ὅθεν καὶ

Testamenti capita comprehenduntur, edita extant Basileae. 1636. Cf. *Chardon de la Rochette* Mélanges T. II. p. 93. sq. Nostrum autem eum esse existimo, ad quem *Agathiae* epigr. ex membranis dedimus in Paralipomm. nr. 5. cum lemmate: εἰς εἰκόνα Θεοδώρου Ἰλλουστρίου καὶ δὶς ἀνθυπάτου. unde discimus, hunc quoque poëtam a fertili Justiniani aevo fuisse progenitum.

Theosebia. Epigramma ejus in Ablabium medicum habetur in Anal. II. 450. (III. 156. ed. L.) Zosimi Thebani soror, qui ei librum inscripsit chemicum. *Suidas* T. II. p. 15. in Ζώσιμος. Hic Zosimus sub Theodosio juniore c. ann. 420. videtur vixisse. *Fabric.* Bibl. Gr. T. XII. p. 753.

Thomas Patricius et Logotheta Cursus publici. Unum ejus epigr. in Anastasium, in Circensibus victorem, habetur in Anal. III. 125. (IV. 94. ed. L.)

Thomas Scholasticus, item unius epigrammatis auctor in Anal. III. 125. (IV. 95. ed. L.)

Thucydides Historicus. Epigramma in Euripidem exhibent Anal. II. 236. (I. 102. ed. L.) Eidem in Apogr. Lips. adscriptum Ep. ἀδ. DCLXXVIII., quod summi viri ingenio prorsus indignum esse recte judicat *Reiskius.*

Thyillus. Vide supra *Satyrius.*

Thymocles. Unum ejus epigr. in Musa *Stratonis* servatum exhibent Anal. II. 259. (II. 235. ed. L.) *Reiskius* eum eundem esse suspicatur cum Timocle comico; quae conjectura idoneo fundamento destituitur.

nius. *Fabricius* cur utrumque diversum existimaverit, causam non indicavit.

Tryphon, *Hermi* filius, auctor epigrammatis in Terpen, Anal. II. 451. (III. 157. ed. L.) Diversus ab eo Tryphon, Ammonii filius, Alexandrinus, de quo *Suidas* T. III. p. 513.

Tullius Geminus. Vide *Geminus*.

Tullius Laureas. Vide *Laureas*.

Tymnes (nomen Carinm ap. *Herodot*. L. VII. 98. p. 549. 36.) *Meleagri* coronam exornavit. In sex ejus epigrammatis, quae extant in Anal. I. 505. (I. 256. ed. L.) nullum est temporis, quo floruerit, vestigium. Illis adde Ep. ἀδέσπ. DCCLVI., quod Vat. C. *Tymnae* tribuit. Qui quum Ep. III. Priapum celebret, cujus cultus non videtur in Graeciam penetrasse ante Ol. CLXIV., quo tempore res Ponti rebus Romanorum implicabantur, *Reiskius* existimat, *Tymnen Meleagro* non fuisse antiquiorem. Idem ex Ep. V. et Eleuthernae, oppidi Cretae, commemoratione colligit, eum Cretensem fuisse. Utraque conjectura mihi quidem admodum videtur levis esse.

Xenocrates. Epigr. ejus in Mercurii imaginem extat in Anal. II. 59. (II. 59. ed. L.) Xenocratem philosophum *Diogen. Laërt*. L. IV. 11. p. 234. συγγράμματα narrat reliquisse, καὶ ἔπη καὶ παραινέσεις. Idem §. 15. p. 236. alios recensens ὁμωνύμους, duos commemorat, quos huc retuleris, alterum φιλόσοφον, ἐλεγείαν γεγραφότα οὐκ ἐπιτυχῶς; alterum, quem ᾄσματα scripsisse narrat. Conf. *Fabric*. Bibl. Gr. T. III. p. 192. sq. ed. *H*.

Xenocritus Rhodius, auctor elegantis epigrammatis in Lysidicen, Anal. II. 256. (II. 233. ed. L.)

[redacted]